

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2019
VIII. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 26. schůze Poslanecké sněmovny

1. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 109/7/ - zamítnutý Senátem
2. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 71/8/ - vrácený Senátem
3. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 132/5/ - vrácený Senátem
4. Návrh zákona, kterým se mění volební zákony, zákon o místním referendu, zákon o krajském referendu a soudní řád správní /sněmovní tisk 137/5/ - vrácený Senátem podle § 97 odst. 6 a 7 (tzv. člunek)
5. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 175/4/ - vrácený Senátem
6. Návrh poslanců Ivana Bartoše, Jakuba Michálka, Radka Holomčíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 50/ - druhé čtení

7. Vládní návrh zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech /sněmovní tisk 72/ - druhé čtení
8. Vládní návrh zákona o soudních tlumočnících a soudních překladatelích /sněmovní tisk 73/ - druhé čtení
9. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech a zákona o soudních tlumočnících a soudních překladatelích /sněmovní tisk 74/1/ - druhé čtení
10. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 195/ - druhé čtení
11. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 203/ - druhé čtení
12. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 259/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, a zákon č. 92/2018 Sb., kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 204/ - druhé čtení
13. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 261/ - druhé čtení
14. Návrh poslanců Milana Hniličky, Patrika Nachera, Věry Procházkové, Jaroslava Bžocha a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 241/ - druhé čtení
15. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 69/ - druhé čtení

16. Návrh poslanců Markéty Pekarové Adamové, Dominika Feriho, Miroslava Kalouska, Heleny Langšádlové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 85/ - druhé čtení
17. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčika, Miloslavy Vostré, Stanislava Grospiče a Květy Matušovské na vydání zákona o zrušení zákona č. 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr /sněmovní tisk 112/ - druhé čtení
18. Návrh poslanců Hany Aulické Jírovcové, Pavla Kováčika, Zdeňka Ondráčka a Leo Luzara na vydání zákona o náhradním výživném a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o náhradním výživném) /sněmovní tisk 118/ - druhé čtení
19. Návrh poslanců Aleny Gajdůškové, Ondřeje Veselého, Petry Dolínka, Jiřího Běhouodka, Jana Chvojky, Kateřiny Valachové, Jana Hamáčka a Bohuslava Sobotky na vydání zákona o zálohovaném výživném na nezaopatfené dítě a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o zálohovaném výživném) /sněmovní tisk 126/ - druhé čtení
20. Návrh poslanců Lukáše Bartoně, Martina Kolovratníka, Ivany Nevludové, Jana Zahradníka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 157/ - druhé čtení
21. Návrh poslance Karla Raise na vydání zákona, kterým se mění zákonní opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí, ve znění zákona č. 254/2016 Sb. /sněmovní tisk 179/ - druhé čtení
22. Návrh poslanců Patrika Nachera, Jaroslava Faltýnka, Martina Kolovratníka, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 223/2016 Sb., o prodejně doby v maloobchodě a velkoobchodě /sněmovní tisk 200/ - druhé čtení
23. Návrh poslanců Jany Mračkové Vildumetzové, Ivo Vondráka, Heleny Válkové, Milana Poura, Petra Sadovského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 273/ - druhé čtení

24. Vládní návrh zákona o úpravě některých vztahů v souvislosti s vystoupením Spojeného království Velké Británie a Severního Irska z Evropské unie /sněmovní tisk 368/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
25. Návrh poslanců Věry Adámkové, Kamala Farhana, Jiřího Ventruby, Vlastimila Válka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 285/2002 Sb., o darování, odběrech a transplantacích tkání a orgánů a o změně některých zákonů (transplantační zákon) /sněmovní tisk 308/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
26. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 62/2003 Sb., o volbách do Evropského parlamentu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 336/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
27. Návrh poslanců Jana Volného, Pavla Kováčika, Josefa Kotta a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 115/2000 Sb., o poskytování náhrad škod způsobených vybranými zvláště chráněnými živočichy, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 354/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
28. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv /sněmovní tisk 256/ - prvé čtení
29. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 319/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 202/ - prvé čtení
30. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony na úseku vnitřní správy /sněmovní tisk 301/ - prvé čtení
31. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojistění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 333/ - prvé čtení
32. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 205/ - prvé čtení
33. Vládní návrh zákona o výběru osob do řídících a dozorčích orgánů právnických osob s majetkovou účastí státu (nominační zákon) /sněmovní tisk 220/ - prvé čtení

34. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 154/1994 Sb., o Bezpečnostní informační službě, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 240/ - první čtení
35. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 286/ - první čtení
36. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 340/2006 Sb., o činnosti institucí zaměstnaneckeho penzijního pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 297/ - první čtení
37. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 72/2000 Sb., o investičních pobídkačích a o změně některých zákonů (zákon o investičních pobídkačích), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 298/ - první čtení
38. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 299/ - první čtení
39. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s podporou výkonu práv akcionářů /sněmovní tisk 300/ - první čtení
40. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 326/ - první čtení
41. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 226/2013 Sb., o uvádění dřeva a dřevařských výrobků na trh, ve znění zákona č. 183/2017 Sb., a zákon č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 332/ - první čtení
42. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 337/ - první čtení

43. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 360/ - první čtení
44. Návrh poslanců Lukáše Černohorského, Tomáše Martínka, Jakuba Michálka, Ivana Bartoše a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 229/ - první čtení
45. Návrh poslanců Lukáše Černohorského, Tomáše Martínka, Jakuba Michálka, Ivana Bartoše a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 230/ - první čtení
46. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 364/ - první čtení
47. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 369/ - první čtení podle § 90 odst. 2
48. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 367/ - první čtení podle § 90 odst. 2
49. Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Hany Aulické Jírovcové a Pavla Kováčika na vydání zákona o zajištění právní pomoci a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o právní pomoci) /sněmovní tisk 152/ - první čtení
50. Návrh poslanců Marka Výborného, Pavla Bělobrádku, Jana Bartoška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 159/ - první čtení
51. Návrh poslanců Markety Pekarové Adamové, Věry Kovářové, Vítězslavy Kaňkovského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 162/ - první čtení

52. Návrh poslanců Leo Luzara, Hany Aulické Jírovcové a Pavla Kováčika na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 180/ - první čtení
53. Návrh poslanců Dominika Feriho, Radky Maxové, Jana Bauera, Olgy Richterové, Aleny Gajduškové, Pavly Golasowské, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 182/ - první čtení
54. Návrh poslanců Marka Bendy, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se zrušují obsoletní zákony z roku 1919 /sněmovní tisk 189/ - první čtení
55. Návrh poslance Ondřeje Veselého a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních ve znění zákonů č. 87/2015 Sb., č. 161/2016 Sb., č. 189/2016 Sb., č. 298/2016 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 334/2016 Sb., zákonů č. 460/2016 Sb., č. 296/2017 Sb. a č. 303/2017 Sb. /sněmovní tisk 190/ - první čtení
56. Návrh poslance Petra Dolínka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 191/ - první čtení
57. Návrh poslanců Marka Výborného, Pavla Bělobrádku, Jana Bartoška, Jiřího Miholy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 193/ - první čtení
58. Návrh poslanců Zuzany Majerové Zahradníkové, Petra Dolínka, Věry Procházkové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 194/ - první čtení
59. Návrh poslanců Radky Maxové, Františka Kopřivy, Petra Dolínka, Vítka Rakušana, Jiřího Dolejše, Dominika Feriho a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 201/ - první čtení

60. Návrh poslanců Marka Výborného, Pavla Bělobrádka, Mariana Jurečky, Jana Bartoška, Pavly Golasowské, Aleše Juchelky a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění usnesení č. 2/1993 Sb., předsednictva České národní rady o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 211/ - první čtení
61. Návrh poslance Václava Klause a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv), ve znění zákona č. 298/2016 Sb. a zákona č. 249/2017 Sb. /sněmovní tisk 210/ - první čtení
62. Návrh poslance Aleše Juchelky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 212/ - první čtení
63. Návrh poslanců Marka Bendy, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se zrušují obsoletní zákony z roku 1919 /sněmovní tisk 213/ - první čtení
64. Návrh poslanců Markéty Pekarové Adamové, Tomáše Kohoutka, Radka Holomčíka, Jana Chvojky, Pavla Bělobrádka, Petra Gazdíka, Pavla Jelínka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 214/ - první čtení
65. Návrh poslanců Mikuláše Ferjenčíka, Tomáše Martínka, Jana Pošváře, Ondřeje Profanta a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 222/ - první čtení
66. Návrh poslance Aleše Juchelky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 224/ - první čtení
67. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Markéty Pekarové Adamové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů /sněmovní tisk 231/ - první čtení

68. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Markéty Pekarové Adamové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách a zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních /sněmovní tisk 232/ - první čtení
69. Návrh poslanců Romana Kubíčka, Lukáše Černohorského, Ivany Nevludové, Vojtěcha Munzara, Vladimíra Koníčka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 236/ - první čtení
70. Návrh poslanců Marka Bendy, Heleny Válkové, Marka Výborného, Jana Chvojký, Dominika Feriho, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 237/ - první čtení
71. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Markéty Pekarové Adamové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník /sněmovní tisk 242/ - první čtení
72. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Markéty Pekarové Adamové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se zrušuje zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb /sněmovní tisk 243/ - první čtení
73. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Markéty Pekarové Adamové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti se zrušením zákona č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb /sněmovní tisk 244/ - první čtení
74. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Zbyňka Stanjury, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 245/ - první čtení
75. Návrh poslanců Mariana Jurečky, Jiřího Miholy, Jana Čižinského, Vítězslava Kaňkovského, Pavla Bělobrádky, Marka Výborného a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 246/ - první čtení

76. Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 247/ - prvé čtení
77. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 250/ - prvé čtení
78. Návrh poslanců Zbyňka Stanjury, Petra Fialy, Jany Černochové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů /sněmovní tisk 254/ - prvé čtení
79. Návrh poslance Jana Lipavského na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 62/2003 Sb., o volbách do Evropského parlamentu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 259/ - prvé čtení
80. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky) /sněmovní tisk 260/ - prvé čtení
81. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se zrušuje zákon č. 223/2016 Sb., o prodejně době v maloobchodě a velkoobchodě, ve znění zákona č. 183/2017 Sb. /sněmovní tisk 275/ - prvé čtení
82. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 276/ - prvé čtení
83. Návrh poslanců Ondřeje Veselého, Jana Chvojky, Jaroslava Foldyny, Romana Onderky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb. /sněmovní tisk 278/ - prvé čtení
84. Návrh poslanců Martina Kupky, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Jany Černochové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 279/ - prvé čtení

85. Návrh poslanců Jana Bauera, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Jany Černochové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomocí v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 290/ - první čtení
86. Návrh poslanců Ivana Bartoše, Lukáše Bartoně a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 291/ - první čtení
87. Návrh poslanců Vítka Rakušana, Věry Kovářové, Jana Farského, Petry Gazdíkové, Jany Krutákové a Petry Pávky na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a vyhláška Ministerstva dopravy č. 31/2001 Sb., o řidičských průkazech a o registru řidičů /sněmovní tisk 292/ - první čtení
88. Návrh poslanců Tomáše Martínka, Mikuláše Ferjenčíka, Olgy Richterové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákonné opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí, ve znění zákona č. 254/2016 Sb. /sněmovní tisk 293/ - první čtení
89. Návrh poslanců Lukáše Koláříka, Olgy Richterové, Kateřiny Valachové, Jana Hrnčíře a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 295/ - první čtení
90. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Markéty Pekarové Adamové, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 296/ - první čtení
91. Návrh Zastupitelstva Karlovarského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 309/ - první čtení
92. Návrh poslanců Jana Farského, Vítka Rakušana, Věry Kovářové, Petry Gazdíkové, Jany Krutákové a Petry Pávky na vydání zákona o změně sídel některých státních úřadů /sněmovní tisk 313/ - první čtení
93. Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Hany Aulické Jirovcové, Daniela Pawlase a Pavla Kováčika na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 317/ - první čtení

94. Návrh poslanců Jakuba Michálka, Lukáše Koláříka, Františka Kopřivy, Mikuláše Ferjenčíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 318/ - prvé čtení
95. Návrh poslanců Jakuba Michálka, Lukáše Koláříka, Františka Kopřivy, Mikuláše Ferjenčíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 319/ - prvé čtení
96. Návrh poslanců Patrika Nachera, Roberta Králička, Marka Nováka, Petra Venhody, Tomáše Kohoutka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 320/ - prvé čtení
97. Návrh poslanců Jana Birke, Pavla Kováčika, Karla Turečka a Zdeňka Podala na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 321/ - prvé čtení
98. Návrh poslanců Jana Chvojkyně a Ondřeje Veselého na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 325/ - prvé čtení
99. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fiály a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění zákona č. 178/2018 Sb., ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 328/ - prvé čtení
100. Návrh poslanců Zuzany Ožanové, Dana Ťoka a Milana Ferance na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 330/ - prvé čtení
101. Návrh poslanců Tomáše Vymazala, Zuzany Majerové Zahradníkové, Petry Pávkové, Ondřeje Veselého, Patrika Nachera, Dominika Feriho a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 331/ - prvé čtení

102. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 338/ - první čtení
103. Návrh poslance Jana Schillera a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 224/2015 Sb., o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami nebo chemickými směsmi a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o prevenci závažných havárií) /sněmovní tisk 346/ - první čtení
104. Návrh poslance Radka Vondráčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 347/ - první čtení
105. Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Leo Luzara a Zdeňka Ondráčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 349/ - první čtení
106. Návrh poslanců Kateřiny Valachové, Jana Hamáčka, Ondřeje Veselého a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 350/ - první čtení
107. Návrh poslanců Hany Aulické Jírovcové, Daniela Pawlase, Pavla Kováčika a Stanislava Grospiče na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 352/ - první čtení
108. Návrh poslanců Josefa Kotta, Margity Balaštíkové, Mariana Bojko a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů (zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 353/ - první čtení
109. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), ve znění zákona č. 458/2016 Sb., a další související zákony /sněmovní tisk 207/ - první čtení
110. Vládní návrh, kterým se předkládá Poslanecké sněmovně a Senátu Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu návrh doporučení Rady o přístupu pracovníků a osob samostatně výdělečně činných k sociální ochraně /sněmovní tisk 366-E/

111. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová dohoda mezi Evropskou unií a jejimi členskými státy na jedné straně a Austrálii na straně druhé /sněmovní tisk 75/ - druhé čtení
112. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dodatkový protokol k Úmluvě o lidských právech a biomedicíně související s genetickým testováním pro zdravotní účely, který byl podepsán dne 24. října 2017 ve Štrasburku /sněmovní tisk 81/ - druhé čtení
113. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Ghanskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmů a ze zisků ze zeizení majetku a Protokol k ní, které byly podepsány v Akkře dne 11. dubna 2017 /sněmovní tisk 95/ - druhé čtení
114. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny příloh A a C Stockholmské úmluvy o perzistentních organických polutantech, přijaté v Ženevě dne 5. května 2017 /sněmovní tisk 96/ - druhé čtení
115. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Polskou republikou o změně a ukončení platnosti Dohody mezi Českou republikou a Polskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsané dne 16. července 1993 v Budapešti, která byla sjednána formou výměny nót /sněmovní tisk 198/ - druhé čtení
116. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Lotyšské republiky o změně Dohody mezi vládou České republiky a vládou Lotyšské republiky o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsané dne 25. října 1994 v Rize, a o ukončení její platnosti, která byla sjednána formou výměny nót /sněmovní tisk 233/ - druhé čtení
117. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Republikou Kosova o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Prištině dne 26. listopadu 2013 /sněmovní tisk 52/ - druhé čtení
118. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Mongolska o leteckých službách /sněmovní tisk 107/ - prvé čtení

119. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o komplexním a posíleném partnerství mezi Evropskou unií a Evropským společenstvím pro atomovou energii a jejich členskými státy na jedné straně a Arménskou republikou na straně druhé, podepsaná v Bruselu dne 24. listopadu 2017 /sněmovní tisk 108/ - prvé čtení
120. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přistupem České republiky Meziamerická úmluva o vzájemné pomoci v trestních věcech (Nassau, 23. května 1992) a Opěrní protokol k Meziamerické úmluvě o vzájemné pomoci v trestních věcech (Managua, 11. června 1993) /sněmovní tisk 121/ - prvé čtení
121. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Přílohy I Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu /sněmovní tisk 122/ - prvé čtení
122. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o vzájemné podpoře a ochraně investic mezi vládou České republiky a vládou Íránské islámské republiky, podepsané dne 18. prosince 2017 v Teheránu /sněmovní tisk 124/ - prvé čtení
123. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu návrh na odvolání výhrady České republiky podle článku 29 odst. 4 Úmluvy o počítavé kriminalitě /sněmovní tisk 151/ - prvé čtení
124. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Běloruskou republikou o důchodovém zabezpečení, podepsaná v Minsku dne 14. března 2018 /sněmovní tisk 165/ - prvé čtení
125. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol prodlužující a upravující Dohodu mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými o vědeckotechnické spolupráci podepsaný v Praze dne 27. 4. 2018 /sněmovní tisk 171/ - prvé čtení
126. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Změny z roku 2016 k Úmluvě o práci na moři z roku 2006 a k informaci Změny z roku 2016 k přílohám úmluvy č. 185 o průkazech totožnosti námořníků (revidované) z roku 2003 spolu se stanoviskem vlády k nim /sněmovní tisk 177/ - prvé čtení

127. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o změně článku 50 písm. a) Úmluvy o mezinárodním civilním letectví, podepsaný v Montrealu dne 6. října 2016, a Protokol o změně článku 56 Úmluvy o mezinárodním civilním letectví, podepsaný v Montrealu dne 6. října 2016 /sněmovní tisk 196/ - první čtení
128. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Královstvím Saúdské Arábie o leteckých dopravních službách /sněmovní tisk 197/ - první čtení
129. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem České republiky Protokol o odstranění nezákonného obchodování s tabákovými výrobky Rámcové úmluvy Světové zdravotnické organizace o kontrole tabáku /sněmovní tisk 215/ - první čtení
130. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o udržitelném zemědělství a rozvoji venkova k Rámcové úmluvě o ochraně a udržitelném rozvoji Karpat /sněmovní tisk 216/ - první čtení
131. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přijetím změny článku 8 Římského statutu Mezinárodního trestního soudu /sněmovní tisk 234/ - první čtení
132. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přijetím změna článku 124 Římského statutu Mezinárodního trestního soudu /sněmovní tisk 235/ - první čtení
133. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny příloh I a II Úmluvy o ochraně stěhovavých druhů volně žijících živočichů přijaté v Manile dne 28. října 2017 /sněmovní tisk 248/ - první čtení
134. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Kambodžského království o leteckých službách /sněmovní tisk 252/ - první čtení
135. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dodatkový protokol k Úmluvě o lidských právech a biomedicíně související s biomedicínským výzkumem, který byl podepsán dne 11. května 2018 ve Štrasburku /sněmovní tisk 253/ - první čtení

136. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Korejskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Soulu dne 12. ledna 2018 /sněmovní tisk 255/ - první čtení
137. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Mnohostranné úmluva o implementaci opatření k boji proti snižování daňového základu a přesouvání zisků ve vztahu k daňovým smlouvám, která byla podepsána v Paříži dne 7. června 2017 /sněmovní tisk 264/ - první čtení
138. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva o ochraně evropských planě rostoucích rostlin, volně žijících živočichů a přírodních stanovišť, sjednaná v Bernu dne 19. září 1979, a změna přílohy II této Úmluvy, přijatá ve Štrasburku dne 8. prosince 2017 /sněmovní tisk 281/ - první čtení
139. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Rady Evropy o filmové koprodukci v revidovaném znění (Rotterdam, 30. 1. 2017) /sněmovní tisk 294/ - první čtení
140. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Akta Světové poštovní unie, podepsaná na 26. Kongresu Světové poštovní unie, který se konal ve dnech 20. září až 7. října 2016 v Istanbulu /sněmovní tisk 329/ - první čtení
141. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o založení mezinárodní nadace EU - LAC podepsaná v Bruselu dne 7. listopadu 2018 /sněmovní tisk 341/ - první čtení
142. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o strategickém partnerství mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Japonskem na straně druhé podepsané v Bruselu dne 17. 7. 2018 /sněmovní tisk 348/ - první čtení
143. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Opční protokol k úmluvě Organizace spojených národů o právech osob se zdravotním postižením /sněmovní tisk 356/ - první čtení
144. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 167/2008 Sb., o předcházení ekologické újmě a o její nápravě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 173/ - třetí čtení

145. Vládní návrh zákona o přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací a o změně zákona č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 170/ - třetí čtení
146. Návrh poslanců Vladimíra Koníčka, Stanislava Grospiče a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi) a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 38/ - třetí čtení
147. Návrh poslanců Ivana Bartoše, Jakuba Michálka, Radka Holomčíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 50/ - třetí čtení
148. Vládní návrh zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech /sněmovní tisk 72/ - třetí čtení
149. Vládní návrh zákona o soudních tlumočnících a soudních překladatelích /sněmovní tisk 73/ - třetí čtení
150. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech a zákona o soudních tlumočnících a soudních překladatelích /sněmovní tisk 74/1/ - třetí čtení
151. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 195/ - třetí čtení
152. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 203/ - třetí čtení
153. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 259/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, a zákon č. 92/2018 Sb., kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 204/ - třetí čtení

154. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 261/ - třetí čtení
155. Návrh poslanců Milana Hniličky, Patrika Nachera, Věry Procházkové, Jaroslava Bžocha a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 241/ - třetí čtení
156. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 69/ - třetí čtení
157. Návrh poslanců Markety Pekarové Adamové, Dominika Feriho, Miroslava Kalouska, Heleny Langšádlové, Karla Schwarzenberga, Františka Vácha a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 85/ - třetí čtení
158. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčika, Miloslavy Vostré, Stanislava Grospiče a Květy Matušovské na vydání zákona o zrušení zákona č. 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr /sněmovní tisk 112/ - třetí čtení
159. Návrh poslanců Hany Aulické Jírovcové, Pavla Kováčika, Zdeňka Ondráčka a Leo Luzara na vydání zákona o náhradním výživném a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o náhradním výživném) /sněmovní tisk 118/ - třetí čtení
160. Návrh poslanců Aleny Gajdůškové, Ondřeje Veselého, Petra Dolinka, Jiřího Běhouodka, Jana Chvojký, Kateřiny Valachové, Jana Hamáčka a Bohuslava Sobotky na vydání zákona o zálohovaném výživném na nezaopatřené dítě a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o zálohovaném výživném) /sněmovní tisk 126/ - třetí čtení
161. Návrh poslanců Lukáše Bartoně, Martina Kolovratníka, Ivany Nevludové, Jana Zahradníka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 157/ - třetí čtení
162. Návrh poslance Karla Raise na vydání zákona, kterým se mění zákonné opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí, ve znění zákona č. 254/2016 Sb. /sněmovní tisk 179/ - třetí čtení

163. Návrh poslanců Patrika Nachera, Jaroslava Faltýnka, Martina Kolovratníka, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 223/2016 Sb., o prodejně době v maloobchodě a velkoobchodě /sněmovní tisk 200/ - třetí čtení
164. Návrh poslanců Jany Mračkové Vildumetzové, Ivo Vondráka, Heleny Válkové, Milana Poura, Petry Sadovského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 273/ - třetí čtení
165. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny
166. Návrh na volbu vedoucího stálé delegace Parlamentu do Středoevropské iniciativy
167. Návrh na volbu člena Dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury
168. Návrh na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání
169. Návrh na jmenování člena Kontrolní rady Grantové agentury České republiky
170. Návrh Poslanecké sněmovny na volbu kandidátů na člena Rady Ústavu pro studium totalitních režimů
171. Návrh na volbu člena Dozorčí rady Vinařského fondu
172. Návrh na volbu náhradníka Správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky
173. Informace o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky ve 2. pololetí 2017 /sněmovní tisk 125/
174. Informace o účasti ozbrojených sil ČR na vojenských cvičeních mimo území ČR a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území ČR za období červenec až prosinec 2017 /sněmovní tisk 127/
175. 1. doplněk k účasti ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo území České republiky a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území České republiky v roce 2018 /sněmovní tisk 166/

176. Informace o nasazení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v roce 2017 /sněmovní tisk 187/
177. Informace o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky v 1. pololetí 2018 /sněmovní tisk 271/
178. Rozhodnutí vlády o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států přes území České republiky v roce 2019 /sněmovní tisk 272/
179. 2. doplněk k účasti ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo území České republiky a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území České republiky v roce 2018 /sněmovní tisk 283/
180. Informace o účasti ozbrojených sil ČR na vojenských cvičeních mimo území ČR a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území ČR za období leden až červen 2018 /sněmovní tisk 304/
181. Účast ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo území České republiky a účast ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území České republiky v roce 2019 /sněmovní tisk 358/
182. Zpráva o činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání a o stavu v oblasti rozhlasového a televizního vysílání a v oblasti poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání za rok 2016 /sněmovní tisk 78/
183. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2016 /sněmovní tisk 113/
184. Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2016 /sněmovní tisk 114/
185. Výroční zpráva o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře v roce 2016 /sněmovní tisk 116/
186. Zpráva o činnosti finančního arbitra za rok 2017 /sněmovní tisk 141/
187. Výroční zpráva Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2017 /sněmovní tisk 142/
188. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2017 /sněmovní tisk 143/
189. Zdravotně pojistné plány zdravotních pojišťoven na rok 2018 s vyjádřením vlády spolu se souhrnným hodnocením, hodnocením zdravotně pojistných plánů na rok 2018 a střednědobých výhledů na roky 2019 a 2020 jednotlivých zdravotních pojišťoven a tabulkovými přílohami /sněmovní tisk 148/

190. Zpráva o činnosti a hospodaření Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře za rok 2017 /sněmovní tisk 149/
191. Přehled o činnosti cenových kontrolních orgánů za rok 2017 pro Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR /sněmovní tisk 155/
192. Zpráva o činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání a o stavu v oblasti rozhlasového a televizního vysílání a v oblasti poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání za rok 2017 /sněmovní tisk 163/
193. Návrh státního závěrečného účtu České republiky za rok 2017 /sněmovní tisk 164/
194. Výroční zpráva Českého telekomunikačního úřadu za rok 2017 /sněmovní tisk 176/
195. Zpráva o plnění programů prevence před povodněmi ke dni 31. prosince 2017 /sněmovní tisk 178/
196. Výroční zpráva o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře v roce 2017 /sněmovní tisk 218/
197. Zpráva o situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku na území České republiky v roce 2017 (ve srovnání s rokem 2016) /sněmovní tisk 221/
198. Informace o pojišťování vývozu se státní podporou v roce 2017 /sněmovní tisk 223/
199. Informace o podpořeném financování za rok 2017 /sněmovní tisk 225/
200. Výroční zpráva o činnosti a účetní závěrka Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2017 /sněmovní tisk 228/
201. Zpráva o situaci v oblasti migrace a integrace cizinců na území České republiky v roce 2017 /sněmovní tisk 249/
202. Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2017 /sněmovní tisk 251/
203. Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2017 /sněmovní tisk 257/
204. Zpráva o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 1. 2018 do 30. 6. 2018 /sněmovní tisk 266/

205. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k informaci Doporučení Mezinárodní organizace práce č. 205 o zaměstnanosti a důstojné práci pro mír a odolnost, přijaté na 106. zasedání Mezinárodní konference práce v roce 2017 spolu se stanoviskem vlády k němu /sněmovní tisk 277/
206. Zpráva o stavu zemědělství ČR za rok 2017 /sněmovní tisk 282/
207. Zpráva o plnění státního rozpočtu České republiky za 1. pololetí 2018 /sněmovní tisk 305/
208. Zpráva o využití doporučení veřejné ochránkyň práv na změny právní úpravy uvedených ve Výroční zprávě za rok 2017 /sněmovní tisk 306/
209. Zpráva o činnosti kontrolní rady Grantové agentury České republiky za období od října 2017 do září 2018 /sněmovní tisk 307/
210. Zpráva o vývoji malého a středního podnikání a jeho podpoře v roce 2017 /sněmovní tisk 312/
211. Návrhy výročních zpráv a účetní závěrky zdravotních pojišťoven za rok 2017 s vyjádřením vlády spolu se souhrnným hodnocením, hodnocením návrhů výročních zpráv a účetních závěrek za rok 2017 jednotlivých zdravotních pojišťoven a tabulkovými přílohami /sněmovní tisk 314/
212. Zpráva o dlouhodobé udržitelnosti veřejných financí (říjen 2018) /sněmovní tisk 322/
213. Výroční zpráva a účetní závěrka Státního fondu kinematografie za rok 2017 /sněmovní tisk 327/
214. Výroční zpráva o činnosti a účetní závěrka Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2015 /sněmovní tisk 339/
215. Výroční zpráva o činnosti a účetní závěrka Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2016 /sněmovní tisk 340/
216. Zpráva o plnění pravidel rozpočtové odpovědnosti za rok 2017 /sněmovní tisk 362/
217. Návrh usnesení Poslanecké sněmovny ke Dni památky obětí holocaustu a předcházení zločinům proti lidskosti
218. Návrh Pravidel hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2019 /sněmovní dokument 2042/

219. Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Miloslava Roznera
220. Nezaplacené podniky privatizované vládami ODS, ODA a KDU-ČSL v letech 1992 - 1998
221. Informace vlády o výběrovém řízení na mýtný systém
222. Projednání sankcí vůči Saudskoarabskému království
223. Kontrola plnění usnesení Poslanecké sněmovny č. 66 ze dne 19. 10. 2017 ve věci zvýšení platů učitelů
224. Pozice vlády České republiky k zákazu olova ve střelivu a rybářském olůvku
225. Návrh na zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny pro vyhodnocení vlivu autoritářských režimů na vnitřní záležitosti českého politického systému /sněmovní dokument 1778/
226. Informace vlády České republiky k řešení krizové situace na dálnici D1
227. Návrh na změny zasedacího pořádku poslanců v jednacím sále Poslanecké sněmovny
228. Návrh usnesení Poslanecké sněmovny k pověření orgánu Poslanecké sněmovny rozhodováním podle § 38 odst. 1 zákona č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu /sněmovní dokument 1910/
229. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace
230. Ústní interpelace

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2019
VIII. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 26. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 22. ledna až 13. února 2019

Obsah:

22. ledna 2019

Schůzí zahájil předseda PSP Radek Vondráček.

Usnesení schváleno (č. 431).

Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	85
Řeč poslance Radima Fialy	87
Řeč poslance Miroslava Kalouska	88
Řeč poslance Jana Bartoška	89
Řeč poslance Petry Dolínka	90
Řeč poslance Radovana Víchá	90
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	90
Řeč poslance Marka Výborného	91
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	92
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	92
Řeč poslance Miroslava Kalouska	95

Schválen pořad schůze.

Řeč poslance Jakuba Michálka	96
------------------------------------	----

1. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 109/7/ - zamítnutý Senátem

Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	96
Řeč senátora Vladislava Vilímce	97
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	99
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	101

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	101
Řeč poslankyně Lucie Šafránkové	102
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	103
Řeč poslance Jana Bauera	105
Řeč poslance Ondřeje Veselého	106
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	106
Řeč poslance Václava Klause	106
Řeč poslance Ondřeje Veselého	107
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	107

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslankyně Olgy Richterové	108
Řeč poslankyně Hany Aulické Jiřovcové	109
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	110

Usnesení schváleno (č. 432).

Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	111
Řeč poslance Miroslava Kalouska	111
Řeč poslance Pavla Kováčika	111
Řeč poslankyně Andrey Brzobohaté	112
Řeč poslance Miroslava Kalouska	112

2. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 71/8/ - vrácený Senátem

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jana Kněžínka	112
Řeč senátorky Anny Hubáčkové	114
Řeč poslance Jana Chvojky	115
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	117
Řeč poslance Jana Farského	120
Řeč poslance Jana Bauera	122
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	123
Řeč poslance Jana Čižinského	124
Řeč poslance Patrika Nachera	125

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Jaroslava Holíka	128
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	129
Řeč poslance Ivana Adamce	129
Řeč poslance Pavla Bělobrádky	130
Řeč poslance Jana Čižinského	130

Řeč poslance Marka Výborného	131
Řeč poslance Pavla Juříčka	133
Řeč poslankyně Heleny Válkové	134
Řeč poslance Ondřeje Veselého	135
Řeč poslance Jana Farského	135
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	135
Řeč poslance Marka Výborného	135
Řeč poslance Jana Chvojky	136
Řeč poslance Patrika Nachera	136
Řeč poslance Jana Farského	137
Řeč poslance Miroslava Kalouska	137
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	138
Řeč poslance Jana Chvojky	139

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Usnesení schváleno (č. 433).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

226. Informace vlády České republiky k řešení krizové situace na dálnici D1

Řeč poslance Vítka Kaňkovského	141
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	145

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Vítka Kaňkovského	151
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	152
Řeč poslance Vítka Kaňkovského	153
Řeč poslance Ondřeje Polanského	154
Řeč poslance Martina Kolovratníka	157
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	157
Řeč poslance Petry Gazdíkovej	158
Řeč poslance Ondřeje Polanského	158
Řeč poslance Mariánu Jurečku	158

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

Řeč poslance Radka Zlesáka	161
Řeč poslance Petry Gazdíkovej	162
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	162
Řeč poslance Petry Gazdíkovej	163
Řeč poslance Petry Dolínky	163
Řeč poslance Mariánu Jurečku	165

Řeč poslance Vítka Kaňkovského	165
Řeč poslance Petra Dolínka	166
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	167
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	167
Řeč poslance Lea Luzara	168
Řeč poslance Petra Gazdíka	171
Řeč poslance Vítka Kaňkovského	172
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	172
Řeč poslance Vlastimila Válka	173
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	175
Řeč poslance Jana Skopečka	175
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	177
Řeč poslance Iva Vondráka	178
Řeč poslance Martina Kolovratníka	178
Řeč poslance Jana Skopečka	179
Řeč poslance Josefa Hájka	180
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	181
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	182
Řeč poslance Petry Dolínky	182
Řeč poslance Mariána Jurečky	183
Řeč poslance Miroslava Kalouska	183
Řeč poslance Jana Bartoška	184
Řeč poslance Vítka Kaňkovského	184
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	186
Řeč poslance Vítka Kaňkovského	186
Řeč poslance Ondřeje Polanského	187
Řeč poslance Jana Skopečka	187
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	187

Projednávání bodu bylo přerušeno.

23. ledna 2019

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslance Jana Chvojky	188
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	189
Řeč poslance Jana Bartoška	189
Řeč poslance Ondřeje Veselého	189
Řeč poslance Jana Lipavského	190

144. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 167/2008 Sb., o předcházení ekologické újmě a o její nápravě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 173/ - třetí čtení

Řeč mpř. vlády a ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	191
Řeč poslance Jana Zahradníka	192
Řeč poslankyně Dany Balcarové	195
Řeč mpř. vlády a ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	196
Řeč poslankyně Dany Balcarové	197
Řeč poslance Martina Kolovratníka	197
Řeč poslance Martina Kolovratníka	197
Řeč poslance Martina Kolovratníka	197
Řeč poslance Martina Kolovratníka	197
Řeč poslance Martina Kolovratníka	197

Usnesení schváleno (č. 434).

146. Návrh poslanců Vladimíra Koníčka, Stanislava Grospiče a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnaní s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnaní s církvemi a náboženskými společnostmi) a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 38/ - třetí čtení

Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	199
Řeč poslance Marka Výborného	200
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	200
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	201
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	201
Řeč poslance Petra Gazdíka	202
Řeč poslance Jiřího Maška	202
Řeč poslance Jana Farského	203
Řeč poslance Miroslava Kalouska	203
Řeč poslance Jana Chvojky	204
Řeč poslance Miroslava Kalouska	205
Řeč poslance Jana Volného	206
Řeč poslance Marka Výborného	206
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	207
Řeč poslance Ondřeje Veselého	207
Řeč poslance Miroslava Kalouska	208
Řeč poslance Jana Farského	208
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	209
Řeč poslance Jakuba Michálka	209
Řeč poslance Jana Volného	209
Řeč poslance Karla Schwarzenberga	210
Řeč poslance Jana Chvojky	210
Řeč poslance Jakuba Michálka	211

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	211
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	212
Řeč poslance Jiřího Maška	212
Řeč poslance Lukáše Černohorského	213
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	213
Řeč poslance Miroslava Kalouska	214
Řeč poslance Marka Výborného	214
Řeč poslance Lubomíra Zaorálka	215
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	216
Řeč poslance Stanislava Juránka	216
Řeč poslance Jana Farského	216
Řeč poslance Miroslava Kalouska	217
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	217
Řeč poslance Pavla Kováčika	217
Řeč poslance Mariana Jurečky	219
Řeč poslance Vlastimila Válka	220
Řeč poslance Pavla Kováčika	221
Řeč poslance Mariana Jurečky	221
Řeč poslance Miroslava Kalouska	222
Řeč poslance Ondřeje Veselého	222
Řeč poslance Miroslava Kalouska	222
Řeč poslance Marka Bendy	223
Řeč poslance Jiřího Maška	225
Řeč poslance Jiřího Bláhy	226
Řeč poslance Jana Farského	226
Řeč poslance Jiřího Bláhy	227
Řeč poslance Miroslava Kalouska	227
Řeč poslance Vlastimila Válka	227
Řeč poslance Milana Ferance	229

Usnesení schváleno (č. 435).

24. Vládní návrh zákona o úpravě některých vztahů v souvislosti s vystoupením Spojeného království Velké Británie a Severního Irska z Evropské unie /sněmovní tisk 368/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	231
Řeč poslance Marka Bendy	232
Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy	233
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	234

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	235
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	236

Řeč poslance Jaroslava Bžocha	237
Řeč poslance Mikuláše Peksy	237
Řeč poslankyně Veroniky Vrecionové	238
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	240
Řeč poslance Mikuláše Peksy	240
Řeč poslance Lubomíra Zaorálka	240
Řeč poslance Pavla Blažka	241
Řeč poslance Lubomíra Zaorálka	242
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	242
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	244
Řeč poslance Mikuláše Peksy	244
Řeč poslance Lukáše Černohorského	245
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	245
Řeč poslance Radima Fialy	246
Řeč poslance Lubomíra Zaorálka	247
Řeč poslance Václava Klause	247
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	248
Řeč poslance Marka Bendy	248
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	248
Řeč poslance Jana Skopečka	250
Řeč poslance Radima Fialy	251
Řeč poslance Lubomíra Španěla	252
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	252
Řeč poslance Marka Bendy	253
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	253
Usnesení schváleno (č. 436).	
Řeč poslance Marka Bendy	254
Usnesení schváleno (č. 437).	
Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.	
80. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky) /sněmovní tisk 260/ - prvé čtení	
Řeč senátora Tomáše Czernina	255
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	256
Řeč poslankyně Karly Maříkové	256
Řeč poslance Lea Luzara	257
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	258
Usnesení schváleno (č. 438).	

3. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 132/5/ - vrácený Senátem

Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	259
Řeč senátorky Jitky Seitlové	259
Řeč poslance Martina Kupky	261
Řeč poslance Vítka Rakušana	261
Řeč poslance Marka Výborného	262
Řeč poslance Davida Kasala	264
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	264
Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy	265
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	266
Řeč poslankyně Jany Černochové	266
Řeč poslance Ivana Bartoše	267
Řeč poslance Jana Bartoška	268
Řeč poslance Josefa Hájka	269
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	270
Řeč poslance Tomáše Martínka	270
Řeč poslance Jiřího Bláhy	270
Řeč poslance Zbyňka Stanjurky	271
Řeč poslance Patrika Nachera	271
Řeč poslance Davida Kasala	272
Řeč poslance Jana Bartoška	272
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	273
Řeč poslance Tomáše Martínka	273
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	274
Řeč poslance Zbyňka Stanjurky	274
Řeč poslance Vítka Rakušana	275
Řeč poslance Jiřího Bláhy	275
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	276
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	276
Řeč poslance Jana Bartoška	277
Řeč poslance Zbyňka Stanjurky	277
Řeč poslance Jiřího Bláhy	278
Řeč poslance Mariana Jurečky	278
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	279

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

Řeč poslance Mariana Jurečky	281
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	281
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	282
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	282
Řeč poslance Martina Kupky	282
Řeč senátorky Jitky Seitlové	284

Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	285
Usnesení schváleno (č. 439).	
4. Návrh zákona, kterým se mění volební zákony, zákon o místním referendu, zákon o krajském referendu a soudní řád správní /sněmovní tisk 137/5/ - vrácený Senátem podle § 97 odst. 6 a 7 (tzv. člunek)	
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	287
Řeč senátora Jiřího Dienstbiera	287
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	288
Usnesení schváleno (č. 440).	
5. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 175/4/ - vrácený Senátem	
Řeč ministrně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	289
Řeč senátora Zdeňka Nytry	290
Řeč poslankyně Lenky Kozlové	291
Řeč poslance Jiřího Bláhy	292
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	293
Řeč poslance Petra Pávka	293
Řeč poslance Ivana Bartoše	294
Řeč poslance Jiřího Bláhy	294
Řeč poslankyně Marcely Melkové	295
Řeč poslance Ivana Bartoše	295
Řeč poslance Pavla Blažka	296
Řeč poslance Jiřího Bláhy	296
Řeč poslance Petra Pávka	297
Řeč poslance Jakuba Michálka	297
Řeč poslance Jiřího Bláhy	299
Řeč poslance Václava Klause	299
Řeč poslance Františka Váchy	300
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	300
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	301
Řeč poslance Jiřího Bláhy	302
Řeč poslance Petra Třešnáka	302
Řeč poslance Martina Baxy	303

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Jiřího Bláhy	303
Řeč poslankyně Heleny Válkové	304
Řeč poslance Jakuba Michálka	305
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	305
Řeč poslankyně Heleny Válkové	306
Řeč poslance Jiřího Bláhy	306
Řeč poslance Jakuba Michálka	307
Řeč senátora Zdeňka Nytry	307
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	308
Řeč poslance Jakuba Michálka	308
Řeč poslance Vlastimila Válka	308
Řeč poslance Ivana Bartoše	309
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	309
Řeč poslankyně Jany Černochové	310
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	310
Řeč senátora Zdeňka Nytry	311

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

24. ledna 2019

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

229. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Řeč poslance Jakuba Michálka	314
Řeč poslankyně Věry Kovářové	315
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	316
Řeč poslankyně Věry Kovářové	317
Řeč poslance Ivana Adamce	317
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	319
Řeč poslance Ondřeje Polanského	321
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	322
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	323
Řeč poslance Ondřeje Polanského	325
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	325
Řeč poslance Ivana Adamce	326
Řeč poslance Ondřeje Polanského	327

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	328
Řeč poslance Ondřeje Polanského	329
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	330
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	330

Řeč poslankyně Věry Kovářové	330
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	331
Řeč poslankyně Olgy Richterové	332
Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.	
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	332
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	333
173. Informace o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky ve 2. pololetí 2017 /sněmovní tisk 125/	
Řeč ministra obrany ČR Lubomíra Metnara	333
Řeč poslance Pavla Růžičky	334
Usnesení schváleno (č. 441).	
174. Informace o účasti ozbrojených sil ČR na vojenských cvičeních mimo území ČR a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území ČR za období červenec až prosinec 2017 /sněmovní tisk 127/	
Řeč ministra obrany ČR Lubomíra Metnara	334
Řeč poslance Pavla Růžičky	335
Usnesení schváleno (č. 442).	
175. 1. doplněk k účasti ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo území České republiky a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území České republiky v roce 2018 /sněmovní tisk 166/	
Řeč ministra obrany ČR Lubomíra Metnara	336
Řeč poslance Jana Bartoška	336
Usnesení schváleno (č. 443).	
176. Informace o nasazení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v roce 2017 /sněmovní tisk 187/	
Řeč ministra obrany ČR Lubomíra Metnara	337
Řeč poslance Pavla Růžičky	337

Usnesení schváleno (č. 444).

177. Informace o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky v 1. pololetí 2018 /sněmovní tisk 271/

Řeč ministra obrany ČR Lubomíra Metnara 338
Řeč poslance Radka Zlesáka 339

Usnesení schváleno (č. 445).

178. Rozhodnutí vlády o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států přes území České republiky v roce 2019 /sněmovní tisk 272/

Řeč ministra obrany ČR Lubomíra Metnara 340
Řeč poslance Michala Ratiborského 340

Usnesení schváleno (č. 446).

179. 2. doplněk k účasti ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo území České republiky a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území České republiky v roce 2018 /sněmovní tisk 283/ - prvé čtení

Řeč ministra obrany ČR Lubomíra Metnara 341
Řeč poslance Pavla Růžičky 341

Usnesení schváleno (č. 447).

180. Informace o účasti ozbrojených sil ČR na vojenských cvičeních mimo území ČR a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území ČR za období leden až červen 2018 /sněmovní tisk 304/

Řeč ministra obrany ČR Lubomíra Metnara 342
Řeč poslance Jana Lipavského 343

Usnesení schváleno (č. 448).

181. Účast ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo území České republiky a účast ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území České republiky v roce 2019 /sněmovní tisk 358/

Řeč ministra obrany ČR Lubomíra Metnara	343
Řeč poslance Michala Ratiborského	344
Usnesení schváleno (č. 449).	
 182. Zpráva o činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání a o stavu v oblasti rozhlasového a televizního vysílání a v oblasti poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání za rok 2016 /sněmovní tisk 78/	
Řeč poslankyně Barbory Kořanové	345
Usnesení schváleno (č. 450).	
 185. Výroční zpráva o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře v roce 2016 /sněmovní tisk 116/	
Řeč poslance Tomáše Martínka	347
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	348
Řeč poslance Tomáše Martínka	348
Řeč poslance Vítka Rakúšana	349
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	349
Řeč poslance Lea Luzara	349
Řeč poslance Martina Kolovratníka	350
Řeč poslance Tomáše Martínka	350
Usnesení schváleno (č. 451).	
 186. Zpráva o činnosti finančního arbitra za rok 2017 /sněmovní tisk 141/	
Řeč poslance Karla Raise	351
Řeč poslance Tomáše Martínka	351
Řeč poslance Karla Raise	352
Usnesení schváleno (č. 452).	
Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	
 187. Výroční zpráva Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2017 /sněmovní tisk 142/	

Řeč poslance Martina Kolovratníka	353
Usnesení schváleno (č. 453).	
189. Zdravotně pojistné plány zdravotních pojišťoven na rok 2018 s vyjádřením vlády spolu se souhrnným hodnocením, hodnocením zdravotně pojistných plánů na rok 2018 a střednědobých výhledů na roky 2019 a 2020 jednotlivých zdravotních pojišťoven a tabulkovými přílohami /sněmovní tisk 148/	
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	354
Řeč poslance Petra Třešňáka	355
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	356
Řeč poslance Milana Brázdila	356
Řeč poslance Petra Třešňáka	356
Usnesení schváleno (č. 454).	
190. Zpráva o činnosti a hospodaření Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře za rok 2017 /sněmovní tisk 149/	
Řeč poslance Ondřeje Polanského	357
Usnesení schváleno (č. 455).	
192. Zpráva o činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání a o stavu v oblasti rozhlasového a televizního vysílání a v oblasti poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání za rok 2017 /sněmovní tisk 163/	
Řeč poslance Tomáše Martínka	359
Usnesení schváleno (č. 456).	
194. Výroční zpráva Českého telekomunikačního úřadu za rok 2017 /sněmovní tisk 176/	
Řeč poslance Lea Luzara	360
Usnesení schváleno (č. 457).	

195.	Zpráva o plnění programů prevence před povodněmi ke dni 31. prosince 2017 /sněmovní tisk 178/	
	Řeč ministra zemědělství ČR Miroslava Tomana	361
	Řeč poslance Josefa Kotta	362
	Usnesení schváleno (č. 458).	
196.	Výroční zpráva o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře v roce 2017 /sněmovní tisk 218/	
	Řeč poslance Lubomíra Španěla	363
	Usnesení schváleno (č. 459).	
197.	Zpráva o situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku na území České republiky v roce 2017 (ve srovnání s rokem 2016) /sněmovní tisk 221/	
	Řeč mpř. vlády a ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	364
	Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	365
	Usnesení schváleno (č. 460).	
198.	Informace o pojišťování vývozu se státní podporou v roce 2017 /sněmovní tisk 223/	
	Řeč poslankyně Moniky Oborné	366
	Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	367
	Řeč poslance Tomáše Martínka	367
	Řeč poslankyně Moniky Oborné	368
	Usnesení schváleno (č. 461).	
199.	Informace o podpořeném financování za rok 2017 /sněmovní tisk 225/	
	Řeč poslankyně Moniky Oborné	369
	Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	369
	Řeč poslankyně Moniky Oborné	370
	Usnesení schváleno (č. 462).	
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.	

230. Ústní interpelace

Řeč poslance Jana Bartoška	371
Řeč poslance Mariana Jurečky	371
Řeč poslankyně Věry Kovářové	372
Řeč poslance Stanislava Blahy	372
Řeč poslance Mariana Jurečky	373
Řeč poslankyně Olgy Richterové	373
Řeč poslance Mariana Jurečky	374
Řeč poslance Ondřeje Profanta	375
Řeč poslance Petra Pávka	376
Řeč poslankyně Jany Krutákové	376
Řeč mpř. vlády a ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	377
Řeč poslance Jakuba Michálka	379
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jana Kněžínka	379
Řeč poslance Mariana Jurečky	381
Řeč poslance Radka Kotena	382
Řeč ministryně průmyslu a obchodu ČR Marty Novákové	383
Řeč poslance Jana Zahradníka	384
Řeč mpř. vlády a ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	385
Řeč poslance Vítka Rakušana	387
Řeč ministra zemědělství ČR Miroslava Tomana	387
Řeč poslankyně Olgy Richterové	388
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	389
Řeč poslance Jiřího Kohoutka	390
Řeč mpř. vlády a ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	391
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	393
Řeč ministra zemědělství ČR Miroslava Tomana	394

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

Řeč poslance Lukáše Bartoně	396
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Roberta Plagy	396
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	397
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	398
Řeč poslance Marka Výborného	400
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Roberta Plagy	400
Řeč poslankyně Terezy Hyňhové	401
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Roberta Plagy	402
Řeč poslankyně Pavly Golasowské	404
Řeč mpř. vlády a ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	404

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.

Řeč poslankyně Pavly Golasowské	406
Řeč mpř. vlády a ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	406

Řeč poslance Jiřího Miholy	407
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Roberta Plagy	407

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

Řeč poslance Jiřího Miholy	408
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Roberta Plagy	408
Řeč poslankyně Věry Kovářové	409
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Roberta Plagy	409
Řeč poslankyně Karly Maříkové	410
Řeč ministra zemědělství ČR Miroslava Tomana	410
Řeč poslance Pavla Jelínka	412
Řeč poslance Jakuba Jandy	412
Řeč poslankyně Karly Maříkové	413
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	413
Řeč poslance Mariána Jurečky	415
Řeč poslance Lukáše Bartoně	416
Řeč ministra zemědělství ČR Miroslava Tomana	416
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	417
Řeč poslance Jakuba Michálka	418
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jana Kněžínka	418
Řeč poslance Jakuba Michálka	419
Řeč poslankyně Pavly Golasowské	419
Řeč ministra zemědělství ČR Miroslava Tomana	420
Řeč poslankyně Olgy Richterové	420
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	421
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	422
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	423
Řeč poslance Stanislava Blahy	424
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	424
Řeč poslankyně Věry Kovářové	426
Řeč ministryně průmyslu a obchodu ČR Marty Novákové	427
Řeč poslance Pavla Jelínka	429

25. ledna 2019

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Jana Bartoška	430
Řeč poslance Jana Chvojky	431
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	432

217. Návrh usnesení Poslanecké sněmovny ke Dni památky obětí holocaustu předcházení zločinům proti lidskosti /sněmovní dokument 2076/

Řeč předsedy PSP Radka Vondráčka	433
Usnesení schváleno (č. 463).	
218. Návrh Pravidel hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2019 /sněmovní dokument 2042/	
Řeč poslance Jana Richtera	434
Usnesení schváleno (č. 464).	
Pokračování v projednávání bodu	
226. Informace vlády České republiky k řešení krizové situace na dálnici D1	
Řeč poslance Vítka Kaňkovského	435
Řeč poslankyně Jany Levové	438
Řeč poslance Petra Gazdíka	438
25. Návrh poslanců Věry Adámkové, Kamala Farhana, Jiřího Ventruby, Vlastimila Válka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 285/2002 Sb., o darování, odběrech a transplantacích tkání a orgánů a o změně některých zákonů (transplantační zákon) /sněmovní tisk 308/ - první čtení podle § 90 odst. 2	
Řeč poslankyně Věry Adámkové	439
Řeč poslance Jiřího Maška	440
Řeč poslance Jiřího Ventruby	441
Řeč poslance Petra Pávka	441
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	441
Řeč poslankyně Věry Adámkové	442
Řeč poslance Jiřího Maška	443
Usnesení schváleno (č. 465).	
26. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 62/2003 Sb., o volbách do Evropského parlamentu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 336/ - první čtení podle § 90 odst. 2	
Řeč poslance Jakuba Michálka	443
Řeč ministra kultury ČR Antonína Staňka	444

Usnesení schváleno (č. 466).

27. Návrh poslanců Jana Volného, Pavla Kováčika, Josefa Kotta a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 115/2000 Sb., o poskytování náhrad škod způsobených vybranými zvláště chráněnými živočichy, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 354/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
- Řeč poslance Jana Volného 445
- Usnesení schváleno (č. 467 - 1. část).
- Řeč poslance Josefa Kotta 446
- Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.
- Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 446
- Usnesení schváleno (č. 467 - 2. část).
- Řeč poslance Jana Čižinského 447
- Usnesení schváleno (č. 467 - 3. část).
28. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv /sněmovní tisk 256/ - prvé čtení
- Řeč ministra kultury ČR Antonína Staňka 448
- Řeč poslance Jakuba Michálka 449
- Řeč poslance Marka Bendy 450
- Řeč poslankyně Kateřiny Valachové 451
- Řeč poslance Jakuba Michálka 452
- Řeč poslankyně Kateřiny Valachové 453
- Řeč ministra kultury ČR Antonína Staňka 454
- Řeč poslance Ondřeje Profanta 454
- Řeč poslankyně Kateřiny Valachové 455
- Řeč poslance Jakuba Michálka 455
- Usnesení schváleno (č. 468).
29. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 319/2015 Sb., kterým se mění zákon

č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 202/ - první čtení

Řeč ministryně průmyslu a obchodu ČR Marty Novákové	458
Řeč poslance Lea Luzara	459
Řeč poslance Ivana Bartoše	461
Řeč poslance Lea Luzara	461

Usnesení schváleno (č. 469).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

30. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony na úseku vnitřní správy /sněmovní tisk 301/ - první čtení

Řeč ministra kultury ČR Antonína Staňka	462
Řeč poslance Milana Poura	463
Řeč poslance Zbyňka Stanjurky	464
Řeč ministra kultury ČR Antonína Staňka	464
Řeč poslance Zbyňka Stanjurky	464
Řeč poslance Petra Pávka	465
Řeč poslance Miroslava Kalouska	466
Řeč poslance Jiřího Bláhy	466
Řeč poslance Petra Dolínka	467
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	467
Řeč poslance Petra Pávka	467
Řeč poslance Jiřího Bláhy	468
Řeč poslance Petra Pávka	468
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	468

Usnesení schváleno (č. 470).

32. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 205/ - první čtení

Projednávání bodu bylo přerušeno.

33. Vládní návrh zákona o výběru osob do řídících a dozorčích orgánů právnických osob s majetkovou účastí státu (nominační zákon) /sněmovní tisk 220/ - první čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jana Kněžínka	470
Řeč poslance Lea Luzara	471
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	473
Řeč poslance Pavla Staňka	475
Řeč poslance Tomáše Martínského	475
Řeč poslance Petra Dolínka	475
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jana Kněžínka	476
Řeč poslance Jakuba Michálka	477
Řeč poslance Bohuslava Svobody	478
 Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.	
Řeč poslance Jiřího Bláhy	479
Řeč poslance Pavla Staňka	479
 Usnesení schváleno (č. 471).	
Řeč poslance Jakuba Michálka	480
 34. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 154/1994 Sb., o Bezpečnostní informační službě, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 240/ - první čtení	
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jana Kněžínka	481
Řeč poslance Vítězslava Rakušana	482
Řeč poslance Ondřeje Profanta	483
Řeč poslance Pavla Žáčka	484
Řeč poslance Vítězslava Rakušana	485
Řeč poslance Marka Bendy	486
 Usnesení schváleno (č. 472).	
 36. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 340/2006 Sb., o činnosti institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 297/ - první čtení	
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jana Kněžínka	486
Řeč poslance Jana Řehounka	487
 Usnesení schváleno (č. 473).	

37. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 72/2000 Sb., o investičních pobídkách a o změně některých zákonů (zákon o investičních pobídkách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 298/ - prvé čtení

Řeč ministryně průmyslu a obchodu ČR Marty Novákové	488
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	489
Řeč poslance Martina Kolovratníka	489
Řeč poslance Martina Kolovratníka	489
Řeč poslance Martina Kolovratníka	489
Řeč poslance Martina Kolovratníka	489
Řeč poslance Martina Kolovratníka	489
Řeč poslance Martina Kolovratníka	489

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

Řeč poslance Vojtěcha Munzara	496
Řeč poslance Jiřího Bláhy	497
Řeč poslance Jana Skopečka	498
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	500
Řeč ministryně průmyslu a obchodu ČR Marty Novákové	500
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	501
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	501

Usnesení schváленo (č. 474).

Řeč poslance Jana Richtera	502
----------------------------------	-----

38. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 299/ - prvé čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jana Kněžínka	503
Řeč poslankyně Heleny Válkové	504
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	505
Řeč poslankyně Věry Adámkové	508
Řeč poslance Marka Bendy	508
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	509

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	512
Řeč poslance Jana Bartoška	512
Řeč poslance Jiřího Kobzy	513
6. Návrh poslanců Ivana Bartoše, Jakuba Michálka, Radka Holomčíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 50/ - druhé čtení	
Řeč poslance Radovana Vícha	514
Řeč poslankyně Jany Černochové	514
Řeč poslance Jana Chvojky	516
Řeč poslance Lea Luzara	517
Řeč poslance Mariana Jurečky	517
Řeč poslance Jana Bartoška	519
Řeč poslance Jakuba Michálka	521
Řeč poslance Radovana Vícha	522
Řeč poslance Adama Kalouse	522
Řeč poslance Jana Bartoška	523
Řeč poslankyně Jany Černochové	523
Řeč poslance Jana Chvojky	523
Řeč poslance Lea Luzara	523
Řeč poslance Mariana Jurečky	524
Řeč poslance Tomáše Martínka	524
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	524
Řeč poslance Jakuba Michálka	524
Řeč poslance Ondřeje Profanta	525
7. Vládní návrh zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech /sněmovní tisk 72/ - druhé čtení	
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jana Kněžínského	525
Řeč poslankyně Heleny Válkové	527
Řeč poslance Vítězslava Kaňkovského	529
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	529
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	530
Řeč poslance Jana Chvojky	531
Řeč poslance Vlastimila Válka	532

Řeč poslankyně Heleny Válkové	532
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	534
Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	
Řeč poslance Jana Chvojky	534
Řeč poslance Jakuba Michálka	535
Řeč poslance Pavla Blažka	535
Řeč poslankyně Heleny Válkové	535
8. Vládní návrh zákona o soudních tlumočnících a soudních překladatelích /sněmovní tisk 73/ - druhé čtení	
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jana Kněžínka	536
Řeč poslankyně Heleny Válkové	537
Řeč poslance Jakuba Michálka	538
Řeč poslankyně Heleny Válkové	538
9. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech a zákona o soudních tlumočnících a soudních překladatelích /sněmovní tisk 74/1/ - druhé čtení	
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jana Kněžínka	539
Řeč poslankyně Heleny Válkové	540
Řeč poslance Vítka Kaňkovského	540
31. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojistění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 333/ - prvé čtení	
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	541
Řeč poslance Lukáše Kolářka	542
Řeč poslance Jana Bauera	543
Řeč poslance Vítka Kaňkovského	544
Řeč poslance Pavla Juříčka	546
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	546
Řeč poslance Vlastimila Válka	548
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	550
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	550
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	551
Řeč poslance Jana Chvojky	552
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	552
Řeč poslance Vítka Kaňkovského	553

Řeč poslance Pavla Juříčka	554
Řeč poslance Petra Pávka	555
Řeč poslance Vlastimila Válka	555
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	555
Řeč poslance Lukáše Koláříka	556
Řeč poslance Pavla Juříčka	556
Řeč poslance Jiřího Ventruby	557

Usnesení schváleno (č. 475).

10. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 195/ - druhé čtení

Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	559
---	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslankyně Květy Matušovské	560
Řeč poslance Jana Bauera	560
Řeč poslance Martina Kolovratníka	561
Řeč poslance Petra Pávka	562
Řeč poslance Ivana Adamce	563
Řeč poslankyně Květy Matušovské	564
Řeč poslance Jana Bauera	564
Řeč poslance Martina Kolovratníka	564

13. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 261/ - druhé čtení

Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	565
Řeč poslance Romana Kubíčka	566
Řeč poslance Petra Pávka	567
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	567
Řeč poslance Romana Kubíčka	567
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	568
Řeč poslance Romana Kubíčka	568

Usnesení schváleno (č. 476).

14. Návrh poslanců Milana Hniličky, Patrika Nachera, Věry Procházkové, Jaroslava Bžocha a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 241/ - druhé čtení

Řeč poslance Milana Hniličky	569
Řeč poslance Stanislava Juránka	570
Řeč poslance Václava Klause	571
Řeč poslance Lukáše Bartoně	571
Řeč poslance Stanislava Juránka	573
Řeč poslance Václava Klause	575
Řeč poslance Jakuba Jandy	575
Řeč poslance Jana Birkeho	580
Řeč poslance Václava Klause	582

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	583
Řeč poslance Milana Hniličky	585
Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy	586
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	587
Řeč poslankyně Terezy Hyťhové	587
Řeč poslankyně Věry Procházkové	588
Řeč poslance Václava Klause	588
Řeč poslance Milana Hniličky	588
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	589
Řeč poslankyně Jany Černochové	590
Řeč poslance Stanislava Juránka	590
Řeč poslance Marka Nováka	591
Řeč poslance Josefa Bělici	591

Pokračování bodu bylo přerušeno.

30. ledna 2019

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Pokračování v projednávání bodu

14. Návrh poslanců Milana Hniličky, Patrika Nachera, Věry Procházkové, Jaroslava Bžocha a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 241/ - druhé čtení

Řeč poslance Radka Zlesáka	593
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	594
Řeč poslance Radka Zlesáka	594
Řeč poslance Vlastimila Válka	594
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	595
Řeč poslance Radka Zlesáka	595
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	595
Řeč poslance Lukáše Bartoně	595
Řeč poslance Jakuba Jandy	596
Řeč poslance Jana Birkeho	596
 15. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 69/ - druhé čtení	
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	597
Řeč poslance Jakuba Michálka	598
Řeč poslance Jana Řehounka	599
 16. Návrh poslanců Markéty Pekarové Adamové, Dominika Feriho, Miroslava Kalouska, Heleny Langšádlové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 85/ - druhé čtení	
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	600
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	600
Řeč poslance Vítka Kaňkovského	601
 17. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčika, Miloslavy Vostré, Stanislava Grospiče a Květy Matušovské na vydání zákona o zrušení zákona č. 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búsehr /sněmovní tisk 112/ - druhé čtení	
Řeč poslance Romana Kubíčka	602
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	602

Projednávání bodu bylo přerušeno.

18. Návrh poslanců Hany Aulické Jírovcové, Pavla Kováčika, Zdeňka Ondráčka a Leo Luzara na vydání zákona o náhradním výživném a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o náhradním výživném) /sněmovní tisk 118/ - druhé čtení

Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové 603

Usnesení schváleno (č. 477).

Projednávání bodu bylo přerušeno.

20. Návrh poslanců Lukáše Bartoně, Martina Kolovratníka, Ivany Nevludové, Jana Zahradníka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 157/ - druhé čtení

Řeč poslance Vojtěcha Munzara	604
Řeč poslance Milana Ferance	604
Řeč poslance Lukáše Bartoně	604
Řeč poslankyně Věry Adámkové	605
Řeč poslance Ivana Adamce	605
Řeč poslance Milana Ferance	606
Řeč poslance Ivana Adamce	606
Řeč poslance Petra Pávka	607
Řeč poslance Jana Birkeho	608
Řeč poslance Milana Brázdila	608
Řeč poslance Marka Nováka	609
Řeč poslance Jana Birkeho	609
Řeč poslance Lea Luzara	609
Řeč poslance Ivana Adamce	610
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	611
Řeč poslance Lukáše Bartoně	611
Řeč poslance Petra Pávka	612
Řeč poslance Václava Klause	612
Řeč poslance Jiřího Bláhy	613
Řeč poslance Patrika Nachera	613
Řeč poslance Lukáše Bartoně	614
Řeč poslance Petra Pávka	614
Řeč poslance Petra Beitla	615
Řeč poslance Jana Zahradníka	615
Řeč poslance Patrika Nachera	616
Řeč poslance Milana Ferance	616
Řeč poslankyně Jany Krutákové	617
Řeč poslance Lukáše Bartoně	617

22. Návrh poslanců Patrika Nachera, Jaroslava Faltýnka, Martina Kolovratníka, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 223/2016 Sb., o prodejní době v maloobchodě a velkoobchodě /sněmovní tisk 200/ - druhé čtení
- Řeč poslance Patrika Nachera 617
- Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	618
Řeč poslance Jiřího Bláhy	619
Řeč poslance Patrika Nachera	621
Řeč poslance Milana Brázdila	621
Řeč poslance Jiřího Bláhy	622
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	622
Řeč poslankyně Veroniky Vrecionové	623
Řeč poslance Jiřího Miholy	623
Řeč poslance Davida Kasala	626
Řeč poslance Ivana Adamce	626
Řeč poslance Jiřího Miholy	627
Řeč poslance Ivana Adamce	627
Řeč poslance Davida Kasala	627
Řeč poslance Mariana Jurečky	628
Řeč poslance Jiřího Bláhy	628
Řeč poslance Lukáše Černohorského	629
Řeč poslance Lea Luzara	629
Řeč poslance Mariana Jurečky	630
Řeč poslance Bohuslava Svobody	631
Řeč poslance Stanislava Grospiče	631
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	633
Řeč poslance Petra Beitla	633
Řeč poslance Stanislava Grospiče	634
Řeč poslance Jiřího Bláhy	634
Řeč poslance Jiřího Miholy	635
Řeč poslance Patrika Nachera	635
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	637
Řeč poslance Jiřího Miholy	638
Řeč poslance Lea Luzara	638
23. Návrh poslanců Jany Mračkové Vildumetzové, Ivo Vondráka, Heleny Válkové, Milana Poura, Petra Sadovského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 273/ - druhé čtení

Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	639
Řeč poslance Ivana Bartoše	640
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	640

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Ondřeje Benešíka	643
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	643
Řeč poslance Jakuba Michálka	644
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	645
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	645
Řeč poslance Václava Klause	646
Řeč poslance Pavla Plzáka	646
Řeč poslance Mariana Jurečky	647
Řeč poslance Ivana Adamce	647
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	648
Řeč poslance Jana Birkeho	649
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	649

Projednávání bodu bylo přerušeno.

227. Návrh na změny zasedacího pořádku poslanců v jednacím sále Poslanecké sněmovny

Řeč poslance Pavla Kováčika	650
-----------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 478).

165. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Řeč poslance Martina Kolovratníka	651
---	-----

Usnesení schváleno (č. 479).

166. Návrh na volbu vedoucího stálé delegace Parlamentu do Středoevropské iniciativy

Řeč poslance Martina Kolovratníka	652
---	-----

Projednávání bodu bylo přerušeno.

167.	Návrh na volbu člena Dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury Řeč poslance Martina Kolovratníka	653
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	
168.	Návrh na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání Řeč poslance Martina Kolovratníka	653
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	
169.	Návrh na jmenování člena Kontrolní rady Grantové agentury České republiky Řeč poslance Martina Kolovratníka	654
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	
170.	Návrh Poslanecké sněmovny na volbu kandidátů na člena Rady Ústavu pro studium totalitních režimů Řeč poslance Martina Kolovratníka	654
	Projednávání bodu bylo přerušeno. Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.	
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	655
	Pokračování v projednávání bodu	
166.	Návrh na volbu vedoucího stálé delegace Parlamentu do Středoevropské iniciativy Řeč poslance Martina Kolovratníka	655
	Usnesení schváleno (č. 480).	
	Pokračování v projednávání bodu	

167. Návrh na volbu člena Dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury Řeč poslance Martina Kolovratníka	655
Pokračování v projednávání bodu	
168. Návrh na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání Řeč poslance Martina Kolovratníka	655
Pokračování v projednávání bodu	
169. Návrh na jmenování člena Kontrolní rady Grantové agentury České republiky Řeč poslance Martina Kolovratníka	655
Pokračování v projednávání bodu	
170. Návrh Poslanecké sněmovny na volbu kandidátů na člena Rady Ústavu pro studium totalitních režimů Řeč poslance Martina Kolovratníka	655
Pokračování v projednávání bodu	
23. Návrh poslanců Jany Mračkové Vildumetzové, Ivo Vondráka, Heleny Válkové, Milana Poura, Petry Sadovského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 273/- druhé čtení Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	657
Řeč poslance Ivana Bartoše	657
Řeč poslance Pavla Jelínka	658
Řeč poslance Ivana Adamce	658
Řeč poslance Martina Kupky	660
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	661
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	661
Řeč poslance Marka Výborného	662
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	662
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	663

Řeč poslance Ondřeje Benešíka	663
Řeč poslance Ivana Adamce	664
Řeč poslance Jana Bartoška	664
Řeč poslance Jana Zahradníka	665
Řeč poslance Václava Klause	666
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	666
Řeč poslance Jana Volného	666
Řeč poslance Ivana Bartoše	666
Řeč poslance Ivana Adamce	667
Řeč poslance Bohuslava Svobody	667
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	668
Řeč poslance Ivana Bartoše	668
Řeč poslance Václava Klause	669
Řeč poslance Ivana Adamce	669
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	670
Řeč poslance Václava Klause	670
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	670
Řeč poslance Ivana Adamce	672
Řeč poslance Jana Zahradníka	673
Řeč místopředsedy PSP Petru Fiály	673
Řeč poslance Jakuba Michálka	674
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	674
Řeč poslance Iva Vondráka	675
Řeč poslance Pavla Jelínka	675
Řeč poslance Jakuba Michálka	675
Řeč poslankyně Ivany Nevludové	676
Řeč poslance Ivana Adamce	676
Řeč poslance Ivana Bartoše	676

35. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 286/ - první čtení

Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	677
Řeč poslance Romana Onderky	678
Řeč poslance Jakuba Michálka	679
Řeč poslance Ondřeje Veselého	680
Řeč poslance Martina Baxy	681

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	682
Řeč poslance Romana Onderky	683
Řeč poslankyně Marcely Melkové	684
Řeč poslance Ondřeje Veselého	685
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	685

Řeč poslance Jakuba Michálka	685
Usnesení schváleno (č. 481).	
Pokračování v projednávání bodu	
38. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 299/ - prvé čtení	
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	686
Řeč poslance Dominika Feriho	687
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	688
Řeč poslankyně Heleny Válkové	688
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jana Kněžínka	688
Řeč poslankyně Heleny Válkové	689
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	692
Usnesení schváleno (č. 482).	
39. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s podporou výkonu práv akcionářů /sněmovní tisk 300/ - prvé čtení	
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jana Kněžínka	693
Řeč poslance Jana Skopečka	694
Řeč poslance Jana Chvojký	694
Řeč poslance Jana Skopečka	694
Usnesení schváleno (č. 483).	
40. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 326/ - prvé čtení	
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	696
Řeč poslance Martina Kolovratníka	697
Řeč poslance Ivana Adamce	698
Řeč poslankyně Květy Matušovské	700
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	701

Řeč poslance Pavla Ružičky	702
Usnesení schváleno (č. 484).	
 41. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 226/2013 Sb., o uvádění dřeva a dřevařských výrobků na trh, ve znění zákona č. 183/2017 Sb., a zákon č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 332/ - prvé čtení	
Řeč ministra zemědělství ČR Miroslava Tomana	702
Usnesení schváleno (č. 485 - 1. část).	
Řeč poslance Jana Pošváře	703
Řeč poslankyně Veroniky Vrecionové	705
Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.	
Řeč poslance Josefa Kotta	705
Usnesení schváleno (č. 485 - 2. část).	
 42. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 337/ - prvé čtení	
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jana Kněžinka	706
Řeč poslance Marka Výborného	707
Řeč poslance Dominika Feriho	708
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	708
Řeč poslance Stanislava Grospiče	708
Usnesení schváleno (č. 486 - 1. část).	
Řeč poslankyně Jany Levové	710
Řeč poslance Dominika Feriho	711
Usnesení schváleno (č. 486 - 2. část).	
Řeč poslance Romana Kubíčka	712

43. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 360/ - prvé čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jana Kněžínka 712
Řeč poslance Romana Kubíčka 713

Projednávání bodu bylo přerušeno.

44. Návrh poslanců Lukáše Černohorského, Tomáše Martínka, Jakuba Michálka, Ivana Bartoše a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 229/ - prvé čtení

Řeč poslance Lukáše Černohorského 714
Řeč poslance Romana Kubíčka 714

Projednávání bodu bylo přerušeno.

45. Návrh poslanců Lukáše Černohorského, Tomáše Martínka, Jakuba Michálka, Ivana Bartoše a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 230/ - prvé čtení

Řeč poslance Lukáše Černohorského 715
Řeč poslance Romana Kubíčka 715

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Sloučená rozprava k bodům 43, 44 a 45 /sněmovní tisky 360, 229 a 230/

Řeč poslance Petra Pávka 716
Řeč poslance Romana Sklenáka 717
Řeč poslance Martina Kupky 718
Řeč poslance Petra Pávka 718
Řeč poslance Jiřího Běhouodka 719
Řeč poslance Pavla Růžičky 719
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 719
Řeč poslance Ivana Adamce 720
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 720
Řeč poslance Jiřího Bláhy 720
Řeč poslance Ivana Adamce 721
Řeč poslance Martina Kupky 721

Řeč poslance Martina Baxy	722
Řeč poslance Karla Krejzy	723
Řeč poslance Jiřího Běhouodka	723
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	723
Řeč poslance Petra Pávka	724
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	724
Řeč poslance Romana Kubíčka	725
Řeč poslance Martina Kupky	726
Řeč poslance Ivana Adamce	726
Řeč poslance Martina Baxy	727
Řeč poslance Františka Váchy	728
Řeč poslance Jiřího Bláhy	728
Řeč poslance Iva Vondráka	729
Řeč poslance Romana Kubíčka	729

Přerušena sloučená rozprava k bodům 43, 44, 45.

31. ledna 2019

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

229. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Řeč poslance Jakuba Michálka	732
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	733

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Ivana Bartoše	735
Řeč poslance Jakuba Michálka	736
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	736
Řeč poslance Ivana Bartoše	737
Řeč poslance Jakuba Michálka	737

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	738
Řeč poslance Ivana Bartoše	739
Řeč poslankyně Věry Kovářové	740
Řeč poslance Jakuba Michálka	740
Řeč poslance Miroslava Kalouska	741
Řeč poslance Ondřeje Profanta	741
Řeč poslance Jiřího Valentý	742

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	746
Řeč poslance Jiřího Valenty	748
Řeč poslance Jakuba Michálka	749
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	751
Řeč poslance Jakuba Michálka	752
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	753
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	753
Řeč poslance Jakuba Michálka	755
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	756
Řeč poslance Ivana Bartoše	757
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	757
Řeč poslance Jakuba Michálka	758
Řeč poslance Jana Zahradníka	758
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	759
Řeč poslance Jakuba Michálka	760
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	761
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	761

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	762
Řeč poslance Ivana Bartoše	763
Řeč poslance Miroslava Kalouska	764

124. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Běloruskou republikou o důchodovém zabezpečení, podepsaná v Minsku dne 14. března 2018 /sněmovní tisk 165/ - prvé čtení

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	765
Řeč poslance Michala Ratiborského	765
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	766
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	766

Usnesení schváleno (č. 487).

183. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2016 /sněmovní tisk 113/

Řeč poslance Petra Dolínka	767
Řeč poslance Jiřího Valenty	769

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Lubomíra Španěla	777
-------------------------------------	-----

Řeč poslance Petra Gazdíka	778
Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy	778
Řeč poslance Jiřího Valentý	779
Řeč poslance Vítězslava Rakušana	779
Řeč ministra kultury ČR Antonína Staňka	780
Řeč poslance Mariána Jurečky	782
Řeč poslance Radima Fialy	782
Řeč poslance Patrika Nachera	783
Řeč poslance Zbyňka Stanbury	783
Řeč poslance Jiřího Valentý	784
Řeč poslance Václava Klause	784
Řeč poslance Romana Sklenáka	785
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	785
Řeč poslance Lubomíra Španěla	785
Řeč poslance Mariána Jurečky	786
Řeč poslance Jiřího Kobzy	786
Řeč poslance Pavla Juříčka	787
Řeč poslance Jana Hrnčíře	788
Řeč poslance Lea Luzara	788

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

230. Ústní interpelace

Řeč poslankyně Veroniky Vrecionové	789
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	790
Řeč poslance Pavla Jelínka	792
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	793
Řeč poslance Jana Richtera	795
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	795
Řeč poslance Jana Zahradníka	796
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	797
Řeč poslance Jana Bauera	799
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	800
Řeč poslankyně Věry Kovářové	800
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	801
Řeč poslankyně Věry Kovářové	802
Řeč poslankyně Karly Maříkové	802
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	803
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	803
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	804
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	Chyba: zdroj odkazu nenalezen
Řeč poslance Pavla Juříčka	806

Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	807
Řeč poslance Pavla Juříčka	808
Řeč poslance Jana Skopečka	808
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	808
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	810
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	810
Řeč poslance Miloslava Janulíka	812
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	812
Řeč poslance Lea Luzara	813
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	813

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.

Řeč poslance Zdeňka Podala	814
Řeč poslance Dominika Feroho	815
Řeč ministra dopravy ČR Dana Čehové	815
Řeč poslance Petra Třešňáka	816
Řeč ministryně průmyslu a obchodu ČR Marty Novákové	816
Řeč poslance Lea Luzara	818
Řeč ministryně průmyslu a obchodu ČR Marty Novákové	819
Řeč poslance Lea Luzara	819
Řeč poslance Radka Kotena	819
Řeč ministra dopravy ČR Dana Čehové	820
Řeč poslance Václava Klause	821
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Roberta Plagy	822
Řeč poslankyně Pavly Golasowské	823
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jana Kněžínka	823
Řeč poslankyně Marie Pěnčíkové	825
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	826
Řeč poslance Ivana Adamce	828
Řeč ministra dopravy ČR Dana Čehové	828
Řeč poslance Jiřího Valenty	829
Řeč poslankyně Lenky Kozlové	830
Řeč ministra kultury ČR Antonína Staňka	830
Řeč poslance Jiřího Kohoutka	831
Řeč poslankyně Věry Kovářové	832
Řeč ministra kultury ČR Antonína Staňka	832
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	834
Řeč poslance Jana Zahradníka	834
Řeč mpř. vlády a ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	835
Řeč poslance Vítěza Rakušana	837
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	838
Řeč poslankyně Pavly Golasowské	840
Řeč ministra kultury ČR Antonína Staňka	840
Řeč poslance Václava Klause	841
Řeč poslankyně Věry Kovářové	842

Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	842
Řeč poslankyně Věry Kovářové	844
Řeč ministra kultury ČR Antonína Staňka	844
<i>1. února 2019</i>	
Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.	
Pokračování v projednávání bodu	
5. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 175/4/ - vrácený Senátem	
Řeč poslankyně Dany Balcarové	848
Usnesení schváleno (č. 488).	
145. Vládní návrh zákona o přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací a o změně zákona č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 170/ - třetí čtení	
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	849
Řeč poslance Václava Klause	850
Řeč poslance Martina Kupky	850
Řeč poslance Ivana Bartoše	851
Řeč poslance Martina Kupky	851
Řeč poslance Ondřeje Profanta	851
Usnesení schváleno (č. 489).	
Řeč poslance Ondřeje Profanta	853
Usnesení schváleno (č. 490).	
11. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 203/ - druhé čtení	
Řeč poslance Františka Kopřivy	854
Řeč poslance Lubomíra Volného	855

Řeč poslance Radka Kotena	856
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	856
Řeč poslance Františka Kopřívy	857
Řeč poslance Jana Lipavského	857
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	857
Řeč poslance Lubomíra Volného	858
Řeč poslance Radka Kotena	858
Řeč poslance Jaroslava Holíka	859
Řeč poslance Jana Lipavského	859
Řeč poslance Dominika Feriho	859
Řeč poslance Jaroslava Bžocha	859
Řeč poslance Františka Kopřívy	860
Řeč poslankyně Jany Černochové	860
Řeč poslance Jana Bartoška	861
Řeč poslance Lubomíra Volného	861
Řeč poslance Václava Klause	862
Řeč poslance Radka Kotena	863
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	863
Řeč poslance Jana Lipavského	864
Řeč poslance Romana Onderky	864
Řeč poslance Jana Bartoška	864
Řeč poslance Františka Kopřívy	864

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Radka Kotena	865
Řeč poslance Lubomíra Volného	866
Řeč poslance Václava Klause	866
Řeč poslance Jana Bartoška	867
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	867
Řeč poslankyně Jany Levové	868
Řeč poslance Radima Fialy	868
Řeč poslance Radka Kotena	869
Řeč poslance Lubomíra Volného	869
Řeč poslance Petra Dolínka	870
Řeč poslance Mikuláše Peksy	870
Řeč poslance Lubomíra Španěla	870
Řeč poslance Jana Chvojky	871
Řeč poslance Pavla Růžičky	871
Řeč poslance Jana Birkeho	872
Řeč poslance Lubomíra Volného	872
Řeč poslance Jaroslava Holíka	873
Řeč poslance Ondřeje Veselého	873
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	874
Řeč poslance Marka Výborného	874
Řeč poslance Pavla Žáčka	874

Řeč poslance Jana Bartoška	875
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	875
Řeč poslance Václava Klause	876
Řeč poslance Lubomíra Volného	877
Řeč poslance Vítka Rakušana	877
Řeč poslankyně Karly Maříkové	878
Řeč poslance Jana Birkeho	878
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	879

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Lubomíra Volného	879
Řeč poslance Mariana Jurečky	880
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	880
Řeč poslance Mariana Jurečky	880
Řeč poslankyně Karly Maříkové	881
Řeč poslance Lubomíra Volného	881
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	882
Řeč poslance Jana Bartoška	882
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	882
Řeč poslance Ivana Bartoše	887
Řeč poslance Jana Bartoška	887
Řeč poslance Romana Onderky	888
Řeč poslance Marka Výborného	889
Řeč poslance Vlastimila Válka	889
Řeč poslance Mikuláše Peksy	889
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	890
Řeč poslance Lubomíra Volného	890
Řeč poslance Radima Fialy	891
Řeč poslance Ivana Bartoše	891

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslankyně Zuzany Majerové Zahradníkové	892
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	892
Řeč poslance Mariana Jurečky	892
Řeč poslance Jana Bartoška	893
Řeč poslance Lubomíra Volného	893
Řeč poslankyně Lucie Šafránkové	894
Řeč poslankyně Jany Černochové	894

Projednávání bodu bylo přerušeno.

12. února 2019

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslance Romana Kubíčka	896
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	896
Řeč poslance Jana Farského	897
Řeč poslance Mariana Jurečky	898
Řeč poslance Romana Kubíčka	899
Řeč poslance Jana Bartoška	899
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	900
Řeč poslance Františka Kopřívý	900
Řeč poslance Mariana Jurečky	900
Řeč poslance Romana Kubíčka	901
Řeč poslance Václava Klause	901
Řeč poslance Romana Kubíčka	901
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	902
Řeč poslance Jana Bartoška	902
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	902
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	903
219. Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Miloslava Roznera	
Řeč poslance Stanislava Grospiče	905
Usnesení schváleno (č. 491).	
228. Návrh usnesení Poslanecké sněmovny k pověření orgánu Poslanecké sněmovny rozhodováním podle § 38 odst. 1 zákona č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu /sněmovní dokument 1910/	
Řeč poslance Jakuba Michálka	906
Usnesení schváleno (č. 492).	
56. Návrh poslance Petra Dolínka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 191/ - prvé čtení	
Řeč poslance Petra Dolínka	907
Řeč poslance Milana Ferance	908

Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	909
Usnesení schváleno (č. 493).	
 83. Návrh poslanců Ondřeje Veselého, Jana Chvojky, Jaroslava Foldyny, Romana Onderky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb. /sněmovní tisk 278/ - prvé čtení	
Řeč poslance Ondřeje Veselého	909
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	910
Řeč poslance Ivana Adamce	911
Řeč poslance Ondřeje Veselého	911
Řeč poslance Milana Brázdila	911
Řeč poslance Romana Onderky	911
Řeč poslance Martina Jiránka	912
Řeč poslance Ondřeje Veselého	912
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	912
Řeč poslance Romana Onderky	913
Řeč poslance Pavla Jelínka	913
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	913
Řeč poslance Václava Klause	914
Řeč poslance Ivana Adamce	914
Řeč poslance Ondřeje Veselého	915
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	915
Řeč poslance Ondřeje Veselého	915
Usnesení schváleno (č. 494).	
 21. Návrh poslance Karla Raise na vydání zákona, kterým se mění zákonní opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí, ve znění zákona č. 254/2016 Sb. /sněmovní tisk 179/ - druhé čtení	
Řeč poslance Karla Raise	916
Řeč poslance Romana Onderky	917
Řeč místopředsedy PSP Tomáš Okamury	917
Řeč poslance Miroslava Kalouska	917
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	918
Řeč poslance Tomáše Martínka	919

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Vojtěcha Munzara	922
Řeč poslance Tomáše Martínka	923
Řeč poslance Jana Skopečka	923
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	925
Řeč poslance Tomáše Martínka	926
Řeč poslance Jana Skopečka	927
97. Návrh poslanců Jana Birke, Pavla Kováčika, Karla Turečka a Zdeňka Podala na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 321/ - první čtení	
Řeč poslance Jana Birkeho	927
Řeč poslance Martina Kupky	929
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	929
Řeč poslankyně Veroniky Vrecionové	930
Řeč poslance Martina Kupky	931
Řeč poslance Jana Birkeho	932
Řeč poslance Pavla Kováčika	932
Řeč poslankyně Marie Pěnčíkové	933
Řeč poslance Jana Birkeho	933
Usnesení schváleno (č. 495).	
172. Návrh na volbu náhradníka Správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky	
Řeč poslance Martina Kolovratníka	934
Řeč poslance Tomáše Martínka	935
Řeč poslance Martina Kolovratníka	935
Usnesení schváleno (č. 496).	
64. Návrh poslanců Markéty Pekarové Adamové, Tomáše Kohoutka, Radka Holomčíka, Jana Chvojky, Pavla Bělobrádky, Petry Gazdíků, Pavly Jelínky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 214/ - první čtení	
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	936
Řeč poslankyně Heleny Válkové	940
Řeč poslance Dominika Feriho	942

Řeč poslance Tomáše Kohoutka	943
Řeč poslance Jana Zahradníka	944
Řeč poslankyně Lucie Šafránkové	944
Řeč poslance Marka Bendy	945

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Václava Klause	947
Řeč poslance Radka Holomčíka	948
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	949
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	950
Řeč poslance Jana Volného	950
Řeč poslankyně Dany Balcarové	950
Řeč poslance Marka Bendy	951

Usnesení schváleno (č. 497).

Pokračování v projednávání sloučené rozpravy.

Sloučená rozprava k bodům 43, 44 a 45 /sněmovní tisky 360, 229 a 230/

Řeč poslankyně Věry Kovářové	952
Řeč poslance Jana Zahradníka	953
Řeč poslance Karla Raise	953
Řeč poslankyně Heleny Válkové	954
Řeč poslance Václava Klause	954
Řeč poslance Karla Raise	955
Řeč poslankyně Věry Kovářové	955
Řeč poslance Ivana Adamce	956
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	957
Řeč poslankyně Věry Kovářové	959
Řeč poslance Martina Baxy	959
Řeč poslance Romana Onderky	962
Řeč poslance Martina Kupky	962
Řeč poslance Jiřího Valentý	964
Řeč poslance Ivana Adamce	965
Řeč poslance Václava Klause	965
Řeč poslance Martina Baxy	966
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	966
Řeč poslance Jiřího Valentý	967
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	967
Řeč poslance Marka Bendy	968
Řeč poslance Martina Kupky	968
Řeč poslance Romana Kubíčka	969
Řeč poslance Vlastimila Válka	969

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Ivana Adamce	970
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	970
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jana Kněžínka	971
Řeč poslance Romana Kubíčka	972
Řeč poslance Lukáše Černohorského	973

Pokračování v projednávání bodu

43. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 360/ - prvé čtení

Řeč poslance Romana Kubíčka	975
Řeč poslance Jana Bartoška	976
Řeč poslance Karla Raise	976

Usnesení schváleno (č. 498).

Pokračování v projednávání bodu

44. Návrh poslanců Lukáše Černohorského, Tomáše Martínka, Jakuba Michálka, Ivana Bartoše a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 229/ - prvé čtení

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	977
Řeč poslance Romana Kubíčka	977
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	978
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	978
Řeč poslankyně Lenky Kozlové	978

Projednávání bodu bylo přerušeno.

13. února 2019

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslance Lukáše Černohorského	979
---	-----

154. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční

kontrole), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 261/ - třetí čtení

Řeč poslance Romana Kubička 980

Usnesení schváleno (č. 499).

Pokračování v projednávání bodu

32. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 205/ - prvé čtení

Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	982
Řeč poslance Miroslava Kalouska	984
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	985
Řeč poslance Jana Skopečka	987
Řeč poslankyně Věry Kovářové	988
Řeč poslance Radima Fialy	989
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	990
Řeč poslance Karla Krejzy	990
Řeč poslance Jana Bartoška	991
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	992
Řeč poslance Vlastimila Válka	992
Řeč poslance Jana Farského	993
Řeč poslance Pavla Kováčika	994
Řeč poslance Jana Farského	994
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	995
Řeč poslance Jana Skopečka	995
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	995
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	998
Řeč poslance Miroslava Kalouska	998

Usnesení schváleno (č. 500).

Řeč poslance Vojtěcha Munzara	999
Řeč poslance Petra Pávka	1000
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	1000
Řeč poslance Václava Klause	1000
Řeč poslance Martina Kupky	1000
Řeč poslance Miroslava Kalouska	1001
Řeč poslance Mariána Jurečky	1001
Řeč poslance Tomáše Martínka	1001
Řeč poslance Petra Gazdíka	1001
Řeč poslance Mikuláše Peksy	1001
Řeč poslankyně Jany Černochové	1002

Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	1002
Řeč poslance Ivana Bartoše	1004
Řeč poslance Miroslava Kalouska	1004
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	1005
Řeč poslance Romana Kubíčka	1005
Řeč poslance Radima Fialy	1005

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Miroslava Kalouska	1006
Řeč poslance Františka Kopřívý	1006

Pokračování v projednávání bodu

11. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 203/ - druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	1007
Řeč poslance Jaroslava Bžocha	1008
Řeč poslance Františka Kopřívý	1009
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	1009
Řeč poslance Pavla Pustějovského	1009
Řeč poslance Vítězslava Rakušana	1010
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	1010
Řeč poslance Martina Kolovratníka	1010

118. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Mongolska o leteckých službách /sněmovní tisk 107/ - první čtení

Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	1011
Řeč poslance Daniela Pawlase	1011

Usnesení schváleno (č. 501).

120. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem České republiky Meziamerická úmluva o vzájemné pomoci v trestních věcech (Nassau, 23. května 1992) a Opční protokol k Meziamerické úmluvě o vzájemné pomoci v trestních věcech (Managua, 11. června 1993) /sněmovní tisk 121/ - první čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jana Kněžínka	1013
Řeč poslankyně Zuzany Majerové Zahradníkové	1013
Usnesení schváleno (č. 502).	
121. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Přílohy I Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu /sněmovní tisk 122/ - první čtení	
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jana Kněžínka	1014
Řeč poslance Martina Kolovratníka	1015
Řeč poslance Martina Kolovratníka	1015
Řeč poslance Martina Kolovratníka	1015
Řeč poslance Jiřího Miholy	1015
Usnesení schváleno (č. 503).	
122. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o vzájemné podpoře a ochraně investic mezi vládou České republiky a vládou Íránské islámské republiky, podepsané dne 18. prosince 2017 v Teheránu /sněmovní tisk 124/ - první čtení	
Řeč poslance Jiřího Kobzy	1017
Usnesení schváleno (č. 504).	
123. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu návrh na odvolání výhrady České republiky podle článku 29 odst. 4 Úmluvy o počítáčové kriminalitě /sněmovní tisk 151/ - první čtení	
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jana Kněžínka	1017
Řeč poslance Mikuláše Peksy	1018
Řeč poslance Ondřeje Profanta	1019
Řeč poslance Mikuláše Peksy	1019
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jana Kněžínka	1019
Řeč poslance Ivana Bartoše	1020
Řeč poslance Mikuláše Peksy	1021
Usnesení schváleno (č. 505).	
125. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol prodlužující a upravující Dohodu mezi Českou	

republikou a Spojenými státy americkými o vědeckotechnické spolupráci podepsaný v Praze dne 27. 4. 2018 /sněmovní tisk 171/ - prvé čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jana Kněžínka 1022
Řeč poslance Vítka Rakušana 1023

Usnesení schváleno (č. 506).

126. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Změny z roku 2016 k Úmluvě o práci na moři z roku 2006 a k informaci Změny z roku 2016 k přílohám úmluvy č. 185 o průkazech totožnosti námořníků (revidované) z roku 2003 spolu se stanoviskem vlády k nim /sněmovní tisk 177/ - prvé čtení

Řeč ministra kultury ČR Antonína Staňka 1025
Řeč poslankyně Jany Pastuchové 1025

Usnesení schváleno (č. 507).

127. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o změně článku 50 písm. a) Úmluvy o mezinárodním civilním letectví, podepsaný v Montrealu dne 6. října 2016, a Protokol o změně článku 56 Úmluvy o mezinárodním civilním letectví, podepsaný v Montrealu dne 6. října 2016 /sněmovní tisk 196/ - prvé čtení

Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka 1027
Řeč poslance Jana Lipavského 1027

Usnesení schváleno (č. 508).

128. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Královstvím Saúdské Arábie o leteckých dopravních službách /sněmovní tisk 197/ - prvé čtení

Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka 1028
Řeč poslance Jana Lipavského 1029

Usnesení schváleno (č. 509).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

129.	Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přistupem České republiky Protokol o odstranění nezákonného obchodování s tabákovými výrobky Rámcové úmluvy Světové zdravotnické organizace o kontrole tabáku /sněmovní tisk 215/ - první čtení	
	Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	1029
	Řeč poslance Pavla Plzáka	1030
	Usnesení schváleno (č. 510).	
131.	Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přijetím změny článku 8 Římského statutu Mezinárodního trestního soudu /sněmovní tisk 234/ - první čtení	
	Řeč ministra kultury ČR Antonína Staňka	1032
	Řeč poslance Jiřího Strýčka	1033
	Řeč poslance Marka Bendy	1033
	Řeč poslankyně Jany Černochové	1034
	Usnesení schváleno (č. 511).	
132.	Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přijetím změna článku 124 Římského statutu Mezinárodního trestního soudu /sněmovní tisk 235/ - první čtení	
	Řeč ministra kultury ČR Antonína Staňka	1035
	Řeč poslance Jiřího Strýčka	1036
	Řeč poslance Marka Bendy	1036
	Usnesení schváleno (č. 512).	
133.	Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny příloh I a II Úmluvy o ochraně stěhovavých druhů volně žijících živočichů přijaté v Manile dne 28. října 2017 /sněmovní tisk 248/ - první čtení	
	Řeč mr. vlády a ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	1037
	Řeč poslance Jana Kubíka	1038
	Usnesení schváleno (č. 513).	

134.	Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Kambodžského království o leteckých službách /sněmovní tisk 252/ - první čtení	
	Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	1038
	Řeč poslankyně Karly Šlechtové	1039
	Usnesení schváleno (č. 514).	
135.	Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dodatkový protokol k Úmluvě o lidských právech a biomedicíně související s biomedicínským výzkumem, který byl podepsán dne 11. května 2018 ve Štrasburku /sněmovní tisk 253/ - první čtení	
	Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	1040
	Řeč poslance Pavla Plzáka	1041
	Usnesení schváleno (č. 515).	
136.	Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Korejskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Soulu dne 12. ledna 2018 /sněmovní tisk 255/ - první čtení	
	Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	1042
	Řeč poslance Jaroslava Bžocha	1043
	Usnesení schváleno (č. 516).	
137.	Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Mnohostranná úmluva o implementaci opatření k boji proti snižování daňového základu a přesouvání zisků ve vztahu k daňovým smlouvám, která byla podepsána v Paříži dne 7. června 2017 /sněmovní tisk 264/ - první čtení	
	Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	1043
	Řeč poslance Jiřího Kobzy	1044
	Usnesení schváleno (č. 517).	

138. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva o ochraně evropských planě rostoucích rostlin, volně žijících živočichů a přírodních stanovišť, sjednaná v Bernu dne 19. září 1979, a změna přílohy II této Úmluvy, přijatá ve Štrasburku dne 8. prosince 2017 /sněmovní tisk 281/ - první čtení

Řeč mpř. vlády a ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce 1045
Řeč poslance Jaroslava Holíka 1046

Usnesení schváleno (č. 518).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Pokračování v projednávání bodu

44. Návrh poslanců Lukáše Černohorského, Tomáše Martínka, Jakuba Michálka, Ivana Bartoše a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 229/ - první čtení

Řeč poslance Radka Holomčíka 1047

Usnesení schváleno (č. 519).

Pokračování v projednávání bodu

45. Návrh poslanců Lukáše Černohorského, Tomáše Martínka, Jakuba Michálka, Ivana Bartoše a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 230/ - první čtení

Řeč poslance Ivana Bartoše 1050

Usnesení schváleno (č. 520).

139. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Rady Evropy o filmové koprodukci v revidovaném znění (Rotterdam, 30. 1. 2017) /sněmovní tisk 294/ - první čtení

Řeč ministra kultury ČR Antonína Staňka 1050
Řeč poslankyně Zuzany Majerové Zahradníkové 1051

Usnesení schváleno (č. 521).

140.	Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Akta Světovní poštovní unie, podepsaná na 26. Kongresu Světové poštovní unie, který se konal ve dnech 20. září až 7. října 2016 v Istanbulu /sněmovní tisk 329/ - prvé čtení	
	Řeč ministryně průmyslu a obchodu ČR Marty Novákové	1053
	Řeč poslance Karla Krejzy	1053
	Usnesení schváleno (č. 522).	
141.	Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o založení mezinárodní nadace EU – LAC podepsaná v Bruselu dne 7. listopadu 2018 /sněmovní tisk 341/ - prvé čtení	
	Řeč ministra kultury ČR Antonína Staňka	1054
	Řeč poslance Vítězslava Rakušana	1055
	Řeč poslance Zbyňka Stanjurky	1056
	Řeč ministra kultury ČR Antonína Staňka	1057
	Řeč poslance Petra Pávka	1058
	Usnesení schváleno (č. 523).	
142.	Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o strategickém partnerství mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Japonskem na straně druhé podepsané v Bruselu dne 17. 7. 2018 /sněmovní tisk 348/ - prvé čtení	
	Řeč ministra kultury ČR Antonína Staňka	1058
	Řeč poslance Mikuláše Peksy	1060
	Usnesení schváleno (č. 524).	
143.	Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Opční protokol k Úmluvě Organizace spojených národů o právech osob se zdravotním postižením /sněmovní tisk 356/ - prvé čtení	
	Řeč ministra kultury ČR Antonína Staňka	1061
	Řeč poslance Michala Ratiborského	1062
	Řeč poslance Marka Bendy	1062
	Usnesení schváleno (č. 525).	

119. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o komplexním a posíleném partnerství mezi Evropskou unií a Evropským společenstvím pro atomovou energii a jejich členskými státy na jedné straně a Arménskou republikou na straně druhé, podepsaná v Bruselu dne 24. listopadu 2017 /sněmovní tisk 108/ - prvé čtení

Řeč ministra kultury ČR Antonína Staňka 1064
Řeč poslance Karla Krejzy 1065
Řeč poslance Marka Bendy 1065

Usnesení schváleno (č. 526).

130. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o udržitelném zemědělství a rozvoji venkova k Rámcové úmluvě o ochraně a udržitelném rozvoji Karpat /sněmovní tisk 216/ - prvé čtení

Řeč ministra kultury ČR Antonína Staňka 1066
Řeč poslankyně Zuzany Majerové Zahradníkové 1067
Řeč poslance Petra Pávka 1068

Usnesení schváleno (č. 527).

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 1069
Řeč poslance Miroslava Kalouska 1069

Závěrečná řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny

22. ledna 2019

Přítomno: 188 poslanců

(Schůze zahájena ve 14.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuju 26. schůzi Poslanecké sněmovny, všechny vás tu v novém roce vítám.

Organizační výbor Poslanecké sněmovny stanovil návrh pořadu 26. schůze dne 10. ledna 2019. Pozvánka vám byla rozeslána v pátek 11. ledna 2019.

Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami, případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní. V tuto chvíli mám nahlášeno, že pan poslanec Dvořák hlasuje s náhradní kartou číslo 6. (Hluk v sále.) Tak. Já vás opravdu poprosím už o klid, abychom mohli přistoupit ke zvolení ověřovatelů.

Navrhoji, abychom určili poslance Jaroslava Holíka a poslance Miroslava Kalouska. Má někdo jiný návrh na osoby ověřovatelů? Jestliže tomu tak není, tak budeme hlasovat. (Hluk neustává.) A já vás tedy opravdu poprosím už o klid v sále, abyste se usadili na svých místech. (Předsedající zvoní zvoncem.)

Zahajuju hlasování a ptám se, kdo je pro navržené ověřovatele. Kdo je proti?

Hlasování číslo 1. Přihlášeno je 138, pro 125, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme ověřovateli 26. schůze Poslanecké sněmovny určili poslance Jaroslava Holíka a poslance Miroslava Kalouska.

S náhradní kartou číslo 12 hlasuje pan poslanec Okleštěk.

Sděluji, že do zahájení schůze požádali o omlovení své neúčasti na jednání tito poslanci a poslankyně: z osobních důvodů se omlouvá pan poslanec Petr Gazdík z jednání dnes od 13 hodin do konce jednacího dne, omlouvá se paní poslankyně Jana Krutáková dne 22. 1. mezi 12.20 a 19.00 z rodinných důvodů. A dále se omluvili před zahájením schůze Andrea Babišová ze zdravotních důvodů, Miloslav Janulík – zahraniční cesta, Jiří Kobza – zahraniční cesta, František Kopřiva – zahraniční cesta, Radek Koten – zahraniční cesta, Karel Krejza – zahraniční cesta, Jaroslav Kytyr – zahraniční cesta, Radka Maxová – rodinné důvody, Miroslava Němcová – zahraniční cesta, Pavel Růžička – zahraniční cesta, František Vácha – pracovní důvody, Jiří Valenta – pracovní důvody, Pavel Žáček – pracovní důvody.

Z členů vlády se omlouvají: Jana Maláčová z důvodu zahraniční cesty, Tomáš Petříček – zahraniční cesta, Miroslav Toman z pracovních důvodů. To je k omluvám pro tuto chvíli vše.

A nyní přistoupíme ke stanovení pořadu 26. schůze, jehož návrh je uveden na pozvánce. Nejdříve bych vás chtěl informovat o návrzích, na kterých se shodlo dnešní grémium.

Navrhujeme: Za prvé zařadit nové body, a to je Návrh usnesení Poslanecké sněmovny ke Dni památky obětí holocaustu a předcházení zločinům proti lidskosti, a to na pátek 25. 1. jako první bod;

Návrh Pravidel hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2019, sněmovní dokument 2042, zařadit na pátek 25. 1. jako druhý bod;

Návrh na volbu náhradníka Správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky zařadit do bloku volebních bodů, s tím, že tento bod lze projednat ve variabilním týdnu, tj. od úterý 12. 2., kdy budou splněny zákonné lhůty;

Návrh usnesení Poslanecké sněmovny k pověření orgánu Poslanecké sněmovny rozhodováním podle § 38 odst. 1 zákona č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, sněmovní dokument 1910, zařadit do bloku zprávy, návrhy a další.

Dále se navrhuje vyřadit body 14 a 158 návrhu pořadu, to je sněmovní tisk 302, vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 66/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, ve znění zákona č. 290/2017 Sb. – jedná se o druhé a třetí čtení.

Dále vyřadit bod 219 návrhu pořadu, sněmovní tisk 355 – Zpráva o životním prostředí ČR 2017;

bod 146 návrhu pořadu, to je sněmovní tisk 99, Návrh poslanců Vítězslava Kaňkovského, Markety Pekarové Adamové, Olgy Richterové, Aleny Gajdůškové a Jana Bartoška na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, třetí čtení. Tento návrh bere zpět skupina předkladatelů, čiže o tomto návrhu již nebudeme hlasovat.

Dále pevně zařadit bod 33 návrhu pořadu, sněmovní tisk 207, vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), ve znění zákona č. 458/2016 Sb., a další související zákony, prvé čtení – na konec bloku v prvých čteních.

Bod 43 návrhu pořadu, sněmovní tisk 333, vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů, prvé čtení, zařadit za bod 31 návrhu pořadu, to jest za sněmovní tisk 301;

Dále pevně zařadit bod 83 návrhu pořadu, sněmovní tisk 260, senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství ČR), prvé čtení, na středu 23. ledna ve 14.30.

A nakonec – ve čtvrtek 24. 1. projednávat od 11 hodin body z bloku zprávy, návrhy a další místo původně zařazených bodů z bloku smlouvy – druhé a první čtení.

Tak, to je z mé strany vše. Určitě jste mě všichni pozorně poslouchali, ale pan poslanec Růžička ruší svoji omluvu, je přítomen. (Hluk v sále.) Já vás opravdu poprosím o klid, protože budeme projednávat pořad schůze.

V tuto chvíli mám přihlášky s dvěma přednostními právy. Jako první místopředseda Tomio Okamura. Připraví se pan předseda Radim Fiala, poté pan předseda Kalousek. Opravdu už poprosím o klid. Děkuji. Máte slovo. Ted' jsem to říkal.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, dovolte mi navrhnut zařazení nového bodu na jednání Poslanecké sněmovny s názvem Německé válečné reparace. Je nutné otevřít nedořešenou otázku válečných reparací, tedy náhrady škod, které nám dodnes dluží Spolková republika Německo jako nástupce hitlerovského Německa.

Podle našich konzervativních odhadů na základě porovnání průměrných mezd tehdy a dnes nám k dnešku Německo dluží 10 až 15 tisíc miliard korun. Tyto naše peníze mělo Německo po 70 let k dispozici a mohlo s nimi úspěšně budovat prosperitu. Nám naopak tyto peníze dodnes chybí a bezesporu se můžeme ptát, za čí peníze mají Němci vysoké platy, vysoké důchody a za čí peníze si kupili naše fabriky v devadesátých letech, z nichž opět mají miliardové zisky naši drazí sousedé.

Téma válečných reparací je zcela úmyslně zamlženo nepravdami, proto mi dovolte shrnout pár faktů.

Zaprve Česká republika se svých tzv. reparačních nároků vůči Německu plynoucích z tzv. Pařížské dohody nikdy formálně nevzdala, na čemž nic nemění ani právně nezávazná Česko-německá deklarace o vzájemných vztazích a jejich budoucím rozvoji z 21. ledna 1997. Tento fakt nám před týdny potvrdil i nový pan ministr zahraničí Petříček. Z Pařížské dohody vyplývá, že do reparací se nikdy neměl, a dokonce nesměl počítat majetek sudetských Němců zabavený v rámci a v důsledku jejich odsunu. Výše československých reparačních nároků činila podle našeho ministerstva v dobové měně 306 miliard korun československých. Ze strany Německa bylo Československu z tohoto nároku vyplaceno jen 230,1 milionu korun československých. Profesor Jan Kuklík z Právnické fakulty Univerzity Karlovy uvádí – cituju: "V roce 1945 došlo jen k předběžnému vyjádření Německem způsobených škod. Československo tak na pařížské reparační konferenci uplatnilo pouze 11 583,5 milionu amerických dolarů v hodnotě roku 1938. Dodatečně byla celková výše československých nároků na reparace vyčíslena na 19 471,6 milionu dolarů. Celkem však bylo Československu od mezispoločného reparačního úřadu v Bruselu a přímými restitucemi československého majetku skutečně uhrzeno jen 91,3 milionu dolarů. Německo vyplatio v reálu tedy jen směšný zlomek." To je z citace pana profesora Kuklíka z Právnické fakulty Univerzity Karlovy.

K tomu je třeba dodat, že uvedených 306 miliard nebyla konečná suma, protože v čase konání pařížské a později postupní konference naše republika škody teprve sčítala. Pan doktor Richard Král vyčíslil náhrady na 360 miliard korun v hodnotě roku 1945 a vyslovil zásadní názor: agresor má povinnost hradit škody, které válkou způsobil. Dr. Richard Král je expert na mezinárodní právo, který se řadu let zabýval na Ministerstvu zahraničních věcí majetkoprávními otázkami a tyto informace napsal v článku s názvem Agresor má povinnost hradit škody, které válkou způsobil, který vyšel v deníku Právo 9. listopadu 1993. Pochopitelně, naši přední právní experti se

shodují na tom, že náš nárok na odškodnění je stále platný a měli bychom ho vymáhat. Všechny vlády od momentu, kdy bylo možné otázku reparací Německu položit, tedy od jeho sjednocení, naopak bud' mlží, nebo mlží, nebo dokonce lžou. A je načase ptát se, proč někteří naši politici doslova odmítají žádat po Německu dlužné peníze.

Ukázkovým příkladem rozdílného postupu byla vyjádření po podpisu Česko-německé deklarace v lednu 1997. Zatímco česká strana mlžila a strašila nároky sudetských Němců s tím, že deklarace na jedné straně sice ukončuje naše nároky na reparace, ale na druhé straně přináší úlevu, protože ukončuje také nároky sudetských Němců, tak německý kancléř Kohl ihned po podpisu na tiskové konferenci prohlásil, že majetkových nároků sudetských Němců se deklarace nijak netýká. Člověk by řekl, že každá země podepsala jinou dohodu, a pravda je, že české a německé texty, které připravovali Němci, se zřejmě lehce lišily, protože byly šířeny na míru publiku dané země.

Bыло бы dobré, aby česká vláda vyčislila spravedlivé nároky České republiky vůči Spolkové republice Německo a tyto nároky následně uplatnila. V tomto smyslu jsem také již směřoval dotaz na ministra zahraničí Petříčka. Pan ministr zahraničí mi odpověděl v tom duchu, že vlastně neexistuje orgán, kde bychom mohli žádat rozhodnutí válečné reparace, a vymáhat je prý otázkou politického rozhodnutí vlády, která by takový postup v žádném případě nepovažovala za šťastný s ohledem na jeho nepředvídatelné důsledky a na skutečnost, že by to narušilo celkové klima vzájemné důvěry panující v Evropě v posledním desetiletí. Z mého pohledu tohle není argument, ale výmluva. Nechápu, jaký k ní vede důvod. Bojíme se Německa? To, že je naším obrovským dlužníkem, nás přece naopak staví do daleko silnější role, než když poníženě o nárocích budeme mlčet a vzdáme se jich výměnou za drobky, které Němcům spadnou ze stolu, které hoduje 70 let za naše peníze. Pro ty, kteří na tohle neslyší, mám skvělou zprávu. Německo splatilo poslední část reparaci z první světové války v roce 2010, a to dokonce skupině soukromých finančníků, kteří pohledávky skoupili. Je vidět, že když se chce, tak to jde, a tomu, kdo si o dluh řekne, Němci nakonec zaplatí.

Ale tady přece nejde jen o Němce a Německo, ale hlavně o to, že ty peníze přece nepatří tady nám, ale našim předkům, které německý stát okradl, zotročil a vraždil. Až zase budeme v souvislosti s církevními restitucemi poslouchat, že co bylo ukradeno, musí být zaplaceno nebo vráceno, zvlášť ze stran, které jezdí na sjezdy Sudetoněmeckého landsmanštafu do Německa, mám na mysli KDU-ČSL, mějme na mysli, že když druhá světová válka skončila, byla Evropa, zvláště východní, střední a jižní, zničena. Při svém ústupu německá vojska za sebou nechávala doslova spálenou zemi. Tisíce měst a desítky tisíc vesnic byly zcela destruovány. Za tuto hroznou spoušť, především však za nepředstavitelné útrapy, krev občanů podmaněných států, za desítky milionů mrtvých odpovídalo Německo, které s dosud nevidanou brutalitou a barbarismem vedlo válku, kterou samo označilo za totální.

Z Čech a Moravy bylo deportováno do Německa 750 tisíc občanů na nucené práce k vojenským účelům. Po obsazení Československé republiky 15. března 1939 se Němci zmocnili velkých zásob surovin a potravin. Odvezli do Německa velké množství vozového parku včetně lokomotiv, vagonů, parníků a trolejbusů, vybavení

laboratoří a uměleckých muzeí, knihy, obrazy, umělecké předměty, zařízení i nábytek. Ukradli zlatý fond a všechny československé valuty včetně 23 tun zlata, které tehdy mělo nominální hodnotu 5,265 milionu liber šterlinků. Odloupili české banky a mnohé české průmyslové podniky, vyloupili a přisvojili si veřejný soukromý majetek. Němci nám kradli a ukradli, co jen mohli, včetně potravin. Využívali naše lidské i výrobní kapacity na samý okraj jejich konečného upotřebení. Ožebráčili nás, týrali statisíce našich lidí v koncentračních táborech, byli odpovědní za smrt 360 tisíc našich spoluobčanů.

Německo svůj dluh dodnes nesplnilo a je naší povinností žádat spravedlnost a náhradu maxima škod. Pracovník německé úklidové firmy si v průměru v Německu vydělá v přepočtu 48 tisíc korun měsíčně a průměrná mzda v Německu je v přepočtu 92 tisíc korun měsíčně, přičemž třeba potraviny má za stejnou nebo nižší cenu a bydlení je také srovnatelné. Je vyloženě sprosté, když český dělník má třetinu co Němec a důchodce má ještě méně, a to i proto, že Německo si užívá peněz, které patří naší republice a jejím občanům. Přátelé budeme, ale dluhy si plaťme. Nezávidím Německu ani euro, které si poctivě vydělají, ale je nefér, když dlužník veselé hoduje, rozdává dokonce africkým a arabským migrantům a věřitel kouká hladově za plotem.

Na závěr mi dovolte přednест přednášku usnesení, o kterém navrhoji jménem SPD hlasovat, pakliže by byl tento námi navržený bod schválen na pořad schůze Poslanecké sněmovny, a uvidíme, jestli nás nějaká další strana podpoří. Usnesení zní: "Poslanecká sněmovna žádá vládu České republiky, aby zahájila jednání s vládou Německé spolkové republiky o vyčíslení a zaplacení válečných náhrad, které nám dluží německý stát podle mezinárodních dohod po druhé světové válce."

A ještě jednou pro pana předsedu zopakují návrh bodu. Navrhoji zařadit bod jako bod na dnešní schůzi po pevně zařazených bodech, a to s názvem Německé válečné reparace. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další s přednostním právem pan předseda Radim Fiala.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, vážená vládo, na konci loňského roku při poslední schůzi jsme tady projednávali, jestli si pamatujete, globální pakt OSN o bezpečné, řízené a trvalé migraci a globální kompakt OSN o uprchlících a já se teď k tomu chci vrátit, tak jak jsme mluvili, že se k tomu v letošním roce vrátíme.

My požadujeme v SPD zařazení mimořádného bodu s názvem Informace vlády o postoji České republiky ke globálnímu komaktu OSN o bezpečné, řízené a trvalé migraci a globálním komaktu OSN o uprchlících.

Je podstatné, aby vláda zde ve Sněmovně vysvětlila, proč přistoupila a podpořila globální kompakt OSN o uprchlících. Dále by vláda měla vysvětlit, proč v případě tohoto globálního komaktu OSN o bezpečné, řízené a trvalé migraci zaznívala ze strany předsedy vlády Andreje Babiše a ministra zahraničí Petříčka naprostě rozdílná stanoviska. Vláda něco jiného říká lidem a něco jiného v otázce migrace dělá. Pro

SPD je to velmi závažná věc. Oba pakty OSN spolu velmi úzce souvisí a rozdílné stanovisko vlády v těchto případech postrádá logiku. Vzniká dojem, že snad vláda ani netušila, že jde o dva rozdílné pakty.

Problematika migrace je dnes zásadní celosvětové téma. Přístup k této otázce je zásadním střetem globalistů a vlastenců. Je třeba důrazně odmítnout jakékoliv snahy podřídit suverenitu České republiky v zájmu řešení problémů národů a zemí, které jsme nezpůsobili. Nejde tady o humanitu, ale o snahu globalistů využívat a vyvolávat globální krize, které využijí ke zničení suverenity národních zemí tak, aby mohli vytvořit globální multikulturní světový řád. Uvedené globální pakty jsou produktem těchto falešných a nebezpečných koncepcí. Na půdě Poslanecké sněmovny je třeba zcela vyjasnit postoj České republiky k oběma témtoto paktu a já vás zde chci požádat, abyste prosím podpořili zařazení tohoto bodu na schůzi.

Děkuji vám.

Předseda PSP Radek Vondráček: Jenom se zeptám: zařadit nový bod. A termín nějaký, pevné zařazení ano, či ne?

Poslanec Radim Fiala: Pane předsedo, můžeme to zařadit například na dnes po již pevně zařazených bodech.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano, děkuji. Tak s přednostním právem pan předseda Kalousek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dámy a pánové, je nepochybně z posledních zpráv z veřejných zdrojů, že Kancelář prezidenta republiky již několik let se intenzivně snaží ovlivňovat rozhodnutí nezávislých soudců. A to nikoliv v systémovém pohledu, jak by ty soudy měly pracovat, ale skutečně v konkrétním rozhodnutí v daných kauzách, které se Kanceláře prezidenta republiky přímo týkají. Jsem přesvědčen... (Poslanec se odmlčel kvůli soustavnému hluku ve sněmovně.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám rozumím. Opravdu poprosím o klid v sále. Je velmi nepříjemné cokoli přednášet, když je hluk tak vysoký.

Poslanec Miroslav Kalousek: Přednášet to jde, ale poslouchat se to nedá.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ještě jednou poprosím o klid. Ono se to vůbec nezměnilo! Slyším více hluku z levé strany sálu. To se přiznám.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji vám, pane předsedo.

Jsem přesvědčen, že takové jednání je skandální. Myslím si, že všichni z nás, kdo jsme skládali ústavní slib, víme, že nezávislost moci soudní je jedním ze základních pilířů právního státu a že prezident republiky, který je součástí exekutivy a snaží se tu nezávislost ovlivnit ve svůj prospěch, nedělá nic jiného, než že bourá samotné pilíře právního státu, a že Sněmovna jako vrcholný představitel moci zákonodárné k tomu prostě nemůže mlčet. Nemůže mlčet za předpokladu, že jí to nevyhovuje. Je docela dobré možné, že v téhle Sněmovně je většina poslanců, kterým vyhovuje destrukce právního státu. Potom můj návrh neprojde a bude to také informace. Nicméně jsem přesvědčen, že pokud nám záleží na tom, aby nedocházelo k destrukci právního státu, aby se arrogance moci nesmála do ksichtu vládě práva, pak pevně věřím, že budeme projednávat bod, který si dovoluji navrhnut, a to je bod Ovlivňování soudců Kanceláří prezidenta republiky.

Jsem si vědom toho, že tuto středu o tom bude jednat podvýbor ústavněprávního výboru. Bylo by asi fér, aby o tom Sněmovna jednala až poté, co podvýbor ukončí své jednání. Proto navrhuji tento bod na příští úterý, ode dneška za týden, od 18.00 hodin. A velmi vás prosím, abychom nerezignovali na tenhle bod, aby nám jako ústavním činitelům a zástupcům moci zákonodárné nebylo jedno, že tady dochází k znásilňování pilíře právního státu, nezávislosti moci soudní. Ale je to samozřejmě rozhodnutí každého z nás a každý z nás jsme skládali svůj ústavní slib.

Dovolte mi ještě po tomto návrhu stručnou reakci na návrh pana předsedy Okamury, který navrhuje jednání o reparacích Německé spolkové republiky vůči České republice. On tady výjmenovával některá notoricky známá zvěrstva a vždycky k nim přidával přívlastek "německý". Ten přívlastek "německý" se mi tam až tak tolik nelibí, prostřednictvím pana předsedajícího pane předseda Okamuro. Ten přívlastek, který tam patří, je přívlastek "nacistický". A já mám velkou prosbu: Nemohli byste si vy, čeští náckové, tohle vyřídit s německými nácky a netahat nás do toho? Nás české demokraty s německými demokraty? My už se bez vás nějak dohodneme.

Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. To je v tuto chvíli z přednostních práv vše... Tak, s přednostním právem pan předseda Bartošek. Já jenom rychle přečtu omluvu. Omlouvá se dnes od 17.00 hodin pan poslanec Stanislav Grošpič. Tak prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, na posledním jednání Poslanecké sněmovny jsme zařadili na program nový bod a tím byl návrh na zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny pro vyhodnocení vlivu autoritářských režimů na vnitřní záležitosti českého politického systému. Já vás žádám, abychom tento bod neodkládali dále, a chci váš požádat o podporu jeho zařazení na 30. 1. ve 14.30 hodin. Ta situace je velmi vážná, jistě jste zaznamenali minimálně kauzu Huawei a další. Vzhledem k tomu, že se jedná o suverenitu České republiky a bezpečnost naší země, tak vás žádám o podporu tohoto bodu, aby se vyšetřovací komise mohla rozeběhnout a mohla začít pracovat.

Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. A nyní jako první k programu pan poslanec Petr Dolínek, poté pan poslanec Radovan Vích.

Poslanec Petr Dolínek: Dobré odpoledne. Já mám dva návrhy týkající se programu této schůze. První je, aby byl bod 59, což jest návrh zákona, který se týká drah, a ve znění pozměňujících předpisů, týká se to metra D, a to autonomního provozu, aby byl pevně zařazen tento bod jako první bod na 12. 2., což je úterý, variabilní týden. V případě, že budeme jednat, aby tento bod byl tedy jakožto první bod úterního jednání ve variabilním týdnu. Myslím si, že by to mohlo najít zde většinu. Bavili jsme se o tom zde na prosincové schůzi s tím, že právě v lednu bychom začali tento bod řešit.

Druhý návrh se týká bodů 186, 187, 191 a 205. Jsou to výroční zprávy o činnosti a hospodaření České televize za rok 2016 a 2017. Návrh je, aby tyto body projednány příští čtvrték, to znamená 31. 1., v 11 hodin jako první body zpráv, respektive právě v tom určeném dni zpráv a dalších smluv. Takže jsou to body 186, 187, 191 a 205. Myslím si, že Česká televize i podle čísel, která vykazuje za rok 2018, si zaslouží, aby zprávy z roku 2016 a 2017 byly zde řádně projednány právě během lednové schůze.

Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Také děkuji. Nyní pan poslanec Radovan Vích.

Poslanec Radovan Vích: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážení kolegové, vážené kolegyně, vážená vládo, chtěl bych požádat o změnu pořadu dnešní schůze, a sice za pevně zařazené pevné body, to znamená zákony zamítnuté Senátem nebo vrácené Senátem, zařadit jako další bod bod číslo 11, sněmovní tisk 203, zákon o pobytu cizinců ze zemí mimo Evropské unie. Bylo to přerušeno v rozpravě a já bych vás chtěl požádat o podporu tohoto návrhu, abychom toto mohli pustit, načist případně další pozměňovací návrhy a pustit to do třetího čtení. Žádám vás tedy o podporu změny pořadu schůze ve smyslu mého návrhu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další paní poslankyně Pekarová Adamová k pořadu schůze.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Dámy a páновé, dovolím si vás požádat o předřazení dvou bodů, které jsou zařazeny na tuto schůzi, ale protože jsou oba v takovém pořadí, že je velmi nepravděpodobné, že by se na ně dostala řada, tak bych vás ráda požádala o jejich pevné zařazení.

Konkrétně se tedy jedná o bod číslo 54, což je sněmovní tisk 162, což je společný návrh poslaneckých klubů TOP 09, STAN a KDU-ČSL, který vypouští ze zákona ustanovení o minimálním vyměřovacím základu u zaměstnanců a na něj navazující

ustanovení. Vyměřovací základ by tedy činil vždy skutečně dosažený příjem a zaměstnavatel by nebyl povinen odvádět za zaměstnance s vyměřovacím základem, který je nižší než dosavadní takzvaný minimální vyměřovací základ, rozdíl pojistného. Účelem a smyslem navrhované právní úpravy je odstranit znevýhodnění pro zkrácené úvazky, které z pohledu předkladatelů je právě způsobeno stanoveným minimálním vyměřovacím základem.

Tento návrh v Poslanecké sněmovně čeká již od června minulého roku na své projednání v prvním čtení. A vzhledem k tomu, že se týká pracovního trhu a možnosti zapojení se tisíců, možná desetitisíců lidí, kteří dneska z různých důvodů, ať už jsou to třeba rodiče malých dětí, nebo nějaká jiná skupina, třeba lidi již v předdůchodovém věku, kteří by se rádi zapojili do pracovního procesu, ale nemohou na plný úvazek, a zkrácený úvazek je pro ně právě kvůli zákonnému nastavení nevýhodný, tak může pomoci jak zaměstnavatelům, tak těmto konkrétním lidem a přitom rozhodně nikomu neuškodí. Takže je to prospěšná novela, která může velmi pomoci i právě v současné situaci na pracovním trhu. Co se týče data zařazení, tak vás žádám, abychom jej předřadili na tento pátek, a to jako první bod v bloku prvních čtení.

Hned vzápětí bychom mohli projednat tedy další bod, který prosím o předřazení, a to je další má prosba. Je to bod číslo 64, sněmovní tisk 214, kterým je poslanecká novela trestního zákoníku. Pod tím je podepsáno dokonce 77 poslanců ze 7 poslaneckých klubů. Smyslem je zpřísnění postihu nevhodného nakládání se zvířaty, včetně nakládání v takzvaných množírnách. Navrhuje se dosavadní závažnější přestupková jednání kriminalizovat jako trestný čin. A novela také reaguje právě na množírenský byznyš.

Vláda k návrhu zaujala neutrální stanovisko. V Poslanecké sněmovně však opět od července minulého roku tento návrh pouze leží. A byť jsem vás už mnohemrát žádala o předřazení, tak tomu tak zatím nebylo. Myslím si, že vzhledem k té velké shodě, která byla už při samotném předkladu, a vzhledem k tomu neutrálnímu stanovisku vlády tato novela má velkou šanci projít a bylo by vhodné ji už konečně v prvním čtení projednat. Proto ji tedy prosím zařaďme na bod jednání jako pevně zařazený druhý bod bloku prvních čtení tento pátek, tedy za ten první, pokud projde ten můj první návrh, a vypořádejme se prosím s těmito návrhy, které mají možnost pomoci lidem v této republice a také přísněji trestat a postihovat nevhodné nakládání se zvířaty.

Děkuji vám za podporu obou návrhů.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Další je přihlášen k pořadu schůze pan poslanec Marek Výborný.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane předsedo, vážená vládo, milé kolegyně, vážení kolegové, dovolil bych si požádat o pevné zařazení bodu číslo 53. Jedná se o návrh poslanců Marka Výborného, Pavla Bělobrádky, Jana Bartoška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon číslo 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 159. Ano jedná se o evergreen, zvýšení příplatků pro třídní učitele a pro učitele vykonávající specializované činnosti.

Ten návrh zákona byl rozjednán, zbývá hlasovat v prvním čtení. To jsme nestihli, jestli se nepletu, na červnové schůzi. A už více jak půlrok je ten zákon zařazený v programu a nikdy se k němu nedostalo. Myslím, že na potřebě podpory vzdělávání a podpory učitelů se tady všichni shodneme, každý to říkáme. Pojdme tedy pro to něco udělat. Vláda miniaturní krok udělala, protože navýšila příplatky třídním o 100 korun, nicméně to je v rámci celého toho systému naprosto marginální a zanedbatelné.

Takže se mi chce říci stokrát nic umořilo vola. Já bych vás chtěl poprosit o pevné zařazení, ať už to konečně doprojednáme a jsme schopni to připravit například s účinností od 1. září, tedy od začátku nového školního roku, kdy by to pro ty učitele určitě bylo vítaným povzbuzením. Dovoluji si požádat o zařazení naopakno, a sice na zítřek, to znamená na středu 23. ledna, jako první bod v bloku prvních čtení. To znamená první bod odpoledního programu schůze. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Jako další je přihlášen k pořadu schůze pan poslanec Zdeněk Ondráček.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Pane předsedo, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, dovolím si – v minulosti jsem byl předkladatelem sněmovního tisku číslo 70, na této schůzi zařazeného jako bod číslo 51. V loňském roce jsme projednávání tohoto bodu přerušili do té doby, než obdobný návrh, který byl obsažen v jiném sněmovním tisku, projde celým legislativním procesem. Vzhledem k tomu, že se tak stalo a ten můj pozměňovací návrh, který se týkal korupčního trestného jednání, a šlo o drobnou úpravu trestního řádu, je obsažen, nebo byl obsažen ve sněmovním tisku číslo 79 a prošel celým legislativním procesem, to znamená, že byl podepsán i prezidentem republiky a vyšel ve Sbírce zákonů, to znamená, že nabyl účinnosti, není tedy důvod, abychom tento tisk už dále projednávali, a proto žádám o stažení tohoto sněmovního tisku číslo 70, bod 51.

Předseda PSP Radek Vondráček: Jenom upřesnit – berete ho jako za navrhovatele zpět, a tudíž o něm nemusíme hlasovat, nejedná se o třetí čtení? (Poslanec Ondráček: Ano, beru zpět sněmovní tisk číslo 70.) Ano děkuji, beru na vědomí.

Tak s přednostním právem pan předseda Stanjura. Prosím máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: S přednostním právem – nikoho jsem nepředběhl. To nevadí. Já jsem se v minulých dnech dočetl, že vláda se rozhodla, že opět odkládá zrušení superhrubé mzdy, že neplánuje zjednodušení, ani to mírné snížení daní, které bylo v tom původním vládním materiálu v daňovém balíčku, když šlo do připomínkového řízení, a zdůvodněním je... (Odmlka pro hluk.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Poprosím diskutující, aby nerušili řečníka, zvlášť v bezprostřední blízkosti řečnického pultu. Děkuji. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Zdůvodněním je, že vláda na snížení daní údajně nemá peníze. Tak vláda rozdává, kde se dá, a pak najednou dochází peníze.

Já chci jenom připomenout – mluvil tady pan poslanec Výborný o evergreenu – že to je taky evergreen, ale vlád. První vláda Bohuslava Sobotky, která vládla od ledna 2014, měla ve svém programovém prohlášení zrušení superhrubé mzdy. Nic. První vláda Andreje Babiše, jednobarevná, která nezískala důvěru, měla ve svém programovém prohlášení zrušení superhrubé mzdy. Nic. Tato vláda, druhá vláda Andreje Babiše, má ve svém programovém prohlášení potřetí opět neomylně zrušení superhrubé mzdy. Opět nic. Teď jsme slyšeli, že snad 2021. Ono je ideální to nechat na příští volební období, případně do příštího programového prohlášení.

Současně jsme se v roce 2016 od tehdejšího ministra financí a dnešního premiéra dozvěděli, že nejpozději ke dni voleb, ty byly v říjnu 2017 a jsme v lednu 2019, bude předložen kvalitní a zcela nový zákon o dani z příjmu. To měl být říjen 2017, leden 2019 – výsledek známe my všichni. Zopakuji: nic! Takhle to dopadá se sliby Andreje Babiše.

My jsme v kampani před sněmovními volbami slíbili občanům, že navrhнемe výrazné snížení daní všem zaměstnancům. My ty sliby plníme, my jsme ten návrh zákona napsali, podali. Podali jsme ho 6. srpna, takže za pár dnů to bude půl roku, co tady leží. A my bychom byli rádi, aby se ten návrh zákona projednal. V pozvánce je to bod číslo 81, sněmovní tisk 254. A mám dva návrhy. Jako první, abychom to zařadili jako pevný bod ve středu odpoledne jako třetí, tzn. po senátním návrhu a brexitu, pokud projde – a předpokládám, že projde – návrh z grémia. A pokud by to neprošlo, tak navrhoji, abychom tento bod zařadili jako třetí v bloku prvních čtení. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Ptám se, zda ještě někdo k pořadu schůze v tuto chvíli. Jestliže nikoho nevidím, tak přistoupíme k hlasování o jednotlivých návrzích.

Jako první budeme samozřejmě hlasovat návrh grémia. Ptám se, zdá je nějaká námitka proti tomu, abychom hlasovali jedním hlasováním o všech návrzích z grémia. Nikoho nevidím.

Zahajuju hlasování a ptám se, kdo je pro předložený návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 2, přihlášeno je 187, pro 174, proti nikdo. Návrhy předložené grémiem byly přijaty.

Nyní budeme hlasovat o návrhu pana místopředsedy Tomio Okamury, který navrhuje zařazení nového bodu, který nazval Německé válečné reparace. Takže nejprve o zařazení nového bodu.

Zahajuju hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 3, přihlášeno je 187, pro 34, proti 129. Tento návrh přijat nebyl. Nebudeme tedy už hlasovat o pevném zařazení.

Dále je zde návrh pana předsedy Radima Fialy na zařazení nového bodu informace vlády o postoji České republiky ke globálním paktům OSN, jestliže to mohu takhle zkrátit. Týká se to obou globálních paktů.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 4, přihlášeno 187, pro 68, proti 69. Tento návrh nebyl přijat. Opět, nebudeme už hlasovat o pevném zařazení.

Dále budeme hlasovat o návrhu pana předsedy Miroslava Kalouska, který navrhuje zařadit nový bod ovlivnění rozhodování nezávislých soudců ze strany Kanceláře prezidenta republiky.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení nového bodu. Kdo je proti?

Hlasování číslo 5, přihlášeno je 186 poslanců, pro 63, proti 73. Tento návrh nebyl přijat.

Dále budeme hlasovat o návrhu pana předsedy Bartoška, který navrhuje pevné zařazení bodu číslo 227 na 31. 1. ve 14.30. Poznačil jsem si to správně, doufám.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 6, přihlášeno je 187 poslanců, pro 64, proti 53. Tento návrh nebyl přijat.

Dále budeme hlasovat o návrzích pana poslance Dolínka, a to nejprve o zařazení bodu 59, který navrhl zařadit jako první bod na úterý 12. února ve variabilním týdnu.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 7, přihlášeno je 187 poslanců, pro 121, proti 2. Tento návrh byl přijat.

Dále navrhl pan poslanec Dolínek nové pevné zařazení bodů 186, 187, 191 a 205. Jsou to zprávy o činnosti České televize a navrhujete zařadit 31. 1. v 11 hodin jako první body v tomto bloku.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 8, přihlášeno je 187 poslanců, pro 160, proti nikdo. Tento návrh byl také přijat.

Dále je zde návrh pana poslance Radovana Víchá, abychom zařadili bod 11, tisk 203, o pobytu cizinců, za bod číslo 5, tzn. na dnešní den za zákony vrácené Senátem.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 9, přihlášeno je 187, pro 42, proti 52. Tento návrh nebyl přijat.

Dále jsou zde dva návrhy paní poslankyně Pekarové Adamové. Asi je budeme hlasovat zvlášť. Věcně spolu nesouvisí.

Takže nejprve zařazení bodu 54, sněmovní tisk 162, týkající se minimálního vyměřovacího základu, kdy je návrh, aby byl tento bod zařazen jako první bod prvních čtení v pátek 25. ledna.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 10, je přihlášeno v tuto chvíli 187 poslanců, pro 164, proti 44. Tento návrh přijat nebyl.

A jako druhý návrh paní poslankyně Pekarové Adamové zařazení bodu 64, sněmovní tisk 214, novela trestního zákoníku týkající se množíren a nakládání se zvířaty, v pátek 25. 1. jako první bod v tuto chvíli, když ten první návrh nebyl přijat.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. (Šum v sále.) Omlouvám se. Takže zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 11, přihlášeno je 187 poslanců, pro 90, proti 6. Tento návrh nebyl přijat.

Dále budeme hlasovat návrh pana poslance Marka Výborného, který navrhuje nové zařazení bodu 53, sněmovní tisk 159, novela zákoníku práce, na 23. ledna jako první bod bloku prvních čtení, tzn. na odpolední jednání.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 12, přihlášeno 187, pro 83, proti 22. Tento návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Ondráček pouze na záznam vzal zpět svůj návrh, tudíž nebudeme hlasovat o tomto návrhu.

Jako poslední je zde návrh pana předsedy Stanjury, abychom sněmovní tisk 254, bod 81, zařadili ve středu 23. 1. ve 14.30? (Poslanec Stanjura napovídá z místa.) Jako třetí bod odpoledne. Nejprve budeme hlasovat o tomto zařazení.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 13, přihlášeno 187, pro 80, proti 39. Tento návrh přijat nebyl.

Budeme ještě hlasovat alternativní zařazení, že by to bylo ve stejný den jako třetí bod bloku prvních čtení.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro.

Hlasování číslo 14, přihlášeno je 187 poslanců, pro 82, proti 28. Tento návrh také nebyl přijat.

Tím jsme se tedy vypořádali se všemi návryhy, které byly v tuto chvíli předneseny, a budeme tedy pokračovat ve schůzi tak, jak byl schválen právě její pořad. Nyní budeme hlasovat o celku, máme začátek schůze. Omlouvám se. S přednostním právem pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji, pane předsedo. Já už jsem se lekl, že o celku hlasovat nebudeme, protože před hlasováním o celku jsem chtěl sdělit naši pozici.

Já si opravdu nepamatují za těch 28 let, co se pohybuji v české politice, tak skandální jednání, že by moc výkonná, v tomto případě Kancelář prezidenta republiky, ať už pan prezident sám, nebo kancléř, naprostě brutálně a cynicky se snažila ovlivnit nezávislé rozhodování soudců.

Rozhodování nezávislých soudců je jedním z pilířů právního státu. Pokud se chcete, kolegové, tvářit, že vám to nevadí, tak nefříkáte nic jiného, než že je vám právní stát ukradený. My jsme byli přesvědčeni, že Sněmovna o tom nemůže nediskutovat, že o tom nemůže vést debatu a že není možné, abychom přijali nějaké usnesení, co si o tom myslíme. Nicméně poslanecké kluby ANO, ČSSD, KSČM a

SPD říkají: nás to nezajímá, pan prezident ať si porušíte právní řád, jak chce. Ale pak promiňte, pak z našeho pohledu jsme přesvědčeni, že jste se zpronevěřili svému ústavnímu slibu. Nic víc, nic míň. Vy jste skládali slib na to, že budete respektovat Ústavu a právní řád České republiky. A vy rezignujete na to, že právní řád a ústavní principy vlády České republiky budete bránit, když se prezident republiky dopouští viditelné zvůle před vašima očima, a vy říkáte: my to nechceme vidět!

My jsme se pokusili zařadit tento bod na jednání Sněmovny. Vy jste se zachovali tak, jak jste se zachovali, podle mého názoru hanebně, a proto nemůžeme hlasovat pro návrh schůze jako takový. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Přistoupíme tedy k hlasování o schválení pořadu 26. schůze.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 15, přihlášeno 186, pro 129, proti 7. Návrh byl přijat. Konstatuji, že byl schválen pořad 26. schůze.

S přednostním právem pan předseda Michálek.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Já jsem chtěl jenom říct, že není všem dnům konec. Ta záležitost si myslím, že je poměrně závažná, bude ji projednávat podvýbor ústavněprávního výboru. Takže pokud podvýbor doporučí, aby se ta věc dostala prostřednictvím ústavněprávního výboru na plén Poslanecké sněmovny, tak ji navrhne dozařadit. A věřím, že v tom případě to dozařazení nebude nikdo vetovat. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. A budeme tedy pokračovat dle schváleného pořadu schůze. Jako první otevíram bod

1.

**Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb.,
zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
/sněmovní tisk 109/7/ - zamítnutý Senátem**

Usnesení, jímž Senát zamítl tento návrh zákona, bylo doručeno jako sněmovní tisk 109/8. Já mezi námi vítám pana senátora Vilímce, který už i zaujal své místo. Poprosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu o zamítnutí tohoto návrhu zákona vyjádřila paní poslankyně Kateřina Valachová. A opět poprosím o klid v sále, aby paní poslankyně měla možnost vystoupit. Prosím. (Hluk v sále.)

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážení poslanci, vážené poslankyně, vážená vládo, vážený pane předsedo, dovolte mi, abych za předkladatele, sociálně demokratické poslance a poslankyně, krátce uvedla znovu tady v Poslanecké

sněmovně novelu zákona, kterou již jednou Sněmovna schválila, Senát bohužel tuto novelu zamítl, a jejímž cílem je jedna jediná a podle našeho soudu poctivá věc, aby v České republice v době hospodářského růstu zaměstnanci a zaměstnankyně měli jistotu, že pokud jsou účastní na pojistění, tak v době nemoci jsou již od prvního dne účastní na náhradě za ztrátu výdělku a mají jistotu, že nejsou za nemoc trestání. Návrh tedy počítá s tím, aby od 1. července 2019 –

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vás přeruší na okamžik a poprosím o klid v sále!

Poslankyně Kateřina Valachová: Návrh tedy počítá s tím, aby od 1. července 2019 zaměstnanci a zaměstnankyně v České republice měli obnovenou náhradu mzdy ve výši 60 % vyměrovacího základu, což je tedy laicky řečeno polovina mzdy, polovina platu, od prvního dne nemoci.

Návrh nezapomíná ani na zaměstnavatele. Podle našeho názoru kompenzace směrem k zaměstnavatelům jsou dostatečné, činí zhruba 3,5 mld. korun. Stejně tak chci zdůraznit, že tyto výdaje, investice podle nás směrem ke zdraví zaměstnanců, jsou kryty státním rozpočtem. Z toho důvodu také došlo ke kompromisu tady ve Sněmovně v tom smyslu, aby účinnost zákona nastala 1. července 2019.

Stejně tak Ministerstvo práce a sociálních věcí postupuje ve věci přípravy elektronické neschopenky, protože jsme samozřejmě také vyslyšeli hlasy zaměstnavatelů volajících po tom, aby došlo k debyrokratizaci, aby se snížila administrativa a aby se také zabránilo tomu, aby v ojedinělých případech, protože podle našeho soudu to není masivní věc, bylo zabráněno tomu, aby případní nepočitví nemocenskou zneužívali.

Takže ještě jednou, doufám, že znova Sněmovna stejnou silou hlasů podporí to, aby zaměstnanci a zaměstnankyně od 1. července 2019 měli obnovenou nemocenskou, a domnívám se, že všechny argumenty, které měly padnout ve Sněmovně, tak padly, a já věřím, že si na ně velmi pečlivě vzpomínáte. Hlavní věc je, jsem-li účastna jako zaměstnanec na pojistném, mám být chráněna od prvního dne nemoci. Nemá smysl si hrát na to, že je poctivé trestat zaměstnance za nemoc. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Nyní poprosím, aby se slova ujal pan senátor Vladislav Vilímec. Prosím, máte slovo.

Senátor Vladislav Vilímec: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi, abych uvedl důvody, které vedly Senát k zamítnutí novely zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, dle senátního tisku 11. Usnesení Senátu je obsaženo ve sněmovním tisku 109/8, který máte k dispozici.

Chtěl bych dodat, že návrh zákona byl před jeho projednáním na plénu v Senátu postoupen k projednání třem senátním výborům. V rámci projednání ve výborech doporučil ústavněprávní výbor zamítnutí návrhu zákona, výbor pro hospodářství,

zemědělství a dopravu jeho vrácení s pozměňovacími návrhy a toliko výbor pro zdravotnictví a sociální politiku doporučil schválit návrh zákona ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou. Na plénu Senátu pak byl přijat návrh na zamítnutí. Pro zamítnutí z 62 přítomných senátorů hlasovalo 37.

V průběhu diskuse se objevil věcný i formální nesouhlas s částí 13. – změnou zákona o vysokých školách, která vůbec nesouvisí se záměrem novely zákona, tedy zrušením karenční doby, kdy se tedy neposkytuje ta náhrada mzdy za první tři dny pracovní neschopnosti. Ten návrh části 13. se totiž týká úplně něčeho jiného – rozvržení pracovní doby akademických pracovníků. Navíc úprava je vnímána jak věcně, tak legislativně jako velmi problematická. Navrhované ustanovení v té části 13. v podstatě znamená, že by zaměstnavatel evidoval jen tu část pracovní doby, kterou sám rozvrhuje, nicméně vyloučení povinnosti zaměstnavatele evidovat odpracované směny je v rozporu s dalšími povinnostmi zaměstnavatele.

Ze své poslanecké praxe vím, že podobný návrh se diskutoval již v minulém volebním období. S tímto návrhem ani tehdy, ani teď nesouhlasilo Ministerstvo práce a sociálních věcí, byť sněmovní tisk je samozřejmě podáván jako poslanecký návrh.

Senát zhodnotil úpravu části 13. jako evidentní přilepek, který nemá ani příslušnou institucionální podporu akademické obce. S návrhem nesouhlasil také ani zástupce předkladatele, paní poslankyně Kateřina Valachová.

Pokud se týká samotného zrušení karenční doby, diskuse v Senátu, ale samozřejmě i v Poslanecké sněmovně poukázala na skutečnost, že se jedná o závažnou věc, která má nejen dopady sociální, ale evidentně velké finanční dopady na zaměstnavatele. O karenční době se vedly vždy velmi vášnivé diskuse. Koneckonců vím, že v Poslanecké sněmovně levice se vícekráte v minulosti pokusila dosáhnout zrušení karenční doby, ať již cestou novely zákona, novely zákoníku práce, nebo u Ústavního soudu. Neuspěla dosud. U změny, jakou představuje zrušení karenční doby – a já odmítám, že by to bylo trestání jaksi zaměstnanců – je zcela namísto, aby taková norma byl předkládána jako výsledek elementární dohody tripartity, dohody mezi zástupci zaměstnavatelů, zaměstnanců a státem. Dobře víme, že nic takového nenastalo.

Karenční doba, nechci o tom nějak šíře debatovat, protože určitě debat o této věci tady ve Sněmovně jste si užili dost, stejně tak v Senátu, byla zavedena ještě v roce 2008 a opakovaně v roce 2009. Jejím cílem a koneckonců i výsledkem bylo zvýšení zodpovědnosti zaměstnanců především ke krátkodobým pracovním neschopnostem i zmenšení prostoru pro případnou fiktivní nemocnost, což je prokázáno mnoha statistikami. Navíc, a o tom také mluvila paní předkladatelka, nebo zástupkyně předkladatelů, navíc by případnému zrušení karenční doby mělo předcházet dosažení plně funkčního stavu systému elektronických neschopenek. Na to poukazovali i senátoři z vládní koalice.

Je třeba mít také na paměti souvislosti se zavedením karenční doby, kde se zrušila coby kompenzace povinnost placení nemocenského pojištění ve výši 1,1 % z hrubé mzdy ze strany zaměstnanců. Za zaměstnance, a to se mnoho dnes nezdůrazňuje, nemocenské pojištění platí pouze zaměstnavatel. V zásadě tak zaměstnanci oproti

minulosti vytvářejí zdroje, jak bylo spočteno, na zhruba pět či šest neplacených dní dočasné pracovní neschopnosti.

Senát, nebudu teď mluvit o dalších statistikách, ale Senát také vzal na vědomí i vysoké finanční náklady, které by při zvoleném a nedostatečném způsobu kompenzace, to je to snížení o dvě desetiny procentního bodu na pojištění nemocenského, tak při takto zvoleném způsobu kompenzace by náklady dosáhly roční výše minimálně 4,5 miliardy korun. To jsou čísla, která byla oficiálně předložena Ministerstvem práce a sociálních věcí na jednání tripartity a nebyla zpochybňována ani v Senátu, a to ani ze strany předkladatelů.

V době, kdy se proplácela v prvních třech dnech náhrada mzdy, tedy před tím rokem 2009, činila její výše 30 % vyměrovacího základu, nikoli to, co se teď navrhuje, to znamená 60 % z vyměrovacího základu. Senátoři proto navrhovali také vyšší kompenzace zaměstnavatelům v podobě snížení pojistného odváděného zaměstnavateli na nemocenské pojištění za zaměstnance o 35 setin procenta, nikoli o ty dvě desetiny, ale o 35 setin procenta, které by tyto finanční dopady zhruba snížily na úroveň 2 miliard korun. Senát však nakonec zvolil zamítnutí zákona. Je třeba si uvědomit, a to se také moc nezdůrazňuje, že stát má dosud vyšší příjmy z nemocenského pojištění, než jsou roční výdaje státu na výplatu dávek nemocenského pojištění. Nevidím jeden důvod, proč by stát měl na nemocenském pojištění takto vydělávat.

Návrh zákona měl stejně nabýt účinnosti až 1. července 2019. Senát tedy návrhem na zamítnutí předložené novely vytvořil i určitý časový prostor k novému posouzení všech aspektů spojených s případným rušením karenční doby, a to včetně finančních dopadů i předpokládaného nárůstu vykazované pracovní neschopnosti. S tímto vědomím a předpokladem tedy Senát návrh zákona zamítl.

Vážené poslankyně a poslanci, nezbývá mi než věřit, že důvody tohoto zamítnutí pochopíte a budete usilovat v této věci o nalezení lepší vyváženosti změn jak ve prospěch zaměstnanců, tak ale i také ve prospěch zaměstnavatelů. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane senátoru. Vzhledem k tomu, že pan zpravodaj garančního výboru sedí na svém místě (poslanec Novák u stolku zpravodajů), ptám se ho, zda se chce vyjádřit. V tuto chvíli ne. Ptám se pana poslance Bauera, který byl zpravodajem v hospodářském výboru. Nemá zájem o vystoupení. Otevříram tedy k tomuto bodu rozpravu. Měl jsem zde přednostní právo – pan místopředseda Okamura.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, na úvod zdůrazním, že hnutí SPD podporuje proplacení prvních tří dnů nemocenské, tedy zrušení karenční doby, jelikož chceme, aby se lidé mohli v případě nemoci co nejdříve vyléčit. Zároveň však prosazujeme, aby tyto první tři dny nemocenské proplácel stát a nikoli zaměstnavatel, jak prosazuje vláda. Zatížení živnostníků a malých a středních podnikatelů je totiž v současnosti již tak vysoké, že ho není možné

již více navýšovat. Proto se v hlasování o sněmovní verzi opět zdržíme, protože jste nám zamítli náš pozměňovací návrh, který právě měnil povinnost proplácení ze zaměstnavatele na stát.

Karenční dobu, tzn. neproplácení prvního dnů nemocenské, zavedla v úsporném balíčku vláda ODS, a tím snížila náklady firmám na úkor zaměstnanců a současně pozvedla míru odvodu do státního rozpočtu, protože velká část zaměstnanců přestala krátkodobě marodit. A je zcela jasné, že na nemocenskou chodí v drtivé většině ti s nejmenšími platy, protože rozdíl mezi nemocenskou a platem je v jejich případě v řádu stokorun, zatímco třeba u nás by to byl rozdíl v řádu tisíců. Ústavní soud karenční dobu v pololeti 2008 zrušil. Kabinet ale neproplácení prosadil znova a ústavní soudci poté tu to úpravu paradoxně nechali v platnosti.

Proč Ústavní soud karenční dobu zrušil? Zrušení poskytování nemocenské za první tři dny v pracovní neschopnosti je v rozporu s ustanovením článku 30 odst. 1 Listiny, konkrétně s právem na přiměřené hmotné zabezpečení při nezpůsobilosti k práci. Jedná se tedy o poněkud pohodlný až svévolný postup ze strany státu, který kvůli neurčitému počtu zneužívatele nemocenských dávek plošně postihuje všechny kategorie zaměstnanců. Výsledkem je stav, kdy převážná většina zaměstnanců zůstává po dobu prvních tří dnů v pracovní neschopnosti bez jakýchkoli prostředků, zatímco jejich povinnost platit pojistné zůstala nedotčena. Je nepřípustné, aby stát pouze vyžadoval splnění povinností ze strany zaměstnanců, v daném případě plnění pojistného, a nedbal přitom ochrany jejich zájmů, postihne-li je zmíněná událost v podobě pracovní neschopnosti. Došlo tak k porušení práv zaměstnanců, které dosahuje ústavněprávní dimenze. Systém nemocenského pojištění by neměl sloužit ke krytí deficitu státního rozpočtu. Karenční doba je podle mého soudu v rozporu s právem občana na přiměřené hmotné zabezpečení při nezpůsobilosti k práci podle článku 30 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a se zásadou závaznosti vykonavatelých rozhodnutí Ústavního soudu pro všechny orgány a osoby podle článku 89.

U článku 26 Listiny jde zejména o odstavec 3, kde se stanovuje, že každý má právo získávat prostředky pro své životní prostředky prací. Občany, kteří toto právo nemohou bez své viny vykonávat, stát v přiměřeném rozsahu hmotně zajišťuje. Podmínky stanovuje zákon.

Článek 30 Listiny upravuje právo občanů na přiměřené hmotné zabezpečení ve stáří a při nezpůsobilosti k práci a právo každého na takovou pomoc v hmotné nouzi, která je nezbytná pro zajištění základních životních podmínek.

Proč toto cituji? Z výše uvedených ustanovení plynou dva zásadní principy. Ano, v čase nemoci má zaměstnanec právo na pomoc, ale tuto pomoc je povinen mu poskytovat stát, nikoliv zaměstnavatel a z toho také vyplývá postoj našeho hnutí SPD. A jak jsme za SPD navrhovali a o našem návrhu se tady hlasovalo a byl zamítnut, jediné spravedlivé řešení, a také, jak vidíme, které odpovídá Ústavě, je, aby se nemocenská proplácela z nemocenského pojištění. Argument, že zaměstnavatelům vláda snížila odvody, moc neobstojí, protože vláda naopak kontinuálně v mnoha úrovních zaměstnavatele naopak silně zatěžuje.

Na druhé straně pakliže by si někdo přál, aby nemocný člověk za první tři dny nedostal ani halér, tak to je také absolutně nepřípustné, protože bohužel v této zemi jsou miliony lidí, pro které je důležitá každá stokoruna a kteří žijí od výplaty k výplatě. A je o pravdu nemyslitelné, aby ve 21. století existovali v naší zemi lidé, kteří si nemohou dovolit být nemocní, protože by neměli na jídlo nebo na nájem. Je dost iluzorní představa, že tím stát nebo systém něco šetří. Nikdo totiž u nás neudělá relevantní průzkum, kolik nás stojí závažná, často chronická onemocnění lidí, kteří si je přivodili tím, že dlouhodobě opomíjeli si léčit drobná onemocnění. Každý ví, že přecházené nemoci se v budoucnu projevují v daleko horší podobě, ať už v kardiovaskulárních chorobách, tak v oslabení imunity, které následuje rakovina. Ta dnes postihuje třetinu všech občanů této země, což je raketový růst, nesrovnatelný s dobou např. před rokem 1990. Náklady na léčení těchto nemocí nás stojí ne stonásobně, ale určitě více než tisícinásobně více. A pokud někdo marodí proto, že se mu více vyplatí být doma než v práci, pak je to memento i pro zaměstnavatele, nakolik svého zaměstnance motivuje k práci.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. S faktickou poznámkou paní poslankyně Gajdůšková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji. Vážený pane předsedo, ctěná Sněmovno, vážená vládo, jenom technickou poznámkou. To, co jsme slyšeli od pana místopředsedy Okamury, je bohapustý alibismus v tom smyslu, že sice karenční dobu chtěli zrušit a chtěli platit od prvního dne nemoci, a že to dokonce byl původně jejich návrh, ale je teď to nemohou podpořit, protože by to měl platit stát. Stát to vlastně platit bude. Ten návrh – a paní předkladatelka, paní zpravodajka řekla jasně – návrh obsahuje snížení odvodů na sociální a zdravotní pojištění o 2,5 % pro zaměstnavatele, což znamená, že zaměstnavatelům zůstává 3,5 mld., což znamená, že ty 3,5 mld. bude muset nějakým způsobem nebo nedostane stát, takže fakticky toto platí stát. Je to ze strany SPD skutečně jenom alibismus a nechtějí prostě lidem tu platbu v těch prvních třech dnech nemoci dát. Aby bylo jasno.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S další faktickou poznámkou paní předsedy Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Paní poslankyně Gajdůšková vystupuje ve stylu sociální demokracie, že něco je zadarmo. Kdyby ten návrh sociálních demokratů, který tak podporuje bývalé pravicové hnutí, nebo bývalé hnutí, které o sobě prohlašovalo, že je pravicové, obsahoval kompenzaci zaměstnavatelům, tak se skutečně bavíme o tom, jestli je to dobré, nebo špatné a jak případně postihnout ty, kteří to budou zneužívat. My jsme předložili pozměňovací návrh, který byl kompromisní, protože jsme vnímali politickou realitu, věděli jsme, že je většina, která chce zrušit karenční dobu, a navrhli jsme pozměňovací návrh, který by přibližně

kompenzoval zvýšené náklady zaměstnavatelů. Ten jste ruku v ruce odmítli. Takže není pravda, že to nebude mít dopad na náklady zaměstnavatelů. Ti samí pak budou říkat: proč se nezvyšují mzdy? No protože na to nebude. Ti samí se budou divit, proč je nižší výnos daně z právnických osob. No protože budou vyšší náklady, tím pádem bude nižší zisk a tím pádem bude nižší daň. Ano, pro státní zaměstnance to vládní většina vyřešit umí zvýšením platů ve veřejné sféře, ale co na naprostá většina lidí, kteří jsou v privátní sféře? Ten prostor pro zvyšování platů se tímto špatným návrhem zákona prostě zmenšuje a platy nemohou růst tak, jak by růst mohly. To je pravda a to je třeba říct. A když už sociální demokraté to chtěli, tak měli přistoupit na ten kompromis, aby to kompenzovali zaměstnavatelům. Nebo se paní předkladatelka, nebo zástupkyně předkladatelů domnívá a je schopna mi na mikrofon říci, že budou kompenzovány veškeré náklady zaměstnavatelům, které tím vzniknou? Ano, nebo ne? Tak se aspoň přiznejte, že zvyšujete náklady zaměstnavatelů, a tím pádem snižujete prostor pro zvyšování platů těm zaměstnancům a říkáte tomu ochrana zaměstnanců. A je to přesně naopak. Ten návrh je proti zájmu zaměstnanců.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za naprsto přesné dodržení času a nyní tedy s řádnou přihláškou do diskuse paní poslankyně Šafránková.

Poslankyně Lucie Šafránková: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, senátoři zamítnutím návrhu zákona o zrušení tzv. karenční doby mimo jiné opět poukázali na jistý závažný rozpor a deficit této předlohy, na který jsem ostatně opakován jménem svým i jménem klubu SPD upozorňovala již během projednávání této předlohy v Poslanecké sněmovně. Jde o to, že vládní návrh ukládá povinnost hradit první tři dny nemoci zaměstnance zaměstnavateli, který již dnes platí zaměstnancům náhradu části mzdy v období od čtvrtého do čtrnáctého dne jejich pracovní neschopnosti, resp. ty dny v tomto rozpětí, na kdy má zaměstnanec plánovanou pracovní směnu. Již toto stávající pravidlo jde proti logice pojistného systému, jelikož zaměstnavatelé jsou spolu se zaměstnanci zároveň plátcí pojistného a po určitou dobu i plátcí pojistného plnění.

Už tuto formu spoluúčasti v současné podobě považujeme za pochybnou a pro mnoho malých a středních zaměstnavatelů za velmi zatěžující až likvidační. Navíc je toto ustanovení často obcházeno, respektive jeho dopad ze strany zaměstnavatelů bývá minimalizován tak, že je zejména ve směrných provozech uměle snižován počet dní, které mají být zaměstnanci proplaceny. Toto se bude dít, jestliže bude přijat zákon v podobě schválené Sněmovnou v říjnu minulého roku, s ohledem a finanční zátěž zaměstnavatelů možná ještě častěji. To znamená, že tento návrh ve svých důsledcích může některé zaměstnance spíše ještě více poškodit.

Dámy a páновé, SPD považuje za přirozené a správné, aby byla zaměstnancům proplácena tzv. nemocenská od jejího počátku, od prvního dne pracovní neschopnosti z morálních, etických i prakticky finančních důvodů. Vůbec nejde primárně o to, jak tu mnohdy zaznívá, aby si mohli zaměstnanci prodlužovat víkendy nebo dovolené třídenním umělým fiktivním maroděním. Toto se může dít i v současném nastavení systému. A pokud je takovýto podvod zjištěn, zákoník práce již dnes umožňuje

okamžité zrušení pracovního poměru. Naopak, tato změna proplácení nemocenské od prvního dne pracovní neschopnosti může přinést pozitivní dopady i pro zaměstnatele např. v tom, že zaměstnanec při méně závažném onemocnění nebude z finančních důvodů protahovat pracovní neschopnost na dva až tři týdny, ale plně mu postačí týdenní nemocenská proplácená od jejího prvního dne.

Ovšem hlavní důvod, proč je nutné proplácat nemocenskou od prvního dne pracovní neschopnosti, je jiný. Je jím potřeba udržet pro nemocné nízko- až středněpříjmové zaměstnance takový standard příjmu, který by nebyl výrazně nižší, než je jejich příjem v měsících, kdy jsou zdraví. Protože nyní, když první tři dny nemoci nejsou placeny vůbec a i 4. až 14. den pouze v plánovaných pracovních dnech, navíc při uplatnění tzv. redukční hranice, dochází v některých případech k tomu, že zaměstnanec má při čtrnáctidenní nemoci proplaceno např. pouze 5 dní, navíc pouze v třípětinové výši standardního výdělku. To znamená, že se dostává na úroveň přibližně 25 až 30 % běžného příjmu, což může být mnohdy existenčně ohrožující.

My v SPD se domníváme, že nejvhodnějším a systémovým způsobem řešení této problematiky je proplácení nemocenské od prvního do třetího dne pracovní neschopnosti, a to nikoliv zaměstnavatelem, nýbrž z veřejných příjmů, z prostředků vybraného sociálního pojištění, jako je tomu nyní od 15. dne pracovní neschopnosti. Zdraví občanů a zachování jejich přijatelného životního standardu i v době nemoci je totiž jednoznačně veřejným zájmem. V tomto smyslu jsem již loni na podzim předložila komplexní pozměňovací návrh k projednávanému návrhu zákona, který spočíval v několika drobných změnách zákoníku práce, zákona o nemocenském pojištění a zákona o pojistném na sociálním zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti. Považuji za nanejvýš vhodné, abychom se k tomuto návrhu co nejdříve vrátili, protože jde o komplexní a systémové řešení, které je v rámci zákonných a rozpočtových mantinelů spravedlivé ke všem zúčastněným.

Děkuji a prosím, zvažte, jak budete hlasovat.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Jako další je přihlášena do rozpravy paní poslankyně Pekarová Adamová.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánoné, kolem tohoto návrhu zákona jsme tady vedli už dlouhé debaty, takže mi dovolte jenom velice stručně říci stanovisko TOP 09 k tomuto vrácenému zákonu.

My se ztotožňujeme, a asi to vůbec nepřekvapí, právě na základě těch argumentů, které jsme uváděli už při projednávání tady ve Sněmovně, s argumenty, které předložil Senát, respektive na kterých se shodla většina senátorů, protože se domníváme, že opravdu rušení karenční doby je v tuto chvíli nedostatečně připravené, není správné, a to zejména proto, že se ani nevracíme k nějakému systému, který tady býval před rokem 2009, ale zavádíme zase jakoby nový systém, nový přístup, který je vůči zaměstnavatelům velmi nevýhodný a nespravedlivý.

Většina Senátu, to už tady zdůvodnil i pan senátor, tedy souhlasí s tím pravicovým pohledem, řekněme, na tuto věc. A já velmi nemohu souhlasit s návrhem předkladatelů, který je tady neustále prezentován, že karenční doba je jakési trestání zaměstnanců za nemoc. To musím opravdu odmítout, protože pokud se na to chceme dívat takhle, tak se to dá jednoduše otočit, že zrušení karenční doby je naopak trestání zaměstnavatelů za to, že dávají lidem práci. Protože tak jak tady ten návrh stojí, tak opravdu vyplácení náhrady mzdy od prvního dne ve výši 60 % z vyměřovacího základu je něco, co tady nebylo ani v době, když si zaměstnanci sami přispívali v rámci odvodové povinnosti právě na nemocenské pojištění.

Připomínám pro ty, kteří třeba se té problematice tolik detailně nevěnujete, že tehdy to bylo 1,1 %, která šla za zaměstnancem, a za to měl ten zaměstnanec v prvních třech dnech nemoci 25 % náhradu jeho mzdy z vyměřovacího základu, denního vyměřovacího základu. Teď ten systém, tak jak by měl být zaveden, zavádí nulovou povinnost platit si odvody na nemocenské pojištění pro zaměstnance. Celá ta povinnost zůstává na zaměstnavatelích, ale zaměstnanec má mít možnost, nebo bude mít hrazeno 60 % z denního vyměřovacího základu. Takže když si vezmete tady jenom to jednoduché číselné srovnání toho systému, tak jak býval před zavedením karenční doby, tak vidíte zeela jednoznačně, jak ta zátěž se výrazně přesunula na zaměstnavatele, a ti samozřejmě, jak už tady zaznělo, si ji budou chtít nějakým způsobem kompenzovat, protože ta kompenzace, tak jak je navržena, zeela určitě nepokryje to, co je to stojí. Určitě se to pak projeví na výši mezd, na dalších benefitech, které zaměstnavatelé dneska poskytují, a oni to prostě ve svých nákladech zhodnotí budou muset. A na koho to dopadne? Asi si nemusíme namlouvat, že to bude právě na samotné zaměstnance, o nichž je tady často řeč a pro které prý toto opatření děláme.

Takže TOP 09 s tímto nemůže souhlasit. Těch argumentů je samozřejmě ještě celá řada dalších. Jako nemožnost kontrolovat skutečnou nemocnost v těch prvních třech dnech nejenom kvůli tomu, že nemáme funkční systém eNeschopenek, ale i kvůli tomu, že pokud projdou v tom návrhu, který tady už také ve Sněmovně leží, tak i s ním nebude vlastně možné zkontrolovat opravdu reálně, zda ten člověk je nemocen, zda opravdu stoná, či nikoliv. Takže se, myslíme, zeela oprávněně obáváme nárůstu zneužívání systému.

Navíc ten systém, po zrušení karenční doby vůbec nebude motivovat lidi k prevenci, což je také důležitý aspekt starání se o vlastní zdraví, předcházení nemocem, protože to je opravdu také jeden z těch, řekněme, benefitů toho zavedení karenční doby.

Dalo by se pokračovat s celou řadou věcí, ale myslím si, že už jsme si tady ty argumenty v debatě řekli vicekrát, ale nepřekvapí, že vzhledem k tomu, že se na tom zákoně nic nemění, tak se nemění ani náš postoj.

Děkuji za vaši pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Další je do rozpravy přihlášen pan poslanec Bauer. Máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo Poslanecké sněmovny, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem si pozorně a s velkým zájmem přečetl vše, co jsem zde v průběhu prvního, druhého i třetího čtení přednesl v rámci projednávání návrhu na rušení karenční doby, a musím konstatovat, že není nic, co bych na svých slovech chtěl změnit. Proto mi dovolte, abych tady zopakoval jenom několik poznámek, přestože vím, že ty argumenty tady již zazněly, možná ve slepé víře, že někoho z vás přesvědčím a v tom závěrečném hlasování změníte svůj názor.

Za prvé, z politických důvodů se přepisují pravidla, která v naší zemi fungují a která tady vznikla jako těžce vydiskutovaný kompromis. Tento návrh je podáván přes jednoznačný nesouhlas zaměstnavatelů a stanovisko Hospodářské komory, ale i Svazu průmyslu a obchodu je toho důkazem. Vláda předeším pod vedením hnutí ANO svým postojem přebírá za tento nedodělaný, nevydiskutovaný – absolutní odpovědnost. Ano, je to právě hnutí ANO, které se ještě před parlamentními volbami v roce 2017 tvářilo a říkalo o sobě, že je propodnikatelské hnutí, ale já mám pocit, že cím dál tím více se to chování v praxi úplně obraci.

Karenční doba prokazatelně splnila svůj účel. Vyplývá to i z analýzy, kterou máte k dispozici. Karenční doba přispívá k větší odpovědnosti zaměstnanců hlavně u krátkodobé nemocnosti. Karenční doba evidentně zmenšuje prostor pro tzv. fiktivní nemocnost. Rušením karenční doby podle mého názoru vrátíte Českou republiku zpátky o mnoho let, kdy byla prokazatelně až dvojnásobná nemocnost. Rušení karenční doby poškodí české podnikatelské prostředí, poškodí firmy a bohužel, tak jak tady někteří předpokládají, zaměstnancům vůbec nepomůže. V neposlední řadě zrušení karenční doby přinese zákonitě požadavky zaměstnavatelů na podle střízlivých odhadů až desítky nových zaměstnanců.

Na závěr poslední dva argumenty, které tady taktéž již v minulosti zazněly. Já už jsem tady několikrát řekl, že v podnikatelském prostředí máloky nastane situace, že osoby samostatně výdělečně činné, živnostníci, malé firmy, střední firmy, velké firmy, nadnárodní společnosti mají na jeden ekonomický ukazatel nebo na jeden návrh zákona stejný názor, protože to prostředí je velmi diverzifikované, ale tady musím konstatovat, že přicházíte se zrušením karenční doby v době, kdy všichni tito, to znamená drobní živnostníci, osoby samostatně výdělečně činné, malé, střední i velké firmy a nadnárodní společnosti jednoznačně nesouhlasí s tím, aby se v ČR rušila karenční doba.

A poslední argument, také tady již v minulosti zazněl. Pan premiér Andrej Babiš prokazatelně v médiích mnohokrát prohlásil, že nenašane situace, že vejde v platnost zrušení karenční doby do té doby, než bude zavedena plnohodnotná eNeschopenka, a tak jak vidíme legislativní proces, který se velmi táhne, je evidentní, že i tento slib pana premiéra Andreje Babiše bude jednoznačně porušen.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ODS.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji a s faktickou poznámkou chce reagovat pan poslanec Ondřej Veselý. Máte dvě minuty a krásný klid v sále. Prosím.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji. Je opravdu krásný klid, pane předsedající.

Dámy a pánové, já bych chtěl reagovat na připomínky k tomu, že jsme něco mimořádného, že chceme proplácet první tři dny nemoci, a dokonce nedej bože 60 %. My se vždycky řídíme tím, co je dobré na západ od našich hranic, jak to tam mají dokonalejší a lepší. Tak jenom pro vaši informaci, jistě to víte, ale připomenu to i na mikrofon. Německo – prvních šest týdnů nemoci, 100 % mzdy proplácí zaměstnavatel. Rakousko – šest až dvanáct týdnů nemoci, zaměstnavatel proplácí 100 %. Těch šest až dvanáct záleží na tom, jak dlouho je člověk zaměstnaný. Polsko – prvních 33 kalendářních dnů nemoci, 80 % platí zaměstnavatel. Takže si prosím neříkejme, že u nás jsme nějací mimořádní a poškozujeme zaměstnavatele. Naopak jsme byli velmi střídmí a snažíme se najít nějakou rovinu mezi tím, co můžeme, a co můžou zaměstnavatelé.

Samozřejmě vedle toho ještě snižujeme sociální pojištění, takže i takto zaměstnavatelům to kompenzujeme. Netvrdíme, že je to stoprocentní, jak říkal i pan předseda Stanjura. To netvrdíme, to si netroufám tvrdit. Taková čísla já z rukávu tahat nebudu. Ale nejsme ničím mimořádní.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka – pan předseda Stanjura, poté pan poslanec Václav Klaus.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak nejprve, a on to pan poslanec Veselý určitě ví, Polsko je na sever od nás, ne na západ. To vůbec nevadí.

Ale aby ta debata měla smysl, tak musíme k tomu, kdo platí například nemocenskou, říct, jaká je výše odvodů za zaměstnavatele – sociální i zdravotní, které hradí zaměstnavatel. Pak to má smysl, protože to spolu samozřejmě souvisí. Ty 0,2 % jsou prostě malá kompenzace. To si myslím, a jsem rád, že jste řekl, že nebudeste tvrdit, že to je celková, protože to skutečně není. Ale kdybyste citoval všechny země na západ od nás, a to jste neudělal podle mě zcela úmyslně, tak zjistíte, že v mnohých zemích je karenční doba a v mnohých je delší než tři dny, než to dneska rušíte. Takže pokud chceme vytahovat statistiky, tak si řekněme všechny země, porovnejme to, ale dejme k tomu i ty odvody, náklady na cenu práce. To má přece potom smysl. Ne že vezmu jenom jeden parametr. V každém jiném státě najdu parametr, který je výhodnější bud' pro zaměstnance, nebo zaměstnavatele, pokud ho vytrhnu ze všech parametrů, které musím posuzovat. My trváme na tom, že to je návrh, který poškodí poctivé zaměstnance. Tak to prostě je.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Faktická poznámka – pan poslanec Klaus a poté bude zase reagovat faktickou poznámkou pan poslanec Veselý.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den v novém roce. Ano, tento zákon poškodí poctivé zaměstnance a poškodí samozřejmě podnikatele. Ale já bych obrátil vaši

pozornost, kvůli čemu se to dělá. My se snažíme zajistit lidem sociální jistoty, protože jinak se všichni shodneme, že je lepší být bohatý a zdravý než chudý a nemocný. Čili normální je snažit se nestonat, chodit do práce. Já jako dítě, tamhle už nebudou vědět, o čem mluvím, jsme měli povinnou četbu Malého Bobeše. Tam se tatínek zranil v lese, chudák, rodina nedostala nic a skutečně hladověli. Bylo to velice smutné, ale v takové době už nežijeme. Dneska každý při takovémto zranění nebo vážné nemoci od třetího dne dostane 60 % mzdy a ta rodina samozřejmě není na tom bůhví jak, ale má zajištěny základní potřeby. My se bavíme o prvních třech dnech, což jsou skutečně takové ty kašličky, rýmičky a takovéto věci, tím zatižíme zaměstnavatele ještě více. Čili já trošku odmítám takovou tu vaši sociálně dojemnou argumentaci, protože takhle to není, takhle to bylo v těch dvacátých letech, řekněme.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Faktická poznámka – pan poslanec Veselý.

Poslanec Ondřej Veselý: Ještě jednou děkuji za slovo. Já odpovím vaším prostřednictvím, pane předsedající, panu Stanjurovi. Ano, Polsko je na sever od našich hranic, uznávám. Tak přídám nějaké ty západní země další. Belgie – první až sedmý den 100 %. Pak se to snižuje. Dánsko – 100 %, Lucembursko – 100 %, omezeno na nějakou dobu.

Tady upozorním jenom na tu zásadní věc. My jsme vlastně udělali opak. Země, které mají karenční dobu, proplácejí zejména první dny nemoci, kdy je to nejčastější nemoc, ta krátká přecházení nemoci, a právě proto to ty země zavádějí. Snižují to spíš na delší nemocenskou. My to máme naopak. Takže naopak v těch prvních dnech bychom měli platit podle mého názoru ještě více, aby lidé nemoci nepřecházeli.

Takže jsem uvedl další tři země, které jsou skutečně již na západ nebo na severozápad od našich hranic. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Také děkuji. Faktická poznámka – paní poslankyně Valachová.

Poslankyně Kateřina Valachová: Já bych chtěla doplnit, že počet lidí, kteří jsou nemocní do tří dnů nemoci, se od roku 2008 doposud žádným způsobem nemění. To, co způsobuje ten dopad, o kterém se přeme, zda a jak je dostatečná kompenzace směrem k zaměstnavatelům, to jsou ty částky, za které nedostane zaměstnanec a zaměstnankyně nic v situaci, kdy jsou nemocní průměrně týden, 14 dnů. To znamená, to je ta situace, kterou známe my všichni. A ti, co mají průměrné příjmy, tak právě v této situaci, úplně běžné, to znamená, jsem nemocný týden, 10 dní, 14 dní, tak právě tam dochází vlastně k největšímu výpadku příjmů. Právě proto, že nejenže je příjem krácen, ale v prvních třech dnech nemoci nyní není kompenzován vůbec, a i pokud tento návrh zákona schválí Sněmovna, tak stále tam ta spoluúčast bude. Jak jsem řekla, my se bavíme o tom, že od prvního dne budeme kompenzovat 60 %

vyměřovacího základu. To je polovina mzdy, vážené kolegyně, vážení kolegové! To je také spoluúčast.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Hezké odpoledne, vážené paní poslankyně, páni poslanci, členové vlády, budeme pokračovat v rozpravě, a to rádnou přihláškou paní poslankyně Richterové. Připraví se paní poslankyně Aulická. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, byli jsme teď svědky takových přestřelek. Já bych ráda přednesla stručné stanovisko za klub Pirátů s tím, že si myslíme, že takové přestřelky úplně potřeba nejsou. Tohle totiž není skutečné žádné bitevní pole. Tady to je hledání nějakého řešení, které zase o něco vyváží tu vychýlenou rovnováhu, která byla vlastně v minulosti v pohledu na nemocnost.

Jde o to, že my jsme vlastně upřednostňovali jako země podporu těch lidí, kteří se dostanou do dlouhodobé nemoci, ale nedávali jsme nějaký kompromis, nějaký podpůrný mechanismus pro ty, kteří mají nízké platy a je pro ně opravdu velký problém být nemocní ten jeden týden. Takže to, o čem se dneska tady znova mluví, je vlastně ukázka nějakého navracení rovnováhy z nulové mzdrové kompenzace k těm 60 procentům. A je dobré si říct, že stejně přeci spousta firem, spousta podniků se snaží mnoha způsoby motivovat své zaměstnance, aby nebyli nemocní, aby o sebe pečovali, různými způsoby, ať už různé pobídky v předvídání, chovení do třeba fitness center, ale také různé finanční pobídky, že kdo měsíc nebyl nemocný, dostane přidáno. To tady všechno už zaznívalo v těch diskusích. Pojdme se zaměřit na tohle, že stejně na nemocnost má obrovský vliv to, jaká je situace v práci. To, jaké tam panují vztahy. To, jak se tam celkově lidem dobře pracuje nebo ne.

A krom toho, že zejména lidé s nízkými platy velmi výrazně pocítí i těch 60 procent ze mzdy při tom prvním týdnu nemoci, tak ještě jednu věc si připomeňme. Přece je to opravdu i na zodpovědností lékařů, kteří posuzují, zda je ta nemocenská oprávněná, nebo nikoli. Zkusme se na to podívat i tím, že je to i o zodpovědnosti těch, kteří posuzují.

A poslední závěrem. Často tady zaznívá, že minulost byl nějaký kompromis. Ale přitom když se na to člověk zaměří podrobněji, tak to spíš byla taková opravdu výrazná přetlačovaná zaměstnavatelů. Dnes víme, že samozřejmě situace z mnoha odvětví není jednoduchá, zejména pro výrobní odvětví je dnešní nedostatek pracovních sil obtížný, ale přeci řešením není to, aby si lidé brali kvůli nemoci dovolenou. Řešením je, aby takovým způsobem se nastavily jak platy a mzdy, aby lidé věděli, že se jim vyplatí chodit do práce, tak i celkové fungování na tom pracovišti, aby neměli žádný důvod být případně nemocní, i když tak úplně nemocní nejsou. Ale to je skutečně potřeba vzít všechno v potaz. (V sále je hlučno.)

A poslední poznámka. Ještě je v téhle debatě důležité zdůraznit, že vlastně nikdy nebude snadné úplně vyvážit ty všechny pohledy. A to, že osobám samostatně výdělečně činným –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní poslankyně, já vás přeruším a požádám sněmovnu o klid, aby diskuse na jiné téma byly v předsálí, abyste měla možnost říci své stanovisko. Prosím, pokračujte.

Poslankyně Olga Richterová: Že OSVČ se často dostávají do svízelných situací, když jsou nemocní, to je pravda. Ale není řešením to, aby se do podobně svízelných situací dostávali i ti, kteří jsou zaměstnaní. To by ničemu nepomohlo. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Richterové. Pokračujeme v diskusi vystoupením paní poslankyně Hany Aulické Jírovcové. Prosím, paní poslankyně, máte slovo. (Neklid v sále.)

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové. Já už sama opravdu nechci zdržovat. Já myslím, že neustále opakující argumenty, které jsme dnes slyšeli, jsme opravdu poslouchali i v těch předcházejících čteních. A já vnitřně vrácení Senátu a postavení se k tomuto návrhu jako velice nešťastné a je mi velice líto, že zrovna Senát odmítl vlastně zrušení karenční doby, protože si myslím, že toto opatření je opravdu nutné a myslím si –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní poslankyně, i vás přeruším. Požádám Sněmovnu opravdu o klid. Jde o poslední vystoupení, takže případné diskuse na jiné téma posuňte v čase, a můžeme se s tímto tématem vypořádat v klidu. Děkuji, pokračujte.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji. Tak já bych vám jenom opravdu chtěla zase říci, že se tady bavíme o kompenzacích zaměstnavatelům, benefitech. Ale my hovoříme s těmi zaměstnavateli i z té pozice vlastně prosazování zrušení karenční doby. A vesměs samozřejmě je to takové opatření – no víte, líbí se nám to, nelibí se nám. Ale že by to mělo zásadní dopady na nějaké krachování nebo velké dopady pro samotné zaměstnavatele, tak i oni to tak nevnímají.

Navíc jsou si vědomi, jak už tady bylo řečeno, že první tři dny nemoci jsou pro ty zaměstnance, ale i pro zaměstnavatele zásadní. A myslím si, že už i několikrát jsme si to řekli z hlediska lékařského, a vlastně se to neustále omílá. A já vždycky říkám, že pro toho zaměstnavatele je přece lepší mít krátkodobě nemocného zaměstnance, který se rádně vyléčí a nebude se bát o to, že i při nižší mzdě bude mít katastrofální dopad neplacení prvních tří dnů pro jeho rozpočet, na které je samozřejmě navázána rodina, a nemusí se bát, ale především ten zaměstnavatel ví, že ten zaměstnanec se bude snažit i on sám přijít do té práce co nejdéle. Anebo z nich dělat tím, že budou přecházet ty nemoci, a vytvářet ze svých zaměstnanců dlouhodobé nezaměstnané, resp. nemocné.

Zneužívání tohoto systému. Já si myslím, že zneužíváci byli a vždycky budou. A to procento si nemyslím, že by se zásadně navýšilo jenom proto, že se zruší karenční doba. I ta spoluúčast státu, jak je tady deklarována, tak víceméně, ona už kolegyně Kateřina Valachová to zmínila, že ta spoluúčast státu je opravdu značná. A ty kompenzace, které vlastně v průběhu i v zavedení té karenční doby pro zaměstnavatele byly, tak si myslím, že už jsou dosti velké, a my se pohybujeme v několika miliardách. I když se mnou třeba určitě – pan předseda Stanjura na mě kouká prostřednictvím pana předsedajícího, nebude určitě souhlasit. Každopádně my vnímáme i v rámci těch benefitů a my se s tím potkáváme dennodenně, že naši zaměstnavatelé hledají benefity už ve všem možném, aby nalákali zaměstnance. A myslím si, že zrušení karenční doby je něco, co je opravdu nepoloží. A proto bych apelovala na Sněmovnu, aby opravdu přehlasovala rozhodnutí Senátu a zrušení karenční doby už definitivně podpořila, protože je to ve prospěch zaměstnanců, ale i zaměstnavatelů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, paní poslankyni Haně Aulické Jírovcové. A mám faktickou poznámku pana poslance Zbyňka Stanjury. A opět, než mu udělím slovo, požádám sněmovnu o klid. Děkuji. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak už jenom závěrečné slovo. My podporujeme názor a postoj Senátu.

Kdybych měl shrnout postoj překladatelů a podporovatelů, jako mých předčeňáků, předčeňnice, tak je to asi takhle. Já vám vezmu stovku a teď jsem tak hodný, že vám padesát vrátím. A oceňte, jak jsem hodný. Zapomněli v těch ekonomických úvahách a v těch úvahách o tom, že když se zavedla karenční doba, že se zrušilo zdravotní pojištění, které si platili jednotliví zaměstnanci. O tom nikdo nemluví. To nikdo tady neřekl, paní překladatelko prostřednictvím pana místopředsedy. To znamená, používáte jednostranné argumenty.

Já jenom zopakuji ten hlavní důvod, proč jsme proti. My jsme byli připraveni tady podpořit, pokud bychom se shodli na té kompenzaci zaměstnavatelům. Ale pro vás jsou zaměstnavatelé, podnikatelé, živnostníci jakoby podezřelí. Mají toho moc, tak proč bychom jim to měli všechno kompenzovat? Přitom byla tady možnost zavést karenční dobu a současně ty náklady kompenzovat zaměstnavatelům. To ruku v ruce hnulí ANO, sociální demokraté a komunisté odmítli. Pak se nedivte, že to Senát navrhl zamítnout. A nedivte se tomu, že budeme hlasovat v souladu se stanoviskem Senátu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. To byla poslední přihláška do rozpravy, kterou jsem měl. Ptám se, jestli se hlásí někdo z místa. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Ptám se, jestli se hlásí se závěrečným slovem zástupce Senátu, zástupce překladatele, zpravodaj. Není tomu tak.

Budeme postupovat podle jednacího řádu. Přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 3 zákona o našem jednacím řádu. K přijetí následujícího usnesení je potřeba – zagonguji. Budeme potřebovat 101 hlasů. Prosím o nastavení kvora. Děkuji.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, podle sněmovního tisku 109/7."

Rozhodneme v hlasování číslo 16, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 16 z přítomných 184 poslanců pro 129, proti 31. Konstatuji, že návrh zákona byl přijat.

Děkuji navrhovatelům, děkuji zástupci Senátu a zpravodaji a končím tento bod.

S přednostním právem mimo body se po vystoupení paní kolegyně Valachové hlásí pan předseda Miroslav Kalousek. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Já bych chtěla poděkovat Sněmovně za tak velkou podporu a obnovení nemocenské pro zaměstnance od 1. července 2019. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan předseda Miroslav Kalousek. Máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a páновé, já pevně doufám, že mě nikdo nebude podezírat z toho, že bych chtěl hlasovat pro. Přesto na sjetině mám "A", takže si dovoluji pro zvukový záznam říct, že jsem chtěl hlasovat proti, došlo zřejmě k technické chybě, ale nezpochybňuji hlasování. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ve stenozáznamu bude vaše vyjádření, které je jiné, než je elektronický záznam o hlasování. Pan předseda Kováčik. Pane předsedo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní a pánové, přeji hezký dobrý den. Nestává se často, kdy člověk má pocit, že se něco podařilo. Dovolte i mně, abych i panu kolegovi Kalouskovi, byť se spletl, pouze spletl, poděkoval za to, že dlouhodobý programový cíl KSČM byl tímto splněn. Doufám, že nám to vydrží, a děkuji všem, kdo se podíleli na předložení, na odůvodnění, na vypracování toho návrhu i na tom, kdo jste teď hlasovali poté, co se nám to vrátilo ze Senátu, pro. Děkuji moc.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Paní poslankyně Brzobohatá máte slovo.

Poslankyně Andrea Brzobohatá: Já bych jenom chtěla říct, že jsem hlasovala pro, a na sjetině mám, že jsem hlasovala proti. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. To je také pro stenozáznam. Paní poslankyně Brzobohatá.

Poslankyně Andrea Brzobohatá: Nezpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Děkuji. Pan kolega Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Tak to jsme vlastně s paní kolegyní, která mluvila přede mnou, vypárování a ten výsledek věrně zobrazuje většinovou vůli Sněmovny.

Dovolte jenom stručnou repliku na pana předsedu Kováčika. Já jsem se nespletl. Budoucnost ukáže, že se spletli všichni ti, kteří tohle prosadili. Ale je to většinová vůle a já ji respektuji. Jenom znovu zdůrazňuji, že jsem byl vždycky proti.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. A pokud nikdo nic nemá k výsledku hlasování, pro stenozáznam žádný příspěvek, budeme pokračovat druhým dnešním bodem a tím je

2.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 71/8/ - vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy. Jeho usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 71/9. Informace k pozměňovacím návrhům vám byly rozdány do vaší pošty. Vítám mezi námi senátorku Annu Kubáčkovou.

Žádám za navrhovatele, aby k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům se vyjádřil ministr spravedlnosti Jan Kněžínek. Pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážná paní senátorko, budu velmi stručný, protože k tomuto návrhu se zde vracíme opakovaně. Při posledním projednávání tohoto návrhu Poslaneckou sněmovnou tady poměrně přesvědčivá většina více než 150 poslanců přijala znění, ke kterému posléze Senát přijal několik pozměňovacích návrhů, a vy teď stojíte před rozhodnutím, zda bude přijata senátní verze, nebo zda bude přijata sněmovní verze, hypoteticky zda nebude přijata verze žádná. Za sebe říkám, a je to i názor mých kolegů z Ministerstva spravedlnosti, že jako vhodnější se nám jeví verze, nad kterou jsme strávili hodiny a hodiny času. Verze, kterou přesvědčivou většinou schválila Poslanecká sněmovna, a to z důvodu, že jinak řeší

problematiku dluhové pasti uspokojivým způsobem a zároveň, a to je poměrně podstatné, je pro dlužníky motivující a není nespravedlivá vůči věřitelům. Motivující pro dlužníky je v tom smyslu, že je zásadně nepřímo nutí, aby se zapojili do transparentního ekonomického procesu, aby se snažili vydělávat a splácet své dluhy. Pro věřitele potom v tom, že jim garantuje, že alespoň část jejich pohledávky bude splacena.

Zároveň bych chtěl uvést, že ta Sněmovnou schválená verze neznamená nějaké výrazné navýšení administrativy soudů, naopak, tam byla schválena řada věcí, které se týkají procesu před soudy, které by měly soudům výrazněji odbřemenit.

A ještě podotýkám, že ten návrh neobsahuje žádnou procentní hranici vyjádřenou poměrem dluhu, který by měl být podmínkou pro to, aby někdo dosáhl svého oddlužení. Někdy se mluví o těch 30 procentech, ale ta tam nejsou proto, aby řekla, kdo nesplatí 30 procent, nebude oddlužen. Ta jsou tam jenom proto, abychom určili, v jakém rozsahu bude soud dokazovat splnění podmínek oddlužení. Protože ten, kdo splatí více než 30 procent, u něho bude dána právní domněnka, vyvratitelná právní domněnka, že podmínky oddlužení splnil, a u těch ostatních, kteří splatí méně než 30 procent, bude potom probíhat rozsáhlejší dokazování, které ale bude vycházet z toho, co v zásadě soudu bude známo z předchozích – zpravidla pěti let.

Co přináší pozměňovací návrhy přijaté Senátem. Ony bezesporu byly vedeny dobrou myšlenkou, ale ne vše se ale podařilo úplně vyjádřit z hlediska normativního textu.

Otzáka číslo jedna: přináší senátní pozměňovací návrhy odbřemenění pro soudy? Ne, podle mého názoru ne. Protože na konci procesu oddlužení tak jako tak bude muset soud rozhodovat o tom, jestli podmínky oddlužení byly splněny. To znamená, čistě matematicky, počet soudních rozhodnutí, která budou vydána, se nemění. Takže obava z toho, že sněmovní verze by zahltila soudy a naopak senátní verze je odbřemenění, je lichá. Naopak, naopak lze předpokládat ještě větší nápad k soudům a potom samozřejmě naopak ta senátní verze může znamenat větší zatížení soudů.

Druhý předpoklad: zvýšení právní jistoty pro dlužníky. Senát schválil pozměňovací návrh, v důsledku kterého odpadá, odpadá povinnost soudu zkoumat na konci oddlužení to, zda dlužník vynaložil veškeré úsilí k tomu, aby své dluhy splatil, s odůvodněním, že to má ten soud zkoumat v průběhu celých pěti let. Ano, to je sice pravda. Správně by to ten soud měl zkoumat a také to bezesporu dělat bude v průběhu celých pěti let. Nicméně může nastat mimořádná okolnost, že se teprve na konci ukáže, že někdo zatajoval svoje příjmy, že pracoval načerno. Má být takový člověk oddlužen, nebo má být oddlužení zrušeno a to řízení zastaveno? Odpovězte si na to každý sám.

Dále, ta senátní verze navrhuje doplnit do zákona definici takzvaného nepočitového záměru. To znamená záměru, kdy někdo vstupuje do oddlužení s nějakými nekalými úmysly, což v zásadě bylo tedy to, co a priori sledovala dosavadní judikatura. Nicméně definice, kterou opět v dobré víře Senát do toho návrhu zákona doplnil, je taková, že představuje poměrně značné riziko uzavření toho systému oddlužení pro celou řadu dlužníků, protože ten nepočitivý záměr je tam

definován tak široce, že může postihnout skutečně většinu dlužníků, kteří budou o to oddlužení usilovat.

Oč jde. Jde o to, že v nepočitivém záměru bude jednat každý, kdo se v minulosti, kdykoliv v minulosti, před samotným schválením oddlužení dopustil jednání, které může vykazovat znaky poškozování věřitele. A upřímně řečeno, pokud se někdo dostane do dluhové pasti, tak předtím, než přistoupí k tomu oddlužení, tak se vždycky snaží hledat cesty, jak z této pasti vyběhnout. A ty cesty často mohou být vedeny úvahami na úkor věřitelů. To znamená, to, co mělo posílit právní jistotu, podle mého názoru ve skutečnosti přináší poměrně velkou, velkou právní nejistotu. Ze všech těchto důvodů po poměrně důkladné analýze toho návrhu se Ministerstvo spravedlnosti jako předkladatel přiklonilo k tomu, že jako vhodnější se jeví sněmovní verze.

Možná ještě jednu věc zmíním, když jsem říkal, že ta sněmovní verze je výhodná pro věřitele. Vtip je v tom, že podle senátní verze totiž věřitelé nemusejí dostat ani korunu. Dlužník sice bude povinen po dobu běžícího oddlužení finančovat náklady insolvenčního řízení, když to řeknu hodně zjednodušeně, vydržovat si insolvenčního správce, ale věřitel z toho neuvidí vůbec nic. A pak se tady vytváří vlastně systém pro systém, který je výhodný jenom pro jednu stranu toho závazku mezi dlužníkem a věřitelem. A přitom ti věřitelé to nejsou jenom ti zlí poskytovatelé úvěrů. To mohou být pronajímatelé bytu, to budou velmi často obce, půjde o dluhy za odpady, budou to dopravní podniky. Mohou to být dokonce i ti, kterým byla způsobena škoda tím dlužníkem, která má být nahrazena.

Jsem přesvědčen, že ten původní návrh, který předpokládá, že dlužník musí být schopen splatit svým věřitelům částku, která odpovídá zhruba tisícikoruně měsíčně, je přiměřený tomu, jaký benefit, jaký benefit na konci toho oddlužení dostane. Bude jeho životní situace zcela ekonomicky restartována, začne s čistým štítem bez dluhů a bude jenom na něm, jestli na něj to předchozí řízení působilo dostatečně výchovně. A podle mého názoru může působit výchovně jedině tehdy, když si uvědomí, že dluhy se musí splátet, a když z toho tedy něco budou mít i sami věřitelé.

Ze všech těchto důvodů prosím, abyste podpořili sněmovní verzi toho návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru spravedlnosti Janu Kněžínskovi a požádám o slovo paní senátorku Hubáčkovou, aby sdělila názor Senátu. Prosím, paní senátorko, máte slovo.

Senátorka Anna Hubáčková: Dobré odpoledne. Pane předsedající, pane ministro, vážené poslankyně, vážení poslanci, obdrželi jste ode mě informativní zprávu k tomuto zákonu, k insolvenčnímu zákonu, ve které jsem vás seznámila s průběhem projednávání. Senát skutečně schválil pozměňovací návrhy, které přicházím obhájit, a to poměrně – ze 74 přítomných senátorů 63 hlasy – takže poměrně významně s velkou podporou napříč senátními kluby, a byl veden především snahou otevřít insolvenční řízení co nejširšímu počtu dlužníků, kterých je v České republice skoro 900 tisíc, nebo dokonce i více. K tomu má přispět odstranění

třicetiprocentní hranice pro posouzení závěrečného ukončení oddlužovacího procesu po pěti letech, protože může se stát určitou brzdou a pro některé lidi i určitým demotivačním prvkem do toho insolvenčního řízení vstoupit. Další problémem, který viděli senátoři, a diskutovalo se v rámci Senátu, je povinná platba nejenom insolvenčnímu správci, ale ve stejné výši i věřitelům. To také považovali senátoři za nepřijatelné – v diskusi jsme k tomu vedli takové vyjadřování nebo takový postoj, že i toto je položka, která může některým zabránit do insolvenčního řízení vstoupit. Protože v podstatě životní minimum je další hranicí a jím zbude na život velmi málo, spíš na živoření než na život. Je tam samozřejmě doložen paragraf o poctivém záměru, úmyslu. Je samozřejmě důležité ho umět správně vyložit. Nicméně měl by směřovat naopak k jakési větší jistotě věřitelů.

Takže já myslím, že vám dám prostor a nebudu okrádat o váš čas a požádám o odsouhlasení senátní verze. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní senátorce Anně Hubáčkové. Nyní budeme pokračovat a ptám se, jestli se chce vyjádřit k pozměňovacím návrhům Senátu zpravodaj garančního výboru ústavněprávního Jan Chvojka. Ano chce. A kolega Bauer, jestli se chce vyjádřit jako zpravodaj? Ne, použije vystoupení. Pane zpravodaji, prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Tak hezké odpoledne, dámy a páновé. Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já bych se chtěl také, snad už relativně krátce, vyjádřit k nově insolenčnímu zákona, kterou nyní, nebo za pár minut či desítek minut, podle toho, kolik lidí se přihlásí do diskuse, budeme hlasovat. Budeme se rozhodovat mezi dvěma verzemi. Ta jedna je samozřejmě sněmovní, ta druhá senátní.

Já bych chtěl v prvé řadě říci, že tato novela insolvenčního zákona se zde už řeší v podstatě dva roky. Protože ten poslední rok toho minulého funkčního období Sněmovny byla totožná novela dána do legislativního procesu. Já jsem tehdy byl ministrem pro legislativu. Ministrem spravedlnosti byl pan Robert Pelikán. Bohužel se tato novela předložila v tom minulém funkčním období tak pozdě, že již nebylo možné ji projednat ať už v rádných, nebo standardních zkrácených lhůtách. Proto pan tehdejší ministr Pelikán předložil v podstatě na fous totožnou novelu znova a my nyní teprve, tuším po roce, nebo skoro po roce, rozhodujeme, jestli je lepší ta sněmovní, nebo senátní verze.

Za ten rok si myslím, že jsme tu novelu tady probrali odshora dolů, zleva doprava, zprava doleva. A to velmi podrobně, at' už na půdě ústavněprávního výboru, na půdě podvýboru pro exekuce a insolvence, či přímo tady na plénu této ctihodné Sněmovny. Tato novela se probírala nejenom na půdě Sněmovny a v jejích orgánech, ale také na různých kolokviích, na různých setkáních s odborníky, s insolvenčními správci, s věřiteli, s dlužníky, prostě na různých seminářích, kam tato problematika samozřejmě také patří.

Pojďme si vzpomenout, nebo řekněme si, protože tím to vlastně začíná, proč došlo k tomu, že vznikla potřeba novelizovat insolvenční zákon. Insolvenční zákon nabyl účinnosti 1. 1. 2008 a podle mého názoru v podstatě tou zásadní věcí, nebo pro

mě alespoň nejdůležitější věcí toho tehdy před jedenácti lety úplně nového zákona, byl institut oddlužení. To je institut, který dával a dává šanci mnohým desítkám tisíc lidí dostat se z toho exekučního pekla, z toho exekučního kolotoče tím, že vstoupí do oddlužení.

Do konce roku 2007 lidé, kteří byli pod knutou exekuci, nebo nedej bože vícečetných exekucí, velmi často neměli možnost se z těch exekucí dostat. Prostě tím, že tady nebyl institut oddlužení. A pokud ti lidé nebyli schopni splácat svoje dluhy v exekuci, co se týče té jistiny, tak jim nabíhaly úroky, úroky z úroků a v podstatě dlužili až do smrti v leckterých případech.

Od 1. 1. 2008 toto odpadlo a ten, kdo prokáže, splní podmínky – to je ta kontrola na vstupu – splní podmínky v tom smyslu, že prokáže, že zaplatí za pět let minimálně 30 % svých pohledávek, a dokáže to různě, ať už pracovní smlouvou, kterou má se svým zaměstnavatelem, nebo smlouvou o důchodou, kterou má například podepsanou se svými rodiči, nebo kombinací těchto důkazů, tak pokud prokáže, že zaplatí za dobu pěti let minimálně 30 % svých pohledávek, tak je mu povolen vstup do oddlužení.

Bohužel za těch deset let se ukázalo, že i za těchto podmínek a za stavu, kdy oddlužení pomohlo několika desítkám tisíc lidí, se bohužel do tohoto institutu nedostanou například matky samoživitelky nebo osamělí senioři či seniorky. A to z velmi jednoduchého důvodu. Prostě neprokážou, nebo nedokážou prokázat, že z toho příjmu, který mají, zaplatí právě těch minimálních 30 % po dobu pěti let. Tudíž leitmotivem této novely je otevřít institut oddlužení pro více lidí, to znamená dát druhou šanci více lidem.

My jsme řešili velmi dlouho, jak už jsem říkal na začátku, tuto novelu. Jsem rád za tu práci, která se odvedla, a děkuji i Ministerstvu spravedlnosti za to, že s námi komunikovalo a snažilo se zapracovat veškeré naše připomínky. No a dopadlo to tak, že jsme, tuším na konci října minulého roku, schválili verzi, která doputovala do Senátu a která se nám dnes vrací zpátky s pozměňovacimi návrhy Senátu.

Já bohužel nemůžu – a už jsem proti tomu protestoval na půdě ústavněprávního výboru, když se ten zákon projednával, a bohužel pro mě zásadní pozměňovací návrh, o kterém budu mluvit, byl schválen, tak já z tohoto důvodu nebudu moci podpořit, nebo podporím nejdříve tu senátní verzi, a pokud případně nebude schválena, tak tu sněmovní. A řeknu vám proč. Byl schválen pozměňovací návrh, zjednodušeně řečeno, jedna plus jedna, který ten leitmotiv, nebo motto té novely dát šanci více lidem, otevřít dveře pro oddlužení větší skupině osob, tak on ty dveře bohužel pozměňovacím návrhem, který byl schválen na půdě ústavněprávního výboru – a já jsem byl proti němu spolu s Kateřinou Valachovou, plus proti němu byli tehdy ještě Piráti, jinak všichni hlasovali pro. Tak já si myslím, že pozměňovací návrh, zjednodušeně řečeno, jedna plus jedna ty dveře opět přívírá.

Jedna plus jedna znamená to, že opět vracíme do zákona o úplatku kontrolu na vstupu, byť ta kontrola na vstupu měla odpadnout. A kontrola na vstupu znamená to, že dlužník musí zaplatit odměnu insolvenčnímu správci a dále minimálně stejnou částku věřitelům. Podle mého názoru se tato dobré míněná myšlenka – protože rozumím tomu, že kdybychom živili jenom insolvenční správce, že živíme systém a nic z něj nemáme – tak podle mého názoru se toto dalo dělat úplně jinak. Například

tím, že insolvenční správce by měl půlku toho, kolik by dlužník zaplatil. Kdyby prostě dlužník zaplatil tisícovku, tak by měl insolvenční správce pět stovek a nikomu bychom takto nepřivírali dveře. Tím se vlastně zabíl celý leitmotiv, celé motto toho zákona. Tím jsme zabili to, co ten zákon původně chtěl. Protože ty otevřené dveře, s kterými přišel mimochodem člen hnutí ANO, nebo nominovaný za hnutí ANO, Robert Pelikán, tak ty otevřené dveře jsme tímto pokud ne zabouchli, tak velmi výrazně přívřeli.

Z toho titulu – my jsme se o tom bavili dneska dopoledne na půdě poslanecké klubu, z toho titulu poslanecký klub ČSSD bude hlasovat pro senátní verzi zákona, přičemž samozřejmě když neprojde, tak jsme rádi, že stále máme alespoň tu sněmovní, která samozřejmě také určité kroky napravuje. A budeme hlasovat případně i pro tu sněmovní.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji Chvojkovi a otevříram rozpravu, do které mám dvě přednostní přihlášky a pět přihlášek řádných. Nyní s přednostním právem Tomio Okamura, připraví se s přednostním právem pan poslanec Jan Farský. Pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, vítáme novelizaci insolvenčního zákona jakýmkoliv směrem, který pomůže k oddlužení našich občanů. Původní vládní návrh měl naši podporu, byť s výhradami. Sněmovna k návrhu vlády bohužel dodala další negativní změny, takže je dobré, že zákon můžeme znova prodiskutovat, i když iluze si neděláme a nečekáme, že tu najdeme většinu ochotnou řešit dluhové pasti skutečně od základu a systémově.

Principem tohoto zákona by mělo být v prvé řadě dostat občany z dluhových pastí a vrátit je ze šedé ekonomiky zpět do systému. Cílem je pomoci lidem, kteří v dluzích páchají zoufalé činy, často i kriminální, trpí a rozpadají se jim rodiny, páchají sebevraždy. Cílem tohoto zákona není a nesmí být obohacení jakékoliv profesní skupiny. A návrh, který odešel ze Sněmovny, to znamená vládní návrh, byl skandální už v tom, že zajišťoval skutečně privilegovány byznys insolvenčním správcům.

V tomto ohledu tu máme naprostě stejný problém jako s exekutory, s tím, že insolvenční správce má ze zákona daleko více jištěný byznys než exekutor. Zákon mu dává jistotu zisku státem případně vyplacených, nebo doplatených 50 tisíc zisku a dalších 50 tisíc naúčtované náklady. My a každý normálně logicky uvažující člověk máme jiný názor. To, co dlužník v prvé řadě splácí, musí být dluh, a nikoliv že po léta splácí náklady, které mu někdo účtuje, a dluh zůstává stále stejný. Obětí jsou v tomto případě jak dlužník, tak věřitel a jediný, kdo inkasuje ročně miliardy, jsou exekutoři, insolvenční správci, vybraní právníci a obchodníci s dluhy. Profese exekutora a insolvenčního správce by měly podle našeho názoru, vykonávat státní soudní úředníci za standardní plat, nikoliv za procentuální odměny, které mají navíc přednost před splácením dluhu.

Brát procenta z majetku člověka v dluhové pasti, který často nemá ani na jídlo, brát přednostně tučná procenta z majetku, který v oprávněných případech patří poškozeným věřitelům, je proti všem dobrým mravům. Proti těmto mravům je také fakt, že svých 21 % DPH si ukrajuje i stát. V první řadě by měl při splácení, které nařizuje zákon, a to jak insolvenční, tak občanský, stát věřitel. Přesněji ten věřitel, kterému dlužník dluží jistinu. Naopak příspadky, penále, úroky z úroků a veškeré poplatky navíc ponejvíce obchodníkům s pohledávkami by měly jít až v poslední řadě. Případně by měly být ze zákona zrušeny či pozastaveny minimálně v okamžiku, kdy soud rozhodne o platebním rozkazu, exekuci nebo insolvenci.

Aby bylo jasné, proč toto zmíňuji. Kvůli dluhům vůči bankám, poskytovatelům půjček, státním úřadům a dalším věřitelům se u nás v předcházejícím roce vedlo exekuční řízení proti více než 863 000 lidí, z nich přes 70 % čelí dvěma a více exekucím. Polovina exekucí přitom byla kvůli částce nižší než 10 000 korun. Většinu dluhů tak činily hlavně další náklady, poplatky, úroky a pokuty z prodlení. Řada lidí se pak zadlužila třeba proto, že jim v nemoci klesl příjem, či že jim partner neplatil výživné. Mnoho z dlužníků je dokonce v dluhové pasti absolutně nevinné. Například partneři gamblerů, drogově závislých osob, anebo lidé, které pro zanedbatelné částky do dluhové pasti dostali exekutoři. Bez viny není ani stát, ten neumí ochránit spravedlnost občanů, kteří se neumíjí sami hájit, a samozřejmě i sám z části na bídě parazituje. Ať už formou DPH na insolvenci a exekuci, tak i třeba někdy přemrštěnými penále za dlužné daně nebo pojistné, které dlužníky ještě více sráží k zemi.

Mapa exekucí také ukazuje, že v některých obcích až desetina obyvatel s exekucí jsou nezletilé děti. Rozum to nebene, ale kde není rozum, je zřejmě exekutor bez ostychu a soudce bez rozumu. Soudce, který zřejmě vydá platební rozkaz na nezletilé dítě. Tisíce lidí dostalo do služové pasti bezprecedentní vymáhání pohledávek ze skutečných, ale i údajných černých pasažérů. Ponejvíce lidí, co ztratili občánky. Exekuce za jízdné byly před lety obrovským lukrativním byznysem. Z několikastovkové pokuty za jízdenku se konečná suma vyšplhala díky tučným náhradám pro advokáty a exekutory často na statisícové částky. Část (nesrozumitelně) jsme už změnili. Například slučování pohledávek a příspudků. Ale následky tu jsou dodnes, protože lidé v předražených exekucích si brali další půjčky, přišli o majetek a do bídy upadly celé jejich rodiny. Z této neetické praxe profitovala např. společnost Tessile Ditta, která pokuty pro pražský dopravní podnik bez výběrového řízení vymáhala do doby, než soud vyplácení vysokých náhrad zakázal. Připomenu, že dopravní jistina takového dluhu byla např. 12 korun za jízdenku a 200 korun pokuta. Ale jen za dopis si účtovali 4 000 korun. Exekutoři k tomu pak už sázeli desetitisíce za každou exekuci zvlášť, a pokud došlo na dražbu nemovitosti, pak šlo o statisice až miliony.

Stát špatným exekučním řádem, nespravedlivým soudnictvím a nečinností poškodil, odhaduji, statisice lidí a připravil je o majetky, o střechu nad hlavou a často je dohnal i k sebevraždě.

Součástí řešení by v budoucnu měla být i amnestie na úroky z úroků nebo na zmíněná penále a pokuty státu. Samotná insolvence by měla být alespoň jednou za život nároková pro každého, kdo se přihlásí, a její ukončení by mělo záviset pouze na

tom, do jaké míry zaplatí své jistiny svých dluhů s výjimkou případů, kdy soud rozhodne, že dlužník si insolvenci přivedl záměrně, podvodně, s úmyslem dluhy neplatit.

Změnit je třeba pořadí splácení. První peníze by měly jít na umoření dluhu, nikoliv na odměnu insolvenčního správce, a bylo by správné, aby se proces zjednodušil natolik, aby na odměnu insolvenčnímu správci stačily v případě nejnižších pohledávek rádově tisícovky, nikoliv desetitisíce, jako je tomu dnes. Je potřeba, aby se proces zjednodušil natolik, aby na odměnu insolvenčnímu správci stačily v případě nejnižších pohledávek rádově tisícovky. Nikoliv, jako je tomu dnes, kdy jsou placeny procenty z majetku desetitisíce, statisíce, leckdy i miliony, a i proto se insolvenční řízení stává větším byznysem než exekuce.

K úvaze jsou z našeho pohledu dva modely. Za prvé zestátnění insolvenčních správců a jejich práce za standardní plat. Jak jsem říkal, SPD prosazuje i zestátnění exekutorů. Za druhé – nebo snížení odměn na rozumnou úroveň zrušením procentuálních odměn a zavedením paušálů z úkonu. Inspirovat nás může slovenský model, kde u těch nejchudších platí strop 550 eur odměny pro správce, a tyto peníze žadateli o insolvenci půjčí státní Centrum právní pomoci s tím, že dotyčný do tří let od oddlužení splatí. V tuto chvíli v SPD připravujeme zákon, který by podobnou instituci mohl řídit i u nás. Je to součástí našeho programu, který žádá pro občany vymahatelné právo na spravedlnost.

SPD vnímá a prosazuje od svého vzniku právo na spravedlnost jako základní lidské právo. V okamžiku, kdy exekuci nebo insolvenci dostane soud, by se měly stopnout všechny poplatky, penále, pokuty a úroky. Parametrem, který by ztěžoval oddlužení podle nových pravidel, je zásada, kterou do novely prosadili poslanci hnutí ANO. Jde o to, že soud nebude moci oddlužit nikoho, kdo během pěti let nebude vedle odměny insolvenčnímu správci v zákonem stanovené výši 1 089 korun měsíčně platit stejnou částku i věřiteli. Poslancům hnutí ANO asi insolvenční správci poděkují, ale cílem opravdu není dát ekonomické jistoty insolvenčním správcům. Opakujme si dokola: cílem je dostať zoufalé občany z dluhové pasti. A to tak, aby na druhé straně na maximum splatili oprávněné pohledávky.

Sněmovna se také krom jiného usnesla na tom, že oddlužení dosáhne dlužník, který uhradí alespoň 30 % pohledávek do pěti let. Pokud se mu to podaří, insolvenční soud po uplynutí pětiletého období rozhodne, zda dlužník vynaložil ke splacení dluhu veškeré úsilí. Pokud ano, soud oddlužení povolí. To do celého procesu zavádí nejistotu. Některí z nich by mohli pět let splácat, avšak soud by je nakonec neoddlužil s odůvodněním, že kdyby se víc snažili a například by si sehnali lépe placené zaměstnání, mohli zaplatit ještě větší část dluhu.

Někteří experti se vedle toho domnívají, že pokud budou soudy v těchto případech rozhodovat různě, mohou se dlužníci přesunovat tam, kde budou soudci mírnější. V krajním případě to může vést i k insolvenční migraci, kdy se budou lidé stěhovat za hodnějšími soudci, řekl veřejně médiím autor map exekucí Radek Hábl.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci a místopředsedovi Okamurovi. Nyní pan poslanec Jan Farský s přednostním právem jako předseda klubu. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jan Farský: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych se na vás obrátil jednak s pozicí poslaneckého klubu STAN a zároveň v této poslední chvíli před finálním hlasováním o insolvenčním zákonu se vás pokusil ještě přesvědčit o výhodách senátního návrhu z mého pohledu. A řeknu vám k tomu argumenty, které, myslím, že by byla škoda, kdyby nezazněly. Minimálně já bych si vyčítal, že jsem se nepokusil o to maximum kolem tohoto návrhu. Nebudu dopodrobna rozebírat návrh insolvenčního zákona, ale skutečně se budu věnovat jen těm podrobnostem, které jsou mezi insolvenčním návrhem, který přišel ze Senátu, a návrhem sněmovním.

Jak tady už zaznělo, tak došlo k úpravě v § 412a, kde je stanoveno, jakým způsobem bude probíhat oddlužení, tak senátori ho upravili způsobem, kdy těch 30 %, která by byla vyvratitelnou domněnkou pro soud při pětiletém oddlužení, tak tuto podmítku 30 % vypustili. Ne však bez náhrady. To je rozdíl, a dost výrazný, oproti pozměňovacímu návrhu zákona, který jsem tady předkládal ve druhém čtení a o kterém jsme hlasovali. Přiznávám, že tehdy to bylo výrazně přísnější pro věřitele a možná i nevhodnější. To, co ale udělali senátori, je, že zároveň z věřitele udělali účastníka řízení celých pěti let a on může kdykoliv, tak jako insolvenční správce, namítnout k soudu to, že tento dluh je nějakým způsobem... nebo že on je na svých právech krácen, že se nechová poctivě ten dlužník a že má být jeho osobní bankrot ukončen. Došlo v tomto případě k posílení postavení věřitelů, protože zároveň se vyšlo vstří i dlužníkům. Vyšlo se jim vstří na vstupu, tak aby dostali šanci. A zkrátila se jim ta doba nejistoty, ve které se budou pohybovat jinak pět let, než se dočkají rozhodnutí soudu o tom, jestli jsou skutečně oddluženi, nebo nejsou oddluženi.

Proč nejistota pěti let? Protože v průběhu tohoto řízení je bude sice sledovat insolvenční správce a bude moci informovat soud, ale v závěru dojde k tomu, že soud ať splatí, kolik procent splatí, třeba i paděsát, tak pokud přijde návrh od věřitele, že se domnívá, že na základě údajů došlo k nějakému krácení a tento dlužník se nechoval poctivě, ať už zatajil nějakou část majetku, příp. že uvedl nepravdivé údaje, nebo že se choval lehkomyslně, nedbale, nebo že nevzal tu nejlepší možnou placenou práci, tak v ten moment soud, ať splatil třeba 40 %, tak bude muset posuzovat tuto situaci. Po pěti letech, kdy ten člověk bude žít na hranici býdy za minimálních příjmů, které mu zůstanou, a přijde o majetek, který do té doby měl. Zkuste se vžít do té situace. Ono pět let nám může připadat jako malé číslo, ale vzpomeňte si, kde jste se pohybovali před pěti lety, co jste dělali, a tu poslední periodu pěti let si přehrajte na to, že byste těch pět let žili skutečně za úplné minimum a přišli o majetek a zároveň jste těch pět let žili v nejistotě, jestli na konci vám to oddlužení bude ukončeno, nebo se prostě vrátíte do exekucí.

Senátní návrh to řeší. Senátní návrh říká, že pokud se dopustíte nějakého porušení pravidel, tak vás vyhodí klidně první rok. Klidně, když to řekne věřitel nebo jestli to

řekne insolvenční správce, zakročí soud, nebudete pět let čekat na to rozhodnutí, ale dostane se vám hned. Je to tedy výhodnější i pro věřitele. Celý tento senátní návrh vidím jako výhodnější i pro stát. A v této výhodnosti se potkává alespoň v té části, kolik lidí navrátíme z šedé ekonomiky a z těch příjemců dávek k těm, kteří platí nějaké daně, tak v tomto se blíží tomu sněmovnímu návrhu. V čem je podle mého názoru opět o něco lepší, je právě v tom, že si nebude někdo platit insolvenčního správce sám jako dlužník pět let, když prostě poruší pravidla v prvním roce a věřitel na to upozorní, a je vypuštěn. Také nebude tak zatížen soud jednorázově, protože pokud vstoupí do oddlužení – a předpokládám, že to je právě jak příznivců sněmovní verze, tak senátní verze – pokud vstoupí do oddlužení několik desítek tisíc osob, tak po pěti letech se o těchto několika desítkách tisíc osob přibližně ve stejné době bude rozhodovat, bude se posuzovat jejich situace, bude se posuzovat jejich stav. A samozřejmě že to další rozhodování soudu v tu chvíli oddálí.

To, co doplnili také senátoři, je právě definice nepočítivého záměru, tak aby dali vodítko soudu, ale i věřitelům v tom, kdy kdo může projít oddlužením a kdy nemůže. Dlužník sleduje nepočítivý záměr, zejména – příklad je tedy demonstrativní – pokud neuvedl nezanedbatelnou část svého majetku v seznamu majetku, pokud v rámci insolvenčního řízení vědomě uvedl nepravdivou informaci, pokud zatajil některý ze svých příjmů nebo se nesnaží vykonávat pravidelně přiměřenou výdělečnou činnost anebo pokud z jeho chování před podáním návrhu na povolení k oddlužení lze usuzovat, že chtěl poškodit své věřitele.

Já teď neoroduju za nikoho konkrétního, ale oroduji za naši společnost, která je nemocná. V situaci, kdy je tady půl milionu lidí, 500 tisíc lidí v dluhové pasti, a byť by celý život dělali, co můžou, tak se z ní nikdy nevyhrabou a ty dluhy nesplati, tak jakou myslíte, že mají motivaci k tomu, aby vůbec začali splácet? Já se obávám, že naprostě minimální, spíše nulovou. Pokud dostanou tu naději, uvidí světlo na konci tunelu v tom, že když pět let prožijí opravdu pod přísným dozorem a v dost velké bídě, tak že pak jim bude umožněn nový začátek, tak je šance, že se pokusí z té šedé ekonomiky vystoupit, že nebudou pouhými příjemci dávek, ale stanou se třeba i plátcí daní a také že odvedou něco svým věřitelům. Já jsem přesvědčen, že na senátním návrhu vydělají věřitelé právě z tohoto důvodu. Vydělají na něm dlužníci. Vydělá na nich i stát. A jsem přesvědčen, že na něm vydělá i celá společnost. Protože pokud tady máme půl milionu lidí vyřazených ze systému, kteří nevěří v instituce, kteří nevěří v demokracii, kterým svoboda nepřinesla nic než odpovědnost, se kterou se bohužel nedokázali vypořádat, a skončili v dluhové pasti, tak to není jen ten půlmilion lidí, reálně je to minimálně 1,5 milionu lidí, kteří jsou takto zasaženi. Tito lidé vychovávají samozřejmě své potomky, vychovávají je v situaci a v prostředí, které úplně vyzývá k tomu, aby tyto chyby opakovali a aby systému vůbec nevěřili.

My tady neřešíme prevenci v této fázi, i když je samozřejmě nesmírně důležitá, stejně jako je nesmírně důležitá finanční gramotnost. My tady hasíme požár, který zuří. A čím více z těch, kteří se z něho chtějí dostat, čím více z nich dáme naději, že se z něho mohou dostat, tím lepší pro celou společnost a vydělají na tom úplně všichni.

Děkuji za pozornost. (Ozývá se potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Farskému a nyní v rozpravě Jan Bauer, který je řádně přihlášen, připraví se pan kolega Ferjenčík. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo Poslanecké sněmovny, vážené dámy a páновé, dovolte mi, abych se i já krátce vyjádřil ke dvěma pozměňujícím návrhům, které přináší Senát v rámci projednávané novely insolvenčního zákona.

Chtěl bych říci, že, asi jak jistě víte, Občanská demokratická strana insolvenční novelu jako celek v Poslanecké sněmovně nepodpořila. My jsme tehdy na půdě Poslanecké sněmovny pečlivě vysvětlili, proč jsme takto hlasovali. Současně jsme se ale účastnili debaty v podvýborech, ve výborech a některé z našeho pohledu pozitivní a prospěšné změny jsme podpořili, nebo dokonce jsme některé i aktivně prosadili.

Přes veškeré naše výhrady k finální podobě insolvenční novely a otazníkům, které visí nad jejím uplatňováním v praxi, ji já osobně vnímám jako jakýsi kompromis a mnohokrát jsem to řekl i na půdě podvýboru. V každém případě se jedná o lepší variantu, než byla ta původní předložená novela, se kterou přišel bývalý pan ministr Pelikán.

Já osobně zlepšení spatřuji v tom, že se podařilo do zákona dostat pojistky, které při výrazném zmírnění podmínek pro dlužníky současně myslí i na věřitele. Možná někdo vnímá insolvenční novelu jako zákon o sociální podpoře dlužníků. Jenže to insolvenční novela v žádném případě není. Ano, na jedné straně má umožnit nový start lidem, to už tady mnohokrát dnes zaznělo, kteří nejsou schopni uplatnit své celkové dluhy, současně by je měl ale motivovat k tomu, aby věřitelům splatili alespoň část z těchto dluhů. Jinými slovy insolvenční novela tu není jen pro dlužníky, ale také pro ty, kteří se musí smířit s tím, že jako věřitelé nenávratně přišli o své peníze. A pro pořádek tady dodejme, že jsou to často i nedobrovolní věřitelé, jako třeba družstva a společenství vlastníků, nebo dokonce i obce, kterým vznikají pohledávky za poskytování veřejných služeb. Senát v ní navrhuje některé tyto pojistky zrušit, což mě velmi mrzí. I když rozumím motivaci senátorů, kteří tímto reagují na tlak zejména neziskových organizací, nemyslím si, že jejich řešení je správné nebo lepší než to sněmovní.

V případě první změny na vstupu do oddlužení se ptám: opravdu je žádoucí, aby zákon umožnil stav, kdy budou někteří lidé setrvávat několik let v oddlužení jen proto, aby spláceli odměny insolvenčním správcům? Pokud v tomto případě odpověď zní nikoli, pak je zřejmé, že změny sněmovní verze by mohly být daleko komplexnější a mnohem provázanější než prosté vypuštění několika vět, ke kterému došlo.

V tom druhém případě, v případě změn na konci procesu oddlužení a vypuštění pravidla tzv. vyvratitelné právní domněnky, tu pro změnu máme dva odlišné pohledy. On už je tady pan ministr před malou chvílí zmínil. Podle podporovatelů senátní verze dojde ke zjednodušení celého procesu. Ministerstvo, a je nám k dispozici dopis, který sepsalo příslušné ministerstvo a zaslalo ho senátorům, naopak varuje před dopady této změny a zhoršením situace pro dlužníky. A já bych chtěl říci, že nebudu

v tomto argumentačním sporu v žádném případě soudcem. Tyto nejasnosti ale bohužel dál přinášejí otázky, které jako pravicová opozice klademe od počátku, a zvětšují naše pochybnosti o tom, jaký dopad bude mít insolvenční novela ať v té, či nové, jiné podobě do praxe. Proto se ptám, kolika lidem nová pravidla oddlužení reálně pomohou, kolik spekulantů přitáhne, zda povede k zodpovědnějšímu chování dlužníků, nebo naopak jejich nezodpovědnost ještě zvýší, jak zvládnou nápor insolvenční správci, jak ho zvládnou soudy a hlavně kolik to vůbec celé bude vlastně stát.

Rád bych proto na závěr znova připomněl úkoly, které od sněmovního výboru pro sociální politiku aktuálně, pokud mám správné informace od Senátu, dostalo Ministerstvo spravedlnosti a Ministerstvo práce a sociálních věcí. A jsem rád, že i kolegové ve výboru pro sociální politiku tento můj návrh podpořili. Za prvé, do roka od účinnosti zákona předložit počet dlužníků, kteří do oddlužení vstoupili podle nových pravidel, charakteristiku těchto dlužníků a průměrnou výši jejich dluhů. Ministerstvo práce a sociálních věcí by mělo současně průběžně vyhodnocovat, zda se v návaznosti na tento zákon daří dostávat dlužníky z dluhových pastí a vracet je z šedé zóny a závislosti na sociálních dávkách do aktivního a ekonomického života. Přesně to vláda s předložením insolvenční novely slíbila, a proto je její odpovědností, zda k tomu skutečně v praxi dojde.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Janu Bauerovi. Nyní pan poslanec Ferjenčík, připraví se pan kolega Jan Čižinský. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, my ten zákon vnímáme primárně jako prostředek, jak řešit situaci lidí v dluhové pasti. V České republice je 900 tisíc lidí v exekucích, z toho něco mezi 150 tisíci a půl milionem mají takové dluhy, které je extrémně obtížné, až skoro v jejich situaci nemožné splatit bez toho, aby vstoupili do té osobní insolvence, do toho insolvenčního řízení. A právě proto podporujeme ten senátní návrh, který rozšiřuje množství lidí, které do toho mohou vstoupit, právě proto, že každý člověk, který se dostane z dluhové pasti a dostane se do normální ekonomiky, tak stát na něm vydělá velké peníze. Prostě za každého člověka, který je dneska v dluhové pasti a nemá žádnou motivaci vydělávat peníze a žije fakticky v naprosté rezignaci ze sociálních dávek, tak když část těchto lidí dostaneme do normálního pracovního procesu, tak i člověk na minimální mzدě v České republice zaplatí na daních a odvodech zhruba 60 tisíc korun za rok. Takže prostě když se bavíme o desítkách tisíc lidí, tak ty přijmy pro stát jdou do miliard. A současně samozřejmě ten dopad na životy těch lidí, ať už jejich rodiny, děti i perspektiva, jejich pohled na právní stát.

My jsme prostě přesvědčeni, že každý dlužník, kterého se nám podaří dostat do normálního systému, je pro stát prospěšný. A pět let na minimálním příjmu je pro nás dostatečně dlouhá doba, aby si v uvozovkách odpykal tu svoji chybu. Prostě ve chvíli,

kdy někdo udělal chybu, nezodpovědně se zadlužil, a bohužel jsou i případy, kdy lidé do dluhové pasti spadli zcela nezaviněně, třeba druhotná platební neschopnost u podnikatelů, kdy protože nějaký velký podvodník nezaplatil faktury, tak ti lidé mají dneska nesplatitelné dluhy, takové příběhy tady taky máme, tak pokud těch pět let skutečně žijí na tom minimálním objemu peněz, tak je pro nás zcela adekvátní, aby nebyli dále trestáni. To je to naše východisko, že my chceme dostat co nejvíce lidí z dluhové pasti do fungující ekonomiky. Proto podporujeme senátní verzi zákona.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ferjenčíkovi. Nyní pan poslanec Jan Čižinský. Připraví se pan poslanec Patrik Nacher. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Čižinský: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, dovolte, abych řekl několik slov za klub KDU-ČSL.

Jedná se o jedno z nejdůležitějších hlasování v této Sněmovně, týká se stovek tisíc věřitelů a stovek tisíc dlužníků, ale také se týká důvěry v právní stát a důvěry v demokracii, protože právě dluhy, dluhové pasti, nespravedlivé exekuce, to bylo to, co u mnoha lidí nahlodalo důvěru v právní stát a důvěru v naši demokracii.

Rovnou řeknu, že pokládáme senátní verzi za lepší než tu sněmovní a zase sněmovní verzi za lepší než současný stav. Senátní návrh je lepší pro věřitele, protože je lepší pro věřitele, pokud bude co nejvíce insolvenční. V insolvenčních platí lidé více, ti dlužníci platí více věřitelům než v exekucích, i když jsme si vědomi toho, že toto číslo poklesne, protože teď je tam ta hranice 30 %, ale pokud vezmeme současný stav, tak v exekuci dlužníci zaplatí 18 až 30 % pohledávek, v režimu insolvence v průměru 56 %. Vím, že to číslo 56 % klesne. Ale i kdyby kleslo o třetinu, pořád to bude výrazně více než v exekucích. To znamená, ten senátní návrh je pro věřitele lepší. Je lepší také pro dlužníky, protože jim dává jistotu toho procesu. A je lepší také pro obce a pro stát. Pokud dlužníci zestárnou, obce se budou muset o ně postarat a již nyní se starají. A šedá ekonomika samozřejmě poškozuje celý náš stát.

Nemohu tady souhlasit úplně, že systém 1+1, že to je systém pro systém. Je mnoho dlužníků, kteří mají malé děti. Pokud ty děti vyrostou, jdou do školky, ten člověk může začít pracovat a může začít splácet, a nejenom splácet toho insolvenčního správce. Navíc si uvědomme, že věřitelům nijak nepomůže, když dlužník bude žít doživotně v chudobě. Z toho ten věřitel nebude mít ani korunu.

Co se týče dlužníků, tak dlužníci dostanou jistotu procesu a budou vědět, co se těch pět let bude dít. Ale my to také budeme vědět. Současná sněmovní verze má určitou míru nejistoty, co se za těch pět let stane. A my můžeme všichni za pět let zjistit, že jsme se dneska rozhodli špatně. Pět let je dlouhá doba. A skutečně musíme vědět, co se během těch pěti let pro lidi, kteří se rozhodnou k insolvenci, bude dít.

Situace věřitelů a dlužníků je v naší zemi velmi vážná a senátní návrh ji řeší lépe. Čím více totiž proběhne úspěšných insolvencí, tím větší je naděje, že se vrátí důvěra v právní stát a v demokracii v naší zemi jak u věřitelů, tak u dlužníků, tak u lidí, kteří

se na tyto procesy nyní koukají. Budeme tedy hlasovat pro senátní verzi. Doufáme, že projde. Pokud neprojde, budeme hlasovat samozřejmě také pro tu sněmovní.

A dovolte mi ještě poděkovat Senátu, že nám dal možnost ještě jednou o této normě hlasovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Čižinskému. Nyní pan poslanec Patrik Nacher. Připraví se pan poslanec Marek Výborný. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji. Dámy a pánové, pěkné odpoledne. Těch poznámek mám tolík, že by to tady bylo možná na hodinu, tak nebudu zdržovat a zkusím to vzít telegraficky. Když jsem to poslouchal, tak se možná dokonce i shodneme všichni, co tady dneska mluvili, aspoň tady, nevím, jak v Senátu, na tom cíli. Na tom se možná shodneme. To znamená pomoci pokud možno co nejvíce dlužníkům, já dodávám těm, kteří chtějí, aby jim bylo pomoženo, kteří to myslí skutečně vážně, kteří jsou ochotni pro to něco udělat. Pomoci ale zároveň, nebo respektive neblokovat a nepoškozovat seriózní věřitele a vrátit ty lidi z té šedé zóny do oficiální zóny, aby platili daně, odváděli sociální a zdravotní pojištění.

My se ale možná, kolegové, neshodneme na té cestě, jak toho dosáhnout, a myslím si, že původní jev toho je míra dezinterpretace těch jednotlivých návrhů. To je podle mne takový nepřímý důkaz toho, že když člověk chce někoho někam vmanipulovat, tak ten jeden návrh nějakým způsobem ostrakizuje a tomu druhému dá vlastnosti, které nemá. Já tomuto říkám dalmatinský svět, černobílý svět. Senátní verze pomůže dlužníkům a pomůže systému, zatímco ta sněmovní verze taková není. Sněmovní verze zahltí soudy, senátní naopak je odbřemení. A když pak půjdeme do těch vnitřností, tak zjistíme, že to tak zdaleka ani není.

Jsem rád, že se shodneme alespoň na tom minimu, že i ta sněmovní verze výrazně, velmi výrazně mění tu situaci oproti současnemu stavu. A když se podíváme na některé věci, které tady zazněly, tak věřitelé už i v té sněmovní verzi mohou podávat návrhy na zrušení, samozřejmě, to znamená, že to není tak, že Senát jde na ruku věřitelům. Není. To už je v té sněmovní verzi. I v té senátní i v sněmovní verzi ty soudy to mohou přezkoumávat, a ba dokonce mám obavu, že v té senátní verzi se najde více věřitelů než v té sněmovní, kteří budou žádat ukončení insolvence. A já vám řeknu proč: protože přece tu motivaci musíme hledat na straně dlužníků i věřitelů, ale vy ji hledáte jenom na straně dlužníků. Jakou motivaci participovat na tom celém stavu bude mít věřitel, který dopředu bude vědět, že bude mít nula, nebo téměř nula, nebo kladnou nulu? Tak v té chvíli samozřejmě bude mít motivaci nulovou, protože... tak to bude se snažit přerušovat, dávat to k soudu a v té chvíli to jde vždycky k soudu. Ty soudy budou zahlcené, na konci i v průběhu.

Sněmovna tady na tom pracovala, jak bylo řečeno, rok. Myslím si, že na konci došlo k dohodě v zásadě téměř všech poslaneckých klubů, prošla zde celá řada pozměňovacích návrhů, které zohlednily ten vyvážený postoj mezi zájmy dlužníků, věřitelů i státu, koneckonců Senát za pár týdnů udělal změny, které podle popisu některých poslanců jsou právě revoluční. Ale on to hezky řekl kolega Bauer.

Vyškrnutím dvou paragrafů, přidáním naopak jednoho nového už jenom z logiky věci nevznikne přece úplně diametrálně odlišná, zachraňující norma. To přece není možné. To má celou řadu konsekvencí, celou řadu dalších vlivů. Mě z tohoto úhlu pohledu trošku mrzí jednání Senátu, protože podle mě, kdyby tam byla upřímná snaha najít to řešení, tak si pozvou poslance z podvýboru pro exekuce, kteří jsme se tomu věnovali šestkrát, pětkrát, sedmkrát jsme se sešli po čtyřech hodinách, pozvou si tam autory těch pozmněnovacích návrhů, aby si poslechli originál a nikoliv dezinterpretaci toho, co ten paragraf znamená, pozvou si tam zpravodaje, zatímco teď jsme v pozici, která je jasná, podle Ústavy. Bud' budeme hlasovat pro senátní verzi, nebo pro sněmovní. I kdybych připustil, i kdybych připustil, že některý z těch návrhů Senátu třeba směřuje správným směrem, tak se s tím nedá nic dělat, protože my můžeme přijmout bud' sněmovní, nebo senátní. Ale i tomu se dalo zabránit, kdyby tady fungovala komunikace mezi Senátem a Sněmovnou. A to mě mrzí.

Podle mě tady úplně vypadlo to, co vlastně to oddlužení je, a je potřeba to podle mě znova podtrhnout. Oddlužení jako osobní bankrot spíš, lépe řečeno. Je to vlastně výsledek, řekněme, fungování civilizované společnosti, která dá lidem, kteří se do toho dostali, často nezaviněně, ale často zaviněně, to zase pozor, zase nebudeme černobílý svět, že z dlužníků děláme nevinné oběti a z dlužníků predátory, někdy to tak je, to přiznávám, zejména z těch případů z minula, nikoli současnosti, ale někdy to tak není, tak přece motiv toho dlužníka by měla být samotná možnost oddlužení, tzn. samotná možnost, že začne znova, protože jinak by se v tom motal až do konce života. To nikdo nechce.

Já bytostně nesouhlasím s tím, že ti dlužníci budou spekulovat v momentu, kdy jim nebude bezpodmínečně garantováno, že budou oddluženi. Tu garanci přece nemá nikdo. Jakou mají dneska garanci ti dlužníci, co platí? Jakou mají garanci věřitelé, že něco dostanou? Co to je vůbec za nějaký pojem, že někdo musí mít dopředu něco garantováno? My jsme úplně zapomněli na ten původní záměr – je, že tady je osobní bankrot, někdo se dostal do svízelné situace a má možnost se oddlužit, a my jako politici, jako stát vlastně za ty věřitele rozhodne: věřiteli, ty si odmažeš část té pohledávky. Teď mluvím za ty seriózní věřitele. Určitě mě nikdo nepodezírá, že bych tady hájil nějaké lichváře. A tohle se podle mě z toho úplně vytratilo, ten motiv toho: jdu do oddlužení, mám možnost po pěti letech na restart. A najednou se z toho stala, skoro bych řekl, jakoby povinnost a už to tady bereme za automatické a jenom to zjemňujeme. Myslím si, že v tomto to nepoškodí v důsledku potom jen ty věřitele, ale i ty dlužníky, kteří dneska platí a dneska dělají maximum a žijí od výplaty k výplatě. A jak ti k tomu přijdou? Ti svoje závazky splácejí, ale ono to jde i nějak udělat, když to řeknu eufemisticky, jemněji.

Myslím si, že ta novela sama o sobě navíc nedělá celek. Ten celek dělá to, co ještě půjde kolem toho. Tady bych připomněl dvě věci. První je zvýšení hranice, od které se pro věřitele strhává celá částka. Dneska je to, zjednodušeně řečeno, asi 15 500, nechytejte mě za slovo. Ministerstvo spravedlnosti připravuje změnu, která by zvýšila částku nezabavitelného minima na dvojnásobek, takže od hranice cca 25 000 korun by se potom strhávala věřitelům ta celá částka. Takže o 10 000 by se to posunulo nahoru, což jde paralelně s tím – a to je ten motivátor, to je ta motivace pro to, aby ten dlužník si vydělával více, protože to všichni cítíme, že když si někdo vydělává 15 000

nebo 25 000 a zůstane mu v peněžence stejně, že motivován si najít lepší práci není. To je přece jasné.

Vedle toho tady je, a může se s ní pracovat, vyhláška ministerstva o odměnách insolvenčních správců. To je věc, která není součástí zákona, a tady přece všichni vidíte, že to je tak rozsáhlá norma, o které se tady rok bavíme. Tady když uděláme nějakou změnu a my jsme to chtěli zpátky, tak to bude trvat znova rok, zatímco ta vyhláška se dá udělat víceméně hned. A tím se dostávám oslím můstekem k tomu takzvanému 1+1, o čem tady mluvil zpravodaj kolega Chvojka. Myslel jsem, že když to spravuje (zpravodaje?), že přesně ví, o co tam jde. Protože to je můj pozměňovací návrh. Tam přece ta motivace byla úplně jasná. Ta byla úplně jasná, aby věřitel dostal alespoň tolik, kolik dostane insolvenční správce, jinak je to celé postavené úplně na hlavu. My tady vytvoříme systém, kde oddlužíme dlužníky, sociálně zabezpečíme insolvenční správce, a pak jestli něco doputuje k věřiteli, tak to je vis maior – uvidíme. To je přece nespravedlivé, to přece musíte všichni cítit. Ale já jsem tím neřekl, že to je tisíc korun plus tisíc korun, jak je to dneska. Já jsem říkal, že aspoň minimum, co dostává insolvenční správce, by mělo jít k věřiteli, a doufám, že aspoň na tomto se jako principu všichni shodneme, jinak je to právě ten systém pro systém.

My užívíme ty prostředníky uprostřed, a jestli něco doputuje dál, to už necháváme být. To je to, že senátní návrh toto vypouští. Ale to se přece dá lehce vyřešit změnou vyhlášky a změnou odměňování insolvenčních správců právě u těch případů, kde třeba tomu člověku stačí na splácení svých závazků 2 000, 1 500. A v té chvíli, když ta odměna bude tomu úměrně snížena, tak se splní ta podmínka. Ale aspoň něco půjde tomu věřiteli. A tímto – za současného stavu by to mohlo znamenat, že tomu věřiteli nepřijde ani koruna, anebo kdyby tomu člověku stačilo splátet 1 200, tak insolvenční správce má těch 900 plus DPH a těch – kolik? – 100 korun půjde věřiteli. To vám příjde fér? Mně ne. Mně ne! Tolik tedy motiv toho takzvaného 1+1.

A teď jedna věc a tam já vidím cestu. My jsme se o tom trochu bavili na podvýboru. Tam to podle mě zapadlo pod stůl celkem brzy. Mě to teď mrzí. Možná to byla i moje chyba, měli jsme se o tom bavit více. A to je to, že my se tady přece bavíme o dluzích, které se tady nakumulovaly z minulosti. Já připomenu některé změny. Od 1. 12. 2016 platí zákon o spotřebitelském úvěru, který velmi limituje chování predátorských úverových institucí. Z těch 60 tisíc je to sníženo na nějaký počet 107, když jsem se díval nedávno, jsou kontrolovány, registrovány u České národní banky. Musejí mít základní kapitál aspoň 20 milionů. Velmi se zpříššuje to, že ony samy musejí celkem dopodrobna zkoumat bonitu toho, komu půjčují, a v případě, že nikoliv, tak se stává ten stav, že se jim může vrátit jenom jistina, a to jenom podle možnosti toho dlužníka, tedy přicházejí o úroky, o příslušenství apod. To znamená, ten zákon je velmi prospotřebitelský a kultivuje to prostředí. Kultivuje. Snížily se odměny exekutorů, zmizely takové ty nesmysly, jako jsou rozhodčí doložky a všechny ty věci, kde všichni na tom systému parazitovali, který byl špatný, na tom se, doufám, zase všichni shodneme. Ale to je ta věc minulá. Takže já tam do budoucna vidím to, abychom my byli schopni odlišit dlužníka roku 2016 a dříve, dlužníka, který vznikl tím, že si vzal nějaký dluh u predátorské instituce, od dlužníka 2017, 2018, 2019 atd. A v tom je přece podstatný rozdíl. Za mě ta senátní verze, byť

můžu říct, že se třeba senátoři mohli snažit najít cestu, tak vytváří do budoucna – za mě – morální hazard z toho, že je možné se těm dluhům vyhnout, a to zejména z úhlu pohledu všech nových dlužníků, ne těch minulých. A to je podle mě velmi nebezpečné pro věřitele i pro ty poctivé dlužníky, které by to ani nenapadlo.

A vím, že tam byl návrh ODS změnit pravidla právě tím limitem 1. 12. 2016, a možná že i ta debata, i ta debata, která proběhla v Senátu, k tomu možná vybízí. Pojďme se o tom možná do budoucna bavit, ale pojďme to odlišit, protože ta doba je úplně někde jinde. My jsme mezi roky, řekněme, 2010 a 2019, tak se tady přijalo několik norem na ochranu spotřebitele, bankovních klientů apod., které to prostředí narovnávají. To znamená, dneska je situace úplně jiná. Ale my tady přijmeme něco, co bude platit do minula i do budoucna.

Takže já musím říct, že podporuji sněmovní verzi. Do budoucna se nebráním nějakému vylepšení, ale diskuse, kterou tady vedeme, také když už takhle to chodí mezi těmi jednotlivými komorami, tak se má vést předtím, než dojde k tomu konečnému hlasování, a ne až potom, kdy to je vlastně ve fázi "ber, nebo nech ležet".

Já vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou bude reagovat pan poslanec Holík, po něm pan poslanec Ferjenčík, také s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážený pane předsedající, vážení kolegové, dovolte, abych prostřednictvím pana předsedajícího zareagoval na slova pana Farského, že ti, kteří se zadlužují, jsou neschopní. Já vám řeknu svůj příběh, ale on bude delší, takže pak požádám ještě jednou o vystoupení.

V minulosti jsem podnikal. Měli jsme firmu. Když jsme neměli nic, tak jsme spolupracovali, bylo nás pět. Když se objevily peníze, začaly spory, já jsem z té firmy odešel. Moji společníci si v té době ještě asi za 200 tisíc nakoupili zboží, které si nechali, prodali, ale při tom dělení došlo k tomu, že tvrdili, ať to zaplatím já, já zase, ať to zaplatí oni, protože to měli. Vleklo se to asi pět let. Částka narostla téměř na milion. A stalo se, že jednou – mé právní zástupkyně zemřela matka, ona na ten soud nepřišla a já jsem to dostal zaplatit. Měl jsem zablokován účet, takže jsem si musel vypůjčit peníze, dát to na účet, šlo mi to do zisku a zaplatil jsem z toho ještě dalších 150 tisíc daň z obratu a dalších 150 tisíc zdravotního pojistění. Nakonec jsem zažádal tuto právníčku, soud jsem vyhrál. Ona mi tuto částku měla vrátit, takže zdá se, že pohádka měla krásný konec. Ale právníčka se víceméně bránila, že ona nic nemá, tak jsem tuto pohledávku předal exekutorské firmě Vrána. Tato firma jí zabavila dům, prodala ho, ale výsledek byl ten, protože jsem nebyl jediný, které takto podvedla, že nakonec ten výtěžek stačil sotva na zaplacení té firmě Vrána, a já jsem zaplatil asi ten milion plus dalších 300 tisíc, které tam byly. Takže tak se lidé dostávají do dluhů, do dluhové pasti.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Stihl jste to ve dvou minutách. Následují faktické poznámky pana poslance Ferjenčíka, Adamec, pana předsedy Bělobrádka, pana poslance Čížinského. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl reagovat na tu poznámku 1+1, a co mají dostat věřitelé. Ten základní problém je, že v současné situaci oni nedostanou nic od těch dlužníků v dluhové pasti, jejichž příjem nepokrývá vlastně vůbec nic, žádné poplatky, maximálně něco občas dostane exekutor. A věřitelé nedostávají vůbec nic i dnes. Taková je realita. A ve chvíli, kdy vstoupí do té insolvence, tak tím, že se to otevře, mají šanci, že aspoň něco dostanou. Já chápou, vy byste chtěl radši, aby to nedostal insolvenční správce. Bohužel Senát to podal tak, jak to podal, a pro nás je důležité dostat ty lidi do insolvence a pak je šance, že i těm věřitelům něco zaplatí. Také by se mi víc líbilo, kdyby tam bylo, jak říkal Marek Benda, pětistovka a pětistovka věřitel a postupně by to rostlo do nějakého limitu pro toho insolvenčního správce. Tak to bohužel navrženo není. Ale pro nás je prioritní dostat ty lidi z toho stavu, kdy neplatí žádné dluhy, do stavu, kdy pět let, která jsou na minimálním příjmu, jsou oddluženi státem a pak se normálně zapojí do ekonomiky, normálně začnou platit daně. Z hlediska státu je to daleko vhodnější.

Poslední poznámka. Co se týče té budoucnosti, podle mě je přiměřené, aby věřitelé dbali, brali velký ohled na situaci těch dlužníků a kontrolovali i oni, jak to celé dopadne, jestli ten dlužník to dokáže splatit. Takže když se zpřísní z hlediska věřitele ta pravidla, samozřejmě ty instituce, které půjčují, jsou pod větším tlakem na to, aby kontrolovaly bonitu klientů a aby se nespoléhaly na to, že to za ně stát nakonec vymůže. Což je také mimochodem morální hazard, když ty náklady vymáhání plati stát a výnosy z toho mají soukromé subjekty. (Předsedající upozorňuje na čas.) Takže má to dvě strany.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Adamec s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, já jenom stručně zareaguji na pana poslance Nacheru. Víte, já jsem bývalý senátor, takže chtěl bych jenom trošku říct, že práce Senátu je malinko jiná, že Senát vlastně už ex post řeší, co jsme my tady pracně dávali dohromady třeba ten rok, a oni na to mají pouze třicet dní. Ale je pravda také to, že rozhodně i my jsme kritizovali dříve, že by stálo za to, aby občas k sobě příslušné výbory spolu komunikovaly, a speciálně pokud je něco takového, kde ta diskuse samozřejmě probíhá, těch názorů je celá řada a ty názory se třibí, tak aby prostě došlo k nějakému konsenzu.

Já musím souhlasit s panem poslancem, že pro mě je ta senátní verze horší, a je to právě to, co tam říkal, že hrozí, že vlastně jediný, kdo na tom bude vydělávat, bude insolvenční správce. Mně to připomíná dobu dávno minulou, kdy my jako město jsme se účastnili různých konkurenčních a insolvenčních řízení. Většinou to dopadlo tak, že

stát si dosáhl, na co potřeboval z výnosu z toho majetku, když tam nějaký byl, a všichni ostatní ostrouhali kromě insolvenčního správce. A že to ti insolvenční správci dělali velmi různým způsobem, to je také pravda. Ale to je doba temna insolvenční, nechci se k tomu vracet. Ale já si myslím, že pokud nechceme morálně hazardovat, tak nemůžeme říkat, že dlužník je hvězda a věřitel je prostě něco jiného, to je ten hrozný člověk, kterého je potřeba potrestat. Já si myslím, že nejsou jenom takové ty půjčky, ty rychlopůjčky, kdy přijdete někam do obchodáku a tam u stánku vám prostě vyplatí peníze, dají vám smlouvu, kterou bez brýlí nepřečtete, a možná bez lupy, to takhle nefunguje. Berme také, že máme my jako města a obce dlužníky, a dostat nás do situace, že dluhy nevymůžeme, protože prostě všechna odměna spadne insolvenčnímu správci, tak to není v pořádku. (Místopředseda Fiala: Vypršel čas, pane poslanče.) Ano, já se když tak ještě přihlásím. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Bělobrádek s faktickou poznámkou, po něm pan poslanec Čižinský, také s faktickou poznámkou. Máte slovo.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, já bych jenom doplnil slova kolegy Čižinského. Já myslím, že oba návrhy jsou posunem k lepšímu, a myslím, že se tady odpracovalo poměrně dost a že i sněmovní verze je posunem. A myslím, že v debatě často zaznívalo, že tomu tak není, že to vlastně zůstává úplně stejně, a to myslím, že není korektní. Nicméně my jsme se nakonec věšinově shodli na tom, že podpoříme verzi senátní, a to z toho důvodu, že i ti lidé z neziskového sektoru, kteří pracují s lidmi, kteří v té pasti jsou, tak jí dávají přednost. Ale ani tato senátní verze není samozřejmě dokonalá. Takže myslím, že za sebe osobně mohu říct, že pokud by neprošla ta senátní, tak jsem připraven pro sněmovní hlasovat také.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Čižinský. Máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jan Čižinský: Děkuji. Já bych jenom rád řekl, že tady se hovoří o morálním hazardu do budoucna, ale my tady právě řešíme morální hazard z minulosti. A to byl skutečný morální hazard, který přivedl stovky tisíc věřitelů k tomu, že jim není spláceno téměř nic, a stovky tisíc dlužníků k tomu, že nevěří prostě právu a systému, protože se dostali mnohdy skutečně velmi nespravedlivě do těch dluhů.

Je samozřejmě velmi dobře, že teď probíhá kultivace prostředí, je dobré, že tady probíhá kultivovaná debata. Zase na druhou stranu dával jsem skutečně velký pozor a nezaznělo tady, v čem je sněmovní verze lepší. Zaznělo tady pouze 1+1, ale tady skutečně kdybych navázal na své předčeňinky, komu pomůže, když někdo nebude moci do insolvence prostě proto, že příjmově je na tom tak, že není schopen dávat stranou řekněme dva tisíce nebo v případě úpravy tisíc korun. Komu to může? Nepomůže to vůbec nikomu! Nepomůže to ani věřiteli, nepomůže to ani dlužníkovi.

Ale my víme, komu to uškodí. Uškodí to našemu státu a uškodí to našim obcím, které se potom o ty dlužníky k staru budou muset postarat. A já bych rád, aby tady znovu zaznělo, ta senátní verze lépe popisuje, co se bude dít. Sněmovní verze je pro nás pět let nejistoty, pro nás jako pro společnost, pět let nejistoty, co se bude dít za těch pět let.

A co se týče například toho nepočitného záměru, tak tam velmi rychle budeme vědět, jestli nepočitý záměr je dobré, nebo špatně formulován, jestli si zasluhuje nějakou úpravu, nebo nezasluhuje, protože to soudy budou moci řešit teď, kdežto my můžeme skutečně za pět let zjistit, že jsme tady udělali chybu. Proto je senátní verze lepší než ta sněmovní.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. V rozpravě nyní vystoupí pan poslanec Výborný, připraví se paní poslankyně Langšádlová. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane místopředsedo, vážený pane premiére, vládo, dámy a páновé, děkuji za slovo. Rád bych se, a považuji to za důležité, vyjádřil k novele insolvenčního zákona také jako předseda garančního podvýboru, tedy podvýboru pro problematiku exekuci, insolvencí a oddlužení. My jsme tu práci skutečně vzali vážně a poměrně nestandardně jsme se sešli i v době mezi vrácením tohoto tisku ze Senátu s pozměňovacími návrhy a dnešním projednáváním. Považovali jsme za důležité se minimálně nad tou senátní verzí sejít, diskutovat ji a také si sdělit stanoviska jednotlivých poslaneckých klubů. Čili i toto zde proběhlo.

Pokusím se jenom krátce shrnout, ale ono tady všechno klíčové a podstatné už bylo řečeno, takže nechci to prodlužovat.

Ano, to, že tady bojujeme doslova a do písmene s pandemií, to víme všichni, a nejenom my tady na půdě Poslanecké sněmovny, ale opakován se o tom píše i ve veřejném prostoru. To, že situaci chceme řešit také, tak to je myslím zřejmě také, a mě trochu mrzí to, co tady vzniklo od okamžiku, kdy jsme zde schválili tu naši sněmovní verzi, kdy vznikla skutečně jakási černobílá představa toho, že jsme přijali něco špatného, nedokonalého. Někdy to budilo dojem až ten, že jsme vlastně tu situaci ještě zhoršili a že Senát je ta komora, která to musí teď v každém případě vylepšit.

Pokud si vzpomenete na projednávání novely insolvenčního zákona ve třetím čtení, tak já jsem tady zdůrazňoval to, že výsledek, který zde byl přijat, samozřejmě není ideální. Jsou v něm věci, které by bylo potřeba ještě upravit, jsou v něm věci, které paradoxně opravdu mohly vést například k tomu zúžení hrdla na tom vstupu do osobního bankrotu, nicméně to, že se jedná o obrovský posun, tak o tom nemůže být sporu. A my jsme přijali novelu, která nesla nějaké základní parametry, a já jsem při jednání se senátory po schválení ve Sněmovně velmi doporučoval to, aby v základních parametrech ta novela nebyla měněna, protože platí to, co jsem zde říkal před rokem, když jsme v prvním čtení začínali tu novelu projednávat, moji ambicí a ambicí řady dalších poslanců, a na podvýboru jsme se o tom opakován ujišťovali, bylo přijmout vyvážené řešení. Neříkám úmyslně kompromisní, protože tam už z toho číší to, že jsou tady nějaké dvě strany sporu, ale vyvážené řešení, z kterého

budou mít ve finále prospěch dlužníci, řešení, které bude respektovat oprávněná práva seriózních věřitelů, a řešení, které samozřejmě bude ve prospěch státu. To je potřeba také zdůraznit.

Senát šel cestou, kdy se rozhodl, a respektuji to, že to je samozřejmě suverén, suverenní komora, která na to má právo jít cestou úpravy základních parametrů. Já osobně to nepovažuji úplně za šťastné, ač jsem při jednání se senátory zdůrazňoval, že v případě, že by Senát například šel pouze vypuštěním onoho parametru pozeměnovacího návrhu kolegy Nachera 1+1, že jsem připraven zde na půdě Poslanecké sněmovny toto řešení podporovat, protože tam skutečně je a může být oprávněná obava toho, že do insolvence ve finále by se některé skupiny at' už seniorů, nebo dalších osob nemusely dostat. Bohužel Senát šel ve svých úpravách nad rámec pouze tohoto jednoho parametru. Z toho důvodu skutečně jsem přesvědčen, že sněmovní verze je vyváženější.

Je to, dámy a páновé, v zásadě o dvou otázkách. Sněmovní verze a obecně novela insolvenčního zákona, ona i ta senátní verze samozřejmě, posiluje roli insolvenčních správců a posiluje – a ta sněmovní v tomto smyslu více – roli insolvenčních soudců. A je to možná o nějaké bazální důvěře v to, jak soudy budou rozhodovat a jak insolvenční správci skutečně se budou věnovat práci s dlužníky, protože to je klíčové. Pokud toho dlužníka chceme dovést až do finále osobního bankrotu, kdy je vrácen do systému, a o to nám všem jde, já jsem hluboce přesvědčen, že o to jde senátorům, poslancům, stejně tak jako těm, kteří velmi záslužně se té práci s dlužníky věnují, tak tam skutečně potom jde o to, jakým způsobem těmto institucím, správcům, potažmo potom soudcům budeme nebo nebudem důvěřovat a o tom i ta míra jistoty či nějaké nejistoty.

Samozřejmě je to i o tom, zda ten soud má skutečně plnit tu roli, kdy potvrzuje ten osobní bankrot na konci, anebo kdy se z něj stane jakýsi automat, který bude pouze na konci potvrzovat ano, nebylo zrušeno. Osobní bankrot nebyl v průběhu toho zrušen. Čili teď už je to pouze na nás, zda se jako Sněmovna přikloníme k té verzi senátní, která zcela jistě je také ku prospěchu věci a je výraznou pomocí celému tomu systému. Ale prosím, a takto bych byl rád, abychom to dokázali i komunikovat veřejnosti, ani v případě, že bude přijata sněmovní verze, tak ani ta není krokem nazpět. Je to výrazný posun. A my otevříme, ať už senátní, nebo sněmovní verzí, otevříme dveře pro ty, kteří jsou v těch dluhových pastech a kterým my primárně chceme pomoci.

Ano. Opakovaně tady padlo, celá věc je o důvěře v právní stát, o důvěře v demokracii. Ale bylo by velmi nešťastné, kdyby na základě přijaté jedné nebo druhé verze došlo k tomu, že lidé budou demotivováni a že budou strášeni kýmkoli do procesu osobního bankrotu vstoupit, protože tím bychom skutečně naši práci vzali a hodili tamhle do toho koše. Tak to prostě je. A pokud toto nechceme dopustit, tak ať už bude přijata verze senátní, nebo verze sněmovní, tak je naší povinností a je také povinností těch, kteří se v celém tom systému nacházejí, čili těch organizací pomáhajících, je to povinností těch, kteří hájí zájmy věřitelů, je to povinností té moci soudní, Ministerstva spravedlnosti a dalších, abychom tu důvěru, ten systém, který bude dnešním dnem nějak nastaven, a možná, že to nebude úplně ideální, ale bude

nastaven, a tak jako tak bude vždy pomáhat těm dlužníkům, tak abychom toto dokázali veřejně říkat.

Kolega Patrik Nacher tady, a já bych to chtěl zdůraznit, zmínil to, že samotná novela není samospásná. Skutečně, ta je potřeba, vnímat i ta další doprovodná opatření. Jedno už je na cestě. Já jsem rád, že i jsme toto dokázali komunikovat na podvýboru. Děkuji panu ministrovi. Otázka navýšení částky toho nezabavitelného minima. Je to motivační, je důležité motivovat ty lidi, aby nebyli v šedé zóně, aby skutečně pracovali. Mimochodem se tím také vyhnou tomu nebezpečí, pokud budou v osobním bankrotu, že jim bude zrušen, protože když samozřejmě příjem načerno by byl jednoznačně, předpokládám, indikován soudem jako nepočitost, nepočitivý záměr.

Je potřeba se bavit, a tady chci říci, a myslím, že to tady také už zaznělo, je dohoda s ministrem spravedlnosti na tom, že po roce od účinnosti novely insolvenčního zákona se vrátíme k tématu odměňování insolvenčních správců. Já bych také byl pro to, aby ten systém byl motivační pro správce. Aby ta odměna nebyla fixní, tak jak je dnes, ale aby byla navázána na to, jakým způsobem dlužník skutečně splácí. To mimochodem by pomohlo řešit i zde kritizovaný návrh 1+1, protože tam bychom se z něj skutečně dostali. Leží zde ve Sněmovně návrh novely zákona o reklamě, kde navrhujeme omezení reklamy na spotřebitelské úvěry s výjimkou úvěrů na bydlení. I to může být – já jsem v posledních dnech komunikoval s řadou lidí i z toho neziskového sektoru, kteří i za toto se přimlouvali, že samozřejmě útočná reklama, které jsme dnes a denně vystaveni, tak je jistým způsobem motivační k tomu, aby lidé, kteří bohužel nemají tu finanční gramotnost, kterou by měli mít, těmto svodům podléhali. Je to věc do diskuse, do debaty. Kdyby se tady na půdě Sněmovny našla shoda, abychom tento zákon dokázali rychle projednat, je to další z doprovodných opatření celého insolvenčního zákona.

A samozřejmě finanční gramotnost to je evergreen, o tom se tady hovoří, tak já věřím, že i na tomto poli, a nejen finanční, ale také sociální gramotnost, se podaří, to se týká nejenom žáků škol, ale také seniorů například, že i zde se podaří tyto věci posunout dále.

Dámy a páновé, znovu zdůrazňuji – bez ohledu na to, jaká bude přijata verze, bych vás chtěl požádat, abychom dnes neodešli s tím, že nebyla přijata žádná. To by bylo špatně. Já věřím, že pokud se nepodaří přijmout verzi senátní, která tu věc posouvá, tak jak usoudil Senát, více smřem k té jistotě, k jistotě na začátku těch dlužníků, nebo se podaří přijmout verzi sněmovní, tak věřím, že jedna z nich projde. Pokud by neprošla žádná, bylo by to skutečně... byl by to špatný signál vůči veřejnosti i vůči dlužníkům. O ty nám jde přednostně, primárně. Věřím, že nám všem. A jim pojďme pomoci. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktickou poznámkou bude reagovat pan poslanec Juříček. Po něm paní poslankyně Válková. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Juříček: Děkuji. Dámy a pánové, nevím, jestli vás přesvědčím, ale důvěra ve společnost je o mříce spravedlnosti. Myslím si, že těžko budete pak

vysvětlovat těm, kteří už se oddlužili, kterých je zhruba 60 tisíc, a zhruba polovička důchodců už také má splaceny svoje předcházející dluhy. A je nutné si uvědomit, že Patrik Nacher spolu s Taťánou Malou prostřednictvím předsedajícího to odpracovali i tak, že se podívali včetně InsolCentra právě, kdo už byl oddlužen a kdo nebyl, a podívali se na to i pohledem evropských jiných zemí, jak jsou na tom. A je nutné si uvědomit, že těch 30 %, o kterých vy tady máte jako mantru, tak to je pouze cíl.

A já sám jsem udělal analýzu ve své firmě. Z 2 500 zaměstnanců máme 178 lidí v exekuci. A odpovídá to tomu, že ta jistina, která je vlastně variantou, když nebude 30 %, ale bude – všechny ty poplatky, fička a charges budou vyšší než samotná jistina, tak vlastně je tam varianta té jistiny. A pak už je varianta třetí, když už si na to nikdo nesáhne, ani na toto, tak pak soud může ještě rozhodnout o tom, že v případě opravdu velmi sociálních faktorů – např. samoživotelka s třemi dětmi může být oddlužena zcela.

Takže prosím vás, míru spravedlnosti je také potřeba říct a dát signál společnosti, že když si beru dluh, tak aspoň řekneme tu jistinu musím splatit. A když to uděláme v senátní verzi, tak vlastně řekneme: berte si úvěry, berte si půjčky a do budoucna nebudete muset nic splácat. Takhle si to přeloží společnost. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Válková s faktickou poznámkou. Potom s faktickou poznámkou pan poslanec Veselý. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Milé kolegyně, milí kolegové, já velmi ráda vystupuji, když můžu podpořit a souhlasit s předrečníky. A jsou tady dva, kteří velmi dobře vyjádřili, řekněme, ta riskantní místa našeho hlasování, které za chvíli přijde. Pan poslanec Nacher a pan poslanec Výborný.

Já tady mám shrnutí rozdílů mezi sněmovní a senátní verzí, kterou zpracovaly některé nestátní organizace. Prostudovala jsem to. A opravdu si můžeme vybrat z každé té verze to, co nás nejvíce irituje, a to, co bychom podporovali. Jako ministryně spravedlnosti jsem se s tímhle problémem sama jako s jedním z úkolů, které jsem nesplnila nejen z důvodu krátkosti svého mandátu, ale i problematičnosti této otázky setkala. A jednu věc bych chtěla tady podtrhnout. Opravdu nejhorší, co by se nám mohlo stát, je neschválit, což doufám, že se nestane ani jednu z těch verzí.

A druhá věc. Tu, kterou schválíme, a tragédie by nebyla ani jedná, ani druhá, i když já osobně po prostudování těch argumentů a po tom, co řekl pan ministr, a doufám, že budeme ještě ujištěni, že myslí vážně to odměňování insolvenčních správců, které je kardinální pro úspěch projektů v budoucnosti, takže se domnívám, že by byla lepší s nimi ta sněmovní verze, a budu také pro ni hlasovat. Nicméně pak bychom ji měli všichni, i ti, kteří byli proti a radši by upřednostnili senátní verzi, mediálně a vysvětlováním podpořit. Takže jsem chtěla na vás apelovat v tomto duchu, protože to bude naše vizitka. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Následovat budou faktické poznámky panu poslance Veselého, Farského, Ferjenčíka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já chci vaším prostřednictvím reagovat na pana kolegu Juřička o té spravedlnosti. Jak je spravedlivé, že jsou lidé, kteří prostě na tu insolvenci nikdy nemají šanci dosáhnout? Právě proto podporujeme senátní návrh, nebo já osobně, já neříkám jako klub, ale já osobně, protože to rozšiřuje množství lidí, kteří na ni mohou dosáhnout. Abych uvedl konkrétní spravedlnost. Vy jste uvedl extrémní případ člověka, který se nezodpovědně zadlužuje. Ale vezměte si 18letého člověka, který nebyl 18 let, a první, co mu přijde kromě toho, že se stal 18letým, je obsilka, že dluží 80 tisíc, protože za něho rodiče neplatili dluhy. On prostě nikdy nebude mít šanci na tu insolvenci dosáhnout. Proto podporuji senátní návrh, který otvírá širší možnost lidem, aby uplatnili insolvenci.

Jinak souhlasím s obecným tvrzením, že i sněmovní verze je lepší než nic, to určitě, ale senátní verze pomáhá víc většimu množství chudých lidí, aby se dostali z nekonečné dluhové spirály. A je spravedlivá pro mne jednoznačně. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Farský s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Farský: Vážený pane předsedající, prostřednictvím vaším k panu Juřičkovi. Já si myslím právě, že je obrovskou chybou říkat, že to je výzva k zadlužování se a nezodpovědnosti, protože to tak prostě není. Jednak ne pro každého je oddlužení. Povoluje soud. Musíte splnit podmínky, kterými do nich vstupujete. A jestli někomu doporučujete, aby žil prostopášně a potom pět let žil na hranici bíd a dalších deset let bylo pro něho oddlužení zakázáno, tak jsme tady v patnáctileté periodě. Jestli nám chcete navodit dojem, že to, co se stane koníčkem některých lidí, takovéto nezodpovědné chování, tak já si myslím, že skutečně to není volba pro nikoho, a byl bych opatrný s těmito vyjádřeními, která by snad mohla některé lidi mystifikovat a do těchto problémů je dostat.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Ferjenčík, po něm pan poslanec Výborný. Máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. On to řekl kolega Farský víceméně za mě. Prostě ve chvíli, kdy ten člověk musí prodat veškerý majetek, pět let pracovat a současně žít na nezanedbatelném minimu, tak to není žádná motivace zadlužit se a nesplácet.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Výborný s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji. Mně to nedá. Vaším prostřednictvím panu poslanci Veselému. Pane kolego, máte pravdu, že ten vstup je jiný u sněmovní a

senátní verze. Ale pouze o 1 089 korun. Čili není to tak, že sněmovní verze nepouští lidi do oddlužení, do osobního bankrotu. Pouští. Ten rozdíl skutečně dělá 1 089 korun včetně DPH. To je ten rozdíl. To je to 1+1. A samozřejmě pokud tady vznikne konsenzus na tom, že i toto z toho zákona v příštích měsících chceme vyndat, tak já se tomu vůbec nebráním. Nakonec jsem byl i ten, který říkal, pokud Senát toto vrátí, a my nemůžeme bohužel z té senátní verze vyzobávat, tak toto věřím, že by Sněmovna dokázala podpořit. To je celé. Čili není to tak, že podle sněmovní verze se lidé do osobního bankrotu nedostanou a podle senátní ano. Ten rozdíl činí skutečně 1 000 korun. To je jedna věc.

A druhá věc. Možná dobrá zpráva pro vás. Zmiňoval jste mladistvé, kteří jsou v dluzích, kteří jdou do života s exekucí na krku. To je věc, která je nehorázná, nemravná a já osobně mám připravený věcný záměr novely, která toto bude řešit tak, abychom oddlužení mladistvých řešili samostatně, a věřím, že se v tom spojíme a budeme to společně podporovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan předseda Chvojka. Může si vybrat, jestli s faktickou poznámkou, nebo s přednostním právem.

Poslanec Jan Chvojka: Já budu relativně krátký. Snad se vejdu do dvou minut. Já bych chtěl zareagovat na pana kolegu Výborného. Já tomu moc nerozumím, protože pokud se dobře pamatuji, tak na půdě ústavněprávního výboru, jak jsem říkal na začátku svého projevu, jsme pro to, aby 1+1 nebylo, hlasovali jako zástupci ČSSD a zástupci Pirátů. To znamená, pan kolega Výborný prostřednictvím pana předsedajícího chce opravovat něco, co podpořil, protože on podpořil 1+1. Já si to pamatuji. Myslím, že to byla chyba.

A za druhé, 1 089 korun jsou pro někoho velké peníze. Tisíc osmdesát devět korun může být právě rozdíl ten, jestli se ta samoživitelka s jedním dvěma dětmi do insolvence dostane, nebo ne, protože se ukáže, že nemá 1 089 krát dva, ale má třeba jenom 1 800, v uvozovkách jenom, nebo to může být problém pro tu osamělou seniorku, která prostě nebude mít dvakrát 1 089, ale bude mít třeba jenom 1 230. A to je to, co jsem kritizoval na začátku svého projevu. Tohle jde proti mottu té novely – otevřít dveře více lidem, kteří se nyní do oddlužení nedostanou. Mě mrzí, pane kolego, že jste to 1+1 podpořil a teď ho kritizujete. Protože já si to pamatuji. Proti hlasovali jenom zástupci ČSSD, a abych byl férový, tak Piráti. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou ještě vystoupí pan poslanec Nacher. Prosím, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji. Já jsem se snažil být kultivovaný a beru si k srdci i slova pana Farského, abychom nevysílali odsud nějaké informace, které nejsou pravdivé, a tím nemystifikovali. Ale to samé v tom případě platí, aby se toho opravdu drželi všichni. To znamená, pojďme si říct ještě jednou, že senátní, ale i sněmovní verze je obrovský krok dopředu.

A teď upřesnění z toho 1+1. To se tady točí pořád dokola. Není pravda to, co teď řekl kolega Chvojka, že to je 1 089 krát dva a podobně. To by platilo v momentě, kdy by byla neměnná částka výše odměny insolvenčního správce. Ale jak bylo tady řečeno, už nějaký návrh tady připraven byl za kolegy Pelikána a něco se bude připravovat. To 1+1 znamená, kdybych to měl vysvětlit úplně, nevím už jak, ilustrativně, tak je to náklad přenosu peněz z místa A, to je místo dlužníka, do místa B, to je věřitel, aby při tom přenosu peněz se neztratilo u toho, kdo může méně zaplatit, více než 50 %. To je na tom jakoby složité. A to mně přijde fér. Že pak do toho místa B, do toho cíle doputuje méně a na té cestě se může také všechno ztratit. To je ten návrh Senátu. Že se všechno může ztratit na té cestě v přenosu peněz od dlužníka k věřiteli. A to si myslím, že přece fér neříká. Spravedlivé to není taky.

Takže pojďme se bavit o motivaci, o nových motivátorech pro odměňování insolvenčních správců, o tom se pojďme bavit, aby i oni byli motivováni. A to není jenom směrem dolů. To může být i směrem nahoru, ale není pravda, že je neměnné, že se jedná o 900 korun plus DPH krát dva, a tím strašit, že se tam někdo nedostane.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vypršel čas k faktické poznámce, pane poslanče. Děkuji. Pan předseda Farský s faktickou poznámkou. Máte slovo.

Poslanec Jan Farský: Děkuji. K tomu probíranému 1+1, abychom nepodlehli iluzi, že snad získají věřitelé více v případě toho, že tam bude 1+1. Oni ti lidé nejsou schopni splácat, do toho systému se nedostanou, a i lidé, kteří tam dnes jdou s tím koeficientem jedna, ať mu řekneme, tou odměnou insolvenčního správce, tak svým věřitelům mohou přinést nějakou částku. A je to daleko reálnější, že nějakou částku splatí, když budou pět let žít s nadějí, že se z dluhu vyhrobou, a motivováni k maximálnímu splácení, než když do toho systému vůbec vpuštěni nebudu. A proto je i tato část senátního návrhu podle mne pochopitelná a obhajitelná a smysluplná. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktická poznámka pana předsedy Kalouska. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Dámy a pánové, vedeme tady už dlouhou diskusi a já ji pozorně sleduji. Myslím si, že jsme schopni se shodnout na jediném. Že si uvědomujeme, že hovoříme o lidech, kteří nikdy své dluhy nemohou splatit, a také není cíl příměst je k tomu, aby je splatili, ale že tím cílem je dostat je ze šedé ekonomiky do normálního života a do normální ekonomiky. To je prvním cílem. Nicméně když poslouchám ty argumenty, tak mám pocit, že si nerozumíme. Jeden zopakuji, řekl ho tady pan předseda Chvojka. Řekl: Ta seniorka nebude mít 1 089, bude mít jenom 1 230. Takhle se těžko domluvíme.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. V rozpravě nyní vystoupí paní poslankyně Langšádlová, připraví se paní poslankyně Váchová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, dámy a páновé, úvodem bych chtěla poděkovat úplně všem, kteří se tady poslední měsíce velmi intenzivně tomuto tématu věnují: Patriku Nacherovi, Marku Bendovi, Markovi Výbornému a Honzovi Farskému a všem ostatním, protože si myslím, že jste na tom odvedli obrovský kus práce, a určitě vám za to patří díky.

Určitě také platí ta základní premisa: dlužníci mají platit dluhy. Určitě je v pořádku, že tady hovoříme o zájmeho věřitelů, protože oni mají ty peníze dostat zpátky. Avšak v situaci, v jaké jsme, kdy je tady zadluženo 860 tisíc lidí, kdy když vezmeme jejich rodinné příslušníky, tak ten problém, o kterém tady hovoříme, se odhadem týká až jednoho a půl milionu až dvou milionů lidí. Je nás deset milionů. To je pětina občanů České republiky. Tak již toto nemá jenom ten rozdíl vztahů mezi věřitelem a dlužníkem, ale já si myslím, že hovoříme, a věřím, že jsme si toho většinou vědomi, o velmi závažném celospolečenském problému. A má samozřejmě několik rovin v rámci toho, jak můžeme sledovat dopady, dopady tohoto faktu, dopady tohoto fenoménu.

Má to dopady do roviny politické volby. Když se podíváte na korelace mezi tím, kde jsou lidé nejvíce zadluženi, a jak volí, tak vidíte, že více inklinují k extremismu. Má to dokonce tak závažné dopady, že někteří bezpečnostní experti hovoří o bezpečnostním riziku pro nás budoucí demokratický vývoj.

Má to samozřejmě obrovské ekonomické dopady. Mnohé tady bylo řečeno, ale já bych chtěla říci, že velká část těch, kteří dneska jsou ti, o kterých hovoříme, to znamená ti, kteří jsou zadluženi, jsou příjemci dávek, jsou to lidé, jejichž děti velmi často končí v ústavní výchově. A všechny tyto okolnosti nás všechny stojí opravdu miliardy korun. To znamená, nejenom že tito lidé se nedostávají na trh práce, neodvádějí daně, neplati všechno to, co všichni ostatní, ale opravdu toto všechno má nesmírně závažné ekonomické dopady, ale má to už i dopady bezpečnostní. A ohrožuje to nás demokratický vývoj. Takže je určitě velice dobré, že tomu věnujeme dostatek pozornosti. (Trvalý hluk v jednací síni.)

Asi i všichni víme, jak se tady situace vyvíjela, jak tady bylo několik set nebankovních poskytovatelů finančních služeb. Všichni víme, jaká je úroveň finanční gramotnosti. Víme, jakým způsobem tady vypadala otázka vlastně příslušenství, a známe ty příklady, kdy někdo dlužil několik set korun a z tohoto dluhu vznikaly dluhy desetitisícové až statisícové. Určitě všichni jsme se s tímto seznámili. Já bych chtěla říci, že určitě kromě těch dětí, které opravdu jsou v tom nevinné, a je dobré, abychom pro ně našli východisko, a mezi těmi dlužníky je jich odhadem několik desítek tisíc, tak všichni ti dlužníci nesou svůj podíl viny na tom, že jsou v té situaci, v jaké jsou. Ale z celospolečenského hlediska musíme hledat takové východisko v této situaci, aby se co nejvíce z nich vrátilo na trh práce a byli oddluženi.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pardon, paní poslankyně. Dámy a páновé, prosím o klid. Prosím, pokračujte.

Poslankyně Helena Langšádlová: Určitě se v posledních letech spousta věcí udělala. Snížily se náklady související s vymáháním dluhů, přijal se zákon o spotřebitelském úvěru, je tady vyšší kontrolní role České národní banky, určitě už zanikla většina těch nebankovních poskytovatelů. To všechno je dobré do budoucna. Ale ten stav i tak je nesmírně závažný a stojíme před tím, abychom si položili základní otázku, jak dosáhnout toho, aby co nejvíce dlužníků uhradilo co největší možnou část svých dluhů, aby co nejvíce věřitelů dostalo co nejvíce z toho, co jim patří, a aby se co nejvíce těch lidí, kteří jsou dneska v té dluhové pasti, vrátilo do zaměstnání, platili daně, starali se o své děti, měli bydlení. A to si myslím, že má být naším cílem.

Stejně tak jako každý z vás jsem si kladla otázku, který z těch návrhů, a je nutno přiznat, že oba dva jsou cestou k lepšímu, více naplní tyto cíle. A za mě lépe dosáhneme těchto cílů senátním návrhem, protože právě ten senátní návrh umožní vlastně zapojit více dlužníků, umožní již v průběhu toho insolvenčního řízení v případě, že dlužník není schopen dostát tomu cíli nebo se nechová férově, tak je možné to zastavit. Já jsem přesvědčena, že není tomu tak, že by senátní návrh stranil dlužníkům a ten poslanecký věřitelům. Já jsem přesvědčena, že i ten senátní návrh hájí zájmy věřitelů. A když se mě někdo ptá občas, proč vlastně se mám jako pravicový politik více zajímat o tyto otázky – víte, ono je to tak, že oni jsou to především pravicoví voliči, kteří vlastně to, že se odkládalo řešení tohoto problému, to, že jsme ve stavu, v jakém jsme, tak právě ti pravicoví voliči to všechno zaplatí. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní poslankyni. S faktickou poznámkou je přihlášen pan předseda Chvojka. Máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Já bych chtěl reagovat na pana předsedu Kalouska, jestli mě bude poslouchat... (Dívá na poslance Kalouska.) Děkuji, děkuji moc. Musím reagovat. Vy jste říkal, že mi nebylo rozumět. Já myslím, že mi bylo rozumět. Já jsem mluvil o 1 089 plus 1 089, to znamená 1 089 krát dva. Samozřejmě jinak vím, že 1 089 je míň než 1 230. Buďto jsme si nerozuměli, nebo jsem to špatně vysvětlil. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Žádného dalšího přihlášeného do rozpravy nemám. Ptám se, jestli se někdo ještě hlásí. Není tomu tak, takže rozpravu končím. Je prosím zájem o závěrečná slova – pane ministře, paní senátorko? Není zájem o závěrečná slova. (Výzvy z pléna, aby předsedající zazvonil.) Samozřejmě bych zazvonil a využil bych k tomu čas, kdy vás seznámím s omluvou. (Zní gong.) Z dnešního jednání Poslanecké sněmovny se v době od 17.20 do 17.45 hodin z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Ondřej Benešík.

Nyní přistoupíme k hlasování podle § 97 odstavce 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. (Výzvy z pléna k odhlášení.) Je zde zájem o odhlášení. Jste všichni odhlášeni. Prosím, abyste se znova přihlásili svými identifikačními kartami. Já vás zatím seznámím s návrhem usnesení. Současně konstatuji, že k přijetí usnesení je potřeba souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

S přednostním právem se hlásí pan předseda Chvojka. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Tak já bych chtěl jenom poprosit o malinkatou, drobnou, krátkou pauzičku na poradu klubu v délce maximálně pěti minut, to znamená v délce pěti minut. Děkuji. (Nesouhlasné výkřiky z levé části jednacího sálu.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zazněl požadavek předsedy poslaneckého klubu ČSSD na přestávku v délce pěti minut. Já tomuto požadavku vyhovím. Přerušuji jednání do 17.54 hodin.

(Jednání přerušeno v 17.49 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 17.54 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je 17.54 hodin, skončila přestávka pro jednání poslaneckého klubu ČSSD a můžeme přistoupit k avizovanému hlasování.

Ještě vás seznámím s návrhem usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 71/8, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 71/9." – Na hlasování jsme připraveni. Je zde nová žádost o odhlášení. Jste všichni odhlášeni. Prosím přihlaste se znova svými hlasovacími kartami.

Nyní zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 17. Přihlášeno je 184 poslanců, pro 62, proti 8. Návrh nebyl přijat. Konstatuji, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem nepřijali.

Nyní tedy budeme hlasovat znovu a to podle § 97 odst. 5 jednacího řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí tohoto usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslance. Máme nastavený potřebný počet hlasů.

Návrh usnesení zní takto: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení, ve znění pozdějších předpisů, ve znění, ve kterém byl podstoupen Senátu, podle sněmovního tisku 71/8."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 18. Přihlášeno je 186 poslanců, pro 181, proti nikdo. Konstatuji, že jsme návrh zákona přijali. (Potlesk napříč sálem.)

Po dohodě s předsedy poslaneckých klubů nebudu nyní otvírat další bod, protože na 18. hodinu máme pevně zařazenu Informaci vlády České republiky k řešení krizové situace na dálnici D1. Proto přerušuji jednání Poslanecké sněmovny do 18 hodin.

(Jednání přerušeno v 17.57 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 18.00 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, otevříám napevno zařazený bod

226.

Informace vlády České republiky k řešení krizové situace na dálnici D1

Mohli bychom postupovat tak, že nejprve promluví pověřený zástupce vlády, ale na základě dohody dám nyní slovo navrhovateli, to je pan poslanec Vít Kaňkovský, který tento bod uvede. Po něm vystoupí pan ministr dopravy Ťok. Předpokládám, že pan poslanec Kaňkovský bude následně ochoten stát se zpravodajem tohoto bodu. Děkuji. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobrý večer, vážený pane předsedající, vážení členové vlády, milé kolegyně, vážení kolegové. O zařazení mimořádného bodu k projednání krizové situace na dálnici D1 jsme požádali už na prosincové schůzi. Bylo to v bezprostřední návaznosti na krizovou situaci, která nastala v období od 10. prosince minulého roku. Jak dobře víte, tak bod zařazen na schůzi byl, nieméně k jeho projednání už následně nedošlo. Chci zdůraznit, že ambice, proč stále trváme na tom, že by se měl tento bod projednat, nereflektouje pouze onu krizovou situaci, která nastala v tom zmíněném týdnu od 10. prosince, ale přiznávám, že to byla taková poslední kapka, která vedla k tomu, že jsme přesvědčeni o tom, že bychom měli o této krizové situaci a i o všech souvislostech hovořit zde na půdě Poslanecké sněmovny.

Podle mého názoru je potřeba si na začátek říci, jakou hodnotou je pro nás lidské zdraví a jakou hodnotou je pro nás lidský život. Já jsem přesvědčený o tom, a pevně v to doufám, že pro každého poslance a pro každého zákonodárce je lidský život a lidské zdraví tou nejvyšší hodnotou. Anebo minimálně jednou z těch nejvyšších hodnot. A pokud dochází k hazardu, kterým skutečně ta kalamitní situace na dálnici D1 v uvedeném období byla, tak jsem přesvědčený o tom, že skutečně je potřeba se nad tím zamyslet, otevřeně a věčně to diskutovat a hledat řešení k tomu, aby k podobné situaci už nedošlo, nebo abychom alespoň minimalizovali rizika, aby k takové situaci dojít nemohlo. Také chci říci, že ambicí poslaneckého klubu KDU-ČSL není usilovat o hlavu, a teď to myslím obrazně, pana ministra Ťoka, ta je v rukou pana premiéra, ale skutečně chceme diskutovat o tom, co se na dálnici D1 v posledních měsících a letech děje. To znamená, chceme diskutovat aspekty rozsáhlé rekonstrukce dálnice D1 se vším, co s tím souvisí.

Jak už jsem zmínil, poslední kapkou k tomu, abychom žádali o projednání bodu, byla zmíněná situace mezi 10. a 13. prosincem minulého roku. Na začátku stálo rozhodnutí Ministerstva dopravy a Ředitelství silnic a dálnic, že uzavírka, o které na dálnicích rozhoduje a tím správním orgánem je Ministerstvo dopravy, bude povolena až do zimního období, tedy původně do 16. prosince minulého roku. Chci říci, že už v průběhu léta a podzimu, jak mám zprávy od Policie České republiky i od Hasičského záchranného sboru a od odborníků, bylo jak Ředitelství silnic a dálnic, tak Ministerstvo dopravy upozorňováno na to, že to je rizikové, a že pokud dojde k tomu, že firma nestihne do začátku zimního období tu opravu, tak že tam v tom klimaticky nejsložitějším úseku dálnice D1 nastanou problémy.

Je potřeba si také uvědomit, že ten úsek, který tam byl naplánován, měl 14 kilometrů v té původní verzi. Bylo to mezi 91. a 105. kilometrem v obou směrech dálnice. Na začátku se v té první fázi začal opravovat středový koridor, kdy se odstranila středová svodidla a začala vybraná firma rekonstruovat sítě. A v obou směrech, jak ve směru na Brno, tak ve směru na Prahu, došlo ke zúžení na dva neplnohodnotné jízdní pruhy. Já osobně považuji to rozhodnutí už jenom z toho ohledu, že šlo o tak dlouhý úsek, za rizikové. Nechci teď tady polemizovat o tom, jestli to šlo, nebo nešlo. Známe ze zahraničí, že tam někdy opravují i delší úseky. Ale co považuji za podcenění situace, je, že na tom poměrně dlouhém úseku chyběly záhytné odstavné plochy i řešení možného přístupu integrovaného záchranného systému. A toto bylo problémem nejenom v tom zimním období, ale tento problém v tom úseku byl už dávno před nástupem zimy.

Ted' bych krátce časově shrnul. Vy víte dobré, že ta rekonstrukce začala už v průběhu roku 2018. Vybraná firma podle některých – a o tom samozřejmě můžeme diskutovat a vím, že složitost výběrových řízení zasahuje i do dopravních staveb, a tady musím říct, že to panu ministru vůbec nezávidím, ale reference na tu firmu nebyly zrovna z nejlepších. Proto už v průběhu časného podzimu existovaly vážné pochybnosti o tom, že bude ta rekonstrukce do nástupu zimního období natolik zvládnutá, že bude možné, tak jak bývá zvykem, na zimní období zprůjezdnit v obou směrech dálnici bez omezení.

Jak už jsem říkal, na ten problém upozorňovali odborníci, upozorňovala na ně Policie České republiky, upozorňoval na ně Hasičský záchranný sbor. A tady je potřeba se ptát, zda Ministerstvo dopravy a Ředitelství silnic a dálnic skutečně ten problém takto vnímaly. A zase musím říct, že chápu, že pan ministr a Ředitelství silnic a dálnic byli vázáni platnou smlouvou. To je samozřejmě zásadní věc. Nicméně, a opět to tady musím zdůraznit – co je výše? Cena lidského života, anebo platná smlouva a možné problémy, které by nastaly, pokud by se z ní stát předčasně vyvázal? To je potřeba si tady v té diskusi také říci.

Co nastalo v týdnu od 10. do 13., ono to bylo ještě vlastně déle, ale v těch třech dnech od 10. do 13. prosince? Ta situace začala v pondělí, kdy se začaly měnit klimatické podmínky. A tady si neodpustím, a doufám, že to nebude pan ministr brát nějak extrémně šouravě, ale říci, že jsme neočekávali v období prosince sníh a že ten sníh, který přišel, nebyl obyčejný sníh, ale byl to kalamitní sníh, tak to se obávám, že skutečně veřejnost takovou argumentaci nepřijme. Já jsem z Vysočiny, takže znám klimatické podmínky na Vysočině. My jsme se sněhovou kalamitou nezas až tak

úplně let nazad bojovali už koncem října. To znamená, prostě ten sní na Vysočině přijde. A pokud si uvědomujete, v jakém úseku se skutečně ta omezená část nachází, tak tam např. v roce 2008 byla taky kalamitní situace. To znamená, to skutečně je klimaticky velmi nevýhodné území, kde se velmi často mění počasí. Velmi často tam dochází k náhlým klimatickým změnám. A proto zdůrazňuji, že to bylo neuvážené rozhodnutí Ministerstva dopravy, že povolilo omezení provozu i do zimního období.

A je potřeba si také na rovinu říci, že to povolení bylo do 16. prosince. Dnes ráno jsem na tom úseku jel. Ministerstvo dopravy po kritice, která se na něj snesla, i Ředitelství silnic a dálnic skutečně přistoupily k řadě opatření, já za to panu ministrovi děkuj. Ale v žádném případě to nelze hodnotit tak, že už máme vlastně vystaráno a že už se v tuto chvíli tam nemůže nic stát. Jaká je ta situace dnes? Během období ještě před Vánocemi začaly práce na tom, aby se alespoň zkrátil onen úsek, tzn. v tuto chvíli to není 14 kilometrů, ale pouze 10. Ale to pouze říkám velmi v uvozovkách. Na tom zbylém úseku 10 kilometrů došlo k posunu středových betonových svodidel zhruba o 30, 40 centimetrů. Ano, zlepšila se ta situace. Přece jenom se v tuto chvíli jedná už o plnohodnotné, nebo ne úplně plnohodnotné, ale rozhodně širší pruhy. Je to rozhodně méně složité pro obsluhu údržby dálnice. Nicméně z hlediska těch rizik ve chvíli, kdy dojde ke změně povětrnostní situace anebo kdy dojde k nějaké havárii na tomto úseku, tak toto opatření ta rizika zmírnila pouze velmi nepatrně.

Znovu musím zdůraznit, v tomto úseku neexistují odstavná parkoviště nebo odstavné plochy. Dneska bychom mohli říci, že tam nějaké existují, protože jsou tam v těch betonových svodidlech proluky, kde v případě havárie tam někdo může na chvíli to auto odstavit, nicméně pro zásah integrovaného záchranného systému tam ty bezpečnostní zóny prostě nejsou.

A je potřeba říci, že zima nám nekončí, jsme v polovině nebo kousek za polovinou ledna a do konce zimy nás může čekat ještě několik klimatických změn. Z toho důvodu chci vyzvat Ministerstvo dopravy – a já pevně doufám, že ve svém příspěvku nás pan ministr seznámí s tím, jaké kroky dál na tomto úseku plánuje, a apeluji na to, aby skutečně ta situace byla řešena urgentně. Zase jsem se mohl dnes přesvědčit o tom, že se tam pracuje, na celém tom úseku se pracuje, jsou tam různé kroky v tuto chvíli prováděny, ale do toho stavu, kdy by ten úsek byl zpruzejzděn kompletně, si myslím, že je ještě daleko. Možná pan ministr má nějakou informaci o tom, jak dlouho to ještě bude trvat. Nicméně apeluji na to, aby se ta situace vyřešila co nejdříve, protože jinak se opět můžeme s tou kalamitní situací setkat, klimatická změna může přijít dneska v noci, za týden, skutečně to nelze odhadovat.

Takže na úvod tohoto bodu bych chtěl požádat pana ministra o to, aby nás seznámil s tím, proč došlo k této situaci, proč přes upozorňování odborníků byla uzávěra v tom rozsahu, tzn. v té 14kilometrové délce a na období až do 16. prosince s tím výhledem, že to stejně nebude stíženo, proč k tomu Ministerstvo dopravy jako správní orgán dalo svoje souhlasné stanovisko. To bych bral jako otázku číslo jedna.

Pak bych se chtěl zeptat, jaké dopady a jaké vývody z toho Ministerstvo dopravy a Ředitelství silnic a dálnic udělá, a to jak ty krátkodobé, tzn. co udělá teď v tuto chvíli, aby ta situace se na tom úseku co nejrychleji vyřešila, ale jaká opatření přijme

i směrem do budoucnosti, aby se na dalších rekonstruovaných úsecích nejenom dálnice D1, ale i dalších páteřních sítí v naší republice minimalizovala rizika, která se na tomto úseku projevila. A tady se můžeme bavit o tom, co dělat s neuváženým a často nekorektním chováním dopravců – a tady mám na mysli zejména kamionovou dopravu. Je potřeba se ptát, zda si jsme schopni vzít příklad ze zahraničí a skutečně plánovat ty rekonstrukce tak, aby tam po krátkých úsecích byly ty odstavné plochy a minimalizovali jsme riziko, že když dojde k havárii, zastaví se celá dálnice. A hlavně abychom měli vždycky na paměti možnost příjezdu integrovaného záchranného systému, protože samozřejmě ve dne tam někdy někde je schopen přistát vrtulník, ale v noci a v zimě to často možné není.

A jenom abychom ještě přiblížili tu noc toho 13. prosince. Toho 13. prosince se tam během několika hodin vytvořily kolony, které čítaly v obou směrech více než 30 kilometrů. Mrzlo. V těch kolonách byly jednak zástupy osobních automobilů, ale byla tam celá řada zájezdových i linkových autobusů. Mně volali dva lidé, kteří jsou od nás z regionu, pak jsem dostal ještě několik textových zpráv. A mimo jiné se jeden z těch lidí zastával autobusu, ve kterém bylo 56 dětí. Ty děti tam byly šest hodin, ty děti neměly tekutiny, neměly jídlo. Ano, autobus topil, to bylo asi to jediné, co pro ty děti v tu chvíli mohli udělat. Samozřejmě děti komunikovaly se svými rodiči, kteří říkali: no tak vás odsud nějak dostanou... Ale jak? Ony byly zhruba v polovině té kolony. A já jsem se, musím říci, spojil jednak s panem ministrem, ale opakovaně taky s panem hejtmanem Běhounekem, a až poté, co jsme se spojili s vedením krajského hasičského záchranného sboru, tak se po dvou hodinách byli schopni k nim hasiči dostat a alespoň jim dovezt tekutiny a nějaké jídlo. A zhruba po další asi 1,5 hodině se ten autobus dostal na sjezd u Humpolce a děti pokračovaly domů. Celkově tam strávily asi 11 hodin. A těch autobusů tam bylo mnohem více.

Zkusme se vžít do situace jednak těch lidí, kteří na té dálnici byli. To jsme asi každý z nás někdy zažíl i na neopravovaném úseku. Je to vždycky velmi nepříjemné a nikdy za to nikdo nemůže. Ale tady jsme skutečně ta rizika podcenili. A můžeme být rádi, že tam nedošlo k žádnému závažnému zdravotnímu postižení a že tam nikdo nezemřel. To je potřeba říci. A je potřeba také říci, že těch lidí, kteří tam byli – byli tam senioři, pak jsme zjistili, že autobusy s dětmi tam byly ještě minimálně dva, to znamená, skutečně ta situace byla velmi, velmi komplikovaná, velmi vyhrocená. A jestliže my se tímto nebudeme zabývat a nebudeme to chtít slyšet, tak se nám tahle situace může opakovat když ne na D1, tak na některé jiné páteřní komunikaci.

To znamená, tady bych chtěl, aby se nad tím pan ministr skutečně zamyslel a aby nám představil nějaký plán jak legislativních, či nelegislativních kroků k tomu, aby budoucí rekonstrukce páteřních sítí probíhaly jiným způsobem, aby skutečně ta rizika zejména z hlediska možné bezpečnosti byla minimalizována.

Vážený pane ministře, milé kolegyně, vážení kolegové, určitě bychom tady mohli diskutovat ještě o všech možných dalších aspektech, které provázejí neutěšenou situaci z hlediska rekonstrukce našich páteřních sítí. Myslím si, že je to asi nad rámec tohoto dnešního večera, takže já bych v tuto chvíli už nechal slovo panu ministroví, aby nás seznámil se svým pohledem na tuto situaci. Pevně věřím, že kromě té retrospektivy nám představí i opatření, která je připravený udělat směrem do budoucna. Pevně věřím, že také uklidní občany, kteří skutečně byli rozlíceni tou

situaci. A musím říci, že ještě okolo vánočních svátků celá řada lidí tohle řešila, protože ony tam těch lidí skutečně byly tisíce, kteří tam v tu noc byli.

A na závěr potom, až proběhne diskuse, jsme připravili usnesení, které vám bude rozdáno do jednotlivých poslaneckých klubů. Je to samozřejmě usnesení k diskusi. Byl bych rád, a chci o to potom požádat, abychom to usnesení hlasovali po bodech, aby se každý mohl svobodně rozhodnout, pro kterou část usnesení je ochoten zvednout ruku. A hlavně výstupem této diskuse by neměla být politická šarvátka, ale reálné naplánování legislativních i nelegislativních kroků, které předejdou hazardu na českých silnicích a dálnicích právě z hlediska rekonstrukcí a dalších prací, které na nich jsou prováděny.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Před otevřením všeobecné rozpravy vystoupí pověřený zástupce vlády, kterým je v tomto případě logicky pan ministr dopravy Dan Ťok. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já se pokusím celou tu situaci trošku klidně a věcně rozebrat. Vnímám to, co tady říkal pan poslanec Kaňkovský prostřednictvím pana předsedajícího. Já bych jenom chtěl na začátek říct dvě věci. Prosím vás, nevytvářejme pocit ve veřejnosti, že jízda na dálnici D1 je nějaký hazard nebo situace, která se nedá přežít. Protože z těch emotivních vyjádření, která jsem mnohdy slyšel, to vypadá, jako že tady máme něco naprosto šíleného, co nikde ve světě nebylo. Já chci jenom říct, že dálnice D1 je opravována nebo modernizována takovým způsobem, jakým modernizovali takzvanou Hitlerovu dálnici Němci z Drážďan do Berlína. Dělali to v podstatě stejně a my jsme to od nich víceméně okopírováli.

Takže se zkusím vrátit k celému tomu tématu. Velmi si vážím toho, že je zde příležitost k tomu, abychom si vyjasnili některé otázky okolo modernizace dálnice D1 včetně toho, co se stalo v půlce prosince minulého roku na modernizovaném úseku číslo 12. Okolo kalamity z 12. na 13. prosince se vyrojila spousta mýtů a polopravd šířených buď z neznalosti, nebo záměrně s cílem situaci politicky využít. Rozumím tomu, že se jedná o dobrou příležitost. Řidiče to našťaltovalo, mnozí tam uvízli na mnoho hodin. A mě to samozřejmě upřímně mrzí a všem těm, kteří tam zažili nepříjemné chvílinky, se omlouvám. Kromě politických proklamací bychom této příležitosti ale měli také využít k tomu, abychom si okolnosti modernizace dálnice D1 blíže vysvětlili, objasnili si, k čemu skutečně došlo na modernizovaném úseku číslo 12 mezi Humpolcem a Větrným Jeníkem, koneckonců i to, co je možné udělat, abychom se podobným situacím napříště vyhnuli.

Modernizace dálnice D1 začala 9. května roku 2013. Tehdy se stavební firmy pustily do prvních dvou úseků Větrný Jeník – Jihlava a Lhotka – Velká Bíteš. Do mého příchodu na ministerstvo probíhaly tyto práce velmi pomalu. Po roce a čtvrt v létě roku 2014 nebyl hotový ani jeden úsek. Když jsem přišel na ministerstvo, mým cílem bylo zásadně modernizaci D1 urychlit, a to i za cenu toho, že omezení pro

řidiče bude více, ale dálnice bude dříve hotova. Z dvaceti modernizovaných úseků o celkové délce 161 km mezi Mirošovicemi u Prahy a Kývalkou u Brna je v současné době již zprovozněno třináct, což je 90 km nové dálnice, a ve výstavbě je 21 km. Řidiče to omezuje a trápí. A chápu je. Ale probíhá tam výstavba nové dálnice za provozu, mimořádem dálnice, která už je více než deset let za životnosti a už měla být dávno zmodernizována.

Kromě toho, že modernizace dálnice D1 začala s obrovským zpožděním v době, kdy už se prakticky začala rozpadat a na řadě míst nebyla průjezdná bez omezení, je rovněž nutné konstatovat, že kapacita této dálnice není zdaleka ideální a mnohdy nestačí náporu kamionové dopravy. Již dlouhá léta zde platí rovnice: zhoršení klimatických podmínek plus nehoda nebo porucha rovná se dopravní chaos nebo kolaps na dlouhé hodiny. V žádném případě není pravda, že problémy na D1 začaly s modernizací, nebo dokonce s ministrem Čokem.

Již dlouhá léta také víme, že jediný způsob, jak D1 odlehčit, je doplnit ji paralelní trasou dálnice D35. Sice to víme, ale nikdo pro to nic moc neudělal. Stavět jsme ji začali prakticky až nyní a na jaře letošního roku bude rozestavěno 27 km této dálnice D35. Další výstavbě jistě pomůže i změna zákonů, především zákona č. 416 o urychlení výstavby. Jedna novela už byla schválena. Druhou máme nachystánu v meziresortu. I když ta první byla schválena jako poslanecká iniciativa, dovolím si některým poslancům, kteří ji označují jako vlastní, připomenout, že i ta byla nachystaná na Ministerstvu dopravy.

Další možností k odlehčení D1 by bylo její rozšíření o jeden pruh v každém směru. Ministr Šimonovský z KDU takové rozšíření sliboval, mimořádem v reakci na velké dopravní katastrofu, už v roce 2005. Se stavbou se podle něj mělo začít v roce 2007 a dokončení sliboval na rok 2010. Kdyby tehdy ministr Šimonovský alespoň začal s výkupem pozemků, mohla se dálnice skutečně začít modernizovat na šestipruhovou. Bohužel zůstalo jen u prázdných slibů, stejně jako v případě tisíce nových parkovacích míst pro kamiony, která byla slibována do roku 2007. Absence vykoupených pozemků je důvodem, proč se dálnice D1 začala v roce 2013 modernizovat s rozšířením o 75 cm v každém směru. A byl to kolega Stanjura, který takto zahájil – a já ho vůbec nekritizuju, zaplatí bůh alespoň za to, protože jinak reálně hrozilo, že tam dáme zákaz vjezdu a nebude se na dálnici jezdit. Ale nechme minulost minulostí.

Podívejme se nyní na modernizaci úseku 12 mezi Humpolcem a Větrním Jeníkem, kde ve veřejné zakázce zvítězilo italsko-česko-kazašské konsorcium tvořené firmami Toto Costruzioni Generali, Geosan a SP Sine Midas Stroy. Na tomto místě musíme opravit jeden velmi populární a často opakováný mýtus. Není pravda, že už při výběru tohoto konsorcia došlo k chybě, neboť rozhodovala výhradně cena. Zákon o veřejných zakázkách účinný v době, kdy byla tato zakázka vypsána, skutečně kládla velký důraz na cenu. Samozřejmě ale bylo nutné splnit i další kritéria. A ŘSD, a je to možné vyhledat v tehdejších článcích, v médiích, nejprve dlouho prověřovalo, zda konsorcium neudělalo v nabídce chybu nebo zda nejsou některé položky v rozpočtu příliš nízké. Tady bych rád řekl, že to vyhodnocování trvalo osm měsíců. Celkově příprava nabídky byla čtyřměsíční, takže osm měsíců se vyhodnocovala tato soutěž, než se udělala zakázka. Faktem je, že nabídka byla

nejnižší, ale zase ne o tolik, aby se jednalo o mimořádně nízkou nabídkovou cenou, za kterou by bylo možné ze soutěže podle zákona toto konsorcium vyloučit. Já bych tady jenom řekl, že první tři ceny, nebo první tři uchazeči byli v rozmezí deseti procent a rozdíl mezi prvním a druhým byl méně než pět procent. Takže nebyl to určitě nejlevnější úsek, který jsme vysoutěžili a který jsme realizovali.

Za modernizaci 14 km dlouhého úseku sdružení požadovalo 1,748 miliardy korun, což bylo o 300 milionů korun méně, než byla odhadovaná cena. V té době nebylo nic výjimečného, když firmy dávaly nabídky ještě mnohem výhodnější. Ostatně i podle nálezu NKÚ, ten se podíval nad tím, proč se v první etapě modernizace od roku 2013 stavělo levněji než právě v roce 2016. Jednoduše řečeno, postupovali jsme podle tehdy platného zákona a ten nám nedával žádnou možnost zakázku na modernizaci úseku 12 nedat vítěznému konsorciu. V této souvislosti je rovněž dobré připomenout, že veřejná zakázka se i nadále řídí zákonem, podle kterého byla vysoutěžena, i když ten se mezitím změnil. Máme nový zákon o zadávání veřejných zakázků. Je docela možné, že podle něj by už toto konsorcium zakázku nedostalo. Ale to jsou jen kdyby, která nemají žádný praktický dopad.

Všichni už asi vědí, že modernizace úseku 12, kterou konsorcium zahájilo v roce 2018, se začala dostávat do skuzu. To ale není nic mimořádného. Počáteční zpoždění provázelo zahájení a rozjezd prací na více modernizovaných úsecích. RSD provádí pravidelně monitoring těchto staveb a v případě prodlení okamžitě vstupuje se zhotovitelem v jednání s cílem dosáhnout nápravy. A ono to v drtivé většině funguje. Všichni zhotovitelé dokázali zpoždění dohnat, kromě jednoho.

Pan poslanec Jurečka mi opakovaně radí, že se k tomu mám postavit chlapsky jako třeba on ke zkáze našich lesů a přiznat se, že jsme o problémech věděli a nijak je neřešili, například legislativně, což je občas obzvlášť zajímavé. Jedna věc totiž je, že jsme o problémech věděli, a úplně jiná věc je, jaký další postup nám zákon a smlouva umožňovaly. K vypovězení smlouvy s dodavatelem nelze přistoupit, když máme nějaký pocit nebo názor, ale teprve v okamžiku, kdy nesplní termín nějakého smluvně daného milníku stavby. Tím byla v tomto případě zimní technologická přestávka. Ze smlouvy jsme byli rovněž povinni zhotoviteli tento termín jednou prodloužit, k čemuž také došlo. K ukončení prací mělo dojít nejpozději k 17. prosinci loňského roku s tím, že dálnice bude v modernizovaném úseku plně zprovozněna. Chci rovněž zmínit, že když jsme tento prodloužený termín dávali, měli jsme nejen příslib zhotovitele, že to stihne, ale i stanovisko odborníků, kteří potvrdili, že se to stihnout dá. Teprve v okamžiku, kdy zhotovitel nesplnil ani náhradní termín, na který měl smluvní nárok, mohli jsme smlouvu vypovědět bez rizika, že budeme neschopnému dodavateli, který se mezitím rozpadl, platit vysoké penále za jednostranné porušení smlouvy. Opět tedy musím zdůraznit, že jakkoli se stát dostal do nevýhodné pozice, musel dodržet zákon a platně uzavřenou smlouvu.

Ponechme nyní stranou nepravdivá tvrzení Geosanu, že od smlouvy odstoupil sám, neboť toto mu smlouva vůbec neumožnuje. Podstatné je, že smlouva byla 18. prosince ukončena a prakticky okamžitě jsme začali provádět nápravná opatření. Již 19. prosince jsme mezi Humpolcem a Větrným Jeníkovem posunuli blíže ke středu svodidla, abychom tento úsek lépe zpřístupnili zimní údržbě. Jinými slovy, ten úsek byl opravdu rozšířen na dva plnohodnotné pruhy.

Čtvrtého ledna jsme nechali demontovat provizorní svodidla mezi 90. a 94. kilometrem, tak aby dálnice byla znova plně průjezdná. Od 10. ledna jsme zahájili injektáž oněch kaveren, které vznikly neodbornou prací na středové kanalizaci a zasahují až po vozovku, kam zatím nelze pustit provoz. V závislosti na klimatických podmínkách předpokládáme dokončení injektáže kaveren 25. 1. a zhruba v polovině února, pokud nám dovolí počasí, dokončení všech prací, které je nutné před plným zprovozněním té dálnice a zahájení demontáže dočasných svodidel a zhruba 18. 2. zprovoznění dálnice bez omezení rychlosti. Průběžně pak podle počasí budou po dobu zhruba dvou až tří týdnů realizovány opravy části vozovky, které byly pojízděním během omezení provozu, a to v obou jízdních pásech, porušeny.

Samořejmě ale nenapravujeme jen chyby způsobené zhotovitelem. V rámci novelizace obchodních podmínek v souladu s novým zákonem o zadávání veřejných zakázek upravíme v dalších smlouvách podmínky odstoupení od smlouvy, zefektivně možnosti správce stavby ovlivňovat postup zhotovitele, pokud nepostupuje v souladu s předpokládaným harmonogramem, a rozšíříme smluvní sankce vázané na nerespektování pokynů správce stavby a umožníme ukončení smlouvy před zahájením realizace vlastního díla z důvodu zjevné neschopnosti zhotovitele toto dílo provést.

Ještě bych chtěl říci, že chceme rovněž využít možnosti, které nám dává nový zákon ohledně dávání takových firem, které nás zklamou dlouhodobě, na blacklist. To podle nového zákona o veřejných zakázkách jde, nicméně je tam ustanovení, že když ta firma udělá reorganizaci anebo vymění šéfa divize nebo něčeho takového, tak se samozřejmě může znova hlásit do zakázek a ten blacklist nemá dlouhého působení, to znamená, kdybychom je z tohoto důvodu vyloučili a oni ta nápravná opatření a účinnou lítost udělali, tak je nám ÚOHS zase do té soutěže vrátí, a tam je možná věc, kterou bych ještě chtěl s paní ministryní Dostálovou probrat.

Zcela zásadní je ovšem ustanovení o vyhrazené změně dodavatele, které umožní změnu dodavatele v průběhu plnění veřejné zakázky. V současné době je již toto ustanovení aplikováno do zadávacích dokumentací i připravovaných smluv. Bohužel ale nebylo možné jej aplikovat na modernizaci úseku 12, neboť tehdy platný zákon o veřejných zakázkách tento institut neobsahoval. A jak jsem již řekl, zakázkou zahájenou dle předchozí právní úpravy, tedy zákona č. 137/2006 Sb., je podle něj nutné dokončit.

Co chci říci závěrem. Říká se, že problém Ministerstva dopravy je časté střídání ministrů. Samozřejmě mohu být kýmkoli vyštífdán, ale neodpustím si říci, že praktickým projevem tohoto střídání bylo odkládání a sumní problému do budoucna. Mí předchůdci si nejspíš vždycky řekli: budu tady rok a půl, tak co bych si pálil prsty rozhodnutím, které lze odložit, a tak se odkládalo kde co. Modernizace D1, příprava staveb, příprava soutěže na mýto a běhví co ještě. A ono to celkem fungovalo, protože kdo nic nedělá, nic nepokazí, a dokonce ani nemá problémy s realizací. Nemít potíže je program na rok a já se rozhodl mít větší ambice, a proto také dnes mohu říci, že jsme za mého působení nejen vyřešili řadu nakupených problémů, ale také zahájili výstavbu 131 km nových dálnic, a zdůrazňuji, že bez D1, bez modernizované D1, těch bylo dalších 75 km. V letošním roce je nachystáno k zahájení dalších 80 km nových dálnic, které dotyčný ministr poprvé viděl, až když je přišel otevřít. Je totiž

smutnou realitou naší země, že poslední nové dálnice byly zahajovány v roce 2010 a pak se zastavila nejen výstavba, ale i příprava staveb. Kromě takových lahůdek, jako byla sesuvem postižená část dálnice D8, která se stavěla devět let, jsem tedy ani nic otevřít nemohl, jedině stavby, které jsme sami zahájili.

Zaznamenal jsem, že někteří poslanci si od dnešního jednání slibují, že zde zazní řešení toho, jak podobným kalamitám, jako byla ta prosincová, do budoucna zabránit. Nikterak nezastírám, že ono zúžení mělo svůj vliv a určitě přispělo k situaci, která se tam stala, ale ke kalamitám z důvodů, které jsem již zmínil, bude zřejmě docházet i bez něj. Ono je jistě libivé vyprávět v televizi, že by na té dálnici měl panovat polovojenský režim, ale v České republice naštěstí žádný polovojenský režim nevládne a nemůže vládnout ani na D1. Ten, kdo by tam měl ale vládnout více než dosud, je dopravní policie.

Možná bude pro některé z vás překvapením, ale dozor nad provozem na dálnicích nemá Ministerstvo dopravy. Byl jsem proto velmi potřesen slovy ministra Hamáčka, že by policie měla být na silnici víc vidět. Do inkriminovaného úseku na D1 jsme již dali značky se zákazem jízdy kamionů v levém pruhu a můžeme zvažovat i další možnosti, jak proti neukázněným řidičům kamionů zasáhnout. Faktem ale je, že pokud nebude policie více tlačit na dodržování pravidel, těžko s tím něco zmůžeme. A pokud to platí za normálního provozu, za krizové situace, kdy policie např. může odklánět dopravu z ucpané dálnice, je to pravda dvoujnásob.

Jenom bych tady řekl dvě věci. Tam poté na tomto úseku byla další nehoda a další kalamita s hustým sněžením, a naštěstí, a tady bych chtěl pochválit policii, kdy policie začala odklánět kamiony, ta kolona se rozjela mnohem rychleji. Prostě v této první kritické, kalamitní situaci na dálnici se tam bohužel dostalo těch kamionů mnoho a je to pravda.

Ještě krátce bych ještě chtěl zareagovat na to, co tady říkal pan poslanec Kaňkovský o tom, že odborníci policie varovali před tím, že to je riskantní. My jsme to samozřejmě věděli všichni, že to je riskantní. Chtěl bych upozornit, že jak policie, tak hasičský sbor je součástí tzv. uzavírkové komise, která povoluje každou uzavírku. Oni jsou povinným připomínkovým místem a vždycky se k tomu vyjadřují, ale v této situaci, ve které jsme byli, ve které jsme neměli jinou šanci, než té firmě poskytnout čas na to, že tu dálnici dá do pořádku a bude průjezdna, v té situaci s tím všichni souhlasili. Takže neoháněl bych se tady některými odborníky, kteří říkali, že to je všechno špatně. Sám za sebe se přiznám, že jsem byl docela překvapen, že ta firma takto zkrachovala. Když se podíváte, a já bych tady rád odcitoval z kvalifikačních předpokladů, tak ty kvalifikační předpoklady jsou docela zajímavé a impozantní, protože když se podíváte, že požadavky na referenční zakázky byla třeba jedna dopravní stavba o finančním objemu větším než 750 mil., tak to toto konsorcium dokládalo vybudováním silniční sítě městského typu připojení na dálnici A24 Řím – L’Aquila-Teramo anebo Autostrada A1 Milán – Neapol, což jsou věci, kdy ty dálnice opravdu vypadají velmi dobře.

Nechci tady číst všechny ty věci, ale ještě bych chtěl zdůraznit, pokud bychom se bavili o tom, jaké jsou možnosti vypovězení takové smlouvy, a opravdu tu smlouvu bez toho, že bychom dali bianko šek firmě, které bychom ji vypověděli neoprávněně,

která by dostala všechny peníze zpátky, tak si myslím, že by bylo nerozumné tento krok udělat. Nehledě k tomu, že máme jednu zkušenosť, měli jsme firmu, která dělala modernizaci úseku před Jihlavou, což je také v oblasti Vysočiny, a těm také bohužel ten opravovaný termín překmitl až do zimního období a myslím, že tu silnici zprovoznili až v polovině ledna.

Ale ty smluvní podmínky, které jsou mezinárodně uznávané smluvní podmínky podle FIDIC, tak kdy může objednatel odstoupit od smlouvy je: nedoložením bankovní záruky – tu dodavatel doložil; zhotovitel opustí staveniště – oni sice postupovali pomalejší, ale ze staveniště neodešli; zadá realizaci celého díla někomu jinému – to se nestalo; bankrot zhotovitele – to nestalo; nabídne přímo nebo nepřímo úplatek – to se také nestalo; a pak zhotovitel nepostupuje a neplní podle výzv v napravě – a to se prokázalo jednoznačně až ve dvanáctém měsíci roku 2018. Takže teď říci, že tady někdo hazardoval s někým, že nereagoval, kdy měl – já si myslím, že s takovýmto kategorickými vyjádřeními bychom měli trošku šetřit a měli bychom si ty informace nejdříve zjistit.

Takže když to shrnu, abych odpověděl, Ředitelství silnic a dálnic v současné době primárně chce situaci napravit, nebo musíme tu situaci napravit. V současné době tam probíhá injektáz kaveren, která už je k dnešnímu dni dokončena. Musí dojít k zasypání toho vykopaného výkopu. Musí se odstranit samozřejmě sníh, ty práce se mohou dělat do minus 7 stupňů. To znamená, když nás odsud počasí vyžene, tak samozřejmě s tím nic nenaděláme. Ale naším cílem je, abychom do nějakého 18. února odstranili provizorní svodidla a dálnici zprovoznili. Další snahou je, aby od začátku další sezony tam nastoupil nový dodavatel, který bude schopen pokračovat ve stavebních pracích, aby se ten úsek dal dohromady.

Můžeme se klidně vrátit k tomu, zdali není ten plán příliš ambiciozní, ale já bych tady chtěl opravdu říct to B. Pokud by se ta dálnice intenzivně neopravovala a nemodernizovala, tak bychom neměli po čem jezdit. Problém je, že to všichni tak dlouho odsovali, že nám už nezbylo nic jiného, než se do toho opravdu pustit velmi intenzivně. Je potřeba říct, že to není nějaký hazard České republiky, řekl bych, dvě dálnice, které byly velmi podobným, téměř podobným způsobem, i co se týče délku těch úseků modernizovány, je třeba dálnice mezi Lincem a Salcburkem v Rakousku, která takto byla opravována myslím sedm let. Mnozí z nás tam jezdili, já si pamatuji, když jsme jeli na hory, tak se tímto úsekem jezdilo 60 až 80. A totéž se dělo na dálnici mezi Drážďany a Berlínem, kde v podstatě je to copy-paste, co děláme na dálnici D1.

Ještě závěrem. Já rozumím tomu, že jsou řidiči omezováni, že jsou rozhořčeni, ale chtěl bych říct, více než polovina dálnice je už v novém stavu a jezdí se po ní úplně jinak. A ten zbytek – je otázka, jestli máme dělat pomalu, nebo rychle. Já jsem stále přesvědčen, že je lepší to trápení mít rychle za sebou než to rozkládat na mnohem delší dobu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byl pan ministr. Já tím pádem zahajuji všeobecnou rozpravu, do které mám přihlášenu řadu poslanců. Takže jako prvního vyzývám pana poslance Vítka Kaňkovského. Připraví se pan poslanec Polanský. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vít Kaňkovský: Ještě jednou dobrý večer. Já už budu jenom krátce reagovat na pana ministra. Děkuji mu za jeho věcné shrnutí té problematiky. Určitě se ve všech závěrech nepotkáme, nicméně vážím si toho, že to probral bod po bodu. Možná se některým věcem částečně vyhnul, ale nemyslím si, že to bylo účelové. Takže vezmu to po bodech.

Pokud se týká problematiky odstoupení od smlouvy, oba víme, že je to velmi složitá záležitost. Nicméně pokud nelze odstoupit od smlouvy, tak zcela jistě se možné s tím zhotovitelem jednat o postupu prací a například i o tom, že by došlo alespoň k posunu svodidel. To si myslím, že možné bylo. Můžeme si to samozřejmě ještě v rámci této diskuse vzájemně říci. Podle mého názoru ve chvíli, kdy se skutečně blížilo to nejkritičtější zimní období, tak alespoň některé preventivní kroky v tomto úseku měly být provedeny, a to i stávající firmou, která to nakonec nedodělala a v tuto chvíli už na tom zmíněném úseku není.

Pokud se týká povolování uzavírky, ano, situace, kdy už to bylo tak, jak to bylo, tak asi vám skutečně toho moc nezbývalo. Ale tak jak jsem řekl v tom předchozím bodu, alespoň některé minimální kroky podle mého názoru bylo možné udělat dřív než za situace, kdy už tam k té kalamitě došlo.

Pokud se týká jízdy kamionů, to je další preventivní opatření. Jestliže se blížila zima a věděli jsme, že tam je jeden plnohodnotný a jeden neplnohodnotný pruh, tak dopravní značení ve smyslu zákazu jízdy kamionů v levém jízdním pruhu, to tam mohlo od začátku zimy prostě být. A začátek zimy na Vysočině je od začátku listopadu. Ten není až v prosinci.

Pokud se týká intenzity těch oprav, tady bych vás, pane ministře, spíš pochválil. A není to o tom – já si skutečně myslím, že ta D1 za dané situace je jedna z těch nejfrekventovanějších, nebo je to v tuto chvíli asi nejfrekventovanější páteřní komunikace v České republice. To znamená, to, že jste zintenzivnil rychlosť těch oprav, za to vás rozhodně nekritizují. Za to bych vás pochválil. Ano, přináší to s sebou negativní vjem, samozřejmě zejména pro řidiče, a asi nejvíce to dožirá, nebo se to dotýká řidičů osobních automobilů, protože dneska je z Brna do Prahy na nějaký čas v zimě, v létě – prostě nikdy nevíté, jak to dopadne.

A tady bych zdůraznil to, co jsme už avizovali v prosinci, kdy bych vás chtěl vyzvat, abyste společně ve vládě uvažovali o tom, po dobu rekonstrukce, která ještě na dálnici D1 čeká, abyste udělali legislativní či nelegislativní opatření toho typu, aby vozidla s tonáží do 3,5 tuny byla osvobozena od dálničního poplatku v úseku Brno–Praha a Praha–Brno. Protože jestliže teď po většinu sezony ta dálnice je ze 30 až 40 % omezena, v omezeném stavu, tak si myslím, že není solidní, aby řidiči, kteří očekávají nějakou službu, a oni tu službu nemají ani z poloviny, tak jak očekávají, navíc tam zažívají stresové situace, tak si myslím, že by to skutečně té situaci pomohlo. A možná by pak ti řidiči už nebyli tak napružení, když tam dojde k nějaké kalamitné situaci.

A pak se nemůžu nezmínit o tom, co už jste opakovali i v médiích a zopakoval jste to i tady, to je záležitost pana ministra Šimonovského, který – a nevím, jestli to všichni poslanci vědí, a většina z nich asi ano – vládl v křeslu ministra dopravy v letech 2002 až 2006, tedy 12 až 16 let před situací, ve které stojíme dnes. Já nechci

v tuto chvíli hodnotit, jestli udělal všechno, co měl udělat. Myslím si, že zcela jistě se tam našly pozitivní kroky a možná některé negativní. Ale svádět danou situaci teď na něj si myslím, že sem skutečně nepatří. Já už jsem tady říkal ten příklad, když si někdo zlomí kotník na neupraveném chodníku a starosta mu řekne "to já ne, to ten starosta, který tady byl před 15 roky", tak si myslím, že to je podobné. Tohle skutečně takhle nelze a já bych vás chtěl velmi poprosit, abychom tady podobnou argumentaci už neříkali, protože já skutečně chci s vámi hovořit věcně a myslím si, že teď je potřeba se bavit o tom... Vy jako hnutí ANO sedíte na Ministerstvu dopravy pět let a je potřeba teď říct, co se za těch pět let stalo. Vy jste tady řadu těch kroků řekl. Já rozhodně netvrdím, že to je všechno kritické. Skutečně jste nepřebíral ten resort v úplně ideálním stavu. Skutečně tady byl problém s výkupy pozemků. Byl tady problém s tím, jak byly ty stavby naplánovány. To znamená, to není žádná sžíratá kritika vás. Ale bavme se o tom, co v tuto chvíli tím problémem je. A hlavně se bavme o tom, jak to udělat do budoucna lépe. To znamená, jak skutečně minimalizovat rizika těch situací, které nastaly.

Já jsem říkal, to se netýká jenom toho zimního období. Vy jste říkal, že jste se inspiroval v zahraničí. Já do Rakouska a Itálie jezdím také. Tam jsou skutečně někdy uzavřeny třeba dvacetkilometrové úseky, to je pravda, ani oni nejsou schopni to zvládnout za měsíc. Ale dávají si velmi dobrý pozor na to, aby tam měli, já nevím, po kilometru a půl, po třech kilometrech, jak v kterých úsecích, ty bezpečnostní zóny, kam lze havarované vozidlo nějakým způsobem v uvozovkách uklidit. Dávají si velmi dobrý pozor, aby tam měl přístup integrovaný záchranný systém. A to jsou opatření, nad kterými bychom se měli zamýšlet právě při plánování dalších rekonstrukcí a modernizací našich páteřních sítí. A o tom by měla ta diskuse dneska být. To znamená ano, dívejme se, co se stalo, ale dívejme se, co se může stát, abychom tady nemuseli stát za rok s podobným problémem. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní pan ministr – s faktickou, nebo přednostním? Můžete si vybrat. S přednostním nemáte limit, protože stejně nikdo jiný s přednostním právem není přihlášen. Takže s přednostním, dobře.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Já bych chtěl jenom velmi krátce reagovat na to, co tady bylo řečeno. Víte, tady bylo řečeno, že jsme mohli určitě něco udělat a mohli jsme ten úsek zúžit. Nemohli! Nebo rozšířit. Nemohli! Prostě tam ta firma zanechala výkop. A nejenom že tam zanechala výkop, ale všichni, co znají stavební práce – když děláte výkop, tak ho normálně pažíte.

Oni ho nepažili, takže všechnen materiál, který byl vlastně pod tou betonovou vozovkou, se prostě svezl dovnitř a udělaly se tam kaverny. Pokud byste na ty kaverny pustili auta, tak to by byl teprve hazard na té dálnici D1. To jsme prostě udělat nemohli. A my jsme to velmi zvažovali. Já jsem tlačil na ŘSD, ať je tam plnohodnotný profil, ale takové riziko, že nám tam propadne kamion nebo se tam něco stane, to bylo riziko, které bylo neúnosné.

Co se týče toho úseku 12 mezi Humpolcem a Větrným Jeníkovem, tam ten zákaz jízdy kamionů v levém pruhu je od začátku rekonstrukce, jenom je potřeba ho

vymáhat. Ty kamiony to samozřejmě nedodržují, protože když cítí, že tam je silnější pruh, a mají chuť předjíždět nebo mají pocit, že mají předjíždět, tak předjíždějí. To je otázka toho, že tam musí být nějaký dohled, aby se tyto věci nestávaly nebo aby nebyly tolerovány. Já nechci nikoho kritizovat, ale pojďme se tedy bavit o všech opatřeních a ta opatření jsou komplexní a nejsou to jenom opatření, která může dělat Ministerstvo dopravy.

A třetí věc. Já jsem se nenavážel do pana ministra Šimonovského a nemyslel jsem to ani zle, ale četl jsem si staré noviny, ve kterých jsou prostě nějaká tvrzení, a jenom můžu říct jednu věc, že kdybychom ty věci připravovali opravdu už v roce 2005, kdy se o nich psalo, tak jsme třeba neměli tento problém a nerozšírovali jsme dálnici jenom o 75 centimetrů, to znamená na dva plnohodnotné pruhy v jednom směru, ale měli jsme možnost tam třeba ten třetí pruh začít dělat, což v podstatě nešlo, protože pokud jsme nechtěli nechat tu dálnici opravdu rozpadnout, tak to nebylo možné.

Takže jenom chci říct jednu věc. Já beru každou kritiku a věci, které jsme mohli udělat lépe, a pojďme se o tom bavit. Pojďme se i bavit o tom, jestli se tam ty zálivy někde nemohou udělat. Ale říct, že jsme mohli reagovat jinak? Já bych velmi rád, jenom bych potřeboval poradit, jak to udělat v rámci zákona o veřejných zakázkách a v rámci smlouvy, která je podepsána. Jsou to prostě dokumenty a v této věci, všichni to většinou dobře znáte, kdo něco stavíte anebo stavíte v obcích nebo ve veřejné sféře, prostě vy jste veřejná správa anebo jste stát, kdy musíte dodržovat zákony, kdežto ten dodavatel už na tom tak drsně není. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byl pan ministr a s faktickou pan poslanec Vít Kaňkovský. Připraví se následně pan poslanec Polanský. Prosím.

Poslanec Vít Kaňkovský: Už jenom krátce. Já jsem měl na mysli ta opatření, ke kterým došlo právě po té kalamitě. To znamená, já chápu, že oslabený terén právě u středových koridorů, kde ta firma skutečně to nepažila a ty kaverny tam sice ne na celém úseku, ale na části toho úseku jsou, tak tam samozřejmě to nešlo rozšířit na ty úplně plnohodnotné pruhy, ale ta opatření, která jste tam udělali následně, to znamená rozšíření o 30, 40, 50 centimetrů, to podle mého názoru udělat na většině toho úseku šlo už preventivně právě před nástupem zimy. A to jsem měl na mysli. Jinak souhlasím s tím, že prostě některé věci udělat nešly. Já vás tady opravdu, pane ministře, nechci nějak sžíratě kritizovat, ale ta opatření, pokud šla udělat po 16. prosinci a šla udělat i v těch místech, kde ty kaverny jsou, tak šla udělat podle mého názoru preventivně i dřív. Ale skutečně pojďme se bavit o těch následných opatřeních, a hlavně, ať mají možnost i další kolegové. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji i za dodržení času a nyní pan poslanec Polanský. Prosím, máte slovo. Jenom upozorňuji, že zatím mám tu dohodu, že v 19 hodin se bude končit. Je nějaká jiná? Protože já jsem byl mimo. Pokračuje se? (Posl. Faltýnek: Není to zákon, můžeme pokračovat.) Může se. Dobře.

Poslanec Ondřej Polanský: Vážený pane předsedající, členové vlády, poslankyně, poslanci, tématem dnešního večera je situace na dálnici D1. Jsem přesvědčen ale, že pokud budeme řešit problematiku nedávného zimního kolapsu na D1 izolovaně, nedojdeme k žádnému smysluplnému závěru ani řešení. (Odmlka pro velký hluk.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pardon, já se omlouvám. Prosím, můžete, pane poslanče.

Poslanec Ondřej Polanský: Případ D1 je totiž jen pomyslná špička ledovce. Jde o projekty daleko větších a hlavně dlouholetých strukturálních problémů, které, a to je potřeba objektivně říct, nezpůsobil ministr Ťok. Za celou dobu svého působení na MD nicméně ani nepřispěl k jejich řešení. Nediskutujeme dnes pouze o neutěšeném stavu dálnice D1, ale ve skutečnosti o tristním stavu investiční výstavby dopravních staveb v ČR.

Kritická situace, která kulminovala v ranních hodinách ve čtvrtek 13. 12. 2018, kdy řidiči zůstali na dálnici, resp. v té chvíli spíše parkovišti D1, uvězněni i na 14 hodin, byla důsledkem kombinace chronicky něřešených problémů. Jejich společným jmenovatelem je manažerská neschopnost či neochota zlepšovat se tam, kde selháváme. Stát se během výstavby dopravní infrastruktury totiž potýká s problémy ve všech fázích projektového řízení. Chybí zejména pečlivá a důkladná příprava projektové dokumentace včetně oponentury, tu bychom určitě ocenili nejméně na Prackovické estakádě na D8, a opravdu funkční systém stavebního dozoru. Zadavatel na začátku projektu musí investovat do skutečně robustní a neprůstřelné projektové přípravy a její oponentury včetně jasné daných mechanismů kontroly průběhu a plnění stavby. To, co ministerstvo dělá dnes, by se dalo charakterizovat slovy: chceme jezdit levně a rychle, ať to stojí, co to stojí, ať to trvá jakkoliv dlouho.

Problémy však nemáme zdaleka jen v oblasti výstavby dopravní infrastruktury. Vzpomeňte, kolik veřejných soutěží bylo úspěšně napadeno, kolik projektů skončilo fiaskem kvůli hloupým procesním chybám. Výkonnost státu při realizaci investičních záměrů je katastrofálně nízká, a to nejen kvůli neschopnosti takové projekty realizovat, ale co je snad ještě horší, neochotě se to učít. To bohužel platí i pro tuto vládu. Z Ministerstva dopravy za těch 1 510 dní, kdy je ve vedení Dan Ťok, nevezla iniciativa, která by skutečně mohla vést ke zlepšení situace v této oblasti. Plácáme se pořád dokola v novelách novel a dílčích úpravách. To, co přichází z Ministerstva dopravy, neřeší příčiny této chronické nemoci, ale pouze její symptomy. Někdy ani to ne. Slevy na jízdném strukturální problémy investiční výstavby nevyřeší. Nový mýtný systém, podaří-li se jej někdy vysoutěžit, strukturální problémy investiční výstavby nevyřeší.

Mimořádem v médiích je neustále prezentováno, například panem premiérem v jeho posledních Otázkách Václava Moravce, že nový mýtný systém ušetří na provozu miliardu korun ročně. Budíž. Ponechejme stranou, že zadávací podmínky poptávají výrazně zredukovaný objem služeb oproti současnosti, takže o úspoře nemůže být příliš řeč, a zaměřme se na to, kolik lidského úsilí a financí Ministerstvo

dopravy muselo na tuto soutěž vynaložit, kolik měsíců již úředníci na Ministerstvu dopravy tráví komunikací se zadavateli, Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže, neustále si píší o tom, kdo co na jaký flash disk nahrál. Úžasně produktivně vynaložené zdroje, není-liž pravda! Nebýt těchto nesmyslů, mohlo ministerstvo například věnovat úsilí tvorbě zákona o liniových stavbách. Ano, toho zákona, který mělo vládní hnuti ANO v programu. Za jeden rok v úřadě bývalý ministr dopravy za ANO Prachař dokonce zadal zpracování věcného záměru k tomuto zákonu. K realizaci se ale již nedostal. Po nástupu současného ministra šla celá tato iniciativa k ledu a kromě překněho věcného záměru nemáme téměř nic.

Tím téměř nic myslím loňskou novelu zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní a jiné infrastruktury. Už když jsme v prosinci 2017 přicházeli k jednacímu stolu, bylo nám ministrem přislíbeno, že to, co zde dnes řešíme, je náplast na nejbolavější místa, jak se říká v IT, tzv. hot fix, a že pořádné systémové řešení v podobě zákona o liniových stavbách přijde vzápětí. Jsme o více jak rok dál a liniový zákon nikde. Místo toho chystáme vyměnit jednu náplast za druhou. Další, tentokrát vládní novela čtyřistašestnáctky je už na světě a brzy dočeď do Sněmovny. Pro ty, kteří chtějí tvrdit, že čtyřistašestnáctka je plnohodnotnou náhradou za zákon o liniových stavbách, mám špatnou zprávu. Není. Například sousední Německo přijalo svůj zákon o liniových stavbách v roce 1958 a od té doby jej kontinuálně vylepšují. To se opravdu nedá srovnat s tím, jak horkou jehlou jsme zde před rokem sili tuto naší záplatu.

Že ZOVy nejsou, čím se zdají být, můžeme ilustrovat na jednoduchém příkladu. Oba zákony, jak německý liniový, tak česká čtyřistašestnáctka, obsahují přílohu, která uvádí seznam prioritních staveb, pro které lze uplatnit některá ustanovení zákona, např. agresivnější způsob vyvlastňování. Takzvaná předběžná držba v Německu, v Česku nazývána mezitímní rozhodnutí. Na první pohled všechno v pořádku. Na druhý pohled zjistíme, že zatímco Němci mají pečlivě vypracovaný postup, který... zcela jasně stanovena kritéria při rozhodování, která stavba na privilegovaný seznam půjde a která ne, u nás jsme seznam dávali dohromady asi jako když, s prominutím, hokynář licituje o ceně bedny veprťového. Nesledovali jsme jediné pravidlo nebo nějaký ukazatel. Na seznam prostě šlo všechno, u čeho měla většina poslanců pocit, že je důležité.

Podívejme se nyní na zmíněnou další chystanou novelu té tzv. čtyřistašestnáctky. Ze své, přiznám, že prozatím jen letmé analýzy mohu říct, že ani tato novela bohužel nemíří správným směrem. Stát zde dostává do rukou nové nástroje, občanům zase ubude trocha jejich práv, ale jak tyto nové nástroje vyřeší skutečnost, že podle Nejvyššího kontrolního úřadu devatenáct z jednadvaceti případů zpoždění silničních staveb bylo způsobeno nedostatky v přípravě na straně Ředitelství silnic a dálnic?

Zústáňme ještě u dálnice D1. Jak jsem již dříve zdůraznil, samostatnou kapitolou v celém komplexním problému při výstavbě dopravní infrastruktury je kontrola staveb, tedy supervize. Položme si nyní základní otázku: Používá stát dostatečné kontrolní nástroje? Již v roce 2013 byl na Ředitelství silnic a dálnic zaveden systém elektronické kontroly stavby modernizace D1 na prvních úsečích, tzv. systém EMAN. Technický dozor měl v tabletech nahraný program a výkresy celé stavby a prováděl zasílání všech informací ze stavby – fotografie, zápis, kopie stavebních deníků –

průběžně na specializovaný server Ředitelství silnic a dálnic. Byla tak zajištěna průběžná kontrola stavby. Bylo zřejmé, kde se nepracuje, a byl tak naplněn požadavek přímých dokumentů z průběhu stavby, které bylo možno průkazně použít v případě soudních sporů.

Proč byl tento systém zrušen a nahrazen jiným, zjednodušeným, který tuto funkcionality neposkytuje? Je vám jasné, že pokud by ke zrušení EMAN nedošlo, měl by investor, tedy stát, tedy my všichni perfektní informace v reálném čase o tom, na čem se kdy pracovalo, jaký důvod měla jaká prodleva, zda se objevují nějaké komplikace, popřípadě který den, kolik dělníků pracovalo na jakých dlíčích úkolech. Všechny signály o problémech jste mohli mít na stole průběžně od počátku každý den. Výzvy k nápravě mohly přijít daleko dříve ze strany ministerstva, resp. ŘSD.

Opět se potvrzuje staré známé pravidlo, že co neumím měřit, nemohu řídit.

Rád bych závěrem na tomto místě připomněl usnesení, které tato Sněmovna přijala na své poslední schůzi před Vánoci během schvalování rozpočtu Státního fondu dopravní infrastruktury. To usnesení zní: Poslanecká sněmovna žádá vládu ČR, aby věnovala maximální úsilí při zkvalitňování systému kontrolní činnosti dopravních staveb na Ministerstvu dopravy, Státním fondu dopravní infrastruktury a Ředitelství silnic a dálnic včetně jejich projektové přípravy, zejména tvorbou nových legislativních kontrolních nástrojů, dostatečným personálním zajištěním, odborné kontroly a jejím odpovídajícím finančním ohodnocením.

Jaké by tyto legislativní kontrolní nástroje měly být? Určitě to není např. zpoplatnění odvolání proti stavebnímu povolení infrastrukturální stavby, kde bude každý muset složit kauci ve výši (nesrozumitelné) tisíc korun jako paušál a dalších 10 tisíc korun za každé závazné stanovisko, které napadá, jak zní jeden z návrhů současně novely 416. Existuje ale obrovský prostor v elektronizaci jak stavebního řízení, tak navázaných procesů, kde rezervy při zrychlování výstavby dopravní infrastruktury zcela jasné jsou.

Ale zpět k D1. Je pravděpodobné, že celá situace okolo rekonstrukce kritického úseku D1, na kterém došlo v prosinci k oné kalamitě, bude mít soudní dohru. Považujeme za nutné zjistit, jakou roli v celé zakázce sehrál stát v roli investora zastupovaného ŘSD. Proto předložím v podrobné rozpravě Sněmovně následující návrh doprovodného usnesení: Poslanecká sněmovna žádá předsedu vlády, aby zpracoval nezávislý audit postupu Ředitelství silnic a dálnic při plánování, realizaci a supervizi zakázky D1 modernizace úsek 12 – exit 90 – Humpolec až exit 104 – Větrný Jeníkov.

Vzhledem k bezradnosti vlády v oblasti nastartování investiční výstavby dopravní infrastruktury jsme my piráti připraveni tu vhozenou rukavici zvednout a začít po celý ekosystém okolo výstavby dopravní infrastruktury legislativně zlepšovat, a to tam, kde jsou skutečné problémy, a ne tam, kde je zrychlování nejjednodušší. (V sále je hlučno.)

Já vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Kolovratník a připraví se s přednostním právem pan poslanec Gazdík. Tak prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Dobrý večer, kolegyně, kolegové. Nedá mi to a musím reagovat na Ondru Polanského, mého jinak milého kolegu, místopředsedu dopravního podvýboru. Chtěl bych panu kolegovi vzkázat – nevím, jestli chtěl nebo nechtěl vidět a znát informace on, nebo ten, kdo mu ten jeho proslov připravoval, ale když jsem slyšel kritiku, slova jako tristní stav investorské přípravy, tak to si myslím, že jsou velmi nefér argumenty. A musím ve faktické poznámce jménem rezorty dopravy a mých kolegů hned reagovat.

Ondra Polanský určitě ví o tom, že zavádíme progresivní metody, jako je BIM – Building Information Management. Ví, že provádime evelovou akci toho vzdělávání toho dialogu mezi investorem a dodavatelem. Ví, že postupně digitalizujeme celý proces. Zavádí se využití žlutého FIDIC, nebo testuje se žlutý FIDIC, tzv. Design-Build. Sami jsme slyšeli na podvýboru pro dopravu prezentaci poměrně ambiciozního přístupu k PPP na D4, tedy k prvnímu pilotnímu projektu formou soukromého a veřejného financování.

Co se týká metody BEST VALUE, vícekriteriálního hodnocení zakázek, tak jak ŘSD kritizované, tak SŽDC už mají první pilotní projekty, kde právě podle toho vícekriteriálního hodnocení ty zakázky hodnotí. Shodou okolností na SŽDC to jsou studie proveditelnosti z Brna na Přerov a na Ostravu, tedy ten pilotní projekt vysokorychlostních tratí.

Takže chápu tu politickou argumentaci, tu oponenturu, ale myslím si, že slova jako tristní stav přípravy jsou opravdu nefér. A jasné, vždycky je co zlepšovat a určitě můžeme nabrat vyšší tempo. A tady bych se chtěl jménem svým i svých kolegů vůči takové argumentaci ohradit. A myslím si, že od kolegů pirátů tohle určitě není fér. A mohl bych si vzpomenout na projednávání té loňské novely zákona 416, kdy byla učiněna dohoda třeba o plavebních stupních, a pak kolega Ferjenčík i přes tu dohodu (upozornění na čas) ji sporoval a nedodržel ty dohody. Takže prosím, takovouto argumentaci (upozornění na čas) si myslím, že byste si mohli odpustit. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tedy... Mám tady ještě jednu faktickou, omlouvám se. Takže pan poslanec Ferjenčík a následně tedy s přednostním právem pan poslanec Gazdík. Prosím. Vaše dvě minutky.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já musím reagovat. Já jsem žádnou dohodu o plavebních stupních neuzavřel, tak jsem ji nemohl ani porušit.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tedy s přednostním právem pan poslanec Gazdík. Prosím. A připraví se na faktickou pan poslanec Polanský.

Poslanec Petr Gazdík: Hezký dobrý večer, kolegyně, kolegové. Já se musím zastat kolegy Polanského. Tristní stav přípravy je něco, co bohužel jako uživatel zažívám denně. Jsem ten, kdo minimálně dvakrát týdně jezdí tam a zpátky, většinou třikrát až čtyřikrát týdně, po D1.

A já bych se chtěl pana ministra zeptat. Pan ministr měl hezký projev. Hezky mu ho napsali. Všechna čest. Ale já si myslím, že soudný investor a soudný ministr dopravy musel vědět už někdy od září, že D1 je neproveditelná v daném termínu. A já se proto ptám pana ministra. Pane ministře, kdy jste se dozvěděl, že akce na D1 kolem Humpolce – pominu uzavření 14 km – se nestihne? Kdy jste se to dozvěděl? Kdy jste zjistil, že to je neproveditelné? Co jste udělal pro to, aby tam řidiči pak třeba ve sněhu nestáli a sníh vás nepřekvapil? To je něco, co je neuvěřitelné! Od července tam jezdím, a v těch čtrnácti kilometrech jsem někdy napočítal i šest dělníků. To je něco, co tento stát platí, co my všichni platíme. Co jste udělal pro to, aby se to stihlo v daném termínu? Proto se vás ptám, pane ministře. Prosím, odpovězte mně, kdy jste zjistil, že se daná věc nestihne, a co jste udělal pro to, aby se nestalo to, co se stalo v prosinci. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s faktickou pan poslanec Polanský. Jenom vás požádám, jak jste načítal ta usnesení, abyste se k nim přihlásil ještě v podrobné rozpravě. Už je nemusíte číst znova.

A ještě přečtu dvě omluvy, abych to nezůstal dlužen. Pan poslanec Radek Holomčík se omlouvá z dnešního jednání od 19 hodin do konce jednání z pracovních důvodů a pan poslanec dr. Jaroslav Dvořák se omlouvá od 19 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Vaše dvě minuty. Prosím.

Poslanec Ondřej Polanský: Děkuji. Bude to velmi krátké. Jenom odpovím Martinu Kolovratníkovi. O všech metodách a nových postupech, které se připravují, samozřejmě vím. Na podvýbor chodím, jednání se účastním. Ale o čem jsem mluvil, byla ta minulost, těch posledních 15 let a 10 dní v úřadě. Ani jedna z těch metod, které poslanec Kolovratník jmenoval prostřednictvím předsedajícího, v podstatě není používána v reálném provozu. Všechno je to v přípravě. Očekával bych dva čtyři pět let, kdy držela moje strana Ministerstvo dopravy, trochu rychlejší postup. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní se vrátíme do obecné rozpravy a mám tady pana poslance Mariana Jurečku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Dobrý večer milé kolegyně, vážení kolegové, pane předsedající, členové vlády, dovolte mi, abych reagoval na některé věci, které tady pan ministr dopravy objasňoval. Začnu tím, že asi kdyby takovéto vystoupení věcné, byť tam bylo pár zbytečných popichnutí, pan ministr Ťok tady přednesl v prosinci, kdy jsme o to žádali, tak jsme měli ten bod asi za hodinu a půl vyřešený, emoce by se v mnoha ohledech uklidnily a mohlo to být odehráno zcela jinak. My

jsme mezitím poslouchali zhruba měsíc různé výroky, kdy pan premiér říkal, že to jinak dopadnout nemohlo, protože se musí soutěžit jenom na cenu. Tady to budu rozporovat. Budu rozporovat i to, co jste říkal, pane ministře, vy, protože ani u minulého zákona o zadávání veřejných zakázek nebylo nutné soutěžit na cenu. Bylo to o odvaze zadavatele, jaká kritéria k předmětu zakázky byl schopen do té zakázky dát. A ptal jsem se, potom jsem si to ještě ověřoval u legislativců po dobu, co jste mluvil, nebylo to nutné a zdaleka ne všichni zadavatelé v té době, o které mluvíme, kdy byla tato zakázka zadána, soutěžili na cenu. Tolik pro korektnost, abychom nemátlí veřejnost. Mně osobně vadí, když potom pan premiér říká, že není možné jinak, než soutěžit na cenu.

To stejné, když jste vy obhajoval některé věci a říkal jste, že tady napadl sníh, kalamitní sníh a podobně. Já jsem studoval bioklimatologii a v těchto nadmořských výškách v tomto období 10 až 15 centimetrů za den není kalamitní stav srážky sněhu. To bychom se museli bavit o tom, že napadne 40, 50 centimetrů sněhu. To potom můžeme ohlašovat opravdu za kalamitu s přihlédnutím k tomu, že ostatní komunikace v rámci Kraje Vysočina v inkriminovaném období byly průjezdné a sjízdné. Takže tolík pro korektnost. Ano, vysvětluj, kdyby tehdy od vás jasně zaznělo, že se tady Sněmovně postavíte čelem, zodpovíte ty otázky, které my jsme kladli ve veřejném prostoru, vy jste říkal, že nechcete odpovídat, mezičtím vaši poslanci zamítlí tu možnost tehdy na jednání schůze před Vánočemi o tom hovořit, tak bychom se posunuli věcně úplně někam jinam.

Nicméně byly tady zmiňovány některé věci ve vztahu k panu ministru Šimonovskému. Přiznám se, mě nikdy nenapadlo, abych se jako ministr odvolával třeba na pana ministra Zgarbu nebo na pana ministra Mládka nebo na pana ministra Fencla, že něco na resortu nejde a podobně. Nicméně vy jste sám argumentovali, i pan premiér, že jste říkali, že doba přípravy stavby trvá u nás 10 až 12 let. To, když se na to podívám, řekli jste ty výroky v roce 2018, tak víceméně se dostáváme do období mandátu pana ministra Šimonovského, a zase když se podívám na jeho kilometry zahájených dálnic, tak on dokázal zahájit nějakých 112 kilometrů faktické nové výstavby. Samozřejmě dělal v tu dobu i na přípravě budoucích projektů. A on třeba byl jedním z těch, který zahajoval komunikaci s Pardubickým, Olomouckým krajem, aby se v rámci zásah územního rozvoje kraje řešila trasa R35. Je to i to memorandum, které ministr Šimonovský podepsal s tehdejším hejtmanem Rabasem a které vy jste a naše vláda jsme na něm postavili dohodu, která následně byla uzavřena mezi vámi, zástupcem vlády a Pardubickým krajem ohledně strategické podpory pro výstavbu R35. Tolík jenom pro korektnost těch diskusí.

Nicméně vrátím se k tomu, o čem tady hovořil i kolega Kaňkovský. Já bych hrozně rád chtěl slyšet to, že když se budou v příštím roce plánovat úseky, že tam bude jasně definováno, že tam vzniknou odpočívadla. Ta by měla vzniknout na provizorních okrajových pozemcích, které třeba i Ředitelství silnic a dálnic si pronajme, jak to dělá u některých přeložek, třeba u kategorie silnic prvních a druhých tříd, kde to třeba dělají i krajské úřady. Protože si myslím, že to je nutné řešení. Když jsme se bavili s členy integrovaného záchranného systému, tak ti říkali, je to problematické na 14 kilometrech nemít tady tato odpočinková místa, nemít možnost garantovat, že projedeme, že bude třeba udělat nutný zásah, je to ohrožování a

hazardování a prostě tito lidé říkají, že takto by to nemělo být plánováno a měly by tam být ty zálivy pro odstavení vozidel. Já jsem strávil minulý týden šest hodin na cestě ze Štrasburku do Prahy. Musím říct, že jsme projížděli uzavírkami na německých dálnicích, a mohu říct, že tam přeložky na úplně nové pozemky budovali a víceméně ty zúžené pruhy byly v garanci standardních dvou jízdních pruhů, jaké máme dnes. Dokázali to Němci rozšířit. Bylo vidět, že to bylo i v lokalitách, kde provizorně přemostili vodní toky, a ten silniční provoz byl plynulý.

Vy jste tady zmínili a někteří poslanci i podepsali návrh, který údajně má řešit situaci na D1 tím, že se zakáže plošně předjíždění vozidlům nad 3,5 tuny v týdnu od 6 do 10 hodin. Prosím, nedělejme toto pauzální řešení, protože si myslím, že kdyby se tady, a vy jste to, pane ministré, naznačil, opravdu dobré provedla komunikace mezi kolegy z Ředitelství silnic a dálnic a dopravní policií a využívalo se více proměnlivého značení, které může třeba klidně i přibýt, tak si myslím, že jít cestou reagovat operativně na vývoj dopravy a na vývoj počasí tím, že se začne omezovat rychlosť, začne se omezovat předjíždění, auta se budou dříve stahovat z dálnice před těmi inkriminovanými úseky, je to daleko lepší, systematictější řešení než říkat, že plošně zavedeme zákaz předjíždění na 3,5 tuny. Opravdu myslím, že to není řešení, které by od nás veřejnost, laická řidiči, ale především i profesionální, kterých se to týká, očekávali. Je dokonce i studie Centra dopravního výzkumu, doporučují, seznamate se s ní, která ukazuje, že když modelovali, tento dopad byl už v roce 2008, jak by dopadl na praktickou dopravu, tak z toho nevyšlo, že by to přispělo k řešení dopravní situace. I oni zmiňují, že má smysl bavit se o tom ve vytipovaných úsecích lokálně takovéto opatření zavést.

Dále jste se dotkl pichlavě mé osoby. Já tady hovořím k této problematice z pozice člena hospodářského výboru a člena podvýboru. Já nemám ambici být tady nějakým způsobem neracionální. Já jsem opakovaně veřejně řekl, že když ten problém popíšete, řeknete, jaké vám chybí nástroje, že jsme připraveni jako opozice pomoci těm řešením tak, abychom ty věci posunuli kupředu, aby se třeba řeklo dobré, pro odlehčení D1 je klíčová D35, potřebujeme ještě nějakou další legislativní podporu nebo rozpočtovou podporu nebo jakoukolivjinou. Rádi jako opozice pomůžeme. Nikdo z nás, a všichni tady auty jezdíme a velká část i na Moravu, nemá radost z vývoje na D1 a rádi tomu jakýmkoliv způsobem pomůžeme. Ale nechceme slyšet, že za to může zákon o veřejných zakázkách a soutěžení na cenu a že za to může v zimě kalamitní sníh. Takové argumenty já úplně nepovažuju za korektní.

Vy jste tady také trošku tukl na adresu kůrovce. Já to tady nemohu neopomenout nezmínit, byť tuto debatu tímto směrem nemám ambici košatit dnes večer, ale chci říci, že já jsem opakovaně předkládal na vládu materiál, několik materiálů, které ukazovaly na ten stav, který je. Popisoval jsem, co se děje, jaké máme možnosti, jaké způsoby řešení volíme, a nikdo z členů vlády, kteří mě i potom, co jsem odešel, kritizovali, tehdy neřekl, že s tím nesouhlasí, že mu to přijde málo nebo že by navrhoval něco významně lepšího. Udělal jsem tehdy bezprecedentní kroky jako vy. Možnost vypovězení smluv, udělal jsem opatření obecné povahy, za které jsem byl tehdy výrazně kritizován. Žádal jsem tehdy o vyvolání a zavedení krizového stavu. To mně tehdy bylo odmítnuto ze strany Ministerstva vnitra i ze strany premiéra. Snažil jsem se dělat maximum toho, co chci.

A když se vrátím zpátky k D1, tak opravdu bych byl rád, kdybychom zůstali v té věcné korektní rovině. Zmíním ještě jednu věc. Vý jste popisoval, že tehdy ministr Šimonovský mohl rozhodnout o tom, aby se ta rekonstrukce odehrála i v duchu rozšíření o další, třetí pruh. Myslím si, že i vy dneska máte v rukou to, že jsou tady ještě úseky, které nejsou vysoutěženy, které lze prostě vrátit v nějaké fázi projektové přípravy a říci, chceme to rozšířit, a už tam ten třetí pruh přidat. Stejně ho jednou za deset patnáct let nějaký vás nástupce bude dělat. Takže pokud říkáme, že ministr Šimonovský před dvanácti třinácti lety něco neudělal, dneska pořád na některých úsecích, na které přijde řada až třeba v závěru postupně rekonstrukce, tak klidně se o tom můžeme bavit. Myslím si, že by to bylo k věci.

Dokonce ministr Šimonovský tehdy plánoval a navrhoval rozšíření na šest pruhů v úseku Holubice–Brno. Můžete si dohledat z veřejných zdrojů, že když o tom mluvil a chtěl tuto podporu získat, bylo mu to odmítuto z důvodů rozpočtových. On byl také v podstatné jiné situaci. Dneska jste v situaci, kdy de facto ŘSD mělo v minulých letech i problém všechny finanční prostředky proinvestovat.

Takže tolík jenom pro korektnost té diskuse. A budu hrozně rád, když se prosím pěkně ještě vyjádříte k těm uzavírkám v příštím roce, k těm zálivům, tak aby ta auta tam mohla mít větší šanci být odstavena v okamžiku, kdy se tam stane problém, a k té spolupráci mezi policií, k té otázce proměnlivého značení, nikoliv plošného zákazu pro vozidla nad 3,5 tuny v celé České republice.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Dobrý večer všem. Nyní se s faktickou poznámkou hlásí pan poslanec Zlesák. Než dorazí k mikrofonu – pan místopředseda Okamura se nám omlouvá od 19.15 hodin z pracovních důvodů. Prosím.

Poslanec Radek Zlesák: Dobrý večer, vážení kolegové, vážený pane předsedající. Já tedy musím krátce reagovat na slova kolegy Jurečky. Já si myslím, že když vyzývá ke korektní diskusi, sám by se korektní diskuse měl držet. Já jsem v ten inkriminovaný čas v té koloně stál a sjížděl jsem na Velkém Beranově. Jsem z Vysočiny, žiju na Žďársku a tu situaci znám velice dobře. Ne jenom D1 byla neprůjezdná, ale i všechny okolní silnice byly neprůjezdné, jak silnice první třídy, tak i silnice druhé třídy. Já si myslím, že korektní diskuse by měla být dodržována ze všech stran. Tvrzení, že příčinou této kolony nebo vzniku této kolony byly pouze klimatické podmínky, popřípadě zúžení, je velmi krátkozraké. Na D1 jsem strávil již mnoho času v kolonách, a to jak v teplých letních měsících, tak i v mrázivých zimních. A tou základní příčinou je nekázeň některých řidičů. A pokud já stojím v koloně a nevidím dopravní policii, která se tomu věnuje a umožňuje plynulý provoz jak ostatních účastníků, tak i vozů údržby, tak ta kolona vždycky při sněžení vznikne. To je jeden z aspektů řešení, že dopravní policie v těchto situacích musí být na dálnici vidět. Nezapomeňme, že D1 se opravuje a je to stavba a projíždíme stavbou. Bohužel na stavbu – a nikdo ještě nic nepostavil, žádnou aplikací.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Tak já děkuji. Ještě se s faktickou poznámkou hlásí pan poslanec Gazdík. Prosím.

Poslanec Petr Gazdík: Já bych řekl kolegovi předčeňkovi prostřednictvím pana předsedajícího: Pane kolego, já jsem také v inkriminované době projížděl a na rozdíl od vás jsem těmi okolními silnicemi první a druhé třídy prostě projel. Uznávám, že mám vůz 4x4, což se ve sněhu hodí. Na druhou stranu chápu, že hájíte svého pana ministra. Ale to, co se děje v úseku kolem Humpolce, je především neschopnosti ministra dopravy, a tím, že nebyl schopen odhadnout, jak dlouho bude vypadat oprava, a to, že v září ještě nevěděl, že se to do prosince nestihne, nebo že na to prostě dlabal.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan ministr se hlásí s přednostním právem, takže prosím.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Tak já jsem chtěl reagovat až na konec, ale dvojitě vystoupení pana poslance Gazdíka mě vyprovokovalo k tomu, abych reagoval.

Víte, tahleta emotivní prohlášení, co jsem měl vědět a co jsem měl udělat, jsou moc pěkná. Já jsem si mohl myslit cokoliv. Ale jestli jste stavěl něco většího, než je s odpuštěním šopka, tak víte, že zhotovitel na takovéto stavbě, pokud má rozestavěný výkop v délce osmi kilometrů a slibuje vám, že něco udělá nebo neudělá, tak i v době, kdybych se tehdy rozhodl, že ho vyměním, k čemuž jsem neměl žádný podklad a žádné právo, no tak tam neexistovala varianta, že tam naženu někoho, zmobilizuju někoho jiného, který to do té doby udělá. Prostě každý, kdo něco stavěl, ví, že nejefektivnější cesta je snažit se toho dodavatele dotlačit k tomu, aby tu práci udělal. A já se vám bez mučení přiznám k tomu, že mě ani nenapadlo, že ten zhotovitel prostě dělá výkop bez toho, že ho zapaží, a že tam vyrobí problém, který se musí řešit tímto způsobem.

Takže jako rozčilovat se tady a dělat z toho scénu, že tady ministr nevěděl, že má někoho vyhodit, je tedy laciný populismus a má od pravdy a reality hodně, hodně daleko. Takže vaše otázka, že jsme to mohli vědět a měli jsme dávno dělat a že to je manažerské selhání, já bych tedy rád viděl, jak byste tu situaci v rámci zákona vyřešil bryskně vy. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Chtěl bych poprosit, jestli bychom tu debatu případně trošku uklidnili.

Mám tady tři faktické poznámky. Jako první pan poslanec Gazdík. A než dojde k mikrofonu, tak zde mám tři omlovenky. Pan poslanec Třešňák se nám omlouvá od 19.30 hodin do konce jednacího dne, paní poslankyně Langšádlová se nám omlouvá

od 19.20 do 23.45 hodin z pracovních důvodů a pan poslanec Bláha se nám omlouvá od 19.30 do 21 hodin z důvodu jednání ve volebním kraji. Prosím.

Poslanec Petr Gazdík: pane ministře, budete se divit, ale postavil jsem jako starosta obce mnohem víc než šopu a vím, co je to stavební dozor. A nejsem schopen pochopit, jak to, že na více než osmi kilometrech, pokud není pažení, tak jak jste sám přiznal, nefunguje stavební dozor, a vy to nejste schopen odhalit včas. Ta zakázka nezačala v prosinci, ta začala mnohem dříve.

A já se znova ptám, kdy jste zjistil, že ta firma to nestihne a že to není v pořádku. A co jste činil? Na to jste mně neodpověděl. Promiňte, postavil jsem toho víc než šopu, a promiňte, myslím si o vás, že jste neschopný ministr. Prosím přesvědčte mě o tom, že to není pravda. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. A v tuto chvíli nemám dalších faktických poznámek, takže budeme pokračovat v rozpravě. Prosím pana poslance Dolínka, přípraví se pan poslanec Luzar.

Poslanec Petr Dolínek: Dobrý večer. Stalo se zařazením toho bodu přesně to, co jsem si myslел, že se stane. Padesát pět minut jsme tady sledovali expozé lokálního poslance z Vysočiny, který tady diskutoval s ministrem na téma jedné opravy na Vysočině. Při vší úctě k těm, kteří tam v té zácpě byli, při vší úctě k tomu, jak to bylo nepříjemné, ale aby si nějaký poslanec bral seniory a děti do úst, jejich nelehkou situaci a tady sedmkrát zopakoval ty nešťastníky, jak na tom byli, mně to přijde až nemorální. Je to hrozné samozřejmě, že se to stalo. Já sám jsem několikrát dál na dálnici někde stál: v Čechách, v Rakousku, v Německu, dvě stě metrů přede mnou se stala havárie, kde stál autobus, a viděli jsme, jak musel přiletět vrtulník, všechno, byly tam mrtví, hrozně nepříjemné věci. Tohle bylo ještě horší než ten vrtulník, samozřejmě ne po stránce lidských životů, ale toho, co tam museli zažívat ti ostatní. Ale v životě bych si to zde nevzal do úst. Přijde mi to špatné.

Máme zde podvýbor pro dopravu. Já bych se tady zeptal klidně předsedy podvýboru, kolikrát ten podvýbor byl obsazen všemi 18 členy toho podvýboru, kolikrát tam přišli. Kolikrát tam někdo zvedl ruku a řekl, že chce řešit tento úsek dálnice D1. Tipnu si, že ani jednou tam nebyl řešen. Já si vážím toho podvýboru, protože měl víc než, tuším, jedenáct zasedání. Ta téma nejsou jednoduchá. Je to skutečně od železnice až po PPP projekty. Je to velmi obšírné, co tam musí řešit. Ale nemyslím si, že se tomu věnoval ten podvýbor. A já bych uvítal, kdybychom příště tato téma nejprve řešili tam. Stejně jako vítám, že nejprve podvýbor pro justici bude řešit to, co se děje v justici, a až následně, pakliže budou nějaká zjištění, se případně půjde sem na plénum. Také bychom mohli chtít řešit obchvat Náchoda zde na plénu. Také bych se mohl chtít ptát, jestli vyjádření pirátů jsou dostatečně transparentní a podpůrná pro to, aby Pražský okruh stál co nejrychleji, a že to chci jako téma tady, a budu tady o tom vyprávět hodiny a hodiny a budu tady řešit ty problematiky. Ale to je přece špatné.

Co se zde dá pochválit, je určitě to, že hejtman v dané hodině nelenil, nepřemýšlel, jak bude ve Sněmovně lovit body, ale hejtman ve spolupráci s policií a ministerstvem koordinoval s ŘSD kroky tak, aby v ty hodiny začaly zasahovat jednotky IZS. A myslím, že napříč celým politickým spektrem – a děkuji, že pan poslanec zjevně také někam volal v ty hodiny – IZS zafungovalo. Ty chlapi, ženský prostě v té práci dělali to nejlepší a v koordinaci s hejtmanstvím a se všemi, co tam pracují, odvedli nejlepší práci. Za to velké díky.

To, že ŘSD není v nejlepší kondici, to asi víme. Na druhou stranu v situaci, kdy si stavební firmy mohou dovolit zaplatit násobně více ty nejlepší, je vždycky složité, aby stát měl ty nejlepší ve svých službách. Podářilo se v některých městských státních firmách rozvolnit odměňování zaměstnanců. ŘSD na tom tak ještě není. Zde bych dal na zvázenou, aby ŘSD opravdu zvažovalo více posun k manažerským platům, ale i k manažerské odpovědnosti.

To, co bych uvítal, je jasné prohlášení, že ten, kdo koordinoval v ŘSD tento úsek, nebo ti, co ho koordinovali, budou přesunuti jinam. Ti, co to měli na starosti, by neměli dělat D1. Nechci, aby skončili v práci, ale ŘSD má řadu územních pracovišť a asi by měli jít na jiné úseky jiných komunikací. Myslím si, že tento tým, byť se do té situace dostal v nelehké situaci, ale měl by odejít, neměl by dálé řídit nic. Ta důvěra určitě byla ztracena.

Ale byť můžu mít řadu výhrad k panu ministrovi, tak v oblasti D1 vím, že ty práce probíhají, ta snaha tam je. V zákonných limitech, které jsou, tam ta práce probíhá. A samozřejmě pakliže zde tato Sněmovna vytvořila v minulosti zákon, který říká, že se vyhrává na cenu a na další věci, tak to prostě problém je. A to, že může někdo někoho vyhazovat ze stavby – ano může. Ale v jednu chvíli je tam nějaká odvaha. A není to odvaha ministra, ale ředitelství ŘSD, zda v jednu chvíli odstaví dodavatele. A to asi kolegové velmi dobře vědí, obzvláště ti, co byli ministry jinde, že v lesích také nerohoduje ministr. Ale ten ředitel lesů musí v jednu chvíli odhadnout, zda – i když ta smlouva by pořád teoreticky mohla běžet – zda odstaví toho dodavatele a rizikuje soudy, nebo ne. Někdy se to vyplatí a někdy ne. Někdy se vyhrává, někdy prohrává.

Jestli se nepletetu, když České dráhy odmítly převzít od Škodovky vlaky, respektive zaplatit jim, nakonec zaplatily po soudech víc, než kdyby v danou chvíli zaplatily. Jinde, když Praha odmítla platit za Blanku, tak zatím všechny arbitráže v miliardách ustála. Je to vždycky věc, která je na zvázenou. Ale já bych ocenil, pojďme se bavit o dálniční síti jako celku. Myslím si, že daleko větší problém, byť zase je to nepřijemné, co se na té Vysočině stalo – asi také pan ministr mohl určitě zvažovat některá vyjádření jinak, ale v těch emocích je to vždycky složitější. Ale tady vidím alespoň, že se dějí opravy, opraví se to, opravené to bude.

Mě třeba velmi výrazně trápí, a nejsem z toho regionu, stav této dálnice, dálniční síť na severní Moravě. Poté, co se stalo u Ostravy s tou dálnicí, doted' tam není jasné světlo na konci toho tunelu – ale nebudu zde řešit ty dílkí věci. Pojďme se prosím bavit o tom, jak pomůžeme rozvoji dálniční sítě, pojďme se bavit o tom, kdo to zafinancuje. Pojďme si prosím říct, že jsme schopni dálniční a železniční síť platit bez ohledu na to, jestli Evropská unie na to přispěje v příštím programovém období, nebo

ne. Že je to prostě finanční priorita státu a je jedno, jak to zazdrojujeme. A je to pro mě více než tady dělat tuto estrádu na téma "jsem poslanec z jednoho kraje a potřebuju to vzkázat do kraje".

Ale nabízím samozřejmě veškerou pomoc panu poslanci v tom, že budu rád jedním z těch, kdo na RSD budou volat i mimo zasedání Sněmovny, a bude jim říkat něco vám nejde. Ono jim to prostě občas jde. Myslím, že třeba oprava, byť byla nepříjemná, silnice a dálnice Benešov na Budějovice. Tam se ukázalo, že nakonec byla efektivní, zrychlila tam tu dopravu, jsou tam ty pruhy dva v místech, kde to předtím nebylo přehledné. Je to bezpečnější, tam se to povedlo. A je holt úsek, kde se to nepovedlo. A říkám, potrestejme ty koordinátory té stavby, ale netrestejme ministra. Děkuji. (Potlesk z rād poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Chtěl bych poprosit poslance, aby se obraceli na poslance mým prostřednictvím. A nyní dvě faktické poznámky. Pan poslanec Jurečka, poté pan poslanec Kaňkovský.

Poslanec Marian Jurečka: Budu stručný. Já chci reagovat na vystoupení teď kolegy pana poslance Dolinka. Myslím si, že zhruba 16 minut projevu pana poslance Kaňkovského bylo opravdu velice seriózně, korektně pojatých, nebylo to žádné barvitě líčení. A říct tady, že tady líčí nějaké dojemné historky, si myslím, že není korektní k tomu, co jsme slyšeli. Nebylo to útočné, bylo to faktické a bylo to tak, aby se hledalo řešení propříště. Mimochodem když jsem poslouchal vašeho stranického kolegu, experta na dopravu, pana kolegu Birkeho v neděli v Otázkách Václava Moravce včetně Martina Kolovratníka, vy jste tam všichni tři mluvili v poměrně podobném duchu. Tak teď jsem docela překvapen z vašeho vyjádření.

A vypovídат smlouvy lze. Já jsem ten krok udělal. Není to jenom o tom řediteli dané organizace. Pokud ministr jako zakladatel dá ten příkaz, například i z posvěcení vlády, což jsem taky udělal v případě kůrovcové kalamity, je to možné. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. A prosím pana poslance Kaňkovského s faktickou poznámkou.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobrý večer ještě jednou. Chtěl bych prostřednictvím pana předsedajícího reagovat na výstup pana kolegy Dolinka. Musím říct, že si ho vážím za spoustu jeho racionálních výступů tady ve Sněmovně, ale musím říci, že mě dneska opravdu překvapil. Jsem lokální poslanec Vysočiny. Já se za to vůbec nestydím. Vy jste poslanec z Prahy, já nebudu říkat lokální, prostě jste poslanec z Prahy a já si vás vážím. Jestli se tady budeme častovat těmito podle mě naprostě iracionálními označeními – 500 tisíc obyvatel Vysočiny je nějakých méněcenných? Já si osobně myslím, pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, že byste měl vážit slova.

A pak je potřeba si uvědomit jednu zásadní věc. V té koloně nestáli lidi z Vysočiny, těch tam stála jenom malá část. Ale tam stáli lidi z poloviny Moravy. A

stáli 30 kilometrů tam a 30 kilometrů zpět. Nebo respektive pak někteří, kteří se vraceli zase třeba do Prahy. Senioři a děti, ti tam skutečně byli. To není žádný výmysl. A já jsem lékař a navíc traumatolog. Takže se setkávám s těmi lidmi, které tam potom z těch havárek ošetrujeme. A také jsem dělal několik let ředitele nemocnice. A v každé takovéhle organizaci musíte velmi dobře nastavovat bezpečnostní opatření. Protože pokud je nenastavíte, tak se jednou stanete tím, na koho bude podané trestní oznámení, že jste ty bezpečnostní procesy nastavené neměl. To znamená, my máme rezignovat na minimalizaci rizik na dálnicích? To přece nemůžete myslet vážně! A já jsem se také v tom svém projevu zmínil o tom – dopředně, bavme se o tom, co uděláme pro to, abychom v budoucnosti podobné situace nezažívali.

Takže já bych vás chtěl velmi a teď jenom velmi zdvořile požádat, zkuste příště přemýšlet o tom, jakým způsobem budete útočit. Tohle skutečně nebylo věcné.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za přesné dodržení času. A nyní prosím pana poslance Dolinka, který bude reagovat s faktickou poznámkou.

Poslanec Petr Dolínek: Prostřednictvím pana předsedajícího. Já jsem se nechtl panu poslance dotknout. Co se týká jeho profesní kariéry, je úctyhodná. A co se týká zastupování, tak si myslím, že Vysočina stejně jako zbylých 13 krajů a Praha mají to štěstí, že zde mají poslance, kteří v prvé řadě myslí na svůj kraj, ale také naštěstí myslí na republiku. Proto říkám, mělo by to téma být širší než jenom jedna situace. Obzvláště když už jsme měsíc a půl od toho, co, jak jste zde řekl na začátku, bylo velmi špatné pro toho, koho se to dotklo.

Víte, já tady musím říct jednu věc, proč jsem možná takhle trošku roztrpčen. A kolegové z poslaneckého klubu to mohou potvrdit, že jsem to dneska poněkolikáté zmiňoval u nás na klubu. Jsem tady teprve rok a čtvrt, tak proto jsem si na to možná nezvykl. Mě ale roztrpčuje, že máme v tuto chvíli dvacetistránkový program před sebou, kde je 230 bodů, které se dotýkají celé republiky. (Ukazuje do pléna program.) Jsou to často věci nejen o této republice, ale jsou to smlouvy, které mají hájit zájmy našich občanů v zahraničí. A jsou to věci, které se neustále díky takovému zařazování bodů – já nezlehčuji vaši snahu, pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího – a takovéto body, které se sem ad hoc dávají, je pořád odsouvají. Jednou je to Fakultní nemocnice v Ostravě, jednou je to tato politovánihodná situace, jednou je to zase něco jiného, co nás roztrpčí. Jednou vezmeme Istanbul, pak vezmeme, já nevím, Maroko, příště nás třeba někdo naštve v OSN, pak nás třeba něco nepotěší v Indii.

My jsme prostě schopni od Šumavy k Tatrám tady řešit, co nás aktuálně napadne. Ale proboha, od toho máme výbory a podvýbory! Od toho jsme schopni dělat určitě i kulaté poslanecké stoly. Pojd'me se věnovat tomu, co tady je. A pakliže vzejde z podvýboru bod týkající se dálniční sítě, i pan kolega pakliže ho bude chtít zpravidlovat, já budu první nadšený, který řekne ano. Jestliže to bude série usnesení, která k něčemu povede, která možná podpoří i pravomoci ministra, a může z toho být i polovojenský, v uvozovkách samozřejmě, režim na té dálnici, jsem všemá deseti

pro. (Předsedající upozorňuje na čas.) Ale mějme to s výstupy, které jsou použitelné pro celou republiku. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a nyní prosím pana ministra Ťoka s přednostním právem. Pardon, je tady faktická poznámka pana poslance Benešíka nejdřív.

Poslanec Ondřej Benešík: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, ona D1 a stavba dálnic je celorepublikový problém. Já jsem poslanec ze Zlínska a jsem na to hrdý. A lidí ze Zlínska se to dotýká také. A to, že se máme skutečně věcně a odborně bavit o tom, jak situaci pomoci ve výborech, v podvýborech a potom přicházet s konkrétními návrhy, to je pravda. Ale ta situace nás nenapadla. Ona prostě nastala, a nastala proto, že situace na D1 byla prostě špatně zmenežovaná. V tu dobu na Vysočině prostě to omezení nemělo být. A kdyby tam náhodou bylo z vážných důvodů, a ty vážné důvody podle mého názoru nebyly a mělo být odstraněno, tak na to měly být příslušné úřady, které spadají pod Ministerstvo dopravy, nachystány. Prostě pluhy nemůžou být širší, než je to omezení! To přece dá rozum! Takže pokud ŘSD pravidelně to dělalo, a ŘSD je zřizované Ministerstvem dopravy, pravidelně spoléhalo na to, že prostě nenasněží, a pravidelně prodlužovalo ty lhůty, a jedenkrát nasněžilo, a já jsem to už jedenkrát tady i říkal – já jsem si myslí, že existuje nějaký plán, plán B, že. Dneska jsem komentoval brexit, tak řekněme plán B. A on žádný plán B nebyl. Ono se prostě spoléhalo, že nenasněží. A my chceme slyšet, co se stane, když nasněží příště. Jestli tam ty tisíce lidí, kteří jsou i z mého Zlínského kraje, budou trpět, nebo nebudou. Je to naše odpovědnost a je to především odpovědnost Ministerstva dopravy.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní prosím pana ministra. Ještě přečtu nějaké omlovenky. Omlouvá se nám pan poslanec Jelínek do 20.30 z pracovních důvodů, omlouvá se nám pan poslanec Bělobrádek od 19.30 do konce jednání z pracovních důvodů, omlouvá se nám paní poslankyně Golasowská od 19.30 do konce jednání. A omlouvá se nám paní poslankyně Maříková od 19.30 do konce jednání.

Prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Tak jenom velmi krátce. Já bych rád zareagoval na pár věcí, co tady byly řečeny.

Za prvé panu Benešíkovi: ŘSD má, a na tento úsek má radlice a pluhy, které tam vlezly. To znamená, říct, že bylo překvapeno, že sněží, je prostě... Jestli tady chceme vést tento typ debaty, tak to právě není ten věcný, o kterém se bavíte, že jste tady chtěli debatovat věcně.

A ještě bych se vrátil k tomu, co říkal tady pan Gazdík. Za prvé, že má čtyřkolku, to jsme hrozně rádi, že to víme. A že čtyřkolka projede tudy, kudy neprojede kamion po těch jedničkách, to taky všichni víme. Takže říct, že on projel, takže není pravda,

že tam byla kalamita. Pane poslanče, byla. Ať budete říkat cokoliv, tak byla. To, že 40 centimetrů nenapadlo za celý den, tam o tom okamžiku taky svědčí povětrnostní podmínky. Já nejsem člověk, který studoval klimatologii, ale jestli vám z plus dvou stupňů to klesne na minus sedm během 20 minut a začne sněžit, tak tam prostě ta situace nastane.

A k tomu vašemu hodnocení. Víte, já nemám potřebu říkat, co si myslím o vás. Zrovna ne na mikrofon. Vy možná v rámci toho, jak jste tady v té Poslanecké sněmovně už poměrně věčnost, tak víte, jak někoho provokovat. Mě to vaše hodnocení až tolik nebolí. Trošku bych řekl, že znaje situace v Suché Lozi a toho, jaké stavby se tam udělaly, tak já bych se teda tady tolik nechlubil, jako se chlubíte vy. Ale minimálně bych řekl, že z mého pohledu vám trošku chybí slušné vychování. Děkuji. (Potlesk z lavic ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a prosím pana poslance Luzara.

Poslanec Leo Lúzar: Vážený pane předsedající, dámy a páновé, dovolte mi pronést taky v tento pozdní večer pár slov k situaci, která už byla. Ale zeptám se, možná hypoteticky, řečnický: Zažili jsme za novou dobou, novodobou historii České republiky, ministra dopravy, který by byl pro nás takový, kterému jsme tleskali, kolik otevřel nových dálnic, že by zvládl všechny zimy a že by auta jezdila plynule, že by nedocházelo k haváriím a podobně? Odpovězme si, a teď bez politické příslušnosti, kolik takových ministrů dopravy známe. Já si na žádného nevzpomínám. I ten tolik citovaný ministr Šimonovský šel pěšky, protože sliboval, že tam bude vést dálnice, a ona tam prostě nebyla! A řekněme si, proč tam nebyla. Ten aspoň měl tu čest, že teda šel pěšky.

Co se týče situace, která nastala, já bych se velice rád jednou zabýval situací, že když nasněží, tak všechno bude v pořádku, nebude žádná havárie a žádná auta nebudou stát. To prostě je osud dopravy, která momentálně funguje v tom hustém provozu, který je.

Dne 14. ledna jsem dostal mail od občanů, kteří uvízli v Německu. Tam nebylo zúžení, tam prostě boural kamion, protože sněžilo. A nesněžilo, že by tam byla kalamita, která později byla, prostě nasněžilo, kamion se naboural, pět hodin tam stáli. Pět hodin stáli bez jakékoli pomoci, že by tam někdo jezdil, policisté rozdávali pití, starali se o to. Ne, pět hodin tam stáli, prostě zablokováni, nehnulo se to. To je Německo, vzor dopravy, vzor situace, která je.

Prostě přiznejme si, že základní problém českých dálnic je hustota provozu. Přiznejme si, že základní problém zimního období českých dálnic je nedodržování rychlosti a bezpečné vzdálenosti z toho pohledu dopravního! Dneska je výjimka vidět, že auta dodržují bezpečnou vzdálenost od sebe a jsou schopna na nepříznivé klimatické podmínky reagovat tak, jak by měla reagovat, tzn. zastavit. A když to nejsou schopni řidiči dělat, ptejme se, kdo to vymáhá, aby ti řidiči měli dělat.

Teď se soustředíme v debatě pouze na Ministerstvo dopravy, popř. Ředitelství silnic a dálnic. A já si myslím, že tady do toho vstupuje podstatně více prvků. A ona

tady bylo hodně zmiňována koordinace. Ale já se ptám – jak byli koordinováni správci silnic? Jak byli koordinováni policisté, dopravní policisté? Jak je koordinován systém IZS, když dochází k těmto pravidelným ročním výpadkům na dálnici, když začne sněžit? A bohužel dálnice vede přes Vysočinu. Tu tunelem asi nepovedeme a elektrické vyhřívání komunikací je v nedohlednu, to si taky řekněme. Jak to tam funguje, když začne sněžit a my všichni víme, že ti kamioňáci prostě jezdí na těch letních gumách? Jak dopravní policisté, když začnou tyto klimatické podmínky hrozit, kontrolují, jestli nedochází k porušování dopravních předpisů? Jak kontrolují, když silničáři jim nahlásí "nestíháme uklízet cestu"? Jak policisté kontrolují, aby tam ty kamiony nevijízděly? Zesilují dopravní hlídky? Fungují, že odstavují ty kamiony, které nejsou schopny provozu v těchto klimatických podmínkách? Nebo je tam klidně pouštějí a čekají, že se to nějak samo projede, že prostě tam nic nenastane, co by zabránilo tomu provozu?

Jak funguje údržba komunikace? Mě by zajímalá třeba jenom statistika střediska správy a údržby dálnic, Velký Beranov a Bernartice, kolik mají techniky za poslední roky. Když to vezmeme nevím, od roku 1988, kolik měli techniky na tento úsek a kolik mají v postupných letech. Já bych se divil, vsadil bych se dokonce, že ta technika je stejná v počtech kusů na ten úsek. Ale už vůbec nereflektuje, že mezitím doprava zhoustla natolik, že prostě je potřeba modernizovat, zlepšovat údržbu té komunikace. A ptejme se také, jestli to jsou schopni zajistit, nebo ne.

Bavme se o tom, jak budeme koordinovat tyto postupy, aby ta dálnice opravdu fungovala. A ptám se, a to už je teď konkrétní otázka, která by možná mohla zaznít, a tady to bylo hodně zmiňováno: proč je neustále už 30 let Česká republika v područí toho, že tam, kde smrdí peníze, jde zájem občanů bokem. A to si můžeme tady přiznat, že ty velké firmy, které se účastní soutěží, neustále se objevují, jsou na blacklistech, potom z nich vypadnou, zase se ucházejí o zakázky, vždycky najdou nějakou cestičku, jak ty zakázky získat. Byla tady docela výrazná stavební krize, která teprve v poslední době polevuje. A v té stavební krizi tyto firmy začaly podráždit ceny, aby ty zakázky získaly. Ty důsledky, které jsou dneska, ty stavby, které máme problematické, a padla do toho i ostravská dálnice, padly do toho i tyto výstavby, rekonstrukce dálnice D1 a další, jsou důsledkem toho, že tyto firmy podrážely ceny, aby ty zakázky získaly, protože měly málo práce.

Ano, stát zanedbal možná stavební dozor, možná měl na to více dbát a upravit si smlouvy. Ale není to také o tom, že tady funguje nějaká agresivní obchodní politika, na kterou stát neumí reagovat, a my jsme tiše přihlíželi k tomu, jak tyto firmy fungují na českém stavebním trhu? Jak fungují ty stavební komory a všichni, na které se rádi odvoláváme jako na ty odborníky, kteří by tady měli být, a my jsme přece jenom ti hluční politici a ti odborníci by měli fungovat? Jak tyto orgány, které mají různé ty komory a další, fungovaly v té době a upozorňovaly na to, že dochází k porušování, že nedodržují stavební postupy a další věci? Jak je možné, že ty firmy, které se už jednou objevily v problematických stavebních zakázkách, a teď můžu zamířit, byť to tady už zaznělo, že to je nepopulární se hlásit ke svému regionu, ale v Moravskoslezském kraji na likvidaci lagun Ostramo, jak je možné, že firma, která tam zklamala, dostává znova zakázky a funguje v rámci divize stavební bez větších problémů na zakázkách? Jak je možné, že firma – řeknu to jméno – Geosan, která je

jedním z těch postižených v tom konsorciu tří firem, tyto zakázky dostává a v rámci stavby, která je sledovaná, úsek Nebory, který by měl napojit na frýdeckou dálnici třineckou dálnici nebo komunikaci dálničního typu a výpadovku směrem na Slovensko, jak je možné, že ty firmy odstupují od těch zakázek? Jak je možné, že my dovolujeme těmto firmám s tím státem manipulovat?

Tady vnímám jeden drobný problém a možná to souvisí s povahovými rysy nebo s vystupováním ministra dopravy. On pochází z jedné z těch firem, stavebních firem. Nevím, jak dalece, možná je v té hraně, z té druhé strany, že vnímá tady tyto postupy. A to by mě možná zajímalo a možná je to na soukromý rozhovor někdy si popovídат, prostě jak je možné, že tyto firmy takhle se státem manipulují, že odejdou ze zakázky a nechají stát? Vyhrály tu zakázku a prostě s ní rezignují, a my ji dělat nebudem, protože ta cena, kterou jsme vysoutěžili, my za ty peníze to prostě dělat nebudem... Jak je možné, že tyhle firmy takhle můžou se státem manipulovat?

Prostě za posledních třicet let v této zemi svoboda podnikání překročila únosné meze toho, co ten stát je schopen tolerovat. A tady musí nastat restriky státu. A docela přísná restrikce státu vůči těm, kteří tady z tohoto docela dobře tylí. A je úkolem státu a je úkolem politiků, aby nastavili parametry, aby to mohlo fungovat. A možná že toto je ten příklad, ale není to příklad zodpovědnosti Ředitelství silnic a dálnic konkrétní, protože každou zimu tam ty problémy jsou. A když kolega je z Vysočiny, tak to moc dobře ví, že každou zimu tam ta auta bourají a kamiony tam stojí a že to možná není šest hodin, ale jenom tři hodiny. Ale vždyť je to vcelku jedno, jestli tam jsem tři hodiny, nebo čtyři hodiny. Ten problém tam prostě je. Jak to, že ještě nebyl řešen a my ho chceme teď rychle, okamžitě vyřešit? Prostě bavme se o tom, že jsme něco zanedbali a kde je ten problém.

A vrátím se k tomu konkrétně, co jsou návrhy k řešení toho problému, jak tady zaznělo. Jsou tady návrhy usnesení, které nám předkládají iniciátoři dnešní schůze. Když se podívám na první návrh – usnesení kolegů pirátů. Je tady někdo, kdo si myslí, že ta firma, která tu práci dělala, ji dělala dobře? Je tu někdo, kdo si myslí, že je v právu ta firma? Ale my té firmě dáme argumenty usnesením pirátů, pokud je v tomto duchu přijmem, že si sami na sebe necháme zpracovat analýzu, audit, co jsme my udělali špatně, aby to oni potom u toho soudu, které v tom usnesení je, že to stejně dojde asi k soudu, používali proti státu. Myslíte to opravdu vážně, kolegové piráti, že poškodíme stát vůči tomu, se kterým bychom měli v debatě dojít k nějakému cíli, že prostě on to zavinil? Nebo opravdu si myslíme, že oni jsou bez viny?

Další návrh, který máme tady jako usnesení. Opravdu vnímáme to, že tady zaznělo – teď pardon, ono to není v usnesení, ale ten nápad s dálničními známkami. V úseku, ve kterém se opravuje, nebude poplatek za dálnice. Tak by mě zajímalo, jak já jako Ostravák toto využiji, že tam nebudu muset platit. To mi zkuste, navrhovatelé, vysvětlit. Když je roční známka a desetidenní, jak na tom já vydělám nebo jak se mi vrátí ty peníze. No já se bojím, že vůbec ne, že jste o tom vůbec neuvažovali a že to je prostě pouze gesto, možná maximálně k těm, co tam bydlí a že to využívají, ten úsek 14kilometrový, možná 20kilometrový. Ale všichni ostatní, kteří tam musí cestovat a jedou tam vícekrát za rok, prostě nemají jinou šanci, než si tu roční koupit. A když už ji mají, tak říct, že v období tří měsíců je úsek zadarmo, tak to mi pomůže, když jsem

z Ostravy a ta dálnice je někde u Jihlavy. To teda nevím, jakou výhodu to bude mít pro ty občany. To bych rád slyšel od předkladatelů tohoto návrhu.

Co se týče jízdy kamionů. Padl tady návrh plošného zákazu. Samozřejmě je to jedna z variant a ČESMAD se určitě bude zlobit, protože už jednou tady byl ten návrh a tyto lobbyistické organizace zastupující řidiče vystupovaly, že to je nemožné, že se zastaví doprava, pojedou v jednom kole, zůstanou stát, ten nejpomalejší bude brzdit všechny ostatní. Ale v těch řešeních, která zaznívala, bylo také, že začnou apelovat na řidiče, aby dodržovali předpisy, a že tyto profesní organizace zastupující zájmy řidičů, zastupující zájmy dopravců a autodopravců budou spolupracovat a budou také určitou osvětu na tyto řidiče dělat. Dodrželi to slovo? Máte pocit, když jezdíte po dálnicích, že by řidiči kamionů jezdili nějak lépe a brali ohled na ostatní řidiče a ostatní dopravu? Já se bojím, že ne. Čili podléhat těm tlakům a říci "vlastně ono se nic nestalo, k ničemu nedošlo" prostě nejde. A my s tím návrhem omezit dopravu kamionů, když je období, kdy ty kamiony opravdu můžou způsobit vážné problémy na komunikaci, přicházíme a jako KSCM to budeme podporovat, protože to řešení v současné situaci jiné není, pokud není tríproudá dálnice, kde by ty kamiony mohly mít vlastní pás a pouze při předjíždění by mohly vybočit, ale zůstal neustále jeden zachován pro rychlou dopravu. Nebo máte jiné řešení?

Ale potom pokud bychom systémové řešení měli hledat, tak vedle dálnice vybudujme nákladní železnici a donuřme tranzit přestoupit na železnici. To by bylo řešení, ekologické, a hlasoval bych oběma rukama pro, aby něco takového vzniklo. Ale bohužel toto jsou všechno sny, které třicet let slýchám od každého ministra dopravy, který připravuje a předkládá návrhy, co by se mělo v této zemi v rámci dopravy zlepšit, ale zatím se to nikomu nepovedlo. Nevím, jestli se to stávajícímu ministru dopravy povede. Já mu budu držet palce, ať se mu to povede, ale držel jsem ty palce všem ministrům před ním a bohužel byl jsem zklamán. A možná ty palce zůstanou v těch pěstech, když mu je držím. Ale snad se jednou dočkáme toho, že opravdu ty dálnice budou jezdit a budou fungovat tak, jak by si občané České republiky zasloužili. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. A než dostane prostor pan poslanec Válek, tak zde mám tři faktické poznámky. Jako první je pan poslanec Benešík, který tu ovšem není, tedy jeho přihláška propadá. A prosím pana poslance Gazdíka, připraví se pan poslanec Kaňkovský.

Poslanec Petr Gazdík: Já se cítím být vyzván slovy pana ministra, a proto mám několik poznámek.

Pane ministře, mezi námi je zásadní rozdíl. Zatímco moje stavby v Suché Lozi nikoho neohrožují, tak vaše činnost, či nečinnost na vašich stavbách na D1 ohrožuje mě na životě i tisíce občanů. To je zásadní rozdíl.

Druhá věc. Pokud mluvíte o slušnosti, tak prosím, abyste byl také aktivním účastníkem slušnosti. Já jsem se vás už dvakrát v této diskusi ptal na otázku, a zopakuji ji potřetí: Kdy jste se dozvěděl, že daná firma nestihne v daném termínu, a

co jste s tím v té chvíli dělal? Prosím o vaši odpověď, když tady vyzýváte k slušnosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji a prosím pana poslance Kaňkovského s faktickou poznámkou.

Poslanec Vít Kaňkovský: Já budu krátce fakticky reagovat na kolegu Luzara prostřednictvím pana předsedajícího. Já jsem to řekl myslím poměrně jasně a ještě to zopakuji. Ten návrh KDU-ČSL se týká úseku dálnice D1 v rozsahu Praha–Brno a Brno–Praha, tzn. 200 km dálnice v obou směrech po dobu rekonstrukce, tzn. někdy do toho roku 2021, pokud to skončí.

Jsme přesvědčeni o tom, že jestli tam je v průběhu roku sedm, osm či devět úseků v omezeném provozu, tak že řidič skutečně nedostává tu službu, kterou si platí. A samozřejmě je to na zvážení. Pokud ten člověk využívá i jiné dálnice v České republice anebo pokračuje někam dál, tak by se ho to samozřejmě netýkalo. Ale je celá řada lidí, kteří skutečně dojíždějí za prací jenom po těchto dvou stech kilometrech. A netýká se to čtrnácti kilometrů na Vysočině.

Takže jenom to na dovyšvělení. My jsme to říkali i na tiskové konferenci. A vyzývám pana ministra, aby se tímto návrhem zabýval. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní tedy prosím s faktickou poznámkou pana poslance Beneška. Předtím než dojde k mikrofonu, pan poslanec JÁC se nám omlouvá od 20 hodin do konce jednání z pracovních důvodů. Prosím.

Poslanec Ondřej Benešík: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, chtěl bych ještě stručně reagovat. Já nevyčítám panu ministru, že sněží. To prostě všichni víme. To se dá pochopit. Ty situace nastávají skutečně i v tom Německu a Rakousku. Co my mu vyčítáme, je to, že tam byla povolena stavba v zimním období a spolehlalo se na to, že k takové situaci nedojde. A to byla manažerská chyba. Možná manažerská chyba ŘSD, ale ŘSD spadá pod Ministerstvo dopravy. A lidé v těch regionech, i v tom Zlínském kraji, se ptají poslanců, co pro to budete dělat. To je moje povinnost tady vystoupit. Já na nikoho neútočím. Já to nechci vést konfrontačně.

My za KDU-ČSL jsme jasné řekli, že jsme připraveni k diskusi a chceme vědět a chceme také přispět k tomu, aby takovéto záležitosti, takovéto situace byly minimalizovány. Myslím si, že to snad každý pochopí.

A potom mockrát tady zaznělo jména Milana Šimonovského, bylo tady řečeno, kolik zahájil staveb on. Takže vlastně podle pana premiéra, pokud tedy budeme brát to měřítko zahájených staveb, tak je asi nejúspěšnější ministr dopravy on. Pokud bychom to brali tak, kdo začal vyřizovat stavební povolení, tak také. Protože jak jsem se dozvěděl od odborníků z hnutí ANO i od pana premiéra, průměrná délka vyřízení takového stavebního povolení je dvanáct až třináct let. Takže když si promítnete, které stavby musel zahajovat pan ministr Ťok, tak jsou to ty stavby, které začal řešit

Milan Šimonovský. Ale já se na něho nebudu odvolávat. Já jsem tady neseděl v té Sněmovně. KDU-ČSL měla dokonce přestávku v této Sněmovně. A já nebudu vyvolávat staré duchy. Prostě se bavme o tom, co je. A to odvolávání se na Šimonovského, kdo za co může v minulosti před patnácti dvaceti lety, nebo před dvanácti... Doufám, že nám nezačnete vytýkat železniční síť (upozornění na čas), protože za první republiky byl ministrem železnic předseda KDU, nebo resp. tehdy ČSL, Šrámek.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Prosím nyní pana poslance Válka, který je řádně přihlášen do rozpravy.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedo. Hezký večer, dámy a pánové. Člověk vždycky zírá, kam se až z té D1 v té debatě dostaneme. Lehce jsem znervózněl, protože jsem zjistil, že v devět se údajně má končit, takže už mám jenom hodinu, což není mnoho, když člověk chce říct něco důležitého.

Když jsem teď tak rekапituloval, tak jsem zjistil, že ne ženy, zpěv a víno, ale D1 mi sebrala většinu mého života, protože buď po ní jedu, nebo na ní stojím, anebo jsem v koloně. Můj rekord je devět hodin, tedy před sedmi roky, nebylo to letoš.

Chtěl bych říct to, co mě trápí. Mě samozřejmě trápí to, že na dálnici jsou opravy, které jsou z mého pohledu ne vždycky dělány dostatečně rychle, dostatečně seriozně. Taky mě trápí to naplánování. A asi by bylo dobré slyšet odpověď, když jsme vlastně zjistili, že tu stavbu se nepodaří dokončit. Nicméně úplně nejvíce ze všeho mě trápí něco, co jsem zažil loni, když jsem pak kvůli tomu byl peskován v novinách, protože jsem nestihl tady jedno hlasování, a to bylo to, že po dálnici jel polský kamion, dostal... nevím co, zastavil na dálnici, žádná zásadní nehoda, žádní mrtví, žádné vrtulníky, ale dálnice se zastavila, ono tam bylo taky trochu sněhu, nebyla to žádná klíčová kalamita, bylo to tři kilometry za sjezdem z té dálnice, a my jsme tam čtyři hodiny stáli a čekali, až někdo začne organizovat to, že bychom eventuálně otočili do protisměru a po tom sjezdu sjeli. Už tehdy jsem byl čerstvě zvolený poslanec, tak plný pýchy jsem chtěl jít situaci řešit, jako že zastupuji ty občany, tak jsem tam komunikoval s jedním policistou, který tam byl, a druhý, který seděl v autě, a ti mi řekli, že je jich málo a že čekají na posily. A tak se čekalo a čekalo. Tak my jsme se tam pak navzájem v těch autech domluvili, někteří měli čaj, tak jsme si tak navzájem dávali čaj. Pak tam bylo takových pár tvrdších povah, ti si vzali oranžové vesty a začali to organizovat sami. Já už jsem to pak s nervama nevydržel. A protože přece jenom člověk je lékař, každý z nás, kdo je tady lékař, ví, že máme spoustu známých z různých... tak jsem některé obvolal a finálně tam přijela skupina policajtů, začala to organizovat, dostali jsme se do protisměru, sjeli jsme z toho přejezdu.

Proč toto říkám? Ty osobní zkušenosti jsou často nesmyslné takhle říkat. Ale já to říkám pro to, že mě překvapuje, a doufám, že tady se dozvím tu odpověď, ne dneska, ale dozvím se to v tom parlamentu, že my pravidelně cvičíme ve všech zařízeních, v nemocnicích, pravděpodobně je to všude, na katastrofy typu požár. Pravidelně cvičíme, a záchranná, kteří tady sedí, vědí, na různé kalamity. Chystáme se na to, že spadne letadlo, narazí do vlaku, kolem pojede autobus a současně tam půjde nějaká

výprava, a jak ty lidi všechny zachráníme, odvezeme do nemocnic. Připravujeme se na velmi nestandardní, nečekané situace, které, pevně věříme, že nikdy nenastanou. A mě by zajímalo, jak probíhá vlastní trénink těch týmů, které by měly nastoupit na tu D1, když dojde k takovéhle situaci, že se začne tvořit kolona. Protože to, co bych já chtěl – ty kolony se tam budou vždycky tvořit, neexistuje podle mě žádný ministr, žádná síla, která by tomu neporučila. Bohužel tím, že byla v roce 1989 revoluce a přestali jsme poroučet větru a dešti, tak se ani nepodaří zabránit sněžení. Tak z mého pohledu jediná možnost je mít po té dálnici, která zas tak dlouhá není, podél ní je řada velkých měst, několik týmů, které v případě jakékoli katastrofické, kalamitní situace nebo takovéhle situace nastoupí a začnou velmi rychle, racionálně a profesionálně řešit. To by mělo být z mého pohledu natrénované. Já nevím, kdo to má na starosti. Já jsem v opozici. Co já jsem? Já jsem nic. Prostý opoziční poslanec. Co já můžu? Ale čekal bych teď tedy, že se tým ministrů, nevím koho, na to postaví, nebo posadí, nebo já nevím klekne a začne se domlouvat, jak toto vyřešit. Protože tady já vidím zásadní problém.

Každý z vás pravděpodobně jezdíte po té dálnici, jenom po té D1 zažil tu deziluzi v té koloně, když tam stojíte, čekáte, hodinu čekáte, čekáte dvě, čekáte tři, čekáte čtyři. A nevíte, proč čekáte. Nevíte, co se děje. Nemáte žádné informace. Nic se neděje. No tak v mobilu víte, že čekáte. Ale dojedete k místu, kde je ta katastrofa, a tam nic. A já bych čekal, že tam nastoupí na tu dálnici, a na tu D1 prioritně, tým, který začne organizovat to, aby se ta kolona začala co nejrychleji rozpouštět, aby se ta auta, která mohou, začala vracet na nejbližší sjezdy atd., aby prostě docházelo k co nejrychlejšímu zprůjezdňení té kolony a aby netrvalo tolik hodin to, že se řeší ta havárie a řeší se ten problém na té dálnici. To osobně považuju za největší problém já.

Nemyslím si, že má smysl peskovat pravidelně ministry dopravy. A neuděláme to za to, že v době, kdy nasněží velké množství sněhu a je zúžený úsek, tak se vytvoří kolona. To se prostě stane. Vadi mi, že opravy nejsou plánované tak, aby v době, kdy se dá očekávat zhoršená dopravní situace, tak aby tyto opravy nebyly jaksi ukončené, nebo přerušené. To za chybu považuju. Nicméně za zásadní chybu považuju to, že takovéhle situace se stávají opakovaně, stávají se prakticky každý rok několikrát. A nedaří se je rychle vyřešit. A tak bych chtěl, abychom se na toto začali soustředit. Proto jsem nesmírně rád, na rozdíl od některých kolegů poslanců, že se dneska tento problém řeší, že se dostal před ty ostatní body, protože se netýká pář lidí, co jezdí po dálnici D1, ale týká se prakticky celé republiky. Ta D1 je páteřní tepna, která propojuje republiku, a týká se i občanů z jiných států, kteří přes ni jezdí. Koneckonců je to modelový problém. Moje kalamita tehdy nenastala kupodivu na dálnici mezi Prahou a Brnem, ale mezi Olomoucí a Brnem. Takže ono je to jedno. Prostě měli bychom se bavit o tom, jak systematicky tuto situaci řešit. Měli bychom ji řešit rychle. Měli bychom ji řešit racionálně a považovat za prioritní to, když nastane kolaps na některé dálnici, když nastane havárie a začne se tvořit kolona, jak rychle nastoupí krizový tým, který začne tuto situaci opravdu řešit, a bude to pro něj priorita. A pokud se nám toto podaří, tak si myslím, že prospějeme občanům naší republiky opravdu hodně. A to bych byl velmi rád. Považoval bych to za úspěch.

Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Nyní se hlásí pan ministr s faktickou. Prosím. Vaše dvě minuty, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Nechci zdržovat všechny přihlášené, ale jenom velmi krátká reakce. Souhlasím s vámi. Pídil jsem se dvakrát po tom, jak se cvičí taková situace na dálnici, když třeba modelově tam praskne kamionu kolo. Jakým způsobem se v zúžených ty věci řeší. Narazil jsem na jeden problém, a nechci se vymlouvat na policii, ale ten dálniční úsek má dvě vozidla. Většinou ta dvě vozidla na tom čtyřicetikilometrovém úseku stihnou taktak vyřešit nehody, které se tam stanou, to znamená, že by dělaly nějakou prevenci, to nedělají. Tady je jeden systémový problém.

Druhý problém je, a s tím chci přijít do Poslanecké sněmovny, pořád máme v našem zákonu prolobováno, že odtah vozidla není v gesci provozovatele komunikace, takže když tam je člověk a přijede policista a řekne "odtáhneme vám auto, rychle pryč", tak on řekne "už mám odvoz domluven". A ten policista má strach mu ho nařídit, protože kdyby mu to nařídil, tak to platí ze svého. Je potřeba tady legislativně pomoci. Tyto kroky je třeba udělat a opravdu natlačit na to, aby policie tam byla.

A abych se nevymlouval, myslím si, že jsem na tu otázku odpověděl v té úvodní řeči, nicméně já se k tomu vrátím. Výtka, že jsme měli vědět a neměli jsme to nechat jet přes zimu, to jsme samozřejmě všichni věděli. Dělali jsme všechno pro to, aby to přes zimu nebylo rozestavěno. Já tady musím říci, že oficiálně, že to ta firma nestihne, jsem se dozvěděl někdy začátkem prosince, kdy už se s tím fakt nedalo nic udělat. A já jsem tady vysvětloval, že na základě dojmu jsem reagovat prostě nemohl. Dojmy a pocity patří do jiných kategorií než fakta.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a nyní prosím pana poslance Skopečka.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji za slovo. Dobrý večer. Nepřišel jsem grilovat pana ministra. Nebudu v té řadě, která tady debatovala o tom, kdo za to může, proč se to stalo, jakým způsobem to vyřešit, byť tu debatu považuji za legitimní, D1 je veřejný statek, silnice jsou financovány z daní od našich spoluobčanů, a proto myslím, že když je takový problém, tak to patří na půdu Poslanecké sněmovny. Nicméně chtěl jsem využít tu debatu k tomu, o čem jsem tady chtěl hovořit ve chvíli, kdy ten problém na D1 byl, v zimě a na konci předchozího volebního období i v létě, protože je potřeba si přiznat, že kolony na D1 nevznikají jenom s prvním sněhem nebo s kalamitou, ale spoustu hodin v kolonách na D1 stráví řidiči v průběhu celého roku, ať už je to způsobeno autonehodou nebo v letních měsících nějakým cestováním našich spoluobčanů na dovolenou. Ten problém není jenom zimní problém, ten problém je systémový, a kdo se skutečně musí potýkat s tím, že po dálnici D1 jezdí za prací častěji, skutečně je to ruleta a musí plánovat velmi dopředu a nechávat si velmi dlouhou časovou rezervu.

Chtěl jsem v této souvislosti nabídnout Poslanecké sněmovně debatu o tom, že na základě těchto dlouhodobých problémů bychom měli debat o tom, jestli je adekvátní, že Česká republika vedle toho, že naši motoristé platí spotřební daň z benzinu, DPH z benzinu, naši podnikatelé platí silniční daň, což jsou poměrně velké částky, které plní státní rozpočet, tak jestli vedle toho při vědomí kvality naší páteřní infrastruktury, při vědomí toho, že skutečně nevíme dny a hodiny, kdy D1 bude neprůjezdná, jestli je adekvátní, aby stát vedle toho, že vybírá spotřební daň z benzinu a nafty a DPH a silniční daň od podnikatelů, ještě vybíral od našich motoristů každoročně 1 500 Kč za dálniční známku nebo dálniční kupon, jak se tomu říká.

Myslím si, že to zkrátka adekvátní není a že jistou omluvou našim motoristům za to, co zažívají jenom na D1, by bylo zrušení dálniční známky do doby, než naše dálniční síť bude vybudována v odpovídající kvalitě, v odpovídajícím rozsahu, tak jak ho známe nejenom už ze západní Evropy, ale i od našich dalších sousedů. Kdo má zkušenosti z Polska, tak ví, jakým způsobem dokázali Poláci vybudovat poměrně rychle velmi kvalitní infrastrukturu. Má diskuse byla zavetována v předchozím volebním období, to byli kolegové ze sociální demokracie a z hnutí ANO. Před Vánočemi to zavetoval poslanecký klub hnutí ANO.

Chci tedy využít této příležitosti a chci navrhnut usnesení, které poté zopakuji v podrobné rozpravě, a sice že Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky ukládá ministru dopravy připravit na rok 2020 zlevnění dálničních kuponů pro motoristy, reflekující nedostatečnou kvalitu a průjezdnost klíčových částí silniční infrastruktury. Já si prostě myslím, že když stát nedokáže poskytovat veřejný statek v kvalitě odpovídající 21. století a odpovídající tomu, co známe ze zahraničí, že nemá nárok vedle daní vybírat ještě další poplatek.

Abych argumentoval a vyhnul se výtkám, že peníze, které stát vybírá za dálniční známky, jdou do silnic a dobudování silnic a že by to de facto mohlo způsobit jejich další zhoršení, tak jenom chci ctěným kolegům říci, že z celkového rozpočtu 54 mld. Kč, které má Státní fond dopravní infrastruktury ročně k dispozici, tak dálniční částka přispívá do tohoto rozpočtu 5 mld. Kč. Připomenu, že největší část získává Státní fond dopravní infrastruktury ze státního rozpočtu jako dotaci, což je 25 mld. Kč, z mýtného 9 mld. Kč, ze spotřebních daní 8 mld. Kč, ze silniční daně od podnikatelů 6 mld. Kč. Čili dálniční známka je tam skutečně velmi minoritní součást rozpočtu Státního fondu dopravní infrastruktury, a i kdyby byla zrušena a stát vybíral nulovou cenu za dálniční kupony, s tímto fondem se zas tak nic dramatického nestane. Stát tam může případně miliardy doplnit tím, že navýší tu svou státní dotaci.

Také se chci vyhnout výtce za to, že kritizujeme obedy zdarma, jízdné zdarma, se kterým stávající vláda přišla, a u dálnic to máme jinak, že bychom je chtěli poskytovat zdarma. Není to pravda. Chci jenom říci, že výnos ze spotřební daně na benzin a na naftu v roce 2017 byl kolem 90 mld. Kč. Když k tomu připočteme DPH, které platíme u našich čerpacích stanic, když čepujeme benzin, a sečetli bychom to, tak tato částka, kterou motoristé ročně zaplatí, dalece přesahuje 100 mld. Kč. Myslím si, že to je obrovská cena, kterou naši spotřebitelé za to, že využívají veřejné statky, jako jsou silnice a dálnice, že je to obrovská částka a že nelze hovořit o tom, že pokud bychom zrušili, nebo zlevnili dálniční známku, že bychom mohli hovořit o tom, že naši motoristé jezdí na dálnicích zadarmo. Nejezdí, motoristé jsou velmi významnými

přispěvateli do státního rozpočtu. Když spočítáme jen spotřební daň a DPH, tak je to více než 100 mld. Kč ročně.

Proto si myslím, že bychom měli přistoupit k tomu, že tu nedobrou situaci, nedobrou kvalitu naší páteřní silniční sítě budeme kompenzovat motoristům v tom, že minimálně dálniční známku zlevníme. Já schválne v tom usnesení nepřicházím s žádným číslem, konkrétní částkou. Chci dát vládě, chci dát ministroví dopravy prostor pro to, aby dospěl k nějaké relevantní částce. Myslím si, že jistou významnou úlevou by byla alespoň třetinová úleva, tzn. jestli se dneska platí za známku 1 500 Kč, tak pokud bychom ji na rok 2020 zlevnili na tisícikorunu, tak si myslím, že je to věc, která by se motoristům za to, co na našich silnicích a dálnicích musí zažívat, že by to byla adekvátní náhrada.

Pan ministr Černý už na tento návrh reagoval v médiích, označil ho za populistický. Musím se přiznat, že mě od ministra hnutí ANO, které tady schválilo obedy zdarma, jízdné zdarma, tento komentář velmi překvapil. Jestli pan ministr nepovažuje za populistické to, že chceme zlevnit dálniční známku ve chvíli, kdy skutečně kvalita toho veřejného statku je bídná, a zároveň je schopný za nepopulistické považovat jízdné zdarma, obedy zdarma, v uvozovkách, protože to samozřejmě daňoví poplatníci zaplatí jinak, tak úplně nerozumím té argumentaci a té logice.

Ale to je asi ke všemu. Říkám, nepřišel jsem pana ministra grilovat, chci tady přednést návrh, který by mohl na rok 2020 vést ke zlevnění dálniční známky, které si podle mého názoru naši řidiči zaslouží.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Nyní nás čekají dvě faktické poznámky. Jako první pan poslanec Benešík. Než dorazí k mikrofonu, tak paní poslankyně Helena Válková se nám omlouvá od osmi hodin do konce jednacího dne z osobních důvodů. Prosím.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji za slovo. Já jsem rád, že ta diskuse se dostala do věcné roviny, že není konfrontační. Jsem rád za to, že jsem se dozvěděl informace, které jsem předtím neměl, o systémových nedopatřeních, systémových chybách, problémech, které zřejmě, alespoň některé, budeme muset napravit v legislativě. Takže já jsem velmi rád, že ti řečníci i třeba z hnutí ANO tím, že toto prezentují, včetně pana ministra, říkají, že ta dnešní diskuse není zbytečná. To byl náš cíl, abychom si prostě řekli, co je špatně a jak to napravit. Všimněte si, z úst KDU-ČSL nikdy nezaznělo, že chceme odvolávat ministra. To je věc premiéra, my tuto vládu nepodporujeme, a je to jeho věc. Ale my tuto situaci chceme řešit. A jsem opravdu velmi rád za KDU-ČSL, že diskuse je v současné době věcná a že dostáváme informace, které jsme potřebovali slyšet. Děkuji za to.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Nyní prosím pana poslance Vondráka. Prosím.

Poslanec Ivo Vondrák: Dámy a pánové, já budu konstruktivní. Mám pro vás řešení. Máme veřejný statek, to je superpočítáč v České republice, kde evidujeme pohyb 150 tisíc aut online a sestavujeme naprosto věrný a přesný obraz o tom, jak jezdí naše cesty. Takže si vezměte do levé ruky telefon, počítáč, otevřete si prohlížeč a já vám to nadiktuji. Adresa je rodos.vsb.cz a najdete tam aktuální stav na D1 od exitu k exitu, jak to tam jede rychle, jak se tam bude dluho stát, proč to tam stojí, všechno to máte k dispozici. Není to navigační systém, ale využívá to Česká televize, Český rozhlas a všechny ostatní navigační systémy včetně Sygic. Takže prosím, využijte těchto možností. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Nyní se posuneme – v obecné rozpravě je přihlášen pan poslanec Kolovratník. Prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Rychle jsem se na RODOS podíval, vypadá opravdu zajímavě. A já vlastně ve své řeči jsem také některé webové služby chtěl zmínit. Na začátku svého vystoupení ale budu reagovat na pana poslance Skopečka s těmi čísly, s kterými pracoval, těch 54 miliard, tuším, že hovořil o národních zdrojích, ono je to něco přes 84 miliardy celkem včetně evropského financování.

Prostřednictvím pana předsedajícího chci vzkázat, ona to je hezká myšlenka, s kterou už ODS jednou nebo několikrát přišla, ale já chci říci, těch 5 miliard, to podle mě, pane kolego, vůbec není zanedbatelná částka. Ale třeba 4 miliardy, to jsou ty finance, které vláda každým rokem dává krajům na dvojky a trojky. Kdybychom krajům řekli, že je tam nepošleme, protože jsme zrušili nebo zlevnili dálniční známky, s jakou bychom se potázali? Nezlobte se, ale myslím si, a byl jsem několik let předsedou dozorčí rady SFDI, že 5 miliard je sakra velká částka, o kterou bychom neměli přicházet, kterou bychom naopak do té infrastruktury měli dávat.

Ale to, co jsem tady chtěl říct, kolegyně a kolegové, k té dnešní debatě, vlastně navážu na to, co jsem zmiňoval ve své faktické poznámce. My rozumíme kritice a je dobré tu kritiku diskutovat, otevřít, ale prosím, buděme fér, sami jste to ve svých debatách zmiňovali, co se stalo díky sněhu také v Německu, v Rakousku apod. Tady došlo k jedné jednodenní situaci u nás, v České republice. Můžeme debatovat, jestli a jak byla mediálně zvládnuta, ale určitě to nebyla až tak extrémní situace, byť mám s plným respektem pochopení, protože jako opozice si můžete jakýkoliv bod vyžádat a diskutovat o něm. Ale pokud stále používáte ta slova o tristní přípravě, tristní situaci, tak já jsem si během té debaty udělal několik málo poznámek za těch posledních pár let hnuti ANO v resortu dopravy: Zákon 416 jsme dvakrát novelizovali, finální verze je tedy ta, která platí od loňského září, a vám všem patří dík za tu spolupráci, kde jsme se, všech devět klubů, na ní dohodli. Hovořil jsem o moderních metodách zadávání zakázek, už se k tomu nebudu vracet. Moc dobře víte, že vysokorychlostní tratě, ten projekt už není v teoretické rovině, ale běží. Pan ministr byl nedávno v Německu. Je dohoda s Německem na přesném trasování i technickém provedení toho ramene Praha–Drážďany a tunelu pod Krušnými horami. Máme připraveny tři piloty vysokorychlostních tratí, které jsme schopni v řádu

jednotek let začít stavět na hlavních koridorech. Rozpočet SFDI je přes 84 miliard, jenom na nové akce je investiční zásobník zhruba ve výši 17 miliard. A teď prosím, nechci tu také ukazovat různé a různě pojaté grafy a hádat se, co je a co není nový kilometr. Reálná a tvrdá fakta jsou, že v tomto roce je připraveno ke stavbě, respektive už začíná stavba přes 360 km dálnic a silnic první třídy.

Ono se říká, že všechno zlé je pro něco dobré. Sami se dobře díváte na to, jak ŘSD od zimy, nebo od Vánoc komunikuje, je velmi aktivní na twitteru, na facebooku, podává záběry z kamer, spravuje velmi dobře web s názvem nová D1 nebo dopravní info.cz, to, o čem mluvil kolega Vondrák, experimentální web s vysokou školou ostravskou. Takže ty informace určitě lze získat. I tohle si myslím, že té situaci nebo řešení, předcházení problémů velmi dobrě pomáhá.

Já přidám prosbu, o které tu hovořil tuším pan poslanec Dolínek jako předseda podvýboru pro dopravu, opravdu, přihlásilo se tam, já to teď nemám přesně spočítané, asi 18 členů Sněmovny, běžně se nás tam schází čtyři, pět. Často nejsme usnášeníschopní. A probíráme opravdu tak závažné projekty, jako je právě PPP na D4. A je někdy smutné, že tam přijde opravdu velmi zajímavá sešlost hostů a bohužel účast poslanců je, jaká je.

Hlásím se k restu, který jsem slibil a který chci dotáhnout v tomto týdnu, že vyhlásíme termíny, pevné termíny toho podvýboru na příští pololetí v souladu s harmonogramem Sněmovny, abyste o něm věděli. Budu rád, když tam takové problémy budeme řešit a budeme se na nich domlouvat.

Takže sečteno a podtrženo, já myslím, že pracujeme, pracujeme dobře, chceme pracovat, bereme kritiku, bereme otevřenou, konstruktivní a fér kritiku. Ale prosím, nedělejme z toho politické divadlo a nehořme body na úkor něčeho, co si to nezaslouží. Za sebe a věřím, že i za kolegy můžu říct, že jsme na tu spolupráci v hnutí ANO připraveni a těšíme se na ni. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Mám tu jednu faktickou poznámkou pana poslance Skopečka. Vaše dvě minuty.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji. Také zareaguji na svého předrečníka. Já jsem v žádném případě, a chtěl bych se ohradit, neřekl, že 5 miliard korun považuji za malou částku nebo za částku, která by neprospěla našim silnicím ať už krajským nebo celostátním. To určitě ne. Já jsem chtěl jenom ukázat, že z celého rozpočtu fondu je to částka minoritní, že daleko více do tohoto fondu plyně z dotací ze státního rozpočtu. A jenom bych chtěl panu kolegovi prostřednictvím pana předsedajícího připomenout, že jenom daňové inkaso vzrostlo, když srovnáme rok 2018 a 2017, o více než 130 miliard korun. Takže to, co byste získali díky ekonomickému růstu navíc v hodnotě 130 miliard korun, a srovnáme to s 5 miliardami korun, které bychom mohli vrátit našim řidičům za to, že nejezdí a stojí v kolonách, si myslím, že je částka, kterou stát zvládne, pokud byste těch 130 miliard vynakládali na rozumné věci a ne na takové hlouposti, jako je jízdné zdarma nebo obědy zdarma, jak se chystáte.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní prosím pana poslance Hájka.

Poslanec Josef Hájek: Pane předsedající, kolegyně a kolegové, také jsem si dovolil vystoupit, protože dneska tady byl traktorista, mluvil tady učitel, mluvil tady lékař. Já jsem horník a také jsem řídil asi sedm let ražení, takže jsem vyrazil nějakých 150 kilometrů důlních chodeb. To jsou tunely jak v metru, kdo nebyl na dole. Takže si myslím, že také můžu přispět troškou do mlýna.

Já jsem tady druhé volební období a my jsme v tom prvním volebním období řešili v prosinci, jestli si dobře pamatuji, roku 2014 kolaps Českých drah, respektive kolejové dopravy, kdy v zimě začalo tenkrát mrznout, mrholit, zmrzly troleje a přestaly jezdit vlaky. A někteří poslanci – myslím, že tenkrát to byl kolega Luzar, který tady není, chudák nedojezd do Prahy. Skončil v Olomouci pod dekou na nádraží v nevytopené čekárni a řešili jsme to tady asi osm hodin. Osm hodin jsme řešili tenkrát ten kolaps dopravy. Zjistilo se v rámci toho, že máme málo dieselevých lokomotiv, protože elektrické lokomotivy přestaly jezdit díky tomu, že ty troleje nejely a nemělo se to, jak odtáhnout.

Tady vznikl nějaký problém na D1, který já nezlehčuji, určitě ne, ale samozřejmě opozice má cíl bušit a hledat jakoukoliv skulinku, aby zaútočila na vládnoucí koalici, v tomto případě na našeho pana ministra. Na rozdíl tedy od – nevím, kolik poslanců je odborníků na dopravu, možná tady pan Kolovratník, ale pan ministr je odborník, který byl generální ředitel velké firmy, já jsem zapomněl to jméno, ale to je jedno, vy si to vygooglujete, takže prostě to není amatér. Je to člověk, který, si myslím, jestli já rozumím hornictví, a to není pochlebování, ale myslím, že tomu rozumím za těch 33 let, tak si myslím, že pan ministr rozumí stavebnictví. To prostě mu nemůže nikdo vkládat do úst, že tomu nerozumí. Samozřejmě nastala určitá složitá situace a vy jako manažer, a já toho ministra beru jako manažera, ten se v určitých situacích rozhoduje manažersky a někdy jde do nějakého rizika. Manažer řeší situaci. Ano, mám nějaký termín, kdy potřebuji tu dálnici opravit, spravit, a druhý termín, že hrozí, že může dojít k nějakému problému. A samozřejmě každý manažer to zvažuje. Šel tady do určitého rizika, které se ukázalo, že nebylo úplně optimální, ale po bitvě je každý generál! Kdo z vás řídil nějakou firmu, kdo z vás řídil nějakou výrobu, tak každý z vás jako manažer jste šel do rizik. Z těch rizik vám možná 80-90 % vyšlo, 10 % nevyšlo, ale prostě bylo vždycky nutné vědět, zdali ten člověk šel do toho srdcem, měl pádné argumenty k tomu, aby do toho rizika šel, že do toho rizika nešel bezhlavě, ale šel do toho rizika s určitými argumenty, o kterých si myslí, že budou relevantní.

Zaplatí pánbůh, klepu tady na dřevo, já tady nechci vytahovat – mám tady, kdy to stálo, kdy to nestálo za Řebíčka, kdy to stálo za Šimonovského, nebo nejezdilo, to bychom si tady mohli hrát ten ping-pong. Ale každopádně je třeba tady říci, že se situace, co se týče rezortu dopravy, tady mění. A my v letošním roce slavíme 30. výročí od revoluce. Třicáté výročí! Jak to, že tady nemáme dálnice, celou dálniční síť? Tady na to se nepatal nikdo. Jak to, že tady nemáme po 30 letech dálniční síť? Kdo za to může? Kde je pan Stanjura, aby tady reprezentoval ODS? Má to v paži, tady dnešní diskuzi! A já ho beru jako odborníka, který rozumí dopravě. Já jí tolik nerozumím. Ale 30 let! Co jsme dělali 15 let? Nejsem komunistický poslanec, ale 15

let od roku 1989 jsme privatizovali, to znamená, furt jsme hledali, jak to tady prodat, jak to tam zpeněžit. Já jsem pamětník privatizace OKD. Ještě dneska pořád, už rok a půl chodím do vyšetřovací komise OKD, furt to tady řešíme, už stovky svědků, je to taková složitá situace, to tady nepatří, ale prostě 15 let se tady privatizoval majetek a nic se neinvestovalo. Potom jsme vstoupili do EU, tak se to vyřizovalo – a vyřídili jsme co? Místo toho, abychom ty prachy dali do sítí, do železnic, do silnic, tak jsme udělali regionální operační programy. Dodneška ještě někteří politici, kteří v těch – mluvím konkrétně, Severozápad – se to tam jako dneska mele. A spočítejte, kolik máme rozhleden, kolik máme cyklostezek a my, kurník šopa, nemáme dálnice! Máme jednu, která – ten černý Petr spadl tady na pana ministra, všichni to odkládali, toho černého Petra, jestli Šimonovský, to tam bude, my to naplánujeme v tom roce 2005, pak to nějak nevyšlo, potom přišel Bárta, uděláme tam PPP, budeme to tam monitorovat, zjišťovat, analyzovat. Uběhly zase nějaké roky, až přišlo ANO, a já si pamatuji slova tenkrát pana premiéra, který říkal, víte, v tom roce 2013, ta Česká republika je jak zaoceánská loď. Ona 24 let jede do, on to řekl expresivně, já to řeknu nesprávným směrem. A na nás teď je, abychom tím kormidlem otočili Českou republiku tím správným směrem. A to je otázka i tady té dopravy. Akorát v tom roce 2013 jsme točili to kormidlo 47 hlasy. Dneska nás je 78, ale jsme v menšinové vládě. To znamená, nejsme ještě schopni otočit tím kormidlem pořádně, ať to otočíme a zvrátíme tak, abychom prostě to udělali, a bude tady, budou ty cesty takové makové!

Pan ministr tady dává tu naději nám všem, kteří tomu věříme, a já si myslím, že dneska, co je důležité, a říkal to pan Špidla, zdroje jsou, ty zdroje jsou, a já si myslím, že pan ministr bude mít naši důvěru, bude mít důvěru i Poslanecké sněmovny, a jsem rád, že tady opoziční poslanci jsou připraveni k tomu, aby legislativně dali pomocnou ruku panu ministrovi, abychom skutečně ČR v infrastruktuře, která je potřebná, dotáhli tak, abychom se nestyděli jezdit do Polska, protože já jsem z regionu, který je blízko Polska. Já jsem prezes grupy bilateralnej česko-polské. Já tam jezdím 30 let a já se dneska stydím, když jedu do Polska, protože já vyjedu z Bohumína a jedu do Varšavy po dálnici. Kdysi tam nebýt Hitlera, s odpusťtením, já se omlouvám, tak byla jediná dálnice za bývalého režimu do Opole po té betonové dálnici. Dneska skutečně je to díky samozřejmě možná i tenkrát evropskému šampionátu v roce 2012, kdy opravdu to Slezsko, ty dálnice tam jsou, a já si přeju, abychom dneska dohnali to Polsko. Děkuji. (Potlesk poslanců hnutí ANO 2011.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Vaše vystoupení vyvolalo několik faktických poznámek. Jako první pan poslanec Benešík, připraví se pan poslanec Munzar. Prosím, dvě minuty.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji za slovo. Jenom řečnická otázka. Já jsem skutečně myslí, že už nebudu vystupovat, ale pokud by ten humbuk tehdy nebyl před Vánoci, myslíte si, je to řečnická otázka, odpovězme si sami, myslíte si, že by to omezení bylo zprávě zprávě, zrušeno, firma vykázána ze stavby? Já si myslím osobně, že ne. Takže ten humbuk asi k něčemu byl.

A druhá věc. Ano, my jsme tady – já tedy u kormidla nejsem, u kormidla jsou teď jiní, kteří chtějí otáčet tím kormidlem. Já si nevzpomínám, já jsem tady pátý rok, nebo vlastně už šestý dokonce, já jsem byl v předešlém volebním období tady také, ale já si nevzpomínám, že by někdo ve vládě nebo ve Sněmovně držel ruce ministru hnutí ANO, kteří jsou tady už šestý rok na klíčových pozicích, aby s tím něco dělali. Doprava, životní prostředí, místní rozvoj. Prostě tak to je! Šestý rok je to tak. Takže vymlouvat se na to, co bylo dřív, můžete a můžeme všichni. Vzpomínejte na to, co bylo za první republiky a za komunistů a kdy bylo lépe, nebo nebylo. Ale prostě už je to dost dávno, co to, kolegové z hnutí ANO, máte pevně v rukou, a ten progres není rozhodně takový, jak jste lidem slíbili.

A už doufám, že nebudu muset vystupovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Poznámek přibývá. Pan poslanec Munzar.

Poslanec Vojtěch Munzar: Dobrý podvečer, dámy a pánové. Děkuji, pane předsedající. Já si dovolím zareagovat na poslance Hájka. Já jsem původně nechtěl vystupovat, ale když tady říkal, co se stalo za těch 30 let, tak jenom si připomeňme, že pět let, resp. už šest, má rezort dopravy v rukou hnutí ANO, a podívejme se na zprávy NKÚ. V roce 2017 bylo zprovozněno 17 kilometrů dálnic, v roce 2016 16 kilometrů dálnic. Pokud bychom chtěli mít dálniční síť do roku 2050, tak by to chtělo 25 kilometrů dálnic zprovoznit. K tomu jsme se bohužel nedopracovali. A já bych jenom chtěl připomenout, my si tady všichni stěžujeme, včetně zástupců hnutí ANO, zcela oprávněně, že tady trvá strašně dlouho příprava takové stavby, ale vzpomeňme na konec roku 2014, na minulé volební období, na to, kdy předchozí Sněmovna na návrh ministra za hnutí ANO odsouhlasila novelu zákona o EIA, která způsobila to, že u desítek dopravních staveb se musel tento proces opakovat, a tím se prodloužila u některých staveb o rok, u některých o dva příprava takových dálnic.

Takže se pojďme bavit o tom, jak to zrychlit, a já prosím, abychom byli věcní. Ono to vystoupení bylo emotivní, já to chápnu, ale pojďme se bavit věcně. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím pana poslance Dolínka, připraví se pan poslanec Jurečka. Prosím.

Poslanec Petr Dolínek: Já jenom velmi krátce na pana poslance musím zareagovat prostřednictvím pana předsedajícího. Tak já za prvé doufám, že nikdy nebude doba, kdy bude hnutí ANO samo ve vládě.

A za druhé. Já si myslím, že nejen vaši ministři, ale naši hejtmani i všichni další jsou plně připraveni jakýkoliv návrh a zákon podpořit. Ale teď si rýpnu do těch koaličních řad – je to potřeba na tu vládu donést.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím pana poslance Jurečku, připraví se pan poslanec Kalousek. Prosím.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Já tady také s dovolením na pana poslance Hájka. Víte, já si pamatuji, když pan poslanec Prachař přišel po pěti měsících ve vládě a říkal: Klíčové, co pro mě je, potřebuji při budování dopravní infrastruktury zrychlit výkupy pozemků. Umožněte mně legislativní změnou zosmisit zeštěsnáctinásobit ceny za výkup pozemků. My jsme mu tehdy říkali, že si myslíme, že to není úplně systémové řešení, že to fungovat nebude, ale řekli jsme, chce-li to ministr dopravy, vyjdeme mu vstříc. A koaliční partneři KDU-ČSL, ČSSD mu toto umožnili. Vedlo to k něčemu? Nevedlo. Všichni čekali a zůstal ten šestnáctinásobek. Takže já jenom chci říct, že prostě tady byly momenty, kdy váš ministr, ne současný a předchůdci, přišel, řekl "chci s tím pohnout", my jsme to umožnili.

Co mně vadí a co jsem kritizoval i veřejně, že nepovažuji za správný a manažerský přístup, protože jsme to tady měli od pana poslance Hájka přednášku z krizového managementu a ze strategického řízení, za což děkuji, ale mně vadí to, že prostě klíčová legislativa se tady podává poslaneckými návrhy. Prostě já si nepamatuj za čtyři roky jako ministr, že bych podal nějaký návrh rezortní přes poslance. Obcházel ta meziresortní připomínková řízení, obcházel RIA, prostě není to správné. I když ty podklady vykřešou legislativci na Ministerstvu dopravy. Já bych byl rád, kdyby pan ministr Ťok řekl prostě: Potřebuji ty a ty věci a do čtvrt roku, do půl roku je tady máte, přijdu na hospodářský výbor. Chci s vámi tyto záměry prodiskutovat, aby tam byla podpora maximální. My to rádi budeme podporovat.

Ale mně vadí to, že prostě tady se tyto věci, kdy ten barák je plný lidí, látají touhle cestou. Tady to poslanci máte, nějak to dopracujte. Pan poslanec Kolovratník vás oběhne, my mu rádi, protože ho máme rádi, tak mu rádi v tomhle vyhovíme. Ale prostě toto nepovažuji za systémový manažerský přístup, pokud mám popsaný problém a chci ho řešit.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. A nyní prosím pana poslance Kalouska s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji, pane předsedající. Já chápnu rozhořčení pana ministra. Nicméně on je v té pozici už pět let. Před ním se střídalo spousta ministrů během několika měsíců. Ať už to byl pan Bárta, ať už to byl pan Prachař, ať už to byl pan Šimonovský, ať už to byl kdokoliv. (V sále je hlučno.)

A jedna jediná věc, která tady zůstává nezodpovězena. Prostě ta vize tady není... (Odmila.) Není možné svádět všechno na své předchůdce, zvlášť na ty, kteří už dnes tady neexistují.

Prostě pane ministře, přihlaste se ke své odpovědnosti a řekněte, že bez ohledu na to, co dělali vaši předchůdci, vy nejste schopen zajistit základní dopravní infrastrukturu v téhle zemi. Promiňte, nic jiného k tomu v tuhle chvíli nedokážu říct.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. To jsou v tuto chvíli všechny faktické poznámky. A stejně tak jsme vyčerpali písemné přihlášky do rozpravy. Pan předseda se hlásí. Prosím.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo. Já nemohu nereagovat na pana kolegu Hájka vaším prostřednictvím. Když tady tak krásně točil tím kormidlem, tak jsem si říkal, ten termín je nám přece známý. Historie zná jednoho velkého kormidelníka, Mao Ce-tung. A jak to dopadlo, když se tím kormidlem točilo, tak o tom bychom si mohli vyprávět.

Je potřeba, přestože vám preference rostou, zachovávat respekt vůči kolegům v Poslanecké sněmovně, protože nikdy nevíte, koho budete pro vzájemnou spolupráci potřebovat. No a když tedy jste se tady tak hájil tím, jak pan ministr je odborník, ono to téma dopravy je mnohem složitější. Mě například zajímá, z čeho bude refinancován dluh Českých drah v březnu nebo v létě za osm miliard. To jsou taková ta drobná manažerská selhání nebo otázníky, které já osobně mám.

A zajímá mě, jestliže tedy pan ministr se dozvěděl až v prosinci, že tam ta situace je taková, jak je možné, že z toho nebyly vyvozeny důsledky k někomu jinému, kdo to měl pohlídat mnohem dřív, abychom nebyli v prosinci překvapeni sněhem.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Opět opakují, že to je v tuto chvíli vše, veškerá rozprava. Vypadá to, že se nikdo další nehlásí, takže já rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova k podrobné rozpravě. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vít Kaňkovský: Milé kolegyně, vážení kolegové, já jenom krátce shrnu jako zpravidla dnešní diskusi. Navzdory tomu, že to téma bylo tady některými kolegy zpochybňováno, zejména panem poslancem Dolínkem, tak se ukázalo už jenom z toho, kolik se přihlásilo do diskuse diskutujících, že to téma skutečně zajímá více než Kraj Vysočina a možná některé kraje okolo. Takže já vám chci poděkovat za to, že jste to tady vydrželi tady a že jste skutečně diskutovali.

Chci poděkovat panu ministru za to, že nám tady shrnul svůj pohled. Za sebe mohu říci, že mě ne ve všem uspokojil, myslím z hlediska odpovědí. Nicméně vážím si toho, že se držel ve věcné rovině.

Shrnu tu diskusi jenom krátce za sebe. Samozřejmě, můžete na to mít trošičku jiný pohled. Ta diskuse nebyla vedena pouze tou kalamitní situací mezi 10. až 13. prosincem. To jsem řekl na začátku a na tom si trvám. Ta diskuse – já jsem řekl hned v tom úvodním slovu, že to byla poslední kapka.

Problematika rekonstrukce D1 je mnohem širší. Ukázalo se tady – a tady v jednom budu souhlasit s panem ministrem. Netýká se to samozřejmě jenom Ministerstva dopravy, jak on řekl, je to součinnost s dalšími rezorty. A také se ten bod nejmenoval Informace Ministerstva dopravy, ale Informace vlády ČR k řešení krizové situaci na D1. To znamená, já věřím, že pan ministr na jednání vlády toto téma otevře

a že bude také diskutovat právě svou činnost s policií, s dopravní policií, s Hasičským záchranným sborem a i s dalšími složkami IZT.

Takže to jenom k tomu, že ta diskuse skutečně neměla být jenom pouze o těch třech dnech kalamitní situace v prosinci loňského roku, jak už jsem řekl také v úvodním slovu. Tím výstupem by měla být některá řešení směrem do budoucnosti, aby se minimalizovalo riziko podobných situací. A také jsem řekl, že se to netýká pouze zimního období, že se to týká obecně rekonstrukcí páteřních komunikací a těch problémů, které jsou s tím spojené. Některé návrhy tady zazněly, ať už se to týká zlepšení plánování těch rekonstrukcí, zrychlení v přípravných řízení, přičemž tady zřejmě pan ministr by namítl, že to skutečně je i na legislativní změny. Zmiňovaly se tady záležitosti zákona o veřejných zakázkách. Ten sice jsme už novelizovali několikrát, ale bohužel stále není v podobě, která by vždycky těmto situacím pomohla. Diskutovali jsme tady zlepšení koordinaci prací, zlepšení spolupráce mezi Ministerstvem dopravy, ŘSD a provádějícími firmami.

Také tady zaznělo, že je potřeba zlepšit stavební dozor na těchto zásadních rekonstrukcích. Já už se nechci teď nějak navázet do pana ministra, ale skutečně pokud na tak dlouhém úseku, kdy se opravoval středový koridor a bagrovali tam do 1,5 metru, nebo jednoho metru minimálně, a nebylo tam pažení, tak se skutečně i mně jako dopravnímu a stavebnímu laikovi zdá jako nemožné, že ten stavební dozor tohle neodhalil včas. To musím říci, že považuji za chybou.

Hovořilo se tady o bezpečnostních opatřeních. Ty bezpečnostní zóny skutečně v zahraničí jsou na těch rekonstruovaných úsecích, byť jsou provizorní. A myslím si, že to skutečně vzhledem k bezpečnosti těch řidičů a i zlepšení řešení těch krizových situací, kdy tam dojde k havárii nebo poruše vozidla, může být konkrétním opatřením, které může tu situaci zlepšit.

Byly tady dva návrhy, jak ulevit řidičům, kteří skutečně používají dálnici D1, případně některou další, kde jsou ve větším rozsahu prováděny rekonstrukční práce. My jsme zmiňovali tu možnost osvobodit řidiče na tom úseku Praha–Brno, Brno–Praha a to je možné jenom dopravním značením, jaké známe například v okolí větších aglomerací. Klub ODS zmínil svůj návrh usnesení, aby vláda rozpracovala možnost zlevnění dálničních známk po dobu rekonstrukce, která nás ještě minimálně dva až tři roky čeká.

Takže tolik asi za mě jako shrnutí. Ještě jednou děkuji za diskusi. Já věřím, že i podvýbor, který tady zmiňovali kolegové, se bude touto situací zabývat, a pevně věřím, že se jí bude zabývat i vláda směrem do budoucnosti z hlediska plánování zásadních rekonstrukcí naší dopravní infrastruktury.

Jak už jsem avizoval, v podrobné rozpravě pak přednesu návrh usnesení za klub KDU-ČSL.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. Omlouvám se, že jsem možná řekl, že končíme podrobnou rozpravu. Končím všeobecnou rozpravu v tuto chvíli. Hlásil se pan ministr, ale já vás, pane ministře, požádám, že bych nejdřív otevřel podrobnou rozpravu, abychom neotevřeli znovu všeobecnou. (Domluva s ministrem.) Jestli chcete závěrečné slovo? Já bych teď otevřel podrobnou rozpravu a pane

ministře, jestli máte zájem o to, vystoupit na začátku podrobné rozpravy, tak prosím. Zahájil jsem podrobnou rozpravu a můžete vystoupit.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Já jsem chtěl jenom na závěr poděkovat za převážně konstruktivní debatu. Chtěl bych slíbit, že se těmi věcmi, které tady jsou, zabývat budeme. (V sále je velký hluk.)

Jenom dvě krátké poznámky. Já na ministerstvu nejsem pět let, jsem tam čtyři léta. ANO to má pět let, s tím souhlasím, a děláme všechno pro to, aby se tam ty věci spravily, a ony se podle mého názoru spravují. Já jsem se nevymlouval na minulost. Jenom bych chtěl tady říct, že jsme zahájili 133 kilometrů nových dálnic bez D1, což je číslo, které je srovnatelné i s panem Šimonovským, který tady byl zmiňován, ale teď ho nezmiňuji v jiném směru, jenom v tom, jaká je statistika.

Jenom jedna poznámka, která tady padla. Budeme se zabývat i tím, jestli můžeme na těch úsečích ty zálivy udělat. Není to jednoduché, ale dám ten úkol okamžitě ŘSD do nových úseků.

A co tady říkal ještě pan kolega Jurečka, že bychom v těch nových úsečích mohli udělat tři pruhy. To bychom měli velký problém. Protože pokud bychom navrhli tři pruhy, tak jdeme do EIA územního rozhodnutí, výkupu pozemků, a v podstatě bychom tu rekonstrukci nebo modernizaci posunuli o nějakých pět let. A to si myslím, že si nemůžeme na D1 dovolit, protože by se ty úseky mezičím rozpadly. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. A nyní tedy podrobná rozprava. Mám tři přihlášky. Prosím pana poslance Kaňkovského.

Poslanec Vít Kaňkovský: Ještě jednou dobrý večer. Jak už jsem avizoval v úvodním slovu, představím vám návrh usnesení za poslanecký klub KDU-ČSL s tím, že vás chci potom požádat, abychom hlasovali usnesení po bodech, aby měl každý možnost se svobodně rozhodnout, který bod z usnesení podpoří.

Návrh usnesení Poslanecké sněmovny k mimořádnému bodu Informace vlády České republiky ke krizové situaci na dálnici D 1.

1. Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky konstatuje, že Ministerstvo dopravy a Ředitelství silnic a dálnic selhalo při zajištění průjezdnosti dálnice D1 v zimním období.

2. Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vyzývá vládu České republiky, aby neprodleně zajistila prostřednictvím Ministerstva dopravy a Ředitelství silnic a dálnic takové kroky, které povedou k urychlenému obnovení plného provozu v omezeném úseku dálnice D1, toho času se jedná o úsek 94 až 105 v obou směrech, a to tak, aby další uzavírka byla povolena nejdříve od 1. 4. 2019.

3. Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky žádá vládu České republiky, aby v termínu do 31. března 2019 navrhla takové legislativní i nelegislativní kroky, které omezí rizikové chování řidičů kamionové dopravy.

4. Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky žádá vládu České republiky, aby v termínu do 30. června 2019 připravila komplexní plán rekonstrukce páteřních komunikací v České republice s důrazem na minimalizaci rizik spojených s omezením provozu v opravovaných úsečích.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím, předejte návrh usnesení a shromažďujte další. Prosím pana poslance Polanského.

Poslanec Ondřej Polanský: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, členové vlády, poslanci, já zopakuji usnesení, které jsem přečetl již v obecné rozpravě: Poslanecká sněmovna žádá předsedu vlády, aby zpracoval nezávislý audit postupu Ředitelství silnic a dálnic při plánování, realizaci a supervizi zakázky D1, modernizace úsek 12, exit 90 Humpolec až exit 104 Větrný Jeníkov. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a prosím pana poslance Skopečka.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji. Také ještě jednou dobrý večer. Rovněž zopakuji své navržené usnesení, a sice: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky ukládá ministru dopravy připravit na rok 2020 zlevnění dálničních kuponů pro motoristy reflektující nedostatečnou kvalitu a průjezdnost klíčových částí silniční infrastruktury.

Děkuji pěkně.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. To byly všechny přihlášky. Paní poslankyně. Prosím.

Poslankyně Jana Pastuchová: Já bych poprosila jako místopředsedkyně poslaneckého klubu na přestávku v délce tří minut.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Tří nebo čtyř? Tří. Já vám děkuji. Nicméně myslím, že během jedné minuty poté nemůžeme stihnout ani závěrečná slova, ani hlasování, takže já bych v tuto chvíli ukončil dnešní jednací den, přerušil tento bod a sejdeme se zítra nad navrženým programem.

(Jednání skončilo ve 20.57 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

23. ledna 2019

Přítomno: 185 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.01 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, dobrý den. Zahajuji další jednací den 26. schůze, všechny vás tu vítám.

Poprosím, abyste se přihlásili svými kartami, případně mi oznámili, kdo hlasuje kartou náhradní.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti požádali tyto poslankyně a poslanci: Andrea Babišová – zdravotní důvody, Pavel Bělobrádek – zdravotní důvody, Jan Čižinský do 10 hodin pracovní důvody, Stanislav Grošpič – zahraniční cesta, Tomáš Hanzel 16.30 až 19 hodin pracovní důvody, Milan Chovanec – zdravotní důvody, Miloslav Janulík – zahraniční cesta, Jiří Kobza – zahraniční cesta, František Kopřiva – zahraniční cesta, Radek Koten – zahraniční cesta, Karel Krejza – zahraniční cesta, Jaroslav Kytyř – zahraniční cesta, Ilona Mauritzová do 13 hodin – osobní důvody, Radka Maxová – rodinné důvody, Miroslava Němcová – zahraniční cesta, Pavel Růžička – zahraniční cesta, Julius Špičák – pracovní důvody, Jiří Valenta – pracovní důvody, Petr Venhoda mezi 15.30 až 19.00 – pracovní důvody, Pavel Žáček – pracovní důvody.

Z členů vlády se omlouvá premiér Andrej Babiš – pracovní důvody, Jana Maláčová – zahraniční cesta, Robert Plaga z odpoledního jednání z pracovních důvodů. Nyní je zde. Tak. To je pro tuto chvíli vše z omluv, které ke mně dorazily.

Opět pan poslanec Růžička ruší svou omluvu, je přítomen.

Dnešní jednání bychom zahájili projednáváním bodů z bloku třetího čtení, to jest body 144, 145 a 146, u kterých jsou splněné zákonné lhůty. Poté bychom pokračovali body z bloku zákony prvé čtení. Připomínám, že na 14.30 hodin máme pevně zařazený bod 80. A dále bychom pokračovali dalšími body z bloku zákony prvé čtení.

Nyní vystoupení k pořadu. První se hlásil pan předseda Chvojka s přednostním, poté pan předseda Faltýnek s přednostním, poté předseda Bartošek s přednostním. Prosím. – S náhradní kartou číslo 12 hlasuje pan místopředseda Hanzel. – Máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: A nejde mikrofon. (Předsedající: Už jde.) Už jde, tak jsem měl zapívat. Hezké ráno, dámy a pánové. Děkuji za slovo, pane předsedo.

Já bych chtěl navrhnut pevné zařazení nebo resp. přeřazení tisku 170, třetí čtení. Je to vládní návrh zákona o přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací a o změně zákona č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů. A chtěl bych prosím pevně zařadit tento bod jako bod č. 1 na pátek 1. února. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji. Jedná se o třetí čtení. A další je přihlášen pan předseda Faltýnek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké dopoledne, kolegyně, kolegové. Já jsem včera večer, než jsme končili, stihl oběhnout pár svých kolegů, předsedů klubů, s tím, že jsem avizoval, že bych dneska ráno navrhl ty tři senátní vratky, které jsme včera nestihli doprojednat, abychom je pevně zařadili na dnešek odpoledne za ten pevně zařazený bod č. 80 jako druhý až čtvrtý bod. To znamená, jedná se o body 3, 4, 5, sněmovní tisky 132, zákon o státní službě, 137, volební zákon, a 175, autorský zákon na dnes odpoledne jako druhý až čtvrtý bod. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Jako další s přednostním právem je přihlášen pan předseda Bartošek.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji, pane předsedo. Já přicházím s žádostí, abychom dnes doprojednali bod Informace vlády ČR k řešení krizové situace na dálnici D1. Včera jsme ho nestačili ukončit a prohlasovat, tak přicházím s návrhem, abychom ho dnes zařadili pevně po senátních vratkách, jak říkal pan předseda Faltýnek, na dnešní odpoledne. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. S náhradní kartou číslo 13 hlasuje paní poslankyně Zahradníková Majerová. Majerová Zahradníková, obě dvě.

Nyní před začátkem schůze se mi hlásil pan poslanec Veselý k pořadu schůze, poté pan poslanec Lipavský.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji za slovo, pane předsedo. Já mám také návrh na změnu pořadu jednání. Prosím o pevné zařazení bodu, který je veden v této schůzi jako bod 86. Je to sněmovní tisk 278. Konkrétně se jedná o drobnou novelu zákona o provozu vozidel na pozemních komunikacích. Pro ty z vás, kteří vědí, tak je to to zrychlení invalidních vozíků z šesti kilometrů v hodině na patnáct kilometrů v hodině. Podle mého názoru je to naprostoto nekonfliktní návrh. Pomůže to vozičkářům. Projednáme ho velmi rychle.

Prosím o jeho zařazení na 12. 2. jako druhý pevně zařazený bod za již pevně zařazený bod.

Předseda PSP Radek Vondráček: Technická. V tuto chvíli je to číslováno jako bod 83 podle... (Poslanec Veselý: Pardon.) Ano. Tisk 278, v pořadu schůze je to teď jako 83. A na kdy, jsem se chtěl zeptat.

Poslanec Ondřej Veselý: V úterý 12. 2. jako druhý bod. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: V úterý 12. 2. jako druhý bod. Tak, děkuji. Nyní pan poslanec Lipavský.

Poslanec Jan Lipavský: Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane předsedající, dovolte mi navrhnut pevné zařazení bodu č. 225, což je návrh na zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny pro vyhodnocení vlivu autoritářských režimů na vnitřní záležitosti českého politického systému, a to na 30. 1. ve 14.30 jako první bod.

Já si jenom dovolím poznamenat, že se jedná o aktuální otázku. K té komisi je to navrženo tak, že tam každá politická strana bude mít svého zástupce. A nevidím důvod, proč její zřízení odkládat. Když si to schválíme, může začít pracovat a budeme mít výsledky. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji. Ve 14.30 pevné zařazení 30. 1. bod 225. Ptám se, zda ještě někdo má zájem vystoupit k pořadu schůze. Není tomu tak, tak bychom se tedy hlasováním vypořádali s jednotlivými změnami.

Nejprve budeme hlasovat návrh pana předsedy Chvojky, který navrhuje z dnešního dne přeřadit bod 145, sněmovní tisk 170, třetí čtení, a zařadit ho na pátek 1. února jako první bod jednání. Víme všichni, o čem hlasujeme.

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 19, přihlášeno je 162 poslanců, pro 158, proti 1. Návrh byl přijat.

Dále je zde návrh pana předsedy Faltýnka, abychom nedokončené takzvané vratky ze Senátu zařadili dnes odpoledne za bod 80, který je v tuto chvíli pevně zařazen. Jsou to body 3, 4 a 5. Jestli není námitka, hlasovali bychom jedním hlasováním.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 20, přihlášeno 164 poslanců, pro 143, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Dále je zde návrh pana předsedy Bartoška, abychom bod týkající se D1 zařadili za v tuto chvíli už pevně zařazené body 3, 4 a 5, tedy po bodu 5, na dnešní den.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 21, přihlášeno 165 poslanců, pro 161, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Dále je zde návrh pana poslance Veselého, abychom bod 83, sněmovní tisk 278, novela zákona o provozu na pozemních komunikacích, zařadili pevně na 12. února jako druhý bod jednání.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 22, přihlášeno je 165 poslanců, pro 144, proti nikdo. Také tento návrh byl přijat.

Konečně je zde návrh pana poslance Lipavského, abychom bod 225, zřízení komise pro vyšetřování vlivu autoritařských režimů, jestli stačí, když to řeknu takto, zařadili na 30. ledna ve 14.30.

Zahajuje hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 23, přihlášeno je 167 poslanců, pro 59, proti 54. Tento návrh přijat nebyl.

Tím jsme se vypořádali se všemi návrhy k pořadu schůze, které dnes zazněly, a budeme pokračovat dle schváleného pořadu. Jako první otevřím bod

144.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 167/2008 Sb.,
o předcházení ekologické újmě a o její napravě
a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů
(sněmovní tisk 173/ - třetí čtení)**

U stolku zpravodajů už zaujímá své místo pan místopředseda vlády a ministr životního prostředí Richard Brabec. Zpravodajkou garančního výboru, což je výbor pro životní prostředí, je paní poslankyně Dana Balcarová.

Návrh na zamítnutí a pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 173/2, který byl doručen dne 7. prosince 2018. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 173/3. Za navrhovatele pan ministr má zájem o vystoupení před otevřením rozpravy a já mu tímto dávám slovo.

Prosím o klid v sále, zvláště vlevo.

Místopředseda vlády a ministr životního prostředí ČR Richard Brabec:
Děkuji za slovo. Ano, zvláště pak vlevo. Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, milé kolegyně, kolegové, přeji dobré ráno.

Dovolte mi opravdu jenom stručně vám trochu občerstvit paměť, těm z vás, kteří se tomuto tisku nijak zvlášť nevěnovali. Hlavním důvodem jeho předložení je řešení infringementové situace nebo reakce na infringementové řízení, které Evropská komise zahájila s Českou republikou, protože dospěla k názoru, že tato směrnice není dostatečně transponována do českého právního rádu.

Já bych chtěl zdůraznit, že Ministerstvo životního prostředí v reakci na to skutečně velmi úzce spolupracovalo i s Evropskou komisí, ale především že jsme upravovali a měnili pouze a výlučně ustanovení § 8, které se týká upravení řízení, uložení preventivních nebo nápravných opatření a ne tak další věci, protože skutečně reagujeme výlučně na výtky Evropské komise.

V diskusi v rámci prvního i druhého čtení tady zazněla celá řada námitek proti této novele, na jedné straně řekněme návrhy na její výrazné rozšíření a na druhé straně návrhy na zamítnutí nebo na podstatné zúžení a zpřísnění podmínek. Já bych chtěl za Ministerstvo životního prostředí říci, že všechny tyto návrhy vlastně směřují k tomu, že bud' bychom šli výrazně nad tu transpoziční povinnost a nad požadavky

Evropské komise, anebo naopak bychom v zásadě ještě zvýšili ten transpoziční deficit, který nám dnes Evropská komise vytýká, a s pravděpodobností blížící se k jistotě bychom směřovali k soudu.

Ještě bych chtěl znova zdůraznit, že obava, která tady zazněla, že by tato novela mohla poskytnout nevládním organizacím nástroje k blokování výstavby v České republice, je opravdu lichá, protože zákon o předcházení ekologické újmě se vztahuje na činnost, které byly již provedeny, na projekty, které byly již realizovány, a jeho aplikace nemůže nějakým způsobem zasáhnout do povolování staveb či jiných záměrů.

Znovu chci zdůraznit, že v České republice nebyl dosud identifikován žádný případ takto závažné ekologické újmy, který by si vyžádal uložení nápravných opatření podle tohoto zákona. Důvodem, proč to tak je, je především fakt, že v České republice se v konkrétních případech postupuje podle složkových zákonů a ne podle tohoto zákona. To je zároveň odpověď na to, proč se třeba tento zákon používá daleko více v Polsku nebo v Maďarsku než v České republice.

To je asi na úvod vše. Vice případně ještě v debatě a v reakci na předložené pozměňovací návrhy, kde rovnou dopředu říkám, že Ministerstvo životního prostředí nepodporuje žádné předložené pozměňovací návrhy a samozřejmě už vůbec ne návrh na zamítnutí této novely. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Otevírám rozpravu. V tuto chvíli je jako první přihlášen do rozpravy pan poslanec Jan Zahradník.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, já se hlásím proto, abych znovu připomněl své pozměňovací návrhy, které jsem předložil, předtím než o nich bude rozhodnuto hlasováním.

Pan ministr životního prostředí Brabec zmínil poměrně závažnou okolnost, že ten zákon totiž v našem právním systému už máme. Je to zákon číslo 167/2008 Sb., který ale zatím ani jednou nebyl použit, to je poměrně správné konstatování, a to proto, a to připomínám, že zatím všechny problémy, které vznikají v souvislosti s možností páchat nějakou ekologickou újmu nebo ji napravovat, byly vyřízeny složkovými zákony, zákonem o ochraně ovzduší, zákonem o ochraně přírody, zákonem vodním a já nevím, jakými ještě zákony, ve kterých se vždycky našel nějaký nástroj, který umožnil pachatele ekologické újmy postihnout, jejich činnost jim překazit a donutit je, aby následky své neblahé činnosti nějak napravili nebo zaplatili. O tom není pochyb. Kdo páčhá nebo se chystá páchat nějakou ekologickou újmu, tak mu v tom musí být účinně zabráněno, a pokud už jí spáchal, tak ta újma musí být napravena na jeho náklady. O tom není pochyb.

Otzáka je, do jaké míry ale ten tlak Evropské unie, který pan ministr zmínil tím slovem infringement, a možnosti podání žaloby k soudu a v případě pak rozhodnutí soudu v náš neprospečných také placení poměrně drastických pokut, kterým bychom byli vystaveni, tak já rozumím, že to prostě tak je a že holt musíme něco udělat. Proto tady je tento zákon.

Já jsem předložil tři pozměňovací návrhy. Konkrétně první návrh se týká toho, a to je myslím gros toho celého zákona, který je předkládaný, aby tím, kdo může na tu ekologickou újmu upozorňovat, může podávat příslušným orgánům podání ve smyslu upozornění na tu újmu a ve smyslu žádosti o její nápravu, tak zatím to mohly být pouze dotčené osoby, tedy ty osoby, kterých se týká ta neblahá činnost, nějací sousedé té továrny nebo lidé, kteří jsou tedy, jak už říká ten původní zákon, tou újmou dotčeni. Tady přichází na podnět Evropské unie návrh, který by zařadil jako ty osoby, které mohou podávat to podání, jakékoli nevládní organizace, které usilují o ochranu přírody. Ten nás zákon to říká slovy, že to může být právnická osoba soukromého práva, jejímž předmětem činnosti je podle zakladatelského právního jednání ochrana životního prostředí a jejíž hlavní činnost není podnikání nebo jiná výdělečná činnost. Čili tedy výhradně organizace nevládní, činné v ochraně životního prostředí.

Já v tomto případě navrhoji, aby to, pokud tedy se rozhodneme, že dáme možnost těmto organizacím se na podávání podání ve věci ekologické újmy podílet, aby to byly ty, které mají třiletou historii, aby to nemohly být ad hoc vzniklé organizace, které někdo, komu se z nějakých důvodů prostě nelibí činnost nějakého podniku, který už je postavený, zřízený, kterému chce tu jeho činnost zkazit, tak aby mohl podávat podání, tak založí ad hoc organizaci, dá si do vínce, že tak činí v zájmu životního prostředí, a bude podávat, neustále bude žádat informace, bude účastníkem veškerých řízení a bude činnost tomu podniku, tomu subjektu prostě úspěšně kazit.

Já navrhoji, aby tady bylo nutné vyžádat doložení tříleté historie té organizace, že tedy skutečně už tady minimálně tři roky existuje a skutečně koná činnost v ochraně životního prostředí, nejenom činnost spočívající v tom, že se založí a podá prostě tu stížnost na nějaký podnik. Tak aby to nemohly být právě tyto ad hoc vzniklé organizace. Já chápu, že ministerští úředníci právě tady tomu mému návrhu vytýkají to, že neumožňuje přístup těmto ad hoc vzniklým organizacím. A já právě naopak se snažím těmto organizacím tuto možnost překazit a zabránit jim v tom.

A ještě také druhá část toho mého návrhu spočívá v tom, že navrhoji, aby tyto organizace, které budou chtít podávat ta podání, mohly prokázat, že mají transparentní účetnictví. Tenhle návrh se nezrodil někde z nicoty, ale je to návrh, který jsem našel při připomínkovém řízení mezi návrhy, které podalo Ministerstvo pro místní rozvoj. Myslím, že ti úředníci pochopili celkem správně, že u nás je celá řada organizací, které mají na právě podávání takovýchto stížností, žalob, založený docela slušný byznys, a chtěli, aby ty organizace musely doložit, že skutečně jejich účetnictví je průzračné a že tam nejsou nějaké cesty, které by nasvědčovaly tomu, že ony tu svoji činnost konají ve smyslu získat z toho nějaké nekalé prostředky.

Ještě tady mám jednu významnou připomínku k tomu mému prvnímu návrhu, k tomu § 8 odst. 2 písm. b). Proč vlastně my vyzdvihujeme tak významně ty organizace činné v ochraně životního prostředí? Proč pouze ony mohou podávat ta podání? Čím jsou ony v tomto smyslu tak významné? Mají nějaký patent na rozum? Jsou mezi jejich členy, kteří všichni musí doložit nějaké ekologické vzdělání? Jsou to lidé, kteří mají za sebou nějakou historii právě v oblasti ochrany životního prostředí, nějaké zkušenosti? A pokud můj návrh neprojde, tak tomu tak nebude. Budou to moci být ad hoc příslí, sešedší se lidé, kteří by podávali svoje návrhy. Proč třeba to nemohou být nějací jiní lidé zdržující se v nějakém jiném spolku, který si také může

povšimnout, že se tady děje nějaká ekologická újma – třeba ochránci památek, památkového dědictví, sběratelé nějakých věcí prostě, filatelisté, ti si taky přece mohou povšimnout, že se někde páchá ekologická újma.

Ministerští úředníci tady argumentují v neprospečném návrhu tím, že by jeho pomocí došlo k nepřijatelné, neodůvodněné diskriminaci nevládních organizací, které by neměly přístup k právům, která pro nevládní organizace je navrhováno zakotvit, že by to bylo v rozporu s Aarhuskou smlouvou a bylo by to nepřiměřené omezení podmínek pro účast nevládních organizací. No tak skutečně to tak bude, pokud dáme to právo jenom těm ekologům. Samozřejmě pak omezíme jiné nevládní organizace, které fungují v nějaké jiné oblasti a které nebudou moci podávat tyto návrhy.

Druhý můj návrh se týká toho, že osoby uvedené v tom odst. 2 písm b), tedy ty nevládní organizace, mohou požádat příslušný orgán, aby byly po dobu jednoho roku bez zbytečného odkladu informovány písemně o každém zahájeném řízení o uložení preventivních opatření. Já navrhoji, aby tuto možnost měly pouze ty nevládní organizace, pokud tedy to tak dopadne, na základě jejichž podání bude to šetření probíhat, aby to nemohly být úplně jakékoli nevládky v oblasti životního prostředí, ale pouze ty, které podaly tu žádost, daly si nějakou práci se shromážděním těch informací, které vedle k zahájení šetření a které pak samozřejmě mají právo, aby o průběhu toho šetření byly informovány. Tedy ne všechny bez výjimky, ale pouze ty, jejichž podání řekneme bylo úspěšné.

A za třetí, opět ten odstavec 7 říká, že nebylo-li řízení o uložení preventivních opatření nebo nápravných opatření zahájeno na jejich žádost, jsou osoby uvedené v odstavci 2 písm. b) účastníky takového řízení, pokud písemně oznámí do osmi dnů svůj zájem o to být těmi účastníky. No to opět umožňuje, aby se účastníky řízení stal kdokoli, nejenom ten, kdo úspěšně podá ten podnět, kdo úspěšně zdůvodní, proč jej podává, kdo úspěšně zdůvodní, že jeho informace jsou správné, pravdivé, že to není nějaké šikanování podání, které by mělo zabránit tomu podnikateli v jeho podnikání z nějakých prostředníků, ale pouze ti, kdo skutečně doložili, že jej podávají oprávněně. Proto – a taky ta směrnice Evropské komise nic takového explicitně neříká. Tady sice je, že osoby, na které odkazuje článek 12, to jsou tedy ty nevládky, mají přístup k soudu nebo jinému nezávislému nebo nestrannému veřejnému orgánu, který je kompetentní přezkoumávat procesně atd. podle této směrnice. No samozřejmě, to má u nás každý, ne? Přístup k soudu má u nás každý občan a nemusí být takto zvýhodňován.

Takže já tedy shrnu své vystoupení takto. Myslím si, že v této podobě je tento zákon pro naši republiku škodlivý. Myslím si, že bychom jej měli zamítнуть, pověřit pak neformálně pana ministra, aby znova nějak dojednal ty podmínky s Evropskou unií, aby bychom nedávali nevládkám v oblasti životního prostředí takto výjimečný mandát a poměrně velkou pravomoc do rukou. A proto tedy navrhoji zamítnutí toho zákona. Navrhl jsem to ve druhém čtení, tedy o tom návrhu bude jako o prvním návrhu teď za chvilku hlasováno.

A pak jsem samozřejmě předložil ty tři pozměňovací návrhy, o jejichž podporu vás žádám. Můžeme stokrát mluvit o tom, jak nám Evropská unie svazuje ruce a jak jsou směrnice Evropské unie byrokratické, jak bychom jim měli čelit, jak bychom se

měli bránit tomu byrokratickému vlivu, který na nás padá z Evropské unie. Tedě máme možnost se k tomu postavit, i byť je to takto marginální zákon, který, jak asi tuším, nikoho z vás extra moc nezajímá. Nakonec ten výbor, a to vám paní zpravodajka za chvíliku řekne, se celkem jasně vyjádřil v neprospěch mých návrhů. To musím přiznat, to mě mrzí, ale nedá se nic dělat. To je tak všechno, co asi můžu dělat.

Čili ministerstvo je zamítá a i výbor pro životní prostředí jako garanční výbor se k nim postavil negativně. Bohužel se mi nepodařilo přesvědčit kolegy z výboru, že by na mé návrhy měli kývnout a spíš se podařilo ministerstvu přesvědčit, že holt ten infringement už je tak blízko a ty pokuty, že holt musíme zavřít oči a odhlasovat to. Dáváme tím ekologům do ruky velkou moc. Souhlasím s panem ministrem, že to nebude ve věci možnosti bránit realizaci nějakých nových záměrů, ale možnosti kazit činnost nějakých institucí, podniků, které fungují a které budou pod touto zámkou ekologové moci šikanovat. Proto navrhoji a prosím, abyste mé návrhy podpořili.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji. Jako další je do řádné rozpravy přihlášena paní poslankyně Balcarová. Prosím máte slovo.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené dámy, vážení páновé, tato novela zákona o ekologické újmě byla k nám do Poslanecké sněmovny dána s tím, že není žádoucí, aby byla změněna jinak, než co se týká účasti spolků. Protože to je hlavní důvod, proč vlastně Evropská komise měla výhrady. Ten zákon nebyl nikdy použit a já si myslím, že to, co jsme teď udělali, že jsme tam lépe ukotvili účast spolků, tomu zákonu nijak nepomůže, protože i nadále ten zákon nebude využíván, a to z toho důvodu, jak říkal i pan ministr, říkal to i pan kolega Zahradník, že ekologická újma je dostatečně ošetřena jinými složkovými zákony, pomocí kterých se dá předcházet ekologické újmě, nebo případně potom uložit nějaká nápravná opatření či pokutu.

Já musím říct, že s tímto názorem nesouhlasím. Já jsem právě proto podala svoje pozměňovací návrhy a chtěla bych tady uvést konkrétní příklad, aby bylo zřejmé, že jsou případy, kde zákon nechrání poškození životního prostředí, kde neexistuje žádný takový zákon, který by mohl být použit. Já jsem jeden pozměňovací návrh směrovala na půdu. Říká se, že půda je dobře chráněna, a to složkovými zákony. V zákoně o ochraně zemědělského půdního fondu je chráněna půda zemědělská a v lesním zákoně je chráněna půda lesní. Ale já se ptám: kde je chráněna půda, ostatní plocha a stavební pozemky? Na to žádný zákon neexistuje. Právě proto jsem podala pozměňovací návrh, aby byla chráněna i tato půda.

Mohu uvést konkrétní příklad, abyste si mohli představit, co tím myslím. Může jít o rozsáhlé výměry, které jsou přímo v obcích nebo v jejich okolí, můžou to být průmyslové areály, můžou to být komunikace. Já tedy uvedu příklad, kdy znečištění intravilánu města může být kontaminováno spadem těžkých kovů z blízké fabriky. Může to být například kadmiem ze sklárny nebo to může být arzén z těžby. V těchto případech, když dojde k poškození půdy, tak neexistuje žádná legislativa, která by viníka popohnala k tomu, aby činil nápravná opatření nebo aby finančně takovéto

poškození kompenzoval. A že při takovémto poškození půdy dochází k ohrožení zdraví lidí, je také zřejmé. Protože když dochází ke kontaminaci této půdy, tak potom při třeba stavebních činnostech ve městě nebo hráh dětí na veřejných hřištích, při dopravě dochází vlivem druhotné prašnosti k vdechování a pojídání spolu s potravou této kontaminace, to znamená těžkých kovů.

Takže ten můj pozměňovací návrh k půdě směruje právě tímto směrem, aby i v takovýchto případech poškození půdy bylo možné tuto situaci řešit. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Ptám se, zda má ještě někdo zájem o vystoupení v rozpravě k tomuto bodu. Nikoho nevidím, nikdo se nehlásí, rozpravu končím. Ptám se, zda je zájem o závěrečné slovo. Pan navrhovatel má zájem. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo. Už opravdu jenom velmi stručně. Já jsem opravdu přesvědčen, vážené kolegyně, vážení kolegové, že ty výtky, které tady zazněly z obou stran, a je to tak dobré, ta debata byla velmi korektní i na výborech, že ty výtky skutečně nejsou realistické, respektive nemůže ten dopad být takový, jak oba předkladatelé všech těch pozměňovacích návrhů říkají. Z jedné strany právě z toho důvodu, že jsme skutečně šli až na samou mez i při jednání s Komisí, při vyjednávání s odborníky z Komise, kdy jsme se skutečně snažili přesvědčit, že už ta stávající právní úprava je dostatečná. Těch jednání bylo několik, takže to nebylo tak, že bychom akceptovali automaticky požadavky Komise. Je ale pravdou, že se to nepodařilo, a tohle je opravdu ta nejužší novela, která napravuje ten deficit.

Nesouhlasím s panem kolegou Zahradníkem v tom, že se dávají nějaká nová práva. Ty nevládní organizace je opravdu mají a mají je dána skutečně tou směrnici, ne výkladem toho zákona. To je prostě dneska reálný fakt. A já jsem přesvědčen, že nedojde k nějakému nadužívání nebo zneužívání tohoto zákona po jeho novele. Myslím si, že bychom si ty boje v tom dobrém slova smyslu, nebo ty debaty i s Evropskou komisí v těchto věcech měli ušetřit na otázky legislativy, které nás samozřejmě čekají a které půjdou až na tu samou hranu, viz novela čtyřistašestnáctky, stavebního zákona, a tak dále. Myslím si, že toto není případ, kdy bychom si měli sami dobrovolně říkat o nějaký, řekněme, soud, protože k němu by velmi pravděpodobně došlo a je k němu relativně blízko. Ale to nevyhrožuju, to konstatuji. Protože troufám si říct, že vím, kde je ten manévrovací prostor, který v případě jednání s Evropskou komisí o nevládních organizacích a jejich právech a povinnostech máme.

Z druhé strany bych nesouhlasil s paní předsedkyní výboru, paní kolegyní Balcarovou, protože kdyby došlo třeba k nějakému závažnějšímu porušení, například k nějakým emisím látek typu kadmu, arzenu a tak dále, tak je to postižitelné. Je to samozřejmě postižitelné i z pohledu České inspekce životního prostředí do jakékoliv složky, protože to znamená, že to někde překročilo nějaké povolené emise a má to nějaký závažný nebo nepříznivý účinek na lidské zdraví a je to postižitelné.

A ten její druhý pozměňovací návrh, který se týká nějakého rozšíření na další druhy, je skutečně zase výrazně rozšiřující povinnosti, které vycházejí z té směrnice, a my se opravdu dneska omezujeme na to, co nám Komise vyčítá, a jenom toto měníme.

Takže já bych vás chtěl požádat o podporu toho původního, a z tohoto důvodu, znovu opakuji, nepodpoříme jako Ministerstvo životního prostředí žádný pozměňovací návrh. Děkuji vám.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Přikročíme tedy k hlasování o pozměňovacích návrzích. Poprosím zpravodajku garančního výboru, aby nás seznámila s procedurou, poté přednášela jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním k nim sdělila stanovisko. Prosím.

Poslankyně Dana Balcarová: Vážení kolegové, dovolte mi seznámit vás s usnesením výboru pro životní prostředí z 15. schůze dne 12. prosince 2018. Výbor jako garanční po projednání návrhu zákona po druhém čtení doporučuje Poslanecké sněmovně, aby ve třetím čtení o návrzích podaných k návrhu zákona hlasovala v následujícím pořadí. Za prvé návrh na zamítnutí. Za druhé návrh legislativně technických úprav, budou-li v rozpravě a ve třetím čtení předneseny. Jenom podotýkám, že nebyly. Za třetí návrh A1, pozměňovací návrh pana kolegy Jana Zahradníka. Návrh A2, návrh pana kolegy Zahradníka. Návrh A3, návrh pana kolegy Zahradníka. Návrh B1, návrh Dany Balcarové. Návrh B2, návrh Dany Balcarové. A nakonec hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Přivolám kolegy z předsálí a tuto proceduru bychom si odhlasovali. Ptám se, zda má někdo zájem o vystoupení k proceduře. Má nějaký doplňující návrh? Není tomu tak.

Tedy zahajuju hlasování a ptám se, kdo je pro takto přednesenou proceduru. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 24, přihlášeno je 178 poslanců, pro 172, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Poprosím tedy paní zpravodajku, aby nás provedla hlasováním.

Poslankyně Dana Balcarová: Vážení kolegové, jako první bychom hlasovali návrh na zamítnutí pana kolegy Jana Zahradníka.

Předseda PSP Radek Vondráček: Zahajuju hlasování a ptám se, kdo je pro návrh na zamítnutí zákona. Kdo je proti?

Hlasování číslo 25, přihlášeno 179, pro 20, proti 130. Tento návrh přijat nebyl. Prosím.

Poslankyně Dana Balcarová: Dále bychom hlasovali návrh A1 pana kolegy Zahradníka, který se týká definice účastníka řízení.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Zpravodajka: Nedoporučuje. Navrhovatel: Nesouhlasné.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 26, přihlášeno 178, pro 46, proti 106. Návrh přijat nebyl. Prosím.

Poslankyně Dana Balcarová: Návrh A2 pana kolegy Jana Zahradníka, který se týká místní příslušnosti spolků. Stanovisko výboru: Nedoporučuje.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Nesouhlasné.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 27, přihlášeno je 179, pro 21, proti 127. Návrh přijat nebyl. Prosím.

Poslankyně Dana Balcarová: Návrh A3 kolegy Zahradníka, který se týká automatické účasti spolků. Výbor životního prostředí nedoporučuje.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Nesouhlasné.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro předložený návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 28, přihlášeno je 179, pro 20, proti 128. Návrh přijat nebyl. Prosím.

Poslankyně Dana Balcarová: Návrh B1 Dany Balcarové, který se týká rozšíření působnosti zákona v oblasti půdy. Výbor životního prostředí nepřijal stanovisko.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Nesouhlasné.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro takto předložený návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 29, přihlášeno je 179 poslanců, pro 36, proti 100. Návrh přijat nebyl. Prosím.

Poslankyně Dana Balcarová: Návrh B2 Dany Balcarové, který se týká rozšíření působnosti zákona v oblasti chráněných druhů. Výbor životního prostředí nepřijal stanovisko.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Nesouhlasné.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 30, přihlášeno je 179 poslanců, pro 35, proti 109. Návrh přijat nebyl.

A jestli se dívám správně, tak jsme se vypořádali se svými pozměňovacími návrhy a budeme hlasovat o zákonu jako celku.

Přednesu usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 167/2008 Sb., o předcházení ekologické újmě a o její nápravě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 173, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 31, přihlášeno je 180 poslanců, pro 137, proti 20. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že s usnesením a s návrhem zákona byl vysoven souhlas, končím projednávání tohoto bodu a všem děkuji.

Otevírám další bod, kterým je

146.

Návrh poslanců Vladimíra Koníčka, Stanislava Grospiče a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi) a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 38/ - třetí čtení

Poprosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele – paní poslankyně Aulická Jírovcová si tam sedla, protože pan poslanec Grospič je omluven. A poprosím zpravodaje garančního výboru, pana poslance Ferance. Návrh na zamítnutí a pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 38/7, který byl doručen dne 18. prosince 2018. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 38/8.

Ptám se, zda má paní poslankyně zájem za navrhovatele o vystoupení před zahájením rozpravy. Není tomu tak. Já tedy otevírám rozpravu, do které je v tuto chvíli přihlášen jako první pan poslanec Ferjenčík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych stručně zveřejnit stanovisko Pirátů k tomuto tisku. My nepořadujeme tento návrh z několika důvodů. A jeden z hlavních je, že vláda nedoložila údajné předražení církevních restitucí v době, kdy byly přijímány. A bez toho, aby vláda doložila takové předražení, máme za to, že je velmi vysoká pravděpodobnost, že tento návrh zruší Ústavní soud jako protiústavní.

Příjde nám chybné od Poslanecké sněmovny přijímat zákony, o kterých už dopředu víme, že je velká pravděpodobnost, že je Ústavní soud zruší. Z toho důvodu také podpoříme návrh na odložení účinnosti o dva roky. Pokud náhodou neprojde,

navzdory tomu, že ho podpořil rozpočtový výbor, který je garanční, podpoříme i odložení účinnosti o rok, aby měl Ústavní soud čas posoudit tento zákon ještě předtím, než se začne aplikovat v praxi.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Jako další je přihlášen do rozpravy pan poslanec Výborný.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane předsedo, děkuji za slovo. Členové vlády, kolegyně, kolegové, já se domnívám, že stanovisko poslaneckého klubu KDU-ČSL je všem jasné a netřeba ho tady sdělovat. Nicméně bych chtěl znova upozornit na některé věci, o kterých se tady hlavně jedná. Jedná se o tom, zda tady útočíme na právní jistoty v rámci České republiky. Opravdu, když se podíváme, zde dochází k prolomení smluvního vztahu, který tady byl uzavřen vládou České republiky, a tady je snaha popřít základní principy právního státu tím, že zloděj tady křičí: Zdaňte, co jsem ukradl! Skutečně ten zákon není o ničem jiném, než o tom, že zloděj volá: Musíme zdanit, musíme zdanit to, co jsem ukradl!

Dámy a pánové, já se domnívám, že žijeme v právním státě a že smlouvou a dohody, které jsou zde uzavřeny, by měly platit. A chtěl bych velmi apelovat na to, aby si poslanci hnutí ANO si uvědomili, zda tento bezprecedentní útok na principy právního státu je možno obchodovat za jakoukoliv podporu, a to i podporu vlády. Já věřím, že se tady nebudeme moci po hlasování stydět za to, jaký výsledek jde z této Poslanecké sněmovny. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Ptám se, zda s přednostním právem, nebo i bez přednostního...? Tak s přednostním právem pan předseda Faltýnek, poté paní poslankyně Pekarová Adamová.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo. Pane předsedo, já budu velmi stručný. Já jsem nevystupoval k tomuto zákonu, nicméně bych si dovolil jenom kratičkou reakci na vystoupení pana kolegy Ferjenčíka.

Pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, tady žádnou analýzu nepotřebujete. Stačí, když se zorientujete v čase a prostoru a budete se sem tam řídit selským rozumem. Já uvedu pár čísel. A zkusme se prosím poslouchat.

Výpočet za nevydatelnou lesní půdu a les je plocha, kde rostou stromy, tak výpočet byl proveden, že náhrada za nevydatelnou lesní půdu byla spočítána na 27,74 Kč za metr, což je 277 400 Kč za hektar. Zkuste si dneska tržně koupit les. Když si dneska chcete tržně koupit les, dneska, v roce 2019, tak zaplatíte v průměru plus minus do 150 tisíc Kč za hektar. V průměru, což je 15 Kč za hektar.

Pokud se týká zemědělské půdy, výpočet za nevydatelnou zemědělskou půdu, kde se pěstují zemědělské plodiny, jako je obilí, cukrovka, někde i řepka olejka, tak byl spočítán – i konopí, jak říká správně tady kolega zpravodaj, technické konopí – tak

byl spočítán v částce 44,48 Kč, což je 444 800 Kč za hektar. A když dneska půjdete kupovat hektar zemědělské půdy, v roce 2019, tak průměrná cena za hektar podle bonity, ale řeknu průměrná, a střílem od pasu, protože ta cena se pohybuje od 60 tisíc za hektar v marginálních oblastech, vysokohorských oblastech, kde se nedá pěstovat, kde jsou pouze louky, pastviny atd., až po, řeknu, 250, 300 tisíc na těch nejlepších bonitách, tak pojďme na tu průměrnou cenu někde kolem 150 tisíc za hektar, což je 15 Kč za hektar, ale ne 44,48.

To je vše. Jenom čistá statistika, nic víc. Já tím nic nechci říct. Ale ta analýza by řekla jenom tady toto. Děkuji. (Potlesk v části sál.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Další přednostní právo jsem zaregistroval, pan předseda Chvojka, poté pan předseda Kováčik. Omlouvám se, naskočily mi tu faktické poznámky, takže pan předseda Stanjura jako první s faktickou, poté pan poslanec Ferjenčík, poté pan poslanec Gazdík.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já teď nebudu vystupovat k tomu návrhu zákona a navážu na vystoupení svého předčešníka, pana předsedy Faltýnka. Nechci zpochybňovat ta čísla. Mám jednoduchý dotaz. Kolik hektarů těch lesů bylo nevydáno a za které se platila náhrada. Kolik hektarů té zemědělské půdy nešlo vydat a platila se za ně náhrada. Protože to si myslím, že to musíme doplnit. Nemusíme říkat jenom, kolik je jednotková cena, ale kolik bylo těch jednotek. To bych rád slyšel, abychom si řekli. Protože zatím se bavíme o faktech, číslech, rozlohách, průměrných cenách, nebavíme se o zákonu jako takovém. Tak to je moje prosba, jestli by nás pan předseda Faltýnek mohl seznámit, kolik takových bylo. Protože já mám pocit, že se tady pořád argumentuje konceptem restituci, který byl sice navržen někdy před deseti lety, ale který nakonec nebyl realizován, jestli si rozumíme. Nakonec byl zvolen jiný model restituci. Tak potom argumentovat něčím k modelu, který sice existoval, projednával se v době, kdy já jsem v Poslanecké sněmovně ještě nebyl, ale nebyl přijat, pak byl zvolen jiný model, tak mi nepřijdou právě korektní ta fakta. Takže poprosil bych o ta čísla, pokud je máme k dispozici. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka – pan poslanec Ferjenčík. Připraví se pan předseda Gazdík.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já bych chtěl reagovat na kolegu Faltýnka. My jsme dostali na ústavněprávní výbor tři analýzy od ústavněprávních expertů a dvě z těchto analýz konstatují, že bez toho, aby vláda dodala podkladové materiály, které dokládají předražení těch restitucí, ten zákon nemá šanci u Ústavního soudu obstát. To jsou materiály, které dostal ústavněprávní výbor. Já z toho důvodu absolutně nechápu, pokud vláda skutečně chce ty restituční zdanit, proč tu analýzu nedodala, proč to, když tady pan Faltýnek mává čísly, nezpracovalo Ministerstvo financí, a nedoložila, že ta částka tehdy byla nepřiměřená. Protože já tady nejsem

schopný posoudit, jestli má pravdu pan Stanjura, nebo pan Faltýnek, ve chvíli, kdy se tady na mikrofon začnou sypat nějaká čísla.

My jsme chtěli dokument, který by sloužil jako podklad pro Ústavní soud, až bude ten zákon posuzovat, a jako že ho posuzovat bude, a vy jste se na to prostě vybodli, protože chcete zavřít hubu komunistům – pardon, ústa –, aby podpořili vládu. (Oblas v sále.) A současně nechcete, aby to ve skutečnosti prošlo. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já také děkuji. On tenhle mikrofon už zažil hodně, ale zkuste se kultivovat my všichni tady vesměs a volme lepší výrazy.

Další faktická poznámka – pan předseda Gazdík. Připraví se pan poslanec Mašek.

Poslanec Petr Gazdík: Hezké dobré ráno, vážené kolegyně, vážení kolegové. Já bych se chtěl trochu kolegů pirátů zastat. Pan předseda Faltýnek tady přednesl nějaká čísla, ta skutečně selským rozumem a průměrem sedí. Nicméně my tu analýzu skutečně potřebujeme, protože ten církevní majetek nebyl průměrný hektar zemědělské či lesní půdy. Ti, co viděli, za co se vlastně vydává náhrada a co bylo v té původní analýze, tak vědí, že ty pozemky, které byly vydávány, tak na nich dnes většinou stojí sídliště obcí a měst, že to byly pozemky kolem měst, a jejich cena je reálně úplně někde jinde než průměrná cena zemědělské půdy. Na to, abychom to mohli posoudit, skutečně potřebujeme tu analýzu. To je část A.

Část B je, že zapomínáte na to, že tady došlo také k tomu, co jsme si všichni přáli, oddělení církve od státu, protože my jsme sekulární stát, a to bylo cílem, nebo jedním z cílů církevních restitucí, ke kterým mimo jiné dvakrát Ústavní soud ve svém rozhodnutí zákonodárce vyzval a nařídil. A poté, co zákonodárce nekonal, tak Ústavní soud prolomil blokační paragraf a nařídil vrátit příslušnému okresnímu soudu farnosti Nový Bydžov pozemky, což se dostalo do judikatury, a to by byl problém, protože pak by nastal totální chaos. Takže když už něco takového chcete udělat, prosím, tu analýzu by si to opravdu zasloužilo. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka, pan poslanec Mašek.

Poslanec Jiří Mašek: Vážený pane předsedo, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych chtěl navázat na pana Faltýnka a doplnit, že nejde jenom o nadcenění hektarů lesní nebo orné půdy, ale jde také o to se podívat zpátky.

První pozemková reforma, rok 1919, církev byla v uvozovkách připravena o všechny statky nad 250 hektarů celkové půdy resp. 150 hektarů orné půdy rozhodnutím demokratického parlamentu – to asi nikdo nebude zpochybňovat. Zůstalo jí 68 tis. hektarů. S těmi 68 tis. hektary šli i do roku 1947, kdy byla opět demokratickým parlamentem přijata revize první pozemkové reformy a ten počet hektarů byl snížen o dalších 63 tis. A na komunisty zbylo 5 503 hektarů. To je

skutečnost. Ale je třeba zdůraznit, že v tom roce 1948 se nestíhaly tyhle věci zaknihovat, to rozhodnutí parlamentu z roku 1947, a církvi nebyla vyplacena náhrada, která mimořádě tehdy činila průměrnou cenu za hektar za uplynulých deset let poníženou o 20 %, ne pětinásobek té ceny obvyklé v té době.

Takže tady chci jenom říct ano, nelze církvi upřít požadavek na 68 tis. hektarů z roku 1947, protože tam to neproběhlo a Ústavní soud se k tomu také tak vyjádřil. Nicméně požadavek církve na 225 tis. hektarů, který byl po roce 2012 zčásti vypořádán vydáním a zčásti finanční náhradou, jistě není správný. A na to není potřeba žádný velký rozbor. Je potřeba si to jenom přiznat a podívat se na tu věc.

Já vím, že řešení dodatečným zdaněním není úplně asi správně košer, ale to řešení už tady bylo a to řešení se tady uplatnilo u zdanění zisků ze solárních elektráren, které se ukázalo (upozornění na čas) také výrazně nadhodnocené.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ANO.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Faktická poznámka, pan předseda Farský, poté pan předseda Kalousek.

Poslanec Jan Farský: Děkuji za slovo. Asi není překvapením, že poslanecký klub Starostů a nezávislých bude hlasovat pro zamítnutí tohoto zákona, prostě protože ctíme právní stát.

Co bych ale chtěl doplnit k té argumentaci, která tady zaznívá, a k argumentačnímu faulu, který použil pan kolega Faltýnek. Debatovat o cenách, to jste mohli už dávno. Slyšeli jsme od paní ministryně Schillerové, jak má analýzu toho, že jsou církevní restituční předražené o 54 mld., částku zmíňoval i pan předseda vlády. Když jsme tuto analýzu žádali, zjistilo se, že žádná neexistuje, že jejen další výmysl, který má zamaskovat to, že se tady pošlapává právní stát. Že jste u moci, že máte sílu, opíráte se o komunisty, a tak jim vycházíte vstříc. Za tím není nic jiného. Ale ono to nefunguje v právním státě a v demokratickém zřízení tak, že kdo je u moci, tak může rozhodovat o všem, i o spravedlnosti. Prostě to tak nefunguje. A pokud ten pocit máte, tak prosím v zájmu naší budoucnosti, co nejdřív se ho zbavte, protože je to opravdu nebezpečné pro vývoj v této zemi. Sílu na to máte, ale tím právo a spravedlnost na svoji stranu nezískáte.

Takže pokud chcete argumentovat jakýmkoli čísly, ukažte tu analýzu, o které dva vaši nejvyšší představitelé tvrdili, že ji mají, ale ona vůbec neexistuje. Obhajte se sami, ať nezůstanete pouhými lháři. (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka, pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Já sleduji tu debatu a mám pocit, že jsem se vrátil o dvacet let zpátky, protože diskuse o hodnotě toho vydaného majetku tady skutečně probíhala dvacet let, já jsem se jí po většinu té doby účastnil. A

hovořit o ní teď, dva roky poté, co byla uzavřena, je naprosto směšné. Tady je jiná otázka – jestli jsme, nebo nejsme právní stát.

Ještě jednou opakuj, restituce nejsou vypláceny primárně proto, že byl schválen nějaký zákon, který se snažíte novelizovat. Ty jsou vypláceny primárně proto, že na základě tohoto zákona byl premiér zmocněn, aby podepsal smlouvy s křesťanskými církvemi a s Federací židovských obcí. To jsou smlouvy soukromoprávního charakteru a je v nich článek 5.2, kde je napsáno, že danění se řídí legislativou účinnou k 1. 1. 2013. To znamená, můžete tu legislativu změnit tisíckrát, ale v té smlouvě je legislativa účinná k 1. 1. 2013 a většina z vás, kteří pro to bude hlasovat, jste si dobře vědomi, že to nemá šanci. A na moravských biskupstvích pan Faltýnek a na českých biskupstvích pan Babiš říká – nemusíte se bát, on nám to ten Ústavní soud shodí. Ale my teď potřebujeme ty komunisty... A vy hrajete tuhle nefér cinknutou odpornou hru, ale neuvedomujete si, že tím opovrhujete právním státem. A říkáte to všem občanům. Proč by měli občané dodržovat právní pořádek v České republice, když jím opovrhuje premiér a jeho nejbližší spolupracovníci?

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za přesné dodržení času. A nyní se dostává na řadu pan předseda Chvojka se svým přednostním právem.

Poslanec Jan Chvojka: Tak děkuji za slovo, pane předsedo. Já ještě k otázce jednacího řádu, než se dostanu k meritu věci. Já mám chuť změnit jednací řád, kde se přihlásíte a pak mluvíte po deseti těch, kteří vás přeskočí s tím tzv. faktickým právem, které někdy není podle mě využíváno jako faktické právo, pak vás tady přeskočí různí maškové atd. Nic proti nim. Ale já bych se chtěl takhle veřejně, pane předsedo, domluvit, že když se hlásím, tak chci prostě mluvit co nejdřív. Vy nevíte, jestli chci přednostní, rádné nebo faktické. Já chci prostě mluvit co nejdřív, protože mám co říct.

Já bych chtěl mluvit za klub ČSSD, byť už jsme vystoupili v prvním i druhém čtení této věci, proč budeme podporovat tento návrh. Ten důvod je zcela zřejmý, jednoduchý a jasný. My jsme v roce 2012, když se to tady schvalovalo – a to třetí čtení bylo tehdy, pokud si dobře pamatuji, v noci, tuším, že byla půlnoc, bylo to schváleno o dva poslance, co se týče té většiny, jeden z nich šel potom asi za měsíc nebo za dva do želez, já to nikomu nepřeju. A my jsme už tehdy vystupovali velmi silně proti cirkevním restitucím, určitě si na to množí z vás vzpomínáte, ti, co tady byli. Potom, když byly krajské volby v roce 2012 a sněmovní v roce 2013, jsme šli do těch voleb s tím, že chceme určitým způsobem zrevidovat cirkevní restituce, protože prostě jsme s nimi nesouhlasili v době, když se restituce zaváděly. Bohužel v tom roce 2013, když jsme se dostali do vlády a měli jsme premiéra, jsme toho nedosáhli, důvody si množí z vás vzpomenete. Ve vládě byli lidovci, pro které to byla natolik zásadní věc, že jsme prostě my z pohledu a z pozice vládní strany nemohli tuto věc otevřít, protože jinak by se koalice rozpadla. A nyní ČSSD už je zbavena těch okovů, ruce se jí uvolnily, a tudiž můžeme nějakým způsobem přemýšlet nad revizi cirkevních restitucí.

Ono těch způsobů bohužel moc není, protože jak říkal pan předseda Kalousek prostřednictvím pana předsedy, smlouvy jsou smlouvy, které jsou k nějakému datu, a

ty smlouvy jsou v podstatě nevypověditelné. Tudiž moc možností není. Jedna z těch možností je zdanění a my máme za to, že to zdanění je možné, že je v souladu s Ústavou a s právním rádem. Koneckonců bychom tento návrh jinak nepodpořili. My bychom nepodpořili návrh, o kterém bychom si mysleli, že je v rozporu s Ústavou. Tudiž je to slib našim voličům, je to slib, který jsme dali už před šesti nebo sedmi lety, že nechceme církevní restituce, pokud se prohlašovaly, tak je chceme alespoň nějakým způsobem zrevidovat. Tudiž my tady jako ČSSD hlasujeme pro to, co jsme slíbili našim voličům.

Pokud se týče jednání ústavněprávního výboru, které se tomu věnovalo, tuším, někdy 10. září, ano, pan kolega Ferjenčík, na kterého reagují nyní prostřednictvím pana předsedy, má pravdu v tom, že tam bylo několik různých právních analýz. Ale některé prostě byly proti, některé byly pro. To se prostě bohužel v normálním právním státě stává. Většinou se to stává velmi často, že tři právníci mají pět právních názorů. Tudiž já bych nemluvil o tom, že dva byli proti a to znamená, že prostě tento zákon je v rozporu s Ústavou. Já si naopak myslím, že za pravdu mu daly ty posudky, které říkaly, že je ten zákon v souladu s Ústavou, to znamená, mám za to, že ty posudky byly správné. Ale o tom ve finále může rozhodnout opravdu jenom Ústavní soud.

A na závěr k tomu Ústavnímu soudu. Já si nemyslím, že je správná strategie z pohledu zákonodárců odložit účinnost zákona, jakéhokoli zákona, jakéhokoli zákona, který je navrhován, s tím, že se na to nejdříve, než ten zákon nabude účinnosti, musí podívat Ústavní soud. Tím už dopředu dáváte najevo u jakéhokoli zákona, nemluvím jen o tomto, že si nejste jistí tím, zda je ten zákon v souladu, nebo jestli je v rozporu s Ústavou. To znamená, Ústavní soud není nějakým předběžným orgánem, který rozhoduje o tom, jestli je zákon v souladu, nebo ne, a potom teprve může nabýt účinnosti. To si nemyslím, že by z hlediska strategie této ctěné Sněmovny bylo úplně správné. Tudiž my bychom byli rádi, aby tento zákon, aby tento návrh zákona dnes prošel ve třetím čtení a aby se církevní restituce podrobily alespoň určité revizi, a to revizi daňové. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Mám zde dvě faktické poznámky. Jednu pan předseda Kalousek, poté pan poslanec Volný. A už tam přibyla další, od pana poslance Výborného. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Chci poděkovat panu předsedovi Chvojkovi, že tady férově řekl, že to bylo o dva poslance. Protože většinou se lže, že to bylo o toho jednoho jediného, který měl být v železech. Takže bylo to skutečně o dva. Ten jeden pak šel do želez. A teď nám to po pěti letech předkládá vláda, jejíž předseda měl být v železech už dávno. No tak to je obrovský úspěch.

Dámy a pánové, za pár týdnů si budeme připomínat 67. výročí akce Klášter, když jste v noci – jste – přepadli kláštery, odvezli jste jejich obyvatele, mučili jste je, vraždili. Desítky jich bylo umučeno. Stovky jich bylo uvězněno. Zpustošili jste jejich majetky. Dodnes je vidět prostě... (Různí poslanci z různých stran se ptají: Já? My?) Ano, vy. Ano, vy! Protože vy jste nástupníci tohoto zločinu. Dnes po 67 letech

pácháte úplně stejnou křivdu a úplně stejnou krádež, akorát že při tom neteče krev! Ale právní stát pláče v koutě úplně stejně.

Možná že dnes ne, ale pevně věřím, že drtivá většina z vás se za to dnešní hlasování bude jednou strašně stydět, protože prostě opovrhujete právem a opovrhujete historií, která spáchala nepředstavitelné křivdy na lidech, které teď chcete okrást podruhé! (Potlesk poslanců TOP 09.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Přečtu několik omluv. Omlouvá se z pracovních důvodů pan poslanec Veselý od 12 do 14 hodin. Omlouvá se pan ministr Jan Kněžínek z dnešní schůze z pracovních důvodů. Omlouvá se pan ministr Miroslav Toman opět z pracovních důvodů z dnešního jednání schůze.

Faktických poznámek nám naskočilo více. Nyní pan poslanec Volný. Prosím.

Poslanec Jan Volný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, pan Kalousek, když mluvil o tom, že vy jste přepadli ty kláštery, koukal na mě. Takže já jsem prosím vás u toho nebyl.

Spíš jsem se přihlásil k tomu, že jsem chtěl podtrhnout a trošičku zdůraznit to, co tady říkal pan kolega Mašek. Já samozřejmě vůbec nezpochybňuji restituci, resp. navrácení majetku církví, a naopak vítám, že to pomohlo budoucí odluce církve od státu. Nicméně vždycky jsem si myslел, že restituce jako taková se váže, a tady pan kolega Kalousek a jeho kolegové vždycky hřímalí, že napravujeme křivdy, které způsobili komunisté, to znamená rok 1948. A jestli se od pana Maška dozvídám, že v podstatě tato restituce je vztahována k roku 2019, to znamená, restituuje stav, který byl před rokem 2019, nebo 1919, pak se divím, že nás někdo tady napadá o tom, že děláme něco protizákonného, když podle mě, a možná se pletu, tak mě, pane kolego Kalousku prostřednictvím pana předsedajícího, opravte, restituce měla být a uvažovalo se a vždycky se operovalo s rokem 1948. Děkuji za odpověď.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka – pan poslanec Výborný. Připraví se pan předseda Faltýnek.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, pane předsedo. Chtěl bych vašim prostřednictvím reagovat na pana předsedu Chvojku. Musíme to říkat přesně tak, jak to bylo. Ústavněprávní výbor si nechal vypracovat čtyři analýzy ústavních kapacit a ústavních právníků v České republice. A není pravdou to, že tam byly rozdílné názory. Všechny čtyři, všechny čtyři studie konstatovaly značnou problematičnost takto schvalovaného návrhu zákona a zároveň pouze jedna ta studie na konci konstatovala, že nelze vyloučit, že by případným testem ústavnosti tento zákon prošel. Čili pouze jedna ze čtyř. Čili řekněme to přesně, jak to bylo. Nakonec ty studie máte k dispozici i vy všichni poslanci a měli je k dispozici i poslanci ústavněprávního výboru. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Faktická poznámka – pan předseda Faltýnek, poté pan poslanec Veselý.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuju za slovo. Využívám faktické poznámky, protože bych se asi nedočkal s přednostním právem. Já dlužím odpověď Zbyňkovi Stanjurovi. Nevím přesně už, která vláda to schválila a kdo v té vládě tehdy seděl, ale myslím, že tam tehdy byla i ODS v té Sněmovně a v té vládě, která ten zákon schválila.

Nicméně k těm číslům. Pomíjím to, co tady řekl kolega Mašek. Lesní půda – výpočet nevydatelné hektary 181 326 krát cena 27,47 je dohromady 50,3 miliardy. Když použijeme reálnou tržní cenu, reálnou tržní cenu, tak je to 20 miliard. Zemědělská půda 72 202 hektarů krát 44,48 je 32,12 miliardy. Reálná cena, výpočet je 8 miliard. Takže tam lítá nějaká částka. Čili to jsou čísla.

No, nefér cinknutá hra, tady hovořil pan předseda Kalousek. Ano. Byla to, pane předsedo Kalousku prostřednictvím pana předsedajícího, vaše nefér cinknutá hra. To jste pojmenoval přesně. Jak jde o peníze, každej argument je dobrý.

Nikdo nezpochybňuje církevní restituce. Princip co bylo ukradeno, má být vráceno. Ale vráceno v reálné ceně. A já položím poslední otázku. Proč při restitucích občanů České republiky po revoluci jsme vraceli ceny pozemků, proč jsme vraceli pozemky nevydatelné za korunu? Proč? Také tam stály přece supermarkety a sídliště. Děkuju. (Potlesk poslanců ANO.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Faktická poznámka – pan poslanec Veselý, poté pan předseda Kalousek.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vaším prostřednictvím k panu poslanci Kalouskovi. Já se musím přiznat, že i on mě lehce vyprovokoval k tomu, abych vystoupil, byť jsem původně nechtěl. Stejně, co říkali kolegové předrečníci, proti církevním restitucím, principu vrácení majetku samozřejmě k roku 1948 žádný problém nemám. To, že se prolamuje první pozemková reforma, to je jiná věc. Nemám nic proti tomu, aby byly nějaké náhrady. Že ty náhrady jsou přemrštěné, je jasné. To bych přežil, že jsou přemrštěné, ale přežil bych to. To, že měla nastat daleko dříve odluka církve od státu, to znamená, že měly přestat být placeny církve daleko dříve, protože do pěti let se byly schopny v pohodě z toho majetku uživit samy, to si myslím také a taky bych to přežil.

Co je pro mě naprosto nepřijatelné, ovšem je, že církve žádají o majetek, žádají o majetek, za který ty náhrady dostávají. Ony se prostě soudí s obcemi, s kraji i se soukromými osobami, to znamená, že ony majetek, za který dostanou náhrady, které jsou přemrštěné, chtějí znova. A to je věc, která je pro mě naprosto nepřijatelná, proto tento zákon podporuji a proto jsem obdobný zákon podporoval i na území Jihočeského kraje, protože přijetí obdobného zákona navrhovalo také zastupitelstvo Jihočeského kraje. Pokud by církve nechtěly víc, než na co mají nárok, nežalovaly kraje, obce a soukromé osoby a nechtěly by majetek, za který dostávají zaplaceno,

výborně zaplaceno, tak bych zůstal v klidu, ale ony to prostě dělají. Toto je podle mě zločin, který páchají teď.

Děkuji za slovo.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan předseda Kalousek s faktickou poznámkou.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Poprvé jsem slyšel od doktora práv, že dát žalobu k soudu je zločin. Tím si myslím, že jsme obohaceni v tom slovníku.

Ale přihlásil jsem se proto, abych odpověděl panu poslanci Volnému. Ten 25. únor je rozhodné datum. To neznamená, že pokud bylo něco ukradeno později, že to nemá být vráceno. Bolševik, i když se hodně snažil, tak 25. února všechno ukrást nestačil. Pokud něco bylo ukradeno třeba o deset let později, tak to spadá do termínu. Nesmí to být dřív, ale později ano. Jedná se o to rozhodné datum.

K číslu, které tady neustále se snaží dávat do prostoru pan předseda Faltýnek, říkám, o tom jsme diskutovali dvacet let, prosím pěkně, a nenaplnili jsme nic jiného, než že jsme naplnili usnesení Ústavního soudu, že to parlament má vyřešit. A mohu říct i jiné číslo. Nemocnice Na Františku, tržní cena 1,3 mld. korun, započítána byla v hodnotě 120 mil. korun, protože něco bylo dražší, něco bylo levnější a vyšla nějaká průměrná cena, ale o tom se nebabvme. Ty smlouvy byly uzavřeny a vy to jenom rozmlňujete svojí další krádeží. Jestliže vy všichni dnes říkáte "nezpochybňujeme církevní restitučce, ale checene to za reálné ceny", tak vám připomenu slova vašeho majitele, který řekl, že je to o 54 mld. korun předražené. Celková finanční náhrada je 59 mld. korun. Prosím pěkně, vystupte tady někdo a řekněte, že reálná cena je těch 5 mld. korun rozdílu (upozornění na čas) mezi plky vašeho majitele a skutečnou restitucí. Lžete! Lžete a kradete!

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická, pan předseda Farský, poté pan předseda Stanjura, pak pan předseda Michálek, pak pan poslanec Volný, pak pan poslanec Schwarzenberg. V tomto pořadí. Prosím.

Poslanec Jan Farský: Děkuji za slovo. Někdy pro mnohé se může otázka církevních restitučí a jejich zdanění zdát příliš vzdálenou. Měl bych otázku na představitele komunistické strany zde ve Sněmovně. Před pár dny ve strakonické KSČM místopředseda ukradl nějakých 30 000 korun. Za dva dny byl dopaden, dá se předpokládat, že těch 30 000 korun, co ukradl, bude muset vrátit. Chci se tady zástupců komunistické strany zeptat, jestli z těch 30 000 korun zaplatí daň.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan předseda Stanjura, poté pan předseda Michálek. Všechno faktické poznámky.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já si s panem předsedou Faltýnkem fakt nerozumím. On dělá, že mi nerozumí, on mi samozřejmě rozumí. On argumentoval čísla z roku 2008, ale zákon byl přijat na jiném principu v roce 2012. Jenom jednoduše jeho čísla. Za lesy se vyplatilo 50 mld. korun, za zemědělskou půdu 32 mld. korun, to je dohromady 82 mld. korun. A to nemluvím o budovách. Vy jste to říkal. Nevydatelný majetek – hodnota 50 mld. korun. (Námítka posl. Faltýnka.) Ne ne ne, říkal jste nevydatelný, protože to, co vydám, nemá cenu se přít o cenu. Když to vydám, tak se můžeme přít, jestli to má hodnotu korunu, nebo deset. A já jsem se vás ptal na nevydatelnou část, kolik hektarů se dělaly finanční náhrady. Ne celkově. Pořád argumentujete tím principem a tím přístupem, který nakonec nebyl zvolen. Takže 50 a 32 je 82, k tomu budovy, to by mě zajímalo, kolik vám vyšlo za budovy. To je do kupy, já nevím, minimálně 82, přitom v zákoně je 59. Padesát devět je v zákoně a vy jste jenom ze tří položek dvě řekl 82. Tak je evidentní, že děláte, že tomu nerozumíte. Kdyby ty náhrady byly 82, tak ta čísla sedí a můžeme se bavit o principu toho zákona. My jsme zásadně proti, ale to je jiná věc, ale manipulujete fakty. Nebo mi odpovězte na tu otázku: kolik byly náhrady za nevydané lesní pozemky a kolik byly náhrady za nevydané zemědělské pozemky v té sumě 59 mld. korun. Takhle jsem se ptal a vy jste mi odpověděl, že dohromady je to 82 mld. korun, a tím pádem je to předražené. Už jsme to zlevnili ve vaší logice o 23. Musím vás pochválit, ne?

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická, pan předseda Michálek, poté pan poslanec Volný, poté pan poslanec Schwarzenberg.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Dostali jsme se přesně do stadia žonglování s čísly, jehož jsme se obávali a které je přímým důsledkem toho, že vláda nepředložila žádnou seriózní analýzu toho, k jakému předražení církevních restitucí došlo.

Reagoval bych na pana Veselého, kterému vadí církevní restituce. Chápu, že mu vadí církevní restituce. Mně také vadí, že byly schváleny netransparentně, ale takhle to udělat nejde. Máme tři stanoviska na ústavněprávním výboru, že ten zákon bude pravděpodobně zrušen, že to je zmetek. Jestli chcete něco udělat s církevními restitucemi, udělejte to pořádně. Musíte to odpracovat, musíte předložit analýzu tak, abyste splnili požadavky, které vyžaduje právní stát a naše Ústava. Váš návrh nepovede k žádné revizi církevních restitucí. Pro komunisty slovy Klementa Gottwalda, je to jenom takové šidítko, které předkládáte lidu.

Předseda PSP Radek Vondráček: Další, pan poslanec Volný. Připraví se pan poslanec Schwarzenberg.

Poslanec Jan Volný: Děkuji. Budu hodně krátký. Znovu opakuji pro pana kolegu Kalouska, vaším prostřednictvím, pane předsedající. (Děkuji.) On nám tady teď bryskně řekl, ano, že rozhodující je únor 1948 a co bylo ukradeno navíc po, že se tam musí započítat. Dobře, s tím mohu souhlasit. Ale my tu přece mluvíme o roce 1919,

kde vlastně prolamujeme to období předtím, protože v roce 1948 církev vlastnila podle pana kolegy Maška, to jsou čísla velice věrohodná, 60 000 ha lesů a půdy, tak já bych potom mohl požádat nějaký rozklad toho, jak přišli na těch 200 000 ha, které byly v podstatě před rokem 1919. To znamená, my opravdu prolamujeme restituční rok 1919 a to si nemyslím, že je úplně správné. Nicméně tohleto bych chtěl vysvětlit, jestli toto také nebylo právě to porušení nějakého statusu, kdy ta restituční měla být uplatněna, nebo resp. kde byl ten bod nula. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní faktická poznámka, pan poslanec Schwarzenberg. Připraví se pan poslanec Chvojka s faktickou.

Poslanec Karel Schwarzenberg: Vážený pane předsedající. Smím se vaším prostřednictvím obrátit, a to s otázkou, na pana poslance Faltýnka? On tady ve svém příspěvku mluvil o reálné ceně, ve srovnání je mnohem nižší než v tom zákonu vyrovnaní s církví. Dotaz: jestli koncern Agrofert by plachy, které vlastní, prodal za cenu, kterou on nazývá jako reálnou. Tuto otázkou bych rád měl zodpovězeno.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická – pan poslanec Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedo. Tentokrát je to správně faktická. Konečně jsem na řadě.

Já bych chtěl reagovat na pana předsedu Michálka, protože samozřejmě někdy člověk něco udělá a pak třeba o půl roku nebo o čtyři měsíce později mluví jinak. Já bych chtěl jenom upozornit ctěnou Sněmovnu a připomenout panu předsedovi Michálkovi prostřednictvím pana předsedy Sněmovny, že na tom ústavněprávním výboru, zásadním ústavněprávním výboru, který byl někdy toho pátého, sedmého, desátého září, byli jsme na něm oba, kde ústavněprávní jako garanční výbor rozhodoval o tom, zda posunout tento tisk do dalšího čtení, nebo ne, tak tam pan kolega Michálek seděl. Vím to proto, že seděl vedle mě, a dokonce si pamatuji, jak hlasoval jako pirát. Já si pořád nerad nechávám nadávat tady do různých kryptobolševíků atd. jenom proto, že my tady plníme přání našich voličů. Já sám jsem například určitě dostal někdy od někoho hlasu jako kandidát ČSSD za to, že jsem slíbil revizi církevních restitučních, a nenechám si nadávat do nějakých kryptobolševíků jenom proto, že si to pan kolega pirát myslí a neví, jak jinak to odůvodnit. On hlasoval, pan kolega Michálek, předseda Pirátů Michálek, pro postoupení tohoto tisku do dalšího čtení. On hlasoval pro. Jasné jsme se tenkrát shodli na tom, že je to potřeba revidovat. Já vedle pana kolegy Michálka sedím a pamatuji si, že byl spokojen s tímto tiskem. Stejně tak si pamatuji, a říkal jsem to ve svém prvním projevu, ano, dvě analýzy byly za to, že je to v rozporu s Ústavou, dvě, že to je v souladu s Ústavou. Beztak pokud by měl někdo říci, jak to je, tak je to jedině Ústavní soud. Ale pan předseda Michálek má špatnou paměť. Hlasoval pro a určitě to tenkrát podporoval a věřím, že to podpoří i dnes. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji a dala se očekávat faktická poznámka. Pan předseda Michálek. Máte slovo. A předávám řízení.

Poslanec Jakub Michálek: Opravdu jenom krátce fakticky. Ano, já jsem hlasoval na výboru, který nerozhoduje o žádném posunutí do dalšího, a hlasoval jsem pro to, protože považuji církevní restituce způsobem, jak byly přijaty, za netransparentní. Ale to, co tady navrhujete vy, prostě právně nejde! Já jsem udělal jednu chybu na ústavněprávním výboru, že jsem si ty analýzy přečetl až po tom výboru. To se přiznávám, to jsem udělal velkou chybu. Ale vy děláte chybu ještě větší, že jste si je nepřečetli doted! (Potlesk poslanců Pirátů.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Hezké dopoledne, vážené paní poslankyně, páni poslanci, členové vlády, budeme pokračovat. Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana předsedy Stanjury. Pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já vím, že to je pořád dokola opakování těch argumentů, ale přesto. Vzpomínám si, když tady paní ministrem financí říkala, já mám analýzu k tomu, jak ty restituce jsou předražené, a posléze řekla, že to byla jenom ústní informace a že se s námi o tu analýzu podělit nemůže. Právě proto tady pan předseda Faltýnek může mávat čísla: průměrná cena krát výměra, 50 mld. plus 32, předražené. Nic neexistuje! Kdyby tady byla jasná analýza s jasnými fakty, tak by se aspoň ukázalo, o čem se vůbec bavíme. Říkám, pomíjím tu základní věc, že prolamujete jistoty právního rádu. Ale to je jiná věc. Ale než se dostaneme k těm principiálním, protože vy odvádíte pozornost od toho základního. Sociální demokraté a poslanci hnutí ANO tady říkají, chodí k mikrofonu a obhajují to. Podívejme se, kdo navrhl ten zákon. Čí je to návrh? Kvůli komu jsme vůbec řešili církevní restituce? Nebyli to komunisté, kteří to dneska navrhují? Protože oni ty církve nikdy neměli rádi a pokračují v tom, ale za přizvukování hnutí ANO, kteří si tady dělají legrácky, já jsem ty kláštery neobsazoval, říká pan poslanec Volný. Hrozně vtipné, polovina poslanců se tomu směje. Jeďte se do těch klášterů podívat. Já jsem tam byl naposledy loni. Jděte se podívat, kde byli internováni bez rozhodnutí soudu! Zajedte si tam! Projděte si potichu ta muzea a pak tady choděte k mikrofonu a říkejte – já nezpochybňuji princip restituci, ale když se někdo obrátí k soudu, říkal jeden poslanec sociální demokracie, je to zločin. Opravdu, mimořádný přístup! Tady ti berou, ti si to nechali předražit, tady máme experty na všechny pozemkové reformy –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, uplynul vám čas k faktické poznámce.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Řekl mi komunista. Děkuji. (Oživení v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, já si vyprošuji takovou poznámku! Jednací řád platí pro každého bez rozdílu politických stran. (Potlesk poslanců KSČM.)

Nyní faktická poznámka kolegy Benešíka, poté pan kolega Mašek a další tři. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ondřej Benešík: Vážený pane místopředsedo, dámy a páновé, zaznívá tady slovo revize, ale k té revizi potřebujete nějaké dokumenty, nějakou analýzu, a tu jsme právě nedostali. O tom to celé je. My tady cucáme z prstu a je to všechno úplně na vodě. Bavíme se tady o tom, že stačí použít selský rozum. To je pravda, možná někdy stačí. Třeba kdyby se ten selský rozum používal také při rekonstrukci D1, tak bychom neměli ten problém.

A ještě řeknu jednu věc. Církev, katolická církev, resp. Metropolitní kapitula velkoryse předala katedrálu sv. Vítá státu. Je to jedna z nejnavštěvovanějších památek v ČR, o kterou je obrovský zájem, je to ikonická záležitost. Mnozí říkají, že to je symbol české státnosti. Český národ, samozřejmě zase zejména věřící a katolíci, tam vybírají na varhany poté, co se to předalo státu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan kolega Jiří Mašek, připraví se pan poslanec Černohorský. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jiří Mašek: Děkuji za slovo. Já se skutečně musím ještě vrátit k té nárokování výměře 225 tisíc hektarů, kterou církve nárokovaly. Skutečně jdou hluboko nejenom před rok 1948, ale opravdu až na rok 1919. Takže tam vidím opravdu velký problém.

A nyní k panu Stanjurovi prostřednictvím pana předsedajícího. Byl tady opakován dotaz, co bylo vydáno a co nebylo vydáno. Takže naturálně bylo vydáno 56 % majetku církví a 44 % majetku církví bylo řekněme refundováno nebo proplaceno. Kdybychom to brali na půdu, a tam to nevím tedy úplně přesně, protože ty údaje skutečně nejsou, tak by bylo vydáno 126 tisíc hektarů polí, lesů a nevydáno 100 tisíc hektarů – prostým výpočtem. Ale on je trošku problém v tom, jak je vůbec ta půda evidována a jak se dá prokázat, tedy jak by měla církev prokázat, co skutečně před únorem 1948 vlastnila. A to je ten velký problém. A skutečně když vyjdeme z první pozemkové reformy a z její revize, tak ta revize v roce 1947 už projednávala pouze 68 tisíc hektarů polí a lesů vlastněných církví a tyto redukovala na 5 tisíc hektarů. Tak to bylo. Ale to nebylo zaknihováno a nebylo to církvi uhrazeno státem podle náhradového zákona, čili církve mohly uplatňovat 68 tisíc hektarů. Nic víc, nic méně. A já nevím, co ty komise, které tady jednaly před tím rokem 2012, kterých se účastnil pan Kalousek prostřednictvím pana předsedajícího, o jakých číslech tam mluvili, z čeho to dovozovali a z čeho vycházeli. Čili ten požadavek byl zjevně nadhodnocený, i co se týká velikosti těch pozemků. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Černohorský, připraví se paní poslankyně Gajdůšková. Máte slovo, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec Lukáš Černohorský: Děkuji za slovo. Dobrý den. Já bych chtěl reagovat na pana předsedu Chvojku prostřednictvím pana předsedajícího. Když se podíváte, tak já jsem v prvním čtení, když se hlasovalo o zamítnutí tohoto návrhu zákona, zdržel, protože jsem očekával, že když tady byly slíbeny nějaké analýzy, tak že nám tedy v tom druhém čtení budou předloženy. Ale naopak jsme došli k tomu, že jediný, kdo mi něco poskytl, tak to je pan poslanec Luzar, kterému děkuji za tu diplomovou práci, ale je to opravdu jediný materiál, který jsme k tomu dostali. Očekával bych, že pokud to tlačí vláda nebo vládní koalice, tak že nám k tomu budou nějaká čísla předložena, a to jsme několikrát i vyzývali a pirátská strana se toho dožadovala i prostřednictvím pana předsedy Michálka.

Na základě toho, co se tady následně dělo, že k tomu vlastně není prakticky vůbec nic a většina diskuse probíhá pouze tady, ale nemáme k tomu žádný další materiál, jsem se rozhodl, že nepodpořím tento zákon a podepíšu kolegum i tu ústavní stížnost na základě výkonu, který tady byl předveden. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní paní poslankyně Gajdůšková a připraví se pan poslanec Kalousek. To jsou poslední dvě faktické poznámky, které mám přihlášeny. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Dobrý den. Jenom velice stručně tři poznámky samozřejmě v čase té jedné.

Za prvé. Analýzu jsme měli jako sociální demokracie zpracovanou a jsou tam přesně ta čísla, o kterých se zde hovoří. Ta analýza existuje. Zpracovával ji pan inženýr Karel Machovec, který je znalcem v oblasti pozemků. Já jsem tento materiál klubu Pirátů poskytla. Má-li o něj zájem ještě někdo jiný, samozřejmě pošlu.

Druhá poznámka. Církve se zavázaly ke dvěma věcem. Při jednání s církvemi k tomu, že budou zveřejňovat své výroční zprávy, aby bylo zřejmé, co s penězi dělají dál, protože argumentovaly tenkrát tím, že dělají spoustu dobré práce v oblasti sociálu, vzdělávání atd., což samozřejmě nezpochybňují, ale nicméně tenkrát závazek ze strany církví byl, že budou zveřejňovat své výroční zprávy. Nestalo se.

A třetí poznámka z mého pohledu. I v tom zákoně, i v tom, v čem se církve veřejně zavázaly, že nebudou požadovat, že to je restituční tečka a že nebudou požadovat nic dalšího. Probíhají soudy i vůči veřejným subjektům i vůči jednotlivcům a to myslím také není úplně košer. Proto podpořím návrh zákona, tak jak je v téhle chvíli předložen.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Těch je tady ještě nejméně pět. A mám přednostní právo pana poslance Kováčika a rádnou přihlášku pana poslance Bendy. Nyní Miroslav Kalousek, připraví se pan poslanec Výborný. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Za prvé. Stranické analýzy při vší úctě ke Karlu Machovcovi neplatí nic. To musí dělat certifikovaný auditor. Pokud skutečně chcete čísla, tak v Poslanecké sněmovně stále ještě musí být analýza Ernst & Young, kterou si vedení Poslanecké sněmovny nechalo udělat vůči analýzám vlády. To za prvé.

Za druhé. Pan poslanec doktor práv Veselý tady řekl, že podat k soudu určovací žalobu je zločin. Mě skutečně šokuje, že inženýr elektro a inženýr chemie, mluvíme-li o Stanějovi a sobě, musí tady právníkovi říct, že v právním státě to, jestli něco někomu patří nebo nepatří, může rozhodnout jenom nezávislý soud. A jak může doktor práv říct, že podat určovací žalobu je zločin. To už není věcná diskuse, to je bolševická diskuse. A k tomu chci podotknout vůči kolegům z KDU-ČSL, kteří tady nebyli, když se ten zákon schvaloval, že váš místopředseda pan Daniel Herman vlivně nás pak napomenul, že jsme měli mnohem víc hovořit s opozicí. No, my jsme hovořili ze všech sil. Tak aspoň teď vidíte, jak ta diskuse vypadala.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Pan poslanec Výborný a připraví se kolega Zaorálek. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já bych vašim prostřednictvím chtěl reagovat na pana kolegu Maška, kterého sice teď nevidím, ale on tady opakovaně vystupoval, argumentoval tou revizí první pozemkové reformy. Tak já bych vám rád sdělil, jak to skutečně bylo, protože když si vezmete zákon o majetkovém vyrovnaní, tak ten jasně definuje rozhodné období, a to období mezi 25. únorem 1948 a 1. lednem 1990. Kompenzují se proto pouze křivdy, které se církvím staly v tomto rozhodném období. A není možné, aby byl vracen majetek, který církve už po 25. únoru 1948 nevlastnily.

A teď k tomu důležitému. Vracení majetku odňatého v revizi první pozemkové reformy není v žádném případě prolomením hranice 25. února 1948. Zákon o revizi první pozemkové reformy byl skutečně, a to pan kolega Mašek říká správně, přijat 11. července 1947, ale byl realizován, a to je to klíčové a důležité, až po 25. únoru 1948. To důležité prováděcí nařízení č. 1 z roku 1948 nabyla účinnosti až v lednu 1948, a zároveň v § 23 se tam říká – cituji: "Výpověď z hospodaření na přijímaných nemovitostech podle § 12 náhradového zákona budiž dána aspoň tříměsíční, a to tak, aby převzetí půdy se mohlo uskutečnit buď ke dni 1. března, nebo 1. října běžného roku, s tou výjimkou, že pro převzetí půdy ke dni 1. března 1948 stačí výpověď jednoměsíční."

Pokud dobře posloucháte, tak si tam zařaďte to rozhodné datum – 25. února 1948. Skutečně k tomu vyvlastnění mohlo dojít nejdříve k 1. březnu 1948. Proto bohužel pan kolega Mašek nemá pravdu, když tady argumentuje tím, že ve smlouvách došlo k prolomení 25. února. A za ten vyvlastněný majetek dále podle toho zákona měla být vyplacena náhrada. (Předsedající vstupuje vystupujícímu do řeči, oba mluví současně.) Nikde nic takového ani –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, také vám uplynul čas k faktické poznámce. Pane kolego, já vám nemohu dát slovo! Přihlaste se do řádné rozpravy, tolle není možné! Respektujme jeden druhého. Děkuji.

Pan kolega Zaorálek nyní s faktickou poznámkou a připraví se kolega Ferjenčík. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Lubomír Zaorálek: Děkuji. Dobrý den, dámy a pánové. Dovolte, abych sdělil ctěné Sněmovně a všem diskutujícím, že naprosto zbytečně tady se dovolávají čísel, analýz. Naprosto zbytečně se dovolávají právního vzdělání a respektování těch. Je to úplně nesmyslné, protože tady jde úplně o něco jiného. A především naprosto zbytečně pan Kalousek dneska zase spustil svůj motor výrazů, jako je odporné, lhou, lži a podobně a podobných výrazů, které tady používá tak hojně, že už ho člověk ani neposlouchá.

Víte, v čem je problém? Ten je přece v tom, co jsem tady už mimochodem říkal, že restituce nejsou problém právní. Restituce jsou problém politický. A ty restituce bez ohledu na to, že mají nějakou formální podobu, jsou politickým rozhodnutím. A když uděláte politické rozhodnutí, tak musíte pro to mít politickou podporu. Třeba dostatečnou politickou podporu veřejnosti. Ale jak říká náš milý současný papež, v případě takové věci jako restituce, dokonce aby měla smysl, tak musíte mít souhlas i toho, který tehdy spáchal ty zločiny. To je dokonce... tehdy to opravdu uzavřete politicky, ale vy jste nejenom že tedy neměli... to bylo obtížné, získat i souhlas viníka. Vy jste dokonce nedokázali získat ani tu podporu veřejnou politickou dostatečnou, a proto se vám to samozřejmě vraci. A musí se to vracet. Takže ta debata tady je prostě proto, že jste to politicky zpackali! Vy jste neudělali něco, co bylo skutečnou odpovědí na minulost, ta se dá udělat jedině tak, že je na tom shoda, protože s minulostí se nedá účtovat, ta se dá pouze nějakým způsobem veřejně přijmout jako něco, na čem se shodneme, a symbolicky po dohodě někoho odškodníme.

Tento proces vy jste zavrhlí, udělali jste to silou. Udělali jste to způsobem, který nebyl fér, a takhle to cítí velká část společnosti, a proto je tu ta debata! A je to vaše chyba. Takže pane Kalousku, krotěte svá slova! Ten hlavní problém je váš! Vý neumíte dělat politiku, nikdy jste to neuměl! (Důrazně. Potlesk v celém sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Ferjenčík, dále pan poslanec Juránek a Farský. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl reagovat na kolegyni Gajdůškovou, že děkuji za tu analýzu, kterou nám poskytla. Bohužel se ale týká jiné verze toho zákona, než která byla schválena. Takže bohužel se nedá reálně použít.

A jinak co se týče kolegy Zaorálka. Nám vadí primárně to, že koalice deklaruje, že chce schválit ten zákon, a přitom se ani nesnaží, aby ten zákon u toho Ústavního soudu obstál. Z toho důvodu my to považujeme za podvod na voliče.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Juránek s faktickou poznámkou, připraví se kolega Farský, také k faktické poznámce. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Juránek: Děkuji za slovo. Já jenom vašem prostřednictvím se obrátím na kolegyni Gajdůškovou a chci říct, že jsem minulý týden byl na Regiontouru, kde mělo svůj stánek Arcibiskupství pražské i Arcibiskupství olomoucké, a že tam byly vystaveny přímo výroční zprávy od roku 2014 do roku 2018. To znamená, zcela věcně jenom konstatuji, že kolegyně Gajdůšková mluvila nepravdu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Juránkovi za dodržení času k faktické poznámce. Pan kolega Farský, poté pan poslanec Kalousek také s faktickou poznámkou. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Farský: K vystoupení pana kolegy Zaorálka prostřednictvím pana předsedajícího. Sněmovna a tato společnost začaly řešit církevní restituice až ve chvíli, kdy tady opakováně Ústavní soud judikoval, že pokud k tomu nepřistoupíme, tak církve se pustí do žalob, které totálně zahltí soudy, protože mají právo na ten majetek a zdržuje to politická scéna. Byl to primárně právní problém, kterému s odpovědností čelila vláda tím, že místo toho, aby byly zahlceny soudy a spravedlnost běžnému občanu jejich zahlcením se vzdálila, tak přistoupili k narovnání. Pokud bylo kdykoli ze strany současné koalice toto narovnání zpochybňováno nějakými fakty, tak se ukázalo, že ta fakta žádná neexistují a že si je prostě vycucali z prstu. Tu politiku z toho udělali populisté v řadách jak sociální demokracie, tak ANO i komunistů, kteří vycitili, že na nepopularitě církvi si přihrají svoje body. Ale při tom přihrávání svých politických bodů neváhali pošlapat právní stát a to je ostuda.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Kalousek s faktickou poznámkou, poté paní poslankyně Gajdůšková. Máte slovo k faktické poznámce, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Prostřednictvím pana předsedajícího bych rád dal za pravdu panu poslanci Zaorálkovi, když říkal, že neumím dělat politiku. Já jsem v posledních volbách do Poslanecké sněmovny jako lídr dosáhl výsledku 5,3 %, zatímco pan Zaorálek jako lídr 7,5 %. S odkazem na tato 2 % má pan poslanec Zaorálek na podobné hodnocení nepochybně plný nárok. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní paní poslankyně Gajdůšková s faktickou poznámkou. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji za slovo. Omlouvám se, že zdržuji, ale byla jsem tady osočena, tak to samozřejmě nemohu nechat na sobě.

Za prvé, analýza se týkala těch čísel, která zde byla uváděna, a nevztahovala se k zákonu. To za prvé.

Za druhé, co se týká nepravdy o výročních zprávách. My jsme při jednání mezi církvemi a tou takzvanou expertní skupinou, která měla dojednat nějaký postup při řešení církevních restitucí ve chvíli, kdy vznikala Sobotkova vláda, tak jsme se dohodli, a byla to v podstatě jediná dohoda, která v této skupině vznikla, než přešlo jednání na monitorovací výbor vlády, že budou zveřejňovány výroční zprávy všech církví. Já jsem na to nechala připravit zákon. Bohužel jsem potom nebyla zvolena do Senátu a tento zákon takříkajíc spadl pod stůl, Senát už ho dál potom neprojednával. Protože ale vznikl velký křík, byl skutečně velký randál ze strany církví, že to dělat nebude. Jestli dnes některé arcibiskupství zveřejnilo někde na Regiontouru svou výroční zprávu, je to samozřejmě jen dobře, ale ohrazuju se, abych byla osočována z toho, že mluvím nepravdu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Gajdůškové za dodržení času k faktické poznámce. Nyní přednostní právo pana předsedy Kováčika. Budeme pokračovat v rozpravě vystoupením kolegy Bendy a Válka. Pane předsedo, ještě chvíličku. Došla omluva předsedovi Poslanecké sněmovny od ministra zahraničních věcí Tomáše Petříčka od 10.30 do 13 hodin. Nyní máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Paní a pánové, máme po dlouhé době na pořadu třetí čtení tisku číslo 38, tisku s číslem velmi nízkým. Povaha diskuse ve třetím čtení, které má sloužit určitě ne ke znovu a znovu a znovu nastolování a objasňování věcných postojů, ale k něčemu z jednacího řádu úplně jinému, mi dává napovídět, že tady probíhá možná, snad, určitá obstrukce odpůrců toho, co máme zrovna na stole. To je legitimní, já si vžímám názorů všech, byť s nimi nemusím souhlasit, třeba jenom trošku, nebo úplně, nebo zásadně, nebo příkře, ale to právo mít názor nikomu neupírám. To jenom těm, kteří tady měli snahu něco komentovat, jako že by se komunistům měla něčím zavřít huba a tak podobně.

Začnu od konce té rozpravy. Dovolím si tedy reagovat na průběh rozpravy, byť je to rozprava ve třetím čtení, která má odůvodňovat, případně předkládat cosi, co předkládat má. Řekl bych, že ta nepopularita církví, na které prý údajně se chceme svézt a chceme na ní vydělávat těžké body, přece nemá původ v tom, že tady probíhá nějaký soubor názorů a tak podobně, ale v tom, že toho původního učení Ježíše Krista je v dnešním chování církvi asi tak jako slavíka v pověstné slavičí pastičce, že se tedy tomu původnímu poslání poněkud zpronevěruje. To je první poznámka. Rád bych, abychom si i toto uvědomili.

Ta diskuse, která tady probíhá a nese se řekněme ve velmi silném duchu požadavků na analýzy a tím, že ty požadavky nebyly splněny, tudíž to nemůžeme podpořit atd., atd., tak já vám připomenu jinou situaci. Situaci v době, kdy se tady o tom zákonu diskutovalo před jeho přijetím velmi dlouho. A připomenu vám kolegu, který před nedávnem odešel do NKÚ a jmenuje se Vladimír Koníček. Ten vždycky – byl hlavním předkladatelem dnešního tisku 38 – při zahájení každého svého vystoupení k tématu majetkové vyrovnání atd. říkal: Vážená vládo, něco v tom smyslu, prosíme, abychom mohli vůbec reálně rozhodovat a legitimně všechny věci posoudit, o předložení výčtu, co vlastně požadujete, co vlastně pro ty církve... Předložte nám seznam těch věcí, těch pozemků, těch lesů, těch staveb, které požadujete navrátit, a předložte nám případně i seznam těch věcí, pozemků, staveb, lesů, polí, rybníků atd., které již vrátit nelze, protože na nich stojí supermarkety, sídliště, silnice atd., ať se máme o čem bavit, ať je aspoň něco, čeho se můžeme chytit, ať to není jenom pouze dojem, nebo ať to není jenom pouze to, že se tady požaduje něco, a to potom je tedy možná další křivda, spáchaná při tom, jak se snažíme vypořádat křivku dřívější.

Žádného takového výčtu se nám ani v náznaku nikdy nedostalo se závěrečným poukazem: Tady výčtu není potřeba, tady jde o politickou dohodu. Ta politická dohoda byla uzavřena oním hlasováním o dva hlasy, jak tady bylo mnohokrát řečeno, z nichž jeden skončil následně, jak skončil, to teď není úplně důležité.

Já bych tedy rád, aby tedy ta nosná myšlenka dnešní diskuse o jakýchsi analýzách a to alibi, proč se to nedá podpořit, protože chybí analýzy, chtěl vrátit do toho reálu, že i dnes vedle toho právního názoru, který říká, že jestliže občan něco přijme, tak z toho příjmu musí platit daň, tak toto my považujeme také za příjem, a tudíž je z toho třeba zaplatit daň, jde o politickou dohodu, že revize takhle zpackaného zákona o církevních restitucích se provádí, pravda, začíná možná, tímto návrhem zákona, tímto tiskem 38.

To je první záležitost.

Diskuse byla místy emotivní a doufám, že už nebude, že se už také dostaneme k hlasování. Já jsem na rozdíl od pana kolegy Chvojky trpělivě čekal, až se na mě dostane řada ve faktických poznámkách, protože mám pocit, že je třeba, aby zazněly všechny názory, ale s jedním přece jenom budu trošku polemizovat, a to je onen názor, ta jistota, se kterou se tady předjímá rozhodnutí Ústavního soudu, a který tady zněl vícekrát.

Já ve světle toho, co poslední dny a týdny zaměstnává část médií a část této politické scény, bych byl velmi opatrný, protože kdybych já takto předjímal jasné, zřetelně nějaké rozhodnutí nějakého soudu, tak dopadnu zhruba jako pan prezident, kterému kdeko hází teď na hlavu, že ovlivňuje soudy. Netroufnu si říkat s jistotou: vždyť ten Ústavní soud to zahodí, tak proč bychom pro to hlasovali, my přece nebudeme dopředu hlasovat o věci, o které víme, že Ústavní soud to zahodí. Já bych také mohl říci, že to je určitě ovlivňování, tlak na Ústavní soud, aby tak rozhodl, protože tady přece v té diskusi zní od významných politických veličin, že přece Ústavní soud to zajisté, zajisté odmítne. Snad neodmítne, nechme to na tom soudu. Nebo odmítne, ale nechme to na tom soudu a nepokoušejme se jej ovlivňovat. To bych poprosil, abychom to takto brali. Jsme zákonodárci, víme, že jsou tři složky moci, že jedna druhé se do jejich výkonů pravomocí atd. míchat nemá, a když někde vzniká dojem, že se míchá, tak je hned oheň na střeše. Tak já bych ten oheň chtěl i při této pozici tak trošku zažehnat.

Nakonec k panu kolegovi Farskému jen taková drobná poznámka, když komentoval naprostě nesouvisející událost na jednom z našich okresních výborů. Při svém vzdělání, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, byste mohli možná respektovat, že pokud probíhá nějaké policejní vyšetřování, že se do toho nemáme míchat a nemáme to komentovat a navíc ještě jenom v touze někomu zatít, jak se říká tipec, bez jakékoli souvislosti s probíhající diskusí a probíhajícím tématem.

Já, prosím pekně, bych nerad dále diskutoval věcně. Nejde to, ta věcná diskuse tady probíhala hodně dlouho a hodně emotivně. Já bych ale rád řekl, pojďme dnes už projevit svoji vůli hlasováním. Chci požádat, abychom tuto velmi částečnou revizi podpořili, uvidíme, jak dál s tím naloží Senát, jak dál s tím naloží Ústavní soud. Netroufnu si vůbec nic předpovídат a chci poprosit, ať se nadále rozhodujeme především na základě – a nikomu nezpochybňuji jeho názor – vlastního názoru, vlastního svědomí, vlastního přesvědčení. A chci říci ano, ano, v tomto případě také jde o určitou politickou dohodu. Tu, že ten slabý a špatný, ten paskvil, který tady byl přijat tehdy jako politická dohoda, chceme alespoň částečně napravit.

A panu kolegovi Maškovi chci projevit úctu a poděkovat mu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi poslaneckého klubu KSČM Pavlu Kováčikovi. Nyní máme faktické poznámky. Nejdříve pan poslanec Marian Jurečka, poté pan kolega Válek a Kalousek. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Přiznám se, že vystoupení pana kolegy Kováčika mě nenechalo úplně chladným v tom slova smyslu, že jste tady mluvil o tom, že by církve a náboženské společnosti, a mluvím tedy především o církvích, dostatečně naplňovaly odkaz učení Ježíše Krista v dnešní době. Nevím, nakolik, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, znáte takové lidi, jako je Marián Kuffa, jestli vám to něco říká, protože jeho dílo je i na území České republiky. Jestli vám něco říká farnost Neratov a kněz otec Suchář a jeho dílo. Jestli vám něco říká páter František Lízna, který dlouhodobě pracuje s lidmi ve vězení, s lidmi postižených

návykovými látkami, a mohl bych jmenovat celou sérii dalších lidí, kteří si myslí, že jsou aktivní v rámci církve a naplňují beze zbytku odkaz učení Ježíše Krista.

A já si dovolím, pane kolego, pár čísel, a i pro lidi, kteří nás sledují. Charita České republiky, když se podívám na jejich výroční zprávu, tak poskytuje služby 1,3 milionu lidí v České republice. Je to druhý největší poskytovatel sociálních, zdravotních, terénních, konzultačních služeb po organizacích, které zřizuje stát, zřizují kraje, města, obce. Takže například jenom sociální péče se poskytuje pravidelně, trvale pro více než 27 000 uživatelů. Pro více než 18 000 uživatelů se poskytují pečovatelské služby, provozuje Charita ČR 37 domovů pro seniory, pro téměř 1 600 uživatelů. A mohl bych pokračovat. Takže prosím pěkně, nemanipulujeme tady fakty a neříkejme veřejnosti, že církve – a tady je katolická církev největším zřizovatelem, zakladatelem charity – neplní ten odkaz "miluj svého bližního jako sám sebe".

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, skončil vám čas k faktické poznámce.

Poslanec Marian Jurečka: Pane předsedající, bylo 0,1 sekundy předtím, než se – (Předsedající vypíná řečníkovi mikrofon.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní kolegyně, páni kolegové, jednací řád platí pro všechny a já nemohu přijmout to, že někomu může předsedající dát delší čas, než je vymezen zákonem o jednacím řádu. Nemohu za to, pokud se hlásíte, dokonce i předmět některých faktických poznámek neodpovídá zákonu o jednacím řádu a většina z nás předsedajících je tak tolerantní, že to pomíjí. Nenuťte nás, abychom i tohle kontrolovali. Děkuji.

Nyní tedy pan poslanec Válek s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající, předem. Já se začínám bát. Tak abych tedy něco neudělal špatně a jestli je to vůbec faktická poznámka.

Mám prostřednictvím pana předsedajícího faktickou poznámkou k tomu, co zaznělo u váženého kolegy z komunistické strany. Já si myslím, že není dobré, abychom tady hodnotili to, s čím nemáme osobní zkušenosť, byť možná kolega Kováčik je členem některé církve. Já bych si v životě netroufl hodnotit to, jestli se pěst dělnické třídy, což bez sporu komunistická strana bývala, jaksi vzdálila od toho, co hlásali její zakladatelé Lenin, Stalin a Marx, když šli tvrdě po krku těch kapitalistických bestií, které týraly do krve dělníky, a ted' se s nimi spojuje do vlády. Tak já si myslím, že toto nehodnotím. Já v tom vidím strategii a přípravu na to, aby pak s nimi zatočili, jak je to v duchu jejich tradic, a ne jaksi kolaboraci a odklánění od těch myšlenek komunistické strany. A stejně tak si myslím, že je blbost hodnotit, anebo že není rozumné hodnotit, jestli se církve vzdalují nebo nevzdalují od Nového či Starého zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji kolegovi Válkovi za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Kováčik s faktickou poznámkou a ještě jedna faktická poznámka kolegy Jurečky. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Vidíte, kolegyně a kolegové, člověk si tady dovolí projevit svůj názor a hned je za to peskován, ale na to já jsem zvyklý.

Ano, znám, pane kolego Jurečko prostřednictvím pana předsedajícího, řadu těch aktivit znám. A dokonce bych řekl, vy mi to nebudete možná věřit, ale vážím si těch aktivit. Sdružení Neratov, to je vše, která začínala a která prostřednictvím některých svých zakladatelů mě velmi detailně, řekl bych, informovala, o čem je řeč, o co jde, a vzhledem k tomu, že občas v médiích je také vidět výsledek té práce, tak si říkám ano, výborně. Ale to je ten slavík v té pověstné paštice.

A z druhé strany, já bych doporučil – tak dobré, no tak chcete vědět, přečtěte si třeba s odhlédnutím od oficiálního hodnocení, přečtěte si tu knížku, která nedávno vyšla a která se jmenuje Ve znamení kříže. Možná pochopíte, proč ty názory veřejnosti – protože to byla přece reakce na pana kolegu Farského, o nepopularitě církví – proč jsou ty názory veřejnosti na církev takové. To nemí, že bychom my něco o tom tvrdili nebo to nějak hodnotili. To je z podstaty chování některých církevních představitelů některých církví. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Jurečky a připraví se pan kolega Kalousek. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Já si dovolím zareagovat. Jsem velice rád, že pan kolega Pavel Kováčik tady trošku poupravil to, co říkal předtím paušálně, že byl schopen aspoň ocenit, že zná některé konkrétní příklady pozitivní práce, pozitivních dopadů. Mimochodem i tyto aktivity, jako je právě Sdružení Neratov nebo jako např. z Jihočeského kraje Týn nad Vltavou, kde se dělaly aktivity v sociálním zemědělství, jsou i financovány právě díky návratu majetku a díky majetkovému vyrovnání se tyto aktivity mohou více rozvíjet. Takže uvědomte si, že i na tyto aktivity budou dopady.

A jenom, pane předsedající, já jsem se opravdu dívá přesně na tabuli. Byla 0,1 sekunda do konce a vy už jste si vzal slovo, je to prokazatelné. A jenom připomenu, včera tady vaši kolegové nedávali v některých případech vůbec čas k faktické poznámce. Musel jsem jít některé pány místopředsedy na to upozornit. Takže potom měřme tedy všem úplně stejným metrem. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Já se snažím všem stejným metrem měřit, takže ty dvě minuty si tady opravdu spouštíš na monitoru a je to vidět.

Pan kolega Kalousek s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Prostřednictvím pana předsedajícího pane předsedo Kováčiku, církve není ten či onen prelát nebo to či ono biskupství. Církev je společenství lidí, kteří jsou si rovní a vyznávají nějakou víru. Takže bych skoro varoval – nehodnotit.

Nieméně vystupuji proto, abych reagoval na vyjádření pana předsedajícího, že tahle diskuze je skutečně nepřípadná. To proběhlo, to trvalo dvacet let. Dnes si nad tímto zákonem klademe jednu jedinou otázku. Jsme právní stát a chceme dodržovat smlouvy, které byly uzavřeny? Nebo nejsme právní stát a po bolševicku ty smlouvy ohneme? Ano, nebo ne? Nic jiného dnes na stole není. Zdá se, že většina v téhle Sněmovně nechce respektovat právní stát, určovací žaloby dokonce pokládá za zločin, smlouvy nerespektuje a chce je po bolševicku ohnout. Máte na to samozřejmě právo, máte-li většinu. Ale to neznamená, že budeme žít v lepší zemi.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní ještě faktická poznámka pana poslance Veselého. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji, pane předsedající. Já jsem opravdu nechtěl reagovat, ale opravdu musím. Samozřejmě, pane kolego Kalousku prostřednictvím pana předsedajícího, že není v rozporu s právním státem podat jakoukoliv žalobu. Není, to jsem ani netvrdil. Podle mě je naprosto v rozporu s právním státem žádat za jednu věc platbu dvakrát. To je v rozporu s právním státem a to jsem napadal. Protože církev, a to znova opakuji, dostane bohaté peníze za majetek a pak je ji ještě vydán. A jestli toto není v rozporu s právním státem, tak opravdu jsme každý úplně někde jinde.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Kalousek, ještě jedna faktická poznámka. Kolega Benda je trpělivý. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Prostřednictvím pana předsedajícího, pane poslanče, doktore práv, máte-li pravdu, dá vám za tu pravdu nezávislý soud. Ale o tom nemůžete rozhodnout ani vy, ani já, jestli se o jednu věc žádá dvakrát. O tom může rozhodnout jenom ten nezávislý soud. A obrátit se na ten nezávislý soud je právo každé fyzické i právnické osoby a označovat to za zločin, to je prostě věc vašeho vkusu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak, děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan kolega Benda a připraví se pan poslanec Válek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážená paní ministryně, vážení páni ministři, paní předkladatelko, dámy a pánové. V deset hodin jsem přiběhl z rozhlasu s hrůzou, že nestihnu hlasování, přihlásil se, byl první přihlášený v rozpravě. Je 11.13, když jsem se dostal ke slovu. Roztomilé, ale nedá se s tím nic dělat. Jenom říkám, jakým způsobem jsou v tomto sále nadužívány faktické poznámky.

První drobounký dotaz, který vznesu – a teď musím bohužel asi prostřednictvím jeho samého k panu předsedajícímu. Nepochopil jsem, proč byl pan kolega Stanjura vykáran za větu "řekl mi komunista". Co vám na této větě vadilo, pane předsedající? Vadí vám, že jste komunista? Nebo vám vadí, že to kolega Stanjura řekl? Nechci za každou cenu komentář, jenom se mi to zdálo takové zvláštní ohrazení.

Nyní k tomu, co zde zaznívá notoricky, zase bylo smícháno dohromady úplně všechno, zpochybněno, tak jak jsme tady zažívali v minulosti opakováně. Revize první pozemkové reformy, první pozemková reforma – naprosté bludy, které vůbec nechápu, kde se seberou. Ale vždycky se řeknou na mikrofon a pak je pocit, že můžeme pokračovat v tom, že je budeme opakovat a ony se pak stanou nějakou pravdou. Ne, v žádném případě se nevyplácely ani náhrady, ani se nevydával majetek, který církve, řády a společenství pozbily před 25. únorem 1948. Žádný takový majetek prosím nenajdete. Tak já jenom abychom si tady pořád nevykládali takovéhle nesmysly.

Druhá věc. Pan kolega Kováčik vystoupil poměrně věcně až na to, že jeho vystoupení bylo přesnou ukázkou toho, o co se tady jedná. Komunisté opět, stejně jako v minulosti, hodnotí působení církví ve společnosti, zdají se jim nesprávné, oni budou posuzovat, jak mají církevní společnosti vystupovat. A protože se jim zdají nesprávné, tak je třeba si na ty církve došlápnout. Došlápneme si způsobem, že nemůžeme už dneska tak volně krást majetek, jako mohli v padesátých letech, tak ho jenom tak zdaníme. Bohužel zbytek vládní koalice – a nevím, jak to bude s poslanci SPD, na to jsem zvědav, jak zahlasují po vystoupení pan předsedy Okamury v prvním čtení – zbytek vládní koalice je v rukou komunistické strany naprosto zjevně a evidentně a musí dělat to, co jim komunistická strana poručí. Proto jde hlasovat.

Pan poslanec Kováčik tady také řekl, že je věcí vlastního názoru a svědomí každého v této Sněmovně, jak bude hlasovat. Ano, každého kromě sociálních demokratů a hnutí ANO, kteří jsou povinni hlasovat tak, jak jim řekne pan poslanec Kováčik, případně pan místopředseda Filip. Na rozpočtovém výboru před čtrnácti dny hlasovalo 16 poslanců včetně většiny přítomných poslanců z ANO a sociální demokracie pro odklad do 1. 1. 2021, který, všichni víme, že je rozumný, protože povede k tomu, že bude-li zrušen, tak nebude muset stát vyplácat ještě nějaké (nesroz.). Za hodinu proběhne tisková konference představitelů komunistické strany, kteří řeknou: No tak to bychom si tedy nerozuměli, milé ANO a sociální demokracie, takhle bychom kamarádi nebyli, to bychom vám náhodou taky mohli tu koaliční smlouvu o podpoře vlády vypovědět. Za dvě hodiny proběhne koaliční rada ANO a sociální demokracie, která řekne, že se bohužel těch deset poslanců z vládní koalice, kteří hlasovali, nějakým způsobem spletlo. A oni tady tak jako trapně chodí a říkají: No to jsme to asi zkazili, my jsme to tak úplně vážně nemysleli.

Tak to jenom s tou svobodou rozhodování, o které pan poslanec Kováčik tady tak rád a přátelsky ke všem pohovořil. Tak svoboda rozhodování ano, pokud rozhodujete tak, jak si přejí já. V okamžiku, kdy náhodou rozhodnete jinak, než jak si přejí já, tak tato svoboda rozhodování končí. Tak to je k tomu procedurálnímu a procesnímu příběhu.

Dále jestli máme nebo nemáme nějakým způsobem předem ovlivňovat Ústavní soud. No samozřejmě že nemáme volat jednotlivým ústavním soudcům, jako se teď možná děje a říkat: my bychom rádi, abyste... Ale jakým jiným způsobem chcete na půdě Poslanecké sněmovny dokazovat a prokazovat, že se jedná o protiústavní návrh, než tím, že řeknete "no myslíme si, že to zruší Ústavní soud"? A k tomu nám to řekly tři expertizy právníků z právnické fakulty v Praze i v Brně, kteří řekli, je vysoká pravděpodobnost, že tento návrh bude odmítnut, protože nezdaňuje budoucí příjmy, ale zdaňuje minulé náhrady a to je protiústavní. Tím se samozřejmě liší od například zdanění solárních panelů, respektive solární energie, která zdaňovala budoucí příjmy.

Tento návrh se chystá zdaňovat minulé náhrady. To nejsou prosím budoucí příjmy. Stačí si přečíst zákon, stačí si přečíst ty smlouvy. Ten nárok vznikl v okamžiku vypořádání státu a církvi, kde jenom stát řekl: My nemáme v tuto chvíli 53 miliard, které bychom vám mohli vyplatit, a vytváříme splátkový kalendář na vyplácení této teď vzniklé náhrady. Neříkejte mi, že když si s někým uděláte splátkový kalendář, že to znamená, že jsou to budoucí příjmy. To si ze mě snad někdo dělá legraci. Tak to k tomu.

A to, co bych chtěl říct, možná ještě jednu poznámku k tomu, co řekl pan poslanec Kováčik. On řekl, že nikdy nebyly do Sněmovny dodány seznamy majetku, který církev nárokuje. To přece není pravda! Komise pod řízením pana místopředsedy Kasala kompletní seznam měla. Pan poslanec Koníček kompletní seznam měl. Dokonce ho procházel, dokonce kladl nějaké otázky a pochybnosti o tom, jestli tento majetek byl nebo nebyl v držení církve ke 25. únoru 1948. Vždy bylo vysvětleno a objasněno, že byl v držení. Ale ten seznam jsme samozřejmě na komisi měli. Neměla ho Poslanecká sněmovna jako celek, ale stačí se dojít podívat do archivu komise, která přezkoumávala první návrh církevních restitucí, abychom věděli, že ten seznam tady k dispozici byl.

Pan poslanec Veselý tady několikrát – a moc mě mrzí, že tuto argumentaci přejal i prezident republiky – mluvil o těch žalobách. A strašně se brání, jak je to špatné, že byly podány nějaké žaloby. Já nevím, kolik žalob bylo podáno, nevím, v jakém rozsahu. Nikdo nám to tady z vlády nepřinesl, aby řekl "bylo požadováno". Ale pokud vím, tak závazek, který přijaly církve a náboženské společnosti, byl, že nebude žalováno podle obecných předpisů občanského práva za ten majetek, který není vydáván. Pokud jsou podány ale žaloby podle tohoto restitučního zákona, což pokud vím, tak jsou podány ty žaloby podle tohoto restitučního zákona, tak se samozřejmě jedná o majetek, který podle tohoto zákona měl být vydán a vydán pouze nebyl. Z nějakých důvodů, že se to někomu nechtělo, že někdo v minulosti – a to se obávám, že je příběh do značné míry části jižních Čech, kde byly porušovány blokační paragrafy původního zákona o půdě a některé pozemky byly vydávány v rozporu s blokačním paragrafem, a jasně bylo řečeno a všichni jsme to věděli v okamžiku, kdy se schvalovaly církevní restituce, že to, co mělo být v držení státu a dostalo se

z držení státu porušením předpisů, tak že bude nadále žalováno, aby bylo zpět vydáno, protože došlo k porušení blokačních paragrafů.

A poslední, co bych chtěl říct. Komunistická strana si myslí, že si tady došlápně zejména na katolickou církev. To, co je na tom všem nejstrašnější a nejsmutnější, je, že katolické církvi to může být v podstatě jedno. Jí se většina majetku vrátila ve fyzické podobě naturálních restitucí, oni se značně části z těch náhrad vzdali ve prospěch menších církví a např. také Federace židovských obcí.

V pátek tady slavnostně chcete přijímat deklaraci o antisemitismu. Jenom tak malinko říkám, že toto zdanění je projevem antisemitismu. Protože také směřuje na Federaci židovských obcí, a jenom to tak tiše, tiše schováváte a říkáte nic. Ve všech případech právě Federace židovských obcí, právě malých církví to bylo součástí onoho vyrovnání, celkového státního vyrovnání, které má směřovat k odluce státu a církví. A vůči tému je nejnespravedlivější, že to zdařujete. A těm to ublíží samozřejmě nejvíce. Ty nejvíce ohrožujete na jejich existenci, protože předpokládaly, že něco budou mít, nějakým způsobem si naplánovaly, jak přejít od modelu státního financování do modelu samofinancování, a vy jim teď najednou řeknete: Z toho, co jste měli dostávat, vám 19 procent sebereme, protože jsme si prostě vymysleli, že to je 19 procent.

V tomto to pokládám za úplně nejnemravnější a je mi velmi líto, a už nebudu opakovat všechny ty argumenty, že nebylo nic spočítáno, nebylo nikdy dáno dohromady, kolik to údajné předražení má být. Že se tady pořád dokolečka motají argumenty o nějaké půdě a o vyplácení za půdu nebo nepůdu, která žádná vydávána nebyla. Že nám tady pan předseda Faltýnek prostřednictvím pana předsedajícího znova řekne něco o fyzických restitucích ze začátku 90. let, kdy se vydávaly náhradní pozemky, kdy Ústavní soud posléze řekl, že nesmí být vyplácena odhadní cena, a tisíce dalších věcí. Ale tahle nemravnost, že nejhůře budou tažením komunistické strany proti katolické církvi za vaši podporu, nejhůře budou postiženy ostatní církve a Federace židovských obcí, to pokládám za nejsmutnější.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic ODS.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marku Bendovi. Jsou tady dvě faktické poznámky. Kolega Válek ještě posečká. Pan kolega Mašek a poté pan kolega Bláha. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Mašek: Děkuji. Já prostřednictvím pana předsedajícího zareaguji na kolegu Bendu, který mluvil o žonglování s čísly pozemků, rozlohy apod. Znovu opakuji, žonglování to není. V roce 1947 církve vlastnily 68 tisíc hektarů. Čili předmětem náhrady resp. vrácení nemohlo být 225 tisíc hektarů. A ještě jednu věc řeknu. Skutečně jsem tady řekl, tvrdil opakovaně, že v červenci 1947 demokratický parlament z těch 68 tisíc hektarů 63 tisíc rozhodl církvi odebrat a přerozdělit. Nicméně k tomu fakticky nedošlo, nebylo to zaknihováno a nebyly církvi vyplaceny náhrady podle náhradového zákona. To jsem taky říkal, jaký byl ten výpočet. A ten byl kupodivu jiný, byla to průměrná cena za deset let ponížená o 20 %. Takže konstrukce ceny byla jiná.

Ústavní soud se k tomu vyjádřil, že církev má skutečně nárok jít před rok 1948 až do roku 1947, protože právoplatně ta půda nebyla převedena. Ale pořád si církev řekla o třikrát více, než na co měla nárok. A skutečně k tomu ty seznamy, já bych je opravdu rád viděl, ale tak to bylo v roce 1947 a z těch čísel se vycházelo. A jenom řeknu, já to přirovnám k tomu, jako kdyby mně někdo vykradl sklep a já jsem požádal náhradu, že jsem tam měl skutečně třeba skládací kolo, a já jsem požádal o náhradu za závodní bicykl v násobné ceně. Takže tak nějak to vypadá s tou žádostí o církevní restituice a o jejich rozsah.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Bláha s faktickou poznámkou, poté pan poslanec Farský, také s faktickou poznámkou. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Bláha: Vážení kolegové, vážené kolegyně, já bych se chtěl ohradit prostřednictvím pana předsedajícího na slova, která tady přednesl pan Benda, a to že jsme v područí komunistické strany. V první řadě, pokud se citím ovlivňován někým, tak jsem se cítí ovlivňován včera, když jsme rozhodovali o dvou milionech lidí v rámci insolvenční, kdy celá Poslanecká sněmovna spěchala na to, aniž jsme měli prodiskutováno, a v bohaté diskusi to bylo vidět, že nemáme jasný názor, abychom rozhodli a odhlasovali to, na čem jsme se absolutně nebyli schopni shodnout. Takže tam jsem se cítí opravdu pod tlakem, ale vás všech. To znamená, že Jirko stáhni diskusi, je potřeba hlasovat! Je jedno jak, ale hlavně hlasovat. Takže to považuji za ovlivnění nebo ovlivňování.

Ale chtěl bych ještě říct jedno. Celá ta věc, kterou dneska diskutujeme, tak je způsobena tím, jak ty restituce a všechny náhrady vznikaly. A věřte tomu, že v době, kdy jste rozhodli o tom, co dáte církvi, tak většina národa byla nespokojená, hlavně většina národa těch, kteří dostávali už odškodnění dříve za to, co jim bylo sebráno. Protože jste jim vrátili méně než těm církvi. Méně v poměru za metr čtvereční za les atd., atd. Takže to je potřeba říci, proč jste to udělali a proč jste rozhodli, že normálním lidem dáte menší nároky a církvi větší. A věřte tomu, že ti obyčejní lidé to cítí takhle jednoduše. A na to odpovězte, to zdůvodněte, o tom se pojďme bavit.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, děkuji vám, uplynul čas k faktické poznámce. (Děkuji.) Děkuji. Nyní pan poslanec Farský s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Farský: Děkuji. Prostřednictvím pana předsedajícího k panu kolegovi Bláhovi. Ona právě ta rétorika, že někdo někomu něco dává, vede k tomu nepochopení. Tady se pouze vrací to, co bylo ukradeno.

A k tomu neuvěřitelnému příkladu s luxusním kolem ze sklepa, já vám řeknu jiný. To, co tady dneska navrhujete, je, jako kdyby vám někdo ukradl auto, mnoho let s ním jezdil, obušíl ho, ojel ho a po letech vám ho s prázdnou nádrží policie našla a

vracela. A někdo vám řekl: Jo, to auto dostanete zpátky, ale nejdřív zaplatěte daň. To je zdanění církevních restitucí, které tady dneska navrhujete.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ještě jedna faktická poznámka pana poslance Bláhy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Já bych se chtěl prostřednictvím pana předsedajícího omluvit panu Farskému, že jsem se nevyjádřil přesně, tak já se vyjádřím znovu. To znamená, že opravdu jde o to, jestli jsme vrátili ten majetek stejně tém obyčejným lidem jako tém církví. O to jde. O nic jiného. To hodnotíme. A o to jde tém obyčejným lidem. Já věřím, že o tom je i ta debata tady. To znamená, bylo to spravedlivé, že obyčejní lidé dostali méně vráceno než církve? To bylo spravedlivé? To bylo v rámci práva, kterým se tady všichni oháníme? Takže jestliže chceme, abychom tady měli právní stát, tak se chovejme ke každému stejně, ať je to hodnostář, ať je to církev, ať je to podnik, ať je to obyčejný smrtelník. O to jediné jde. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Kalouska. A stále čekající kolega Válek. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Ještě jednou pro pana poslance Bláhu si dovoluji zdůraznit, že církve nejsou ten či onen prelát nebo hodnostář. Je to společenství lidí, obyčejných lidí, kteří se prostě hlásí k nějakému vyznání, k nějaké víře. Takže to dostali zpátky ti obyčejní lidé a nedostali víc než jiní obyčejní lidé. Dostali spravedlivě.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan kolega Válek, rádně přihlášený do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající. Já jsem trpělivě vyčkal a je dobré, že jsem vyčkal, protože prostřednictvím pana předsedajícího kolega Bláha začal to, v čem jsem já chtěl pokračovat, a to je insolvenční zákon, který s tímto z mého pohledu lehce souvisí. Na úvod bych jenom chtěl říct prostřednictvím pana předsedajícího, kdybych měl tu možnost a tu čest, abych mohl panu poslanci Bláhovi říkat Jirko, tak bych mu v životě neřekl "Jirko, stáhni to", já bych koneckonců nikomu z vás si netroufl říct, abyste cokoliv stahovali, ale řekl bych mu "Jirko, nedej se a přihlas se", protože insolvenční zákon je velmi důležitý, je potřeba u něj vystupovat a říkat svůj názor. Tak já to nebyl.

A proč? Protože my jsme se tady bavili o tom, jestli krádež je krádež a kdo co komu ukradl. Já bych chtěl říct, že jsem velmi rád, že drtivá většina poslanců se

shodla na tom, že krást se nemá. Aspoň doufám, že jsem to správně pochopil. Že se nemá krást ani moc, ani málo, ale že se nemá krást vůbec. Byť při některých vystoupeních jsem si nebyl jistý, jestli ten názor takhle přesně je.

A potom ve všech těch vystoupeních zaznělo, že tedy církvi majetek ukradli komunisti. Včera jsme se bavili o tom, že když někdo něco dluží, tak to musí vrátit, že musíme chránit dlužníky, že když vlastně něco dluží, tak ty peníze, když je nevrátí, tak je vlastně ukradl. A ten stát, já to říkám škaredě, ano, není to pravda, já nejsem právník, nechal jsem se inspirovat prostřednictvím pana předsedajícího panem předsedou Faltýnkem a používám teď jenom ten zdravý rozum, který samozřejmě není právnický a často člověka může svést na sestí, tak ale prostě pokud někdo dluží peníze, které měl vrátit, tak z mého pohledu selského rozumu mi je de facto ukradl a měl by je vrátit.

Jenže řada lidí ty peníze neukradla, oni se k tomu dluhu dostali zcela nevinně. Oni ten dluh zdědili, ten dluh na ně přešel, bylo to pár korun, které třeba zapomněli zaplatit. Mně se to takhle stalo, že jsem chtěl vypovědět půl roku Mladou frontu Dnes, chtěl jsem ji přestat odebírat, ono to nešlo, redakce, nebo ten nakladatel a pošta kladli tuhý odpor. A byť jsem se ze všech sil snažil, tak finálně jsem dostal z jednoho nejmenovaného města od jedné kanceláře upozornění, že dlužím půl roku poplatek za odebírání této noviny, které jsem opakovaně odhlásil, a že mám zaplatit 4 tisíce. Radši jsem je zaplatil, protože jsem měl hrůzu, že půjdu někam do vězení. Ale řada lidí se takhle dostala k vysokému dluhu, a přesto – a přesto! – neumíme najít dostatek sily a vůle a více jim pomoci, aby takhle nemuseli tyto obrovské dluhy splácat. Z mého pohledu to pravda je, protože mám několik takových zkušeností z mé kliniky, které začaly pár korunami, a dostali se do těžké situace.

A tady jsme se shodli, že majetek církví, aspoň já jsem to tak pochopil, ukradli komunisti. Těch bylo po revoluci, já nevím, půl druhého milionu v Československu – bývalých, nebo stále ještě současných – tehdy – a ano, je chyba, že ten majetek nevrátili. Tak ať ho vrátí! Vždyť ho mohou vrátit. Mnozí z nich jsou podnikatelé, mnozí z nich jsou miliardáři. Vždyť není problém, koneckonců buďme na ně stejně tvrdí, jako jsme na ty, co dluží peníze, a chtejme po nich, ať ty peníze vrátí, ať je vrátí státu, který to těm církvím zaplatil. Ať je vrátí těm církvím napřímo. Ten, kdo něco ukradl, má to vrátit. Na tom jsme se tady snad shodli. Krást se nemá. Na tom jsme se také shodli. Všichni jsme tady říkali, kdo to ukradl, tak v čem je problém? A někteří z nich jsou fakt hodně bohatí, z bývalých komunistů. Tak ať vrátí, ať splácí a bude klid, nebude se muset hádat, budeme mít pokoj a mír a budeme moci pokračovat v dalším, daleko důležitějším a významnějším zákonu pro občany této země. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Válkovi. To byl poslední přihlášený do rozpravy. Pokud se do rozpravy nikdo nehlásí, nikoho nevidím, rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova. Zástupkyně navrhovatelů – nemá zájem, pan zpravodaj Feranec – nemá zájem, kolega Benda ještě byl zpravodajem ústavněprávního výboru, abych se ho zeptal, jestli má zájem o závěrečné slovo. Nevidím ho tady, tak mu ho nemohu udělit.

Takže budeme pokračovat podle jednacího řádu nejdříve hlasováním o návrhu na zamítnutí. Pokud nebude přijat, tak budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích. Teď tedy budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí. Já zahonguji, odhlásím vás na požadavek z pléna.

Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. Opakuji pro příchozí, že jsme ukončili rozpravu ve třetím čtení, o závěrečná slova nebyl zájem a jsme v situaci, kdy prvním návrhem, který padl v rozpravě ve druhém čtení, je návrh na zamítnutí, o kterém budeme hlasovat v hlasování č. 32, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro zamítnutí tohoto návrhu zákona. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 32, ze 170 přítomných pro 62, proti 68. Návrh nebyl přijat.

V tom případě přikrocíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování, poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním k nim sdělil stanovisko garančního výboru. O stanovisko požádám také zástupkyni navrhovatelů. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji, pane předsedající. Seznámím vás s návrhem procedury, tak jak ji příjal garanční rozpočtový výbor. Hlasovali jsme o návrhu na zamítnutí. Dále se navrhuje hlasovat o legislativně technických úpravách, budou-li ve třetím čtení předneseny, což se nestalo. Potom hlasovat o pozměňovacím návrhu B pana poslance Bendy, tzn. posunutí účinnosti zákona od 1. 1. 2021. V případě, že bude schválený, tak už není hlasovatelný návrh A, tzn. posunutí účinnosti tak, jak to navrhl ústavněprávní výbor, od 1. 1. 2020. A hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Všichni rozuměli proceduře, ale kolega Benda ještě... (Poslanec Benda si vyjasňuje se zpravodajem mimo mikrofon.) Rozumí si oba zpravodajové. Děkuji.

Legislativně technické úpravy nebyly ve třetím čtení, čili první hlasování, které je, je hlasování o návrhu B, tzn. návrh poslance Marka Bendy, a to je posunutí účinnosti.

Nejdříve ale samozřejmě schválíme proceduru. Čili v hlasování číslo 33 hlasujeme o proceduře hlasování.

Zahájil jsem hlasování číslo 33 a ptám se, kdo je pro schválení této procedury, kterou navrhl garanční výbor. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 33, z přítomných 173 pro 172, (proti nikdo). Procedura byla schválena. Prosím pana zpravodaje, aby přednesl první návrh.

Poslanec Milan Feranec: Takže budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu poslance Bendy, písmeno B, který spočívá v posunutí účinnosti zákona od 1. 1. 2021.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Stanovisko výboru? (Výbor doporučil.) Stanovisko předkladatelky? (Nesouhlasné.)

Zahájil jsem hlasování číslo 34 a ptám se, kdo je pro návrh pod písmenem B. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 34, z přítomných 173 pro 63, proti 21. Návrh nebyl přijat. Druhý návrh.

Poslanec Milan Feranec: Takže teď budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu A, návrh ústavněprávního výboru, posunutí účinnosti zákona od 1. 1. 2020. Rozpočtový výbor k tomu nepřijal žádné stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní navrhovatelka? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 35 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 35, z přítomných 173 pro 171, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Zbývá nám tedy hlasování o celku zákona, pane zpravodaji? (Souhlas.) Děkuji. Podle schválené procedury budeme nyní hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Vladimíra Koníčka, Stanislava Grospiče a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi) a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 38, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahájil jsem hlasování číslo 36 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 36 z přítomných 172 poslanců pro 106, proti 56. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysoven souhlas.

Děkuji zástupci navrhovatelů, děkuji zpravodaji a končím bod číslo 146.

Tím jsme vyčerpali návrhy zákonů možné projednat ve třetím čtení. I když je ještě do 14. hodiny daleko, můžeme tedy pokračovat blokem prvních čtení.

Prvním bodem bloku prvních čtení je

24.

Vládní návrh zákona o úpravě některých vztahů v souvislosti s vystoupením Spojeného království Velké Británie a Severního Irska z Evropské unie /sněmovní tisk 368/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že je návrh vlády podle § 90 odst. 2 schválit tento návrh zákona v prvném čtení. Požádám sněmovnu o klid a zároveň požádám pana ministra vnitra a místopředsedu vlády Jana Hamáčka, aby zaujal místo u stolku zpravodajů, a pana

kolegu Marka Bendu, který je zpravodajem tohoto tisku, aby také zaujal místo u stolku zpravodajů.

Můžeme, pane místopředsedo? (Velký hluk v sále.) Požádám sněmovnu o klid, aby pan místopředseda vlády a ministr vnitra Jan Hamáček mohl uvést tisk 368. Prosím, pane místopředsedo vlády, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych uvedl návrh zákona o úpravě některých vztahů v souvislosti s vystoupením Spojeného království Velké Británie a Severního Irska z Evropské unie, který máte k dispozici jako tisk 368. (Hluk v sále trvá.)

Cílem navrhované úpravy je připravit Českou republiku na vystoupení Spojeného království z Evropské unie bez ratifikované výstupové dohody, tzn. variantu označenou jako divoký nebo tvrdý brexit. Ta by s ohledem na dosavadní vývoj mohla nastat uplynutím dne 29. března 2019. Účelem zákona je zabránit závažným komplikacím, které jsou s touto variantou spojeny, a bez přijetí speciální právní úpravy by se přibližně 8 tisíc občanů Spojeného království –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane místopředsedo, já vás na chvilku přeruším a požádám Sněmovnu o klid! Pokud diskutujete jiný návrh zákona, než je úprava vztahů v souvislosti s vystoupením Velké Británie a Severního Irska z Evropské unie, tak prosím v předsáli! Jde minimálně o 40 tisíc českých občanů a minimálně o 8 tisíc britských občanů na území České republiky a našich občanů ve Velké Británii. Prosím tedy, věnujte mu pozornost. Je to otázka, kterou máme rozhodnout v prvném čtení. (Místopředseda vlády Hamáček už chtěl hovořit, ale v sále je ještě hluk.) Ještě chvíličku počkejte, pane místopředsedo... Myslím to opravdu vážně, zleva doprava... (Hluk ubývá.) Děkuji, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Bez přijetí speciální právní úpravy by se přibližně 8 tisíc občanů Spojeného království legálně pobývajících v České republice ode dne 30. března 1919 ocitlo ve stejném postavení jako ostatní cizinci ze zemí mimo Evropskou unii a to by bylo v rozporu s přístupem, který garantovalo Spojené království občanům Evropské unie pobývajícím na jeho území včetně několika desítek tisíc občanů České republiky. A zajištění reciprocity ve vztahu ke garancím nabízeným Spojeným královstvím je ostatně základním východiskem celého zákona.

Tato navrhovaná právní úprava spočívá v zavedení přechodného období od 30. března 2019 resp. od doby, kdy pro Velkou Británii přestane platit primární právo Evropské unie, do 31. prosince 2020, během nějž bude ve vybraných oblastech občanům Spojeného království a jejich rodinným příslušníkům, příp. i právnickým osobám se sídlem ve Spojeném království, zaručeno stejné zacházení jako občanům Evropské unie resp. právnickým osobám se sídlem v Evropské unii. Navrhovaná právní úprava je tak zaměřena na vybrané otázky spojené např. s pobytom na území

České republiky, nabýváním státního občanství, přístupem na trh práce, výplatou některých dávek ze systému státní sociální podpory, uznávání odborných kvalifikací, poskytování finančních služeb, právního či daňového poradenství nebo nakládání s léčivými přípravky.

S ohledem na potřebu urychlého přijetí právní úpravy si vás dovoluji jménem vlády požádat, aby Poslanecká sněmovna návrh zákona schválila již v prvném čtení. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi vlády a ministru vnitra Janu Hamáčkovi a požádám pana zpravodaje pro prvé čtení, pana poslance Marka Bendu, aby přednesl zpravodajskou zprávu. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministrě, vážené dámy, vážení pánové, vzhledem k tomu, jak to rychle přšlo po předchozím bodu, kterému jsem se poměrně intenzivně věnoval, tak jsem si tisk ani nevzal s sebou, ale za chvíličku mi ho přinesou. Nicméně pan ministr má pravdu. Jedná se o reakci České republiky, která by se měla připravit na situaci, kdy by nedošlo k dohodě mezi Evropskou unií a Velkou Británií o podmírkách vystoupení Velké Británie z Evropské unie a způsob řešení, který by občanům Velké Británie žijícím v České republice v některých oblastech, a samozřejmě si zdaleka nejsem jist, jestli jsou to úplně všechny, zajišťoval dostatečná práva, která měli doposud, a vytvořil toto přechodné období na uzavření nějaké dohody.

Co by bylo důležité a co myslím, že je třeba položit panu ministrovi za otázku, je, jestli máme v tuto chvíli jistotu, že to tak bude i recipročně, jestli v tuto chvíli máme jistotu, že pokud my schválíme takový zákon, že i Spojené království schválí zákon, který tyto možnosti, tuto ochranu poskytuje i českým občanům, kteří doposud žijí ve Velké Británii. Protože si myslím, že by bylo nesmyslné, abychom my dělali nějaký krok a neměli zajištěno. Naším úkolem je starat se o naše občany a až v druhé řadě o občany Velké Británie. To je důležité, že chceme chránit občany Velké Británie, ale my bychom měli mít v první řadě jistotu, že našim občanům, kteří žijí ve Velké Británii, je garantováno to samé. To znamená, toto je moje základní otázka na pana ministra. Máme zajištěnu reciprocity?

Jinak jsem připraven i podpořit projednávání v prvním čtení na základě § 90. Ale chci nejprve vědět, jestli to bude platit i z druhé strany a jestli máme jistotu, že naši občané budou ve Velké Británii chráněni stejným způsobem, jako chceme chránit občany Velké Británie v České republice.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Otevím obecnou rozpravu, do které se s přednostním právem hlásí nejdříve pan předseda ODS a místopředseda Poslanecké sněmovny Petr Fiala. Pane předsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, v tomto případě se omlouvám kolegům, kteří jsou přihlášeni do rozpravy. Já bych se přihlásil rádně a nevyužíval svého přednostního práva, ale protože od 12.00 mám řídit jednání Poslanecké sněmovny, tak jsem to udělal takto.

Chtěl bych se vrátit k tomu, co zde říkal pan zpravodaj pan poslanec Benda, a několikrát to podtrhnout a položit stejnou otázku, možná ještě o něco důrazněji, vládě a panu ministru vnitra. Já jí musím položit panu ministru vnitra a prvnímu místopředsedovi vlády, protože tu není ministr zahraničních věcí ani pan premiér. A já se přiznám, že bych čekal u takto závažné otázky, která se dotýká zahraničních vztahů České republiky, minimálně přítomnost ministra zahraničních věcí. A já samozřejmě vím, že Jan Hamáček byl také chvíli ministrem zahraničních věcí a že se v zahraničněpolitických otázkách vyzná, ale přiznám se, že mi to nestačí. Jsem přesvědčen, že ten, kdo má dnes odpovědnost za ten resort, se bude podílet a bude přítomen na řadě vyjednávání a je potřeba podle mého názoru, aby u tak závažné otázky byl přítomen v Poslanecké sněmovně a mohl nám odpovědět na dotazy, které máme.

Náš dotaz, který tu už položil pan poslanec Benda, zní takto: Jak je tedy domluvena a zajištěna ta reciprocita? Jakým způsobem, na základě jakého příslibu, jaké dohody, na jaké úrovni? Jak probíhala ta jednání? Jaký máme příslib reciprocity, že Velká Británie udělá totéž?

Za sebe, za Občanskou demokratickou stranu chci říct, a znova to zopakují, že jsme připraveni tento návrh podpořit. Jsme připraveni ho podpořit i v tom zrychleném projednávání, nebo už v prvním čtení. Záleží nám na vztazích s Velkou Británií. Jsme přesvědčeni, že v zájmu České republiky je dosáhnout toho, aby bilaterální vztahy s Velkou Británií i po jejím odchodu z Evropské unie byly v maximální možné míře podobné tomu, jako jsou vztahy mezi oběma našimi zeměmi, když je Británie v Evropské unii. Ale právě proto potřebujeme, aby probíhala i jednání s britskou stranou, aby česká strana dávala najevo zájem o to, aby Velká Británie například ošetřila vztahy, aby ošetřila podobně velkorysým způsobem, jako teď dělá Česká republika, pobyt a život českých občanů, kteří žijí ve Velké Británii.

Takže pane ministře prostřednictvím pana předsedajícího, i když bych se na vás mohl obrátit přímo, ale udělám to takto, prosím vás o odpověď na otázku, jak probíhala jednání o reciprocitě, jaký máme příslib a co můžeme očekávat z britské strany. A druhá otázka, kterou bych v této souvislosti chtěl položit a která s tím úzce souvisí, je, jak se česká vláda připravuje na variantu tvrdého brexitu. A tady chci říct, že ano, můžete mi odpovědět, ale tvrdý brexit je málo pravděpodobná varianta, to je tak v řádu několika procent. A na to bych vám odpověděl, i kdyby to bylo jedno procento, tak je to tak závažná věc, že se na ni musí vláda nějakým způsobem připravovat. Moje otázka je, jak ta příprava probíhá a zda takovou možnost vláda nějak sleduje a má nějaký krizový scénár.

A s tím souvisí i moje třetí otázka, která je také relevantní v této souvislosti, a to je, jaké stanovisko budou zastávat čeští zástupci v Evropské unii, bude-li se znovu projednávat nějaká varianta dohody s Velkou Británií. Co bude chtít česká vláda? Jaké bude zastávat pozice? Jakým směrem se bude vyvíjet tlak české diplomacie

v takovýchto případných jednáních? Ano, nemusejí nastat. Ta pozice Evropské unie je momentálně poměrně tvrdá. Já jsem přesvědčen, že to není v zájmu České republiky, že v našem zájmu by mělo být, aby odchod Velké Británie z Evropské unie byl na základě dohody, aby ty vztahy byly co nejlepší. A očekávám, že česká vláda bude i při jednáních na úrovni Evropské unie respektovat tyto zájmy České republiky.

Takže pane ministře, bohužel se musím v této věci obracet pouze na vás, protože zde není ani premiér, ani ministr zahraničních věcí, ale prosím vás o odpovězení na tyto tři otázky.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi Poslanecké sněmovny Petru Fialovi. Mám dvě přednostní práva, a to pana místopředsedy Okamury a potom ministra vnitra a místopředsedu vlády s přednostním právem se chystá odpovědět na ty otázky. Ale pořadí přihlášených musím respektovat, a proto nejdříve přednostní právo pana místopředsedy Tomia Okamury, poté pan ministr vnitra a místopředseda vlády Jan Hamáček. Pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, projednáváme tady zákon na úpravu vztahů mezi Českou republikou a Velkou Británií po brexitu. Spolu s Polskem jsou naše návrhy úprav vztahů s Británií nejvstřícnější, a to na vzdory zjevné snaze Bruselu Brity potrestat za odchod z Evropské unie. Je nám jasné, že vládu nevedou sympatie k brexitu, ale pragmatické uvažování, protože na jedné straně je sice Brusel, ale na té druhé je naše povinnost pomoci 40 tisícům českých občanů, kteří žijí a pracují ve Velké Británii, což je x-krát více, než je Britů u nás. Podobně jsou na tom Poláci, kteří také jednají se snahou ochránit své občany v Británii před válkou Brusel – Londýn. Pokud jde o dohody s Velkou Británií, je třeba mít jedinou prioritu, aby byly maximálně vzájemně vstřícné.

To, co je pro nás zásadní, je to, aby se v praxi na Brity žijící v Česku nahlíželo jako na občany Evropské unie. Protože chceme, aby v Británii měli čeští občané stejně podmínky, jako je mají dosud a jako my připravíme Britům u nás. Samozřejmě je třeba doladit další vzájemné vztahy. Je potřeba, aby vláda předložila dvostranné smlouvy, které by s obdobnou reciprocitou upravily pohyb zboží a peněz a další podmínky tak, aby nás vzájemný obchod a spolupráce fungovaly tak jako dosud v rámci Evropské unie. V praxi je to jen otázka dobré vůle, kterou samozřejmě nejde hledat automaticky. Pokud by odchod Británie z Evropské unie proběhl hladce a vzájemně ekonomické, pracovní, turistické a další vztahy by to nijak nenarušilo, bude to obrovská rána pro bruselskou byrokraci, protože se ukáže, že suverenní země mohou spolu v rámci Evropy spolupracovat se vzájemnou výhodností bez toho, že by jim pravidla určoval Brusel.

Přijetí dnešního zákona v tomto ohledu vnímáme jako první krok k nové Evropě, kde evropské národy a státy spolupracují jako rovní s rovnými. Britové si naši současné snahy všimli a britská média nás chválí. Bylo by dobré jejich sympatie využít a navázat s Británií nadstandardní vztahy i v dalších oblastech. Měli bychom si vzít, paradoxně, z určitého pohledu příklad i z Německa a Francie. Macron s Merkelovou již ze svého pohledu také pochopili, že Brusel není samospasitelný a

Evropská unie z jejich pohledu také nefunguje a že zásadní je vzájemně výhodná spolupráce jednotlivých národních států. Proto, jak víme, mezi sebou tento týden uzavřeli novou dohodu o úzké spolupráci, protože nějaký obecný společný zájem ani z jejich pohledu neexistuje. Každá země v prvé řadě hájí a musí hájit zájmy svých občanů.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní vystoupí pan ministr Hamáček. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, reakce na vaše tři dotazy.

První dotaz – jakou máme záruku, že se bude Velká Británie chovat stejně k českým občanům. Opíráme se o dokument, který byl zveřejněn v prosinci loňského roku, kdy Velká Británie publikovala dokument nazvaný White paper, který se týká tzv. EU Settlement Scheme, a ten dokument stanovuje základní obrysy budoucího migračního systému Velké Británie. Dokument pracuje s přechodným obdobím pro občany Evropské unie také do konce roku 2020. Tam je to identické. To, co zavádíme my, zavádějí nebo navrhují i Britové a během tohoto přechodného období bude ze strany Spojeného království existovat speciální přístup vůči občanům Evropské unie, a jejich práva tedy budou garantována. Znamená to to, že občanské Evropské unie, tedy i České republice, kteří žijí ve Spojeném království déle než pět let, budou mít nárok na tzv. settled status. Občané z Evropské unie, kteří přijedou do Spojeného království před koncem přechodného období a nebudou mít splněnou podmítku pěti let pobytu, budou mít tzv. pre-settled status a během toho budou moci naakumulovat roky a potom tedy získat settled status nebo trvalý pobyt. Stejně tak ten systém umožňuje, aby blízcí rodinní příslušníci, občané Evropské unie, měli možnost sjednocení rodiny, pokud bude prokázán vztah před uplynutím implementačního období, občanské Evropské unie budou mít nadále možnost pracovat, studovat a podnikat ve Spojeném království stejně jako doposud a občané Evropské unie i s tím tzv. pre-settled status nebo settled status budou mít přístup ke zdravotní péči, důchodům a dalším výhodám.

Toto je tedy dokument, který zveřejnila britská strana a na rozdíl od České republiky, kdy musíme jít cestou změny zákona, proto to dnes projednáváme, britská strana tvrdí, že stačí podzákonné normy, nicméně konkrétní text té britské podzákonné normy zatím nemáme, nicméně pokud bychom čekali na ten britský text, tak by bylo velké riziko, že bychom nestihli upravit nás právní řád tak, jak se o to snažíme tímto návrhem zákona.

Druhý dotaz byl, jak se chystáme na tvrdý brexit. Myslím si, že tím nejlepším důkazem je právě tento zákon, který by měl ošetřit veškeré náležitosti, které jsou spojené s případným tvrdým brexitem, a máme za to, že jsme postihli všechny okolnosti nebo všechny resorty či problematiky, ve kterých by mohl nastat problém. Nicméně ten zásadní problém je v tom, že Velká Británie zatím nebyla schopna říci, jak si představuje uspořádání vzájemných vztahů, když tedy nechce tvrdý brexit a

současně nechce dohodu, která byla na stole. Ten míč je opravdu na britské straně a my musíme počkat, s čím přijde Velká Británie. A to tím pádem už odpovídám na tu třetí otázkou, jak probíhají jednání.

Jednání se samozřejmě vedou na úrovni Evropské unie a Velké Británie, ale znovu říkám, Britové by měli říci, co vlastně chtějí. My jsme se dozvěděli všechno o tom, co Britové nechtějí, ale zatím jsme neslyšeli to, co chtějí. Zásadní problém je v tom, že, jak to říkal Perry Mason, není možné snít koláč a chtít, aby na tomto lístku zůstal. A tam to souvisí s uspořádáním na hranici mezi Severním Irskem a Irskou republikou. My jako Česká republika samozřejmě musíme přistupovat k těm jednáním také z toho úhlu ohledu, že Irsko je členskou zemí Evropské unie, tudíž bychom měli také hledět na jeho zájmy a jeho zájmy hájit.

Z mého pohledu Česká republika samozřejmě je připravena jednat. Nechystáme žádná bilaterální jednání, jak tady navrhoval kolega Okamura. Já si opravdu myslím, že není cestou, abychom to řešili bilaterálně, to se musí vyjednat na úrovni Evropské unie a Velké Británie, ničméně musíme vědět, co vlastně Velká Británie chce. Tento zákon, který dneska projednáváme, slouží pouze k tomu, aby když všechna jednání selžou a opravdu dojde na to, že Velká Británie vystoupí bez dohody, Česká republika na to bude připravena a občané Velké Británie se nedostanou ze dne na den do nějaké komplikované situace, protože pokud bychom zákon neměli, tak opravdu oni by se stali občany třetí země a nahlíželo by se na ně stejně jako na občany Kanady, Brazílie a dalších a to by samozřejmě problém byl.

Věřím, že jsem odpověděl na všechny otázky, pane místopředsedo. Pokud máte další doplňující dotazy, samozřejmě jsem připraven.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře. Z této pozice nemám možnost to komentovat, ale jistě kolegové to udělají. Nyní budeme pokračovat v rozpravě těmi, kteří jsou do ní řádně přihlášeni. Předtím než dám ale slovo panu poslanci Bžochovi, mám zde faktickou poznámku pana poslance Benešíka, která má samozřejmě přednost. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji, pane místopředsedo. Chtěl bych také podkovat panu vicepremiérovi za jeho entrée, které, myslím, bylo velmi informativní. V předešlých vstupech jsme se dozvěděli, že Brusel trestá. Pokud se Spojenému království zdá, že ta dohoda je nevýhodná, mělo by říct, co chce. Předpokládám, že Spojené království má kompetentní vedení, že má kompetentní premiérku, jejíž vláda s touto dohodou souhlasila. A pokud se týká Bruselu, je pravda, že hlavní vyjednavač byl jeden, ten vyjednával, ale dohodu schválilo dalších 27 států a samozřejmě na druhé straně Velká Británie.

Řekněme si, kdo je to Brusel. Brusel je i vláda České republiky. Pokud tady někdo říká, že Brusel trestá, v tom případě říká, že britská vláda je neschopná, protože takovou dohodu dojednala, a poté trestá i vláda České republiky. Nemyslím si, že je toto pravda, myslím si, že se dojednala dobrá dohoda, problém byl v tom, to, co už říkal i pan vicepremiér, a je v tom, že Britové skutečně nevědí, co chtějí, a jak vtipně

poznamenal jeden kolega ze Sněmovny na evropském výboru, když komentoval britské požadavky, že Britové se snaží skloubit panenství a těhotenství. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní tedy v rozpravě pan poslanec Bžoch. Připraví se pan poslanec Peksa. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Bžoch: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych zde pouze přednést naše stanovisko klubu ANO k tomuto zákonu. To je samozřejmě kladné. My tento zákon podporujeme a jsme rádi, že dohoda napříč se projedná i v té devadesátte. Všichni víme, že brexit tu je, brexit se neztratí už a podle toho, co se dnes děje na britské scéně, my netušíme, jestli brexit bude opravdu ten, v uvozovkách, tvrdý brexit, nebo s dohodou, jestli se změní irská pojistka, nebo nezmění. Velmi vítám ten vládní návrh zákona, protože to je právě příprava na to, pokud by se brexit udál bez dohody. Ještě jednou děkuji, že to vláda připravila i v tak krátkém čase.

Co se týče té reciprocity, která tady byla zmíněna, samozřejmě můžeme vycházet z toho white paperu a samozřejmě vycházíme také z toho, že přece Angličani jsou gentlemani a že dohody budou cítit a že i v jejich nejlepším zájmu je, aby dohoda, jakákoli, byla i v případě tvrdého brexitu.

Já si tady dovolím ještě jednu poznámku a budu asi na stejně vlně, jako byl pan kolega Benešík. Tady zaznělo to, že ten Brusel. Já bych chtěl vědět, co ten Brusel tedy je. Je to Rada EU, nebo je to Rada, nebo jsou to europoslanci? V tom případě, jestli to tak je, že Brusel jsou všichni tito, tak jsme to i my. Takže bych prosil, pokud někdo říká, že Brusel někoho trestá, ať tedy je příště konkrétní a řekne, co ten Brusel opravdu je. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Peksa, připraví se paní poslankyně Vrecionová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Peksa: Dobré odpoledne, vážené dámy, vážení pánonové. Já tady udělám tu vypravěckou chybu, že pointu příběhu prozradím hned na začátku. Piráti tento zákon podpoří. Není to samozřejmě dokonalý zákon, ale myslím si, že hasí ty nejhorší průšvihy, které jsou s tvrdým brexitem, s vystoupením Velké Británie z EU spojeny.

Rozhodně nechci zpochybňovat rozhodnutí britských občanů, ať už to bylo v referendu o vystoupení, nebo ve volbách, které potom následovaly. Každý má právo se rozhodnout. Lidé Velké Británie mají právo se rozhodnout a mají právo se rozhodnout špatně. Já to rozhodnutí rozhodně nehodnotím jako dobré, protože nám přinese spoustu problémů, které jsme jinak mít nemuseli. To smutné na celé záležitosti je, že lidé, kteří Velkou Británii vyzývali k tomuto rozhodnutí, potom, když měli řešit následky, utekli a teď už o nich vlastně neslyšíme a problémy spojené s brexitem vlastně řeší úplně jiní lidé včetně tedy, řekněme, poslanců a občanů ČR.

Myslím si, že sliby, které tam padly, byly prostě hodně nadnesené. Prostě slibovat 350 milionů liber do národního zdravotního systému, jak se to dělo během té kampaně, byla podlá lež a ukázalo se to ostatně hned po vyhlášení výsledku toho referenda. To, v jakém stavu je momentálně Velká Británie, to je skutečně smutné. Ten parlament je v chaosu. Strany, které tam vládnou, se nedokážou dohodnout. Už tady bylo zmiňováno, nikdo tady Velkou Británii netrestá. Britská vláda souhlasila s výstupovou dohodou, která by všechny tyto problémy, které má řešit tento zákon, řešila a mnohé další navíc. Bohužel britský parlament ji odmítl. Ten problém je prostě v Británii, ne u nás, ne v Evropě. A ten problém, který se tady vytvořil, tak to neodnese nějaká abstraktní Evropská unie, to odnesou konkrétní evropští a britští občané.

Já jsem rád, že tady máme tenhle zákon, protože potřebujeme vyřešit ty největší potíže. Potřebujeme, aby britské léky byly dále dostupné v českých lékárnách pro české pacienty, potřebujeme, aby vysokoškolské diplomy, které získali naši občané ve Velké Británii, nebo i jiní, i nadále byly uznávány v ČR, a potřebujeme, abychom omezili škody, které jsou s tím spojeny.

Co ale chci říct, prostě to rozhodnutí vystoupit z EU je podle mého názoru chyba a to, co říkali pánové Johnson a Farage, za to by měli nést odpovědnost. A já pevně doufám, že pánové Klaus, Okamura a další, kteří vyzývají Českou republiku k podobnému kroku, si to vezmou k srdci a už to nebudou opakovat. Děkuji. (Potlesk poslanců Pirátů.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Vrecionová, po ní vystoupí paní poslankyně Pekarová Adamová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Veronika Vrecionová: Děkuji. Dobrý den. Přeji hezké poledne. Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, dovolte mi na začátek takové krátké shrnutí. 23. června roku 2016 se občané Velké Británie rozhodli, že již nechtějí být nadále členy EU. Řekli, že jim stávající stav nevyhovuje, a myslí si, že jim bude lépe mimo toto společenství. S tímto názorem někdo souhlasí, někdo s ním nesouhlasí, v každém případě ho všichni musíme respektovat.

Já bych ráda jenom upozornila na jednu věc, že toto rozhodnutí je naprostě legální, nejde ani o nic mimořádného. V některých komentářích se můžeme dočít, jak se hroutí EU, jak hrozí všelijaké zemětřesení. Myslím, že se neděje nic zvláštního. Jediné, co je na tom mimořádného, že je to prostě poprvé. Vzpomeňme si například na mnoho let dozadu tomu, kdy se Francie rozhodla vystoupit z vojenských struktur NATO. O mnoho let později zase do těchto struktur vstoupila a vlastně se také nic nestalo.

To znamená, Velká Británie opustí EU 29. března, to znamená skoro za dva měsíce. Je velmi málo pravděpodobné, že by se rozhodnutí nějakým způsobem změnilo, i když jednostranné stažení žádosti o vystoupení Evropský soudní dvůr svým rozhodnutím umožňuje. Otázkou pouze je, zda se do té doby podaří uzavřít takovou dohodu, která bude přijatelná pro obě strany, protože není v zájmu ani EU,

ani Velké Británie rozvod bez dohody, a v žádném případě to není výhodné pro ČR, jejiž zájmy bychom měli prosazovat na prvním místě.

Ale v tomto okamžiku se spíše zdá, že žádná dohoda nebude. Já samozřejmě vím, že zvláště v politice dva měsíce je velká doba, může se ještě mnoho změnit, ale my opravdu musíme počítat zatím s tvrdým brexitem. EU v současné době odmítá jednat, britský parlament odmítá souhlasit s tím, co EU nabízí. Tady samozřejmě jde především o onu irskou pojistku, kterou dle mého názoru bohužel evropský vyjednavač Barnier nastavil tak trošku naschvál, protože v této podobě Británie tu pojistku skutečně nemůže přijmout. Není to však nic neočekávaného, o nesouhlasu britského parlamentu s vyjednanou dohodou se mluví už měsíce. Média plní zprávy o tom, jaký negativní dopad bude tato situace mít na obchod mezi Velkou Británií a dalšími státy, jak dlouhá bude fronta kamionů v Doveru, v jakém postavení budou cizinci žijící, pracující či studující ve Velké Británii.

A teď tady mám řadu dotazů, které vlastně už tady položil i Marek Benda, položil je pan předseda Fiala. Pan ministr již vlastně odpovídá, nicméně mě ta odpověď vůbec neuspokojila, protože jestli mám správné informace, tak vy se odvoláváte na dohodu, na ten dokument, ke kterému se přihlásila britská vláda, ale ten je právě vázán na to, že dojde k dohodě. Ten není vázán na tvrdý brexit. To znamená, v tu chvíli nebude platit. A teď tady mně chybí, že tu není pan premiér, není tu ani pan ministr zahraničních věcí.

Vy říkáte, že budete vyjednávat pouze skrz EU, že nebude docházet k žádným bilaterálním jednáním. To znamená, kde my máme záruky té reciprocity? Protože ten dokument to skutečně v případě tvrdého brexitu nebude řešit. Takže mě by v tu chvíli zajímalo, jak se vlastně česká vláda bude chovat, jak bude dále vyjednávat.

Já ten materiál, který tady dnes projednáváme, a už to řekli i předrečníci z ODS, plně podporuji a zajištění postavení britských občanů žijících u nás v ČR zcela vítám. Ale zároveň se tedy ptám, jak zajistíme reciprocity postavení našich občanů v Británii. Chtěla bych se také zeptat, ale spíše pana premiéra, co my budeme při těch vyjednáváních, která tedy vede samozřejmě za nás sedmadvacítka, co tam prosazujeme, jaké je vlastně naše stanovisko k oné irské pojistce, jak se k tomu staví česká strana, protože to není – vy říkáte, že mič je na britské straně. Já si myslím, že v tu chvíli nemůže EU říkat "my dále nebudeme jednat", protože situace je tím pádem naprosto zablokovaná. Takže mě by skutečně zajímalo, s čím my jezdíme do Bruselu, jak vyjednává pan ministr zahraničních věcí, jaká je pozice ČR a jaká je pozice případně pana premiéra, pana ministra zahraničních věcí. Jestli tedy tím, že oni tady nejsou, jestli jste mi schopen, pane ministře vnitra, odpovědět.

Pan premiér neustále vypráví, jak jedná s premiéry, s prezidenty mnoha zemí, jak má zpracovaný celoevropský plán na řešení migrační krize, ale mohl by představit nyní tento daleko důležitější plán, a to, jak je ČR připravena na odchod Velké Británie bez dohody. Plánuje vláda v této věci předkládat další zákony? Já jsem v programu nic takového neviděla. Z mého pohledu se prostě zatím zdá, že vláda přípravy na brexit podcenila, a jestli se mýlím, tak moc prosím. Ale já jsem chtěla požádat pana premiéra, pana ministra zahraničních věcí o odpovědi. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Budou následovat tři faktické poznámky. Paní poslankyně Pekarová Adamová, pan poslanec Peksa a pan poslanec Zaorálek. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Já bych bývala počkala až do toho svého řádného přihlášení, které tímto neruším, ale vzhledem k tomu, že jsem se dozvěděla, že pan kolega Stanjura chce využít svého přednostního práva, tak přece jenom chci reagovat na předečnici, protože mě tam velmi zaujal ten její úvodní... řekněme několik těch úvodních vět, kdy říkala, že se vlastně nic až tak moc neděje. Tak prostřednictvím předsedajícího, já tedy nemám pocit, že by se teď ty poslední dva roky něco zase až tak nedělo. Pokud jsme tak sledovali zhruba asi stejně zpravodajství, měli jsme tu možnost třeba i ve Velké Británii v té době být, tak prostě tato země neřeší v současné době nic jiného. Nic jiného než brexit. Evropská unie tím pádem také je nucena řešit velmi významnou část své agenda a věnovat ji právě vystoupení Velké Británie z Unie. A že by to bylo tak málo, že se nic neděje, to bych tedy si rozhodně netroufla říci. Myslím si, že se děje hodně a že to ještě právě třeba i v budoucnu jednou zhodnotíme mnohem lépe než dnes. Ale rozhodně to není tak, že by se nic nedělo.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Peksa a jeho faktická poznámka. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Peksa: Děkuji. Já musím jenom prostřednictvím pana předsedajícího krátce zareagovat na kolegyni Vrecionovou. Tady padla nějaká poznámka v tom smyslu, že snad ta otázka Severního Irska byla nastavena zbytečně tvrdě. To není žádné trestání Velké Británie, jak se můžete snažit naznačit. To je prostě reakce na realitu, která tam je. Severní Irsko většinově hlasovalo proti brexitu. Oni Irové nechtěli vystoupit a má to svoje důvody, protože prostě Belfast je provázaný se zbytkem Irská poměrně silně. A tam je celkem běžná situace, že lidé z Irské republiky dojízdějí za prací do Belfastu. A prostě tím, že se tam vytvoří tvrdá hranice, tihle lidé prostě přijdou o práci. Taková je realita.

A já jsem chtěl říct ještě v souvislosti s Českou republikou, je poměrně běžná situace v Ústeckém kraji, že lidé dojízdějí za prací do Drážďan. Ono to ve skutečnosti z Děčína do Drážďan je blíž než do Prahy. A tahle situace se opakuje nejenom v Ústeckém kraji, ale opakuje se v Jihomoravském, dalších. Řada lidí z Česka pracuje na Slovensku a obráceně. A prostě ve chvíli, kdy tu hranici zavřete, tak těm konkrétním lidem tím vytváříte zbytečný problém. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Následují faktické poznámky – pan poslanec Zaorálek, pan poslanec Blažek, pan poslanec Benešík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lubomír Zaorálek: Děkuji. Ještě jednou dobrý den. Také bych chtěl jenom tři poznámky na to, co jsem slyšel. Já bych také protestoval proti tomu říci, že

se nic neděje. Víte, Británie je docela výjimečná země a dělá výjimečné věci ve své historii. Byl to Tudor Jindřich VIII., který dokázal opustit římskokatolickou církev a odlopl anglikánskou církev od Evropy. Takže v Británii máme příklad něčeho podobného, co připomíná ten dnešek. A Británie prostě dělala tyto mimořádné věci už v 16. století, takže to není jenom tak něco. Tohle je mimořádné a je to dokonce docela britské.

Druhá věc. Já jsem chtěl také zareagovat na to, co se v současné době odehrává a jestli Evropa mohla dělat více. Víte, já se domnívám, že Evropa se chová v podstatě velmi dobrě v této věci. A je to dokonce, protože většinou na ni nasazujeme, tak v tomto okamžiku to, že do toho nevstupuje, nedává ultimáta a že dává prostor Británii, aby se dohodla, je dneska podle mě skoro nejlepší možná strategie. A dokonce si za to Evropa zaslouží určité ocenění, že právě neudělala tu chybu, aby se pokoušela Británii nutit k něčemu nebo jí dávat nějaké podmínky. Tohle je prostě něco, když ta strategie se osvědčila.

A tu třetí poznámku, po kterou jsem chtěl, tu si teď nemohu vybavit. (Směje se.) To je... Tak se strašně omlouvám, že jsem ji zapomněl v tom čase. To se asi nedá nic dělat. Jedině když si zase vzpomenu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Blažek s faktickou poznámkou.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den. Děkuji za slovo. Já se věru nepletu do evropské politiky asi nikdy tady, ale vyprovokoval mě pan kolega Peksa. A budu mít jednoduchou poznámku. Bavíme se o docela důležitých a složitých věcech a neměli bychom tu debatu zjednodušovat tak, že řekneme třeba jméno Okamura, Klaus. To vzbudí nějakou emoci. A zdá se, že si děláme nějakou kampaň, jak je někdo pro Evropu více, někdo méně.

Ten problém dnes podle mého názoru nestojí pouze na tom, jestli se Španělé, Češi nebo Slováci rozhodnou, že opustí Evropskou unii. Ten problém je hlubší a spočívá v tom, že tzv. hlavní tahouni, to znamená Německo a Francie, přestávají myslit evropsky. A je to vidět na naprosto faktických věcech. Mně je celkem jedno, co kdo říká, ale důležité je, jak jedná. A řeknu dva příklady. Ten jeden je trošku ze starší doby. Když byla krize na Ukrajině, s Ruskem nejdrala Evropská unie, ale jako za starých časů jednalo Německo, Francie, Rusko a bavili se o vymezení prostoru svých vlivů. Žádná ministryně Evropské unie tam nebyla. Ani nevím, jak se ta dáma jmenuje. Už to znamená něco, že ani to jméno nemusíme znát. A jednaly velmoci a bavily se geopoliticky, bavily se prostorově.

Ted' jsme se dozvěděli, že Německo s Francií udělalo nějakou svou dohodu, kde kromě jiného navrhují Německo do Rady bezpečnosti. No ale kdybych mysel proevropsky, tak budu třeba uvažovat, že tam navrhnu Evropskou unii. Ale oni zase mluví čistě a pouze jenom o svých zájmech a vůbec s nikým nekonzultovali, kdyby s Čechy, ale se Španěly, s nikým, že tento návrh dají, a bavit se bude zase Německo, Francie, Rusko, Anglie, Británie, Čína, jestli tam tedy bude, nebo ne.

Takže jeden z hlavních problémů, o kterém se tady vůbec nebavíme, je to, že i ti, co neustále o té Unii mluví, se přestávají evropsky chovat. Možná bojujeme proti něčemu, co de facto už vlastně není.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktická poznámka pana poslance Zaorálka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lubomír Zaorálek: No, nevím, jestli se máme teď zrovna strašit tím, že Evropu hodlají se ovládnout ti mocní, jak jsem rozuměl panu poslanci Blažkovi. Oni zrovna – ta schůzka v Cächách spíš ukazuje, že ti mocní, pan prezident Macron i paní kancléřka Merkelová, dnes příliš mocní nejsou, a v těch Cächách působili spíš jako přízraky a text, který tam přijali, je podle mě neuvěřitelně slabý. Takže já bych tímhle rozhodně nestrašil.

A chtěl jsem tady říct jednu věc, kterou jsem si mezitím vybavil. Rozumíte, jaké poučení z toho plyne? Jak říká ten slavný film Coenů v závěru, když se ptá ten předseda, ten šéf CIA, co z toho plyne. Z toho plyne, z celé té britské historie, jedna věc strašně důležitá. Je to ta chyba, které se dopustil David Cameron, když vlastně celé své působení nasazoval na Evropskou unii a pak se pokusil v hlasování přesvědčit lidi, že mají hlasovat, aby v ní zůstali, a to se mu nepovedlo. A v případě paní Theresy Mayové je to bohužel trochu podobný příběh. Paní Mayová na začátku řekla: Lepší žádná dohoda než špatná. A pak se snažila lidi přesvědčit, že ta dohoda, kterou dohodla, je dobrá, místo aby je varovala, že z té situace se nedá dostat bez ztrát. Takže tohle vytváření očekávání, které se nedají naplnit, to je to, co se ukazuje jako selhání britské politické reprezentace. Nemá tam dneska někoho, kdo by lidem řekl pravdu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Omlouvám se panu ministrovi, že to nebude pouze k tomu návrhu zákona, ale k otázce brexitu či zahraniční politice dohromady.

Za prvé chci říct, že nám je opravdu líto, že Velká Británie opouští Evropskou unii, protože ztrácíme významného spojence zejména v otázkách volného trhu. To je třeba říct. A je třeba připomenout, že to byla Velká Británie, která otevřela svůj pracovní trh první den po vstupu České republiky do EU na rozdíl od těch, kteří mají plná ústa evropských hodnot a integrace, kteří nám ten trh zavřeli na pět nebo sedm let. Takže skutečně je nám to líto.

Na druhé straně máme respektovat rozhodnutí občanů Velké Británie. A já si na rozdíl od pana poslance Zaorálka myslím, že Evropa dělá naschvály.

A od pana poslance Peksy. Opravdu my máme řešit vztah mezi Severním Irskem a Irskem z České republiky? A říkat, co je dobré a co je špatně? A to jsou ty mé

dotazy. Jaká je pozice České republiky? Jaká byla a jaká bude k té irské pojistce? Pokud sledujete tu debatu, tak největší kámen úrazu pro to, aby byl brexit s dohodou, je takzvaná irská pojistka. Co prosazuje česká vláda? S kým o tom jedná? Nebo to dělá všechno Barnier a my jsme pak jenom informováni o tom, jak to dopadlo?

Pan poslanec Zaorálek říká, nejsou ultimáta. Slyšel jsem od čelných představitelů Evropské komise, Evropské unie, už nebudeme vyjednávat. Ať si tam dělají, ať se v tom parlamentu hádají, my už vyjednávat nebudeme, my už nemáme kam ustoupit. Já to vnímám jako nátlak, jako zdvižený prst, jako potrestání někoho, kdo si dovolil říci, že chce opustit Evropskou unii. Naším zájmem je, abychom měli s Velkou Británií – a já myslím, že společným, že v tom není rozdíl mezi vládou a opozicí – co nejlepší vztahy.

Ten návrh zákona je dobrý, a proto bude mít také podporu nás i to zkrácené projednávání. Ale nemáme vyjednanou reciprocitu. A správně říkají moji kolegové z ODS, že nejdříve se musíme starat o vlastní občany a pak o ty ostatní. Kdo nám to bude vyjednávat? Jestli to bude na úrovni E27, resp. dvacet sedmičky, budou všechny země chtít tak velkorysý přístup k občanům Velké Británie jako my, nebo se bude vyjednávat za všechny země a pak vyhrají ti, kteří nebudou mít tak velkorysý přístup? A to je skoro jisté. Tak si to řekněme dopředu. A nalijme si čistého vína. Kdy kdo jednal o reciprocitě a kdy bude jednat ods dneška, pokud to schválíme? Kdo je na to připraven? Ministr vnitra, ministr zahraničí, premiér? Kdo o tom bude jednat s Brity, s Tuskiem, s Junckerem? Já nevím. To jsou otázky, které jsme chtěli slyšet.

Dovedete si představit jiný evropský parlament, kde se jedná o tak důležitém zákonu, o tak důležité věci zahraniční politiky, a podívejte se za mě, podívejte se do vládních lavic, jak je to důležité pro vládu České republiky, jak jsou pro ni důležití naši občané, kteří žijí ve Velké Británii. Kde je premiér? No ve Švýcarsku. Ale má hájit zájmy českých občanů tady, ne v Davosu. Kde je ministr zahraničí? Kde jsou ostatní členové vlády? Prostě takhle rychle, schvalte to, honem, devadesátka, do jedné musíme, už jsme tomu věnovali 65 minut, možná 75 minut, rychle, rychle.

Já myslím, že to jsou oprávněné dotazy a že na odpověď čekají zejména naši občané ve Velké Británii. Ti čekají na odpověď, jak jim česká vláda pomůže. Přijetím toho zákona žádnou relevantní odpověď nedostanou. Dostanou odpověď, jak se Česká republika postaví k britským občanům žijícím v České republice. Říkám, ten návrh je dobrý. Ale my chceme vědět, a věřím, že i vy chcete vědět, jak se česká vláda postará o naše občany, kteří žijí a pracují ve Velké Británii.

Ale k tomu, abychom dostali odpovědi – s čestnou výjimkou pana ministra vnitra, to musíme ocenit – nemáme tady konkrétní představitele vlády, aby nám na ty otázky odpověděli, případně aby s námi debatovali o pozici České republiky v této těžké a komplikované otázce.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Budou následovat tři faktické poznámky – pan poslanec Benešík, Peksa, Černohorský, v tomto pořadí. Pan poslanec Benešík má slovo.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji, pane místopředsedo. Já mám jenom několik poznámek k předešlým vystoupením. Právě severoirský mírový proces je založen na integraci obou zemí, tedy Spojeného království a Irské republiky, do Evropské unie. A pokud nastane tvrdý brexit a tvrdá hranice bez té výjimky, tak bude velká pravděpodobnost, že násilí bude obnoveno. Já si myslím, že ani Spojené království a už o to méně zbytek Evropské unie, kam Irská republika patří, přece nemůže mít zájem na tom, aby tam docházelo k dalším násilnostem, teroristickým útokům a sektářskému násilí.

Co se týče zahraniční politiky Evropské unie, tak to je opravdu jenom průsečík všech možných zahraničních politik všech členských států. Evropská unie de facto nemá svoji zahraniční politiku. Proto jednotlivé členské státy jsou autonomní. V evropské zahraniční politice platí právo veta. To znamená, my se ničeho nemusíme účastnit, čeho se účastnit nechceme.

Ano, Spojené království nám otevřelo po vstupu pracovní trh stejně jako dalších sedm nebo osm států tehdejší patnáctky. Ti ostatní nám ho nezavřeli, jenom jsme tam museli mít pracovní povolení. Ale Spojené království také kvůli tomu pracovnímu trhu odchází. Neodchází proto, že jim vadí migranti z Pákistánu. Vadí jim migranti a pracovníci z Bulharska, z České republiky a Polska. To byl jeden z hlavních argumentů zastánců brexitu.

A pokud jde o pana předsedu Zaorálka, já doufám, že Jindřich VIII. nebude úplně tak dobrý vzor pro brexit. On sice udělal odluku církve, resp. odloučil anglikánskou církev od katolické církve, a také nechal popravit několik svých manželek a myslím si, že to byl jeden z velkých důvodů, proč to udělal.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan poslanec Peksa a jeho faktická poznámka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Peksa: Já jenom rychle zareaguj na pány kolegy Blažka a Stanjuru prostřednictvím pana předsedajícího. Ono je poněkud zvláštní, když se kolega Blažek pozastavuje nad skutečností, že Francie a Německo by dle jeho názoru měly více dbát zájmů ostatních evropských států, a na druhé straně se podivuje nad tím, že Česká republika bere v úvahu zájmy Irska. Irsko je součástí Evropské unie, součástí Evropského hospodářského prostoru, je součástí schengenského prostoru, prostě je součástí toho volného prostoru, kde my se můžeme pohybovat. A pokud tento společný prostor někdo ohrožuje, tak logicky poškozuje i zájmy České republiky a českých občanů a mimo jiné i českých podnikatelů, protože i ti tam podnikají. Tolik k tomu.

Ještě bych chtěl říci – sledujte, prosím, jednání výboru pro evropské záležitosti. Není pravda, že by pan Barnier nekonzultoval tuto pozici se státy Evropské unie. On se tady osobně ve výboru představil, představil nám svoji strategii a my jsme ji s ním diskutovali. To znamená, tvrdit, že to je nějaká Evropská unie, která trestá, já si myslím, že je to skutečně chucpe. Mám za to, že vaši kolegové Skopeček a Zahradník tam prostřednictvím pana předsedajícího také byli, tudíž neexistuje jediný důvod,

proč byste měli tvrdit, že tato vyjednávání jsou od nás nějakým způsobem odtržena. My tady bráníme náš společný evropský zájem. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Černohorský, po něm s faktickou poznámkou pan poslanec Benešík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lukáš Černohorský: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl zareagovat na pana předsedu Stanjuru, ale ten mi mezitím někam zmizel. Ona ta pojistka v podobě vlastní volného průchodu u Severního Irska je navázána na takzvanou velkopáteční dohodu, která se ale netýká vůbec Evropské unie. Na základě toho byly vlastně ukončeny veškeré aktivity, které měly sloučit Severní Irsko a Irsko, a na základě referend, která tam v místě proběhla, došlo i k úpravě irské ústavy. Na základě toho Severní Irsko tím, že měli zajištěný volný průchod a mohli spolupracovat, navštěvovat rodiny, tak samozřejmě tam přestaly veškeré ty bojůvky ohledně připojení Severního Irska k Irsku. A to, čeho se Irové asi nejvíce bojí, je to, že se tyto bojůvky vrátí zpátky. Proto oni jsou ti hlavní, kteří trvají právě na této takzvané severoirské pojistce, aby se jim na hranicích opět neobjevily tyto bojůvky. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Benešík s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Benešík: Vážený pane místopředsedo, doplnění k Michelu Barnierovi. Jak tady správně naznělo, on vyjednává na zadání. On vyjednává, nicméně on nic neschvaluje. Michel Barnier tady v České republice několikrát byl, já jsem se s ním několikrát osobně viděl, byl na našem výboru. Ten výbor byl otevřený, měli jste možnost s ním diskutovat. Zvali jsme snad úplně všechny. Spousta poslanců přišla, drtivá většina nepřišla. Ale to klíčové sdělení je, abychom nedělali z Michela Barniera strůjce a hlavního rozhodovatele. On skutečně vyjednává podle zadání a o průběhu vyjednávání pravidelně informoval a informuje. Ten, kdo rozhoduje, jsou zástupci jednotlivých členských států, čili Česká republika, Polsko, Maďarsko, Německo, Francie. To je ten Brusel, o kterém se tady bavíme. To není nějaký imaginární Brusel. Pokud jeden stát nebude souhlasit, tak dohoda samozřejmě není.

A to, že jsme byli průběžně informováni o pozicích vlády České republiky i ohledně brexitu, průběžně a pravidelně, je prostě fakt a ve výboru pro evropské záležitosti jsou zástupci všech politických stran, takže si nemůžeme stěžovat na nedostatek informací. Prosím, přestaňme tady říkat, že to vyjednal nějaký Brusel a že to rozhodl nějaký Brusel. Ten Brusel jsme samozřejmě i my a vláda České republiky. Pokud se nám nelibí to, co schválila vláda České republiky na evropské úrovni, tak to řekněme, ale neschovávejme se za nějaký imaginární Brusel.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Radim Fiala. Máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi pár slov k brexitu. Já nemohu souhlasit, musím reagovat na pana poslance Peksu, který tady vystoupil v tom, že tady nějaký Okamura nebo nějaký Klaus nebo někteří další chtějí navrhovat vystoupení České republiky. Ale to přece je legitimní věc. To, že občané Velké Británie se rozhodli sami v referendu, že vystoupí z Evropské unie, tak patrně majorita občanů Velké Británie měla nějaký objektivní nebo subjektivní důvod k tomu, aby se rozhodla Evropskou unii rozpustit.

Co se týká dohody o brexitu mezi Evropskou unií a Velkou Británií, tak já si myslím, že ta dohoda pro Velkou Británií byla ponižující, byla naprosto nedostatečná, vlastně dělala z Velké Británie člena-nečlena. To znamená, Velká Británie měla mít všechny povinnosti jako člen, akorát se nemůže dál podílet na těch rozhodováních. To přece ani pro euroskeptiky v britském parlamentu není možné, aby tito lidé pro takovou dohodu zvedli ruku, a já se tomu vůbec nedivím. V té dohodě např. bylo, že má pořád Velká Británie podléhat Evropskému soudnímu dvoru, že tam má být přechodné období, které Evropská unie na základě svého posouzení může neustále kontinuálně prodlužovat do doby, až – to tam vůbec nebylo napsáno, kdy. Že samozřejmě platí pravidla Evropské unie pro jejich obchod a další věci. Takže ta dohoda prostě nebyla dobrá. Ale my jsme to říkali, že ta dohoda nebude dobrá, a vy říkáte, že to není žádné trestání ze strany Evropské unie, a já říkám, že to je trest, že to je ukázka toho, jak se bude Evropská unie chovat ke všem zemím, které si dovolí vyhlásit referendum nebo jejichž občané by nedej bože v tom referendu hlasovali pro vystoupení z Evropské unie. To je prostě trest. A my jsme to říkali. A to, že vláda dělá takový zákon, který by ochránil české občany v Británii a výrobky, nosifikace výrobků a služeb – já si myslím, že to je správně. Nicméně ta vláda s tím měla začít už před rokem z toho důvodu, že prostě já jsem byl přesvědčen od začátku, že k té dohodě nedojde, že dojde k tvrdému brexitu, aby si všechny ostatní země v Evropské unii uvědomily, co se stane, když náhodou budou mít tu odvahu o něčem takovém mluvit a jednat.

Padlo tady také ze strany některých mých kolegů to, že se vlastně nic neděje. Já si také myslím, že se nic neděje. Možná se krátkodobě oftesou finanční trhy, možná se krátkodobě upraví nějaká legislativa, ale nic závažného se v budoucnu dít nebude. Velká Británie bude znova suverénním státem a bude si rozhodovat sama o sobě. Takže to, co vidíme, zvlášť v české veřejnoprávní televizi, jaké budou fronty na hraničích, co všechno bude, některá média hledají katastrofu úplně ve všech částech společenského, politického, ekonomického života, jenom aby upozornila, jaká je to katastrofa, tak já se těším na to, až tyto dohody budou skončeny, až prostě na vlastní oči uvidíme. Samozřejmě některá média nám zase budou říkat, jaké hrozné věci se budou dít, ale já jsem přesvědčen, že naše občany ve Velké Británii ani občany Velké Británie v České republice to žádným závažným způsobem neohrozí a najde se rovnováha pro to, aby ty dvě země mohly spolupracovat.

Závěrem mi dovolte ještě jednu poznámku. Já jsem přesvědčen o tom, že pokud bude Velká Británie vyjednávat se všemi zeměmi zvlášť, separátně, tak dojde určitě k lepšímu výsledku v těch jednáních, než když za ty země bude jednat Evropská unie. Podívejte se na to, říkal to tady můj kolega Stanjura, to prostě v Evropské unii nejsou partneři, to jsou hospodářští, ekonomičtí soupeři, kteří hlavně mají ve své hlavě své

vlastní zájmy, a je to normální, prostě takhle to funguje a nic jiného nemůžeme ani čekat.

To znamená, já jsem přesvědčen a žádám vládu, aby v těch věcech jednala za Českou republiku s Velkou Británií, a čím dřív ty podmínky vyjednáme, tak tím to bude pro všechny lepší. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Dvě faktické poznámky, nejprve pan poslanec Zaorálek, po něm pan poslanec Klaus. Máte slovo.

Poslanec Lubomír Zaorálek: Já si to nemůžu odpustit a nereagovat na to, protože mi připadá, že to je prostě nepravdivé, nepřesné a nemí možné to nechat bez odezvy. Víte, kdybych opravdu viděl, že se děje v Británii něco úkorně, že se chováme nepřátelsky, tak by mi to prostě vadilo a vystupoval bych proti tomu. Ale tady to je prostě zavádění a matení veřejnosti. Obtíž té věci není v tom, že my bychom házeli klacky pod nohy Britům, ta je dána prostě tím – já to řeknu jednoduše. Když s někým 45 let si pečete společně dort a pak vám ten dotyčný jakoby řekne, že z toho chce dostat ta vajíčka, tak je to prostě strašně těžká věc. Tohle je obraz, který už byl někde použit, s tou omeletou a vajíčky. To znamená, tohle je těžký proces po 45 letech vytváření smluv a spojování se s někým. Po tomhle propletení to rozdělit, to prostě není jednoduché.

Takže první věc je, že potřebujete, aby ten dotyčný přesně definoval, kam se chce dostat, aby řekl, jestli je pro norskou variantu, nebo celní unii a podobně. Ale když máte v Británii situaci, že samotná konzervativní strana je rozervaná na tři kusy, že paní premiérku podporuje jenom 150 poslanců, 60 je pro tvrdý brexit, 25, 30 je jich proevropských, tak ona vlastně má problém vůbec udržet pohromadě vlastní stranu, což se ukazuje, že byl skoro hlavní úkol, který si dala. Problém prostě není to, že my bychom házeli klacky. Problém je, že na britské straně se ukazuje být nemožné si vyjasnit, kam vlastně chtějí směřovat. Takže to, co jste řekl, pravda není. Ta obtíž procesu je v něčem jiném než v Evropě a Evropa se zaplať pánbůh chová slušně.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktická poznámka pana poslance Klause, po něm budou následovat faktické poznámky paní poslankyně Pekarové Adamové a pana poslance Bendy. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den. Já bych opravdu nerad hodnotil konzervativní stranu, stejně jako konzervativní strana nehodnotí Českou stranu sociálně demokratickou. Jde čistě o to, že britští občané vyjevili svoji vůli. Já si myslím na rozdíl od většiny Sněmovny, že žádný brexit nebude, protože ta situace už je tak strašná, že... Představte si, kdyby to bylo opačně, kdyby to referendum dopadlo o ta 4 % na druhou stranu, no tak máme palcové titulky, jak lid rozhodl a odmítl euroskeptiky a polofašisty atd., a voda se zavře. Když lidé rozhodnou opačně, tak už asi tři roky se tady dohadujeme, nejde to, vůbec to nepůjde, vyndavat vajíčka z dortu atd. a vůle lidu není naplněna. Čili tato debata je taky iracionální. Podle mě

k žádnému brexitu nedojde, protože bude ještě druhé hlasování a třetí a bude se to řešit, ještě až my budeme všichni v penzi. Tak to je asi můj názor.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Pekarová Adamová, faktická poznámka. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Já chci reagovat na pana předsedu poslaneckého klubu SPD vaším prostřednictvím, pane předsedající. On to byl takový zvláštní galimatýš, asi jako když kočička s pejskem vaří dort, protože opravdu je těžké se v tom vyznat, jestli máte tedy zájem chránit nebo hájit opravdu zájmy občanů České republiky, nebo jestli máte více na srdeci ty zájmy britských občanů, když tady tvrdíte, že ta Unie je k nim tak strašně zlá a tak špatná dohoda z její strany byla. Je teda ta dohoda aspoň dobrá pro občany Unie? Shodnete se aspoň na něčem v tom smyslu, jak to mělo nakonec dopadnout? Já chápu, že tady to je takové povinné rétorické cvičení, které si tady chce poslanec za SPD, který má blízko k tomu, abychom tady také vypsal referendum o vystoupení z Unie, tak si ho potřebuje odehrát a teď je to pro něj složitá situace, když teda ti Britové v té Unii stále ještě nevěděj, jak to bude. Vidíme, že to trvalo velmi dlouhou dobu, a stále jsme se nedobrali vlastně žádného pořádného výsledku. Bude, nebude tvrdý, nebude tvrdý ten brexit atd. Takže tady v tomto případě opravdu jsou potom, asi chápu, pro vás ta stanoviska velmi složitá, velmi složitě se k nim dobrat, ale mohli byste nám tedy říci, jestli aspoň souhlasíte s tím, že je ta dohoda výhodná pro nás?

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Benda s faktickou poznámkou. Máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, dámy a páновé, mě jenom vyprovokoval pan poslanec Zaorálek svými vajíčky, omeletami a dalšími. Já patřím k pamětníkům tohohle sálu a pamatuji se, jak jsme v roce 1992 za půl roku dokázali rozdělit společnou republiku, která byla provázána mnohem déle a mnohem důkladněji a šlo to, když se chtělo. Naštěstí u toho nebyli sociální demokraté, to je pravda. Kdybychom tehdy do toho nechali zasahovat Miloše Zemana, tak máme referenda a konec.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní s řádnou přihláškou paní poslankyně Pekarová Adamová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Pro pobavení tady pravé části spektra už se vyhnou spojení tvrdý brexit. Nicméně chtěla jsem vás tady jenom velice stručně seznámit se stanoviskem TOP 09 k předkládanému zákonu.

Já chci, byť to možná od opoziční strany není úplně běžné, ocenit, že pan ministr už hned začátkem roku svolal schůzku poslanců jednotlivých poslaneckých stran,

kteří o tom měli možnost se dostatečně včas pobavit a říci třeba své námitky a svůj názor.

Víte, ono toto řešení samozřejmě netěší nikoho z nás. Respektive nikoho z nás netěší, že se k tomu vůbec musíme vyjadřovat, že k brexitu vůbec dojde, nebo možná dojde. Protože ale je v zájmu i našich občanů, kteří žijí ve Velké Británii, aby ten průběh byl co nejvíce hladký a aby nedocházelo k nějakým zbytečným obtížím, tak si myslím, že tady ta vstřícnost ze strany České republiky je namíště.

A samozřejmě je také namíště to, co tady mnozí kolegové chtějí slyšet od pana ministra, aby tedy docházelo k dalším diskuzím, jednáním s britskou stranou, abychom tu pojistku, nebo jakousi záruku toho recipročního přístupu od Velké Británie k našim občanům, měli co nejdříve, pokud je to tedy možné, a abychom se nespolehlali jenom na memorandum, které nám také bylo představeno. Protože to tady dost často zaznívá, tak si myslím, že by tedy stálo za to se pobavit, jestli bychom neměli přjmout ještě usnesení, doprovodné usnesení, k tomu návrhu zákona, kterým bychom zavázali vlády k tomu, aby právě takováto jednání vedla a aby k této reciprocitě došlo. Abychom dali jasně najevo, že je naším hlavním zájmem právě zájem českých občanů a že tuto situaci vnímáme jako zásadní pro schválení tohoto zákona.

Je samozřejmě v pořádku, abychom ve chvíli, kdy opravdu sami nevíme, jak to konkrétní vystoupení proběhne, měli v zákoně jistotu, že bude platit jenom v případě, že to je nutné. To si myslím, že ta účinnost, tak jak je tam navržena, je opravdu navržena velmi vhodně. A k tomu tedy můžeme určitě přjmout nějaké doprovodné usnesení. Takže já se určitě poradím tady s panem zpravodajem na té konkrétní taxaci a pak v podrobné diskuzi bych vám ji představila.

Víte, na brexitu určitě lze najít i nějaké pozitivum v tom smyslu, jakože na každé špatné věci se dá najít i něco dobrého, tak já jí vidím určitě jinde než mnozí tady v tom sále, ale vidím ji v jedné věci. Že nám v přímém přenosu Velká Británie ukazuje právě nebezpečnost toho, když se občané v referendu vyjadřují k tak zásadním a závažným otázkám, které mají fatální dopad nejenom na život jejich, ale i na život v dalších zemích okolo nich. A vidíme, že i takto silná země, takto početná, co se týče počtu obyvatel, s dlouhou historií, s opravdovým příkladem parlamentarismu, tak vidíme, jak se s tím velmi složitě vypořádává. Jaká je to opravdu velmi složitá situace pro politiky, kteří jsou zde toho přítomni, a jak je krásně také vidět, že ti, kteří to způsobili, tak už tady v tom jednání dále nejsou. Kde jsou ti, kteří k tomu vyzývali, kteří měli v rámci té kampaně před hlasováním plná ústa různých, častokrát i demagogických, informací, nebo právě dezinformací, spíše správně řečeno? Zůstala rozdělená společnost ve Velké Británii, která má každá úplně jiné představy o tom, jak by to mělo být dál. Parlament se s tím teď neumí vypořádat. Sama země neví, co chce, jak to jednání vést dále. A strýci toho všeho utekli. Stejně jako pan Okamura nám tady sice řekl svých pár vět, ale už ani není ochoten se účastnit této diskuze, aby byl schopen reagovat.

Takže to si myslím, že je také dobré si uvědomit, že tady sledujeme v přímém přenosu něco, co v případě, kdy by se vypisovalo referendum o vystoupení naší země

z Evropské unie, bychom pak mohli zažívat na vlastní kůži. A že je dobré si z toho vzít to ponaučení. Že to tak dělat rozhodně nemáme.

Tak tolik tedy k tomu a já se ještě obrátím na zpravodaje ohledně doprovodného usnesení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. A než dám slovo panu poslanci Skopečkovi, tak poprosím předsedy poslaneckých klubů, aby mi sdělili, zda máme pokračovat v projednávání tohoto bodu i po 13. hodině, popřípadě jak dlouho. Pokud takovou informaci od předsedů poslaneckých klubů nedostanu, tak v souladu se zvyklostmi v této Sněmovně přeruším jednání ve 13 hodin.

Nyní má slovo pan poslanec Skopeček.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji za slovo. Já se budu snažit být stručný. Na začátek samozřejmě podpořím návrh zákona stejně jako mí kolegové. Beru to jako první krok na přípravu potenciálního brexitu bez dohody, byť pevně doufám, že nakonec k dohodě dojde. A souhlasím s tím, co tady zaznělo, že by se vláda měla připravovat, byť si třeba bude myslet, že ta pravděpodobnost tvrdého brexitu je nízká, tak by se měla odpovědně připravovat na další kroky, které by s tímto odchodem bez dohody souvisely.

Co chci ale zdůraznit. Není to jenom o tom brexitu. Česká vláda by měla být a musí být aktivní, ať už dopadne brexit hladce, tvrdě, nebo ať už tomu dáme jakékoliv adjektivum. Protože poté nastane vyjednávací období a Evropská unie bude s Velkou Británií vyjednávat obchodní smlouvy. A to je pro nás prostě životní národní zájem. Tady já čekám ze strany české vlády velmi aktivní roli na půdě Evropské unie. Velmi aktivní roli v tom, aby potenciální budoucí obchodní smlouva mezi Velkou Británií a Evropskou unií byla co nejliberálnější.

Pro Českou republiku je Velká Británie velmi důležitý exportní trh. Je to čtvrté místo v pořadí, co se týče významnosti exportních trhů. Je zkrátka v našem životním zájmu, abychom si i po odchodu Velké Británie z Evropské unie tento trh zachovali, abychom na něj mohli vyvážet. A já nesouhlasím s některými kolegy. Když jezdím s výborem pro evropské záležitosti na půdu Evropské unie, tak tam zkrátka cítím snahu některých kolegů Británií potrestat, osolit jí to, že si dovolila rozhodnout se odejít z toho úžasného projektu Evropské unie. Mám obavy z toho, že racionalita na půdě Evropské unie nebude hrát v té chvíli prim a že tam bude snaha ukázat, že se Británií bude po odchodu ekonomicky mnohem hůře dařit. Myslím si, že to bude iracionální politika, protože stejně jako Česká republika, tak i Evropská unie jako celek má kladnou obchodní bilanci s Velkou Británií. Více do Velké Británie vyveze než doveze a je životním zájmem Evropské unie, aby ty obchodní podmínky byly co nejliberálnější.

Takže když tady vyjmenovávali mí kolegové, že tady chybí pan premiér, že tady chybí ministr zahraničí, tak já tu postrádám i paní ministryně průmyslu a obchodu, protože i pro ni by to mělo být sakra důležité téma. Protože, jak říkám, Velká Británií je čtvrtý nebo pátý nejdůležitější trh pro Českou republiku. A vláda musí napnout sílu

a aktivitu v tom, aby přesvědčila své evropské partnery, že je v zájmu Evropské unie vyjednat co nejliberálnější obchodní smlouvu.

Já ještě zareaguj na některé své kolegy prostřednictvím pana předsedajícího, zejména na kolegu Peksu, který řekl, že Británie udělala špatné rozhodnutí. Já takovou terminologii odmítám. Můžeme tady říkat, že nás to mrzí, že toho rozhodnutí litujeme, že bychom si představovali jiné, ale já bych si nikdy nedovolil říci na suverénní rozhodnutí britského lidu, že bylo učiněno špatně. Je to prostě jejich rozhodnutí, udělali ho, respektujme ho. Ale mistrovat Velkou Británii, jestli se rozrohdla špatně, nebo ne, je z pozice České republiky naprosto absurdní a naprosto mimo mísu. To je první věc.

Nemyslím si, že Velká Británie je v rozkladu. To, že je tam nějaká politická situace, to, že to ten parlament nějakým způsobem projednává s emocemi, je přece jasné věc. To je superpolitické téma, které by se stalo superpolitickým tématem v jakémkoliv zemi a samozřejmě by se to odrazilo i v emocích v jakémkoliv parlamentu. Já myslím, že mistrovat kolébku parlamentarismu z toho, že je v rozkladu, od pirátů, je skutečně absurdní. Pro mě bude Velká Británie v rozkladu, až tam nebudou dominovat dvě velké ukotvené strany, ale až se do Velké Británie, do jejich parlamentu dostanou piráti. Pak budu považovat skutečně Velkou Británii, jako že je v rozkladu. Ale teď ji opravdu považuji za stabilní zemi.

To je asi k brexitu a snažme se, co to půjde, i na úrovni Evropské unie přesvědčit naše kolegy, kteří mají ambici Velkou Británii trestat, aby to nedělali. Je to v našem životním zájmu, je to v životním zájmu našich firem, které do Velké Británie vyvázejí. Je to v životním zájmu jejich mnoha zaměstnanců, tedy našich spoluobčanů.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Já tedy konstatuji, že na základě dohody předsedů poslaneckých klubů budeme pokračovat po 13. hodině, dokud neodhlasujeme nebo nerohodneme o tomto bodu. Současně informuji Poslaneckou sněmovnu, že nemůžeme posunout začátek odpoledního jednání, protože máme pevně zařazené body na 14.30. Takže pauza bude o to kratší.

Nyní jsou zde faktické poznámky. S faktickou poznámkou je přihlášen pan předseda Radim Fiala jako první, po něm pan poslanec Španěl. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Já dlužím odpověď paní poslankyni Pekarové, nadšeně sloužící Evropské unii. Nepovažuji tuto výhru, kterou ona možná pro EU považuje za výhru, za dlouhodobou výhru i pro Českou republiku. Protože já považuji Evropskou unii, přál bych si, aby evropské národy spolupracovaly jako suverénní národy samy spolu bez toho, aniž by jim někdo diktoval, co mají dělat, koho mají přijímat do své země a podobně. Já považuji Evropskou unii za totalitní stát. A řeknu vám proč. Protože jestli tam někdo dobrovolně vstupuje a chce také dobrovolně vystoupit, ale ten superstát už mu klade takové podmínky a požadavky a klacky pod nohy, aby se to nemohlo, a jak řekl pan kolega Klaus, si to třeba konkrétně myslí, že se to vůbec nestane, tak to asi úplně demokratická cesta není.

Takže já to bohužel z dlouhodobého hlediska pro Českou republiku nepovažuji za výhru.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Následuje faktická poznámka pana poslance Španěla. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lubomír Španěl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, já toho většinou mnoho nenamluvím. Za celou tuto diskusi jsem konečně slyšel také nějaká slova o vládě České republiky, jak se musí vláda České republiky postarat o to, abychom vyjednali co nejlepší podmínky právě pro Českou republiku a pro naše národní zájmy. A ironicky bych chtěl říct, že se děsim toho, kdy přijmeme usnesení k rozpadu RVHP, nebo dokonce Sovětského svazu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Žádné další přihlášky do rozpravy nemám, ani nikoho nevidím. Takže rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova? Pan ministr má zájem, prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji, já už velmi stručně, protože mám za to, že v odpovědi na vaše otázky, pane místopředsedo, jsem víceméně pokryl hlavní obavy, které tady byly. Znovu říkám, my vycházíme z toho, k čemu se Velká Británie zavázala ve vztahu, samozřejmě je to v rovině politické deklarace, ale ve vztahu k občanům Evropské unie, to je tedy obsahem té Bílé knihy. A tam zřejmě ve chvíli, kdy se seznámíme s textem případné podzákonné normy, která to bude upravovat, tak poté jsme schopni i spustit nějakou informační kampaň prostřednictvím našeho zastupitelského úřadu v Londýně či konzulátu v Manchesteru vůči našim občanům. Ale opravdu zatím žádný konkrétní text vyhlášky nebo nějaké normy britské nemáme. Jakmile se k němu dostaneme, tak určitě s ním budeme rádně nakládat. A samozřejmě já předpokládám, že bude platit ten závazek. To znamená, stejně velkorysí, jako jsme my, budou i Britové vůči našim občanům.

Nechci komentovat politická stanoviska, Já prostě vycházím z toho, že rozvod mezi Unii a Velkou Británií je složitý a není to otázka, která by se dala vyřešit za pár hodin. Česká republika podle mého názoru musí hájit zájmy České republiky, resp. vláda České republiky musí hájit zájmy České republiky. Myslím si, že tak jak byla ta dohoda navržena, tak byla akceptovatelná pro obě strany. Britská strana se rozhodla tu dohodu shodit ze stolu s tím, že možná vyjedná něco jiného či lepšího, nicméně zatím jsme stále neslyšeli, co by to mělo být. A jako členská země EU samozřejmě, a to se opakuji, musíme hájit zájmy i našich spojenců, tzn. Irské republiky, a musíme na ně brát zřetel.

Tolik asi z mojí strany. Já chci poděkovat za ta velmi vstřícná slova vůči práci Ministerstva vnitra a vůči tomuto zákonu a chci vás všechny požádat o jeho podporu, protože to pokládám za naprostou klíčovou věc, tak abychom poté mohli něco požadovat i po Velké Británii. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan zpravodaj má zájem o závěrečné slovo. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, vážená paní ministryně, dámy a pánové, já budu také poměrně stručný. Rozprava, která se vedla, tak kromě vyjádření všech, že podpoří projednání, a to dokonce v devadesátce, a nebudou vetovat, byla více rozpravou o brexitu, jeho důvodech než o tomto zákoně, který je nám v tuto chvíli předkládán panem ministrem. Bylo signalizováno, že v podrobné rozpravě zazní doprovodné usnesení paní poslankyně Adamové Pekarové, což předpokládám, že se stane.

Současně jenom říkám, že chápnu, že musíme v tuto chvíli schválit z hlediska vnitřního zákonodárství. Nepokládám za výhodné, že schvaluujeme dřív, než je jasné, jak to bude na britské straně. A v jednání se senátory budu říkat: zdržujte to co nejdéle, vyčkávejte, dokud nebudeme vědět, že i britská strana se zachovala správným způsobem. Ale protože my máme zákonodárný proces trochu složitější, musíme do Senátu, musíme k prezidentu republiky, tak doporučuji, abychom teď v devadesátce panu ministru vyhověli.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu zpravodaji. Než vůbec může být zahájena podrobná rozprava, tak musíme odhlasovat, že souhlasíme s pokračováním projednávání tohoto návrhu a jeho schválením již v prvém čtení. Přivolávám proto poslance, kteří zde ještě nejsou. Než všechni přijdou, tak vás seznámím s omluvami. Pan poslanec Vyzula se omlouvá od 14.30 do 16 hodin z osobních důvodů dnes. Pan poslanec Klaus se omlouvá dnes od 17.30 do konce jednání z pracovních důvodů a 25. 1. od 11.30 do konce z pracovních důvodů. Z dnešního odpoledního a zítřejšího dopoledního jednání se z osobních důvodů omlouvá pan poslanec Roman Sklenák. Pan poslanec Roman Onderka z pracovních důvodů dnes až do konce jednacího dne. A z pracovních důvodů Daniel Pawlas od 14.30 do 17 hodin.

Jsme připraveni na hlasování. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 368 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvém čtení."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 37 přihlášeno 178 poslanců, pro 169, proti nebyl nikdo. Návrh usnesení byl schválen.

Zahajuji podrobnou rozpravu. Do podrobné rozpravy je přihlášena paní poslankyně Pekarová Adamová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Takže na základě debaty, která tady proběhla, a vyzývala jsem již k předložení doprovodného usnesení, myslím si, že se jedná o jednoduchou jednu větu, takže cituji: "Vyzýváme vládu, aby se Spojeným královstvím vedla intenzivní debatu nad recipročními pravidly ze strany

Spojeného království směrem k občanům České republiky, jako jsou schválena v tomto zákoně."

Takže jedná se jenom o výzvu a myslím si, že není tak těžké ji naplnit. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji, o tomto doprovodném usnesení budeme hlasovat poté, co budeme hlasovat o schválení zákona. Ještě se někdo hlásí do podrobné rozpravy? Nikdo se do podrobné rozpravy nehlásí, podrobnou rozpravu končím. Nyní přistoupíme k hlasování – ještě se ptám na závěrečná slova po podrobné rozpravě, jestli je zájem, pana ministra, není, ani pana zpravodaje. Nyní přistoupíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Návrh usnesení zní: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o úpravě některých vztahů v souvislosti s vystoupením Spojeného království Velké Británie a Severního Irska z Evropské unie podle sněmovního tisku 368."

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 38, přihlášeno 178, pro 170 poslanců, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Nyní nám ještě zbývá vyrovnat se s návrhem, který byl přednesen v podrobné rozpravě, návrhem doprovodného usnesení. Já nemám jeho text. Má text pan zpravodaj? Může přečíst. Prosím, přečtěte.

Poslanec Marek Benda: Já ho s dovolením přečtu: "Poslanecká sněmovna vyzývá vládu, aby se Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska vedla intenzivní debatu nad recipročními pravidly ze strany Spojeného království Velké Británie a Severního Irska směrem k občanům České republiky, jako jsou schválena v tomto zákoně."

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Zahajuji hlasování o tomto doprovodném usnesení. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 39, přihlášeno 178 poslanců, pro 159, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Končím projednávání tohoto bodu. Oznamuji, že organizační výbor se sejde ve 13.15 a Poslanecká sněmovna ve 14.30, kdy máme na pevnvo zařazené body.

(Jednání přerušeno ve 13.12 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, přeji hezké odpoledne. Zahájime tedy další část jednání schůze Poslanecké sněmovny. Na programu máme pevně zařazený bod

80.

**Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 186/2013 Sb.,
o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů
(zákon o státním občanství České republiky)
/sněmovní tisk 260/ - první čtení**

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 260/1. Prosím, aby předložený návrh z pověření Senátu uvedl senátor Tomáš Czernin, kterého mezi námi vítám. Prosím, ujměte se slova.

Senátor Tomáš Czernin: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážená vládo, poslankyně, poslanci, je mi ctí, že vás zde mohu seznámit s tímto materiálem jakožto nástupce senátora Grulicha v čele stálé komise Senátu pro krajany v zahraničí, která byla iniciátorem změny tohoto zákona.

K materiálu stručně. 10. října 2012 přišel zákon o státním občanství do Poslanecké sněmovny. V § 31 umožňuje občanům, kteří ztratili československé, popř. české nebo slovenské občanství před rokem 1989 na základě jeho odebrání, aby měli právo získat toto občanství zpět prohlášením. V tomto paragrafu bylo, že se to týká i dětí a vnuků těchto bývalých občanů Československa, popř. České nebo Slovenské socialistické republiky.

V Poslanecké sněmovně byla možnost pro děti a vnuky vyškrtnuta. Když zákon vstoupil v platnost, objevily se poměrně silné protesty z krajanské komunity, protože došlo k tomu, že jsou rodiny s dětmi, které mají české občanství, a další dítě či děti, které české občanství nemají. Tato skutečnost mnohdy rozdělila rodiny. Výrazně to znemožňuje cestování či návrat do vlasti, popř. návštěvu škol. Není přece normální, když jedno dítě má práva a povinnosti občana České republiky a druhé nikoliv. Je zde totiž určitá časová dělicí čára.

Dostali jsme dokonce dvě petice ze zahraničí, a na cestách, které absolvujeme, nás krajané žádají o to, abychom tento zákon novelizovali a vrátili do původní podoby, tak jak to v roce 2012 předložila tehdejší vláda.

V závěrečném hlasování návrhu zákona v Senátu nebyl nikdo proti, jen jeden se zdržel, což značí, že materiál nalezl širokou podporu mezi senátory. Jsem rovněž potěšen, že i vláda k němu předložila souhlasné stanovisko. Tedy až na legislativně technické připomínky, které lze případně odstranit během dalšího projednávání návrhu zákona ve výborech, případně v dalších čteních.

Dovolím si vás tedy na závěr, dámy a páновé, jménem Senátu i našich krajanů požádat o propuštění návrhu zákona do dalšího čtení a předem vám velice děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, děkuji. A nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení poslanec Zdeněk Ondráček. Prosím.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Pane místopředsedo, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů, dále jen zákon o státním občanství České republiky, tento návrh reaguje, jak bylo zmíněno, na sněmovní tisk 827, který zde v Poslanecké sněmovně byl projednáván v předminulém funkčním období v roce 2013. Jak bylo zmíněno, při projednávání návrhu zákona o státním občanství v Poslanecké sněmovně tenkrát navrhl ústavněprávní výbor na své schůzi ze dne 27. února 2013 usnesení č. 164 a upravil zmiňovaný § 31 tak, že znemožnil dětem a vnukům získat státní občanství prohlášením. Tento pozměňovací návrh tenkrát byl Poslaneckou sněmovnou v tom roce 2013 přijat a pak následně zákon byl potvrzen i v Senátu.

Dnešní návrh tuto otázku tedy opět otevírá. Už tenkrát tehdejší poslanci v tom předminulém funkčním období uznali, že tento požadavek je z pohledu tehdejší Poslanecké sněmovny nadbytečný, a podle toho se tedy k tomuto návrhu postavili. Já osobně musím říct, že jejich názor sdílím a nevidím důvod, proč tuto změnu do zákona tedy vkládat. Přesto chápu, proč s tím kolegové senátoři přicházejí, a nebudu navrhovat zamítnutí v prvním čtení, ale doporučuji nechat tisk projít prvním čtením a dát prostor vám, kolegyně a kolegové, znova k tomu, abyste tuto otázku mohli diskutovat a otevřít na úrovni výborů.

Doporučuji tedy, aby se tímto návrhem zabýval výbor pro bezpečnost jako výbor garanční, ale samozřejmě také výbor ústavněprávní. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní otevím obecnou rozpravu, do které mám dvě přihlášky. Takže jako první požádám o vystoupení paní poslankyně Karlu Maříkovou a připraví se pan poslanec Leo Luzar. Prosím.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, navrhuje se rozšířit možnost získat státní občanství České republiky prohlášením i pro děti a vnuky bývalých státních občanů Československa. Dnes platí, že toto může učinit jen bývalý státní občan Československa. Aplikováno toto bylo zejména Slováky po rozdělení státu a pak lidmi, kteří odešli do emigrace, a státní občanství jim zaniklo. Tato úprava platí od roku 2013 a umožnilo ji zavedení dvojitého občanství, které do té doby možné nebylo. Rozšíření na děti a vnuky již tehdy navrhované vládou, následně pak Senátem, Poslanecká sněmovna toto odmítla, jak bylo řečeno zpravidajem, a tak tento stav platí již pět let.

Mezitím již od rozdělení Československa uplynulo 25 let a podle všeho byly problémy s občanstvím již asi většinově vyřešeny. Alespoň u těch lidí, kteří měli zájem si dát své věci do pořádku. Nevím o tom, že by toto téma nyní ve společnosti rezonovalo. Návrh nespecifikuje, o jaký počet lidí by šlo a zda je to problém jednotlivců, desítek lidí nebo jejich většího počtu. Není zřejmé, zda v době pětadvaceti let po rozdělení státu a v situaci, kdy obě země jsou v schengenském prostoru, existuje společenská poptávka po jejím řešení. Nejspíš nemí vůbec pravdu, že by přijetí tohoto návrhu nemělo dopad na veřejný rozpočet. Zatížilo by to státní

aparát na Ministerstvu vnitra a vůbec nevíme, jaké dopady by toto mělo v oblasti sociálních dávek, starobních či invalidních důchodů, ve školství apod. Z těchto uvedených důvodů dávám návrh na zamítnutí v prvním čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Já registruji váš návrh na zamítnutí v prvním čtení. A nyní požádám o vystoupení pana poslance Leo Luzara. Prosím.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovolte mi, abych se zhostil své role zpravodaje petičního výboru, který dostal k vyřízení petici krajany žijících v Brazílii. Dovolte, abych vás seznámil s textem, a tím také zároveň potom mohl odpovědět témto krajanům, jak bylo s jejich žádostí naloženo. Tato žádost se týká přesně nyní projednávaného tisku.

My, kteří podepisujeme tuto žádost, jsme dostali v roce 2014 české občanství podle § 33 až 186/2013 zákona o státním občanství České republiky. Začátkem roku 2015 jsme poslali prostřednictvím Generálního konzulátu ČR v San Paulu dopis předsedovi stálé komise Senátu pro krajaný žijící v zahraničí s kopí na předsedu Poslanecké sněmovny a zvláštního zmocněnce pro krajanské záležitosti Ministerstva zahraničních věcí. Jak jsme se tehdy už vyjádřili, byla sice pro nás velice radostná zpráva, že jsme se stali českými občany, ale také bolestivá, protože děti podle tohoto zákona neměly a nemají nárok se českými občany stát.

A více než to. Zjistili jsme, že žijeme v komplikované situaci. Zákon naše rodiny rozdělil. Některé z našich dětí jsou dospělé, jiné ještě malé. Jak může například maminka jedenáctiletého dítěte cestovat na český pas a dítě na brazilský pas? To nám dělá velké potíže při pasové kontrole. Ani ve stejně řadě nemůžeme stát s celou rodinou. Tato situace nám výrazně omezuje, až znemožňuje cestování, ale i návrat zpět do České republiky, stejně jako návštěvu škol. Ocitli jsme se v situaci, kdy jeden sourozenec, narozený před možností nabytí dvojího občanství, má jiné občanství než ten, který se narodil po tomto datu. Jak může být rodina rozdělena?

Určitě není spravedlivé ani rozumné, aby v jedné rodině byly děti s českou národností a měly staršího bratra nebo sestru bez nároku na ni jen proto, že se narodily dříve. Naše děti, které nemohly dostat české občanství v roce 2014 nebo 2015, jsou na svůj český původ a českou kulturu velmi hrdé, dodržují české zvyky. Myslíme si, že naše děti by měly také být považovány za plnohodnotné občany České republiky.

My, kteří jsme získali občanství podle § 33 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky, jsme proto s velkou nadějí přijali informaci o tom, že byl přijat senátní návrh zákona stálé komise Senátu pro krajaný žijící v zahraničí, kterým se mění stávající zákon č. 186/2013 Sb. Pevně věříme, že toto nové znění bude přijato i Poslaneckou sněmovnou Parlamentu České republiky, napraví současné nespravedlnosti a umožní, aby i naši potomci se stali Čechy.

Tolik objasnění k tomuto dopisu. Myslím si, že vystihuje i podstatu problémů, kterým naši krajané jsou vystaveni.

Chci upozornit na to, že česká komunita v Brazílii je velice aktivní českou komunitou, chránící naše zvyky a národní tradice. Je to dlouholetá skupina lidí fungující na území Latinské Ameriky a myslím si, že by zasloužila i úvahu i tom, pomocí podané ruky je více přitáhnout k českému občanství. Tento dopis podepsala paní profesorka dr. Miriam (nesroz.) v São Paulu.

Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byl pan poslanec Leo Luzar. Další přihlášky do obecné rozpravy již nevidím. Končím obecnou rozpravu. Táži se na závěrečná slova. Pan senátor Tomáš Czernin má zájem? Nemá zájem. Pan poslanec Zdeněk Ondráček – máte zájem? Nemáte zájem.

Přistoupíme k hlasování o návrzích. Máme tady návrh od paní poslankyně Maříkové na zamítnutí. Já zagonzuji, abych přivolal poslance do sálu. Žádost o odhlášení nevidím, takže přistoupíme k hlasování. Ještě chvíli počkáme.

Zopakuj, o čem budeme hlasovat. Paní poslankyně Karla Maříková podala návrh na zamítnutí tohoto zákona již v prvním čtení.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zamítnutí, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti zamítnutí, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

Hlasování číslo 40, přihlášeno 176 poslanců, pro zamítnutí 16, proti 117, zdrželo se 43. Návrh na zamítnutí byl zamítnut.

Budeme se nyní zabývat návrhem na příkázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o příkázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl příkázat předložený návrh k projednání výboru pro bezpečnost jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo příkázání jinému výboru jako garančnímu? Ne.

Přistoupíme k hlasování. Budeme tedy hlasovat o tom, zdali souhlasíme s tím, že předložený návrh bude přidělen k projednání výboru pro bezpečnost jako výboru garančnímu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 41, přihlášeno 176 poslanců, pro 151, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl příkázán k projednání výboru pro bezpečnost jako garančnímu výboru. Organizační výbor nenavrhl příkázat tento návrh dalšímu výboru, takže se táži ještě do pléna, zdali má někdo návrh na příkázání dalšímu výboru nebo výborům k projednání. Pan poslanec Ondráček. Prosím.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Navrhoji ústavněprávní výbor, který se tím zabýval v předminulém funkčním období.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobре. Další návrh nevidím, proto přistoupíme k hlasování. Budeme hlasovat o tom, zdali bude tento návrh příkázán dalšímu výboru k projednání, a to ústavněprávnímu výboru.

Zahajuje hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 42, přihlášeno 176 poslanců, pro 144, proti 2. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru jako dalšímu výboru. Tímto tedy pro tuto chvíli projednávání končím.

Pan poslanec a ministr kultury Staněk má náhradní kartu číslo 11.

Nyní přistoupíme k projednávání dalšího tisku. Jedná se o

3.

**Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 234/2014 Sb.,
o státní službě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 132/5/ - vrácený Senátem**

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy. Jeho usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 132/6. Informace k pozměňovacím návrhům vám byly rozdány do vaší pošty. Vítám mezi námi paní senátorku Jitku Seitlovou. Dobrý den.

Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřil nejprve místopředseda vlády a ministr vnitra Jan Hamáček. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Vážený pane místopředsedo, vážená paní senátorko, kolegyně, kolegové, já nepokládám za nutné, abych teď opakoval to, co je obsahem sněmovní verze, která odešla do Senátu. Já jsem hájil sněmovní verzi na plénu Senátu. Respektuji to, že Senát se s mým názorem neztočnil a poslal nám ten text zpátky s pozměňovacími návrhy. Za sebe říkám, že nevidím rizika, na která Senát upozorhuje, nebo nepokládám je za nějak vysoká, a tudíž za sebe doporučuji, abychom setrvali na sněmovní verzi. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byl pan ministr. Nyní prosím, aby se slova ujala paní senátorka Jitka Seitlová. Prosím, máte slovo.

Senátorka Jitka Seitlová: Ještě jednou pěkné odpoledne. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovolte, abych odůvodnila návrh zákona, kterým se mění zákon o státní službě a o zahraniční službě, který Senát projednal pod číslem 4, a to 19. prosince loňského roku. Usnesením číslo 47 rozhodl Senát vrátit návrh zde vážené Sněmovně ve znění několika málo pozměňovacích návrhů. Senátem navržené změny se týkají v zásadě tří základních okruhů pravidel služebního zákona, jejichž smyslem je od počátku účinnosti zákona o státní službě zajištění nestrannosti odborného a profesionálního výkonu státní služby, a to samozřejmě bez nedůvodného ovlivňování politickou mocí.

Platí, že páteř funkčního modelu veřejnoprávní služby má být stabilní a odborný aparát, který bude loajální vládě a bude sloužit občanům této země a má tak být

chráněný před politicky motivovanými personálními zásahy. Stěžejní postavení funkčnosti takového systému mají na jednotlivých ministerstvech zejména právě státní tajemník a nejvyšší státní úředníci. Senát proto navrhuje vypustit z novely změny, které by státního tajemníka a některé další nejvyšší státní úředníky dostávaly pod politický tlak a otevírají možnost jejich odvolání z politických důvodů. Pozměňovací návrhy tak vracejí to, co bylo v původním znění, s pouhými drobnými lingvistickými úpravami. Návrh, tak jak byl připraven Senátem, vypouští to, co by obracelo zcela princip rozhodování o odvolávání státních tajemníků, kdyby dnes místo náměstka rozhodovala o jeho odvolání vláda jako čistě politický orgán. Navíc je nově rozšířené to, co je odvolacími důvody pro to, jak odvolat státního tajemníka, a to zcela neurčitými pojmy, vágními pojmy, jako např. narušení důstojnosti funkce nebo ohrožení důvěry v nestránné odborné a spravedlivé rozhodování. A vláda jako politický orgán by byla ten, kdo by, řeknu, téměř neomezeně širokým uvážením takovéto pojmy vykládal.

Personální pravomoci státních tajemníků mají vytvářet ochranu a bariéru před politizací a zneužitím státních úředníků. V rámci toho, že by tedy nebyl přijat senátní návrh novely, Senát je přesvědčen, že by byla ohrožena a v rámci hierarchie státní správy fakticky nejenom pozice státních tajemníků, ale celý ten systém politické nezávislosti.

Stejně tak navrhuje Senát vypustit změnu novely, která by převáděla oprávnění hodnocení většiny nejvyšších státních úředníků zase tedy ze současné hierarchie jenom pod politický orgán, a tedy na člena vlády. Výsledek negativní – ještě to, co by bylo negativním hodnocením, tak to je dneska ještě rozšiřováno. A to, že by někdo rozhodl, že ten dotyčný plnil své úkoly buď nevhovujícím způsobem, nebo nedostatečným způsobem, tedy to by rozhodoval de facto ministr jako politický orgán, by mohlo být důvodem k odvolání velké části nejvyšších vládních úředníků.

Třetí změna Senátu, která je, se týká toho, že má být vypuštěna výjimka, podle které by nejvyšší státní úředníci nemohli podat námitky proti služebnímu hodnocení. Byli by tak de facto bez relevantního důvodu připraveni o jediný opravný prostředek proti nesprávnému služebnímu hodnocení. Ano, zbývala by pouze soudní žaloba, a to soudní spor vedený jedincem proti vládě. Myslím, že k tomu nemusím vůbec nic dalšího, k této pozici, dodávat.

Dovolím si ještě drobnou poznámku. Víte, jsem osobně přesvědčena, že pokud je poukazováno na to, že kárné řízení je v některých případech neefektivní, tak by bylo namísto změnit jednoduchými úkony v zákoně toto kárné řízení a nikoliv bezdůvodně stanovovat nedostupnost tohoto kárného řízení pro určitou vybranou část státních úředníků.

Vážené poslankyně, vážení páni poslanci, kvalitní státní správa znamená dosáhnout profesionalizace a depolitizace řídicích a personálních procesů. To je demokratickou pojistkou funkčnosti státní služby. Nezávislost státních tajemníků a nejvyšších státních úředníků, kterou Senát do novely navrací, je nezbytná pro naplnění principu právního státu. Zákon o státní službě byl přijímán velice těžce po řadu let. Proti němu brojily mafiánské a kmotrovské lobby, kterým stav politicizace státní správy vyhovoval. Při proklamacích současné vládní koalice věřím, že v zájmu

občanů země, kterým má veřejnoprávní státní služby s vysokou profesionalitou sloužit, věřím, že přestože znám některá stanoviska klubů, zvážíte návrhy Senátu a novelu podpoříte v Senátu navrženém znění.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji paní senátorce a nyní se táži, jestli chtějí k předloženým pozměňovacím návrhům Senátu se postupně vyjádřit zpravodajka garančního výboru, mám na mysli ústavněprávní výbor, paní poslankyně Kateřina Valachová, a následně zpravodaj výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj poslanec Martin Kupka. Máte zájem, paní poslankyně? Nemáte. Pan poslanec? Vy máte zájem, tak můžete, protože paní poslankyně nemá zájem, takže pan poslanec Martin Kupka se vyjádří za váš výbor. Prosím.

Poslanec Martin Kupka: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, milé kolegyně, milí kolegové, výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj se konkrétně nemohl věnovat tomu návrhu Senátu, nicméně já potom v obecné rozpravě vystoupím, abych prezentoval svůj názor a svoje argumenty, ale nemáme v tomto případě stanovisko výboru.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji a nyní přečtu jednu omluvu, ale tady se musím dotádat pana ministra kultury Antonína Staňka, protože mi tady přistála omluva, že jste na celé odpoledne omluven, a zároveň jste mi, pane ministře, teď nahlásil náhradní kartu. Tak to asi necháme, že pan ministr tady je. Tak dobře.

Budeme pokračovat dál. Já otevím rozpravu a do rozpravy mám přihlášené tři poslanci. Takže nejprve pan poslanec Vít Rakušan, prosím, a přípraví se pan poslanec Marek Výborný.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji vám za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená paní senátorko, dovolte mi hned v úvodu mého vystoupení poděkovat senátorům a senátorkám, Senátu jako celku, že se mu skutečně v té poslední době velmi daří zachytávat ty neúplně dobré výstupy, které občas z Poslanecké sněmovny vzejdou. A tento výstup objektivně kvalitní nebyl.

Zamysleme se nad tím, co měl ve svém původu dosáhnout nový zákon o státní službě. Jeho smyslem bylo odpolitizovat státní správu, jeho smyslem bylo dosáhnout toho, aby kvalitní úředníci zůstávali na svých místech ve státní správě nezávisle na politické vůli a mnohokrát zvuli, aby docházelo ke kontinuálnímu předávání zkušeností a kontinuálnímu rozvoji jednotlivých ministerstev a důležitých úřadů bez ohledu na to, který ministr z jaké politické strany právě usedne do té ministerské kanceláře. Rozhodně ten původní zákon nebyl bez chyb, ale já si dovolím tvrdit, že ta novelizace, kterou schválila Poslanecká sněmovna, rozhodně nepřináší objektivně žádné zlepšení, ba naopak je na cestě k výraznému zhoršení dané zákonné normy a k opětné politizaci státní správy.

Státní tajemníci nejsou žádné figurky, státní správa není firma a my si nemůžeme dovolit šachovat s lidmi na šachovnici, tak jak se nám zrovna zlíbí. Pokud je tady možnost odvolut státního tajemníka – a tady prosím doslova cituji – z důvodu toho, že porušil služební kázeň nebo se dopustil zaviněného jednání, jímž narušil důstojnost své funkce nebo ohrozil důvěru v jeho nestranné odborné a spravedlivé rozhodování, dámy a páновé, to je tak vágní formulace, pod kterou zkušený pan ministr či paní ministryně jistě schovají cokoli, aby v kterékoli chvíli, kdy se jim to zlíbí, mohli státního tajemníka z funkce odvolut.

Pokud tento instrument bude v zákoně zachován, tak my se zcela otevřeně jako Sněmovna přiznáváme k tomu, že se vracíme k principu, kdy jedině a pouze z politického důvodu, kdy se nám nějaký tajemník nelíbí – a možná to vychází z nějaké konkrétní praxe a zážitku, který už tato vláda měla. Ale potom, pokud nejsme spokojeni s jedním konkrétním úředníkem, tak přece kvůli tomu nebudeme v právním státě novelizovat zákon, který zrovna v daném bodě prostě a jednoduše funkční byl. Ta původní myšlenka se nám vytratila zcela.

Další záležitostí jsou námitky proti služebnímu hodnocení. Vždyť přeci my musíme v logice věci zůstat u konstatování Senátu a zachovat úředníkům jejich jedinou legitimní možnost, jakou se mají právo bránit proti zvůli svých nadřízených. Pokud jim toto bereme, tak z celého toho zákona o státní službě se stává jednoduchý instrument na to, jak si vypořádat účty s tím úředníkem, který prostě neplní naše politické zadání. A uvědomme si už definitivně, že státní správa, státní služba prostě nemá být pouze houfem poslušných jedinců, kteří budou vykonávat nějakou politickou vůli v té dané době.

Nenastavujme takto ty parametry. Zamysleme se nad tím, co nám senátoři vzkazují. Protože ten jejich vzkaz je jasný, dnes výborně vysvětlený i paní senátorkou. Domnívám se, že pokud skutečně chceme zajistit, aby státní služba v České republice lákala do svých řad odborníky, lákala lidi, kteří mají chut' státu svojí odborností sloužit ve státní službě, tak musí mít záruku, že se nestanou obětí toho, že je stát řízený jako firma. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Nyní požádám o vystoupení poslance Marka Výborného a připraví se pan poslanec Ivan Bartoš. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane místopředsedo, vážený pane premiére, vážení ministři, vážená paní senátorko, milé kolegyně, vážení kolegové, já bych se rád připojil k tomu, co tady říkal přede mnou kolega Vít Rakušan. Víme, že zákon o státní službě, který přijala minulá Sobotkova vláda, směroval právě k tomu, aby došlo k odpolitizování státní správy. Právě proto, aby tam mohla být zachována kontinuita, odbornost. A v té situaci, v jaké se pokouší s tímto zákonem nyní manipulovat současná vláda, tak to skutečně – a ne že by tam nebyly věci, které by bylo potřeba opravit, to jistě ano. Ale na základě zvláště toho pozměňovacího návrhu paní ministryně Dostálkové se dostáváme do situace, kdy ten zákon bude úplně, zcela zbytečný.

Já bych tady chtěl poděkovat paní senátorce Seitlové a Senátu jako celku za to, že zde skutečně Senát připomněl to, co tady opakovaně zaznívalo i v rozpravě při projednávání služebního zákona. Mě teď trochu mrzí, že pan ministr utekl, protože já tady mám na něj připravené čtyři dotazy, na které bych chtěl opravdu odpovědět. A protože mám za sebou pana premiéra, který je také tím, kdo je zodpovědný za předkládání tohoto zákona a prosazuje ho v čele vlády, tak bych poprosil případně jeho o reakci.

Vláda tvrdí, pane premiére, tvrdíte, že kárné řízení u státních tajemníků nefunguje. Jestli mi můžete tedy prosím odpovědět, proč v novele neřešíte změnu kárného řízení a místo toho je u tajemníků úplně rušíte.

Druhá otázka. Tvrdíte jako vláda, že politizace u státních tajemníků nehrozí a že je pouze dává do stejněho režimu, jako má nyní náměstek pro státní službu, přičemž odvolání bude možné jen v krajních případech. Co tedy vláda touto změnou sleduje jiného než snazší odvolávání státních tajemníků? Nenabízejí nové, vágní odvolací důvody jako, cituji, "narušení důstojnosti funkce", či, cituji, "ohrožení důvěry v nestránné rozhodování" obrovský prostor pro svévolné odvolávání státních tajemníků? Nepovedou potom skutečně tyto důvody k tomu, že budou zneužívány k tomu, aby si ministři vyřizovali politické účty se svými náměstky?

Za čtvrté. Dochází ke změně služebního hodnocení, tak jak jej u vedoucích služebních úřadů, odborných náměstků, vedoucích státních tajemníků mají nově provádět příslušní ministři po projednání se státním tajemníkem. Co to znamená? Ministr může vydat negativní hodnocení i proti vůli státního tajemníka. Jaké mají tito úředníci pojistky proti politickému zneužití, když jim byla zároveň zrušena možnost podat proti hodnocení námítky? Jaké budou záruky, že vláda služební hodnocení plošně nezneužije k odstranění nepohodlných úředníků? To jsou velmi vážné otázky. Já bych byl rád, kdyby na ně zástupce vlády dokázal zareagovat.

A poslední otázka. V případě, že se vláda rozhodne k plošným personálním čistkám skrze služební hodnocení či nepřímo skrze loajální tajemníky, může tomu zákon nějak zabránit? Zbývá postižených úředníkům jiná možnost obrany, než se soudit? Myslím, že to jsou velmi vážné otázky, na které by tato Sněmovna měla slyšet odpovědi.

A na závěr mi dovolte jenom říci, pokud bude schválena sněmovní verze novely, tak se vracíme de facto do doby, kdy žádný služební zákon nebyl a kdy byli úředníci plně v područí politiků. Služební zákon jim totiž nově umožní klidně během půl roku odstranit všechny nepohodlné úředníky a dosadit místo nich ty loajální či ty stávající k lojalitě přimět pod pohružkou špatného služebního hodnocení a odvolání, tak jak bylo zmíněno v jednom z dotazů. Taková státní správa bude jistě poslušnější, ale určitě ne kvalitnější a profesionálnější. Možná bude lépe cítit přání vlády, ale méně už zákony a zájmy občanů České republiky.

Děkuji předem za reakci někoho z členů vlády, ač vím, že pan ministr právě v době, kdy jsem kladl dotazy, tak opustil sál, což mě mrzí.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, s přednostním právem se tady hlásí pan premiér. Nicméně před vámi s faktickou poznámkou váš stranický kolega David

Kasal. Takže jestli tedy pan poslanec Kasal dvě minuty a pak vystoupí s přednostním právem pan premiér. Tak prosím.

Poslanec David Kasal: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já bych se obrátil vaším prostřednictvím k oběma předrečníkům a chtěl bych reagovat na to, že používají dost silná slova. Já si myslím, že ten zákon, který byl připraven, vychází z dané praxe. Díky tomu, že jsem tady druhé funkční období, tak ta praxe byla dřív taková – když budu mluvit, abych nebyl úplně konkrétní – tak dané ministerstvo bylo rozparcelováno. Tuto část, dejme tomu právní odbor, měla tato strana, další odbor měla jiná strana a v zásadě se tam nedalo nic udělat. A ve chvíli, kdy se připravovalo například vzdělávání, tak to bylo velké obíhání, než se dospělo k nějakému závěru. Takže já si naopak myslím, že ty změny, které teď tady jsou, jsou velice racionální k tomu, aby ta ministerstva mohla konečně normálně fungovat.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Teď tedy s přednostním právem pan premiér, ale pan předseda Bartoš má také přednostní právo. Tak jestli necháte prostor panu premiérovi. Takže nejprve pan premiér, pak se připraví pan poslanec Ivan Bartoš, následně pan poslanec Kupka. Pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Takže dobrý den, vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové. Já jsem nechtěl vystupovat, ale fakt se musím smát tomu, co tady slyším. Protože lidi, kteří tady vystupují, vlastně ani netuší, jak funguje státní správa. Ale víte, já jsem se ptal lidí, kteří tady sedí strašně dlouho, proč nám vlastně tak dlouho trvalo, než jsme přijali zákon o státní službě. A víte, co mi řekli? No trvalo to proto deset let, než jste se všichni domluvili, aby ti vaši nominanti do té státní správy nalezli. Když už teda mluvím za KDU, které tady vystoupilo.

A to není náš případ. V dnešní vládě jsou dva ministři úředníci. Paní Schillerová a pan Kněžínek jsou úředníci. Takže nejsou to političtí nominanti, jsou to úředníci. (Smích z pravé strany sálu.) No nevím, proč se smějete? Vy jste posílali do státní správy svoje kámoše a svoje nominanty. Deset let to trvalo, než jste se konečně domluvili, a potom my bohužel jsme souhlasili s tím zákonem o státní službě, který to totálně zabetonoval!

A dneska. No přece státní tajemník je víc, než ministr. Tady chudák Adam Vojtěch tam měl státního tajemníka. Tři čtvrtě roku si pan státní tajemník dělal, co chtěl. Bez jeho vědomí dával odměny, chodil do práce jenom tehdy, když ministr nebyl v práci a naopak. Kolikrát jsme jednali s největším úředníkem panem Postráneckým. Ten je víc, než vláda! Taky máme mít dneska zákon. Takže o čem tady mluvite? Jaká politizace?

Já jsem přišel na ministerstvo a přivedl jsem si sekretářku, nikdy tam nebyl člen hnutí ANO. Nikdy! A ve vládě je šest ministrů, kteří nejsou členy hnutí. Takže já se musím smát, že vlastně vy říkáte – tak přijde nový ministr a on nemůže, když zjistí, že nějaký náměstek nedělá svoji práci, a způsobil dokonce škodu a brzdí ministerstvo

a dělá si, co chce, tak vlastně ten ministr nemůže nic! A pan ministr Vojtěch to zažil na vlastní kůži.

Tak já nevím, o čem tady mluvíte. Nikdo nechce politizovat státní správu. Naše hnutí určitě ne, my nemáme hordy straníků, kteří se klepou na funkce do státní správy. Nemáme. Naopak my chceme otevřít státu správu, aby byla konkurenčně schopná, aby se mohli najímat lidé, které zaplatíme.

Takže já jenom říkám, že ten návrh byl předjednán s Evropskou komisí, ano, můžete se podívat, jak je to venku, v jiných státech, na Slovensku, ano, tam státní tajemníky odvolává ministr bez problémů. A tady nejde o to, abychom my všechny měnili. My chceme mít jenom tu možnost, když úředník nepracuje, rozhoduje špatně, neplní úkoly, abychom měli možnost nějakým způsobem ho vyměnit. Není možné mít v podstatě ministerstvo, které jednou řídí státní tajemník a podruhé ministr.

Takže já vůbec nevím, o čem tady mluvíte. Já to zásadně odmítám, nikdo nechce nic politizovat, naopak chceme státní správu otevřít, aby tam přišli další odborníci. A není možné, aby státní tajemník byl víc než ministr a největší úředník po stranické – víc než vláda. Víc než vláda. Takže takový máme dneska my zákon o státní službě. A to, že jsme byli při tom a že jsme to udělali špatně v minulém volebním období, ano, to je pravda. A teďka to chceme napravit. A nikdo nechce dělat žádné čistky! Nikdo nechce ani strkat nikam naše kámoše nebo nominanty. My to neděláme. Děkuju. (Potlesk z levé strany.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byl pan premiér. Máme tady nejprve dvě faktické poznámky, ty mají přednost, takže předseda ODS Petr Fiala a následně pan poslanec Ondřej Benešík. Pane místopředsedo Sněmovny, máte slovo.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážený pane předsedající, dámy a páновé, já jenom aby to nevypadalo, že pan premiér Babiš se svou vládou zavedl něco nového, co tu nikdy nebylo, a že teď tady jsou nestraničtí odborníci ve vládě a nikdo předtím to neměl, byli tam jenom zástupci politických stran, tak bych chtěl připomenout, že já jsem byl členem vlády Petra Nečase jako nestraničký odborník, a nebyl jsem dokonce do té vlády vzat ani jako nominant žádné politické strany. A takových lidí tam bylo více, třeba armádní generál Picek a další. Takže ta praxe, že ve vládách byli lidé, kteří se té profesi věnovali, nebyli členy nějaké politické strany, to není vůbec nic nového. Když tady zmíňujete paní ministryni Schillerovou, já nevím, jestli to není náhodou nominantka ve vládě za hnutí ANO. Mně ovšem připadá, a to je na té debatě podstatné, že nelze vydávat členy vlády za lidi mimo politiku, že nejsou politici, že nesdílejí ten program vlády, že nerealizují ideje a politické cíle, které ta vláda má. Tak to není.

Takže pane premiére, není to nic nového, nestraničtí odborníci ve vládách byli, nijak to nemění charakter, politický charakter té vlády a není to něco nového, co jste tady zavedli.

My se tu bavíme ale o státní správě a to je úplně jiná debata, než jak je složena vláda. To s tím vlastně vůbec nesouvisí. A bavíme se tu o míře nezávislosti státních

úředníků na vládě, na politickém rozhodování. Ta debata je nesmírně složitá, není jednoduchá ani v jiných zemích Evropské unie nebo v dalších zemích ve světě. To, že to tady trvalo dlouho, mělo spoustu příčin. Do jisté míry společně jsme to nějak vyřešili. Ale to, s čím jste tady přišli a co jste si prosadili v Poslanecké sněmovně, šlo i proti tomu, co jste vy sami deklarovali, že je správné. (Předsedající: Čas, omlouvám se.) Takže vy se teď pokoušíte o novou politizaci státní správy, tak aby vám to vyhovovalo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Jenom požádám všechny o dodržení času. Nyní pan poslanec Benešík na faktickou a připraví se na faktickou paní poslankyně Černochová. Prosím.

Poslanec Ondřej Benešík: Pane místopředsedo, dámy a pánové, já bych se chtěl zeptat na konkrétního člověka, a to bývalého náměstka nestranika, nominovaného nicméně KDU-ČSL v minulé vládě, Ondřeje Závodského z Ministerstva financí, který zásadním způsobem omezil v České republice hazard a tím pádem jeho patologické jevy. On byl odejít proto, že špatně pracoval, nechodil do práce a dělal si, co chtěl? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení zatím na poslední faktickou paní poslankyni Janu Černochovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Hezké odpoledne, dámy a pánové. Já bych tu debatu možná zase vrátila do té věcné úrovně. Jenom jsem možná chtěla připomenout panu premiérovi, že tady existuje zákon, tuším, že se jmenuje 312 a že je z roku 2002, tedy Sbírky, je to zákon o úřednících územních samosprávných celků. A toto byl návrh, který schválila a prosadila Občanská demokratická strana.

Mimochedem, pane premiére, když tady byla debata v tom předminulém volebním období ohledně stávajícího znění zákona, tak právě Občanská demokratická strana několikrát navrhovala, proč bychom nemohli použít tuto normu i pro státní úředníky, nejenom pro úředníky vyšších územních samosprávných celků, protože vlastně Česká republika je poměrně atypická v tom, že tady existují až čtyři služební zákony. Jeden se týká policistů, respektive příslušníků bezpečnostních sborů, druhý se týká ozbrojených složek, pak tady jsou úředníci územních samosprávných celků, kteří mají svůj zákon, pak tady jsou státní úředníci. A opravdu, když se podíváte do toho návrhu zákona 312, do toho našeho původního, tak tam jsou ty mechanismy, mantinely mnohem snadnější. Ten zákon funguje. Funguje víc než 16 let. A i kolegové z vašeho hnutí z komunální politiky určitě mi dají za pravdu, že na úrovni územních samospráv s tím žádný problém nemáme. Takže možná si tato vláda, tato vládní koalice, může ve svých debatách ten zákon znova oživit a připomenout, možná se k němu pojďme vrátit. Rozhodně Občanská demokratická strana nebude proti.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byla zatím poslední faktická, takže nyní pan poslanec Bartoš a připraví se pan poslanec Bartošek s přednostním právem. Prosím.

Poslanec Ivan Bartoš: Dobré odpoledne, kolegové, kolegyně, vládo, vážená paní senátorko, já bych chtěl vystoupit krátce, původně jsem chtěl reagovat i na vystoupení pana premiéra, kde zazněla řada zajímavých věcí týkajících se státní správy, řada z nich tedy nebyla pravda. Já jsem chtěl jenom říct, že samozřejmě instalace lidí do funkcí, ať už jsou to úřednické, nebo ať už jsou to jiné funkce, není o tom, jestli ten člověk v danou chvíli má bumážku, nebo stranickou legitimaci té či oné strany, ale zda je loajální ke svému vůdci nebo k tomu, kdo ho tam instaluje, nebo jakým způsobem se potom chová ve výkonu své funkce.

Já bych chtěl v krátkosti jenom zhodnotit vývoj této vládní novely zde na poli Sněmovny. Já jsem velmi rád, že Senát vypichl ten největší problém, který vlastně nebyl na stole od samotného počátku. Novela zákona o státní službě, která byla pod kritikou Evropské komise, měla v sobě řadu problematických pasáží. Byla to ta výběrová řízení, bylo to to hodnocení, třeba i to otevření státní správy lidem zvenčí, s čímž my a priori nemáme problém, a zde skutečně byla snaha na jednotlivých výborech se tímto zabývat a došlo v rámci dílčích pozměňovacích návrhů k úpravám těch nejproblematicčejších částí. V poslední fázi projednávání tohoto zákona byl ovšem načten ten nejzásadnější pozměňovací návrh, který skutečně šel proti celému principu zákona o státní službě a dostává státní službu do područí vlády a jednotlivých ministrů právě tou možností odvolání těch státních tajemníků.

Toto nebyla kritika jenom Evropské komise. Kritizují to odborníci, ozvaly se odbory zaměstnanců státní správy, a my už v tuhle chvíli evidujeme mnoho oznamovatelů, kteří jsou, anž by tento zákon ještě prošel Sněmovnou, tlakem odstraňování ze svých postů. Oni pak odcházejí v září reflektorů pod osobními důvody, změnu, zjistí, že najednou celý život dojíždí, ale teď už jim dojíždění vadí, odcházejí na vlastní žádost, protože celí různým důtkám a dalším tlakům. No tak potom, pokud se schválí ten vládní návrh, tak toto už nebude tolík potřeba. To prostě půjde škrtnutím, nebo jedním podpisem na papíru.

Mě trochu zaujalo, a je to věc, která trochu souvisí se současným děním i ve státní správě, když se nově do zákona dostává ta floskule o tom, že ten člověk nějakým způsobem poškozuje důstojnost daného úřadu, tak já bych se chtěl zeptat, jakým způsobem se třeba 15. ledna stala státní tajemnicí na MPO paní Martina Děvěrová, která byla vyhozena z Magistrátu hlavního města Prahy, protože byla spojována – podle mého názoru oprávněně – s machinacemi ve věci dotací ve sportu. Tak to je teď člověk, který bude dělat státní tajemnici na MPO. Tak já doufám, že důstojnost MPO, resp. aparátu tam tímto není nijak narušena.

Já bych se tedy dostal k tomu, co se dnes bude dít. Přišel tedy senátní návrh, který adresuje tu nejproblematicčejší část a snaží se opravit nějaké drobnosti. I když vláda vlastně připravovala tu novelu, tak tam šel dotazník na fungování toho zákona, takže zde není pravda, že by nebyly k dispozici poznatky z terénu od doby fungování toho zákona. Ovšem tyto poznatky se do toho návrhu nereflektovaly.

Pirátská strana tedy děkuje Senátu, že ten zákon vrací s touto opravou té nejkřiklavější části, toho největšího problému. My jako klub budeme hlasovat pro podporu senátního návrhu. Naopak nebudeme hlasovat pro ten vládní návrh, který reálně dostává státní správu do politického vlivu současné vládní koalice či vlastně hnutí ANO. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní požádám o vystoupení pana poslance Bartoška, požádal mě s přednostním právem. Pojďte. Pan poslanec Bartošek a následně už jenom pan poslanec Kupka.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo. Pane premiére, někdy mi lidé – vaši poslanci – vyčítají, že jsem vůči vám někdy příliš tvrdý. Tak teď mi dovolte, abych s vámi vedl korektní diskusi na téma služebního zákona.

Víte, ten zákon jsme připravovali společně. Jak sociální demokracie, tak hnutí ANO a lidovci tam poslali svoje odborníky a ten zákon se tvořil s tím, že jsme skutečně byli vedeni myšlenkou zastabilizovat státní správu, aby se neopakovalo to, s čím byla zkušenosť. A to, co jste zmíňoval, to je pravda. Měnily se garnitury, přicházela sociální demokracie, přicházela ODS. Každý si vyhazoval úředníky, aby si tam nabral sobě blízké lidi. To nerozporuji. To máte pravdu. To se dělo. Bylo to špatně a poškozovalo to výkon státní správy. Protože jestli chceme, aby stát dobré fungoval, tak on skutečně potřebuje kvalitní vzdělané úředníky s jistotou, že nebudou loutky a hráčky v rukou politiků, že se můžou spolehnout na to, že budou mít jistou míru stability, že budou mít jistou míru motivace k tomu, aby se vzdělávali a rostli a vykonávali kvalitně státní správu.

Já se jenom obávám jedné věci. S každou změnou vlády docházelo k tomu, že se úředníci obměňovali a obměňovali a kvalita státní správy tím trpěla. A já jsem čekal, že s novým zákonem ta stabilita přijde. A ona se k mé lítosti nedostavila. První, kdo zneužil systemizaci, byla sociální demokracie na Ministerstvu zdravotnictví. A já jsem tehdy říkal, není možné se systemizací zacházet tímto způsobem, protože až jednou do budoucna budeme rozporovat, jak se zachází se služebním zákonem, bude sociální demokracie první, kdo tohoto institutu zneužil. Skutečnost je taková, že v současné době se skutečně zneužívá systemizace k tomu, aby se vyhazovali nepohodlní lidé. A ono možná nebude už koho měnit, protože vy jste, pane premiére, skutečně z ministerstev většinu lidí vám nepohodlných vyhodili. To tak bohužel je.

Byl zde zmínován Ondřej Závodský – velice kvalitní, pracovitý, slušný člověk, který se spolupodílel na přípravě velice dobrého zákona. Omezil hazard v České republice. Co byl důvod k tomu, aby on byl vyhozen z ministerstva? Jakou nekvalitní práci odvedl? Nebo co byl ten správný důvod, proč jeho místo bylo zrušeno? Já to nevím. Možná mi na to dokážete odpovědět vy. (Řečník se otáčí na premiéra.)

Chodíte po ministerstvech? Ptáte se lidí, v jaké atmosféře pracují? Znáte atmosféru mezi zaměstnanci úřadu, ministerstev? To jsou lidé, kteří vlastně ani vůbec nechťejí mluvit o tom, co se děje. Zajděte, zeptejte se jich. Uvidíte, jaká je skutečnost na jednotlivých ministerstvech. Na ministerstvech vládne strach a lidé nechťejí otevřeně mluvit o tom, jakým způsobem dochází k vyhazování nepohodlných lidí.

Zde je potřeba poděkovat Senátu za to, jakým způsobem zafungoval. Za lidovce mohu říct, že my podpoříme senátní návrh zákona, anebo budeme proti, protože ty změny, které jsou, poškozují výkon státní správy.

Nejabsurdnější změna, kterou já osobně vnímám v tomto návrhu zákona, že hodnocení provádí člen vlády, který zároveň má možnost odvolat. To znamená, jakékoli prokazování čehokoli nebude potřeba. Samozřejmě že ministr může vydat hodnocení a může ho vydat i přes nesouhlas náměstka ministra vnitra pro státní službu. A Evropská komise o zákonu hovoří, že je to krok zpět a je to krok k politizaci státní správy.

Pro mě osobně ta největší lítost spočívá v tom, že když ten zákon vznikal, tak jsem pevně věřil, že hnutí ANO má zájem na stabilizaci státní správy. Pro mě je velké zklamání, že to, co kritizujete u sociální demokracie, u ODS, a dnes byli zmíněni i lidovci, že se chováte úplně stejně a změna s vámi nepříšla. Bohužel se obávám toho, že tak, jak si v současné době nastavujete zákon o státní správě, o státní službě, aby vám vyhovoval a mohli jste likvidovat nepohodlné lidi, tak každý tlak vyvolává protitlak. A v okamžiku, až nebude vládní strana, tak to, co je moje obava, že se to může obrátit proti vám. Kdybyste zachovali zákon, který bude spravedlivý ke všem, který zachová profesionální výkon státní služby, státní správy, tak by mohla fungovat bez ohledu na to, jak se mění vlády, kdo je koaliční, kdo je opoziční. Ale to se bohužel nestalo. A to je pro mě osobně největším zklamáním

Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní mám ještě jednu faktickou. Pan premiér žádá vystoupit. Ale faktickou pan poslanec Josef Hájek dvě minutky a pak tedy pan premiér s přednostním právem a pak je připraven pan poslanec Kupka. Prosím.

Poslanec Josef Hájek: Vážené kolegyně, kolegové, já tady žasnu, co tady pan Bartošek svým projevem dokáže tady vytvořit. To je prostě neskutečné. Já tedy mám výhodu, že mám sloní paměť. A já vidím, když byl pan premiér coby ministr financí vyhozen tenkrát Sobotkou z úřadu, viděl jsem ty nadšené zaměstnance, kteří skutečně s dojetím děkovali panu tenkrát ministru financí za jeho práci. Takže já nevím, kde tady kolega Bartošek bere ty zaručené zprávy z ministerstev, že tam jsou lidé v depresi, že nemůžou hovořit, že nemohou pracovat. Pracuji ve výboru pro životní prostředí, kde se skutečně stýkám s lidmi z Ministerstva životního prostředí, kteří jsou nadšeni z toho, že tam pan ministr Brabec pracuje.

Vrátím se ještě k vystoupení pana Bartoše. To je neskutečné, jak on se rychle učí. Ten už zastíníl pana Kalouska. Prostě omí tady přinesli nový vítr, zejména v Praze... Já vám tady přečtu, jaká jsou jejich kritéria pro členy dozorčích rad. Kdybychom my z hnutí ANO dali taková kritéria, tak tady možná zboříme Prahu. Takže odbornost 30 %. Pouze 30 %. Znalost pirátského programu 15 %. Reference členů a příznivců 15 %. To znamená, kdyby dal Babiš, že musí znát znalost programu ANO 15 %, podpora voličů 15 %, no tak tady umřete. A potom celkový dojem 20 %. Já nemám

dredy, takže nemám šanci se tam dostat. Děkuji. (Smích a velký potlesk z lavic ANO.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní ještě faktickou poznámku a strhlo to dokonce čtyři faktické poznámky, takže pane premiére, musíte počkat. Nyní pan poslanec Ferjenčík, dále se připraví pan poslanec Martínek, dále se připraví pan poslanec Bláha a nakonec ještě pan poslanec Stanjura. Čtyři faktické v tuto chvíli. Pan poslanec Ferjenčík, vaše dvě minuty. Prosím.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Problém hnutí ANO je, že žádná výběrová řízení na pozice v dozorčích radách nedělá a používá je na uplácení opozice, a proto volby v Praze prohrálo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní další faktickou pan poslanec Martínek, připraví se pan poslanec Bláha.

Poslanec Tomáš Martínek: Jen doplním a samozřejmě budu jenom rád, když hnutí ANO začne všude, kde může, dělat také otevřená výběrová řízení a umožní všem se přihlásit. Ať si nastaví podmínky, jaké může, na všechny politicky obsluhované pozice. Ne že tady bude si dosazovat své kamarády, známé, příbuzné apod., ale ať tam jsou doopravdy odborníci.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Další s faktickou poznámkou, pan poslanec Bláha. Stále faktická, pan poslanec Bartošek s přednostním právem. (Předsedající hovoří s poslancem Bartoškem.) Vy chcete na faktickou? Budete až po panu poslanci Kasalovi, tzn. pan poslanec Bláha, pan poslanec Stanjura, paní poslankyně Valachová, pan poslanec Nacher, pan poslanec Kasal. Prosím. A potom pan předseda Bartošek. Máte dvě minuty.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych jen reagovat na to, že se zaměstnanci jednotlivých ministerstev bojí. To, že se lidé bojí mluvit o svých problémech, je všeobecně daný fakt, který probíhá napříč, ať pracujete kdekoli. Lidé neradi mluví o nepřijemných věcech a rádi mezi sebou sdílejí mýty, které putují napříč. I v mé firmě se to běžně stává, že s lidmi, se kterými jsem před chvíličkou mluvil a jasně jsme si ty věci řekli, druhý den se bojí mi něco říci o svém kolegovi nebo kolegyni, aby náhodou nebyli v očích kolegů nebo jiných očerněni atd. Někdo dokonce není rád ani chválen před druhými, protože se bojí toho, že by ti druzí na něj koukali, že to je bonzák nebo vlezdozadku atd.

Nevím, jestli vy chodíte po ministerstvech, a já po nich chodím, stýkám se s náměstky, stýkám se s jednotlivými lidmi a často slýchám právě pravý opak, tzn. když vyžadují po svých podřízených nějakou práci, nějaké jasné cíle, úkoly, tak jsou často napadání, protože je diskriminují, že po nich chtějí něco navíc. Dokonce se tady

traduje jedna věc, když jeden nejmenovaný ministr chtěl rozdělit spravedlivě peníze, jeho člověk, který je rozděluje, řekl ne, takto se ty peníze rozdělovat nebudou, rozdělím si je podle toho, jak je chci rozdělovat já. Jestli se vám toto zdá motivační a správné, mně ne. Měli bychom společně najít to, jak to tvořit, jak to všechno nastavit, a ne se jenom očerňovat a hlavně populisticky napadat. Pojdíme se o tom problému bavit, myslím, že všichni chceme jeden cíl: mít nezávislou státní správu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Prosím příště o dodržení času. Nyní tedy pan poslanec Stanjura. Pardon, pan poslanec Kasal. Prosím, ano. Počkejte, pane poslanče. Vy jste mi tady teď vběhl, ale to tedy ne. Omlouvám se. Vy jste se tady hrnul a teď jste mi tu znepřehlednil, ale já to tady na displeji vidím. (Smích napříč sálem.) Pořadí je: pan poslanec Stanjura, paní poslankyně Valachová, pan poslanec Nacher, potom pan poslanec Kasal, pak teprve pan poslanec Bartošek a pan poslanec Benešík. Úplně jste mě zmátl. Prosím, pane předsedo, omlouvám se. Ale to pořadí jsem hlásil. Prosím, pane poslanče. Omlouvám se.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Je mi to fakt jedno, který jsem v pořadí.

Já bych měl prosbu na pana poslance Hájka. Jsme ve Sněmovně, neřešme hlavní město Praha. Včera v debatě se sociálně demokratický poslanec rozčílovával, že tady někdo řeší svůj regionální problém např. z Vysočiny. O Praze tady slyším x-krát, co dělá primátor, co dělá nová rada. My jsme volby v Praze vyhráli, skončili jsme v opozici a případné výtky vůči vedení Prahy si necháme na Zastupitelstvo hlavního města Prahy. Sem to prostě nepatří. Dlouhodobě zastaváme názor jako občanství demokraté – za výběr lidí do vedení městských státních, krajských firem, dozorčích rad, nese přímou politickou odpovědnost člověk, který je tam posílá, a je na něm, jestli si zorganizuje výběrové řízení, nebo tam pošle někoho, komu věří, koho zná. V tom není žádný problém.

A abych to trochu odlehčil, kdybych si představil, že taková kritéria vypíše hnutí ANO, tak např. znalost programu hnutí ANO bych splnil určitě a těch 15 % bych dostal, protože bych řekl: žádný program nemají.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní tedy paní poslankyně Kateřina Valachová, byla na faktickou, ale tu tady nevidím. Paní poslankyně není, přihláška propadá a nyní tedy pan poslanec Nacher s faktickou, připraví se pan poslanec Kasal, omlouvám se, pane poslanče, a následuje pan poslanec Bartošek a pan poslanec Benešík. Prosím.

Poslanec Patrik Nacher: Dámy a páновé, nechtěl jsem o tomto bodu mluvit, musím říci, opravdu mi to můžete věřit, ale musím reagovat.

Za prvé, debata o Praze sem patří čistě z toho, protože zejména kolegové z pirátské strany zde hovoří v teoriích, ale když to pak v praxi mají předvést, tak se chovají úplně jinak. Doplním to, co tady říkal kolega Hájek, už nebudu opakovat ta kritéria. Problém je v tom, že vy máte výběrová řízení, pak se s tím ještě pochlubíte

na internetu, ale vy nedodržíte ani ta svá procenta. Našel jsem si tam vaši excelovskou tabulkou na výběrové řízení na dozorčí radu Pražské plynárenské, Pražské služby apod. Ten, kdo měl nejvíce procent, vy jste ho z nějakého prapodivného důvodu z toho vyřadili. Díval jsem se proč, a to proto, že tam bylo nejmenší procento z hlediska referencí, z hlediska referencí, nikoliv znalosti nebo odbornosti, z hlediska referencí ze strany pirátské strany. Jinými slovy, vy máte otevřená, transparentní kritéria, ale pak toho prvního stejně nenominujete. Tolik v praxi.

A pokud jde o přenos a vztah se státními úředníky, vzpomínám si, že – tuším včera, co je dneska, středa – v pondělí rada schválila nový návrh organizačního řádu, který mění systémová místa tak, aby se dali měnit, vyměňovat ředitelé oddělení nebo odborů. To znamená, pojďme se dívat, jak to děláte v praxi, když to pak kritizujete tady, jak to má dělat vláda. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tedy pan poslanec Kasal. Prosím, pane poslanče. Připraví se pan poslanec Bartošek.

Poslanec David Kasal: Děkuji za slovo. Navážu na kolegu Nachera. Je to pro kolegy z pirátské strany, jak nás tady obviňovali. Jenom bych připomněl, budu mluvit úplně klidně, váš pan primátor je stále ve správní radě VZP. Také jste slibovali, že nebude, a nevím, jak to dlouho bude trvat. V Chrudimi mi to vysvětlili, že on je jiný pirát. Nevím, jak mám rozlišovat, jestli je jiný, nebo jestli je v jiné vlasti, nebo nevím. Někdy mi to prosím vysvětlete.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tedy pan poslanec Bartošek. Připraví se paní poslankyně Dostálková, pan poslanec Martinek, Michálek a pan poslanec Benešík. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji. Ještě krátký exkurz do historie. Když se tvoril služební zákon, ten první, tehdy se gentlemansky osloivila celá Poslanecká sněmovna a všechny poslanecké kluby. To, že tehdejší opozice řekla, že v určité fázi nechce na tom zákonu spolupracovat, a bylo to její svaté právo říct "my nechceme ten zákon tvorit", tak se tak rozhodli. Ale to pozvání tehdy bylo z toho důvodu, aby zákon byl stabilní a neměnil se za dva roky. Aby to byl konsenzus, který bude přijat napříč Poslaneckou sněmovnou, a necháme ho nějakou dobu uvést do života a až po nějaké době řekneme, co nám funguje a co nefunguje. Jediné připomínky, které tehdy mělo hnutí ANO, byly o tom, že jste tehdy chtěli, aby se státní správa více otevřela při výběrových řízeních. To samozřejmě může být k diskusi.

Ale to, co jste předvedli v současné době se služebním zákonem, jde úplně mimo rámcem. To pošlapává princip a základ, na kterém byl služební zákon postaven, tzn. stabilita výkonu státní služby. A jestliže zde bylo řečeno, že jsme byli vyzváni k diskusi – nikým jsme nebyli vyzváni k diskusi, nikdo se s námi nebavil z řad opozice. Bylo řečeno, zákon o státní službě se změní, bude to vypadat takto a bude to vypadat podle představ vlády. A samozřejmě každý zákon, který je naprostě tak

klíčový, jako je zákon o státní službě, je-li přetlačen silou a nikoliv konsenzem, tak je možné očekávat, že místo stability se tady každé volební období budeme přetahovat o to, jak bude vypadat zákon o státní službě, aby vyhovoval zrovna té vládě, která je momentálně u moci. A to je špatně. Politika se do výkonu státní služby nemá míchat. Poškozuje to stát a poškozuje to nás všechny.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám paní ministryně Dostálovou, připraví se pan poslanec Martínek, stále jsme ve faktických. Prosím, vaše dvě minuty.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Děkuji za slovo. Já opravdu jenom stručně, ale musela jsem zareagovat na některé věci, protože bych ráda za prvé tu debatu vrátila k podstatě věci. Občas je potřeba si tady uvědomit, že se pletou hrušky s jablky. My skutečně, pokud se tady bavíme o státních tajemnících, my skutečně neřešíme odborné náměstky, ani ředitely odboru, ani referenty, ta profesionalizace a všechno je zachováno. Státní tajemníci jsou nejvyšší vrcholoví představitelé na ministerstvu. My je dáváme do stejného režimu, jako je nejvyšší státní úředník, to znamená pan Postránecký.

A jenom jednu poznámku k tomu hodnocení. Dneska to je tak, že státní tajemníky hodnotí nejvyšší státní úředník, to je pan Postránecký. Ale on s nimi nepracuje na tom ministerstvu. On jejich práci vůbec nezná. To znamená, stejně to je nastaveno tak, že to připodepisuje konkrétní ministru. Dneska to je jenom dánou tak, aby ten zákon byl funkční, aby odpovídal konkrétní praxi. To znamená, že hodnotí ministr a musí připodepsat nejvyšší státní tajemník. To znamená, není to tak, jak to tady bylo řečeno, že si ministr může dělat, co chce. A státní tajemník skutečně jako vrcholový představitel může potom v rámci svého hodnocení odvolání využít ten soudní přezkum, což už tady také známe z praxe. Takže neumím si představit, v zákoně je napsáno, že to musí být jednoznačně odůvodnitelné, prokazatelné. Takže pokud se tady bavíme o tom, že nějakým způsobem zvlášť hrubě porušil pracovní kázeň, a bude to tak, jak to tady bylo naznačováno, tak pokud samozřejmě chytnerme státního tajemníka s alkoholem atd., tak to jsou jasné prokazatelné věci. Určitě ne křivý pohled na chodbě. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní pan poslanec Tomáš Martínek a připraví se pan poslanec Jakub Michálek. Prosím.

Poslanec Tomáš Martínek: Já tady jen odpověď pro pana Kasala. Pan Arenberger, náhradník pirátské strany do správní rady VZP, rezignoval. Proběhlo výběrové řízení. Nominant byl nominován. Dnes to projednala volební komise, takže až bude zvolen nový náhradník, tak samozřejmě bude moci rezignovat pan Hřib. Jde o to, aby nebyla ochromena činnost správní rady. To je asi rozumné řešení, asi to tak chápete.

Jinak pro Patrika (Nachera). Pokud máš konkrétní příklady, tak mi je určitě přines. Díky.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní další, pan poslanec Benešik, připraví se pan poslanec Stanjura. Ještě mám třetí faktickou, pan poslanec Rakušan. Stále čeká v pořadí pan premiér. Tak prosím.

Poslanec Ondřej Benešík: Vážený pane předsedající, vaším prostřednictvím k panu poslanci Bláhovi. Moc děkujeme za tu nabídku, ale to je fakt už trochu pozdě, to je pět minut po dvacáté. Dneska se totiž bavíme o vrace ze Senátu. My nejsme v prvním čtení, my nejsme při přípravě tohoto zákona. My se dneska prostě rozhodneme pro A nebo pro B. Takže to jenom co se týče procedury. My fakt už dneska se o tom nemůžeme bavit, už můžeme leda kritizovat a možná zřejmě zbytečně přesvědčovat vás, že ta senátní verze je podstatně lepší.

Já nejsem žádný velký harcovník, jsem tedy pět let. Ale přece jenom, pamatuji si dobu před pěti lety, kdy jsme tady celý poslanecký klub KDU-ČSL po výluce, kdy jsme jedno volební období tady neseděli, neseděli tady naši spoluustraníci, to tady okukovali. Bylo to tady pro nás nové, ale stejně jsme byly ty tradiční zkorumpanované strany, byť jsme byli všichni noví, nikdo z nás na rozdíl od celé řady kolegů z tehdejšího hnutí ANO nebyl v žádných partajích předtím. No a dokonce hnutí ANO říkalo – my nejsme politici! Oni tady byli všichni nepolitici. A vidím to jako déjá vu. Doufám, že se Pirátů nedotknou, ale takové to nadšení a novátorství tady zaznívalo právě z řad poslanců hnutí ANO. Bylo to úplně stejné. A dneska aspoň jedno takové malé pozitivní zjištění: hnutí ANO už jsou opravdu politici, byť se tomu před pěti lety tak strašně bránili.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení pana poslance předsedu poslaneckého klubu ODS Stanjuru. Připraví se pan poslanec Rakušan. Tak, prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych se taky vrátil do roku 2014 a reagují faktickou připomínkou na vystoupení pana předsedy Bartoška. Ono to nebylo tak idylické, že jsme si sedli a společně jsme připravili návrh zákona. Za prvé, byl to jeden z prvních návrhů zákona a byl předložen a byla snaha vládní koalice rychle schválit, aby se Andrej Babiš mohl stát členem vlády. To za prvé.

Za druhé, byl to poslanecký návrh zákona, který podepsal jeden lidovec, jeden sociální demokrat a jeden člen hnutí ANO. A tehdejší opozice – já se k tomu hrdě hlásím – jsme řekli, že ten zákon je tak pitomý, že jsme připraveni zablokovat Sněmovnu. Až poté se začalo jednat. Až poté, když jsme řekli, že zablokujeme Sněmovnu. A vzpomeňte si, vy např. z hnutí ANO, jak vypadal ten návrh původně, jak jste byli na nás naštvaní, že ho blokujeme. To by to zabetonování bylo mnohem mnohem větší, než je v dnešním stavu. Mnohem mnohem větší. Superúředník, který jmenuje na sedm let všechny státní tajemníky v zásadě bez možnosti ho odvolat. Že

jsme to mírně korigovali dobrým směrem, mnohé z dobrých věcí, které dneska vy i navrhujete (nesrozumitelné), jsme navrhovali my, ale vy jste je odmítli. Vy jste je odmítli.

Ta senátní verze je samozřejmě lepší než sněmovní. My jsme pro sněmovní verzi nehlasovali a budeme dneska hlasovat pro senátní verzi.

Ale vzpomeňte si, jak to bylo. Co jste vlastně prosazovali. Podívejte se na ten původní poslanecký návrh zákona, jaké dával možnosti. A náš názor je dlouhodobě stejný. Mnozí z nás mají zkušenosti z komunální a krajské politiky. Podívejte se na ten zákon o úřednických územněsprávních celků. Tam je klíčový tajemník nebo ředitel krajského úřadu. A umíme s tím žít a nikdo ze starostů si nestěže a neběhá s tím, že není schopen vyměnit lidi na úřadě. A my jsme de facto chtěli stejný zákon i pro státní správu. Za prvé, aby to bylo prostupné, aby byla stejná pravidla. To se nepovedlo. A vy sami jste se pořád báli toho Bruselu a říkali jste: Musíme to schválit, nebo přijdeme o dotace! (Upozornění na čas.) Tak to přesně bylo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní pan poslanec Rakušan, připraví se pan poslanec Bláha. Mám tři faktické, ještě pan místopředseda Pikal. Tak prosím, pane poslanče.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji za slovo. Opravdu velmi krátká faktická připomínka i k tomu, co tady zaznělo z úst paní ministryně. Já skutečně ještě jednou musím zopakovat, že není pravda, že je tady přesně a jasně definováno, za jakých podmínek budeme státního tajemníka ministrem odvolávat! Ještě jednou prosím. Dopustil se zaviněného jednání, jímž narušil důstojnost své funkce nebo ohrozil důvěru v jeho nestranné odborné a spravedlivé rozhodování?

Dámy a páновé, jako starosta s osmiletou praxí bych pod to jednoduše uměl schovat i ten špatný pohled a cokoli s tím souvisejícího.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení pana poslance Bláhu, připraví se pan místopředseda Pikal. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, kolegové, chtěl bych jen reagovat na to, že nikdy není pozdě. Opravdu nikdy. To znamená, že nejhorší jsou ty věci, které nerozhodneme, které nepojmenujeme. I to špatné rozhodnutí je někdy lepší než žádné rozhodnutí. Proto bych si vás dovolil vyzvat, pojďme se o tom bavit dál, jestli s něčím nejste spokojeni, tak je nabídeť, abychom se o tom bavili, abychom si ty věci sdělovali. A možná že je společně posuneme. A hlavně musíme populisticky přestat tady všichni pracovat. Protože já když jsem si vás všechny obešel, tak z řad vás opozice jsem slyšel jedno. No ale Jirko, nebo pane Bláho, to přece nejde. My jsme opozice, takže s vámi nemůžeme spolupracovat na těch věcech! My musíme být ta opozice. Takže i kdyby to bylo dobré, tak to musí být špatné. A věřte, že jsem to od vás slyšel. A já si vás všech vážím a neustále nabízím: Pojďme se o tom bavit! Já taky nejsem spokojen, co jsme tady schválili včera, a neskládám ruce do klína. Včera jsme

schválili insolvenční zákon a já jsem přímo rozhořčen tím, jak to dopadá na firmy a zaměstnance. A teď budeme otevírat exekuční zákon a zase to není ideální a je potřeba se o tom bavit. Takže pojďme se o těch věcech bavit a třeba je během tohoto funkčního období opravdu změníme, aby za to stály.

Děkuji za pochopení.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní pan místopředseda Sněmovny Vojtěch Pikal, připraví se pan předseda Benešík.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já bych chtěl jenom zareagovat na něco, co tady zaznělo. Jsem pirát a jsem politik a hrdě se hlásím k tomu, že jsem politik. My jsme politická strana, nejsme žádné apolitické hnutí, které by usilovalo o moc jenom v nějakých konotacích, které tady zazněly. Tak bych to chtěl zasadit do toho kontextu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní pan poslanec Benešík. Připraví se pan předseda Bartošek.

Poslanec Ondřej Benešík: Pan předseda Stanjura má pravdu v tom, že v minulém volebním období tady často zaznávalo, že důvodem vzniku nebo schválení služebního zákona je to, že bychom přišli o evropské financování. To tady skutečně zaznávalo, ale pravda je trochu jiná. Evropská komise poté, co zjistila, že Česká republika nečerpá alokované finanční prostředky na svůj vlastní rozvoj, udělala svoji vlastní analýzu a z té analýzy vyplynulo, že jeden z těch problémů, proč Česká republika nechává peníze v Bruselu a nebere si je na svůj vlastní rozvoj, byl ten, že má nestabilní veřejnou a státní správu. A docházelo k tomu, že s výměnou ministra se také vyměnili úředníci, kteří administrovali ty evropské fondy, pak se hledaly papíry, pak docházelo k prodlení a hrozilo, že vyprší lhůty a my ty peníze nevyčerpáme. Takže Evropská komise po nás nechtěla přijetí služebního zákona, ale chtěla, abychom stabilizovali státní správu, aby k tomuto nedocházelo a abychom ty peníze čerpali. Jako prostředek se určil logicky zákon o státní službě.

A pokud jde o pana poslance Bláhu prostřednictvím pana předsedajícího, tak za mnou nebyl ohledně spolupráce. Já mohu říct, že u nás ve výboru spolupracujeme napříč, nedělíme se na koalici a opozici. Myslím si, že tam umíme najít průsečíky napříč politickým spektrem. Ale je logické, že lidovec asi odmítne spolupráci třeba poslanci nebo poslankyni z hnutí ANO, pokud za ním přijde s nabídkou spolupráce na zákoně o zdanění církevních restitucí. To prostě musíte pochopit, že jsou věci, kde se prostě politicky nepotkáváme, a tam ta spolupráce je v podstatě nemožná. Takže chápejme i toto. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak nyní pan poslanec Bartošek. A abych to shrnul, mám ještě tři faktické poznámky po panu poslanci Bartoškovi. Prosím.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji. Krátká reakce na pana předsedu Stanjuru. Ano, je to tak, jak to popisujete. Pro mě to byla tehdy velká lekce. A myslím, že bylo dobré, že jste tenkrát zvolili postup, který jste zvolili. To, co je totiž důležité, skutečně co říkal Ondřej Benešik, na některých věcech hodnotově se možná neshodneme, ale naprostě klíčové věci bychom měli řešit průnikově, protože to, co potřebuje tato společnost, co potřebuje státní správa, je stabilita. To znamená, je to o tom, abychom skutečně klíčové zákony dokázali řešit napříč ve vzájemně shodě, protože jediné, co je důsledkem toho, že se nejsme schopni domluvit, je neustálá novelizace zákonů, změna pravidel a v podstatě neustálé upravování podmínek. To nesvědčí ani právní stabilitě, ani výkonu státní služby.

To znamená, osobně mě mrzí ten přístup, že vládní koalice prosazuje tento návrh zákona silou a poškozuje výkon státní služby.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak nyní pan poslanec Stanjura a potom už mám jenom poslední faktickou – pan poslanec Bláha, zatím v tuto chvíli. A pak s přednostním právem pan premiér. Tak prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Podle jednacího řádu reaguji na poslední vystoupení pan poslance Bláhy. Já jsem připraven debatovat, ale musím debatovat s někým, kdo má nějaký pevný názor, pak se můžeme dohadovat. On tady před chvílkou vystoupil, zkriticoval Sněmovnu jako celek, jak jsme včera špatně hlasovali u insolvenčního zákona. To je legitimní názor. Pak se podívám na hlasování. Co myslíte, jak hlasoval pan poslanec Bláha? Byl proti tomu špatnému zákonu, ze kterého byl zděšen, který tak dopadl na ty firemní zaměstnance, nebo byl pro? Za b) je správně. A jak pak máme vést politické jednání, když nejdřív pro něco hlasujete, a druhý den tady vykřikujete, jak je to hrozné? Tak já nevím, jste pro, nebo proti? Vy jste pro i proti dohromady. A to se pak velmi těžko hledá shoda, protože já jsem buď pro, nebo proti. Nikdy dohromady.

A ještě k tomu služebnímu zákonu. Jedna z věcí, kterou dlouhodobě kritizujeme a kterou jste si prosadili vy v bývalé vládní koalici, jsou ti tzv. političtí náměstci a ostatní náměstci. My jsme jasné říkali, a ten názor jsme nezměnili, že náměstci mají přicházet s ministrem, že si je má vybrat ministr. Pokud si je nový ministr nechá, je to v pořádku, pokud ne, má právo si přivést nejbližší spolupracovníky. Ne dělat opicárny, že stejně víme, kdo to bude, ale zorganizuj výběrové řízení a čirou náhodou na ministerstvu, které vede sociální demokrat, vyhrávají výběrová řízení sociální demokraté. A opět čirou náhodou na ministerstvech, které vede hnutí ANO, vyhrávají tato otevřená transparentní výběrová řízení na náměstky členové hnutí ANO. Vždyť je to směšné! Ministr má mít právo přivést si spolupracovníky – a ted' mluvím o náměstcích. My je všechny chápeme jako politické figury. Pod tím jsou ti úředníci, kteří mají být chráněni, ale ne náměstci. A o tom se bavme. Na to jsme upozorňovali. Dneska sami vidíte, jak je to složité. Tady mluvíme o tom, jak byl odvolán – změna – aby se zbavil někdo nějakého náměstka (předsedající upozorňuje na čas). Kdyby to byla pravomoc ministra, je to úplně jednoduché.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní dvě faktické ještě, takže pan poslanec Bláha a připraví se pan poslanec Jurečka. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Bláha: Já říkám, než žádné rozhodnutí, tak radši to špatné rozhodnutí. To, co jsme včera odsouhlasili, posouvá to, co jsme tady měli, aspoň o kousek. Ale není to ideální, jak by to mělo být pro podnikatelské prostředí a pro ty lidi, kteří tvoří ty hodnoty, tzn. že to chodí odmakat za nás za všechny, a tak je potřeba na tom pracovat dál.

Prostřednictvím pana předsedajícího bych chtěl vzkázat STAN, že se všemi stranami, které jsem oslovil, jsem se sešel, ale bohužel STAN nereagoval jako jediný. Já nemám problém, sešel jsem se se všemi ostatními, ale vy jste nereagovali, tak proto jsme se asi nesešli. Třeba to někde zamrzlo na digitalizaci.

A poslední, co jsem chtěl říct, je právě to, že pokud budeme politikařit, tak to ovlivňuje to nejdůležitější, a to je to podnikatelské prostředí, které tvoří ty hodnoty. Ono nejděj jenom o tu státní správu. To, že my se tady neumíme dohodnout na těch zásadních věcech a těch zásadních krocích, tak ovlivňuje to, že máme daleko horší ekonomiku, než bychom mohli mít, že se daleko hůř zaměstnává, než by se mohlo zaměstnávat, atd. atd. Je potřeba se na těch zásadních věcech shodnout, ale musíme opustit ty své ulity a neříkat my jsme tihle, a my jsme tihle, my jsme bílí, vy jste modří, nebudeme na tom spolu spolupracovat. A tak to zatím zaznívá z každé strany a my jsme v tom úplně stejně jako vy. Takže to není jenom jednostranný. Já myslím, že mě chápete, co tím chci říct. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak nyní poslední faktickou zatím pan poslanec Jurečka a připraví se tím pádem pan premiér Andrej Babiš s přednostním právem, jestli nepřijde další faktická. Tak prosím, vaše dvě minutky.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane předsedající, pane premiére, vládo, kolegyně, kolegové, já musím tady reagovat, protože paní ministryně Dostálková, myslím, neuvedla zcela správně některé věci z té praxe služebního zákona, protože i já jako ministr jsem se v minulosti spolupodílel na hodnocení svého tajemníka společně s náměstkem pro státní službu. Bylo to děláno společně, to hodnocení. Nebylo to pro formu, nebylo to o tom, že by to bylo bez ministra, který by to jenom spolupodepisoval, nebyla to pouze formální záležitost. To je první věc.

A ta podstatná, když tady pan poslanec Bláha říkal, že chce dělat ty dobré věci. Tak prosím pekně, pane poslanče, v tom případě podpořte tu verzi, kterou nám vrátil Senát. Protože Senát to vrátil do toho rámce, který má ten zákon v názvu – zákon o státní službě, který má za cíl podle důvodové zprávy, pro který byl přijímán, profesionalizovat a do určité míry odpolitizovat státní správu, aby mohla fungovat dlouhodobě, koncepcně, bez některých vlivů, které nejsou vždy ku prospěchu fungování té státní správy. To, co tady dneska zavádíte, nebo chcete zavést, aby tak jednoduše byla možnost vyměnit náměstka, tedy státního tajemníka, a ještě sebrat

možnost odvolání, to je prostě něco, kdy vy ten zákon o státní službě – vy ho nekastrujete, to není kastrace, to je, že jste to celé zabili, že jste tu kůži stáhli, jenom se tváříte, že to ještě žije a že to vypadá jako sele! Tak vy se k tomu zákonu o státní službě dneska chováte. Řekněte na rovinu, že vám o žádnou státní službu nejde, že si to prostě chcete na těch ministerstvech dělat podle toho, jak se vám to líbí, a bude to férovější a bude to konstruktivnější.

A ještě se zeptám, když jste vždycky říkali, že chcete ty věci dělat profesionálně. Prosím překně, kdo z poslanců, kteří toto budete podporovat, jste se zeptali některých úředníků na nižší pozici na ministerstvech, co na tento návrh říkají v praxi? Kdo z vás to udělá?

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení pana premiéra. Pane premiére, máte slovo, a po vás se připraví tedy pan poslanec Martin Kupka. Už se připravujete skoro hodinu, že, ale snad už na vás přijde... Ještě ne. Pane premiére, máte slovo. Prosím.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Mě hlavně baví ta vystoupení zástupců KDU-ČSL. Pan Jurečka, když se stal ministrem, tak vy jste narvali ty vaše lidi i na vedoucí oddělení i ředitelé odborů! O čem tady vlastně mluvíte! My jsme úřednická vláda. Schillerová není člen hnutí, Nováková není člen hnutí, Žok není člen hnutí, Kněžínek není člen hnutí, Vojtěch není člen hnutí, Dostálová není člen hnutí, Metnar není člen hnutí! Tak o čem tady mluvíte, prosím vás? To vaše DNA narvat si svoje kámoše do státní správy, to je vaše DNA. V tom jste vyrostli – tradiční demokratické strany! Tak zkuste mi říct, prosím vás, proč jste nepřijali zákon o státní službě v roce 2004. Já jsem to tu řekl: protože se čekalo, abychom tam konečně vaše nominanty narvali. My jsme v říjnu 2013 na to čumeli – 18,7 %. Co budeme dělat? Ani jsme nevěděli, jestli budeme opozice, budeme ve vládě. A potom jsme začali s vámi jednat. Co bylo první, pane kolego Bartošku? Vy jste tam byl a pan Jurečka, pan Bělobrádek. No přeci vaši náměstci. A my říkáme, proč chcete náměstka všude? Proč? Protože my tam potřebujeme mít svoje lidi. Pamatuji? Vaše lidi.

Stabilizace. Stabilizace vašich lidí, co tam nalezli! To je ta stabilizace! Proto se čekalo dlouho, abyste to potom zabetonovali. A my jsme říkali: ale my nemáme žádné takové lidi. Tak potom jste nám přidělili úředníky – Tlapu, Ertla, jedině jednu jsme sehnali – paní Hanzlíkovou. To byl náš jediný nominant v koaliční vládě, ano, KDU-ČSL. Všude jste chtěli mít své náměstky přece! A tam, kde jste měli ministry, tak tam ti vaši nalezli. A pořádně! Za nás nikdo nikam nelezl. My jsme neměli žádné lidi, protože my jsme hnutí, my jsme otevření. (Smích zprava.) My jsme ti, kteří depolitizovali státní správu. My jsme ji depolitizovali. A proč tady mluvíte, že my někam...

Já bych strašně rád, pane Stanjuro, kdybyste mi dal seznam těch náměstků za hnutí ANO, nebo kdo to tady říkal. Dejte mi ho. Já ho neznám. (Posl. Munzar: To nebyl pan Stanjura.) Tak někdo to tu říkal. Já silně pochybuji, že za hnutí ANO je nějaký náměstek. Já o tom nevím. Silně o tom pochybuji. Silně. A my jsme začali

dělat výběrová řízení – na CzechInvest, na Českou poštu, dokonce i na GIBS jsme dělali, na pověření výběrové řízení. Tak o čem tady mluvíte prosím vás?

A co ten váš pan předseda Bělobrádek? Kolik si vzal lidí na Úřad vlády? Kolik tam má lidi věda a výzkum? Sedmdesát devět. Kolik je tam dneska? Dvacet osm. Já jsem ušetřil 31 milionů. Tak o čem vy tady stále mluvíte?

Takže my jsme nastoupili a my jsme říkali, my nechceme, a vy jste nás k tomu donutili. I toho Závodského. A když se ptáte na Závodského, tak ten zákon o hazardu, ano, já jsem ho prosadil. A pan Závodský nebyl schopen udělat IT systém za dva roky. Nebyl schopen. Nebyl schopen organizovat ÚZSVM a nebyl schopen řídit ani svůj odbor. Když už mluvíte o hazardu, tak se můžeme znova bavit o tom, jak jste zabránili, abychom navýšili tady daně. To jste byli aktivní, pane Bartošku, vy osobně.

Takže ty náměstky, které jste měli, například pana Filipa na Ministerstvu zdravotnictví, když byla systemizace, tak ho tam zkrátka nechtěl, toho politického nominanta. Ale státní tajemník, který tam byl zabetonován devět měsíců, tak proti vůli ministra si ho tam vrátil. Dával odměny, jak chtěl. Takže to jsou ty vaše stabilizace. Deset let vám to trvalo, než vám vaši tam našli, byli tam, tak teď jsme to mohli celé uzavřít.

Takže jaci nepohodlní lidé? My to děláme objektivně. Já jsem si nikde nikoho nevzal z hnutí ANO, ani na Úřad vlády. Jednu sekretářku, asistentku. Není členem hnutí ANO. Takže já nechápu tu debatu tady. My jsme to hnútí, které depolitizovalo státní správu, protože máme ve vládě úředníky. A pokud pan předseda Fiala tady porovnává, že už to bylo, tak já tomu nerozumím. Já jsem nevěděl, že rektor Masarykovy univerzity je úředník, když tedy porovnává sebe s paní Schillerovou, která dělala 25 let ve finanční správě, nebo s panem Kněžíkem, který tam dělá také strašně dlouho. Takže není to pravda. My máme ve vládě lidí, kteří tam jsou nominováni hnutím, ale nejsou členové hnutí. Nejsou. A my je nemusíme, to hnútí, krmít, abychom jim dali ty funkce. A to je vaše DNA! Vy tady o něčem vykládáte a já tomu fakt nerozumím. Takže prosím vás, říkejme si, jak je to.

Já si myslím, že jsme jasné ukázali, a já dávám za pravdu panu Stanjurovi, ano, nezvládl jsem to. Nepočítali jsme, že takováhle šílená věc, jako je stávající zákon o státní službě, kdy vlastně ten ministr nemůže nic udělat de facto. Nic. Když potom nějakým způsobem někdo je neschopný, tak je na překážkách, to jsou zase peníze, a tak se to tady vybudovalo. A my s tím bojujeme a nechť mi někdo řekne, kam my jsme dávali nějaké naše nominanty. Nemáme. A hlavní důkaz toho je, že ve vládě nejsou členové hnutí, většina nejsou vůbec, takže já nechápu vůbec, o čem mluvíte. My jsme to odpolitizovali, my jsme hnútí, které to odpolitizovalo, a to, co tady předvádíte, je skutečně směšné. Deset let vám to trvalo. Deset let, ano, a ještě bylo potřeba počkat na ty vaše – my jsme je nikdy nechtěli, ty náměstky. Nikdy. Nechtěli jsme je, protože jsme je ani neměli. Nemáme tu tradici, nemáme tolik lidí, které je potřeba nakrmit, aby dostali tu funkci ve státní správě. Takže my jsme to vůbec nechápali od počátku, jak to bylo. Nakonec jsme s tím souhlasili a teď vy říkáte, že my chceme něco měnit? Nechceme měnit. My chceme mít ve státní správě kvalitní úředníky. Chceme je otevřít kvalitním lidem, aby mohli konkurovat i soukromé sféře.

A to je všechno. Takže byl bych rád, kdybychom skutečně používali fakta a ne nějaké domněnky. (Potlesk poslanců hnutí ANO 2011.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Dobrý podvečer. Jako první je tady s faktickou poznámkou pan poslanec Jurečka a připraví se pan poslanec Ferjenčík. Prosím.

Poslanec Marian Jurečka: Pane premiére, my jsme se asi hluboce nepochopili. Tady nemá být rozhodující to, kdo má ve státní správě jakou stranickou příslušnost. Ústava ČR vám zajišťuje, že pro vaše politické přesvědčení nemáte být diskriminován. A pokud jsem já měl sedm náměstků, tak jenom prosím pěkně pro korektnost. Z těch sedmi náměstků jeden byl doporučen hnutí ANO, druhý za hnutí ANO kandidoval do evropských voleb, pak byli, ano, dva, kteří byli členové KDU-ČSL, pak byli tři bez politické příslušnosti, možná z toho jeden byl původně ODS. To jsem nikdy nezkoumal. Takže prosím, kde máte ty lidi, o kterých mluvíte, že já jsem to tam někde pozobsazoval lidmi z KDU-ČSL? (Premiér Babiš: Dám vám seznam.)

Budu rád za to, když dodáte seznam, ale o tom přece státní správa a její profesionalita nemá být, o tom, jestli si vedeme seznamy a složky! To má být o tom, jestli lidé dělají svoji práci dobré, a jestli právě proto, že ji dělají dobré, nestraně a věcně, se občas někomu neznelíbí a ten dotyčný toho člověka může jednoduše odstranit jenom proto, že se na něj špatně podívá. A to je, oč tu dneska vedeme debatu.

A jestliže jsem někdy někoho na nějakou pozici přes výběrové řízení dosadil, tak to bylo pro jeho odbornost a kompetentnost. Náměstek pro IT, celý život, 15 let dělal globální bezpečnost IT v jedné z největších firem na světě. Proto dělal náměstka pro IT! Byl oceněn dokonce a ten dotyčný, který dělal třeba veřejné zakázky, který už je vysystémizován, tak byl oceněn vaším ministerstvem, že je to nejlepší odbor při zadávání veřejných zakázk a implementaci nových trendů ve veřejných zakázkách, že nesoutěžíme jenom na cenu. A Ondřej Závodský, pokud jste s ním byl nespokojen, předpokládám, že jste mu nedával poslední dva roky odměny, že jste nezdůvodňoval, proč mu ty odměny dáváte. Já si pamatuji, jak jste ho opakováně chválil i veřejně, na veřejných fórech jste říkal, mám bojovníka proti korupci, je výborný, má hendiček a je skvělý, dělá dobré svoji práci! Dneska do něj kopete! (Potlesk poslanců KDU-ČSL.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za přesné dodržení času. Mám tady omluvenku od pana poslance Kupky, ale vzhledem k tomu, že ho tu vidím, tak to zatím načítat nebudu. Prosím pana poslance Ferjenčíka s faktickou poznámkou. Připraví se pan poslanec Munzar.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem chtěl jenom reagovat na pana premiéra, který mě pobavil tím, že jako příklady nezávislých úředníků ve své vládě uvádí poslance této Sněmovny, jako je pan Vojtěch nebo pan

Ťok. Uvádět politiky, kteří sedí v Poslanecké sněmovně – pan Ťok dokonce, jestli se nepletou, vedl kandidátku hnutí ANO v jednom kraji do voleb, tak uvádět je jako příklad nestranného úředníka je skutečně absurdní. (Potlesk, pobavení z řad Pirátů.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. Prosím pana poslance Munzara s faktickou poznámkou. Připraví se pan poslanec Benešík. Prosím.

Poslanec Vojtěch Munzar: Dobrý den, dámy a pánové. Já bych chtěl také zareagovat na pana premiéra. Ono totiž to není úplně tak. Já také souhlasím se svým kolegou Stanjurou, že každý ministr by si měl přivést své náměstky. Považuji to za normální. Ale úplně tak není pravda, že všichni náměstci nejsou třeba členy hnutí ANO. Podívejte se na ministerstva, podívejte se třeba na MŽP. Já to nekritizuju. Jenom se mi nelibí úplné pokrytectví tady říkat, že členové vlády jsou úředníci a náměstci jsou úředníci. Nebylo tomu tak, není tomu tak ani dnes. Prosím, neříkejte to. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. A prosím pana poslance Benešíka v tuto chvíli s poslední poznámkou. Prosím.

Poslanec Ondřej Benešík: Tak jak včera při projednávání problematiky silniční dopravy, tak zase nesedí počty. KDU-ČSL někde rvalo lidi deset let. My jsme za posledních deset let jedno volební období nebyli vůbec ve Sněmovně a myslím si, že někteří naši bývalí spolustraníci se skutečně pečlivě postarali o to, aby kdokoliv měl nějakou stopu v KDU-ČSL, aby prostě na ministerstvu nebo na ministerstvech skončil. A my jsme byli v jedné jediné vládě za těch deset let. Byla to vláda Bohuslava Sobotky. A už tam rok nejsme. Nebo déle jak rok tam nejsme. Takže nevím, jak jsme mohli deset let rvát své lidi. Já předpokládám, že ten poslední rok nám nikdo nebude tvrdit nebo nikdo nebude věřit tomu, že jsme si někde rvali své lidi. No, a těch dalších zhruba pět let jsme na to neměli absolutně žádný vliv. A nemyslím si, že by stranická knížka KDU-ČSL byla nějaká výhra. Takže prosím, používejme korektní fakta. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. A nyní prosím pana poslance Kupku. Prosím, vítejte v rozpravě.

Poslanec Martin Kupka: Dobrý večer, vážený pane předsedající, milé kolegyně, milí kolegové. Dostal jsem se konečně na řadu se svojí řádnou přihláškou do obecné rozpravy.

Musím říct, že mě překvapilo, vlastně už skoro nepřekvapilo, jak pozoruhodně pracuje pan premiér s fakty a také politickou terminologií. Tak jsme si zvykli na to, že ve vládě sedí nepolitici. Teď se musíme znova smířit s tím, že jsou to ještě navíc úředníci. To je posun docela významný pro to, jak se v České republice dělá politika.

Já tedy mám za to, že vláda je výsostný politický orgán, že si nedovedu představit kromě Poslanecké sněmovny a Senátu něco ještě více politického, tak předpokládám, že ve skutečnosti to pořád politici jsou a politici to budou.

Také jsme se dozvěděli, že ti, kteří tu byli před hnutím ANO, to zabetonovali. Tak fakta ale říkají něco jiného a i ten současný stav a současná diskuse tomu dává za pravdu. Nejvíce ze všeho zabetonovalo státní správu právě to, co jste přinesli v podobě zákona o státní službě. A zabetonování je tak dokonalé, že teď sami s tím bojujete a musíte to měnit, protože to tak opravdu nefunguje. Jenomže se bohužel odehrává to, co známe pod starou známou větou, že je ode zdi ke zdi, místo toho, abychom našli cestu, jak zákon o státní službě opravit tak, aby to dávalo smysl, abychom opravdu dokázali budovat státní správu, státní službu, která bude pružná, která bude prostupná a otevřená, aby tam mohli chodit lidé prověření praxí, aby tam zároveň mohli chodit lidé, kteří uspějí i v jakémkoliv jiném konkurenčním srovnání, a samozřejmě, aby to zároveň byli lidé, kteří budou fungovat nestranně a kteří budou garantovat to, co Česká republika potřebuje, to jest právní stát. Proto záleží tolik na kvalitě zákona o státní službě, protože dobré fungující státní správa je samozřejmě důležitá opora právního státu, tak aby žádosti lidí a nejrůznější správní řízení byly posuzovány opravdu správně, nestranně a kvalitně.

Takže já volám po tom spolu s občanskými demokraty, abychom, tak jako jsme to dělali i v době, kdy se projednával ten zákon, abychom se poučili tím, co funguje prokazatelně, zákon o úřednících samosprávných územních celků, a co nejvíce z toho přenesli do zákona o státní službě. To, co se ale odehrávalo a odehrává tou novelou, je opravdu vychýlení kyvadla do další úvratí, na opačnou stranu. K extrému, který prostě není zdravý, protože ve výsledku navozuje to, co je teď teprve možné označit za možnost politických čistek, protože to v případě státních tajemníků skutečně to opatření, které se objevilo v té novele, znamená. Proto jsem rád, že se podařilo Senátu alespoň zastavit na nějaký čas.

Pevně doufám, že hlasování, ke kterému snad za malou chvíli dojde, aspoň zabrání tomu většímu zlu v podobě té na poslední chvíli prosazované změny. A pevně doufám, že k té senátní verzi, která toto opravuje, nakonec vy také najdete podporu a nedostaneme se úplně na opačné spektrum nebo do úplně opačné pozice. To bych si moc přál, protože na státní službě záleží proto, aby se opravdu dalo dělat to, co bude chtít v budoucnu každá vláda, to jest naplňovat dobré i svůj program.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já vám také děkuji, pane poslanče. Chtěl bych se jenom zeptat, jestli tady tu vaši omluvenku mám nyní načíst nebo ji stahujete. Stahujete. Dobře, děkuji.

Tím jsme vyčerpali všechny přihlášky písemné do rozpravy. Takže pokud se nikdo nehlásí z pléna, tak rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. První prosím paní senátorku. Prosím.

Senátorka Jitka Seitlová: Takže ještě jednou, pokud možno pěkný podvečer. Vážené dámy, vážení páновé, já bych chtěla poděkovat za tu debatu, která tady zazněla, byť je třeba říci, že se zčásti týkala věcí minulých. A přiznám se, že mně to trošku přišlo, jako když si malí kluci vyčítají, kdo sebral balon a kdo ho kopl kam a který kam jinam. Stejně už se to nedá dešifrovat. Ale o tom to není.

Jeden z vašich kolegů na počátku řekl, že zbytečně silná slova. Nejsou to zbytečně silná slova. V tomhle zákoně jde opravdu o hodně. A můžu říct, že jsem s potěšením tehdy přijala to, že jste před dvěma roky zhruba přijali zákon o státní službě. Opravdu se domníváte, že po dvou letech máme dost zkušeností pro to, abychom zákon novelizovali? Já jsem slyšela od řady státních úředníků, že to je příliš brzo, ale dobrá. V té novele jsou některé dobré věci, a proto jsem v Senátu říkala nezamítout, ale jen to, co opravdu tam bylo na poslední chvíli, a podle mě ne správně, doplněno, tak to z toho vypustit. (V sále je velmi silný hluk.)

Víte, ta situace, která teď tady je, dokazovala, že před přijetím služebního zákona ten stav opravdu nebyl dobrý. Fajn. Já jsem moc ráda, že byl přijatý služební zákon. Ale teď ty, kteří říkají, my jsme přijali služební zákon, tak po dvou letech a na příkladu jednoho případu, jednoho případu, který tady byl prezentován jedním panem ministrem, tak říkají, no my musíme úplně toho stěžejního člověka, státního tajemníka, totálně, totálně prostě vyblokovat. Pan poslanec Jurečka o tom mluvil. Mluvili o tom další předstevníci, že my mu dáváme samozřejmě úplně – já řeknu obojek, protože my ho odvoláváme, měníme mu hodnocení a odmítáme, aby mohl mít vůbec nějaké možnosti se řádně domoci toho, kromě dlouhého soudního sporu, že byl v právu. Mezitím samozřejmě ministerstvo funguje. Jak dlouho může trvat soudní spor ve věci správní žaloby o odvolání státního tajemníka? No dva roky minimálně! A mezitím se samozřejmě dějí věci. Takže každý státní tajemník, který bude pod touto kuratelou, si to dobře rozmyslí.

A teď ještě k tomu případu toho jednoho státního tajemníka. Já musím říci, že znám tři verze –

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Paní senátorko, já vás přeruším a poprosím o klid v sále. Těší mě, že jsme se zde všichni shromázdili, ale prosím, abychom vydrželi v klidu do hlasování. Děkuji. Prosím, pokračujte.

Senátorka Jitka Seitlová: Já vám děkuji, pane předsedající. Já znám tři verze toho, jak to celé probíhalo. Nebyl spokojený první pan ministr, ale nepodal žádný podnět náměstkovi pro státní správu. Byl druhý ministr a byl tam tak krátce, že se vlastně také nic nekonalo. Až byl třetí ministr, a když ten podal návrh na kárné řízení, tak běželo. A ten náměstek pak sám odstoupil.

Kolik jsme měli státních tajemníků? Čtrnáct? Za tu dobu dvou let. Kolik z nich zůstalo na svých místech? Někteří si řekli "nestačíme na to", jiní opravdu třeba po dohodě s ministrem odešli. Není pravda, že jsou tam zablokovaní. Je pravdou, že možná ministři a ti, kteří s tím pracují, neumějí využívat proces toho zákona, jak je dnes schválený. Nemůžeme z jednoho případu přece měnit základní pilíř, který v zákoně máme.

Paní ministryně Dostálová velmi pěkně vystoupila a řekla "ale to se přece netýká těch nižších úředníků". Pan poslanec Stanjura, pan předseda, říkal "musíme ty úředníky chránit". Ale ten, kdo je tím pilířem, tou hrází, kdo je má chránit, je právě ten státní tajemník. A tomu chceme dát politický obojek. Proto to bude dopadat na celou tu hierarchii státní správy. Proto za to tolík bojujeme, protože chceme, aby státní správa byla oporou právního státu. Proto to má takový význam.

Já vám moc děkuji za pozornost a věřím, že zvážíte hlasování. Děkuji. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Nyní prosím o závěrečné slovo pana ministra.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, dovolte mi také krátkou reakci.

Za prvé, já se necítím jako ministr úřednické vlády, to si s panem premiérem ještě budeme muset vyjasnit. To je jedna věc.

Druhá věc je, že já nemůžu mluvit za jiná ministerstva, můžu hovořit za resort, který řídím, a já nemám pocit, že úředníci chodí do práce na Ministerstvu vnitra a děsí se toho, s čím ministr přijde. Mám pocit, že atmosféra je tam velmi dělná a klidná, ale to hovořím pouze za Ministerstvo vnitra.

Poslední věc. Tuším, že to byl pan poslanec Výborný, který mi tady položil dotazy, v principu dva. Jeden byl na státní tajemníky a kárné řízení, druhý byl na služební hodnocení. Co se týká služebního hodnocení, já zastávám názor, že ten, kdo zadává úkoly a toho člověka řídí, tak by ho také měl hodnotit, což mi přijde logické.

Co se týká státních tajemníků, paní senátorka říkala, že možná ten zákon neumíme používat. Třeba by nám poradila. Ale my máme zavedeno kárné řízení se státním tajemníkem a ukazuje se nám, že pokud bychom chtěli toto kárné řízení realizovat, tak skoro nemáme koho do té kárné komise prvního stupně dát, protože ten státní tajemník je samozřejmě nejvýše postavený úředník v tom resortu a těžko ho asi budou soudit jeho podřízení. To by asi nešlo. Pak to tedy znamená hledat lidi mimo resort, ale i mimo resort je to komplikované, protože jediný, kdo je služebně výše než státní tajemník, je náměstek pro státní službu a ten tu kárnou komisi jmenuje, takže asi těžko může být jejím členem. Tudiž já říkám, že praxe ukázala, že sice tam máme teoreticky kárné řízení, ale v reálu potom jeho realizace je velmi komplikovaná.

Já prostě nesdílím ten katastrofický scénář, který tady někteří kolegové z opozice naznačovali. Jsem přesvědčen, že tak jak ten zákon odešel z Poslanecké sněmovny do Senátu, tak nehrází politizace, rozpad, destrukce státní správy. Čas nám to ukáže. Koneckonců tady se po dobu platnosti služebního zákona vyměnily tři vlády a 50 % náměstků na resortech zůstalo, takže já prostě ty obavy nesdílím a myslím si, že tak jak to z Poslanecké sněmovny odešlo, tak to rozhodně není žádná katastrofa pro státní správu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Nyní je ještě prostor pro závěrečná slova zpravodajů. Paní poslankyně Kateřina Valachová jako zpravodajka ústavněprávního výboru nemá zájem. Pan poslanec Kupka nemá zájem. V tom případě přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Přednesu návrh usnesení: Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se – slyším žádost o odhlášení, takže vás mezi tím odhlásím. Prosím, přihlaste se znovu.

Začnu znovu číst návrh usnesení: " Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 132/5, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 132/6." Doufám, že jste všichni přihlášeni svými kartami. Můžeme zahájit hlasování.

Zahajuju hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 43 bylo přihlášeno 172 poslanců a poslankyň, pro 63, proti 96. Návrh byl zamítnut. Konstatuji, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem nepřijali.

Nyní budeme hlasovat znovu, a to podle § 97 odst. 5 jednacího řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí tohoto usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslance. Prosím o nastavení potřebného kvora.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona ve znění, kterým se mění zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu, podle sněmovního tisku 132/5."

Zahajuju hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 44 bylo přihlášeno 176 poslanců a poslankyň, pro 113, proti 62, jeden se zdržel. Návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme návrh zákona přijali v původním sněmovním znění.

Já vám děkuji. Tím projednávání tohoto bodu končí. Děkuji paní senátorce, děkuji panu ministroví, děkuji zpravodajům.

Otevřu další bod, kterým je

4.

**Návrh zákona, kterým se mění volební zákony, zákon o místním referendu,
zákon o krajském referendu a soudní řád správní
/sněmovní tisk 137/5/ - vrácený Senátem podle § 97 odst. 6 a 7 (tzv. člunek)**

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy. Jeho usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 137/6. Informace k pozměňovacím návrhům vám byly rozdány do pošty. Připomínám, že se jedná o návrh volebního zákona. Sněmovna nemůže Senát přehlasovat, může pouze akceptovat znění navržené Senátem nebo může postoupit

návrh zákona Senátu znovu, a to v původním nebo pozměněném znění. Pokud Sněmovna neschválí žádné z navržených znění, bude legislativní proces ukončen.

Vitám mezi námi senátora Jiřího Dienstbiera. Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřil místopředseda vlády a ministr vnitra Jan Hamáček. Prosím, pane ministře. Možná ještě chvíli počkejte, jestli se sněmovna neuklidní. (Neuklidnila se.)

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Já to zkusím překřičet.

Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, já bych velmi stručně chtěl připomenout vládní návrh zákona, kterým se mění volební zákony, zákony o místním a krajském referendu a soudní řád správní. Poslanecká sněmovna tento návrh zákona schválila 14. září loňského roku a byl vrácen Senátem. Chci říci, že pozměňovací návrhy, které jsou obsažené v usnesení Senátu, jsou z mého pohledu spíše legislativně technické povahy a Ministerstvo vnitra s nimi souhlasí, tudíž si vás dovoluji požádat, abychom schválili zákon tak, jak nám jej Senát vrátil. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Nyní prosím, aby se slova ujal senátor Jiří Dienstbier. Prosím, pane senátore.

Senátor Jiří Dienstbier: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, páni poslanci, jak už tady bylo řečeno, ty přijaté pozměňovací návrhy ze strany Senátu jsou v zásadě drobného charakteru. Dalo by se říct, že jsou víceméně legislativně technického charakteru, byť to možná není úplně přesné, protože drobný věcný dopad mají, ale týká se to takových věcí, jako že např. u volebních zákonů bylo ze Sněmovny, resp. původně od Ministerstva vnitra a vlády navrhováno, aby se odlišily volební lístky a obálky barevně, a tato věc nebyla dotažena např. v zákonu o volbách do obecních zastupitelstev.

Pak se to týká účinnosti, kdy standardně podle zákona o Sbírce zákonů má být účinnost patnáctým dnem po vyhlášení, kratší může být pouze, pokud je nějaký naléhavý důležitý obecný zájem. Ten zřejmě původně byl spatřován v tom, že se spěchalo před obecními a senátními volbami, ale ty už proběhly, čili k tomu nebyl důvod.

A ze stejného důvodu například Senát navrhuje vypustit přechodné ustanovení, které se týká již proběhlých senátních voleb. To znamená, že je vlastně neaplikovatelné.

Žádné jiné zásadní změny nebo žádné jiné změny v zásadě se v tom návrhu zákona ze strany Senátu nenavrhují, a proto vás žádám o podporu senátní verze. Jak už zaznělo, jedná se o zákon podle čl. 40, kde musí být souhlas obou komor Parlamentu. Pokud souhlas dáte, tak zákon bude schválen a projednávání tím může končit.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. Nyní bych se zeptal, jestli se chce k předloženým pozměňovacím návrhům Senátu vyjádřit zpravodajka garančního výboru, což byl ústavněprávní výbor, paní poslankyně Zuzana Ožanová, pokud je přítomná. Ano, prosím. A zároveň ji žádám, aby spolu se mnou sledovala rozpravu a případné pozměňovací či jiné návrhy zaznamenávala. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Dobrý den, dámy a pánové. Návrh Senátu je pouze drobnou legislativně technickou úpravou. Doporučuji v každém případě schválit tak, jak je to předloženo.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a nyní se táži, zda se chce ke znění navrženém Senátem vyjádřit také zpravodaj dalšího výboru – jako další výbor jsme určili výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj – pan poslanec Martin Kupka, kterého v tuto chvíli nevidím, takže předpokládám, že nechce, pokud ho nechce někdo z výboru zastoupit, což asi ne.

Takže v tom případě otevím rozpravu a připomínám, že pozměňovací návrhy je možné podávat pouze k návrhu zákona ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu. V tuto chvíli nemám žádné přihlášky do rozpravy. Já jsem se původně chtěl přihlásit, ale myslím si, že se bez toho obejdeme, takže pokud se nehlásí nikdo jiný, tak rozpravu končím. Konstatuji, že pozměňovací návrhy nebyly předneseny, takže přistoupíme k hlasování o znění navrženém Senátem.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění volební zákony (zákon o místním referendu, zákon o krajském referendu a soudní řád správní), podle sněmovního tisku 137/5, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 137/6."

Doufám, že jsme připraveni. Žádost o odhlášení vidím, takže vás odhlásím. Prosím, přihlaste se znova svými kartami. Až se náš počet ustálí, zahájíme hlasování. Vypadá to, že by to mohlo být vše.

Takže já zahajuju hlasování a ptám se, kdo je pro schválení ve verzi Senátu. Kdo je proti?

V hlasování číslo 45 bylo přihlášeno 163 poslanců a poslankyň, pro 128, proti 30, 5 se zdrželo. Návrh byl přijat.

Takže já bych konstatoval, že s návrhem zákona byl vysoven souhlas a je tak schválen. Já vám děkuji, tento bod končím. Děkuji panu senátorovi, děkuji panu ministrovi, děkuji zpravodajům.

Posuneme se k poslednímu zákonu, který nám předložil Senát, nebo vrátil Senát, a to je bod číslo 5.

5.

**Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském,
o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů
(autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 175/4 - vrácený Senátem**

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy. Jeho usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 175/5. Informace k pozměňovacím návrhům vám byly rozdány do pošty. Vítám mezi námi senátora Pavla Štohla. (Senátor Štohl není přítomen.) Tak pana senátora Zdeňka Nytru, omlouvám se.

Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřil... Ano, tady mám omlovenku, pan ministr kultury Antonín Staněk se omlouvá a mám tady pověření paní ministryně Kláry Dostálové, která zastoupí ministra kultury. Takže prosím, paní ministryně.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, poslanci, v podstatě je dnes předkládána novela autorského zákona, která je výlučně implementačním předpisem reagujícím na schválení dvou nových předpisů Evropské unie, nařízení a směrnice k provedení mezinárodní smlouvy o usnadnění přístupu k publikovaným dílům nevidomým osobám, osobám se zrakovým postižením nebo s poruchami čtení. Cílem této úpravy je zlepšit dostupnost autorskoprávně chráněných děl v podobě knih, odborných periodik, novin, časopisů, hudebních partitur a podobných písemností osobám zrakově postiženým včetně nevidomých a osobám s poruchami čtení, jako např. těžká dyslexie.

Lhůta pro transpozici uplynula 11. října loňského roku. Pozměňovací návrhy přijaté Senátem směřují ke zcela jiným ustanovením autorského zákona, než která jsou předmětem novely. Stanovisko Ministerstva kultury k oběma je negativní z následujících důvodů.

První pozměňovací návrh se týká institutu tzv. sdělování veřejnosti a fakticky jde o to, že jaké užití autorského díla má být autorovi poskytnuta odměna. Stanoví se konstrukt, že tam, kde dochází ke zpřístupňování díla ve veřejně přístupných provozovnách, nebude autorům náležet odměna v případě, že sdělování veřejnosti tam nemá hospodářský význam. Takováto úprava je v rozporu jak s právem mezinárodním, tak tedy se smlouvami Světové organizace duševního vlastnictví, tak s příslušnou směrnicí Evropského parlamentu a Rady. Podle ustáleného výkladu je dílo sdělováno veřejnosti vždy, je-li sdělováno mimo okruh rodiny a přátele sdělovatele. Kritérium hospodářského významu tedy není a nemůže být významné pro posouzení toho, zda o sdělování veřejnosti jde, či nikoli. Současně ale je nutno zdůraznit, že kritérium hospodářského významu se samozřejmě podle stávající právní úpravy uplatní při uzavírání licenčních smluv a má a musí mít vliv na výši odměny stanovenou v sazebnících. V souvislosti s tímto pozměňovacím návrhem je často zmiňována jako příklad provozovna kadeřnictví, ovšem platby v těchto provozovnách jsou běžné i v ostatních členských zemích.

Druhý pozměňovací návrh se týká kopírování notových záznamů. Dle ustanovení § 30a odst. 1 se doplňuje úprava, podle které by bylo možné bez souhlasu autora zhovotovat tiskovou rozmnoženinu takového notového záznamu, jehož autor není znám. Také tento návrh je v rozporu s uvedenou směrnici, neboť tato směrnice sice pro určité typy děl umožňuje pořizování tiskových rozmnoženin, pro notové záznamy je ale tato výjimka vyloučena. Vyloučení výjimky ovšem neznamená, že není možné k pořízení tiskových rozmnoženin získat souhlas autora zjednodušenou cestou. Na to již pamatuje ustanovení § 97e odst. 4 písm. j) platného znění autorského zákona, podle kterého lze souhlas s pořízením tiskových rozmnoženin not k neziskovým účelům získat licenční smlouvou s příslušným kolektivním správcem.

Vážené paní poslankyně, páni poslanci, z uvedených důvodů bych chtěla požádat jménem Ministerstva kultury o schválení návrhu, který je přijat Poslaneckou sněmovnou. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Omlouvám se vám za hluk ve Sněmovně, ale nějak se nám to uklidňuje. Nyní prosím, aby se slova ujal senátor Zdeněk Nytra. Prosím.

Senátor Zdeněk Nytra: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážené páni poslanci, vážená vládo, mým úkolem je představit a pokusit se odůvodnit novelu přijatou Senátem na poslední schůzi Senátu Parlamentu České republiky. Jak v podstatě zrekapitulovala paní ministryně, naše úprava spočívá ve dvou úpravách a to je rozšíření ustanovení § 23 autorského zákona, které stanoví výjimky z placení autorských poplatků kolektivním správcům, kdy k té výjimce pro zpřístupňování díla pacientům při poskytování zdravotních služeb ve zdravotnických zařízeních navrhujeme rozšířit tuto výjimku o další veřejně přístupné provozovny, u nichž sdělování autorského díla nemá hospodářský význam. A pak již zmínované zpřesnění ustanovení § 30a autorského zákona, kdy by se v podstatě povolovalo kopírování hudebního díla či hudebně dramatického díla ve veřejných knihovnách v případech, kdy autor díla není znám.

Pokusím se odůvodnit tyto naše návrhy. Nejprve asi k tomu jednoduššímu, tedy zpřesnění § 30a autorského zákona. Dovolím si položit řečnickou otázku. Koho tento autorský zákon chrání, když ten autor není znám? Odpověď ponechám na vás. Jen doplním, že stávající znění zákona de facto brání volnému šíření například lidové kultury, kde se neznámý autor vyskytuje u těch děl nejčastěji.

A teď k tomu mediálně hlasitějšímu, rozšíření § 23 autorského zákona. Jestliže hudební produkce nemá hospodářský význam pro činnost veřejně přístupné provozovny, pak opět řečnická otázka. Proč by měl majitel, respektive provozovatel, za tuto produkci platit? Jistě každý sám najdete spoustu příkladů, kam vy osobně chodíte nakupovat či využívat některé služby bez ohledu na to, zda tam hudba hraje. A na rovinu za sebe někdy i navzdory této hudební produkci. Protože na rovinu, mě někdy při nakupování v obchodech velice překáží.

Paní ministryně jasně zmínila kadeřnictví. Já mohu dodat například opravnou obuví. Je to veřejně přístupná provozovna, má puštěné rádio a musí za něj platit. Ale

hlavně každý provozovatel rádia, případně televize, musí uzavřít smlouvu s kolektivním správcem autorských děl a prací na statisícové až milionové částky. Z našeho pohledu tedy existuje de facto duplicitní poplatek. Jednou už kolektivní správci autorských děl tento poplatek zaplaceno dostali a potažmo jejich prostřednictvím i autoři. Není to v žádném případě útok na autory a umělce, jak jsem zaznamenal ve sdělovacích prostředcích. Tito si zaslouží být za užití svých děl správně ohodnoceni. Ale jakou logiku má zaplacení za jedno a totéž dvakrát?

Včera večer se mi dostala do ruky knížečka pro malé děti ve věku 12 měsíců. Byly tam krásné fotky zvířat a hned na úvod té knížky byli vyjmenováni autoři těch fotografií. Předpokládám, že vydavatel nebo nakladatel se musel s autory těchto fotografií vypořádat. Jestliže nějaké obchodní středisko záradí tuto publikaci do svého dětského koutku, zlepší pochopitelně tímto vybavení nebo kvalitu tohoto dětského koutu. Nepředpokládám, že toto obchodní středisko bude muset znova zaplatit těm autorům fotografií, protože už se s nimi vypořádal nakladatel. To je jenom jeden příklad za všechny.

Zmiňovaný rozpor s českou, případně evropskou legislativou. Určitě se dá najít spousta judikátů, které jdou proti našemu návrhu. Na druhou stranu existuje rozhodnutí Ústavního soudu ve prospěch provozovatele provozovny, v tomto případě konkrétně cykloprodejny. Existuje i judikatura Evropského soudního dvora, opět ve prospěch provozovatele, v tomto případě zubaře. Pak je tady článek 5 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady číslo 29/2001 umožňující stanovit výjimky a omezení. A nakonec je tady i § 30 autorského zákona ve stávající podobě, který předpokládá zohlednění hospodářského významu.

Na úplný závěr. Pro senátní novelu hlasovalo 56 senátorů a nikdo nebyl proti. Proto vás, vážené paní poslankyně a vážení páni poslanci, zdvořile žádám o její podporu a schválení novely ve znění pozměnovacích návrhů Senátu Parlamentu České republiky.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Mám tady faktickou poznámkou pana poslance Bláhy a paní poslankyně Válkové. Nicméně ještě nejsme v rozpravě, takže já vaše přihlášky k faktickým poznámkám zatím nemohu přijmout.

Chtě se k předloženým pozměnovacím návrhům Senátu vyjádřit zpravidaj garančního výboru pan poslanec Petr Gazdík? Není přítomen, tak asi nechce. V tom případě otevříram rozpravu a jako první je do rozpravy přihlášena paní poslankyně Lenka Kozlová. Prosím, paní poslankyně. A poprosil bych sněmovnu o klid.

Poslankyně Lenka Kozlová: Dobré odpoledne, vážené dámy a vážení páновé. Chtěla bych se krátce vyjádřit k pozměnovacím návrhům a k formě zákona, tak jak se nám vrátil ze Senátu. Piráti totiž podporují pozměnovací návrhy přicházející ze Senátu. A je to z toho důvodu, že zavádějí důležité prvky harmonizace autorského práva, kterými se dlouhodobě Piráti zabývají.

Jeden z nich odstraňuje povinnost platit poplatky za užití díla u živnostníků a provozovatelů veřejně přístupných zařízení, jak už o tom mluvil pan senátor přede mnou. Žádný z nich ekonomicky neprofituje z užití tohoto díla. To znamená, že autoři nejsou kráčeni na svých právech. Ráda bych ještě k tomu řekla, že nedojde tedy k omezení práv autorů, jelikož provozovatel dílo nezpřístupňuje s cílem jeho finančního zhodnocení, ale pouze jako doprovodný efekt. V praxi poplatky musí platit například již zmínovaná kadeřnice, která má ve své provozovně puštěné rádio, a v podstatě ho má puštěné spíš sama pro sebe než pro návštěvníky. Proto nám tedy přijde nesmyslné zatěžovat ji další finanční dávkou, kterou musí platit, i když vlastně člověk, který navštíví provozovnu, už platí poplatky jinde.

Další senátní pozměňovací návrh řeší kopírování notových záznamů pro vlastní potřebu u děl, jejichž autor není znám. V současné době platí výjimka, která zakazuje tvorbu rozmnoženiny hudebních děl. Ve výsledku to znamená, že například pouhé hraní pro radost je nesmyslně omezené kvůli rozmnožení notového záznamu. V praxi tak může docházet k absurdním situacím, kdy je postižitelné například kopírování notového záznamu písničky pro hraní na kytaru doma. Právě rozmnožení not pro vlastní potřebu bychom rádi občanům umožnili v nejlepším případě plošně, nezávisle na tom, zdali je autor znám. Ale i tento senátní návrh vnímáme jako krok správném směrem.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. A nyní se tedy vypořádáme s faktickými poznámkami. Jako první pan poslanec Bláha, připraví se paní poslankyně Válková. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych chtěl jenom podotknout, že to je právě to, jak tvoříme zákony. Aniž bychom rozpoutali debatu a promluvili si o tom, jak autorský zákon vlastně je, tak uděláme pozměňovací návrhy a vrhneme se do změny. Já autorský zákon vnímám i z pozice muzikanta, protože jsem 40 let, vlastně možná že 50 let muzikantem, i profesionálním jsem byl jeden čas, tak ale i z pohledu provozovatele zařízení.

Zazněla tady i řada věcí, které nejsou pravda. Pokud užívám rádio pro své potřeby, nemůže po mně nikdo vymáhat autorské, protože prostě to tak je. V okamžiku, pokud ozvučím provozovnu, kam chodí zákazníci, tak je to jiná záležitost a to si musím uvědomit. Řada věcí se dá odfiltrovat třeba bezdrátovými sluchátky do uší, pokud to mám pro sebe atd. Ale o tom já mluvit nechci. Já chci mluvit o tom, že určitě autorský zákon je potřeba změnit. Řada muzikantů je s tím nespokojena, řada lidí, kteří mají autorská práva, je s tím nespokojena. Je rozhodné to, že OSA hospodaří s miliardou, která neskončí u těch, kteří ta díla vytvořili. Ale je potřeba rozpoutat debatu odborníků, těch lidí, které to zasahuje, kteří o tom něco vědí, a ne to dělat tady z lavice, jako to chceme dělat. Takže já to rozhodně nepodpořím. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. A nyní prosím paní poslankyni Válkovou, jestli je přítomna. Pokud není, tak prosím pana poslance Stanjuru s faktickou poznámkou a poté pan poslanec Pávek. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Pane místopředsedo, já bych vás chtěl požádat o pauzu na jednání našeho klubu po skončení rozpravy, a to v takové délce, abychom se sešli zpátky v 18.00. Záleží, kdy skončí – doufám, že to bude tak do 17.30 nejpozději – rozprava. Potřebujeme nějaký čas na poradu, určitě chceme dneska hlasovat. A po ukončení rozpravy, abychom mohli zvážit všechny argumenty, které v té rozpravě zazní.

Ale když už mluvím, mám ještě minutu třicet jedna, tak opravdu mi vadí, že tady není ministr kultury. Máme tady brexit – chybí tady ministr zahraničí. Kultura nemá zas tolik zákonů, že by tady na každé schůzi měla pět zákonů. Očekával jsem, že negativní stanovisko Ministerstva kultury k tomu, co navrhuje Senát, očekával jsem fundované, dlouhé, podrobné vystoupení pana ministra kultury. Paní ministryně nebudu trápit, to nemá žádný smysl, ona přečetla pravděpodobně materiál, který připravil ministr kultury, ale takhle se nedá seriózně debatovat o tom, která z těch dvou verzí je lepší. Už s tím nic neuděláme, ale prostě tohle je pohrdání Sněmovnou. Všichni víme, že máme vratky ze Senátu, říkám, kultura je zrovna resort, který – já nevím, jestli má tři zákony za rok. A u jednoho z nich tady ministr kultury prostě chybí.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Tedy pauza pro skončení rozpravy do 18 hodin. Dobře. Nyní prosím pana poslance Pávka, připraví se pan poslanec Bartoš. Prosím.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, budu velmi stručný, já si vystačím s krátkou poznámkou. Pohybujeme se ve veřejném prostoru, a tak jsme zaznamenali tlak umělců na to, abychom schválili verzi, kterou předkládá vláda, a známe situaci u živnostníků a provozovatelů veřejných provozoven, kteří samozřejmě se cítí být pod tlakem správců kolektivních děl, když se od nich vybírají poplatky za autorská práva.

Mně na tom vadí to, že se opomíjejí správci těch děl, to jsou ti paraziti, to jsou ti, kteří vybírají neuvěřitelné peníze ze všech stran, kteří šidí ty umělce. Jsou to ti umělci, kteří by se měli postavit tomu způsobu, jakým jsou v podstatě zneužívání a okrádání těmi správci kolektivních děl. To je ten problém. To nejsou ti živnostníci a provozovatelé těch malých provozoven. To jsou tyhlety pijavice, které si prolobbovaly zákon, které lobbují i dneska, které prostě manipulují ty umělce, aby vystupovali proti senátnímu návrhu. Takže já určitě podpořím senátní návrh, protože vnáší jakýsi prvek harmonie a rovnováhy do tohoto dojného systému, díky kterému trpí v podstatě všichni kromě těch správců, kteří na tom nestydět bohatnou, a bohatnou na úkor všech, hlavně těch umělců a samozřejmě i provozovatelů veřejných prostor. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Chtěl bych požádat pány poslance, aby se možná usadili nebo přesunuli svá jednání mimo plenum Sněmovny. A prosím pana poslance Bartoše.

Poslanec Ivan Bartoš: Já bych chtěl prostřednictvím pana předsedajícího zareagovat a ještě rozšířit to, co tady zaznělo od mého předčeňka. Já asi nemáchám takovými slovy, parazitismus a tak, ale jedno je pravda. Někteří umělci vystupují na podporu ještě třeba zpřísnění autorského zákona a vybírání více poplatků z řady dalších věcí a mobilních telefonů. Jsou to ti nejvíce hrající umělci, kteří skutečně na ty peníze dosáhnou. Zatímco když se podíváte na server třeba Band Zone, kde jsou amatérské kapely, kterých je daleko víc než prominentních špičkových umělců, kteří mají přístup třeba do televize, kteří lobbují, kteří jsou nejvíce slyšet, tak ty naopak z tohoto žádným způsobem nebenefituji. Takže my také podporujeme senátní zákon, jak tady zaznělo, nebo tu senátní verzi, od paní Kozlové.

A já bych poprosil pana Bláhu prostřednictvím pana předsedajícího, já se nerad vymezuji, ale my se třeba autorskému zákonu i profesně věnujeme 15 let, a pokud přichází do Sněmovny nějaký pozměňovací návrh, třeba i v Senátu, tak to si nevycucali poslanci nebo senátoři z nějakých dojmů, co někde slyšeli od pana Srstky nebo od pana Strejčka. To jsou prostě právní texty, zvalidované, jsou k tomu na rozdíl od OSA a DILIA reálná data a zkušenosti. Neshazujte v každém svém projevu práci těch, kteří navrhují legislativu. My fakt nejsme lidé, kteří sedí tady a vymýslí si zákony, píšou si je někde na stole. Ty pozměňovací návrhy reflektují realitu autorského zákona a mezi Piráty je řada odborníků na autorský zákon. Jsme i tvůrci, publikujeme texty, hudbu, věnujeme se tomu některí přes 15 let. Děkuji. (Potlesk z řad Pirátů.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Nyní je s faktickou poznámkou přihlášen pan poslanec Bláha, poté paní poslankyně Melková.

Poslanec Jiří Bláha: Já se s autorským zákonem setkávám od své profesionální kariéry, kdy jsem byl profesionální muzikant, to je z roku 1988, takže trošičku déle než můj předčeňk. Ale vůbec se nechci vymezovat, že mám patent na rozum. V žádném případě. Já jenom chci říct to, že pokud chceme něco změnit, a kvalitně změnit, tak bychom to neměli uspěchat. A rozhodně jestli nám dneska přišla nějaká změna, o které jsme se dozvěděli včera nebo předevečírem, tak jsme nad ní nemohli dlouhodobě rozpoutat nějakou debatu. A já rozhodně nejsem nadšen z toho, jak je autorský zákon – třeba to, když hraji na plese, tak poplatky Ose stojí víc než moje kapela. Tím rozhodně nejsem nadšen. Ale rozhodně nepodporuji to, že od stolu rozhodnu, že to bude takto, nebo takto.

A věřte tomu, že ty věci jsou daleko složitější než jenom to, že se někde sejdeme na klubu a pohovoříme si o tom. Já se účastním pravidelně všech možných jednání a často ani po půl roce nám není jasno. Včera nám to ukázala jasná debata o insolvencích. Bavili jsme se o nich přes půl roku, ministři je připravovali tři roky, a přesto jsme nedošli ke společnému cíli. Takže ty věci nejsou tak jednoduché, jak je

Piráti vidí, protože hromada lidí to zneužívá. Proč by nemělo být zaplaceno umělci za to, že někdo používá jeho dílo v nějaké provozovně? Ano, poplatek by měl být nějakým způsobem opravdu ne likvidační, měl by být třeba jenom... (Nápoděda z pléna: Symbolický.) Symbolický, správně, správné slovo. (Předsedající: Čas, pane poslanče.) Takže o tom já se chci bavit. Ale je vidět, že Piráti mají rozum na všechno, vědí všechno nejlíp. Takže asi tak.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Prosím paní poslankyni Melkovou. Připraví se pan poslanec Bartoš, poté pan poslanec Blažek. Prosím.

Poslankyně Marcela Melková: Dobré odpoledne všem. Já mám určitě potřebu se k této problematice taky vyjádřit jako profesionální umělkyně, protože jsme si tady vyslechli spoustu různých názorů. Já osobně si myslím, že největším problémem je to vůbec pochopit, co to je duševní vlastnictví, protože to je ten důvod, proč tady potom narázíme na to, kdo má a kdo nemá právo pouštět si ve svých provozovnách, jakou chce muziku.

Dál bych taky chtěla říct, že to, že umělec, ať už nazpívá, nahraje, nebo složí nějakou skladbu, jeho naprostě nemusí zajímat, když potom ve veřejném prostoru zazní, jestli je cílem hospodářský výsledek, nebo není. Jeho zajímá prostě to, že ve veřejném prostoru se hraje jeho hudba. To je všechno. Skutečně vratíme se k tomu pochopení, co je a kdo má právo na duševní vlastnictví. To když pochopíme, tak potom možná i lépe se nám budou autorské zákony psát a tvorit. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Nyní prosím pana poslance Bartoše. Připraví se pan poslanec Blažek.

Poslanec Ivan Bartoš: Ještě bych si dovolil krátkou reakci možná na pana Bláhu i na svoji předčerčníci prostřednictvím pana předsedajícího. Jestli tady jsou lidé, kteří hlasují o autorském právu a nemají, neznají právní definici duševního vlastnictví, nebo jakým způsobem je uchopena veřejná produkce, tak bych dal panu Bláhovi možná za pravdu. Bylo by to hlasování od stolu. Ale když třeba hovoříte o tom, a slyšel jsem to tam, že by Piráti jakýmsi způsobem zpochybňovali právo umělců, tak mě vůbec zarází – na to dostat za svoje dílo zaplaceno adekvátní odměnu – tak mě zarází, že vůbec se jako vymezujete proti nám. A přečtěte si třeba deset let našich publikací ve věcech autorského zákona, protože to není pravda. A já si skutečně myslím, že když jdeme už na poli Poslanecké sněmovny s nějakým návrhem, tak to není nějaká diskuse, která probíhá jako třeba i na odborných grémiích. My jsme zastupovali v právních sporech desítky provozoven. My jsme řešili, že když má někdo vystavená rádia jako dekoraci v hospodě, tak po něm vyděrači z OSA, potažmo z jiných organizací, z Intergramu, chtějí zaplatit za každý přístroj, byť není zapojený. Jestli v něčem Piráti jsou experti, tak je to otázka copyrightu, patentového práva na úrovni Evropské unie. A vedeme soudy i u Evropského soudního dvoru. Prostě tady fakt neplatí podle sebe soudím tebe. Prosím. Můžeme o tom vést odborné debaty.

Doufám, že budete tedy tím správným partnerem. Ale prostě to ne že není nefér, to je prostě zjevná lež. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím pana poslance Blažka. Připraví se pan poslanec Bláha.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Musím se přiznat, že jsem ve věci tohoto zákona docela rozpačitý. A řeknu proč. A nemám rád taková ta jednoduchá řešení, nebo jednoduché nálepky. Bohužel někdy to, čemu se říká třeba kulturní fronta, nebo umělci obecně někdy přehánějí svou ingerenci do politického dění, čímž vyvolávají některé averze, které se jim občas mohou nějakým způsobem vracet. To si myslím, že tady trošku u části Sněmovny cítím. Snad jenom řeknu, v čem je ta příčina u našeho národa. Ta pravděpodobně vyplývá z národního obrození, kdy jsme neměli pořádně ani šlechtu. A tehdy to byli právě spisovatelé a další, kteří byli takzvaní buditelé, a ono nám to potom fungovalo ještě dlouhou dobu.

Co jsem ale chtěl říci, že tentokrát já osobně třeba v tom nemohu vidět nějakou kulturní frontu, protože když jsem viděl náhodou tu tiskovou konferenci, to nebyli takoví ti agresivní umělci, nebo jak to mám říci, ale když tam vidím třeba Petra Jandu nebo Michala Prokopa... Víte, to jsou lidé, se kterými jsem tak nějak vyrůstal. To znamená, že mi není úplně jedno, co si myslí o tomto zákoně. A těžko by tyto osobnosti – a to jsou osobnosti, protože spousta jejich skladeb zde bude, až my tu nebudeme možná na světě. To se bude hrát pořád. Tak musím hodně přemýšlet o tom, jestli třeba nemají pravdu a jestli v této věci je dobré jít proti nim. A začínám být přesvědčený, že není. A nebudu to brát jako to, že bych podléhal nějaké kulturní frontě.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za dodržení času. Prosím pana poslance Bláhu. Připraví se pan poslanec Pávek.

Poslanec Jiří Bláha: Jak jsem říkal již několikrát, já nejsem spokojen s podobou autorského zákona. Ale vzpomeňte si na sebe, když přinesete do Poslanecké sněmovny nějakou myšlenku, nějaký návrh, nějaký zákon, jak se všichni oháníte: to je moje, to jsme my přinesli, to jsme my zavinili, nebo to my jsme přednesli, to my jsme zařídili. Tak to tady je. Ale my za to máme ty svoje jistý peníze. Ten autor v okamžiku, kdy se pouští to jeho dílo a není nikde zpoplatněno, tak za to nemá vůbec nic. Jenom to, že to vymyslel. Takže na to bychom měli také přihlídnout a dopomoci. A rozhodně zastávám názor, že bychom měli okleštít tu cestu od toho poplatníka k tomu autorovi. Nemůžou ty peníze ve většině zůstat v těch agenturách. A o to ty poplatky budou menší.

Je to jednoduché. Máme digitalizaci. Vy jste v tom odborníci. Tak to navrhněte, jak to celé uděláme. A já budu jenom hrozně nadšen, že až budu hrát zábavu, tak se nebudu muset stydět za to, že ten pořadatel musí za písničky, které hraji, zaplatit autorské OSA daleko víc než mně. Děkuji za pochopení.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Prosím s faktickou poznámkou panu poslance Pávka.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji ještě jednou za slovo. Vážené kolegyně a kolegové, ta debata se ubírá přesně tím směrem, před kterým jsem varoval. To znamená, jako buďto ti, anebo oni. A jaksi zapomínáme přece na ty agentury, které to prostě dojí. A dojí to na všechny strany. Přece tohle není o zpochybňování duševního vlastnictví a nároku na odměnu za něj. Každý ten umělec, jehož písnička, každý zpěvák nebo kapela, jejichž písnička se hraje, tak ten vysílatel, to znamená ta rádiová stanice, za to té agentuře zaplatí. To znamená, tam je to už zaplaceno. Proč to má znova platit ta kadeřnice nebo ten švec? To je ten problém. To, že si ta agentura ponechává většinu těch peněz a šídí ty nositele duševního vlastnictví, to znamená ty umělce, to je úplně něco jiného. To tady právě nechceme řešit a nechceme se dostat do té situace, když půjdeme proti sobě.

Víte co? Já si musím v tom rádiu, když někam přijdu, vyslechnout kromě písniček i komentáře nějakých vtipálků, kteří mi třeba nepřijdou vtipní. Já to musím přetřpět. Ti lidé musejí přetřpět i naše proslovy. Vždyť i my jsme tam okomentovaní. I my jsme odvysíláni ve veřejném prostoru. No tak co? Tak jako prostě zpoplatníme ty naše řeči? V rámci zpravodajství? (Smích a pobavení v sále.) A teď prosím vás nechci slyšet, že na to máte duševní vlastnictví.

Tak jako pojďme to jenom trošičku zúžit a říct dobrý, ten senátní návrh prostě to staví do té roviny, že nebudeme za ty věci platit dvakrát, protože zaplaceno už to je. A jestli mají umělci problém s tím, že jsou okrádáni těmi agenturami, tak ať si to s nimi prostě vyřídí. To je celé. (Tleská několik pirátů.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Dovolím si podotknout, že naše projevy jsou ze zákona veřejné a jako úřední díla nepodléhají autorskému zákonu. (Ohlas v sále.)

A nyní prosím s faktickou poznámkou paní poslankyni Obornou. Paní poslankyně Oborná tu má faktickou poznámku. Ne? Tak ne. Prosím pana poslance Michálka – s přednostním právem předpokládám.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, tento návrh zákona není o tom, jestli budeme uznávat nebo neuznávat duševní vlastnictví nebo autorské právo. To tady uznáváme všichni. Tento návrh zákona je o zaměstnaneckých rádiích a televizích a o tom, že za zaměstnanecká rádia a televizky se musí odvádět poplatky OSA, Intergramu. Všichni jsme dostali dopisy samozřejmě od lobbistů Intergramu, kteří tady už dvacet let lobbují, a proto ten zákon v České republice je prostě tak rigidní jako jeden z nejhorších zákonů. Tenhle zákon je o železářstvích, o zubních lékařích. Tenhle zákon je o té paní na recepci, která sedí dole, která tam má puštěnou televizi a dívá se na TV Barrandov, a za tuhle televizi se musí odvádět poplatek OSA. Můžeme se zeptat pana kancléře, kolik odvádí Poslanecká sněmovna. O takovémto marginálním užití, o té hamžnosti

kolektivních správců, kteří chtějí vybírat i za takovéto marginální užití, se tady bavíme. Nebavíme se o tom, že na tom někdo vydělává, o obchodních centrech a o využití hudby ke komerčním případům.

Dovolte mi, abych se teď dostal pod povrch, abych mluvil konkrétně o těch dvou změnách, které jsou navrhovány.

Za prvé. Tady paní ministryně – tedy uznávám, z jiného ministerstva, ale chápu, že vláda má personální nouzi, asi má teď zrovna jiné úkoly – přednesla, že není možné zavést výjimku pro kopírování notových záznamů. Já si dovoluji citovat ze směrnice 2001/2009 (správně:29) Evropských společenství, článek 5 odst. 3. Obsahuje dvě písmena, písmeno a) a písmeno b). Písmeno a) skutečně neumožňuje kopírování rozmnoženin a písmeno b) umožňuje kopírování rozmnoženin.

Přečtu vám to: Členské státy mohou stanovit výjimky nebo omezení práva na rozmnožování podle článku 2 v těchto případech:

a) u rozmnoženin na papíře nebo jakémkoli podobném nosiči, přičemž tyto rozmnoženiny vznikly použitím jakékoli fotografické techniky nebo některým jiným procesem s podobnými účinky, s výjimkou hudebnin, za předpokladu, že nositelé práv získají spravedlivou odměnu.

A teď písmeno b) – pozor: u jakýchkoli rozmnoženin na jakémkoli nosiči vytvořených fyzickou osobou pro soukromé užití a pro účely, které nejsou přímo ani nepřímo komerční, a to za podmínky, že nositelé práv získají spravedlivou odměnu, která, pokud jde o dotyčné dílo nebo předmět ochrany, bere ohled na použití nebo nepoužití technologických prostředků uvedených v článku 6.

Tohle písmeno b) umožňuje členským státům zavést výjimku pro to, aby když vaše dítě půjde do knihovny, tak si tam mohlo zkopirovat notový záznam. Jediné, co musí dodržet, je, že to musí být stanoveno v našem zákonu, což teď projednáváme, že to má být pro soukromé užití a že to nemá být pro komerční užití a že tam má být spravedlivá odměna, což znamená, že už dneska z každé té kopie dostává nějaké procento, nějaký desetník, dvacetník dostává DILIA, což je zase speciální organizace, která vybírá poplatky za kopírování hudebních děl a dalších podobných.

Samozřejmě že to je možné. Není pravda to, co naznělo z Ministerstva kultury, a je to bohužel kvůli tomu, že zjevně Ministerstvo kultury je prolezlé lobbyisty těchto organizací. Já to vím, já to sleduji cca osm let a my jsme ty návrhy viděli, návrhy, které připravila OSA a DILIA, které samozřejmě nebyly ve prospěch občanů České republiky, které byly jedině ve prospěch těchto kolektivních správců, aby se napakovali. Také tady zazněli lidé jako – pan Janda něco řekl. Vždyť pan Janda je bývalý šéf OSA, tak samozřejmě že podpoří každý další návrh, který přinese OSA další peníze, aby se na tom mohla víc napakovat. Není pravda to, co říkalo Ministerstvo, že to nemůžeme zavést. Podle evropské legislativy to můžeme zavést a je to jenom na nás. Senát nám to tady předložil, oni to zpracovali, rádně to bylo navrženo, není to na poslední chvíli, že bychom to tady mastili, a je to pouze nás, jak my to rozhodneme.

A teď k té druhé části. Ta se týká právě těch zaměstnaneckých rádií, televizek a dalších podobných nosičů. Chtěl bych začít tím, že Soudní dvůr Evropské unie už rozhodoval v jedné podobné kauze, a to v případě zubních lékařů, a tam stanovil, že

pokud někdo chodí k zubaři kvůli tomu, aby mu tam spravili zuby, nechodí tam kvůli tomu, aby se obohatil posloucháním rádia nebo televize, a že v takovém případě není nutné platit poplatky, protože to nemá samostatný hospodářský význam. A ostatně se tím zabýval i nás Ústavní soud v nálezu II. ÚS 3076/2013 a právě v tomto nálezu popisuje, že v případě, pokud nejde o hospodářské využití, ale jde o tyto televizky, tak OSA a Intergram nemají žádné speciální právo na to, aby vybírali, obcházeli, vybírali další poplatky za toto užití.

Chtěl bych vás požádat, vážené kolegyně, kolegové, abychom neustupovali tomuto brutálnímu nátlaku lobbytických skupin, kolektivních správců, kteří se snaží jenom napást na tom, aby získali další tisícovky za ty televizky a za ta rádijka u drobných zaměstnanců, živnostníků, i tady u nás v Poslanecké sněmovně, a abychom podpořili návrh, jak ho předložil Senát. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Mám tady dvě faktické poznámky. Jako první pan poslanec Bláha. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Bláha: Musím reagovat na mého předečníka, protože to není ve skutečnosti tak, jak to tady popisujete, že za zaměstnanecká rádia a televize někdo něco platí. Není to tak. Jak jsem předeslal, nemám rád autorský zákon, ale není to tak. V mých provozovnách se několikrát stalo, že mě OSA a jiní osloви, že zaznamenali od svých zpravodajů, že tam hrála hudba. Potom co jsem jim napsal, že si to pouštěl zaměstnanec, tak po mně nikdo nechtěl ani korunu. Tak to nefunguje. Jestliže někdo za to zaplatil, tak to bylo jenom z jeho blbosti. Normálně to funguje tak, že na pracovišti si můžete pustit cokoli. Veskrze je za to zodpovědný zaměstnanec, který si to pouští, ale je to jinak v okamžiku, kdy to pouští ve veřejných prostorách, to znamená, že v prostorách, kam chodí zákazníci, je to jinak. Ano. A v ten okamžik to musíte nějak oddělit. A já jsem ve svých provozovnách, kam chodí zákazníci, zakázal pouštět rádio a televizi a vůbec mi to v ničem neubírá na kšeftu. Vůbec to nevadí. A jestli ten zaměstnanec si chce někde něco pustit, tak ať jde domů. V práci má pracovat a ne si pouštět rádio. Asi takto.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní prosím pana poslance Klause s faktickou poznámkou, připraví se pan poslanec Vácha. Prosím.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý večer. Dovolil bych si, a ne už tedy poprvé, již s těmi vodáky, souhlasit s Piráty, protože já obecně jsem pro svobodu jednotlivce, jsem pro co nejménší stát, ale když už se něco dělá, tak ať to dělá stát. Třeba v Norsku naprosto odsuzuju, že odebírání dětí řídí soukromá společnost Barnevernet, protože to když tak má dělat státní sociálka, když se někdo nestará o děti. A zrovna tak když se něco vybírá pod zákonem, tak to má dělat stát. A já prostě odmítám soukromé daně. Jako ředitel školy jsem se stal několikrát takřka objektem vydírání, že máme ples, kde bude hrát školní kapela, nějací študáci, a ted' tam na mně vymáhali nějaké seznamy a poplatky a podobné věci. Myslím si, že ten krok nebo svět už je tak

posunutý, že ta senátní verze je v pořádku, že se máme těch živnostníků skutečně zastat, těch např. holičů a pekařů a dalších, kterým tam hraje rádio. Toto bych k tomu asi rád řekl. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní pan poslanec Vácha, připraví se pan poslanec Benešík s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, měl bych dvě poznámky. Já hraju v amatérské kapele a už několikrát nás pronásledovala OSA za to, že jsme hráli vlastní písničky, a dokonce mi posílali složenky za to, že hrajeme vlastní písničky, pak po nás chtěli, abychom jim posílali názvy písni, které budeme hrát, tak jsme jim poslali názvy písni. Ty tady opakovat nebudu. (Pobavení v sále.) To bych se červenal, i kdybych byl někde sám. A pak jsme to tedy změnili, že ty písni se jmenují písni o lásce č. 1 a písni o lásce č. 2, o lásce č. 3. To je jedna věc, kdy OSA nějakým způsobem zneužívá své postavení.

Druhá věc je a druhá poznámka je, my se tady pořád bavíme o nějakých provozovnách, nějaké hospody, případně kadeřnictví apod. Nejsou to jenom provozovny, kde podnikatelé vydělávají na tom, že tam přijde zákazník a poslouchá hudbu z rádia. Musíme si uvědomit, že jsou to také školy, základní školy, mateřské školy, ty mají televizní přijímače, mají rádia a za ně musí platit. A to jsou třeba televizní přijímače, kdy máme displej někde před jídelnou, kde se ukazuje, co bude za jídlo, ale protože to má v sobě televizní přijímač, tak se za to musí platit. A tohle je fakt, který tady nikdo nezmínil, že jsou to i školy, které musí platit. Já jsem to teď ověřoval u naší paní kvestorky. A jsou to tisíce, tisíce korun, které jenom ta jedna škola musí platit. A kolik škol máme, to si určitě dokážete představit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a prosím pana poslance Benešíka s faktickou poznámkou.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji, pane místopředsedo. Já nezpochybňuji právo autorů na to, aby jejich díla byla chráněna. Ale způsob, jakým jsou zpoplatněna jejich duševní díla, se mi zdá poněkud podivný. Já mám moc zkušeností jako starosta, kdy naše obec vlastní a provozuje penzion s hospodou a restaurací. Mně to přisko, že to je vybírání výpalného, nikoliv že bychom platili nějaký poplatek. Co se týče kopírek, na obecném úřadě opravdu nekopírujeme žádná umělecká díla, ale kopírujeme např. vlastní dokumentaci, kterou jsme si tvrdě zaplatili, a někomu za to platíme. Vy si koupíte nosič, dříve to byla CD nebo DVD, dneska jsou to flésky, a už v ceně se počítá s tím, že tam budete stahovat něco významného. A těm umělcům, nebo spíš těm agenturám než umělcům, z toho jdou peníze. Já jsem nikdy na tom nic nestahoval, maximálně tak fotky své rodiny a podobně. Nevím, proč mám za to takto platit.

Čili osobně si myslím, že senátní verze je lepší a že bychom se spíš měli zamyslet nad tím, jak skutečně chránit ty opravdové autory těchto děl, nikoliv jak strkat více

peněz těm, kteří zpoplatňují takovým způsobem, že každému normálnímu člověku to musí připadat naprosto nelogické, někdy až nemravné.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. To byla v tuto chvíli poslední faktická poznámka, takže se vrátíme do obecné rozpravy a prosím paní poslankyni Gajdůškovou.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji konečně za slovo. Vážený pane předsedající, ctěná Poslanecká sněmovna, paní ministryně, pane senátoře, byla jsem přihlášena do rozpravy a čekám už více než půl hodiny, takže v téhle chvíli možná dobré, protože mohu i replikovat na některé věci, které tady zazněly.

Takže za prvé, pan ministr Staněk zde seděl celý den, a protože pokud vím, tak má vážnou povinnost, zastupuje ho paní ministryně (Dostálková.) A já bych se chtěla přimluvit za to stanovisko Ministerstva kultury. Když to mám shrnout, tak zní takto: Schvalme implementační novelu, která je předložena, byla předložena jako vládní novela autorského zákona a řeší věci, které řešit má. To, o čem se zde dneska bavíme a co do této novely vnesl Senát, je na dlouhou jinou debatu. A já se za tu debatu docela přimluvám. Přiznávám se, že nejsem zrovna velkým zastáncem OSA, jako bývalá vedoucí odboru školství a kultury mám také své zkušenosti s tím.

Na druhou stranu tady zaznělo, že autoři nejsou kráčeni na svých právech. Ale autoři si to myslí jinak. Vy jste všichni dostali zřejmě dopisy, na mě se obrátili ještě napřímo dopisem z Herecké asociace, kde prezidentem je Ondřej Kepka, a za Svaz autorů a interpretů Jiří Vondráček. Já si dovolím z tohoto dopisu ocitovat kratinkou stat', abych doložila to, že autoři skutečně nemají pocit, že senátní novelou nejsou kráčeni na svých právech.

"Hudba, herecký výkon a ostatní zaznamenané umělecké výkony a záznamy jsou soukromým duševním majetkem tvůrců – autorů hudby, autorů textu, interpretů, herců, dabérů, režisérů a vydavatelů. Jedná se o investici do jejich uměleckého díla. Za hudební dílo nedostali autoři ani zpěváci v okamžiku jeho vzniku nic zaplaceno. Vydavatel naopak investoval do nahrávky nemalé finanční prostředky. Stává se tak majitelem tohoto záznamu. Odměnou všem majitelům práv jsou pak tantiémy, honoráře nositelům práv za veřejné užití nahrávek. Je tedy naším právem nabízet a prodávat námi vytvořený chráněný obsah, za který a priori nedostáváme zaměstnanec plat." A ještě jednu větu k tomu dodám z textu, který nám byl zaslán. "Podnikatel má svobodnou volbu, chce-li ve své prodejně, provozovně, obchodním centru, v hotelu či restauraci, ve fitness centru nebo na vleku poskytnout svým zákazníkům hudební podkres."

K tomu je potřeba dodat, bylo tady može řečí o lobbingu. Myslím si, že je poctivé tedy, jestli hovoříme o lobbingu autorů, tak je potřeba také říci, že původním navrhovatelem v Senátu byl pan senátor Valenta. A všichni víme, že je provozovatel heren. Takže těch lobbingů tady asi bylo víc.

Za třetí připomínám, nebo možná sděluji, co možná ještě nevíte, byla doručena petičnímu výboru Senátu Parlamentu ČR petice, kterou, pokud vím, podepsali

nejenom představitelé autorských svazů, jak jsem o nich zde mluvila. Petiční výbor by měl doporučit jednání k této petici a my se potom k řešení toho, jak zacházet s autorskými právy, s produktem v těch skutečně malých provozovnách, byla tady řeč o kadeřnictvích, k tomu bychom se měli vrátit. A já jsem domluvena, mám příslib minimálně od pana Kepky v tom smyslu, že oni jsou připraveni na toto téma jednat. Ale udělejme to skutečně fundovaně, tak jak o tom mluvil pan kolega Bláha a některí další.

V téhle chvíli se přimlouvám za to, abychom schválili poslaneckou verzi autorského zákona, tak jak nás o to žádal ministr kultury a paní ministryně tady.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a nyní se s faktickou poznámkou opět hlásí pan poslanec Bláha. Prosím.

Poslanec Jiří Bláha: Já bych chtěl jenom reagovat na kolegu, který tady mluvil o školství. Děláte chybu, že to platíte. V okamžiku, kdy uvedete, že používáte televizor jako monitor, tak prostě nemusíte platit nic. Je to jenom neznalost. A to je to, co prostě nějakým způsobem tady pořád v našich řadách zaznívá. Prostě tak to je! Zkuste se na ty OSA obrátit a zjistíte, že ta situace je jiná. Chce to, už když kupujete tu záležitost, tak to musíte uvést, na co to budete používat. A ne to kupovat jako televizor! V okamžiku, kdy to kupuju jako televizor, tak je jasné, kupuju televizor. Ale jestliže kupuju od firmy, tak ta se vás přímo zeptá: Na co to budeš používat? A v okamžiku, kdy to používáš na tu danou věc, tzn. že třeba na reklamu školy, tak za to nezaplatíte ani korunu.

Já mám deset provozoven. Deset. A ani v jedné neplatím ani korunu. Chodí tam OSA pravidelně na kontrolu, pravidelně tam je na kontrole. A nikdo nechce nic. Takže je to jenom o tom výkladu, o tom, abyste s těmi lidmi spolupracovali. Předložili jím to, co máte předložit, pak to funguje. A samozřejmě, oni se budou snažit, aby dostali co nejvíce peněz od těch lidí, kteří nejsou schopni se bránit. To je normální záležitost. To je u pokut, když jdete po ulici, když postavíte špatně auto atd. Všude je to o těch argumentech. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Příbyly nám dvě faktické poznámky. Jako první pan poslanec Třešňák, poté pan poslanec Baxa. Prosím.

Poslanec Petr Třešňák: Pěkný podvečer. Já bych chtěl prostřednictvím pana předsedajícího tedy poprosit pana poslance Bláhu, aby se s námi podělil o to know-how, jakým způsobem mohou ostatní majitelé provozoven ve skutečnosti takto obcházet systém. Omlouvám se, že jsem to takto nazval. Pokud to není obcházení systému, tak skutečně máte to šestí, protože můžu vám teď dohledat mnoho příkladů, kdy skutečně zaměstnanec provozovny si pouštěl rádio pro svoje vlastní účely se svou vlastní zakoupenou hudbou, třeba z nějaké digitální služby, a přesto za to majitel provozovny nesl postih. Pokud vy to know-how máte, jak to obejít nebo jakým

způsobem to vysvětlit, máte i to vyjádření kolektivních správců, tak budu rád, když se s námi o to zde podělíte. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím pana poslance Baxu s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Martin Baxa: Dámy a pánové, dobrý podvečer. Já bych se asi jenom krátce vrátil k tomu, co už tady říkal před nějakou dobou můj kolega, předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura. My tady teď projednáváme podle mého názoru velmi závažnou záležitost, která se týká regulace, a v tuto chvíli navržené zásadní změny regulace v oblasti autorského práva a duševního vlastnictví. A stejně tak jako vy, i já jsem byl samozřejmě osloovován řadou asociací i jednotlivců a já tém argumentům, které přináší, rozumím. Protože je tady nějaký stabilní systém autorského práva, z toho vyplývá nějaký způsob zacházení s autorským právem, s duševním vlastnictvím. A podle mého názoru zcela legitimně se ti jednotliví kolektivní správci autorských práv nebo autorských děl obracejí za této situace, kdy ze Senátu přijde návrh, který může pro ně přinášet velká omezení. A bezpochyby by bylo určitě důležité, kdybychom o tom vedli nějakou důležitou diskusi. To je jedna rovina.

Ta druhá rovina je ta, že např. tady pan předseda poslaneckého klubu Pirátů Michálek vznесl poměrně vážná tvrzení, která já teď neumím jako člověk, který tuto problematiku detailně právně nezná, nějak komentovat, rozporovat. Ale v tento okamžik by tady měl být přece kompetentní zástupce vlády, ministr kultury České republiky, a s patřičnými přípravami a s patřičnou erudití toto vyvrátit. Já chápou, že paní ministryně Dostálová je tady jako zástupce vlády, ale určitě nebude rámec chtít po paní ministryni pro místní rozvoj, aby nám komentovala to, zda stávající úprava je, nebo není v rozporu s právem Evropské unie. A když pan předseda Michálek řekne, že to, co tvrdí Ministerstvo kultury, není pravda – mně to připadá podivné, že by se experti na Ministerstvu kultury takto mylili –, tak by nás měl někdo o tom ujistit. A považuji opravdu za velký a závažný problém, že v tento tak důležitý okamžik tady pan ministr kultury není.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktická poznámká pana poslance Bláhy bude následovat. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Já už opravdu naposled. Je to v tom, co by právě mělo být úkolem nás poslanců – sjednotit výklad práva. Sjednotit to, co po naší republice chodí. Představte si, že hygiena chce něco jiného v Liberci, něco jiného v Hradci, něco jiného v Budějovicích. Je to tak. Výklad zákona o potravinách je prostě jiný. Je to podle toho, jaký tam je zrovna zástupce. A samozřejmě co vy mu umožníte jako provozovatel, jak se chováte, jak k tomu přistupujete, jestli se umíte bránit.

Jak jsem říkal, já mám několik provozoven a v jedné mám dokonce obrazovku, která má 6x3 metry, denně tam přijde na tisíc lidí minimálně, kteří zaplatí. Ale jelikož

tam pouštím svoje věci, svoje reklamy, tak po mně nemůže chtít nikdo ani korunu. A nechce po mně nikdo ani korunu. Ale pokud bych tam pouštěl hokejové utkání nebo muziku a jiné věci, tak v ten okamžik by to bylo jinak.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. V rozpravě vystoupí paní poslankyně Válková, připraví se pan poslanec Válek. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Milé kolegyně, milí kolegové, já vás asi zklamu, protože tentokrát to nebude příliš velký právnický rozbor, nebo vůbec žádný právnický rozbor té problematiky, která je opravdu obtížná. Připojuji se k předečníci, paní poslankyni Gajdůškové, vaším prostřednictvím, pane místopředsedo, že je třeba ten problém řešit systémově. A to, co ona naznačila, jako předsedkyně petičního výboru dovrším tím, že vám přečtu velmi stručnou petici oproti těm obsáhlým peticím, která nám dorazila do petičního výboru a ke které určitě budeme také v petičním výboru jednat, přijimat nějaké usnesení, zpravodajskou zprávu. Nicméně si myslím, že předtím, než každý z nás se rozhodne – a tady věřím, že to bude obtížné rozhodování, protože stejně jak tady zástupci pirátské strany, poslanci za pirátskou stranu, obecně upozorňovali, tak současný stav není uspokojivý. Na druhé straně to řešení, které se navrhuje, také nepovažuji za optimální. Je to vytržené z kontextu. Jde o výjimku, jak to tady bylo opakovaně řečeno. Výjimky nikdy nejsou dobré, obzvláště když mají napravit systém.

Takže petice, která byla doručena, je podepsaná, nicméně zhruba 2 tisíce elektronických podpisů není zkонтrolovaných, čili nevíme ve skutečnosti, kolik jich je, nepochybují o tom, že reprezentuje mírně řady umělců – zní takto: Žádáme Poslaneckou sněmovnu, aby nepřijala sněmovní návrh na novelizaci § 231 autorského zákona, protože je v rozporu se základními právy vlastníků autorských práv, s právem EU, s judikaturou Soudního dvora EU a ohrožuje ochranu duševního vlastnictví. Senátní návrh z pera senátora Valenty je postaven na tom, že některé provozovny a některá další zařízení by neměla ze zákona povinnost platit za užití hudby a audiovizuálních děl vlastníkům těchto práv, tedy autorům hudby, textařům, interpretům, muzikantům, hercům, scenáristům nebo režisérům ani vydavatelům, kteří do výroby díla vložili vlastní peníze. Odměny pro nositele práv duševního vlastnictví v České republice jsou ve srovnání s dalšími státy Evropy několikanásobně podhodnoceny při srovnání ve vztahu k hrubému domácímu produktu, a i přesto přichází Senát s úpravou novely, která by znamenala razantní snížení odměn pro majitele práv, zásah do osobnostních práv a soukromého vlastnictví. – Pak vás ušetřím výkladu toho, co je duševní vlastnictví, to si myslím, že si můžeme každý z nás načíst buď v zákoně, komentářích, učebnicích. Nicméně to, co si myslím, že v té petici je podstatné, je ten závěr, ke kterému dochází autoři petice, když pišou, že přijetí tohoto návrhu by znamenalo, že ceny za výrobek či dílo hmotné nebo duševní by ovlivňoval stát dle přání vlivného uživatele nebo skupiny uživatelů přímo zákonem. Senátní návrh nebyl prodiskutován se žádnými oprávněnými majiteli práv ani s právníky na autorské právo a zástupci autorů a výkonných umělců a nebyl brán zřetel na mezinárodní úmluvy v oblasti autorského práva. Proto apelujeme na

Poslaneckou sněmovnu a vládu, aby tento zlom v našem právním řádu nedopustila a tento návrh Sněmovna nepřijala. – Pak tady odkazují na bližší vysvětlení.

Já jsem se omezila jenom na část té petice, to podstatné. Připojuji jenom k tomu svoji vlastní poznámku, že autorské právo patří ke skutečně jedné z nejkomplikovanějších oblastí občanského práva a že si nemyslím, že by bylo vhodné výjimkami do něj tímto způsobem a touto formou zasahovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. A faktickou poznámkou bude reagovat pan předseda Michálek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Já se musím omluvit, ale mně příde opravdu neadekvátní, jakým způsobem tady vláda hájí svoje vládní předlohy. I vystoupení paní předsedkyně přednesla petici několika členů OSA. Dozvěděli jsme se, že zákonem nemůže být upraveno autorské právo, což je samozřejmě nesmysl, protože zákon běžně specifikuje rozsah tohoto autorského práva a jeho podmínky výkonu. A vůbec tady nezazněla žádná reakce na rozsudek Ústavního soudu v kauze VELO, kde šlo právě o nějakou tu televizku nebo rádio v nějaké opravně kol nebo kde, který jsem tady citoval pod číslem spisová značka II. ÚS 3076/13. Také tady nebyla žádná polemika s tím rozhodnutím Soudního dvora EU.

Takže pojďme se bavit konkrétně. Já si myslím, že vláda by tady měla mít aspoň jednoho kompetentního zástupce, který by se tím zabýval. Nemělo by to skončit pouze tím, že řekneme: Autorské právo, to je složitá materie, které nikdo nerozumí. Dostali jsme petici tady od členů OSA, takže schválíme to, jak to původně bylo, to znamená prostá implementace bez senátních návrhů.

Takže já si myslím, že asi, pokud to bude takhle dál pokračovat a zástupci vlády vůbec se k tomu vyjadřovat nebudou, což pak tedy nerozumím, proč tady vlastně jsou, když se k tomu nevyjadřují, tak to asi budeme muset přerušit, protože opravdu není možné, aby jediná obhajoba vládního návrhu spočívala v tom, že pan Bláha tady vystoupí, že si to u sebe někde v Liberci zařídil v pekařství. To opravdu nestačí! (Pobavení a potlesk poslanců Pirátů.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktickou poznámkou bude reagovat, já se omlouvám, nejprve paní poslankyně Válková je přihlášena, potom paní ministryně. (Posl. Válková: Můžu jí dát přednost?) Můžete dát přednost. Dám slovo paní ministryni. Hlásíte se, paní ministryně, předpokládám, s faktickou poznámkou? (Ano.) Jinak bych vám nemohl teď dát slovo. Prosím, máte slovo.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Ano, s faktickou. Děkuji. Já jenom reakci na pana poslance Michálka. Samozřejmě ty odpovědi připraveny mám, ale nechávala jsem si to do závěrečného slova, abych to shrnula, ale budu reagovat tedy opravdu hlavně na vás.

Takže směrnice stanoví, že autorské dílo se může kopírovat na papír, ale ne na noty. K tomu existuje už potvrzení Evropského soudního dvora, existuje rozsudek.

Co se týká čl. 5 odst. 2 písm. a), písm. b) pak umožňuje rozmnožovat na jiné nosiče, ale to i noty, což tedy nás autorský zákon také umožňuje.

Pak samozřejmě reakce na tu vaši zubní ordinaci. Tento rozsudek už byl překonán jinou judikaturou, a jestli si můžete zapsat, jde o Reha Training. Takže si můžete nastudovat opačný názor soudu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, paní ministryně. Faktickou poznámkou teď bude reagovat paní poslankyně Válková, po ní je přihlášen s faktickou poznámkou pan poslanec Bláha. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Pane poslanče Michálku, vaším prostřednictvím, pane místopředsedo, takže my se tady budeme přetahovat, kdo lépe umí judikaturu. Já jsem také chtěla odkázat na rozhodnutí evropského soudu. A my už jsme se jednou takhle, pokud vím, poškorpili na petičním výboru. Dotedž jsme ten seminář – vy jste mě odkázal na rozhodnutí, které mělo jiný obsah, než jste tam uváděl. Konkrétně šlo o veřejnost a neveřejnost jednání.

Takže já si nemyslím, že bychom tady měli zatěžovat Poslaneckou sněmovnu tím, že budeme říkat, kdo z nás zná modernější nebo aktuálnější evropskou judikaturu. Prostě já říkám svůj názor a laskavě, vaším prostřednictvím, pane místopředsedo, mě nechejte, ať si na svém názoru trvám. Já nechci výjimku a neříkám, že vy si tu výjimku hlasováním nemáte právo podpořit. Tak si ji podpořte a uvidíme, jestli docílíme skutečně toho potřebného počtu hlasů. Ale Poslanecká sněmovna teď projednává senátní změnu naší novely autorského zákona, a jak vidíte, tak není rozhodnutá, a já osobně si myslím, že od toho je třeba i petiční výbor, aby se tím zabýval, aby přijal určité rozhodnutí a vyjádření k petici, která nám dorazila, a ne abychom teď hlasovali tak, jak vy zrovna byste v souladu se svým programovým zaměřením pirátské strany potřebovali. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Následuje faktická poznámka pana poslance Bláhy, po něm s faktickou poznámkou pan předseda Michálek. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jiří Bláha: Já musím reagovat, protože jestli jste si z mých vystoupení vzali jenom to, co tady prostřednictvím pana předsedajícího pan Michálek prezentoval, tak mě to mrzí. Tak se omlouvám za to, že neumím komunikovat, že jsem vám nesdílil to, co jsem vám chtěl sdělit.

Je to tak, že já dodržuji literu zákona, literu toho, jak to dneska je. To znamená, snážím se dodržet ty věci, tak jak je autorský zákon, i když, jak jsem předeslal, jsem s ním nespokojen, a vyzývám všechny, pojďme o něm diskutovat, pojďme ho změnit podle toho, co tady zaznělo. Já myslím, že dojdeme ke společnému řešení, že

umožníme, aby ty malé provozovny musely platit co nejméně, ale nemělo by to být přece zadarmo. Jestliže někdo využívá dílo někoho pro svoje nějaké obohacení, tak by za to měl zaplatit, i když třeba minimum. To přece nejde! To je, jako kdybyste si půjčoval moje boty. Díky.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Michálek s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. My se tady nebavíme o případech, kdy by někdo vyžíval dílo ke svému obohacení. Bavíme se tady přece o pozměňovacím návrhu, který se týká případů, kdy nedochází k hospodářskému prospěchu, tak jak je to tam napsáno. Takže tohle bych jenom uvedl na úvod.

Já si myslím a to, k čemu jsem směřoval svým vystoupením, bylo to, že to, jak tady vystupuje pan poslanec Bláha, tak takhle by tady měl ten návrh hájit ministr kultury. Já bych to moc přál panu Bláhovi, aby se třeba stal někdy tím ministrem kultury, ale zatím to tak není. Prostě tady za vládu to nikdo nehájí. A já musím říct, že jsem se velmi soustředil na vyjádření paní ministryně, ale já jsem to zkrátka nepochopil, to vyjádření, tak jestli byste to mohla nějak rozvést, jak to je s tím kopírováním na podklad, kopírováním not. Já si to velmi rád vyslechnu. Jsem rád, že to zaznělo. Myslím si, že je dobré, aby také předkladatel reagoval v průběhu rozpravy a nenechával si to až do závěrečného slova, kdy na něj nikdo nemůže reagovat, protože to potom není rozprava, to je série vystoupení zakončená monologem. To není rozprava. Takže tady bych byl rád, aby třeba bylo doplněno to vyjádření.

A naposledy k paní vážené kolegyni Válkové. My jsme se na petičním výboru nikdy nepohádali, protože já jsem tam nebyl nikdy s výjimkou jednoho případu, kdy jsem tam přednášel registr smluv. A o tom jsme se tam nehádali.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan senátor Nytra nyní vystoupí, po něm paní ministryně. Prosím, máte slovo.

Senátor Zdeněk Nytra: Já si některé věci nechám až na závěrečné slovo, ale omlouvám se, budu muset přečíst znění § 30a autorského zákona, tak jak je dneska uvedeno, protože mám pocit, že jsme se úplně v té diskuzi ztratili. To je to kopírování děl.

Do práva autorského nezasahuje: a) fyzická osoba – nebudu to přece jenom čist doslova – nebo právnická anebo podnikající osoba pro svou vlastní potřebu, ten, kdo na objednávku pro osobní potřebu fyzické osoby, nebo ten, kdo na objednávku pro vlastní potřebu právnické osoby nebo podnikající fyzické osoby zhotoví tiskovinu atd., s výjimkou případů, kdy jde o vydaný notový záZNAM díla hudebního či hudebně dramatického – a teď je ta vsuvka Senátu – jehož autor je znám. A pak to pokračuje čárkou a v případech podle písmen c) a d) rádně a včas zaplatí odměnu podle § 25.

My vůbec neměníme možnost kopírování, nekopírování. My pouze tvrdíme, že je nesmysl chránit autorská práva, když neznáme autora. Takže vlastně koho chráníme a v čím prospěch autorské svazy vystupují? To je podstata toho našeho jednoho pozměňovacího návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane senátore. Paní ministryně. Prosím, máte slovo.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálková: Já to zkusím opravdu tedy laickými slovy. Směrnice stanoví, že autorské dílo lze kopírovat na papír, vyjma not. Takže noty nelze kopírovat na papír, na to je ta výjimka a to je pod písmenem a). Písmeno b) hovoří, že lze rozmnožovat na jiné nosiče, to znamená tablet, prostě jiné nosiče, a to i noty. Takže tam jenom soudní dvůr potvrdil to, že nelze rozmnožovat noty na papír. Já doufám, že teď už to bylo srozumitelné.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Ještě nedám slovo panu poslanci Válkovi. Pan předseda Michálek s faktickou poznámkou má přednost. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: To mně právě vrtá hlavou, protože já v tom čl. 5 odst. 2 písm. b) směrnice čtu: u jakýchkoliv rozmnoženin na jakémkoliv nosiči. Tak to si myslím, že papír je také jakýkoliv nosič.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní má tedy slovo pan poslanec Válek, přihlášený do rozpravy. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vlastimil Válek: Já děkuji, pane předsedající. Tak já ještě že si to nepíšu, ty příspěvky, a nikdo mně to nepíše, protože to bych tady vlastně chtěl původně říct něco úplně jiného než teď.

Já tedy zpívám, teď už čtyřicet let, ve sboru. A až se rosím, až mě někdo udá. To ne že mě zavřou, ale to mě zřejmě aj oběsí, jak to tak poslouchám tady. Já už tedy do ruky noty nevezmu. Na papíru už vůbec ne. (Smich a pobavení.) Budeme se muset spojit asi s baletkami, aby si to nechaly tetovat na záda, nebo na nějaké... (Pobavení, smích, potlesk.) Ale...

Já jsem dostal od syna takový dárek – toaletní papír s notami. To už vůbec tedy nevím, jestli... vy jste mě tak vystresovali tady. (Směje se řečník i poslanci v plénu.)

Já jsem se chtěl přihlásit k něčemu úplně jinému. Já jsem autor. Já jsem čekal prostřednictvím pana předsedající, že kolegové jako profesor Vyzula a další tady budou vystupovat také jako autoři, Rosťo, prostřednictvím pana předsedajícího, Rosťo, anebo pan předsedající prostřednictvím pana předsedajícího že bude vystupovat, protože my jsme napsali řadu knih. Já jsem jich napsal asi čtrnáct. Veselé je všichni xeroxují, kopírují, protože bohužel jsou to vědecké učebnice. Dokonce

někteří obšlehlí moje Ph.D. a jaksi habilitační práci. Máme tady s tím z parlamentu také zkušenosti. Nejenom že neplatili pokutu, ale ještě hrdinně obhájili. (Smích v pléně.)

Tak ta spravedlnost tedy tady úplně pro všechny neplatí. Já se cítím jako autor hodně diskriminovaný. Tak jestli by mě ta OSA neměla také zastupovat. A navíc tím, že jsem radiolog, tak jsem profesionální fotograf. Nikdy mně halér za žádnou fotku, co si různě kopírují na CD pacienti, nikdo nedal. (Smích v sále.) Tak já tedy fakt nevím.

Děkuji za pozornost. (Potlesk, pobavení.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Jenom prosím všechny kolegyně a kolegy, abychom zachovávali formální oslovení v každé situaci. Děkuji.

Pan předseda Bartoš s faktickou poznámkou.

Poslanec Ivan Bartoš: Já jsem chtěl jenom krátce pokračování příběhu, který jsme začali, když jsme ten autorský zákon projednávali ve Sněmovně, a já jsem tady na sebe kolejum a kolejním tedy vlastně trochu napráskal, že se chystám na tu Rybovu mši, která probíhá každý rok na Hlavním nádraží v tom vestibulu. Je tam nějakých tisíc lidí. Takže ona mezikdysi probíhla mezi tím projednáváním, které podle toho, v jakém stavu je teď autorský zákon ve věci – kopirování not je normálně organizovaný zločin, protože my se domluváme po Facebooku, tiskneme si ty noty. Příběhne tamta paní – máte někdo altíky? Tak tam někdo rozdává ty altíky nakopírované. Prostě DILIA vybírá poplatek z kopie jedné stránky. Ať je to vaše habilitační práce, ať jsou to materiály z knížek. Ze všeho ten poplatek je. Tudiž i z kopirování not logicky, protože to je za ten jeden papír, za tu A4, proto si to všechno děláme na jednu A4 zmenšeninu, abychom ušetřili i ten celkový poplatek, címkž tedy neokrádáme, doufám, autory, že nekopírujeme v původní velikosti. Tak prostě toto v České republice v současné chvíli není možné a je to nesmysl. A zase při jakékoliv produkci, kde prostě použijete kopii not, když si je opíšete, tak je to snad v pořádku, nebo já nevím. Ale když použijete tu kopii, tak se to nesmí. Pojd'me tohleto prostě změnit. Tenhleto poplatek, ta odměna je v té kopii. Je v té kopii DILIA za vytvoření kopie jako čehokoliv jiného. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan místopředseda Pikal, také s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já si dovolím jenom zareagovat na dotazy pana kolegy Válka. U toho notového toaletního papíru tam nevím, jestli je tam nějaké dílo, nebo není, takže to je otázka.

A co se týče těch vašich fotografií, tak tam je ta autorská odměna placena v tom disku, na který si to kopírují ti vaši pacienti. Ale obávám se, že nejste zastupován žádným autorským svazem fotografů. Pokud byste byl, tak by se mohli přihlásit

o část téhle odměny a pak byste možná něco dostal, protože byste byl dostatečně publikovaným autorem. Děkuji. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Nyní v rozpravě s přednostním právem zastupující předsedkyně klubu ODS Jana Černochová. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Jak tady avizoval náš pan předseda poslaneckého klubu, chtěli jsme mít pauzu tak, abychom dnes dohlasovali tento zákon. Takže pokud je v tuto chvíli rozprava ukončena, tak bych si dovolila navrhnut přestávku pro poslanecký klub ODS v délce třiceti minut, tak abychom dnes stihli tento zákon doprojednat. Skutečně nebylo to o tom, že bychom to nějak natahovali, ale chceme se poradit. Takže pokud už nikdo přihlášený, pane místopředsedo není, tak prosím o přestávku do dvaceti čtyř.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Není. Jenom se zeptám. Přestávku po závěrečných slovech, nebo teď bezprostředně po skončení rozpravy?

Poslankyně Jana Černochová: Klidně po závěrečných slovech, pokud nebude dlouhá. (Pobavení, smích.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Takže nikdo další se do rozpravy nehlásí, rozpravu končím. Ptám se, zda je zájem o závěrečná slova. Ano, paní ministryně má zájem. Prosím.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálková: Tak já budu opravdu velmi stručná. Já bych jenom chtěla připomenout ctěné Sněmovně, že jde opravdu o výlučně implementační předpis reagující na dva nové předpisy EU, a to jde o usnadnění přístupu k publikování dílům nevidomým osobám, osobám se zdravotním postižením a s poruchami čtení. Takže jenom prosím, abychom se drželi técto věcí.

A jenom abych uklidnila pana poslance Bartoše. Tak může být v klidu. Já si myslím, že popotažování, kopírování not k Rybově mši skutečně nehrozí. Autor tohoto hudebního díla je totiž spolehlivě, spolehlivě po smrti déle než sedmdesát let. Zemřel v roce 1815, a tudíž jeho autorská práva jsou již volná a noty k jeho dílům kopírovat lze již dlouho.

A co se týče pana poslance Michálka, tak prosím, písm. a) je speciální k písm. b). Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní má zájem o závěrečné slovo pan senátor? Pan senátor Nytra má slovo.

Senátor Zdeněk Nytra: Ještě jednou děkuji. Já budu reagovat na některá vystoupení.

Vaším prostřednictvím, pane místopředsedo, k paní poslankyni Gajdůškové. Jistě, původním navrhovatelem je pan Valenta. Ale v této souvislosti, protože ono se to dá vnímat, ta poznámka, různě, tak chci upozornit, že legislativa Senátu neměla výhrady k předloženým a schváleným pozměňovacím návrhům. To za prvé.

A za druhé. Opakuji už to, co jsem říkal v úvodní řeči, že 56 senátorů se vyslovilo pro a nikdo, nikdo nebyl proti tomuto zákonu.

Pak ještě jednou bych se chtěl obrátit vaším prostřednictvím, pane místopředsedo, na paní poslankyni Gajdůškovou. Říkala jste – schvalme implementační novelu, nic jiného. Děkuji za návod, jak máme hlasovat příští týden o zákonu o GDPR v Senátu, protože ten senátní tisk 25 a 26 se v žádném případě nezabývá pouze a jenom implementací směrnice a nařízení EU.

Jestliže je citováno z dopisu, že umělci nedostali nic zaplaceno, tak se ptám, jak je to možné, když každý provozovatel nebo držitel licence rádiového nebo televizního vysílání musí mít uzavřenou smlouvu s OSA, Instagramem a případně dalším, takže ti umělci museli dostat zaplaceno, nebo musí dostat zaplaceno. A nechci se tady dostávat do polemiky, jestli ty peníze zůstávají v OSA, nebo nezůstávají v OSA. To opravdu není předmětem této novely.

A úplně na závěr, pane místopředsedo, vaším prostřednictvím bych se chtěl obrátit na pana Bláhu. Hned to úvodní vystoupení, ta úvodní poznámka – aniž bychom rozpočtali debatu, vytvoříme pozměňovací návrh. Jinými slovy mám příští týden vyřídit v Senátu, že jsou nepřípustné jakékoli pozměňovací návrhy v Senátu? Protože my na projednání vámi přijatých zákonů máme 30 dnů od obdržení schválených zákonů. A pak, pokud by měl platit váš názor, pane poslanče, vaším prostřednictvím, pane předsedajícího, pak nemůžeme nikdy přijmout žádný pozměňovací návrh. A nemyslím si, že toto bylo účelem tohoto vystoupení.

Takže já si uvědomují, že ani ta senátní novela nemusí být naprosto ideální, ale debata, která tady proběhla, a já za ni děkuji, svědčí o tom, že ani ten stávající zákon není ideální, takže předpokládám, že přestože z vážných důvodů tady pan ministr školství (kultury) nemohl být, a je, myslím, velice dobře zastoupený paní ministryně, Ministerstvo kultury začne pracovat na novém zákoně, tak aby v konečném důsledku nemusel být vlastně ten návrh zpochybňován tím, že ho utvořili poslanci nebo senátoři na koleně.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane senátore. Nyní vyhovuji žádosti klubu ODS na přestávku v délce 30 minut. Přerušuji jednání Poslanecké sněmovny. Sejdeme se zde v 18.30 hodin, kdy bude pokračovat naše jednání.

(Jednání bylo přerušeno v 18.00 hodin na 30 minut, ale v 18.02 hodin se slova ujal místopředseda Píkal.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já si dovolím převzít předsedání v tuto chvíli, protože mi bylo oznámeno, že kluby ČSSD a ANO si berou pauzu do 19 hodin, tudíž v 19 hodin bychom nemohli pokračovat v projednávání tohoto zákona a museli bychom skončit, takže budeme muset skončit nyní. (Smích v sále.)

Já se s vámi loučím. Sejdeme se zítra v 9 hodin nad písemnými interpelacemi. Prosím, sdělte to svým kolegům v klubech, aby tady zbytečně nečekali. Prosím předsedy klubů, aby to předali dál. Opakuj to znova – dnes končíme, protože si kluby ČSSD a ANO vzaly pauzu do sedmi hodin, tudíž nemůžeme pokračovat, takže dnes končíme. Budeme pokračovat zítra v 9 hodin, a to podle schváleného pořadu písemnými interpelacemi, resp. odpověďmi na ně.

(Jednání skončilo v 18.03 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

24. ledna 2019

Přítomno: 156 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji třetí jednací den 26. schůze Poslanecké sněmovny, všechny vás tu vítám a poprosím vás, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami, případně mi sdělili, kdo hlasuje s kartou náhradní.

O omlovení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně: Andrea Babišová – zdravotní důvody, Jiří Běhounek – pracovní důvody, Pavel Bělobrádek – zdravotní důvody, Jan Birke – pracovní důvody, Jan Čižinský – pracovní důvody, Kamal Farhan do 10 hodin pracovní důvody, Dominik Feri do 11 hodin pracovní důvody, Alena Gajdůšková – rodinné důvody, Stanislav Grospič – zahraniční cesta, Tomáš Hanzel od 10.00 do 13.00 a od 16.00 do 18.00 z pracovních důvodů, Radek Holomčík do 10.30 – pracovní důvody, Milan Chovanec – zdravotní důvody, Miloslav Janulík – zahraniční cesta, Monika Jarošová – pracovní důvody, Martin Jiránek do 10.30 pracovní důvody, Adam Kalous do 12 hodin pracovní důvody, David Kasal do 11.15 pracovní důvody, Jiří Kobza – zahraniční cesta, Lukáš Kolářík do 13 hodin pracovní důvody, František Kopřiva – zahraniční cesta, Robert Králiček mezi 14.30 až 19.00 pracovní důvody, Jaroslav Kytýr – zahraniční cesta, Jana Levová – pracovní důvody, Ilona Mauritzová – pracovní důvody, Radka Maxová – rodinné důvody, Patrik Nacher – pracovní důvody, Miroslava Němcová – zahraniční cesta, Jana Pastuchová – pracovní důvody, Mikuláš Peksa – zahraniční cesta, Jan Schiller – pracovní důvody, Roman Sklenák z dopoledního jednání z osobních důvodů, Julius Špičák – pracovní důvody, Karel Tureček do 13 hodin pracovní důvody, František Vácha – pracovní důvody, Vlastimil Válek – zdravotní důvody, Jiří Valenta – pracovní důvody, Helena Válková do 13 hodin pracovní důvody, Petr Venhoda mezi 15. a 19. hodinou pracovní důvody, Petr Vrána – pracovní důvody, Rostislav Vyzula mezi 10.00 a 12.00 z pracovních důvodů.

Z členů vlády se omlouvají: Andrej Babiš – zahraniční cesta, Jan Hamáček – pracovní důvody, Jana Maláčová z dopoledního jednání z pracovních důvodů, Lubomír Metnar do 11 hodin z pracovních důvodů, Tomáš Petříček do 13 hodin z pracovních důvodů, Robert Plaga z dopoledního jednání z pracovních důvodů, Alena Schillerová z pracovních důvodů, Dan Čtok od 11.30 z pracovních důvodů.

Dnešní jednání zahájíme bodem 229, což jsou odpovědi členů vlády na písemné interpelace. Upozorňuji, že nejpozději do 11 hodin je možno podat přihlášky k ústním interpelacím a poté proběhne jejich slosování.

Přistoupíme tedy k projednávání bodu

229.
Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Na jednání 26. schůze Poslanecké sněmovny bylo předloženo celkem jedenáct odpovědí na vzesené interpelace, s nimiž poslanci nebyli spokojeni, a z toho důvodu požádali o zařazení na pořad schůze Poslanecké sněmovny. Upozorňuji všechny poslance na ustanovení § 112 odst. 6 jednacího rádu Poslanecké sněmovny, které zní: Není-li interpelující poslanec na schůzi Sněmovny přítomen, nekoná se o odpovědi na jeho interpelaci rozprava a Sněmovna k ní nezaujme stanovisko ani o ní dále nejedná.

A nyní přistoupíme k projednávání odpovědí na jednotlivé písemné interpelace. Předseda vlády Andrej Babiš odpověděl na interpelaci poslance Jakuba Michálka ve včeli elektronického spisu. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 268. Projednávání této odpovědi bylo přerušeno do přítomnosti předsedy vlády Andreje Babiše. A jak se může každý z nás přesvědčit, tato překážka trvá a nelze pokračovat v projednávání této interpelace. Tak, dále.

Předseda vlády Andrej Babiš odpověděl na interpelaci poslance Jiřího Valenty... Prosím. (Posl. Michálek chce vystoupit.) Už jsme se o tom bavili minule, já vím, pane předsedo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo i za zapnutí mikrofonu. Já jsem jenom chtěl připomenout, že ta interpelace byla podána dne 10. 7. 2018 a o zařazení na schůzi jsem požádal 5. 9. 2018. Následně tedy byla projednávána na schůzi 13. 9. 2018, kdy byla přerušena kvůli nepřítomnosti pana premiéra, 20. 9. 2018, kdy byla přerušena kvůli nepřítomnosti pana premiéra, 25. 10. 2018, kdy byla přerušena kvůli nepřítomnosti pana premiéra, 1. 11. 2018, kdy byla přerušena kvůli nepřítomnosti pana premiéra, 6. 12. 2018, kdy byla přerušena kvůli nepřítomnosti pana premiéra, a 20. 12. 2018, kdy byla přerušena kvůli nepřítomnosti pana premiéra. Dnes je opět přerušena kvůli nepřítomnosti pana premiéra. Takže pan premiér nepřišel na sedm interpelací v řadě.

Já si myslím, že opravdu by bylo dobré, kdyby si mohla vláda zorganizovat svůj program tak, aby plnila aspoň ty elementární povinnosti, které ji vyplývají z jednacího rádu. Jinak budeme muset – já nevím, jakým způsobem můžeme dál pokračovat, pokud premiér sedm jednání v řadě nepřijde na interpelace. Jestli tedy máme navrhnut usnesení Poslanecké sněmovny, aby byl premiér povinen se dostavit na projednání příštích písemných interpelací, nebo co dalšího se po nás požaduje. Ale opravdu, pokud se to příště bude opět opakovat, bude to osmé jednání v řadě, kdy pan premiér nebude přítomen, tak nezbude nic jiného, než to řešit zase samostatným bodem. Myslím si, že bychom se měli vrátit k respektu, k těm základním demokratickým institucím. A kontrola vlády opozicí je jedna z těch základních institucí, které by fungovaly měly.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Přečtu omluvu. Z pracovních důvodů se do 13 hodin omlouvá pan ministr Miroslav Toman. Dále se omlouvá z dnešního jednání do 10 hodin pan poslanec Ondřej Benešík. Tak.

Další interpelaci, kterou bychom měli dnes projednat, je interpelace opět na předsedu vlády. Předseda vlády Andrej Babiš odpověděl na interpelaci poslance Jiřího Valenty ve věci válečných reparací Německa. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 324. I tato interpelace byla přerušena do přítomnosti předsedy vlády, a nemohu tedy otevřít rozpravu.

Třetí interpelace je opět na předsedu vlády, který odpověděl na interpelaci poslance Jakuba Michálka ve věci neprůhledného hospodaření ČEZ a zejména jeho investic v Bulharsku. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 342. I toto projednání bylo přerušeno do přítomnosti předsedy vlády, který je dnes omluven z důvodu zahraniční cesty. Doufám, že bude možné projednat tyto interpelace v průběhu příštího týdne.

Další omluva. Omlouvá se pan poslanec Vít Kaňkovský mezi 9. a 11. hodinou z dnešního jednání.

Další interpelaci je interpelace na ministra dopravy. Ministr dopravy Dan Ťok odpověděl na interpelaci poslankyně Věry Kovářové ve věci nejnebezpečnějšího místa na silnicích. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 344. Projednávání této odpovědi bylo rozhodnutím Poslanecké sněmovny na 24. schůzi přerušeno do příští rádné schůze Poslanecké sněmovny, tudíž tato podmínka je splněna. Pan ministr je přítomen a já ve věci otevíram rozpravu a dávám slovo paní poslankyni.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené dámy, vážení pánové, vážený pane ministře, já jsem vás interpelovala písemně ohledně problému nehodovosti na našich komunikacích. Víme, že některé úseky jsou velmi nebezpečné. Týká se to samozřejmě úseků silnic a dálnic a některých křižovatek. Tato problematika se dá řešit buď modernizací, nebo přestavbou.

Zaznamenala jsem, že se zvyšuje počet lidí, kteří zahynuli na silnicích v důsledku dopravních nehod. Žádala jsem vás, abyste mi zaslal přehled úseků silnic, které spravuje ŘSD a které jsou vyhodnoceny jako nejrizikovější a mají nejvyšší nehodovost. To jste také učinil. Odpověděl jste mi písemně, řekla bych, že docela rozsáhle. Také jste mi poskytl řadu zajímavých informací ve smyslu, že byla zřízena meziresortní komise pro bezpečnost silničního provozu. Nicméně prezentace, která činila asi 40 stran, neobsahovala seznam těch úseků a také tam nebyl stanoven postup, jakým způsobem budou řešena tato místa.

Možná se rovnou zeptám. Co se týče nehodovosti na našich dálnicích, tak tato problematika vyvstala v souvislosti s D1 a s tím, že poslanci předložili návrh zákona na zákaz předjíždění kamionů v levém pruhu, a ono se to té bezpečnosti týká. Tak se ptám, zda se meziresortní komise zabývá také tímto problémem, to za prvé, protože to s nehodovostí a s těmi úseků souvisí.

Za druhé, v souvislosti s velmi nebezpečnými úseků jste cca před rokem říkal, že se podíváte na nejvíce nebezpečné úseky na dálnicích, sestavíte krizový plán a budete to řešit. Takže jestli byste i v této souvislosti mohl krátce odpovědět. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan ministr bude reagovat. Máte slovo, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Dan Tok: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, jenom odpověď k paní poslankyni Kovářové prostřednictvím pana předsedajícího. Ministerstvo dopravy ani Ředitelství silnic a dálnic České republiky nedisponují seznamem nejnebezpečnějších míst na pozemních komunikacích, neboť pro tyto účely by musela být provedena bezpečnostní inspekce na všech dálnicích a silnicích I. třídy. My máme provedenou bezpečnostní inspekci na všech komunikacích sítě TEN-T, protože to je podmínka pro financování, takže ty úseky jsme samozřejmě schopni identifikovat, nieméně veškeré z těch úseků nejsme schopni.

Já bych vás rád informoval o tom, že jsme tento rok, nebo ještě v minulém roce, zahájili jednání s ČVUT, s Českým vysokým učením technickým, ohledně toho, že bychom chtěli pokračovat a udělat bezpečnostní audit všech silnic I. třídy, které spravuje Ředitelství silnic a dálnic, a takový seznam těch míst, která by měla být opravena a která by měla být upravena, vám můžeme poté předat. Chceme tento audit udělat, protože to bereme tak, že stav silnice nebo dálnice a komunikace je jedním ze tří základních důvodů bezpečnosti. Jenom bych chtěl dodat, že veškeré úseky, kde spolu s policií vyhodnotíme, že tam jsou nějaká bezpečnostní rizika nebo tam dochází k mnoha nehodám, nebo můžeme prokázat, že tam bylo zaviněno mnoho nehod, analyzujeme a postupně je opravujeme a upravujeme.

Nicméně bych tady chtěl říci, že jsme vždycky vnímaví k této situaci, a pokud za námi přijde kdokoliv ze samosprávy s návrhem, že jejich úsek silnice je rizikový a problematický, tak ho řešíme. Chtěl bych říci, že posledním případem je komunikace I/35, která vede z Hradce směrem na Liberec. Tady na této komunikaci právě, nebo na Jičín, tam jsme v debatě se starosty obce Konecchlumí a okolních, kde opravdu vzhledem k tomu, že tam jezdí mnoho kamionů a odbočování na této silnici, kde se zejména v obcích jezdí bohužel vyšší rychlosťí, než je povolená, je problematické.

Poté co bude bezpečnostní audit na všech jedničkách udělán, tak budeme mít k dispozici takový seznam, který můžeme poskytnout. Kdybyste vy přišla, nebo někdo ze samosprávy, s návrhem, kde vidíte problém, tak se s ním určitě ministerstvo, ŘSD a BESIP zabývat bude. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Ptám se, zda se někdo hlásí do rozpravy k tomuto bodu. Paní poslankyně Kovářová.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji moc za odpověď, pane ministře. Myslím, že ve vaší odpovědi zazněly dvě důležité informace, a to že bude proveden bezpečnostní

audit na všech silnicích I. třídy. Jenom bych poprosila, zda byste mi mohli sdělit, v jakém časovém horizontu to chystáte provést, jestli máte představu, protože takový audit je samozřejmě dlouhodobá záležitost.

Druhá důležitá věc pro mě, která zazněla ve vaší odpovědi, je, že pokud samosprávy zjistí, že jsou úseky velmi nebezpečné, tak to ŘSD bude řešit ad hoc. Za to děkuji. Pouze poprosím o ten časový horizont. Děkuji.

Ministr dopravy ČR Dan Tok: K tomu časovému horizontu. My jsme teď jednání zahájili. Je otázka, zdali budeme muset pravděpodobně vypsat veřejné výběrové řízení na takovou službu a udělat si analýzu, které ze subjektů jsou schopny to udělat. V okamžiku, kdy tato analýza bude, vám tu informaci sdělím. Teď to nechci vařit z vody. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Paní poslankyně, prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji, pane ministře. Doufám, že problematika bezpečnosti na silnicích a dálnicích bude řešena, protože statistiky skutečně ukazují, že počet obětí stoupá, a to nejen na silnicích a dálnicích, ale i na místních komunikacích v obcích.

Já vám ještě jednou děkuji za odpověď.

Předseda PSP Radek Vondráček: Je-li to vše v tomto bodě, došlo k vzájemnému dialogu, k čemuž blahopřejí oběma účastníkům, tak končím projednávání této interpelace.

Další interpelací v pořadí je interpelace opět na ministra dopravy Dana Toka, který odpověděl na interpelaci poslance Ivana Adamce ve věci tendru na provozování mýtného systému po roce 2020 v České republice. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 351. Otevřím rozpravu a dávám slovo panu poslanci.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Vážený pane ministře, vážená vládo, kolegyně, kolegové, já bych chtěl úvodem poděkovat panu ministrovi za odpověď, kterou mi poskytl.

Já se vrátím trošku do historie. Když problematika tendru tady byla ve Sněmovně v minulém období otevřena, tak bohužel schůze, která na to byla vyhrazena, neschválila program, takže tady mohli mluvit pouze naši kolegové, kteří mají přednostní právo, a na nás se nedostalo. Myslím si, že problematika mýtného je natolik vážná věc, že když jsme tady třeba probírali předevčírem D1, tak když porovnám tyto dvě záležitosti, tak mýtné je výrazně důležitější než to, jestli se někde stálo na dálnici osm hodin.

A možná, protože jste určitě někteří dostali od neúspěšných uchazečů některé připomínky a možná to ve vás vzbudilo určitou nedůvěru, tak jsem si dovolil tento problém tady na plénu otevřít. Protože si rozhodně nemyslím, že bychom měli bránit

neúspěšné uchazeče, naopak bychom měli bránit stát a vybírat co nejvhodnější nabídku. Ale já jsem tam našel některá "ale", která bych rád, aby tady vysvětlení těch "ale" zaznělo na mikrofon, tak proto jsem tu interpelaci tady otevřel i z toho důvodu, že vlastně já jsem ji podával někdy dva tři měsíce zpětně a ta doba se posunula. Nicméně pořád si myslím, že tam některé problémy jsou.

Když se vrátím k tomu tendru, tak tehdy byla vypsána soutěž, že kromě dálnic se bude zpoplatňovat mýtným systémem i asi 900 km silnic I. třídy. A tyhle podmínky vlastně byly vstupní podmínky do té soutěže a takto to prostě probíhalo. Nicméně poté Ministerstvo dopravy trochu změnilo názor. Vlastně řeklo, že těch 900 km silnic I. tříd bude, řekl bych, vybíráno tak, že kraje se budou vyjadřovat, které silnice chtějí zpoplatnit a které nechtějí. A tady vidím trošku problém v tom, že vlastně tady může vzniknout velký chaos v tom, že některé kraje se rozhodnou, že budou chtít třeba všechny úseky I. tříd zpoplatnit, některé kraje řeknou, že je nebudou chtít zpoplatnit, dá se říct, skoro limitně nula kilometrů. Takže tady vidím, že v tom bude chaos, a nakonec podle mě i tohle bude jeden z důvodů těch odvolání.

A možná bych se tady chtěl zeptat, jestli už ta odvolání skončila, protože samozřejmě speciálně firma Kapsch využila možnosti se odvolat k Úřadu pro hospodářskou soutěž. A mám pocit, že tam ještě jedna možnost je, rozklad potom k této záležitosti. A nevím, v jakém stavu to v tuto chvíli je.

Myslím si, že podmínky se trochu změnily. Na druhou stranu samozřejmě je potřeba to vnímat tak, že vybrání provozovatele mýtného systému je pro nás stát velmi důležité, protože až skončí dotace z EU, tak vlastně to je jeden z největších příjmů kromě výnosů z dálničních známek, který bude potom použit na dostavbu dálnic, rekonstrukce dálnic a silnic I. třídy.

Možná bych se chtěl zeptat, v jakém je to stavu. A myslím si, že tenhle bod je opravdu hodný diskuse, jak to vlastně myslíte, protože si myslím, že ty podmínky se opravdu změnily. A co se stane, pokud a to je hypotetická otázka, pokud ten Kapsch se prostě bude dovolávat na ten rozklad a pokud úřad zjistí, řekl bych, stav jiný než v prvoinstančním řešení. Takže jak to bude vypadat.

A druhá věc, která mě zajímá v souvislosti s řešením výběru mýta, je otázka elektronických dálničních známek, o kterých už tady mluvíme roky. Chtěl bych se zeptat, zda se počítalo s tím, že de facto ty mýtné brány by sloužily k tomu, abychom mohli kontrolovat, zda řidič má zaplacenu elektronickou dálniční známku, to znamená, jestli zaplatil třeba na internetu nebo mobilem. A je to jedno, jestli zaplatil roční, měsíční, týdenní nebo čtrnáctidenní, jak to tam máme nastaveno. Ale že podle mě by to byl výrazně lepší posun k digitalizaci silniční dopravy v tom, že by se to dělo automaticky a nemusela by tady fungovat dopravní policie.

Takže já se chci zeptat, jestli s tím takto počítáte. Pokud ne, tak jak se bojuje dál. Myslím si, že tady možná, pokud se s tím nepočítalo, tak je to otázka k zamýšlení, zda prostě nezintenzivní snahu o digitalizaci naší dopravy tak, abychom prostě došli k dobrým výsledkům za minimálních nákladů. Děkuji za odpověď.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Slovo dávám panu ministru, který bude reagovat.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, tak já bych jenom rád řekl na začátek, že se žádné debatě nebrání. Podle mého názoru to, co proběhlo z hlediska mýtného tendru, je prostě otevřená transparentní soutěž, ve které uspěl ten, který dal nejnižší cenu. Že to nebyla společnost Kapsch, bylo zapříčiněno pouze tím, že oni dali cenu zhruba o miliardu a půl vyšší než vybraný účastník. Takže to je všechno.

Co se týče podmínek, podmínky tendru se od začátku do konce nezměnily, ty jsou od začátku do konce naprosto stejné. Rozsah zpoplatnění jedniček tam byl od začátku a zůstal stejný. A je povinností dodavatele dodat dílo tak, jak bylo vysoutězeno, se vším všudy s tím zpoplatněním.

Jediná debata, která se tady vedla a zatím není dokončená a záleží na vládě, jak bude dokončena, je debata, kterou vznesly kraje a některé obce s tím, že příšly s tím, že je obava, že pokud tam bude zpoplatněna nějaká jednička, tak by mohl některý z kamionů využít objízdné trasy po dvojkách, trojkách, že by jim je ničil a že oni jsou právě proti tomu zpoplatnění. Ministerstvo se k této věci postavilo tak, že říkáme, že jsme připraveni s kraji o té věci debatovat, s tím, že to ale neznamená, že by byla změna rozsahu zpoplatnění. Nicméně vláda může dočasně na nějakých úsecích vyhláškou stanovit jinou sazbu mýta pro ty úseky, kde chce, aby se to celé neobjízdělo. Ale zatím se k takovému kroku vláda nerozhodla, takže nic zásadního se v této situaci neděje.

Já jenom k té celé debatě ohledně zpoplatnění-nezpoplatnění jedniček bych rád uvedl jednu věc. Víte, když se podíváte do roku 2006, jak byla původní smlouva vysoutězena, nebo vysoutězena, on vlastně byl vybrán jediný dodavatel, protože soutěž byla zrušena. Nebo nebyla zrušena, všichni ostatní byli vyloučeni kromě jednoho. Tak závazek Kapsche jako vítěze v té smlouvě byl, že zpoplatní 1 850 km silnic I. třídy. A on se k tomu zavázal. Zavázal se, že tam budou mýtné brány, že tam bude mikrovlnný systém. A v roce 2007 v jednom z prvních dodatků, když zjistil, že to není schopen udělat, tak se dohodl s tehdejším ministerstvem, že se smlouva změní a v dodatku číslo 1 se z těch 1 850 km stalo zhruba 180 km. Takže tady není žádné novum to zpoplatňování jedniček, to už jsme měli ve smlouvách v roce 2006, 2005. Takže já bych to neviděl jako nijak tragickou záležitost.

Máte pravdu, z toho průběhu výběrového řízení v podstatě proběhla veškerá odvolání a rozkldy. Poslední rozklad, který má rozhodnout ÚOHS, je rozklad proti rozhodnutí v prvním stupni, ve kterém dne, myslím, že to bylo 10. prosince 2018, úřad v prvním stupni rozhodl, že návrh společnosti Kapsch Telematic Services na uložení zákazu plnění smlouvy o dodávce a poskytování komplexních služeb v provozu elektronického systému zamítá, 18. prosince dal proti tomu Kapsch rozklad a nyní čekáme na rozhodnutí o tom rozkladu. Já se přiznám, že teď nemám informace, kdy by to mělo být, ale mám pocit, že v této věci ÚOHS nemá žádnou lhůtu, takže to určitě přijde.

Já se ještě vrátím k těm elektronickým dálničním známkám. Ty ministerstvo připravuje. Připravujeme je. Nicméně vypsání nějaké soutěže, která by měla být mnohem jednodušší, protože to není tak složitý systém, jako je vybírání mýtného pro nákladní auta, tak tomu musí předcházet změna v zákoně, která tuto možnost umožní.

Ta změna je dneska připravena do vlády. Myslím, že to je v zákoně číslo 13, a ten by měl přijít do Poslanecké sněmovny, aby to umožnil. Paralelně s tím chystáme všechny kroky k tomu, tak aby ten systém mohl být ve zkoušebním provozu v roce 2020 a mohl najet do systému v roce 2021 už pro všechny, nebo v podstatě v prosinci roku 2020 tak, jak mají být nové dálniční známky v platnosti. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec. Prosím máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, vážený pane předsedající, vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, já jsem neříkal, že pan ministr se brání diskuzi. To bych si ani nedovolil. Myslím si, že on se té diskuzi opravdu nebrání. Tady se brání Poslanecká sněmovna svým rozhodnutím, že neschválili program. Proto jsem to tady uváděl.

Ale z vlastní zkušenosti vím, že ÚOHS opravdu nemá lhůty, je to velmi nepřijemná záležitost. Je to otázka na zamýšlení, jestli by ÚOHS neměl v nějakém rozumném čase rozhodovat. Protože my třeba jako starostové nebo hejtmani tenhle problém známe velmi dobře. Je to velmi nepřijemné. Speciálně se to třeba týká té záležitosti evropských dotací. Takže to je podle mě na zamýšlení, co s tím do budoucna.

Ale já jsem se chtěl zeptat k těm elektronickým dálničním známkám, zda se budou využívat ty mýtné brány ke kontrole. To by mě zajímalo, jestli to takhle uvažujete, nebo ne. Nebo jakým způsobem bude probíhat kontrola zaplacení toho dálničního poplatku.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan ministr bude reagovat. Prosím, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Děkuji za ten doplňující dotaz. Já se ještě vrátím k tomu ÚOHSu. Já bych nechtěl, aby to tady vyznělo jako kritika ÚOHSu. On v podstatě od toho prosince ten termín není tak dlouhý a já předpokládám, že v nějaké blízké době rozhodne.

Nicméně co se týče těch dálničních známk. My to dneska v každém případě máme rozdelené do dvou fází. V první fázi by v podstatě měly ty dnešní systémy, které jsou manuální, kontrola těch známk, být udělovány elektronicky. To znamená, vybavíme celní službu a policii aplikaci. Když si vyfotí tu značku, tak budou vědět, jestli je to držitel známk, nebo není, nebo má zaplacený ten poplatek. V druhé fázi počítáme s tím, že by měly být i statické snímače. A já bych chtěl říct, že i ty mýtné brány, na které ten nový systém nevyužijeme, tak na ty máme nachystány další aplikace. Určitě tam chceme dát telematiku, proměnné značky, chceme tam dát i vysokorychlostní vážení a další kroky. A v souvislosti s tím by tam mohly být i ty kontrolní kamery pro dálniční známkы.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ptám se, zda pan poslanec bude mít zájem o vyslovení nějakého stanoviska. (Poslanec Adamec: Ne.) Máme ještě jednoho přihlášeného do diskuze. Prosím máte slovo.

Poslanec Ondřej Polanský: Děkuji za slovo. Dámy a páновé, dobrý den. Jsem rád, že se situace mýtného dostala na jednání Poslanecké sněmovny touto formou. Já jsem diskuzi pečlivě sledoval a měl bych na pana ministra dvě otázky.

Ta první zní. Na základě čeho – jednoduchá otázka – na základě čeho se vláda rozhodla dodatečně zpoplatnit 900 kilometrů silnic první třídy. Já jsem po tom pátral a prostě na tuto otázku jsem nenašel odpověď. Žádná potřeba nikdy dopředu neexistovala, potom se sešla expertní komise koaliční rady, známe i její členy, a z toho vypadlo prostě nějaké číslo bez jakékoliv analýzy, bez jakékoliv potřeby, bez jakéhokoliv vlastně předešlého jednání. Takže tady bych se chtěl zeptat, jakým způsobem a na základě čeho, jakého materiálu, se dospělo k těm 900 kilometrům.

Potom tady dnes proběhla informace o zpoplatnění jedniček. K tomu zpoplatnění jedniček. Koncepce Ministerstva dopravy ohledně zpoplatnění jedniček se za posledních osm let otočila asi třikrát nebo čtyřikrát. Nejprve se zpoplatňovat mělo, proto se uzavřely ty dodatky s Kapschem na dodávku té satelitní nástavby. Pak se to zase zrušilo, investice za půl miliardy se odepsala. A teď se zase začíná. Tak by mě zajímalo, zda ministerstvo bude udržovat nějakou jednotnou vizu, nějakou jednotnou strategii v případě výběru mýtného systému. Nebo by nebylo možná lepší, jestli by to zákonem nenastavila Poslanecká sněmovna?

K tomu nevyužití investic do vývoje hybridního modelu. To je velice zajímavá věc. Já se pokusím ocitovat zprávu NKÚ. Je to zpráva číslo 17/10. Tato zpráva poukazuje na zmaření investice do družicové nástavby na současný systém, neboť dalším plněním, které ŘSD doplnilo zmíněnými dodatky ze dne 27. 12. 2007 do smluv se současným provozovatelem, tedy Kapschem, byla dodávka a implementace satelitního rozhraní, kterým měl být systém elektronického mýtného rozšířen o modul zpoplatnění silnic prvních, druhých a třetích tříd. Jinými slovy tento modul měl být schopen zpoplatňovat na celém území České republiky.

Celková cena byla stanovena na 773 milionů korun bez DPH. Z toho cena dodávky 441 milionů a za zkušební provoz 323 milionů korun. Přestože rozšíření systému došlo až do pilotního režimu, kdy po ČR jezdilo již 3 tisíce vozů České pošty s hybridní palubní jednotkou, satelitní rozhraní nebylo nikdy využito. Důvodem byla údajná změna koncepce Ministerstva dopravy v letech 2010 až 2011 týkající se zpoplatnění silnic prvních a nižších tříd.

Podle sdělení ŘSD přestalo to satelitní rozhraní, které se objednalo za půl miliardy korun, vyhovovat v průběhu zkušebního provozu požadavkům příslušných norem, které se změnily. Dále sdělilo, že v roce 2015 přivedlo část technologie satelitního rozhraní v pořizovací ceně 252 milionů korun bez DPH k rozhraní pro telematické aplikace. A zbylý majetek v pořizovací ceně 189 milionů korun bez DPH byl zlikvidován. Podle zprávy NKÚ, též zprávy, Ředitelství silnic a dálnic vynaložilo na neúčelné pořízení satelitního rozhraní a s tím související služby peněžní prostředky ve výši 521 milionů korun bez DPH.

Dodatečné zpoplatnění 900 kilometrů silnic první třídy je údajně neekonomické provést v režimu mikrovlnného mýtného, to víme z nabídky od Kapsche, tedy stávajícího systému. Dnes zpoplatněných 1 440 kilometrů plus plánovaných 900 kilometrů dělá dohromady 2 340 kilometrů, což je shodou okolností označováno jako hranice, nad kterou začne být výhodnější provozovat satelitní mýtné oproti mikrovlnnému.

Moje otázka tedy zní: Proč Ministerstvo dopravy nevyužilo tento již vyvinutý modul pro hybridní mýtné, které zrušilo těsně před nasazením do ostrého provozu, namísto vysoutěžení zcela nového systému, jež bude tvořit de facto funkčnostní podmnožinu hybridního systému, navíc více jak desetinásobně nákladnější? Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Ptám se, zda má někdo zájem o vystoupení v rozpravě? Pan ministr.

Ministr dopravy ČR Dan Tok: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych jenom velmi rád krátce zareagoval na to, co tady bylo řečeno. Předně jsou věci, které vám nedokážu vysvětlit, protože jsem u nich nebyl. Já jenom doplním to, co jste tady říkal, protože jste trošku účelově vytrhl věci, které jsou jinak poskládané.

Za prvé. V původní smlouvě, a já to zopakuji, v roce 2006 bylo, že Kapsch zpoplatní 1 850 kilometrů jedniček. A to z toho vypadlo. Byla udělána dohoda, která řekla, že to Kapsch stavět nemusí. Byly za to nějaké kompenzace, já je tady nechci všechny říkat. Nicméně ta povinnost tam byla a na žádost Kapsche z té smlouvy vypadla. Že pak bylo nějaké další rozvíjení v roce 2007, jak jste říkal, nebo v dalších letech, že se bude dělat nějaký hybridní systém a že se bude něco zkoušet, to rozhodli jiní ministři, jiné koncepce přišly a věci se prostě neudělaly a nějaký jiný ministr to zastavil. Takže chtít po mně teď odpověď, proč to bylo tak, nebo to tak nebylo, já vám to opravdu zodpovědně říct nemohu.

Co se týče definování těch 900 kilometrů. Zase nemáte pravdu. Existuje studie Deloitte o možnosti rozšíření, ze které jsme vycházeli a kde vyšlo, že těch 900 kilometrů je jakýmsi kompromisem, na kterém se tehdejší koalice shodla.

Počet zpoplatněných kilometrů není otázka jenom koncepční, ale z mého pohledu, a tak jak jsem byl tady upozorněn v Poslanecké sněmovně, to může být i koncepce, kterou do toho vnese ten který ministr, a zákonem mu říct, že nesmí a musí to dělat tímto způsobem, si myslím, že správné není. Mýto je primárně fiskálním nástrojem, regulačním nástrojem až sekundárně. Je to otázka opravdu politické orientace toho kterého ministra, jaký způsob si zvolí a který mu vláda schválí. Tady vláda schválila zadání, schválila záležitosti, jaké jsou, má pro to podklady a má vrcholné právo o této věci rozhodnout. Takže dneska říct, že to mohlo být jinak, to může říct samozřejmě každý. Ale je těžko zpochybňovat, že ministr vlády České republiky nemusí (musí?) vládní usnesení plnit. Takže já jsem ho plnil. Nemyslím, že je špatné.

Nevím, kde jste přišel k tomu, co se opakuje ve veřejném prostoru, že zpoplatnění 900 km je nevýhodné. Je výhodné, má svůj výnos a má svoje ekonomické opodstatnění. Já takovéto fabulace, které jste tady načetl, prostě odmítám. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Do rozpravy je přihlášen pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Když už jsme od té konkrétní interpelace přešli k obecné debatě o mýtu, tak mi dovolte pár poznámek. Pan ministr tady řekl, že jeho koncepce a koncepce vlády klade na první místo fiskální význam mýta, jako sekundárně regulační, nebo regulatorní. Já mám trošku jiný názor. Já si myslím, že mýto by se mohlo více využívat potenciálně k regulaci dopravy. Ale abyste měl relevantní čísla, tak musíte vlastně zjistit, kolik vozidel a jakých jezdí například po silnicích první třídy.

Já myslím, že mnohem systémovější by bylo, kdyby se zkoumala hustota a četnost dopravy na všech silnicích první třídy. A neříkám, že na všech se má platit. Já si to představují v ideálním případě jako otevřený systém, kdy mám informace, pružně měním sazby a díky tomu taky jsem schopen regulovat dopravu. Protože můžeme stokrát někoho vyzývat, aby nejezdil tudy či jinudy, ale dokud tam nebude ekonomický nástroj, který bezesporu majitelé těch dopravních firem zavnímají, tak do té doby se nám bude stávat, že se ty zpoplatněné úseky budou objíždět.

Když se bavíme o silnicích první třídy, tak podle mě také musíme rozlišovat, zda to jsou dvoupruhy nebo čtyřpruhy. Některé silnice jsou zařazeny jako první třídy, ale na řidiče vytvářejí vlastně dojem dálnice, rychlostní komunikace už nemáme. Takže vždycky je hrozně důležité, abychom věděli, o které konkrétní komunikaci mluvíme. Tam, kde jsou čtyřpruhy, bezesporu se to mýto podle mě vybírat musí. V zásadě by možná vyšel nějaký parametr k tomu, aby to bylo prohlášeno za dálnici, at' už výškový, nebo zatačky apod.

Před čím bych ale varoval, a to já považuji za nešťastné v postupu vlády, aby nám kraje určovaly celostátní politiku. Já si myslím, že tohle je výsostně věc vlády České republiky. Ano, kraje mohou v okamžiku, než se rozhodne, nějakým způsobem připomínkovat a debatovat, to je naprostě legitimní. Ale představa, že jednotlivé kraje budou rozhodovat, zda se to zpoplatní, nebo ne – já myslím, že výsledek debaty je úplně jasný. Každý hejtman bez ohledu na politickou příslušnost řekne: Já tam nic nechci, milí občané, já jsem uchránil vaše peníze, já jsem prosadil, že v našem kraji nebudou zpoplatněny silnice první třídy.

Dostáváme sice informace o sčítání hustoty dopravy a podobně, ale zrovna ten systém, který by mohl začít fungovat, by nám mohl přinést relevantnější, de facto online informace a mohlo by to znamenat pružnější reakci státu i s tím, že by se pružně měnily sazby zejména na silnicích první třídy.

Já myslím, že se do toho sporu, který probíhá mezi uchazeči, my jako zásadová, ale konstruktivní opozice nebudeme plést. Můžeme, jak máme v ODS rádi výraz dlouhodobě (nesrozumitelné) zvedat obočí, zejména když Úřad pro ochranu

hospodářské soutěže mění o 180 stupňů své stanovisko, ale to je věc toho úřadu, to určitě není věc Poslanecké sněmovny. A za sebe říkám, že bychom nepodporovali to, abychom věci, které patří exekutivě, dávali do zákona. Já myslím, že to rozdělení moci musíme držet, ano, a víte, že my velmi často kritizujeme vládu, přinášíme jiné koncepty, o kterých si myslíme, že jsou lepší. Ale nemyslíme si například, že by se rozsah zpoplatnění silnic první trídy měl řešit zákonem. Ano, pokud má někdo pocit, že to je špatně, je naprostě legitimní to kritizovat, dávat lepší nápady, ukazovat chyby toho systému, případně v okamžiku, kdy někdo převezme moc, to může i nějakým způsobem modifikovat, zejména když ten systém bude otevřený a bude umožňovat softwarové možnosti, měnit parametry.

Jinak všichni ti uchazeči, což řekneme úplně otevřeně, legitimně hájí své ekonomické zájmy. Nikomu nic nevyčítám. Pokud legislativa má možnosti odvolání, podávání rozkladu umožňuje, tak ať je klidně využívají. Jenom bych se vrátil k tomu, co říkal pan ministr a můj kolega Ivan Adamec. Měli bychom popřemýšlet, co bychom zákonem opravdu upravit mohli, lhůty pro rozhodování Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Já myslím, že to musí být rozumné, že zejména ty rozklady nemůžou být 30 dnů, to myslím všichni chápeme, ale ze zkušeností mnohých z nás ať už z vládní, nebo regionální, nebo komunální úrovně víme, že se někdy velmi protahuje i to rozhodnutí v první stupni. A myslím, že zejména tam bychom se mohli shodnout a debatovat o změně. Neříkáme, jak má rozhodnout, ale aby to šlo rychle. Aby ti zadavatelé věděli, zda v reálné době jsou schopni tu investici zahájit, nebo ne, aby případně alokovali zdroj někam jinam, nebo ne.

Já souhlasím s tím, co říkal Ivan Adamec. Je škoda, že tehdejší většina neumožnila debatu na plénu. Myslím, že dnešní průběh interpelace ukazuje, že ta debata je věcná. Možná se ukazují jiné názory na řešení, ale to je normální. A není nijak vyloženě politická, nebo vyhroceně politická. Na to přece máme daně, karenční dobu, sociální systémy, zdravotnické systémy. Najdeme si dost oblastí, v kterých se vede velmi často ostřejší politická debata, a mně to vůbec nevadí.

Ale díky tomu, jak dlouho trvá příprava stavby, realizace stavby, tak tady musí existovat nějaká (nesrozumitelné). Ale ona v zásadě existuje. Když se podíváte stávající dálniční síť a plánovanou, tak se nevede politický spor o ty trasy. Ano, v některých místech jsou lokální spory, jestli nemá být obchvat o kilometr dál od města nebo ne, ale v zásadě ta debata je dávno za námi. Udělali to naši předchůdci a nepřeme se o to, jak má vypadat naše dálniční síť. Přeme se o to, jakými nástroji zrychlit přípravu a pak následnou realizaci.

Já myslím, že my si všichni můžeme přát jenom jedno, aby případné spory, ať už u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, nebo u soudu, skončily včas. Aby stát měl šanci systém po 1. lednu 2020 provozovat, protože skutečně, a teď nebudu mluvit o té nákladové straně, těch 10 až 11 miliard by byl citelný výpadek (nesrozumitelné) v rozpočtu. Navíc by to mohlo vést i ke zvýšení intenzity kamionové dopravy, pokud bychom nebyli schopni ty sazby vybírat.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Zaregistroval jsem, že se hlási pan poslanec Polanský. Platí to? (Souhlas.) Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ondřej Polanský: Děkuji za slovo. Děkuji panu ministrovi za odpovědi. Ohledně té fabulace k 900 km a studii Deloitte. Já jsem to v té době nemohl úplně detailně sledovat, ale nesedí mi tam kauzalita. Ona se nejprve sešla ta expertní komise, tam si nejsem jistý datem. Potom přišlo to slavné usnesení vlády 1000/2016, to bylo 17. listopadu 2016. A teprve v prosinci přišla studie Deloitte, která mimochodem říká, že celkové dopady na měrné příjmy z mýta budou minus 18,3 %. Tolik k té výhodnosti. A je to jediný papír, jediná studie, která nějakým způsobem kvantifikuje dopad toho rozšíření. Takže otázka zůstává, na základě čeho se ta expertní komise rozhodla o rozšíření systému mýta o 900 km, když ta zpráva Deloitte přišla až o několik měsíců později. Tím bych tu otázku zpřesnil.

A pokud jde o to satelitní mýtné, tak máte, pane ministře, v kapse hotové řešení mýtného, které by pokryvalo celou Českou republiku. Bylo už v pilotním provozu, jezdilo s ním tisíce vozů České pošty a bylo to těsně před nasazením do ostrého provozu. Ten systém stále máte určitě k dispozici. Že jo, všecko to je... (Ministrova reakce mimo mikrofon.) Jasné, hardware byl sešrotován. Nicméně vyvinout to samé, co už bylo, přece musí být daleko lepší – a ta smlouva zněla na 700 milionů, teď už to bude mnohem míň, protože ta cesta už byla prošlapaná – je pořád lepší než 10 miliard za nový systém. A byla by to nástavba současného, takže by se vlastně nemuselo nic vypínat ani přepínat. Přirozený přechod. Já jakožto ajčák vždycky vím, jaký je problém vyměňovat jeden systém za druhý. Takže otázky zůstávají. Děkuju.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan ministr chce reagovat.

Ministr dopravy ČR Dan Tok: Chvilku počkám, jestli mě bude pan poslanec poslouchat, abych to nemusel opakovat znova. (Poslanec Polanský hovoří s poslancem Stanjurou.)

Já to trošku rozeberu. Zaprvé musíme si uvědomit pár momentů.

První moment je – vezmu to od zadu k tomu systému. Ten systém nikdy nebyl v ostrém provozu. A nikdy nebyl prověřen ani ověřen.

Zadruhé, trošku mě překvapuje, že vy tady horujete za to, abychom přímým zadáním zadali rozšíření toho systému, když tady byl požadavek, aby to bylo otevřené výběrové řízení, abychom dali šanci všem technologiím a všem firmám. Takže si řekněme, to, co vy mi dneska říkáte, je nějaká nadstavba nad mikrovlnný mýtný systém, který vznikl v roce 2002, dejme tomu, protože byl vyvinut a pak se tedy dovyvíjel dál. A mluvíme o pořizovacích nákladech, které srovnáváte se službou, která je desetiletá a která obsahuje veškeré náklady i na palubní jednotky a na všechny věci. Takže tady trošku měříme hrušky s jablký, které se změřit nedají.

Chci říct jenom jednu věc. Musíme tady porovnávat cenově deset let nebo třináct let, kdy jsme měli původní smlouvu na mikrovlnný systém, kdy tento stát zaplatil 24 miliard s tím, že má nasmlouvanou službu, za kterou zaplatí 10,7 miliardy za příštích deset let. Takže z hlediska výhodnosti je to určitě jasné.

Co se týče technologického pokroku, prostě ten systém Kapsch, který dneska provozujeme, je něco, co byla Nokia 3110, a dneska ten systém něco jakoby smartphone, který používáme, a jsou to jiné technologie.

Co se týče historie a určení kilometrů, já nezastírám, byla tady politická dohoda, která skončila usnesením vlády. Když si ho najdete, tak v tom usnesení vlády je, že vláda nám dává za úkol vypsat soutěž na ten počet kilometrů, který určí mýtný manažer, a bude v rozsahu od 850 do 3 000 km. A tomuto v tomto rozsahu ze studie Deloitte vyhovovalo přesně to číslo 900 km. Takže my jsme splnili přesně to, co nám vláda zadala. A já trvám na tom, že tam samozřejmě bylo... to definitivní je prostě odborné posouzení firmy Deloitte, které kilometry to mají být.

To vaše číslo minus 17 % – nevím, to si musíme vysvětlit. Tam je samozřejmě řečeno, že na těch 900 km se bude vybírat 80 % z toho, co se vybírá, nebo přes 80 %, co se vybírá dneska na těch jedničkách, což je pochopitelné, ale pořád je to příjem, pořád je to pozitivní. Možná je to o těch 17 % nižší, než je na stávajících vybraných jedničkách, ale pořád je to pozitivní číslo, takže tam nedochází k žádné ztrátě.

A jenom bych chtěl krátkou poznámku k panu místopředsedovi Stanjurovi. Ten nový systém do budoucna umožní i ten monitoring. Umožní to, že se ten systém dá potom rozšířit na všechny jedničky, mohou se monitorovat a může se přijít na to, jaké jsou kde toky, a může i k té regulaci dojít. Myslím si, že každá příští politická reprezentace, která bude mít na starosti exekutivu, to znamená vládu a Ministerstvo dopravy, tak může potom přistoupit i k těmto věcem. Ten systém je takto konstruován a umožňuje to. Děkuju.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Do rozpravy je přihlášen pan poslanec Adamec.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, pane předsedo. Pane ministře, kolegyně, kolegové, jsem rád, že tady ta diskuse probíhá v této podobě. Chtěl bych potvrdit slova pana předsedy Stanjury. My rozhodně nehodláme zasahovat tady jako poslanci do exekutivy. To nám nepřísluší. Ale připomněl bych skutečně to, že ÚOHS vydal stanovisko, které vzápětí poprel. A to vždycky samozřejmě vzbudí podezření. A mě moc mrzí, že ta diskuse tady na plénu Sněmovny tehdy neproběhla v plné mře, jak si ji můžeme dovolit.

Ale chtěl jsem říct jednu věc a byl bych nerad, aby to tady zapadlo. To se netýká samozřejmě pana ministra a Ministerstva dopravy, ale to se týká zmiňovaného ÚOHS. Z vlastní praxe bych se chtěl podělit se svou osobní zkušeností. Stavěli jsme investici za půl miliardy, z toho 40 % bylo z evropských peněz, a před dokončením stavby přišel úředník z Ministerstva financí a poslal na nás ÚOHS. A víte, co bylo nejhorší? Že ten ÚOHS v prvoinstančním řízení rozhodl po 16 měsících! A my jsme dlužili stavební společnosti stovky milionů korun, které jsme nebyli schopni vyplatit. A pro nás to bylo likvidační. Proto jsem tady o tom hovořil, že takhle závažně zakázky, jako je vypsání tendru na mýto – chápu, že ta původní smlouva nebyla úplně nejlepší, že to nebylo úplně jednoduché, ale když se stanou takovéto věci u takovéto zakázky, tak to samozřejmě vzbuzuje pochybnosti. A je lepší ty pochybnosti si

vyvrátit hned na začátku, než to nechat bublat pod povrchem a neřešit to a strkat hlavu do píska, jak to předvedla minulá Sněmovna. Tak proto jsem rád, že ta diskuse tady probíhá.

A jinak už k tomu vlastně já osobně nemám co říct. Věřím tomu, že to bude fungovat podstatně lépe.

Ještě bych upozornil na to, co jsem říkal ve své úvodní řeči, že skutečně hejtmani nebo starostové nebo primátoři by vůbec neměli zasahovat do toho, jak se stát rozhodne zpoplatňovat své komunikace. To opravdu povede k chaosu a nikdy se na tom nedohodneme a vždycky to bude ne 900 km, ale vždycky 50, 100 kilometrů a víc ani ránu. Takže na to jsem chtěl taky upozornit. A byl bych rád, kdyby Ministerstvo dopravy a pan ministr k tomu takto přistupovali, že prostě je to jeho výsostné právo, právo vlády i právo ministra a právo ministerstva. Tak ho využijte.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Polanský se hlásí ještě jednou.

Poslanec Ondřej Polanský: Já už tedy budu hodný, i když argumentovat bychom mohli asi ještě hodně dlouho. Pokusím se jenom shrnout konstruktivně, co bychom tedy dělali my piráti. Nejprve bych chtěl zmínit, už jsem to načal, nicméně problém číslo jedna je celková vize výběru mýta v České republice a příslušná cenová politika. Současné problémy pramení podle mého z absence dlouhodobé koncepce výběru mýta. Současnost, že v letech 2007 zavedla Česká republika systém, který je nákladné rozšířit o další placené úseky – přičemž tato potřeba nejprve existovala původně do roku 2011, poté zase do roku 2016 ne, a teď už zase ano – implikuje nekoncepčnost Ministerstva dopravy v oblastech dlouhodobého plánování. Důvodem možná může být neexistence zákona o mýtném – já sice nejsem příznivcem nových zákonů, nicméně tady bych jej možná zvážil – který by vlastně tu koncepci a vizi nějakým způsobem ukotvil a Ministerstvo ji nemohlo neustále svéhlavě měnit, protože výsledkem je potom taková nepovedená náhrada jednoho systému za druhý, nepovedená minimálně v té procesní rovině výběru teď, nikoli v té technologické.

K Nokii 3110 a ke smartphonu. Já bych tam zahrnul vlastně i to, že to satelitní mýtné už v České republice existovalo, tak ono by se to dalo říct i tak, že vyměňujeme Nokii 3110 za desetkrát předraženější displej z Nokie 3110, protože to satelitní mýtné, které soutěžíme, je vlastně funkčností podmínou toho systému, který tady už v pilotním režimu fungoval.

Momentálně je mýto ošetřeno několika odstavci v zákoně o podmírkách provozu na pozemních komunikacích, což je možná podle mého nedostatečné.

A další skutečnost k zamýšlení stran navýšení příjmu státu z mýta. Mohlo by být realizováno zvýšením tarifů za kilometr, které stále patří k těm nejnižším v Evropské unii. Na to, že jsme tranzitní země, je to škoda. Jejich zvýšení např. o 4 % by zvedlo výnosy o 1 mld. Kč bez nutnosti dodatečných investic nebo změn.

Teď si ještě neodpustím takové futurologické okénko aneb dlouhodobé řešení systému mýta podle Pirátů. Z mého pohledu bych současný systém provozoval dál dalších, řekněme, pět až deset let s tím, že by se tlačilo neustále na snižování provozní ceny. Momentálně, tuším, 1,54 mld. z vybraných 10 mld. Přitom by Ministerstvo vypracovalo věcný záměr zákona o mýtném, který bude především upravovat principy a dlouhodobou koncepci zpoplatňování silniční sítě v České republice, principy výpočtu kilometrické sazby tak, aby rozumně reflektovala situaci v Evropské unii, opotřebovávání infrastruktury, technologický rozvoj a ostatní faktory.

Za druhé, Ministerstvo by zpracovalo technologickou studii realizovatelnosti systému beznákladové varianty mýtného systému vycházejícího z technologického rozvoje. Tady ta myšlenka vychází z toho, že do pěti, deseti let z každého automobilu bude v podstatě informační uzel. Kooperativní systémy typu C-ITS, jednotek eCall, V2V komunikace, Vehicle-2-Infrastructure a dalších, mobilních aplikací, udělá z auta jeden velký informační uzel, který bude neustále komunikovat nejen s infrastrukturou, ale i s ostatními vozy vedle sebe. Ty technologie jsou už na spadnutí. Vizí je, aby mýtný systém v České republice byl realizován pouze jakousi aplikací do tohoto systému, jakousi naprostě beznákladovou verzí, kdy nebude třeba udržovat drahý systém distribuce palubních jednotek a dalších.

Theoreticky řečeno, prakticky by systém mýtného mohl již dnes být realizován mobilním telefonem. Ta technologie umožnuje všechno, co od výběru mýtného požadujeme, a v ideálním světě, z mého pohledu, by mýtný systém byla jenom jedna aplikace, kterou si řidič stáhne a jede. Do deseti let totiž předpokládám, že jak mikrovlnný, tak ale i satelitní systém bude koncepčně morálně zastaralý, tudíž nevidím důvod v tom, proč bychom před koncem životnosti obou systémů, které bych řadil spíše do 20. století, měli měnit jeden za druhým.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobré dopoledne. Přeje si reagovat pan ministr dopravy Dan Ťok. Prosím, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, nechci už prodlužovat debatu, ale mám dvě nebo tři krátké poznámky.

K té futurologii. Vite, to, co jste tady popsal, že by stát mohl ještě pět let provozovat ten systém provozovat a snižovat jeho náklady, je trošku problém. Aby se toto dalo udělat, tak byste museli zneplatnit zákon o veřejných zakázkách. Neexistuje žádný nástroj, jakým to můžete legálně udělat. Předpokládal jsem a předpokládám, že Poslanecká sněmovna stále trvá na tom, abychom jednali podle zákona, a toto fakt udělat nešlo. Jestli takový nápad máte, on to sice popísal Kapsch velmi pečlivě a některé věty, které jste tady četl, tak jako by vypadly z projevu této firmy, ale řekněme si na rovinu, to zásadní, co tam Kapsch říká, tam bylo, že velmi cudně zamlčel, jakým způsobem bychom servisní smlouvu s ním udělali na dalších pět let. To je první věc.

Druhá věc, když jste říkal, že tento systém, co máme, je podmnožina toho, který už tady máme, ona to není pravda. A kdyby to byla pravda, tak chci jenom připomenout jednu podmínku ze soutěže a ta podmínka ze soutěže byla, že všechno, co stát vlastní nebo vlastnil, nabízející může bezplatně použít. Jinými slovy, jestliže tady dneska Kapsch říká, že tady byl systém za 700 milionů, který fungoval a byl funkční, mohl ho použít a tím způsobem velmi radikálně snížit svoji nabídku, což evidentně neudělal, protože v té soutěži neuspěl. Říkejme věci tak, jak jsou, opravdu pravdivě. Je to opravdu nový systém a není to nic starého.

K těm vizím. K těm vizím se víceméně hlásím a myslím si, že to takto fungovat může a že aplikace vypadají hezky. Musíme k tomu říci ono b), a to b) je, že průměrné stáří vozového parku v České republice se nám zvyšuje, už je, myslím, skoro sedmnáct let. Představa, že všechny vozy budou tím informačním centrem posílat všechny informace, od toho jsme ještě setsakra daleko, a než se k tomu dostaneme, to bude docela složité. Souhlasím s vámi, že můžeme kamionům nařídit, že ty věci budou mít rychleji, ale pokud bychom to chtěli aplikovat na všechny i osobní vozy tak, jak jste vy v té vizi zmíňoval, myslím si, že toto je nezanedbatelná věc, protože změna aut na taková, která budou komunikovat, je otázka v našem případě možná jedná a půl generace, ona je to docela dlouhá věc. Ale jedině, že by potom Sněmovna řekla, že všem přikazuje si změnit auta rychle, ale to si myslím, že by bylo politicky velmi nepopulární. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Jinak jsem dostal požadavek, že je v sále zima, abych zařídil, aby bylo tepleji. Jenom vzkazují, že už jsem to zařídil, prý se více zatopí. Ten požadavek byl od více poslanců. Chtěl jsem vám to jenom říci, ale upřímně, co nevím, je, kdy ucítíte výsledek. Asi se na tom pracuje.

Pane poslanče, vy chcete doplnit. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Polanský: Děkuji. Schválně jsem zmínil právě, že je to otázka do budoucnosti, že by to byla jedna a půl generace, než se nám tady vymění auta za nějaká komunikující, nevím. Před deseti lety, určitě si vzpomínáte, neexistovaly smartphony. Dneska ho má úplně každý. Rozvoj ve chvíli, kdy možnost informační jednotky na palubě přinese nějakou velkou výhodu pro uživatele, třeba rychlejší projekti křižovatky nebo něco podobného, ono se to rozšíří velice rychle.

Možná jednu věc k těm větám, jak jste říkal, že vypadají jako od Kapsch. Poprosil bych vás, jestli byste řekl který, protože jestliže jsem odněkud citoval, byly to především zprávy NKÚ. Z těch bylo citováno asi nejvíce.

Poslední věc je k systému, jak poradit, jakým způsobem bych pokračoval dále, aniž bych porušil zákon o veřejných zakázkách. Jednoduše bych nevypisoval zakázku na dodávku nového mýtného systému, ale tehdy před těmi lety, už v roce 2016, mohla padnout zakázka na nového provozovatele toho daného systému. Každý by byl asi ve výhodě ve chvíli, kdy by se účastnil, nicméně i tak by se to řízení dalo dělat otevřeně. Měli jsme o tom poměrně dlouhý hovor s panem Kopřivou na ministerstvu.

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byl pan poslanec Polanský a opět pan ministr si přeje reagovat. Máte slovo. Prosím.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Nechci prodlužovat, jenom úplně poslední a krátká věta. Navrhoval jsem to a vláda mě poslala pryč, že chce soutěž na mýto.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Táži se, zda je nějaký další zájem o vystoupení. Není další zájem o vystoupení. Pokud se již nikdo nehlásí, končím rozpravu a táži se poslance Ivana Adamec, zdali navrhuje nějaké usnesení. Nenavrhujete žádné usnesení. Končím tento bod.

Dostaneme se tedy k další interpelaci a týká se předsedy vlády. Andrej Babiš odpověděl na interpelaci poslance Zbyňka Stanjury ve věci plánovaných investic na rok 2019 a desetiletého investičního plánu. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 361. Otevřím rozpravu a předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Pan premiér je dneska omluven, tak já navrhoji přerušit projednávání této interpelace do přítomnosti pana premiéra.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobře. O tomto návrhu bychom měli hlasovat. Ano, žádost o odhlášení, takže vás odhlásím. Přihlaste se znova svými hlasovacími kartami. Svolám poslance ještě do sálu. Vypadá to, že počtu snad dosáhneme. Zagonguji ještě jednou... Ještě zagonguji. Potfebovali bychom, aby nás tady bylo 67, a je nás tady 66. Poprosil bych, abychom se přihlásili, protože jestli je nás tady 67, tak to myslím, že je právě ten počet. Tady se někdo odhlašuje a přihlašuje, ale snad je to teď v pořádku.

Takže budeme hlasovat o vašem návrhu, aby se přerušil tento bod, tato interpelace, do přítomnosti pana premiéra.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko. Kdo je proti?

Hlasování číslo 46, přihlášeno 75 poslanců, pro 47, proti 1. Výsledek byl přijat. Takže tuto interpelaci přerušuji do přítomnosti pana premiéra.

Máme tady další podobný případ. Předseda vlády Andrej Babiš odpověděl na interpelaci poslankyně Věry Kovářové ve věci hospodaření Kanceláře prezidenta republiky. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 363. Takže otevřím rozpravu. Paní poslankyně Věra Kovářová, máte slovo, prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Máte pravdu, je to ten samý případ, takže zopakuji návrh, aby vzhledem k tomu, že pan premiér je rádně omluven, aby se tato interpelace přerušila do přítomnosti pana premiéra.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nechám o tom návrhu hlasovat. Jenom tady mám jednu omluvu. Omlouvá se ministr zdravotnictví Adam Vojtěch od 10 hodin z pracovních důvodů. A pak tady mám ještě jednu omluvu, ale to už bylo přečteno – mezi 9.00 a 10.30 se omlouvá z pracovních důvodů paní poslankyně Lenka Dražilová.

Znovu svolám poslance do sálu a budeme hlasovat o tom, aby se přerušila i tato interpelace do přítomnosti pana premiéra. Myslím, že můžeme nechat hlasovat.

Takže kdo je pro přerušení, stiskněte tlačítko. Kdo je proti?

Hlasování číslo 47, přihlášeno 77 poslanců, pro 47, (proti 1). Návrh byl přijat. Takže tuto interpelaci také přerušíme do přítomnosti pana premiéra.

Začneme další, a to je na ministra zdravotnictví Adama Vojtěcha, který je, jak jsem teď nahlásil, omluven. Ministr zdravotnictví Adam Vojtěch odpověděl na interpelaci poslance Vítka Kaňkovského ve věci neprůhledného nakládání s investičními a provozními zdroji Státním ústavem pro kontrolu léčiv. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 370. Jestli jsem měl správnou informaci, tak pan poslanec Kaňkovský tady není, takže tuto interpelaci tím pádem odkládám.

Máme další interpelaci a je to na ministryně financí Alenu Schillerovou, která odpověděla na interpelaci poslance Vojtěcha Munzara ve věci postupu Finanční správy ČR při zjišťování informací od novomanželského páru o svatební hostině. Interpelace se spolu s odpověďí a další odpovědí, kterou ministryně financí Alena Schillerová vypracovala na základě usnesení Poslanecké sněmovny vyslovující nesouhlas s původní odpovědí na interpelaci, předkládá jako sněmovní tisk 371. Takže otvírám rozpravu a pan poslanec Vojtěch Munzar. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Vzhledem k tomu, že se paní ministryně řádně omluvila, tady avizuju, že se omluvila i mně osobně, zároveň si v té nové odpovědi postěžovala, že minule při projednávání se nemohla vyjádřit, dokončit svoji odpověď, protože tady nebyla a díky poslancům za hnutí ANO nebyla ta interpelace přerušena. Já věřím, že teď, že dnes se to podaří, a proto navrhoji přerušit do přítomnosti paní ministryně. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Registruji váš návrh. Opět zagonguji a budeme o vašem návrhu hlasovat. Nechám neprodleně hlasovat.

Kdo je pro přerušení? Zahajuji hlasování, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 48, přihlášeno 78 poslanců, pro 47, proti 1. Návrh byl přijat. Takže tato interpelaci bude přerušena do přítomnosti paní ministryně.

Další interpelace. Předseda vlády Andrej Babiš odpověděl na interpelaci poslance Mariana Jurečky ve věci zachování dotačního programu udržování a obnova kulturního dědictví venkova. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 373. Já tedy otvíram rozpravu. Pan poslanec Marian Jurečka tady není, dobré, takže tuto interpelaci odložíme.

Dále máme další interpelaci, což už je poslední, kterou tady mám v pořadí. A je to – předseda vlády Andrej Babiš odpověděl na interpelaci poslankyně Olgy Richterové ve včí řešení sociálně vyloučených lokalit a akutních problémů sídliště Janov. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 376. Takže otvírám rozpravu. Paní poslankyně Olga Richterová zde je, takže vás prosím o vyjádření. Máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Já jsem panu premiérovi dodala sedmistránkový rozklad k tomu, s čím jsem nebyla spokojena v jeho odpovědi. A protože bych ráda slyšela od něj osobně, oč jde, tak bych navrhla přerušení projednávání do přítomnosti pana premiéra. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobре, reflektoji váš návrh. Takže bych o vašem návrhu nechal neprodleně hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přerušení do přítomnosti pana premiéra? Kdo je proti?

Hlasování číslo 49, přihlášeno 79 poslanců, pro 49, proti 1. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že jsme pro dnešní den ukončili projednávání odpovědí na písemné interpelace poslanců. A jelikož jsem nezaregistroval nějakou jinou dohodu předsedů poslaneckých klubů, tak přerušuji jednání do 11 hodin.

(Jednání přerušeno v 10.18 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.00 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je 11 hodin, budeme pokračovat body z bloku zprávy, návrhy a další. Připomínám, že odpoledne se budeme věnovat bodu 230, což jsou ústní interpelace.

Ptám se také pro jistotu, zda má někdo návrh na změnu schváleného pořadu 26. schůze. Žádný takový návrh nevidím, tak než přejdeme k prvnímu bodu, tak vás seznámím s omluvami, které jsou zde k dispozici. Pan poslanec Farský se omlouvá z dnešního jednání od 9.30 do 11.00 z důvodu pracovního jednání v Praze, pan poslanec Marek Výborný se omlouvá v době od 10.00 do 12.30 z pracovních důvodů, paní poslankyně Jana Černochová po celý dnešní den z pracovních důvodů, pan poslanec Radek Zlesák z dnešního jednání od 10 do 11 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Pavel Plzák od 11.00 do 12.00 z pracovních důvodů dnešní den, paní poslankyně Mračková Vildumetzová od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů a od 10.00 do 11.00 z pracovních důvodů pan poslanec Josef Kott.

Hlásí se pan místopředseda Píkal, má slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Já jenom využiji svého přednostního práva k tomu, abych řekl, že vzhledem k tomu, že se nám opět nepodařilo kvůli nepřítomnosti členů vlády naplnit písemné interpelace v ten čas, tak na příštím grémium navrhnou, abychom v ten případný čas utvořili nějakou dohodu a využili ho ke

schvalování nějakých bodů v závislosti na tom, jak se nám dnes podaří schvalovat nebo neschvalovat ty zprávy, abychom tam zařadili třeba nekontroverzní mezinárodní smlouvy nebo něco takového. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane místopředsedo. A zahajuji projednávání prvního bodu... A s přednostním právem pan předseda Stanjura. Máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Omlouvám se, ale já s tím názorem zásadně nesouhlasím. Máme trvat na tom, abychom naplnili význam písemných interpelací. Ne že to takhle přijmeme, že tady ministři nebudou a budeme projednávat něco jiného. Pak by se z toho stalo pravidlo. Pak ty písemné interpelace úplně zrušíme. A opravdu myslím, že není projevem politické kultury, když poslanci nejsou ochotni hlasovat pro přerušení interpelace, když není ministr přítomen. Mně to připadá mimořádně neslušné. Úplně něco jiného je, když se hlasuje, zda má ministr tu odpověď přepracovat, nebo ne. Tomu naprostoto rozumím. Ale k čemu pak ty písemné interpelace jsou, když ministr není, je omluven? My to jako opozice akceptujeme, přijdeme, požádáme o přerušení do přítomnosti daného ministra, a vlajkonoš hnutí ANO ukáže takhle. Myslím si prostě, že se to prostě nedělá.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Tak nyní otevírám avizovaný bod

173.

Informace o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky ve 2. pololetí 2017 */sněmovní tisk 125/*

Tento materiál uvede ministr obrany Lubomír Metnar. Pana ministra, který mě možná teď neslyší, prosím, aby se ujal slova a uvedl tento materiál. Prosím, máte slovo.

Ministr obrany ČR Lubomír Metnar: Děkuji vám za slovo, vážený pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, tímto bych vás rád požádal o vzeti na vědom sněmovního tisku č. 125. Jedná se o informace o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky ve 2. pololetí roku 2017. Tento materiál byl podrobně projednán na výboru pro obranu. Děkuji za podporu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Informaci projednal výbor pro obranu. Usnesení máme k dispozici. Jde o sněmovní tisk 125/1. Pan zpravodaj výboru Pavel Růžička je přítomen. Prosím, pane poslance, informujte nás o jednání výboru.

Poslanec Pavel Růžička: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, jako zpravodaj sněmovního tisku 125 jsem pověřen seznámit vás s usnesením výboru pro obranu k informaci o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky ve 2. pololetí roku 2017. Usnesení výboru pro obranu načtu v podrobné rozpravě.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Zahajuji všeobecnou rozpravu. Není žádná přihláška do všeobecné rozpravy. Všeobecnou rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova po všeobecné rozpravě. Není. Otevím podrobnou rozpravu, pan zpravodaj už se do ní přihlásil.

Poslanec Pavel Růžička: Usnesení výboru pro obranu z 8. schůze ze dne 25. dubna 2018 k sněmovnímu tisku č. 125. Výbor pro obranu Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR, aby sněmovní tisk 125 vzala na vědomí.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do podrobné rozpravy? Nehlásí. Podrobnou rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova. Není. Takže přivolal jsem poslankyně a poslance, kteří nejsou přítomni v jednacím sále, a budeme hlasovat o návrhu usnesení. Jsem přesvědčen, že stačí to, že nám to pan zpravodaj přečetl v podrobné rozpravě – nebo je zájem, aby to bylo čteno ještě jednou? Takový zájem nevidím.

Takže zahajuji hlasování o navrženém usnesení. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 50, přihlášeno 130 poslanců, pro 120, proti 5. Návrh byl přijat. Končím projednávání tohoto bodu.

Otevím bod

174.

Informace o účasti ozbrojených sil ČR na vojenských cvičeních mimo území ČR a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území ČR za období červenec až prosinec 2017 /sněmovní tisk 127/

Tento materiál opět uvede pan ministr obrany Metnar. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr obrany ČR Lubomír Metnar: Opět děkuji vám, vážený pane předsedající, za slovo.

Znova, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, i tímto bych vás opět rád požádal o vzetí na vědomí sněmovního tisku č. 127. Jak již zaznělo, jedná se o informace o účasti ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo

území České republiky a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území České republiky za období měsíce červenec až prosinec 2017. Opět tento materiál byl podrobně projednán na výboru pro obranu. A požádal bych vás o podporu. Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře. Usnesení výboru pro obranu máme k dispozici jako sněmovní tisk 127/1. I v tomto případě je zpravodajem výboru pan poslanec Růžička. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Růžička: Takže vážené kolegyně, kolegové, jako zpravodaj sněmovního tisku 127 jsem pověřen vás seznámit s usnesením výboru pro obranu k tomuto sněmovnímu tisku. Usnesení rovněž načtu v podrobné rozpravě.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Otevím všeobecnou rozpravu, do které nevidím žádnou přihlášku. Všeobecnou rozpravu končím. Je zájem o závěrečná slova? Není. Otevím podrobnou rozpravu. Pan poslanec Růžička má slovo.

Poslanec Pavel Růžička: Usnesení výboru pro obranu z 8. schůze ze dne 25. dubna 2018, sněmovní tisk č. 127. Výbor pro obranu Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR doporučuje Poslanecké sněmovně, aby tento sněmovní tisk vzala na vědomí.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Ještě je zájem o vystoupení v podrobné rozpravě? Není. Podrobnou rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova nevidím.

Přistoupíme k hlasování o usnesení, jak ho přečetl pan zpravodaj.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 51, přihlášeno 133 poslanců, pro 129, proti nikdo. Návrh byl přijat. Končím projednávání tohoto bodu.

Otevím bod

175.

1. doplněk k účasti ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo území České republiky a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území České republiky v roce 2018 /sněmovní tisk 166/

Prosím pana ministra obrany Metnara, aby také tento sněmovní tisk uvedl. Prosím, máte slovo.

Ministr obrany ČR Lubomír Metnar: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Dovolte mi, abych vás opět tímto požádal o vzetí na vědomí sněmovního tisku 166. Jedná se o 1. doplněk k účasti ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo území České republiky a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území České republiky v roce 2018. Taktéž tento materiál byl podrobně projednán ve výboru pro obranu. Dovoluj si vás požádat o podporu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře. Usnesení výboru pro obranu máme doručeno jako sněmovní tisk 166/1. Zpravodajem výboru je v tomto případě pan poslanec Bartošek. Prosím pana zpravodaje, aby se ujal slova.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Výbor pro obranu tento sněmovní tisk číslo 166/1 projednal s tím, že souhlasil, aby Poslanecká sněmovna vzala předložený doplněk na vědomí a ugovala představitele Ministerstva obrany a armády České republiky, aby se české ozbrojené sily účastnily mezinárodních cvičeních ještě více a častěji se zapojením jednotek na vyšších úrovních, včetně praporní.

Přijali jsme usnesení, které doporučuje, aby Poslanecká sněmovna vzala tento tisk na vědomí. Přečtu je v podrobné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Zahajuji všeobecnou rozpravu, do které není nikdo přihlášen, takže všeobecnou rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova nevidím. Zahajuji podrobnou rozpravu, do které se hlásí pan předseda Bartošek v roli zpravodaje. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji. Výbor pro obranu tento sněmovní tisk dne 9. května 2018 projednal. Jedná se o sněmovní tisk číslo 166/1. Konstatujeme, že výbor pro obranu Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po rozpravě doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby 1. doplněk k účasti ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo území České republiky a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území České republiky v roce 2018 jako sněmovní tisk číslo 166/1 vzala na vědomí. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Je zájem o vystoupení ve všeobecné rozpravě? Není. Všeobecnou rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova také není.

Přistoupíme k hlasování o tom, že bereme na vědomí tento sněmovní tisk, jak nás s tím návrhem seznámil pan zpravodaj.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 52, přihlášeno 136 poslanců, pro 128, proti nikdo. Návrh byl přijat. Končím projednávání tohoto bodu.

Mezitím přišly další omluvy. Pan poslanec Hnilička se omlouvá z dnešního jednání v době od 15.00 do 17.30 z důvodu jednání, pan poslanec Ivan Bartoš se omlouvá od 15 hodin do konce dnešního jednání Poslanecké sněmovny a pan poslanec Martin Kupka od 11.00 do 11.45 z pracovních důvodů.

Otevírám projednávání sněmovního tisku číslo 187.

176.

Informace o nasazení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v roce 2017 /sněmovní tisk 187/

Prosím pana ministra Metnara o uvedení tohoto sněmovního tisku. Prosím, máte slovo.

Ministr obrany ČR Lubomír Metnar: Děkuji vám za slovo, vážený pane předsedající. Dovolte mi, abych vás seznámil s tímto sněmovním tiskem číslo 187. Hlavním obsahem materiálu jsou informace o politických, vojenských a finančních aspektech působení českých jednotek a vojáků v roce 2017 v Afghánistánu, Kosovu, Bosně a Hercegovině, na Sinajském poloostrově, Golanských výšinách, ve Velké Británii, Maliské republice, Iráku a Itálii.

Součástí materiálu je také informace o uskutečnění projektů rychlého dopadu, které byly v roce 2017 realizovány, ale pouze v Afghánistánu, a informace o stavu zapojení České republiky do misí OSN v roce 2017 a o příležitostech a možnostech pro působení České republiky v těchto misích na základě usnesení Bezpečnostní rady státu ze dne 9. června 2015. Podobně jako v předchozích letech, tak i v loňském roce zůstala pro Českou republiku prioritní mise Resolute Support v Afghánistánu.

Děkuji za podporu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministro. Máme k dispozici usnesení výboru pro obranu, sněmovní tisk 187/1. Výbor zde zastupuje zpravodaj pan poslanec Růžička, kterému předávám slovo.

Poslanec Pavel Růžička: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, jako zpravodaj sněmovního tisku 187 jsem pověřen seznámit vás s usnesením výboru pro obranu k informaci o nasazení sil a prostředků resortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v roce 2017. Vyhádil se k tomu pan ministr. Já bych jenom dodal, že předkládaný materiál vypovídá o zodpovědném přístupu resortu Ministerstva obrany k naplňování schváleného mandátu v náročných podmínkách měnícího se geopoliticko-bezpečnostního prostředí, to je zejména přehodnocení strategie USA vůči Afghánistánu.

Usnesení načtu v podrobné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Otevím všeobecnou rozpravu. Nikdo není přihlášen ani se nikdo nehlásí. Všeobecnou rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova není. Otevím podrobnou rozpravu. Pan zpravodaj je přihlášen o podrobné rozpravy. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Růžička: Usnesení výboru pro obranu ze 13. schůze k sněmovnímu tisku číslo 187: Výbor pro obranu Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby informaci vzala na vědomí. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nikdo další se nehlásí. Končím všeobecnou rozpravu. Zájem o závěrečná slova není.

Můžeme přistoupit k hlasování o tom, že vezmeme tento sněmovní tisk na vědomí, tak jak nás s návrhem usnesení seznámil pan zpravodaj.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 53, přihlášeno 135 poslanců, pro 118, proti 6. Návrh byl přijat. Končím projednávání tohoto bodu.

Otevím projednávání bodu

177.

**Informace o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států
uskutečněných přes území České republiky v 1. pololetí 2018
/sněmovní tisk 271/**

Pan ministr Metnar tuto informaci opět uvede. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr obrany ČR Lubomír Metnar: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, tento materiál obsahuje ucelený přehled o přistání, přeletech a průjezdech do 48 hodin v České republice jiných ozbrojených sil přes území České republiky, a to za první pololetí roku 2018. Součástí materiálu je i porovnání jednotlivých počtů přeletů cizích vojenských letadel a pozemních přeprav cizích ozbrojených sil případně přes území České republiky za posledních pět let.

Jenom krátký statistický údaj za rok 2018. Na území České republiky se uskutečnilo celkem 3 458 leteckých přeprav včetně 869 charterových letů a 166 přistání jiných ozbrojených sil.

Rovněž tento materiál byl podrobně projednán ve výboru pro obranu. Děkuji za podporu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Výbor pro obranu, který projednal, nám předložil usnesení jako sněmovní tisk 271/1, zpravodajem výboru je v tomto případě pan poslanec Radek Zlesák, kterému předávám slovo.

Poslanec Radek Zlesák: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážení kolegové, vážené kolegyně, výbor pro obranu Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR informaci o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území ČR v 1. pololetí 2018 projednal 26. září 2018 na své 14. schůzi. Jeho usnesení načtu v podrobné rozpravě.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Otevím všeobecnou rozpravu. Nikdo není přihlášen do všeobecné rozpravy? Hlásíte se? Ne. Ano, tomu rozumím, ale tam ještě nejsme. Všeobecnou rozpravu končím. Je zájem o závěrečná slova? Není.

Zahajuji podrobnou rozpravu. Do ní je přihlášen pan zpravodaj. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radek Zlesák: Výbor pro obranu doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR, aby informaci o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území ČR v 1. pololetí 2018 vzala na vědomí.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Žádná další přihláška do podrobné rozpravy není. Končím podrobnou rozpravu. Je zájem o závěrečná slova? Není.

Než přistoupíme k hlasování, vyhovím žádosti o odhlášení. Všechny jsem vás odhlásil. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme tedy hlasovat o návrhu usnesení, tak jak ho v podrobné rozpravě přečetl pan zpravodaj. Nyní jsme připraveni na hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 54, přihlášeno 129, pro 119, proti 6. Návrh byl přijat. Končím projednávání tohoto bodu.

Otevím sněmovní tisk 272.

178.

Rozhodnutí vlády o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států přes území České republiky v roce 2019 */sněmovní tisk 272/*

Pan ministr obrany Metnar už je připraven, aby nám uvedl tento materiál. Prosím, máte slovo.

Ministr obrany ČR Lubomír Metnar: Děkuji za slovo. Vláda svým usnesením povolila přelety a průjezdy ozbrojených sil států EU, které ratifikovaly smlouvu Evropské obranné agentury. Dále povolila uskutečnit přelety a průjezdy ozbrojeným silám členských států Organizace Severoatlantické smlouvy a státům zúčastněným v programu Partnerství pro mír. V neposlední řadě i státům, s nimiž ČR udržuje partnerské vztahy. Povolit přelet bude možné také pro ozbrojené síly ostatních států, ale pouze za předpokladu souhlasného stanoviska z Ministerstva zahraničních věcí. Schváleným uvedeným postupem bude ČR v dané oblasti u našich spojenců vnímaná jako spolehlivý a důvěryhodný partner.

Rozhodnutí vlády je také zcela v souladu s provedenou analýzou ministerstva ke stávající právní úpravě uvedené problematiky dosavadní praxe vyslovování souhlasu s přelety a průjezdy ozbrojených sil přes území ČR, kterou vláda ČR vzala na vědomí svým usnesením číslo 580 z 22. července 2015.

Tento materiál rovněž tak projednal výbor pro obranu a já vás žádám o jeho podporu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, sněmovní tisk projednal výbor pro obranu. Usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 272/1. Původně navržená zpravodajka výboru paní poslankyně Černochová je omluvena. Prosím pana poslance Michala Ratiborského, aby se ujal role zpravodaje. Připomínám, že v tomto případě o změně zpravodaje Sněmovna nehlasuje. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Ratiborský: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych vás seznámil s usnesením výboru pro obranu, které načtu v podrobné rozpravě.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Otevím všeobecnou rozpravu. Nikdo se do ní nehlásí. Všeobecnou rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova není. Otevím podrobnou rozpravu. Pan zpravodaj Ratiborský se do ní přihlásil. Prosím, máte slovo.

Poslanec Michal Ratiborský: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, výbor pro obranu Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR projednal tento tisk na 14. schůzi ze dne 26. září 2018. Výbor pro obranu doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR, aby rozhodnutí vlády o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států přes území ČR v roce 2019 vzala na vědomí.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Je ještě zájem o vystoupení v podrobné rozpravě? Není. Zájem o závěrečná slova také není.

Takže přistoupíme k hlasování o návrhu tak, jak byl přednesen panem zpravodajem v podrobné rozpravě.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 55, přihlášeno 130 poslanců, pro 102, proti 5. Návrh byl přijat a končím projednávání tohoto bodu.

Zahajuji projednávání sněmovního tisku 283.

179.

2. doplněk k účasti ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo území České republiky a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území České republiky v roce 2018
/sněmovní tisk 283/ - první čtení

Pan ministr Metnar nám uvede tento sněmovní tisk. Prosím, máte slovo.

Ministr obrany ČR Lubomír Metnar: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Tento materiál obsahuje informace o nově plánovaných devíti cvičeních ozbrojených sil ČR v roce 2018 a upřesňující informace o 17 cvičeních, která již byla vládou schválena. U těchto cvičení došlo během jejich přípravy ke změnám některých atributů přesahujících schválený rámec. Uvedené změny v plánu cvičení se zahraničními partnery odražejí zejména požadavky zahraničních partnerů v oblasti přípravy do zahraničních operací včetně výstavby, schopnosti dosažení aliančních standardů a aktuální potřeby armády ČR. Detailní výčet změn je uveden v příloze tohoto materiálu.

Cvičení uvedená ve 2. doplňku budou financována v rámci schváleného rozpočtu kapitoly 307, což je Ministerstvo obrany na rok 2018. Dodatečně požadavky na navýšení rozpočtu Ministerstva obrany proto nevznikají.

Opět tento materiál byl projednán ve výboru pro obranu a děkuji za jeho podporu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Usnesení výboru pro obranu máme k dispozici jako sněmovní tisk 283/1. Zpravodajem výboru je v tomto případě opět pan poslanec Pavel Růžička, kterému dávám slovo.

Poslanec Pavel Růžička: Děkuji pane předsedající. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, poslanci, jako zpravodaj sněmovního tisku číslo 283 jsem pověřen seznámit vás s usnesením výboru pro obranu v tisku 2. doplněk k účasti ozbrojených sil ČR na vojenských cvičeních mimo území ČR a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území ČR v roce 2018. Usnesení výboru pro obranu načtu v podrobné rozpravě.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Otevřím všeobecnou rozpravu, do které se nikdo nehlásí. Všeobecnou rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova není. Otevřím podrobnou rozpravu. Pan zpravodaj Růžička má slovo.

Poslanec Pavel Ružička: Usnesení výboru pro obranu z 15. schůze ze dne 7. listopadu 2018 jako sněmovní tisk číslo 283. Výbor pro obranu doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR, aby 2. doplněk účasti ozbrojených sil ČR vzal na vědomí. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Další vystoupení v podrobné rozpravě nebude. Podrobnou rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova není. Přistupuji k hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 56. Přihlášeno je 133 poslanců, pro 122, proti nikdo. Návrh byl přijat. Končím projednávání tohoto bodu.

Zahajuji projednávání sněmovního tisku 304. Jde o

180.

**Informace o účasti ozbrojených sil ČR na vojenských cvičeních
mimo území ČR a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských
cvičeních na území ČR za období leden až červen 2018
/sněmovní tisk 304/**

Pan ministr obrany Metnar je už připraven. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr obrany ČR Lubomír Metnar: Děkuji vám, vážený pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, tento materiál obsahuje informace o realizovaných vojenských cvičeních v rozsahu schváleném vládou České republiky. Jednotky ozbrojených sil České republiky v tomto období se zúčastnily 62 vojenských cvičení se zahraničními partnery mimo území České republiky, 30 cvičení se zahraničními partnery na území České republiky. Celková finanční částka potřebná k provedení těchto cvičení činila 60,2 milionu korun.

Hlavní úkoly ozbrojených sil České republiky v oblasti cvičení se zahraničními partnery v prvním pololetí roku 2018 byly příprava jednotek k nasazení v operacích, rozvoj interoperability v rámci bilaterální regionální spolupráce a výstavba schopností. Detailní přehled cvičení za období leden až červen 2018 je uveden v příloze tohoto materiálu.

Takéž byl tento materiál projednán ve výboru pro obranu a i tady vás žádám o podporu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Usnesení výboru pro obranu nám bylo doručeno jako sněmovní tisk 304/1. Zpravodajem je pan poslanec Jan Lipavský, kterému dávám slovo.

Poslanec Jan Lipavský: Dobrý den, dámy a pánové, vážený pane předsedající. Výbor pro obranu na své 15. schůzi dne 7. listopadu tento tisk projednal a já v podrobné rozpravě načtu usnesení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Otevím všeobecnou rozpravu. Všeobecnou rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova není. Otevím podrobnou rozpravu. Pan zpravodaj má slovo.

Poslanec Jan Lipavský: Dámy a pánové, vážený pane předsedající. Načtu klíčovou část usnesení výboru pro obranu z 15. schůze ze dne 7. listopadu, kdy jsme tento materiál projednali. Výsledkem je, že výbor pro obranu doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby informaci o účasti ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo území České republiky a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území České republiky za období leden až červen 2015, sněmovní tisk číslo 304, vzala na vědomí.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu zpravodaji. Další přihláška do podrobné rozpravy není. Končím podrobnou rozpravu. Zájem o závěrečná slova také není.

Takže přistoupíme k hlasování o návrhu tak, jak nám ho přednesl pan zpravodaj.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 57. Přihlášeno je 137 poslanců, pro 125, proti nikdo. Návrh byl přijat. Končím projednávání tohoto bodu.

Zahajuji projednávání sněmovního tisku 358. Jde o

181.

**Účast ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních
mimo území České republiky a účast ozbrojených sil jiných států
na vojenských cvičeních na území České republiky v roce 2019
/sněmovní tisk 358/**

Tento materiál opět uveden pan ministr obrany Metnar, který má nyní slovo.

Ministr obrany ČR Lubomír Metnar: Děkuji vám, vážený pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je to poslední zpráva v tomto balíku, kterou vám předkládám. Tento sněmovní tisk obsahuje plán vojenských cvičení jednotek a štabů Armády České republiky se zahraniční účastí v roce 2019. Zahrnuje aktivity s ozbrojenými silami jak členských států NATO a Evropské unie, tak i s nečlenskými a partnerskými zeměmi NATO a Evropské unie.

Plán vychází z politicko-vojenských doporučení, z priorit a cíle zahraniční spolupráce rezortu Ministerstva obrany v roce 2019, z úkolů stanovených plánem činnosti rezortu Ministerstva obrany a programu pro cvičení NATO. Materiál obsahuje přehled plánovaných vojenských cvičení se zahraničními partnery v roce 2019, kdy je plánováno 145 cvičení ozbrojených sil mimo území České republiky a 62 cvičení ozbrojených sil jiných států na území České republiky.

Na základě politicko-vojenských priorit je plán cvičení účelně sestaven ze čtyř oblastí, a to rovněž příprava k nasazení do operací, pohotovostní síly, bilaterální a regionální spolupráce a výstavba schopnosti. Prioritním cílem cvičení se zahraničními partnery v roce 2019 bude prověřit a zvýšit úroveň připravenosti ozbrojených sil České republiky k její obraně v součinnosti se spojenci. Dále cvičení slouží jako příprava pro společné působení vojsk v operacích a pohotovostních silách mezinárodních organizací. Součástí materiálu je i pět cvičení ozbrojených sil jiných států na území České republiky, která budou uskutečněna bez přímé součinnosti s naší armádou.

Pro zajištění činnosti ozbrojených sil České republiky v rámci plánovaných mezinárodních cvičení v roce 2019 je v rozpočtu kapitoly Ministerstva obrany vyčleněna částka na tato cvičení v hodnotě 137,7 milionu korun.

Tento materiál byl projednán rovněž ve výboru pro obranu a děkuji vám za podporu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Usnesení výboru máme k dispozici jako sněmovní tisk 358/1. Zpravodajem výboru je pan poslanec Michal Ratiborský. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Michal Ratiborský: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, výbor pro obranu projednal tento tisk na své 18. schůzi dne 9. ledna. Návrh usnesení přečtu v podrobné rozpravě.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Otevíram všeobecnou rozpravu. Nikdo do ní není přihlášen, všeobecnou rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova není. Otevíram podrobnou rozpravu. Pan zpravodaj má slovo.

Poslanec Michal Ratiborský: Děkuji za slovo. Výbor pro obranu Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po úvodním vystoupení ministra obrany magistra Lubomíra Metnara doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby účast ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo území České republiky a účast ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území České republiky v roce 2019 vzala na vědomí.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Končím podrobnou rozpravu. Zájem o závěrečná slova není.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení, tak jak ho přednesl pan zpravodaj.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 58. Přihlášeno je 138 poslanců, pro 112, proti nikdo. Návrh byl přijat. Končím projednávání tohoto bodu.

Děkuji panu ministrovi obrany a všem zpravodajům ve věcech, které se týkaly obrany, a přecházíme k dalším bodům, k dalším zprávám. Otevím projednávání sněmovního tisku 78. Jde o

182.

Zpráva o činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání a o stavu v oblasti rozhlasového a televizního vysílání a v oblasti poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání za rok 2016 /sněmovní tisk 78/

Předloženou zprávu projednal volební výbor. Usnesení výboru máme k dispozici jako sněmovní tisk 78/1. Vítám zde zpravodajku výboru paní poslankyni Barbory Kořanovou a prosím ji, aby nás seznámila s usnesením výboru. Prosím máte slovo.

Poslankyně Barbora Kořanová: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte, abych přednesla zpravodajskou zprávu o činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání a o stavu v oblasti rozhlasového vysílání a v oblasti poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání na rok 2016. Jedná se o sněmovní tisk číslo 78.

Uvedená výroční zpráva byla předložena v řádném termínu. Volební výbor ji v sedmém volebním období na své 37. schůzi projednal jako sněmovní tisk 1103. Následně byl bod zařazen na projednání plénem Poslanecké sněmovny, nicméně v řádném termínu jej do konce minulého volebního období nestihla projednat. Z uvedeného důvodu tedy byla zpráva předložena v novém volebním období a volební výbor ji tak opět na své 6. schůzi projednal.

K obsahu zprávy. Rada pro rozhlasové a televizní vysílání v roce 2016 naplňovala bezezbytku své zákonné povinnosti. Rada rovněž pro každý rok stanovuje priority, jejichž naplnění umožňuje cíleně postupovat v dané oblasti a tento postup vyhodnotit. Leitmotivem v práci rady je ochrana dětí před negativními dopady vysílání a objektivita a vyváženosť předvolebního vysílání. Zvláštní pozornost si zaslouží prioritá týkající se mediální gramotnosti, v jejímž rámci byly představeny tři významné studie mapující úroveň mediální gramotnosti u osob do 15 let, nad 15 let a skupiny ohrozených osob. Jedná se o seniory a menšiny.

Je třeba zmínit i faktory, které v roce 2016 zásadně mění vývoj mediálního prostoru. Prvním je rozvoj technologií v prostředí internetu, druhým je chystaná digitalizace rádií a třetím je zveřejnění návrhu novely směrnice AVMS Evropskou komisí. Rozvíjejí se technologie, které umožňují kombinovat standardní televizní vysílání s platformami na bázi připojení k internetu a s tím související specifické

obsahy vysílání. Ty pak mohou spadat mimo stávající regulační rámec a mohou obsahovat prvky, které nebudou podléhat standardní kontrole, přestože mohou významně zasáhnout do práv diváků, potažmo spotřebitelů. Rada si proto stanovila prioritu vedoucí ke zmapování technologických možností s následnou reflexí ve vztahu k možné regulaci či podchycení oblastí, které se dle stávajících předpisů regulaci vymykají. Digitalizace rozhlasového vysílání představuje poměrně komplikovaný proces, v jehož rámci je hledáno pokud možno kompromisní stanovisko, které by bylo akceptováno pro všechny relevantní strany rozhlasového trhu, tedy Český rozhlas jako veřejnoprávní provozovatele, soukromoprávní provozovatele rozhlasového vysílání a také posluchače.

Otázka nejvhodnějšího postupu se řešila od roku 2015 na pracovní skupině pod gescí Ministerstva kultury a v roce 2016 byl jako výsledek činnosti schválen usnesením vlády č. 730 materiál Návrh rozvoje zemského digitálního vysílání Českého rozhlasu, který se dotýká i digitalizace rozhlasového vysílání jako celku. Rada se práce na tomto materiálu aktivně zúčastňovala, byla i připomínkovým místem pro schválení materiálu.

Rok 2016 byl na evropské úrovni velmi výrazně ovlivněn přípravou a následným zveřejněním návrhu novely celoevropského regulačního rámce, směrnice AVMS, který připravila Evropská komise. Na přípravu a připomínky k tomuto návrhu se zaměřila mezinárodní skupina ERGA, která sdružuje regulační orgány pro oblast audiovizuálních médií všech členských států Evropské unie a rada je jejím aktivním členem.

Návrh usnesení bych přednesla v podrobné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji vám. Otevím všeobecnou rozpravu. Nikdo do ní není přihlášen ani se nikdo nehlásí. Všeobecnou rozpravu končím. Závěrečné slovo ani nezazní, takže otevím podrobnou rozpravu, dávám slovo paní zpravodajce.

Poslankyně Barbora Kořanová: Usnesení volebního výboru z 6. schůze dne 10. května 2018 ke Zprávě o činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání a o stavu v oblasti rozhlasového a televizního vysílání a v oblasti poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání za rok 2016, sněmovní tisk 78.

Volební výbor Poslanecké sněmovny po vyslechnutí úvodního slova předsedy Rady pro rozhlasové a televizní vysílání pana Bc. Ivana Krejčího, zpravodajské zprávě poslankyně Barbory Kořanové a po rozpravě

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu schvaluje Zprávu o činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání o stavu v oblasti rozhlasového vysílání a televizního vysílání a v oblasti poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání za rok 2016 dle sněmovního tisku 78,

II. povídá předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu,

III. zmocňuje zpravodajku výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podala zprávu o projednání sněmovního tisku 78 volebním výborem.

Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Já děkuji a končím podrobnou rozpravu. Zájem o závěrečné slovo není, takže můžeme přistoupit k hlasování.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení, tak jak nás s ním seznámila paní zpravodajka. Jde o to, že Poslanecká sněmovna schvaluje Zprávu o činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 59, pro 145, promiňte, přihlášeno 144 poslanců, pro 109, proti 17. Návrh byl přijat. Ukončuji projednávání tohoto bodu.

Z dnešního jednání Poslanecké sněmovny se omlouvá pan poslanec Farský v době od 11 do 12 hodin z důvodu pracovního jednání v Praze.

Zahajuji projednávání sněmovního tisku 116.

185.

Výroční zpráva o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře v roce 2016 /sněmovní tisk 116/

Předloženou zprávu projednal volební výbor, usnesení máme k dispozici jako sněmovní tisk č. 116/1. Připraven je zpravodaj výboru pan poslanec Tomáš Martínek, kterému dávám slovo.

Poslanec Tomáš Martínek: Vážené dámy, vážení pánové, Výroční zpráva o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře v roce 2016 byla projednána volebním výborem na jeho 6. schůzi dne 10. května 2018. Úvodní slovo přednesl předseda Rady ČTK pan Miroslav Augustin. Přítomen byl také pan generální ředitel Jiří Majstr.

Ve zprávě bylo konstatováno mimo jiné, že ČTK hospodařila s mírným ziskem přes 4 miliony korun. Z hlediska činnosti ČTK bylo zmíněno především probíhající testování živých přenosů, videopřenosů, rozvoj zpravodajských webů, nově sjednocených pod značkou České noviny.cz, dokončení první fáze digitalizace fotobanky ČTK a proběhlé kurzy Akademie ČTK.

V roce 2016 byla Rada ČTK v plném složení sedmi členů. Doručeno bylo radě celkem 11 připomínek, kterými se podrobně zabývala.

Volební výbor jednohlasně přijal usnesení číslo 25, kde doporučil Poslanecké sněmovně schválit tuto výroční zprávu. Konkrétní znění usnesení bych načetl podrobně rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám všeobecnou rozpravu. Do všeobecné rozpravy se hlásí pan předseda Stanjura, prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jsem členem volebního výboru, a tak chci jenom připomenout, když jsme projednávali tuto a následující zprávy za následující roky, tak jsme byli upozorněni na problém digitalizace fotografického archivu ČTK. Měl jsem z té debaty pocit na volebním výboru, že všichni členové volebního výboru bez ohledu na politickou příslušnost jsou pro, že je to správné. Vlastně všichni slíbili panu řediteli i šéfovi rady, že to podpoří. My jsme připravili pozměňující návrh ke státnímu rozpočtu, členové výboru za ODS, podala ho paní kolegyně poslankyně Němcová, já jsem ho načetl v rámci druhého čtení, protože paní poslankyně byla služebně s delegací Sněmovny v zahraničí. A k mému velkému překvapení vládní většina odmítla těchto 15 milionů korun z rozpočtu 1,5 bilionu přidělit. Tak já checi na to jen upozornit.

Já samozřejmě podporuji usnesení volebního výboru, na tom není třeba nic měnit. Škoda, mohli jsme začít výrazněji, respektive ČTK mohla začít výrazněji řešit digitalizaci bezesporu cenného fotografického materiálu. Pevně věřím, že se v průběhu příštích měsíců najde cesta, jak tam ty peníze dostat. Vím, že pan poslanec Juchelka se v tom už nějak angažuje, a jak je můj oblíbený film a jak říká klasik, lépe později než nikdy. Tak věřím, že se ty peníze najdou a že tato z hlediska státního rozpočtu nevýznamná částka, ale pro ČTK částka významná, se najde a začne se pracovat intenzivně na digitalizaci tohoto archivu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Dále v rozpravě vystoupí pan poslanec Martinek.

Poslanec Tomáš Martinek: Já bych chtěl potvrdit jako člen volebního výboru tato slova. Doopravdy, ta shoda tam byla poměrně jasná, proto bylo mým překvapením, když se hlasovalo o státním rozpočtu, že daný pozměňovací návrh, který byl přednesen, neprošel. Protože na volebním výboru s ním souhlasili de facto všichni včetně předsedkyně rozpočtového výboru, takže to pro mě bylo doopravdy zvláštní.

Musíme si uvědomit, že ty archivy, které tam jsou, ty fotografické materiály apod., tak nejenom že ztrácejí na kvalitě každým rokem, a pokud se opravdu nezačne digitalizovat co nejdřív, tak to může být velký problém, ale je nutné je i popsat. A to popsání konkrétních materiálů mohou učinit pouze pamětníci, kteří zde samozřejmě také nebudou věční. Takže s tou digitalizací se musí začít doopravdy co nejdříve. Jako Piráti podporujeme digitalizaci archivu, takže budu jenom rád, když se najde nějaký způsob, jak ty peníze do rozpočtu České tiskové kanceláře nebo nějakým jiným způsobem (dostat), aby se tato akce mohla realizovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. V rozpravě dále vystoupí pan poslanec Rakušan. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vít Rakušan: Dobrý den. Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Pouze bych chtěl potvrdit, že daná materie se probírala i na podvýboru pro svobodu slova – vidím tam sedícího pana předsedu – a i tady byla jednoznačná shoda na tom, že částka 15 mil. korun se samozřejmě najít musí. Ten archiv je skutečně národní poklad, a pokud se ho včas nepodaří dát do digitální podoby, tak skutečně hrozí, že přijdeme o obrovský cenné informace, obrovský cenné prameny pro naši historii. Z našeho podvýboru nakonec vzešla i oficiální výzva směrem k Ministerstvu kultury, aby ve svých prostředcích tu částku, která zas není až tak ohromná, tedy těch 15 mil. korun, už v letošním roce našlo. A my doufáme, že se tak stane. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Dále je tu faktická poznámka pana předsedy Stanjury, po něm v rozpravě pan poslanec Kolovratník. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za připomenu. Já myslím, že tady máme trochu kompetenční spor v rámci Sněmovny. Nic proti podvýboru pro svobodu slova, i když mi to přijde trošku legrační, ale je to podvýbor petičního výboru. Mediální problematikou se zabývá volební výbor. Vím, že jste tam měli už Radu ČTK a podle mých zpráv se tam chystáte pozvat členy dalších mediálních rad. Já vás prosím, abyste to nedělali. Nechte to v kompetenci volebního výboru, ne podvýboru petičního. Pak se to projednává na dvou místech, vzniká z toho chaos, zmatek. Dost členů podvýboru pro svobodu slova chce přijít, když se budou projednávat materie na volebním výboru, bezesporu jako poslanec může. Přijde mi to mnohem lepší, když se to projednává pouze na jednom místě. Kdyby to byl náš podvýbor volebního výboru, tak tomu rozumím, že podvýbor zpracuje nějaký podklad pro výbor. Ale pokud je to podvýbor jiného výboru, tak nám členům volebního výboru tu kompetenci prosím ponechte.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktická poznámka pana poslance Luzara. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. Chápu kolegu předečníka. Na ten drobný kompetenční spor jsem také na podvýboru upozorňoval, že bychom se neměli soustředovat na činnost, kterou má tento výbor ve své gesci. Také jsem upozorňoval na to, že jako podvýbor řešíme spíše vztahy stížnostní, občané si píšou petice. Ono to nejsou velké petice. To můžou být jednotlivci, kteří se na petiční výbor obracejí. A ta mediální sféra tady s tímto docela silně souvisí. A právě jsme jednali, abychom pochopili tu činnost, jak se vypořádávají jednotliví radní v těchto radách, které jsou, právě s takovýmito, řekněme, jednorázovými dotazy, popř. jak fungují, jak to oni vnímají. Proto jsme si je na náš podvýbor pozvali, aby nás informovali. Nemá to vůbec nic společného s touto činností.

A ta poznámka týkající se digitalizace archivu, která tady zazněla, zazněla jakoby nad rámec toho, co ti radní informovali, že byli trošku zklamáni z činnosti nás poslanců, a využili toho, že tam jsme, a obrátili se v tomto duchu na nás.

I do budoucna se budu snažit velice přesně oddělovat kompetence výboru a podvýboru pod petičním výborem.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní v rozpravě pan poslanec Kolovratník, po něm pan poslanec Martínek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Dobrý den, pane předsedající. Děkuji za slovo a přeji hezké dopoledne. Určitě nebudu zasahovat do drobného kompetenčního sporu kolegů z opozice, ale slyšel jsem tu rétoriku ve vztahu k podpoře na mediálním výboru, my jako vládní koaliční poslanci jsme se přihlásili k té myšlence, pak tedy kritiku, že formou pozměňovacího návrhu, byť drobného, to nebylo podpořeno. Rozumím tomu, rozumím té opoziční rétorice. Ale tady chci říct jednoduchou věc a to vy, kolegové, moc dobře víte. Byť je to takto malý pozměňovací návrh, tak víte – a teď se nechci vracet k debatě o státním rozpočtu a vyvolat řadu faktických poznámek –, jak křehká ta konstrukce je, že jsme přistoupili ke všem pozměňovacím návrhům, ať byly malé, nebo velké, nějakým způsobem a nějakým rozhodnutím.

Já si myslím, že správná cesta, a tady asi ve shodě budeme, je letošní rok. Pokud vedení ČTK půjde vyjednávat do svého resortu, tedy do Ministerstva kultury, tak věřím, že bude vyslyšeno. A pokud vyslyšeno nebude, tak určitě, a teď mohu mluvit snad za sebe i za své kolegy, taková volání podpoříme, ať už formou osobní schůzky, anebo i účasti na našem výboru. To tady rád veřejně do záznamu prohlásím. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Martínek má slovo.

Poslanec Tomáš Martínek: Já bych byl rád jako člen volebního výboru a současně člen zmíněného podvýboru, asi jediná osoba, určitě jediná osoba, která je členem obou orgánů, aby ty kompetence, jak bylo zmíněno, ohledně minimálně veřejnoprávních médií zůstaly volebnímu výboru už jen proto, že to je velice citlivá otázka a měla by se řešit na veřejně přístupném jednání. Přece jen podvýbor je zpravidla utajený, i když v tomhle případě to tak nebylo. Proto budu jenom rád, když se takhle dohodneme. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do všeobecné rozpravy? Ne. Všeobecnou rozpravu končím. Zájem o závěrečné slovo není. Otevírám podrobnou rozpravu. Do ní je přihlášen pan poslanec Martínek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Tomáš Martínek: Já bych tu načetl. Volební výbor doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu schvaluje Výroční zprávu o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře v roce 2016 dle sněmovního tisku č. 116.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Končím podrobnou rozpravu. Zájem o závěrečné slovo není.

Přistoupíme k hlasování o návrhu usnesení, tak jak ho přečetl pan zpravodaj.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 60, přihlášeno 148 poslanců, pro 131, proti nikdo. Návrh byl schválen. Končím projednávání tohoto bodu.

Otevírám sněmovní tisk 141, je to

186.

Zpráva o činnosti finančního arbitra za rok 2017 /sněmovní tisk 141/

Tento sněmovní tisk projednal rozpočtový výbor. Usnesení výboru máme k dispozici jako sněmovní tisk 141/1. Zpravodajem rozpočtového výboru byl pan poslanec Petr Vrána, který není přítomen, nahradí ho pan poslanec Karel Rais v roli zpravodaje. Připomínám, že ani v tomto případě nemusíme o změně zpravodaje rozhodovat hlasováním.

Dávám nyní slovo panu poslanci Raisovi, aby nás informoval o jednání výboru.

Poslanec Karel Rais: Přeji dobrý den. Tak co se týká činnosti finančního arbitra, v roce 2017 bylo zahájeno 1 352 řízení. Nejčastěji projednávanými spory a vyřizovanými dotazy bylo životní pojištění a spotřebitelský úvěr z 82 %, pak probíhala i řízení, která byla zahájena v předchozích obdobích. Celkem proběhlo 3 220 řízení. Délku řízení ovlivňuje strana arbitra dovést strany sporu ke smíru nebo zpětnému vzetí návrhu. Výsledky za rok 2017 tak odpovídaly této snaze, kdy u rozhodných sporů bylo právě 60 % ukončeno schváleným smírem.

Co se týká hospodaření instituce, Kancelář finančního arbitra je organizační složkou státu a samostatnou účetní jednotkou, jejíž příjmy jsou součástí rozpočtové kapitoly Ministerstva financí. Schválený rozpočet výdajů na rok 2017 byl 56 690 tis., skutečné výdaje byly 53 521 tis., rozpočet na výdaje byl čerpán ze 79 %.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane zpravodaji. Zahajuji všeobecnou rozpravu, do které se hlásí pan poslanec Martínek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Tomáš Martínek: Děkuji. Vážené dámy, vážení pánové, ohledně činnosti finančního arbitra bych rád zmínil, že z pohledu mnoha spotřebitelů finančních služeb nepracuje optimálně. Finanční arbitr eviduje velké množství nerozhodnutých případů. Původně byl finanční arbitr zřízen proto, aby se urychlilo rozhodovací řízení. Místo toho zde rozhodnutí trvá i dle než rok. Evidentně tak finanční arbitr nestihá řešit mnoho problémů z finančního trhu.

Z toho důvodu bych rád apeloval na vládu, aby zajistila finančnímu arbitrovi dostatek prostředků pro zlepšení jeho činnosti, aby všichni klienti byli chráněni proti nekalým praktikám některých osob na finančním trhu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do všeobecné rozpravy? Ne, všeobecnou rozpravu končím. Zahajuji podrobnou rozpravu. Pan zpravodaj vystoupí v podrobné rozpravě. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Já tady mám k dispozici usnesení rozpočtového výboru ze dne 9. května 2018 ke zprávě o činnosti finančního arbitra za rok 2017, sněmovní tisk 141. Po úvodním slově finanční arbitry paní Nedělkové, zpravodajské zprávě poslance Petra Vrány a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu:

I. bere na vědomí Zprávu o činnosti finančního arbitra za rok 2017;

II. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu bere na vědomí Zprávu o činnosti finančního arbitra za rok 2071;

III. pověřuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Podrobnou rozpravu končím. Zájem o závěrečné slovo není.

Budeme hlasovat o usnesení, že bereme na vědomí Zprávu o činnosti finančního arbitra za rok 2017, tak jak ho načetl pan zpravodaj.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 61 přihlášeno 149 poslanců, pro 130, proti nikdo. Návrh byl přijat. Končím projednávání tohoto bodu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré poledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády, budeme pokračovat podle schváleného pořadu schůze bodem číslo

187.

Výroční zpráva Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2017

/sněmovní tisk 142/

Sněmovní tisk projednal volební výbor, jehož usnesení vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 142/1. Požádám Martina Kolovratníka, který je zpravodajem volebního

výboru, aby nás informoval o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Ještě jednou přeji dobré teď již odpoledne, kolegyně, kolegové. Je to zpráva za rok 2017. V té časové posloupnosti tady to zpoždění je relativně běžné. Český rozhlas i Česká televize mají povinnost tento typ zprávy o činnosti předložit, schválit ze své strany do konce března následujícího roku, což se v tomto případě stalo. Rada Českého rozhlasu měla tu zprávu vypracovánu 28. března a my tedy na našem volebním výboru jsme se k ní dostali v loňském roce 27. září a dnes tedy je tady na programu pléna Poslanecké sněmovny.

Velmi stručně zrekapituluji jednání, které proběhlo na volebním výboru. Zprávu přednášela předsedkyně rady Hana Dohnálková. Ta zpráva je opravdu velmi obsáhlá, popisuje poslechovosti jednotlivých stanic, organizační změny, technické záležitosti. To, co jsem já potom ve své zprávě řekneme ohodnotil nebo vyzdvíhl, byla skutečnost, kterou vnímám pozitivně, a vidím tam trochu rozdíl mezi Českým rozhlasem a Českou televizi. Pozitivní ve smyslu nebo ve směru k rozhlasu, že Rada Českého rozhlasu komunikuje s veřejností velmi transparentně a otevřeně. Oni na webových stránkách zveřejňují jak zápisy ze všech svých jednání, tak i usnesení, jaká přijali, a vypořádají se po jednom se všemi posluchačskými dotazy nebo připomínkami. Tedy každý dopis, každá stížnost je na webu Českého rozhlasu zveřejněna a zároveň je tam zveřejněno i to, jak se s ní Rada Českého rozhlasu vypořádala.

Jedno téma, které hodně rezonovalo v té debatě, se týkalo propouštění v Českém rozhlasu, ke kterému docházelo ne tedy v roce 2017, ale poté v roce 2018. Pochopitelně výbor se na něj ptal. Padla tam informace taková, že rozhlas zůžil, snížil svůj počet o 116 zaměstnanců, z toho 30 pozic bylo dlouhodoběji neobsazených, 30 pracovníků bylo v důchodovém věku a 56 bylo těch, kteří se na tom ukončení dohodli, odešli tedy dohodou. Pro rozhlas to znamenalo úsporu ve výši 63 mil. korun, což já za sebe jak tedy na výboru, tak i zde na pleně podporuji, protože si myslím, že i s rozvojem moderních technologií zaměstnanost skutečně nemusí být až tak vysoká.

Jiné zásadní spory nebo problémy na výboru nebyly. Bylo přijato usnesení, které tedy doporučuje tuto zprávu o činnosti rozhlasu za rok 2017 schválit a v podrobné rozpravě vás s usnesením seznámím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Otevím všeobecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku. Ptám se, jestli se hlásí někdo z místa. Nikdo se nehlásí, rozpravu končím. Přistoupíme k rozpravě podrobné a požádám pana zpravodaje o přednesení návrhu usnesení.

Poslanec Martin Kolovratník: Usnesení volebního výboru je standardní – z 10. schůze z 27. září. Volební výbor po vyslechnutí úvodního slova předsedkyně rady Hany Dohnálkové a zpravodajské zprávě poslance Kolovratníka:

I. doporučuje Poslanecké sněmovně, aby přijala následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu schvaluje Výroční zprávu Rady Českého rozhlasu o činnosti českého rozhlasu za rok 2017 dle sněmovního tisku 142;

II. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Sněmovny;

III. zmocňuje zpravodaje, aby na schůzi Poslanecké sněmovny projednal zprávu o projednání, což jsem právě učinil.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. O té části, která je předmětem našeho usnesení, budeme hlasovat, pokud se nikdo nehlásí do podrobné rozpravy. Není tomu tak. Podrobnou rozpravu koním.

O závěrečné slovo není zájem, můžeme tedy hlasovat o návrhu usnesení v hlasování 62, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 62 z přítomných 150 poslanců pro 94, proti 17. Návrh byl schválen. Usnesení bylo schváleno. Děkuji panu zpravodaji a končím bod číslo 187.

Pokračovat budeme bodem

189.

Zdravotně pojistné plány zdravotních pojišťoven na rok 2018 s vyjádřením vlády spolu se souhrnným hodnocením, hodnocením zdravotně pojistných plánů na rok 2018 a střednědobých výhledů na roky 2019 a 2020 jednotlivých zdravotních pojišťoven a tabulkovými přílohami
/sněmovní tisk 148/

Tento materiál uvede pan ministr zdravotnictví Adam Vojtěch. Požádám zpravodaje výboru Petra Třešňáka, aby zaujal místo u stolku zpravodajů. Pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte tedy, abych uvedl materiál, který se týká zhodnocení předpokládaného vývoje systému veřejného zdravotního pojištění na základě návrhu zdravotně pojistných plánů na rok 2018. Opět jako u minulého bodu je to bohužel trošku se zpožděním, protože jak určitě víte, rok 2018 skončil, ale ten materiál se dostal na stůl až nyní. Stejně tak ten materiál obsahuje střednědobé výhledy na rok 2019 a 2020.

V současné době stále veřejné zdravotní pojištění provádí sedm zdravotních pojišťoven včetně Všeobecné zdravotní pojišťovny. Zdravotně pojistné plány prošly standardním procesem posouzení ze strany Ministerstva zdravotnictví a Ministerstva financí, které zhodnotilo jejich obsah, soulad s veřejným zájmem, soulad se všemi zákony a modelacemi dopadů úhradové vyhlášky na rok 2018, a takto je schvánilo, stejně tak samozřejmě byly schváleny předtím samosprávnými orgány daných zdravotních pojišťoven.

Pokud bych měl pouze ve stručnosti říci, co patří mezi nejdůležitější parametry v rámci roku 2018, které ovlivnily hospodaření zdravotních pojišťoven, tak bezesporu je to pokračující a stále pokračující pozitivní ekonomický vývoj, který je spojen s navýšením odvodu ekonomicky aktivního obyvatelstva, tedy příjmů systému veřejného zdravotního pojištění, stejně tak došlo opětovně k navýšení platby za státní pojištěnce, zvýšila se rovněž minimální mzda z 11 tisíc na 12 tisíc s účinností od 1. ledna 2018 a také měsíční pojistné osob bez zdanitelých příjmů.

Pokud jde o celková makročísla zdravotně pojistných plánů, tak příjmy systému veřejného zdravotního pojištění na rok 2018 byly plánovány ve výši 297 mld. korun, což představuje meziroční nárůst o 5,6 %, výdaje systému ve výši 295 mld. Výdaje se tedy navýšily o 7,3 %. Celkové saldo tak dosahuje kladného salda ve výši 1,75 mld., což je pozitivní. Nakonec tedy celkový vývoj, resp. výsledek systému se zdá, že bude ještě pozitivnější za rok 2018.

Odhad průměrných nákladů na zdravotní služby na jednoho pojištěnce se rovněž zvýšil, dosáhl částky 27 243 korun, nárůst o 1 728 korun průměrného nákladu na pojištěnce, což je v relativním vyjádření meziroční nárůst o 6,8 %.

Žádná ze zdravotních pojišťoven k 31. prosinci 2018 nepředpokládá existenci závazků po lhůtě splatnosti. Finanční zásoby na útech zdravotních pojišťoven se zdají být dobré, takže pojišťovny mají dostatečné rezervy a jejich hospodaření tak je v souladu s příslušnými právními předpisy.

Vláda tento materiál schválila na svém zasedání 27. února 2018.

To je asi vše. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru zdravotnictví Adamu Vojtěchovi. Tento sněmovní tisk byl přikázán výboru pro zdravotnictví. Jeho usnesení vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 148/1. Požádám zpravodaje Petru Třešňáka, aby nás informoval o jednání výboru a přednesl návrh usnesení. Pane zpravodaji.

Poslanec Petr Třešňák: Hezký den. Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, vážené kolegyně, vážení kolegové, jako zpravodaj výboru pro zdravotnictví si vás dovoluji požádat o schválení tisku 148, pojistné plány zdravotních pojišťoven pro rok 2018. Většinu základních ukazatelů zde shrnul pan ministr, tak abych je příliš nerekapituloval, tak pouze zmíním, že tedy celkově systém veřejného zdravotního pojištění podle očekávané skutečnosti roku 2017 vykázal příjmy ve výši 281,38 miliardy Kč a výdaje 275,43 miliardy Kč a dosáhl tak přebytku 5,95 miliardy Kč. V roce 2018 byly naplánované příjmy v částce 297,19 miliardy Kč a výdaje 295,44 miliardy Kč. Systém by v tomto, tedy teď už v roce 2018, měl hospodařit s přebytkem ve výši 1,75 miliardy Kč.

Podrobnější členění příjmů a výdajů je obsahem jednotlivých kapitol zprávy, hodnocení zdravotně pojistných plánů jednotlivých zdravotních pojišťoven a dále ještě tabulkové přílohy. Potom se přihlásím ještě o slovo v obecné rozpravě.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Zahajuji všeobecnou rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku. Ptám se, jestli se někdo hlásí z místa. Do obecné rozpravy? Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Petr Třešňák: Děkuji. Tedy ještě jednou, nechtěl jsem využívat pozici zpravodaje ke svému soukromému názoru, ale prostě zde musím poznamenat tu skutečnost, a pan ministr mi dá jistě za pravdu, už jenom to, že jsem svou řeč musel vlastně přepisovat z budoucího času nejen do přítomného, ale už i do minulého.

Zdravotně pojistné plány jsou vlastně rozpočty zdravotních pojišťoven a mají tak být schvalovány nejlépe rok předchozí, nebo nejpozději na začátku daného roku. Pojišťovny totiž mají povinnost předkládat svoje pojistné plány Sněmovně na začátku roku, aby podle nich mohly hospodařit. A tady se setkáváme s jevem, že na začátku roku 2019 vlastně schvaluji rozpočet na rok 2018. To mi přijde skutečně absurdní.

Takže můj apel na pana ministra, ušetřím si tím i interpelaci, zda by bylo možné takto důležitý tisk tedy příště se snažit zařadit skutečně na začátek daného roku, abychom ho neschvalovali s ročním zpožděním.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Kdo dál v rozpravě? Pan ministr zdravotnictví. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Velmi krátká reakce. Určitě souhlasím. Je pravda, že vláda schválila ten materiál na začátku roku, ale pak samozřejmě byl ve Sněmovně a čekal na projednání. Pokusíme se změnit v tomto směru i trošku legislativu, aby to fungovalo do budoucna lépe, protože souhlasím, že to není úplně ideální v tomto směru. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru. Kdo dál ve všeobecné rozpravě? Ano, prosím. Pane poslance, máte slovo.

Poslanec Milan Brázdil: Děkuji. Bude to spíš jenom technická. A nešlo by to udělat tak – je to vůbec potřebné, aby se to schvalovalo? Je nutné, abychom... Nedá se ta norma změnit, když je vidět, že vlastně stejně ty pojišťovny bez problémů fungují i bez toho pojistného plánu? Čili jestli by to nakonec nebylo jednodušší okleštít to a odstranit tu povinnost. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Brázdilovi. Pokud nemá nikdo, všeobecnou rozpravu končím. Otevím rozpravu podrobnou a požádám o konkrétní usnesení, které budeme schvalovat. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Petr Třešňák: Dovolte mi tedy, abych vás seznámil se stanoviskem výboru. Výbor pro zdravotnictví Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky

příjal 17. května 2018 následující usnesení: zaprvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby vyslovila souhlas se Zdravotně pojistními plány zdravotních pojišťoven na rok 2018 s vyjádřením vlády spolu se souhrnným hodnocením, hodnocením zdravotně pojistných plánů na rok 2018 a střednědobých výhledů na roky 2019 a 2020 jednotlivých zdravotních pojišťoven a tabulkovými přílohami, a zadruhé zmocňuje zpravodaje výboru, aby se stanoviskem výboru seznámil schůzí Poslanecké sněmovny. (Hluk v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Kdo dál do podrobné rozpravy? Pokud se nikdo nehlásí, podrobnou rozpravu končím. Je zájem o závěrečná slova? Není tomu tak.

Můžeme tedy přikročit k hlasování číslo 63, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro návrh usnesení. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 63 z přítomných 148 pro 126, proti nikdo. Usnesení bylo schváleno. Děkuji panu ministru zdravotnictví, děkuji zpravodaji a končím bod 189.

Dalším bodem našeho jednání je bod číslo

190.
**Zpráva o činnosti a hospodaření Úřadu pro přístup
k dopravní infrastrukturě za rok 2017**
/sněmovní tisk 149/

Tento sněmovní tisk projednal hospodářský výbor, jehož usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 149/1. Požádám zpravodaje hospodářského výboru poslance Ondřeje Polanského, aby nás informoval o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Ale než mu dám slovo, požádám sněmovnu o klid. Máte slovo.

Poslanec Ondřej Polanský: Děkuji za slovo. Vážené dámy a pánové, členové vlády, Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky se předkládá materiál Zpráva o činnosti a hospodaření Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře za rok 2017. Zákonem č. 322/2016 Sb. byl k 1. 4. 2017 Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře se sídlem v Praze zřízen. ÚPDI je ústředním orgánem státní správy. Jeho hlavním předmětem činnosti je regulace přístupu na železniční dopravní cestu, regulace přístupu ke službám včetně řešení sporů a cenová kontrola v oblasti železničních drah. ÚPDI má též na starosti dohled nad vyjednáváním letištních poplatků a řešením problémů interoperability evropského elektronického mýta. Předkládaná zpráva byla vypracována na základě § 9 zákona č. 322/2016 Sb. a poskytuje základní přehled o činnosti Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře v roce 2017.

Zpráva byla předložena vládě ČR a Poslanecké sněmovně. Vláda zprávu vzala na vědomí dne 27. března 2018. Dále výroční zpráva ÚPDI za rok 2017 byla

projednávána na hospodářském výboru dne 5. června 2018. Úvodní slovo přednesl předseda úřadu Pavel Kodym. Ve zprávě bylo konstatováno, podrobněji popsáno, jakým způsobem úřad vznikal, hledal prostory a nabíral v roce 2017 zaměstnance.

Jak už jsem říkal, hospodářský výbor Poslanecké sněmovny se se zprávou seznámil 5. června 2018 a přijal následující usnesení: Hospodářský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po vyslechnutí výkladu předsedy Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře Pavla Kodyma, zpravodajské zprávy poslance Ondřeje Polanského a po obecné a podrobné rozpravě zaprvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky schválit Zprávu o činnosti a hospodaření Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře za rok 2017, sněmovní tisk 149, zadruhé pověřuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky přednesl zprávu o výsledku projednávání této zprávy v hospodářském výboru, což se stalo, zatřetí pověřuje předsedu výboru, aby předložil toto usnesení předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Otevím všeobecnou rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Nikoho nevidím. Rozpravu končím. Přistoupíme k rozpravě podrobné. Nemám přihlášku. Pane zpravodaji, jenom tu část, která se týká usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím.

Poslanec Ondřej Polanský: Děkuji. Usnesení by znělo: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky schvaluje Výroční zprávu o činnosti ÚPDI za rok 2017 dle sněmovního tisku 149.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ještě někdo do podrobné rozpravy? Nikoho nevidím. Rozpravu končím. Usnesení jste slyšeli.

Budeme hlasovat v hlasování číslo 64, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro schválení Zprávy o činnosti Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře za rok 2017. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 64. Z přihlášených 149 pro 118, proti nikdo. Zpráva byla chválena. Děkuji panu zpravodaji a končím bod 190.

Budeme pokračovat bodem 191, je to Přehled o činnosti cenových kontrolních orgánů za rok 2017 pro Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR, sněmovní tisk 155. Mám ale tady problém, protože materiál měla uvádět ministryně financí České republiky. Paní ministryni nevidím. Odložíme zprávu tedy na konec bloku zpráv.

Pokračovat budeme bodem

192.

**Zpráva o činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání a o stavu
v oblasti rozhlasového a televizního vysílání a v oblasti poskytování
audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání za rok 2017**
/sněmovní tisk 163/

Sněmovní tisk projednal volební výbor, jehož usnesení vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 163/1. Požádám zpravodaje volebního výboru poslance Tomáše Martínka, aby nás informoval o jednání výboru a přednesl návrh usnesení. Máte slovo, pane zpravodaji.

Poslanec Tomáš Martínek: Děkuji. Vážené dámy, vážení pánové, Zpráva o činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání a o stavu v oblasti rozhlasového a televizního vysílání a v oblasti poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání za rok 2017 byla projednána volebním výborem na jeho 9. schůzi dne 4. září 2018. Úvodní slovo přednesl předseda RRTV pan Ivan Krejčí.

Ve zprávě byly jmenovány hlavní priority rady pro rok 2017, mezi jinými např. ochrana dětských diváků a posluchačů či objektivita a vyváženosť předvolebního vysílání.

Zpráva obsahuje i některé údaje statistického charakteru. V roce 2017 rada vydala celkem 140 upozornění na porušení zákona. Rada zahájila celkem 76 správních řízení, resp. řízení o přestupku, a uložila celkem 29 pokut. Správní rozhodnutí rady či postup rady byly napadeny 13 žalobami. Zaplaceno bylo v tomto období 18 pokut v celkové výši 1 345 000 Kč. V roce 2017 rada obdržela 195 žádostí o informace, z nichž byly dvě odmítnuty.

Volební výbor vydal 10. září 2018 usnesení, ve kterém doporučuje tuto výroční zprávu schválit. Konkrétní znění usnesení bych načetl v podrobné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Otevříám všeobecnou rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Otevříám rozpravu podrobnou a požádám zpravodaje o návrh na usnesení, který se týká Poslanecké sněmovny.

Poslanec Tomáš Martínek: Děkuji. Volební výbor doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu schvaluje Zprávu o činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání a o stavu v oblasti rozhlasového a televizního vysílání a v oblasti poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání za rok 2017 dle sněmovního tisku 163.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Rozhodneme v hlasování číslo 65, pokud se všem nikdo nehlásí do rozpravy podrobné. Nikoho nevidím. I podrobnou rozpravu mohu skončit a o závěrečné slovo také není zájem.

Zahajuji hlasování číslo 65. Ptám se, kdo je pro návrh usnesení. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 65 z přítomných 149 pro 89, proti 19. Návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh usnesení byl přijat, a můžeme skončit tento bod a poděkovat zpravodaji.

Budeme pokračovat, ale předtím přečtu došlé omluvy z jednání Poslanecké sněmovny, a to omluvu paní poslankyně Marie Pěnčíkové od 12.15 hodin do konce jednacího dne, dále od 13.00 hodin Ondřeje Polanského z důvodu výjezdního zasedání hospodářského výboru a z jednání se omlouvá od 12.30 do 19.00 hodin i paní poslankyně Věra Adámková.

Dalším bodem našeho jednání by měl být státní závěrečný účet, ale ověřil jsem si v omluvách došlých předsedovi Poslanecké sněmovny, že je omluvena paní ministryně Schillerová na celý den, a nevím, jestli je i přítomen prezident Nejvyššího kontrolního úřadu. Není tomu tak. V tom případě pochybuji, že bychom mohli státní závěrečný účet projednávat. I ten přefadím na konec bloku zpráv.

Budeme tedy projednávat bod číslo

194.

Výroční zpráva Českého telekomunikačního úřadu za rok 2017 /sněmovní tisk 176/

Jde o zprávu, kterou projednal hospodářský výbor. Usnesení výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 176/1. Požádám zpravodaje poslance Leo Luzara, aby nás o jednání výboru informoval a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedající, dámy a páновé, dovolte mi, abych vás z pověření hospodářského výboru seznámil s doporučením hospodářského výboru v následujícím textu: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky bere na vědomí Výroční zprávu Českého telekomunikačního úřadu za rok 2017, sněmovní tisk 176.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Otevím všeobecnou rozpravu, do které nevidu žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Nikoho nevidím. Obecnou rozpravu končím. Přistoupíme k rozpravě podrobné. Do ní také nemám žádnou písemnou přihlášku a návrh usnesení přednesl zpravodaj ve všeobecné rozpravě. Chcete ho opakovat? Pokud tomu tak není, končím i rozpravu podrobnou, protože do ní také nemám žádnou přihlášku, ani přihlášku z místa.

Rozhodneme o návrhu na usnesení v hlasování číslo 66, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 66 z přítomných 149 pro 121 poslanec, proti nikdo. Výroční zpráva Českého telekomunikačního úřadu za rok 2017 byla přijata. Děkuji zpravodaji a končím bod číslo 194.

Pokračovat můžeme bodem

195.

Zpráva o plnění programů prevence před povodněmi ke dni 31. prosince 2017 /sněmovní tisk 178/

Tento materiál uvedou postupně ministr zemědělství Miroslav Toman a místopředseda vlády a ministr životního prostředí Richard Brabec. Nejdřív požádám ministra zemědělství Miroslava Tomana. Tak jak je mám v pořadí tady, budou hovořit. Pane ministře, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Miroslav Toman: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážení místopředsedové, vážení poslanci i hosté. Materiál je předkládán na základě usnesení vlády číslo 267 z 15. dubna 2015, které ukládá ministrům zemědělství a životního prostředí předložit předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky Zprávu o plnění programu prevence před povodněmi k 31. prosinci 2017.

Zpráva obsahuje informace o realizaci programu prevence před povodněmi za období let 2015 až 2017 v gesci Ministerstva zemědělství a Ministerstva životního prostředí. Ministerstvo zemědělství administruje národní dotační tituly. Ministerstvo životního prostředí národní dotační tituly a operační program Životní prostředí. Různorodost finančních zdrojů v rámci národních dotačních titulů odpovídá možnostem státního rozpočtu v době schvalování příslušného dotačního titulu Ministerstvem financí.

V letech 2015 až 2017 bylo k naplnění programu prevence před povodněmi v České republice vynaloženo řádově 3,4 mld. korun oběma resorty. Ve sledovaném období Ministerstvo zemědělství administrovalo celkem tři programy prevence před povodněmi. Podpořilo tak akce ve výši řádově 1,3 mld. korun. Ministerstvo životního prostředí administrovalo dva nadnárodní programy a tři národní programy a poskytlo dotaci ve výši řádově 2,1 mld. korun.

Program 129 120 Podpora prevence před povodněmi II byl ukončen a vyhodnocen v roce 2015. Na celkem 549 akcí financovaných z tohoto programu bylo vynaloženo 11,5 mld. korun. Všechny stavební akce realizované v rámci programu je možno dohledat na vytvořené aplikaci preventivní protipovodňová opatření na webových stránkách Ministerstva zemědělství.

Navazující program 129 260 Podpora prevence před povodněmi III byl schválen na období 2014 až 2019 a člení se na čtyři podprogramy. V období 2015 až 2017 bylo

čerpáno 1,2 mld. korun z dotací. Vlastní zdroje byly ve výši 1,4 mld. korun. Ke konci roku 2017 bylo stavebně dokončeno 45 akcí. Mezi významné investiční akce zahájené ve sledovaném období lze vyjmenovat zvýšení kapacity koryta řeky Moravy v Olomouci, převedení extrémních povodní na vodní dílo Šance, dále tam byla suchá nádrž Jelení, což bylo součástí komplexu protipovodňových opatření na horní Opavě.

Program 129 130 Podpora obnovy, odbahnění a rekonstrukce rybníků a výstavby vodních nádrží byl zaměřen na zlepšení technického stavu rybničního fondu České republiky a obnovu vodohospodářských funkcí rybníků a vodních nádrží s ohledem na jejich význam při omezování extrémních hydrologických situací, povodní a sucha. Program byl ukončen v roce 2015 a závěrečně vyhodnocen v roce 2016. Za celé období bylo v rámci programu profinancováno rádově 3,7 mld. korun. Bylo realizováno celkem 296 stavebních akcí. Všechna vodní díla jsou vybudovaná nebo rekonstruovaná na bezpečné převedení stoleté vody. Bylo opraveno téměř 528 tis. kubíků rybničních hrází. Vytvořen zásobní prostor téměř 8 300 tis. metrů kubických a retenční program nových vodních nádrží o rozloze více než milion metrů kubických.

Program 129 280 Podpora retence vody v krajině, rybníky a vodní nádrže vychází ze zkušeností s programem 120 130. Byl schválen na období 2016 až 2021 s předpokládanými výdaji ve výši 1,250 mld. korun. V rámci programu bylo do konce roku 2017 vyčerpáno rádově 31 mil. korun. Mezi akce programu, které byly zahájeny v roce 2017, patří např. obnova rybníku Nový u Jistebnice, tam jsou celkové náklady 25,5 mil. korun, výměra 14,3 hektaru. Je to rekonstrukce hráze, výpustného zařízení a bezpečnostního přelivu. Nebo tam je výstavba dvou retenčních nádrží Tálín a Olšínská, celkové náklady necelých 5 mil. korun. Rozloha 2,1 ha, retenční objem 10,8 mil. kubíků vody. Zpráva byla schválena usnesením vlády číslo 266 dne 23. dubna 2018.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru zemědělství. Ještě než udělím slovo panu místopředsedovi vlády a ministru životního prostředí Richardu Brabcovi přečtu omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny. Omlouvá se Lukáš Černohorský od 14.30 do konce z důvodu pracovního jednání v rámci vyšetřovací komise a od 12.30 do 18 hodin Dominik Feri.

Nyní pan ministr životního prostředí se vzdává slova a místo pana poslance Karla Turečka zemědělský výbor určil pana poslance Josefa Kotta, který se ujme zpravodajské zprávy výboru. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Milé kolegyně, vážení kolegové, já bych místo kolegy Turečka přednesl tuto zprávu jak za výbor pro životní prostředí, tak za zemědělský výbor. Pan ministr zde velice podrobně popsal zprávu a já bych jenom na doplnění řekl, že zpráva byla projednána vládou 23. dubna 2018. Tisk byl rozesán poslancům 21. května 2018 a byl určen na projednání jak v zemědělském výboru, tak ve výboru pro životní prostředí. Zemědělský výbor projednal zprávu a vydal 6. 6. 2018 usnesení doručené poslancům jako tisk 178/1, ve kterém doporučuje vzít zprávu na vědomí. Výbor pro životní prostředí projednal

zprávu a vydal 21. 6. 2018 usnesení doporučené poslancům jako tisk 178/2, ve kterém doporučuje vzít zprávu také na vědomí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a otevím obecnou rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Nikoho nevidím, všeobecnou rozpravu končím. Otevím rozpravu podrobnou a pan zpravodaj zopakuje návrh usnesení, který se týká Poslanecké sněmovny. Ale ještě než vám dám slovo, požádám sněmovnu o klid! Aby bylo rozumět zpravodaji. Děkuju. Máte slovo.

Poslanec Josef Kott: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych přednesl návrh usnesení. "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky bere na vědomí Zprávu o plnění programu prevence před povodněmi za rok 2017, sněmovní tisk 178."

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Kdo dál do podrobné rozpravy? Nikoho nevidím, podrobnou rozpravu tedy končím. Zájem o závěrečná slova není ani od ministra zemědělství, ani od místopředsedy vlády, ministra životního prostředí.

Můžeme hlasovat o návrhu usnesení v hlasování číslo 67, které jsem zahájil, a ptám se kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 67, z přítomných 149 pro 132, proti nikdo. Návrh byl přijat. Děkuji zpravodaji, děkuji ministru zemědělství a místopředsedovi vlády, ministru životního prostředí a končím bod 195.

Dalším bodem, který máme před sebou podle pořadu schůze, je bod číslo

196.

Výroční zpráva o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře v roce 2017 /sněmovní tisk 218/

Sněmovní tisk projednal volební výbor, jehož usnesení vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 218/1. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj volebního výboru poslanec Lubomír Španěl a informoval nás o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Lubomír Španěl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, vzhledem k tomu, že k pokulhávající digitalizaci fotoarchivu České tiskové kanceláře zde již proběhla docela prozatím podrobná debata, omezím se na stručnou zprávu ke zprávě o hospodaření a činnosti České tiskové kanceláře, kterou volební výbor projednal na 9. schůzi dne 4. září 2018. Volební výbor neshledal na této zprávě závažná pochybní. Já jsem sice upozornil, že postrádám ve zprávě kratičký text k rozpočtu České tiskové kanceláře, byl jsem však v závěru přehlasován. Takže jsme přijali usnesení, které vám přečtu v podrobné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji zpravodaji a otevím všeobecnou rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. Otevím rozpravu podrobnou. Pan zpravodaj přednese návrh usnesení.

Poslanec Lubomír Španěl: Volební výbor doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala následující usnesení: "Poslanecká sněmovna Parlamentu schvaluje Výroční zprávu o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře v roce 2017 dle sněmovního tisku 218."

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ptám se, kdo dál do podrobné rozpravy. Nikoho nevidím i podrobnou rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova? Není.

Můžeme hlasovat o návrhu usnesení v hlasování číslo 68, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 68 z přítomných 148 pro 115, proti nikdo. Výroční zprávu o činnosti hospodaření ČTK byla schválena. Děkuji zpravodaji a končím bod 196.

Dalším bodem našeho jednání je bod

197.

Zpráva o situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku na území České republiky v roce 2017 (ve srovnání s rokem 2016) **/sněmovní tisk 221/**

Tento materiál uvede namísto místopředsedy vlády a ministra vnitra Jana Hamáčka pověřený místopředseda vlády a ministr životního prostředí Richard Brabec. Měl jsem doručeno usnesení vlády k té náhradě za uvedení tohoto materiálu.

Zprávu projednal výbor pro bezpečnost, jehož usnesení byla doručena jako sněmovní tisky 221/1 a 2. Zároveň upozorňuji, že zpravodajem tohoto tisku má být pan poslanec Milan Chovanec. Pokud nebude přítomen, bude potřeba, aby výbor pro bezpečnost stanovil nového zpravodaje.

Pane místopředsedo vlády, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové. Tak víte, že já mám spíš na starosti tu otázku vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku v oblasti přírody, ale tentokrát snad, byť nebudu určitě plnohodnotnou náhradou za pana ministra vnitra a prvního místopředsedu vlády, tak bych si vám dovolil stručně komentovat tuhleto zprávu, tedy Zprávu (o situaci) v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku na území České republiky v roce 2017.

Zpráva každoročně shrnuje informace o stavu a vývoji kriminality na území ČR a o opatřeních směřujících k jejímu snižování. Situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku zůstala z pohledu policie v roce 2017 stabilizovaná. Stejně jako v předchozích letech nedošlo ani v roce 2017 k závažnému narušení veřejného pořádku. V ČR nedošlo k otevřenému projevu mezinárodního terorismu. Stále platí první stupeň ohrožení terorismem, což vlastně bylo zavedeno po útoku na bruselské letiště v březnu 2016. Policie situaci monitoruje a ve spolupráci s dalšími bezpečnostními složkami přijímá opatření zajišťující bezpečnost. – Zdůrazňuji, že se bavíme o zprávě v roce 2017.

Z pohledu vývoje kriminality je pro rok 2017 charakteristický pokles registrovaných trestních činů. Jedná se o nejnižší počet registrovaných trestních činů za posledních minimálně patnáct let. Meziročně došlo k poklesu nápadu trestné činnosti o 7,3 % a přímá objasněnost mírně stoupla na 46,9 %. I přes celkový pokles trestné činnosti ale existují oblasti, kde je vývoj opačný. Nárůst trestné činnosti je v posledních letech zaznamenáván především v oblasti kybernetické kriminality – v roce 2017 nárůst o 5,5 % – a o 5,4 % vzrostla také mravnostní kriminalita, a to v souvislosti právě s kyberkriminalitou v prostředí sociálních sítí.

V roce 2017 se podařilo stabilizovat bezpečnostní situaci v průmyslových zónách v Královéhradeckém a Plzeňském kraji v souvislosti s vysokou koncentrací cizinců, zaměstnanců. Ministerstvo vnitra a Policie ČR situaci dále pečlivě monitorují, neboť při stále rostoucím počtu zahraničních pracovníků se problémy nejen v oblasti veřejného pořádku a bezpečnosti mohou objevit také v nových lokalitách.

Materiál byl 19. dubna 2018 projednán výborem pro vnitřní bezpečnost a dne 27. dubna 2018 také Bezpečnostní radou státu. S doporučením obou těchto orgánů byl předložen vládě ČR, která ho vzala na vědomí svým usnesením č. 344 dne 30. května 2018.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, panu místopředsedovi vlády a ministrovi životního prostředí Richardu Brabcovi. A opakuji, že zprávu projednal výbor pro bezpečnost, jehož usnesení vám byla doručena jako sněmovní tisky 221/1 a 2. Protože zpravodaj výboru poslanec Milan Chovanec je omluven, zpravodajskou zprávu po rozhodnutí výboru přednese pan poslanec Zdeněk Ondráček. Vidím, že tady je koordinace u předsedy. Hlasovat o tom podle zákona o jednacím řádu nemusíme. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající, že jste mně dal aspoň dvacet vteřin na přečtení si toho, co přednesu. Takže dovolte mi, abych vás seznámil s usnesením výboru pro bezpečnost Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, který na své 14. schůzi, která se uskutečnila 7. listopadu 2018, přijal toto usnesení: Výbor pro bezpečnost za prvé bere na vědomí Zprávu o situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku na území ČR v roce 2017, a to v porovnání s rokem 2016, sněmovní tisk č. 221. Za druhé pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil

předsedovi Poslanecké sněmovny, což se stalo, a ukládá zpravodaji výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Otevřáram všeobecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí z místa. (Nikdo.) No, děkuji, takže to je jednoduché. Mohu všeobecnou rozpravu ukončit. Přistoupíme k rozpravě podrobné. Požádám zpravodaje, aby zopakoval usnesení, které je usnesením, o kterém má hlasovat Poslanecká sněmovna. Máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Takže děkuji. Ještě jednou. Poslanecká sněmovna za prvé bere na vědomí Zprávu o situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku na území ČR v roce 2017, a to ve srovnání s rokem 2016, sněmovní tisk č. 221. Ano, to je vše, děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak, to je všechno. Kdo dál do podrobné rozpravy? Nikoho nevidím, podrobnou rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova není.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení v hlasování číslo 69, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 69 z přítomných 148 pro 122 poslanců, proti nikdo. Usnesení bylo schváleno. Děkuji panu místopředsedovi vlády a ministru životního prostředí Richardu Brabcovi, děkuji zpravodaji a končím bod 197.

Pokračovat budeme bodem

198.

Informace o pojišťování vývozu se státní podporou v roce 2017 /sněmovní tisk 223/

Tuto informaci projednal hospodářský výbor a rozpočtový výbor. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 223/1 a 2. Prosím, aby se ujala slova zpravodajka hospodářského výboru poslankyně Monika Oborná, informovala nás o jednání výboru a přednesla návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Ke stejně zpravodajské zprávě se připraví Zbyněk Stanjura. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Monika Oborná: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové. Takže tuto zprávu projednal hospodářský výbor na 17. schůzi v září. V podstatě bych vás jenom ráda informovala o základních číslech, o kterých jsme se tam bavili.

V roce 2017 EGAP pojistil celkem 134 smluv v souhrnném objemu 42,8 mld. korun, což představovalo nárůst zhruba o 34 % oproti předchozímu roku. Pojištěný export mířil do celkem 33 zemí světa. S ním souvisí výběr pojistného, který se v roce

2017 zvýšil více než dvojnásobně na 963 mld. korun. Stejně jako v roce 2016 byly v roce 2017 nové smlouvy o největším objemu uzavřeny v Číně a Ázerbájdžánu. Následovala Gruzie se stejným podílem jako v předchozím roce, okolo 10 % uzavřených pojistných smluv směřovalo do Indonésie, Ruska a také Indie. 15 % z celkového objemu v roce 2017 tvořily Egypt a Turecko. Na dalších 25 zemí pak připadlo zbývajících 8 % objemu.

Tento tisk byl projednán na hospodářském výboru v podstatě bez jakýchkoliv výhrad. Takže to je za mě asi vše. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, paní zpravodajko. A nyní by měla přijít zpráva z prodeje rozpočtového výboru Zbyňka Stanjury. Pokud tady není, ptám se, jestli přednese zpravodajskou zprávu za rozpočtový výbor někdo jiný. Paní předsedkyně? O jednání rozpočtového výboru nás bude informovat předsedkyně rozpočtového výboru Miloslava Vostrá. Paní předsedkyně, máte slovo.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, dovolte mi, abych vás seznámila s usnesením rozpočtového výboru z 11. schůze ze dne 5. září 2018 k informaci EGAP o pojištování vývozu se státní podporou v roce 2017, sněmovní tisk 223.

Po úvodním slově náměstka ministryně financí a vystoupení předsedy představenstva, generálního ředitele Exportní garanční a pojišťovací společnosti, zpravodajské zprávě a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu bere na vědomí informaci EGAP o pojištování vývozu se státní podporou v roce 2017 a doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu bere na vědomí Informaci o pojištování vývozu se státní podporou v roce 2017. Závěr – zmocňující ustanovení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zpravodajce. Otevímám všeobecnou rozpravu. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Tomáš Martínek: Vážené dámy, vážení páновé, rád bych odcitoval několik důležitých pasáží z této zprávy.

Navzdory velmi dobrým výsledkům v oblasti vymáhání a obchodní činnosti ukončil EGAP rok 2017 se ztrátou 2,7 mld. Kč. Hlavní příčinou tohoto nepříznivého vývoje byla výplata pojistných plnění a tvorba rezerv, zejména tvorba rezervy na obchodní případ Adularya, která se negativně a rozhodujícím způsobem promítla na hospodaření výsledku EGAP a zároveň ovlivnila výši dostupného primárního kapitálu ke krytí regulatorních kapitálových požadavků.

Snížení použitelného kapitálu ke krytí kapitálových požadavků se současným navýšením kapitálového požadavku k 30. 1. 2017 vedlo k dočasněmu nedodržení kapitálového požadavku ke konci roku 2017. Plnění regulatorních požadavků bylo obnoveno po obdržení státní dotace do pojistných fondů EGAP dne 24. 4. 2018.

Hlavním důvodem ztráty byla tvorba rezervy na pojistnou událost Adularya ve výši 7,3 mld. Kč, se kterou EGAP při tvorbě plánu na rok 2017 nepočítal.

V roce 2018 bude i nadále kladen velký důraz na efektivní řešení pojistných událostí a s tím související zábrannou činnost a vymáhání pohledávek. Výplata pojistných plnění je v roce 2018 plánována ve výši 8,7 mld. Kč, přičemž objem zpětně vynaložených pohledávek by měl dosáhnout hodnot 6,1 mld. Kč a celkový objem zábrany škod je předpokládán ve výši 0,3 mld. Kč.

Očekávaná výše výplaty pojistných plnění a vymožených pohledávek v roce 2018 bude značně ovlivněna pojistnou událostí obchodního případu Adularya. Tento případ a jeho dořešení bude také hlavní výzvou v souvislosti s řešením pojistných událostí.

Tímto bych rád upozornil na závažnost případu turecké elektrárny Adularya, který se týká nejen EGAP, ale i následujícího tisku ohledně ČEB, a samozřejmě bych tak chtěl vyzvat vládu, aby se podílela na řešení této kauzy tak, aby dopady na státní finance byly co nejnižší.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Martínkovi za jeho vystoupení. Kdo dál v rozpravě? Nikoho nevidím, rozpravu končím.

Přikročíme k rozpravě podrobné. Protože jsou obě usnesení, jak hospodářského tak rozpočtového výboru, shodná, tak jenom požádám paní poslankyni Obornou, aby zopakovala tu část, která ses týká Poslanecké sněmovny. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Monika Oborná: Děkuji za slovo. Hospodářský výbor na své 17. schůzi 26. září přijal následující usnesení:

1. Bere na vědomí Informaci o pojišťování vývozu se státní podporou v roce 2017 předloženou EGAP.

2. Doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky přjmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR bere na vědomí Informaci o pojišťování vývozu se státní podporou v roce 2017.

3. Povídá zpravodajku výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR přednesla zprávu o výsledcích projednávání této informace v hospodářském výboru.

4. Povídá místopředsedkyni výboru, aby předložila toto usnesení předsedovi Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. O té části vzetí na vědomí budeme hlasovat v hlasování číslo 70, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 70 z přítomných 146 pro 108, proti nikdo. Návrh byl přijat. Děkuji zpravodajkám a končím bod 198.

Ještě máme chvíliku času. Pan místopředseda Hanzel má náhradní kartu číslo 13.

Zahájím bod

199.

**Informace o podpořeném financování za rok 2017
/sněmovní tisk 225/**

Tuto informaci projednal hospodářský výbor a rozpočtový výbor. Usnesení výborů vám byla doručena jako sněmovní tisky 225/1 a 225/2.

Nejdříve požádám zpravodajku hospodářského výboru paní poslankyni Moniku Obornou, aby nás informovala o jednání výboru a přednesla návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Monika Oborná: Děkuji za slovo. My jsme tento tisk 225 projednali opět na 17. schůzi 26. září na hospodářském výboru.

Stručně také jenom pár základních čísel ke zpravodajské zprávě. Česká exportní banka v roce 2017 financovala 181 nových obchodních případů. Objem nově podpořených vývozů českých exportérů loni dosáhl 4,2 mil. Kč. V porovnání s rokem 2016 je tato částka více než dvojnásobná. Obchodní případy ČEB realizované s pojištěním EGAP představují zhruba 80 % dosaženého objemu nových smluv a dalších 20 % jsou obchodní případy realizované bez pojištění.

To je za mě vše a potom načtu usnesení hospodářského výboru.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zpravodajce a požádám předsedkyni rozpočtového výboru, aby za zpravodaje Zbyňka Stanjuru přednesla jako zpravodajka výboru informaci o jednání rozpočtového výboru. Paní předsedkyně, máte slovo.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji za slovo. Touto materií se zabýval rozpočtový výbor na svém jednání 5. září 2018 na své 11. schůzi a přijal tomu usnesení číslo 141. Je písemně, takže ho tady nebudu číst celé. Vzhledem k tomu, že už jeden návrh usnesení tady zazněl a usnesení jsou shodná, tak mi dovolte, abych tady jenom přečetla stěžejní část, že rozpočtový výbor doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu bere na vědomí Informaci o podpořeném financování za rok 2017, tisku 225.

Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní předsedkyni rozpočtového výboru za zpravodajskou zprávu. Zahajují všeobecnou rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, jestli se někdo hlásí z místa. Není tomu tak.

Mohu zahájit rozpravu podrobnou. Paní zpravodajka Oborná nám přednese příslušnou část usnesení. Prosím.

Poslankyně Monika Oborná: Hospodářský výbor na 17. schůzi dne 26. září doporučil Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky přjmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR bere na vědomí informaci o podpořeném financování za rok 2017, sněmovní tisk 225.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, paní zpravodajko. Ještě někdo do podrobné rozpravy? Není tomu tak. Můžeme tedy i podrobnou rozpravu ukončit.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení, která jsou z obou výborů shodná, v hlasování číslo 71, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 71 z přítomných 148 pro 116, proti nikdo. Usnesení bylo přijato. Děkuji zpravodajkám a končím bod 199.

Vzhledem k tomu, že je za minutu 13 hodin, nebudu zahajovat bod číslo 200. Přerušuji jednání do 14.30. Přeji vám dobrou chuť k obědu a ve 14.30 se sejdeme na ústních interpelacích.

(Jednání bylo přerušeno ve 12.59 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dalším bodem našeho pořadu jsou ústní interpelace, které jsou určené předsedovi vlády České republiky a ostatním členům vlády.

230. Ústní interpelace

Dnes bylo za účasti ověřovatele vylosováno pořadí poslanců, v němž budou vystupovat a podávat ústní interpelace nejprve na předsedu vlády Andreje Babiše či na vládu České republiky, potom na ostatní členy vlády. Seznamy poslanců podle vylosovaného pořadí vám byly rozdány do lavic.

Upozorňuji interpelující poslance i interpelované členy vlády, že ihned po ukončení interpelací na omluveného předsedu vlády budou následovat interpelace na členy vlády.

Nyní dávám slovo panu poslanci Janu Bartoškovi, který byl vylosován na prvním místě, aby přednesl ústní interpelaci na předsedu vlády České republiky Andreje Babiše.

Ale ještě než mu dám slovo, tak přečtu omluvy. A je jich tady docela dost, tak se omlouvám. Prosím o omluvu pana poslance Františka Petrtýla z dnešního jednání od 14.30 do konce jednacího dne. Dále se omlouvá pan poslanec Radek Holomčík od

14.30 do 18 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Martin Koločratník od 14.30 do konce jednání z pracovních důvodů, pan poslanec Jiří Strýček od 14.30 do konce jednacího dne, poslanec Jan Lipavský od 14.30 do konce jednacího dne, pan ministr Antonín Staněk od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů, paní poslankyně Andrea Brzobohatá od 14.30 do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů, pan poslanec Pavel Pustějovský od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů a pan poslanec Radek Rozvoral od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Takže omluvenky jsou přečteny, poprosím tedy pana poslance Bartoška o interpelaci na omluveného nepřítomného pana předsedu vlády. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený nepřítomný pane premiére, nedávno byla uveřejněna výroční zpráva Bezpečnostní informační služby za rok 2017. Zpráva obsahuje řadu důležitých informací a varování. Podle dostupných informací by se ke zprávě měla sejít v lednu vláda a řešit případná opatření v reakci na tuto zprávu. Takovou reakci vlády na takto závažný dokument považuji za krok velmi dobrým směrem.

Rád bych se proto dotázel, zda je skutečně takové jednání vlády naplánováno a na kdy a zda výstupy z tohoto jednání vlády budou veřejně dostupné a poskytnete je poslancům Parlamentu České republiky. Považuji otázku bezpečnosti České republiky za téma, které by mělo být řešeno shodou napříč politickým spektrem, a jsem proto připraven podpořit případné závěry vlády, na kterých bychom se dohodli napříč politickými stranami.

Současně se vás táží, vážený pane předsedo, zda podpoříte zřízení vyšetřovací komise o vlivu cizích mocností na půdě Poslanecké sněmovny, protože to je jeden z kroků, který reaguje na výroční zprávu Bezpečnostní informační služby. Stejně tak se vás chci zeptat, zda toto téma proberete na vládě a i v rámci koalice se domluvíte, že zřízení této vyšetřovací komise podpoříte. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Předseda vlády je omluven, odpoví tudiž v souladu s jednacím řádem do 30 dnů.

Dalším je pan poslanec Marian Jurečka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji, pane předsedající. Dobrý den, milé kolegyně, kolegové.

Dovolte mi, pane premiére, abych vám položil interpelaci, která se týká oblasti financování sociálních služeb. Chtěl bych se vás zeptat. Když se na sklonku loňského roku projednával zákon o státním rozpočtu, tak tehdy poslanci, i poslanci za KDU-ČSL, navrhovali posílení rozpočtu Ministerstva práce a sociálních věcí s důrazem právě na dofinancování sociálních služeb u poskytovatelů v České republice. Protože je zjevné, že tyto finanční prostředky nejsou dostačené pro plně hodnotné fungování poskytovatelů sociálních služeb v příštích 12 měsících, tak jsem se chtěl zeptat,

jakým způsobem a kdy tato záležitost bude řešena. Protože já jsem v kontaktu s těmito lidmi poměrně často a oni upozorňují na skutečnosti, že ta nejistota a to, že ty peníze případně obdrží až někdy v závěru toho roku 2019, je pro ně problém z hlediska nějakého smysluplného plánování svých aktivit i určité perspektivy a motivace svých zaměstnanců, například i z hlediska zvyšování platů a podobně. Takže bych prosil o nějakou konkrétní informaci, jak se tím tématem jako předseda vlády zabýváte a kdy je možné poskytovatelům sociálních služeb dát nějakou jasnější konkrétnější odpověď.

Zároveň bych také upozornil, že mnoho těchto poskytovatelů část svých aktivit financovalo z evropských fondů, z evropských zdrojů. Byly to takzvané individuální programy, které povětšinou běžely tři roky. Vlonském roce většina těchto individuálních programů skončila a i tady vzniká určitý deficit, který je nutné řešit.

Takže prosím překně o konkrétní odpovědi s konkrétními daty, kdy budou poskytovatelé sociálních služeb vědět, v jaké částce, v jaké výši a kdy budou jejich aktivity dofinancovány. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Taktéž bude odpovězeno písemně. Dále tady mám omluvu pana poslance Jiřího Bláhy od 14.30 do 18 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Jan Bartošek od 15 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů a paní poslankyně Marcela Melková od 14.30 do 17 hodin z osobních důvodů.

Paní poslankyně Věro Kovářová, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, včera se do tisku dostala informace ohledně toho, že Městský úřad v Černošicích vydal nepravomocné rozhodnutí ve věci vašeho střetu zájmů. Nicméně toto rozhodnutí nebylo zveřejněno. Víme pouze, že úřad rozhodl a vy jste se proti tomu odvolal. Jsem přesvědčena, že obsah a výsledek tohoto rozhodnutí zajímají nejen mě, ale také veřejnost.

Vážený pane premiére, mohl byste prosím zveřejnit obsah tohoto rozhodnutí? Pevně věřím, že se zveřejněním nebude mít problém zrovna vy jako otevřený premiér, který podporuje transparentnost. Občané mají právo znát informace o svém premiérovi. Děkuji předem za písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Rovněž bude odpovězeno písemně. Pan poslanec Stanislav Blaha je dalším v pořadí. Prosím máte slovo.

Poslanec Stanislav Blaha: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, kolegové, já bych skutečně ale stál o dialog s panem premiérem, takže já tu svou interpelaci zopakuji, doufám, že za týden. Předpokládám, že pan premiér přijde a budeme si mocí tady na mikrofon názory k té věci, kterou jsem nestihl interpelovat, vyměnit.

A protože dnes nemám štěstí a stejná situace se opakuje i u pana ministra dopravy Ťoka, tak stejný postup zopakuji i při interpelaci, kterou mám na něj. Je vylosována pod číslem 4 v tom bloku interpelací na členy vlády. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí je paní poslankyně Olga Richterová, která není přítomna v sále, tudíž její interpelace propadá. Pan poslanec Jakub Michálek rovněž není přítomen v sále, propadá. Pan poslanec Marian Jurečka. Prosím.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane premiére, dovoluji si obrátit se na vás s interpelací na téma obnovitelné zdroje a jejich efektivní využití v České republice a v podmínkách České republiky. Především v souvislosti s připravovanými legislativními návrhy energetického zákona a zákona o podporovaných obnovitelných zdrojích bych chtěl poprosit, abyste této problematice věnoval zvýšenou pozornost. Jsem totiž přesvědčen, že s ohledem na vývoj cen instalací, které v posledních letech výrazně poklesly, začíná být daleko větší využitelný potenciál z hlediska fotovoltaických panelů v kombinaci s bateriovými systémy pro daleko větší množství nejenom firem, ale i domácností v České republice, pro které by toto mohlo být velice zajímavým nástrojem nejenom ke snížení svých výdajů, ale také k případnému posílení nějaké části svých příjmů.

Chtěl bych se zeptat, jakým způsobem jste vy v této věci aktivní, jak sledujete danou problematiku, jak vnímáte vůbec potenciál obnovitelných zdrojů v České republice do budoucna a jak vaše vláda bude s touto problematikou nakládat především právě s ohledem na již zmínované dva legislativní návrhy, které v příštích měsících také přijdou na projednání vlády. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Bude odpovězeno písemně na vaši interpelaci. Teď se připraví paní poslankyně Olga Richterová ve věci – kdy jsou děti ohrožené. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Ta interpelace je ve věci meziřecké shody na tom, kdy má stát zasahovat na ochranu ohrožených dětí a kdy má naopak rodiny nechat být. Jde o něco, co je skutečně důležité, aby se na tom shodlo několik ministrů, a proto je to interpelace na předsedu vlády.

Souvisí to i s tím, že máme přes 8 tisíc dětí v ústavní péči, další tisíce dětí v náhradních rodinách, a současně s tím, že naše orgány sociálně-právní ochrany dětí, příslušné pracovnice a pracovníci, se musí věnovat prostřednictvím takzvaného kolizního opatrnictví i dětem z rozvádějících se rodin. Všechny tyhle děti, které mají státní pozornost, jsou bez jakékoliv jednotné definice, co činí tu státní pozornost opodstatněnou, kdy, když to řeknu trošku zjednodušeně, má stát právo lidem kecat do života a kdy má tu povinnost, protože se musí zastat dětí skutečně ohrožených.

Čili otázkou je, jestli vláda připravuje jednotný přístup, nějaká jasná kritéria toho, kdy to dítě je ohrožené, zda je právě čas na ta tvrdá opatření sociálně-právní ochrany

dětí. Ono by to totiž pomohlo i řadě učitelů, vedoucích volnočasových aktivit nebo lékařů. Ti by věděli, kdy mají vyjadřovat obavy, kdy je třeba upozornit. A znova zdůrazním, děti mají vyrůstat v rodinách, stát má zasahovat pouze výjimečně, ale když už, tak na to musí být jasná kritéria a na těch má být shoda Ministerstva školství, Ministerstva spravedlnosti, Ministerstva práce a sociálních věcí, Ministerstva zdravotnictví. Paragraf 6 v zákoně o sociálně-právní ochraně dětí není postačující.

Takže se ptám pana premiéra, co udělá pro meziresortní shodu na těch kritériích, kdy je třeba konat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Marian Jurečka – poslední dvě interpelace na pana premiéra. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane premiére, obracím se na vás s tématem, které osobně považuji za jednu z největších výzev a zároveň hrozeb pro Českou republiku, pro naši společnost, především pro budoucnost a pro život našich dětí a vnučat na území České republiky v budoucnu. Chtěl bych se vás zeptat, jak vy osobně vnímáte problematiku změny klimatu a jejich dopadů především právě v těch jevech, jako je opakující se sucho, snižující se zásoby spodní vody, a do jaké míry je to priorita vaši vlády. Já osobně si myslím, že by to měla být jedna z hlavních priorit, tak jako je například otázka bezpečnosti nebo kvalitního školství, tak úplně stejnou prioritou by měla být právě otázka adaptace na změnu klimatu, tak aby v České republice mohl být udržitelný život v budoucnu.

Když se podíváme i na výsledky, které nám například poskytují data z měření, tak v České republice v roce 2018 byla průměrná teplota třeba v Klementinu $12,8^{\circ}\text{C}$, což je o $3,2^{\circ}\text{C}$ více, než je průměr od počátku měření v roce 1775.

Můj dotaz zní, jak se případně, pokud uznáte, že klimatická změna je jednou z hlavních priorit, jak se tyto věci budou projevovat případně i s ohledem na rozpočet vlády České republiky a jednotlivých resortních kapitol, protože už v loňském roce jsem upozorňoval, že například kapitola Ministerstva zemědělství a především investice do pozemkových úprav nemají adekvátní rozpočet s ohledem na vážnost situace, tak abychom v oblastech, které jsou opakováně postihovány suchem, v oblastech, kde jsou bleskové povodně, dokázali dělat efektivní, smysluplně změny v krajině tak, abychom dokázali těmto dopadům smysluplně čelit. Takže prosím překně o odpověď na toto téma. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další interpelace na pana premiéra – pan poslanec Marian Jurečka.

Poslanec Marian Jurečka: Dovolím si ještě interpelaci na téma problematiky afrických států. Všiml jsem si, pane premiére, že jste v posledních měsících začal aktivně komunikovat to, že většina afrických států má mnoho strukturálních dlouhodobých problémů, že vás to téma začíná zajímat, že vás to téma začíná také zajímat v souvislosti i s potenciálem zvýšení obchodní bilance, exportních aktivit

českých podnikatelů atd. Já osobně tuto aktivitu vítám a děkuji za tento váš zájem o tuto problematiku a chtěl jsem se zeptat, jak konkrétně bude Česká republika v této oblasti postupovat, jaké vy máte vize a cíle právě z hlediska například posilování rozvoje spolupráce konkrétních projektů na zvyšování znalostí, přenos know-how vůči těmto státům, které státy považujete za důležité a do jaké míry chcete navazovat na projekty, které se například rozeběhly v období 2014 až 2017 v některých afrických státech. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Tím jsme vyčerpali interpelace na premiéra. Na všechny interpelace bude odpovězeno písemně.

V tuto chvíli začnou interpelace na ministry vlády České republiky a já bych vyzval pana poslance Ondřeje Profanta, aby přednesl interpelaci na prvního místopředsedu vlády a ministra vnitra Jana Hamáčka a zahájil tak blok odpovědí členů vlády. Prosím.

Poslanec Ondřej Profant: Děkuji za slovo. Vážený pane nepřítomný ministře, z internetových stránek Ministerstva vnitra lze vyčist, že minimálně od roku 2016 do první poloviny roku 2018 byl poradcem náměstka ministra vnitra pro řízení sekce informačních a komunikačních technologií pan Václav Kraus. Tuto informaci jsem se dozvěděl s určitým znepokojením, neboť se jedná o stejnou osobu, která vypovídala před vyšetřovací komisi Poslanecké sněmovny k prověření způsobu vyšetřování kauzy Opencard.

Václav Kraus byl totiž vedoucím odboru informatiky Magistrátu hlavního města Prahy od srpna 2007 do ledna 2010, tedy v době, kdy byl stále realizován projekt Opencard a Praze vládl Pavel Bém. Václav Klaus – omlouvám se (oživení v sále). Václav Kraus rezignoval na svou pozici přibližně měsíc po zveřejnění forenzního auditu, který mimo jiné potvrdil, že – cituji – některé uzavřené kontrakty byly nevýhodné a generovaly vyšší náklady, než jaké bylo možné docilit v otevřené soutěži vzájemně si konkuruje firem. Konec citace. I přesto, že Kraus naskočil do již rozjetého projektu, může jeho angažmá na pozici ředitele klíčového odboru vzbuzovat jisté pochybnosti, a to i s ohledem na jeho kontakty na nechvalně proslulé základní postavy pražské politiky.

Vzhledem k tomu, že aktuální seznam poradců a poradních orgánů Ministerstva vnitra není dostupný, rád bych se vás zeptal, zdali je Václav Kraus i nadále poradcem náměstka ministra vnitra, anebo dokonce přímo vás.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Na tuto interpelaci bude odpovězeno písemně. Dalším v pořadí je pan poslanec Václav Klaus na pana ministra Roberta Plagu. Pan Václav Klaus není přítomen v sále, takže se ujme slova pan poslanec Petr Pávek na paní nepřítomnou ministryni Alenu Schillerovou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji za slovo. Vážená paní nepřítomná ministryně financí, jelikož mám omezený čas a vím, že jste v zákonech zběhlá, omezím se pouze na stručný úvod do komplexní problematiky.

Znění zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, v aktuálním znění, v § 6 Příjmy ze závislé činnosti odst. 12 zavedl novelizací v rámci daňového balíčku na konci minulého roku s účinností od 1. 1. 2019 nejednotné zdanění zaměstnanců, kteří jsou účastníky systému sociálního zabezpečení v jiných státech EU, státech evropského hospodářství, nebo hospodářského společenství a ve Švýcarsku, což je nejméně 30 států, a dotýká se v České republice tisíců zaměstnavatelů a statisíců zahraničních zaměstnanců, kteří u nás pracují.

Tato skutečnost uvalila na mzdové účetní novou povinnost, o které většina z nich neví, a ty z nich, které novou povinnost zaznamenaly, nemají ponětí o tom, jak se systémy sociálního zabezpečení v jiných státech seznámit, jak superhrubou mzdu vypočítávat, jak ji vykazovat a prokazovat a jak si poradit s kurzovými převody.

Když už jste ignorovali varování Komory daňových poradců a ve Sněmovně přehlasovali veto Senátu, který si byl nastávajících problémů vědom, chci se vás zeptat, co jste jako ministryně financí udělala pro podporu realizace výše uvedeného zákonného opatření. Zajistila jste osvětu mezi mzdovými účetními? Nechala spustit nějakou webovou stránku, kde jsou sazby sociálního zabezpečení dotčených států, metodika výpočtu, převodu měn a podobně? A vyškolila jste úředníky finančních úřadů, aby z neznalosti nešikanovali zaměstnavatele? Rád bych vás upozornil na skutečnost, že problém je extrémně aktuální, neboť nová povinnost se projeví již při výpočtu mzdy za tento měsíc. Děkuji za brzkou odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Na interpelaci bude odpovězeno písemně. Pan poslanec Stanislav Blaha stahuje svou interpelaci.

Dalším v pořadí je paní poslankyně Jana Krutáková na pana ministra Richarda Brabce. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Krutáková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, jistě se shodneme na tom, že ochranu vodních zdrojů a veřejného zdraví musíme považovat za prioritu. Vy jako ministr životního prostředí často mluvíte o nutnosti boje se suchem a vypisujete dotace na budování nových zdrojů pitné vody. Zároveň ale nechráníte zdroje stávající. Důkazem jsou zásoby podzemní vody na pomezí Jihomoravského a Zlínského kraje.

Na začátku ledna zde obvodní báňský úřad po třinácti letech zkoumání rozhodl o stanovení dobývacího prostoru pro těžbu štěrkopísku. Chystaná těžba má ale potenciál nenávratně zničit prameniště pitné vody pro 140 tis. obyvatel. Proti jsou obce, vodohospodáři i hygienici. Těžbu si přeje pouze těžař a někteří úředníci.

Vážený pane ministře, v této návaznosti se vás dovoluji zeptat, jak v tomto případě Ministerstvo životního prostředí chrání zdroje pitné vody. Proč nerespektuje stanovisko své organizace České geologické služby? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. A poprosím pana ministra o odpověď. Prosím, pane ministro, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážená paní kolegyně. Paní poslankyně Krutáková, děkuji za ten dotaz. Vy víte, že není první v této věci, že už bylo několik interpelací. Já si myslím, že dokonce některé i z vaší strany.

Já bych chtěl jenom krátce zopakovat ta základní fakta. Máte pravdu, že ten nový stimul nebo ten nový podnět teď do té situace je rozhodnutí obvodního báňského úřadu, ale to rozhodnutí má několik základních podmínek a vychází samozřejmě i z toho stanoviska nejenom Ministerstva životního prostředí, ale pokud se podíváte do onoho rozhodnutí o stanovení dobývacího prostoru, tak zjistíte, kolik dotčených úřadů vyslovilo souhlas s tím záměrem. Je to hygienická stanice, vodoprávní úřad, řada dalších úřadů. To znamená, není to jenom o tom, že to je těžba a několik úředníků, protože úplně stejně by se dalo říct, že jiní úředníci, několik vyslovilo naopak nesouhlas.

To, v čem je problém, a to já už jsem tady vysvětloval opakovaně, je to, že ta evropská směrnice EIA nejenom v tomto případě skutečně neumožňuje zohlednit přání tisíců lidí, kteří píšou petice. Já jako ministr životního prostředí bych rád k tomuto přikročil, resp. přihlédél, ale já tam prostě musím respektovat evropskou směrnici, která jasně říká, implementovaná do českého právního řádu, jaké podmínky mají být splněny. A určitě pro vás není překvapením, že existuje několik studií, které jsme si nechali udělat dokonce arbitrážních, které naopak vyvracejí to nebezpečí, že by tam mohl být nějaký nenávratný dopad negativní na to ložisko podzemní vody. A koneckonců víte sama dobře, jste z regionu, že tam mnoho let probíhá nedaleko těžba jiného těžaře. Nikdy tam nedošlo k ohrožení ložiska podzemní vody. A mimo jiné podle mých informací tam ten původní těžař rozšiřuje výrazně těžbu a prodlužuje těžbu a je zajímavé, aspoň tedy podle mých informací, nevím, jestli mám úplně přesně, že ta těžba toho nového (původního) těžaře vůbec nevyvolává v regionu žádnou negativní odezvu, zatímco toho nového ano. Mě to trošku překvapuje, protože bych předpokládal, že pokud je tam pochopitelná obava, že by nějaká další těžba mohla zasáhnout ložiska podzemní vody, tak bych očekával, že region bude stejně halasně protestovat proti stávajícímu těžaři a jeho prodloužení těžby o dalších x let stejně jako proti tomu novému.

Já bych chtěl říct, že co se týče České geologické služby, protože k tomu byla také poměrně velká debata, tak ta záměr procesu EIA původně rovněž označila za akceptovatelný a z hlediska ochrany podzemní vody za možný a i její vyjádření bylo podkladem pro vydání původního souhlasného stanoviska EIA. Po procesu, a to chci zdůraznit, to je totiž důležité z toho právního pohledu, po procesu EIA však vznikly další studie, které naopak z předběžné opatrnosti záměr zpochybnily. K principu předběžné opatrnosti se pak přiklonila i Česká geologická služba, avšak bez dalšího konkrétního odůvodnění. A je třeba uvést, a na to je právě judikát, který já jsem i komentoval, myslím, že Nejvyššího správního soudu, že vydané stanovisko nelze po procesu EIA měnit na základě nových skutečností, nicméně v souladu s principem

správního řádu jsou všechny nové studie podkladem pro další rozhodování úřadů, které o záměru rozhodují. A to je důležité, protože to bylo učiněno a všechny nové studie včetně odborných vyjádření České geologické služby měl báňský úřad s naším upozorněním, že EIA nemohla zohlednit ty nové studie, ale že dáváme ty nové studie k dispozici báňskému úřadu, aby on je mohl zohlednit jako podklad pro své rozhodování.

Báňský úřad v rozhodnutí uvedl, že dobývací prostor je, zjednodušeně řečeno, pouze ochranou území z pohledu případné budoucí žádosti o povolení těžby a že všechny nové studie, a prosím, to je také potřeba vzít v úvahu, a odborná vyjádření budou zohledněny v přípravném řízení o povolení hornické činnosti, to zatím nebylo uděleno a o tom určitě bude ještě velká debata, a kde bude zároveň také zkoumáno, zda je tento záměr aktuálně možný.

To znamená, my rozhodně neupřednostňujeme těžbu, musíme se řídit zákonem. A mohu vás ujistit, že ta povolení, stejně jako závěr EIA, kde je několik studií, které prokazují, že tam nemůže být žádný vliv, a jsou některé studie, které prokazují, že tam může být vliv, tak můžou být následně přezkoumány soudem. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za přesné dodržení času. A je zájem o doplňující otázku? Ano. Prosím.

Poslankyně Jana Krutáková: Takže já děkuji za odpověď. Máte pravdu, pane ministře, že ta záležitost opravdu tím regionem hodně rezonuje a hýbe. Ale ještě jenom pro takové doplnění jsem se chtěla zeptat, zda i v jiných místech České republiky dochází třeba k těmto problémům.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Máte pravdu, dochází, protože my jsme vlastně – nebo logicky narázíme na celkem jednoznačný stav, který vyplývá i z geologického podloží mnoha území, kde dochází k těžbě písku nebo štěrkopísku, protože to jsou bývalá stará koryta řek nebo staronová koryta řek. A logicky ty hladiny nebo ty zdroje podzemní vody se vyskytují i v těchto oblastech. A proto jsem, když jsme o tom hovořili s kolegy, tak jsem říkal, to bychom ovšem museli potom vyhlásit absolutní přednost, popří v zásadě EIA, protože ta EIA říká, že pokud jsou ta nebezpečí potenciální kompenzovatelná, potom se vydává kladné stanoviska EIA, ale s řadou dalších podmínek. A to bylo i v tomto případě.

Pokud bychom např. řekli, že tady je absolutní přednost těžby, resp. ochrany před těžbou, pak to znamená, že by samozřejmě bylo nuceno říci, že vždycky, vždycky má ta ochrana, byť by tam bylo jedno- nebo pětiprocentní nebezpečí potenciálního ohrožení té vody nebo těch ložisek vody, vždycky přednost před těžbou. To znamená, já vím o několika dalších místech, kde samozřejmě je to záležitost řešení v rámci EIA ad hoc, tedy vždycky toho individuálního konkrétního řešení podmínek, ale nevím

o tom, že by v nějaké jiné lokalitě byly takhle dramatické obavy nebo dramatické spory.

Ale já bych stejně chtěl znovu i vlastně požádat o to, abychom se na to podívali z pohledu toho území jako celku a těch historických zkušeností, protože nejlépe je to vždycky se podívat na to, zda za ty desítky let někde nedošlo k ohrožení vody. A tady, aspoň podle mých informací, došlo. Ale za sebe říkám, u mě má samozřejmě vždycky přednost voda před čímkoliv dalším. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí je pan poslanec Jakub Michálek na pana ministra Jana Kněžínka. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Vážený pane ministře, vážené kolegyně, vážení kolegové, moje interpelace se týká kauzy údajného ovlivňování soudců, která je teď jednou z nejvíce rezonujících kauz ve veřejném prostoru.

My jsme jako podvýbor pro justici uspořádali setkání, kam jsme pozvali zástupce jak soudců, tak pana kancléře Mynáře, a vyslechli jsme si jejich názory. Já bych se chtěl zeptat pana ministra, jestli to je tedy standardní, pokud kancléř jakožto zaměstnanec občanů, který pracuje v Kanceláři prezidenta republiky, kontaktuje systematicky soudce Ústavního soudu ve věci, ve které rozhodují, a jestli je standardní, že předseda Nejvyššího správního soudu hovoří o tom, že mu prezident nabídl funkci šéfa Ústavního soudu výměnou za manipulaci soudních rozsudků.

Já si myslím, že když někdo jako prezident nabízí funkci za to, že ovlivní rozhodnutí – a teď neříkám, že se to tak stalo, ale je to to, co říká pan Baxa, a je to věc, ke které bychom se určitě měli vyjádřit –, tak je to stejně vážné, jako kdyby ministr zdravotnictví nabízel funkci ředitelky nemocnice doktorovi, který zabije pacienta. To je zkrátka věc, která se v justici nesmí stát, protože ohrožuje důvěru veřejnosti v justici.

Chci se vás tedy zeptat na to, jestli ty věci, které tam jsou, jsou standardní a jestli hodláte dělat něco více, než že jen konstatujete, že tlakům na ovlivnění rozhodování zabránit nelze.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím pana ministra o odpověď. Prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane poslanče Michálku, na tomto místě se mi poměrně těžko hovoří o situaci, u které jsem nebyl. A vy sám říkáte, že ta verze nebo ty verze událostí, jak byly podány nejen mediálně, ale i na vašem včerejším podvýboru, se z hlediska aktérů liší. To znamená, víme, že nějaká schůzka proběhla, víme, že nebyla jedna, na můj výkus jich bylo až příliš mnoho, nicméně nevíme, co přesně na té schůzce zaznělo, takže těžko se mi jakoby soudí, zda všechno bylo standardní, nebo nikoliv.

Pokud by ovšem na soudce kdokoliv působil tak, aby rozhodl nějak, a přislíbil by mu za to nějakou výhodu, tak by to samozřejmě bylo velmi špatné. Bylo by to špatné, ať už by to udělal jakýkoliv ústavní činitel nebo kdokoliv jiný. A je jedno, jestli by se jednalo o peníze nebo o nějakou veřejnou funkci. Na druhou stranu, a já už jsem to vlastně nedávno říkal, mnohem horší by bylo, kdyby na to ten soudce přistoupil.

Mě trošku mrzí v téhle situaci, pokud se ty události odehrály tak, jak prezentuje bývalý předseda Nejvyššího správního soudu Baxa, že s tím přichází nyní, že s tím nepřišel hned, když totiž údajně mělo na schůzce zaznít, protože samozřejmě ono to může, byť se bavíme o osobách, které požívají imunitu podle zákona, naplňovat znaky trestného činu minimálně ve stadiu přípravy, možná pokusu. To, že s tím přichází až nyní, z mého pohledu vyvolává pochybnosti, co všechno se vlastně mohlo v mezidobí odehrávat ať už v hlavách, nebo v rámci nějakých dalších schůzek, pokud některé následovaly.

Sama skutečnost, že se soudci stýkají s politiky, ovšem z mého pohledu závadná není. Oni nežijí ve skleníku. A kdyby žili ve skleníku, bylo by to ještě horší, protože pak by jejich rozhodování tomu odpovídalo. Oni jsou součástí standardního života. Takže mi ani nevadí, že ty schůzky probíhaly. Na můj výkus jich bylo až příliš mnoho. Je otázka, kdo je inicioval.

Co mě do jisté míry naplňuje optimismem, je, že v těch kauzách, ve kterých údajně mělo dojít k ovlivňování, prezident republiky příliš úspěšný nebyl. Prohrál spor o jmenování profesorů, alespoň tedy v té fázi, ve které se nacházíme aktuálně, zákon o státní službě nebyl zrušen až na jedno ustanovení a u něj nemůžeme pochybovat o tom, že protiústavní bylo. Ten jeden paragraf byl opravdu problematický od samého počátku a byl důvod k jeho zrušení. To znamená, justice v tomhle případě, pokud by vůbec bylo namísto se bavit o nějakém ovlivňování, obstála a to je pro mě to stěžejní, protože nebylo rozhodnuto tak, jak chtěl údajně ten, kdo údajně podle tvrzení pana předsedy Baxy nebo pana soudce Šimička měl tedy na soudce působit.

A dodám k tomu možná ještě jednu věc. Nemusíte být ani soudce, a bude-li probíhat nějaký právní spor a vy budete vědět, kdo je jeho stranou a co je předmětem, tak dokážete docela jednoduše odhadnout, kdo má jaký zájem na výsledku, protože nikdo nejdé k soudu proto, aby u soudu prohrál. Proto samotná informace o tom, že si prezident republiky přeje, aby bylo rozhodnuto tak či onak, podle mě není v rozporu s tím, co bylo obsahem soudního spisu a o čem ti soudci věděli bez případného kontaktu s prezidentem republiky.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? Ano. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, děkuji vám za vaše vyjádření. Chtěl bych na to navázat. My se samozřejmě tady nebavíme o tom, že soudci by měli vyrůstat ve skleníku jako kytičky, ale o tom, že jedna strana sporu

se stýká se soudcem na tajných schůzkách, a dokonce se stýká nejen s jedním soudcem, ale pravděpodobně s celou řadou soudců, protože to vyplývá z toho, co zaznělo na včerejším jednání.

Já se domnívám, že vy jakožto vrcholný představitel výkonné moci v oblasti justice byste měl tuto záležitost řešit řekněme aktivně, že byste si aktivně měl sbírat ty podklady pro své rozhodnutí, případně další kroky. Domnívám se, že namísto bylo, abyste se sešel i s prezidentem republiky a tuto záležitost s ním probral, protože se obecně týká důvěry v kreační procesy obecně. To znamená, budeme obsazovat další šéfy soudů, a pokud by se toto mělo opakovat, tak to samozřejmě důvěru ve výkon justice podrývá. (Předsedající upozorňuje na čas.) Myslím si, že vy jakožto výkonný představitel, jako hlavní představitel výkonné moci, byste měl být aktivnější v této záležitosti.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan ministr má zájem o odpověď? Ano, prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Já na to zareaguji opravdu jenom velmi stručně. Samozřejmě, možnosti ministra spravedlnosti jsou do jisté míry omezené. Já nedokážu zabránit tomu, aby prezident republiky někoho pozval nebo aby se někdo pozval k prezidentovi republiky, aby taková schůzka proběhla. Nemám ani pocit, že by to byly nějaké schůzky tajné, že by se tutlalo, že vůbec se uskutečnily. Sám si pamatuji, že minimálně po některých z nich, nedělal jsem si rešerší těch schůzek, probíhaly dokonce tiskové konference o tom, že se představitelé justice sešli s prezidentem republiky, nebo to byla minimálně známá informace, která byla zveřejněna i na webových stránkách.

Jak říkám, samotný kontakt podle mě problematický není. Žádný ministr spravedlnosti ani nikdo jiný nedokáže pískat spor, u kterého sám nebyl, pokud se odehrál mezi čtyřma očima, navíc za situace, kdy se s těmi poznatky vychází najivo až v tuhle chvíli, s obrovským časovým odstupem. Můžeme si klást otázku, proč ty poznatky ze strany soudců nebyly sděleny dříve. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dále přečtu omluvy. Paní poslankyně Tatána Malá se omlouvá od 15.30 do 19 hodin z rodinných důvodů. Pan poslanec Martin Jiránek od 15 hodin do 19 hodin z důvodu jednání. Dále je tu zrušen omluvy pana poslance Milana Hniličky. Omlouvá se pouze od 15 do 16 hodin z pracovních důvodů.

Dalším v pořadí je pan poslanec Marian Jurečka na nepřítomného ministra dopravy Dana Ťoka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane ministře dopravy, já si vás dovoluji interpelovat ve třech poměrně důležitých oblastech, jako je problematika elektromobility, problematika národního polygonu a tématu autonomního řízení. Protože vláda České republiky ještě za premiéra Bohuslava Sobotky podepsala

memorandum a akční plán o budoucnosti automobilového průmyslu, který se mj. právě těmto tématům věnuje, tak jsem se chtěl zeptat, jak se daří tento akční plán naplňovat, jak se plní a jaké vy vidíte problematické momenty ať už z hlediska legislativy, příp. z hlediska jiných souvislostí.

Vnímám to jako důležité téma proto, protože vidíme, že posun a vyšší nároky na emisní normy nutí výrobce automobilů v Evropské unii, aby daleko rychleji pokračovali s vývojem elektromobilů, budou je v příštích letech v daleko větší míře nutenci nabízet na trh víceméně za vnitřně dotované ceny z rozpočtu těchto automobilek, tak aby neplatili extrémně vysoké sankce za porušování emisních limitů.

Pro Českou republiku je to určitou hrozbou, ale i příležitostí z hlediska rozvoje nových oborů, z hlediska toho, že můžeme zůstat na špici i v těchto nových technologích, ale na druhou stranu je to i určitou hrozbou v tom, že třeba vidím problém, že se dostatečně neřeší např. infrastruktura pro nabíjení těchto elektromobilů, neřeší se tyto záležitosti legislativně v rámci stavebního zákona či v rámci jiných zákonů. Tak jsem vás chtěl, pane ministře, požádat, zdali byste mohl dát konkrétní vyhodnocení, jak se ta konkrétní opatření, která v tom memorandu jsou zmíněna, naplňují a kde jsme ve skluzu, či nejsme. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Na interpelaci bude odpovězeno písemně. Další v pořadí je pan poslanec Radek Koten na paní ministryni Martu Novákovou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radek Koten: Dobrý den, dámy a pánové. Vážená paní ministryně, dovolte, abych vznesl několik dotazů, které se týkají naší distribuční soustavy pro distribuci energie.

Na našem trhu tady operují zatím dvě společnosti, které tuto energii distribuují mezi koncové uživatele. Jedná se tedy o polostátní společnost E.ON, kde je zhruba podíl státu 68 %, plus o soukromou německou akciovou společnost E.ON.

Já bydlím na Vysočině. Bohužel standardem posledních několika let se stává to, že v případě, že jeden den prší nebo jeden den chumelí nebo fouká jeden den vítr, tak v podstatě v lokalitách Kraje Vysočina nefunguje proud. Není to samozřejmě jenom záležitost naší Vysočiny, ale i jiných krajů, které jsou na tom s povětrnostními vlivy i podstatně daleko hůře, než je Vysočina s nadmořskou výškou někde okolo 700 metrů.

Mě by zajímalо, jakým způsobem z vašeho pohledu se dá řešit to, že u nás v České republice se změnil zákon o ochranných pásmech vedení vysokého napětí a nyní tedy aspoň podle mých informací je zhruba 7,5 metru. V konsekvenci s tím je mi divné, že pokud stromy dorůstají výšky 30 až 35 metrů, tak je snad každému nad slunce jasné, že v případě větru nebo jakékoli námrazy stromy padají na ta elektrická vedení. Velmi by mě zajímalо, v dnešní době, kdy jsme na elektrině naprosto klíčově závislí – v případě, že nejde energie, tak si naši občané nemohou nakoupit ani potraviny, nemohou si nakoupit benzín, pohonné hmoty, nemohou zaplatit – tak by

mě zajímalo (předsedající upozorňuje na čas), jakým způsobem bude vaše ministerstvo ten problém řešit. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Paní ministryni poprosím o odpověď. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně průmyslu a obchodu ČR Marta Nováková: Dobré odpoledne. Vážený pane předsedající, vážený pane poslanci Kotene, vážené paní poslankyně a páni poslanci, k vašemu dotazu bych ráda uvedla, že máme jednu z nejekvalitnějších distribučních sítí v Evropě. Naše distribuční soustavy pracují s vysokou spolehlivostí a s vysokou kvalitou. Samozřejmě mohou nastat situace, které jste popsal, ale ty nastávají zpravidla v extrémních situacích způsobených počasím nebo některými živelními událostmi. Pro tyto případy mají provozovatelé distribučních soustav v pohotovosti specializované čety techniků, které vyjíždějí k těmto haváriím a pracují na jejich odstraňování. Dlužno říci, že zpravidla havárie nastávají díky poškození distribuční sítě v obtížně přístupných terénech, což práci ztěžuje.

I přesto, že se vyskytly případy, které popisujete, ty jsou zásahem vyšší moci, nedošlo nikdy k situaci, kdy bylo zapotřebí vyhlásit stav nouze. Stav nouze je tak významný a náhlý nedostatek elektřiny nebo ohrožení celistvosti elektrizační soustavy, její bezpečnosti a spolehlivosti provozu na celém území státu nebo vymezeném území nebo jeho části. Jak už jsem uvedla, poruchovost je způsobena primárně především pády stromů ve smrkových monokulturách způsobených vlivem silného větru v kombinaci s vysokou sněhovou pokrývkou, kdy padá těžký mokrý sníh, tak jak tomu bylo i v posledních dnech. Situace z posledních dvou kalamit byla nejzávažnější v lesních úsecích, převážně v horských oblastech. Ochranné pásmo je dáné zákonem a provozovatel distribuční soustavy nemá právo vstupovat mimo toto ochranné pásmo a stromoví odstraňovat. Provozovatelé distribučních soustav věnují údržbu ochranných pásem velkou pozornost a investují do ní velké prostředky, a to nad rámec standardních prací, neboť údržba ochranných pásem je primárně včetně vlastníků pozemků.

Jak už jsem uvedla, síť distribučních soustav se vyznačuje vysokou robustností a spolehlivostí a provozovatelé provádějí kontinuálně pravidelnou údržbu všech zařízení a ta je spojena i s obnovou a dalším posilováním sítě především v těch oblastech, kde by mohl hrozit nedostatek dodávek elektřiny nebo výpadky způsobené třeba malou hustotou sítě. Každý provozovatel distribuční soustavy v České republice zpracovává a po schválení Energetickým regulačním úřadem zveřejňuje povinně na svých webových stránkách plán rozvoje distribuční soustavy, ve kterém zohledňuje potřeby rozvodné sítě i v budoucím období.

Pokud bychom chtěli úplně zabránit výpadkům elektřiny způsobeným pádem stromů do vedení, museli bychom výrazně rozšířit rozsah ochranných pásem, zejména u vedení vysokého napětí. Zatím jsou stromy, tak jak jste říkal, v okolí ochranného pásmá vyšší, než je jeho šíře, nicméně takto je to dáno zákonem.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? Ano. Prosím.

Poslanec Radek Koten: Vážená paní ministryně, velmi děkuji za odpověď. Vy jste to tady přesně popsala. Je to přesně podle zákona. A teď já se ptám, jak to chcete vysvětlit těm starostům obcí plus podnikatelům, kteří podnikají tady v těch oblastech, kde se toto celkem pravidelně stává. Já vám můžu říct, že např. před čtrnácti dny byl výpadek sedmkrát za týden kvůli spadlému stromu, ať už jednomu, druhému, třetímu nebo sedmému, někde cestou, na trase. Jak to chcete vysvětlovat? Jak to chcete řešit? Kdo nahradí škody těm firmám, jejichž provoz je závislý na dodávkách elektrické energie? Já vím, že tady bývaly kdysi dávno úplně jiné katastrofy, byly tady jiné sněhové podmínky, daleko větší, než jsou v současnosti, ale bohužel změnou zákona, která tady proběhla někdy na přelomu století, ta bezpečnostní ochranná pásmá se změnila, ta šířka se změnila. A nyní si myslím (předsedající upozorňuje na čas), že je poměrně dobrý čas na to, aby na to nějakým způsobem vláda zareagovala a tady těm výpadkům se snažila předcházet. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Paní ministryně má zájem.

Ministryně průmyslu a obchodu ČR Marta Nováková: Vážený pane předsedající, pane poslanci, dámy a pány, já děkuji za tu vaši připomíinku. Ano, je to takto dánou legislativou a je třeba si uvědomit, že abychom legislativu změnili a rozšířili šířku těch pásem, tak by to znamenalo zásah do vlastnictví pozemků majitelů lesů, kteří jsou na hranici toho ochranného pásmá. A víme dobře, že jakýkoli takovýto zásah je samozřejmě velmi citlivou záležitostí a bylo by zapotřebí k němu mít konsenzus napříč politickým spektrem, protože jinak je velmi obtížné nějakou podobnou legislativu realizovat. A pokud vím, tak pokusy byly v minulosti učiněny a nikdy to neprošlo. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším pořadí je pan poslanec Jan Zahradník na pana ministra Richarda Brabce. Prosím, pane poslanci, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, obracím se na vás s interpelací ve věci stavu projednávání zonace v Národním parku Šumava. 30. listopadu loňského roku jsem se jako člen Rady Národního parku Šumava za Jihočeský kraj zúčastnil jejího jednání, na kterém taky došlo k informaci o přípravě zonace v národním parku. Ta zonace nám byla představena v hrubých rysech. V podstatě kromě nějaké omáčky tam byly číselné hodnoty procentového rozložení zón: 30 % zóna přírodní, 20 % zóna přírodě blízká, 49 % zóna soustředěné péče a 1 % zóna kulturní krajiny. Vzbudilo to mé obavy, nebo potvrdilo to mé obavy, že 50% a více bezzásahovost ze zákona 114 prostě bude naplněna.

My zatím nemáme žádné informace o tom, jak probíhá jednání s obcemi, a také nemáme informace, že by bylo zahájeno jednání o přípravě zásad péče v Národním

parku Šumava. Kromě toho platí, že přístupnost území a také režim péče o něj významně ovlivní vymezení režimu tzv. klidových zón, které podle zákona správa parku může vyhlásit. To vzbuzuje v šumavských obcích poměrně značný pocit právní nejistoty.

Moje otázky znějí, pane ministře: Jak vypadá příprava zonace? Jak bude probíhat projednávání zonace s obcemi? Jak jsou připravována klidová území Národního parku Šumava? A v jakém stavu je také příprava zásad péče?

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím pana ministra o odpověď. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuju za slovo. Vážený pane předsedající, kolegové, kolegyně, děkuji za dotaz, nebo za interpelaci. Samozřejmě pan poslanec Zahradník je ve věci velmi záběhlý, takže o to se to lépe vysvětluje.

V současné době je připraven návrh zonace Národního parku Šumava. Návrh již byl schválen ze strany Ministerstva životního prostředí a poprvé představen veřejnosti na semináři ve Vimperku, konkrétně 22. ledna. V průběhu následujících měsíců bude tento návrh projednáván se členy Rady Národního parku Šumava a dalšími zástupci regionu včetně osobních jednání s různými starosty. Návrh zonace může – to chci zdůraznit – může být tedy dle vzesnesených připomínek upravován a jedná se opravdu v tomto smyslu o návrh této věci. Průběžné konzultace se členy rady probíhaly již v loňském roce v průběhu příprav návrhu.

Na počátku dubna letošního roku bude svoláno zasedání Rady Národního parku Šumava, na kterém by měl být návrh zonace dohodnut s radou národního parku, tak jak to požaduje platné znění zákona o ochraně přírody a krajiny. Do poloviny března správa národního parku přijímá jakékoli podněty a návrhy k této zonaci, aby mohla případné změny zapracovat do uvedeného návrhu, který tak bude počátkem dubna předložen k odsouhlasení radou národního parku. Poté bude připraven vlastní návrh vyhlášky o zonaci, tak aby do 31. května mohl být zahájen vlastní legislativní proces v rámci meziresortního připomínkového řízení. Tomuto kroku může předcházet ještě další jednání se členy Národního parku Šumava ze strany MŽP v případě, že k dohodě s radou národního parku o návrhu nedojde.

Jak říkal pan poslanec Zahradník, tak byly představeny konkrétní návrhy rozsahu jednotlivých zón. Jen bych drobně upravil, že aktuální stav je, že předložený návrh zonace obsahuje přibližně 27 % přírodní zóny, 27 % zóny přírodě blízké, 45 % zóny soustředěné péče a 1 % zóny kulturní krajiny. Rozloha přírodní zóny přitom odpovídá, a to bych chtěl zdůraznit, odpovídá stávající ploše lesních porostů a dalších ekosystémů, na kterých je již v současné době aplikován bezzásahový režim. To znamená, není jakýmkoli způsobem zvyšována plocha bezzásahového režimu, zůstává na stejně úrovni. A tady bych chtěl, a my už jsme o tom s panem poslancem hovořili v kuloárech, tady bych chtěl i po diskusi se správou národního parku, resp. s ředitellem národního parku a s mým příslušným náměstkem, který to má na starosti věcně, zdůraznit, že se opravdu nejedná o bezzásahový režim na padesátí nebo

dokonce padesáti x procentech parku, ale pouze na těch 27 %, protože ta zóna přirodě blízká, tedy v návrhu těch dalších 27 % rozlohy národního parku, tak tam bude v příslušných dokumentech zohledněna možnost zasahovat například v případě kůrovcové katastrofy. To znamená, těch 27 % přirodě blízké neznamená, že by tam nebylo možno zasahovat například proti kůrovci. To chci zdůraznit. To znamená, v této chvíli je opravdu v zásadě zachován rozsah bez zásahu tak jako v dnešní době.

Priznám se, že v této chvíli nemám informace o aktuálním stavu, resp. o tom harmonogramu v případě klidových oblastí. A ty samozřejmě dodám. Děkuju.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuju. Je zájem o doplňující otázku? Ano. Prosím.

Poslanec Jan Zahradník: Pane ministře, vy pak máte ještě dvě minuty, tak já jenom připomenu přípravu zásad péče, kdy bez toho ta zonace bude jenom takový mrtvý dokument.

A pak bych chtěl ještě připomenout jednu věc. Já si dobře pamatuji, když byl projednáván ten senátní návrh zákona o Národním parku Šumava, bylo to v Senátu, jak to tam sledovali z galerie pro hosty, a vy jste tam tenkrát říkal, že můžete ujistit šumavské obce, že tam pro jejich rozvoj bude pamatováno s poměrně velkým územím. Mluvil jste o deseti procentech tenkrát té zóny kulturní krajiny, teď je to jedno procento. Co ty obce mají dělat? Jak se mají rozvíjet? To je v podstatě pro ně signál, že by měly svoje rozvojové aktivity utlumit a rezignovat na nějaký rozvoj. A to já považuji za velikou chybu. Přimlouvám se za to, abyste ještě zvážili ten režim zón zvláštní péče o krajинu a šumavským obcím na jejich rozvoj vyčlenili ještě větší prostor, než tedy zvažuje v tom jednom procentu.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuju. Pan ministr má zájem. Prosím.

Místopředseda vlády a ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Určitě. Já jsem také řekl, že v této chvíli se jedná o návrh. A priznám se, že v době, kdy jsem tenkrát v Senátu na to odpovídal, teď si to nepamatuji, ale nemám důvod vám nevěřit, že tam bylo hovořeno o deseti procentech, tak jsem rozhodně měl nějakou informaci, která v té době byla k dispozici. Nicméně říkám znovu, to jedno procento dneska není neměnné nebo rigidní. Budeme o tom dál jednat určitě s jednotlivými obcemi. A jde mi o to, aby obce měly na svých zastavených územích skutečně prostor pro nějaký rozvoj. Takže já nepovažuji to jedno procento za konečné procento. Bude to opravdu předmětem právě dalších jednání s jednotlivými starosty naprostě individuálně. V této chvíli je to otevřené. A určitě i ten termín kolem zásad péče stejně jako u klidových území vám vzápětí dodáme. Děkuju.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí je pan poslanec Vít Rakušan na pana ministra Miroslava Tomana. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vít Rakušan: Dobrý den. Děkuji vám za slovo, vážený pane místopředsedo.

Vážený pane ministře, můj dotaz je jednoduchý a vyplývá z interpelace, kterou jsem na minulé schůzi vznášel na paní ministryně financí. Té jsem se tázal, jakým způsobem jsou předfinancovány a v jaké výši projekty pro holding Agrofert z českého rozpočtu ve chvíli, kdy Evropská unie dané finanční prostředky odmítla proplácet do doby, než se prověří možný střet zájmů premiéra vlády České republiky pana Andreje Babiše. Paní ministryně nebyla přítomna ústní interpelaci, nicméně odpověděla mi písemně.

Doposavad bylo dle jejich informací proplaceno ze státního rozpočtu 80,6 mil. korun na předfinancování, odkázala mě ovšem na to, že nemá přehled u těch projektů, kde je řídicím orgánem Ministerstvo zemědělství. Ve své odpovědi mě přímo odkázala, ať se, vážený pane ministře, na toto téma zeptám vás.

Ještě jednou tady opakuji svou jednoduchou otázku. V jaké výši, a pokud vůbec, předfinancovalo Ministerstvo zemědělství projekty, respektive finance, které by měly být proplaceny z evropských dotací pro holding Agrofert a firmy, které jsou napojeny na holding Agrofert? Domnívám se, že Ministerstvo zemědělství by mělo o tomto mít v současném programovacím období dobrý přehled, a velmi doufám v konkrétní odpověď ze strany Ministerstva financí, protože tyto finance by zatím platili daňoví poplatníci, tedy občané České republiky, a je s velkým otazníkem, zda vůbec budou proplaceny Evropskou unií. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím pana ministra o odpověď.

Ministr zemědělství ČR Miroslav Toman: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážené poslankyně a vážení poslanci. Vážený pane poslance, podle informací od Státního zemědělského intervenčního fondu byly v České republice k 23. lednu letosního roku ze strany Evropské komise proplaceny, respektive refundovány, všechny žádosti v plné výši. Státní zemědělský intervenční fond neviduje žádný problém s proplácením ze strany Evropské komise. Požadavek Evropské komise se v obecné rovině týká toho, aby z SZIF nepředkládal k proplacení žádosti firmy Agrofert schválené po 2. srpnu 2018 v rámci tzv. projektových opatření Programu rozvoje venkova. Podle mých informací Státní zemědělský intervenční fond tento požadavek dodržuje. Podle informací, které jsou veřejně dostupné na webu Státního zemědělského intervenčního fondu, bylo proplaceno společně ze skupiny Agrofert v loňském roce z evropských zemědělských dotací 913 mil. Kč, z toho 704 mil. Kč na přímých platbách, 132 mil. Kč na plošných dotacích, 8 mil. Kč na platbách organizace trhu a 67 mil. Kč na projektová opatření. V letošním roce Agrofert dostal 91 mil. Kč, a to pouze na tzv. nárokové dotace. Dovoluj si vás ujistit, že výplaty probíhají standardně ve standardních režimech, probíhají zasíláním žádostí na Evropskou komisi k proplacení. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? Vidím, že ano, tedy poprosím pana poslance. Prosím.

Poslanec Vít Rakušan: Moc vám, pane ministře, děkuji za přesnou informaci, za relevantní data, která jste mi podal. Doplňující otázka je velmi jednoduchá. Sám jste zmínil rozhodné datum 2. 8. 2018, tzn. datum, od kterého by už neměly být vypláceny žádné prostředky z evropských fondů na projektech spojené s holdingem Agrofert. Táži se, zda od tohoto rozhodného data do konce roku 2018 skutečně tedy Ministerstvo zemědělství jako řídící orgán skrze další organizace neproplatilo holdingu Agrofert z národních finančních prostředků jiné než nárokové dotace. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pan ministr má zájem o odpověď.

Ministr zemědělství ČR Miroslav Toman: Děkuji za tuto otázku. SZIF plánuje odeslat žádost o platbu za proplacené žádosti od 16. 10. do 31. 12., tzn. zítra se odesílá, v rámci této žádosti je jeden projekt žadatele, který patří do skupiny Agrofert. Tato žádost byla podána 28. 10., schválena 23. 7. a myslím si, že tím pádem je to v pořádku. Pracovníci SZIF nicméně jsou v kontaktu s pracovníky DG AGRI. Požádali o stanovisko, zda tuto platbu v žádosti nechat, nebo vyjmout. Zatím odpověď není, nicméně zatím podle telefonického rozhovoru není zatím námitka, nicméně nemám to, a jakmile budu mít odpověď z DG AGRI, rád vám ji dáám. Jenom pro pořádek, jedná se o řádově o 1,5 mil. Kč. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Nyní požádám paní poslankyni Olgu Richterovou, která bude interpelovat paní ministryně Janu Maláčovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji. Jsem velmi ráda, že tu paní ministryně je, že zde je řada dalších ministrů.

K mému dotazu. Ráda bych se zeptala na fungování úřadů práce, protože se opět v médiích jako před rokem objevily informace, že některé úřady jsou v prodlení s výplatou dávek sociální podpory. Je to velký problém. V minulém roce se tomu i opakovaně věnoval výbor pro sociální politiku, protože pak si třeba lidé jsou i nudenci brát takové velice nevýhodné krátkodobé půjčky, když vědí, že na podporu mají nárok, má přijít, a úřad zkrátka kolabuje a nevyplácí. Zajímalo by mě, zda jsou nějaká systémová opatření, která chystáte ve vztahu k Úřadu práce. Je tam samozřejmě jasné, že se jedná o celkové informační systémy, s nimiž úředníci obtížnou, nevalně placenou práci musí vykonávat, ale vedle informačních systémů, které jsou problém, samozřejmě je i otázkou fluktuace na jednotlivých pracovištích to, jak se daří obsazovat místa přímého kontaktu s klienty, jak tam vůbec fungují celé pracovní kolektivy, vzájemná podpora z různých specializací.

A měla bych poslední dotaz. Nedávno bylo zavedeno i tzv. kvartální vykazování služeb, což je zase něco, co zatěžuje administrativně pracovníky. Je nějaké vyhodnocování zavedené legislativy, plánují se změny, aby úřad a podpora mohla fungovat co nejfektivněji a aby nedocházelo k prodlením? Tohle mě zajímá zejména. Jsem zvědava na odpověď. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím paní ministrynou o odpověď. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážená paní poslankyně, vážení páni poslanci, paní poslankyně, souhlasím, na úřadech práce máme dlouhodobě personální poddimenzovanost. Dochází k tomu zejména v případech, kdy právě se rozhoduje o dávkách. Toto intenzivně nabyla na významu v souvislosti s novelou zákona o státní sociální podpoře, která začala platit od 1. ledna minulého roku, kdy se právě přešlo z ročního dokládání příjmů na čtvrtletní u případů na dítě a právě ke zpřesnění a rozepisování nákladů na bydlení pro příspěvek na bydlení. I když jsme navýšovali platy zaměstnanců ve státní správě, a konkrétně u zaměstnanců úřadů práce to bylo objemově o deset procent, tak se nám tuto situaci nedaří dlouhodobě stabilizovat. Nejkritičtější je situace na krajské pobočce Praha, logicky, jsou zde nejvyšší náklady na život, v hlavním městě je vůbec nejvyšší úroveň mezd a platů, a právě proto zde máme problém s dostatkem zaměstnanců, zejména právě kontaktní pracoviště pro Prahu 4, kde je aktuálně neobsazeno jedenáct systemizovaných míst na úseku státní sociální podpory.

Úřad práce České republiky se snaží dlouhodobě tato místa obsadit, byl zřízen krizový štáb pro řešení situace na tomto pracovišti a personální nedostatečnost řešíme zejména pomocí následujících opatření. Výpomoc ze strany pracovníků z jiných agend i z jiných pracovišť v rámci České republiky, protože to zákon o státní službě umožňuje, objednávání klientů na určitý den a hodinu, to je velmi efektivní nástroj, pomocí např. internetu a podobně, vyřizování klientů i přes polední pauzy a výkon práce nad rámec pracovní doby a také významné rozšíření informačního servisu pro vyplňování žádostí o dávky a předkládání potřebných dokladů. Situace právě na tomto kontaktním pracovišti na Praze 4 byla stabilizována od 10. ledna a výplata dávek nalezejících za čtvrté čtvrtletí roku 2018 byla zpracována ke dni 21. ledna tohoto roku. Nevyřízených v tuto chvíli zůstává devadesát případů, a to z toho důvodu, že úřad práce čeká na dodání podkladů ze strany klientů. I tyto žádosti budou po obdržení nezbytných podkladů neprodleně zpracovány a dávky vyplaceny.

Jen pro úplnost pro vaši informaci – Generální ředitelství Úřadu práce realizuje i nadále supervizní monitoring. V měsíci lednu bylo v tomto roce zpracováno 1 100 žádostí, které byly doručeny ve čtvrtém čtvrtletí 2018 žadateli. Zbývajících 90 žádostí, které jsem právě zmíňovala, bude zpracováno do konce ledna. Jde o žádosti za období říjen až prosinec minulého roku. V lednu 2019 bylo přijato na kontaktním pracovišti Praha 4 přibližně 3 800 žádostí o dávky státní sociální podpory a v rámci

krizového řízení z úrovně Generálního ředitelství je situace na kontaktním pracovišti Prahy 4, kde je právě ta situace nejhorší, pravidelně sledována a vyhodnocována.

Co se týká druhé části vašeho dotazu, tak je to legislativa, která platí rok. My v této chvíli skutečně vyhodnocujeme prvních 12 měsíců a chceme se tím zabývat po uplynutí prvního čtvrtletí roku 2019, tzn. pravděpodobně v dubnu tohoto roku. A tam pak např. na sociálním výboru podat bližší informace. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji velmi za odpověď. Jenom bych se ráda stručně doptala, sama jste to zmíňovala, že ta situace na Praze 4 je dlouhodobě problematická. Já jsem právě už i v minulosti o tom hovořila s paní generální ředitelkou, že v Praze to je samozřejmě těžké. Ptala jsem se, jaká udělají opatření, aby pražská pracoviště Úřadu práce mohla fungovat. A už to vnímám jako až personální selhání, protože skutečně za tři čtvrtě roku se zdá, že se to tam nijak zásadně nezlepšilo.

Takže se ještě zeptám, jakým způsobem konkrétně pracovat budete vy jakožto nadřízený orgán, jakožto ministerstvo, s tím, že zkrátka tato konkrétní pobočka a pobočky pražské obecně se za tu dobu, co se tomu věnují, nezlepšily.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím paní ministryni, jestli má zájem.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Mohu zopakovat, co jsem říkala, že v Praze máme ten výjimečný problém, že jsou tu velmi vysoké platy a Generální ředitelství Úřadu práce a Úřad práce není v Praze, v hlavním městě, s těmi platy, tak jak jsou nastaveny, konkurenceschopné. Není to problém jenom Úřadu práce, ale také České správy sociálního zabezpečení. My se snažíme těmto věcem čelit další sadou mimoplatových motivací k tomu, abychom získali kvalifikované a zejména dostatek pracovníků. A jedna z věcí, kterou si slibujeme právě od nového roku, protože došlo k navýšení platů ve státní sféře, jak jsem zmíňovala, u Úřadu práce je to o 9,9 %, jestli si správně vzpomínám, tak od toho si slibujeme, že se právě to nabírá zaměstnanců, které ale běží přes státní službu, to znamená, že bude dobíhat v příštích týdnech, tak že se to podaří stabilizovat.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. V tuto chvíli poprosím pana poslance Jiřího Kohoutka s interpelací na pana ministra Richarda Brabce. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Kohoutek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, plast se stal neodmyslitelnou součástí našich životů. Kombinuje úžasnou

funkčnost a velmi nízké výrobní náklady. Ty jsou ale vykoupeny náročnou recyklací až záteží pro životní prostředí už v průběhu jejich výroby. Pokud bude výroba růst tolik jako dosud, bude v roce 2050 na světě více plastů, než je hmotnost ryb ve všech světových oceánech. V Česku se k recyklaci odešle 57,5 % PET lahví.

V této souvislosti prosím o zodpovězení následujících otázek. Za prvé: O jakém opatření vaše ministerstvo uvažuje, aby došlo ke snížení spotřeby plastů? Za druhé: Uvažuje vaše ministerstvo zavést zálohový systém s cílem navýšit míru recyklace plastových obalů, jelikož zavedení zálohového systému by snížilo dopady výroby a recyklace PET lahví na životní prostředí o 28 %? Za třetí: Kolik procent plastů, které jsou k recyklaci odeslány, se skutečně zrecykluje?

Děkuji vám za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji a poprosím pana ministra o odpověď. Prosím, pane ministro, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, děkuji za tu interpelaci, protože je to tak trochu nahrávka na smeč. Já můžu rovnou říct, a možná pan poslanec Kohoutek, pokud zjevně se o tu záležitost zajímá, tak ví, že ministerstvo nejenom připravuje některé aktivity, ale my už některé realizujeme. My třeba stojíme za kampaní Dost bylo plastu, která předběhla dokonce evropskou směrnici, která je momentálně připravována, z hlediska zákazu jednorázových plastů. To znamená, že tady určitý revoluční návrh evropské směrnice, který také Česká republika aktivně podporovala a připomínkovala. Obsahuje celou řadu opatření, např. včetně úplného zákazu některých plastových výrobků, jako plastového jednorázového nádobí, krabic na jídlo, které známe, plastových včí typu brček atd., je to celkem asi deset výrobků. Ta směrnice by měla být finálně schválena na evropské úrovni do poloviny letošního roku a následně nejpozději do dvou let transponována do českého právního řádu a my už to právě budeme transponovat připravovaným zákonem o obalech.

Kromě toho, ještě než ta směrnice začne platit, tak možná víte, že my jsme jenom díky zpoplatnění plastových tašek, tzv. igelitek, dosáhli toho, že v mnoha řetězcích se spotřeba igelitek snížila až o 80 % a některé řetězce je úplně přestaly nabízet. Ani je neprodávají a už vůbec je nedávají zdarma. To jsou velmi efektivní kroky. Kromě toho připravujeme nový zákon, jak jsem říkal, o odpadech a o obalech. A ten bude také obsahovat důraz na tzv. ekomodulaci, což znamená, že bude nutit výrobce k tomu, aby ve svých výrobcích nejenom plastových, ale především plastových, také zohledňovali možnost recyklace. Protože některé recyklované výrobky, jako např. právě ty petky, o kterých se paradoxně nejvíce mluví, ale s těmi petkami je relativně nejmenší problém, protože po petkách je velká poptávka a je to jeden z mála plastů, který je dobré recyklovatelný a přináší také konkrétní užitek i z hlediska využití toho recyklátu. Daleko větší problém je s jinými plasty, které tak dobře recyklovatelné nejsou.

Do kampaně Dost bylo plastu se zapojila celá řada významných firem v České republice, zahraničních i tuzemských. A můžu třeba uvést společnosti jako IKEA,

Benzina, Bageterie Boulevard, Starbucks, Costa Coffee, České dráhy atd., které samy se přihlašují k tomu, že i bez nějaké konkrétní směrnice samy se snaží výrazně snižovat spotřebu plastů.

K vaší otázce. Teď v posledních dnech a týdnech se intenzivně hovoří o zálohování plastů. Nedávno společnost Karlovarské minerální vody, myslím s Vysokou školou chemicko-technologickou, představila možnost zálohování plastů. Já bych chtěl zdůraznit to, že zálohování petek dneska i podle stávajícího zákona není problém udělat, i stávající zákon to umožňuje. Ale Slovensko, které podobný systém připravuje, si nechalo přípravit několik studií. My zatím máme k dispozici pouze tu jednu, kterou představila společnost Karlovarské minerální vody. Víme, že svoji studii si chtěl udělat i Svaz měst a obcí. A i Ministerstvo životního prostředí si zadalo podobnou studii, protože Česká republika na rozdíl od ostatních zemí má velmi dobře fungující systém třídění obalů. My jsme dokonce v rámci plastových obalů na prvním místě v Evropě z hlediska třídění obalů. A už díky systému těch dobře známých žlutých kontejnerů my dneska třídíme až 80 % PET lahví uvedených na trh, tedy sesbíráme zpět. Mimochodem, evropský cíl pro rok 2025 je 77 %. Takže my už ten evropský cíl plníme v současné době, ten který je pro rok 2025. V roce 2029 až 90 %.

A například Svaz měst a obcí namítá, že pokud by nastalo zálohování PET lahviček samozřejmě vypadne z těch žlutých kontejnerů jediná zisková komodita a samozřejmě to zdraží celý systém nejenom pro výrobce, ale především také pro obce. Takže my teď čekáme na výsledky dalších studií, které bychom měli mít k dispozici v příštích měsících, a podle toho se rozhodneme. Vůbec není pravda, že bychom byli proti zavedení zálohování.

A tu poslední odpověď si když tak nechám ještě na tu druhou část. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? Vidím, že ano, takže poprosím pana poslance. Prosím.

Poslanec Jiří Kohoutek: Děkuji za odpověď. Ještě bych měl dvě doplňující takové. Jak velkou část plastového odpadu tvoří obaly na jedno použití? A pak, jestli existuje nějaký program ve školách, který by už naučil i ty nejmenší, aby omezili spotřebu plastů.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Poprosím pana ministra.

Místopředseda vlády a ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Já se přiznám, že to číslo jednorázových plastů z celkových neznám, ale samozřejmě vám ho doplníme. Já jsem chtěl odpovědět ještě na tu vaši poslední otázku a pak se určitě vyjádřím i té záležitosti edukace, ta je velmi důležitá.

Vy jste se ptal, kolik procent plastů, které jsou k recyklaci odeslány, se skutečně recykluje. Míra recyklace plastů se pohybuje zhruba na 50 až 55 %, 25 % procent plastů je využito energeticky a přibližně 20 % je odstraněno na skládce. Míra

skládkování se samozřejmě odvíjí od nízké ceny skládkování a to chce ministerstvo v rámci nového zákona o odpadech změnit. Znamená to, a to chci zdůraznit, že abychom udělali revoluci v plastech, tak se nemůžeme zaměřit pouze na ty petky, byť je to nejviditelnější část, protože, jak jsem řekl, paradoxně je to nejméně bolestivá část v tom systému. Čína, možná víte, se od začátku loňského roku rozhodla výrazně omezit dovoz plastů a ukázalo se, že řada evropských zemí, které se prsily tím, že mají vysokou míru recyklace plastů, tak se ukázalo, že ta recyklace mnohokrát také směřovala spíše do Číny, resp. recyklace spočívala v tom, že ty plasty byly naloženy a odvezeny do Číny a vykázány jako recyklované. To samozřejmě určitě není postup, který bychom chtěli následovat. Pro nás jsou stejně důležité petky jako ostatní plasty, ostatní plasty právě díky tomu, že dneska ti výrobci bohužel se dopouštění jakoby toho, že vymýšlejí stále a stále složitější plasty, kombinace plastů, pak se špatně recyklují, a tam bychom je chtěli nutit k tomu, aby se zaměřili právě na tzv. ekomodulaci.

Otázka výchovy jednoznačně. My spolupracujeme i na přípravě osnov třeba v rámci Ministerstva školství. Máme celou řadu edukačních programů, podporujeme celou řadu organizací, které právě ve školách hovoří (upozornění na čas) – pardon, už končím – o významu recyklace a třídění plastů, takže v té věci děláme spoustu kroků.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji vám. Než dám slovo další v pořadí, paní poslankyni Markétě Pekarové Adamové, tak přečtu omluvu paní poslankyně Heleny Válkové dnes mezi 16. a 18. hodinou z pracovních důvodů. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, v říjnu minulého roku Ministerstvo zemědělství navrhovalo úplný zákon vystupování a prezury zvířat v cirkusech. Návrh byl součástí novely zákona na ochranu zvířat proti týrání. Zákaz prezury všech zvířat nyní platí například v Itálii, Nizozemsku nebo Řecku, v Německu či Polsku se o tom diskutuje. Na tyto země se také odvolávala vyjádření Ministerstva zemědělství. Pod petici proti chovu volně žijících zvířat v cirkusech, která byla adresována vašemu ministerstvu, se podepsalo 14 tisíc lidí. Podle reprezentativního průzkumu veřejného mínění, který v září minulého roku provedla agentura FOCUS, by s rozšířením zákazu využívání zvířat v cirkusech na alespoň volně žijící zvířata souhlasilo 74 % občanů ČR. Nesouhlas s chovem a prezurou volně žijících zvířat v cirkusech vyslovuje 70 % respondentů a 81 % respondentů se domnívá, že zvířata žijících v cirkusech neprožívají srovnatelně hodnotný život jako ostatní příslušníci jejich druhu ve volné přírodě.

I přesto Ministerstvo zemědělství v prosinci otočilo a vy jste se proti zákazu postavil. Proč tato otočka, pane ministře? Jak je možné, že jste představil návrh ministerstva a jen během dvou měsíců jste o 180 stupňů změnil stanovisko? Na ministerstvu vznikla k zákazu prezury expertní skupina. Existují již nějaké konkrétní závěry této skupiny? Jak se nyní Ministerstvo zemědělství staví k zákazu prezury a proč? Celé to působí dojmem, že jste podlehl lobby cirkusů, které samozřejmě

z avizovaného zákazu drezury zvířat, jemně řečeno, neměly radost. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím pana ministra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Miroslav Toman: Vážený pane předsedající, vážená paní poslankyně, vážení páni poslanci, Ministerstvo zemědělství, jak tady bylo řečeno, připravuje novelu zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, a nyní probíhá vypořádání připomínek uplatněných v mezirezortním připomínkovém řízení a dochází k úpravám tohoto materiálu.

Jednou z otázek, která je v připravované novele řešena, je rovněž otázka chovu šelem a lidoopů. Novela se nezábývá pouze problematikou drezury, ale řeší oblast ochrany volně žijících zvířat chovaných v zajetí šířejí. Novela rozšiřuje zakázané činnosti s vybranými druhy šelem a lidoopy. Cílem je zakázat mazlicí ZOO a podobná zařízení, která využívají mazlení s volně žijícími zvířaty chovanými v zajetí ke zvýšení svého zisku. Lze předpokládat, že zákaz mazlicích koutků povede ke snížení poptávky po mláďatech kočkovitých šelem. V mazlicích koutcích bylo nutné mít neustále k dispozici nová mláďata atraktivní pro mazlení a focení, proto se také zakazuje odebírání mláďat těchto zvířat od matky a jejich umělé dokrmování před odstavem s výjimkou případů, kdy je to podle posouzení veterinárního lékaře nutné z důvodu zdravotního stavu matky nebo mláďat. Dále se zakazuje venčení vybraných druhů šelem a lidoopů na veřejném prostranství, novela také stanoví podmínky ochrany vybraných druhů šelem a lidoopů. Jedná se především o podmínky pro chov zvířat, vybavení a velikost prostor pro zvířata, které budou stanoveny prováděcí vyhláškou. Výslovně je stanovena povinnost zabránit únikům těchto zvířat. Novela upravuje také kurz v péči o vybrané druhy šelem a lidoopy.

Co se týče drezury zvířat, novela zcela zakazuje provádění drezury u delfinovitých, vystupování delfinů v delfináriích nebude v ČR možné. Nyní tu žádné delfinárium činnost neprovozuje, ale tyto snahy se objevují. Je třeba připomenout, že již od 1. 3. 2004 je zakázána drezura u nově narozených primátů, ploutvonožců, kytovců, výjma delfinovitých, nosorožců, hrochů nebo žiraf. Od července 2006 platí vyhláška Ministerstva zemědělství č. 346/2006 Sb., o stanovení blížších podmínek chovu a drezury zvířat.

Podle veterinárního zákona krajská veterinární správa registruje cirkusy, vydává rejstříky zvířat v cirkusu a rejstříky míst konání představení cirkusů. Pasy pro cirkusová zvířata vystavují schválení veterinární lékaři pro tuto činnost a potvrzují úřední veterinární lékaři příslušných krajských veterinárních správ. Platí také nařízení Komise č. 1739/2005 z 21. října 2005, kterým se stanoví veterinární požadavky na přesun cirkusových zvířat mezi členskými státy. Ve vztahu k ostatním druhům zvířat je nyní řešena otázka omezení jejich drezury.

Ministerstvo zemědělství obdrželo k problematice drezury v cirkusech řadu rozdílných podnětů a názorů. Proto byla založena pracovní skupina, která připravuje podmínky pro provádění drezury zvířat. Proběhlo již několik jednání této pracovní

skupiny. Pracovní skupina v současné době projednává problematiku udělování licencí pro provádění drezury, rozsah licencí a podmínky pro jejich udělení. Ministerstvo zemědělství podle informací, které mám, resp. ta komise, navrhuje variantu řešení, která nepředpokládá plošný zákaz drezury všech zvířat v cirkusech. Preferovaná varianta předpokládá provádění licenčních řízení pro cirkusy a další osoby, které provádějí veřejná vystoupení s vybranými druhy šelem. Licenci by vydávala státní veterinární správa a týkala by se těch cirkusu a dalších osob, které používají zvířata z řádu šelem, čeledi kočkovitých a z čeledi medvědovitých. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji, pane ministře. Je zájem o doplňující otázku? Vidím, že ano. Poprosím paní poslankyni.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji, že jste mi to takto přečetli, ten výčet, který vám připravili na ministerstvu, ale nezazněly tam jasné odpovědi na mé dotazy, které tady zazněly. To znamená, proč dochází k tomu obratu v tom vypořádávání připomínek? Chápu, že se samozřejmě budou objevovat oba dva názory, ale začátku bylo zřejmé, že ministerstvo chtělo přistoupit k tomu plošnějšímu zákazu drezury. A také by mě vlastně zajímal úplně jednoduše váš názor, váš osobní názor jako ministra, jestli má být zaveden tento plošný zákaz, nebo nemá. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Prosím, pane ministře.

Ministr zemědělství ČR Miroslav Toman: Děkuji. Co se týká obratu, já jsem to nechtěl komentovat, protože to, co bylo napsáno v novinách, tak to nebyla pravda. Bylo to: z okolí ministra Tomana jsme se dozvěděli, že preferuje cirkus Humberto atd. Takže na tyto věci vůbec nechci reagovat.

Co se týká plošného zákazu, tak to byl určitý názor skupiny, to jsme si nějak vyříkali na ministerstvu. Musím říct, že skupina pracuje velmi pečlivě. Ten názor je o tom, že by to měla být volně žijící zvířata, ale to se musí vyspecifikovat právě v těch licencích, abychom neposílili některá zvířata, která jsou k tomu určena. Myslím si, že v průběhu několika měsíců komise vydá nějaké nařízení. Ale tady není rozhodující můj názor. Já tady hledám cestu nějakého kompromisu.

Myslím si, že půjdeme podobnou cestou, jako je ve Švýcarsku a dalších zemích. Je potřeba říct, že například v Německu se o tom diskutuje. Stejně jako u nás nemají ty závěry. Takže tu cestu hledat budeme. Budeme se bavit opravdu o těch volně žijících zvířatech, ale chceme to právě formou licence, aby to bylo pod tvrdou kontrolou Státní veterinární správy, kde to bude přesně vyspecifikováno. A věřím, že ten konsenzus najdeme. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Přečtu omluvu. Paní poslankyně Lenka Kozlová se omlouvá dnes mezi 14.30 až 18 z důvodu jednání. A předávám řízení.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Dobrý podvečer všem. A já pozvu pana poslance Lukáše Bartoně, který bude interpelovat ve věci rámcových vzdělávacích programů pana ministra Plagu.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, v této době se dokončuje inovační strategie. Inovační potenciál České republiky se odvíjí i od kvality středního odborného vzdělávání. Proto bych se rád zeptal na následující. V letech 2017, 2018 byly aktualizovány rámcové vzdělávací programy středního odborného vzdělávání. Kdy je hodlá ministerstvo zveřejnit a jakou strategii ministerstvo zvolí právě ve vazbě na inovační strategii v oblasti rozvoje odborného vzdělávání?

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a prosím pana ministra o odpověď.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Děkuji. Vážený pane poslance, co se týká rámcových vzdělávacích programů pro střední odborné vzdělávání, tak jak jste uvedl, byly aktualizovány, nebo ty práce byly realizovány, v období 2017, 2018. Nyní jsou tyto rámcové programy v připomínkovém řízení na Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy.

Ty návrhy aktualizací v tomto konkrétním případě, tedy pro střední odborné vzdělávání, byly projednány, respektive předloženy zástupcům zaměstnavatelů, tedy Hospodářské komoře, Svazu průmyslu a dopravy, Konfederaci zaměstnaneckých a podnikatelských svazů, k posouzení z pohledu požadavků na odborné kompetence absolventů oborů vzdělávání právě s ohledem na ty inovativní postupy, přístupy a faktor digitalizace, která je nepochybně tím klíčovým pro budoucí praxi, respektive budoucnost budoucích absolventů.

Při aktualizaci byly implementovány odpovídající kompetence příslušných profesních kvalifikací z národní soustavy kvalifikací, které s obory vzdělávání souvisí. Zároveň jsme předložili tyto rámcové vzdělávací programy k připomínkám i školským asocioacím. Cílem té aktualizace odborných částí rámcových vzdělávacích programů pro střední odborné vzdělávání bylo bezpochyby provázání s aktuálními technologiemi v dané oblasti a postupy a jejich možnost lépe se adaptovat na současně využívané technologie v těch konkrétních odvětvích, kterých se to týká. Samozřejmě jednou z domén, která se tam objevuje, jsou 3D technologie, zejména v technicky zaměřených oborech a oborech uměleckých, a schopnost používat aktuální technické prostředky a umět s nimi pracovat.

A mohl bych takto pokračovat dál. Ale mám za to, že řada z těch věcí, které se objevují v jednotlivých strategiích, tak součástí té revize těchto dílčích částí pro střední odborné vzdělávání, tak tam je.

Ale dovolte mi využít ten čas i pro téma revizí rámcových vzdělávacích programů obecněji. V minulosti byl tlak na to, aby ty revize proběhly velmi rychle, a spíše se sledoval harmonogram. Já mám za to, že téma změn rámcových vzdělávacích programů je potřeba více otevřít veřejnosti a reflektovat budoucí potřeby. Proto jsem,

nechci říci zastavil, ale zpomalil ty práce, protože si myslím, že musí být integrálně provázána reforma, nebo změna v rámci vzdělávacích programů se strategií 2030, která by měla zahrnovat samozřejmě i jednotlivé metody.

Tak tolik asi na úvod.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan poslanec bude mít zájem o doplňující dotaz. Prosím.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji za odpověď ve vazbě na inovační strategii pravděpodobně. Nicméně ještě ten dotaz, kdy budou zveřejněny. Jedná se o aktualizace té odborné části a tento rok nás čeká revize komplexní. Ta aktualizace bude zveřejněna až se součástí té revize, nebo bude zveřejněna ještě předtím, než proběhne revize?

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za doplňující dotaz. Prosím pana ministra.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Nevyhýbám se odpovědi o tom, jestli rámcové vzdělávací programy pro střední odborné vzdělávání budou zveřejněny. Tak pokud to připomínkové řízení teď probíhá a proběhne tak, že všichni aktéři budou spokojeni s jejich zněním, tak mám za to, že mohou být zveřejněny a nemusí se zrovna v tomto konkrétním případě čekat na tu komplexní změnu rámcových vzdělávacích programů. A v případě, že by tomu tak nebylo, tak jak jsem říkal, pro mě je důležité, aby to bylo – protože bavíme se o tom, jak budeme determinovat vzdělávání na nějaké delší období. Tak je pro mě lepší, aby to bylo správně a klidně o něco později než nedostatečně a rychle. Myslím si, že jsem to už několikrát deklaroval ve vztahu k RVP, a platí to i pro tento segment, na který se ptáte.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A nyní tedy prosím pana poslance Munzara, který bude interpelovat ve včeli cen bydlení paní ministryni Dostálovou, připraví se pan poslanec Výborný. Prosím.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Vážená paní ministryně, děkuji, že jste si udělala čas na moji interpelaci, která se týká cen bytů. Ceny bytů za poslední roky vzrostly alarmujícím způsobem. Například v Praze vzrostly ceny bytů a domů za poslední čtyři roky o polovinu. Není to jen problém Prahy, je to problém velkých měst, je to problém Středočeského kraje, je to problém většiny regionů, většiny území České republiky. Tím, že roste cena bydlení, tak se samozřejmě omezuje jeho dostupnost, dostupnost vlastnického bydlení. A k této těžké situaci přispívá svou regulací hypoték Česká národní banka, která tím dále omezuje dostupnost bydlení. Problém ovšem není na straně poptávky, kterou stát i Česká

národní banka reguluje, protože potřeba bydlení se nijak nesníží, ale na straně nabídky.

Takže se chci zeptat, kdy bude předložen nový stavební zákon, který urychlí a zlevní výstavbu bytů. Navíc zde máme aktuální žalobu Evropské komise na zpřísňení energetické účinnosti u budov a naplnění požadavků této směrnice by samozřejmě vedlo k dalšímu zdražování bytů, domů a novostaveb. Tak se chci zeptat, jak hodláte na tuto situaci reagovat, na tento růst reagovat, a zda není skutečně čas zrušit zatížení kupujících zbytečnou regulující daní z nabytí nemovitosti, která prodražuje pořízení vlastnického bydlení o další 4 %. Zrušení této daně ODS opakovaně navrhujete. Děkuji za vaše odpovědi.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Než paní ministryně dorazí k mikrofonu, omluvenka paní poslankyně Balcarové, která se nám omlouvá z pracovních důvodů od 16.30. Prosím, paní ministryně.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Samozřejmě já mohu vlastně jenom potvrdit vaše slova, která tady padla, protože my to skutečně za Ministerstvo pro místní rozvoj velmi intenzivně sledujeme. Je potřeba tady říci, že od roku 2010 se zvýšily nabídkové ceny bytů o 45 % a v Praze až o 67 %. A samozřejmě si musíme logicky klást otázku, jak stát tady bude na to reagovat a co budeme řešit.

Je potřeba si ale taky otevřeně přiznat příčiny toho, co se vlastně děje s trhem bytů v Praze. Protože my tady nejenom že musíme zlepšit stavební zákon – a tady nelze než souhlasit, že samozřejmě tyto věci se udělat musí. A jsem ráda, že mohu před Sněmovnou říci, že skutečně už proběhlo vypořádání meziresortu k zákonu, kdy budeme dávat fikci souhlasu závazného stanoviska na čtyřistašestnáctku. To znamená, tady vlastně už to jde do Poslanecké sněmovny. Účinnost bude možná už od září letošního roku, což samozřejmě investorům velmi usnadní práci, protože všichni úředníci budou mít maximálně 60 dnů na to, aby stavby povolovali.

Velkým problémem je ale samozřejmě to, že byty se stávají vyhledávanou investiční komoditou, to je potřeba si říci. Máme problémy i s tím, že dnešní mladí lidé z takzvaného milénia prostě žijí ve dvou bytech. To znamená, oni se nemají tendenci sestěhovávat do jednoho. To znamená, malometrážní byty jsou obrovský problém. Obrovský problém Prahy 1 a centra je Airbnb. Musíme samozřejmě reagovat zákony a dalšími předpisy i na tyhle věci.

Co ale samozřejmě také jsou faktory, je cena stavebních pozemků a právě i zmíněná energetická směrnice Evropské unie, kdy se může stát, že pokud ta účinnost nastane v roce 2019, tak může zdražit až o 15 %.

Takže toto jsou pro nás všechno věci, které musíme řešit. My se snažíme pomocí státními dotacemi jak vlastnickému bydlení na bydlení mladých. Samozřejmě že souhlasím s tím, že je to stále málo peněz, ale to vlastnické bydlení pomůže zejména mimo pražské regiony a mimo velká města, spíše na venkově. Co se týká nájemního

bydlení, program Výstavba budeme spouštět kvůli nájemním, to znamená dostupným a sociálním bytům již v březnu letošního roku.

A samozřejmě musíme velmi rychle něco udělat se stavebním zákonem. Připravujeme kompletní rekodifikaci státního práva. Věřte tomu, že jsme do toho s Hospodářskou komorou šlápli velmi intenzivně a bude to velmi revoluční, ale je potřeba některé změny přijmout ihned, protože nemůžeme tak dluho čekat. Proto například fikce souhlasu závazného stanoviska bude účinná už od září, maximálně října letošního roku, která samozřejmě pomůže ten trh s bydlením zrychlit. Ale také je potřeba si tady říct, že jakákoli sebemenší úprava stavebního zákona nepomůže, pokud jednotlivá města, obce, zejména Praha, neodstraní stavební uzávěry a neudělají něco se svým územním plánem. Na to je stavební zákon krátký a žádné povolení nebude stačit, protože investoři nebudou mít kde stavět. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Prosím pana poslance o doplňující dotaz. Má zájem.

Poslanec Vojtěch Munzar: Ano. Nejdříve bych poděkoval za to, že jste převzali návrh ODS na fikci souhlasu, byla to ODS, která to do zákona 416 prosazovala, prosazuje a je v systému nahraný nás návrh na tuto záležitost. Takže za to děkuji.

Druhá věc. Já jsem se ptal na tu daň z nabytí nemovitosti, protože jedna věc je, že stát od daňových poplatníků peníze bere a pak je dává v rámci dotací některým vybraným, přitom tato daň reguluje právě poptávku, která se zbytečně v tomto případě reguluje. Protože nejvíce omezuje nikoliv těm investorům, ale těm mladým lidem, kteří poptávají vlastnické bydlení. Takže se chci zeptat, zda skutečně nenazrál čas na zrušení této daně. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím paní ministryni.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálková: Děkuji za ten doplňující dotaz. Nejprve bych chtěla, abychom netahali pokud možno do rekodifikace stavebního práva politiku, protože tady se budeme muset skutečně všichni shodnout na těch zásadních změnách, které jsou. Jinak samozřejmě materiál, teze na vládu byly už v roce 2016, věřte, že i s fikcí souhlasu závazného stanoviska, ale já jsem moc ráda, že se tady budeme takto doplňovat. Neměli bychom se trumfovat. Pojďme to řešit společně, aby to k něčemu bylo.

Daň z nemovitosti – velké téma. My už jsme ho začali rozdiskutovávat s paní ministryní financí. Skutečně se na toto téma bavíme, protože ona dokonce i zpracovává model, jak by to mohlo vlastně ulehčit těm zájemcům o bydlení jako takové. Pro mě je to samozřejmě velmi těžká situace, na jedné straně to velmi chápou a budu to podporovat, protože to usnadní přístup k bytu. Na druhou stranu neustále debatujeme o tom, kde je zdroj peněz Státního fondu rozvoje bydlení. Takže pochopete, že je to velmi těžké. Pokud všichni budeme říkat, že to půjde na úkor státního rozpočtu, ano, ale samozřejmě bylo by vhodné najít zdroj financování

Státního fondu rozvoje bydlení, abychom měli více peněz právě na tu výstavbu a na bydlení jako takové.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní bude interpelovat pan poslanec Výborný ve věci uzavření Richtrových bud pana ministra Plagu. Připraví se paní poslankyně Hyt'hová.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, obracím se na vás s dotazem a žádostí o vysvětlení, proč Národní institut pro další vzdělávání, který spadá pod vámi řízené ministerstvo, rozhodl k 31. 12. 2018 prostřednictvím ředitelky Heleny Plitzové o uzavření státem vlastněných Richtrových bud v Peci pod Sněžkou. Podle dostupných informací mají být boudy předány Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, který bude řešit jejich prodej novému majiteli.

Zajímá mě, jaké skutečné důvody vedly k uzavření a zda již jsou známi noví zájemci o toto zařízení. Údajným důvodem má být ztrátový provoz tohoto zařízení. Pokud tomu tak skutečně je, nerozumím tomu, proč se tak děje právě nyní, kdy je zimní sezóna v plném proudu, kdy jsou ubytovací kapacity rezervovány na celou sezónu a zaplacené a očekává se, že od roku 2008, kdy byly boudy nově zrekonstruovány, by se mělo jednat o nejlepší sezónu a je více než zřejmé, že by zimní sezóna měla skončit ve výrazném ekonomickém plusu.

Dále pak podle tvrzení byly Richtrovy boudy před jejich uzavřením 830 tisíc korun v zisku a to je poněkud v rozporu s tvrzením ministerstva, že jsou naopak ve ztrátě přesahující 771 tisíc korun. Můžete nám tuto diskrepanci mezi tvrzeními vašeho ministerstva a provozního zařízení prosím vysvětlit? A pokud zařízení bylo opravdu tak ztrátové, proč úředníci ministerstva nezasáhli již dávno předtím? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím pana ministra o odpověď.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Vážený pane poslance, já musím říct, že Národní institut pro další vzdělávání byl nucen už v říjnu loňského roku z ekonomických důvodů rozhodnout o uzavření rekreačního zařízení Richtrovy boudy. Nebyl to okamžitý impuls roku 2018, ale vytíženosť kapacit v období 2016-2018 sice zaznamenala rostoucí tendenci, ale byla stále pod 50 procenty celkové kapacity. Zároveň rostl i finanční vklad NIDV, aby se zařízení dalo i nadále provozovat. Navíc, aspoň dle vyjádření paní ředitelky Plitzové, zde byly neúměrné náklady ze strany bývalého vedení a k tomu kroku uzavření Richtrových bud došlo také z důvodu špatné personální politiky. Protože odešel zkušený personál ještě před zimní sezónou. To znamená, ano, já jsem zaznamenal také, že byly provedeny rezervace na zimní sezónu, ale je otázkou, jestli by ta sezóna byla zajištěna po stránce provozní.

Já mám informaci o tom, že zařízení vykázalo ztrátu v jiné činnosti v celkové výši 780 tisíc do doby uzavření za rok 2018 a i v těch letech předcházejících, tedy 2016 a

2017. Každopádně informace, že tomu bylo jinak, mě vede k tomu, že se situací budu dálé zabývat, ale využiji toho času k tomu, abych vyvrátil ještě některé věci, které se objevily v médiích, to znamená, že Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, nebo NIDV, chystá tento objekt pro nějakou komerční nabídku a jeho prodej někam jinam.

Jedinou cestou, jak se dá ten majetek dálé využít, je samozřejmě prohlásit ho za trvale nepotřebný a zahájit kroky vedoucí k jeho předání na Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, předtím je vždycky ještě vnitroresortní nabídka, a je velmi pravděpodobné, že pokud k tomuto kroku finálně přistoupíme, jako že v tuto chvíli se to jeví jako nejvíce pravděpodobná varianta, tak už vím od některých resortů aspoň předběžný zájem o tuto nemovitost.

Jenom podotýkám, protože samozřejmě dalším argumentem bylo, že účelové zařízení Richtrovy boudy by mělo sloužit především školám a školským zařízením, tak například zimní sezóna 2018-2019 byla v té rezervační fázi školami obsazena pouze z 19 % z celkového počtu potvrzených rezervací, tedy ne z celkové kapacity, ale z těch potvrzených pouze 19 % bylo využito pro školy.

A ještě jednou opakuji, díky tomu nesouladu těch čísel je to věc, kterou si nechám ještě od paní ředitelky detailně vysvětlit, a podívám se na ta čísla sám. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan poslanec má zájem? Nemá zájem. V tom případě přistoupíme k interpelaci paní poslankyně Hyťhové, která bude interpelovat ve věci financování sportu pana ministra Plagu. Připraví se paní poslankyně Golasowská.

Poslankyně Tereza Hyťhová: Vážený pane ministře, už minulý rok jsem kritizovala financování sportu, viz pozdní vypisování dotačních titulů, například Můj klub 2018, kdy tento program byl úředníky vypsán v nezákoném termínu a byl vyhlášen i ukončen v nerealizovatelném termínu. Navíc od zástupců sportovních klubů bylo požadováno nadmerné množství dokumentů. Měla bych dotaz nyní na tyto tři programy, které podporují sport:

Za prvé, program podporující reprezentaci státu. Na rozdíl od ostatních velmi důležitých programů byla vypsána k dnešnímu datu alespoň výzva. Svazům zajišťujícím reprezentaci státu nebyla vyplacena ani koruna. Svazy tedy nemají na sportovní přípravu, svazy si berou drahé úvěry ve víře, že peníze někdy dostanou.

Za druhé, program na podporu servisních center, nebyla vypsána zatím ani výzva. Pracovníci, kteří musí realizovat procesně organizaci sportu, objednávají například sportovní přípravu, řeší administrativu, ekonomiku a podobně, nemají dnes stále vypsán program na své financování. Bez tohoto segmentu nemá šanci sportovní prostředí objednávat sportovní přípravu a realizovat sportovní přípravu ani sportovní přípravu vyúčtovávat.

Za třetí, program na údržbu a provoz sportovních zařízení, nebyla vypsána zatím ani výzva. Dva roky nebyla poskytnuta podpora na údržbu a provoz sportovních zařízení, ač celé sportovní prostředí kritizuje tento stav a nic se neděje.

Chtěla bych poprosit o přesné odpovědi, jak to bude nadále s dotacemi do našeho sportu, jelikož se dominívám, že sport a podpora sportu je pro naši republiku velmi důležitá. Předem moc děkuji.

Ještě mám jednu otázku. Jak to bude s podporou sportu, kdyby náhodou Sněmovna nepodpořila Národní sportovní agenturu pana Hniličky. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji a prosím pana ministra o odpověď.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Vážený pane místopředsedo, vážená paní poslankyně. Vezmu to po těch částech, jak jste se na ně ptala. Ano, pamatuji si na interpelaci ohledně programu Můj klub v minulém roce a mohu s potěšením říct, že co se týká programu Můj klub, tak jsme práce na něm zrychlili takovým způsobem, že v letošním roce je výplata uspíšena o více než dva měsíce oproti roku předechozímu. V minulém roce tento program podpořil 4,5 tis. klubů a bylo jim vyplaceno asi 960 mil. korun, pokud se nepletu. V letošním roce tím, že jsme předsadili tu výzvu do podzimu roku 2018, nechali jsme lepší čas, než minulý rok ponechalo ministerstvo, a je to více známo mezi kluby, tak se přihlásilo téměř 6 tis. klubů. Ta částka, která půjde do klubů, dosahuje téměř 1,4 mld., pokud ty žádosti budou samozřejmě všechny v pořadku.

Co se týká vypisování a hlavně výplaty, která je důležitá, tak první etapa byla zveřejněna 21. ledna 2019. Jedná se o 583 klubů, které v tuto chvíli prošly poradou vedení ministerstva, a budou jim distribuovány ty prostředky. Další část by měla být, a jedná se cca o 700 klubů, začátkem února. Naším cílem je, abychom v čtrnáctidenních intervalech ty peníze skutečně, protože to se jedná o kluby, které sdružují sportující děti, dostaly co nejrychleji, a jak říkám, udrželi ten přestupek, který se nám podařilo díky zjednodušené administraci – to je další část toho dotazu – možná, řekl bych, výrazně zrychlit, protože dva měsíce si myslím, že je doba podstatná. Tedy od února budou probíhat platby do těch klubů v objemu stovek milionů korun, vždycky po té tranší těch jednotlivých.

Cílem pro rok 2020 je dále zjednodušit administrativu a zrychlení procesů. Ale musím říct samozřejmě, že to naráží na personální kapacity, protože se z doby, kdy ministerstvo vyřizovalo žádosti pouze svazů, se dostáváme do doby, kdy je tam 6 tis. žádostí. Ale zaplatí pánbůh za to, protože to je jeden z mála nástrojů, který cílí na sportování dětí z centrální úrovni, ale i z úrovně obcí.

Co se týká těch dalších výzev, tak mohu zase říct, že reprezentace a zimní sporty, které měly ten problém, který jste avizovala, to znamená, že si musely brát úvěry, tak rovněž teď 22. ledna jsme schválili program podpory reprezentace právě proto, že ty sezóny jsou v plném proudu a potřebují ty svazy co nejrychleji dostat peníze. Takže i tam došlo ke zrychlení. Obdobně to bude i u dalších programů, které jsou, ať už na talentovanou mládež, nebo právě organizaci činnosti jednotlivých svazů.

Co se týká možná investic, které jste nezmínila, i tam dochází ke zrychlení. A ony právě mají vazbu na to, na co jste se ptala, to znamená údržba a provoz. My jdeme cestou toho, že kdysi se na program údržba a provoz dávalo 140 mil. korun vlastníkům té infrastruktury. Dnes v programu Můj klub je možné padělat procent prostředků, tedy z 1,4 mld. 700 mil. korun, použít na provoz, ale jde to tém dětem, které pak si následně vybírají tu infrastrukturu, resp. těm klubům, kde sportují děti, a ta infrastruktura, na které sportují, pak může být pronajímána. Rolí státu je právě podpora rekonstrukcí, investic oprav – a tam jsme také posili. Tam je odhad pro rok 2019 140 projektů za 1,5 mld. To znamená, z centrální úrovně v tuto chvíli jdou peníze na rekonstrukce a investice do infrastruktury a na provoz.

Co se týká údržby, já osobně bych očekával podporu z místní úrovni, protože když si vezmu centrální úroveň, tak stát není podle mého názoru ten správný, kdo má v rovném přístupu rozdělovat, protože nezná tu potřebu na údržbu v té dané lokalitě. Myslím si, že ta hlavní role, a tam jsme upnuli svou pozornost, je podpora sportování mládeže v těch jednotlivých klubech. A jak říkám, 700 mil. versus 140 mil. předtím na provoz a údržbu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. A paní poslankyně má zájem o doplňující dotaz. Prosím.

Poslankyně Tereza Hyt'nová: Tak já děkuji za ty odpovědi. Ještě mám tady jeden doplňující dotaz. Rozhodování a vyplácení dotací by mělo být co nejvíce transparentní. Připravuje ministerstvo nějaké opatření a řešení konkrétně této situace? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím pana ministra, jestli má zájem. Má zájem.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Já děkuji za ten doplňující dotaz. Ještě jsem zapomněl u toho předchozího totiž vám odpovědět na to, co by se stalo v případě, že by nebyla zřízena sportovní agentura. Ono to souvisí s tím, na co jste se právě ptala, protože do vzniku agentury musí ministerstvo dále pokračovat ve zrychlování těch procesů. A ono to souvisí s jednou věcí, která s transparentností bytostně souvisí, a to je postupné spouštění rejstříku sportovců. To je cesta k vyšší transparentnosti.

Co se týká investic, tak tam jsme pokročili v tom, že dnes už nejsou žádosti podávány ryze papírovou formou, ale je informační systém, v rámci kterého je elektronická stopa pro podávání dotačních žádostí na investice. Takže si myslím, že jsme udělali velký kus, nebo krok dopředu od roku 2017, od té bájně kauzy, a rozhodně v tom musíme pokračovat do vzniku sportovní agentury. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. A nyní prosím paní poslankyni Golasowskou, která bude interpelovat pana ministra Brabce ve věci ovzduší v Moravskoslezském kraji. Připraví se pan poslanec Mihola. Prosím.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo. Přeji krásné odpoledne všem. Vážený pane ministře, v Moravskoslezském kraji je dlouhodobě nejhorší ovzduší v zemi a jedno z nejhorších v Evropě. Smog trápi kraj hlavně na podzim a v zimě. Ke znečištěnímu ovzduší přispívá průmysl, doprava, topení v domácnostech, ale i škodliviny ze sousedního Polska. V posledních dnech byl emisní limit, který pro průměrné 24hodinové koncentrace polétavého prachu činí 50 mikrogramů na metr krychlový, v neděli 20. ledna letošního roku překročen na všech měřicích stanicích, na většině z nich více než trojnásobně, a to na Ostravsku, Karvinsku, Frýdecko-Místku a v Třinecku.

Několikanásobné překročení limitu přitom není ojedinělou záležitostí, ale stavem často v průběhu roku opakoványm. A já se vás, pane ministře, ptám, zda si uvědomujete závažnost situace, kdy více než milion obyvatel žije v kraji, kde jsou opakovaně překračovány místní limity, a množství prachu tak nejenže omezuje pohyb obyvatel venku, ale také se velmi negativně podepisuje na jejich zdravotním stavu, často s následkem závažných onemocnění a předčasného úmrtí. Pokud si tedy tuto situaci uvědomujete, tak mám otázku, jaká konkrétní opatření a v jakém časovém horizontu chystáte nebo už máte připravené pro zlepšení životního prostředí v tomto kraji.

A má další otázka směřuje na možnost případných kompenzací této pro zdraví obyvatel ohrožující situace, např. formou různých ozdravných či finančních benefitů pro obyvatelé, kteří jsou nuceni v tomto kraji žít. To zajímá nejen mě, která v Moravskoslezském kraji žiju (upozornění na čas), zrovna tak ten více než milion obyvatel. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. A prosím pana ministra o odpověď.

Místopředseda vlády a ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, vážená paní poslankyně. Samozřejmě, že si to uvědomuji. Mimochodem – a teď to nechci zlehčovat, ale Ministerstvo životního prostředí sídlí na křižovatce v Praze, která patří k nejznečištěnějším místům v České republice, takže vždycky, když mi někdo řekne "my jsme třetí nebo čtvrtí v tom žebříčku" (se smíchem), tak vždycky někdo řekne "pane ministře, vy si to neumíte představit", tak já mu řeknu "umím si to představit", byť chápou, že – a to je důležité, ale říkám znovu, to vůbec nechci zlehčovat – že tam nežiji celý den, nejsem tam celý víkend a nejsou tam moje děti hlavně. A to je to, co je samozřejmě klíčové.

Ten časový prostor, který mám, je příliš krátký na to, abych řekl za prvé, co všechno už jsme tam udělali, a za druhé, co všechno nás ještě čeká, co chceme ještě udělat. Já to tady maximálně zkrátím, využiji určitě těch obou lhůt, které jsou.

Všichni, to se tedy nemusíme přesvědčovat, víme, že tento region patří k nejznečištěnějším nebo nejvíce znečištěným v rámci České republiky. Také proto tam mimořádně směřují naše programy, jako je kotliková dotace, který samozřejmě všichni známe. Ten program je úspěšný. Zatím jenom v Moravskoslezském kraji bylo schváleno víc jak 12 tis. žádostí, další budou schvalovány. A já si troufám říct, že až v roce 2022 začne platit zákaz provozu těch lokálních kotlíků první a druhé emisní třídy, ke kterému samozřejmě teď směřují naše programy včetně programu na podporu nízkopříjmových skupin obyvatel, který chceme ohlásit v únoru letošního roku také pro Moravskoslezský kraj, tak dojde k ještě většímu zlepšení kvality ovzduší.

Ale teď řeknu něco, co je možná provokativní, ale věřte mi, že je to pravda. Troufám si říci, že i v případě, že bychom ze dne na den přestali úplně jezdit autem, topit, svítit jinak než z obnovitelných zdrojů, samozřejmě přestali používat i kotlinky, lokální kotlinky, tak při určitém nepříznivém proudění, nepříznivých meteorologických podmínkách, které bohužel nastávají v zimě v souvislosti s tlakovou výší – nejhorší to bylo v roce 2017 z posledních let, ta masivní tlaková výše znamenala několik smogových situací a vyhlášení regulace, ten minulý rok byl lepší –, tak to znamená, že v některých oblastech, a na to jsou dokonce už i vědecké studie, pouhý přeshraniční vliv z Polska by znamenal vyhlášení smogové situace v některých částech Moravskoslezského kraje. Prostě tam ten hrnec, na který nasedne ta poklička, znamená, že tam musí nastat úplně revoluční věci.

A teď, vážená paní kolegyně, se ptám, jestli vlastně i ti lidé, kteří tam žijí, a to nejde jenom tohoto regionu, jsou třeba ochotni v tu chvíli přestat jezdit autem, protože města mají už dnes možnost, od Ministerstva životního prostředí mají pravomoc, vyhlásit nízkodemisní zóny a vyhlásit například regulaci autodopravy. Žádné město v České republice, žádná obec k tomu nepřistoupila.

Moravskoslezský kraj má celou řadu zajímavých opatření z hlediska dobrovolných dohod, které jdou ještě mimo rámec stávající legislativy.

To znamená, že my budeme dále pokračovat v kotlikových dotacích. Máme do Moravskoslezského kraje připravenou kromě 1,4 mld. korun, které tam už přišly, další půlmiliardu korun, takže celkem 1,9 mld. korun. Máme tam ambice vyměnit úplně největší procento těch nejvíce znečišťujících lokálních kotlíků do roku 2022 a máme i ten nízkopříjmový program. Šlo tam mnoho miliard do odprášení, ekologizace velkých zdrojů, Arceloru, Třince a dalších. Dnes se už bavíme o opatřeních, která řeší řádově stovky tun. Samozřejmě budeme v těchto aktivitách pokračovat.

Je tam otázka dopravy, ale zase si řekněme na rovinu, pokud nebude dramatický skok v elektromobilitě a budeme stále jezdit na fosilní paliva, tak byť nové vozy mohou mít nejnovější plakety, nejnovější emisní známky, přesto je to znečištění, ke kterému tam dochází.

Takže toto je o možnosti nízkoemisních zón a regulací, ale to jsou velmi tvrdá politická opatření, ke kterým je potřeba mít odvahu. (Předsedající upozorňuje na čas.) Já to domluvím, jestli dovolíte, ve druhé části. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Záleží na tom, jestli vám paní poslankyně položí doplňující dotaz. Vidím, že ano.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za odpovědi, pane ministře. Já bych se přece ještě zeptala, zda vy jako ministerstvo České republiky vstupujete do nějakých jednání s Polskem, protože přece jen prach nezná hranici a prostě tam jde. Samozřejmě chápu, že dáváme stamiliony, ne-li miliardy na odprášení. Pochybují o tom, že v 21. století lidé nějak omezí to, aby prostě jezdili auty. Nicméně je to záležitost toho regionu, protože je tam soustředěn i těžký průmysl. Takže to bych chtěla doplnit o Polsku.

Pak jste mi ještě neodpověděl na dotaz, jestli ministerstvo třeba přemýší o nějakých benefitech pro obyvatele, protože oni tam holt žijí. Ten region se vylidňuje i tak, není to spojeno s přirozeným úbytkem, to znamená porodnost a úmrtnost, ale je to také tím, že ti lidé se stěhují. Já mám tu praktickou zkušenosť, že lidé se stěhují pryč, protože tam nechtějí být právě kvůli tomu prostředí.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády a ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Já bych nechtěl být příliš patetický, ale věřte mi, že já opravdu významnou část aktivit, které máme na ochranu ovzduší a vůbec se o nich bavíme, právě i osobně směřuji logicky do oblasti Moravskoslezského kraje, protože tam je ohrožení největší.

K vašemu dotazu jasná odpověď. Určitě jste o ní už také slyšela. Já jsem hrozně rád, že Polsko přiznalo, že se inspirovalo naším programem kotlíkových dotací. Já jsem tam byl nedávno v Katovicích na jednání klimatologické konference. Hovořil jsem tam s ministry, hovořil jsem tam i s polským premiérem. Oni říkali – po českém vzoru rozjíždíme velký projekt kotlíkových dotací v Polsku, do kterého chtejí Poláci investovat v přepočtu 620 mld. korun v příštích deseti letech. Chtejí vyměnit až 3 miliony lokálních kotlů. A my tlačíme na Polsko, a já jsem o to požádal i ministra životního prostředí, aby s programem, který mají do deseti let, právě pokud možno začali v té příhraniční oblasti u nás jako určitou kompenzaci za to, že jsme je za prvé inspirovali a oni se přiznali, že se učí a chtejí to podle našeho vzoru rozjet, ale samozřejmě ve větším, protože oni těch lokálních kotlků mají až 10 milionů. To je samozřejmě obrovské číslo. Takže s Polskem probíhají velmi intenzivní jednání, polský ministr přijede opět do Čech myslím buď v únoru, nebo v březnu a budeme mluvit o kotlíkových dotacích a o možnosti, jak Polsko chce ten program nastartovat tak, aby nám to maximálně pomohlo.

Kompenzace budou dál pokračovat v případě možnosti ozdravných pobytů, které budeme dále financovat. Myslím, že další výzva bude teď v létě letošního roku,

myslím, že tam bude 40–50 mil. korun, a budou to ozdravné pobytu opět pro školy a možnosti výjezdů do neznečištěných lokalit. Je to obrovská prioritá.

Já pevně věřím kotlikovým dotacím a výměně těch řekněme 40 tisíc kotlů v Moravskoslezském kraji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Nyní prosím pana poslance Miholu, který bude interpelovat ve věci dopadu reformy financování na základních a mateřských školách. Připraví se paní poslankyně Kovářová.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážení páni ministři, vážení kolegové, k tématu dopadu reformy financování regionálního školství se opírám o komunikaci především nejen s Jihomoravským regionem, ale s regionem Vysočina. Parametry nové reformy financování totiž znevýhodňují sloučené základní a mateřské školy ve prospěch samostatných základních škol a mateřských škol. Nejvíce se rozcházejí ve prospěch druhé jmenované skupiny ve financování provozních zaměstnanců a pedagogů v mateřských školách. U parametrů pedagogických pracovníků základních škol ke znevýhodnění nedochází.

Toto znevýhodnění ukážu na následujícím příkladu. Za prvé obec A, kde je sloučená základní a mateřská škola, za druhé obec B, kde zůstaly základní a mateřská škola samostatně. Obec A se sloučenou základní a mateřskou školou má ve dvoutřídní školce díky výjimce 56 dětí a dobu provozu 9,5 hodiny. Obec B se samostatnou mateřskou školou má ve dvoutřídní školce 26 dětí a dobu provozu 9,5 hodiny. V obou obcích pracují čtyři pedagogičtí pracovníci na plný úvazek. PHmax pro obě školky je 115 hodin týdně, počet dětí není nijak zohledněn. Tento počet je pro zaplacení pedagogů v obci B plně dostačující, 113 hodin, ředitelka má 20 hodin, plus učitelky třikrát 31 hodin. Naopak v obci A tento počet nestačí, 118 hodin celkem, z toho vedoucí učitelka 25 hodin plus učitelky třikrát 31 hodin. Školka proto musí snížit pracovní úvazky učitelkám nebo prodloužit dobu provozu na deset hodin. V obou případech se zhorší podmínky nejen pro učitelky, ale i pro děti, nebo dojde k omezení, k překrývání, a jedna učitelka bude na 28 dětí větší dobu sama (upozornění na čas), čímž se zhorší poskytovaná péče o děti.

Už končím. Analogicky podobně nespravedlivé bude financování provozních pracovníků. Prosím tedy o sdělení stanoviska, resp. řešení této těžké situace. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Prosím, pane ministře.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Vážený pane předsedající, vážený pane poslance, bedlivě jsem poslouchal, leč nejsem schopen v tak krátké době vyřešit tuto úlohu, kterou jste zadal. Ne, ne, nebudu to zlehčovat.

Obecně, jestliže v jednom právním subjektu, a tak já jsem chápal úvod té interpelace, je sloučena mateřská a základní škola, pak na PHmax, tedy na potřebu pedagogické práce, se to počítá pro každou součást odděleně a musí být také využito

odděleně. Je tedy nepodstatné, zda se jedná o spojené, nebo oddělené subjekty. Ve vašem případě, kdy jste do toho příkladu dal výjimkovou školu, tak se přiznám, že si doveďu představit, že tam ten rozdíl je. To znamená, nabízím, že se na ten konkrétní případ podíváme, je-li tam v této oblasti technická chyba, tak budiž.

To druhé, co jste naznačoval, já spíš chápou tak, že podstatou PHmax je pokrytí, samozřejmě maximální počet hodin pedagogické práce. To, že pak následně dochází v rámci dopočítání k podpoře nepedagogických pracovníků, tak je vcelku logické. Ale já bych se spíš zastavil nad tím, zdali účelové chování ze strany někoho, které mi přisko, že je lepší se rozdělit zase zpátky, tak mi to přijde trošku jako účelové chování ze strany zřizovatele. Ale možná jsem to jen špatně pochopil.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující dotaz. Já si dovolím poznámku, že máme ústní a písemné interpelace, některé jsou možná vhodné jinam. Prosím.

Poslanec Jiří Mihola: Já jsem chtěl přijít s konkrétním příkladem, tak se omlouvám, že jsem to musel tak rychle v tom krátkém čase říct, protože jak víte, ty obecné příklady někdy mohou působit tak, jako by se vůbec jako nerealizovaly nebo ve skutečnosti nebyly. Ale já panu ministrovi předám tady takovou tabulkou, podklad, že to vychází nebo má to oporu v prezentaci Ministerstva školství. A jenom doplním, ono to vede přesně k tomu, co pan ministr naznačil, že vlastně odezva z těch regionů je taková, že je tedy lepší se zase jakoby rozdělit podle všeho.

A doplním tu reformu financování regionálního školství. Já vím, že je to velmi těžká věc. A pan ministr je vlastně dědic, to zdědil po svých předchůdcích, tady tuto těžkou, složitou reformu. A ozývá se stále více, a mám tady konkrétně od Unie školských asociací ČR, že vlastně chybí informace. Když to shrnu opravdu do jedné věty, tak chybí informace (upozornění na čas) a jeví se ta reforma jako velmi nepřipravená. Tak se ptám, jestli se nechystá další odložení.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Prosím, pan ministr má zájem o doplňující odpověď?

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Ano, děkuji. Doplňující odpověď na doplňující otázku. Zaznamenal jsem to samozřejmě, co se týká komunikace, změny financování od ledna 2020, tak musím říct, že tak jak jsme slíbili na podzim, tak již řadu měsíců jsou k dispozici na webových stránkách MŠMT metodiky pro výpočet PHmax.

V roce 2018 uspořádalo MŠMT sérii seminářů pro ředitely škol, krajské úřady, obecní úřady, obcí s rozšířenou působností a teď na přelomu ledna a února – a to zvýší podle mého názoru významně jistotu v terénu, která, chápou, že teď ta jistota není úplně maximální, protože je to změna, samozřejmě, systému, respektive toho výpočtu – tak na přelomu ledna a února můžeme zveřejnit každé mateřské škole, základní škole v prostředí pro sběr dat parametry nového financování. To znamená,

ředitel se dostanou k výpočtu PHmax, k těm úvazkům, které mají na základě těch dat, která jsme sbírali na podzim. To znamená první krok, kdy ředitelé si budou muset udělat představu, jaké mají možnosti pro případné dělení hodin výuky, nebo případně pokud jejich PHmax překročil PH maximální z toho systému, budou mít dostatek času na analýzu svých vykázaných dat. Jestli naopak nedošlo třeba k chybnému vykázání. To znamená, toto je důležitý krok, který chystáme na únor.

V dubnu a červnu 2019 bude další série seminářů, kdy se rozjedou pracovníci ministerstva do terénu, pro ředitele škol právě k modelu nepedagogických pracovníků a současně budou představeny analýzy stanovení PHmax školy a PHmax celkových. Zároveň pro rok 2019 jsme připravili náběhové rozvojové programy, kde je více než miliarda, a ty jsou přichystány a budou rozblížány, tak jak jsme slíbili. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a prosím paní poslankyni Kovářovou, která bude interpelovat ve věci obsahu vzdělávání ve školách opět pana ministra Plagu. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážený pane ministrovi, reforma školství a obsahu, případně formy výuky je často opakoványm tématem, které se řeší za každě vlády. V prosinci byly publikovány závěry České školní inspekce, které poukazují na příliš obsáhlé rámcové vzdělávací programy, dokonce byly označeny za předimenzované. Právě velký obsah materie učiva a opakování stejné látky během studia vedou pouze k biflování a učení se nazpaměť. Naopak poté nezbývá prostor pro interaktivní výuku, vlastní aktivitu žáků či další moderní formy výuky.

Určitě se, pane ministrovi, shodneme, že současný model je nevyhovující a je nutné ho změnit. Proto bych se vás ráda zeptala, vážený pane ministrovi, jaké plánujete kroky v revizi a aktualizaci rámcových vzdělávacích programů a v jakém časovém horizontu a zda bude vaše ministerstvo reagovat na zjištění České školní inspekce. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím pana ministra o odpověď.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Vážený pane předsedající, vážená paní poslankyně, závěry výroční zprávy České školní inspekce jsou jedním ze zásadních podkladů pro probíhající revizi rámcových vzdělávacích programů pro základní a následně střední vzdělávání. Já musím říct, že to pouze podpořilo současnou pozici ministerstva, kdy skutečně já změnu nebo revizi rámcových vzdělávacích programů považuji za zásadní. Ale považuju za zásadní, abychom ten proces, který tady probíhal v minulosti, více otevřeli odborné veřejnosti, protože při revizi rámcových vzdělávacích programů je nutné si uvědomit, že determinujeme ty rámce pro vzdělávání na nějaké další období. Poslední stanovení rámcových vzdělávacích programů a kurikulární reforma je 15 let zpět.

Tedy přestože byly z pohledu ministerstva v předchozím období nebo v předchozích obdobích stanoveny nějaké harmonogramy, tak jak jsem říkal

v interpelaci úplně první, pro mě je důležité, aby to bylo v pořádku a klidně později, než aby to byl kvapně splněný termín bez přístupu veřejnosti, bez nějaké širší debaty o cílech vzdělávání. Proto jsem to navazoval i na určité výstupy vznikající strategie 2030 a určitě, a to v tuto chvíli je zase už deklarováno ministerstvem, je nutné, aby došlo – já jsem pro to začal používat termín provzdušnění rámcových vzdělávacích programů, abychom jasně určili, co je to jádrové učivo. Protože je nesmysl, aby v rámci vzdělávacích programů bylo učivo, které se pak stejně podle zjištění České školní inspekce nestihne odučit.

Dále je potřeba vytvořit prostor pro procvičování. A samozřejmě, když se podíváte na dnešní podobu vzdělávacích programů a pak školních vzdělávacích programů a realizaci na těch školách, které si s tím umí poradit, tak ta výuka může být velmi zajímavá. Já považuji za nutné ještě ve vazbě na rámcové vzdělávací programy poskytnout školám, které v tom nejsou tak progresivní, i metodickou podporu, aby věděly, jakými jinými metodami mohou vyučovat nebo mohou to těžit, to jádro problematiky, učit nadále.

To znamená, termín neřeknu, spíše se nechám grilovat za to, že to ještě není, ale chci, aby to bylo v pořádku a dobře provedeno.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Paní poslankyně nemá zájem o doplňující dotaz, takže prosím paní poslankyni Maříkovou, která bude interpelovat ve včetně zamoření půdy pesticidy pana ministra Tomana. Připraví se pan poslanec Jelínek.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministro, výzkum Masarykovy univerzity v Brně přinesl alarmující výsledky ohledně množství pesticidů v půdě. Dle Centra pro výzkum toxicických látek v prostředí, které zkoumalo ornu půdu na 75 místech v ČR, zaznamenali vysoké koncentrace pesticidů. 80 % půd obsahuje minimálně jeden pesticid v nadlimitní koncentraci, v 36 % půd se pak našly tři a více pesticidů v nadlimitní koncentraci. Alarmující pak je, že se v půdě vyskytly i více jak deset let zakázané pesticidy. O negativních úincích pesticidů na lidské zdraví a kvalitu půdy bychom zde mohli sáhodlouze diskutovat.

Limity pro pesticidy v půdě z roku 1994 byly zrušeny a v nové vyhlášce z roku 2016 o nechlorovaných jednotlivých ani sumárních pesticidech nijak není zmíněno. Tak jich teď může být v půdě neomezené množství. Za jeden rok je v ČR nastříkáno necelých 5 tisíc tun pesticidů. Zajímalo by mě, jestli jste seznámeni s tímto výzkumem a jaké vaše ministerstvo příjme opatření, aby se snížila spotřeba pesticidů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji a prosím pana ministra o odpověď. Prosím, pane ministro.

Ministr zemědělství ČR Miroslav Toman: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, vliv pesticidů na životní prostředí, stejně jako

všude v EU, tak podléhá každý přípravek na ochranu rostlin před svým schválením, je to takzvané dvoustupňové schvalování, velmi přísnému hodnocení možného vlivu na zdraví lidí, respektive na životní prostředí. Probíhá to jednak ze strany Státního zdravotního ústavu a následně pak Ústředním kontrolním a zkušebním ústavem zemědělským.

Ochrana zemědělských plodin nemůže být v současném, a to nejenom v českém, zemědělství prováděna bez používání přípravků na ochranu rostlin. S ohledem na pravidelný tlak původců chorob a populace živočišných škůdců a plevelů nelze dosahovat ekonomicky udržitelných výnosů zemědělských plodin bez použití prostředků na ochranu rostlin.

Opatření pro snižování pesticidů je řešeno v Národním akčním plánu k bezpečnému používání pesticidů v České republice do roku 2022. Tento národní plán Ministerstvo zemědělství připravilo a byl schválen vládou České republiky v červnu loňského roku. Tento plán obsahuje konkrétní cíle a opatření, která jsou postupně plněna a kontrolována, a je nutno podotknout, že opakování výskytu některých metabolitů podle výsledku monitoringu ČHMÚ nasvědčuje tomu, že se s největší pravděpodobností jedná o starou zátěž z dřívějšího povoleného používání prostředků na ochranu rostlin s těmito účinnými látkami.

Musím zdůraznit, že jsme samozřejmě i nadále připraveni, stejně jako to děláme již několik posledních let, hledat další způsoby, jak dále snižovat používání přípravků na ochranu rostlin. Jenom si dovolím připomenout, že za posledních šest let se podařilo snížit používání přípravků na ochranu rostlin v České republice o 8 %. Podařilo se to díky snižování množství při běžných aplikacích, zvýšení ploch ekologického zemědělství, které podporujeme, a také podpoře tzv. integrované produkce rostlin. Ta má pozitivní dopady na snižování používání přípravků na ochranu rostlin i na správné postupy při pěstování plodin.

Musím také říci, že Ministerstvo zemědělství jako jedno z prvních v zemích Evropské unie nastavilo omezení použití účinné látky glyfosát, a to od 1. 1. letošního roku. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Paní poslankyně má zájem o doplňující dotaz, tak prosím.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Pane ministře, já jsem se ptala, jestli jste s tím výzkumem seznámen, vy jste mi vůbec neodpovíděl, takže předpokládám, že asi ne, tak já vám ho zde nechám, abyste si ho mohli přečíst.

A o pesticidech, o kterých jsem se zmíňovala, že jsou více jak deset let zakázané, konkrétně jde o atrazin, který je zakázaný deset let, a třináct let zakázaný simazin, tak v tomto případě asi nejde o pozůstatky z dřívějších dob, protože on se dostává pravděpodobně do půdy s herbicidem terbutilazinu. A mě by teda zajímalo, jak zabráníte tomu, aby se takto ty pesticidy, které jsou zakázané, do půdy nedostávaly. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím pana ministra o doplňující odpověď.

Ministr zemědělství ČR Miroslav Toman: Děkuji. Takže v prvé řadě děkuji za informace, které samozřejmě máme, ale děkuji. Nicméně jak zamezit tomu, když je něco zakázané? Pečlivou kontrolou, tam není jiná varianta. Prostě je to používání načerno a tam není jiná cesta, než hlídat používání pesticidů a zvýšit kontrolu, což samozřejmě provádíme. Tam není jiná cesta. Jestli je to zakázané, můžeme jenom kontrolovat, jestli se používají, nebo ne. A samozřejmě to ještě proberu s ÚKZÚZ a s dalšími organizacemi, nicméně věřím tomu, že se to podaří omezit.

A ta druhá otázka byla co? Ještě jednu jste měla. Se omlouvám. (Poslankyně si chce vyjasnit mimo mikrofon.) Dobře, děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji a prosím pana poslance Jelínka, který bude interpelovat ve věci elektronické dálniční známky pana ministra Ťoka.

Poslanec Pavel Jelínek: Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně, kolegové. Vážený pane ministře, na svém twitteru jste v září minulého roku oznámil, že od roku 2021 bude zavedena elektronická dálniční známka. Chápu, že při rekonstrukci silniční a dálniční sítě nejsou všechny karty v rukou ministerstva, a proto není vždy možné v termínech odpovídajících dnešní době provést výstavbu či rekonstrukci silniční a dálniční sítě. Nicméně zavedení elektronických dálničních známk je diametrálně odlišná problematika od stavební činnosti a opravdu mě zaráží, že jsme v prodlání několik let po Slovensku, a Rakousko zavedlo elektronické dálniční známky letos, kdežto my tuto relativně jednoduchou záležitost budeme realizovat až za dva roky. Je opravdu nutná taková dlouhá doba na realizaci, nebo se jedná jen o načasování z důvodu voleb?

Mám proto dva dotazy. Je možné realizovat systém dálničních známk od roku 2020? A druhá, může Poslanecká sněmovna přispět k urychlení zavedení systému dálničních známk? Děkuji za vaši odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji za dodržení času. Pan ministr je nepřítomen a na váš dotaz vám odpoví písemně do tříctí dnů.

Já prosím pana poslance Jandu, který bude interpelovat ve věci účasti na ideologických akcích KSČM pana ministra Staňka.

Poslanec Jakub Janda: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, před Vánoci minulého roku jste se účastnil vánočního večírku KSČM, na kterém komunistický poslanec Miroslav Grebeníček prezentoval svou knihu Ve znamení kříže. Tato kniha dle vás přináší nový pohled na církevní restituce a na úspěch této knihy jste dokonce pronesl přípetek. Kniha poslance Grebeníčka mj. uvádí, že se církev stává součástí

rozsáhlého vlastnického převratu, a svým slovníkem i stylem si nezadá s ideologickými materiály minulého režimu toho nejhrubšího zrna.

Vážený pane ministře, je podle vás standardní, aby ministr vlády České republiky půzval na ideologických seancích komunistické strany, jejíž výstupy jsou v rozporu s polistopadovým vývojem České republiky? A hodláte se i v budoucnu účastnit takovýchto ideologických akcí? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Pan ministr se čtrnáct minut před zahájením bloku interpelací omluvil, a tedy vám na vaše otázky odpoví písemně do třiceti dnů.

Já prosím paní poslankyni Maříkovou, která bude interpelovat ve věci personálně zdevastovaného zdravotnictví pana ministra Vojtěcha.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, byl jste hostem na nedávném sjezdu lékařské komory, kde atmosféra nebyla nejlepší. Komora si dlouhodobě stěžuje na projekt Ukrajina, který do České republiky importuje zahraniční lékaře bez odborných zkoušek, na to, že zdravotnictví se potichu zhoršuje, máme personálně zdevastované nemocnice, lékaři stárnou, noví utíkají za hranice, neumíme je zaplatit a supluje je laciná pracovní síla. Těch stížností je opakovaně celá řada.

Komora dlouhodobě kritizuje projekt Ukrajina. I já jsem vás v této souvislosti interpelovala. Má vaše ministerstvo vůbec přehled, kolik zahraničních lékařů bez aprobačních zkoušek v České republice pracuje? Poprosila bych přesná čísla, jestli máte. Kontroluje ministerstvo, zda tito lékaři skutečně pracují pod odborným dohledem, nebo jde jen o formalitu kvůli zákonu a většina těchto lékařů pracuje samostatně z důvodu personální nedostatečnosti? Pokud ano, jak taková kontrola probíhá, v jakých zdravotnických zařízeních byla provedena? Byla v této souvislosti zjištěna nějaká pochybnost? Pokud ano, kde a jaký postih čekal zdravotnické zařízení, popř. garanta? Podle čeho je vybíráno takové zdravotnické zařízení, u něhož kontrola proběhne? A je taková kontrola předem nahlášena, nebo je namátková? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji a prosím pana ministra o odpověď.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Vážená paní poslankyně, k vaší interpelaci.

Tak Česká lékařská komora, myslím si, že takto hovoří posledních dvacet let, možná patnáct, kdy stále poukazuje na problémy, což samozřejmě je asi legitimní, bohužel ale už nepřináší žádný návrh řešení. Ale to bych tady nechtěl nějak rozebírat.

Pravdou je, že samozřejmě jsou tady lékaři ze zahraničí. Oni to nejsou lékaři pouze ze třetích zemí. Je třeba říci, že sem, a cím dál tím více, chodí i lékaři ze zemí

Evropské unie, kde my uznáváme taktéž odbornou kvalifikaci nebo specializovanou způsobilost k výkonu zdravotnického povolání. Celkem za rok 2018 to bylo 166 lékařů, kteří ale nejsou ze třetích zemí, ale získali své odborné vzdělání v jiném členském státě Evropské unie a na základě evropské legislativy my jim uznáváme tuto jejich kvalifikaci. Nemusí dělat aprobační zkoušku. Myslím si, že to není úplně zanedbatelné číslo. Takže zdá se, že Česká republika není pouze tou zemí, odkud by lékaři odcházeli, ale zjevně i z jiných evropských zemí sem lékaři přicházejí. Takže možná to není úplně tak tragicke, byť samozřejmě uznávám, že část českých lékařů do zahraničí odchází.

Ministerstvo zdravotnictví každý rok obdrží celkem 2 tisíce žádostí o vykonání aprobační zkoušky. To jsou právě ti lékaři ze třetích zemí, nejenom Ukrajinci, ale zkrátka lékaři mimo Evropskou unii. Zhruba polovina z těchto žádostí se týká lékařů, druhá polovina jsou samozřejmě zdravotní sestry, protože nejde jenom o lékaře, jde i o zdravotní sestry.

Pokud se bavíme o projektu Ukrajina, tam Ministerstvo zdravotnictví podle zákona č. 95/2004 Sb. a na základě požadavků zejména tedy Asociace krajů České republiky vydalo za období od 1. 7. 2017 do 19. 12. 2018 celkem 604 lékařům cizincům s odborným vzděláním získaným v tzv. třetích zemích nostrifikovaným v České republice výkon odborné praxe na území České republiky bez složení aprobační zkoušky. To je právě ta věc, která se diskutuje. Je třeba říci, že tito lékaři ale mají nostrifikované diplomy, které jim nostrifikují univerzity, potažmo Ministerstvo školství, takže toto je predispozice k tomu, aby mohli vůbec takovouto praxi vykonávat. A vykonávají ji pod odborným vedením českého lékaře se specializovanou způsobilostí, to znamená atestovaného lékaře, kdy musí být jasné jméno českého lékaře, kterého nahlašuje daný poskytovatel, u kterého tento lékař ze třetích zemí tu praxi vykonává. Takže ten za něj samozřejmě nese odpovědnost. A tito lékaři postupně usilují o složení aprobační zkoušky a o trvalé uznání odborné způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání v České republice.

Je pravdou, že aktuálně kontroly provádějí jednotlivé krajské úřady primárně u poskytovatelů zdravotních služeb, jestli tedy je dodržován zákon, jestli je dodržováno personální zabezpečení při poskytování zdravotních služeb. To vychází ze zákona o zdravotních službách. Ministerstvo zdravotnictví bezesporu nemá samo personál na to, abychom dělali nějaké plošné kontroly, není to ani úplně naše kompetence pro nějaké systematické provádění těchto kontrol. Jsou za to odpovědný právě krajské úřady ze zákona, byť samozřejmě my také kontrolní činnost provádíme. V roce 2018 jsme provedli kontrolu v nemocnici v Jihlavě na základě podnětu. Musím říct, že ty kontroly samozřejmě probíhají právě zejména na základě konkrétních podnětů. Stejně tak jsme provedli kontrolu v oblastní nemocnici v Kolíně, kde byla proveden kontrola průběhu specializačního vzdělávání i kontrola cizinců pracujících v této nemocnici. A v jednom případě byl zatím předán podnět k provedení kontroly poskytovatele zdravotních služeb na Krajský úřad Olomouckého kraje. Takže my shledáme pochybní a poté toto předáme krajskému úřadu, který by to měl řešit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Paní poslankyně má zájem o doplňující otázku. Prosím.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Pane ministře, vy jste mi neodpověděl na to, kolik lékařů, jedno z jakých zemí, bez těch aprobačních zkoušek pracuje v České republice. A sám jste se zmínil, že Ministerstvo zdravotnictví nemá personál na to, aby ty kontroly prováděl. Nebylo by tedy vhodné zvýšit kompetenci lékařské komory, aby ona prováděla ty kontroly?

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím pana ministra o odpověď na doplňující dotaz.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji. Já jsem sdělil, že od 1. 7. 2017 do 19. 12. 2018 celkem 604 lékařů cizinců s odborným vzděláním ze třetích zemí tedy získalo tuto možnost práce praxe bez složení aprobační zkoušky, tedy ti, kteří se připravují. My samozřejmě nemáme úplně detailní statistiky, jak ti lékaři dále postupují. Samozřejmě část z nich vykoná aprobační zkoušku, část třeba úplně odejde ze zdravotnictví. To my nevíme. Oni nám toto ani nehlásí. Takže já tady mohu říct nějaké celkové číslo, kolika lékařům bylo toto oprávnění vydáno.

Pokud jde o tu kontrolu, jak říkám, máme tady ze zákona dnes krajské úřady, které jsou za to zodpovědné. Já nejsem přesvědčen o tom, že toto je role České lékařské komory. Ta má samozřejmě primárně dohlížet na to, jestli čeští lékaři provádějí svoji práci rádně, lege artis, jestli dodržují určitou etiku a podobně. Ale pokud jde o dodržování zákona o zdravotních službách a podobně, tam aktuálně jsou za toto zodpovědné krajské úřady, popřípadě i zdravotní pojišťovny. My jsme už měli v tomto směru i jednání se zdravotními pojišťovnami, které vlastně mají smlouvu s poskytovateli. A ti poskytovatelé musejí také splňovat personální vyhlášku, personální zabezpečení. My určitě budeme chtít, aby zdravotní pojišťovny toto také kontrolovaly, jsme na tom s nimi dohodnuti. Takže si myslím, že kontrolních institucí je tady celá řada. My ty kontroly určitě budeme zpřísňovat. Ale nemyslím si, že je to Česká lékařská komora, která toto má mít v popisu své činnosti.

Mimochodem jsme teď udělali i změny v aprobačních zkouškách, kdy jsme řekli, a vlastně schválila to i Sněmovna, že budou maximálně čtyři pokusy na aprobační zkoušky. To znamená čtyřikrát a dost, pak ti lékaři musejí pryč z českého zdravotnictví. Takže myslím, že jsme ten systém poměrně zpřísnili.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za přesné dodržení času. Prosím pana poslance Jurečku, který bude interpelovat ve včeli zvýšené úmrtnosti na silnicích v roce 2018 pana ministra Ťoka. Připraví se pan poslanec Bartoň.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane ministře, dovolím si vás interpelovat v tématu poměrně výrazného nárůstu nehod na českých silnicích a s tím

také spojeného výrazného nárůstu počtu usmrcených osob. Protože když se podíváme na zprávu Policie České republiky, tak v roce 2018 došlo k poměrně výraznému nárůstu u usmrcených osob. U mužů to bylo o 46 osob více. Roku 2017 to bylo 420, v roce 2018 přibylo 46. U žen to bylo o 7 více. A bohužel to bylo i u dětí, kdy v roce 2017 bylo usmrceno 19 dětí a v roce 2018 o 10 více.

Tak se chci zeptat, protože jsem nezaregistroval v činnosti Ministerstva dopravy nějaký zvýšený důraz, nějakou zvýšenou aktivitu z vaší strany, která by se věnovala tomuto tématu bezpečnosti, prevence, osvětu, zároveň také důrazu třeba i na záležitosti, které se týkají dopravní infrastruktury, která by se snažila více se tomuto tématu věnovat. Jaké konkrétní kroky se v této oblasti chystáte učinit?

Zaznamenal jsem, že chcete navrhnut novelu zákona a měnit bodový systém. Já si nejsem úplně jist, že ten zásadní problém je v bodovém systému a v jeho nastavení, byť určitě o tom můžeme debatovat a hledat ještě nějaké optimálnější nastavení. Ale pokud zjistíme, a já to takto v praxi pozorují, že mnoho dopravních přestupků, pokud mluvíme o porušení rychlosti, se vlastně u těch řidičů vůbec neprojeví zapsáním a připsáním bodů na kartu řidiče, tak je něco zásadně špatně.

Takže bych chtěl požádat, abyste se i této problematice více věnoval, případně předložil statistická data a především odpověděl, jak konkrétně budete chtít snížit nehodovost na českých silnicích.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Pan ministr je omluven a odpoví vám písemně do 30 dnů.

Prosím pana poslance Bartoně, který bude interpelovat ve věci vodní turistiky pana ministra Tomana. Připraví se paní poslankyně Pekarová. Prosím.

Poslanec Lukáš Bartoň: Vážený pane ministře, vzhledem k tomu, že povodí patří do vašeho resortu, dovolte mi otázku ke splavnosti jezů pro vodní turistiku. V minulém roce vyjelo na naše řeky přes 600 tisíc lidí. Na vodácky využívaných úsecích je několik desítek jezů, které nejsou splavné a musejí se přenášet. Přenášení je často velice komplikované a některé nezodpovědní jedinci pak sjíždějí i nebezpečné jezy, což bohužel občas končí tragicky. Učiníte v blízké době něco pro splavnost našich řek v oblasti vodní turistiky? Upozorňuji, že za relativně nízkou investici můžete nejen zachránit životy, ale i zatraktivnit tuzemskou vodní turistiku, která je oproti zahraniční dovolené jednoznačným přínosem pro naši ekonomiku. Děkuji za vaši odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji a prosím pana ministra o odpověď.

Ministr zemědělství ČR Miroslav Toman: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, vážený pane poslanče, jezy jako vodní díla plní především vodohospodářské funkce v území, to znamená ovlivnění odtokových

poměru. To je jejich primární funkce. Samozřejmě souhlasím s vámi, že veřejností jsou pak zejména některé vodní toky hojně využívány pro vodní turistiku. Splavnost jednotlivých řek obecně závisí na hydrologických podmínkách a možnostech nadlepšování průtoků vodními nádržemi.

V posledních řádově pěti letech díky suchému období nebyly podmínky pro vodní turistiku u nás ideální a jen tady chcí zdůraznit, že v posledních řádově třech letech v některých povodích byl zaznamenaný srážkový deficit ve výši až 600 mm srážek.

Je potřeba si také uvědomit, že jezy v České republice nepatří do majetku pouze státního podniku povodí, jezy mohou být jak v majetku státu, tak v majetku soukromých osob. Jezy, které jsou v majetku státu, jsou provozovány podle řádných předpisů, nicméně v tuto chvíli jsou připravovány plány na jejich rekonstrukci, kde by měla být i umožněna splavnost tam, kde to půjde. Samozřejmě že rekonstrukce nesplavných jezů, které jsou v majetku soukromých osob, závisí na jejich finančních možnostech a není v silách státu rekonstrukce těchto nesplavných jezů jakkoli vymoci od soukromých osob.

Naopak podniky povodí se zaměřují mimo jiné na bezpečnost stávajících jezů. Velmi aktivně spolupracujeme s Českým svazem kanoistů, s Vodáckou školou záchrany a právě jezy, které byly těmito subjekty identifikovány jako nebezpečné, tak nejenom že jsou označovány varovnými cedulemi, nejenom že jsou vybaveny lany a kruhy, ale realizujeme další technická opatření, která napomáhají snížit jejich nebezpečnost. Při těchto činnostech samozřejmě úzce spolupracujeme, jak jsem řekl, s vodáky, ale spolupracujeme také s Hasičským záchranným sborem. To znamená, do té doby, než se nám podaří zajistit jejich splavnost tam, kde to je možné, jezy vybavujeme různými schůdky, kramlemi v břehovém opevnění, záchrannými lávkami apod. Mohu konstatovat, že za poslední přesnou statistiku, která je vydána za rok 2017, tam nedošlo k žádné smrtelné nehodě na jezech a ani záchranný sbor tam nemusel zasahovat, nicméně budeme v té práci pokračovat a věřím, že se nám to povede.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Má pan poslanec zájem o doplňující dotaz? Nemá. Prosím paní poslankyni Pekarovou, která bude interpelovat ve včeli periodik národnostních menšin pana ministra Staňka. Připraví se pan poslanec Michálek. Prosím.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Vážený pane nepřítomný pane ministře, obracejí na mě zástupci národnostních menšin ve včeli dotace periodik pro národnostní menšiny. Tato dotace ještě před deseti lety dosahovala 30 mil. korun. Poté, v době ekonomické krize, částka výrazně klesla, následně kolísala a v posledních pěti letech stagnuje na částce kolem necelých 21 mil. korun.

Cílem podpory ze státního rozpočtu je vytvářet podmínky pro rozšiřování a přijímání informací v jazycích národnostních menšin. Právo národnostních menšin na rozšiřování a přijímání informací v jejich rodném jazyce je zakotveno v § 13 zákona o právech příslušníků národnostních menšin. Za tímto účelem stát poskytuje dotace ze

státního rozpočtu, což upravuje odstavec 2 zmíněného paragrafu. Aniž by bylo toto právo národnostním menšinám upíráno tím, že dotace stagnuje, domnívám se, že v současné době, kdy se česká ekonomika nachází v dobré kondici a počet příslušníků národnostních menšin v Česku roste, by bylo opětovné navýšení dotace opodstatnitelné. V situaci, kdy náklady na vydávání periodického tisku rostou, dostává stagnující dotaci menšinový tisk do stále větších existenčních problémů.

Vážený pane ministro, dovoluji si vás touto cestou na tuto skutečnost upozornit a poprosit o váš názor. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Pan ministr je omluven a odpoví na váš dotaz písemně do třiceti dnů.

Prosím pana poslance Michálka, který bude interpelovat ve včí zpřístupnění veřejných profilů soudců a státních zástupců pana ministra Kněžínka.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministru, vážené kolegyně, vážení kolegové, tato interpelace bude veskrze v pozitivním duchu. Ostatně jsem už byl označen, že šikanuji pana premiéra, že sedmkrát za sebou nepřišel na interpelace, takže chtěl bych, aby viděl, že když něco vláda dělá dobře, tak my to i dokážeme pochválit.

Chtěl jsem se věnovat otázce transparence v justici, kterou považuji za velmi důležitou, protože transparence je jedna z věcí, na které se buduje důvěra veřejnosti. Konkrétně tato záležitost je nazvána veřejné profily soudců a státních zástupců. To si můžeme představit velmi jednoduše, jako už to má dneska Ústavní soud nebo Nejvyšší správní soud na webu. Je tam fotka soudce, nějaké základní informace o tom soudci.

Pan ministr mě informoval v rámci dopisu ze dne 4. ledna 2019, cituji, že v rámci projektu eJustice 2020 Ministerstvo nasadilo v průběhu prosince 2018 do testovacího prostředí registr justičních čekatelů, skrze který by na webu justice.cz měly být v budoucnosti zpřístupňovány veřejné profily soudců a státních zástupců. Chtěl jsem se zeptat velmi jednoduše, jak se daří tento projekt, který považuji za velmi bohulibý, jak se ho daří realizovat, případně jaký je plán, v jakém termínu by tento projekt měl být dokončen. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím pana ministra.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Děkuji. Je to skutečně tak, že v současné době finalizujeme práce na systému registru soudců a státních zástupců, kterému pracovně říkáme ReJČ a který by samozřejmě měl sloužit pro potřeby celé řady dalších systémů, které v budoucnu chceme v rámci justice, v rámci elektronizace zavést. Jednou z funkcionalit, kterou ten systém má mít, má být právě i možnost zveřejňování profilů o soudcích, který by si mohli sami soudci editovat a dávat tedy

aktuální informace o sobě, o své třeba publikační činnosti tak, aby ty informace byly veřejně dostupné.

V současné době jsme ve fázi testování. Zatím se zdá, že ten systém by mohl být funkční, že by naplňoval očekávání, která do něj vkládáme. Aktuálně proběhla migrace dat, teď ověřujeme, jestli migrace proběhla správně, případně tam doplníme nové soudce, kteří byli v mezidobí najmenováni, jedná se v zásadě o technikálie, a následně tedy bude provedeno další, finální testování té aplikace. Pokud se osvědčí, což doufám, že ano, tak by případně ostré nasazení, včetně toho, že by se data propošala potom do veřejné části webu, ta relevantní o soudcích, mohlo proběhnout v řádu několika málo týdnů. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím, má pan poslanec zájem o doplňující dotaz? Má. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Není to úplně doplňující dotaz, spíše poděkování, že pan ministr tady na ty interpelace zůstal a že odpovídá na otázky. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Pan ministr asi nemá potřebu reagovat.

Prosím paní poslankyni Golasowskou, která bude interpelovat ve věci čerpání dotací pana ministra Tomana. Připraví se paní poslankyně Richterová.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, půda vždy byla a je bohatstvím. Nejinak je tomu i v současné době, kdy v zemědělství pracují necelá 2 % zaměstnanců. 65 % zemědělské půdy v České republice obhospodařuje 7 % zemědělských podniků a do zemědělství putuje 30 % evropských dotací, k nimž přidáváme další miliardy ze státního rozpočtu. Vzhledem k vyplácení dotací na plochu končí u těchto podniků také většina dotací, přičemž jejich péče o pozemky, vodu a krajinu je mnohdy devastující. Špatnou péči přitom umožňuje nastavení podmínek pro čerpání dotací, kdy tyto podmínky nastavuje naše vláda na základě stanovisek odborníků.

Mám za to, že v těchto dnech připravují odborníci svá stanoviska na příštích sedm let, tj. rok 2020 – 2027. Dovolují si vás proto požádat, abyste zveřejnili, jak byly zpracovány odborné připomínky k nastavení čerpání dotací uvedené na webových stránkách Voda pro každého, a také se chci zeptat, zda zase s tím počítáte, že tyto připomínky do toho plánu budou zpracovány a budou potom k dispozici veřejnosti, jak s tím bylo naloženo. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji a prosím pana ministra o odpověď.

Ministr zemědělství ČR Miroslav Toman: Ještě jednou dobrý den. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, co se týká výzvy Voda pro každého, Ministerstvo se všemi těmi body pečlivě zabývá. Většinu požadavků jsme již v této chvíli zčásti nebo plně začali realizovat, to znamená, již nyní podporujeme využívání kompostů, pěstování meziplodin, podsevy atd. K požadavku na snížení množství používaných pesticidů přispívají podpory Programu rozvoje venkova, tedy agroenvironmentálně-klimatická opatření nebo ekologické zemědělství, a jedná se vlastně o komplexní způsoby hospodaření s minimem vstupů.

K požadovanému zmenšení výměry zemědělských pozemků je potřeba upozornit, že ministerstvo již loni zavedlo do předpisů zákaz pěstování monokultury plodiny na ploše větší než 30 ha. Toto omezení začne platit od příštího roku u všech erozně ohrožených pozemků.

Co se týká podpory agrolesnických systémů, tak v tuto chvíli se již pracuje na vypracování v rámci společné zemědělské politiky po roce 2020. Komunikujeme se všemi zainteresovanými subjekty a bude to součástí nové společné zemědělské politiky.

Co se týká podpory drobných vodních toků, tak tady si dovolím jenom připomenout národní programy na obnovu, odbahnění a výstavbu rybníků a vodních nádrží a na opravy hrází. Ministerstvo pomohlo obcím vybudovat nebo zrekonstruovat více než 400 rybníků a podpora je přichystána do roku 2020 a předpokládám, že i po roce 2020 bude pokračovat. A jenom na této podpoře získají obce více než jednu miliardu korun.

Nad rámec této výzvy Voda pro každého, co se týká ochrany kvality vody, půdy a krajiny pracujeme na úpravě metodiky pozemkových úprav tak, abychom zabránili erozi jak větrné, tak vodní. Iniciovali jsme jednání s Ministerstvem financí k postupům zdanění tzv. ostatních ploch, to jsou ty remízky, příkopy a další věci, které děláme.

Co se týká devastace půdy, já nevím, jestli bych to takto nazval, ale rozhodně se o tuto půdu musíme starat lépe, protože vlastně je to dědictví, které budeme předávat dalším generacím. Mohu vás ubezpečit, že co se týká Ministerstva zemědělství, tak děláme veškerá opatření, komunikujeme s odborníky a veškerá opatření, která budou, budou na webových stránkách ministerstva a budou obsažena v jednotlivých nařízeních jako podmínka na čerpání dotací do budoucna. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Paní poslankyně nemá zájem o doplňující otázku, takže se přesuneme na další interpelaci. Interpelovat bude paní poslankyně Richterová ve věci vyloučování z evidence úřadů práce a dlouhodobé efekty paní ministryni Maláčovou, kterou mezi námi vítám. Připraví se pan poslanec Munzar. Prosím.

Poslankyně Olga Richterová: Dobrý den, vážená paní ministryně, vážené kolegyně, vážení kolegové. Evidence na úřadu práce je pro řadu lidí velice důležitá záležitost, protože to pro ně znamená třeba uhraněné zdravotní pojistění. A pracovnice

úřadů práce většinou docela rychle poznají, kdo skutečně je nešťastný, že přišel o práci, kdo se snaží si práci získat a kdo patří přece jenom do jiné kategorie. Takové lidi samozřejmě mají také. Ale o čem já chci mluvit? Že je velmi demotivující, když na úřadech práce není koordinovaná práce jednotlivých úseků. Mluvím teď zejména o tom, že je tam řada lidí zaměstnaných na evropských projektech, třeba zaměřených na hledání zaměstnání, zaměstnání často s dotací pro lidi se zdravotním postižením. A tito lidé jsou často demotivováni tím, když, a to bohužel také není úplně zřídkavé, takoví ti dlouholetí zaměstnanci čistě formalisticky vyřazují z evidence úřadu práce žadatele.

Dám příklad, takovou kazuistiku. Když paní se zdravotním postižením psychické povahy chodí na nějaké menší nekolidující zaměstnání, na brigádu, a má potíž, že přijde potvrzení o výši výdělku pozdě, až 5. dne měsíce, tak je to klidně důvod pro vyřazení z evidence úřadu práce. A je to příklad jednotlivého pochybení, které se ale děje často. Dostávám takového nekoordinovaného se mezi těmi zprostředkovatelkami, mezi těmi na projektech, často, takže se chci optat, zda budete nějakým způsobem dbát, aby se nefrustrovali i zaměstnanci navzájem. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a prosím paní ministryně o odpověď.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, rozdělím svou odpověď do dvou částí. Nejprve se vyjádřím k vyřazování uchazečů o zaměstnání z evidence vedené úřadem práce. K tomu dochází v souladu s příslušnými ustanoveními zákona o zaměstnanosti a vždy z důvodů stanovených tímto zákonem. Úřad práce ČR při vyřazování uchazeče o zaměstnání z evidence uchazeče o zaměstnání zohledňuje tzv. vážné důvody, které mohly mít vliv na případné nesplnění povinnosti uchazeče o zaměstnání. Mezi tyto vážné důvody patří zejména zdravotní důvody, které brání uchazeče o zaměstnání plnit povinnost v součinnosti při zprostředkování zaměstnání. V takovém případě nedochází k vyřazení uchazeče z evidence úřadu práce, je však samozřejmě, že takové vážné důvody je povinen uchazeč prokázat například potvrzením lékaře.

Co se týká konkrétních příkladů, ke kterým mělo dojít v rozporu se zákonem, tak my o těchto případech nevíme. Pokud paní poslankyně prostřednictvím pana předsedajícího o těchto případech ví, tak prosím o tu informaci. Pojdme se tím neprodleně zabývat.

A co se týká druhé části dotazu, tak samozřejmě máme celou řadu evropských projektů, které ale budou v příštích měsících nebo nejpozději příští rok dobíhat. Také by mě zajímal ten konkrétní příklad té nekoordinace, můžeme si na to sednout, velmi ráda si to vyslechnu. Nicméně musím uvést, že my se snažíme samozřejmě, aby ty projekty z evropských fondů, které nám velmi pomáhají v zefektivňování činnosti a výstupů právě úřadů práce, že vždy zapadají do toho schématu a jedná se o provázané činnosti. Ale opět jsem připravena sednout si nad těmi konkrétními případy. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Paní poslankyně bude mít zájem o doplňující dotaz. Tak prosím. Dovolím si podotknout, že členové vlády a členové Poslanecké sněmovny se nemusí oslovovat mým prostřednictvím. Prosím.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji moc za odpověď. Vlastně jde o obecnou problematiku, že jeden úsek úřadu práce je vlastně tlačen k tomu vylučovat lidi z evidence zkrátka proto, aby byla lepší statistika nezaměstnanosti. A jiný úsek, zejména právě lidé na projektech, jsou opravdu motivovaní pracovat s těmi lidmi, najít jim zaměstnání a hledí na ty dlouhodobé efekty, na dlouhodobý dopad. A o co jde u té koordinace? Tam jde čistě o to, že kolonky, které evidují právě to, že uchazeč je zapojený v projektu, takže tyto kolonky ani nemusejí třeba právě pracovníci a pracovnice toho zprostředkování rozkliknout. Jde o takhle jednoduchou věc, že tam není povinnost se vypořádat s tím, že ten člověk je zapojen do dalšího projektu, že s ním pracuje někdo další ve vedlejším úseku, ve vedlejším oddělení. A to je vlastně systémový problém, na který se ptám. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Prosím paní ministryni o doplňující odpověď.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Já v této souvislosti navrhoji, abychom si opravdu sedly nad těmi konkrétními případy, protože máte pravděpodobně na mysli oddělení, která se zabývají třeba dávkovým systémem nebo zlepšením různých zásahů při sociální práci apod. Ale jsem kdykoli připravena si sednout nad těmi konkrétními případy.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji a prosím další interpelaci, kdy bude interpelovat pan poslanec Munzar ve věci zdanění uhlí paní ministryni Maláčovou. Připraví se pan poslanec Blaha.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Vážená paní ministryně, správně by se... (Ministryně hovoří v lavici s kolegou.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já bych požádal, teď budou interpelace na ministryni Maláčovou, tak...

Poslanec Vojtěch Munzar: Poprosil bych, pane předsedající o prodloužení chvílku času. Správně by se moje interpelace, paní ministryně, měla možná jmenovat ekologická daň či příspěvky na bydlení. Již minulá Sobotkova vláda si nechala vypracovat analýzu dopadů na zavedení ekologické daně na fosilní paliva. Výsledek byl tuším cca 500 korun na jednoho člena domácnosti a ještě tam byly varianty jen na uhlí a na uhlí a na plyn. Což pro mou interpelaci teď není úplně podstatné, ale probleskuji zprávy, že se o této dani opět uvažuje, že o ní opět uvažujete.

Chci se zeptat, jestli tomu tak je. Včera dokonce proběhly zprávy o snaze změnit příspěvky na bydlení, konkrétně změnit příspěvky na některé zdroje a některé zdroje, tedy zejména uhlí, znevýhodnit. Mně je však jasné, že právě uhlím topí právě ti sociálně nejslabší, kteří na placení mnoho peněz nemají, například mnohé domácnosti důchodců na venkově.

Chci se zeptat, jestli si opravdu myslíte, že pokud jim snížíte příspěvek, nebo zdražíte uhlí ekologickou daní, či oboje, tak najdou v penězeneckách více než 100 tisíc korun třeba na tepelné čerpadlo a na alternativní zdroje energie. Chtěl bych se tedy zeptat na váš názor, případně názor ČSSD, protože zejména ústy ČSSD se vláda snaží bojovat proti chudobě, ale právě při podobných plánech se na ty nejslabší většinou zapomíná. Tak bych chtěl znát váš názor. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a prosím paní ministryni o odpověď.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Vážený pane předsedající, vážení páni poslanci, vážené paní poslankyně. Předpokládám, že problematiku zdanění uhlí projednalo Ministerstvo životního prostředí s Ministerstvem financí, protože daně jako takové přísluší právě tomuto rezortu. Nicméně ráda také zdůrazním, že se jedná o oblast, kde jsme na úrovni diskuzí. Za nás mohu uvést, za Ministerstvo práce a sociálních věcí, že jednou z řady opatření, které MŽP navrhuje v materiálu Závěry vyplývající z dialogu o čistém ovzduší v České republice a návrh dalšího postupu, je, aby můj rezort ve spolupráci právě s Ministerstvem životního prostředí prověřil možnost promítat způsob a zdroje vytápění do výše dávky na bydlení.

V současné době stát přispívá na náklady bydlení obecnou dávkou, příspěvkem na bydlení. Přitom jedním z nákladů, na který je přispíváno, jsou i náklady na pevná paliva. Tyto náklady jsou každý rok stanoveny pevnou částkou v nařízení vlády, která se vždy schvaluje v prosinci každého kalendářního roku, diferencovanou podle počtu osob. V čem se topí, to znamená, jaký je kotel a cím se topí, uhlím či podobně, se pro účely dávky nezkoumá.

Pro výše uvedené je nezbytné, aby Ministerstvo životního prostředí provedlo určitou kategorizaci ekologických zdrojů a způsobů vytápění, která by byla použitelná pro dávku. Případné řešení v dávkové oblasti bude vyžadovat úpravu právních předpisů v gesci Ministerstva životního prostředí, tak i v gesci MPSV. Na pracovní úrovni jsme v této záležitosti v kontaktu.

Pokud se ptáte na můj osobní názor, tak veškeré tyto záležitosti – a zdůrazňuji, že jsme na úrovni diskuzí – musí být provedeny sociálně citlivě a sociálně spravedlivě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Taky děkuji a prosím pana poslance, jestli má zájem o doplňující dotaz. Prosím.

Poslanec Vojtěch Munzar: Paní ministryně, děkuji. Proto jsem ani neinterpeloval pana ministra Brabce, protože znám postoj MŽP k těmto otázkám, ale právě mě zajímal vás názor z hlediska sociálních dopadů. Tak jenom pro vysvětlení, proč jsem interpeloval právě vás. Tak uvidíme, jak to dopadne. Jenom bych chtěl upozornit skutečně, že takovéto úvahy vždycky vedou ke zdražení pro ty sociálně nejslabší. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Paní ministryně chce reagovat? Chce reagovat, tak prosím.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Já mohu zopakovat to, co jsem právě řekla. Že jsme si toho problému vědomi. Je to velmi intenzivní. Náklady na energie jsou položkou, která se v posledních letech rapidně zvyšovala. Proto za Ministerstvo práce a sociálních věcí, až obdržím konkrétní návrhy a budu se k nim moci vyjádřit, tak pro mě bude základním a zásadním kritériem sociálně spravedlivý a sociálně citlivý přístup. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. A nyní prosím pana poslance Blahu, který bude interpelovat ve věci řešení důchodové reformy a klesajícího náhradového poměru paní ministryni Maláčovou.

Poslanec Stanislav Blaha: Vážená paní ministryně, z vašeho prosincového rozhovoru pro deník E15 už víme, že problém důchodového systému je pro vás to nejmenší.

Ted' ale vážně. Celý svět řeší stárnutí populace, protože jde o jeden z nejzávažnějších demografických trendů. V Česku je reforma v nedohlednu. Vý jste naposledy v listopadu řekla, cituj: "Připravujeme aktivitu, která je v tuto chvíli tajná."

V letošním roce se důchody zvedly o 900 korun. Říkat, o jakou sumu se důchod zvedl, je ale zkreslující. Důležitý je celkový náhradový poměr, který ukazuje podíl průměrného důchodu k průměrné mzد. Poměr se až do roku 2013 dařilo držet vysoko nad úrovní 40 %. Od doby vlády levice už jen klesá. Za posledních pět let klesl o 5 %, to je zhruba o 1 400 korun měsíčně, a s touto vládou klesá o 2,7 % ročně.

Chci se vás proto zeptat, paní ministryně, jaké konkrétní kroky máte v souvislosti s důchodovou reformou v plánu a jak budete řešit drasticky klesající náhradový poměr. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a prosím paní ministryni o odpověď.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Co se týká takzvané důchodové komise, já bych ji raději nazvala komise pro narovnávání nespravedlností

v důchodovém systému, tak tu bych ráda představila příští středu na tiskové konferenci na Ministerstvu práce a sociálních věcí. Mohu prozradit, že do této komise budou zahrnuty veškeré politické strany zastoupené v Poslanecké sněmovně a v Senátu Parlamentu České republiky. Koneckonců žádostí o nominace odešly ještě před závěrem minulého roku na právě jednotlivé předsedy poslaneckých, či senátorských klubů. Do této pracovní komise budou zahrnuti i zástupci dalších organizací, zástupci tripartity, akademického sektoru a samozřejmě neziskových proseniorských organizací. Chci mít opravdu velmi širokou debatu. Více podrobností zveřejním právě příští středu na tiskové konferenci.

Proč se tato tisková konference bude konat až příští týden, má jeden jednoduchý důvod. Protože tuším, že z těch 42 oslovených subjektů s lhůtou do 15. ledna stále ještě sedm nenominovalo svého zástupce. A já bych komisi jako takovou ráda představila v úplné sestavě.

Co se týče těch témat, které bude dostávat toto pracovní těleso k projednání, tak jsme se na úrovni koalice shodli na třech základních. Jsou to nižší penze žen. Zde myslím, že vládne velká nespravedlnost. Víte, že české penzistky dostávají o pětinu nižší důchody než muži. Druhé téma, které je obsaženo také v programovém prohlášení vlády, je dřívější odchod do důchodu u fyzicky náročných profesí. Rádi bychom také diskutovali příjmy a dlouhodobou udržitelnost důchodového systému.

Ten vnitřní předpis, kterým je příkaz ministryně práce a sociálních věcí, kterým je nastaven způsob práce tohoto odborného pracovního tělesa, také stanovuje způsob projednávání. A v podstatě, pokud bude zájem tohoto pracovního tělesa a bude to v součinnosti s předsedou nebo předsedkyní této důchodové komise, tak se samozřejmě bude tato důchodová komise zabývat i ostatními tématy. Musí být ale samozřejmě odborně rozpracovány a předjednány. Jinak více detailů bych opravdu ráda prozrazovala až příští týden.

Co se týče toho náhradového poměru, tak to by měla být také jedna věc k diskuzi právě v rámci tohoto odborného oponentního orgánu. Vláda dlouhodobě proklamuje, a je to také obsaženo v programovém prohlášení vlády, že důstojné stáří a tomu odpovídající finanční zajištění pro naše seniory je prioritou. Ministerstvo práce a sociálních věcí v tuto chvíli připravuje návrh na navýšení důchodů ve stejně finanční částce, jako tomu bylo minulý rok. Protože to je nad rámce valorizačního mechanismu, tak to půjde samozřejmě změnou legislativy, kterou představíme v příštích týdnech.

Tak to je za mě v tuto chvíli vše. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. A pan poslanec má zájem o doplňující dotaz. Prosím.

Poslanec Stanislav Blaha: Možná ne ani tak doplňující dotaz. Vy jste mi tedy odpověděla, pokud jsem to pochopil správně, že nějaký návrh důchodového systému, víceméně toho řešení, které je v tuto chvíli neudržitelné, se bude připravovat a v důsledku toho vzniká ta komise. Takže to není jenom o nějakém napravování křivd,

jak jste tady řekla, ale taky předpokládám, že ta komise se bude zabývat novým systémem. Protože já znovu připomínám, a nechtěl jsem to tady ani dnes zmiňovat, že samozřejmě Sobotkova vláda okamžitě po svém nástupu do funkce zrušila důchodovou reformu, považovala ji za špatnou, nicméně za dobu Sobotkovy vlády, a přetrvává to do dnešního dne, žádný jiný systém důchodové reformy nebyl představen. A já si myslím, že vzhledem k tomu, že se tím zabývá celý svět, tak asi se nemůžeme tvářit, že nás se to stárnutí populace a víceméně pokles počtu lidí v produktivním věku netýká.

Takže já beru tady tu odpověď, paní ministryně, děkuji za to, že to je jakési ujištění (upozornění na čas), že vláda se tímto problémem chce zabývat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Prosím paní ministryně.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Já velmi ráda odpovím. Myslím si, že ten trend stárnutí společnosti je nezpochybnitelný. Ráda bych ale zdůraznila, že náš důchodový systém je založen na výkonnosti ekonomiky. Zároveň bych také zdůraznila některá fakta. My na starobní důchody vydáváme 7,4 % našeho HDP, průměr v Evropě je 10 %. Samozřejmě když se podíváte na reformy provedené napříč vyspělými zeměmi v posledních letech, tak to bylo vždy o finanční stabilizaci důchodového systému. A jak jsem uvedla v předchozí odpovědi, tak to je jedno ze tří prioritních témat toho připravovaného pracovního orgánu. Nicméně na ty podrobné diskuse, pro které zde není prostor, se velmi těším prostřednictvím zástupce vašeho poslaneckého klubu právě v té připravované důchodové komisi, která by měla začít nejpozději na začátku února, protože stále sedm oslovených organizací nenominovalo svého zástupce. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. S další interpelací vystoupí paní poslankyně Kovářová, která bude interpelovat ve věci cen energií paní ministryně Novákovou. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážená paní ministryně, zvyšování cen energií je problematika, která se dotýká každého občana České republiky. Na přelomu roku a nyní jsme zahrnuti přívalem špatných zpráv, co se týče cen energií. Tyto ceny se daly do pohybu a bohužel tím nesprávným směrem, tedy stoupají. Cena elektřiny zdražuje zhruba o 10 % a táhne sebou také plyn, který zdražuje v průměru o 5 %. Zarážející na tomto zdražování jsou dle mého dvě věci. Za prvé, že jednou z přičin zdražování je zvyšování cen emisních povolenek. Dle mého názoru není fér, aby za to, že si firmy platí, aby mohly znečisťovat ovzduší, dopláceli občané ze svých penězenek. A za druhé mě překvapil slib pana premiéra, který občanům slíbil, že udrží levné ceny energií pro české domácnosti. Ptám se tedy, co se stalo s tímto slibem.

Vážená paní ministryně, také by mě zajímalo, jaké je vaše vysvětlení důvodu zdražování cen energií, jaký je důvod, že se neplní sliby pana premiéra, v jehož vládě zastáváte post ministryně obchodu a průmyslu. A je podle vás správné, aby občané

platili ze svých peněženek za tento luxus znečišťování ovzduší, který firmy mají? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a prosím paní ministryni o odpověď.

Ministryně průmyslu a obchodu ČR Marta Nováková: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, vážená paní poslankyně Kovářová, vážené poslankyně a poslanci. Ceny energií jsou prioritou této vlády jako stabilita cen pro zákazníky. Musím konstatovat ovšem, že ovlivňování vlády na ceny energií není tak zcela jednoznačné, protože dochází k růstu cen komodity na světových trzích a to pochopitelně ovlivňuje i ceny energií v České republice.

Cena energie se skládá pro koncového zákazníka ze dvou částí. To je ta regulovaná část, kterou bychom teoreticky mohli ovlivnit, to je platba za distribuci, přenos a podporu obnovitelných zdrojů, a ceny komodity, to znamená ceny silové elektřiny.

U té části, kterou můžeme ovlivnit, já jsem říkala, že ji můžeme ovlivnit teoreticky, protože ten, kdo tuto část ovlivňuje, je nezávislý Energetický regulační úřad. Já podotýkám, že je skutečně nezávislý. Je nezávislý na vůli vlády, je nezávislý i na vůli Poslanecké sněmovny nebo jakéhokoliv dalšího subjektu. A dokonce ani není nějaká přímá vazba činnosti Energetického regulačního úřadu s celkovou energetickou strategií České republiky. To bychom rádi nějakou formou změnili a připravíme novelu energetického zákona v tomto smyslu.

Co se týká cen silové elektřiny, po překotném růstu cen komodit, protože ta je stanovena na tržní bázi, máme tady velkou konjunkturu a ta samozřejmě vyvolává potřebu po energii a cena energie roste. V posledním čtvrtletí roku 2018 byl růstový trend zmírněn a i přes to oslabení ale zůstávají ceny silové elektrické energie meziročně zhruba o 40 % výše, u zemního plynu je to o 15 % proti stejnemu období loňského roku.

Dovolte mi zmínit základní faktory, které vedou k růstu velkoobchodní ceny energie. Tak jak jste zmiňovala, je to cena emisní povolenky CO₂. U černouhelných elektráren vyrábějících elektřinu s 35procentní účinností platí, že za jednu megawatthodinu připadá přibližně jedna emisní povolenka. Cena povolenky vzrostla od roku 2017 z 5 eur na dnešních zhruba 25 eur za tunu CO₂. Důvodem strmého růstu cen je i nervozita plynoucí na evropském trhu povolenek z nedostatku povolenek, protože emisi povolenek dělá Evropská komise a můžeme očekávat rozhodnutí Evropské komise stahovat povolenky z trhu, tudíž jejich cena může dále růst.

Dalším faktorem růstu cen elektřiny je růst cen uhlí, zejména v důsledku rozhodnutí Číny, že nebude těžit doma a bude černé uhlí dovážet, a tudíž samozřejmě vyvolala vysokou poptávku na trhu uhlí a také tlak na růst cen.

Cena plynu na evropském trhu roste z důvodu růstu celkové globální poptávky.

Za třetí, za vyššími cenami energie je také postupné uzavírání jaderných elektráren v Německu, nejistota z vývoje jaderné energetiky ve Francii a Belgii a vlastně celková strategie Evropské komise z pohledu alternativních zdrojů.

Co se týká regulovaných složek, dobrou zprávou je, že regulované složky vzrostly meziročně skutečně jenom o jednotky procent a vlastně jsou relativně stabilní, tady v tomto směru přece jenom nějaká taková ta morální, etická odpovědnost Energetického regulačního úřadu sehrává svoji roli. Touto stabilitou aspoň částečně kompenzuji růst energií silových.

Cena elektřiny pro domácnosti včetně všech daní, poplatků se meziročně zvýšila o necelých 10 % a i přes toto zvýšení však ceny domácností v České republice patří v rámci Evropy do té nižší části. V dlouhodobém horizontu však nedošlo v České republice k příliš vysokému nárůstu cen elektrické energie. Zatímco cena elektrické energie pro české domácnosti zdražila za posledních 10 let o 12 %, v Lotyšsku, Řecku nebo Španělsku zdražila až o 80 %. (Předsedající: Čas, paní ministryně.) Děkuji.

Takže jediné, co bych chtěla říct, že vývoj cen energie pro firemní zákazníky je pozitivní, a já bych chtěla říci, že v tom, co vláda může ovlivnit, že pan premiér sliboval – (Předsedající: Paní ministryně, prosím, když tak to můžete dokončit později.) – nezvyšování, tak to dodržujeme. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Paní poslankyně bude mít zájem o doplňující dotaz? Bude. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Já jenom abych si to ujasnila. Moc děkuji za podrobnou odpověď, paní ministryně. Na jedné straně říkáte, že vláda nemůže příliš ovlivňovat cenu energií, že je to otázka konjunktury a tržní ceny, což je samozřejmě pravda. A na druhou stranu říkáte, že pan premiér slibuje, že udrží ceny, že toto dodržuje, respektive nízké ceny, a cena energie stoupá o 10 % a ten nárůst pravděpodobně se chystá ještě dálší. Takže jestli ještě jednou pro mě můžete krátce zopakovat, jak to tedy je. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Prosím paní ministryni o doplňující odpověď.

Ministryně průmyslu a obchodu ČR Marta Nováková: Tak děkuji paní poslankyni za to, že mi umožnila dokončit ten apel na pana premiéra. Skutečně v rámci toho, co tedy můžeme ovlivnit, je opravdu teoreticky ta část, kterou ovlivňuje Energetický regulační úřad. Tam děláme vše pro to, aby Energetický regulační úřad vnímal tu situaci na trhu a chránil zákazníka. A z naší strany i ze strany Ministerstva průmyslu a obchodu je apel na Energetický regulační úřad, aby takto postupoval. A mohu vám říci, že s nimi pravidelně konzultuji.

To, jak se vyvíjí ceny na trhu energií, ty velkoobchodní silové energie, tam skutečně jsme součástí evropské přenosové soustavy a tam není šance, abychom ovlivňovali ceny, protože by docházelo k tzv. veřejné podpoře a museli bychom to obhajovat na půdě Evropské komise, což by se nám určitě v tomto směru nepovedlo. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. A jako další vystoupí s interpelací pan poslanec Jelínek, který bude interpelovat ve věci architektonické soutěže na Středoevropské fórum pana ministra Staňka. Prosím.

Poslanec Pavel Jelínek: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně, kolegové. Vážený pane ministře, moje interpelace vychází z informací uvedených v médiích. V úterý 22. ledna 2019 jste pro Mladou frontu DNES uvedl, že finance pro Středoevropské fórum jsou definitivně přidělené. Nic nebrání tomu, aby v Olomouci vzniklo. Dále jste uvedl, že počítáte s uvedením Středoevropského fóra v roce 2024 do zkušebního provozu. V tisku se zmiňuje, že ředitel muzea Michal Soukup schválení dotace... pana ředitele schválení dotace potěšilo, a tak jako věřím, že i většinu občanů v Olomouci.

Již méně občanů je však spokojeno s podobou Středoevropského fóra. V návrhu pana architekta Jana Šépky, který do proluky narýsoval odvážnou moderní stavbu složenou v návaznosti na pět původních domů z pětice homolí, zčásti pláště z hrubého betonu. Jelikož jsem svým způsobem byl u vzniku Středoevropského fóra jako zastupitel města Olomouce, kdy jsem souhlasil s převzetím muzea umění pod krajský úřad jako podmínkou získání dotačního titulu, sledují jeho vývoj i nadále. Již tehdy byl návrh pana architekta Šépky velice rozporuplný a budil rozporuplné reakce. V dnešní době sociálních sítí jsem i na svém profilu vytvořil anketu, která několikanásobně dopadla v neprospečném návrhu pana architekta.

Máme v Olomouci již neblahou zkušenosť s architektonickými návrhy na horním náměstí, a proto se vás ptám, zda ministerstvo opravdu vyslyší názor většiny obyvatelstva a nebude realizovat tento kontroverzní návrh a vypíše architektonickou soutěž. (Upozornění na čas.) Takže ta otázka padla. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Pan ministr vám na vaši otázku písemně odpoví do třiceti dnů.

A nyní prosím pana poslance Jurečku, který bude interpelovat ve věci problematiky mostů nad rychlostními komunikacemi, které jsou v majetku obcí, ale pana poslance tu nevidím, takže mu interpelace propadá. Stejně tak paní poslankyně Golasowská mě informovala, že zde již nebude přítomna, takže to je všechno, protože pak následuje pan poslanec Jurečka a ten tu stále není a paní poslankyně také ne.

Takže já vám všem děkuji. To je pro dnešek vše. Uvidíme se zítra v devět hodin, kdy budeme pokračovat podle schváleného pořadu. Přeji příjemný večer.

(Jednání skončilo v 17.54 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

25. ledna 2019

Přítomno: 176 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji čtvrtý jednací den 26. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami, případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně: Babišová Andrea – zdravotní důvody, Balcarová Dana od 11 hodin pracovní důvody, Bartoš Ivan do 9.30 pracovní důvody, Bělobrádek Pavel – zdravotní důvody, Birke Jan – pracovní důvody, Elfmark František – rodinné důvody, Gajdůšková Alena – rodinné důvody, Grošpič Stanislav – zahraniční cesta, Hanzel Tomáš – zahraniční cesta, Chovanec Milan – zdravotní důvody, Jáč Ivan – pracovní důvody, Janulík Miloslav – zahraniční cesta, Jurečka Marian – osobní důvody, Kobza Jiří – zahraniční cesta, Kopřiva František – zahraniční cesta, Kytyr Jaroslav – zahraniční cesta, Mihola Jiří – pracovní důvody, Němcová Miroslava – zahraniční cesta, Řehounek Jan do 10.30 pracovní důvody, Schwarzenberg Karel – pracovní důvody, Válek Vlastimil – zdravotní důvody, Valenta Jiří – pracovní důvody, Vrána Petr – pracovní důvody.

Dále se omlouvají členové vlády: Babiš Andrej – zahraniční cesta, Brabec Richard – zdravotní důvody, Hamáček Jan – pracovní důvody, Metnar Lubomír – pracovní důvody, Petříček Tomáš – pracovní důvody, Plaga Robert – pracovní důvody, Schillerová Alena – pracovní důvody, Ťok Dan do 10 hodin – pracovní důvody, Toman Miroslav – pracovní důvody a Jan Kněžínek z pracovních důvodů z celé dnešní schůze.

Dnešní jednání bychom zahájili pevně zařazenými body 217 a 218, poté bychom pokračovali dalšími body z bloku zákony prvního čtení. (Hluk v sále.) A pan předseda poslaneckého klubu KDU-ČSL – máte nějaký návrh ke schválenému pořadu schůze? Ano, pan poslanec Chvojka také. Takže pan poslanec Bartošek. Prosím.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: A prosím o klid! Prosím o klid v sále.

Poslanec Jan Bartošek: Já bych vás chtěl, kolegyně a kolegové, požádat, abychom na dnešní den po pevně zařazených bodech zařadili bod Informace vlády

ČR k řešení krizové situace na dálnici D1. Je to bod 226. Zbývá hlasovat pouze usnesení, abychom ten bod mohli uzavřít. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: A vy jste říkal, protože tady je takový hluk, pane předsedo, že je to po pevně zařazených bodech.

Poslanec Jan Bartošek: Ano. Po již pevně zařazených bodech. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano. Po již zařazených bodech. Já bych vás poprosil opravdu o klid, protože tady nahoře neslyšíme vůbec návrhy poslanců. A pan poslanec Chvojka, předseda poslaneckého klubu ČSSD má také zájem.

Poslanec Jan Chvojka: Hezké ráno, dámy a páновé. Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já bych chtěl požádat o pevné zařazení bodů, které zmíním. Za prvé bych chtěl požádat o pevné zařazení tisku č. 333, je to zákon o nemocenském pojištění, na úterý příští týden po bodu, v rámci druhých čtení, zákony související se změnou zákona o soudních znalcích, tlumočnících atd. Momentálně nemohu najít, jaké to je číslo. Ale určitě mi rozumíte. (Předsedající: Ano.) To znamená po bodu č. 9. To znamená po návrhu zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím. Ano, rozumíme si? Děkuji. (Předsedající: Ano.)

Potom bych chtěl mezinárodní smlouvu s Běloruskem o důchodovém zabezpečení jako bod č. 1 na čtvrtok 31. ledna. Je to tisk 165. (Předsedající: Ano. Ještě jednou prosím vás...) Čtvrtok 31. ledna první bod, tisk 365. Je to smlouva s Běloruskem o důchodovém zabezpečení. (Hluk stále trvá.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Smlouva – on je tady opravdu takový hluk, že já vás prosím vás vůbec neslyším, co navrhujete. Takže... (Posl. Chvojka: Já se také neslyším.) Takže ještě jednou. Je to tisk 165, je to zákon...

Poslanec Jan Chvojka: Je to smlouva s Běloruskem o důchodovém zabezpečení a v rámci těch různých smluv a zpráv, tak jako bod č. 1 od 11 hodin na příští čtvrtok. (Předsedající: Ano, chápu.) Děkuji.

A potom bych poprosil dva body na úterý 12. února. My tam máme už dva pevně zařazené body. A já bych poprosil jako bod č. 3 za ty už dva pevně zařazené body bod č. 21, alias tisk 179. Je to návrh poslance Karla Raise na vydání zákona, kterým se mění zákonné opatření Senátu o dani z nabytí nemovitých věcí. Je to druhé čtení.

A potom jako bod... (Předsedající: Tisk 179?) Ano, přesně tak, děkuji. A potom jako bod č. 4 za tento případný bod č. 3 bod 97, alias sněmovní tisk 321, prvé čtení – návrh poslanců Birke, Kováčika, Turečka a Podala na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu – stavební zákon.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže územní plánování. A ten předešlý tisk 179 bylo jenom co? Abych to připomněl, až budeme postupně hlasovat, protože ono tady opravdu nebylo slyšet. To je to úterý 12. 2. jako bod 3, tisk 179. To je to...

Poslanec Jan Chvojka: Ano. Bod č. 3 jsem navrhoval. Je to bod č. 21, tisk 179 – návrh poslance Raise o dani z nabytí nemovitých věcí. Ano, rozumíme si? Děkuji, hezký den.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano. Tak. Pan poslanec Pikal.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Já bych chtěl jenom požádat, abychom zařadili bod 172, což je volba náhradníka ve Správní radě VZP, bude se to hlasovat veřejně, abychom ho zařadili na úterý pevně po již pevně zařazených bodech.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: V úterý zatím žádné pevně zařazené nemáme. To znamená...

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Myslím úterý 12. 2. Omlouvám se.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano, úterý 12. 2. Chápu, tak dobře. Tak. Zeptám se ještě, jestli jsou nějaké další návrhy. Nejsou. Takže my tedy budeme teď hlasovat o těch přednesených návrzích. Jinak mi tady přistála ještě jedna omluva. Omlouvá se od 9 do 10 hodin z osobních důvodů pan poslanec Martin Kolovratník.

Takže budeme hlasovat. Máme tady – já tedy zahonguji, protože budeme hlasovat. Pan poslanec Bartošek navrhuje, abychom bod, který se týká dálnice D1, je to bod č. 226, zařadili dnes po již pevně zařazených bodech. To znamená, dneska máme dva pevně zařazené body – Den památky holocaustu a pravidla hospodaření, takže jako třetí bod by to bylo dnes. Já myslím, že všichni víte, o jakém návrhu budeme hlasovat.

Já zahajuju hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko, zvedněte ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 73 přihlášeno 157 poslanců, pro 119, proti 0. Návrh byl přijat.

Dalším návrhem pana poslance Chvojky je na 31. 1., což je čtvrtý, tisk 165, zákon o důchodovém zabezpečení s Běloruskem, dát na 11. hodinu jako bod číslo 1. Je to tak, takže víme, o čem hlasujeme.

Zahajuju hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko, zvedněte ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 74 přihlášeno 160 poslanců, pro 103, proti 32. Návrh byl přijat.

Další návrh pana poslance Chvojky je na úterý 12. 2. jako třetí bod – ano, dva pevně zařazené body již tady máme – takže jako pevný bod číslo 3 zařadit tisk 179, což je daň z nabytých nemovitostí. Takže víme, o čem hlasujeme.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 75 přihlášeno 163 poslanců, pro 109, proti 0. Návrh byl přijat.

A poslední návrh od pana poslance Chvojky je pevně zařadit jako bod číslo 4, jako čtvrtý pevně zařazený bod na úterý 12. 2., bod 97 tisk 321, je to územní plánování.

Takže já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 76 přihlášeno 164 poslanců, pro 102, proti 0. Návrh byl přijat.

Jako poslední návrh tady máme místopředsedu Sněmovny Vojtěcha Pikala, který navrhuje bod 172, což je volba náhradníka do Dozorčí rady Všeobecné zdravotní pojišťovny, zařadit na úterý 12. 2. po pevně zařazených bodech, to znamená, máme čtyři pevně zařazené body, takže by to byl pátý pevně zařazený bod, volba náhradníka do VZP. Takže víme, o čem hlasujeme.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 77 přihlášeno 164 poslanců, pro 161, proti 0. Návrh byl přijat.

Tak tímto jsme se vypořádali se všemi návrhy na změnu pořadu schůze Poslanecké sněmovny a přistoupíme k projednávání pevně zařazených bodů. Na základě dohody na grémium jako první projednáme bod číslo 217.

217.

Návrh usnesení Poslanecké sněmovny ke Dni památky obětí holocaustu předcházání zločinům proti lidskosti /sněmovní dokument 2076/

Prosím, aby se slova ujal předseda Poslanecké sněmovny Radek Vondráček.
Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, vážení hosté, já nebudu nijak dlouhý ve svém projevu. V souvislosti s připomenutím 27. ledna jako výročí osvobození německého nacistického koncentračního a vyhlazovacího tábora Auschwitz-Birkenau je předkládáno usnesení ke Dni památky holocaustu a předcházení zločinům proti lidství vymezující pracovní definici antisemitismu. Návrh definice vypracovala Mezinárodní aliance pro připomínu holocaustu sdružující evropské země včetně České republiky, státy Severní Ameriky, Argentinu a Izrael. Návrh byl jednomyslně přijat na plenárním zasedání této mezivládní organizace v květnu 2016.

I když byla Česká republika dosud uchráněna nejhorších projevů rasisticky motivovaného extremismu, je v Evropě patrný vzestup antisemitských projevů. Tato definice má význam nejen ve vztahu k našim tradicím a hlubokým vztahům ke Státu Izrael, ale i dobrému soužití s našimi Židy a dalšími etnickými a národnostními skupinami. Může tak posloužit jako vodítko k posuzování nenávistních projevů.

Mezičasem řada zákonodárných shromáždění přijala v letech 2016 až 2018 usnesení, v nichž se s deklarací ztotožňují a doporučují orgánům státní správy, aby se definicí při své práci řídily. Byl to britský parlament, izraelský Knesset, parlamenty Rakouska, Rumunska, Německa, Bulharska, Moldávie, Slovenska, Litvy, Makedonie a Nizozemska.

Nyní usnesení přečtu: "My, poslankyně a poslanci Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, v souvislosti s připomenutím Dne památky obětí holocaustu a předcházení zločinům proti lidstvu přijímáme tuto právně nezávaznou pracovní definici antisemitismu. Antisemitismus je určitý způsob vnímání Židů, který lze popsat jako nenávist vůči Židům. Slovní a fyzické projevy antisemitismu směřují proti židovským i nežidovským osobám anebo jejich majetku, proti institucím a bohoslužebným místům židovských obcí."

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a dle dohody předsedů poslaneckých klubů se rozprava nebude vést. Takže tedy nyní přistoupíme k hlasování o předneseném návrhu usnesení. Já tedy zagonguji, ale předpokládám, že tady většina poslanců je. Takže si myslím, že jsme přihlášeni v dostatečném počtu.

Já tedy zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 78 přihlášeno 162 poslanců, pro 160, zdrželi se 2. Návrh byl přijat.

Takže tímto tedy končím projednávání tohoto bodu a přistoupíme k dalšímu pevně zařazenému bodu. Jedná se o

218.

Návrh Pravidel hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2019 /sněmovní dokument 2042/

Prosím pověřeného člena organizačního výboru pana poslance Jana Richtera, aby se ujal slova a předložený sněmovní dokument uvedl. Takže máte slovo, prosím. (V sále je hluk.)

Poslanec Jan Richter: Děkuji za slovo. Dobré dopoledne. Vážený pane předsedající, vážená vláda, vážené poslankyně a poslanci, organizační výbor na své 29. schůzi dne 10. ledna 2019 tento bod projednal a doporučil Poslanecké sněmovně přijmout usnesení, které je obsaženo ve sněmovním dokumentu číslo 2042.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já vás poprosím o klid. Nyní tedy zahajuji všeobecnou rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku, takže se rozhlednu po sále, jestli je nějaký zájem. Není zájem, takže končím všeobecnou rozpravu. Zeptám se, zdali máte zájem o závěrečné slovo, pane poslanče. Máte, tak prosím.

Poslanec Jan Richter: Takže já bych s dovolením načetl usnesení. Poslanecká sněmovna –

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To usnesení můžeme klidně i v rámci podrobné rozpravy. To znamená, závěrečné slovo tedy ne, takže přistoupíme k rozpravě podrobné a prosím, pane poslanče, načtěte usnesení.

Já vás poprosím opravdu o klid, protože si tady stěžují poslanci, že neslyší. Prosím.

Poslanec Jan Richter: Děkuji. "Poslanecká sněmovna schvaluje pravidla hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2018 s výší příspěvku měsíčně: pevná částka na kluby 24 500 korun, variabilní částka na člena klubu vládní strany 5 314 korun, variabilní částka na člena klubu nevládní strany 6 908 korun, kde je využit koeficient 1,3, který vychází z jednacího řádu."

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já se podívám, jestli chce ještě někdo další vystoupit v podrobné rozpravě. Nikoho nevidím, takže končím podrobnou rozpravu. O závěrečné slovo už zájem nemáte, pane poslanče Richtere? Už nemáte zájem, už jste řekl vše, co jste říci chtěl.

Přistoupíme k hlasování o návrhu usnesení. Svolám poslance do sálu, protože budeme hlasovat. (Gong.) Myslím, že jsme tady v dostatečném počtu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 79, přihlášeno 166 poslanců, pro 161, proti 0. Návrh byl přijat. Končím projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k dalšímu bodu. Jedná se o bod, který byl přerušen.

226.

Informace vlády České republiky k řešení krizové situace na dálnici D1

Chtěl jsem poprosit, aby u stolku zpravodajů zaujal místo ministr dopravy Dan Tok, který tady ovšem není, takže já se zeptám zástupce navrhovatele, jestli souhlasí, že to projednáme bez přítomnosti pana ministra. Dobře. Zároveň už tady stojí zástupce navrhovatele pan poslanec Vít Kaňkovský.

Projednávání tohoto bodu jsme přerušili 22. ledna s tím, že podrobná rozprava nebyla ukončena. Prosím zpravodaje pana poslance Vítka Kaňkovského, aby nás seznámil se všemi návrhy usnesení, které byly dne 22. ledna předneseny.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré dopoledne, vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové. V podrobné rozpravě byly načteny pozměňovací návrhy. Jeden soubor jsem načetl já, další načetl pan poslanec Polanský a za klub

ODS pan poslanec Skopeček, takže máme vlastně tři usnesení, o kterých bychom měli následně hlasovat.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Omlouvám se, pane poslanče, na mě teď mluvili a já jsem vás neslyšel.

Poslanec Vít Kaňkovský: Ještě jednou zopakuji. V podrobné rozpravě byla načtena tři usnesení. Jeden souhrn usnesení jsem načetl já, další načetl pan poslanec Polanský a třetí pan poslanec Skopeček, takže byly vlastně načteny všechny pozeměňovací návrhy, pokud tedy v tuto chvíli nechce ještě někdo načíst další.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobře, děkuji. Já se podívám, jestli v podrobné rozpravě chce ještě někdo vystoupit. Vidím, že ne, takže ukončím podrobnou rozpravu. Nyní se zeptám, zdali máte zájem o závěrečná slova, pane poslanče. Nemáte, takže přistoupíme k hlasování o návrzích usnesení. Já vás poprosím, pane poslanče, abyste nás provedl.

Poslanec Vít Kaňkovský: Jak už jsem avizoval, v podrobné rozpravě, která tady proběhla v úterý, začali bychom hlasovat usnesení tak, jak byla načtena. První je souhrn usnesení, který jsem načítal já za klub KDU-ČSL. Zde jsem žádal Sněmovnu, aby bychom mohli hlasovat po bodech.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já si myslím, že bychom si měli odhlasovat, že souhlasíme s tím, že se vaše usnesení bude hlasovat po bodech.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 80, přihlášeno 168 poslanců, pro 96, proti 3. Návrh byl přijat.

Poslanec Vít Kaňkovský: Nejprve bychom hlasovali o prvním bodu usnesení, které jsem načítal já za klub KDU-ČSL, který zní: "Poslanecká sněmovna konstatuje, že Ministerstvo dopravy a Ředitelství silnic a dálnic selhalo při zajištění průjezdnosti dálnice D1 v zimním období."

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Všichni víme, o čem budeme hlasovat. Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 81, přihlášeno 169 poslanců, pro 80, proti 10. Návrh byl zamítnut. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dále bychom hlasovali o usnesení: "Poslanecká sněmovna vyzývá vládu, aby neprodleně zajistila prostřednictvím Ministerstva dopravy a Ředitelství silnic a dálnic takové kroky, které povedou k urychlenému obnovení plného provozu v omezeném úseku dálnice D1," toho času se jedná o úsek

94. až 105. km v obou směrech", a to tak, aby další uzavírka byla povolena nejdříve od 1. 4. 2019."

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Víme, o čem budeme hlasovat. Zahajují hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 82, přihlášeno 169 poslanců, pro 80, proti 5. Návrh usnesení nebyl schválen. Prosím.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dále bychom hlasovali o usnesení: "Poslanecká sněmovna žádá vládu, aby v termínu do 31. března 2019 navrhla takové legislativní i nelegislativní kroky, které omezí rizikové chování řidičů kamionové dopravy."

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Víme, o čem budeme hlasovat. Zahajují hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 83, přihlášeno 169 poslanců, pro 56, proti 2. Návrh usnesení nebyl přijat.

Já bych jenom poprosil poslance v levé části, nebudu jmenovat politickou stranu, protože mám tady z pravé části neustále připomínky, poslanci mi ukazují, že neslyší návrh usnesení. Já bych vás opravdu poprosil o klid, aby všichni věděli, o čem hlasují. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vít Kaňkovský: Poslední usnesení z tohoto souhrnu: "Poslanecká sněmovna žádá vládu, aby v termínu do 30. června 2019 připravila komplexní plán rekonstrukce páteřních komunikací v České republice s důrazem na minimalizaci rizik spojených s omezením provozu v opravovaných úsecích."

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Víme, o čem budeme hlasovat. Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 84, přihlášeno 169 poslanců, pro 78, proti 2. Návrh usnesení nebyl schválen. Prosím.

Poslanec Vít Kaňkovský: Teď bychom přešli k usnesení, které navrhl pan poslanec Ondřej Polanský: "Poslanecká sněmovna žádá předsedu vlády, aby zpracoval nezávislý audit postupu Ředitelství silnic a dálnic při plánování, realizaci a supervizi zakázky D1, modernizace úsek 12, exit 90 Humpolec až exit 104 Větrný Jeníkov."

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Víme, o čem budeme hlasovat. Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 85, přihlášeno 169 poslanců, pro 59, proti 15. Návrh usnesení nebyl schválen.

Poslanec Vít Kaňkovský: Máme zde poslední usnesení, které načetl za ODS poslanec Jan Skopeček. Toto usnesení zní: "Poslanecká sněmovna ukládá ministru dopravy připravit na rok 2020 zlevnění dálničních kuponů pro motoristy, reflekující nedostatečnou kvalitu a průjezdnost klíčových částí silniční infrastruktury."

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 86, přihlášeno 169 poslanců, pro 63, proti 14. Návrh tohoto usnesení nebyl schválen.

Já se zeptám ještě pana zpravodaje, zdali to bylo všechno. Děkuji, že jste nás provedl hlasováním. Myslím, že tento můžeme tímto uzavřít.

Měl jsem žádost paní poslankyně Levové, že se chce vyjádřit. Je to k předešlému hlasování.

Poslankyně Jana Levová: Já jsem se chtěla vrátit k hlasování číslo 78, protože mám ve stenozáznamu, že jsem se zdržela, samozřejmě jsem byla pro. Ale nechci měnit hlasování. (Předsedající: Ale nezpochybňujete hlasování.) Nezpochybňuji, ne.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobře, takže pro stenozáznam je to zaznamenáno. Naskočila mi tady faktická poznámka pana poslance Gazdíka, ale nyní... Takže vy chcete s přednostním právem. Dobře, prosím.

Poslanec Petr Gazdík: Hezké dobré ráno. Já budu velice stručný. Já bych chtěl jenom popřát všem poslancům ANO, KSČM a ČSSD šťastnou cestu domů dnes po dálnici D1. Má sněžit. Děkuji. (Potlesk z pravé části jednacího sálu.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, nyní tedy přistoupíme k dalšímu bodu.

25.

Návrh poslanců Věry Adámkové, Kamala Farhana, Jiřího Ventruby, Vlastimila Válka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 285/2002 Sb., o darování, odběrech a transplantacích tkání a orgánů a o změně některých zákonů (transplantační zákon) /sněmovní tisk 308/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvném čtení podle § 90 odst. 2. Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk číslo 308/1.

Prosím, aby se slova ujala zástupkyně navrhovatelů paní poslankyně Věra Adámková. Prosím.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, dámy a páновé, dovolte mi, abych vás vzala s sebou na krátký výlet do transplantační medicíny. Nedomnívám se, že toto téma by zde bylo často slyšeno, ale velmi si přeji, abyste porozuměli tomu, co dnes budeme hlasovat.

Československá a česká transplantační medicína byla vždycky na špičce a v některých oborech je opravdu světovou špičkou, zejména v oblasti imunologických a některých transplantací. A abyste porozuměli tomu, proč chceme opravit ten zákon. Ten nevznikl vůbec z ničeho jiného, než že tomu ten, který předkládal, úplně nerozuměl. V té transplantaci se jedná o život. A já přeji všem, i těm, kteří mě neposlouchají, aby se jich to nikdy netýkalo, ani jich, ani jejich příbuzných, ani z jedné strany, ani jako dáorce, ani jako příjemce. Protože transplantace řeší situaci, která se velmi přibližuje opravdu binomickému dělení života: ano, ne. To není bude mi lépe nebo hůře, ale umru a budu žít. A tady jde o čas.

V současné době je to tak, že koordinační středisko transplantací musí písemně požádat v případě cizince jeho rodinu. To je víceméně nemožné vyřešit. A problém tady nastává v tom, že naši čeští občané jsou v nevýhodě. Protože jestliže ten cizinec, který zde je, a dojde k nějakému akutnímu selhání životně důležitého orgánu a potřebuje transplantaci, transplantační centra bez ohledu na to, kam patří, okamžitě zahajují jednání, dívají se do té čekací listiny, eventuálně s kým by se ten člověk mohl shodovat, a dostane se mu té péče. Transplantace dnes je rutinní záležitostí, byť se tam samozřejmě stále vylepšuje. Ale v případě, že dojde k opačnému případu, to znamená, že tady je cizinec, který prostě bohužel má polytrauma – protože si musíme uvědomit, že každá transplantace znamená, že jsme někoho nezachránili ve většině případů –, tak v tomto případě začíná těžký boj o čas. Protože jestliže explicitně u sebe nemá kartu, že bud chce, nebo nechce darovat orgány, což samozřejmě je svaté a to se zcela respektuje, v současné době se musí to koordinační středisko písemně dotázat konzultátu, velvyslanectví, rodiny. Ale všichni víte, jak vypadají pasy těch cizinců. On tady má trvalé bydliště na Staroměstském náměstí nebo v Liberci nebo kdekoli a pak má jenom zemi původu, mnohdy jenom město nebo oblast. Je víceméně nemožné cokoliv takového dopárat. A po velmi pečlivě analýze jsme zjistili, že vlastně my tím české občany zhruba připravujeme v deseti, patnácti až sedmnácti případech o život, protože jim nemůžeme poskytnout z naší databáze vhodného dáorce toho orgánu.

A proč je problém času? Péče o dáorce, což je ten člověk, který je de facto již mrtev, ale de iure ještě ne, je velmi složitá. Je to velmi náročné finančně, odborně, je to velmi sofistikovaná péče. Ten člověk nesmí dostat řadu léků třeba kvůli oběhu, protože by ten orgán nemohl být použit. A ten čas tady je neúprosný. Abyste měli představu, v případě srdce je maximální doba takzvané studené ischemie čtyři hodiny, což je doba, kdy my to srdce odebereme a musíme jej implantovat tomu příjemci. Jistě chápete, že během této doby nejsme schopni písemně získat žádnou, ani negativní odpověď.

Proto, protože ty zkušenosti jsou jasné, vás chci požádat, a víte, že tam byla velká shoda a mnohokrát jsme to diskutovali na zdravotním výboru, abychom udělali malou změnu. To znamená, že samozřejmě my stále trváme na tom superkorektním přístupu k tomu člověku, a tím je česká transplantační medicína pověstná, stále trváme na tom,

že samozřejmě musíme dát vědět rodině toho člověka, který zemřel, byť se s nimi třeba nestýká, to my neřešíme. Čili chceme tam samozřejmě kontaktovat tu rodinu, ale také jeho konzulát nebo velvyslanectví, prostě oficiální orgán této země, a to tedy aby tam byla možnost i třeba telefonicky nebo faxem, abychom nebyli odkázáni na písemnou formu, protože poštou se to prostě stihnout nedá. Jeden z orgánů, který je nejméně náchylný k té studené ischemii, jsou ledviny, kde máme možnost až 40 hodin, což znamená, že můžeme klidně i s přestupem poslat letecky kamkoliv tu ledvinu. Ale ani během této doby, což víte, že není ani celý víkend, nejsme schopni písemně sehnat odpovídající osobu kdesi v cizině, protože samozřejmě nemáme databázi. Takže tímto způsobem, kdybychom nemuseli písemně se zavazovat, ale skutečně kontaktujeme jednak tu rodinu, ale samozřejmě i zastupitelský úřad, by se výrazně ulevilo těm koordinačním pracovníkům a mohli bychom zvýšit počet transplantací pro české občany, kteří tím jsou v nevýhodě.

Takže to je velmi stručně, samozřejmě jsem připravena jakékoli otázky vám zodpovědět, ale myslím si, že by bylo vhodné zrovнопrávnit české pacienty s těmi zahraničními, protože ti s tímto v našem případě nemají problém. Takže děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak a nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Jiří Mašek. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jiří Mašek: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, ztotožnuji se s deklarovaným záměrem předkladatelů, kterým je zjednodušení a zefektivnění stávající právní úpravy s cílem zvýšit počet legitimních odběru dárce od cizinců zemřelých na území České republiky. Návrh zákona zavádí pro případy, kdy není znám kontakt na osobu blízkou zemřelého cizince, nově povinnost koordinačního střediska transplantací zjistit na základě podnětu poskytovatele zdravotnických služeb takový kontakt u diplomatické mise nebo konzulárního úřadu státu, jehož je cizinec občanem. Kontakt potom předat poskytovateli zdravotní péče, který bude komunikovat s příbuznými napřímo. Čili tam dojde k tomu zrychlení. Tato mezinárodní smlouva by měla upravovat i ochranu poskytnutých osobních údajů, a to v takové míře, jaká je zaručena evropským právem a vnitrostátním právem smluvních stran.

Já bych jenom k tomu dodal, protože obšírně to tady uvedla paní předkladatelka, paní profesorka Adámková, ale skutečně bych tady chtěl zdůraznit, že orgány dárce cizince mohou zachránit několik lidských životů našich spoluobčanů a u případu ledvin tam dochází samozřejmě i k přeshraniční možnosti dodání těch orgánů i do jiných států. Já jsem přesvědčen o tom, že tato právní úprava je naprosto nutná a že je důležité ji odsouhlasit. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji a otevím obecnou rozpravu, do které vidím jednoho přihlášeného poslance. Takže pan poslanec Jiří Ventruha má slovo. Prosím.

Poslanec Jiří Ventruba: Vážené kolegyně a kolegové, pane předsedající, vážení členové vlády, na půdě Poslanecké sněmovny čas od času projednáváme návrhy zákonů týkajících se cizinců. Vzpomínám si, že jedním z posledních takových jednání bylo řešení pražských směnáren, zda cizinci mohou reklamovat nevýhodný kurz do jedné nebo tří hodin a tak podobně. Dnešní návrh novely zákona číslo 285/2002 Sb., o darování, odběrech a transplantacích tkáně a orgánů a o změně takzvaného transplantačního, zákona je podle mě podstatně, podstatně důležitější. Změna tohoto zákona v roce 2013 sice umožnila darování orgánů od cizinců zemřelých na našem území, ale praxe ukázala, že stávající právní úprava je příliš komplikovaná, tak jak už vzpomněli moji předešlenci, a ve svém důsledku nepříliš funkční a ročně údajně přicházíme o možnost odběru orgánů od přibližně patnácti cizinců, což může představovat až sto transplantací potenciálně použitelných orgánů. A to je vysoké číslo.

Dnešní navrhovaná novela zákona nově upřednostňuje, jak už bylo řečeno, přímo kontaktování osoby blízké, a to kontaktování diplomatické mise, konzulárního úřadu státu a instituce jako koordinační střediska transplantací atd. staví až na druhé místo. Tím dojde ke zvýšení počtu orgánů vhodných pro transplantace a zvýší šanci pacientů čekajících na vhodný orgán, který jim zlepší kvalitu života nebo jim život zachrání. Proto bych vás chtěl požádat i jako spolupřekladatel, ale i jako lékař o schválení této novely v prvném čtení podle navrhovaného zkráceného § 90.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Mám tady jednu přihlášku faktickou. Takže pan poslanec Petr Pávek. Vaše dvě minuty, pane poslanče. Prosím.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, my jsme tuto záležitost zevrubně komunikovali na výboru pro zdravotnictví. Domnívám se, že tato novela je velmi přínosná a záslužná, a za sebe doporučuji její přijetí. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Podívám se do sálu, zdali mám ještě nějakou další přihlášku. Máme. Pan ministr zdravotnictví. Prosím, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, pouze za mě velmi stručně. Ministerstvo zdravotnictví konzultovalo tento návrh a spolupodílelo se na jeho přípravě, takže já ho plně podporuji. Skutečně z našeho pohledu tento návrh umožňuje pružněji získat souhlas s transplantací odběrem orgánů právě od osoby blízké, která často je přítomna a ví, že cizinec s odběrem orgánů souhlasil, ale že současná právní úprava neumožňuje tento souhlas získat tak, jak bychom potřebovali v tom čase, o kterém hovořila i paní profesorka Adámková. My jsme v rámci přípravy návrhu vycházeli z důvěryhodnosti osoby blízké, z pravdivosti informací a rovněž jsme samozřejmě přihlíželi k velmi citlivé problematice odběru orgánů a vztahu

k cizincům majícím i různá náboženská vyznání, což také hraje svou roli. Ale myslím si, že návrh toto všechno řeší, a vláda ho jednomyslně podpořila a za Ministerstvo zdravotnictví mu vyšlovaří také plnou podporu i v tom zkráceném režimu schvalování.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní nemám již dalšího přihlášeného do obecné rozpravy, takže obecnou rozpravu končím. Je zájem o závěrečná slova? Ano. Pan poslanec Jiří Mašek. Pardon. Po podrobné rozpravě můžete mít také závěrečné slovo. Ale teď také. Paní poslankyně Věra Adámková jako navrhovatelka chce ještě nyní mít závěrečné slovo. Tak prosím.

Poslankyně Věra Adámková: Ještě jednou děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, dámy a páновé, chci všem poděkovat za případnou podporu a věřte tomu, že tím, jestliže dnes budete souhlasit s přijetím podle § 90, přispějete k záchraně několika životů v průběhu roku. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já bych chtěl upozornit, protože budeme nejprve hlasovat o tom, že zákon bude schválen v prvním čtení, tak podrobnou rozpravu zahajovat nyní nebudu. Takže pane poslanče, jestli chcete jako zpravodaj vystoupit nyní? Nemáte zájem. Dobře. (Velký hluk v sále.) Končím závěrečná slova.

Nyní rozhodneme podle § 90 odst. 5 o pokračování projednávání tohoto návrhu. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku tak, aby s ním mohl být vyšlovařen souhlas již v prvním čtení."

Všichni víme, o čem hlasujeme. Já teď zagonguji, aby se poslanci vrátili do sálu. Mezitím přečtu dvě omluvy, abych dal časový prostor. Pan předseda Poslanecké sněmovny Radek Vondráček se omlouvá dnes od 10 hodin z pracovních důvodů a místopředseda Poslanecké sněmovny Tomáš Hanzel se omlouvá z dnešního jednání Poslanecké sněmovny na celý jednací den z pracovních důvodů. Mezitím se nám již poslanci shromázdili, takže budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, aby byl souhlas vyšlovařen již v prvním čtení? Kdo je proti?

V hlasování číslo 87 přihlášeno 175 poslanců, pro 152, proti 0. Návrh usnesení byl přijat a se zákonem byl vyšlovařen souhlas již v prvním čtení. Projednávání tohoto tisku končím.

Přistoupíme k projednávání dalšího bodu. Jedná se o vládní návrh zákona, kterým se mění... (Námitky z pléna.) Omlouvám se. Já se omlouvám. Já jsem to trošku moc urychlil. Omlouvám se.

Zahajuji nyní podrobnou rozpravu, do které se přihlásil pan poslanec, já ještě nekončím projednání tohoto bodu, pan poslanec Mašek. Prosím. Omlouvám se.

Poslanec Jiří Mašek: Vážený pane předsedající, děkuji za vytvoření prostoru a dovolte mi načít legislativně technickou úpravu bodu 3 v článku I. Bod 3 zní: V § 10a odst. 7 se za slova "podle odst. 2 nebo" vkládají slova odstavce 4 a 5 "anebo" a za slovo "cizince" se vkládají slova "uvedeného v odst. 2".

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Já se podívám, jestli máme ještě někoho dalšího do podrobné rozpravy. Nikoho dalšího nevidím, takže končím podrobnou rozpravu. Táži se na závěrečná slova. O závěrečná slova zájem není, takže přistoupíme k hlasování o přednesených návrzích.

Je vám známo, co nám tady přednesl pan poslanec Mašek, takže to již nebudeme opakovat. Takže budeme hlasovat o jeho návrhu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 88 přihlášeno 175 poslanců, pro 155, proti 0. Výsledek je, že bylo přijato.

Přikročíme tedy k hlasování o celém návrhu zákona. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Věry Adámkové, Kamala Farhana, Jiřího Ventruby, Vlastimila Válka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon číslo 285/2002 Sb., o darování, odběrech a transplantacích tkání orgánů a o změně některých zákonů, transplantační zákon, podle sněmovního tisku 308, ve znění schválených úprav."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 89 přihlášeno 179 poslanců, pro 155, proti 0. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysoven souhlas. A nyní projednávání končí. Děkuji.

Nyní přistoupíme k dalšímu bodu. Jedná se o

26.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 62/2003 Sb.,
o volbách do Evropského parlamentu a o změně některých zákonů,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 336/ - první čtení podle § 90 odst. 2**

Mám tady zájem o vystoupení s přednostním právem. Takže předseda poslaneckého klubu Pirátů Jakub Michálek. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem se přihlásil hněd po zahájení tohoto bodu z úcty k předkladatelům. My jsme chtěli uplatnit i jménem klubu Pirátů, ODS a KDU-ČSL veto na § 90, nicméně na základě dohody s panem ministrem jsme se domluvili, že přerušíme tento bod do 31. 5. 2019, tedy po volbách do Evropského parlamentu. Já navrhuji tento bod přerušit do 31. 5. 2019.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane předsedo. A je to procedurální návrh, takže já zahonguji, jelikož o něm budeme neprodleně hlasovat. (Šum v sále. O slovo se hlásí ministr kultury.) No, dobré, tak máte přednostní právo, ještě jsem nezahájil hlasování. Prosím.

Ministr kultury ČR Antonín Staněk: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, já jenom chci potvrdit tuto dohodu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji, pane ministře. A mezitím se nám shromáždili... (Poslanec Benda má zájem.) Tak předseda... Ale ona není zahájena rozprava... (Poslanec Benda mimo mikrofon: Ten bod vůbec nebyl zahájen.) No, já jsem ho zahájil. Já jsem se radil i s organizačním odborem, jak tento bod uchopit. Bylo mi i konzultačně sděleno, že ho mám tímto způsobem otevřít a dát neprodleně slovo a můžeme hlasovat o tom procedurálním návrhu na přerušení. Já jsem to prokonzultoval předem, aby nedošlo k nějakým nedorozuměním. Takže já si myslím, pakliže nikdo nemá nic dalšího, pan předseda ústavněprávního výboru bohužel nemá přednostní právo...

Já vás odhlásím, mám tady žádost o odhlášení, přihlaste se prosím znova svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o procedurálním návrhu. Je to návrh předsedy poslaneckého klubu Pirátů Jakuba Michálka, aby bylo projednávání tohoto bodu odloženo do 31. 5. 2019.

Já zahajuju hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 90, přihlášeno 155 poslanců, pro 154, proti nula. Návrh byl přijat. Přerušuji tento bod do 31. 5. 2019.

Přistoupíme k projednávání dalšího bodu. Jedná se o

27.

Návrh poslanců Jana Volného, Pavla Kováčika, Josefa Kotta a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 115/2000 Sb., o poskytování náhrad škod způsobených vybranými zvláště chráněnými živočichy, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 354/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvném čtení. Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 354/1.

Prosím, aby předložený návrh uvedl za navrhovatele poslanec Jan Volný, ten už je připraven, a prosím, aby se připravil zpravodaj pro prvé čtení poslanec Marian Jurečka. Takže prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Volný: Děkuji, pane předsedající. Vážení kolegové, vážené kolegyně, já bych vám chtěl představit návrh novely zákona, ke kterému se podepsali zástupci parlamentních stran obsažených v současné Sněmovně. Poslanecké sněmovně předkládám návrh zákona, kterým se mění zákon č. 115/2000 Sb., o poskytování náhrad škod způsobených vybranými chráněnými živočichy.

Důvodem navrhované změny je snaha o změnu právní úpravy poskytování náhrad škod způsobených kormoránem velkým tak, aby zprůchodnila proplácení těchto náhrad ze strany státu. Od 10. května 2000 je v účinnosti zákon č. 115/2000 Sb., o poskytování náhrad škod způsobených vybranými zvláště chráněnými živočichy, který byl pětkrát novelizován. Zde se projevuje nesoulad, kdy vydáním vyhlášky č. 393/2012 Sb. (2012?), která změnila prováděcí vyhlášku k zákonu o ochraně přírody a krajiny č. 395/1920 Sb. (1995?), byl kormoran velký vyňat ze zvláště chráněných druhů. Došlo tak k situaci, že podzákonné předpisem byl změněn zákonodárcem vybraný předpis vyšší právní síly, který tento postup podle § 5 odst. 1 zákona č. 115/2000 Sb. předpokládá.

Jako řešení stávajícího nejasného stavu ohledně aplikace zákona č. 115/2000 Sb. nyní navrhujeme, aby se zákon vztahoval krom zvláště chráněných vybraných živočichů v zákoně uvedených dočasně výslovně též na kormorána velkého. V souvislosti s tím se pro tříleté období od 1. 1. 2018 do 31. 12. 2020 navrhuje procentický klíč pro úhradu škod takto: V prvních dvou letech bude náhrada 100 % plnění škod, ve třetím roce bude podíl klesat na 80 %. Prokazatelně způsobené škody se budou hradit za podmínek v rozsahu a způsobem, které jsou stanoveny zákonem č. 115/2000 Sb., o poskytování náhrad škod způsobených vybranými živočichy. Poškozený i orgány ochrany přírody budou postupovat podle uvedeného zákona.

Návrh vychází z předpokladu, že během tohoto přechodného tříletého období budou nastaveny procesy, které povedou k postupnému snižování predáčního tlaku kormorána velkého na obsádky rybníků a rybí společenstva v rybářských revírech a budou tak odstraněny nejzávažnější problémy spojené s jeho přemnožením v důsledku dlouhodobé ochrany tohoto druhu ze strany Ministerstva životního prostředí.

Z důvodu časového a věcné naléhavosti současného stavu výrazně negativně dopadá na dotčené hospodářské subjekty, kterým kormoran velký způsobí každoročně rozsáhlé škody, a rovněž z důvodu, že se jedná pouze o technickou novelu, navrhujeme a žádáme Sněmovnu, aby tento návrh byl přijat Poslaneckou sněmovnou Parlamentu České republiky v souladu s § 90 odst. 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, již v prvním čtení.

Já ještě trochu k historii tohoto problému. Tato problematika se řešila už v roce 2017, kdy také podle § 90 tehdejší Sněmovna schválila toto přechodové tříleté období na stabilizaci tohoto predátora. A pouze z legislativních důvodů se zjistilo následně, že nelze tyto prostředky podle této novely vyplácat. Proto se přistoupilo k přípravě nové novelizace a nové novely, kterou jsme detailně připravili se všemi třemi dotčenými ministerstvy. Proto je v současné době garance, že tato norma je průchodná a bude možno našim rybářům, ať užitkovým rybníkářům, tak spolkovým, tyto škody proplácet.

Myslím si, že jsme pro to udělali všechno. Jako spolupředkladatelé jsou skutečně podepsáni členové všech klubů zasedajících ve Sněmovně. Proto znova prosím a žádám, abyste umožnili tuto novelu schválit podle § 90. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní, protože pan poslanec Marian Jurečka je omluven jako zpravodaj, tak se ptám, zdali zemědělský výbor navrhuje nějakého jiného zpravodaje. Pan poslanec Josef Kott bude zpravodaj. Dobře. To je ovšem návrh, o kterém musíme hlasovat, o změně zpravodaje. Zagonguji, abych přivolal poslance do sálu. Myslím, že jsme tady v dostatečném množství.

Budeme hlasovat o tom, zdali souhlasíte s tím, že zpravodajem v prvním čtení bude pan poslanec Josef Kott.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 91, přihlášeno 163 poslanců, pro 149, proti 0. Výsledek byl přijat.

Vážený pane poslanče, hnědka vás požádám, abyste se ujal jako zpravodaj pro první čtení tohoto tisku, a máte hned slovo.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo, pane předsedající. Milé kolegyně, vážení kolegové, jenom potvrďte slova předkladatele, že tato novela zde byla předložena v minulém volebním období. Vyskytly se však problémy s výplatou pro žadatele a z toho důvodu jsme připravili novelu toho, aby žadatelé byli uspokojeni ve svých požadavcích, abychom měli možnost vyplácet škody způsobené kormoránem velkým. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré dopoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Děkuji za úvodní slova zpravodají a otevím obecnou rozpravu. Protože jsme v situaci, kdy rozhodujeme, že postup bude podle § 90 odst. 2, v rozpravě lze projednat pouze legislativně technické připomínky, případně změny v termínech. Do rozpravy je přihlášen s faktickou poznámkou... Ale to není možné, protože můžete mít normální přihlášku z místa.

Pan poslanec Ferjenčík. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Omlouvám se, nechtěl jsem hovořit ke kormoránovi, ale primárně mi jde o to, jestli je správně pořad schůze na tabuli, jestli tisk 31 je skutečně dnes zařazen na program, protože jsem měl za to, že jsme ho přesunuli na úterý. Snažil jsem se to zjistit u úředníků, ale nepodařilo se mi to, tak se ptám touto cestou. Děkuju. (Na tabuli svítí jako následující body: 28, 29, 30, 31, 32.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. To mohu ověřit, až přijde opravený písemný text. Už ho tady mám z 9.40, čili to, co je schváleno. Mám tady body z bloku prvních čtení kromě pevně zařazených. A pokud je to přeřazeno, tak... (Předsedající listuje pořadem.) Ano. Po bodu 9 je zařazen bod 31 dne 29. 1. Máte pravdu, je to

zajištěno, už to je a bude z elektronického systému přeřazen. Už je tak učiněno. (Na tabuli zmizel bod 31, nyní svítí jako následující body: 28, 29, 30, 32, 33.)

Pokud ale v rozpravě nikdo nechce hovořit, mohu rozpravu ukončit. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Není tomu tak.

Rozhodneme podle § 90 odst. 5 o pokračování projednávání tohoto návrhu.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 354 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvném čtení."

Rozhodneme v hlasování číslo 92, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 92 ze 165 přítomných pro 146, proti nikdo. Usnesení bylo schváleno. Budeme tedy pokračovat.

Zahajuji podrobnou rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku. Ptám se, jestli se někdo hlásí z místa. Není tomu tak. Končím tedy podrobnou rozpravu. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Zase eviduji přihlášku k faktické poznámce. Ta není možná. Tak se, pane poslanče, přihlaste rádňě, nebo z místa. Můžete. Já jsem se rozhlížel, takže bych vás viděl. Máte slovo.

Poslanec Jan Čižinský: Děkuji. Omlouvám se, že jsem to nestihl. Ale v části 1 článek 1 odstavec 1 je chyba v latinském názvu kormorána. Navrhoji to opravit a napsat správně. (Pobavení v sále.) Správně má být Phalacrocorax a je tam Phalocrocorax. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobре. Tak to není legislativně technická, i kdybych ji tak mohl nazvat, ale je to oprava v psaní, takže to bude věc asi našeho legislativního odboru. Ale dobře. Budeme to brát jako legislativně technickou, abychom vyhověli spíše jednacímu rádu a opravili to. Dejme tomu, že to je návrh poslance. Takže to by byla věc k hlasování. A potom bychom hlasovali o návrhu jako celku, jestli nemáte výhradu proti tomuto postupu.

Výhradu nevnímám, takže nejdříve odhlasujeme legislativně technickou připomínku pana kolegy Čižinského.

Zahajuji hlasování číslo 93. Ptám se, kdo je pro to, abychom to opravili. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 93 z přítomných 165 pro 141 poslanec (proti nikdo). Legislativně technická připomínka byla přijata.

Požádám sněmovnu o klid. Prosím, usaďte se na svých místech a budeme hlasovat o návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Jana Volného, Pavla Kováčika, Josefa Kotta a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 115/2000 Sb., o poskytování náhrad škod způsobených vybranými zvláště chráněnými živočichy, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 354."

Zahájil jsem hlasování číslo 64 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 94 z přítomných 165 pro 143, proti 1. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Tím projednávání končí. Děkuji zpravodajům a končím bod 27.

Pokračovat budeme bodem

28.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv /sněmovní tisk 256/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede namísto místopředsedy vlády a ministra vnitra Jana Hamáčka pan ministru kultury Staněk s tím, že příslušné usnesení vlády mám k dispozici z 23. ledna. Zároveň požádám pana poslance Jakuba Michálka, aby také zaujal místo u stolku zpravodajů.

Požádám nyní pana ministra kultury, aby pan Antonín Staněk tento tisk uvedl. Pane ministře, máte slovo.

Vážené paní kolegyně, páni kolegové, požádám sněmovnu o klid. Pokud chcete diskutovat jiné téma, než je Sbírka zákonů, tak prosím v předsáli. Já ještě počkám. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr kultury ČR Antonín Staněk: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi, abych uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv. Návrh naleží do širšího rámce strategických cílů vlády v oblasti eGovernmentu, zvyšování konkurenčních schopností České republiky, demokratizace výkonu veřejné moci a boje proti korupci.

Cílem návrhu je novelizace některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv. Ten byl schválen v roce 2016 a jeho cílem je elektronizace a celková zásadní modernizace procesu tvorby a vyhlašování právních předpisů.

Ministerstvo vnitra již nyní ve spolupráci s partnery projektu, mezi kterými je i Poslanecká sněmovna, intenzivně pracuje na implementaci tohoto zákona cestou projektu eSbírka a eLegislativa. Projekt je kofinancován z prostředků Evropské unie a pro jeho úplné zavedení do praxe je třeba přijmout též navazující změny dalších právních předpisů, které jsou předmětem tohoto návrhu. Výstavba systému eSbírka a eLegislativa aktuálně probíhá za úzké spolupráce s Kanceláří Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Její dokončení je plánováno do 31. prosince 2020.

Návrh přináší především nezbytné změny zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, zákona o jednacím řádu Senátu a zákona o Ústavním soudu. Dále provádí technické změny řady zákonů v souvislosti se sjednocením Sbírky zákonů a Sbírky

mezinárodních smluv do jedné Sbírky zákonů a mezinárodních smluv. Současně se tímto zákonem stanoví nové datum účinnosti celé právní úpravy elektronického legislativního procesu a elektronické Sbírky zákonů, a to 1. leden 2021.

Závěrem bych rád upozornil, že obdobný návrh již byl v minulém volebním období schválen vládou i Poslaneckou sněmovnou a stal se součástí zadání technického řešení projektu. Původní návrh však dosud nebyl projednán Senátem a nyní již není z důvodu mezičímních změn právního rádu použitelný. S ohledem na tuto skutečnost je tedy nezbytné schválit nový, právě předkládaný návrh změnového zákona k zákonu o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru kultury Antonínu Staňkovi s tím, že nyní požádám zpravodaje pro první čtení pana poslance Jakuba Michálka, aby přednesl svou zpravodajskou zprávu. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já se domnívám, že projekt eSbírka a eLegislativa je jeden ze zásadních projektů eGovernmentu a tento změnový zákon v podstatě napravuje problém, ke kterému došlo v minulém volebním období, protože v minulém volebním období byl předložen zákon o Sbírce zákonů, který prošel, který byl schválen, který platí a který od data účinnosti přikazuje určité povinnosti vyhotovování nebo tvorby legislativních dokumentů v elektronické podobě, ale nebyl už přijat ten změnový zákon, protože ten změnový zákon se zasekl v Senátu, přičemž Senát požadoval, aby se prodloužila doba v Ústavě, kterou má Senát na projednání zákonů. Tam se to zaseklo a s koncem volebního období Poslanecké sněmovny ten zákon v podstatě spadl pod stůl, protože se tam neaplikoval potom ani člunek. Tam byly ještě nějaké složité věci s přechodným ustanovením, když nabíhal ten režim stykového zákona. Každopádně výsledek je rozumný – ten, že vláda předložila nový zákon změnový. Ten zákon, jak již bylo řečeno, obsahuje i novelu jednacího rádu Senátu, to znamená, ten zákon musí být schválen Senátem.

Protože nás tlačí doba účinnosti, která je uvedena v tom původním zákoně o Sbírce zákonů, tak je potřeba do nabytí účinnosti toho původního zákona přjmout i tento zákon a získat pro něj souhlas Senátu. My jsme v rámci podvýboru pro digitalizaci justice a eSbírku diskutovali třikrát problematiku elektronické Sbírky zákonů, dostáváme pravidelné zprávy od Ministerstva vnitra, v jakém stavu je ta implementace, zatím to vypadá, že se to daří, a současně jsme taky jednali s Kanceláří Poslanecké sněmovny, z čehož vzešlo nějaké doporučení k úpravám, které by měly být provedeny v tom, řekněme, zadání informačního systému, případně změnovém zákonu. Toto doporučení projednal ústavněprávní výbor, projednal ho organizační výbor Poslanecké sněmovny a předpokládáme, že se to promítne do změn, které budou načteny prostřednictvím ústavněprávního výboru ve druhém čtení.

Jinak se domnívám, že tento zákon by měl být schválen. Je potřeba naopak apelovat na to, aby byl schválen, rychle nabyl účinnosti, tak aby se stihla samozřejmě

prodloužit ta doba nabytí účinnosti, než se nám aktivuje ta doba, která je uvedena v zákoně o Sbírce zákonů.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji za zpravodajskou zprávu. Otevřím obecnou rozpravu, do které eviduji přihlášku pana poslance Marka Bendy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, paní ministryně, vážené dámy, vážení pánové, je trochu složité vystupovat k prováděcímu zákonu o Sbírce zákonů v situaci, kdy jej zastupuje pan ministr kultury. Při vší úctě k panu ministru kultury, je mi naprosto, naprosto jasné, že o této normě asi nebude informován úplně detailním způsobem.

To, co říkal pan zpravodaj, je samozřejmě správně, abychom přešli na elektronickou Sbírku zákonů, a je to důležitá věc související s celkovou elektronizací státní správy. Současně si myslím, že ten projekt od začátku byl připraven tak, že na tom mají jasno a nepochybňně připraveno vládní úřady, nebo alespoň se tak tváří. Komunikace s Poslaneckou sněmovnou a Senátem běžela velmi sporně. Snad se v průběhu posledního tří čtvrtě roku rozběhla, ale opravdu tam naskakují některé problémy. Znovu to bylo zmíněno na posledním setkání ústavní komise této Sněmovny, respektive komise pro Ústavu této Sněmovny a komise pro Ústavu Senátu, kde senátoři upozorňují na to, že pokud by to mělo běhat tímto navrženým systémem, tak opravdu jejich lhůty na projednávání případných pozměňovacích návrhů k tiskům, které jim odešle Sněmovna, se ještě dramaticky zkracují a stávají se fakticky neaplikovatelnými.

Ten samý problém trochu existuje v rámci Poslanecké sněmovny. Velmi intenzivně o něm diskutujeme i s naší legislativou a snad se nám ho podaří vyřešit, ale jde o to, aby zůstala oběma komorám kontrola nad tím, co vkládají za pozměňovací návrhy do systému, aby to nebylo tak, že správcem je Ministerstvo vnitra a fakticky Ministerstvo vnitra je ten, kdo rozhoduje o tom, kdy a v jakou vteřinu je vloženo do systému a jaký návrh je vložen do systému. To je pro nás podle mého názoru nesmírně podstatné, abychom to byli my, kdo si udrží kontrolu nad tím, jaké případně návrhy chce podávat, jestli ty návrhy jsou kompatibilní s navrženým návrhem zákona, ale současně abychom to byli my, kdo rozhodne. V tuto chvíli už je to můj návrh a tento návrh já chci předložit a vím, že je správně. To je podstatné.

Myslím si, že proto bude třeba odložit účinnost, což je i navrženo, účinnost celé elektronické Sbírky zákonů a dost možná, že budeme muset vytvořit ještě další přechodné období pro Poslaneckou sněmovnu a Senát, abychom jednak tady připravili ty systémy a jednak také abychom to koordinovali s volbami a nebyli jsme v situaci, kdy např. přijdou noví poslanci a bude jim řečeno, že za dva měsíce bude platit všechno, všechno úplně jinak, což by hrozilo při té účinnosti 1. 1. 2022

Takže jenom upozorňuji na to, že problémy tam ještě vznikají. Chápu, že teď nemá cenu vést nějakou detailní polemiku s panem ministrem Staňkem, a myslím, že

se dokážeme dohodnout na ústavněprávním výboru, ale je pravděpodobné, že bude docházet k odložení účinnosti, a je pravděpodobné, že bude docházet k úpravám jednacího řádu jak Poslanecké sněmovny, tak Senátu. A budeme muset vést diskusi se Senátem, protože tento zákon je typicky zákon, protože je tam vložena i ona část novely jednacího řádu Senátu, který musí být schválen oběma komorami a kde Senát vlastně nemá ani lhůtu na to, kdy by měl projednat. A kdyby se zasekl a řekl neprojednáme, pak jsme bez toho doprovodného zákona a dostaneme se k 1. 1. příštího roku do lehce absurdní situace. Takže budeme muset najít nějaké společné vidění světa i s našimi senátory.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marku Bendovi a nyní v rozpravě přihlášená paní poslankyně Kateřina Valachová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, chci vystoupit na podporu tohoto vládního návrhu zákona. Připomenout kromě suchých paragrafů to, že to je skutečně zásadní krok pro zkvalitnění, zrychlení tvorby zákonů, pro větší předvídatelnost, kvalitu, ale také jistotu občanů a občanek v České republice o tom právě, jak tvorba zákonů probíhá, a potom také zvýšení jistoty v to, že ty zákony, které máme ve Sbírce, jsou šířeny a zveřejňovány v textech přesných tomu, jak probíhal legislativní proces. A činíme tak co nejrychleji a nejkvalitněji. Také bych chtěla připomenout, že to je dlouholetý závazek i předchozích vlád toto učinit. A jestli se nepletu, ta debata se vede minimálně deset let.

Mohu přisvědčit svému předčeňníkovi, že je to věc, která je zásadní i pro Poslaneckou sněmovnu a Senát. A právě určitá shoda mezi Poslaneckou sněmovnou a Senátem se hledala dlouhé roky a byla také důvodem, proč tento projekt a proč tedy nebyl doposud úspěšně odstartován a proč vláda právě teď a nyní se pokusí o to, co už podle mého soudu mělo platit dávno.

Také bych chtěla informovat Poslaneckou sněmovnu o tom, že stálá komise pro Ústavu Sněmovny a stálá komise pro Ústavu Senátu jednala tento týden a shodla se na tom, že změny, které se právě nyní chystáme projednávat v případě tvorby zákonů a eSbírky, si pravděpodobně mohou vyžádat i úpravy ústavního pořádku, a je zde shoda těchto komisi na tom, že bychom v těch nejbližších měsících rádi vytvořili prostředí pro to, pokud pro účinnější eSbírku a prosazení tohoto vládního návrhu zákona budeme potřebovat i úpravy a změny Ústavy, tak že obě komise Senátu i Sněmovny jsou k tomu připraveny a jsou připraveny tyto změny podpořit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Kateřině Valachové. Nyní je faktická poznámka pana poslance Marka Bendy a potom s přednostním právem zpravodaj, který se přihlásil řádně do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, dámy a páновé, já opravdu jenom krátkou faktickou na svoji ctěnou kolegyni a předsedkyni komise pro Ústavu vaším prostřednictvím. Není žádným cílem zrychlovat legislativu. To je prosím strašidelný omyl. Legislativa má být maximálně pomalá a v žádném případě eSbírka nemá vést k tomu, že se zrychlí legislativa. Je pravda, že se má zprůhlednit, že má být více jasné kdo co kdy tam vkládá. Že má být více občanům možnost zjišťovat si, jak to vypadá, co se připravuje, ale určitě není cílem eSbírky zrychlit legislativu. Naopak si myslím, že bychom ji měli maximálně zpomalovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Se stejnou faktickou poznámkou se přihlásila paní poslankyně Valachová a pan zpravodaj jistě bude mít na co reagovat. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Kateřina Valachová: Nebudu se prostřednictvím předsedajícího s Markem Bendou přít o slovíčka. Určitě se shodneme na tom, že především jde o zkvalitnění legislativního procesu a jeho zpředvídatelně a zprůhlednění. A určitě si necháme bližší debaty o tom, jak to je s rychlosí legislativy. A pokud chceme tímto způsobem dál postupovat, necháme si to na výbory. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní rádně přihlášený pan zpravodaj Jakub Michálek. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Já musím uvést na pravou míru záležitost ohledně komise pro Ústavu. Nejsem si vědom toho, že by z toho vzešlo nějaké usnesení. Ostatně změna Ústavy ani není navržena v této souvislosti. Takže si myslím, že ta informace byla poněkud zavádějící. Protože pokud bychom například za tři měsíce zjistili, že by se měla změnit ještě Ústava, tak by nám to samozřejmě celý proces podstatně zkomplikovalo.

Chápu, že senátoři by chtěli víc času na projednání zákonů, aby nebyli v takovém presu, ale dostáváme se přesně do té situace, kterou jsme měli minule, kdy ten změnový zákon nebyl schválen kvůli tomu, že senátoři tláčili na Poslaneckou sněmovnu, aby jim prodloužila dobu pro projednávání zákonů, a blokovali tím přijetí změnového zákona o Sbírce zákonů. A to by opravdu podle mého názoru to nebylo namísto. Pojďme racionalně diskutovat o tom, jak upravit legislativní proces v Senátu, aby to bylo komfortní pro senátory, aby stihli načít všechny návrhy, i které probíhají na poslední chvíli ústně na plénu, tak aby to tam bylo rádně zpracováno. Ale jestli bylo cílem vlády změnit v souvislosti s tímto Ústavu, tak to musíme úplně překopat proces schvalování tohoto zákona, protože ty věci jsou samozřejmě propojeny. Ty lhůty jsou propojeny. Takže by vláda musela předložit změnu Ústavy, nebo nevím, že bychom to dělali my, tak bych byl opatrný, abychom se do toho tímto způsobem pouštěli.

Chtěl bych jenom krátce reagovat na to, co tady zaznělo od pana předsedy Bendy. Myslím si, že to popsal adekvátně. Taky se dotkl toho problému dělby moci, kterou máme zakotvenu v Ústavě, která se promítá v podstatě i do nějakých záležitostí určité samosprávy té komory, samostatnosti Poslanecké sněmovny a Senátu vůči vládě tak, aby docházelo řekněme k autoritativním změnám v tom informačním systému, který je plně ve správě Kanceláře Poslanecké sněmovny, a nikoliv až v tom systému vlády, kdy v nejextrémnejším případě v té původní variantě by mohlo dojít v podstatě k tomu, že veškeré návrhy by musely být připravovány na serverech vlády a vláda by potenciálně měla přístup i k pracovním verzím návrhů, které se teprve připravují poslanci. Což se nám podařilo revidovat. Ministerstvo vnitra přistoupilo na tyto naše připomínky a zahrnulo do změn toho projektu, který je v běhu. Za což mu děkuji, protože samozřejmě je to věc, která není jednoduchá, protože máme běžící projekt, který byl vysoutěžen podle zákona o veřejných zakázkách, musí se tam dělat změnové požadavky. My jsme byli ujištěni, že tam je i nějaký rozpočet na změnové požadavky, ale samozřejmě každá další věc, kterou tady v Poslanecké sněmovně upravíme v tom běžícím projektu, se promítnе do určitých víceprací v rámci dodávky od dodavatele Ministerstvu vnitra.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji za jeho vystoupení. Ještě než dám slovo k faktické poznámce paní poslankyni Valachové, konstatuji omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny. Od 11 hodin z pracovních důvodů se omlouvá paní ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová.

Paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Kateřina Valachová: Jak správně zaznělo, tak v minulosti právě postoj Senátu vedl k tomu, že eSbírka nebyla prosazena. Je to věc, kterou skutečně ke zkvalitnění legislativního procesu a také zpředvídatelnější tvorby zákonů občanům a občankám v České republice potřebujeme. Já jsem pokládala za důležité jako předsedkyně stálé komise pro Ústavu říci Sněmovně, jaká debata byla mezi oběma komisemi vedena. Nepotřebujeme mít usnesení na to, abychom mohli tlumočit to, že senátoři a senátorky znova vnesli požadavek na prodloužení lhůty pro projednávání zákonů Senátem a právě upozornili na určitou souvislost s eSbírkou. Prostřednictvím našeho předsedajícího samozřejmě souhlasím s Jakubem Michálkem, že by to nemělo znamenat nějaký další pokus o zablokování eSbírky, ale na druhé straně je jasné, že musí dojít ke shodě obou komor na tom, jakým způsobem eSbírka bude uvedena v život. A jenom chci avizovat za stálou komisi pro Ústavu Sněmovny Parlamentu ČR, že i tato komise je samozřejmě připravena k tomu přispět. To je vše.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Valachové, a než udělím slovo přihlášenému ministru kultury Antonínu Staňkovi s přednostním právem, eviduji přihlášku pana kolegy Profanta. Požádám znova sněmovnu o klid! Vzhledem k tomu, že paní kolegyně Valachová byla přihlášena k faktické poznámce, tak jsem jí nechtěl ubírat čas k faktické poznámce. Opravdu není možné, abychom

v takovém hluku pracovali, a nechte stenografy alespoň, když si nevážíte jeden druhého, aby oni mohli odvádět svou práci!

Pane ministře, prosím, máte slovo.

Ministr kultury ČR Antonín Staněk: Děkuji za slovo. Já si samozřejmě vážím pohledu pana Bendy, protože opravdu nejsem odborníkem na předkládání tohoto zákona, nicméně bych si dovolil učinit několik poznámek, když jsem se připravoval na předložení tohoto zákona.

Rozhodně se nepředpokládá skutečně změna Ústavy. Naopak v souvislosti s potřebou předložit tento zákon se předpokládá vést vhodná politická jednání právě s vedením Senátu, aby se našel společný kompromis. Krom toho proti původnímu návrhu dochází rovněž k podrobnějším věcným modifikacím zohledňujícím dosavadní zkušenosti z probíhající implementace zákona o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv a požadavky připomínekových míst, jako je rozšíření využití elektronického systému, elektronického procesu i předkládání návrhů legislativních aktů apod.

Ještě snad bych doplnil, že pokud jde o aktuální stav realizace projektu eSbírka a eLegislativa, pak Ministerstvo vnitra vybral v otevřených zadávacích řízeních vítěze veřejných zakázk na implementaci systému eSbírka a eLegislativa a na verifikaci jeho datové báze a uzavřelo smlouvu s dodavateli. Dodavatelská realizace již byla zahájena a bude trvat 24 měsíců. Předpokládaným datem dokončení realizace projektu je 31. prosinec 2020. Možná pro zajímavost, rozpočet je 482 milionů.

Takže já si myslím, že je tu prostor, aby případné připomínky, tak jak zaznívají během prvního čtení, byly realizovány a uplatňovány během druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru kultury Antonínu Staňkovi a nyní pan poslanec Ondřej Profant, rádně přihlášený do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ondřej Profant: Krásné dopoledne všem. Já se trošku z té věcné roviny, co tu měli kolegové, vrátím do té politické, protože bych chtěl zdůraznit, že podle mě je absolutní ostuda, že tu ještě něco takového nemáme, že opravdu nejsou zákony běžně občanům v autoritativním znění jednoduše přistupné, že vlastně i třeba soudy apod. rozhodují podle soukromých softwarů, které často nesou i chyby apod. A základní otázka je, proč to tak dlouho trvá. Vždyť to není nic tak složitého! Ono by to nebylo složité, kdybychom si to složité neudělali. Ten projekt je od začátku navržen špatně, je tam smícháno několik věcí dohromady, a tím pádem se stává výrazně větším a vzhledem k tomu, že je větší, je hůř ředitelný.

Jenom dodám, že EU samozřejmě obdobný software má, že v Čechách třeba, co se týče aspoň zobrazování těch zákonů, ale to považuju za jednu z nejdůležitějších věcí, to je to základ právního státu, abychom si mohli přečíst legislativu, tak prostě tady fungují zakonyproldi.cz, které zdarma poskytují legislativu, musí ji složitě parsovati a naše ministerstvo není něco takového schopno udělat, ba naopak. Ono

něco takového mělo a zrušilo to v rámci Portálu veřejné správy. To je opravdu smutné. A myslím si, že Ministerstvo vnitra nejdřív nedělalo vůbec nic, pak ten projekt bobtnalo, aby ho mělo v současné podobě, kdy je tak velký, a proto tak trvá a proto se neustále musí odkládat.

A co se týče kvality, aspoň té technické, toho projektu, tak když jsme se na podvýboru pro eSbírku ptali, jak to tedy je, kdo garantuje nějaký architektonický návrh softwaru apod., tak jsme se dozvěděli, že většina té práce je přeodborná administrativa typu přepisování zákonů z 50. let a že co se týče softwarové stránky, tak nám to dodává jedna firma a ta samá firma dělá architekturu a vlastně dozor si nad tou prací. Takže s tímhle přístupem není divu, že se to všechno protahuje, a jak jsem řekl, povážuji to za velkou ostudu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ondřeji Profantovi. Faktická poznámka paní poslankyně Kateřiny Valachové. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Kateřina Valachová: Já bych zase ráda vrátila tu debatu naopak do věcné roviny. eSbírka je v tuto chvíli na stole, je to vládní návrh zákona. Stávající vláda je ve svém složení funkční od června. Co se týká toho, jak dlouho vedeme debatu o eSbírce, už jsem to zmínila. Je to snad od roku 2011, 2010. Úmyslně jsem zmínila ve svém vystoupení to, co pokládám skutečně za věcný argument, proč se nám nepodařilo eSbírku doposud nastartovat. Skutečně ona se dotýká legislativního procesu nejenom ze strany vlády, ale zejména Sněmovny a Senátu jako samozřejmě klíčových aktérů legislativního procesu. Má to ústavní konotace. Můžeme před tím zavírat oči, ale potom budeme mít eSbírku zablokovánu v Senátu a to je asi tak všechno, čeho dosáhneme.

Takže já bych se v tuto chvíli soustředila na to, a jsem ráda, nebo vnímám to tak prostřednictvím předsedajícího, že pirátská strana má zájem na prosazení eSbírky, a já budu určitě ráda, pokud ve výborech budeme pracovat na tom, aby eSbírka byla nastavena tak, aby spatřila světlo světa právě ve funkčním období ještě této vlády. To je první věc.

A co se týká té druhé věci, samozřejmě jako koaliční poslankyně vnímám tady výhrady, které zazněly, a určitě jsme připraveni na ně reagovat i z pohledu řekněme přípravy toho startu jak v elektronické rovině, tak v zakázkové rovině a projektové rovině, kterou tady můj předrečník naznačil.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Kateřině Valachové a nemám žádnou přihlášku do rozpravy. Ptám se, jestli se hlásí někdo z místa. Není tomu tak, rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Pan ministr? Není tomu tak. Pan zpravodaj? Ano. Pane zpravodaji, vaše závěrečné slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já děkuji za ten zájem i od kolegyně Valachové. Jsem rád,

že vás ta problematika zajímá. Myslím si, že by nás to mělo zajímat všechny, protože s tím systémem budeme pracovat všichni. Kdo by měl zájem se zapojit, tak jste srdečně zváni na podvýbor, kde se to řeší a kde to máme každé druhé jednání.

Nicméně k panu kolegovi Profantovi. Je potřeba říct, že řada z věcí, které tady zazněly, jsou pravda, že ten projekt je problematický. Pracuje se na něm, pokud vím, už více jak deset let. Byla snaha na to získat prostředky z EU. Nezískaly se, proto se přerušoval, takže nejde o projekt, který by od začátku byl hladký. A v určitých základech toho projektu jsou nedostatky spočívající v tom, že některé nástroje například z eLegislativy už opravdu existují. Když se podíváme na nástroj AT4AM, který používá Evropský parlament, a Evropský parlament pracuje s dramaticky vyšším počtem pozměňovacích návrhů než nás národní parlament, tak ten nástroj už existuje, je k dispozici, mohl se využít. Bohužel zjevně to bylo moc levné a zvolila se forma zakázky za půl miliardy korun.

Nicméně musím dodat k tomu, co říkal pan kolega Profant, že ta částka půl miliardy není zcela na tu rekonstrukci. Podle mých informací je to kolem 50 milionů korun na rekonstrukci všech těch právních předpisů, protože my dneska žijeme v zemi, kdy nikdo v tomto státě ani neví, které všechny zákony platí. Zkrátka tady platí i nějaké zákony pravděpodobně z Rakouska-Uherska, z první republiky. Vím, že kolegové z ODS předložili nějaký návrh, kterým se to má po jednom měnit. A chtěl jsem připomenout, že ústavněprávní výbor také vyzval vládu k tomu, aby se zabývala v souvislosti s projektem eSbírka problematikou řekněme toho neurčitého množství právních předpisů a těch předpisů, které už jsou obsoletní a vyšly z používání. Aby toto bylo zmapováno na rezortech. A vím, že Ministerstvo vnitra na tom pracuje.

V tento okamžik se nicméně domnívám, že skutečně neexistuje jiná varianta z důvodu, že už tady máme zákon, který je připraven k nabytí účinnosti, zákon o Sbírce zákonů, abychom tento změnový zákon odsouhlasili prvním čtením, a v rámci druhého čtení se zaměříme na to, abychom srovnali ty požadavky tak, aby odpovídaly tomu, co schválil ústavněprávní výbor a organizační výbor k požadavkům poslanců na průběh legislativního procesu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za závěrečné slovo zpravodajci. A budeme pokračovat. Žádný návrh, který bychom mohli hlasovat, tedy na vrácení na zamítnutí, nepadl. Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru.

Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázat jinému výboru jako výboru garančnímu? Není tomu tak. Můžeme tedy hlasovat o přikázání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu. Rozhodneme v hlasování číslo devadesát pět, ale já nejdříve zagonguji vzhledem k tomu, že jsem požádal, aby se diskuse vedly mimo sál, aby kolegové mohli v klidu přijít na hlasování. A pokud bude ustálený počet přihlášených, tak hlasování zahájím.

Zahájil jsem hlasování číslo 95 a ptám se, kdo je pro přikázání výboru ústavněprávnímu jako výboru garančnímu. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 95 z přítomných 169 pro 154, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru ústavněprávnímu jako garančnímu výboru.

Předseda Poslanecké sněmovny nenavrhl přikázat tento tisk dalším výborům. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru k projednání? Pan zpravodaj. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Já bych navrhl, aby se to přikázalo i výboru pro veřejnou správu, a to z toho důvodu, že jde o informační systém, takže to souvisí i s eGovernmentem, který je právě v gesci výboru pro veřejnou správu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, logický návrh. Dobře. Má ještě někdo jiný návrh? Není tomu tak.

Můžeme tedy rozhodnout o přikázání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Rozhodneme v hlasování číslo 96, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 96 ze 170 přihlášených pro 156, proti nikdo. I tento návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že tento návrh byl přikázán výboru ústavněprávnímu jako výboru garančnímu a jako další výbor byl výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Jiný návrh v rozpravě nezazněl, tedy lhůta k projednání zůstává 60 dnů podle zákona o jednacím řádu. Děkuji panu ministru Staňkovi, děkuji panu zpravodaji a končím bod 28.

Dalším bodem našeho jednání je bod

29.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 319/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 202/ - prvé čtení

Z pověření vlády nám předložený návrh uvede ministryně průmyslu a obchodu, děkuji, že je u stolku zpravodajů, a také děkuji zpravodaji Leo Luzaroví, že také zaujal své místo u stolku zpravodajů. A jakmile se situace uklidní a bude tady dostatečný klid, požádám paní ministryně průmyslu a obchodu Martu Novákovou, aby se ujala slova. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně průmyslu a obchodu ČR Marta Nováková: Dobré dopoledne, vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Na základě pověření vlády vám předkládám k projednání vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů /zákon o poštovních službách/, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 319/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění pozdějších předpisů. Tento návrh předkládal ministr průmyslu a obchodu vládě společně s ministrem vnitra, který plní roli zakladatele státního podniku Česká pošta.

Česká pošta je již druhé pětileté období držitelem poštovní licence, která ji mimo jiné ukládá povinnost zajistit zákonem a vyhláškou ve stanoveném rozsahu, dostupnosti a kvalitě základní poštovní služby. S jejich poskytováním jsou spojeny tzv. čisté náklady. Jejich financování bylo od počátku, to je od roku 2013, předmětem složitých, často i politických diskusí. Jejich výsledkem bylo, že původně navrhovaný způsob financování těchto nákladů prostřednictvím tzv. kompenzačního fondu byl novelou zákona o poštovních službách z roku 2015 nahrazen financováním ze státního rozpočtu.

Dnes předkládaná novela byla připravena na základě usnesení vlády z března roku 2017, kdy po provedené analýze bude rozhodnuto, že vzhledem k problémům, které přinášel systém financování čistých nákladů držitele poštovní licence prostřednictvím kompenzačního fondu, budou tyto náklady i za roky 2013 a 2014 uhrazeny ze státního rozpočtu, a to v celkové výši 800 mil. korun, přičemž vládní návrh předpokládal tyto platby rozložit do tří let, mezi roky 2018 až 2020. Vzhledem k tomu, že se nepodařilo ten návrh načít v loňském roce, bude nutné na tuto skutečnost reagovat úpravou přechodných ustanovení. Doporučovala bych proto, a to i vzhledem k obtížné ekonomické situaci České pošty, aby platby původně plánované pro roky 2018 a 2019 v celkové výši 500 mil. korun byly sloučeny a vyplaceny ihned po schválení této novely.

Předkládanou novelou dojde ke sjednocení systému financování čistých nákladů, protože zákonem č. 319/2015 Sb. bylo financování čistých nákladů ze státního rozpočtu již zavedeno pro roky 2015 a další s tím, že od roku 2017 je výše této úhrady limitovaná částkou 500 mil. korun ročně.

S odvoláním na první bod přechodných ustanovení pak jen upřesňuji, že vzhledem ke komplikacím, které úprava spojená s kompenzačním fondem přinášela, nebyl tento fond nikdy aktivován, nikdo do něj nepřispěl a nebylo z něj nic vyplaceno. Přijímaná úprava proto nevyvolá žádné negativní důsledky u dotčených subjektů. (V sále je silný hluk.)

V kontextu návrhu je dále vhodné uvést, že poté, co Evropská komise na základě notifikace označila úhradu čistých nákladů za celé období platnosti minulé poštovní licence, to je za roky 2013 až 2017, jako slučitelnou s pravidly veřejné podpory, byly čisté náklady za roky 2015 až 2017 České poště již uhrazeny, a to ve výši limitů stanovených zákonem.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně, já vás přeruším a požádám sněmovnu znovu o klid! Pokud si někdo přejete, abyste byli součástí protokolu, kde jsem vás vyzval, abyste... tak mi to řekněte, já vás do toho protokolu rád nadiktují. Děkuji. Můžete pokračovat.

Ministryně průmyslu a obchodu ČR Marta Nováková: Děkuji. Takže tyto náklady byly České poště již uhranzeny ve výši limitů stanovených zákonem, v celkové výši 1,8 mld. korun. Navrhovaných 800 mil. za roky 2013 a 2014 bylo součástí uvedené notifikace Evropské komise a Česká pošta by tak za roky 2013 až 2017 měla dostat úhradu čistých nákladů v celkové výši 2,6 mld. korun.

Součástí této nevelké novely je i řešení dalších dílčích institutů navazujících na financování čistých nákladů, jako je možnost přerušení řízení o čistých nákladech po dobu notifikace veřejné podpory vůči Evropské komisi. Na základě poznatků z praxe Českého telekomunikačního úřadu, který je nezávislým regulátorem i pro sektor poštovních služeb, se pak upravuje i mechanismus změn poštovních podmínek a některé přestupky.

Vláda návrh novely zákona o poštovních službách projednala a schválila 30. května roku 2018 ve znění, které je vám nyní předkládáno. V této souvislosti bych vás, vážené paní poslankyně a vážené paní poslanci, chtěla požádat o podporu tohoto návrhu jak na dnešním zasedání, tak v rámci následujícího legislativního procesu ve výborech Poslanecké sněmovny a poté následně i ve druhém a třetím čtení. Je to především z důvodu, že se jedná opravdu o roky 2013 a 2014 a nikoli o financování čistých nákladů pro další období.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni průmyslu a obchodu Martě Novákové, a než dám slovo zpravodaji, konstatuji, že došla omluva pana poslance Jana Lipavského od 10.50 do 14 hodin z pracovních důvodů, a vítám tady pana ministra spravedlnosti Jana Kněžínka, který ruší svou omluvu a je přítomen na jednání.

Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Leo Lúzar: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, dámy a páновé, vážená paní ministryně, dovolte mi, abych byl mírně obšírnější ve své zpravodajské zprávě, kterou vám chci přednést, protože nezávidím roli paní ministryni, protože tento problém zdědila, samozřejmě nestála při jeho vzniku, snaží se ho řešit, řeší ho vcelku objektivně.

Bohužel ten problém vznikl historicky tím, že jsme nedávali pozor. Na začátku bylo to, že liberalizace České pošty vstupem soukromých subjektů do poštovní sféry umožňovala volit dvě cesty. První cesta byla ty neutráaktivní služby, které bychom chtěli, aby Česká pošta poskytovala, hradit plně ze státního rozpočtu, druhá cesta byla vytvořit fond a do toho fondu by všichni ti, kteří tyto služby nebo na tomto trhu chtějí působit, by poměrnou částí přispívali právě na ty neutráaktivní služby, které Česká

pošta musí poskytovat, jinými slovy ty malé pobočky v různých vesnicích, doručování atd., které většinu z nás, starosty, trápí, že prostě ti lidé si stěžují, že Česká pošta omezuje své služby pro neefektivnost.

Vláda zvolila tu druhou cestu. Vláda vytvořila fond, pověřila Český telekomunikační úřad jako nezávislého regulátora, aby stanovil tyto poměry a stanovil sumy, které vlastně jednotliví poskytovatelé těchto poštovních služeb na trhu by do tohoto fondu měli přispívat. Potud vše v pořádku, a od roku 2013 měl tento fond začít nabývat, Česká pošta by z tohoto fondu měla dostávat kompenzace a tyto kompenzace měla používat právě na fungování těch malých, neutraktivních, neefektivních pošt, aby byla zachována dostupnost těchto služeb. Ukázalo se v roce 2015 – a tady využijí slov paní ministryně, že existuje analýza, takže na tu analýzu se potom velice rádi ve výboru podívaly – nebyl schopen Český telekomunikační úřad stanovit, popř. vymoci ty sazby, které měly být dány. Samozřejmě to končí u soudu. A tady to řečeno úplně nebylo, součástí tohoto návrhu je taky zpětvzetí žalob na jednotlivé poskytovatele, že neplní naplňování tohoto fondu. Protože samozřejmě komu by se chtělo, když už dostane dar v rázech miliard, tento dar od státu jakoby vracet zpátky, popř. ho nechat volně.

Jinými slovy se dostávám k tomu, že tento zákon není úplně bezproblémový. Otázka je, jak svou funkci plnil Český telekomunikační úřad, kterému stát uložil nějakou povinnost, a on se s tou povinností nevypořádal a navrhuje nám, abychom se s ní vypořádali my tím, že mu tu povinnost vezmeme, protože ji není schopen plnit. A teď není schopen plnit z důvodu, které si rád v rámci projednávání ve výboru vyslechnu.

Druhá věc je, že se zde bavíme o sumách řádově stamilionových, které překračují i řád miliard v rámci součtu let. My jsme poskytli, a teď to číslo nebude přesné, kolem dvaceti operátorům na tom trhu doručování dar v rádu miliard, že jsme původní zámrér státu, který říkal, že budou přispívat, zrušili, to byl rok 2015. A teď se zpětně ještě vracím k těm dvěma letům, že bychom k tomu připočetli ty dva roky zpětně, to znamená 2013 a 2014, a v objemu se jedná asi o 1,5 mld. plus minus stamiliony, ale to přesné vyčíslení i díky tomu, že není přesně stanoveno a není ještě soudem rozhodnuto, jaké by vlastně konkrétně mělo být, je také nepřesné.

Vláda se s tím vyrovnala tím stylem, že určila sumu 800 mil. korun, které by měla pošta dostat jako kompenzaci rozloženou do dvou let. Již nyní víme, že to asi tedy sloučíme do jedné sumy a bude vypláceno poště najednou. Celkový problém je, že to ale nedosahuje té výše, kterou původně ta pošta měla dostat, čili tam je také trošku řekneme na nátlak Ministerstva financí snížení té sumy v rámci té kompenzace, která teoreticky měla této poště náležet.

Cíli jsou zde otázky, které budou muset najít odpovědi v rámci projednávání tohoto zákona, a hledat cesty, jak, když už se vláda a parlament rozhodne, že pověří nějaký orgán, nezávislý orgán, teď je to konkrétně třeba ten Český telekomunikační úřad, ale těch úřadů máme více, pověří nějakým úkolem, aby se nám nestávalo, že ten úkol je nad jeho síly, popř. nesignalizuje tohleto včas a my potom zpětně musíme sahat do státního rozpočtu a kompenzovat a řešit tyto problémy, což považuji za

velice špatný příklad a za velice špatné řešení z toho pohledu do budoucna a poučení se z tohoto případu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Otevím obecnou rozpravu. Konstatuji, že do ní nemám žádnou písemnou přihlášku, a ptám se, jestli se hlásí někdo z místa. Nikoho nevidím, mohu tedy rozpravu skončit. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Pravděpodobně není. Protože v rozpravě nikdo nevystoupil, nemáme žádný návrh na vrácení ani na zamítnutí, budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Navrhoje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Není tomu tak.

Rozhodneme tedy v hlasování číslo 97, které jsem zahájil, a ptám se, kdo souhlasí, aby předložený návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 97 ze 169 pro 138, proti nikdo. Návrh byl schválen.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru hospodářskému jako garančnímu výboru. Organizační výbor nenavrhl přikázat tento bod k projednání jinému výboru a ptám se, kdo se hlásí. Pan poslanec Bartoš a potom pan zpravodaj. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Ivan Bartoš: Dobré ráno, dámy a páновé, zástupce vlády, já bych chtěl navrhnut, aby byl tento tisk přikázán i výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. My tento problém řešíme. Generální ředitel České pošty je častým hostem na našem výboru, takže můj návrh je přiřadit to ještě výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobре. Pan zpravodaj. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji. Já bych doporučil, aby se tímto tiskem zabýval i rozpočtový výbor, protože se jedná o finance v řádu miliard, které se objevily navíc v rámci rozpočtu, a to řešení, které je voleno, je vlastně na úkor státního rozpočtu a v rozpočtu s ním počítáno nebylo. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobре, děkuji. Nikdo další, budeme rozhodovat o dvou dalších výborech, které by tento návrh projednaly, a to nejdříve výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Rozhodneme v hlasování číslo 99, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 98 z přítomných 168 je 131 poslanec pro, proti 1 poslanec. Návrh byl přijat.

Návrh na přikázání rozpočtovému výboru rozhodneme v hlasování číslo 99, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 99 z přítomných 168 pro 80, proti 26. Návrh nebyl přijat.

Konstatuji, že dalším výborem, který bude projednávat tisk 202, bude výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj. V rozpravě nezazněl návrh na zkrácení nebo prodloužení lhůty, lhůta k projednání tedy zůstává podle zákona 60 dnů. Končím bod 29 a předám řízení schůze.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajuji projednávání bodu

30.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony na úseku vnitřní správy /sněmovní tisk 301/ - první čtení

Jsme v prvném čtení, které by mělo proběhnout podle § 90 odst. 2. Projednávání tohoto bodu jsme přerušili dne 14. listopadu 2018 na 20. schůzi Poslanecké sněmovny. Připomínám, že návrh nelze projednat podle § 90 odst. 2, neboť tehdy byla vnesena námitka poslaneckými kluby TOP 09, KDU-ČSL a ODS.

Projednávání jsme přerušili v obecné rozpravě. Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal místo omluveného ministra Jana Hamáčka pan ministr kultury Antonín Staněk, to se stalo, a zpravodaj pro první čtení pan poslanec Milan Pour.

Nyní tedy budeme pokračovat v přerušené obecné rozpravě. Máme nějakou přihlášku do obecné rozpravy? Nemáme, takže obecnou rozpravu končím. Je zájem o závěrečné slovo? Ano, takže pan ministr vystoupí se závěrečným slovem. Prosím, máte slovo.

Ministr kultury ČR Antonín Staněk: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych v rámci pokračování přerušeného prvního čtení opětovně stručně představil vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony na úseku vnitřní správy. Hlavním důvodem jeho předložení je potřeba adaptace některých předpisů v působnosti Ministerstva vnitra na nařízení Evropského parlamentu a Rady o podpoře volného pohybu občanů zjednodušením požadavků na předkládání některých veřejných listin v Evropské unii. Tento přímo použitelný předpis Evropské unie má umožnit nahradit požadavek na úřední překlad některých dokumentů, jako jsou například matriční doklady, vícejazyčným standardním formulářem vydaným příslušným úřadem spolu s vlastním dokladem. V návaznosti na to je zapotřebí v českém právu zavést povinnost tyto formuláře vydávat a též je přijímat u dokumentů pocházejících z ostatních členských států Evropské unie. Tato změna by měla přinést českým občanům zjednodušení administrativy v případě, že

budou českým úřadům předkládat dokumenty v cizím jazyce, stejně jako když budou v zahraničí předkládat dokumenty české.

Dále jsou v návrhu zahrnuty zejména úpravy směřující ke zpřesnění podmínek provádění ověřování kopií a ověřování podpisů, přičemž dochází i k souvisejícím změnám u autorizované konverze dokumentů. Dovolím si též upozornit na další opatření ke snížení administrativní zátěže, neboť se navrhuje zavedení možnosti zřizovat a spravovat datové schránky výlučně elektronicky, například s využitím elektronického občanského průkazu, tedy bez nutnosti návštěvy příslušného úřadu. V rámci zákona o základních registrech je za účelem odbřemenění ústředních správních orgánů zaváděna možnost svěřit správě základních registrů některé činnosti při vydávání výpisů údajů, zánamů údajů a údajů ze základních registrů. V zákoně o správních poplatcích je zejména v návaznosti na terminologii nového občanského zákoníku aktualizován okruh osob osvobozených od některých správních poplatků, např. poplatku za ověření kopií či podpisu.

Nabytí účinnosti zákona je navrhováno na 16. únor 2019, což odpovídá i datu nabytí účinnosti zmíněného evropského nařízení. S ohledem na potřebu zrychleného projednání adaptační právní úpravy si dovolují navrhnout zkrácení lhůty pro projednání návrhu zákona ve výborech Poslanecké sněmovny na 30 dní.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře. O závěrečné slovo se přihlásil také pan zpravodaj poslanec Pour. Prosím, máte slovo.

Poslanec Milan Pour: Děkuji vám za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení páновé, na 20. schůzi Poslanecké sněmovny dne 14. listopadu 2018 jsme započali projednávání sněmovního tisku 301. Byla tehdy přednesena zpravodajská zpráva k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění pět zákonů na úseku vnitřní správy. Předkládaný návrh zákona je adaptačním zákonem, který přizpůsobuje právní řád České republiky nařízení Evropského parlamentu a Rady Evropské unie ze dne 6. července 2016 o podpoře volného pohybu občanů zjednodušením požadavků na předkládání některých veřejných listin v Evropské unii a o změně nařízení Evropské unie z roku 2012.

Tehdy poslanec Martin Kupka jménem poslaneckých klubů ODS, TOP 09 a KDU-ČSL vetoval projednání tohoto návrhu podle § 90 odst. 2 a následně bylo projednávání tohoto tisku přerušeno do dnešního dne. Zájmem vlády bylo, aby zákon nabyl účinnosti dle nařízení Evropského parlamentu a Rady Evropské unie, a to mělo být k datu 16. února 2019. Již nyní je jisté, že nás tento termín velice tlačí, a je proto důležité, aby prodleva byla co nejkratší. Z tohoto důvodu žádám o zkrácení lhůty k projednání ve výborech o 30 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu zpravodaji. Protože v rozpravě nezazněl ani návrh na vrácení nebo zamítnutí předloženého návrhu, tak ještě než

přistoupíme k přikázání výborům, s přednostním právem pan předseda Stanjura. Máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Vážení dva přítomní ministři vlády, řekl to jak zpravodaj, tak pan ministr kultury, podívejme se na ta data. Vždycky tady slyšíme – 16. února končí lhůta pro adaptaci, potřebujeme zkrátit lhůtu na projednání. Kdy bylo přijato to nařízení v Evropě? Na začátku roku 2016. To je skoro tři roky. A po třech letech mám poslouchat, že musíme zkrátit lhůtu, protože nám hoří termín? Co dělala vláda ty tři roky? Proč to nepřišlo v roce 2017 nebo zkráje roku 2018?

Kdyby to bylo jednou, v jednom jediném návrhu zákona, tak tady nevystupují. Ale je zvykem, že se flákají na ministerstvech, já to jinak nemůžu říci, nebo to suší v šuplíčích. Velmi často adaptační či implementační normy doplňují svými skvělými návrhy a pak nás tlačí termíny, že to musíme implementovat, adaptovat, přijmout, protože nedej bože když to nestihneme, hrozí nám infringement a budeme platit. Pokud nám skutečně hrozí v tomto či v jiných případech infringement a možnost nějakých pokut a plateb, tak je to za pomalý postup našich ministerstev. A politickou odpovědnost za činnost ministerstev mají členové vlády. Tak jednoduché to je.

My nebudejeme hlasovat právě z tohoto důvodu pro zkrácení lhůty. Po třech letech nemůžeme dostat 60 dnů. Takže vláda měla tři roky a my máme 30 dnů. To mi nepřipadá jako vyvážený přístup.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S přednostním právem pan ministr Staněk. Prosím, máte slovo.

Ministr kultury ČR Antonín Staněk: Děkuji za slovo. Vážený pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, dozajista jste dobrým počtářem, takže víte, že tato vláda nevládne tři roky, tato vláda vládne de facto od června 2018. Ministr vnitra není ministrem vnitra tři roky a předkládal tento návrh do Poslanecké sněmovny již v listopadu. Od listopadu leží v Poslanecké sněmovně. Takže neobviňujte ani ministra vnitra, ani tuto vládu z nečinnosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Já jsem sice signalizoval, že nejsme v rozpravě, ale tím, že se přihlásil pan ministr, tak jsme znova otevřeli rozpravu. Takže i ti poslanci, kteří nemají přednostní právo, mohou hovořit. Teď ale s přednostním právem pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak pro pana ministra trochu politické historie. Opravdu mě baví, když sociální demokrat tady říká, jak jsou nová vládnoucí strana.

Takže pane ministře, kdo byl ministrem vnitra v okamžiku, kdy to nařízení bylo schváленo? V roce 2016? A byla v té době sociálně demokracie ve vládě, nebo v opozici? Odpovím za vás, abyste to nemusel googlovat. Ministrem byl Milan Chovanec, tehdejší myslím že první místopředseda České strany sociálně

demokratické, a vaše politická strana byla nejsilnější vládní stranou, měli jste premiéra. Takže přijít tady, že my jsme přišli v červnu a po těch zločinných vládách, které nic nedělaly, jsme se toho chopili a už v lednu to tady projednáváme, je opravdu komické. Kdybyste přišli z opozice v červnu 2018 do vlády, tak bych mohl ten vás argument uznat. Ale vy vlastně kritizujete sami sebe. Tak já bych očekával, že pan ministr přijde a řekne: My, sociální demokraté, když jsme byli nejsilnější vládní strana, jsme to časově nezvládlí, nevšimli jsme si toho, zapomněli jsme na to, náš bývalý první místopředseda si toho nevšiml, zapomněl. Ale my jsme teď ti noví, lepší sociální demokraté, nám už se to nestane. To je celé. To není žádné žonglování s fakty ze strany opozice.

Vaše vláda, a teď nemyslím vás konkrétně jako osobu, pane ministře, to já samozřejmě vím, jak dlouho jste ministr. Ale vaše vláda to dělá opakovaně, ať už to byla Sobotkova vláda, nebo druhá vláda Andreje Babiše. Maximálně byste mohli ještě zkriticovat bývalého ministra vnitra z období první vlády Andreje Babiše, vašeho kolegu, dnešního ministra obrany, že se na to také vykašlal. To by byl také férový přístup. Ale neříkejte, že jste noví a řešíte to od června. Vy jako sociální demokraté dokonce máte to ministerstvo mimo to období první vlády Andreje Babiše k dispozici. Takže minimálně dva roky trvalo ministrům vnitra za Českou stranu sociálně demokratickou, než jsme se dostali do bodu projednávání, ve kterém jsme dnes, 25. ledna 2019, a již nám za 27 dnů uplyne adaptační doba, takže evidentně to nestihneme. I když to zkrátíte na 30 dnů, tak to do Senátu někdy půjde v březnu, Senát má měsíc, takže je to úplně jedno. Tak nás nehoňte! Hoňte své úřady!

Místopředseda PSP Petr Fiala: Tak nyní s faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Pávek, po něm v rozpravě pan předseda Kalousek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, tohle je taková hodně hloupá hra, kterou s námi hrají ti ministerství úředníci. Já se nechci pouštět do té politické debaty, kdo za co může. Mě by zajímalo, který z těch ministrů, ať už těch nových, nebo těch předcházejících, vyvodí důsledky vůči svým vlastním úředníkům. Jak to, že se přenáší na Sněmovnu a na Senát zodpovědnost za to, že prostě nejsou dodrženy lhůty? Jak to, že po dvou a po třech letech, kdy prostě ty evropské normy máme na stole k implementaci nebo transpozici, tak jak to, že tedy jako to chodí sem na poslední chvíli? Jak to, že tady pokaždé vzniká hysterie, že když to rychle neprojednáme ve zkráceném řízení, že když to neschválíme, že když to ten Senát neudělá jakoby prostě do týdne, že to nebude fungovat a že budeme trestáni? Mě by zajímalо a já bych chtěl slyšet od jednotlivých ministrů, jak potrestali ty úředníky, jak odešli bez přemíří, jestli některý z nich byl prostě sesazen, jestli některý z nich byl vyhozen. Vždyť tohle je neuvěřitelné!

V Senátu teď leží novela, kterou budou projednávat třicátníci, evropská implementace, jejíž účinnost má naběhnout od 9. února. Ještě se k tomu vůbec ani nedostali. A tři roky se to válí na tom ministerstvu. Kde jsme?

Já nechci tuhletu hru hrát a vyzývám vás, abyste ji nehráli se mnou. Jestli tady prostě půl roku před uplynutím lhůty nebude ležet návrh zákona, tak aby mohl být

řádně a v klidu projednán, aby ho mohl projednat v klidu i Senát, tak prostě jako to půjde zpátky. A navrhoji vám všem, abyste tuto praxi zavedli i ve výborech. Neprojednávat! Jestli na to nebudeme mít půl roku, neprojednávat a vrátit! A od těch ministrů očekávám, že tu zodpovědnost, kterou se snaží přehrát sem do tohoto pléna, vyvodí zpětně do svých ministerstev. A je mi úplně jedno, za jakou stranu jsou.

Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Kalousek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Bohužel tady věnujeme čas diskusi o něčem, co by mělo být naprostou samozřejmostí, a to je standardní kvalita řízení. Bývalo dobrým zvykem, že se na ministerstvech dělaly půlroční plány legislativních prací. Samozřejmě i vláda přijala svůj plán legislativních prací svým usnesením a implementační normy v těchto plánech legislativních prací byly pochopitelně ostře sledované z hlediska termínu. Já netvrďím, že se nemůže jednou nebo dvakrát stát chyba. To prostě se stane každému. Ale u vás se to stalo normou. A je to jenom o tom, že nikdo tu vládu neřídí dopravdy. Kdyby aspoň jako firmu, ale aspoň jako slušnou státní správu. To bohužel dnes a denně vidíme, že je to špatně řízené.

Místopředseda PSP Petr Fiala: S faktickou poznámkou nyní vystoupí pan poslanec Bláha, po něm pan poslanec Dolínek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, kolegové, já opravdu pozorně poslouchám vaše příspěvky a musím se v duchu smát, jak to všichni přehazujeme z jednoho na druhého, jak tady sbíráme politické body a populisticke výrazy. Kdybyste se zamysleli jenom nad tím, kolik zákonů vzniklo za posledních deset let, tak byste možná na těch ministerstvech, a tím žádného úředníka nechci bránit, nechtěli vůbec být. (Smích z pravé části jednacího sálu.) Protože to, co se tady odehrává, tak je hon na zákony, a na nové hlavně. My místo toho, abychom to, co už jsme jednou uzákonili, kontrolovali, vyžadovali, hledali cesty, udělali třeba jenom jinou vyhlášku, podobu, možná že by stačilo jenom prověřit, jestli to je dodržováno, tak vlastně v zájmu spravedlnosti a jiných vznosných cílů, které neustále slyším kolem sebe, tak předkládáme nové a nové a nové a zase nové a pořád nové a stále nové zákony. Nevím, jestli si to uvědomujete, ale místo toho, abychom plnili tu úlohu těch, kteří dohlíží a kteří prostě nějakým způsobem vedou a snaží se to všechno usměrnit, tak tady my, kteří tomu absolutně nerozumíme, nevíme, jak napsat správně zákon – a to si přiznejte, že jestli to tady někdo umí, tak možná že dva, tři lidé, možná že nikdo – tak tady předkládáme stále nějaké svoje nesmysly, a mělo by to být spíš obráceně. To znamená, že my bychom měli přijít s tou myšlenkou a někdo z legislativců by se toho měl chytit a říct: je to správně, není to správně. (Předsedající: Omlouvám se, pane poslanče, vypršel vás čas.) A pak by možná nedocházelo k tomu, že se budou dít tyhle plky, které tady provádime. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan poslanec Dolínek a jeho faktická poznámka, po něm pan poslanec Munzar s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Dolínek: Dobré dopoledne. Já chápou roztrpčení kolegů a myslím, že to je namísto. Ale na druhou stranu, on už to naznačil pan ministr Staněk, přišel Honza Hamáček jako ministr vnitra. Našel, co tam je nedodělané, jedno po druhém sem posílá teď a já pevně doufám, i přes tu kritiku, která může být částečně oprávněná, jsme schopni si říct ano, je tam ministr, který prostě našel, že úředníkům se tam něco asi někde povaluje, nemají to dotaženo, a postupně to sem dává se svými náměstky. Beru to. Myslím si, že je namísto, aby se to jednou za čas tady řeklo, na druhou stranu myslím, že je zase dobré ministrům potom krýt záda a říct, když už to dáváte dohromady, tak vám to pomůžeme a pojďme to včeně projednat. Myslím, že tohle je zrovna věc, kterou je potřeba projednat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Munzar, faktická poznámka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Dobrý den dámy a pánové. Já chci zareagovat na pana kolegu Bláhu. A já s ním paradoxně v jedné myšlence budu souhlasit. Skutečně nám z různých ministerstev doslova chrlí množství zákonů, protože stát má větší a větší ambici mluvit více a více lidem do života. Já s tímhle souhlasím. Jenom nechápu, proč když Občanská demokratická strana předkládala návrh na zrušení starých obsolentních zákonů, proč tato vláda, kde je zastoupeno i hnutí ANO, nedala doporučující stanovisko. To nechápu. Souhlasím s tím, že běžný občan už v té spletě zákonů se mnohdy těžko vyzná bez právní pomoci. S touto myšlenkou absolutně souhlasím. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Následující faktické poznámky pana poslance Pávka a pana poslance Bláhy. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji za slovo. Já bych rád tu debatu vrátil tam, kam patří. To nejsou útoky ani na nové ministry. To je skutečně o tom, a vy víte, jak ta praxe na těch ministerstvech funguje. Že jsou ty evropské transpozice a implementace zneužívány k tomu, aby se k tomu nalepily tzv. přilepky, které jsou potom kontroverzní a o kterých tady vedeme debatu. My tady málodky vedeme debatu o čisté transpozici nebo implementaci. My tady vedeme debatu o tom, že ten úředník, který na tom rok a půl sedí od doby, kdy to má zpracovat, tak potom to vytáhne ze šuplíku, vytáhne dalších padesát pitomostí, které se snaží k tomu přilepit, a pod časovým presem, aby to tady prošlo, aby se to vůbec nečetlo, se to prostě prožene Sněmovnou a Senátem. To je ta praxe a ta je špatná. To znamená, když přijde nový ministr a má snahu to tady uspíšit, a já mu v tom fandím, tak se musí postarat o to, aby ta implementace byla čistá, aby z toho vypadly tyto přilepky. To je celé.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Bláha s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Vážení kolegové, já s vámi mohu opravdu souhlasit, ale musíme si pojmenovat i tu druhou věc a to znamená, kolik těch přilepků děláme my, a velice neodborných a velice často neumělých. Kolik je vládních zákonů a kolik poslaneckých. Podívejte se na to. Kolikrát se propůjčíme k tomu, aby vznikl nový zákon, aby se to urychlilo, nemusela se k tomu dělat RIA. Já docházím již asi na páté sezení tvorby RIA a měli byste si vyslechnout zkazky úředníků, kteří říkají, my bychom byli rádi, kdyby to všechno bylo jinak, ale tlak, a teď ne jenom od ministerských úředníků a jiných úředníků, ale i od poslanců, je úplně jiný.

Takže pojďme si zase, vyzývám vás, na to sednout, pojďme si to nahovořit. Já myslím, že na radě věcí se shodneme. Vždyť o tom mluvíme. Já nemám nic proti slovům pana Munzara ani ostatních kolegů, ale všechno není jednobarevné. Nemůžeme to všechno házet jenom na úředníky, musíme si posypat také trošku svoje hlavy.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se prosím ještě někdo do debaty? Ano. S faktickou poznámkou pan poslanec Pávek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji. Já bych vaším prostřednictvím, pane předsedající, chtěl zareagovat na kolegu Bláhu. Tady, pane kolego, nejde teď o kvalitu, nejde o debatu, kterou vedeme nad jednotlivými zákony. Tady jde o lhůty, ve kterých nám to sem ministerství úředníci předkládají. To znamená, kdyby to předložili včas a byl čas na to, abychom to rádně projednali na výborech, podvýborech, plénu, aby to probraly obě dvě komory, tak by tato debata tady vedena nebyla. Jestliže sem přijde ministerstvo prostřednictvím ministra, a je zase jedno jakého a od koho, a snaží se zkrátit lhůty, tak je jasné, že ta norma nemá šanci na to být rádně přečtena, promyšlena, projednána, vydiskutována a schválena. Je to šité horkou jehlou, jsou tam přilepky. Já s tím zkrátká nesouhlasím a nechci takhle pracovat a vyzývám vás napříč celým politickým spektrem, abychom tuto praxi zarazili a neprovozovali. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktická poznámká pana poslance Munzara. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Dámy a pánové, já bych chtěl navázat na pana kolegu Pávka. Ono je to skutečně tak, že my nejsme jenom těmi opičkami, které tady mají mačkat tlačítka a zvednout ruku proto, že nějaký termín, nebo proto, že to chce směrnice Evropské unie. My máme z Ústavy osobní odpovědnost za naše hlasování a musíme mít dostatek času, a jedná se o nás všechny bez ohledu na to, jaké jsme politické příslušnosti, abychom hlasovali správně a byli jsme přesvědčeni o tom,

jak hlasujeme, a případně si to mohli i před lidmi obhájit, proč tak hlasujeme. Takže je to naše odpovědnost. Měli bychom na to mít dostatek času.

A já ještě ze své zkušenosti jenom takovou poznámku. Pokud na mě úředníci něco hrozně rychle, že něco strašně spěchá, znají to starostové, znají to hejtmani, tak většinou je tam někde zakopaný pes, protože ten úředník doufá, že to nebude podrobeno tak hlubokému zkoumání. To znamená, já jsem absolutně proti zkrácení lhůty. A je to i ochrana nás poslanců. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlási se ještě někdo do rozpravy? Ne. Tak tuto rozpravu otevřenou panem ministrem končím.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako garančnímu výboru. Navrhuje někdo z poslanců jiný výbor jako výbor garanční? Ne. Takže můžeme přistoupit k hlasování.

Budeme hlasovat o tom, že předložený návrh projedná výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako výbor garanční.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 100 přihlášeno 167 poslanců, pro 145, proti nikdo. Návrh byl přijat a předložený návrh jsme přikázali výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl žádný další výbor k projednání. Je takový návrh z řad poslanců a poslankyň? Nevidím takový návrh, takže konstatuji, že jsme tento návrh přikázali pouze garančnímu výboru k projednání.

Nicméně v rozpravě zazněly dva návrhy, resp. s návrhem na zkrácení lhůty vystoupil jak pan ministr Staněk, tak pan zpravodaj. Oba ty návrhy jsou totožné a říkají, že máme zkrátit lhůtu o 30 dní.

O tomto návrhu budeme hlasovat. Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 101 přihlášeno 167 poslanců, pro 76, proti 48. Návrh nebyl přijat. Lhůta tedy nebyla zkrácena.

Děkuji panu ministru, děkuji panu zpravodaji a končím projednávání tohoto bodu.

Otevírám projednávání bodu, kterým je

32.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb.,
o evidenci tržeb, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 235/2004 Sb.,
o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovný tisk 205/ - první čtení**

Projednávání tohoto bodu jsme opětovně přerušili v obecné rozpravě ve čtvrtek 20. prosince 2018 na 24. schůzi.

Já bych rád vyzval, aby místo u stolku zpravidajů zaujala paní ministryně financí Alena Schillerová, ale protože tady paní ministryně není a je omluvena a protože tu nemám žádné pověření pro jiného člena vlády, aby mohl paní ministryni zastoupit, tak se nemůžeme tomuto bodu věnovat. Tedy tento bod přerušuji.

Otevírám projednávání bodu

33.

**Vládní návrh zákona o výběru osob do řídících a dozorčích orgánů
právnických osob s majetkovou účastí státu (nominační zákon)
/sněmovný tisk 220/ - první čtení**

Tento návrh neuvede pan předseda vlády Andrej Babiš, ale pověřil pana ministra spravedlnosti Jana Kněžínka, takže prosím pana ministra, aby předložený návrh uvedl. Prosím, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předstupuji před vás s vládním návrhem nominačního zákona, což je tedy zákon, který by měl zavést jednotná a transparentní pravidla pro výběr členů orgánů buď řídících, nebo dozorčích v případě, že se jedná o právnickou osobu s majetkovou účastí státu... tedy typicky obchodní korporaci... (Velký hluk v sále, ministr se odmlčuje.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážení páni poslanci, paní poslankyně, prosím o klid, ať pan ministr nás může seznámit s vládním návrhem. Pane ministře, prosím, pokračujte.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Děkuji. ... ale také o státní podnik, národní podnik anebo státní organizaci Správa železniční dopravní cesty. Ten návrh předpokládá, že... (Stále velký hluk v sále, ministr mlčí.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, pane ministře. Ještě jednou vyzvu členy Sněmovny, aby vytvořili podmínky pro to, abychom vás všichni slyšeli. Prosím, pokračujte.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Knežínek: Děkuji. Ten vládní návrh předpokládá zřízení poradního orgánu vlády, což bude tedy výbor pro personální nominace, pětičlenný poradní orgán jmenovaný na dobu pěti let z osob, které by měly skýtat záruku zkušeností v oblasti činností obchodních korporací. Z těch požadavků mohu uvést věk minimálně 30 let, plná svéprávnost, bezúhonné a zejména pětiletá praxe v činnosti v oblasti řízení právnických osob plus v dalších taxativně stanovených činnostech v oblasti ekonomiky a činnosti právnických osob. Podstatné je taky, že členem výboru nebude moci být člen politické strany nebo politického hnutí. Člen toho výboru bude odvolatelný vládou, ovšem pouze z důvodu, že se po dobu delší než šest měsíců nebude účastnit činnosti toho výboru.

Pokud jde o samotný výběr osob, tak návrh rozlišuje mezi výběrem osob do řídících orgánů a do orgánů dozorčích. V obou případech bude sice povinné projednání výborem pro personální nominace jako poradním orgánem vlády, nicméně v případě řídících orgánů tomu bude vždy povinně předcházet výběrové řízení, které bude transparentně zveřejněno, a v zásadě se do něj bude moci přihlásit každý, kdo bude splňovat stanovené podmínky. V případě dozorčích orgánů ten rozdíl spočívá v tom, že výběrové řízení bude dobrovolné. To znamená, výběrové řízení jako takové může proběhnout, ale nebude povinné. Povinné bude pouze pro jednání výborem pro personální nominace. Výbor pro personální nominace provede s kandidáty, uchazeči, nominanty do těch orgánů pohovor a na základě toho dá doporučení, který z nich je kandidátem nejvhodnějším. Jeho závěry budou také zveřejněny v zájmu maximální transparentnosti celého procesu. Ten, kdo s tím návrhem před výbor pro personální nominace přijde, což bude typicky věcně příslušný ministr, se bude sice moci odchýlit od doporučení, které ten vládní výbor pro personální nominace dá, nicméně pokud takto učiní, bude jeho povinností zveřejnit na internetových stránkách důvody, proč se od doporučení výboru pro personální nominace odchýlí.

Jak už jsem říkal, cílem návrhu je posílení transparentnosti a věbec důvěry v činnost právnických osob, ve kterých má stát svou majetkovou účast. Jedná se o návrh, který do jisté míry navazuje na návrh předkládaný v minulém volebním období. Je pravda, že od jeho předložení do Poslanecké sněmovny i podle čísla tisku již uplynula jistá doba, ten původní předpoklad, že nabude účinnosti dnem 1. ledna 2019 samozřejmě už je nereálný, nicméně i tak prosím o to, aby byl ten návrh postoupen do dalšího legislativního procesu, aby v něm byl diskutován a aby výsledkem bylo přijetí zákona, který upraví personální nominace, protože to je něco, co z hlediska transparentnosti a věbec vnímání fungování veřejné moci potřebujeme.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře. Zpravodajem pro prvé čtení je pan poslanec Leo Luzar. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Dámy a pánové, pane ministře, vaše úvodní slovo bylo vcelku komplexní k tomuto návrhu zákona. Já chci pouze poukázat na jeden problém, který s tím jako politik mám, a to je tzv. nepolitická politika.

Máme tedy prosazovat ty odborníky a nezatahovat do toho politiku? Protože ta politika v té odbornosti je to sprosté slovo. Anebo přebíráme politickou zodpovědnost za řízení a fungování těch podniků, které politici zřizují? To jsou ty podniky, které zřizuje vláda, se státní účastí, kde fungujeme, figurujeme a kde stát jako takový má své zájmy. Čili jinými slovy, mají tam být ti odborníci nesvázaní s politikou, ale potom ta zodpovědnost končí ve výkonu manažerské funkce, a když prostě se mi to nepovede, udělám tam průšvih, tak mě odvolají, to je ten trest, který dostanu, ale ta politická strana, která mě tam dala, tak tam ten průšvih jakoby není, že jsem se odchýlil, udělal něco špatně, že ty dalekosáhlé důsledky mého kroku, které jsem učinil, se povedou někde a vůči lidem, vůči politickým stranám, které jsou zrovna u moci, budou vyžadovány nějaké sankce, razance atd., zůstává passé. Anebo tím, že tam jsem nominován politickou stranou, mám i tu politickou zodpovědnost za tu činnost, kterou tam mám, a měl bych se zodpovídat i z těch kroků, které činím, politických?

A jestli už jsem schopen tu nepolitickou politiku pochopit u těch výkonných orgánů, které přímo rozhodují, těch řídících, tak ji nechápu úplně v těch dozorčích. Protože z titulu funkce dozorčí, to je ta kontrola. A ta kontrola politická by měla být zachovávána, protože kde jinde by měla třeba opozice mít možnost vědět, co se děje, když už si řekneme ta vládní úroveň zachová ten vliv a ten informační tok a bude ho držet u sebe. Kde jinde než v těch dozorčích orgánech by ta opozice, která cílí na nějaké výsledky, měla mít tu informační možnost? Čili tento problém s tím mám.

A to prorůstání nepolitické politiky je sice moderní, je sice hezké a zvyšuje transparentnost, tomu rozumím, když se bude zveřejňovat všechno a bude navenek. Z druhé strany jsem schopen tady říci desítky příkladů problematických věcí, které to způsobuje. Já si myslím, že i největší proklamátoři těchto postupů v této Sněmovně si už po zkušnosti srážky s realitou ve městech, kde jsou a kde fungují, uvědomují ty mantinely a limity tohoto řešení a sami dle mého názoru docela rychle přijdou na to, že mít ten politický vliv, tu zodpovědnost za něco, nese s sebou i tu druhou stránku věci. Čili já potřebuji přesně vědět, co se tam děje, a řešit to, a nejenom spoléhat na to – však když, tak tě odvolám. To prostě je to krajní. Ale ta politická zodpovědnost za rozhodnutí by měla zůstat zachována v těch podnicích, které ten stát má, nebo tam má majetkovou účast. Pokud to nebude, nevím, jak ta zodpovědnost bude dál. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Než otevřu rozpravu, seznámím vás s omluvami, které přišly. Pan poslanec Jan Chvojka se omlouvá od 12.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pan poslanec Lubomír Zaorálek od 11.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pan poslanec Petr Gazdík od 13 hodin do konce jednacího dne, pan poslanec Jan Lipavský v době mezi 10.50 a 14.00 z důvodu jednání, pan poslanec Ondřej Benešík od 11.45 do 14 hodin a pan poslanec Radek Koten se omlouvá po zbytek jednacího dne ze zdravotních důvodů.

Nyní otevřím obecnou rozpravu. Jako první je do ní přihlášen s přednostním právem pan předseda Stanjura, po něm pan poslanec Martínek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Souhlasím s panem ministrem, že je dobré, že o těch věcech budeme diskutovat. A já bych chtěl to svoje vystoupení pojmenout o něco šířejí, než je pouze obsah navrhovaného zákona, a debatovat tady a potom ve výborech po smyslu tohoto zákona, co si od něj slibujeme. Až poté bychom se měli pustit do souboje o konkrétní paragrafy a konkrétní znění.

Myslím, že je klíčové se soustředit na roli majitele. Ve firmách se státní účastí je to stát, v krajských firmách je to kraj, v samosprávných (nesrozumitelně) obce, města, jsou to příslušná zastupitelstva, rady, starosta. Já mám trošku obavy, že tento zákon má zbavit politické odpovědnosti – a neříkám, že to je zamýšlený efekt, spíš nezamýšlený efekt – politické odpovědnosti ty, kteří zastupují veřejnost, ať už na státní, krajské, nebo obecní úrovni, a patří do jejich pracovní náplně starat se o ty podniky s účastí veřejného sektoru. A řekněme si naprostot otevřeně, povinností, opravdu si myslím, že povinností managementu, řídících a kontrolních orgánů je držet se vůle majitele. Vím, že je naprostot přirozené, že v privátních firmách bychom nedebatovali o tom, když majitel dá nějakou strategii, že by jeho management, jeho představenstvo nebo dozorčí rada rozhodly jinak, a když, tak jenom jednou. A je to ale přirozené.

Takže si představme, máme levicovou vládu, přijmeme nějaký zákon, teď nechci zabíhat do paragrafů, vypíšeme výběrové řízení a přihláší se odborníci, kteří mají pravicové vidění světa. Oni jsou v zásadě bez šance. Ale já tomu rozumím. Nevím, jestli by se přihlásili, jestli by měli vůli plnit levicový program. Ale pokud řekneme "hledáme odborníka, ať ten podnik vede nejlépe, jak si myslí", tak on může mít úplně jiný politický názor, a teď nemluvím o tom, jestli je zkušený manažer, umí to, zvládá řízení, ale může mít úplně jiný poli... ne politický, odborný názor na směřování té firmy – co má dělat, jak to má dělat, jestli se má část privatizovat, nebo se má část přikoupit, jestli má expandovat, nebo udržovat stávající rozsah, nebo snížit rozsah služeb. Takže tady si něco namlouváme.

Je samozřejmě zajmem nás všech, a zejména těch, kteří odpovědnost za ty státní, krajské, městské podniky mají, aby tam byli lidé kvalifikovaní. Pokud některá z těchto reprezentací tam vyšle lidi nekvalifikované, ať už se stranickou knížkou, nebo bez, tak je to jejich odpovědnost a nakonec i jejich ostuda. To si řekněme otevřeně.

My dlouhodobě říkáme, a mluvím teď o odpovědnosti vlastníka, dneska jsme na úrovni celostátní, takže budu mluvit o odpovědnosti ministrů za ty nominanty, kteří se podílejí na řízení nebo na kontrole podniku v jejich resortu. A my opakováně tvrdíme a jsme přesvědčeni, že tu jednoznačnou politickou odpovědnost má příslušný ministr. A já za sebe, a teď nemluvím za celou naši stranu, říkám, že mi je jedno, jestli jmenuje někoho přímo, udělá si nějaké uzavřené, nebo úplně otevřené výběrové řízení. Pro mě je důležitý výsledek. Ale musím akceptovat to, o čem jsem mluvil na začátku svého vystoupení, že tento management, tyto řídící a kontrolní orgány, budou naplňovat vůli vlastníka, kterou velmi často reprezentuje nejen vláda jako celek, ale konkrétní ministr. Ano, v těch klíčových strategických věcech se někdy o tom poradí vláda, někdy je i usnesení. Ale v tom běžném, řekl bych provozním chodu. Když budu mluvit třeba za resort dopravy, tak asi těžko bude celá vláda vybírat management řídící a kontrolní, i když tam je to trošku jinak, tam zrovna řídící výbor

ano. Ale v očích veřejnosti zcela logicky nese plnou politickou odpovědnost ministr dopravy. A je jedno v které vládě. To prostě platí univerzálně.

Tak já bych byl rád, abychom v té debatě nezapomněli na roli vlastníka. My tu jsme od toho jako opozice, abychom kritizovali případně i podle nás chybné strategie podniků, případně špatné personální obsazení. Ale určitě není naši rolí, abychom tady z opozice řídili ty podniky a dávali doporučení, co má dělat ten který manažer, nebo ten který... Taky když říkáme a když si myslíme, že ten podnik je řízen špatně, tak voláme k politické odpovědnosti ministra, protože ten je zodpovědný nám jako Poslanecké sněmovně.

A debata o těch parametrech je samozřejmě legitimní. Jenom si myslím, že jsou příliš velká očekávání. Pokud se ministr bude špatně rozhodovat, tak se ta kvalita stejně nezlepší, ať máme jakýkoli nástroj pro výběr. A pak se musíme podívat na tu realitu. A začnu odspoda. Mnozí starostové a hejtmani vám potvrď, že když vybírají ředitele základních nebo středních škol, je malý zájem. Není to tak, že se tam hlásí desítky lidí, protože ta práce je složitá, zodpovědná, nevděčná. Mluvil jsem tady, když se vybíral nový policejní prezident. A pro mě bylo zklamáním, že byli dva účastníci. Mně to přijde málo. Velmi často, když se podíváte do praxe, předminulá vláda zavedla ten personální výbor. Musím se přiznat, že první dva roky jsem sledoval i ty výstupy. (S úsměvem.) Bylo to takové... Já bych řekl, že to byla až parodie. Veřejný zápis, takže transparentní. A tam bylo napsáno: tehdy a tehdy se sešla komise tříčlenná. Mimochodem každá vládní strana tam dala jednoho odborníka. To, že byl, nebo nebyl členem strany, je úplně jedno. Byl nominován tou konkrétní politickou stranou. Když byly tři strany, byli tři. Teď nevím, jak to bude. Teď jsou tři až čtyři strany ve vládě, tak uvidíme, jestli to nebude náhodou čtyřčlenné, že by tam i nějaký odborník tady od kolegů z SPD taky zasedl. A proběhlo to takhle: dostavil se pan X nebo paní Y, představil svůj projekt a po dotazech a proběhlé diskusi se výbor rozhodl doporučit. To je tak devadesát procent. A v deseti procentech byl stejný text – bod A a B, a za C bylo, výbor se rozhodl nedoporučit. A teď se podívejme, kolik těch, když byli doporučeni, mělo přímou vazbu na ty politické strany. Pro mě to není důležité. Pro mě je důležité, jak tam ti lidé fungují. Ale ti, kteří tak hlasitě, a teď mluvím zejména o hnutí ANO, a pan ministr reprezentuje hnutí ANO, o tom hlasitě mluví, a pak slova a činy jsou něco jiného.

Včera nebo předečírem v jiné rozpravě tady někteří kolegové z vládní strany, už nevím, kdo to byl, se omlouvám, parodovali výběrové řízení, které pořádá jiná parlamentní strana na městské úrovni. Já bych řekl, že až parodovali. A zejména parodovali a zesměšňovali požadavek znalost programu té konkrétní strany. Ale já jsem mluvil o tom, že lidé, kteří budou vést ve státních firmách, musejí realizovat strategii vlády. Takže podstatnou podmínkou toho, aby byli nominováni a zejména aby dobře fungovali, musejí znát, co ta vláda chce, a podle toho se řídit. A to už nikdo neparoduje, jestli si rozumíme. Mně ten požadavek přišel normální. Já bych to dělal jinak, já bych to nikdy nepsal. Ale je logické, když někoho pošlu, tak chci, aby tam reprezentoval názor majitele, kterého reprezentuje tu rada města, tu rada kraje, tu vláda. A na to bychom v té debatě neměli zapomenout.

Takže si neříkejme, že jsme v privátní sféře a hledáme manažera, který nám navrhne, že povede ten podnik podle sebe a že ten majitel bude někde v ústraní.

Hledáme manažery nebo členy řídících orgánů, kteří budou realizovat zadání majitele, což je v tomto případě stát, resp. vláda.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktickou poznámkou bude reagovat pan poslanec Staněk. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Pavel Staněk: Dobrý den, dámy a pánové. Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Chtěl bych reagovat v krátkosti na to, co tady před chvíličkou zaznělo od předečníka, vaším prostřednictvím, protože trošku se nám podařilo zase sloučit dvě věci, které k sobě úplně nepatří.

To, co chce vlastník, by měl vyjádřit nějakou konkrétní formou. Za podle OECD jednoznačně doporučovanou formu se preferuje vlastnická politika. To, o čem se tady teď bavíme, je nominační zákon. Zákon, který skutečně bude vybírat, nebo podle něhož se budou vybírat manažeri, kteří budou uplatňovat vůli toho vlastníka. To, jestli je to privátní vlastník, nebo je to veřejnoprávní vlastník, opravdu nehraje tak zásadní roli a není ani důležité, jestli ten manažer pracuje v privátní sféře, nebo ve veřejné sféře. On musí pracovat nejlíp, jak umí, a musí se řídit zadáním vlastníka. A toto vnímám jako největší problém. To zadání vlastníka v našem případě většinou nebývá formalizované. Takže nesmějme to úplně, odlišme tyhlety dvě záležitosti, to znamená nominace manažerů versus projev politické vůle a politické zodpovědnosti koaliční nebo vládnoucí strany jako takové. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní v rozpravě pan poslanec Martínek. Připraví se pan poslanec Dolínek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Tomáš Martínek: Děkuji. Vážené dámy, vážení pánové, prvně chci říci, že jsem rád, že se znovu dostává tento zákon na jednání Sněmovny. Na druhou stranu je nutné zmínit, že navržená podoba je oproti dříve předloženým poslaneckým návrhům Pirátů a dalších mírnější a nemusí tak plnit očekávání, která od tohoto zákona občané mají. I proto bych rád tímto avizoval, že do druhého čtení předložíme pozměňovací návrhy, které budou daný zákon upravovat tak, aby lépe plnil očekávání veřejnosti. Jedním z našich pozměňovacích návrhů bude také například závaznost rozhodnutí nominačního výboru, kterou doporučuje i platforma Rekonstrukce státu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Dále vystoupí pan poslanec Dolínek. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Petr Dolínek: Děkuji. Já jsem také rád, že se vláda zhodila toho, že nějaká pravidla nastavuje. Ostatně čtyři roky jsem z těchto diskusí absolvoval a myslím, že není od věci, když je nějaké předvidatelné prostředí. Nicméně já doufám, že to tady pan ministr řekl v rámci úvodního slova spíše tak jako ne zle, ale mě se,

podobně jako pan poslanec Luzar to zmiňoval, poslední dobou nelibí jedna věc, a to je, že členem politické strany jako by byl někdo prašivý. Jako by to byl někdo, kdo je špatný. Ale to tak přece není. Někdo je hasič, někdo může být rybář, někdo je včelař a někdo je v politické straně. Chápu, že si tady můžeme dát principy a řekneme: těch pět vyvolených nebude ve stranách. To je princip, který si můžeme říct. Ale bylo by špatné si myslet, že to děláme proto, že si myslíme, že být v politické straně nebo hnutí je špatné. My to děláme proto, že si ta pravidla takto chceme nastavit. A byl bych rád, aby se to nezaměňovalo, aby nám potom tady některé iniciativy a někteří jiní potom psali, že vlastně – vidíte, to je politik, je zlo. To prostě není zlo. Je to zábava, koniček, pro někoho životní poslání. Každý to má jinak. Ale je to normální zde, je to normální v Evropské unii, je to normální po celém světě. A byl bych rád, abychom si to uvědomovali při té diskusi, kterou tady povedeme v příštích měsících. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Nyní v rozpravě pan ministr Kněžínek.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Děkuji. Já jenom ve stručnosti zareaguji. Samozřejmě smyslem toho návrhu není nahradit to politické rozhodování, není odejmout politikům nejen to jejich právo, ten jejich mandát, který získali od voličů, a ani tu jejich odpovědnost, kterou za to rozhodnutí nesou. V zásadě jde opravdu o posílení transparentnosti, možná o zvýšení legitimity toho rozhodnutí. Možná usnadnění toho politického rozhodování za situace, kdy budou respektovat to doporučení výboru, a naopak možná ztížení situace pro možné excesy, které by jinak mohly nastat, byť je pravda, že exces je v zásadě vždycky výjimkou. Je taky pořeba říci, že výbor pro personální nominace funguje už poměrně dlouho na té exekutivní bázi a nezdá se, že by z politiků sejmů to břemeno politické odpovědnosti, a předpokládám, že to neučiní ani ta právní úprava.

Pokud jde o to vyloučení členů politických stran a politických hnutí z členství ve výboru, tak opravdu bavíme se pouze o výboru. Já plně souhlasím s tím, že politické strany a politická hnutí jsou nedílnou součástí zastupitelské demokracie. Ona bez nich v zásadě nemůže fungovat. Není to nějaká pejorativní nálepka. Na druhou stranu bavíme se o pěti lidech v celé České republice a pevně věřím, že se podaří najít pět odborníků, kteří nebudou současně členy politické strany. Mimochodem, pro členství v těch řídících a dozorčích orgánech už tato podmínka neplatí. Takže tam budou moci být členové politické strany nebo politického hnutí, pokud ta věc bude projednána výborem pro personální nominace. Jediná situace, kterou ten zákon předpokládá, kdy by byli ti stranici vyloučeni, je mimořádný zrychlený postup, kdy by se do toho výboru pro personální nominace nešlo.

Tolik jenom na vysvětlení. A skutečně tedy nejde o to nahradit to politické rozhodování, ale o to vytvořit podmínky pro jeho transparentní průběh. A to je mimochodem taky důvod, proč ty závěry, proč ta doporučení výboru pro personální nominace nemohou být a nemají být závazná. Proto tedy pouze doporučují, protože v opačném případě by byl výsledek přesně ten, který bychom nechtěli, to je rozmělnění odpovědnosti za ta rozhodnutí. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Budeme pokračovat v rozpravě. Vystoupí pan předseda Michálek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, mě mrzí, že tady není pan předseda vlády, se kterým jsme intenzivně diskutovali tuto otázku nominačního zákona a vlastnické politiky a vzhledem k tomu, že nedávno prohlásil, že ho tady šikanujeme, tak jsem ho chtěl pochválit, ale on zrovna tady není. Tak to je holt smůla. Nicméně i tak ho chválím a děkuji za to, že se podařilo předložit tento návrh zákona. Je to věc, kterou my jsme podporovali i v minulém volebním období, když jsme tady nebyli, když jsme byli ještě těmi neparlamentními politiky, aktivisty, tak jsme podporovali, aby se nastavily průhledné postupy pro nominaci do těch základních orgánů obchodních společností, které spravují stovky miliard korun.

Zcela podepisuji to, co tady zaznělo od pana kolegy Staňka ohledně vlastnické politiky. To je zásadní věc. My jsme v tom našem návrhu, který byl tedy Poslaneckou sněmovnou bohužel zamítнут, měli ustanovení o vlastnické politice. Ta vlastnická politika popisuje zájmy vlastníka v dané organizaci. Pan Stanjura se tady trošku rozčíloval, že úplně neví, jak to bylo myšleno, ale já myslím, že jsme si to vyjasnili. Jde zkrátka o to, aby někde bylo formálně zapsáno, jestli cílem Budějovického Budvaru je vytvářet zisk, nebo dotovat české chmeláře a rozšiřovat zemědělskou výbodu, nebo poskytnout nejlevnější pivo všem občanům České republiky.

Tyhle základy cíle, včetně i dividendové politiky a dalších věcí, jsou věci, které je potřeba, aby byly jednoznačně zachyceny v té vlastnické politice. Samozřejmě u těch mnoha obchodních společností jejich zájmy spolu souvisí, takže je tam i možnost využít určité synergie a nemělo by se stát, že když stát má takto obrovské majetkové portfolio, tak že i tam bude panovat určitý resortismus. Já to znám z hlavního města Prahy a myslím si, že ve státě to funguje úplně stejně. Jakmile manažer začne tvrdit, že to je jeho obchodní společnost a na nic jiného se nekouká, tak to většinou nekončí dobře, a když pak musíte řešit složité projekty, které jsou napříč více organizacemi, jako byla třeba v Praze Opencard, kde byl Dopravní podnik, operátor ICT, ROPID, Magistrát hlavního města Prahy atd., tak je to těžko zvladatelné. A je důležité, aby ty cíle byly na jednom místě konkrétně zaznamenány. Je to takhle například ve městě Brně, kde v minulém volebním vládla koalice, kde bylo i ANO jakožto předkladatel toho návrhu, i my jako předkladatel toho předchozího návrhu, takže je to věc, která je ozkoušená, které se nemusíme brát, která funguje třeba i v severských státech, ve Švédsku apod.

K té otázce odbornosti. Tam samozřejmě souhlasím s tím, co řekl Petr Dolínek, že politik by měl být také svoji odbornost a neměli bychom tvrdit, že když je někdo politik, tak to a priori vylučuje odbornost v nějaké oblasti. Samozřejmě když to potom skončí tím, že do těch dozorčích rad jsou jmenováni zasloužilí politici jenom z toho důvodu, že přišli o flek v nějaké volené funkci, tak to vyvolává samozřejmě naprostě oprávněné otázky, zda to nejsou politické trafiky. A právě odstranění těch takzvaných politických trafik, ke kterým v minulosti docházelo, si myslím, že je

velmi důležité, a myslím si, že tímto principem by se měly inspirovat i samosprávy, přenést to do svého fungování.

Poslední otázkou, které bych rád věnoval, je politická odpovědnost. Já si myslím, že se opravdu nemusíme bát toho, že kdyby došlo k nějakému zásadnímu skandálu v nějaké obchodní společnosti – a my víme, že historicky k těm skandálům, korupčním aférám docházelo, ať už v ČEZ nebo v jiné obchodní společnosti, tak to samozřejmě má vliv na politickou odpovědnost té politické strany, která má v gesci obsazování té dozorčí rady nebo toho daného resortu nebo toho, kdo je právě u vlády. Myslím si, že politická odpovědnost je tam, ať už chceme, či nechceme.

Takže tolik k nominačnímu zákonu. My ten návrh podpoříme a ve druhém čtení budeme usilovat o to, aby tam byly doplněny věci, které vypadly z našeho původního návrhu, tzn. zejména otázka vlastnické politiky.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Následovat budou faktické poznámky pánů poslanců Svobody, Bláhy a Staňka, v tomto pořadí. Pan poslanec Svoboda je na řadě.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Dovolte mi, abych promluvil ze zkušenosti člověka, který má s nominacemi něco za sebou. To, co tady říkáte, je hra. Hra, jak zastřít to, jak to funguje ve skutečnosti. Jsou země, které zvolí svého primátora nebo starostu a ten si nanominuje tým, který s ním vládne. A nese za to plnou zodpovědnost. A my tady vytváříme systém, kde se pokusíme někoho vybrat. Co to je nestraník? Já jsem celý život byl nestraník. Ale celý život jsem měl naprostou jasnu politickou orientaci a nikdy bych nehlasoval nebo nedělal něco, co jsou levicové úchytky, abych to řekl extrémně. A v tom případě můžu být vybrán? Můžu být vybrán levicovou vládou, když jsem nestraník? Nemůžu.

Co to je nezávislost nebo kvalita člověka? Jak ji posoudíte? Co vy víte, jaké má vazby k někomu, kdo ho jmenoval? Jak zjistíte, že není ve vztahu k někomu, koho jmenuje? Není to jeho manželka nebo registrovaný partner, ale má k němu vazbu? Ty výběry jsou prostě takové, že když ty lidi potom vidíte, tak vidíte, že ten důvod, proč byli vybráni, je ve velké většině případu ne odborný, ale nějaký vazebný. A to je to, s čím jsem bojoval, to je to, co jsem prohrál, a to je to, co prohrajete i vy, když to takto nastavíte. Bude to jenom postavené tak, že mohu vybrat, koho chci. Bez ohledu na cokoliv. Tyhle všechny body se dají – nechci říkat zfalšovat, ale jinak interpretovat. To je prostě chybný přístup. Tak to nemůže fungovat. Musí to fungovat na jediné věci: na osobní zodpovědnosti toho, kdo tu firmu, ten úřad řídí. (Předsedající: Čas!) Já jsem skončil. Děkuji. (Oživení v sále a potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji, i za přesné dodržení času. A další s faktickou pan poslanec Bláha, připraví se pan poslanec Staněk. Prosím.

Poslanec Jiří Bláha: Já bych chtěl dát prostřednictvím pana předsedajícího palec nahoru svému předčeřníkovi, protože je to přesně tak. My tady nastavujeme něco, co nebude fungovat. Každý, kdo někdy dělal nějaký konkurz do firmy, tak ví, že ani ta odbornost není to nejdůležitější. Nejdůležitější je něco navíc. Navíc tah na branku, umět se orientovat ve věcech, které jsem nikdy neznal, nepoznal, a umět hlavně řídit lidi, umět s nimi mluvit. Najít mezi nimi ty, na které se můžu spolehnout, tzn. nějaká empatie atd., atd. Řídit cokoli, ať malý kolektiv, nebo velký, vyžaduje nepřeberné množství dovedností a já bych tu odbornost zařadil někam uprostřed. Opravdu není důležitá. Důležité je, jestli se ten dotyčný chce tomu věnovat na sto procent. Takže nějaké přesné stanovené normy, jak budeme vybírat, nebudou fungovat.

Jeden nejmenovaný potravinářský řetězec tak dlouho vybíral, až vybral podvodníci, která obrala jak dodavatele, protože chtěla všimně za dodávky, tak obrala i tu dotyčnou firmu. Tak ji vytunelovala, že dotyčný obchodní řetězec skončil. Přesto, že za sebou měl padesáti, šedesátilétou tradici. Takže to jenom k tomu, jak chcete transparentně vybírat. Je to za mě nesmysl.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení pana poslance Pavla Staňka, zatím poslední faktická. Takže vaše dvě minuty.

Poslanec Pavel Staněk: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych se tedy vyjádřil ke dvěma předčeřníkům. Jednak ke kolegovi Michálkovi vaším prostřednictvím, kdy to, co tady popsal, tak s tím v zásadě souhlasím, jenom snad s výjimkou jedné věci, kdy to popsal trošičku idylicky – například jak budeme podporovat české chmelaře. Protože samozřejmě všechna rozhodnutí, která v té vlastnické politice vlastník a zase především veřejnoprávní vlastník udělá, tak musí odpovídat tomu, co umožňuje zákon o obchodních korporacích. Takže nemůžeme úplně bezhlavě si myslet, že uděláme jakékoli rozhodnutí, abychom podpořili kohokoliv v rámci nějakého společenského zájmu, a můžeme to takhle udělat. Takhle to bohužel nefunguje.

A co se týká kolegů Svobody a mého ctěného kolegy Bláhy, tak musím říct, že jsem si chvíličku případal prostřednictvím pana předsedajícího, jako bych poslouchal kolegy z Marsu. Protože dva roky jsem byl spoluodpovědný za fungování městských firem v Brně. Vybrali jsme v komisích z naprosto transparentních veřejných řízení skoro desítku manažerů, ale skutečně manažerů – nevybíráme lidi, kteří reprezentují politiky, vybíráme manažery a ti manažeři plní zadání. Takže jsou možná tato výběrová řízení, nominační zákon má smysl. Záleží samozřejmě na kritériích, která budeme na jednotlivé manažery klást, a jak je budeme následně při tom výběrovém řízení uplatňovat.

Tak tolik za mne. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byla zatím poslední žádost o vystoupení. Takže se rozhlédnu po sále, zdali je nějaký další zájem vystoupit. Žádný zájem nevidím, takže končím obecnou rozpravu. Táži se, zdali je zájem

o závěrečná slova. Pan ministr Kněžínek, pan poslanec Luzar? Nemáte zájem. Nezaznamenal jsem ani nějaké návrhy, o kterých bychom tady měli hlasovat, co se týče vrácení či zamítnutí, takže nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru jako garančnímu. Takže se podívám do sálu a táži se, jestli má někdo návrh na přikázání nějakému jinému výboru. Návrh nevidím, takže vás odhlaším, protože vidím žádost o odhlášení. Přihlaste se prosím znova svými hlasovacími kartami. (Poslanec Faltýnek naznačuje žádost o zagongování.) Zagonguji, chystal jsem se, pane předsedo, to udělat. Víte, že gonguje pravidelně, abych dal prostor všem se dostavit.

Myslím, že jsme se dostavili už v dostatečném počtu. Takže zahajuji hlasování. Kdo je pro přikázání hospodářskému výboru jako garančnímu? Kdo je proti?

Hlasování číslo 102, přihlášeno je 138 poslanců, pro 137, proti 0. Výsledek – byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru jako garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru, takže se táži, zdali má někdo návrh, abyhom přikázali tento návrh dalšímu výboru k projednání. Ano. Předseda poslaneckého klubu Pirátů Jakub Michálek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Já dávám ke zvážení, jestli by vzhledem k tomu, že se jedná o problematiku, kterou řeší Ministerstvo financí, které spravuje velkou část majetkových úcastí a má v gesci příslušný zákon o majetku státu, jestli to není i problematika, která by se měla probírat na rozpočtovém výboru.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dáváte ke zvážení, nebo to navrhujete?

Poslanec Jakub Michálek: Dávám tento návrh a rozhodne se to hlasováním.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Táži se, jestli je nějaký další návrh. Další návrh nevidím. Takže máme tady návrh, abyhom hlasovali o tom, že další výbor, který by návrh měl projednat, by byl rozpočtový výbor.

Takže zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 103, přihlášeno je 141 poslanců, pro 51, proti 3. Návrh byl zamítнут.

Takže tímto pro tuto chvíli v prvním čtení projednávání tohoto návrhu končím.

Přesuneme se k dalšímu tisku. Jedná se o

34.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 153/1994 Sb.,
o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů,
zákon č. 154/1994 Sb., o Bezpečnostní informační službě, ve znění
pozdějších předpisů, a zákon č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 240/ - první čtení**

Pardon, pane poslanče Profante, já jsem vás omylem odmazal, tak přihlaste ještě jednou do obecné rozpravy. (Jméno poslance Profanta předtím zmizelo z informační tabule.) Z pověření vlády návrh měl uvést premiér Andrej Babiš, nicméně pověřil ministra spravedlnosti Jana Kněžínka. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Děkuji, pane místopředsedo. Tento návrh novely zákona o zpravodajských službách, o Bezpečnostní informační službě a o Vojenském zpravodajství reaguje na aktuální společenský vývoj v oblasti, která souvisí s činností zpravodajských služeb, včetně vývoje v oblasti veřejné správy a rozvoje elektronizace, eGovernmentu. Jedná se v zásadě o několik dílčích opatření, která tedy mají vytvořit předpoklady pro efektivnější činnost zpravodajských služeb v zájmu ochrany zájmů a bezpečnosti ČR.

Jednou z novinek je, že ke stávajícímu oprávnění, podle kterého zpravodajské služby již dnes mohou získávat informace z evidencí vedených ústředními orgány státní správy, mají přibýt pravidla, podle kterých by v případech, kdy to bude důvodné, získávaly podobné informace i od orgánů územní samosprávy, které souvisejí tedy s činností územní samosprávy. Nově by měla být zavedena pravidla pro získávání informací od Generálního ředitelství cel, a to v zásadě v podobném rozsahu, v jakém dnes je možné takové informace získávat již od Finanční správy, od Generálního finančního ředitelství, a rozšíření možnosti, která už dnes existuje, získávat informace od bank o jejich činnosti, zejména tedy o tocích finančních prostředků. Samozřejmě ta souvislost je zřejmá. Jde zejména o boj proti mezinárodnímu terorismu.

V návaznosti na rozvoj elektronizace potom se předpokládá zpřesnění a rozšíření pravidel pro evidenční ochranu činnosti zpravodajských služeb. Jinými slovy, s tím souvisí i problematika krycích dokladů a vůbec tedy vytváření legendy pro to, aby zpravodajské služby mohly efektivně fungovat i na základě krycích dokladů tak, aby celá ta identita byla dostatečně věrohodná a nebylo možné její rozkrytí neoprávněnými osobami.

Další novinkou, která má přispět zejména k boji s mezinárodním terorismem, je potom vytvoření pravidelně aktualizované referenční databáze osob v digitální podobě, která v zásadě by měla být anonymizovanou evidencí fotografií osob, které jsou nebo mohou být spojeny s teroristickou činností, tak aby je bylo možné případně ztotožnit na základě jejich podobizny.

A posledním tematickým okruhem je potom sjednocení právní úpravy v oblasti používání odpolechů zpravodajskými službami, kde v současné době existuje jistá

disproporce mezi úpravou podle trestního řádu, podle kterého se používání odposlechů povoluje na čtyři měsíce, a úpravou platnou pro zpravodajské služby, kde toto povolení je platné pouze tři měsíce. V zásadě jde pouze o sjednocení této lhůty na tu lhůtu čtyřměsíční.

Vzhledem k tomu, v jaké době se nacházíme, jsem přesvědčen, že všechny návrhy, které se týkají posílení pravomoci zpravodajských služeb, jsou velmi dobré odůvodněné, jsou důvodné, a moc tedy prosím o to, aby ten návrh byl propouštěn do dalšího čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Vít Rakušan. Máte slovo. Prosím.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji vám, pane předsedající. Dámy a páновé, kolegyně, kolegové. Pouze na začátek i z pohledu tajných služeb se v této fázi jedná o maximum možného, co lze prosadit, nicméně samy tajné služby mají dlouhodobě ten názor, že zákon zabývající se jejich prací by si vyžadoval důkladnější revizi, vyžadoval by si kompletní novelizaci, a tady se stále bavíme pouze o dílčích aspektech tohoto, co by mohlo práci našich zpravodajců v té nové, poměrně turbulentní a stále se měnící době zjednodušit.

Já bych ještě rád v hlavních bodech shrnul principy navrhované novely. Doplnění oprávnění zpravodajských služeb o získávání údajů uchovávaných orgány samosprávy v souvislosti s výkonem samosprávy a stanovení povinností orgánů veřejné správy vyhovět za splnění zákonného podmínek žádosti zpravodajské služby o poskytnutí informací. Dále se jedná o posílení evidenční ochrany údajů tím, že nebude omezen výčet informačních systémů veřejné správy, z nichž se poskytují údaje o přístupu k evidenčně chráněným údajům. Dále, že evidenční ochrana údajů bude poskytována také informačními systémy, které využívají údaje z informačních systémů veřejné správy, a tím, že budou poskytovány také neveřejné nebo znepřístupněné údaje o přístupu k evidenčně chráněným údajům.

Zavedení možnosti pro zpravodajské služby získávat údaje od bank prostřednictvím jiného subjektu. O tom hovořil podrobněji pan ministr. Rovněž prodloužení doby pro povolení použití zpravodajské techniky Bezpečnostní informační službou a Vojenským zpravodajstvím na dobu čtyř měsíců popsal pan ministr ve své zprávě.

Zpravodajské služby rovněž usilují o posílení součinnosti poskytnuté ze strany orgánů veřejné správy při zřizování krycích prostředků a krycích dokladů zpravodajských služeb. Dalším bodem je vytvoření pravidelně aktualizované referenční databáze digitálních podob osob na základě databází, do kterých jsou již nyní oprávněny vstupovat.

Navrhované změny jsou odůvodňovány ze strany zpravodajských služeb rizikem nejednotného výkladu stávajících zákonného ustanovení v důsledku neustálené terminologie v zákonech upravujících vedení evidencí, registrů a informačních systémů. Dále za současného stavu nelze vyloučit, že část objemu dat bude

poskytována způsobem nikoliv dálkovým, což znamená sníženou účinnost evidenční ochrany v důsledku vyšší časové náročnosti tohoto klasického, tedy ne dálkového způsobu.

Ve vztahu k povinnosti orgánů veřejné správy poskytovat požadovanou informaci lze dovodit z principu dobré správy, že ten orgán nemůže bezdůvodně odmítout poskytnutí informace jinému státnímu orgánu. Toto odmítnutí musí být odůvodněno, například úpravou mlčenlivosti apod. Výnutilnost takové povinnosti je z pohledu předkladatelů v současné době nedostatečná. Bezproblémovému průběhu vyřizování žádostí zpravodajských služeb navíc brání výše uvedené historické srovnání se starší zákonnou úpravou. Ve vztahu k poskytování informací vedených v souvislosti s celou šíří veřejné databáze, nikoliv jen správy státní, ale i samosprávy, je nutno konstatovat, že potřebné informace lze v zásadě zjistit jinými prostředky získávání informací, ovšem zdlouhavým a neefektivním způsobem.

Dále poněkud zastarálá úprava krycích prostředků a krycích dokladů skrývá nebezpečí takové své aplikace, která by mohla právě tyto krycí a důležité prostředky ve svém důsledku prozradit.

Asi nejvíce diskutabilní částí, o které jistě může být vedena diskuze, je potřebnost vytvoření referenční databáze – tedy potřebnost deklarovaná našimi tajními službami – digitálních podob osob, které tedy ilustrují případy pohybu osob potenciálně spojených s terorismem, ve kterých zpravodajské služby mohou disponovat obrazovými záznamy zájmové osoby, ať už z vlastní činnosti, či od zahraničních partnerů, avšak jejich následná identifikace je dle názoru tajních služeb z důvodu absence výše popsaného nástroje časově znesnadněna.

Přes některé aspekty, které jistě mohou vyvolávat diskuse, které jsou legitimní, nejrůznější pozměňovací návrhy, například ve druhém čtení, jako zpravodaj tohoto zákona doporučují daný zákon k postoupení do dalšího kola legislativního procesu, tedy do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, to byl zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Vít Rakušan. Nyní tedy otvírám obecnou rozpravu a mám tady jednu přihlášku, pan poslanec Ondřej Profant. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ondřej Profant: Dobré poledne, vážená sněmovno, vážená veřejnost. Pan ministr nám to tu odůvodnil, vysvětlil nám, že potřebujeme vyšší efektivnost zpravodajských služeb apod. Nicméně co mně tady velmi chybí, je bavit se o tom, jaký je nad nimi civilní dohled. V současnosti je totiž velmi slabý. Oni např. mají povinnost používat spisové služby, ale když zjistíte, jestli je někdo kontroluje, jestli je používají, jestli s nimi nakládají správně atd., tak nekontroluje, protože to v zákoně ošetřeno nemáme.

Máme tu sněmovní komise samozřejmě pro zpravodajské služby, pro odpuslechy apod., tak to je docela dobré. No, problém je, že jsme schválili jejich rozšíření, aby tam byli zástupci všech politických stran v Poslanecké sněmovně, a za více než rok se to nestalo. To opravdu není kontrola, kterou by si takto citlivé téma zasloužilo.

Zvláště ne v momentě, kdy na jedné straně rozšiřujeme pravomoci zpravodajských služeb a na druhé straně naší nejvyšší ústavní činitelé zpochybňují jejich závěry. Asi všichni víme o tom, co prohlásil pan prezident, asi všichni víme, jak složitý vztah měl pan premiér s varováním NÚKIBu, jak několikrát otáčel svá tvrzení, a doted' je z toho velmi zmaten, co se vlastně stalo a co to znamená. Pořád se někde objevuje, že zakazujeme mobilní telefony. Popřípadě, jaké problémy má pan místopředseda Sněmovny Vojtěch Filip. Také varování, které sice nevznesla zpravodajská služba, ale vycházelo z informací od zpravodajských služeb.

Jak už naznačil zpravodaj, my jako pirátská strana máme největší problém s tou referenční databází digitálních podob osob. To je jednoduše řečeno velký bratr. Měli jsme to tady už jako přílepek k GDPR. A tady se v tom nadále pokračuje. A my proto nevidíme pro budování takovýcho šmírovacích databází, nevidíme důvod. Jak jsem řekl, pojďme se o tom bavit, ale v ten moment pojďme rozšiřovat ten civilní dohled, aby byl opravdu účinný, aby byl nezpochybnitelný, což tu dnes zcela viditelně není. Koneckonců my třeba kontrolujeme odpolechy, ale kdo kontroluje data z data detention, které povině dělají mobilní operátoři, kteří ukládají data? No nekontroluje to nikdo. Ta data jsou, policie a další instituce si k nim vyžádají přístup – a kdo kontroluje, jak se s nimi nakládá? No viditelně nikdo. Jsou uložena dokonce u soukromých subjektů, které jsme tím pouze zatížili.

Já souhlasím tady s tím, co tady již bylo řečeno, že tato legislativa je velmi zastarálá a potřebovala by koncepční změnu, ale tou koncepční změnou nesmí být pouze, že zpravodajským službám povolíme všechno, co chtějí. To musí být, že budeme budovat zpravodajské instituce pro 21. století, kde budou vyváženy zájmy demokratického právního státu a nějaké té efektivity v těchto věcech. Z těchto důvodů my prosíme – nebo vznáším návrh na vrácení k přepracování.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Já reflektoji váš návrh. A nyní tady mám jednu faktickou poznámku. Takže já požádám o vystoupení pana poslance Pavla Žáčka. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Pavel Žáček: Děkuji za slovo. Já jenom bych dodal k ctěnému předčeňkovi, že pochopitelně orgány Poslanecké sněmovny kompetentní se vyjádřily k tomu zpochybňování našich zpravodajských služeb. Myslím, že jsme opakován probírali i potřebu reagovat na novou situaci, která se dramaticky mění, na nové technologie. Proto si myslím, že určitý posun, byť to není komplexní změna našeho právního řádu, ve fungování zpravodajských služeb je namístě.

Myslím si, že velkým tématem je pochopitelně i ta kontrola. V této souvislosti, protože máme samozřejmě zkušenosť z minulosti, které nejsou příliš vábné, s čím je konfrontujeme, to je činnost Státní bezpečnosti a dalších komunisticky bezpečnostních složek. Tak jenom zmíním to, co doufám, že už je zažehnáno, uvidíme, že Ministerstvo vnitra v této době navrhovalo nařízení vlády, ve kterých měly být začernovány, nebo které měly být nezveřejňovány, a to i ve vědeckých pracích, jména příslušníků státní bezpečnostní agenturní sítě a dalších bezpečnostních složek nebo orgánů komunistické strany, které nás tady represivně postihovaly.

Připadá mi to samozřejmě v této situaci velmi, velmi zvláštní a velmi kontroverzní a je namísto to tady zmínit. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Takže zatím přihláška do obecné rozpravy. Rozhlédnu se po sále... nevidím žádnou další přihlášku, takže končím obecnou rozpravu. Táži se pana ministra, pana poslance zpravodaje Vítu Rakušanu, máte zájem o závěrečné slovo? Ano. Takže pan ministr ne, ale pan zpravodaj ano. Prosím.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji, pane předsedající. Žádné dlouhé závěrečné slovo. Pouze bych chtěl zrekapitulovat, jak ta poměrně krátká debata probíhala, a chtěl bych tedy upozornit na to, že zde byl vzesen návrh na vrácení daného návrhu k přepracování. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano, děkuji za připomenutí. Takže o tom návrhu, přesně jak jste říkal, budeme nyní hlasovat. Svolám poslance gongem do sálu. Mám žádost od odhlášení, takže vás všechny odhlásím a přihlaste se, prosím, znovu svými hlasovacími kartami. (Chvilku čeká.)

Tak. Já myslím, že můžeme pomalu hlasovat s tím, že tedy ještě jednou zopakuji pro ty příchozí vši, o čem budeme hlasovat.

Pan poslanec Profant navrhl vrátit předložený návrh navrhovateli k dopracování.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro vrácení předloženého návrhu k dopracování, stiskně tlačítko. Kdo je proti?

Hlasování číslo 104, přihlášeno 125 poslanců, pro 16, proti 74. Návrh byl zamítnut.

Takže nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro bezpečnost jako výboru garančnímu. A já se táži pléna, zdali má někdo jiný návrh na přikázání garančnímu výboru. Nemá.

Takže přistoupíme k hlasování, kdo je tedy pro, abychom předložený návrh přikázali k projednání výboru pro bezpečnost jako výboru garančnímu.

Zahajuji hlasování, stisknětě tlačítko, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 105, přihlášeno 132 poslanců, pro 131, proti žádný. Návrh byl přijat. Konstatuji tedy, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro bezpečnost jako garančnímu výboru.

Předseda Poslanecké sněmovny nenavrhl přikázat ten návrh dalšímu výboru. Takže já se táži opět do pléna, zdali má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru k projednání. Ano, předseda ústavněprávního výboru Marek Benda. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, ač jsem velkým příznivcem služeb a pokládám ten návrh v tuto chvíli za odpovídající, přesto si myslím, že je férové se zamyslet nad námitkami nebo pochybnostmi, které tady sdělil pan poslanec Profant, a doporučuji, aby bylo přikázáno i ústavněprávnímu výboru z hlediska ochrany základních práv a svobod, protože přece jenom při vší úctě k našim bezpečákům, oni občas jsou příliš vidící jednosměrně, příliš vidící jenom tím způsobem, že je třeba všechny hlídat, ale malinko zapomínají na to, že je třeba také hlídat sami sebe.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže pan poslanec Marek Benda, předseda ústavněprávního výboru, navrhl, abychom přikázali tento návrh také ústavněprávnímu výboru.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 106 přihlášeno 132, pro 116, proti 0. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru jako dalšímu výboru.

Tímto jednání o tomto tisku pro tuto chvíli končím. Přečtu dvě omluvy, než se dostaneme dále. Omlouvá se pan poslanec Julius Špičák, a to dnes mezi 13. a 14. hodinou z pracovních důvodů, dále se omlouvá paní poslankyně Pavla Golasowská od 13.30 do konce jednacího dne z osobních důvodů.

Nyní tedy přistoupíme k projednávání dalšího tisku a jedná se o vládní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 365/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 286, prvé čtení. Z pověření vlády návrh uvede ministryně financí Alena Schillerová, nicméně paní ministryně tady nejenom že není, ale nemám tady ani poznamenáno, že by byl pověřen někdo jiný projednáváním tohoto zákona, takže tento zákon tedy odložíme.

Dostaneme se tedy k dalšímu tisku a jedná se o

36.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 340/2006 Sb., o činnosti institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 297/ - první čtení

Z pověření vlády předložený tisk měla uvést ministryně financí Alena Schillerová, nicméně zde mám jiné pověření, pan místopředseda vlády a ministr vnitra Jan Hamáček pověřuje ministra spravedlnosti Jana Kněžínského, aby zde zastoupil paní ministryně Alenu Schillerovou. Takže máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Děkuji, pane místopředsedo. Ted' to asi bude trošku jednodušší, protože tenhle zákon, ten vládní návrh novely zákona o činnosti institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění, je v zásadě čistou transpozicí. Já k tomu můžu říct to, že už samotný ten zákon z roku 2006, který se

nyní navrhujete novelizovat, je v českém právním řádu trošku ne úplně vítaný. Česká republika ho tehdy přijala až na základě rozsudku Evropského soudního dvora, podle kterého tedy bylo konstatováno, že ačkoliv Česká republika vůbec nemá systém institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění zavedený, tak přesto je povinna tento úpravu přijmout. Tehdy se to vyřešilo tím, že se řeklo, že tyto instituce se nesmějí v České republice usazovat. To sice platí i nadále, ale jestliže Česká republika měla povinnost tento zákon přijmout a byla k jeho přijetí odsouzena Evropským soudním dvorem, tak má samozřejmě povinnost zohledňovat i další vývoj v evropské legislativě.

Nyní tedy se jedná o transpozici směrnic Evropského parlamentu a Rady z prosince 2016, která do toho systému, který ale v České republice nefunguje, a neuvažuje se aktuálně o jeho zavedení, zavádí úpravu systému správy a řízení těchto institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění, politiku odměňování, nové informační povinnosti vůči účastníkům tohoto pojištění a možnost přeshraničních převodů penzijních plánů.

Jak už jsem říkal, jedná se o čistou transpozici. Bohužel zároveň musím říct, že transpoziční lhůta pro přijetí této právní úpravy již marně uplynula v lednu tohoto roku. Ze všech těchto důvodů prosím o rychlé projednání tohoto jinak obsahově nekontroverzního návrhu, který vlastně nepřinese do reálného fungování v České republice žádné změny. V tuto chvíli děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak já děkuji panu ministru a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Jan Řehouněk. Prosím, pane poslance, máte slovo.

Poslanec Jan Řehouněk: Vážený pane předsedající, dámy a páновé, já jsem si tady procházel ty své poznámky a možná maximálně pana ministra Kněžínka doplním v tom, že my jsme tady tenhleto bod měli už na programu schůze někdy v druhém čtvrtletí minulého roku, kdy byl potom vyřazen ze schůze. To znamená, ta lednová lhůta marně uplynula teď už podruhé. Proto i já se připojím k tomu, abychom toto projednali v co nejkratší době, a proto si dovolím v podrobné rozpravě načít i po dohodě s Ministerstvem financí to, že bychom zkrátili lhůtu na projednání ve výborech ze 60 na 30 dnů.

Jinak si opravdu myslím, že k obsahu toho transpozičního zákona už není potřeba cokoli dodávat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano, děkuji, já reflektoji váš návrh, takže zkrácení lhůty na projednání o 30 dnů. Dobře. Takže nyní tedy otevím obecnou rozpravu, kam ovšem nemám žádnou přihlášku, takže se podívám, zdali se někdo hlásí. Nehlásí se nikdo, takže já končím obecnou rozpravu. Ptám se pana poslance Řehounka a pana ministra, zda mají zájem o závěrečná slova. Máte zájem? Nemáte zájem o závěrečná slova. Takže my se tedy nyní budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Nejprve rozhodneme o garančním výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo jiný návrh? Ne, takže přistoupíme k hlasování. Já tedy opět zagonuji a chvíličku vyčkáme... Tak já myslím, že většina poslanců je zde.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro, aby byl návrh přikázán rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu, stiskněte tlačítko. Kdo je proti?

V hlasování číslo 107 přihlášeno 138 poslanců, pro 120, proti 0. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Takže já se opět táži do pléna, zdali má někdo návrh přikázat tento návrh nějakému dalšímu výboru. Žádný návrh nevidím.

Takže nyní budeme hlasovat o návrhu zpravodaje pro první čtení pana poslance Jana Řehounka, který navrhuje, abychom zkrátili dobu na projednání tohoto zákona ve výboru z 60 dnů o 30 dnů, tedy na 30 dnů. Budeme o tomto návrhu hlasovat.

Kdo je pro, stiskněte tlačítko. (Dotaz z pléna.) Zkrácení, ano. Kdo je proti?

V hlasování číslo 108 přihlášeno 138 poslanců, pro 83, proti 18. Návrh byl přijat, takže projednávání ve výboru bude zkráceno o 30 dnů. Tímto tedy pro tuto chvíli projednávání tohoto tisku končím.

Vrhneme se tedy na další tisk. Jedná se o

37.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 72/2000 Sb., o investičních pobídkách a o změně některých zákonů (zákon o investičních pobídkách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 298/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministryně průmyslu a obchodu Marta Nováková. Paní ministryně, prosím, ujměte se slova. Zároveň se připraví jako zpravodaj pro první čtení poslanec Vojtěch Munzar, který je již připraven za stolkem. Takže paní ministryně, máte slovo.

Ministryně průmyslu a obchodu ČR Marta Nováková: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně a vážení páni poslanci. Dovolte mi, abych uvedla novelu zákona o investičních pobídkách, jejíž součástí je i související změna zákona o zaměstnanosti. Návrh zákona byl před předložením vládě, která jej projednala 26. září 2018, dlouhodobě diskutován s odborníky z praxe, se svazy i dotčenými rezorty.

Dosavadní nastavení systému investičních pobídek bylo spojeno především s potřebou snížit nezaměstnanost. Toto zaměření však již dlouhodobě neodpovídá aktuálnímu stavu našeho hospodářství. Investiční pobídky je proto potřeba poskytovat jen velmi výjimečně a primárně na projekty s vysokou přidanou hodnotou pro Českou

republiku, popř. na projekty s lokací v nejvíce hospodářsky postižených regionech České republiky.

Předložená novela přinese zejména tyto změny:

1. Za účelem posílení racionalizace budou veškeré žádosti o investiční pobídky před jejich rozhodnutím podléhat schválení vlády. Bez toho nebude investiční pobídka poskytnuta.

2. Zvýší se pružnost celého systému investičních pobídek a jeho provázanost s konkrétní hospodářskou situací v České republice, neboť dojde ke kompetenčnímu rozdělení systému mezi zákon a nařízení vlády. Z důvodu možnosti uplatňování slevy na dani z příjmu jsou investiční pobídky jediným programem podpory, který je upraven zákonem, a proto se navrhuje převedení pouze některých parametrů podporovaných investic do prováděcího předpisu.

3. Budou také investiční pobídky dostupné pouze pro projekty s vyšší přidanou hodnotou, kdy způsob posouzení vyšší přidané hodnoty bude vymezen nařízením vlády. Předpokládá se, že investice bude spojená především s kvalifikovaností prováděné práce, podílu výzkumu a vývoje a bude muset být zajištěna předepsaná mzdová úroveň u podporovaného subjektu.

4. Předpokládá se zlepšení dostupnosti investičních pobídek především pro menší lokální české podnikatele snížením vstupních limitů.

Předkládaná novela zákona posílí roli vlády jak v obecné rovině při určování blížích parametrů podporovaných investic, tak i v individuálním posuzování jednotlivých investičních projektů. S ohledem na hospodářské dopady udělovaných investičních pobídek a potřebu důkladně zhodnotit adekvátnost požadované podpory vůči přenosům jednotlivých projektů se tato úprava jeví jako velmi žádoucí.

Závěrem mi dovolte, vážené paní poslankyně a páni poslanci, požádat vás o podporu tohoto zákona jak v prvém čtení, tak i v rámci následujícího legislativního procesu v Poslanecké sněmovně. Chtěla bych říci, že současný zákon je skutečně přežitý a novela je velmi nutná. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byla paní ministryně Marta Nováková. Než dám prostor panu zpravodaji, přečtu jednu omluvu. Pan poslanec Petr Pávek se omlouvá mezi 12.30 a 14.00 z důvodu jednání ve volebním kraji.

Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení poslanec Vojtěch Munzar. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Vážená paní ministryně, dámy a pánové, já dnes vystoupím dvakrát. Vidíte, že jsem už přihlášen na tabuli, protože jednou chci vystoupit jako zpravodaj a podruhé abych vás seznámil se svým osobním pohledem na investiční pobídky. Nejdříve tedy vystoupím se zpravodajskou zprávou.

Jak řekla paní ministryně, tento zákon mění úplně filozofii investičních pobídek. Původní zákon o investičních pobídках, který je platný dodnes a má být novelou

změněn, měl de facto tři hlavní cíle. Tím prvním byla podpora investic do regionů s nižším ekonomickým výkonom, druhým obecným cílem bylo snižování nezaměstnanosti prostřednictvím tvorby pracovních míst a konečně třetím cílem byla snaha řešit nedostatek domácího kapitálu.

Je samozřejmé, že třeba tvorba nových pracovních míst z důvodu růstu ekonomiky, a víme, že mnoho firem dnes má problém získat zaměstnance, tak to vedlo předkladatele k novelizaci zákona, i když si můžeme říkat, jestli jde opravdu o novelu, nebo o nový zákon jako takový, protože dochází ke změně v téměř šedesáti místech a i v rámci meziresortního připomínkového řízení se objevovaly poznámky, zda by nebylo smysluplnější řešit stav vytvořením normy zejména nové.

Takže ta novela nahrazuje tyto tři původní cíle novými, které si kladou za cíl zlepšení flexibility rozhodování o podpoře dle aktuálních podmínek hospodářské situace, zahrnutí mezi orgány rozhodující o podpoře vlády, za druhé zvýšení přidané hodnoty – to deklarují předkladatelé, to není můj názor – podporovaných projektů, deklarováný ústup od projektů s nízkou přidanou hodnotou a za třetí zachování intenzivnější podpory v hospodářsky slabších regionech. K tomu je třeba připomenout, že investiční pobídky pro technologická centra a centra strategických služeb se dostaly do zákona v roce 2012. Od tohoto roku bylo přijato celkem 502 žádostí o podporu, z toho 8 žádostí bylo z oblasti technologických center a 22 z oblasti center strategických služeb.

Nově navrhovatelé navrhují zacílit investiční podporu na projekty s vyšší přidanou hodnotou, a to posílením podpory technologických center a center strategických služeb a zavedením zpřísněných podmínek pro podporu výrobních projektů. Zároveň zachovat zvýšenou podporu v hospodářsky problémových regionech, zlepšit dostupnost pobídek pro malé a střední podnikatele a zlepšit pružnost systému investičních pobídek ve vztahu k aktuální hospodářské situaci. Proto se například ruší podmínka počtu pracovních míst a nahrazuje se podmínkou, že 80 % zaměstnanců musí dosáhnout průměrné mzdy v kraji v kombinaci s jednou ze dvou dalších podmínek, bud' uzavření smlouvy o spolupráci s výzkumnou organizací nebo vysokou školou v oblasti aktivit výzkumu a vývoje a alespoň 10 % zaměstnanců s vysokoškolským vzděláním, nebo podíl alespoň 2 % zaměstnanců věnujících se výzkumu a vývoji.

Hlavní téžiště novely tedy leží v podpoře právě technologických center a center strategických služeb. Ale protože podle předkladatelů sleva na daní z příjmu, která je hlavní investiční pobídkou, není pro centra dostatečně motivační – přímo cituji z důvodové zprávy –, tak vláda přichází se změkčením podmínek týkajících se například omezení výpočtu pracovních míst v celé společnosti na provozovnu, zvýšení limitu finančního příspěvku apod. Nebo se nová pracovní místa mohou obsazovat i dlouhodobě rezidenty pobývajícími v Evropské unii, tedy těmi, co žijí v jiných státech Evropské unie.

Pro další projednávání je třeba si uvědomit, že i v tomto sektoru strategických služeb a technologických center se dnes nedostává v České republice dostatečných kvalifikovaných pracovníků. Navíc z důvodu digitalizace a globalizace se jedná zrovna o služby, které jsou velmi snadno přemístitelné. Proto je třeba si klást

v prvním čtení otázku, jak tato podpora bude efektivní, zda nebude dále vysávat pracovní trh, kde už dneska je nedostatek kvalifikovaných zaměstnanců. Za druhé je třeba si klást otázku, zda po vyčerpání investiční pobídky nejsou tato technologická centra a centra strategických služeb snadno přemístitelná.

Zároveň je tady třeba připomenout, že kromě investičních pobídek technologická centra a centra strategických sdílených služeb jsou dnes již přímo podporována dotacemi z operačního programu Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost.

Předkladatelé předpokládají větší flexibilitu v reakci na hospodářský cyklus. To umožní vládě rozhodovat o nastavení bližšího provádění některých podmínek zákona o investičních pobídkách prostřednictvím prováděcího právního předpisu, nařízením vlády, což tady zmínila paní ministryně, protože nařízení vlády a jeho změna je méně časově náročná. Tak to odůvodňují, a to například zúžením podporovaných typů investičních akcí, minimální výši pořízení dlouhodobého hmotného a nehmotného majetku, minimální počet vytvořených pracovních míst, konkrétní způsob prokázání vyšší přidané hodnoty, minimální limity pro strategickou investiční akci a maximální výši finančního příspěvku na pořízení majetku při strategické investiční akci. A právě to je velmi významná změna – posílení role vlády jako toho posledního arbitra. Vláda by totiž podle návrhu novely měla právo investiční pobídku neudělit zájemci i při splnění podmínek.

Bohužel se debata v odborných kruzích kolem tohoto zákona zúžila zejména na tuto otázku, zda má být v rozhodování nějaký automatismus na základě splnění kritérií, nebo přidělení pobídky bude politickým rozhodnutím, protože o tom se také v tomto zákoně rozhoduje. V tomto ohledu se na to liší názor třeba Svazu průmyslu a dopravy nebo Hospodářské komory. Ale je to hlavně diskuse o tom, kdo bude rozhodovat o konkurenčních výhodách plynoucích z udělení takové investiční pobídky, protože každá investiční pobídka nabízí příjemci konkurenční výhodu.

Podle mě by bylo významnou chybou zužovat diskusi o tomto zákoně jenom na otázku, kdo o tom bude rozhodovat, ale měli bychom se právě zabývat tím, jestli nabízet někomu takto konkurenční výhody, zda vůbec a za jakých podmínek.

Jak je vidět, dámy a páновé, budeme tady rozhodovat o investičních pobídkách, které jsou zejména z tohoto pohledu dotačním titulem, a jeho kritériích, protože tak jak je zákon koncipován, se jedná o speciální dotační titul, nic jiného.

V tomto prvním čtení bychom se dnes měli zabývat zejména potřebností takového dotačního titulu a jeho efektivitou při navrhovaných kritériích.

V rámci meziresortního připomínkového řízení se objevila řada zásadních obecných připomínek směřujících právě na samou podstatu zákona, které stojí za to znát, a považuji za vhodné vás s nimi seznámit. Zejména jde o připomínky Ministerstva financí, které se podivným řízení osudu změnily v průběhu projednávání ze zásadních na doporučující. Šlo o připomínky argumentačně silné a poměrně zásadního charakteru, proto je zde přednesu.

Ted' citace. "Ministerstvo financí je toho názoru, že návrhu změny systému v poskytování investičních pobídek musí předcházet důkladná analýza stávajícího fungování systému, zejména vyhodnocení jeho přínosu a nákladů, motivačního účinku, nezbytnosti a tak podobně, a až poté musí být stanoveny konkrétní cíle,

kterých má být dosaženo, a v konečném kroku jakou vhodnou formou a jakými způsoby jich lze dosáhnout. Komplexnímu posouzení je nutné podrobit fungování systému i z hlediska jeho stávající formy, tedy zákonné úpravy. Jsme si vědomi, že takové vyhodnocení není jednoduché, nicméně po témař dvaceti letech účinnosti zákona nezbytné. Opakovanými novelizacemi, kdy nově navržená kritéria a změny nejsou hlouběji podloženy či zdůvodněny (pro ilustraci lze uvést jako příklad nastavení kritéria deset procent podílu vysokoškolských zaměstnanců), není jisté, že bude dosaženo kýženého cíle, tedy obecně stanovené vyšší přidané hodnoty investic a zlepšení inovačního potenciálu České republiky či podnikatelského prostředí, což jsou cíle sice obtížně definovatelné, ale splnitelné, a tedy i vyhodnotitelné. Výsledkem je, že ať budou cíle naplněny nebo nenaplněny, bude vždy následovat další novela. Tímto způsobem budou dílčí změny zákony vždy pouze reakcí na aktuální situaci. Zároveň těmito změnami roste náročnost administrace procesu státu na jedné straně a obtížnost orientace v systému včetně s tím souvisejícího zatížení příjemců četnými kontrolami na straně druhé."

Ministerstvo průmyslu a obchodu se k tomu postavilo docela svéráznným způsobem, a to tvrzením, že k takové analýze je zapotřebí velké množství dlouhodobě kvantifikovaných ekonomických dat, přičemž součástí těchto dat musí být i konkrétní data od příjemců investičních pobídek, která vlastně nejsou k dispozici. Což mi přijde zvláštní, pokud tady už dvacet let funguje zákon o investičních pobídkách, že MPO při navrhování takto zásadního zákona, o kterém vlastně my budeme rozhodovat, o dotačním titulu, který obnáší pro vaši představu zhruba tři a půl miliardy korun ročně, tři a půl miliardy korun daňových poplatníků, nemá potřebná data, aby vytvořilo analýzu, zda je to potřeba, zda je to efektivní a podobně.

Jinými slovy, proč jsem vám to chtěl. Chtěl jsem vám ukázat, že i Ministerstvo financí chtělo důkladnou analýzu, zda mají investiční pobídky nějaký smysl, a bližší zdůvodnění kritérií. A MPO se k tomu postavilo tak, že je třeba rychle přijmout novelu a analýza by byla příliš zatěžující. K této připomince Ministerstva financí se připojil i předseda Legislativní rady vlády, kde – zase citace: RIA se v rámci definice problému venuje nefunkčnosti stávajícího nástroje investičních pobídek, jako řešení předkládá pouze variantu nulovou, což je stávající stav, která je pro řadu věcných důvodů odmítnuta, a navrhovanou. Opomíjí tak možná řešení ve vztahu k naplnění cílů. Žádáme proto u takto významné novely mající dopady na podnikatelské prostředí a veřejné rozpočty o rozšíření nebo vysvětlení, proč nebyly další varianty zvažovány.

MPO se k tomu zase postavilo zcela vágně.

Ministerstvo financí ve svých připomínkách i pokračovalo, že určení vyšší přidané hodnoty, což je ten hlavní argument předkladatelů, je velmi obtížné, jak sám předkladatel uvádí. Proto nebyla zvolena optimální varianta, jak od sebe odlišit projekty s nízkou a vyšší mírou přidané hodnoty, nýbrž ta jediná relativně přijatelná a zároveň alespoň zdánlivě spravovatelná. S ohledem na obtížná nastavitelná kritéria vyšší přidané hodnoty by měla být zodpovězena zásadní otázka, zda je tato forma, zákon o investičních pobídkách, vůbec vhodná pro tento typ podpory a podporovaných projektů. K pochybnostem přispívá i samotný materiál, například svým tvrzením, že sleva na dani z příjmů, která je hlavní investiční pobídkou, není

pro centra dostatečně motivační – je to dokonce v důvodové zprávě, obecná část, B, 1.1. –, nebo konstatováním, že zásadním problémem investorů je mimo jiné nedostatek kvalifikované pracovní sily, který se očekávaným přílivem zacílených investic ještě zhorší.

Tak tolik velké výhrady Ministerstva financí k tomuto zákonu. Jak vidíte z uvedených přípomínek, není zcela jednoznačné, že uvedená novela je tou optimální variantou a také jedinou možnou a správnou variantou. Chybí zcela vyhodnocení varianty zrušení investičních pobídek jako zákonného dotačního titulu, jako relevantní varianty. A také u dopadů do podnikatelského prostředí neobsahuje dopady do ekonomiky regionu, do jeho zaměstnanosti a do fungování stávajících okolních firem a jejich konkurenčeschopnosti. Protože to je ta konkurenční výhoda, kterou investiční pobídka dáváme jedné firmě na úkor ostatních v regionu. Vše se předkládá pouze jako pozitivní dopad. Je to, jako kdybyste postavili dotovanou hospodu a napsali, že tam klienti se dobře najedí a zvýší to popularitu vašeho města, ale zároveň zapomněli, že tím přetáhnete klienty těm ostatním, co vám platí daně, a ty byste klidně mohli zavřít. Spiš z toho je patrná snaha udržet tento dotační titul za každou cenu. Když už nemí udržitelná jeho stávající podoba, tak je zde snaha ho kompletně celý změnit, ale ponechat možnost utratit tři miliardy daňových poplatníků ročně. A myslím si, že o tom je celý tento návrh zákona.

Ale já to rozvedu i svým politickým názorem v obecné rozpravě. Možná by stálo za to přemýšlet, zda by tyto miliardy nenašly smysluplnější uplatnění.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak to byl zpravidla pro prvé čtení pan poslanec Vojtěch Munzar. Já nyní otvírám obecnou rozpravu, do které se přihlásili dva poslanci, a opět pan poslanec Vojtěch Munzar, přípraví se pan poslanec Jan Skopeček. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji za čas, že jsem si mohl vyměnit podklady. Teď se na to podívám z jiného úhlu než ve své zpravodajské zprávě. Představím vám svůj osobní a politický názor.

Investiční pobídky právě díky získávání konkurenčních výhod jednoznačně křiví trh. Prinášejí výhodu těm, kdo pobídku obdrží, oproti těm, kteří ji nedostanou. Ti pak mohou nabídnout levnější služby, výrobky nebo například mohou dát i vyšší mzdy a přetahovat zaměstnance v době, kdy je nedostatek pracovníků. Příjemci investičních pobídek tak za podpory státu kanibalizují ostatní podnikatele a firmy v regionu. (Poslanec se odmlčel kvůli přetravávajícímu hluku v jednacím sále a očekává zásah předsedajícího.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak já vás požádám o klid, vážené paní poslankyně, poslanci, aby se pan poslanec mohl v klidu vyjádřit. Tak prosím.

Poslanec Vojtěch Munzar: Dokonce se jednoznačně ani neprokázalo, že by investiční pobídky vedly k nárůstu obchodních příležitostí pro stávající české firmy

v okolí, což je i obsahem té důvodové zprávy. Není divu, že většina podnikatelů považuje investiční pobídky za nefér prostředí a nefér hru, protože většina podnikatelů si na pobídky nesáhne a ani o tom neuvažuje. Investiční pobídky jsou tedy neefektivním nástrojem a nástrojem diskriminačním. Investiční pobídka z mého pohledu má smysl jen opravdu ve velmi mimořádných případech, například při získání opravdu mimořádné obchodní příležitosti, například kdyby Česká republika chtěla přitáhnout Silicon Valley na naše území nebo pokud by nějaký region byl postižen nějakou katastrofou a bylo by zde potřeba rychlých investic. Otázkou právě je, jestli dokážeme výjimečnost a mimořádnost zaškatulkovat do jednotných podmínek a jednoho zákona.

Zastánici investičních pobídek tvrdí, že pobídky potřebujeme, protože soutěžíme s ostatními státy a pobídky jsou naší konkurenční výhodou. Investice jako takové samozřejmě přicházejí do mnohých států i bez pobídek. Rakousko, Norsko, Velká Británie, to jsou státy, které investiční pobídky téměř neposkytují, jak přiznává i samo MPO ve zprávě RIA.

Já jsem přesvědčen, že naší konkurenční výhodou než investiční pobídky by mělo být něco jiného: nízké daně, snížení povinných odvodů, stabilní a přátelské podnikatelské prostředí, nízká úroveň regulací, efektivní státní správa a kvalitní infrastruktura. To by bylo konkurenční výhodou našeho státu. To by pomohlo všem, nejenom těm, kteří k nám chtějí přijít, ale i těm stávajícím firmám a podnikatelům, kteří tady podnikají. A netrvalo by to pouze po dobu získání speciální investiční pobídky.

Od nízkých daní stabilního a zejména přátelského prostředí, od nízké úrovně regulací, od efektivní státní správy a kvalitního rychlého rozvoje infrastruktury se v posledních letech velmi, ale opravdu velmi vzdalujeme. Atmosféra v podnikatelském prostředí spíše houstne a stát utahuje šrouby a pak nějakým vybraným firmám dává dotace či investiční pobídky. Ale na druhou stranu MPO vymýslí, jak někomu poskytnout tyto výhody a subvence.

Já tady chci zmínit, že dotační tituly využívá pouze necelé procento podnikatelů. A investiční pobídka, jak už jsem tady řekl ve své zpravodajské zprávě, není nic víc než dotační titul definovaný zákonem. Nic jiného to není. Červencový průzkum Hospodářské komory ukázal, že 70 % podnikatelů má názor, že investiční pobídka je zbytečné pokřivení trhu a nepřijatelné zasahování státu do férového podnikatelského prostředí. Podle průzkumu Asociace podnikatelů a manažerů společně např. s Centrem pro občanské svobody a podnikatelskými odbory nezískala investiční pobídka žádná firma do 50 zaměstnanců. Nula. Takže investiční pobídky jsou nástrojem, jak zvýhodnit pouze ty velké firmy, a to na úkor těch malých.

Předkladatelé tvrdí, že stávající investiční pobídky již neplní svůj účel a jsou překonané, že nejsou efektivní a že zvyšovaly nedostatek pracovníků na trhu a přispívaly k malému růstu produktivity. S tímto tvrzením předkladatelů já souhlasím a souzním. Ale místo toho, aby předkladatelé a MPO a vláda využili příležitost k diskusi o tom, zda vůbec investiční pobídky mít, či nemít, anebo je mít jenom jako opravdu mimořádný nástroj, místo toho se jen mění zaměření investičních pobídek a dotační titul, který stojí tři miliardy korun ročně, zůstává. Jenže mimořádnost

nedokážete zaškatulkovat. Dopředu těžko dokážete definovat přesné podmínky mimořádnosti a výjimečnosti. Takže jsme skutečně svědky pouze změny dotačního titulu místo diskuse nad jeho významem.

Na pozadí tohoto zákona bublá spor mezi úřednictvem a vládou – kdo má být tím konečným arbitrem, kdo bude rozhodovat o tom, komu se poskytne konkurenční výhoda, tedy investiční pobídka. Do návrhu zákona se dostal mechanismus, že konečné slovo má vláda, která nějak rozhodne o tom, zda ten, kdo splní podmínky, pobídku dostane, či ne. Trochu to potom připomene takovou dětskou říkanku. Tomu dala, tomu taky, tomu málo, tomu nic. Na druhou stranu bude vláda nést politickou odpovědnost za své rozhodnutí. Naproti tomu úřednictvo a třeba Svaz průmyslu a dopravy, jehož členové jsou častými příjemci dotací, podporují automatismus. Splňte definované podmínky a máte nárok na dotaci, tedy pobídku. Je to transparentní, ale bez politické odpovědnosti.

Tento spor ukazuje v plné nahotě, jak jsou dotační tituly škodlivé. Největší spor se totiž vede o to, kdo bude o poskytnutí výhody rozhodovat. Efektivita a potřebnost jde stranou. Jsme tedy ve schizofrenní situaci. A já se ptám, jestli by fungovaly firmy i bez investičních pobídek, protože dostávají zahraniční firmy pobídky, ale dostávají i české firmy investiční pobídky, ty velké. Zda by i bez investičních pobídek podnikaly na území České republiky. (Velký hluk v sále.) Samozřejmě že ano. U zejména velkých firem, které mají základnu v České republice, se to předpokládá. A bylo by bez investičních pobídek jejich fungování ztrátové? Pokud ano, tak přece nemohou své podnikání stavět na dotacích. Pokud ne, tak se jedná pouze o ziskání konkurenční výhody nad ostatními, a to na úkor všech daňových poplatníků.

A proto znova kladu otázku. Jsou tedy investiční pobídky efektivní? Neměly by se spíše zrušit? A stanou se efektivní po předkládané změně?

Vláda tvrdí, že chce podporovat primárně odvětví s vyšší přidanou hodnotou. To na první pohled není špatná myšlenka. Zcela vážně. Ale podívejme se na to, jak se to přenáší do praxe. Vláda si vybrala technologická centra a centra strategických služeb. Mimochodem to jsou služby, které mohou odejít velice rychle a nenáročně do jiné země po skončení investiční pobídky. Rychle dokážete přesunout servery, data, know-how a vlastně i zaměstnance. Skoro lusknutím prstu.

V důvodové zprávě se píše, že sleva na dani z příjmu, která je hlavní investiční pobídkou, není pro centra dostatečně motivační. Proto vláda přichází se změkčením podmínek pro tato centra týkajícím se například výpočtu pracovních míst ve společnosti na provozovnu, zvýšení limitu finančního příspěvku, nebo se nová pracovní místa mohou obsazovat i rezidenty dlouhodobě pobývajícími v Evropské unii, tedy cizinci. Což je pikantní v situaci, kdy se na nás i na mě osobně obracejí firmy, které již centra sdílených a strategických služeb mají, že aktuálně mají nedostatek kvalifikovaných českých pracovníků na trhu práce a žádají v souvislosti se změnou zákona o zaměstnávání cizinců o zjednodušení, aby se mohli více vozit a zaměstnávat zahraniční pracovníky. (Trvale velký hluk v sále.) Takže jim to teď ještě navíc budeme platit. A zase ta nová centra budou kanibalizovat ta ostatní, co se týká pracovníků.

A to nechávám stranou snahu vlády o kontinuální navýšování státních zaměstnanců o další tisíce, což také vysvádí další zaměstnance. Vláda se tak rozhodla být luxem pracovního trhu. Kdo to ovšem v budoucnu zaplatí? Ti co, slevu na dani nedostanou. (Řečník vyčkává, až pomine hluk v sále.)

Já vím, dámy a páновé, je tu trochu hluk...

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já vám rozumím. Páni poslanci, paní poslankyně, vážení členové vlády, já bych chtěl poprosit o klid v jednacím sále, případně přeneste svá jednání mimo tak, aby pan poslanec mohl pokračovat v klidu. Děkuji.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Já vím, že jsem možná na vás příliš dlouhý, ale přece jenom se jedná o zásadní změnu zákona, která stojí ze státního rozpočtu tří miliardy korun, a já vám chci přednест všechny argumenty, které k tomu mám, takže děkuji za vaši pozornost.

Jednou z dalších základních nových podmínek je, že alespoň 80 % zaměstnanců bude mít hrubou mzdu na úrovni průměrné hrubé mzdy v kraji. To je prý doklad té vyšší přidané hodnoty. Ve skutečnosti díky investiční pobídce si ten příjemce může dovolit dát větší platy za stejnou službu než obdobná firma v okolí bez pobídky, v době rekordně nízké nezaměstnanosti, kdy je nedostatek pracovníků, a opět dojde ke kanibalizaci pracovní sily díky investičním pobídкам. A otevřenou otázkou zůstává, kdy některé své zaměstnance nahradí agenturními pracovníky, aby jim ten průměr vyšel.

A takto bychom mohli pokračovat a já bych mohl pokračovat dále a dále, nehledě na to, že vybraná centra a centra strategických služeb mají možnost čerpat přímé dotace operačního programu Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost. Na to se mnohdy zapomíná.

Takže abych to shrnul. Vláda se zcela jednoznačně hlásí k tomu, že stávající systém pobídek je špatný, neefektivní a dávno překonaný. Za to jí patří pochvala. Opravdu. Ale však místo aby využila tento prostor k vážné diskusi o zrušení investičních pobídek a o jejich mimořádnosti a o diskusi o celkové konkurenceschopnosti České republiky a přátelskosti podnikatelského prostředí, tak se vymýslí, jak zachovat dotační titul. Sice pružnější, protože jeho konkrétní parametry by se měly měnit nařízením vlády, ale jedná se pouze o dotační titul. Je to tedy lepší, než to je, ale mnohem horší, než by být mohlo. Tato novela zákona je pouze snahou o zachování zákona za každou cenu v situaci, kdy původní norma a schéma podpory projektů jsou již překonány. Jde o snahu uměle udržet při životě investiční pobídky ve chvíli, kdy jejich původní deklarovaný cíl, nezaměstnanost, přestal být problémem. Je opravdu potřeba znova zvážit, a toho jsme tady my, zda a jak pobídky udílet, či případně neudílet. Takto vytvořený zákon, v jehož důvodových zprávách je zdůrazňována urgentnost jeho přijetí a zastaralost stávající normy, jen vybízí k tomu zákon v tu chvíli zcela zrušit a nový podrobit zcela nové diskusi. Obhájit či neobhájit jeho podobu od samého počátku. Myslím, že to dlužíme po letech fungování investičních podmínek daňovým poplatníkům.

MPO na řadě mít přiznává otevřeně překonanost stávající normy. To je věc, na které panuje mezi námi shoda. Pojďme tedy investiční pobídky ve stávající formě dotačního titulu zrušit a nově se bavme, když použijí slova pana kolegy Bláhy, společně nad čistým stolem. Zrušme alespoň jeden nástroj, který křiví trh.

Protože nebyla vládou prozkoumána možnost zrušení investičních pobídek a jejich nahrazení pouze mimořádným nástrojem, uvažoval jsem, že navrhnu vrácení novely k přepracování. Nakonec nenavrhnu. Nechci prodlužovat existenci stávajících investičních pobídek, protože jsou opravdu špatné. Místo toho navrhu ve druhém čtení pozměňovací návrh vedoucí ke zrušení tohoto zákona. A právě proto, abychom bez pasti zažitych schémat dotačních titulů, ve kterých se pohybujeme, mohli uvažovat o tom, jak bychom tento mechanismus případně využili, či nevyužili.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Vítám všechny v poslední části dnešního jednání. A prosím s faktickou poznámkou pana poslance Bláhu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, kolegové, já děkuji Vojtovi za úvod. Určitě se s ním s řadou věcí shodnu, máme názor podobný, pracujeme v hospodářském výboru. Já doufám, že díky tomu, že to MPO otevřelo, o tom budeme moci diskutovat a posunout to do té roviny.

Já bych chtěl jenom upozornit na jednu věc, kterou bychom si měli uvědomit a kterou tady nikdo neříká. Pod rouškou prosperity a stoupajících peněz, odměn atd. jsme se dostali do roku 2019, který jsme pro podnikatele odstartovali v tom nejhorším slova smyslu. Narostly nám energie o 20 %, o 150 % nám narostly investiční peníze, tzn. úroky z peněz, které si firmy půjčí, nekontrolovaně se nám zvedla mzda a v kombinaci se smrtelnou kombinací dnes již vysokých, nebo vždycky vysokých odvodů za zaměstnance jsme se dostali úplně někam jinam, než kam jsme chtěli. Chybí nám kvalifikovaná pracovní síla a tu nenahradíme tím, co je tady předesíláno, nákupem ze zahraničí. Většinu dnešních firem tvoří firmy do devíti zaměstnanců. Tam není možno nabrat někoho z druhé strany světa. Takže co se stalo od Nového roku? Firmy zastavují rozvoj, zastavují investice, zastavují inovace, neberou nové zakázky, ruší i staré zakázky. A vězte tomu, že do pár let se to projeví v tom, že bude pokles ekonomiky, tím i pokles pracovních míst. Takže to je výzva MPO, abychom se nad tím zamysleli a společně našli právě ty podpůrné programy, jak to celé posunout.

Jinak abychom nemuseli zavádět plošné dotace nebo – (Předsedající upozorňuje na čas). Tak já se přihlásím ještě jednou. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a nyní prosím do rozpravy pana poslance Skopečka. A znova bych požádal sněmovnu o klid. Prosím.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji za slovo. Já velmi v krátkosti de facto shrnu to, co tady říkal můj předčeňk kolega Vojtěch Munzar, zpravodaj.

Já jsem přesvědčen, že investiční pobídky by měly skončit zcela, nikoliv že bychom měli hledat cesty, jakým způsobem tento intervencionistický způsob chování se státu k trhu modifikovat. Podle mého názoru investiční pobídky vytvářely a vytvářejí nefér konkurenční prostředí, kdy na jedné straně často bohatší velké zahraniční firmy získávají výhody, jako jsou daňové prázdniny nebo dotace na pracovní místo, zatímco malé a střední české podniky, které si s nimi mají konkurovat, samozřejmě nejenom že tyto investiční pobídky nedostanou, nejenom že si na ně nesáhnou, ale de facto i formou daní ty velké korporace, které mají to štěstí, tak je vlastně subvencují.

Malé české firmy jsou v daleko horší pozici než bohaté velké korporace, které dostávají dotace ze státního rozpočtu. Často jsou to firmy, které mají větší obrat, než je objem celého státního rozpočtu, a to už na první pohled ukazuje, že to žádnou logiku nemá.

Problémem České republiky přece není velká nezaměstnanost, tedy že bychom měli lákat do České republiky další a další zahraniční korporace a dotovat jim pracovní místa. Problémem české ekonomiky je nedostatek českého kapitálu, nedostatek firem, které jsou ve vlastnictví českých podnikatelů, a vysoký problém zejména v době krize je odliv dividend z České republiky do zahraničí, kdy si právě ty zahraniční korporace, které tady investičními pobídkaři dotujeme, stahují zisky do zahraničí. Nechci snad navádět k tomu, že bychom tento odliv dividend měli regulovat, to v žádném případě. Pokud jsme dali investorovi šanci investovat v České republice, tak se musíme smířit s tím, že si vybírá zisky a ne všechny reinvestuje v České republice, ale část z nich si stáhne do zahraničí. Nicméně abychom tento trend zvrátili, tak je potřeba pomáhat českým podnikatelům, malým podnikatelům, středním firmám, aby sílili, aby se zvětšovali, aby byli úspěšnější a jednou se stali třeba také mezinárodními korporacemi, které budou fungovat na vícero trzích a jednoho dne budou těmi, kteří budou čerpat dotace ze svých zahraničních filiálk do České republiky.

Čili pokud chceme řešit nedostatečnost českého kapitálu v české ekonomice, pak je třeba, aby Ministerstvo průmyslu a obchodu přišlo s takovými opatřeními, která budou zlepšovat podnikatelské prostředí v České republice, která budou snižovat administrativní a regulatorní záťez zejména malým a středním podnikatelům, kteří se s tím samozřejmě potýkají daleko více než velké korporace, které na to mají mnohem větší zdroje a lidský kapitál. Čili naším cílem by nemělo být vylepšovat investiční pobídky tak, aby je dostávaly v uvozovkách lepší zahraniční firmy, ale naším cílem by mělo být kultivovat podnikatelské prostředí v České republice tak, aby tady fungovali jak čeští, tak zahraniční podnikatelé bez jakýchkoli subvencí, bez toho, aniž bychom toho či onoho podnikatele zvýhodňovali, ale aby si to tito podnikatelé rozdali mezi sebou na trhu bez jakýchkoli regulací a bez toho, že bychom někomu uměle vytvářeli jakoukoli výhodu. To by mělo být cílem Ministerstva průmyslu a obchodu. To by vedlo k tomu, že zde bude sílit český kapitál, což je pro naši ekonomiku opravdu naprosto zásadní a důležitá věc a cíl. A myslím si, že bychom se na něm

všichni mohli shodnout a tento socialistický intervencionistický způsob zasahování do trhu definitivně zrušit.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji za pozornost. S faktickou poznámkou je přihlášen opět pan poslanec Bláha. Než dorazí k mikrofonu, rád bych vám sdělil, že se nám omlouvá pan první místopředseda vlády a ministr vnitra Jan Hamáček z dnešního dne z pracovních důvodů. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Bláha: Já už jenom krátce. Mně se libí, jak kolegové umí skvěle mluvit o tom, co by se mělo, ale zapomínají na to, co se udělalo. Takže já jen připomenu. Milionářská daň zavedená v době minulých vlád, nebudu jmenovat, nemí to potřeba, tak přetrvává do dneška, což vyčítám ministryni financí, a nikdo ji nechce zrušit. A jenom abyste věděli, ta milionářská daň postihuje právě ty nejmenší živnostníky, protože platí tu milionářskou daň z investic, tzn. koupí-li stroj, tak z toho zaplatí tu milionářskou daň. Tak to je podpora toho podnikání. Já dám podnět na MPO, aby se tím zabývali a opravdu jsme to odstranili.

Já bych jenom ještě k dotacím a investicím. Včera jsem se zúčastnil zasedání Asociace malých a středních firem, kde byli různí zástupci malých asociací. A jeden z největších breků tam byl, že právě nedosáhnou na ty dotace, že třeba i takové odvětví, jako jsou nanotechnologie, nejsou schopné vstoupit do těch dotačních projektů a hrozně by se jim hodil nějaký výzkumný program. Já jsem samozřejmě o tom přemýšlel a teď mě kolegové motivovali. Myslím si, že jedna z věcí, kterou bychom mohli přesunout z těch investic, je společný výzkum pro všechny firmy, tzn. udělat společné financování výzkumu a sdílení těch výzkumných věcí. Samozřejmě našla by se řada dalších možných inovací, ale jedno je jasné. Prostě to, jak dneska fungují dotace a investiční pobídky, je nesmyslné. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji za dodržení času. Prosím pana poslance Skopečka, který se jako další přihlásil s faktickou poznámkou, v tuto chvíli poslední. Prosím.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji za pozornost. Já bych se chtěl zeptat svého kolegy předčešníka, co myslí tou milionářskou daní, jestli tím myslí solidární přírůžku, kterou navrhovala opozice zrušit při nedávném projednávání daňového balíčku, což jeho hnutí ANO spolu s celou koalicí neprohlasovalo. A chtěl bych se zeptat, jak hlasoval kolega Bláha, nebo jakou milionářskou daň myslí, jestli je to solidární přírůžka, nebo cokoliv jiného, protože teď si na ni stěžuje, ale ve chvíli, když jí mohl zrušit, tak celý jeho klub spolu s vládní koalicí byly proti. Tak jenom bych si to chtěl ujasnit, co tím pan kolega chtěl vlastně říci.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím, abychom se obraceli na kolegy poslance prostřednictvím předsedajícího, a v tuto chvíli pozvu do rozpravy pana poslance Ferjenčíka, který je rádně přihlášen.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Piráti nejsou velcí fanoušci investičních pobídek, nicméně je potřeba říct, že ten návrh vylepšuje současný stav. V tuhle chvíli platí nějaký zákon, který je podle našeho názoru horší než ten navrhovaný, už třeba ve vztahu k přidané hodnotě předmětu pobídek, takže z toho důvodu my podporujeme, aby tento návrh prošel do dalšího čtení. Jinak si ale myslíme, že vláda by se prioritně měla zaměřit na jiné oblasti. Kolega Martínek například intenzivně diskutuje i třeba s ministerstvy myšlenku, že by začínající podnikatelé dostali slevu na sociálním pojištění, jako mají třeba Polsku, což by razantně zjednodušilo podnikání v ČR a vstup do podnikání. My jsme navrhli zvýšení slevy na poplatníka, a aby všichni zaměstnanci zaplatili na daních o pět tisíc korun ročně méně a zůstalo jim to ve výplatě. To jsou také věci, co prostě podporují ekonomiku, a myslíme si, že by měly mít větší prioritu než investiční pobídky. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. To je v tuto chvíli veškerá rozprava. Pokud se do rozpravy nikdo další nehlásí, obecnou rozpravu končím a ptám se, zda je zájem o závěrečná slova. (Ano.) Paní ministryně, prosím.

Ministryně průmyslu a obchodu ČR Marta Nováková: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já jsem si pozorně vyslechla všechny námitky, které tady zaznívaly, a chtěla bych říci v závěru jedno. Vláda ČR a já osobně si velmi dobře uvědomujeme, jak problematický je současný zákon, a pro mě osobně je to opravdu velmi obtížné, když investiční pobídky podle současného zákona chodí k mému schvalování. Mě opravdu nikdo nemůže podezírat z toho, že bych chtěla křivit trh. Já jsem osobně, než jsem vstoupila do vlády, podnikala v několika firmách, které patřily do kategorie malé a střední, a přesně vím, co znamenalo, když přišly firmy s investičními pobídkami.

Chtěla bych říci, že jsme zvažovali i to, jestli zákon zrušit, anebo připravit jeho takto zásadní novelu, a i po diskuzi se zaměstnavatelskými a podnikatelskými svazy jsme se rozhodli, že uděláme novelu právě proto, abychom jednak mohli – neříkám, že museli, ale mohli v některých případech vyrovnat podmínky s okolními zeměmi nebo se zeměmi, které by nám mohly v některých investicích konkurovat, a na druhé straně abychom opravdu mohli ošetřit ty skutečně mimořádné situace, které mohou přijít, a vláda by pro to měla mít vytvořeny podmínky. Není skutečně nejmenší zájem křivit trh a masivně poskytovat investiční pobídky z pohledu této vlády. Potřebnost takového zákona si myslím, že je, a proto ho v této novele tedy předkládáme, a rozhodně není cílem utráct peníze daňových poplatníků.

Ještě bych se možná zmínila ke snižování administrativní zátěže. Na investiční pobídky je pod MPO zřízena organizace CzechInvest a už v tuto chvíli právě s cílem

snižovat investiční pobídky na minimum snižujeme poměrně výrazně počty pracovníků a i zaměření této agentury.

Takže já bych opravdu chtěla apelovat na vás, abyste tomuto zákonu jak v tomto prvním čtení, tak i následně dali podporu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za toto závěrečné slovo. Mám tady s faktickou poznámkou pana poslance Ferjenčíka, ale není možno již vystupovat, ale předpokládám, že chcete říct něco, co není k tématu. (Sděluje, že se chce opravit.) Ano, prosím.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já jsem se chtěl jenom opravit. Já jsem ve svém projevu řekl kolegu Tomáše Martínka, ale měl jsem na mysli kolegu Martina Jiránka.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a nyní prosím se závěrečným slovem pana zpravodaje.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Já si myslím, že jednoznačně investiční pobídky trh křiví, protože budť ta firma, co získává konkurenční výhodu, nemusí například platit daně, má daňové prázdniny, tak může konkurovat tím, že nabízí své služby a své výrobky za nižší cenu, nebo může nabízet díky této výhodě vyšší platy, a tím vysává z okolí pracovníky a pracovní trh. Takže jednoznačně investiční pobídky křiví trh. Proto bychom se měli zabývat v dalších čteních efektivitou výběc investičních pobídek. Paní ministryně tady říká, že zvažovali variantu zrušení investičních pobídek. Bohužel nebyl úplně dodržen zvyk, že by tato varianta, i když třeba jako odmítnutá, s důvody, pro byla odmítnuta, byla součástí důvodové zprávy a našich podkladových materiálů.

Jenom chci zdůraznit opravdu, že to není nic, co by mířilo na mimořádné situace, tento zákon, protože míří na podporu čistě technologických center a center sdílených služeb, která rychle, jednoduše, můžete přesunout někam do zahraničí, protože jak jsem tady řekl, servery, know-how i pracovníky můžete jednoduše přemístit z ČR, takže otázka je, jestli skutečně podporou těchto služeb se zvýší efektivita. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. Mám za to, že nebyl předložen žádný návrh, který bychom měli hlasovat nyní, na vrácení či zamítnutí, a tedy se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru jako garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Není tomu tak. V tom případě bychom přistoupili k hlasování. Já myslím, že jsou vesměs všichni přítomní.

Takže já zahajuji hlasováním a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Já vám děkuji. V hlasování číslo 109 je přihlášeno 150 poslanců a poslankyň, pro 134, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru? Pan poslanec Munzar, poté pan poslanec Skopeček.

Poslanec Vojtěch Munzar: Já bych chtěl navrhnut ještě rozpočtový výbor, protože se bavíme o třech miliardách korun ročně, které jsou dopadem do státního rozpočtu zejména na straně příjmů, pokud jsou daňové prázdniny. Takže si myslím, že i rozpočtový výbor k tomu má co říci. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan poslanec Skopeček měl stejný návrh, takže již nebudeme... Je ještě nějaký jiný návrh na další výbor? Pokud tomu tak není, přistoupíme opět k hlasování.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro přikázání rozpočtovému výboru. Kdo je proti? Děkuji.

V hlasování číslo 110 je přihlášeno 150 poslanců a poslankyň, pro 70, proti 10. Návrh nebyl přijat, takže jsme nepřikázali dalšímu výboru.

Mám za to, že nezazněly návrhy na zkrácení či prodloužení lhůty, takže projednávání tohoto bodu končí a uvidíme se u něj v druhém čtení. Já vám děkuji.

A nyní zde mám avizováno, že by chtěl vystoupit pan poslanec Richter s nějakou opravou. Prosím.

Poslanec Jan Richter: Děkuji, pane předsedající. Dámy a páновé, rád bych uvedl na pravou míru svoji chybu ve sněmovním dokumentu 2042, kdy jsme hlasovali usnesení o hospodaření poslaneckých klubů, kde jsem omylem uvedl rok 2018 namísto roku 2019. Tímto se omlouvám a pro stenozáznam bych rád zaznamenat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pro záznam je to zaznamenáno. Doufám, že to nepovede k nějakému zpochybňování a všichni jsme věděli, že hlasujeme o pravidlech pro tento rok.

A nyní bych otevřel další bod, jímž je bod číslo

38.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2003 Sb.,
o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže
a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže),
ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení
soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 293/1993 Sb.,
o výkonu vazby, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 299/ - prvé čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr spravedlnosti Jan Kněžínek.
Prosím, ujměte se slova.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předložený návrh novely zákona o soudnictví ve věcech mládeže, trestního řádu a zákona o výkonu vazby bezprostředně navazuje na směrnici Evropského parlamentu a Rady z 11. května 2016, o procesních zárukách pro děti, které jsou podezřelými osobami v trestním řízení, kde implementační lhůta je 11. června 2019. V souvislosti s touto směrnicí se navrhují několik legislativních opatření, která v zásadě mají za cíl posílit práva osob mladistvých, popřípadě dětí a/nebo osob, které jsou blízké věku mladistvých, v trestním řízení. Konkrétně má jít o to, že mladistvý získá oprávnění sám si navrhnut osobu opatrovníka, který mu následně bude ustaven pro účely trestního řízení.

Dochází k rozšíření poskytování nutné obhajoby mladistvému, a to až do doby, kdy dosáhne věku 21 let, za předpokladu, že trestní řízení proti němu začalo v době, kdy ještě byl mladistvý, a tedy se nachází ve věku blízkém věku mladistvých. Podle našich kalkulací půjde o nutnou obhajobu u zhruba 250 osob ročně, což vyvolá náklad na veřejné rozpočty zhruba čtyři miliony korun.

Mezi další změny, které se navrhují, potom patří i rozšíření informací, které jsou mladistvému, popřípadě jeho zákonnému zástupci nebo opatrovníkovi v rámci trestního řízení poskytovány, tak aby byl náležitě poučen. Patří sem informace, respektive poučení o stadiích trestního řízení, o úloze orgánů činných v trestním řízení, o právu zákonného zástupce nebo opatrovníka účastnit se jednání ve věcech mladistvého, o ochraně soukromí mladistvého apod. Tato práva mladistvému náleží již podle současné úpravy, nicméně není o nich speciálně poučován.

Další změnou je potom zakotvení pravidla, podle kterého osoba, u které není jisté, zda dosáhla věku osmnácti, popřípadě patnácti let, tak aby byla považována za osobu odpovídající tomu věku, to znamená za mladistvého, popřípadě za nezletilého, do doby, než se případně prokáže opak. Oč jde. Jde v podstatě o výjimečné případy, kdy se už z nějakých důvodů nepodaří nebo zatím není známa skutečnost o tom, jaký je věk pachatele trestného činu, protože třeba nemáme jeho doklady, nedokážeme ho v tu chvíli ztotožnit. Je to potom předmětem znaleckého zkoumání. Nicméně do doby, než se prokáže opak – a on tvrdí, že je mladistvý –, na něj bude jako na mladistvého pohliženo. Zakotvení preference pořizování audiovizuálního záznamu během

výslechu, tak aby bylo zřejmé, že ten výslech probíhá v souladu s pravidly pro provádění výslechu.

Další změnou jsou potom dílčí změny v úpravě zjišťování poměru mladistvého a povinné vypracování zprávy o osobních, rodinných a sociálních poměrech a životní situaci mladistvého, tak aby soud rozhodoval na základě veškerých relevantních skutečností.

V oblasti výkonu vazby se potom navrhuje prodloužení oddělení umístění mladistvého od dospělých osob ve vazbě i poté, co takový vazebně stíhaný dosáhne věku osmnácti let, za předpokladu, že to není v rozporu s ostatními vazebně stíhanými mladistvými, to znamená, aby se nepromíchávali mladiství s ostatními staršími vazebně trestně stíhanými, což by samozřejmě mohlo být nějakým důvodem k tomu, čemu říkáme někdy kriminální infekce.

V oblasti trestního řádu potom dochází k explicitnímu vymezení skutečnosti, že obviněný musí být poučen o svých právech s přihlédnutím k aktuálnímu stadiu trestního řízení, to znamená v zásadě zpřesnění poučovací povinnosti.

Návrh zákona, bude-li přijat tak, jak byl předložen, zajišťuje plnou implementaci předmětné směrnice a já moc prosím o jeho propuštění do dalšího čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro první čtení paní poslankyně Helena Válková. Prosím.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Milé kolegyně, milí kolegové, tady to, aspoň z mého zpravodajského, řekněme, postoje, bude celkem jednoduché, protože my máme lepší ještě právní úpravu, než vyžaduje ta směrnice, která byla přijatá, v mnoha ohledech, takže ji pouze doplňujeme tam, kde není buď dostatečně přesná, nebo dostatečně konkrétní. V podstatě ji neúplně rozšiřujeme, ale prohlubujeme, jestli mi dovolíte tentle výraz.

Pan ministr tady řekl ty hlavní oblasti. Já bych k tomu doplnila, že od přijetí zákona o soudnictví ve věcech mládeže v roce 2003, který nabyl přesně před patnácti lety účinnosti, v roce 2004, bude k tomu také vědecká konference v květnu, tak nejdříve neznatelně, teď už velmi výrazně klesá kriminalita mládeže registrovaná, jak násilná – to se tady občas neslyší – tak mravnostní a nejvíce majetková. My si myslíme, že se nám možná přesouvá do oblasti virtuální, nebo nevím, jestli všechny delikty, kterých se tam dopouští mladiství a nezletilí, by se daly označit jako činy jinak trestné nebo trestné činy, ale rozhodně tento pokles je znatelný v celé Evropě. Takže nejsme výjimkou, u nás o to výraznější, že máme tu speciální normu. Čili v tomto ohledu my tady víceméně implementujeme něco, co máme už upravené sami, nicméně jsme k tomu nuceni a ta úprava výsledná by měla být ještě hlubší a propracovanější.

To jediné, na co bych chtěla upoutat vaši pozornost, spočívá v tom, že v současné době, jak víte, migrující svět s sebou nese i migrující děti a mladistvé. A zkušenosti z těch jiných, vesměs západoevropských cílových zemí ukazují, že někdy nelze

přesně zjistit, jestli tomu dítěti je osm, devět, čtrnáct, patnáct. Tak v takovém případě se přikláníme k tomu, že mu ještě těch patnáct není, a u mladistvých, že mu ještě těch osmnáct není. Ale dá se to změnit, jakmile se samozřejmě prokáže opak. A teď víme ze zkušeností rakouských a německých kolegů, že ty metody, které se používají, jsou už také lepší a dá se to zjistit velice dobře. Na začátku tomu tak před třemi lety nebylo.

A to poslední, a pokud by někdo z vás řekl, proč umisťovat mladistvé zvlášť na celý, když jim už bude devatenáct nebo dvacet – my to máme do osmnácti – tak upozorňuji, že je tam formulace "když je to vhodné". Čili nemusí to být obligatoričně vždy. A já myslím, když budete mít dotazy, tak se zeptáte. Jinak to není žádná reforma, žádná velká novela, nic se nezmění a máme to upravené už, myslím, velmi dobré i tak.

Ještě, jestli můžu poprosit. Právě s ohledem... mohu, pane místopředsedo? Děkuji. Zapomněla jsem na závěr vás požádat, abyste zvážili, já to tedy navrhují, zkrácení projednání ve výboru o třicet dní, protože tato novela, myslím si, tak mnoho času vašeho nepotřebuje. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji, nicméně musím podotknout, že tento návrh musí zaznít v obecné rozpravě a tu jsem ještě neotevřel. Takže nyní otevím obecnou rozpravu, do které je přihlášen pan poslanec Ondráček. Prosím.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Páni dva ministři, kolegyně, kolegové, asi vím, že to není zrovna materiál, který byste si důkladně prostudovali a na který byste kladli velký důraz. V podstatě pan ministr řekl, že se jedná o implementaci směrnice Evropského parlamentu a Rady z května 2016 a že nám lhůta končí už za pět měsíců. Pojmenoval ty základní oblasti, na které je implementace směřována, na ty tři základní zákony. A paní zpravodajka v podstatě řekla, že máme dobrý zákon o soudnictví ve věcech mládeže, který v mnohem předčí podobné zákony, které mají, řekněme, některé jiné evropské státy Evropské unie. A že je v podstatě pouze vylepšujeme.

Já jsem na to vylepšování někdy trošku háklivý, protože ono to, co vždycky vylepšujeme, se nakonec ukáže, že ten, jak se tomu říká, tuning není vždycky potřeba, a někdy to naše vylepšování zanáší do našeho právního systému dost problémů a nepochopení. A já si na některé ty věci, které v předkládaném materiálu jsou, dovolím upozornit.

Bыло zmíněno, že při vymezení pojmu, kdo se rozumí dítětem mladším 15 let – a teď my to víme, že to je ta osoba, která ještě do spáchání toho činu jinak trestného nedovršila věk 15 let, ale jsou to dále osoby, u nichž není možné bez důvodné pochybnosti určit, že v době spáchání činu jinak trestného dovršily 15. rok věku. A stejně tak to je u kategorie osob mladistvých, tzn. osoby mezi 15. a 18. rokem věku.

Bыло zmíněno, že u nás s tím zásadní problém není, ale přece moc dobře vzpomínáme a máme možnost vidět díky sociálním sítím, jak někteří mladí chlapci, kteří přišli v nedávné době do Evropské unie a mají vousy jak 40letý chlap, možná

ještě lepší, tak prohlašují, že jim je 12, 13 roků. Všichni se narodili 1. 1. 20.. – a teď samozřejmě věk, který je pro ně vhodný, aby se s nimi podle evropského práva tak zacházelo. Takže máme prokazatelně muže ve věku – ne prokazatelně. Máme v Evropě muže, kteří svým vzhledem, stavbou a vším ostatním připomínají muže ve věku 20 až 25 let, ale my jim vystavujeme, tím myslím Evropská unie, vystavujeme doklady, že to jsou 13leté děti. Někdy je posiláme i mezi ty naše 13leté děti, pak se divíme, že tam jsou formy šikany a šikanovního jednání. Takže my tímto způsobem vlastně říkáme, že pokud budeme mít takové osoby jednou na našem území a nebudeme-li schopni bez důvodných pochybností okamžitě zjistit, že se jedná o osobu starší 15, resp. 18 roků, tak vždycky uposlechneme to, co nám ten člověk říká. Takže vždycky bude říkat: jsem mladší 15 roků, jsem mladší 18 roků, aby se s ním samozřejmě tak nakládalo, protože to je pro něho výhodnější.

Podíváme-li se na další věc, podíváme se na § 42 Práva mladistvého, popř. § 42a Nutná obhajoba mladistvého, to je celé nově koncipováno a uvádí se, a teď si poslechněte ten relativní protiklad: V případě podle odstavce 1, teď myslím o nutné obhajobě, musí mít mladistvý obhájce až do dovršení 21 let věku, považuje-li to soud v přípravném řízení, státní zástupce za vhodné s přihlédnutím k dosaženému stupni rozumové, mravní vyspělosti mladistvého a k okolnostem případu. Takže my usoudíme, že mu je sice 19, 20 roků, ale že není tak rozumově a mravně vyspělý, aby pochopil smysl našeho trestního řízení, a proto mu necháváme advokáta, obhájce, a samozřejmě já s tím plně souhlasím. Pokud někdo nemá na to, aby vnímal složitost trestních předpisů České republiky, protože ji nevnímáme ani my dospělí, tak my mu toho advokáta, obhájce necháme.

Na druhou stranu se ale v § 42 Práva mladistvého uvádí, a poslouchejte, jestli ten mladistvý, který je ve věku mezi 15. a 18. rokem, toto je schopen pochopit. Jestli byste to pochopili vy jako dospělí. A měl bych s tím možná problém někdy i já. Mladistvého je též třeba poučit o stadiích trestního řízení, o úloze orgánů činných podle tohoto zákona během těchto stadií, o právu zákonného zástupce nebo opatrovníka mladistvého být poučen o právech, která mladistvému náleží. Dále to je o právu zákonného zástupce nebo opatrovníka mladistvého účastnit se těch úkonů, kterých se může podle zákona účastnit mladistvý. Dále mladistvého musíme poučit o ochraně jeho soukromí v trestním řízení, o povinnosti orgánů činných podle tohoto zákona se zvlášť pečlivostí objasňovat a dokazovat příčiny jeho provinění a skutečnosti významné pro posouzení jeho osobních, rodinných a jiných poměrů a nutnosti konat hlavní líčení a veřejné zasedání v jeho přítomnosti, nejde-li o řízení proti uprchlému. A ve vhodných případech – ve vhodných případech, nevím, co jsou vhodné případy, a to se mě kolegové, kteří mají specializaci, teď myslím kolegové policisté, kteří mají specializaci na vyšetřování trestné činnosti mládeže, ptali, co budou ty vhodné případy. Tak ve vhodných případech je potřeba mladistvého poučit i o tom, že může být vzat do vazby jedině tehdy, nelze-li účelu vazby dosáhnout jinak. Že rozhodnutí o vzetí do vazby musí být rádně odůvodněno. Dále o trvání vazby, o přezkoumání důvodů vazby atd. O podmírkách pro podmíněné prodloužení a další věci.

Takže my na jednu stranu říkáme, že existují mladiství, kteří nejsou schopni pochopit po dosažení plné zletilosti smysl trestního řízení, a necháváme jim obhájce,

a na druhé straně poučujeme kategorii mladistvých, osoby mezi 15. a 18. rokem tak, nebo poučujeme taky dospělé, že mají problém to pochopit. Proč to má provádět orgán činný v trestním řízení, policie, když taková osoba musí mít obhájce? Přece obhájce je od toho, aby toto poučení svému klientovi dával, ať to dělá. My tady napišeme, že je povinen ho poučit. Samozřejmě mladistvý řekne: Já jsem poučen nebyl. Nebo: Já nevím. Takže to zas budou orgány činné v trestním řízení psát.

Zákonný zástupce nebo opatrovník. Orgány činné podle tohoto zákona jsou povinny bez zbytečného odkladu poučit zákonného zástupce nebo opatrovníka mladistvého o právech, která mládeži naleží, pominou-li důvody, atd. Zase těm orgánům činným v trestním řízení nakládáme na hrb! Udělejte, zajistěte, vy jste povinni poučit! A když ne, dáváme tomu, kdo obhajuje práva takové osoby, proti níž se trestní řízení vede, a je jedno, jestli to je osoba mladistvá, nebo dospělá, právo na to, aby pak podával stížnosti na postup policejního orgánu.

V § 55 Zjištění poměrů mladistvého se například praví: Orgány činné podle tohoto zákona uloží zjištění poměrů mladistvého příslušnému orgánu sociálně-právní ochrany dětí, která, je-li to vhodné – která, je-li to vhodné – zapojí do zjišťování poměrů mladistvého zákonného zástupce nebo opatrovníka. A orgány činné v trestním řízení se specializací na mládež se mě zeptaly: A bývalý kolego se specializací na trestnou činnost mládeže, kdy je to vhodné a kdy ještě to vhodné není? Je to vhodné vždy? Nebo to vhodné není? Proč zase takový pojem, je-li to vhodné? Tak bud' nastane situace, kdy to je povinnost, anebo to povinnost není. Ale tady zase je: je-li to vhodné, tak konejte. A orgány činné v trestním řízení se specializací na mládež se ptají: Zdeňku, a kdy je to vhodné? Porad' nám! Ty jsi ten zákonodárce, který tam tyto paskvily přijímá!

A podíváme-li se na výkon vazby, bylo to zmíněno. Mladiství se umisťují do cel odděleně od ostatních a to platí i tehdy, dovrší-li mladistvý ve výkonu vazby 18. rok svého věku, odůvodňují-li to jeho osobní poměry a není-li to v rozporu s nejlepšími zájmy ostatních společně umístěných mladistvých. Jaké jsou nejlepší zájmy ostatních společně umístěných mladistvých, si neumím představit, ale vím, jaký je stav vězenství v České republice a vazebních věznicích. Pan ministr by to jistě velmi, velmi dobře popsal, jak máme naplněnost asi na 108, možná už 110 % a praskají nám věznice včetně vazebních ve šveh.

Takže já chápou, že se jedná o implementační normu, kterou je potřeba shrbit se a zase přijmout něco, co nám Evropská unie vnukuje na základě směrnice Rady Evropy... směrnice Evropského parlamentu a Rady, ale já si dovolím říci, že ne všechno, co z Evropského parlamentu přichází, a Rady Evropy, je dobré pro české právo. A jak bylo zmíněno paní zpravodajkou, zákon o soudnických věcech mládeže je dobrý. Máme ho v mnoha případech lepší, než je. A proč stále dokola vylepšovat něco, co už dobré je? A chápou, jaké jsou tam ty podmínky. Ale na druhou stranu zase vím, jaké podmínky připravíme nebo jaké nejasnosti přijdou pro orgány činné v trestním řízení. A teď myslím policejní orgány, ale i státní zástupce, popřípadě soudce se specializací na trestnou činnost mládeže.

Dovolím si tedy navrhnutou zamítnutí tohoto zákona hned v prvním čtení, byť vím, že většina z vás pro to hlasovat nebude. Ale já se nemíním podvolovat kdejakému nesmyslu, který přichází z Evropské unie! Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Registruji váš návrh. A nyní prosím pana poslance Bendu, který je přihlášen do rozpravy. Teď se mi přihlásila paní poslankyně Adámková, poté co jsem vás vyzval. Chci se zeptat, jestli dáte přednost případně... Prosím paní poslankyni Adámkovou s faktickou poznámkou.

Poslankyně Věra Adámková: Vážený pane místopředsedo, dámy a páновé, dovolte, bude-li tento návrh přijat v prvním čtení, jako další výbor bych navrhl výbor pro zdravotnictví. A to proto, že víte velmi dobře, že v soudnictví otázka určení věku toho daného pachatele bývá někdy velmi klíčová. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Já si to zaznačím. A nyní tedy prosím pana poslance Bendu.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, páni ministři, vážené dámy, vážení pánové. Stává se mi to jednou za dvacet let, možná za padesát, ale výjimečně musím souhlasit s komunistickým poslancem panem kolegou Ondráčkem. Obávám se, že má do značné míry pravdu. A to hned ve třech otázkách.

Za prvé, a už jsme o tom dneska dopoledne jednou hovořili. Zase. Směrnice přijatá podle důvodové zprávy, směrnice přijatá 11. května 2016, účinná od 10. června 2016 a datum implementace 11. června 2019. Kdy přichází vláda s tímto návrhem zákona do Poslanecké sněmovny? 8. října 2018. Naprostý standard. Dva a půl roku to trvá exekutivě. A tohle je fakt jako neuvěřitelně jednoduchá věc. A pak se přijde do Sněmovny a začne se říkat, musíme zkracovat lhůty na 30 dnů. A ve věci, kterou podle mého názoru opravdu nepotřebujeme, a tady má paní zpravodajka naprostou pravdu v tom, že naše soudnictví ve věcech mládeže funguje velmi dobře a řekl bych na rozdíl od trestné činnosti dospělých, kde je to mnohem složitější, tak v té trestné činnosti mládeže a nedospělců to funguje fakt velmi dobře a jsme velmi vepředu před řadou zemí EU.

Takže první zloba tak trochu na ministra, který... Já vím, že on za to osobně nemůže, protože on v té době byl ministrem čtyři měsíce, ale spíš na to ministerstvo. Prostě ta exekutiva se fakt musí naučit. A už jsme se tady dneska o tom bavili, jestli nějaká novela jednacího rádu nemá říct prostě, jestli chcete směrnici, musíte ji přinést aspoň osm měsíců dopředu. Osm měsíců je minimální lhůta, kterou běží dnešní legislativní proces, když se všichni snažíme, a když se nic, nic nezablokuje, nic se nezbrzdí ve výborech. A není možné opravdu přicházet s tím, že za půl roku, za tři měsíce, někdy i za měsíc potřebují mít implementaci. Tak to je první poznámka.

Druhá poznámka. Zajímalo by mě, kdo to vyjednával a jakým způsobem to vyjednával. Kdo je zodpovědný za exekutivu. Kdo byl zodpovědný za exekutivu v minulém volebním období za vyjednání takového typu směrnice? Mně ta teze

naprosto v rozporu se vším, co známe v našem právním řádu, opravdu, že se bude zvažovat, kolik je komu let a existují-li nějaké důvodné pochybnosti o tom... celý nás právní řád je přece postaven na tom, že víme, kolik je dotyčným osobám let. V občanském právu, v jakémkoliv jiném právu, proto tady máme všichni občanský průkaz od patnácti let atd. atd. atd. A najednou a zrovna v trestním právu docházíme k situaci, kdy začneme říkat: Má se za to, že výhodnější postavení má i ten, u něhož není možné bez důvodné pochybnosti určit, že v době spáchání činu jinak trestného dovršil patnáctý rok věku. Dokonce ještě s touhle jakoby beneficí, beneficí do plusu. Ne, má předložit.

A to fakt za situace, kterou už tady do jisté míry pan kolega Ondráček zmíňoval, že se nám začíná po Evropské unii pohybovat stále více osob, o jejichž věku nevíme možná vůbec nic, nebo o něm něco víme, a oni tvrdí něco úplně jiného, než co bychom každý z nás řekli na první pohled. Tak to je druhá výhrada, kterou sdílím a kde si myslím, že se máme poradit ještě ve výboru. Ještě je to takové trochu strandovní, že v těch bodech dva a tři – bod dva podtrhaný nemáte, že je povinné, povinnou implementací evropské směrnice. Bod tři podtrhaný už máte, že je povinnou. Tak nevím, možná že to tak je, že opravdu jenom bod tří. Pak můžeme bod dva vypustit. Nebo někdo, kdo podtrhoval, zapomněl podtrhovat. Ale to je jenom taková poznámka na okraj. Myslím, že se tím každopádně musíme zabývat.

A poslední poznámka. Zase to tady do jisté míry řekl pan poslanec Ondráček, ale já se k tomu také přihlašuji. Ty nekonečné poučovací povinnosti, ale říkal jsem to tady v jiných zákonech. V zákonech o bankách, v zákonech dalších... Ty nekonečné poučovací povinnosti, které máme vůči kdekому, vedou přece k naprosté formalizaci těch úkonů. Místo toho, abychom byli schopni říct jako tady si haj svá práva, tady ti říkáme to a to, tak docházíme k tomu, že člověk přijde na policejní výslech a první, co je, že podepíše pět různých papírů, co se zavazuje dodržovat, a to není ani podezřely. To nemusí být ani vůbec řízení vedeno proti němu, je vedeno proti někomu jinému, ale zato už jsem se přetká vzdal různých práv a byl seznámen s tím či oním.

Mně tohleto nepřipadá normální a myslím, že bychom to neměli v těch zákonech prohlubovat, protože bych řekl, že to není příliš časté. Nedoporučuji, abychom zkracovali lhůtu na 30 dnů, protože si myslím, že se s tím chvíliku vyhrát na ústavněprávním výboru můžeme a že se vůbec nic nestane zejména s ohledem na to, že jsou evropské volby a bůh ví, jaká bude příští Komise.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. A nyní mám přihlášeného do rozpravy pana místopředsedu Filipa. A dovolím si podotknout, že návrh na zkrácení ještě nebyl načten. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedající, členové vlády, paní a páновé. Já tedy respektuji dohodu předsedů poslaneckých klubů o ukončení dnešního jednacího dne, ale mně na to fakt ty dvě minuty nestačí. Takže... Nerad bych tedy, abych mluvil do prázdného sálu, protože ještě kromě toho, co říká kolega Ondráček a kolega Benda, mám k tomu jiné poznámky včetně té poučovací

povinnosti. Takže nemyslím si, že... Jestli mohu požádat, abychom ten bod přerušili, a já bych se k němu vyjádřil, až bude znova zařazen, protože opravdu to za ty dvě minuty nestihnu.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já vám rozumím, zbývá minuta. Atmosféra v sále je taková, že dnes ještě rozhodně v jednání pokračovat nebudeme, a tedy v souladu s tím, jaký je zvyk a jaká je dohoda, ukončíme dnes jednání ve dvě. Já bych tedy přerušil tento bod uprostřed obecné rozpravy a přerušil tuto schůzi. Sejdeme se příští týden v úterý ve dvě hodiny. Já vám děkuji. Budeme pokračovat body z bloku druhých čtení. Prosím. Na shledanou.

(Jednání skončilo ve 14.00 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

29. ledna 2019

Přítomno: 182 poslanců

(Jednání zahájeno ve 14.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, je 14.00, já zahajuju další jednací den přerušené 26. schůze Poslanecké sněmovny, všechny vás tu vítám.

Poprosím vás, abyste se přihlásili svými kartami, případně mi sdělili, kdo hlasuje kartou náhradní. V tuto chvíli mám nahlášeno, že s náhradní kartou číslo 2 hlasuje pan poslanec Beitl, s náhradní kartou číslo 5 pan poslanec Farhan, s náhradní kartou číslo 1 pan poslanec Dvořák, s náhradní kartou číslo 11 pan místopředseda Hanzel, s náhradní kartou číslo 12 pan poslanec Vrána. – Pan poslanec Venhoda ruší svoji omluvu, kterou možná přečtu. Já si na to budu pamatovat. – Pan poslanec Sklenák, náhradní karta číslo 16 pro záznam.

Poprosím vás, kdo dává pozor, kolegyně před chvílí našla na zemi v sále volně položenou pětisetkorunu, pětistovku. Tak kdo si je jistý, že je jeho, a opravdu je jeho, nechť se nahlásí. Je zde... Nevím, kdo to bude posuzovat. (Pobavení v sále.) Ještě si to rozmyslím, jinak to propadá ve prospěch předsedy PS.

Paní poslankyně Brzobohatá hlasuje s náhradní kartou číslo 15.

Sdělují, že o omlovení své neúčasti požádali tyto poslankyně a poslanci: Andrea Babišová ze zdravotních důvodů, Margita Balaštíková od 15 do 18 hodin z pracovních důvodů, Jiří Běhounek do 18 hodin z pracovních důvodů, Pavel Bělobádek ze zdravotních důvodů, Marek Benda z rodinných důvodů, Petr Dolínek bez udání důvodu, Tomáš Hanzel od 15.30 do 16.30 z pracovních důvodů, Radek Holomčík – zdravotní důvody, Milan Chovanec – zdravotní důvody, Vít Kaňkovský do 15 hodin – osobní důvody, Josef Kott od 18.30 z osobních důvodů, Jana Levová do 17 hodin ze zdravotních důvodů, Tatána Malá z rodinných důvodů, Miroslava Němcová do 17 hodin – pracovní důvody, Ondřej Polanský – zdravotní důvody, Milan Pour od 18.30 – pracovní důvody, Pavel Staněk – zdravotní důvody, Julius Špičák – rodinné důvody, jak jsem avizoval pan poslanec Venhoda ruší svoji omluvu, je přítomen, pan poslanec Rostislav Vyzula – rodinné důvody.

Z členů vlády se omlouvá: Jan Hamáček z pracovních důvodů, Lubomír Metnar z pracovních důvodů, Tomáš Petříček z důvodu zahraniční cesty. To jest z omluv pro tuto chvíli vše. (Hluk v sále.) Já vás poprosím o klid v sále.

Nejdříve vás chci seznámit s návrhy, se kterými přišlo a na kterých se shodlo dnešní grémium. Navrhujeme ve středu 30.1 před blok volebních bodů, to znamená ve 12.30, zařadit pevně bod 227, návrh na změnu zasedacího pořádku poslanců, vzhledem k tomu, že máme novou kolegyni.

Ve čtvrtek 31. 1. zařadit po již pevně zařazených bodech bod 228, sněmovní dokument 1910.

V pátek 1. 2. projednat body v tomto pořadí: bod 5, sněmovní tisk 175/5 – to je návrh vrácený Senátem, již pevně zařazený, bod 145 a poté bod 11, sněmovní tisk 203, pobyt cizinců, druhé čtení.

A dále navrhujeme vyřadit body 12 a 153, to je sněmovní tisk 204, pojistné na sociální zabezpečení, druhé a třetí čtení, a body 19 a 160, sněmovní tisk 126, zálohované výživné, druhé a třetí čtení.

Dnešní jednání bychom zahájili projednáváním bodů z bloku zákonů druhého čtení s tím, že za bod 9 je již pevně zařazen bod 31, sněmovní tisk 333, prvé čtení. Poté bychom případně pokračovali dalšími body podle schváleného pořadu schůze. Tak. Přehled zbývajících bodů k projednání vám byl rozdán na lavice.

S přednostním právem k pořadu schůze se hlásí pan předseda Faltýnek, kterému tímto dávám slovo. A znovu poprosím o klid v sále.

Omlouvám se ještě, pane předsedo. S náhradní kartou číslo 17 hlasuje pan poslanec Skopeček. Zapínám mikrofon, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji. Hezké odpoledne, vážený pane předsedo, kolegyně, kolegové. Já už jsem tento svůj návrh na změnu pořadu schůze avizoval na jednání politického grémia Poslanecké sněmovny ráno dneska. A sice konkrétně navrhuji jménem našeho poslaneckého klubu zařadit bod č. 32, tisk 205, zákon o elektronické evidenci tržeb, jedná se o vlastně spuštění třetí a čtvrté vlny EET, v prvním čtení jako čtvrtý bod po již navržených bodech, tak jak tady bylo řečeno z grémia. Pokud ten návrh z grémia bude schválen, tak jako čtvrtý bod po těch třech pevně zařazených bodech, jak prezentovat pan předseda Sněmovny. (Předsedající: Na pátek, ano.) Na pátek 1. 2. 2019. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ptám se, zda ještě někdo má zájem vystoupit k pořadu. Pan předseda Bartošek s přednostním. Prosím. (Silný hluk v sále.)

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Kolegyně, kolegové, chtěl bych vás požádat o přeřazení bodu č. 6, je to sněmovní tisk 50, registr smluv, na úterý odpoledne variabilního týdne pevně, z toho důvodu, že každým dnem čekáme rozhodnutí Ústavního soudu. Dnes, když uzavřeme druhé čtení a případně Ústavní soud nějak rozhodne, tak bychom se potom v třetím čtení museli zase vracet do druhého čtení. Jde to pouze o to respektovat...

Předseda PSP Radek Vondráček: Já poprosím o klid v sále! Děkuji.

Poslanec Jan Bartošek: ... počkat si, jak rozhodne Ústavní soud, a na to potom zareagovat. Ale přicházíme s tím, aby to byl pevně zařazený bod na úterý odpoledne jako první v rámci variabilního týdne. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano, děkuji. Tak. Jestliže je někdo s přednostním právem – pan poslanec Kobza se hlásil. Máte slovo.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedo. Vážené dámy, vážení páновé, vážené kolegyně, vážení kolegové, dobré odpoledne. Po vraždě saúdskoarabského novináře Chášukdžího pokračují nadále vojenské operace Saúdské Arábie a jejich spojenců v Jemenu, kde pokračuje genocida a hladomor, a já se domnívám, že je nanejvýš nutné tento bod začít diskutovat ve smyslu námi navrženého bodu o projednání sankčního režimu vůči Saúdské Arábii, který máte pod bodem 222 zařazen v programu. Já navrhoji pevné zařazení tohoto bodu na středu jako první bod v programu do variabilního týdne. Děkuji vám.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano, děkuji. Tak. Ptám se, zda ještě někdo k pořadu schůze. Není tomu tak. Takže se vypořádáme se třemi hlasovánimi. Nejprve návrh pana předsedy Faltýnka, abychom bod... Pardon, omlouvám se. První grémium, jasné.

Takže nejprve návrhy z grémia. Ptám se, zda je možné se s tím vypořádat jedním hlasováním. (Bez námitek.)

Jestliže není námitka, zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 111, přihlášeno je 168 poslanců, pro 160, proti nikdo. Návrh grémia byl schválen.

Nyní tedy návrh pana předsedy Faltýnka, aby bod 32, sněmovní tisk 205, týkající se elektronické evidence tržeb, první čtení, byl zařazen jako čtvrtý bod na tento pátek 1. 2.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 112, přihlášeno 170, pro 88, proti 57. Tento návrh byl přijat.

S náhradní kartou číslo 19 hlasuje pan poslanec Vácha.

Dále budeme hlasovat o návrhu pana předsedy Bartoška, abychom přeřadili bod 6, sněmovní tisk 50, registr smluv, na úterý ve variabilním týdnu jako úplně první bod – ten den už je zařazeno několik pevných bodů, takže před ně – odpoledního jednání.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 113, přihlášeno 170, pro 25, proti 42. Tento návrh přijat nebyl. Tento bod bude tedy dnes jako první.

Konečně je tady návrh pana poslance Kobzy, abychom bod 222 týkající se sankcí vůči Saúdské Arábii zařadili pevně na středu ve variabilním týdnu jako první bod jednání po případných třetích čteních.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 114, přihlášeno je 172, pro 46, proti 10. Tento návrh přijat nebyl.

Tím jsme se vypořádali s pořadem schůze. Dodatečně čtu omluvu pana poslance Jiřího Bláhy, který se omlouvá od 14 hodin do konce jednání z pracovních důvodů.

Budeme tedy pokračovat podle schváleného pořadu schůze. Otevíram bod

6.

Návrh poslanců Ivana Bartoše, Jakuba Michálka, Radka Holomčíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 50/ - druhé čtení

Projednávání tohoto bodu jsme přerušili dne 13. listopadu 2018 na 20. schůzi Poslanecké sněmovny před ukončením obecné rozpravy, a to do vyjádření ministra obrany, usnesení Poslanecké sněmovny č. 387 z 20. schůze Poslanecké sněmovny. Vyjádření ministra obrany Lubomíra Metnara vám bylo rozesláno dne 6. prosince 2018 do elektronické pošty poslancům na poslanecké kluby.

U stolku zpravodajů zaujal své místo pan poslanec Michálek a zpravodaj garančního výboru, kterým je výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj, poslanec Ondřej Profant.

Ptám se, zda je znova zájem o vystoupení navrhovatele, případně zpravodajů. Není tomu tak. Budeme tedy pokračovat v přerušené rozpravě. Do obecné rozpravy mám v tuto chvíli přihlášeného pana poslance Vícha jako prvního.

Já vás ještě jednou poprosím o klid v sále. Případné diskuse prosím přeneste do předsálí. Děkuji.

Poslanec Radovan Vích: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Kolegyně, kolegové, členové vlády, chtěl bych říci, že v období, kdy byl tento materiál přerušen, tento materiál projednal a schválil výbor pro obranu, který přijal pozměňovací návrh, který je označen jako sněmovní tisk 50/10. Tento pozměňovací návrh byl vložen do systému. Obecně se jedná o věci, které se týkají prvků a subjektů kritické infrastruktury, objektů důležitých pro obranu státu, objektů možného napadení. Jsou to věci, které mají vztahy na zákony o krizovém řízení atd. Do tohoto pozměňovacího návrhu byl zakomponován i návrh Ministerstva obrany, aby byl tento pozměňovací návrh rozšířen, nebo ta výjimka byla i pro podniky, jejichž zřizovatelem je Ministerstvo obrany. To je shrnutí tohoto pozměňovacího návrhu.

Já se potom v podrobné rozpravě k tomuto pozměňovacímu návrhu přihlásím. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Jako druhá se do diskuse přihlásila paní poslankyně Černochová. Připraví se pan poslanec Chvojka. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane předsedo. Krásné odpoledne, dámy a pánové. Dovolte mi, abych se přihlásila k pozměňovacím návrhům, které jsem dala do systému pod čísla 1823 a 1824. Tyto pozměňovací návrhy se týkají ustanovení § 2

odst. 3 zákona. Doplňuje se vynětí informování o probíhajícím trestním řízení z působnosti zákona o svobodném přístupu k informacím. V současné době jsou tak orgány činné v trestním řízení bohužel zahlceny řadou žádostí o informace, které směřují k běžícím trestním řízením, a tyto orgány pak každé neposkytnutí informace musejí složitě odůvodňovat. Navrhovaná právní úprava se tak vrací k původnímu smyslu stávajícího znění § 11 odst. 4 písm. a) zákona, tedy vyloučit možnost žádat o informace o probíhajícím trestním řízení.

V praxi o poskytování informací na základě zákona se velmi často vyskytuje i žádostí směřující k poskytnutí řady různých vnitřních informací, které nejsou ani vnitřními pokyny, ani personálními předpisy podle stávající právní úpravy uvedené v § 11 odst. 1 písm. a) zákona. Jedná se například o informace o interních a probačních postupech, přípravné materiály na různá soudní jednání a řízení u správních orgánů, přípravné materiály na jednání poradních orgánů či pracovních koordinačních skupin, ale též žádosti o informace k zadání zkušebních otázek před výběrovými řízeními v personální oblasti, záznamy z pracovních cest apod. Tyto informace nijak nezasahuje do práv osob stojících vně povinného subjektu, přitom ale není vždy žádoucí je poskytovat, neboť by to v důsledku mohlo vést k narušování výkonu působnosti povinného subjektu.

Zádat o informace je nejenom ústavně zaručeným právem vyplývajícím z článku 17 Listiny základních práv a svobod, ale současně je s tímto právem spojena i určitá míra odpovědnosti. Vyřizování žádostí o informace je spojeno s formálním procesem, a proto je namísto, aby ten, kdo ho iniciuje, byl alespoň základním způsobem identifikován a tato identifikace byla stvrzena. Jako v případě jiných podání se nově vyžaduje podpis žádosti o informace, a to buď fyzický, nebo elektronický v případě podání žádosti elektronicky, u žádostí zaslaných cestou datových schránek vyplývá stvrzení identifikace žadatele právě z tohoto způsobu podání žádosti. Navržená právní úprava nemá v žádném případě za cíl omezit možnost žádat o informace, ale ne tak, že ti lidé budou vystupovat jako anonymové. Současně se navrženou právní úpravou určitým způsobem posiluje odpovědnost žadatele za podanou žádost o informaci.

Dosavadní znění § 17 odst. 5 zákona vychází mlčky z předpokladu, že po zaplacení úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací budou tyto informace žadateli poskytnuty. To znamená, že povinný subjekt by měl tyto informace připravit, vyhledat ještě před zaplacením úhrady, tedy v situaci, kdy neví, zda požadovaná úhrada bude, či nebude zaplacena. To samozřejmě stírá význam citovaného ustanovení jako ochrany povinných subjektů před zbytečným vyžadováním nadmerně rozsáhlých informací, resp. povinným subjektům částečně hradit náklady práce spojené s touto činností. Navíc může vést k situaci, kdy původní žadatel sice úhradu nezaplatí a informace nedostane, ale později o ně požádá někdo jiný, můžeme se třeba i domnívat, že to může být nějaká nastrčená osoba, komu je povinný subjekt poskytnut zadarmo, protože informace bude mít již shromážděny a nebude je muset pro tuž žádost vyhledávat. Zákon by tedy měl výslovně stanovit, že i s vyhledáváním informací bude započato až po zaplacení úhrady.

Pozměňovací návrh, ke kterému se hlásím pod číslem 1824, se týká problematiky, která vyplýnula z judikatury Nejvyššího správního soudu. Je to například rozsudek číslo jednací 8AE 55/20116 ze dne 22. 10. 2014, kdy musí povinné subjekty

umožňovat uplatňování práv osobám, které by mohly být poskytnutými informacemi dotčeny, zejména v případech, kdy jsou požadovány informace týkající se projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby, osobních údajů a obchodního tajemství. Tyto osoby mají dle citované judikatury právo plynoucí ze základních zásad činnosti správních orgánů zakotvených v zákoně 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, tj. v průběhu vyřizování žádostí mají být povinným subjektem vyrozuměny o podané žádosti i v případě, i uvažovaném způsobu rozhodnutí jim musí být v přiměřené době umožněno se k věci vyjádřit.

Základní lhůta pro vyřízení žádosti o poskytnutí informace činí 15 dnů. V této lhůtě by měl povinný subjekt identifikovat okruh dotčených osob, zpracovat vyrozumění o podané žádosti, případně o uvažovaném způsobu jeho vyřízení, nebo vyrozumění doručit dotčeným osobám a poskytnout jím přiměřenou dobu pro jejich případnou reakci. Nemá-li povinný subjekt k dispozici kontaktní údaj umožňující elektronickou komunikaci s dotčenými osobami, případně tyto osoby nejsou tímto způsobem základní lhůty pro vyřízení žádosti dosažitelné, například z důvodu nemoci nebo dovolené, může docházet k situacím, kdy podstatný podklad od dotčené osoby nemá povinný subjekt k dispozici ve lhůtě pro poskytnutí informace a nemůže jej nijak využít.

Dále navrhoji zjednodušení vyřizování žádostí o poskytnutí informace v případech, kdy informace je poskytována formou listinné či elektronické kopie dokumentu, v němž je provedena v souladu s právními předpisy pouze anonymizace osobních údajů. Návrh vychází ze zkušeností povinných subjektů, že žadatelé zpravidla nemají zájem primárně o osobní údaje obsažené v jimi požadovaném dokumentu, ale účelem jejich žádosti je získat ostatní v něm obsažené informace, přičemž svoji žádost ovšem příslušným způsobem neformulují, mnohdy i proto, že nemají přesnější představu o rozsahu a obsahu dokumentu, jehož kopii požadují. Pro případy, kdy by osobní údaje považoval žadatel za důležitou součást informace, kterou hodlá získat, měl by možnost tuto skutečnost povinnému subjektu sdělit způsobem, jaký zákon o svobodném přístupu k informacím stanoví pro podání písemné žádosti samozřejmě předpisově. A povinný subjekt by byl povinen v sedmidenní lhůtě vydat rozhodnutí. Pro případ, že by tak povinný subjekt neučinil, měl by žadatel možnost podat na jeho postup stížnost.

To je asi tak všechno k odůvodnění k témtu mým pozměňovacím návrhům. Pozměňovací návrh, který vyplynul z Ministerstva obrany a následně jej projednal výbor pro obranu, ten už tady odůvodňoval pan kolega poslanec Vích, tak samozřejmě jenom avizuje, že i tento návrh podpořím. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní poslankyně. Další je přihlášen do rozpravy pan předseda Chvojka, poté se připraví pan poslanec Luzar. Máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedo. Hezké odpoledne kolegyně, kolegové. Já bych se chtěl ne přihlásit, to až udělám v podrobné rozpravě,

ale osvětlit, proč podávám pozměňovací návrh k tomuto tisku a v čem spočívá změna dané novely.

Změna spočívá v tom, že nijak nezasahuji do části druhé, která upravuje registr smluv, ale zasahuji do té části první, která upravuje zákon o svobodném přístupu k informacím, a to tak, že v části první navrhoji, aby se články 1 a 2 zrušily bez náhrady. A moje argumentace je velmi jednoduchá a logická. Vláda ve svém stanovisku k tomuto tisku číslo 50 poukázala na legislativní nedostatky u novely zákona o svobodném přístupu k informacím v dané části první s tím, že Ministerstvo vnitra připravuje komplexní novelu zákona číslo 106/1999 Sb., která bude upravovat řadu otázek, včetně určení povinných subjektů dle zmínovaného zákona. Tuto novelu, doufám, a mám takový příslib od Ministerstva vnitra, začne Sněmovna projednávat ještě letos, a já tedy proto navrhoji vypustit navrhovanou úpravu zákona 106 v tisku číslo 50 a vyčkat na úpravu, kterou provede zmínovaná vládní novela. Já si jako bývalý předseda Legislativní rady vlády vážím legislativců, a to těch, kteří jsou zejména na Ministerstvu vnitra. Myslím si, že ty důvody, proč daný tisk v té části, která se týká zákona 106, důvody, proč daná novela není úplně v pořádku, jsou logické a zřetelné, a tudíž bych opravdu počkal na vládní novelu s tím, že projde standardním mezirezortním připomínkovým řízením. Tak by to mělo být u tak důležité novely. A také samozřejmě očekávám projednání na Legislativní radě vlády.

Děkuji a k danému pozměňovacímu návrhu se ještě přihlásím v rámci podrobné rozpravy.

Předseda PSP Radek Vondráček: I já děkuji. Krátce se omlouvá mezi 14.45 až 16.15 z pracovních důvodů pan poslanec Pavel Růžička. Další je přihlášen pan poslanec Luzar, poté pan poslanec Jurečka.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, dámy a pánové, já mám drobný problém s tím, že se mi v rámci pozměňovacích návrhů, které jsem připravoval k tomuto tisku, nepodařilo do elektronické podoby převést svůj pozměňovací návrh, kterým jsem se chtěl přihlásit, a nevím, jak to teď momentálně vyřešit, protože ho mám pouze v papírové kopii a v podrobné rozpravě ho budu muset asi přečíst a chvílkou vás zdržet, aby zůstal načten. A pokud se mi podaří najít v elektronické podobě tento dokument, tak vás jenom na něj odkážu. Ale v podrobné rozpravě prosím o trpělivost s tím, že v tom zmatku jsem netušil, že ten bod bude zařazen, jelikož jsem spolehl na to, že rozum a rozhodnutí Ústavního soudu v tomto bodě bude přednostní. Přesto tak neprošlo, tak vás budu asi v podrobné rozpravě trošku více zdržovat. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Tak snad to nebude moc dlouhé, pane poslanče. To budete muset opravdu přečíst na protokol. Pan poslanec Jurečka.

Poslanec Marian Jurečka: Dobré odpoledne. Vážený pane předsedo, členové a členky vlády, milé kolegyně, kolegové, dovolte mi, abych se také zhostil představení

svého pozměňovacího návrhu. Já jsem původně doufal, že tato Sněmovna bude mít ve většině selský rozum a s ohledem na to, že má příští dny zaznít výrok Ústavního soudu, který se týká toho, co novelizujeme, že počkáme ty dva týdny. Když se tak nestalo, tak jsem nucen tady tento svůj pozměňovací návrh načist a představit ho. Je to pozměňující návrh číslo 1124 a týká se té části zákona 340, zákona o registru smluv.

Dovolte mi tedy sdělit odůvodnění. Cílem mého pozměňovacího návrhu je zachovat výjimku z povinnosti uveřejňování smlouvy v registru smluv pro povinné subjekty, které se pohybují v konkurenčním prostředí, to je pro státní podniky, národní podnik Budějovický Budvar, veřejné výzkumné instituce, státní zkušebny a další právnické osoby s majetkovou účastí státu nebo územně samosprávného celku.

Text výjimky, která je součástí zákona o registru smluv relativně krátkou dobu, je výsledkem složitě hledaného kompromisu v minulém volebním období v této Poslanecké sněmovně. Ostatně i vláda se ve svém neutrálním stanovisku k návrhu zákona ke zrušení této výjimky postavila jednoznačně odmítavě, když konstatovala, že s ohledem na krátkou dobu, po kterou je toto ustanovení účinné, by jeho případné zrušení mělo být předmětem širšího konsenzu, aby výsledná právní úprava byla stabilní z dlouhodobého hlediska.

Důvody, které zákonodárce vedly k zakotvení této výjimky, jsou podrobнě popsány v důvodové zprávě k zákonu č. 249/2017 Sb., kterým byl zákon o registru smluv novelizován, a jsou nadále relevantní.

Zákon o registru smluv ve svém původním znění uvedl státní podniky a další právnické osoby s majetkovou účastí státu nebo územně samosprávného celku, které se pohybují v konkurenčním prostředí, do svízelné situace, když je de facto nutil odhalovat konkurentům svou obchodní strategii. Zákon o registru smluv sice poskytuje určitou ochranu obchodního tajemství, ovšem za cenu nepřijatelného rizika právní nejistoty v podobě možného zneplatnění dříve uzavřených smluv. Jednoznačná legální definice obchodního tajemství totiž neexistuje a výklad toho, co je obchodní tajemství, provádějí v každém konkrétním případě soudy. Jejich názory na obsah tohoto pojmu s přitom mohou různit i podle okolností, které mohou v daném případě způsobit.

Zrušení uvedené výjimky, která byla zakotvena do zákona o registru smluv novelou č. 249/2017 Sb., by pro dotčené subjekty kromě toho znamenalo rovněž zásadní omezení jejich práva na svobodné podnikání a porušení rovných podmínek v rámci hospodářské soutěže. Toto znevýhodnění by přitom bylo založeno pouze na základě povahy vlastníka těchto dotčených subjektů. Právní úprava, která by takovýmto způsobem znevýhodňovala státní podniky a další právnické osoby s majetkovou účastí státu nebo územně samosprávného celku oproti jiným soutěžitelům, jejichž smlouvy uveřejnění nepodléhají, by byla v rozporu se základními principy hospodářské soutěže. Výše uvedený závěr ostatně ve svém stanovisku ze dne 29. 3. 2016 konstatoval i Úřad pro ochranu hospodářské soutěže.

Nutno navíc zdůraznit, že zachování předmětné výjimky z povinnosti uveřejňování smluv v žádném případě neznamená, že by byla znemožněna veřejná kontrola hospodaření právnických osob, na něž tato výjimka dopadá. Zřizovatelé a

vlastníci z řad ústředních orgánů státní správy a územně samosprávných celků svoji kontrolní činnost uplatňují průběžně, a to ať už přímo, nebo prostřednictvím dozorčích rad. Stát a územně samosprávné celky mají dostatek kontrolních mechanismů, které mají mnohem širší dosah než registr smluv, s tím rozdílem, že neohrožují podnikání.

V neposlední řadě je pak nutno dodat, že doba, po kterou je dané ustanovení zákona o registru smluv účinné, není dostatečně dlouhá na to, aby mohly být zodpovědně vyhodnoceny jeho případné negativní dopady. I proto je nezbytné v této chvíli výjimku uvedenou v § 3 odst. 2 písm. r) zachovat.

Děkuji a v podrobné rozpravě se k tomu pozměňujícímu návrhu ještě jednou přihlásím.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Ptám se, zda má ještě někdo zájem o vystoupení v obecné rozpravě k tomuto bodu. S přednostním právem, a i bez přednostního práva, pan předseda Bartošek.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji. Já jsem v úvodu jednání Poslanecké sněmovny navrhoval, abychom posečkali 14 dnů s projednáním tohoto bodu. Vůle byla většinová jej projednat dneska, já to respektuji. Maximálně se stane to, že v třetím čtení vrátíme projednávaný návrh zákona do druhého čtení a případné změny zohledníme.

Každopádně vzhledem k tomu, že se jedná o poslanecký návrh zákona, tak ze stanoviska vlády k sněmovnímu tisku 50 vyplývá, že navržená definice povinných subjektů užívajících terminologii zákona o obchodních korporacích nepokrývá v plném rozsahu okruh osob, z nichž může stát nebo územně samosprávný celek sám nebo s jinými územními samosprávnými celky, a to případně i prostřednictvím jiné právnické osoby, nabývat většinovou majetkovou účast. Navržené rozšíření definice povinných subjektů nesnížuje s ohledem na užitou terminologii zákona o obchodních korporacích riziko budoucích aplikačních problémů.

Nad rámec výše uvedeného uvádím, že aktuálně probíhá meziresortní připomínkové řízení k vládnímu návrhu novely zákona č. 106/1990 Sb., v platném znění, který celou problematiku řeší komplexně, a zde osobně bych upřednostnil vládní návrh zákona, který prochází řádně legislativním procesem, tak jak má. Vládní návrh navíc oproti poslaneckému návrhu musí obsahovat všechny atributy plného legislativního procesu. To znamená, lze od něj legitimně očekávat komplexní posouzení dopadů řešené problematiky, což předložený sněmovní tisk 50 v části první nečiní.

Smlouvy, u nichž se navrhuje vynětí z povinnosti uveřejňovat, uzavírají i provozovatelé prvků kritické infrastruktury podle § 2 písm. k) zákona číslo 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů, v platném znění, respektive provozovatelé základních služeb podle § 2 písm. k) zákona číslo 181/2014 Sb., o kybernetické bezpečnosti, v platném znění. Dále se jedná o strategicky významné smlouvy z hlediska zabezpečení základní infrastruktury státu,

jako je například záchranný systém, obrana státu, Správa státních hmotných rezerv, které vyplývají především ze zákona o integrovaném záchranném systému, zákona o zajištění obrany České republiky či zákona o Správě státních hmotných rezerv.

Pro přehlednost odůvodnění se konglomerát smluvních vztahů z uvedených oblastí nadále v textu označuje jako kritická infrastruktura.

Důvodem nezveřejňování smluv dotýkajících se přímo, ale i nepřímo některého z výše citovaných zákonů je zachování podmínek pro zajištění bezpečnosti klíčových infrastrukturních a bezpečnostních prvků státu, kdy uveřejnění smluv ze strany subjektů kritické infrastruktury, resp. subjektů zajišťujících esenciální funkce státu, například typicky je to obrana, odkrývá i zranitelná místa a oslabuje možnost jejich efektivní ochrany. Narušení funkce kritické infrastruktury by mělo závažný dopad na bezpečnost státu, zabezpečení základních životních potřeb obyvatelstva, zdraví osob nebo ekonomiky státu.

V souvislosti s dynamicky se rozvíjejícími technologiemi se potenciálně zvyšuje riziko bezpečnostních incidentů a kybernetických útoků. Proto je třeba věnovat maximální pozornost bezpečnému fungování kritických společenských nebo ekonomických činností, především pak fungování prvků kritické infrastruktury. Je samozřejmé, že každý občan má právo na informace. To nikdo nepopírá. Avšak právo vyhledávat a šířit informace lze omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná mimo jiné pro bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost a ochranu veřejného zdraví. Právě prvky kritické infrastruktury vyžadují maximální ochranu, aby stát dostál vůči občanům své povinnosti zajistit vnitřní bezpečnost a ochranu před škodlivými následky výjimečných stavů, například útoky na měkké či tvrdé cíle, kybernetické či jiné bezpečnostní incidenty.

Právní předpisy regulující kritickou infrastrukturu ctí ústavně zaručená práva a svobody, zejména právo na respektování soukromého života, ochranu osobních údajů, svobodu podnikání, právo na vlastnictví a právo na účinnou právní ochranu. Jednoznačně stanoví odpovědnost provozovatelů kritické infrastruktury za kontinuitu poskytování těchto služeb, povinnost přijmout vhodná a přiměřená technická i organizační opatření k řízení bezpečnostních rizik a jejich předcházení, správcům informačních nebo komunikačních systémů odpovědnost za bezpečnost jejich systémů. Právě posílení zabezpečení klíčových informačních systémů v České republice, k němuž došlo v poslední době, garantuje vyšší bezpečnost českého kyberprostoru a obecně prvků kritické infrastruktury jako takové.

Proto navrhují vyjmutí smluv, jejichž plnění přímo souvisí s bezpečností státu, veřejnou bezpečností a ochranou veřejného zdraví, jedná se především o smlouvy provozovatelů prvků kritické infrastruktury, respektive základních služeb kybernetické bezpečnosti. Těmi jsou dle evropské směrnice energetika, doprava, bankovnictví, infrastruktura finančních trhů, zdravotnictví, dodávky a rozvody pitné vody a digitální infrastruktura. Z uvedeného výčtu základních služeb je zcela zřejmé, že se jedná o dnes již esenciální součásti moderní společnosti, bez jejichž řádného fungování si již každodenní život lze skutečně jen stěží představit.

Navíc při výpadku některé ze základních služeb – můžeme se bavit například o rozvodech pitné vody, případně dodávce elektrické energie nebo zdravotnictví – je

třeba uvažovat i o rizicích narušení veřejného pořádku a veřejné bezpečnosti. Uveřejněním smluv zmíněných subjektů by docházelo k odhalování citlivých skutečností a jejich souvislostí, což by mohlo potenciálně vést až k ohrožení bezpečnosti a strategických zájmů České republiky a jejích občanů.

S ohledem na veřejný zájem na utajení některých právních skutečností zde k informacím o prvcích kritické infrastruktury a základních služeb kybernetické bezpečnosti navrhoji upravit režim těchto informací v režimu podobnému u utajovaných informací. Proto se výslově normují smlouvy o krizových stavech nebo situacích jim podobných.

Vzhledem k povaze výše zmíněných smluv navrhoji rozšíření úpravy okamžitého nabytí účinnosti ve smyslu § 6 odst. 2 zákona, a to smluv, které by přímo nebo nepřímo byly uzavřeny k zajištění funkcí kritické infrastruktury včetně základní služby kybernetické bezpečnosti, k zajištění funkcí integrovaného záchranného systému, k zajištění obrany státu nebo k zajištění Správy státních hmotných rezerv.

Řešení sporných situací v § 7 odst. 3 zákona o registru smluv je nezbytné ponechat. Musí nicméně dojít k úpravě a provázání na nové znění § 3 odst. 2 písm. r) ve znění tohoto pozměňovacího návrhu, neboť posuzování výjimek není vhodné vztahovat k celému § 3, ale pouze k smlouvám podle § 3 odst. 2 písm. r). U ostatních není pochyb o uplatnění výjimky.

Zároveň je z hlediska právní jistoty vhodné stanovit, že se v případě, kdy Ministerstvo vnitra posuzuje výjimky, neuplatní pravidlo, že smlouva je neplatná, pokud není zveřejněna. Nový § 3a odst. 4. Rovněž je potřeba zavést nezávislý orgán, který bude na návrh právnické osoby podle § 2 odst. 1 posuzovat možnost aplikace výjimek podle § 3 odst. 2 písm. r). Tomu rovněž odpovídá odpovědnost této právnické osoby za případné nezveřejnění smlouvy, na kterou nelze aplikovat výjimku podle § 3 odst. 2 písm. r).

Navrhoje se, aby tato odpovědnost byla řešena a dotčeným orgánem aby bylo Ministerstvo vnitra jakožto gesční rezort pro otázky spojené s bezpečností, kritickou infrastrukturou a kybernetickou bezpečností.

Tolik alespoň stručné zdůvodnění mého pozměňovacího návrhu, který je v systému uveden pod číslem 768, ke kterému se přihlásím v podrobné rozpravě. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ptám se, zda má ještě někdo zájem o vystoupení v obecné rozpravě k tomuto bodu. Jestliže tomu tak není, končím obecnou rozpravu. Ptám se, zda je zájem o závěrečná slova. Není ani ze strany navrhovatele, ani ze strany zpravodaje. Návrh na vrácení, pokud vím, nezazněl. Proto zahajuji podrobnou rozpravu. Připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny. Jako první je přihlášen pan poslanec Michálek.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, hlásím se tímto k pozměňovacímu návrhu,

který je uložen v systému pod číslem sněmovního dokumentu 1272. Jde o pozměnovací návrh, který v návaznosti na diskuze, které proběhly se zástupci sektoru energetiky, ke kterému se konal kulatý stůl, tak tam zazněly určité výtky k existujícímu zákonu, nikoliv k té naší novele. Takže by bylo dobré doplnit explicitně do zákona výjimky pro bezpečnostní opatření tak, aby v případě, že ten subjekt realizuje nějaká bezpečnostní opatření, například rozložení kamer nebo podobné věci, nemusel tyto informace, u kterých jsou zvláštní bezpečnostní důvody, poskytovat žadatelům na jejich žádost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Jako další do podrobné rozpravy pan poslanec Radovan Vích.

Poslanec Radovan Vích: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, vážení členové vlády, dovolte mi znova se přihlásit k usnesení výboru pro obranu, které obsahuje pozměnovací návrhy a které je označené jako sněmovní tisk 50/10. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Jako další je přihlášen do podrobné rozpravy pan poslanec Adam Kalous.

Poslanec Adam Kalous: Vážený pane předsedo, členové vlády, dámy a páновé, tímto se přihlašuji ke dvěma písemným pozměnovacím návrhům ke sněmovnímu tisku číslo 50, a to té části týkající se registru smluv.

Za prvé je to písemný pozměnovací návrh vedený pod číslem 1117 včetně odůvodnění. Jelikož už uplynulo několik měsíců od ukončení obecné rozpravy, ve které jsem vystoupil a popsal ten pozměnovací návrh, tak bych jenom připomenul, čeho se to týká, a to, že by byla zrušena výjimka z povinnosti zveřejňovat smlouvy pro firmy, jejichž cenné papíry byly přijaty k obchodování na regulovaném trhu nebo evropském regulovaném trhu. Například se jedná se o společnosti České dráhy, ČEZ, ČEPS, ČD Cargo, Pražská plynárenská a podobně. V praxi by to vypadalo tak, že tyto podniky nebudou muset zveřejňovat běžné obchodní smlouvy související s jejich podnikáním nebo smlouvy týkající se prvků kritické infrastruktury, ale budou muset nově zveřejňovat například marketingové smlouvy, nebo sponzorské smlouvy, smlouvy na právní služby, poradenské smlouvy a podobně. Podniky, které dnes zveřejňují v registru smluv, například Budějovický Budvar, Lesy České republiky, Aeroholding, změna nijakým způsobem nezasáhne.

Za druhé se přihlašuji k písemnému pozměnovacímu návrhu vedenému pod číslem 2097. Podle mého názoru tento pozměnovací návrh reflekтуje požadavky vojenských podniků na zpřesnění bezpečnostních a obraných výjimek v souladu se zněním Ústavy a zároveň zachovává veřejnou kontrolu nad vojenskými podniky v režimu, který neohrožuje bezpečnost ani jejich oprávněné obchodní zájmy.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji. Další v podrobné rozpravě je přihlášen pan poslanec Bartošek, připraví se paní poslankyně Černochová.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji, pane předsedo. V obecné rozpravě jsem zdůvodnil pozměňovací návrh, který jsem načetl. Nyní se formálně přihlašuji k jeho číslu. Je to číslo 768 pozměňovacího návrhu týkajícího se sněmovního tisku 50. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Paní poslankyně Černochová je přihlášena do podrobné rozpravy. Poté pan poslanec Chvojka.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane předsedo. Ještě jednou hezké odpoledne, dámy a pánové. Přihlašuji se k pozměňovacím návrhům, které jsem vložila do systému pod čísla 1823, 1824.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za rychlé přihlášení. Pan poslanec Chvojka, poté pan poslanec Luzar.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedo. Tak já už jsem svůj pozměňovací návrh odůvodnil, tudíž už jenom v kostce, resumé. Počkejme se 106, s její novelizací, na vládní legislativce. Neudělejme chybu v tom důležitém zákoně. Tento pozměňovací návrh má číslo 2109. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další pan poslanec Luzar, poté pan poslanec Jurečka.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Dámy a pánové, díky zvýšenému úsilí a možnosti OCR systému u našich informatiků se mi podařilo převést papírový dokument do elektronické podoby a vložit do systému. Čili vás nebudu muset zatěžovat čtením čtyřstránkového elaborátu a pouze se odkážu na číslo 2114, které obsahuje tento pozměňovací návrh. Samozřejmě v papírové podobě bude předán.

A druhý můj pozměňovací návrh týkající se tohoto tisku má číslo 601, na který se tímto odkazuju. Vrací v případě otevření tohoto zákona – jako že jsme si ho touto změnou otevřeli – zpátky do hry to, že by rozšířil okruh těch, kteří jsou povinni zveřejňovat smlouvy, o neziskové, příspěvkové a další organizace, které dostávají od státu ročně více než dva miliony korun jakýchkoliv dotací. Tento návrh KSČM předkládala již v projednávání tohoto zákona v minulém volebním období a pevně věřím, že jej podpoříte po zkušenostech s těmito organizacemi a s neprůhledným financováním, které se mnohdy prezentovalo i v médiích. Čili děkuji za pozornost a věřím v podporu.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Jurečka, poté pan poslanec Martínek.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Já navážu na to, co jsem říkal v obecné rozpravě, když jsem odůvodňoval svůj pozměňující návrh, který je pod číslem 1124, protože to byl kompromis, který se tady před dvěma lety poměrně složitě dohodl, kompromis, který si myslím, že je rozumný, a v tento okamžik ruší tady tuto možnost určité ochrany pro firmy s majetkovou účastí státu, příp. veřejného sektoru si nemyslím, že je ideální. Říkám to i jako člověk, který měl zkušenosť s praktickým fungováním např. národního podniku Budvar, takže i tyto situace tento můj pozměňující návrh pokrývá. Takže se k němu tady tímto hlásím.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Martínek, připraví se pan poslanec Ondráček.

Poslanec Tomáš Martínek: Vážené dámy, vážení páновé, chtěl bych se jenom tímto přihlásit ke svým pozměňovacím návrhům pod čísla 1653 a 1654. Jedná se o jednoduché pozměňovací návrhy, které jsou rádně odůvodněny. Odůvodňoval jsem je již posledně v rozpravě. Jedná se de facto o opravu legislativně technických nedostatků stávajícího zákona. Děkuji za podporu.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Pan poslanec Ondráček.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedo. Kolegyně, kolegové, já svůj návrh načtu. Vzhledem k tomu, jak probíhala obecná rozprava, kdy se v podstatě, mohu říct, plně ztotožňuji s vystoupením pana kolegy poslance Bartoška, tak si dovolím pozměňovací návrh, který načtu, a to účinnost – čl. 4: Tento zákon nabývá účinnost prvním dnem devátého kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení.

Odůvodňuji to celkem jednoduše. Dochází zde k určitému politickému handlu hnutí ANO a Pirátů s tím, že pokud by nebyly přijaty některé pozměňovací návrhy, které zde kolegové dostatečně odůvodnili a které ohrožují bezpečnost České republiky kritické infrastruktury, tak abychom měli dostatek času na to, abychom přijali legislativní opatření, kterým bychom tomu mohli zabránit, aby nedošlo právě k tomu ohrožení. Takže prodloužení doby účinnosti o pět měsíců.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ptám se, zda ještě někdo má zájem o vystoupení v podrobné rozpravě. Nikoho nevidím, končím podrobnou rozpravu. Ptám se, zda je zájem o závěrečná slova. Za navrhovatele pan předseda Michálek.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi poděkovat za spolupráci při přípravě i pozměňovacích návrhů na tomto důležitém kroku. Myslím si, že Poslanecká

sněmovna tímto jednoznačně ukáže, že stojí na straně transparence, že se nám podaří vyřešit ten rest, ke kterému došlo v minulém volebním období.

Připomínám, že řada těch záležitostí, které tady zazněly v rozpravě, je již řešena pozměňovacími návrhy, které byly přijaty na garančním výboru, takže odkazují na projednávání na garančním výboru.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan zpravodaj má také zájem o závěrečné slovo.

Poslanec Ondřej Profant: Dobrý den. Já bych jenom shrnul, že v podrobné rozpravě bylo předloženo 14 pozměňovacích návrhů. Myslím si, že projednávání na výborech bylo docela složité. Ono to bylo přiřazeno mnoha výborům a bylo velmi často přerušované, ale myslím si, že většina těch věcí, o kterých se bavíme, je již v legislativě ošetřená, takže doporučuji číst si ty důvodové zprávy apod.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Žádné návrhy, o kterých nyní mohli hlasovat nyní ve druhém čtení, předloženy nebyly. Já tedy končím druhé čtení tohoto návrhu a všem děkuji.

A otevím bod

7.

Vládní návrh zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech /sněmovní tisk 72/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr spravedlnosti Jan Kněžínek. A ten už spěchá. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Děkuji, pane předsedo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, v rámci druhého čtení předkládám vládní návrh zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech, který tvoří součást balíčku, jímž bychom chtěli nově upravit problematiku nejenom znalecké činnosti, ale i činnosti tlumočnické, a nahradit tak v dnešní době již nevyhovující zákon o znalcích a tlumočnících, který je z roku 1967, a přestože byl v minulosti několikrát novelizovaný, tak je do značné míry poplatný době, kdy vznikl, a je psaný na úplně jiné společenské poměry, než ve kterých se nyní nacházíme.

Nový zákon o znalcích a s ním související nový zákon o tlumočnících byl přitom chystán poměrně dlouhou dobu. Mluvilo se o něm řadu let. Byl dokonce předložen i v minulém volebním období. Ta stávající podoba byla Poslanecké sněmovně předložena v lednu minulého roku... (Odmlka pro velký hluk v sále.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já poprosím o klid v sále. Prosím nalevo zejména. Děkuji.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Děkuji. A když to vezmu hodně stručně, tak cílem toho návrhu je zejména vytvoření podmínek pro kvalitnější výkon znalecké činnosti, takže zpřísnění podmínek pro to, kdo se může stát znalcem a za jakých podmínek má znaleckou činnost vykonávat, zpřísnění licenčního řízení, tzn. udělování oprávnění pro výkon znalecké činnosti včetně povinné zkoušky, kterou by museli znalci absolvovat, posílení kontrolní dohledové činnosti a vůbec transparentnosti činnosti znalců skrze mj. zavedení evidence znaleckých posudků, zpřísnění sankcí, které by byly ukládány za porušení povinností atd.

Návrh byl v rámci projednávání na výborech diskutován velmi podrobně. Posléze budou představeny jednotlivé pozměňovací návrhy. V tuhle chvíli předesíláme, že my jsme velmi intenzivně komunikovali se všemi zainteresovanými a i jsme spolupracovali při přípravě pozměňovacích návrhů, které nám v řadě případů přišly racionální, a jedná se zejména o návrhy, které jsou shrnutý v usnesení ústavněprávního výboru.

Na druhou stranu ale, a tím taky možná trošku předbíhám, zazní posléze i pozměňovací návrhy, se kterými nesouhlasíme. Nesouhlasíme s nimi proto, že podle mého názoru by ta právní úprava měla být co nejobecnější, tak aby dopadala na veškerý okruh znalecké činnosti. Jenom pro informaci, v České republice aktuálně máme 8 599 znalců a více než 300 znaleckých ústavů. Přitom některé pozměňovací návrhy jsou zásadně iniciovány čtyřmi největšími znaleckými ústavy, používáme pro ně také označení velká čtyřka, což je ale jenom zlomek té problematiky, které se znalecká činnost dotýká.

Zároveň předesíláme, že tím, že byl návrh zákona předložen do Poslanecké sněmovny plus minus o pár dnů přesně před rokem, tak také velmi podporují pozměňovací návrh, který také zazní, a to je an odložení účinnosti toho zákona. My jsme původně chtěli, aby byl účinný od 1. ledna 2020. Tím, že vlastně jsme nyní o rok dálé, tak velmi podporují, aby došlo posléze k odložení účinnosti na 1. leden 2021, mj. proto, aby se stihla rádně příprava všech kroků, které bude zavedení tohoto nového velmi potřebného zákona znamenat, včetně vytvoření potřebných informačních systémů, ve kterých bude vedena jak evidence samotných znalců, znaleckých ústavů a znaleckých kanceláří, tak i samotná evidence znaleckých posudků.

Tolik asi na představení tohoto návrhu pro účely druhého čtení a jsem případně připraven reagovat na konkrétní věci, které by se tohoto návrhu týkaly.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane ministro. Návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu, dále byl tisk přikázán výboru pro zdravotnictví. Usnesení výborů byla doručena jako sněmovní tisky 72/1 až 72/4.

Poprosím, aby se slova ujala zpravodajka ústavněprávního výboru paní poslankyně Helena Válková a informovala nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy nám odůvodnila. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji. Vážený pane předsedo, milé kolegyně, milí kolegové, předesílám, že určitou specifikou těchto všech tří zákonů – jak znaleckého zákona, nebo zákona o znalcích, chcete-li, o tlumočnících a změnovém zákona – je to, že jde vlastně o první kámen reformy justice, a to říkám s vědomím toho, že znalci na první pohled do oblasti justice nepatří, ale oni se podílejí svými posudky, a tlumočníci, často na výsledku soudního řízení, ať již trestního, nebo civilního, a víme bohužel z praxe, a jsme toho svědky v poslední době i v takových opravdu případech, kde jde o hrdla a statky, viz třeba Nečesaný, Kramný, že ne vždycky ty znalecké posudky jsou jednoznačné, kvalitně zpracované, viz sestra z Rumburku, a že dělají tedy řekněme kategorie znalců čest. A to je kromě jiného tou zastaralou vágní legislativou, která nestanoví dostatečně standardy, které musí justice klást i na znalecké posudky, nejenom na obžaloby, na práci státních zástupců, na rozsudky, čili na práci soudců, ale i těch, kteří v této oblasti v tom širším smyslu slova pracují a ovlivňují bezprostřední rozhodování. A to jsou jistě znalci.

Takže po tomto širším úvodu jenom upozorním, v čem tu reformu vidíme a proč tenkrát, byť nerada, jsem zvedla ruku, abychom pustili do druhého čtení. A tady potvrzuji slova pana ministra spravedlnosti, myslím, že to potvrdí i třeba poslanci, za Piráty pan Michálek, za KSCM pan Ondráček, že s námi spolupracovalo Ministerstvo spravedlnosti, dali jsme dohromady komplexní pozměňovací návrh, kterým jsme posunuli tu reformu tam, kam si myslíme, že by měla směrovat, čili nejenom že vlastně znalec bude mít právo a jistotu, když splní podmínky, že bude jmenovaný, ustanovený jako znalec, ale i to, že bude vědět, jaké standardy se od něj očekávají, za co bude kontrolován, za co bude vyvozována a jaká kárná odpovědnost, a hlavně, že všechno bude jednotné. Nebude záležet na tom, jestli byl ustanoven soudním znalcem u Krajského soudu v Plzni, nebo v Ústí nad Labem, nebo v Brně. Prostě bude centralizace.

I proto je navrhovaný posun legislativky na rok 2021 a bude vytvořeno oddělení, které se bude speciálně zabývat znaleckou činností, a bude samozřejmě mít přehled o všech znaleckých posudcích a bude kontrolovat i ty formální náležitosti, kromě jiného na ministerstvech. V tom jenom upozorňuji, že se musela výrazně změnit i ta dotčená ustanovení, která jsou v tom původním vládním návrhu, a současně, a to byla věc, která mně tedy osobně vadila velmi, ale nejenom mně, myslím většině členů ústavněprávního výboru, že zde byla favorizovaná kategorie znaleckých ústavů, veřejných znaleckých ústavů vysokých škol a dost upozaděna role znaleckých kanceláří, což si myslím, že se nám podařilo také vyváženě upravit. Není možné dělat rovnitko. To opravdu takto ta koncepce reformy námi chápána nebyla. A to je právě ten poslední návrh té silné čtyřky, budu říkat také, která oceňuje majetek a vidí to optikou jenom toho oceňování majetku trošku zjednodušeně a samozřejmě ve svůj prospěch. Takže takto ne.

Nicméně jsme vyvázili ta postavení a v současné době tím, že ústavněprávní výbor přijal usnesení na své 29. schůzi, která se konala 9. listopadu 2018, kterou přijal vlastně můj pozměňovací návrh, nicméně úzce zpracovaný ve spolupráci s předkladatelem, tedy Ministerstvem spravedlnosti. My jsme ho přijali, takže poslanci s tou jedinou výjimkou, o které jsme tady hovořili, vlastně velmi musím pochválit jako zpravodajka disciplinovaně potom v souladu s usnesením ústavněprávního výboru ty své pozměňovací návrhy, už formulovali do toho znění, které se změnilo tím, že ústavněprávní výbor přijal ten komplexní pozměňovací návrh. Takže prosím, musíme vycházet už z toho komplexního návrhu zákona, resp. z toho návrhu zákona pozměněného tím komplexním pozměňovacím návrhem, a k tomu se váží ty pozměňovací návrhy, které budou načítat ostatní poslanci, snad s výjimkou toho návrhu pana poslance Bendy, posledního, který reprezentuje tu silnou čtyřku, který byl tedy na poslední chvíli a který částečně se vrací k tomu vládnímu návrhu, který už je ale dávno překonaný. A tím pádem si troufnu říct, že je trošku i nejenom nesystémový, ale věcně rozporný.

Usnesení ústavněprávního výboru bylo v tomto smyslu přijato a ústavněprávní výbor doporučil Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby návrh schválila a aby ho schválila ve znění toho mého pozměňovacího návrhu, který byl vložen pod číslem 1479. To usnesení jsem vám snad teď trošku zdůvodnila. Jinak pokud by ho někdo chtěl, a právo máte, celé načítat, tak je to osm stránek, které skutečně samy o sobě už svým rozsahem reprezentují ty zásahy, o kterých jsem hovořila. Čili centralizace, povinnost znaleckých kanceláří, aby měly aspoň dva znalce, odpovědnost znaleckých ústavů za to, aby měly znalce, aby se spolupodepisoval. Potom pozměňovací návrhy, které to ještě zpřesňují, pana poslance Ondráčka ve vztahu k určitým znaleckým ústavům, které by jinak měly problémy s tím, aby vyhovely všem standardům, pana poslance Michálka, který zlepšil výrazně třeba ty standardy, které jsou kladené požadavky na znalecký posudek, a ukládá tam nové povinnosti.

Jenom bych chtěla úplně v závěru svého úvodního slova říci, že jsme neopomenuli samozřejmě ty, kterým je tato norma určena, a to jsou znalci. Pořádali jsme seminář. Pořádali jsme v březnu kulatý stůl. Několikrát jsme je pozvali na jednání ústavněprávního výboru. Já jsem se s nimi x-krát setkala v nejrůznějších variantách. Takže jestli něco vám můžu, milé poslankyně a milí poslanci, zaručit, tak tato norma se průběžně projednávala se znalci, a byť nikdy všichni znalci ze všech odvětví, protože mezi oceňováním majetku a třeba psychiatrií je relativně dost daleko, nebudou samozřejmě spokojeni, tak přesto jsem si jista, že ta nová úprava bude lepší než ta dosavadní.

A úplně na závěr. Samozřejmě se předpokládá, že s novou odpovědností, s novými požadavky na kvalitu, s výší transparentnosti a se vším, co souvisí s novým pojetím znalecké činnosti jako kvalitního servisu pro kvalitní rozhodování soudu, souvisí samozřejmě i výrazné zvýšení odměn za znaleckou činnost. Na to si oprávněně řadu let znalci stěžovali.

Takže jestli by to takhle stačilo. Jinak samozřejmě jsem stejně jako pan ministr k dispozici, protože ta norma není úplně snadná, nikoli snad právně, ale z hlediska organizačně administrativního.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. A poprosím zpravodaje výboru pro zdravotnictví pana poslance Kaňkovského, aby nás informoval o projednání v jejich výboru, případné pozměňovací návrhy odůvodnil.

Poslanec Vít Kaňkovský: Vážený pane předsedo, vážení členové vlády, milé kolegyně, vážení kolegové, výbor pro zdravotnictví se zabýval sněmovním tiskem 72 na svých dvou jednáních. Prvá schůze byla 7. listopadu a ta přerušila projednávání tohoto bodu. Následně na své 30. schůzi 21. listopadu výbor pro zdravotnictví doporučil Poslanecké sněmovně, aby vyslovila souhlas s vládním návrhem zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech. A je to shrnuto ve sněmovním tisku 72/4.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji panu zpravodaji a otevím obecnou rozpravu, do které se jako první přihlásil s přednostním právem pan místopředseda Okamura.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, tady teď projednáváme vládní návrh zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech a musím říci, že z našeho pohledu samozřejmě legislativa bezesporu přesnější zákon o znalcích potřebuje. Nicméně tento návrh v tom původním znění, které tady projednáváme, v mnohém mění některé podmínky pro odborné znalce, ovšem odborná veřejnost si stěžuje, že nebyl s ní dostatečně konzultovaný. Renomované znalecké firmy ho nepovažují za dobrý a zdá se, že k němu vznášely marně své připomínky.

Zákon například nastavuje rozdílné požadavky na znalecký ústav a znaleckou kancelář, a dochází tak k nerovnoprávnému postavení těchto institucí. Zákon také trochu kontroverzně a nepresně stanovuje společnou a nerozdílnou odpovědnost znalce-zaměstnance, který pracuje pro znaleckou kancelář, za způsobenou újmu. To ovšem bude pro jednotlivé tyto znalce naprostě nepřijatelné a v rozporu se zákoníkem práce a pracovními smlouvami těchto osob. Je to pro ně nepřijatelné. U návrhu není jasné, zda budou mít znalci-zaměstnanci tuto společnou a nerozdílnou odpovědnost za újmu i v případě, pokud se částečně podíleli na znaleckém posudku. Znali pracující ve znalecké kanceláři zpravidla nebudou moci z povahy svého pracovního zařazení rozhodnout o konečné podobě znaleckého posudku, a tak ani nemůžou být za posudek zodpovědní. A takto rozporných paragrafů, které je nutné v tomto vládním návrhu zákona, je samozřejmě více, a my jenom doufáme, že budou pro závěrečné třetí čtení opraveny.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Jako další je do obecné rozpravy přihlášen pan poslanec Ondráček.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Vážený pane předsedo, vážené paní ministryně, pane ministře, kolegyně a kolegové, já nevím, jestli jste byli schopni všechno pojmostout, jak paní zpravodajka, paní kolegyně Válková, mluvila o tom zákoně. Já bych jenom trošičku zpětně, jak jsme projednávali tento zákon, jestli si vzpomenete, 25. května loňského roku jsem zde vystoupil v rámci tohoto zákona, ale i těch zákonů, které na to pak navazují, o soudních tlumočnících atd., a v podstatě nejen já, ale řada mých kolegů, popřípadě kolegyně, jsme předložený materiál z dílny Ministerstva spravedlnosti tehdejšího ministra spravedlnosti Pelikána velmi kritizovali, dokonce padly návrhy na vrácení k přepracování, které přijaty nebyly, a i paní zpravodajka v podstatě – a já jsem to zde zmínil, dovolím si to přesně připomenout – jen z politické korektnosti ke svému stranickému kolegovi neřekla pravý stav tohoto materiálu, který nám tady byl předkládán, a tak jsem jí docela popřál, aby se v těch dvou měsících, protože jsme tu lhůtu na projednávání ve výboru ve druhém čtení zkrátili na dva měsíce, aby si tam pěkně kolegové mákli a snažili se to předělat, protože to určitě nebude mít jednoduché. A vidíte, že ta slova, která jsem pronesl 25. května 2018, se v podstatě potvrdila, protože jsme na konci ledna, takže ta lhůta, která byla původně dvouměsíční, kterou si pan ministr zkrátil ze standardních tří měsíců na dva, se naplnila a čtyřnásobně překročila.

Samozřejmě na druhou stranu by bylo potřeba říci, že tak jak jsem to predikoval, paní zpravodajka s Ministerstvem spravedlnosti odvedly velký kus práce a připravily ten zmínovaný komplexní pozměnovací návrh, který je teď brán jako základ toho celého materiálu. V podstatě můžeme říct, že paní zpravodajka tu práci odvedla za Ministerstvo spravedlnosti, respektive za tehdejšího ministra Pelikána. Kolegové z Ministerstva spravedlnosti v tom tedy teď akorát byli hodně nápomocni a pomohli nám v mnoha věcech. A jak bylo zmíněno paní zpravodajkou, došlo poté k tomu, kdy ústavněprávní výbor přijal ten komplexní pozměnovací návrh jako základ projednávání tohoto tisku 72, že jsme zjistili některé ještě dílčí nedostatky, které ta komplexní novela nebyla schopná obsáhnout, protože jsme to, jak se říká, tvořili v podstatě na koleně.

Můj pozměnovací návrh, který jsem vložil do systému a ke kterému se potom následně přihlásím, reaguje na požadavek instituce, kterou je Kriminalistický ústav Praha, který v loňském roce oslavil šedesát let své existence, a je to přední špičkové vědecké pracoviště na úseku kriminalistiky. Společně s tímto ústavem byly opomenuty takové věci, jako je Pyrotechnická služba Policie České republiky, která dělá znalecké posudky v oboru, a samozřejmě Vojenská policie jako ústav a samozřejmě její specialisté u (nesrozumitelné) Vojenské policie. Takže já jsem vyvolal nové jednání s Ministerstvem spravedlnosti a podařilo se nám dojednat pozměnovací návrh, který reaguje právě na ty problémy, které by přijetím toho pozměnovacího návrhu, komplexního pozměnovacího návrhu, který byl zpracován, vznikly právě Kriminalistickému ústavu Praha, Pyrotechnické službě Policie České republiky a dalším zmínovaným organizacím působícím na úseku vyšetřování, respektive dokumentování trestné činnosti.

Ten pozměnovací návrh byl zpracován Ministerstvem spravedlnosti za spolupráce právě těchto zmínovaných institucí. Je ve všeobecné shodě s nimi. Já pak odkážu na sněmovní dokument a požádám vás, vážené kolegyně a kolegové, o podporu,

abychom takovou významnou instituci, jako je Kriminalistický ústav Praha, a další instituce nepřipravili o možnost provádět znaleckou činnost, která je mnohdy jedinečná a jediná v České republice. Děkuji za podporu.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Jako další je do obecné rozpravy přihlášen pan předseda Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedo. Hezké odpoledne, kolegyně, kolegové. Já bych chtěl tady krátce odůvodnit svůj pozměňovací návrh ke sněmovnímu tisku číslo 72, to znamená k vládnímu návrhu zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech.

Než odůvodním svůj pozměňovací návrh, chtěl bych za prvé poděkovat opravdu Ministerstvu spravedlnosti a za druhé paní zpravodajce Heleně Válkové za to, že tu práci, která s tímto zákonem byla, a byla to práce opravdu náročná, zvládly se cti. Je pravda to, co říkal pan ministr ve svém úvodním slovu, že tady máme zákony, které upravují tuto činnost, ale že jsou zastaralé, v podstatě účinné déle než padesát let, to znamená, ano je tady opravdu potřeba tyto věci změnit a novelizovat a modernizovat.

Já nicméně si dovolím předložit jeden pozměňovací návrh, který vzešel z podnětu znalců, z podnětu znaleckého stavu, a ten pozměňovací návrh má za cíl analogicky k právní úpravě dalších obdobných profesí, jako jsou například advokáti, notáři, exekutoři a další, zajistit, že v případě výkonu znalecké činnosti znaleckými kancelářemi bude tato činnost vykonávána odpovědně a profesionálně. Stávající znění vládního návrhu zákona podle mě připouští v případě výkonu znalecké činnosti prostřednictvím znaleckých kanceláří přílišnou ingerenci osob, které bohužel znalci nejsou, což by mělo za důsledek ohrožení řádného výkonu znalecké činnosti.

Můj pozměňovací návrh, ke kterému se přihlásím potom v rámci podrobné rozpravy samozřejmě, má tři novelizační body.

V bodu 1 se stanoví, že statutárním orgánem znalecké kanceláře by měli být pouze znalci, obdobně jako je tomu např. u advokátních kanceláří.

V bodě číslo 2 se stanoví, že jediným předmětem výkonu činnosti znalecké kanceláře by měla být znalecká činnost, obdobně jako je tomu u advokátních kanceláří. Jen tak lze zajistit profesionalitu a vyhnout se potenciálnímu střetu zájmů. V opačném případě by podle mého názoru znaleckou kancelář mohly být i společnosti podnikající v úplně jiných, nesouvisejících oborech.

A pokud jde o novelizační bod číslo 3, tak každý znalec by měl vykonávat svoji činnost pouze jednou formou, tzn. v jedné znalecké kanceláři nebo samostatně. V opačném případě by mohlo docházet k situacím, kdy by znalec byl formálně zapsán ve více znaleckých kancelářích a nebylo by dosaženo potřebné kvality a profesionality zejména výkonu znalecké činnosti.

K pozměňovacímu návrhu se ještě přihlásím v rámci podrobné rozpravy. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Válek.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já jsem soudní znalec už řekněme 15 let, odborný soudní znalec. A z mého pohledu je naprostý problém ten stávající zákon. Jsem rád, že se nějakým způsobem změní, byť tu změnu nevidím úplně pozitivním směrem a zřejmě diskuse o tom ještě bude muset být velmi hluboká. Chtěl bych upozornit na dva aspekty. Chtěl bych upozornit na roli odborných soudních znalců, kterých ubývá; aspoň v oboru zdravotnictví je jich stále méně a v podstatě nemají zájem znalecké posudky psát. Jednak z důvodů, řekněme, finanční kompenzace za znalecký posudek a vše pak s tím spojené a potom z toho důvodu, že ústavní znalecké posudky jsou prakticky nulově hodnocené a přitom vyžadují poměrně zásadní odpovědnost. To znamená, z mého pohledu lékařské fakulty a fakultní nemocnice spíš vůbec nemají zájem odborné znalecké posudky psát. A já jako znalec, protože jsme v tom oboru, ve kterém já jsem znalec, dva v republice, a na Slovensku není žádný, tak příšeme posudky i pro Slovenskou republiku, tak se dostávám do situace, že znalec protistrany, pokud existuje znalec protistrany, tak není odborný znalec, ale je to lékař z oboru radiologie, kterého si soudní lékař pozve jako konzultanta, který nemá žádné zkoušky, nemá žádnou kvalifikaci, nemá to minimum, které já jsem musel absolvovat. A často je odborně ve velmi komplikované situaci, protože je to řekněme člověk, který třeba vůbec danou metodiku a metodu nemá na svém pracovišti a velmi problematicky se mu to posuzuje.

Myslím si, že je potřeba, abychom se na ten zákon podívali opravdu velmi komplexně a podrobně, protože se netýká, opravdu se netýká jenom lidí s právním vzděláním, tedy absolventů právnických fakult, ale týká se obrovského množství specializovaných soudních znalců, odborných soudních znalců z různých oborů, a na ty nesmíme zapomenout a musíme na ně myslet. A potom se týká, alespoň ve zdravotnictví, řady ústavů, tedy nemocnic a lékařských fakult, po kterých se jeden čas chtěly znalecké posudky. Počet znaleckých posudků narůstá. Pokud bych vám dal, a tím budu končit, srovnání, tak před deseti lety jsem dělal ročně dva až tři posudky, v loňském roce jich bylo přes 20. Ten nárůst je opravdu výrazný.

Chtěl bych, abychom se opravdu nad tímto zamysleli a ve třetím čtení znova posoudili velmi pečlivě všechny pozemňovací návrhy plus stanovisko jednotlivých skupin odborníků, kteří se znaleckými posudky zabývají. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Další v podrobné rozpravě chce vystoupit paní poslankyně Válková.

Poslankyně Helena Válková: Vaším prostřednictvím, pane předsedo, můj milý jmenovče, pane poslance Válku, samozřejmě nejvíce jsme vlastně strávili asi času se dvěma profesemi a specializacemi. To je jednak oceňování majetku znalců z této oblasti a jednak forenzní psychiatrie, psychologie, medicína. To byli právě ti, já doufám, kteří budou potom s výslednou podobou spokojeni. A myslím si, že vím,

o čem hovořím, když říkám, že nejdůležitější je motivovat nové mladé znalce, kteří by se učili tomu znaleckému řemeslu, protože jinak skutečně by hrozila paralyzace této činnosti, bez které kvalitní justice v těch komplikovaných případech si nebude vědět rady. Na druhé straně ale to nelze řešit tak, jak koneckonců tady také zaznělo, že necháme nevyhovující starou úpravu z roku 1967 jenom kvůli tomu, aby se nám nezděsili znalci, ti starší, zkušení, a neodešli. To prostě takhle nejde. Ale samozřejmě máme silnou motivační složku, nebo nástroj, o kterém, já ale nejsem ministryně spravedlnosti, nemůžu hovořit. Nicméně samozřejmě je to předpoklad toho fungujícího systému, že tam bude motivace odměnou. Protože za ty hodiny a za odpovědnost, kterou teď i ponesе znalec, byť bude pojištění povinně, tak se samozřejmě předpokládá, že bude také rádně odměněn. A já si naprosto myslím, že bez toho, to je to B – když se řekne A – standardy, povinnosti, odpovědnost, případně i kárna, tak samozřejmě je nutné i potom to B – odměňování.

A já bych toho tedy využila hlavně k tomu, abych upozornila, a vy se budete možná ptát, proč se to do toho komplexního pozměňovacího návrhu nedostalo, kromě toho návrhu, který si osvojil ústavněprávní výbor a který byl do systému vložen, jak jsem již říkala, pod číslem 1479, tak to nejdůležitější zřejmě bude potom ve třetím hlasování o těch dalších návrzích, které zpřesňují poslední, finální výsledek po projednání v ústavněprávním výboru. A v rámci toho zpřesňování, jak pan poslanec Ondráček, jemuž děkuji, že ocenil tu práci, které nebylo málo, ale on člověk někdy hodně dlouho pracuje a výsledek není takový, jaký by si představoval, tak uvidíme, jak to ve třetím hlasování dopadne, tak stejně jako on ještě jsme tam vychytávali některé tzv. mouchy.

Takže bych ráda hovořila, jsou to tři pozměňovací návrhy, drobné, nicméně pro znalce zřejmě důležité. Ten první z nich se týká skutečnosti, ke kterým může dojít, když přestane treba znalec pracovat a ten pojistitel by nemohl to povinné pojištění vypovědět. Takže je to jedna větička, kdy se doplňuje v § 22 odst. 5, že "pojistitel může povinné pojištění vypovědět pouze u důvodů uvedených v ustanoveních občanského zákoníku upravujících pojistnou smlouvu". Je to deklarace toho, co už je, ale je to tzv. naepvno. Vzájmu právní jistoty.

Dva další pozměňovací návrhy vložené do systému pod čísla 2071 a 2091 se už týkají podstatnějších věcí. V jednom se ještě jednou deklaruje, jaká osoba je považována za znalce. A pak se modifikuje ustanovení o přestupcích a pro lepší přehlednost vyčlenujeme přestupky do zvláštního ustanovení. Je to § 40, kdy osoba podle § 26 odst. 1, kde se říká, kdo to je, znalec se dopustí přestupku tím – takže zdánlivě maličkost, nicméně pro znalce zřejmě významná, protože se budou moci lépe orientovat v tom, co by jim hrozilo, pokud by se dopustili porušení nějakých povinností vyplývajících ze zákona. A současně se tam ještě opakují některé legislativně technické nesrovnalosti, které se tím návrhem také odstraňují.

A konečně ten poslední se týká toho, že jsme ustoupili, a to je třeba určitý ústupek právě těm znalcům ze znaleckých kanceláří, kteří teď jsou soukromými znaleckými ústavy, kteří upozorňovali na případy, že znalec, kteří vykonávají znaleckou činnost jako zaměstnanci, společníci nebo členové znalecké kanceláře, tak je zbytečné, aby byli pojištěni povinně a samostatně. Protože samozřejmě znalecká kancelář odpovídá.

A pak další a to je myslím pro ně ještě zajímavější, původně v textu zákona byla i povinnost evidovat i výši smluvních odměn a pro Ministerstvo spravedlnosti korespondující povinnost v zákoně obsažená kontrolovat je v rámci určitého časového období tří let. S ohledem na velkou kritiku, poukaz na to, že jde o velmi citlivé údaje, o možnost úniku, o možnost zneužití, o možnost toho, že smluvní odměny by se mohly stát nějakým nástrojem nekalého konkurenčního boje mezi znalcí – vychází to opět spíše z presumpce viny, že to unikne tedy a že v tom systému se k tomu někdo dostane: orgány činné v trestním řízení, Ministerstvo spravedlnosti, tak nakonec v tom jednom pozměňovacím návrhu se toto vypouští a v rámci evidence znaleckých posudků v § 29 odst. 3 už je jenom pod písmenkem i) údaj o vyúčtovaném a přiznaném znalečném. Je tam už škrtnuto "a to, i pokud byla sjednána smluvní odměna" a tomu i odpovídá vypuštění celého odstavce 7 § 37, že jednou za tři roky ministerstvo přezkoumá výši stanovených odměn a případně je upraví tak, aby byl zohledněn vývoj výše odměn. Toto tedy všechno se vypouští. A to si myslím, že je všechno.

To byly pozměnovací návrhy, které potom načtu ještě s čísly do systému, nebo je zopakuji spíš. Děkuji. Načteny už jsou.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ptám se, zda má ještě někdo zájem o vystoupení v obecné rozpravě. Nikoho nevidím. Končím obecnou rozpravu. Případná závěrečná slova po obecné rozpravě? Pan ministr? (Ne.) Paní zpravodajka? Nevidím zájem. Zahajuji podrobnou rozpravu. Připomínám, že pozměnovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být odůvodněny. (Gestikulace posl. Brázdila, že se hlásil do obecné rozpravy.) Omlouvám se panu poslanci Brázdilovi, který se přihlásil s faktickou poznámkou, a děkuji za to, že ji bere zpět, aby mě nepřiváděl do procesních komplikací. Omlouvám se. Takže je podrobná rozprava. Pan poslanec Ondráček.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Ještě jednou hezké odpoledne, kolegyně, kolegové. Já se tímto přihlašuji ke sněmovnímu dokumentu číslo 1869. Týká se pozměnovacího návrhu do komplexního pozměnovacího návrhu, který zpracovala paní profesorka, nebo který je pod tisku paní profesorky Válkové, a týká se Kriminalistického ústavu Praha. Děkuji za podporu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré odpoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Děkuji panu poslanci Zdeňku Ondráčkovi, a ještě než dám slovo panu kolegovi Chvojkovi, konstatuji omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny, a to paní Lenky Kozlové od 15.15 do 16.30 hodin z jednání Poslanecké sněmovny.

Nyní pan kolega Chvojka. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já jsem svůj pozměnovací návrh k tomuto tisku už odůvodnil v obecné rozpravě a chtěl bych se

nyní formálně v rámci podrobné rozpravy přihlásit k tomuto pozměňovacímu návrhu, který je zaevidován pod číslem 2113.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Chvojkovi. Nyní pan poslanec Jakub Michálek v podrobné rozpravě. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, hlásím se tímto k pozměňovacímu návrhu, který je založen pod číslem sněmovní dokument 1764. Jde o návrh, který na mou prosbu po projednání na ústavněprávním výboru legislativně technicky zpracovalo Ministerstvo spravedlnosti. Týká se toho, aby součástí závěru znaleckého posudku byly jednoznačné odpovědi a aby v případě, že nelze poskytnout jednoznačné odpovědi, znalec uvedl ty skutečnosti, které snižují přesnost toho závěru, tudíž aby ty osoby – jde mi zejména o to, aby osoby, které potom interpretují a využívají znalecké posudky, zejména soudci, se mohly rozhodovat kvalifikovaně a spolehlivě a v případě, že některá věc třeba nebyla zjištěna s naprostou spolehlivostí, tak aby tuto informaci měly k dispozici. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jakubu Michálkovi. Nyní další v rozpravě je pan poslanec Pavel Blažek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den. Děkuji za slovo. Já se jdu také formálně přihlásit k pozměňovacímu návrhu – sněmovní dokument 2084. Ten návrh je řádně odůvodněn. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Pavlu Blažkovi. Nyní paní poslankyně Helena Válková v podrobné rozpravě. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji. Já bych se chtěla přihlásit znova tedy k pozměňovacím návrhům, které byly vloženy do systému pod čísla 1629. Tam jsem říkala, že jde o možnost výpovědi. Pojistitel dá výpověď pouze z důvodů uvedených v ustanoveních občanského zákoníku. Potom je to pozměňovací návrh 2071. Tam jde o zpřesnění a také o to, že se nebude muset uvádět sjednaná smluvní odměna. A konečně sněmovní tisk 2091, kde se přímo vyčleňuje to ustanovení, ve kterém bude nově formulována jednání a v podstatě zakotvena jednání, která naplňují skutkové podstaty přestupku, tak aby to bylo jasné, srozumitelné a lépe přehledné, než jak je to v zákoně dosud.

A ještě mně dovolte, abych načetla současně legislativně technické úpravy, ale jsou k vládnímu návrhu již ve znění pozměňovacích návrhů ústavněprávního výboru, které jsou obsaženy v usnesení číslo 72/2. Konkrétně tam jde v § 14 odst. 1 –

v úvodní části ustanovení slovo "znalec" zrušit a v § 14 odst. 1 na začátek písmen a) až c) vložit slovo "znalec", protože jinak nenavazuje úplně dobře ten text v písmenu d). A konečně v nadpisu § 29 slovo "znaleckých" zrušit. Je zavedena legislativní zkratka evidence posudků, a proto by měla být v dalším textu důsledně používána, což bohužel nebyla. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Heleně Válkové za vystoupení v podrobné rozpravě, a protože nemám žádnou písemnou přihlášku, ptám se, jestli se hlásí někdo z místa. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Pane ministře, po podrobné rozpravě? Není tomu tak. Paní zpravodajka? Také se nehlásí do podrobné rozpravy, a protože nemáme žádný návrh, který bychom mohli hlasovat, to znamená, na zkrácení lhůty pro třetí čtení na sedm dnů, nebo aby se jím garanční výbor nezabýval, tak mohu ukončit druhé čtení tohoto návrhu zákona a bod číslo sedm.

Pokračovat budeme bodem číslo

8.

Vládní návrh zákona o soudních tlumočnících a soudních překladatelích /sněmovní tisk 73/ - druhé čtení

Požádám jak pana ministra, tak paní kolegyni Válkovou, aby zůstali u stolku zpravodajů, a konstatuji, že jde o vládní návrh zákona o soudních tlumočnících a soudních překladatelích, sněmovní tisk 73. Jsme ve druhém čtení a předložený návrh uvede za vládu ČR ministr spravedlnosti Jan Kněžínek. Pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Děkuji, pane místopředsedo. Já se teď dívám do svého úvodního slova a zjišťuji, že už jsem vlastně všechno řekl, protože tentle návrh je víceméně zrcadlový k tomu zákonu o znalcích, pouze upravuje činnost soudních překladatelů, to znamená tlumočnickou činnost, a v zásadě tady platí totéž, co jsem říkal už k tomu předešlému tisku. Stávající zákonářská úprava z roku 1967 je již nevyhovující a i pro tlumočnickou činnost, která v tom současném globalizovaném světě je navíc potřeba mnohem častěji, než tomu bylo v době, kdy byl přijímán ten zákon z roku 1967, je potřeba i na překladatele klást mnohem přísnější požadavky, než tomu bylo tehdy. Tomu v zásadě odpovídá i ta zákonářská úprava.

Také tady velice děkuji zejména poslancům z ústavněprávního výboru, kteří se také podíleli na přípravě pozměňovacích návrhů ve spolupráci s Ministerstvem spravedlnosti, a zase, až na nějaké dílčí otázky, v podstatě na jednu problematickou věc, předesílám, že s tím pozměňovacím návrhem ústavněprávního výboru souhlasím.

Jedna věc, která se může jevit jako trošku problematická, je oprávnění překladatele odmítout provedení tlumočení, pokud by mělo být prováděno v oboru, ve kterém není dostatečným odborníkem. Tady se trošku obávám, že přece jenom by to mohlo v praxi působit určité komplikace i vzhledem k tomu, že komerční

překládání bude stále ekonomicky zajímavější než překládání na základě těch stanovených hodinových sazeb, byť tedy se předpokládá i jejich zvýšení. Jinak s těmi návrhy ústavněprávního výboru žádný problém nemám.

Tolik asi pro tuto chvíli. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru spravedlnosti Janu Kněžínkovi. Návrh jsme v prvném čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 73/1 a 73/2.

Požádám zpravodajku ústavněprávního výboru paní poslankyni Helenu Válkovou, aby nás informovala o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnila. Paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Dobре. Děkuji, pane předsedající. Já bych se tedy vyjádřila podobně, protože to je zrcadlová norma, až na výjimky. A navíc ty výjimky tady jistě ale v rámci svých pozměňovacích návrhů dostačně zohlední pan poslanec Michálek, který tam vložil dva pozměňovací návrhy. Jinak je to úplně stejně jako v tom zákoně o soudních znalcích, neboť ústavněprávní výbor rovněž vzal ten můj komplexní pozměňovací návrh, který byl vložený pod sněmovním tiskem 1480, na své schůzi 9. listopadu, vzal ho tedy na vědomí a odsouhlasil ho, schválil ho. Čili se stal vlastně součástí toho výsledku projednání v ústavněprávním výboru.

Současně jsem ještě uplatnila dva návrhy, které jsou i úplně stejné jako ty dva pozměňovací návrhy, čili spíše drobné povahy, které zlepšují ten zákon. A zase i tlumočníci v případě, že by se stalo, že už by nemohli být pojistištěni z důvodů, které jsou uvedeny v občanském zákoníku, které upravují pojistnou smlouvu, tak se umožňuje pojistiteli v tom pozměňovacím návrhu pod číslem 1630, aby ukončili pojistštění.

V tom druhém případě se opět jedná o to, že některé změny, které se týkaly sněmovního tisku číslo 72 a nebyly, to znamená o soudních znalcích, ještě promítnuty do zákona o soudních tlumočnících, se tímto tedy promítly. To znamená, jde tam tedy o ten § 26 odst. 1 i posléze výše odměny a výše pokuty a výše té sankce, kterou... a druh sankce, kterou lze uplatnit vůči soudním tlumočníkům, pokud se takového jednání dopustí. Takže to usnesení je ústavněprávního výboru z 9. listopadu 2018. Je to usnesení číslo 92.

Myslím, že více se k této normě nedá říci, než že, kde to lze, tak respektuje konstrukci návrhu zákona o soudních znalcích. Kde to nelze, což jsou samozřejmě s ohledem na specifika tlumočnické činnosti některá ustanovení, tak tam to vyjadřuje jiným způsobem. Ale nic se nemění na té celkové konstrukci, centralizaci, odměňování a dalších aspektech včetně vyvození odpovědnosti a možných přestupcích. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zpravodajce za její zpravodajskou zprávu. Otevřím obecnou rozpravu, do které je přihlášen pan

poslanec Jakub Michálek. Až do podrobné, dobře. V tom případě nemám žádnou písemnou přihlášku ani nevidím žádnou přihlášku z místa do obecné rozpravy. Mohu obecnou rozpravu ukončit a zahajuji podrobnou rozpravu. Připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny.

Požádám tedy pana poslance Jakuba Michálka, aby se ujal slova v podrobné rozpravě. Máte slovo, pane poslance.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Já se tímto hlásím ke sněmovnímu dokumentu 1765, což je pozměňovací návrh, který navrhuje zrušení povinnosti archivovat podklady u překladatelů, protože jde nám tady o to, abychom snížili byrokraciю ve státě, a domnívám se, že není potřeba, aby každý soudní překladatel měl kumbálek, ve kterém schraňuje soudní překlady, když ten překlad už je jednou uložený na soudě a soud je zodpovědný za to, že si ten překlad má archivovat. Není potřeba, abychom činili zodpovědným toho překladatele. Je to zbytečná administrativní povinnost.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Michálkovi. Ptám se, kdo další do podrobné rozpravy. Paní poslankyně Helena Válková se hlásí do podrobné rozpravy. Tentokrát nikoliv jako zpravodajka, ale jako poslankyně. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Helena Válková: Já tentokrát opravdu odkážu na to zdůvodnění, které jsem provedla už vlastně dvakrát, byť teď ve zkrácené podobě. A hlásím se k pozměňovacímu návrhu vloženému do systému pod číslem 1630 a k pozměňovacímu návrhu vloženém pod číslem 2093. Tak, to je všechno. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ptám se, kdo další do podrobné rozpravy. Nikoho nevidím, podrobnou rozpravu mohu skončit. Ptám se, je zájem o závěrečná slova. Pane ministře, paní zpravodajko? Není tomu tak. Žádný návrh na hlasování nebyl přednesen, mohu ukončit bod číslo 8 a projednávání tohoto tisku ve druhém čtení.

Budeme pokračovat podle schváleného pořadu schůze bodem číslo 9. Pan ministr i paní zpravodajka jsou na místě. Ještě upozorním pana kolegu Kaňkovského, že je zpravodajem výboru pro zdravotnictví, a budeme projednávat bod

9.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o znaleckých, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech a zákona o soudních tlumočnících a soudních překladatelích
/sněmovní tisk 74/1/ - druhé čtení

Z pověření vlády tedy požádám znovu ministra spravedlnosti Jana Kněžínka, aby tento tisk uvedl.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Děkuji, pane místopředsedo. V podstatě se jedná o změnu některých zákonů, které bezprostředně souvisejí s těmi dvěma právě doprojednanými body, to znamená s úpravou znalců a s úpravou tlumočníků a překladatelů. Jedná se víceméně o technické úpravy trestního řádu, občanského soudního řádu, živnostenského zákona, zákona o správních poplatcích, zákona o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů a zákona o zdravotních službách.

Možná se jenom krátce tady pozastavím u dvou těch částí. Jedna z nich je podpoření elektronizace při výkonu znalecké a překladatelské a tlumočnické činnosti. To je povinnost, aby znalci a tlumočníci plus tedy včetně ústavů a kanceláří měli povinně zřízenu datovou schránku, což by mělo zjednodušit a zlevnit komunikaci mezi nimi a orgány veřejné moci včetně soudů.

A možná jenom krátce se pozastavím u novely občanského soudního řádu, kde ale pozměňovací návrh doporučuje to ustavení vypustit, a to je nové znění § 127a, které má tedy za cíl předcházet situacím, které jsou dneska v praxi naprostě běžné a velmi komplikují a zdržují soudní řízení, a to je situace, kdy se soud musí vypořádat s více znaleckými posudky, které jsou vzájemně protichůdné. Tady vládní návrh předpokládá, že v zásadě posudky předložené účastníky řízení, byť by byly vypracovány jinak někým, jakým kdo je znalcem, tak by měly povahu listinného důkazu, nikoliv povahu znaleckého posudku, což tedy z našeho pohledu by mělo to soudní řízení mírně zrychlit. Na druhou stranu chápu, že to vyvolává určité obavy z hlediska rovnosti účastníků. Proto už předesílám, že k případné úpravě tohoto ustanovení máme víceméně neutrální postoj. Byli jsme inspirováni, pokud se nepletu, švýcarskou úpravou, která obsahuje podobné pravidlo, ale není to něco, s čím by ten návrh stál a padal.

Jinak se tam do značné míry jedná o technické úpravy. Zase předesílám, že s drtivou většinou pozměňovacích návrhů budeme v případě tohoto návrhu souhlasit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru spravedlnosti Janu Kněžínkovi. Konstatuji, že jsme návrh v prvném čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu. Dále byl tisk přikázán výboru pro zdravotnictví. Usnesení výborů vám byla doručena jako sněmovní tisky 74/2 až 74/5.

Nyní požádám zpravodajku garančního ústavněprávního výboru Helenu Válkovou, aby nás informovala o projednání ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnila.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Děkuji také panu ministrovi aspoň za ten neutrální postoj Ministerstva spravedlnosti. Abych osvěžila atmosféru, protože vím, že to pro vás asi není úplně nejzajímavější norma, pro většinu z vás, tak největší téměř boj se strhl právě tady kolem ustanovení § 127a občanského soudního řádu. Já si nemyslím – a nakonec se podařilo legislativu Ministerstva spravedlnosti přesvědčit, že to raději vypustíme než mít něco, co nám neumožnuje, aby v případě, že ten první znalecký posudek bude zjevně divný, tak aby účastník neměl možnost si objednat jiný znalecký posudek, a víme, že často tady opravdu jde o hrdla a statky. Opravdu, protože ty znalecké posudky zejména v oblasti oceňování rozhodují i o výši sazeb. Pokud ta úprava není dostatečně osvědčená, tak je mi líto, ale myslím, že ke Švýcarsku máme ještě daleko, takže velmi oceňuju, že tam zůstává ta úprava, kterou jsme vybojovali před několika lety, že i účastník má právo předložit znalecký posudek, opravdu i nazvaný znaleckým posudkem, nikoliv pouze jako listinný důkaz.

Ten druhý – jenom chci na to upozornit, že se nám podařilo zvednout z židlí zejména patology, kteří pitvají v případech soudní pitvy tělo zemřelého, a v trestním řádu jsme zredukovali jejich počet v původním vládním návrhu na jednoho. Myslím, že jsme se se zlou potázali. Také na to zareagoval pan ministr zdravotnictví Vojtěch svým pozměňovacím návrhem, nicméně musím říci, že nakonec v rámci ústavněprávního výboru jsme i tento návrh vtělili, takže usnesení ústavněprávního výboru tím, že potom k němu došlo až na podzim, zatímco jeho návrh byl vložený už někdy v červnu, nemylím-li se, nebo v té době, tak pokrývá i jím navrhovanou změnu vrátit se zase k tomu osvědčenému modelu dvou pitvajících u soudních pitev.

Čili z mé strany žádný pozměňovací návrh nebylo nutné vkládat. Obecně usnesení ústavněprávního výboru č. 93 z jeho schůze 9. listopadu doporučuje ve smyslu komplexního pozměňovacího návrhu vládní návrh schválit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zpravodajce ústavněprávního výboru Heleně Válkové. Požádám nyní zpravodaje výboru pro zdravotnictví Vítu Kaňkovského, aby i on nás informoval o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré odpoledne, vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové. Tak jako už u předchozího tisku 72 se také tímto tiskem zdravotní výbor zabýval na dvou svých jednáních, poprvé to bylo 7. listopadu na 29. schůzi, kdy výbor přerušil projednávání, podruhé na 30. schůzi dne 21. listopadu, kdy výbor pro zdravotnictví doporučil Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby vyslovila souhlas s vládním návrhem pod sněmovním tiskem 74. Jinak odkazují na sněmovní tisk 74/5, kde je celé to usnesení zdokumentováno. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Otevíram obecnou rozpravu, do které nemám zatím žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. Zahajuji rozpravu podrobnou. Ani do té nemám žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, jestli se někdo hlásí do podrobné rozpravy. Není tomu tak. Mohu tedy ukončit i podrobnou rozpravu.

Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Není tomu tak. Ani zpravodajové nemají zájem. Nepadl žádný návrh, mohu ukončit druhé čtení tohoto tisku 74, tedy bod číslo 9. Děkuji panu ministrově, děkuji paní zpravodajce. Tento blok Ministerstva spravedlnosti jsme vyčerpali.

Pokročíme k jinému bodu. Podle schváleného pořadu schůze je to bod

31.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb.,
o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 333/ - první čtení**

Požádám, aby u stolku zpravodajů zaujali svá místa paní ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová a zpravodaj pro první čtení Lukáš Kolářík. Paní ministryně, myslím, že je dostatečný klid, abyste mohla přednést své úvodní slovo. Máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi uvést sněmovní tisk č. 333, což je návrh novely zákona o nemocenském pojištění.

Návrh zákona se předkládá v návaznosti na zrušení karenční doby při dočasné pracovní neschopnosti. Poskytování náhrady mzdy již od prvého dne trvání dočasné pracovní neschopnosti je totiž potřebné vyvážit posílením kontrolní činnosti zaměstnavatelů a orgánů nemocenského pojištění, zejména okresních správ sociálního zabezpečení, ve věci správnosti posuzování dočasné pracovní neschopnosti a kontroly dodržování režimu dočasné práce neschopného pojištěnce, k čemuž vytváří navržená právní úprava lepší předpoklady. V podstatě se jedná o zavedení první fáze eNeschopenky.

Návrh zákona obsahuje dvě hlavní opatření, a to zavedení povinné elektronické formy hlášení ošetřujícího lékaře o vzniku a ukončení dočasné pracovní neschopnosti podávaného okresní správě sociálního zabezpečení a s tím související zkrácení lhůty, v níž ošetřující lékař toto rozhodnutí odesílá, a druhá věc, rozšíření okruhu údajů, které mohou orgány nemocenského pojištění sdělovat zaměstnavatelům o dočasné pracovní neschopnosti jejich zaměstnanců. Zavedení povinné elektronizace hlášení o vzniku a o ukončení dočasné pracovní neschopnosti přinese potřebné urychlení předávání informací mezi ošetřujícím lékařem a okresní správou sociálního zabezpečení. Umožní se tak okresní správě sociálního zabezpečení pružněji reagovat na žádost zaměstnavatele o sdělení informace o dočasné pracovní neschopnosti jeho zaměstnance, a to především v těch případech, kdy zaměstnanec –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně, já vás přece jen přeruším a požádám sněmovnu o klid! Pokud, kolegové a kolegyně, diskutujete jiné téma, než je novela zákona o nemocenském pojíštění, prosím v předsáli, ať paní ministryně má šanci své úvodní slovo dokončit v důstojné atmosféře.

Děkuji, můžete pokračovat.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji. ... když zaměstnanec svou oznamovací povinnost vůči zaměstnavateli bud' nesplní, nebo si bude chtít zaměstnavatel tyto skutečnosti sám ověřit. Zákon předpokládá elektronickou formu komunikace mezi zaměstnavatelem a okresní správou sociálního zabezpečení a zaměstnavatelé si tak budou moci velmi rychle ověřit, zda zaměstnanec, který nenastoupil do práce, je v pracovní neschopnosti, či nikoliv.

Účinnost tohoto návrhu zákona se stanoví dnem 1. července 2019, tedy ke stejnému dni, k němuž se navrhuje zrušení karenční doby.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni práce a sociálních věcí Janě Maláčové. Nyní požádám zpravodaje pro první čtení, pana poslance Lukáše Koláříka, aby přednesl svou zpravodajskou zprávu. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lukáš Kolářík: Dobrý den. Děkuji za slovo. Já bych tady přednesl zpravodajskou zprávu ke sněmovnímu tisku číslo 333, to je vládní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 187, o nemocenském pojíštění, ve znění pozdějších předpisů. Tento sněmovní tisk byl rozesán poslancům 19. listopadu 2018. Následně organizační výbor po projednání návrhu zákona doporučil 22. listopadu svým usnesením k projednání a rovněž navrhl výbor pro sociální politiku jako výbor garanční. Projednávání tisku je i navrženo na pořad této schůze Poslanecké sněmovny.

Navržená novela reaguje na zrušení karenční doby, aby bylo vyhověno požadavku zaměstnavatelů k okamžitému ověření, zdali je zaměstnanec nemocný. Tento návrh zavádí povinnost lékařů vydávat části dočasné pracovní neschopnosti v elektronické podobě. Jedná se pouze o civilní sféru. Nejedná se tedy o příslušníky bezpečnostních sborů a podobně. Jde zejména o komunikaci na ose lékař a Česká správa sociálního zabezpečení. Povinnost sdělit zaměstnavateli dočasnou pracovní neschopnost zaměstnance je ponechána právě na zaměstnanci, a to bez zbytečného odkladu. Zaměstnavatel dostává pouze možnost si ověřit pracovní neschopnost zaměstnance od příslušného orgánu nemocenského pojíštění, což se jeví administrativně problematické, zejména u zaměstnavatelů s vysokým počtem zaměstnanců.

Sdržený praktických lékařů dále namítá, že Česká správa sociálního zabezpečení má na odpověď zaměstnavateli až osm dní, což tedy hluboce přesáhne dobu nemoci a dobu i karenční doby. Zaměstnavatel se o nemoci svého zaměstnance nedozví online nic. Do databáze eNeschopenek bude mít totiž přístup pouze Česká správa sociálního zabezpečení. Zároveň návrh zkracuje lhůtu lékaře na oznámení o počátku a konci

doby pracovní neschopnosti ze tří pracovních dnů na dva dny, resp. nejpozději v den následující po dni, kdy lékař vydal rozhodnutí o vzniku nebo ukončení dočasné pracovní neschopnosti.

Navržená právní úprava počítá se vznikem nákladů na straně lékařů. Jedná se o pořízení lékařského softwaru nebo i celé výpočetní techniky, například v případě venkovských lékařů.

Návrh obsahuje i změnu režimu volných vycházek, kdy je určuje lékař, a nebude tak zapotřebí opakováných povolení ze strany posudkové služby OSSZ.

Tento návrh mimo jiné odmítá Svatý průmyslu a dopravy, Sdružení praktických lékařů i Společnost všeobecného lékařství. Jeví se to jako nějaký mezíkrok (nesrozumitelné) eNeschopenky, jejíž plnohodnotná verze je slibována ministerstvem od 1. 1. 2020.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a nyní otevřeme obecnou rozpravu, do které mám přihlášku pana poslance Jana Bauera, dále pana kolegy Kaňkovského. Ano. Požádal bych o totéž. Slovo má pan poslanec Jan Bauer. Prosím.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené dámy a páновé, návrh právní úpravy eNeschopenky byl zpracován urychlěně a neprošel řádným legislativním procesem. K navrhované právní úpravě eNeschopenky neproběhlo standardní připomínkové řízení ani procedura hodnocení dopadu regulace RIA. Návrhy právní úpravy eNeschopenky sice Ministerstvo práce a sociálních věcí urychlěně konzultovalo se služebními orgány nemocenského pojištění včetně zástupců zpravidajských služeb, tato spolupráce však samozřejmě nemohla řádné připomínkové řízení nahradit. Elektronizace takto komplexního procesu bez důkladné analýzy stávajícího stavu, vyhodnocení všech rizik a kvalitně připravené a řádně připomínkované právní úpravy včetně zahrnutí všech orgánů sociálního zabezpečení je riziková.

Vážené dámy a pánové, to překvapivě nebyla moje slova. Já totiž nemám zapotřebí být ke všemu, co předkládá naše vláda za každou cenu kritický, ale to byla citace samotného Ministerstva práce a sociálních věcí. Našel jsem je v důvodové zprávě k jinému návrhu zákona, který prošel, nebo projde ve druhém čtení, protože momentálně se tady nachází několik sněmovních tisků, které řeší, nebo mají za snahu řešit eNeschopenku, a je to právě k tomu, kterým po nás vláda chce zrušit původní návrh zavádějící eNeschopenku, protože je jaksi nestihla realizovat. Ta slova necituji určitě náhodně, ani není úmyslem útočit nyní na ministerstvo za dřívější chyby, jenže problém je v tom, že ani v případě zákona, který je před námi teď, v tuto chvíli, tento sněmovní tisk, ministerstvo nepostupovalo jinak. Projednávaný zákon o nemocenském pojištění totiž na výjimku prošel zkráceným připomínkovým řízením a nebylo u něj provedeno hodnocení dopadů RIA. Slovy ministerstva, návrh právní úpravy eNeschopenky byl zpracován urychlěně a neprošel řádným legislativním procesem.

Když se navíc detailněji podíváte na průběh přípravy tohoto návrhu, zjistíte, že k němu bylo několik velmi zásadních připomínek například ze strany klíčového Ministerstva zdravotnictví nebo Úřadu na ochranu osobních údajů. Pravda je, že ministerstvo jako předkladatel na tyto připomínky zareagovalo, a to prostým vypuštěním sporných paragrafů. Na jednu stranu zřejmě udělalo dobré, na druhou stranu to ukazuje na báhu přípravy legislativních návrhů ze strany Ministerstva práce a sociálních věcí. Velmi často se tomu říká legislativní dilettantismus nebo neumětelství. Takže nevím. Máme být rádi, že se vláda rozhoupala, konečně do Sněmovny poslala něco, co může přiblížit zavádění eNeschopenky do praxe, byť zatím jen v první etapě a bez vyřešení dalších navazujících záležitostí, anebo máme vládě tento návrh vrátit, aby se nejdříve domluvily rezorty mezi sebou a do Sněmovny doputoval komplexní a provázaný návrh, který bude akceptován ze strany lékařů, poskytovatelů zdravotních služeb, zaměstnanců a pojistenců a také zaměstnavatelů, tedy všech, kterých se to bude bytostně do budoucna dotýkat? Nesporně platí, že elektronizace procesu rozhodování o dočasné pracovní neschopnosti je bez diskuse nutná a patří do 21. století. Ale anabáze, kterou tady opakovaně podstupujeme kvůli zavádění eNeschopenky, bohužel ukazuje, že vláda není schopná na požadavky dnešní doby zavážas reagovat a v případě související legislativy vytrvale selhává. Možná by se měla věnovat, a teď slovy ministerstva, řádnému legislativnímu procesu a nevyčerpávat se prosazováním populistických opatření, jako bylo třeba v nedávné minulosti zrušení fungující karenční doby.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Janu Bauerovi. Nyní pan poslanec Vít Kaňkovský, připraví se paní poslankyně Pekarová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Vážený pane místopředsedo, vážená paní ministryně, členové vlády, kolegyně, kolegové, dovolte mi, abych se také já vyjádřil za klub KDU-ČSL k předložené novele zákona o nemocenském pojistění, který za vládu předkládá paní ministryně Maláčová ve sněmovním tisku 333. Navážu na kolegu Bauera.

Podle našeho názoru všichni víme, do jakého tristního stavu se dostal projekt tzv. eNeschopenky. Jak už zde zaznělo, máme v tuto chvíli ve Sněmovně několik sněmovních tisků, které se zabývají elektronizací dočasné pracovní neschopnosti, a již zde bylo zmíněno, že mimo jiné zde máme sněmovní tisk 204, kde už dneska také v citované důvodové zprávě se praví řada věcí, ale mimo jiné se zde praví, že projekt eNeschopenky je velmi složitý legislativně i technicky, a předkladatelé sněmovního tisku 204 v podstatě odůvodňují zrušení projektu eNeschopenky právě jeho složitosti a nedostatkem času k jeho přípravě. Tolik sněmovní tisk 204, který máme ve druhém čtení. Je tam i zajímavé stanovisko garančního výboru. Nebudu ho zde rozebírat.

A teď se dostávám k tomu, co v tuto chvíli vláda předkládá, a to je nový návrh řešení elektronické neschopenky. Já za sebe mohu říci, že nejsem odpůrce elektronizace ve zdravotnictví. Nicméně vždy si myslím a jsem o tom přesvědčen, že

je potřeba dbát na to, aby ta elektronizace ve zdravotnictví, ale i ve veřejné správě byla efektivní. A pokud se zamyslíme nad tím, co v tuto chvíli nám Ministerstvo práce a sociálních věcí předkládá ve sněmovním tisku 333, tak to nelze hodnotit nijak jinak než jako polotovar. Je zde navrženo to, že budeme mít dva díly dočasné pracovní neschopnosti řešené elektronickou formou. Je to v rámci zrychlení informací směrem k České správě sociálního zabezpečení a také na možnost dotazů zaměstnavatelů. A zbytek těch dílů dočasné pracovní neschopnosti zůstává ve fakultativní podobě. Vláda to uvádí, že to je vlastně první krok, že to je první etapa řešení elektronické neschopenky, ale já se ptám, proč jdeme cestou zase nějakého polotovaru. Proč nejsme schopni připravit už komplexní normu, která nám zavede kompletní elektronickou neschopenku, která bude projednaná se všemi zainteresovanými subjekty a se kterou bude i v odborné veřejnosti alespoň částečný souhlas.

Co považuji za velký problém, je navržená legisvakance tohoto zákona. Jak už paní ministryně zmínila, účinnost je navržena od 1. 7. 2019. Pokud si uvědomíme, že jsme dnes v prvném čtení tohoto sněmovního tisku, tak i při optimistickém předpokladu nejsme schopni projít celým legislativním procesem dříve než v dubnu tohoto roku. A poté zbudou zdravotnickým zařízením a dalším dotčeným subjektům dva měsíce na to, aby se na tuto zásadní změnu připravily. A tady se opět odkážu na důvodovou zprávu, a ta už je k tomuto tisku, kde předkladatelé hovoří, a tady cituju: Vzhledem k zavedení povinnosti ošetřujícího lékaře zasílat rozhodnutí o vzniku a o skončení dočasné pracovní neschopnosti příslušné okresní správě sociálního zabezpečení pouze elektronicky lze očekávat, že na tuto skutečnost zareagují i dodavatelé lékařského softwaru.

Za mě to zní logicky. Pokud si někdo nechá udělat software na řešení elektronické neschopenky, tak zcela jistě bude chtít, aby tam byly i ty nadstavby pro budoucí kroky. Ale opět se ptám: Skutečně si myslíme, že dodavatelé toho softwaru to stihou za dva měsíce? A že budou k tomu i motivováni do doby, než vyjde zákon ve Sbírce zákonů? Pro každé zdravotnické zařízení jsou to další vynaložené finanční prostředky. A kdo si dovolí si to zadat ještě v době, kdy zákon není schválen?

Já osobně nejsem sice velkým znalcem informatiky, nicméně si nemyslím, že naprogramování modulu elektronické neschopenky je nějakým vrcholem programátorského umění. Nicméně je potřeba si říci, že těch softwarů, které používají naše zdravotnická zařízení atď už v ambulantní sféře, nebo v nemocnicích, je několik desítek. To znamená, to není o naprogramování jednoho softwaru, ale je potřeba si říci, že každé zdravotnické zařízení má jiný software. Samozřejmě některá používají stejný, ale je jich několik desítek v rámci republiky.

Takže já bych se chtěl zeptat paní ministryně, jestli skutečně považuje navrženou legisvakanci za správnou, zda ta dvojkolejnost, do které vlastně dostáváme ta zdravotnická zařízení, kdy možná, tedy i na základě důvodové zprávy, předpokládáme, že víceméně donutíme ta zdravotnická zařízení, aby přešla kompletně na elektronickou podobu, tak jestli ji považuje za správnou a uchopitelnou a v praxi splnitelnou. Dále bych se jí chtěl zeptat, zda ty připomínky, které vznášely už tady zmíněné subjekty, a já bych zmínil i další, lékařská komora, Sdružení praktických lékařů, Asociace nemocnic, Sdružení ambulantních specialistů, zda se

všemi těmito subjekty a významnými hráči to bylo skutečně do detailů prodiskutováno a jestli všechny jejich připomínky byly zapracovány. Podle mého názoru nebyly. A tady vzniká obrovské riziko, zvlášť když si uvědomíme, že zavedeme tuto povinnost v letních měsících, že se s tím budou zdravotnická zařízení velmi těžce potýkat a že jim způsobíme další problémy.

A rád bych se zeptal pana ministra Vojtěcha jako ministra zdravotnictví, kdy Ministerstvo zdravotnictví vznášelo řadu připomínek, zda on nevidí jako významné riziko už dnes pro naše personálně vyprahlé nemocnice, ale i terén, že jim dáme na hrb tento polotovar, kterým se budou muset zabývat, který jim přinese další finanční i časové nároky. Jestli skutečně není moudré připravit ten návrh pořádně a posunout tu legisvakanci až od 1. 1. 2020. Považoval bych to za dobrou zprávu a rozumné řešení, protože pokud to uděláme tímto způsobem, tak si připravíme velké problémy. Mimo jiné už řada praktických lékařů avizuje, těch v tom vyšším věku, že pokud tento polotovar schválíme, tak to skutečně bude tou poslední kapkou, aby svoji praxi zavřeli.

Takže já bych chtěl požádat paní ministryni o odpověď na mé dotazy a za klub KDU ČSL avizuju, že budeme zcela jistě navrhovat posunutí účinnost od 1. 1. 2020 i některé další změny v tomto předloženém návrhu zákona. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Vítu Kaňkovskému. Než budeme pokračovat, konstatuji došlou omluvu z jednání Poslanecké sněmovny od 16 hodin z pracovních důvodů pana poslance Jana Skopečka. A pozvu k mikrofonu pana poslance Pavla Juříčka, který se hlásí s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Juříček: Děkuji. Dámy a páновé, jak paní ministryně uvedla, že je to ve vazbě na karenční dobu, tak dovolte, abych ocitoval z § 61 odst. 1 písm. e): Rozhodnutí o vzniku dočasné pracovní neschopnosti a rozhodnutí o ukončení dočasné pracovní neschopnosti je osetřující lékař povinen odeslat na adresu určenou příslušnému orgánu nemocenského pojištění ten den nebo následující den. A zároveň, když se podíváme na odstavec – hned to najdu – § 116 odst. 7 – orgány nemocenského pojištění sdělují zaměstnavatelům na jejich žádost, a to ve lhůtě osmi kalendářních dnů ode dne doručení žádosti. Takže zaměstnavatel musí požádat orgány nemocenského pojištění a ty mu sdělí, že ten člověk je nemocen, do osmi pracovních dnů. Tak pokud je to takto myšleno, je to podvod na zaměstnavatele. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji poslanci Juříčkovi za dodržení času k faktické poznámce. Nyní paní poslankyně Pekarová, přípraví se pan poslanec Válek. Prosím, máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, už tady mnohé zaznělo. Já se ztotožňuji s výtkami svých předčeňníků,

kolegů, kteří se té problematice věnují nejenom ve výboru, ale třeba Vít Kaňkovský je sám lékař, takže určitě to umí posoudit velmi dobře z praxe.

Musím říci, že mě moc mrzí, že tady opět projednáváme návrh, který je šíří horkou jehlou a který, troufnu si tak předvídat, by mohl přinést podobný problém, jaký přinesly eNeschopenky a vůbec to, co jsme už tady kdysi prosazovali, právě v budoucnu. To znamená, nerada bych se dočkala toho, že tady za rok budeme znova vystavěni návrhu, který bude říkat: my jsme to tehdy projednali bez RIA, my jsme to projednali bez toho, abychom to pořádně prosazovali v rámci odborné společnosti lékařů, a nějak jsme to nezvládli, tak jako ten návrh, který už tady máme v druhém čtení. Tak toho bychom se měli snažit vyvarovat, a proto je namísto, abychom tento vládní návrh podrobili důkladnému zkoumání. A musím říct, že z toho nevychází vůbec pozitivně.

Vzhledem ke zrušení karenční doby se samozřejmě ještě více posiluje zájem zaměstnavatelů, kteří platí ze svého první dva týdny náhrady mzdy, nebo budou nově platit, na účinné kontrole práceneschopných zaměstnanců. Tomu vůbec ale neodpovídá právě stanovená lhůta osmi dnů pro vyřízení žádosti zaměstnavatele o sdělení údajů o pracovní neschopnosti zaměstnance. Podle mě by bylo správně, aby informaci o pracovní neschopnosti zaměstnance dostával zaměstnavatel automaticky, nikoliv na žádost. Také lhůta pro zaslání elektronické neschopenky lékařem na správu sociálního zabezpečení stanovená i nadále na následující pracovní den po přiznání pracovní neschopnosti je naprosto neúměrná a nepřiměřená elektronickému způsobu vystavení a přenosu neschopenky a zasluhovala by požadavek na on-line přenos. Je to podobné jako u EET, tam je to možné, tam to funguje, prosadili jste to u živnostníků a byli jste schopni to nadefinovat během krátké doby, protože od schválení zákona do uvedení v provozu to byly jenom dva roky. V případě technologické poruchy by se pak samozřejmě musela stanovit lhůta na dodání například do jednoho dne, do 24 hodin. Myslím si, že tento požadavek by pak teprve dával oprávněnost tomu, říkat, že zrušíme karenční dobu, ale zároveň se postaráme o zavedení eNeschopenek, tak aby kontrola v prvních třech dnech nemoci byla účinná.

Chci podotknout, že toto byla jedna z našich velkých obav právě při schvalování karenční doby, že tedy právě ty první tři dny nemoci nebude schopen zaměstnavatel zkontolovat, že jeho zaměstnanec je skutečně nemocen, že skutečně dodržuje léčebný proces tak, jak mu byl stanoven lékařem. A to je také jedna z těch hlavních výhrad, když hovoříme o tom, že ten systém karenční doby byl zaveden i proto, že bohužel byly nemocnosti zneužívány mnohými, samozřejmě nikoliv všemi, abychom neházel všechny do jednoho pytle, to rozhodně ne, ale mnohými zaměstnanci.

Myslím si, že ty výtky, tak jak tady zazněly od zaměstnavatelů, jsou důvodné. Jsou důvodné obavy o to, že ten systém nebude plnit svoji funkci, nebude dobré fungovat. A zároveň jsme na toto samé upozorňovali už při projednávání eNeschopenek v minulosti. Dnes tedy vidíme, že ministerstvo se z toho příliš nepoučilo a nepředkládá takový návrh, který by byl akceptovatelný.

Musím podotknout, aby to nevyznělo tak, že TOP 09 je proti elektronizaci celkově. Naopak si myslím, že bychom se i v této oblasti měli opravdu posunout do 21. století. Že už bylo na čase, abychom opravdu fungovali v rámci právě i

pracovních neschopností elektronicky. Myslím si, že je často až právě takové komické, že stále fungují ty papírové neschopenky a musíte s tím obíhat od lékaře k zaměstnavateli a tak dále. Ale musí se to udělat kvalitně, tak aby to bylo schopné fungovat a tak abychom za pár měsíců, kdy to začne platit, tady nestáli před kolapsem systému, když navíc ještě na tom není shoda právě s těmi, kterých se to velmi týká, a to jsou zaměstnavatelé a samozřejmě také lékaři.

Takže pokud to ministerstvo myslí vážně s tím, že chce ten systém takto rychle zavést, tak jak před touto činností varoval pan kolega, tak toto jsou zásadní výtky, které k tomu jsou. A myslím si, že bychom měli od ministerstva dostat záruku toho, že ten systém funkční bude. A samozřejmě ony záruky ještě neznamenají pak v praxi nic. Ve chvíli, kdy to začne fungovat, se teprve dozvím, jestli to neskončí jako u některých jiných elektronizací, kterých jsme tady v minulosti byli svědky a které se nepovedly.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Pekarové. Nyní pan poslanec Válek a připraví se paní poslankyně Aulická. Prosím, pane poslance, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Vážený pane předsedající, dámy a páновé, já si myslím, že je dobré, že dochází k posunům v elektronizaci zdravotnictví – jako poslanec. Jako lékař a uživatel jsem ale trošku opačného názoru, protože na mě to pak dopadá.

A teď bych chtěl trošku opravit prostřednictvím pana předsedajícího kolegu Kaňkovského. Těch programů nejsou desítky, ale jsou jich stovky. Dá se dokonce říct, že každá nemocnice má svůj vlastní informační systém, který je často dělán IT oddělením té nemocnice a je naprosto nekompatibilní se systémy těch ostatních nemocnic. To je první věc.

Druhá věc. Propojení těch systémů je naprosto iluzorní. Tady se podařilo propojit nemocnice, co se týče posílání snímků v digitální formě. A já jako radiolog velmi pléduji za elektronizaci, za digitalizaci, protože to je vlastně de facto základ našeho oboru v současné době. Ale jak se podařilo ty nemocnice propojit? Pomocí nějakého vládního nařízení zákona? Pomoci, řekněme, nějakého organizování cestou ministerstev? Ani omylem. Jedno to propojení je čistě akademická síť, kterou vytvořila Masarykova univerzita. Zapojily se do ní i ostatní univerzity. Druhé to propojení je de facto firemní záležitost a firemní software.

A velmi podobná situace je v té elektronické komunikaci zdravotnických zařízení, kdy v podstatě představa, že bych z jedné nemocnice poslal chorobopis elektronicky do druhé nemocnice, je naprostou iluzí a je nereálná. A zasahování a další digitalizace, nebo další elektronizace, další odesílání elektronických dokumentů v tomto systému bez jeho hluboké znalosti, hluboké analýzy – a já teď vůbec nechci říkat, že je to vina kohokoliv, kdo tady sedí v této místnosti, ať už ministru, nebo

poslanců, ale je to prostě realita stavu toho systému – tak bez hluboké analýzy toho systému je těžkým experimentem.

Vzpomeňme si, jak jsme před rokem a něco tady debatovali o elektronickém receptu a jak jsme si říkali, no počkáme rok. Počkali jsme rok, dobře jsme udělali, a stejně jsem přesvědčen o tom, že sto procent receptů stále není elektronických. Protože na rozdíl od vás, co ty recepty nepíšete, já je píšu a vím, jaký je tom v reálu problém. A každý z nás, kdo je píše, to ví.

Samozřejmě, že záleží na tom zdravotnickém zařízení, samozřejmě, že záleží na řadě faktorů. Ale my bychom měli mít především fakta a podrobnou analýzu stavu systému, než do toho systému zavedeme nějakou změnu, a to včetně změny elektronické. Každý vývojář nových programů, každý, kdo jde s novým programem na trh, ten program testuje, zjišťuje, jestli bude fungovat, ověřuje, jestli fungovat může, a pak teprve opatrně dává program na trh. Pokud to neudělá, dopadne to vždycky bez výjimky velmi špatně.

My přece nechceme, aby elektronická neschopenka, my přece nechceme, aby další elektronizace, nebo digitalizace ve zdravotnictví, nebo zavedení elektronického dokumentu vedly k experimentování a abychom takhle bojem ověřovali pak v praxi, jestli to bude fungovat, jestli to přinese nějaké problémy. My chceme, aby to žádné problémy nepřineslo.

Vzpomeňme si, kolikrát jsme tady za uplynulý rok diskutovali o zdravotnictví. Diskutovali jsme o nějaké konkrétní fabrice? Diskutovali jsme o nějaké konkrétní vysoké škole? Diskutovali jsme o nějakém konkrétním divadle? Ne. Ale diskutovali jsme o jedné konkrétní nemocnici v Ostravě. A strávili jsme tím několik hodin. Zdravotnictví jsme vnímali všichni bez ohledu na politickou příslušnost jako problém. Napříč politickým spektrem jsme diskutovali o tom, že je obrovským problémem nedostatek lékařů, obrovským problémem nedostatek sester. A velmi chválím vládu za to, že posílila studenty lékařských fakult a že ministr zdravotnictví udělal to, aby studenti lékařských fakult, aby lékařské fakulty dostali více peněz.

To ale nestačí. Nemá smysl do toho systému vnášet cokoliv nového, pokud ten systém není dobře pod kontrolou. A vy víte velmi dobře, že systém pod kontrolou není. Že zavedení dalších programů, že další digitalizace ten systém můžou jenom více rozkolísat a vést k tomu, že další lékaři a další zdravotníci budou se svou profesí končit.

Proto velmi prosím, zvažme jakýkoliv krok. Bavme se, co je cíl. Cílem je podle mě jasně snížit administrativu a maximálně digitalizovat, elektronizovat zdravotnictví tak, aby té administrativy ubylo. Ale cílem není vnášet podobné prvky, jaké jsou navrženy v tomto zákoně, kde nemáme jistotu, že budou fungovat a že přinesou to, co očekáváme. Prosím proto, abychom tento zákon a tento návrh velmi pečlivě v dalších čteních diskutovali a obezřetně jsme přijímali jakékoliv změny včetně legislativních. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Vlastimilu Válkovi. Nyní paní poslankyně Hana Aulická, připraví se paní poslankyně Gajdůšková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo. (V sále je hlučno.)

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych i já se vyjádřila k tomuto návrhu. Na začátek bych možná měla říci, že toto projednávání eNeschopenky není vlastně nic nového. Už na konci minulého volebního období jsme podpořili vlastně ten proces dobrovolné eNeschopenky, který vložil do projednávání zákona 259/2017 pan kolega Běhounek, a který tedy, i přes některé negativní hlasování poslanců, prošel. Nicméně teď víceméně vlastně Ministerstvo práce a sociálních věcí na to reagovalo –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní poslankyně, i vás přeruším a požádám sněmovnu o klid. Já myslím, že by bylo vhodné, kdybyste diskuze, které se netýkají tématu, přenesli opravdu do předsálí a téma nemocenského pojištění mohlo být projednáno v důstojné atmosféře. Prosím pokračujte.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji. Jenom bych opravdu chtěla říct, že na to vlastně reagujeme tímto návrhem. KSČM dlouhodobě podporuje zavedení eNeschopenky. A i to vlastně zaznělo v těch diskuzích kolem zrušení karenční doby. A my opravdu nevidíme nic na tom, aby byly co nejoptimálnější a nejrychleji zavedeny i eNeschopenky. Ale zároveň vnímáme i tu diskuzi, myslím, komplexně napříč politickým spektrem, o systemizaci a vůbec diskuzi nejenom s Ministerstvem zdravotnictví, ale i s dalšími rezorty. A že je asi opravdu nutné si vydiskutovat některé záležitosti i v rámci tohoto návrhu.

Samořejmě víme, že nejdůležitější je asi i součinnost Ministerstva zdravotnictví, potažmo samotných lékařů. A jak tady upozornili i někteří mí kolegové, myslím si, že na ta úskalí a na ty problémy asi upozorníme především na projednávání ve výborech.

Jenom bych chtěla říci, že my opravdu podporujeme zavedení eNeschopenky, ale jak už jsem dneska řekla i na tiskové konferenci, nemyslím si, že ten termín od 1. 7. 2019 je v tuto chvíli reálný, a vnímáme ho spíše, že už ani nemá cenu se vlastně o tomto termínu bavit, i kdyby se nám to líbilo. Ale jsou to opravdu záležitosti, které s sebou nesou další zásadní parametry. A i kdybychom chtěli i a samotné Ministerstvo práce a sociálních věcí dělalo pro to, co mohlo, tak v tuhé chvíli si myslím, že tento termín opravdu asi nejsme schopni reálně stihnout, nejenom legislativně, ale myslím si, že především ho vůbec realizovat v praxi.

Jenom bych byla ráda, aby to opravdu prošlo prvním čtením, dalo se do výborů, a diskutujme o tom, jakou podobu by vlastně měl mít ten konečně schválený návrh. Děkuji moc.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Haně Aulické Jírovcové. Nyní paní poslankyně Gajdůšková jako zatím poslední přihlášená do rozpravy. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážená vládo, ctěná sněmovna, nic není dokonalé a nikdo není dokonalý. A já se pøiznám, že mě docela překvapuje tady od kolegy a kolegù zprava, kteří vždycky

bojovali a snažili se prosazovat elektronizaci, digitalizaci v podstatě ve všech oblastech, že dneska jsme slyšeli výhrady a varování a počejme a udělejme dokonalejší atd. Já za pacienty, ale i za personalisty, protože to je jedna z mých profesí, řeknu, že bych byla velmi ráda, kdyby eNeschopenka naběhla co nejrychleji, protože to ušetří spoustu času, spoustu problémů, chovení, přenášení papírků atd. A prostě bylo by to uživatelsky určitě daleko přátelštější.

Řekněme si, co je cílem navrhované úpravy. Je to zabezpečit realizaci, a tady zdůrazňuji, první etapy elektronické neschopenky v oblasti nemocenského pojistění. Jak již říkala paní ministryně, návrh v sobě obsahuje dvě hlavní opatření, a to bych chtěla podtrhnout – zavedení povinné elektronické formy hlášení ošetřujícího lékaře o vzniku a skončení dočasné pracovní neschopnosti podávané okresní správě sociálního zabezpečení, a další, rozšíření okruhu údajů, které mohou orgány nemocenského pojistění sdělovat zaměstnavatelům o dočasné pracovní neschopnosti jejich zaměstnanců. Pak je potřeba také říci, že návrh zákona obsahuje i opatření, která nelze přímo podřadit pod některé z uvedených ustanovení. Jsou to ustanovení umožňující orgánům nemocenského pojistění provést opravu písářských chyb v tiskopisech o dočasné pracovní neschopnosti namísto ošetřujícího lékaře, zrušení časového omezení období, na které může ošetřující lékař povolit tzv. individuální vycházky. Tato opatření jsou samozřejmě pouze dílčího rázu.

Předkládaným návrhem se ale podstatně zkracuje interval mezi rozhodnutím lékaře o vzniku nebo ukončení dočasné pracovní neschopnosti a okamžikem, kdy je tato skutečnost sdělena příslušné okresní správě sociální zabezpečení, ale také mezi dobou, kdy se o dočasné pracovní neschopnosti dozví zaměstnavatel. Dále je potřeba říci, že návrh je také harmonizační normou. Pro zabezpečení ochrany osobních údajů hlášení pracovní neschopnosti nesmí obsahovat číslo diagnózy.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, šla jsem se zeptat samozřejmě svého praktického lékaře, jak vidí zavedení elektronické neschopenky. Řekl mi, že on ji má zavedenou už dávno a rád by ji používal, ale že ji zatím po něm víceméně nikdo nechce. Myslím si, že alespoň pro mě je to velký důvod, a myslím si, že i pro jiné lékaře, kteří pracují samozřejmě s počítačem, mají elektronizovanou v podstatě veškerou administrativu u svých pacientů, takže to bude jenom dobré, že se první etapa spustí, že elektronickou neschopenku po nich někdo bude chtít. A pomůže to pacientům a pomůže to i zaměstnavatelům, zejména tedy personálním útvary.

Já se přimlouvám za to, abychom návrh zákona propustili prvním čtením, a samozřejmě na technické věci, o kterých tady kolegyně, kolegové mluvili, se můžeme podívat v rámci přípravy a projednávání ve druhém čtení. Děkuji vám za podporu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Gajdůškové. Podívám se, jestli se někdo hlásí. Ano, pan ministr zdravotnictví Adam Vojtěch se hlásí do rozpravy a poté pan předseda klubu sociální demokracie a paní ministryně Maláčová. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, za Ministerstvo

zdravotnictví pouze k tomu to, že my samozřejmě úzce spolupracujeme s Ministerstvem práce a sociálních věcí. Za nás poskytujeme zejména základní registr zdravotnických pracovníků, Národní registr zdravotnických pracovníků, který už dnes funguje, jsou v něm všichni lékaři i další zdravotníctví pracovníci zaevidováni. A ten bude sloužit skutečně jako referenční registr pro tento systém tak, aby bylo možné ověřit, že lékař je skutečně lékařem a že má oprávnění vydat elektronickou neschopenku. Musím říct, že my elektronickou neschopenku vnímáme skutečně v širším kontextu elektronizace. Možná že někteří z vás víte, že aktuálně v legislativním procesu je večný záměr zákona o elektronizaci zdravotnictví, který skutečně do velké šířky zavádí sdílení dat. A eNeschopenka je bezesporu jeden z důležitých prvků právě elektronizace zdravotnictví. Takže my s tímto projektem do budoucna počítáme, byť musím samozřejmě říci, že projekt je primárně Ministerstva práce a sociálních věcí. Ale my jsme připraveni poskytnout maximální součinnost. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru zdravotnictví Adamu Vojtěchovi. Nyní s přednostním právem pan předseda klubu sociální demokracie, poté s přednostním právem paní ministryně. Ještě pane předsedo chvíličku počkejte. Na dnešní jednání se omlouvá paní poslankyně Jana Levová od 17.00 do 18.00 ze zdravotních důvodů, od 16.30 se omlouvá pan ministr dopravy Dan Ček a od 16.30 do konce jednacího dne pan ministr kultury Antonín Staněk.

Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Chtěl bych navrhnut zkrácení lhůty pro projednání ve výborech, a to na 30 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, děkuji za návrh. Nyní paní ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji. Já bych chtěla reagovat na některé záležitosti, které tady padly. Ještě jednou zdůrazňuji, že se jedná o návrh, který zavádí tzv. první etapu eNeschopenky k 1. červenci 2019. Druhá etapa má nastat k 1. lednu 2020. Rozumím tomu, že lékaři, zejména lékaři mají problém s eNeschopenkou. Rozumím také též argumentům, že by například lékaři nad 60 let měli mít výjimku z eNeschopenky. Ale zároveň se domnívám, že to opatření, jak ho navrhujeme, by mělo být komplexní a mělo by platit pro všechny v roce 2019, pro všechny poskytovatele zdravotní péče jednotně, ač si uvědomuji, že prostě některé změny, jako je například elektronizace, mohou být pro ty osoby, nebo poskytovatele, kterých se to týká, velmi složité nebo nové.

Co se týká té poznámky ohledně bezpečnostních složek, tak ano, eNeschopenka má platit pouze v civilní sféře. O řešení v oblasti bezpečnostních složek jednáme. A myslím si, že ty poslední události v oblasti kybernetické bezpečnosti nám dávají v této věci za pravdu.

Co se týká té poznámky osmi dní, tak upozorňuji, že ta lhůta osmi dní má být zásadně zkrácena v druhé fázi elektronizaci eNeschopenky k 1. lednu 2020. Osobně nesouhlasím s tím názorem, že by měla být elektronizace nebo zavedení eNeschopenky v plném provozu, že by se mělo jednat o zavedení ve velkém balíku, chcete-li to označit, tak tou teorií velkého třesku. Já si myslím, že zaměstnavatelé velmi oceňují v této situaci postupné zavádění, a postupně mám na mysli ve dvou fázích, a zároveň víme ze zkušenosti ze státní správy, že to jednotné zavedení elektronizace se v minulosti nepovedlo, takže vycházíme ze zkušeností z dob minulých. A myslím si, že TOP 09 by měla být poslední, kdo bude poučovat ohledně nepovedených experimentů s IT projekty.

Co se týká toho postupného projednávání, tak my samozřejmě celou tu záležitost velmi podrobně diskutujeme. Naposledy jsem o průběhu implementace eNeschopenky informovala minulý týden na zasedání tripartity. Od minulého týdne Ministerstvo práce a sociálních věcí, respektive ČSSZ přišlo s bezplatným řešením pro všechny lékaře k 1. 7., a to ve formě formuláře, který značně celou situaci se zavedením první fáze eNeschopenky ulehčí, a protože se jedná o řešení z minulého týdne, tak jsem avizovala i na zasedání tripartity, že během dvou týdnů svoláme jednání se všemi aktéry, kterých se to týká. To jednání se uskuteční v průběhu měsíce února.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně, já vás přeruším a požádám i vaše stranické kolegy o zklidnění a případně přenesení rozhovoru do předsálí. Já už jsem o to žádal několikrát Poslaneckou sněmovnu a doufám, že je možné tento bod dokončit v důstojné atmosféře. Prosím, pokračujte.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji. A poslední poznámka. Co se týká sněmovního tisku 204, který předkládala má předchůdkyně paní ministryně Němcová, tak ten jsme prozatím nestáhli, ale budeme tak dělat v příštích týdnech. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni práce a sociálních věcí Janě Maláčové za vystoupení a to byla zatím poslední přihláška. Ano, pan kolega Kaňkovský ještě v rozpravě, v obecné rozpravě. Prosím, pane poslance, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Ještě jednou dobré odpoledne, vážená paní ministryně, členové vlády, vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, ještě pár poznámek k proběhlé diskusi.

Zaznělo tady z úst vážené paní kolegyně Gajdůškové prostřednictvím pana předsedajícího, že strany napravo jsou proti elektronizaci nebo proti eNeschopence. Nemohu mluvit za ostatní kluby, ale klub KDU-ČSL rozhodně není proti elektronizaci ve zdravotnictví a já jsem to tady i ve svém slově řekl. Pouze jsem zmínil, že chceme, aby ta elektronizace byla efektivní. To znamená, pokud uděláme

nějaký další krok v té elektronizaci zdravotnictví, tak aby to bylo uživatelsky příznivé i pro ty zdravotníky.

Už tady také několikrát dneska zaznělo, že se potýkáme s personální krizí ve zdravotnictví a každý další neefektivní krok nám tu situaci zhorší. A to se netýká jenom praktických lékařů. Je potřeba si uvědomit, že dneska už zdaleka neplatí to, že vystavení dočasné pracovní neschopnosti je záležitostí pouze praktických lékařů. Dneska na základě další legislativy vystavuje pracovní neschopnosti a doklad o dočasné pracovní neschopnosti a dále ji spravuje každý ošetrující lékař. Takže já vám řeknu příklad. Já jsem před čtrnácti dny měl víkendovou službu, sloužil jsem 24 hodin, během té doby jsem ošetřil zhruba 65 pacientů a vystavoval jsem 22 pracovních neschopností. O víkendové službě 24 hodinové.

Je také potřeba si uvědomit, jaký čas zabere vystavení té dočasné pracovní neschopnosti už dnes v té písemné podobě. My se dneska velmi často setkáváme s tím, že pacienti, někdy ve stresu, někdy proto, že jejich zaměstnavatelé mají poměrně složitý název či si nepamatují adresu, tak někdy je to poměrně detektivní činnost o tom, jak vůbec vyplnit pracovní neschopnost v těch základních údajích. A jestliže v tuto chvíli zavedeme polotovar elektronické neschopnosti, kdy první a poslední díl budeme vyplňovat elektronicky a ty zbylé díly necháme fakultativně, tak je to prostě pro ta zdravotnická zařízení další časová zátěž. Já jsem tady říkal, že v důvodové zprávě předpokládá MPSV, že některá zdravotnická zařízení už na to přejdou kompletně, že v podstatě k tomu budou tak trošičku donucena. Ano, je to předpoklad, ale úplně se na to spolehat nelze.

Pak jsem také se ještě chtěl zeptat paní ministryně na podzákonné normy, protože tato legislativní změna s sebou nese potřebu i podzákoných norem, a chci se zeptat na jejich přípravu. Protože pokud nebudeš mít včas připraveny podzákonné normy, opět s tím budeme mít v praxi problém. A poté bych chtěl ještě jednou požádat paní ministryně, jak jednala i ve spolupráci s Ministerstvem zdravotnictví s dotčenými subjekty, to znamená s profesními komorami, se zástupci asociací nemocnic a s dalšími dotčenými subjekty, které mají co do této problematiky hovořit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci za jeho vystoupení a nyní máme dvě faktické poznámky. Ještě předtím, než dám slovo panu Juříčkovi a panu poslanci Pávkovi, konstituji omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny, a to pana poslance Karla Schwarzenberga ze zdravotních důvodů.

Paní ministryně se hlásí s přednostním právem, ale faktické mají přednost podle jednatelného řádu. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Juříček: Ano, ještě jednou děkuji. Málem jsem tomu nerozuměl a připadá mi to, paní ministryně prostřednictvím pana předsedajícího, že to je naprostě totálně úsměvné, protože dneska zaměstnanec je přece povinen zaměstnavateli říct do tří dnů pracovní neschopnost. A jestliže se dojednávala karenční doba, tak pokud se nemylím, tak se domluovalo, když je to elektronizace, tak je to online, takže zaměstnavatel by měl být první, kdo se dozví, že jeho

zaměstnanec je nemocný. Tak já tomu vůbec nerozumím, konceptu tohohle zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Juříčkovi za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Petra Pávka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych také rád zareagoval na paní Gajdúškovou prostřednictvím pana předsedajícího, v tom smyslu, že i Starostové jsou velmi pro podporu eNeschopenky, pro zavedení elektronického systému – s důrazem na slovo funkčního. A rozprava tady ukázala, kolik ten systém ještě vykazuje nedostatků. Z tohoto důvodu bych na vás chtěl apelovat, abychom nepodpořili návrh kolegy Chvojky prostřednictvím pana předsedajícího, který navrhuje zkrácení lhůty na projednání ve výborech. Domnívám se, že si ten systém, který nepůsobí zatím uceleným dojmem, zaslouží širší debatu a možnost pro nápravná opatření formou pozměňovacího návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Pávkovi za dodržení času k faktické poznámce. Paní ministryně ještě chvíličku posečká, pan poslanec Válek se přihlásil k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající. Já bych chtěl také jenom zopakovat, že pokud to takhle vyznělo, tak v žádném případě nejsem proti elektronizaci zdravotnictví, naopak, já nic jiného než elektronické zdravotnictví posledních patnáct let jako radiolog nevyužívám a chtěl bych vás, prostřednictvím pana předsedajícího paní poslankyně, pozvat na konferenci do Brna, kterou pořádám už osmnáctým rokem, Telemedicina, teleradiologie a elektronizace zdravotnictví, kde se schází 200 odborníků z celé České republiky ze všech různých zdravotnických zařízení a tuto problematiku opravdu velmi hluboce diskutujeme, a budu si velmi vážit toho, pokud přijmete pozvání a účastníte se této akce. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. A nyní tedy řádná přihláška s přednostním právem paní ministryně práce a sociálních věcí Janě Maláčové. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji. Co se týká podzákoných norem, ty budou připravovány v návaznosti na projednávání této legislativy.

Co se týká toho dotazu, s kým jsem jednala, tak bych ráda připomněla, že v měsíci prosinci se uskutečnil na Ministerstvu práce a sociálních věcí kulatý stůl,

téměř tříhodinový, se všemi zástupci té problematiky, od profesních komor, zástupců lékařů, ale také zástupců sociálních partnerů. Toho kulatého stolu se zúčastnilo, pokud si to správně pamatuji, téměř šedesát osob. Zde byla ta věc velmi podrobně projednávána. K této věci mám také celou řadu bilaterálních schůzek, napsledy minulý týden s panem předsedou Kubkem z České lékařské komory.

A co se týká těch lhůt, tak první fáze eNeschopenky zkracuje dobu, kdy dochází k povinnosti nahlásit dočasné pracovní neschopnost ze současných tří dnů, ale prakticky to mohou být až čtyři dny, protože když to nahlásíte ve čtvrtek, tak protože se jedná o pracovní dny, tak ta pracovní neschopnost od ošetřujícího lékaře dorazí v podstatě až v úterý na jeden den, to znamená, že informaci o pracovní neschopnosti musí ošetřující lékař nově, pokud bude schválen tento návrh první etapy eNeschopenky – tak musí být nahlášen v pracovní den následující po dni vzniku dočasné pracovní neschopnosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni práce a sociálních věcí. V tuhle chvíli je to poslední přihláška do rozpravy. Pokud nikoho nevidím z místa, rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Paní ministryně, pan zpravodaj. Pan zpravodaj shrne rozpravu, prosím. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Lukáš Kolářík: Děkuji za slovo. Já bych jenom chtěl shrnout rozpravu. V obecné rozpravě zaznělo 11 projevů, z toho čtyři faktické poznámky k tomu. A zazněl návrh na zkrácení lhůty na projednávání na 30 dnů.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Návrh na vrácení nebo na zamítnutí návrhu nepadl, můžeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Zagonguji, protože jsem několikrát požádal kolegy a kolegyně, aby diskuse mimo téma přenesli do předsálí, a nechci je připravit o hlasování, takže chvilku posečkám. Ale konstatuji, že nejdříve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro sociální politiku jako výboru garančnímu. Navrhoje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu výboru? Nikdo se nehlásí, ale odhlásím... Ano, pane kolega Juříček navrhoje jiný garanční výbor.

Poslanec Pavel Juříček: Já navrhoji hospodářský výbor, protože se to týká celé ekonomiky České republiky.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobре, ano, bude tam návrh. Nejdříve o protinávrhu budeme hlasovat o přikázání hospodářskému výboru. Já jsem vás všechny odhlásil. Požádám vás o novou registraci, přihlaste se svými identifikačními kartami.

Rozhodneme o návrhu na přikázání výboru hospodářskému jako výboru garančnímu v hlasování číslo 115, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 115, z přítomných 154 pro 51 poslanec, proti 42, návrh nebyl přijat.

Budeme tedy hlasovat o návrhu organizačního výboru, aby garančním výborem byl výbor pro sociální politiku. Rozhodneme v hlasování číslo 116, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 116, z přítomných 160 pro 158, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro sociální politiku jako výboru garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Vidím kolegu Juřička, který se hlásí do rozpravy k přikázání. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Juříček: Ano, dámy a pánové, já bych navrhoval jako přidělení i hospodářskému výboru. V té první fázi jsem nemyslel jako garanční, ale přidělení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, logické. Pan kolega Pávek nejdříve. Tak se omlouvám, pane poslanče, jsem upozorněn, že jsem špatně stanovil pořadí přihlášených poslanců. Prosím, pane poslanče, máte slovo, potom kolega Pávek s návrhem. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Ventruha: Já bych si dovolil navrhnout jako garanční výbor zdravotnický výbor.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Garanční nemůže být, ten je odhlasován, pane poslanče. Další výbor. (Ve sněmovně je trvalý silný hluk.)

Poslanec Jiří Ventruha: Tak další výbor, pardon. Já jsem se totiž zamyslel, protože my jsme s panem kolegou Pávkem měli stejný nápad. Tak jsem to měl ještě v hlavě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Omlouvám se, nyní pan poslanec Pávek. Vzdává se, chtěl dát ten samý návrh.

Máme přikázání. Prosím o klid sněmovnu! Jestli nerespektujete sami sebe, alespoň respektujte stenografy, kteří to musejí zaznamenat! Děkuji.

Máme dva návrhy k přikázání dalším výborům, a to výbor hospodářský a zdravotní.

V hlasování číslo 117 rozhodneme o přikázání výboru hospodářskému. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 117, z přítomných 161 poslance pro 121 poslanec, proti 11. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o přikázání výboru pro zdravotnictví. Rozhodneme v hlasování číslo 118, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro zdravotní výbor. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 118, z přítomných 162 poslanců pro 156, proti nikdo. I tento návrh byl přijat.

Mohu konstatovat, že dalšími výbory, kterým je přikázán tento tisk 333, je výbor hospodářský a výbor zdravotní.

Nyní máme před sebou návrh z rozpravy, a to zkrácení lhůty k projednání na 30 dnů.

Rozhodneme v hlasování číslo 119, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 119, z přítomných 162 poslanců pro 23, proti 66. Návrh nebyl přijat.

Konstatuji tedy, že garančním výborem k projednání tisku 333, vládního návrhu zákona o nemocenském pojíštění, je výbor pro sociální politiku a dalšími výbory, které projednají tento tisk a bylo jím přikázáno, je výbor hospodářský a zdravotní. Lhůta k projednání tisku zůstává podle zákona na 60 dnech. Děkuji paní ministryni, děkuji panu zpravodaji a končím bod číslo 31.

Budeme pokračovat bodem číslo

10.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1995 Sb.,
o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů, a zákon
č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 195/ - druhé čtení**

Pan ministr dopravy, jak jsem konstatoval cca před hodinou, se omluvil z jednání. A mám tady usnesení vlády, ve kterém předseda vlády informuje předsedu Poslanecké sněmovny, že pověřena pro projednání tohoto tisku je ministryně pro místní rozvoj paní Klára Dostálová, aby odůvodnila tento tisk ve druhém čtení. Ta je u stolku zpravodajů, děkuji, paní ministryně. A paní poslankyně Květa Matušovská jako zpravodajka toho tisku je také na svém místě. (Valná část poslanců velmi hlučně hovoří mezi sebou.)

Ještě paní ministryni nemohu udělit slovo, protože je tady nadměrný hluk. Takže pokud diskutujete jiné téma, než je vnitrozemská plavba, opět vás všechny požádám, abyste tyto rozpravy přenesli do předsálí! Já si ještě počkám. (Hluk se zmínil.) Myslím, že teď je situace ve sněmovně taková, že můžeme v důstojné atmosféře projednat tisk 195.

Paní ministryně, máte slovo.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálková: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, Ministerstvo dopravy předkládá k projednání návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatečích, ve znění pozdějších předpisů. Hlavním cílem návrhu zákona je zajistit transpozici směrnice Evropského parlamentu a Rady 2016/1629 ze dne 14. září 2016, kterou se stanoví technické požadavky pro plavidla vnitrozemské plavby. Dále se mění směrnice 2009/100 a zrušuje směrnice 2006/87 do vnitrostátního právního řádu. Úplné transpozice této směrnice bude dosaženo přijetím prováděcích právních předpisů, na což pamatuji i zmocňovací ustanovení obsažená v návrhu zákona.

V souladu s požadavky směrnice dochází zejména k úpravě základních podmínek provozu plavidel na vnitrozemských vodních cestách, procesu schvalování technické způsobilosti plavidel, vydávání osvědčení plavidel, podmínek zkrácení a prodloužení doby platnosti osvědčení plavidel a zřízení nové evidence osvědčení plavidel prokazující plnění harmonizovaných technických požadavků včetně zajištění předávání vybraných údajů do evropské databáze trupů plavidel a jejich výmazu.

Návrh zákona přináší i další změny přesahující rámec uvedené směrnice. Nejvýznamnější z těchto změn je zavedení povinnosti provozovatelů některých plavidel provozovaných na stanovených dopravně významných vodních cestách vybavit plavidlo zařízením pro sledování polohy a pohybu plavidel a zařízením pro zobrazování plavebních map a informací o poloze a pohybu plavidel. Zákonné zakotvení této povinnosti představuje další krok v postupném zavádění harmonizovaných říčních informačních služeb v ČR. Toto opatření povede zejména ke zvýšení plavební bezpečnosti, ochrany životního prostředí a efektivity plavebního provozu.

Součástí předkládaného návrhu zákona je i dílčí úprava a doplnění některých ustanovení zákona o vnitrozemské plavbě na základě zkušeností z aplikační praxe, jakož i provedení několika terminologických změn a úprav legislativně technického charakteru.

Hospodářský výbor doporučil projednání a schválení návrhu zákona ve znění schválených pozměňovacích návrhů, které obsahují řešení následujících věcných oblastí: čerpání digitalizovaných fotografií a podpisů ze stávajících informačních systémů při vydávání průkazu způsobilosti, obětování věci ve společném nebezpečí, umožnění výkonu činností týkajících se prevence v oblasti bezpečnosti plavebního provozu Ministerstvu dopravy a Státní plavební správě, aktualizace odkazů na unijní předpis a legislativně technické úpravy, včetně změny data nabytí účinnosti. Lze shrnout, že Ministerstvo dopravy se všemi pozměňovacími návrhy obsaženými v usnesení hospodářského výboru souhlasí.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, paní ministryně. My jsme v prvém čtení přikázali tento návrh k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Usnesení výboru jako sněmovní tisky 195/1 a 195/2 máme k dispozici a nyní prosím paní zpravodajku hospodářského výboru paní poslankyni Květu Matušovskou, aby

nás informovala o projednání návrhu ve výboru. Prosím, paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, hospodářský výbor projednal tento sněmovní tisk na své 22. schůzi dne 12. prosince 2018. Doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky projednat a schválit sněmovní tisk 195 ve znění schválených pozměňovacích návrhů, jak je tady okomentovala paní ministryně. Všichni to máme pod sněmovním tiskem v systému 195/2. A zmocňuje vlastně zpravodajku, aby ve spolupráci s navrhovatelem a legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedla v návrhu zákona legislativně technické úpravy, pověřuje zpravodajku výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny přednesla zprávu o výsledcích projednávání, a pověřuje předsedu výboru, aby předložil toto usnesení předsedovi Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní zpravodajce a otevím obecnou rozpravu. Do rozpravy je jako první přihlášen pan poslanec Bauer, připraví se pan poslanec Kolovratník. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené dámy a páновé, dovolte mi, abych se s vámi v krátkosti podělil o několik poznámek a hlavně o nepříjemný pocit, který jsem si odnesl z jednání hospodářského výboru.

Chtěl bych říci, že novela zákona o vnitrozemské plavbě na první pohled, a ono to tady vyplývá i z těch řecí mých předčeňníků, vypadá jako bezproblémový návrh, který se týká především transpozice evropské směrnice, a kdybych nebyl svědkem velmi nepříjemného zážitku na jednání hospodářského výboru, kde jsme po bouřlivé diskuzi došli k tomu, že se nejedná pouze o nutnou transpozici evropské směrnice, ale že se pod záštěrkou přijímání evropských dokumentů skrývají i další nové paragrafy, které zásadním způsobem vstupují do podnikání drobných živnostníků, v tomto případě lidí, kteří se dlouhodobě věnují přívoznictví a kteří provozují převozní lodě, tak bych měl také pocit, že to je bezproblémová norma.

Podstatou těch paragrafů v uvozovkách navíc, které se takzvaně svezly s touto bezproblémovou transpozicí evropského práva, je skutečnost, že právě ti drobní podnikatelé, kteří provozují mimo jiné na území města Prahy, ale i v jiných částech ČR, kde máme své řeky, převozní lodě, tzv. převozničtí, které má v ČR velmi bohatou historii, a prostřednictvím těchto atď už z důvodů úmyslných, nebo neúmyslných nových paragrafů v této transpoziční směrnici dochází k tomu, že nabývají novou povinnost instalovat a kupovat si nové navigační přístroje, v tomto případě transpondery v hodnotě někde 120-150 tisíc korun, což v podstatě znamená, že to jsou věci, které jsou cca cenově na úrovni zakoupení nové lodi nebo zakoupení nějaké opravené lodi.

My jsme, a musím říci, že mě velmi potěšili kolegové z hospodářského výboru, tento neblahý jev v rámci tohoto návrhu zákona vznesli. Já jsem ve snaze pomoci

českým přívozníkům načetl v rámci hospodářského výboru dva pozměňovací návrhy, které z této povinnosti vyjímají především převozní lodě, což jsou malé lodě do 20 metrů a do přepravy osob nad 12 lidí, a po diskuzi jsme se nakonec myslím velmi rozumně domluvili na kompromisu, že Ministerstvo dopravy nakonec uznalo, že povinnost, kterou tam ukládá především přívozníkům, je nad rámec této směrnice a že to je věc, která je zbytečná. Gentlemanská dohoda byla taková, že já tyto dva pozměňovací návrhy stáhnu a v následujících dnech se pokusím najít ve spolupráci s příslušným ministerstvem kompromis, který by vyřešil tuto problematiku a který by pomohl vyjmout z této extrémní povinnosti české přívozníky z tohoto návrhu zákona. Musím tedy nakonec říci, že jsme se domluvili, a prostřednictvím mé osoby a kolegy Martina Kolovratníka jsme podali pozměňovací návrh, který je zanesen v systému pod dokumentem číslo 2072, a proto bych vás chtěl poprosit, abyste vzali na vědomí, že tento kompromisní návrh je zde k dispozici, a doufám, že najde širokou podporu v rámci budoucího hlasování na půdě Poslanecké sněmovny.

V druhých dvou věcech jsem chtěl využít přítomnosti pana ministra, doufaje, že tady bude. Ona je tady pouze paní ministryně, ale přesto bych chtěl říci, že komplikace provozování převozních lodí, ale vůbec obecně převoznictví není pouze v těch paragrafech, které tam byly podle mého názoru ne s dobrým úmyslem vpašovány, ale další problémy se taktéž týkají vůbec samotné vyhlášky, což je podzákonné normy, která velmi tvrdě stanoví podmínky, za jakých se vůbec převozní lodě v ČR mohou stavět. I to je věc, která je k diskuzi, a chtěl bych poprosit paní ministryně prostřednictvím pana předsedajícího, jestli by mohla tento problém tlumocič panu ministrovci.

A dalším problémem jsou podle mého názoru taktéž neúměrné požadavky na kapitánské zkoušky nebo na ty, kteří právě ty převozní lodě tady v Praze, v jižních Čechách, kde já žiji, na Lipně, ale v jiných městech ČR pak ty lodě řídí. Takže i to si myslím, že je zásadní problém, který by se v podzákonnych normách měl objevit, měl by se řešit a mělo by se této nemalé skupině lidí, kteří tady drží tu staletou tradici, zaměstnávají nemalé množství lidí, pomoci.

Takže děkuji za pozornost a v rámci podrobné rozpravy se, předpokládám, společně s panem kolegou Martinem Kolovratníkem přihlásíme k tomu dokumentu 2072. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Kolovratník je nyní na řadě v obecné rozpravě, po něm vystoupí pan poslanec Pávek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Kolegyně, kolegové, dobrý podvečer. Děkuji, pane předsedající, za slovo. A já vlastně ve svém vystoupení pouze navážu na předřečníka, na pana poslance Bauera. My opravdu, a zdržím se ted' politického hodnocení nebo komentáře té situace, ale my opravdu na garančním hospodářském výboru jsme zjistili skutečnost, že ze strany ministerstva v té původní navržené transpozici je uvalena zbytečně velká, řeknu extrémní povinnost na ty malé, ať už tedy rekreační, nebo převozní lodě, které by se měly vybavovat takto robustním

systémem, a není k tomu žádné racionální odůvodnění. A mohu tedy potvrdit tu dohodu, ke které nakonec došlo.

Pan poslanec Bauer ten svůj návrh stáhl a po té dohodě jsme my tedy společně v komunikaci s legislativou Ministerstva dopravy vykomunikovali znění toho finálního pozměňovacího návrhu, vnímám ho asi jako společný, a domluvili jsme se, že tím iniciátorem byl kolega Bauer, takže v podrobné rozpravě se k němu přihlásí on. A velmi jednoduše, v § 32e je tedy řečeno, že lodě, které jsou rekreačním plavidlem nebo převozní lodí, takovou povinnost robustní mít nemusí.

Ve svém komentáři ještě připomenu jednu věc, kterou si myslíme, že zůstává otevřená, a nechceme ji už řešit v této novele zákona. Ta novela současně, tedy paralelně s tím, co teď diskutujeme, zavádí nový pohled na to, co je velká loď a co je tzv. malé plavidlo. Nově definuje, že tím malým plavidlem je loď, která je tedy menší než 20 metrů, ale zároveň má přepravu maximálně 12 cestujících atd. atd. Ale například ti tzv. převozníci říkají, přicházejí s argumentací, že oni se přepravují na té vodní cestě vždycky na pevně definované cestě, pouze z bodu A do bodu B. Nepohybují se tedy nikde jinde a rádi by ještě diskutovali o nějaké další úpravě. Ale v tuto chvíli tedy je dohoda, že už se do té problematiky, aspoň v rámci této novely, pouštět nebudeme.

Věřím, když se vrátím k tomu zmíněnému pozměňovacímu návrhu, že dosáhneme dohody a že Ministerstvo dopravy, které je tedy informováno a koordinováno s tím zněním, k němu na hospodářském výboru vysloví souhlas.

Za sebe ještě chci dát několik slov k dalšímu pozměňovacímu návrhu, který jsem podal během dnešního dne. Je to spíše drobné technické upřesnění, které už jde opravdu do hloubky technického detailu. V současné době je systém takový, že Ministerstvo dopravy v roli plavebního úřadu má tzv. pověřenou společnost nebo pověřeného partnera, který schvaluje, technicky schvaluje k provozu nová plavidla, nové lodě, provádí ty technické prohlídky, a má to nějaký historický vývoj. A já v tom pozměňovacím návrhu říkám, že pokud by o toto schvalování, o toto pověření měla zájem nějaká další společnost, což je možné, a myslím si, že je to i správné, abychom i v této oblasti měli nějaké konkurenční prostředí, tak ten nový zájemce by měl mít v souladu s evropskou legislativou a vyhláškami daný jasně definovaný prováděcí právní předpis, jak vlastně ty lodě a jejich technický stav kontroluje. A logicky v tom návrhu říkáme, že znění toho technického předpisu musí si schválit Ministerstvo dopravy. Musí mít na to vliv. A nemůže to být konáno bez něj. Je to pozměňovací návrh číslo 2072, ke kterému se přihlásím v podrobné rozpravě, a odborně ho samozřejmě probereme na hospodářském výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Pávek jako zatím poslední přihlášený do obecné rozpravy. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Milé kolegyně, vážení kolegové, tohleto je evergreen. To se nám sem vrací od samého počátku, kdy ministr Čtok načetl ne transpoziční opatření v rámci této směrnice, která zavádí povinnost – podle Ministerstva dopravy, abychom si to ujasnili – která zavádí povinnost instalace

navigačních zařízení. Možná pro ty z vás, kteří nebyli u toho vysvětlování na hospodářském výboru, tak bych vám chtěl říct, že mají předepsanou velikost obrazovky – asi takhle velikou. (Názorně ukazuje.) To znamená, že ta menší plavidla, když tam dáte tohleto navigační zařízení, tak už se tam nevezdete sami. A když se jedná o přívoz, tak už tam nemůžete poslat ani klienty, které byste převezli z jednoho břehu Vltavy na druhý.

My jsme to poměrně sofistikovaně rozebrali na hospodářském výboru. Napadli jsme ty věcné problémy, které tam byly. To nebyla politická diskuse, byla to diskuse velmi věcná. A Ministerstvo dopravy slíbilo nápravu. Řeklo, a takhle zněla gentlemanská dohoda, že pozměňovací návrhy kolegy Bauera nebudou načteny v případě, že Ministerstvo dopravy samo zapracuje připomínky, které jsme na hospodářském výboru vznесli, a odstraní tyhle nedostatky, které mají v zásadě šikanózní charakter a nejsou opravdu potřeba, které s sebou nesou vynucené náklady pro ty podnikatele, aniž by to přinášelo jakýkoliv užitek tedy tomu státu anebo to zvyšovalo bezpečnost při provozu na vnitrostátní plavbě. Bohužel se tak nestalo. Nestalo se tak rozhodně v plném rozsahu. To znamená, za nás, za nás, nemůžeme tuto normu podpořit, tak jak byla předložena, a budeme se přiklánět k těm pozměňovacím návrhům, které tady zazněly od kolegy Bauera a Kolovratníka.

Ještě ke kolegovi Kolovratníkovi prostřednictvím pana předsedajícího. Vy víte, pane kolego, že ta definice toho malého plavidla je rozhodující mimo jiné právě proto, které plavidlo si musí takovéto zařízení pořídit či ne, koupit či ne. Ty náklady činí zhruba 150 tisíc. Na to by žádný převozník nikdy v životě nevydělal. Takže jakoby není možné přijmout tuto normu bez toho, aby ta definice malého plavidla pod 20 metrů byla již zakotvena, protože jinak by ta norma předcházela, ta povinnost vlastně pořídit si to zařízení předcházela tu možnost jaksi si ho nekoupit v případě, že bych řídil plavidlo menší.

Co se týká toho, co jste ted' říkal, že načtete ten malý pozměňovák, co se týká tedy těch technických parametrů pro uvádění nových plavidel do provozu, tak tam se domnívám, že by to mělo probíhat podobnou formou, jako je třeba STK u aut, u automobilů. To znamená, že by parametry toho schvalovatele měly být jasně definovány a neměly by být příliš volné, což v tomto tedy jaksi jsme za jedno.

Takže za nás určitě nemůžeme schválit normu v té podobě, jak ji předložilo Ministerstvo dopravy, a budeme se muset obrátit k těm pozměňovacím návrhům, které vzešly z toho jednání hospodářského výboru a měly širokou podporu napříč celým politickým spektrem. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Do obecné rozpravy se hlásí pan poslanec Adamec. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, vážený pane předsedající. Kolegové, vážená paní ministryně, já bych to neházel jenom na pana ministra Ťoka. Jako implementace nebo transpozice evropského práva, to tady slýcháváme každé sezení pléna u různých návrhů zákonů. A když někdo začne říkat, že to je čistá implementace, tak já tedy vždycky zbystřím, protože většinou to tak nikdy není, a

ukazuje se, že ani v tomto případě to nebylo. A jak jsem poslouchal kolegu Bauera, když říkal, že to byly takové podivné okolnosti na tom hospodářském výboru, tak já si vždycky pokládám takovou zásadní otázku vlastně, proč takový návrh zákona bychom měli přijmout. Chápu to, že když jezdí obchodní plavidla po řece, že je dobré, když jsou sledována tím transpondérem, že to slouží k bezpečnosti a také to slouží k tomu, že majitelé těch lodí vědí, kde ty lodě jsou, jaké zboží se po té vodě posouvá. Ale rozhodně nechápu, kdejaká pramice, když pojede po řece, aby všichni věděli, kde je, když to velmi zjednoduší. U těch přívozů, a některé přívozy ještě jsou dokonce na lanku, takže tam to vůbec nechápu. A vždycky si pokládám otázku – komu to prospěje? To je ta známá věta z Pelíšků. A komu tím prospějete! (Důrazně.) No komu? No samozřejmě všichni víme, těm, kteří vyrobí a dodávají ty transpondéry. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do obecné rozpravy? Nehlásí. Obecnou rozpravu končím. Je prosím zájem o závěrečná slova – paní ministryně, paní zpravodajka? Nemá zájem. Než otevřu podrobnou rozpravu, tak vás seznámím s tím, že předseda vlády Andrej Babiš se omlouvá do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Otevím podrobnou rozpravu. První přihlášená je paní poslankyně Matušovská. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji, pane předsedající. Já bych se ráda přihlásila ke sněmovnímu dokumentu 2118. Je to pozměňovací návrh, který se vlastně zabývá posuzováním technické způsobilosti plavidel. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Dále v podrobné rozpravě vystoupí pan poslanec Bauer, připraví se pan poslanec Kolovratník. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Bauer: Já bych se tímto taktéž přihlásil k dokumentu, který je zanesen v systému pod číslem 2072. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Kolovratník, zatím poslední přihlášený v podrobné rozpravě.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Pro stenozáznam opravuji – v obecné rozpravě jsem řekl špatné číslo. Ted' řeknu správné. Hlásím se ke svému pozměňovacímu návrhu, který je uveden v systému pod číslem 2116.

V rámci přihlášení mohu reagovat panu poslanci Pávkovi, že jsem před malou chvílí obdržel čerstvé nesouhlasné stanovisko Ministerstva dopravy k mému upřesnění. Těším se na hospodářský výbor. Jsem hluboce přesvědčen, že pokud je někdo ministerstvem pověřen, tak musí jasně splňovat nějaké dané podmínky, které si to ministerstvo samo zkонтroluje, ale probereme to na hospodářském výboru.

Takže 2116. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Ještě se někdo hlásí do podrobné rozpravy? Ne. Podrobnou rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova ani paní ministryně ani paní zpravodajka nemá. Protože nezazněly žádné návrhy, o kterých bychom nyní měli hlasovat, tak končím druhé čtení, projednávání tohoto návrhu zákona.

Zahajuji projednávání bodu

13.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 320/2001 Sb.,
o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů
(zákon o finanční kontrole), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 261/ - druhé čtení**

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede paní ministryně financí Alena Schillerová. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené dámy, vážení pánové, předkládám vám ke druhému čtení návrh zákona, kterým se mění zákon o finanční kontrole ve veřejné správě. Důvodem předložení návrhu zákona je plnění legislativních závazků vyplývajících z členství České republiky v Evropské unii. Tento návrh zákona částečně implementuje evropskou směrnici o požadavcích na rozpočtové rámce členských států. Přijetím návrhu zákona bude ukončena její transpozice do českého právního řádu. V České republice bylo již v roce 2014 zasláno upozornění na nedodržení termínu této transpozice.

Jedná se o technickou novelu. Jejím cílem je pouze zapracování minimálních požadavků stanovených evropskou směrnicí a v souladu s požadavky směrnice návrh zákona rozšiřuje okruhy orgánů veřejné správy, na které dopadá zákon o finanční kontrole. Orgánem veřejné správy je dle návrhu zákona nově i dobrovolný svazek obcí, příspěvková organizace dobrovolného svazku obcí a státní organizace Správa železniční dopravní cesty.

Návrh zákona byl přikázán kontrolnímu výboru. Ten vydal 9. listopadu 2018 usnesení doporučující schválení návrhu zákona s pozměňovacím návrhem. Pozměňovací návrh usnadňuje nastavení kontrolního vnitřního systému obcí a dobrovolných svazků obcí. Ministerstvo financí s pozměňovacím návrhem vyjádřilo souhlas.

Dovolují si vás tedy požádat o postoupení zákona do třetího čtení. Vzhledem k nezbytnosti projednat návrh zákona v co nejkratší době bych uvítala, kdyby Poslanecká sněmovna zkrátila lhůtu pro zahájení třetího čtení návrhu zákona ze 14 dnů na 7 v souladu s § 95 odst. 1 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní ministryni. Zákonem se zabýval kontrolní výbor jako garanční výbor. Usnesení výboru máme k dispozici jako sněmovní tisk 261/1. Zpravodaj kontrolního výboru pan poslanec Roman Kubíček už je připraven. Prosím, pane zpravodaji, informujte nás o jednání výboru.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a páновé, kontrolní výbor se tímto tiskem zabýval na své 12. schůzi dne 8. listopadu 2018.

Kontrolní výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po zpravodajské zprávě poslance Romana Kubíčka, stanovisku náměstka ministryně financí Tomáše Výhnánka a po rozpravě

1. doporučuje Poslanecké sněmovně, aby vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů /zákon o finanční kontrole/, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 261, schválila ve znění těchto pozměňovacích návrhů. – Pozměňovací návrhy jsou součástí tohoto usnesení. V globálu bych vás seznámil s tím, že došlo po dohodě se svazky obcí k určité úlevě. Znamená to především: u dobrovolného svazku obcí mohou předběžnou řídicí kontrolu vykonávat i jiné fyzické osoby než zaměstnanci dobrovolného svazku obcí, u obcí krajů hlavního města Prahy, městských částí hlavního města Prahy, městských obvodů a části statutárního města může být příkazcem operace člen zastupitelstva a u orgánu veřejné správy, který nemá více než pět zaměstnanců, může být hlavním účetním nebo správcem rozpočtu jiná fyzická osoba než zaměstnanec orgánu veřejné správy. Podrobné informace jsou obsaženy v tomto usnesení.

2. Zmocňuje zpravodaje výboru, aby ve spolupráci s navrhovatelem a legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl příslušné legislativně technické úpravy.

3. Pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

4. Zmocňuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnou Parlamentu České republiky.

Dovolují si upozornit, že na kontrolním výboru toto s pozměnovacím návrhem bylo přijato jednomyslně.

To je z mojí strany vše. Potom bych si dovolil navrhnut zkrácení lhůty pro projednávání mezi 2. a 3. čtením ze 14 na 7 dní. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane zpravodaji. Bylo by asi z hlediska jednacího řádu lepší, kdybyste to udělal v rozpravě. Já teď právě otevíram obecnou rozpravu. Prosím, máte slovo.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo ještě jednou. Dovolím si navrhnut zkrácení mezi 2. a 3. čtením ze 14 na 7 dní.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se, prosím, ještě někdo do obecné rozpravy. Ano, hlásí se oba pánové poslanci naráz. Přednost dostal pan poslanec Pávek, po něm pan poslanec Munzar. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji vám za slovo a kolegovi Munzarovi za přednost.

Ted' se vůbec nechci pouštět do věcné debaty o obsahu té normy, ale vždycky mě překvapí, s jakou suverenitou nám sem ty normy přicházejí na poslední chvíli. To je pořád dokola. Prostě jako tu normu přece, paní ministryně, nemáte na stole posledních čtrnáct dní. Ta tam leží prostě dva roky a najednou je to tady a honem, honem, honem musíme zkrátit všechny lhůty, nečtěte to, neprojednávejte to. (Ministryně namítá mimo mikrofon, že to tak není.) Není to pravda? Já si to rád nechám vysvětlit, ale prostě všechny implementační normy jako mají svůj čas a měl by být ten čas i na to projednání v Parlamentu, to znamená v obou komorách, dostatečný. A to, že se tady apeluji neustále na zkracování lhůt, já nepovažuji prostě za seriózní postup. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Jestli jsem to dobře zaznamenal, hlásila se paní ministryně, která má samozřejmě přednostní právo, takže jí udělím slovo nyní. Prosím, máte slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji. Dovolte, pane poslanče, abych to vysvětlila. Ten zákon tu byl. Ministerstvo financí v minulém volebním období mělo mnohem větší ambici ten zákon nejen transponovat, ale i novelizovat. On v podstatě tady po velice dlouhých debatách prošel – já jsem nebyla v té době ještě ministryně, ale byla jsem už náměstkyní, a byť to nebylo v mé gesci, tak jsem to samozřejmě sledovala. On po velice složitých peripetiích prošel Poslaneckou sněmovnou a nakonec před volbami spadl v Senátu.

V tuto chvíli, protože už nám hrozí, skutečně už se mnou jednal i jeden z komisařů o hrozícím infringementu, tak prostě jsme skutečně předložili tuto minimalistickou novelu, abychom naplnili podmínky transpozice. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan zpravodaj dostal přednost, protože jinak by neměl přednostní právo, ale prosím, pane zpravodaji. Pan poslanec vám dává přednost.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo. Já bych v tomto chtěl podpořit paní ministryně a chtěl bych podpořit i Ministerstvo financí, protože já jsem na tom i v minulém období pracoval s panem náměstkem Vyhánkem a po velmi složité a dlouhé diskusi jsme opravdu zkrátili a udělali tu nezbytnou implementaci. To bylo vysvětleno i na kontrolním výboru. A ještě, protože jsme tam našli nějaké nesrovnanosti ohledně svazku obcí a obcí samotných, tak jsme implementovali to zjednodušení postupu a systému.

Ve skutečnosti tento zákon procházel rok a půl Poslaneckou sněmovnou. Chápu, že pan kolega Pávek nebyl úplně srozuměn s touto věcí, ale mohu říci, že asi možná jsme se nevěnovali ničemu více než zákonu o finanční kontrole. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Nyní pan poslanec Munzar, zatím poslední přihlášený stále ještě v obecné rozpravě. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Dobré odpoledne dámy a pánové, vážená paní ministryně. Já se nechci vyjadřovat k vnitřním věcem tohoto zákona, k jednotlivým paragrafům. Můj názor na to je, že spíš je zájem vlastně obcí, aby si dělaly vnitřní kontrolu, protože kontrola je nezbytnou součástí řízení.

Na druhou stranu chci využít příležitosti, protože musí tady být řečeno B. Všechny obce jsou každým novým zákonem, každou novou normou, každou novou regulací, která se jich týká, zatěžovány novou administrativou a novými povinnostmi. A vlastně tímto zákonem také dáváme dobrovolným svazkům obcí nové povinnosti, ale měli bychom se zamyslet i nad tím, abychom jim dali i stejné možnosti, protože zatím je zatěžujeme jenom povinnostmi. Například mě napadá vybírání místních poplatků, evidence odpadů a hlášení a podobně. Podle mě by vedly takovéto úvahy k zefektivnění veřejné správy tak, aby to nemusela dělat každá jednotlivá obec z šesti tisíců, co máme na území České republiky, ale aby některé úkony úřední mohly pro jednotlivé obce dělat právě dobrovolné svazky obcí. To je samozřejmě myšlenka, která se nedá vyřešit třeba pozměňovacím návrhem k tomuto návrhu zákona. Proto ani já nebudu v podrobné rozpravě navrhovat nějakou změnu nebo pozměňovací návrh. Chci jenom využít této příležitosti vyzvat vládu, paní ministryně financí, paní ministryně pro místní rozvoj, která tu není a které se to určitě doneše, aby se nad tím společně zamyslely a předložily změny zákonů tak, aby skutečně dobrovolné svazky obcí mohly svým členům pomoci tím, že za ně budou určité věci vykonávat. Jedná se mi zejména o malé obce, protože každá si musí držet nějaký úřední aparát a bylo by možná lepší, kdyby se mohly na jednom území dohodnout a udělat některé věci společně, a my bychom jim to měli zákonem umožnit. To je pouze myšlenka, která mě napadla, když jsem si četl tento zákon.

Děkuji za pozornost. Přeji hezký den.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do obecné rozpravy? Nehlásí. Obecnou rozpravu končím. Je zájem o závěrečná slova po obecné rozpravě? Není. Zahajuji podrobnou rozpravu. Hlásí se někdo do podrobné rozpravy? Nehlásí.

Víte, že neřídím jednání Poslanecké sněmovny nějak zbytečně formalisticky, ale v tomto případě nám jednací řád přímo ukládá, že návrh na zkrácení musí být načten v podrobné rozpravě. Nestačí v obecné. Pan zpravodaj. Prosím.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji potřetí za slovo. Navrhoji zkrácení mezi druhým a třetím čtením ze 14 na 7 dní.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Je ještě zájem o vystoupení v podrobné rozpravě? Není. Podrobnou rozpravu končím. Je zájem o závěrečná slova? Ani paní ministryně, ani pan zpravodaj nemají zájem o závěrečná slova.

Zazněl návrh na zkrácení lhůty pro třetí čtení, tak jak ho přednesl pan zpravodaj Kubíček. Já jsem přivolal poslance, kteří nebyli v jednacím sále, abychom se připravili na hlasování. A budeme hlasovat o návrhu na zkrácení. Žádost o odhlášení zazněla. Všechny jsem vás odhlásil. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami.

Myslím, že jsme připraveni na hlasování o zkrácení lhůty pro třetí čtení, tak jak byla zde navržena panem zpravodajem.

Zahajuju hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 120 přihlášeno 139 poslanců, pro 76, proti 30. Návrh byl přijat a lhůtu jsme zkrátili na 7 dní. Končím druhé čtení tohoto návrhu zákona.

Zahajuju projednávání bodu, kterým je

14.

Návrh poslanců Milana Hniličky, Patrika Nachera, Věry Procházkové, Jaroslava Bžocha a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
/sněmovní tisk 241/ - druhé čtení

Prosím, aby předložený návrh uvedl za navrhovatele pan poslanec Milan Hnilička. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Milan Hnilička: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo Poslanecké sněmovny, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, když jsem zde 31. října loňského roku představoval novelu zákona o podpoře sportu, kterou jsme připravili, a podepsalo ji dalších 51 kolegyně a kolegů z Poslanecké sněmovny, bylo fajn vidět, že při debatě na úrovni Poslanecké sněmovny existuje opravdu široký zájem o celé téma sportu. Ačkoliv existovali odpůrci a kritici námi předloženého záměru, novela zákona prvním čtením prošla.

Když jsem vyjmenovával důvody, které mě společně s dalšími vedly k předložení novely zákona o podpoře sportu, zmíňoval jsem především potřebu větší přehlednosti, transparentnosti, jasného zacílení podpory sportu a s tím související efektivity vynaložených peněz, které sportovní prostředí očekává a potřebuje od centrální autority, která se bude lépe a systematičtěji věnovat podpoře sportu.

Hovořil jsem také o tom, že po prvním čtení budeme vést dále diskusi o návrhu novely zákona a že všechny podněty, které budou znamenat vylepšení novely zákona, akceptujeme a zpracujeme. Zpracovali jsme důležitá doporučení, která vzešla z vlády. Zrušili jsme navrhovaný dozorový orgán, vyměnili jej za národní sportovní radu a upravili jsme role předsedy a místopředsedů agentury a specifikovali jsme

přechodná ustanovení potřebná pro optimální přechod jak činností z rezortu školství, tak i funkčních míst spojených s jejich postupnou delimitací. Po dalších konzultacích s odbornou sportovní veřejností a zástupci ministerstev, která mají v gesci oblast sportu, jsme se společně rozhodli připravit komplexní pozměňovací návrh k novele zákona o podpoře sportu, který tato doporučení reflektuje. Zlepšuje tak původní návrh novely, přičemž konkretizuje některé důležité kroky včetně přechodných ustanovení.

Současně s přípravou komplexní novely zákona docházelo na Ministerstvu školství k zásadním zjištěním, která vyplývala z půlroční praktické zkušenosti zavedení rejstříku, který v sobě schraňuje informace o sportovním prostředí. Klíčové změny nutné ke zlepšení fungování rejstříku se rovněž promítly do úprav souvisejících s komplexní novelou, která tak bezprostředně reaguje na potřeby Ministerstva školství a praktické zkušenosti s rejstříkem a jeho nastavování. Tady vidím jako důležité zmínit, že rejstřík je stále předmětem potřebných úprav a doplnění.

Plně v souladu s legislativním procesem tak byl tento komplexní pozměňovací návrh předložen, projednán a schválen na podvýboru pro sport, rovněž také na školském výboru, výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj a také na výboru pro veřejnou správu. I při této jednání bylo možné zapracovat některá stanoviska a doporučení, která při projednávání vzešla od různých poslanců napříč celým politickým spektrem.

Jako klíčové vnímám výraznou shodu s jistými dílčími návrhy, které byly předloženy ze strany poslance Jakuba Jandy z ODS, také některé návrhy, konkrétně dva návrhy od kolegy Bartoňe od Pirátů jsme do komplexního návrhu novely rovněž zapracovali. Do druhého čtení je tak předkládán materiál, který v podobě komplexního pozměňovacího návrhu novely zákona v původní novele zákona o podpoře sportu zásadním způsobem reaguje na požadavky, které vyplývají z celého osloveného odborného spektra, které se věnuje podpoře sportu a které rovněž tuto podporu sportu realizuje.

Komplexní návrh novely zákona osobně považuji za velmi zdařilý a spolu se svými kolegy a kolegyněmi jsme připraveni jej diskutovat jak v obecné, tak i podrobné rozpravě. Bude skvělé, pokud se dnes podaří komplexní návrh novely zákona podpořit i ve druhém čtení, za což vám předem děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu poslanci Hniličkovi. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako garančnímu výboru a dále výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Usnesení výboru máme k dispozici jako sněmovní tisky 241/2 a 4.

Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj pan poslanec Stanislav Juránek a informoval nás o projednání návrhu ve výboru. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Stanislav Juránek: Vážený pane předsedající, vážení kolegové, vážené kolegyně, projednávání bylo na mnoha úrovních a základem se stal potom pozměňovací návrh, ke kterému se vztahují a budou vztahovat už také všechny

ostatní pozměňovací návrhy, které ještě dnes, jak jsem zjistil, budou na pořadu. Pozměňovací návrh, ten komplexní pozměňovací návrh poslance Milana Hniličky byl brán jako základ.

Já bych tady jenom ještě řekl, že nebývale mnoho pozměňovacích návrhů přišlo ještě v průběhu posledních minut, kdy bylo dohodnuto, že se pozměňovací návrhy k tomuto budou dávat. To znamená, já vystoupím potom ještě v diskusi k pozměňovacím návrhům, které přišly na poslední chvíli. Nicméně znova říkám, základem, který je schválen a doporučen, ke kterému se všechno vztahuje, je komplexní pozměňovací návrh poslance Milana Hniličky.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu zpravodaji garančního výboru. Jak již jsem říkal, tak dalším výborem, který se návrhem zabýval, byl výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Prosím zpravodaje výboru pana poslance Václava Klause, aby nás informoval o projednání ve výboru. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den. Já jsem se přihlásil do obecné rozpravy, abych o tom pohovoril, čili teď to řeknu jenom stručně. Našemu výboru to bylo z nějakých mocenských důvodů odebráno, přestože jsme výbor pro školství, kulturu a sport, a bylo to přiděleno výboru, kterému to z logiky věci nepřísluší. Takže naše pozice byla, že se do toho nebudeme moc montovat, ať si to udělá ten ctihoný druhý výbor sám. U nás se to také nějak projednávalo a jsem velice rád, že se tou změtí pozměňovacích návrhů nebudu zaobírat já jako zpravodaj, ale ctihoný kolega pan Juránek, který to ale díky své zkušenosti a inteligenci bezpochyby zvládne. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane zpravodaji. Otevřím obecnou rozpravu. Prvním přihlášeným je pan poslanec Bartoň, připraví se pan poslanec Janda. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji za slovo, pane předsedající. Rád bych zde obhájil některé pozměňovací návrhy, které jsem podával k tomuto návrhu, k této novele o podpoře sportu. Většinu těchto návrhů jsem podal již do podvýboru a výboru, jsem rád, že dva mé pozměňovací návrhy výbor vzal za své. Dva jsem na základě rozpravy ve výboru stáhl, takže je podávat nebudu. Nicméně zbyvá ještě dalších sedm, které výbor nepřijal za své, a další dva, které jsem ještě doplnil.

Mé pozměňovací návrhy, které jsou v systému pod čísly 2100, 2101 a 2102, se týkají zejména transparence v oblasti sportu. V oblasti sportu, kde vnímám, že je jedno z nejvíce klientelistických prostředí, tak zde je potřeba trošku zapracovat alespoň na té transparenči, a proto v pozměňovacím návrhu, který jde již nyní ke komplexnímu pozměňovacímu návrhu pana předkladatele poslance Hniličky, tak se zabývám transparentností organizace coby konečného příjemce, kde, ačkoliv jsou to ty nejmenší, tak nějaká forma transparence by mohla být. A proto zde navrhoju alespoň zřízení transparentního účtu, které není administrativně náročné a které pak

nevýžaduje od těch malých klubů žádnou administrativu v dalších letech, jakmile se účty převedou na transparentní, nadále tak fungují.

Co se týče transparence potom nekonečných příjemců, to znamená zprostředkovatelů, asociací atd., tak tady se tím zabývá můj pozměňovací návrh pod číslem 2101 a zde vzhledem k tomu, že už nejde o ty malé organizace v oblasti sportu, tak navrhoji trošku větší pravidla transparence, minimálně bych tam zmínil, že je dobré, abychom měli třeba výroční zprávu o hospodaření, jak daná organizace v oblasti sportu nakládá s penězi. Dosud toto nemáme a v momentě, kdy se bavíme o transparentnosti v oblasti sportu, tak je dobré mít i nějaké základy té transparentnosti v zákoně. V současném předkládaném zákonu není bohužel nic.

Třetí pozměňovací návrh, který se týká transparentnosti je, že bychom rádi, i Piráti obecně, měli údaje v rejstříku, který je nyní zřízen, tak bychom je chtěli veřejné. To znamená, jenom ty údaje, které nepodléhají ochraně osobních údajů, bychom chtěli veřejné. V současném zákonu i v současném platném znění je rejstřík definován, že je neveřejný. Nevidíme v tom smysl. Některé věci jsou naopak velice dobré, pokud budou veřejné a ještě pokud budou v tom rejstříku jako otevřená data, aby si jednotlivé systémy pro ně mohly, pro tyto informace, sahat a nemusely se zbytečně překlápat lidmi a nemusel by se nad tím strávit čas. Přitom systém a informatika by si to mohly vzít samy.

Další pozměňovací návrh pod číslem 2103 je zacílený na konečného příjemce. Zde bych rád vyzdvíhl to, že bychom si přáli, aby struktura přidělování dotací byla co nejplošší. Aby byl zdroj dotace a co nejbliž tomuto zdroji konečný příjemce. Aby bylo co nejméně prostředníků po cestě k dotaci tomu sportovnímu klubu, který trénuje ty děti. Proto podávám i pozměňovací návrh – není to právně závazné v tom zákonu, je to doporučující – aby programy, které bude agentura vytvářet, byly zacíleny tak, aby co nejvíce umožňovaly právě konečným příjemcům si přímo požádat o dotaci, aby nemuseli využívat prostředníky.

Pozměňovací návrh číslo 2104 se zabývá předsedou, který v současném znění i ve znění komplexního pozměňovacího návrhu je vyjmut ze zákona o stfetu zájmů. Toto vidíme jako problematické, proč zrovna u agentury vyjímat někoho ze stfetu zájmů, proč zrovna zde musí být – můžeme umožňovat zákonodárci být v moci výkonné. To znamená, týká se to pouze poslanců nebo senátorů. Nedává to smysl, z hlediska zákona o stfetu zájmů navrhujeme vypuštění té výjimky, která je v současném návrhu.

Dále pozměňovací návrh 2105 se zabývá požadavky na výběr předsedy agentury, kdy zákon v současném znění, tedy ten návrh stanoví, že předseda musí mít pět let v oblasti sportu, v oblasti řízení sportu. Opět nevidíme důvod, proč omezovat množství lidí, kteří mohou být předsedy této agentury, pouze na činovníky v oblasti sportu, činovníky asociací atd., vzhledem k tomu, že agentura, její hlavní náplní je přerozdělování dotací. Manažer, který má pět let zkušeností v čerpání dotací, v udělování dotací atd. by byl opět vhodný adept na předsedu této agentury, proto jsme navrhli uvolnění požadavku na předsedu.

V pozměňovacím návrhu 2106 se zabýváme tím, že nový komplexní návrh pana předkladatele nyní hovoří o zřízení Národní rady pro sport a dává zákonem povinnost zřídit tuto radu. Navrhujeme tam změnit, aby byla možnost zřídit radu, aby ta

agentura po svém uvážení se buď rozhodla zřídit radu, ne aby to měla zákonem povinné.

Můj předposlední pozměňovací návrh 2107 se týká – já bych tomu nerad říkal taky opět komplexní pozměňovací návrh, ale je to razantnější pozměňovací návrh. Ono těch komplexních pozměňovacích návrhů, jak jsem koukal, v systému jsou hned tři nahrány. Tak tady to je razantnější. A to je, že po těch debatách, co jsme měli na výboru, stále nejsou přesvědčen o tom, že by agentura měla být ústředním orgánem státní správy. Tím se právě vyjme z dohledu ministerstva, z možného veřejného dohledu. Dávám tedy pozměňovací návrh, kterým by se tato agentura, pokud vznikne, opět vrátila pod Ministerstvo školství. A obdobně jako je třeba Národní ústav vzdělávání, který je pod Ministerstvem školství, a ministr je za něj odpovědný, je za něj odpovědný i vůči nám, by tak byl ministr odpovědný opět i za nově vzniklou agenturu sportu.

A poslední pozměňovací návrh pod číslem 2108 bude velice zajímavý z mediálního hlediska – už jsem viděl, že jsou další dva obdobné návrhy v systému – a to je sídlo agentury. Zde navrhoji, aby sídlo agentury nebylo v Praze. Není nutnost míti agenturu se sídlem v Praze. Vzhledem k tomu, že jádrem této agentury bude digitální rejstřík, budou podávány žádosti elektronicky, tato agentura může být de facto kdekoli po republice. Proto jsem podal pozměňovací návrh, aby se agentura, její sídlo, přesunula do Bruntálu. A musím říci, abych všechny informoval, osobně nemám vůbec žádný zájem na Bruntálu, ani jsem tam nikdy nebyl. Vzal jsem statisticky nejchudší okres České republiky. A pokud zřizujeme novou agenturu, nové pracoviště, které může být kdekoli, proč nepodpořit nejchudší okres České republiky místo Prahy?

Děkuji za pozornost. Čísla načtu v podrobné rozpravě. (Potlesk z řad poslanců Pirátů.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Ještě vás seznámím s omluvami. Pan poslanec Vojtěch Munzar od 18.20 do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pan poslanec Mikuláš Ferjenčík v době od 17.30 do 19 hodin se dnes omlouvá z jednání Poslanecké sněmovny.

Pan zpravodaj s přednostním právem v rozpravě. Prosím máte slovo.

Poslanec Stanislav Juránek: Děkuji. Využívám svého přednostního práva, protože jsme tyto záležitosti projednávali už na mnoha grémích a podle tabulky, kterou tady mám od kolegy, jsme se vlastně ke všem těm záležitostem, které zde zazněly, už vyjadřovali. Proto bych chtěl postupně říci, jakým způsobem probíhalo projednávání v jednotlivých bodech, o kterých tady mluvil kolega Bartoň. A také abychom se na to podívali zároveň i z té druhé strany.

To znamená, když budeme mluvit o doplnění působnosti agentury a definice transparentní sportovní organizace ve dvou rovinách, v té jedné, které se týkalo, té nejmenší, tak tam jsme zvažovali, jestli skutečně ten návrh, který je, neohrozí některé

malé organizace, aby je odradil od toho, že budou podávat svoje žádosti o dotace. A většina lidí dospěla k tomu, že ano. Proto jsme tento návrh nepřijali.

Co se týká definice transparentní sportovní organizace. Ona ta transparentnost je uvedena i v tom komplexním návrhu a ten komplexní návrh je dostatečný a také tak usoudila většina při projednávání. Požadavky žadatele o... teď se dívám dále.

Je tady velmi důležitá věc a to je rejstřík. O tom jsme mluvili, že je to jedna z nejdůležitějších věcí, která vůbec existuje. A tam se hledala cesta, jakým způsobem ten rejstřík bude zpracován. A tady bych velmi zdůraznil, že o rejstříku se jedná v této republice od roku 1995 a že každá cesta k vylepšení toho, jak má vypadat ten rejstřík, je cestou správným směrem. Nicméně bude tady ještě předenesen jiný pozměňovací návrh a bude důležité posoudit, kde je ten rejstřík lépe zpracován. Já se domnívám, že tady bude ještě jiný pozměňovací návrh, který bude lepší než ten, který navrhl zde kolega Bartoň. Ale zdůraznuji, že rejstřík je skutečně velmi důležitá záležitost. Jenom je tam třeba brát ohled i na různé utajené informace a na to, co tam můžeme a co tam nemůžeme dát. Tam se k tomu vyjadřovali odborníci z hlediska právního. A znova říkám, že tady budeme muset u rejstříku zcela určitě vybrat to nejlepší řešení.

Když budeme mluvit o dotaci, že bychom tam měli přímo napsáno, že dotační programy budou všechny upřednostněny takovým způsobem, aby tam byla podpora přímo konečným příjemcům, tak tady z té debaty vyplynulo, že jsou také věci, kterými se musí zabývat větší celky. A to, že musí být tedy vypsány dotační programy jak pro ty konečné příjemce, tak pro ty, kteří to zprostředkují v případě například svazů, sokolských žup, a podobně. To znamená, že my jsme se tímto skutečně zabývali a jenom jsme přemýšleli o tom, jestli je tohle lepší řešení, říct, že všechno půjde přes konečné příjemce, nebo jestli někde dáme také přednost tomu, že se budou moci finanční prostředky dávat dohromady takovým způsobem, aby třeba ta župa nebo ten svaz mohly tyto prostředky využít na nějaké větší akce.

K dalšímu, co zaznělo. Je tady otázka toho, jestli může být poslanec nebo senátor představitelem agentury. A já to řeknu rovnou. Já tam v tom nevidím problém, a to z jednoho důvodu. Že tady ve skutečnosti máme ministry, kteří jsou poslanci nebo senátoři, a já se domnívám, a tady jsem přesvědčen, že si to myslela většina těch, se kterými jsme to projednávali, že tahle pozice je podobná jako pozice ministra, a tedy nikoliv jako pozice, která by měla být vyloučena z možnosti, že by to bylo například tedy ve střetu zájmů. To znamená, znova říkám, že jsme se tam dokonce bavili o ministrech, kde jsme mluvili o klouzavém mandátu. Ale to patří do jiného druhu zákona. To znamená, že proto chci tady znova otevřít tuto diskuzi. Jenom tady otvírám tyto věci, o kterých jsme mluvili, z toho důvodu, aby tady mohla zaznít znova a nahlas vždycky ta kontroverzní část.

Uvedu to i v té další záležitosti. Jestli má mít ten dotyčný člověk pět let praxe obecně, to znamená, jestli ho skutečně bereme jenom jako manažera, nebo jestli ho bereme, že musí mít praxi zároveň propojenou i s tím sportovním prostředím. Dospěli jsme k tomu, nebo většina při tom projednávání dala přednost tomu, aby to byla praxe ve sportovním prostředí. Proto ta stanoviska z komisí takto zazněla. Ale znova říkám, pro mě jako pro zpravodaje je důležité, aby tady zaznělo, že na jedné straně je zde

tato záležitost, to znamená, řekneme ano, musí mít vazbu na sportovní prostředí, ta druhá je, že nemusí mít vazbu na sportovní prostředí. Tak jenom většinově se rozhodlo obráceně. Kolega má plné právo prostřednictvím předsedajícího, má plné právo předložit ten pozměňovací návrh znovu, i když při projednávání neprošel.

Když budeme mluvit o poradním orgánu. Tady bych zašel i do minulé historie. Já považuji z hlediska sportovního prostředí za důležité, aby tam ten poradní orgán byl, aby to nebylo jenom na dobrovolního předsedy agentury nebo kohokoliv jiného. Aby to bylo dánou v tomto zákonu. Protože tady už máme tradici, že tady bylo nějaké všeobecné kolegium, které kdysi spolupracovalo s Ministerstvem školství, a toto všeobecné kolegium bylo také nadefinováno a existovalo do té doby, než zanikla Sazka. A já to tady cítím, že my při tomto zákonu musíme také trošku reflektovat, a to se týká více těch pozměňovacích návrhů, to sportovní prostředí, které vnímá jak tu záležitost, že v čele agentury bude někdo, kdo má praxi ve sportu, tak že bude i v té další věci poradní orgán ze sportovního prostředí. To znamená, abychom tady reflektovali to, že sportovní prostředí chce dát nějakým způsobem najevo, že se na té věci a na té záležitosti chce podílet.

Ještě k některým věcem se mohu vyjádřit, ale ta poslední, možná trošku úsměvná, je, že jsem očekával, že bude víc návrhů na sídlo mimo Prahu. A tady musím říci, že co se toho týká, tak zůstala tři města. Abychom tedy ten Bruntál tak nevyvyšovali, tak jenom shrnu, že zůstala tři města, to je Bruntál, Žďár nad Sázavou a Ostrava. S ohledem na to, že všechna tři jsou na Moravě, tak čekám, že ještě bude nějaký pozměňovací návrh, o kterém nevím, a že bude v Čechách.

To je z mého pohledu v tuto chvíli ten pohled. Já jsem si dovolil vystoupit proto, protože jsme tyto body, o kterých zde byla řeč, projednávali, a abychom se dostali zrovna do obrazu z obou dvou pohledů na tu jednotlivou věc.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu zpravodaji. S faktickou poznámkou bude reagovat pan poslanec Václav Klaus. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Já myslím, že s těmi třemi destinacemi, všechno jsou to krásná města, není žádný problém, protože náš velký vzor Evropská unie také přejíždí z Bruselu do Štrasburku každých čtrnáct dní, takže to by se pak dalo vyfoušit, že by ten úřad přejížděl, takže by týden byli v Bruntále, týden v Ostravě a takhle by to fungovalo dle vzoru Evropské unie velice zdárně. Děkuju.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. V rozpravě vystoupí pan poslanec Janda. Připraví se pan poslanec Birke. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jakub Janda: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené dámy, vážení páновé, chtěl bych vám tímto představit několik pozměňovacích návrhů, ke kterým se potom přihlásím v podrobné rozpravě a které

jsem avizoval již v prvním čtení této novely, a dovolte mi proto představit vám jejich obsah a důvody, které mě vedly k jejich podání.

Protože se jedná o několik desítek úprav paragrafového znění vycházejících z věcí, které jsem nově v prvním čtení vytýkal, předložil jsem tyto návrhy formou komplexního pozměňovacího návrhu. Dle mého názoru existují de facto čtyři základní předpoklady, na které bychom jako zákonodárci měli brát ohled a které jsou klíčové pro to, aby zde vznikl kvalitní zákon.

1. Podrobit národní agenturu parlamentnímu dohledu a vládní kontrole.
2. Nastavit v maximální možné míře systém řízení ve sportu.
3. Strukturovat řízení Národní sportovní agentury tak, aby bylo transparentní.
4. Zpřesnit sportovní terminologii a některé technické názvosloví tak, aby odpovídalo dnešním moderním standardům ve světě.

Tyto čtyři předpoklady pokládám za naprosto zásadní pro to, aby tato novela přinášela českému sportu potřebnou míru autonomie a zároveň došlo k první větší transformaci sportovního prostředí v České republice.

Konkrétně se jedná o tyto praktické body:

Zaprve je to vznik předsednictva agentury. Stávající znění novely předpokládá, že národní sportovní agenturu bude ředit v plné kompetenci její předseda a tzv. k ruce mu budou dva místopředsedové, které bude sám jmenovat. Dle mého názoru to není úplně šťastné řešení v případě, že se jedná o nově vzniklý ústřední orgán státní správy s takto specifickou agendou, která nemá ve své kompetenci čistě výkon státní správy, a naopak proto by měl být alespoň v těch zásadních věcech řízen kolektivně. Navrhoji proto, aby tím vrcholným orgánem agentury nebyl předseda, ale nově předsednictvo – předsednictvo složené z předsedy a jeho dvou místopředsedů. Toto předsednictvo by schvalovalo ty nejzásadnější dokumenty pro sportovní politiku a prostřednictvím předsedy by je předkládalo vládě ke schválení. Týká se to návrhu strategie státní politiky ve sportu, akčního plánu k této strategii a návrhu pravidel činnosti, financování a vzájemné spolupráce resortních sportovních center. Zároveň jsou tyto tři dokumenty společně s návrhem rozpočtu, závěrečným účtem a návrhem organizační struktury agentury v pozměňovacím návrhu explicitně vyjmenovány a zakotveny jako povinnost předsedy předkládat tyto dokumenty ke schválení vládě a jejich nepředložení v případě sportovní strategie a akčního plánu může být důvodem pro jeho odvolání. Dále by předsednictvo mělo také schvalovat výroční zprávu agentury, statut národní rady pro sport jako svého poradního orgánu a memoranda či smlouvy o dlouhodobé spolupráci, případně dlouhodobé smlouvy, ke kterým se váže víceleté financování sportovních projektů. Předsednictvo by tedy bylo tím vrcholným orgánem agentury, v jehož gesci jsou ty opravdu strategické záležitosti sportovní politiky, ale zároveň by bylo ponecháno operativní řízení sportu v gesci předsedy.

Zadruhé je to upřesnění kompetencí, pravomocí a odpovědnosti předsedy agentury. V pozměňovacím návrhu je zcela jasné určeno, že předseda jedná jménem agentury naveneck, stojí v jejím čele a řídí činnost předsednictva. V této funkci je také považován za služební orgán, který jmenuje a odvolává vláda, a to na návrh předsedy vlády. Jenom je přesně specifikováno, jakým způsobem se ujímá funkce a jaké

náležitosti musí osoba, která se o tuto funkci uchází, splňovat. Co je v návrhu zásadní, je přesné vyjmenování, kdy vláda odvolá/vá předsedu, kdy ho může odvolat a kdy funkce předsedy agentury zaniká. Tady bych zdůraznil nový bod, který navazuje na zmínovanou parlamentní kontrolu, a to stanovení povinnosti předsedy agentury předkládat vládě, Poslanecké sněmovně i Senátu výroční zprávu agentury, a pakliže toto neučiní a výroční zpráva je předsednictvem schválena, je to důvod pro jeho odvolání z funkce. V rámci ústředních orgánů státní správy to není nic neobvyklého a navazuje tak na dobrou praxi předkládání takových dokumentů. (Hluk v sále, hlavně v levé části sálu se houfují postávající a diskutující poslanci.)

Zatřetí, a to je velká změna, je to postavení místopředsedů agentury. Zatímco stávající znění předpokládá, že oba místopředsedové budou jmenováni předsedou, komplexní pozměnovací návrh stanovuje, aby jeden z místopředsedů agentury byl volen Sněmovnou a taktéž odvoláván Sněmovnou a druhý z místopředsedů byl jmenován vládou na návrh předsedy agentury. Do funkce místopředsedy agentury voleného Sněmovnou by pak Sněmovně mohli navrhovat předseda vlády i předseda agentury nebo skupina alespoň deseti poslanců. Stejně podmínky by pak platily i pro jeho případné odvolání, pokud pro to existují přesně stanovené důvody. (Řečník se pro hluk odmlčel.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, pane poslanče, máte pravdu. Je tady příliš velký hluk na to, abyste mohl pokračovat. Prosím paní poslankyně a pány poslance, aby umožnili další vystoupení pana poslance Jandy, kterému opět dávám slovo.

Poslanec Jakub Janda: Stejně jako v případě předsedy agentury se proto specifikují podmínky a kritéria pro jmenování a také jasně stanovují postupy v případě, pro které mohou být místopředsedové ze svých funkcí odvoláni. Takto navržený způsob jmenování, odvolání členů předsednictva dle mého názoru umožní dostatečnou kontrolu činnosti agentury ze strany vlády a Poslanecké sněmovny, ale zároveň také zajistí potřebnou míru nezávislosti agentury, protože místopředsedové mohou být odvoláni jen z přesně daných důvodů, jako je například pravomocné odsouzení za trestný čin nebo neslučitelnost funkcí s řízením sportovní organizace. Pro některé poslance by mohlo být velmi diskutabilní, že jsou přesně vymezeny důvody pro odvolání orgánů agentury. Já si naopak myslím, že nezávislost agentury to naopak posiluje, protože předseda a místopředsedové agentury mohou být odvoláni jen z taxativně stanovených zákonných důvodů. Nově je také návrhem stanoveno, že předseda agentury v době jeho nepřítomnosti zastupují jeho místopředsedové v plném rozsahu, avšak v pořadí stanoveném předsedou agentury. V době, kdy není funkce předsedy agentury obsazena, by pak předseda agentury v plném rozsahu zastupoval ten místopředseda, který je volen Poslaneckou sněmovnou.

Začtvrté, a to považuji taky za velmi důležité, jsou to prvky parlamentní kontroly, které prostupují celým návrhem a patří mezi ně: ustanovení, že předsednictvo agentury se musí zabývat podněty Sněmovny nebo Senátu; ustanovení, že jakýkoli orgán Parlamentu si může předvolat členy předsednictva k jednání; a ustanovení, že Parlament, tedy jak Poslanecká sněmovna, tak i Senát, bude projednávat výroční

zprávu agentury. Zabezpečení nezávislého a nestranného řízení agentury zároveň odpovídá neslučitelnost s výkony funkce předsedy a místopředsedů s funkcí ve sportovní organizaci a podnikatelskou, poradenskou nebo zprostředkovatelskou činností v oblasti sportu. Je pravda, že návrh umožňuje činnost vědeckou, publicistickou nebo pedagogickou. Já jsem však pro případné rozporu do návrhu zakomponoval ještě ustanovení, že tyto činnosti mohou být vykonávány pouze za předpokladu, že nenarušují a neohrožují důvěru nezávislosti agentury. Ona nezávislost agentury je ve vztahu ke kontrole Parlamentu a vlády podpořena také tím, že funkční období předsedy a místopředsedů agentury je delší než volební období Poslanecké sněmovny, tedy šest let, a proto by vedení agentury nemělo být bezprostředně závislé na krátkodobých politických změnách.

Za páté, nastavování systému řízení ve sportu. Naprosto klíčová věc je aktivní vytváření sportovní politiky, takzvané strategie, a navazujícího akčního plánu k této strategii. Tyto strategické dokumenty musí být zároveň prostřednictvím předsedy předkládány vládě. Zdůrazňuje se tím potřebnost a důležitost koncepce, s jakou ke sportu přistupujeme. Návrh předpokládá, že sportovní strategie pak bude platná po dobu šesti let a k ní bude adekvátně každý rok tvořen konkrétní akční plán. Šest let stanovují v návrhu proto, aby se krylo s funkčním obdobím předsedy agentury, potažmo vedením agentury. Nově se definuje rozsah pravomoci, působnost a odpovědnost samotné agentury a zpřesňuje se také rozsah podpory sportu ve formě dotací a rozšiřuje se jejich působnost.

A za šesté, zpřesnění sportovní terminologie ku prospěchu sportovců a klubů a některé technické změny. Pozměňovací návrh specifikuje priority v oblasti sportu hned v úvodu zákona, a to, v uvozovkách, obohacuje je také o turistiku. Tady bych chtěl říct, že jde o narovnání dosud existujícího stavu, kdy turistika a aktivity i činnosti v oblasti turistiky jsou dnes chápány jako součást cestovního ruchu, byť samy o sobě jsou pohybovou aktivitou. Ta je jednoznačně spojena s fyzickým pohybem, jejímž cílem je zlepšování kondičních schopností člověka, zatímco cestovní ruch je aktivitou výsostně obchodní a samotné aktivity cestovního ruchu vznikají a vycházejí teprve až na základě aktivit turistiky. Z důvodu daňové výhodnosti turistiky pro cestovní ruch zároveň navrhoji, aby podmínky pro rozvoj turistiky logicky vytvářelo Ministerstvo pro místní rozvoj, čímž se mění paragraf o úkolech ostatních orgánů státní správy.

Nově navrhoji také definovat národní sportovní organizaci. Dosavadní právní úprava totiž definovala pouze sportovní organizaci, a to jako právnickou osobu založenou za jiným účelem než dosažení zisku, zahrnuje-li předmět její činnosti oblast sportu. Nově by tak vznikl pojem národní sportovní organizace, to je organizace, která je členem mezinárodní sportovní federace v daném sportovním odvětví. Tím cílem je především zpřehlednění operativního plánování systému ve sportu a umožnění zpřehlednit systém financování ve sportu, např. zpřesněním podmínek pro čerpání dotací, zpřesněním při tvorbě kritérií financování sportovních organizací, některá kritéria pro mezinárodní soutěže, které nás právní řád nezná, apod.

Za velmi důležitou považuji specifikaci při poskytování dotací osobám, které nejsou sportovními organizacemi. Poskytování dotací těmto osobám, typicky obcím, vesměs určené na pořízení nebo technické zhodnocení hmotného dlouhodobého

majetku, je praxe v moderním způsobu řízení financování sportu výjimečná a spíše opuštěná. Tím důvodem je fakt, že osoby, které nejsou sportovními organizacemi, mají i jiné dotační nebo finanční nástroje. Přesto dle mého názoru má tento institut v odůvodněných a specifických případech své místo i v přímém financování z kapitol rozpočtu, které jsou určeny pro rozvoj sportu a sportovního prostředí, protože právě tyto osoby jsou v mnohých případech vlastníci sportovní infrastruktury. Reálná praxe však ukazuje, že mnohdy v těchto případech dochází k neúčelnému nakládání s majetkem v podobě udržitelnosti projektu, a právě proto, že tento institut má být v budoucnu využíván opravdu výjimečně, navrhoji, aby pokud už takovou dotaci veřejný rozpočet poskytne, byla udržitelnost financovaného projektu trvalá.

To byly zásadní body.

Další změnou, kterou k této novele navrhoji, je změna sídla agentury. Pan kolega Bartoň navrhuje Bruntál a já navrhoji, aby Národní sportovní agentura sídlila v Ostravě. Samozřejmě že si řada z vás teď řekne, že jde o alibistický krok jednoho severomoravského patriota. Přesto se domnívám, že tento krok by významně přispěl k decentralizaci státní správy a měl významný dopad na snižování ekonomických rozdílů mezi regiony České republiky. Já bych na tomto místě chtěl říct snad za všechny poslance z Moravskoslezského regionu, kteří touto Sněmovnou za třicet let prošli, že snad opravdu každý si bytostně pál přesunout alespoň jeden jediný úřad na severní Moravu. Snad nejdále v tomto zašel svého času bývalý ministr dopravy Martin Říman s nápadem přesunout do Ostravy i Ministerstvo dopravy. Tyto návrhy však vždy ztroskotaly na tom, že všechny úřady už jsou zavedené a nemůžeme jejich sídlo měnit, a pokud ano, bylo by to velmi problematické.

V daném případě Národní sportovní agentury se však bavíme o úplně novém úřadu, a neexistují tedy žádné historické, ani geografické a ani administrativní důvody, na základě kterých by bylo nezbytné, aby tento ústřední orgán státní správy sídlil v Praze. Ostrava se přitom z řady důvodů jeví být vhodnou lokalitou, protože patří k významným sportovním centrům České republiky. Mimo jiné to bylo potvrzeno tím, že získala pro rok 2014 titul Evropského města sportu. V Ostravě se konají významné mezinárodní soutěže a turnaje, např. atletický mítink Zlatá tretra, Mistrovství světa v ledním hokeji 2015 nebo Mistrovství Evropy v krasobruslení 2017. Působí zde celá řada sportovního klubů účastnících se největších českých sportovních soutěží, jmenujme třeba Baník Ostrava, HC Vítkovice Ridera, basketbalový klub NH Ostrava a mnohé jiné. Ostrava je zároveň důležitým centrem sportovního vzdělávání, neboť zde působí Katedra studií lidského pohybu na Pedagogické fakultě Ostravské univerzity a Sportovní gymnázium Dany a Emila Zátopkových. Na řadě našich základních škol jsou zřízeny sportovní třídy s velmi propracovanou metodikou vzdělávání. Zkrátka a dobře, Ostrava má veškeré předpoklady k tomu, aby zde sídlil nový úřad.

Novela zákona o podpoře sportu mimo jiné předpokládá, že v letech 2019 a 2020 má agentura přijmout až paděsát nových zaměstnanců, a pokud se podíváme na aktuální situaci trhu práce, můžeme očekávat, že nalezení tohoto počtu zaměstnanců v Praze může být značně problematické, ne-li nemožné. Ostrava by naproti tomu disponovala velmi kvalitním počtem uchazečů a právě v Ostravě může být nalezení zaměstnanců pro tuto agenturu mnohem snadnější. Navíc můžeme zcela jistě

předpokládat, že míra fluktuace těchto zaměstnanců by v Ostravě byla řádově nižší než v Praze, což by výrazně přispělo k tomu, aby agentura fungovala stabilně, zejména v době svého vzniku. Pozitivní dopad na region Ostravská by však byl oboustranný, protože ceny nemovitostí a jejich pronájmu jsou v Ostravě obecně nižší než v Praze a totéž platí také pro řadu služeb i životní náklady zaměstnanců agentury.

Dívám se teď na své kolegy z klubu ANO, hejtmana Moravskoslezského kraje Ivo Vondráka, paní starostku Moravské Ostravy Zuzanu Ožanovou tady nevidím, ale to jsou taky podporovatelé toho pozměňovacího návrhu. Nepochybují o tom, že při hledání vhodné budovy jsou jak Moravskoslezský kraj, tak městský obvod Moravská Ostrava připraveni pomoci, a já jsem pyšný na to, že se v této Sněmovně sešli opravdoví patrioti regionu, kteří jsou připraveni přiložit společně ruku k dílu.

Vážené dámy, vážení pánoné, právě tento návrh týkající se přesunu sídla agentury jsem podal zvlášť a nezakomponoval jsem ho do komplexního pozměňovacího návrhu. Je to právě z toho důvodu, aby každý z vás mohl zvážit pomoc postiženému regionu, který to nikdy neměl lehké a který se se svým osudem vždy odvážně pral. Je to krok, kterým každý z vás ukáže, že je připraven pomocí. Já osobně jsem přesvědčen, že Moravskoslezský kraj si to zaslouží. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. V rozpravě dále vystoupí pan poslanec Birke. Připraví se pan poslanec Klaus. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Birke: Děkuji mnohokrát, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, dámy a pánoné, je nabíledni, abych hovořil o dalším městě, které samozřejmě může být součástí nového pozměňovacího návrhu. Nicméně dovolte mi, abych neshazoval vážnost debaty, protože chci ocenit tým Milana Hniličky, ale zároveň i pana zpravodaje, že vlastně vůbec se zahájila debata po x letech na půdě Poslanecké sněmovny. A myslím, že tady je celospolečenský zájem, a myslím, že i politický zájem na tom posunout sport a dostat ho do úplně jiné kategorie, než ve které je dnes.

O mně je obecně známo, že jsem nejenom podporovatel sportu. Je pravda, že v té době, kdy končila druhá světová válka, tak jsem ho dokonce hrál i stejně profesionálně aktivně jako Milan Hnilička, ovšem nedokázal jsem takových velikánů, jako je Milan Hnilička, což byl lední hokej. Ale dneska se na to koukám z pozice starosty a musím říci, že pokud podporujeme, a těch starostů je v České republice přes 6 000 a myslím, že celá řada kolegů tady dneska sedí se mnou v poslaneckých lavicích, tak celá řada z nich, musím říci, že dneska bez finanční podpory by se neobešly jednotlivé kluby, sportovní kluby, sokoly a další a další, které máme ve svých obcích, městech, které samozřejmě provozují sport.

Z mého pohledu si dovolím odůvodnit vlastně dva, resp. jeden soubor pozměňovacích návrhů, které si dovolím předložit i za kolegu Romana Kubíčka z koaliční lavice z hnutí ANO, kdy jsme společně připravili právě s předkladatelem, a dovolím si tvrdit, s předkladatelem Milanem Hniličkou, který reaguje na komplexní pozměňovací návrh, správně jak pan zpravodaj hovořil o tom, že vlastně on je tím východiskem, že všechny ty pozměňovací návrhy jsou přilepovány k tomuto komplexnímu pozměňovacímu návrhu, to možná k té proceduře, která vypadá na

první pohled složitá, ale rozumíme si. Tak mi dovolte, že my jsme připravili soubor těchto pozměňovacích návrhů, a je jich zhruba devět. Dovolte mi tedy, abych společně i za kolegu Romana Kubíčka je odůvodnil.

K bodu číslo 1 k § 1 se doplňuje text, který definuje sport jako veřejně prospěšnou činnost v celospolečenském zájmu. Toto doplnění navazuje na obdobnou definici sport u usnesení Evropského parlamentu v Bílé knize sportu z roku 2008.

K bodu 2 k § 1a se doplňuje zejména v odstavci 1 definice hlavního významu podpory sportu a turistiky, a to opět v souladu s usnesením Evropského parlamentu v Bílé knize sportu z roku 2008.

K bodu 3 – pořád hovořím ke srovnání komplexního pozměňovacího návrhu Milana Hniličky. Vypořáti se text bod číslo 1 komplexního pozměňovacího návrhu, který se doplňuje zněním § 2 odstavce 8, který zavádí pojem národní sportovní organizace. Tato definice byla nejednoznačná a navíc v textu zákona nedůvodná a nadbytečná. Původní text zákona definuje pojem sportovní organizace, se kterým je též v zákoně i v komplexním pozměňovacím návrhu dále pracováno.

K bodu číslo 4, návrh nově a lépe a přehledněji definuje v § 3e definici rejstříku sportovních organizací. Tady se chci zastavit právě k tomu rejstříku, o kterém hovořil pan zpravodaj, což si myslím, že je tuším 20 let disciplína, která je velmi komplikovaná na půdě Poslanecké sněmovny, to znamená sportovních organizací, to znamená sportovců a sportovišť, přičemž dává Národní sportovní agentuře kompetenci definovat rozsah údajů a způsob jejich vedení vlastní vyhláškou.

K bodům 5 až 7 návrh doplňuje do textu komplexního pozměňovacího návrhu v § 3f, který definuje rozsah využívání údajů z informačních systémů veřejné správy Národní sportovní agenturou ze základního registru obyvatel, z informačního systému evidence obyvatel a z informačního systému cizinců v případě nutnosti též údaj o rodném čísle sportovce jakožto údaje jednoznačně definujícího danou fyzickou osobu, a to v souladu s právním pořádkem České republiky a legislativou Evropské unie.

Bod číslo 8, návrh doplňuje v § 4 odst. 4 text, který definuje, že v rámci svých kompetencí se na vytváření podmínek pro rozvoj sportu a sportovní infrastruktury podílejí ostatní odst. 1 až 3 § 4 nejmenovaná ministerstva, neboť se na podpoře a rozvoji sportu i sportovní infrastruktury v současnosti v rámci svých kompetencí podílí většina ministerstev vlády České republiky. Předpokládá se, že v rámci svých kompetencí bude tuto jejich činnost koordinovat Národní sportovní agentura.

K bodu číslo 9, a tím je poslední komplexní pozměňovací návrh, tento návrh vychází z faktu, že každoročně se opakující cyklická činnost sportovních organizací je aktivita, u které není jasné definován její konec, a to z pohledu času, kdy činnosti končí, a tak z pohledu výstupu, čeho bude činnosti dosaženo, zatímco projektem je časově ohraničené úsilí směřující k vytvoření unikátního produktu nebo služby. Projektem, který není činnost, která je realizována opakováně nebo podle již dříve provedeného ověřeného postupu, a žádost o dotaci na tu činnost nemůže mít formální náležitost projektu. V takovém případě může Národní sportovní agentura poskytnout dotaci pro zajištění činnosti sportovní organizace dle předem stanovených kritérií.

Omlouvám se, že to možná vypadá velmi složitě, ale na druhou stranu je to velmi kompetenčně vypracovaný soubor pozměňovacích návrhů, a to především hlavně pod dohledem, jak už jsem řekl, předkladatele, ale i se sportovním prostředím. Toto skutečně není situace, že by se dva pánové, ať už já, anebo Roman Kubiček, podívali ráno z okna a napsali bychom tento soubor pozměňovacích návrhů.

Jenom chci říci, že cílem tohoto předloženého souboru pozměňovacích návrhů je tedy upřesnit a lépe definovat či doplnit ustanovení komplexního pozměňovacího návrhu už zmiňovaného poslance Milana Hniličky a dalších původního poslaneckého návrhu Milana Hniličky a dalších ve sněmovním tisku 241, který doplňuje zákon 115.

Toto je první sněmovní dokument a soubor pozměňovacích návrhů.

Dovolte mi, pane místopředsedo, abych ještě využil této příležitosti a seznamil ctěnou Sněmovnu s druhým pozměňovacím návrhem, který opět je z dílny mé, to znamená Jana Birke a Romana Kubička, kdy bychom právě zmiňovaný rejstřík, a to je ten zmiňovaný pozměňovací návrh, o kterém hovořil pan zpravodaj, kdy v § 3e včetně nadpisu je ta změna, kdy si dovolím ocitovat, a to je ten řekneme opoziční, nebo ne, promiňte, ten druhý pozměňovací návrh proti kolegovi, který byl načítán mým předčeřníkem, kdy v § 3e se doplňuje přesný výčet osobních údajů, které může nově zřizovaný správní řád pro účely své činnosti požadovat a zpracovávat. Nepředpokládá se nadále využívání osobních údajů, datum narození a bydlíště fyzické osoby a namísto nich se předpokládá využívání rodných čísel. Jejich prostřednictvím s využitím informačních systémů veřejné správy bude možné pravidlost v rejstříku zapsaných osobních údajů tedy ověřit.

Toto je soubor dvou pozměňovacích, resp. jednoho souboru pozměňovacích návrhů a jeden pozměňovací návrh. A dovolte mi, pane místopředsedo, děkuji samozřejmě čtené sněmovně za pozornost, abych se v podrobné rozpravě přihlásil k jednotlivým sněmovním dokumentům. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, pane poslanče, děkuji. Seznámím vás ještě s omluvou. Pan poslanec Ondřej Veselý se omlouvá od 18.20 do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Na řadě je v obecné rozpravě pan poslanec Václav Klaus, přihlásí se pan poslanec Zlesák. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Václav Klaus: Já si nechám většinu energie na třetí čtení, ale asi víte, že patřím ke kritikům tohoto zákona, takže bych se sportovní terminologií zeptal vládní koalice: "Ivánku, kamaráde, vám se ten zákon jako fakt líbí? Doopravdy?"

Protože jako bývalý zpravodaj bych se skutečně pozastavil nad způsobem přípravy tohoto zákona. Teď ve druhém čtení jsme dostali kompletní přepracovaný návrh předkladatele. Čili my se tady minule hádáme sedm hodin o něčem, nakonec to, já to respektuji, většinou poslanců prošlo, a pak dostaneme na výbory úplně nový dokument úplně nového zákona, zcela přepracovaného. Do toho přichází 65 pozměňovacích návrhů – legračních, myšlených ironicky, vážných, technicistních, a takhle to stylem pejsek a kočička vaří dort děláme.

Promiňte, já si myslím, že vážné zákony má předkládat vláda, má na to mít politickou dohodu. Když chce něco změnit ve sportu, já bych byl velice pro to, aby třeba trenéři mládeže si ukrojili daleko větší díl peněz z toho systému. Pak to tady má skutečně projít rezorty, sem to přijít a vládní koalice to prosadí, nebo neprosadí. Ale tento způsob považuji skutečně za neuvěřitelně nešťastný, a promiňte, asi to sami cítíte, že to je trošku ztráta času, co zde vytváříme, že tímto stylem dolepíme nakonec nějaký hybridní tvar zákona a vejde to v platnost. Takže jsem rád, že už nejsem zpravodajem, to jsem říkal.

Takže to je asi všechno pro dnešek a přeji vám hezký zbytek úterý. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobrý večer. Další v rozpravě je pan poslanec Radek Zlesák. Prosím, máte slovo. – Přednostní právo, pardon. Já se omlouvám. Já jsem si teď tady sedl, tak jsem ještě nepodchytíl pořadí. Takže pan poslanec Stanjura s přednostním právem. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Abych tu debatu trochu vyvážil. Nejdřív byli příznivci a teď budou mluvit odpůrci toho zákona.

Já myslím, že na to Andrej Babiš jde chytře. Kdyby ten vládní návrh zákona podepsala vláda, tak by měl mnohem menší šanci, než když ho předkládá Milan Hnilička, který má respekt mnoha z nás ze své profesní kariéry. Myslím, že to je pravda, a mluvme zcela otevřeně. Kdyby tam seděl na místě předkladatele někdo mnohem kontroverznější, politicky teď myslím, tak ta debata je mnohem vásnivější. A ani mně není příjemné tady kazit dílo, které chystá Milan Hnilička. Říkám to zcela otevřeně.

Můj předrečník pan poslanec Klaus naprosto přesně popsal legislativní proces, který doposud probíhal. My jsme vlastně v prvém čtení, i když si říkáme, že jsme v druhém čtení, protože projednáváme jiný návrh zákona, než který jsme měli v prvním čtení. Já myslím, že to je legitimní si přiznat. Takže jedno čtení vlastně vynecháváme. Teď pominu, že vlastně členové ostatních výborů, protože pozměňovací návrhy chystají všichni, vlastně si připravovali případné pozměňovací návrhy k tomu původnímu a ne k tomu novému. To za prvé.

Za druhé. Nesdílím názor, že když něco špatně funguje, a na tom se asi shodujeme, tak že to vyřešíme tím, že zřídíme novou instituci. Pokud tu instituci zřídíte, a já říkám naschvál zřídíte, protože já pro nebudu, tak už ji nikdy nezrušíme. To je třeba si říct. Místo abychom vyzkoušeli kroky, abychom zlepšili systém rozdělování peněz, tak prostě vytvoříme instituci. To je opravdu kocourkovské řešení. Neřeší to problém. Máme víru v to, že když zřídíme novou instituci, že to bude fungovat lépe. A protože to přece jenom už máme několik měsíců, a velmi často mnozí z nás mluví o tom, jak sport podporují obce, města, kraje, a to je pravda, máme nějaká čísla? Máme relevantní čísla, kolik je to v republice, když to dáme k těm státním? Vím, že každý za to své město to ví. A bavíme se jenom o tom státním koláči. Vůbec se nebabíme o tom, co přidávají města a obce. Je to záslužná činnost a je to dobrovolné a vědomé rozhodnutí konkrétního zastupitelstva. To samé na úrovni krajů. Tam by to mělo být mnohem jednodušší získat data z 13 krajů a hlavního města Prahy, to přece

není tak složité, abychom věděli, kolik do oblasti sportu šlo z krajských rozpočtů v roce 2018, 2017, 2016, 2015. Klidně to můžeme porovnat s dobou, kdy ještě fungovala Sazka, než si sportovci sami to zlaté vejce zničili. To tak prostě je.

Ta čísla nemáme k dispozici. A já mám hypotézu, kterou nemám ale potvrzenu, že když to sečteme, tak ta čísla budou vysoká, že to budou opět miliardy, když do toho dáme i investiční peníze, které jednotlivé obce investují ze svých rozpočtů – tu nové sportoviště, tu oprava školních tělocvičen, tu veřejné sportoviště, tu fotbalový stadion, hokejový stadion, tu bazén jeden, druhý atd. Nic k tomu nemáme k dispozici a jako lék na řešení problémů je návrh na zřízení nové instituce.

Já jsem také strávil debatu s Milanem Hniličkou a musím říct, že příjemnou a konstruktivní. Já patřím k těm, že klíčový problém je odměňování trenérů. Opravdu si myslím, že to je klíčový problém, že to je věc, která se velmi často dělá bud' za žádné, nebo malé peníze. Ale pokud chceme mít výsledky, tak to nemůžeme tolerovat a sázet na dobrovolnost a ochotu těchto trenérů. Pokud chceme mít výsledky v profesionálním sportu, tak musíme mít odborníky už v mládeži. To je prostě neúprosný trend, to nezměníme v ČR. Kdo začíná pozdě se sportem, málokdo pronikne na tu špičkovou úroveň. Máme na to podmínky? Vytváříme na to podmínky, aby se talenty neztratily? Máme ty nejlepší v mládeži? Jako je to heslo: Nejlepší trenér k mládeži. Za tři tisíce měsíců? Nebo za dva tisíce měsíců? Opravdu pak ti nejlepší trenéri jdou? Já myslím, že ne.

Tento návrh to neřeší a ani to řešit nemůže. Buďme spravedliví. Nemůžeme mít v zákoně napsáno, kolik procent peněz půjde na kterou činnost, ale co už je debata například pro školský výbor, neboli výbor pro školství, mládež a tělovýchovu, když se vypisují dotační tituly, kolik v těch dotačních titulech má vláda alokovat například na odměnu trenérům mládeže. To je legitimní debata v rámci státního rozpočtu. Ale této debatě se nevěnujeme. My se věnujeme vytváření institucí. Už máme organizační strukturu, odhad počtu zaměstnanců, odhad mzdových nákladů, ale to tomu sportu nepřinese nic kladného, ale ani záporného, abych jenom nekritizoval. A to mi na tom návrhu vadí. Prostě se chlácholíme, že tím, že vytvoříme novou instituci, ten problém vyřešíme. Já vám garantuji, že nevyřešíme.

Pamatuji si debatu o zákoně o podpoře sportu v minulém volebním období, kdy jsme marně upozorňovali na absurdity tohoto návrhu – a paní bývalá ministryně mě poslouchá, byla to ona, která prosadila, že bychom měli mít 6 243 plánů měst a obcí, koncepcí rozvoje sportu na území. Proč to vlastně máme? Co se zlepšilo za tu dobu? To už je aspoň dva roky. Co se zlepšilo? V čem je to lepší, než to bylo? V ničem. Vůbec v ničem! Ale máme zákon, který tuto nesmyslnou povinnost ukládá všem, i těm nejmenším obcím.

Bavme se například o rozpočtovém určení daní. Ale k tomu potřebujeme ta čísla, abychom věděli, kolik investují města a obce do nových sportovišť, ale také do údržby stávajících sportovišť. To je stejný problém. Mnohá sportoviště, a i legendární, bych řekl, která všichni fanoušci sportu, mezi které já se počítám, znají roky, a stav mnohých z nich je tristní. Vidíme tam našeho kolegu Jakuba Jandu. Zeptejte se ho, v jakém stavu jsou skokanské můstky. Ale už máme dva roky platnou novelu a máme transparentní všechna supervýběrová řízení, až na to, že následovníci

Jakuba Jandy nemají kde skákat v ČR. Ale zřídíme agenturu a příští rok určitě budeme mít plno můstků. Fakt tomu věříte? Já tomu prostě nevěřím!

Takže místo toho, abychom energii těch z nás, kteří se tomu chtějí opravdu podrobně věnovat, věnovali na úpravu a zlepšení stávajícího systému, abychom využili nesporné zkušenosti těch kolegů, kteří je mají z komunální a krajské úrovně, tak svoji pozornost a energii dáváme do toho, že děláme pozměňovací návrhy, píšeme paragrafy, přepisujeme, vylepšujeme je, přidáváme, ubíráme. Ale přece základní otázka by měla být, než se pustíme do nějakého návrhu zákona, komu to přinese prospěch, když ten zákon přijmeme. A já odpověď na tu otázku bohužel neznám. Plno dobrých úmyslů, to nijak nezpochybňuji, plno víry v to, že to bude lepší, to také nijak nezpochybňuji, ale není tam nic, co by mě opravňovalo, abych těmto dobrým myšlenkám, dobrým nápadům, dobrým úmyslům věřil. To je největší problém tohoto návrhu zákona.

A už ten legislativní proces. Ted' pominu, že nebylo standardní připomínkové řízení, já nevím proč, když je to taková priorita vlády! Proč to není vládní návrh zákona, při vší úctě k panu kolegovi Hniličkovi? Ten návrh se nedá napsat z poslaneckých lavic. Tak si řekněme otevřeně: kdo ve skutečnosti psal původní návrh zákona a komplexní pozměňovací návrh? Přece nemůžeme chtít po panu poslanci Hniličkovi, aby to psal on! To je přece jasné. To není kritika jeho osoby. Takže to stejně příšou úředníci, ale politickou odpovědnost nese Milan Hnilička, ne Ministerstvo školství, Ministerstvo financí, Ministerstvo pro místní rozvoj nebo někdo další. Politickou odpovědnost nese Milan Hnilička a spolupředkladatelé. Ano, když to bude fungovat, zaslouženou slávu sklidí Milan Hnilička a jeho kolegové. Ale když to nebude fungovat, když se ukáže, že ty paragrafy nejsou napsané dobře, tak zase, politické náklady neponesou ti úředníci, kteří to psali, ale my jako Poslanecká sněmovna.

Kolikrát jste se setkali s tím "ježiš, vy jste v té Sněmovně něco schválili"? Velmi těžko se vysvětluje, že pro to byla nějaká konkrétní většina. A já mám často obhajovat návrh zákona, když jsem hlasovat proti, ale to už je velmi, velmi složité.

Tak prosba pro třetí čtení: Ještě jednou zvažte, jestli do toho neuvěřitelného množství institucí, které máme, potřebujeme ještě jednu novou. Já jsem přesvědčený, že ne. že se nejdřív máme snažit vylepšit stávající systém. A shoduji se s tím, že nefunguje dobré, až když selžou všechny možné nápravy v tom stávajícím systému, pak je teprve možné uvažovat o vzniku nové instituce. Takhle je to opravdu řešení, které sice formálně něco má přinést, ale obávám se, že reálně nic nepřinesete.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak to byl pan poslanec Stanjura. A nyní tady mám jednu faktickou poznámku, ale to je pan poslanec Milan Hnilička. A potom s přednostním právem chtěl vystoupit také zpravidla pan poslanec Juránek. Prosím.

Poslanec Milan Hnilička: Děkuji. Já jenom v rychlosti navážu na pana kolegu, prostřednictvím pana předsedajícího, Stanjuru. Ano, i spolu jsme diskutovali a ve velmi v pozitivním duchu. No právě proto potřebujeme ústřední správní orgán, protože nemáme ten přehled, nevěnoval se dostatečně někdo tomu sbírání přehledů,

kolik peněz do toho sportu jde. A nereagujeme na současnou aktuální situaci. Reagujeme na vývoj sportu v ČR, který není závislý na jednom nebo dvou letech, ale je to v podstatě dlouholetný proces, kdy ten sport a sportování v Česku obecně upadá.

Proto my navrhujeme ústřední správní orgán, který se bude věnovat systematicky rozvoji nejenom sportu jako takového, ale obecně sportování všech našich dětí, a tím pádem to je generace, která přichází. Protože v současné době v jakém stavu jsou naše děti, tak to je opravdu nelichotivá situace. Proto reagujeme ústředním správním orgánem, abychom se tomu věnovali systematicky. A je to možná trošku nedorozumění i vzhledem k mým předčešníkům, když se bavíme o tom, že se snažíme jenom rozdělovat peníze do sportu. Ne, to není ta myšlenka. My nechceme jenom rozdělovat peníze do sportu, my to chceme uchopit, protože tam, kde je sport v současné době na rezortu školství, je to velmi důležité téma pro Českou republiku a je to velmi složité téma, kterému se také velmi věnujeme. Ale sport má pro nás zrovna takový význam, i když trošku v jiné rovině.

Ještě v rychlosti možná k tomu návrhu kolegy Kuby Jandy prostřednictvím pana předsedajícího. Není to, jak bylo řečeno, financování skrze města nebo právě s městy kofinančuje. To je právě ta cesta, kterou chceme jít. A není to, že by to bylo upadající. Naopak, Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy jde touto cestou, kdy se snažíme sdružit peníze, tak aby vznikaly nové kapacity, co se týká sportovišť. Takže je to právě naopak. A je to i součástí toho plánu.

Pardon, já jsem nedodržel čas.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Děkuji také za dodržení času. A nyní s faktickou poznámkou místopředseda Sněmovny ještě Petr Fiala. Prosím, pane poslanče. A připraví se pan poslanec Stanjura, také s faktickou.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Já děkuji panu poslanci Hniličkovi, že reagoval na slova pana předsedy Stanjury. Nicméně mě ani v této chvíli nepřesvědčil. Já jsem zcela naopak jednoznačně přesvědčen, že orgán, ústřední orgán státní správy, který je pověřen řízením sportu, a to je Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, by tuto úlohu dostatečným způsobem mohl vykonávat a stačí na to. A nepotřebujeme další instituci, další úřad, další orgán. Nic se tím nespráví. A ty problémy, které ve sportu a ve financování sportu jsou, ty já žádným způsobem netajím. Bavili jsme se tady o nich opakovaně.

Připomenu všem, že vznikly především v době, kdy současně zkraňovala Sazka a způsob financování sportu, který byl na tomto založen, a souběžně došlo k ekonomickým problémům v souvislosti s finanční krizí. A pak už se ty problémy táhly dál. Ano, bylo zde nesystematické financování, kdy místo toho, aby rozpočet na sport byl stanoven už v návrhu rozpočtu, tak se dodatečně přidávaly peníze při jednání Poslanecké sněmovny. To vedlo k vytváření dotačních titulů, které ne vždy odpovídaly třeba očekávání sportovní veřejnosti a ne vždy plnily ty politické cíle, které jsme si od nich slibovali. Ale to se všechno dá spravit systematickou prací. Bylo by dobré, kdybychom se na tom, jak má být sport organizován, jak má být sport financován, jaká mají být pravidla, domluvili napříč politickým spektrem. Tohle

všechno lze udělat, ale to úplně klidně může zůstat nadále pod Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy.

To, co my tu děláme, že tu věcnou debatu, důležitou debatu, debatu o konkrétním způsobu financování, o cílech toho financování, jak má být sport podporován, k čemu to má směřovat, co má jit mládeži, co má jit jinam, tu debatu nahrazujeme tím, že tu zřizujeme orgán a budeme se bavit dlouze o tom, kdo ho povede, jaké bude financování, kolik tam bude jakých úředníků a kde to bude sídlit. Ale tím, dámy a pánové, sportu prostě nepomůžeme. (Upozornění na čas.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní tedy mám dvě faktické poznámky. První je pan poslanec Stanjura a připraví se paní poslankyně Hyťhová. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Zkusme si modelovat případ, že ta agentura vznikne. Sami víme, když projednáme rozpočet, jakou váhu v tom rozpočtu bude mít rozpočtová kapitola, jejíž celkové výdaje budou v jednotkách miliard, když máme 1 500 miliard výdajů. Já tomu prostě nerozumím. Opravdu ne.

Já se shodují s panem poslancem Hniličkou v tom, že je třeba zlepšit vztah ke sportu. Ale to je klíčová úloha na školách. Na školách! Bavme se o tom, jak funguje tělesná výchova, zda dobré, nebo špatné. Zda to povzbuzuje děti k sportování. I neorganizovanému, nejenom organizovanému. A shodujeme se na tom, že ta úloha, tělesná výchova, zůstane na Ministerstvu školství. To tak přece je. Ale teď vedle bude mít nějakou agenturu. Jak to bude koordinované? Kdo bude přicházet s nápady na vylepšení toho předmětu tělesná výchova? Agentura? Ministerstvo školství? Nikdo podle mě nakonec. Ale bude mít svoji rozpočtovou kapitolu, kde budou jednotky miliard. To je podle mě špatné.

A na tom se shodujeme s Milanem Hniličkou prostřednictvím pana místopředsedy. Je to problém, ta tělesná výchova. Jak napomůže k zlepšení tělesné výchovy vznik agentury? Jednoduchá otázka. Poprosil bych o jednoduchou odpověď. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní tedy paní poslankyně Tereza Hyťhová na faktickou. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Tereza Hyťhová: Tak já bych chtěla za SPD říct náš postoj k tomuto návrhu. Já se domnívám, a už to tady mnohokrát padlo, že to opravdu není dobrý a systematický návrh, a to z důvodu, že zastávám stejný názor jako mí předčeřníci, a to ten, že Ministerstvo školství má možnost to zvládnout jako ministerstvo. A není potřeba zakládat nějakou soukromou agenturu. To je jedna věc.

Další věc je, že to, že ve sportu to neprobíhá tak, jak by to probíhat mělo, to prostě je pravda. Já jsem říkala i loni panu ministru, např. dotační titul Můj klub 2018 byl vypisován pozdě, bylo požadováno po sportovcích nadměrné množství

dokumentů atd. A věřím, že ten sport by si zasloužil zlepšení. Ale nemyslím si, že agentura pana Hniličky s toliku zaměstnanci bude tou budoucností sportu. Já si myslím, že se musíme zaměřit na zlepšení, ale rozhodně ne další institucí nebo soukromou agenturou. Toť můj názor. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, děkuji. A nyní dvě faktické poznámky mi naskočily. První je paní poslankyně Procházková a připraví se pan poslanec Klaus. Prosím.

Poslankyně Věra Procházková: Dobrý večer. Děkuji za slovo. Já jenom ke své předčeřenici prostřednictvím vás, pane předsedající. No, ten zákon neříká něco o soukromé agentuře. To je pravděpodobně nějaký omyl ze strany mé kolegyně. Takže prosím, zamyslete se nad tím. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A pan poslanec Klaus – zatím poslední faktická. Prosím.

Poslanec Václav Klaus: Už se blíží konec poslaneckého dne. Když poslouchám tu debatu, tak často třeba úplně nesouhlasím s panem Stanjurou v některých věcech a lišíme se v zákonu o Facebooku a podobně. Ted', když jsem to poslouchal, tak promiňte, na to, co přesně řekl, vy na to absolutně nemáte co říci. Vy jedině vždycky vytáhněte nějaké problémy, které ve sportu jsou, to nikdo nepopírá, ale meritum je, jak to vyřeší nový státní orgán s novými úředníky. Nijak! Takže když se posloucháte, prostě tady nezazněla odpověď na ty přesně cílené otázky. Můžete to tady vysedět, můžete to příště prohlasovat, ale nezazněla. A každý, kdo to sleduje, to vidí.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní s faktickou, zatím poslední, pan poslanec Milan Hnilička. Pakliže nebude další, tak s přednostním právem se připraví zpravodaj pan poslanec Juránek.

Poslanec Milan Hnilička: Já jen krátce, protože slušnost je odpověď, když jsem byl dotázan. Již dnes metodika tělesné výchovy řeší s trenéry právě ze sportovního prostředí i v rámci hodiny pohybu navíc, což je projekt, který má budoucnost, velmi se diskutuje i na školském výboru a ve školském prostředí. Tak to je právě zapojování trenérů do metodiky. Dnes se bavíme o tom především na prvním stupni. Takže není to tak, že by se nevyužívalo sportovní prostředí.

Když se bavíme o ústředním správním orgánu, to není jen o úřednících, to je o metodice. O tom jsme se už bavili, ale nechci to dál rozporovat. Samozřejmě když půjdeme do logiky věci, tak ano, nemuseli bychom zřizovat ústřední správní orgán, kdyby se tomu tak doted' nedělo, kdyby ten sport byl uchopen lépe, dlouhodobě, a to bohužel není, a proto takhle reagujeme. A proto hlavně reagujeme z podnětu

sportovního prostředí, protože sport je apolitický a to, kam se dostáváme se sportem a sportováním, znova se opakuji, tak toto je reakce právě na to.

Takže možná by bylo i dobré, abychom se i v rámci školní legislativy zajímali o to, aby učitelé nebo tělocvikáři měli lepší podmínky pro práci s dětmi, s těmi nejmenšími, aby jim mohli dávat záchrany tak jak dříve. Souhlasím, začíná to všechno tělocvikem a v mateřských školách. To rozhodně. Ministerstvo školství vždycky bude velikou součástí pro sportování dětí. Tam to všechno začíná, na tom se jednoznačně shodneme.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Máme tu další dvě faktické, takže pan poslanec Stanjura a připraví se paní poslankyně Černochová. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za odpověď, ale pan poslanec Hnilička mi neodpověděl na otázku, tak já ji zopakuji. Ta otázka byla, jak vznik agentury pomůže zlepšení předmětu tělesná výchova zejména na základních školách. To byla otázka.

A druhá otázka, která mě napadla. Když vznikne ta agentura, sáhne do kompetenčního zákona a přejmenuje ministerstvo? Máme ministerstvo MŠMT, to všichni vědí, Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy. A pak nám vznikne agentura. Bude to ještě ministerstvo tělovýchovy, nebo nebude? A to není tak jakoby vtipná otázka, nebo jednoduchá otázka. To je přece vážná věc. Vůbec autoři tohoto návrhu zákona nepočítají, nebo neberou v úvahu kompetenční zákon. A ten mluví jasné: za tělovýchovu má zodpovědnost MŠMT. Jestli z toho chcete udělat jenom MŠM, prosím, ale má to být v tomto návrhu zákona nebo vedle něj. Tak si to zase řekněme. Tak ta agentura vznikne a kdo bude mít zodpovědnost za tělovýchovu? Ministerstvo školství, nebo agentura? Tady bych opět poprosil o jednoduchou odpověď na tuto jednoduchou otázku. Nemůžeme říci, že oba a že budou spolupracovat. Co to je? Nic takového prostě není.

Já se omlouvám panu poslanci Hniličkovi. To je přece absurdní úřední jazyk. Jak chceme pomoci sportu? zní otázka. A odpověď: Zřídíme ústřední orgán státní správy. To stačí. Nic víc k tomu návrhu zákona nemusíme říci, kdo chce, slyšel otázku a slyšel tuto z mého pohledu absurdní odpověď.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Já ještě rychle přečtu omluvu, protože čas se chýlí, abych se k tomu vůbec dostal. Mezi 18.30 a 19.00 se z důvodu jednání omlouvá pan poslanec Ondřej Profant.

Nyní paní poslankyně Jana Černochová, připraví se s faktickou pan poslanec zpravodaj Juránek, už byste se asi jinak nedostal ke slovu. Potom ještě pan poslanec Marek Novák. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Já se samozřejmě přikláám k tomu názoru, co tu říkali moji kolegové z Občanské demokratické strany. Vede mě k tomu několik důvodů.

Jako starostka na městské části Praha 2 mám na starosti školství. Já bych se chtěla zeptat vaším prostřednictvím pana poslance Hniličky, kdy se byl naposledy podívat na nějakou hodinu tělocviku řekněme na základní škole. Já skutečně nemám informace o tom, že by v našich školách na prvním stupni, jak tady bylo řečeno, působili trenéři, kteří by diskutovali o tom, jakým způsobem do osnov tělesné výchovy vsunout více pohybu, možná se i vrátit třeba k té Tyršově sokolské všeestrannosti. To, co absolvovala většina z nás, té naší generace Husákových dětí, kdy jsme museli umět šplhat na tyči, na provaze, skákat přes kožu, přes švédskou bednu, měřili nám to na čas a museli jsme splnit normy, to bych viděla jako vhodnou formu působení lidí kolem sportu v našich školách, aby motivovali pedagogy prostřednictvím Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy k tomu, aby se toto do našich osnov vrátilo.

Ony to jsou opravdu spojené nádoby, protože bohužel z hodin tělocviku se velká řada dětí omlouvá. Omlouvá se z různých důvodů. Někdy je ten problém zdravotní, někdy ne. Takže i to je věc, kterou by mělo řešit Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy a ne nějaký ústřední orgán.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji i za dodržení času. Pan poslanec zpravodaj Juránek. Prosím, vaše dvě minuty. Připraví se pan poslanec Marek Novák.

Poslanec Stanislav Juránek: Děkuji. Vážení kolegové, já si dovolím zareagovat na to, co tady teď naznělo prostřednictvím předsedajícího na prvním místě od kolegy Stanjurky, kterého tady už ovšem nevidím. Je tady, jen jsem ho neviděl.

Takže teď říkám zcela jednoznačně dvě věci. Ta první je, že komplexní návrh byl odsouhlasen prvním usnesením a k němu budou dány připomínky. Všechny jsou dodrženy. To říkám proto, aby bylo jasné, že byl dodržen jasný právní postup v této věci a že tyto připomínky zcela jasně nazněly. To je první věc.

Druhá věc, kterou v průběhu stále vysvětlujeme, je, že tady nejde o zákon o sportu, který následně bude řešit věci, prostřednictvím předsedajícího, o kterých mluvila například předčenice Černochová, kolegyně, ale ten zákon o sportu zde není. Je zde pouze zákon o podpoře sportu. A zákon o podpoře sportu má svůj vymezený prostor a v rámci tohoto prostoru se zcela jednoznačně ubírá tím směrem, že místo toho, aby sportovní peníze rozdělovalo Ministerstvo školství, je bude rozdělovat agentura. Není to žádný kompetenční spor, je to v tuto chvíli prostě takovýmto způsobem navržený návrh technického řešení.

To znamená, nejsme zde o toho, abychom řešili, jestli zdravotní stav naší mládeže bude řešit Ministerstvo školství, nebo Ministerstvo zdravotnictví. Nejsme tady ani od toho, abychom zasahovali do kompetenčních sporů, ale abychom ve prospěch organizací, které pracují ve sportu, našli cestu, jak k nim dostat finanční prostředky.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: S další faktickou pan poslanec Marek Novák. Vaše dvě minuty. Prosím.

Poslanec Marek Novák: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, já tedy nevím, co máme teď zrovna za diskusi, nieméně tělovýchova versus podpora sportu, já beru tělovýchovu jako součást podpory sportu. Podpora sportu je jakýsi komplex a v rámci toho komplexu já vnímám tělovýchovu jako součást. Nemám problém, aby se tělovýchovou rozhodně zabývalo Ministerstvo školství a podporou sportu národní agentura. Je to naprostoto normální. A vy tady úplně zapomínáte na to, že v první řadě je potřeba v rámci sportu podpořit rodiny. To je ten základ.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Ještě je čas, tak ještě tedy pan poslanec Bělica. Dám vám ještě prostor, myslím jsem, že už to vyjde, ale já vás ty dvě minuty samozřejmě nechám domluvit. Prosím.

Poslanec Josef Bělica: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já bych velmi rád vystoupil na podporu tohoto připravovaného zákona, poněvadž kromě toho, že je na něm odpracováno hodně, tak souvisí to s celou problematikou podpory tohoto sportu a přípravy mládeže potom do budoucího života. Ten sport je obrovskou součástí života dětí, a tak jak tady řekl můj předčečník, i rodin. Není to jenom o tom, že se budou podporovat ty nejúspěšnější a vrcholový sport, ale je to o tom propojení. O tom propojení náplně výuky ve školách a o propojení sportu organizovaného. Myslím, že je to velmi důležité. A národní sportovní agentura k tomu může pomoci. Tady několikrát zaznělo, že máme prostě problém s podporou sportu. Máme prostě problém s investováním do sportovní infrastruktury a my ten problém dlouhodobě potřebujeme uchopit. A já si myslím, že národní sportovní agentura nám k tomu pomůže. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A jelikož máme 19 hodin, tak přerušují jednání do zítřejší deváté hodiny. Přeji hezký večer.

(Jednání skončilo v 19.01 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

30. ledna 2019

Přítomno: 185 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády (není přítomen žádný člen vlády), zahajuji další jednací den 26. schůze Poslanecké sněmovny a vítám vás tady, je 9 hodin.

Prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami, případně mi sdělili, kdo hlasuje s kartou náhradní. V tuto chvíli na záznam, s kartou číslo 1 hlasuje pan předseda Stanjura, s kartou číslo 12 hlasuje pan poslanec Vrána. A máme tady dalšího zájemce, s kartou číslo 2 hlasuje pan poslanec Onderka.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně: Andrea Babišová – zdravotní důvody, Pavel Bělobrádek – zdravotní důvody, Marek Benda – rodinné důvody, Petr Dolinek bez udání důvodu, Dominik Feri do 9.45 z osobních důvodů, Radek Holomčík – zdravotní důvody, Milan Chovanec – zdravotní důvody, Miroslav Kalousek do 13 hodin zdravotní důvody, Jan Lipavský – zdravotní důvody, Eva Matyášová od 14.30 do 19.00 pracovní důvody, Petr Pávek od 14.00 do 16.00 zdravotní důvody, Marie Pěnčíková – pracovní důvody, Ondřej Polanský – zdravotní důvody, David Pražák od 14.00 do 19.00 pracovní důvody, Věra Procházková – zahraniční cesta, Karel Rais – pracovní důvody, Karel Schwarzenberg – zdravotní důvody, Julius Špičák – rodinné důvody, Helena Válková do 10 hodin zdravotní důvody.

Z členů vlády se omlouvají: Andrej Babiš z pracovních důvodů, Jan Hamáček do 17 hodin z pracovních důvodů, Tomáš Petříček z pracovních důvodů, Robert Plaga z pracovních důvodů, Antonín Staněk do 11.30 pracovní důvody, Miroslav Toman do 14.30 pracovní důvody, Adam Vojtěch do 11.30 pracovní důvody a dodatečně ještě dorazila omluva pana Richarda Brabce do 12 hodin z důvodu účasti v Senátu, tedy z pracovních důvodů.

Dnes bychom měli pokračovat v projednávání bodů z bloku druhého čtení, poté bychom se věnovali dalším bodům podle schváleného pořadu schůze. Připomínám, že na 12.30 máme pevně zařazené body volební a zasedací pořádek – 227, 165, 166, 167, 167, 168, 169 a 170. Tak. Ptám se, zda ke schválenému pořadu má někdo zájem o vystoupení, změnu či přeřazení nějakého bodu. Nikoho v tuto chvíli nevidím, budeme tedy pokračovat podle schváleného programu.

Jako první je zde přerušený bod ze včerejšího dne. Je to

14.

**Návrh poslanců Milana Hniličky, Patrika Nacherá, Věry Procházkové,
Jaroslava Bžocha a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon
č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, ve znění pozdějších předpisů,
a některé další zákony**
/sněmovní tisk 241/ - druhé čtení

Projednávání jsme přerušili z časových důvodů v rámci obecné rozpravy. Připomínám, že usnesení výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj a výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu byla doručena jako sněmovní tisk 241/2 až 241/4.

Poprosím za navrhovatele pana poslance Milana Hniličku a zpravodaje garančního výboru pana poslance Stanislava Juránka, aby zajali své místo u stolku zpravodajů. Mají případně nárok na vystoupení předtím, než budeme pokračovat, ale nemají zájem. Budeme tedy pokračovat v obecné rozpravě, do které je v tuto chvíli přihlášen pan poslanec Zlesák, kterému tímto dávám slovo.

Současně bych rád požádal kolegyně a kolegy o klid v sále. Případné debaty prosím přesuňte do předsálí. Děkuji. Máte slovo.

Poslanec Radek Zlesák: Já vám děkuji za slovo, pane předsedající. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové. Dovolte mi, abych krátce odůvodnil svůj pozměňovací návrh pod číslem 1210 k tomuto sněmovnímu tisku. (Silný hluk v sále.)

Hlavní město Praha se v současné době potýká s nedostatkem kancelářských prostor. Nedostatek nabídek vede k růstu nájemného, které je řadově vyšší než v jiných částech republiky. Současný rozvoj digitalizace agend veřejné správy umožňuje, aby se ústřední státní orgány správy nacházely i mimo hlavní město. Umístění ústředních správních orgánů v regionech k jejich rozvoji mohou výrazně přispět, je vhodné zejména u nově vznikajících úřadů, které ještě nejsou ukotveny –

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vás na chvíličku přeruším. A opravdu důrazně žádám o klid v sále!

Poslanec Radek Zlesák: Děkuji. Takže umístění těchto nově vznikajících úřadů v regionech, které ještě nejsou ukotveny v hlavním městě, a přemístění tak není ohrožena kontinuita její činnosti.

Navrhoji, aby se sídlem nově vznikající Národní sportovní agentury stal Žďár nad Sázavou. Jako okresní město nabízí Žďár dostatečně technické, administrativní i vzdělání zázemí. I přesto, že řada činností agentury bude prováděna elektronicky, nelze si její agendu představit bez osobního kontaktu se sportovními organizacemi a sportovci samostatnými. Výhodou tak může být poloha Žďáru na Sázavou, který leží ve středu republiky. Je dobré dostupný z obou největších českých měst.

Dále bych rád i tímto pozměňovacím návrhem upozornil na postupnou centralizaci státní správy, kdy z bývalých okresních měst mizí úřady státní správy. Tím dochází k odlivu vzdělaných obyvatel těchto měst s vyšší kupní silou. V těchto místech pak zůstávají nevyužité zmodernizované kancelářské budovy ve vlastnictví státu. Tak tomu je i ve Žďáru nad Sázavou.

Pokud mohu závěrem shrnout výhody tohoto svého pozměňovacího návrhu, Žďár se nachází dobře dopravně dostupný jak po železnici, tak po silnici. Leží ve středu republiky. Lze využít zrekonstruované administrativní budovy ve vlastnictví státu. Dostupná a kvalifikovaná pracovní síla. A včera tady pan zpravodaj zmiňoval, že všechna města se nachází na Moravě, všechna sídelní navrhovaná města se nachází na Moravě. Já bych rád podotkl, že Žďárem prochází bývalá zemská hranice mezi Čechami a Moravou. Takže s nadsázkou lze říci, že symbolicky umístěním úřadu agentury na tomto pomezí bychom se nepřiklonili ani k Čechám, ani k Moravě. A decentralizace státní správy a podpora ekonomického slabšího regionu.

Předem děkuji za podporu mého pozměňovacího návrhu.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. A s faktickou poznámkou chce reagovat pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Dobré ráno. Já bych chtěl reagovat na vystoupení svého předřečníka. Řekl, že Žďár je dobré dostupný ze dvou největších českých měst. Tak mě by zajímalo, která dvě největší česká města myslí. A možná bychom mohli do osudí vložit jména všech okresních měst a vylosovat sídlo. To mi přijde jako docela férový přístup.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak. Děkuji. A pan poslanec Zlesák chce reagovat faktickou poznámkou.

Poslanec Radek Zlesák: Ano, omlouvám se za nepřesnost. Je dobré dostupný z velkých měst nacházejících se v České republice. Konkrétně z Prahy, z Moravy, ale i z Ostravy je to poměrně blízko. Jenom pro představu, je zde návrh pro Ostravu. Z mého pohledu je Ostrava v rámci decentralizace daleko lepší než Praha, s tím souhlasím. Ale vlakové spojení například Karlovy Vary – Ostrava je 7,5 hodiny minimálně.

Předseda PSP Radek Vondráček: Další faktická poznámká – pan poslanec Válek, poté pan předseda Stanjura. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji. Já bych chtěl prostřednictvím pana předsedajícího kolegu poslance podpořit, ale předpokládám, že nemyslel Moravu, že myslí Brno. Z Brna je to blízko. Zvláště dneska, kdy D1 je komunikace, po které se

snadno cestuje, což všichni víme, tak si myslím, že jakékoliv místo v blízkosti D1 je dobré centrum pro tuto agenturu.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Faktická poznámka – pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: No, mě zaujal ten časový údaj, že vlakem z Varů do Ostravy jedu 7,5 hodiny. Přiznám se, že nejezdím vlakem mezi Prahou a Karlovými Vary, ale jezdím mezi Prahou a Ostravou, a to je pod tři hodiny, takže jednoduchou matematickou úlohou mi vychází, že vlakem z Karlových Varů jedu do Prahy 4,5 hodiny. Nejméně, jak říkal pan poslanec. To se mi úplně nezdá. Kdybyste jel třeba pendolinem z Františkových Lázní, tak je to určitě mnohem rychlejší. Neříkejme si takové nesmyslné časy. To je jak cesta na kole z Karlových Varů do Prahy. To by tak odpovídalo.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ptám se, zda má ještě někdo zájem o vystoupení v obecné rozpravě k tomuto bodu. Nikoho nevidím se hlásit. Končím obecnou rozpravu. Ptám se, zda je zájem o závěrečná slova ze strany navrhovatele nebo zpravodaje. Není tomu tak. Na vrácení návrhu zákona nebyl podán návrh, jestli se nemýlím, vrácení garančnímu výboru.

Zahajuji podrobnou rozpravu. Připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být odůvodněny. O slovo se přihlásil v tuto chvíli jako první opět pan poslanec Zlesák. Prosím.

Poslanec Radek Zlesák: Já se tímto přihlašuji ke svému pozměňovacímu návrhu pod číslem 1210. Jenom malý dovětek ke kolegovi Stanjurovi – čerpal jsem z informace z IDOSu. Je to přímé spojení.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano, děkuji. Mám tu jednu faktickou poznámku, pan poslanec Ferjenčík. Je tomu tak? Prosím, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já jsem se koukl na IDOS. Je to 6 hodin 22 minut i s přestupem.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak jsme si zopakovali jízdní řady České republiky. Děkuji. Vráťme se k podrobné rozpravě. Jako další je přihlášen pan poslanec Lukáš Bartoň.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji za slovo. Rád bych se přihlásil ke svým pozměňovacím návrhům pod čísla sněmovních dokumentů 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107 a 2108. Odůvodnění jsem uvedl v obecné rozpravě.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Jakub Janda.

Poslanec Jakub Janda: Děkuji za slovo. Vážené dámy a páновé, rád bych se přihlásil ke svým pozměňovacím návrhům v systému pod čísla 2017, 2075, 2082, 2083, 2088 a 2089. Pozměňovací návrhy jsem představil včera v obecné rozpravě. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Jako další je pan poslanec Jan Birke.

Poslanec Jan Birke: Děkuji, pane předsedo, za slovo. Vážená vládo, kolegyně a kolegové, včera v podrobné rozpravě jsem odůvodnil dva pozměňovací návrhy. Dnes mi dovolte, abych se přihlásil ke dvěma sněmovním tiskům v tomto pořadí. První sněmovní dokument 2061 je soubor pozměňovacích návrhů a druhý je sněmovní dokument 2115, což je jeden komplexní pozměňovací návrh podložený mnou a Romanem Kubíčkem, resp. oba dva jsou předloženy mnou a Romanem Kubíčkem. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Také děkuji. Ptám se, zda má ještě někdo zájem o vystoupení v podrobné rozpravě k tomuto bodu. Nikoho nevidím. Končím podrobnou rozpravu. Ptám se, zda je zájem o závěrečná slova po podrobné rozpravě. Pan navrhovatel? Pan zpravodaj? Nemají zájem o vystoupení.

Návrh na zkrácení podání nebyl, ani návrh, aby se garanční výbor návrhem nezabýval, tudíž máme splněno a končím druhé čtení tohoto návrhu. Všem děkuji.

Otevírám bod

15.

**Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fiály a dalších na vydání zákona,
kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky
a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 69/ - druhé čtení**

Tento bod byl také přerušen. Byl přerušen 14. 11. 2018 na 20. schůzi a odročili jsme ho do 31. 12. Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele poslanec Radek Rozvoral, případně někdo další z navrhovatelů. Za garanční výbor pan poslanec Řehounek je připraven. Ptám se, zda má někdo ještě před zahájením z navrhovatelů zájem o vystoupení. Nikdo se nepřihlásil.

Připomínám, že usnesení rozpočtového výboru, což je garanční výbor, a ústavněprávního výboru byla doručena jako sněmovní tisky 69/2 až 69/5.

Nyní budeme pokračovat v přerušené obecné rozpravě. Přihlášeného mám v tuto chvíli jednoho poslance, a to pana poslance Dominika Feriho. Nejsem si jistý, jestli

jsem nečetl jeho omluvu. Četl. Nicméně není přítomen v sále, takže v tuto chvíli jeho přihláška propadá.

S přednostním právem pan Okamura.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, máme tady konečně ve druhém čtení návrh zákona, který se mnohým odpovědným jeví jako zbytečný, duplicitní, nebo dokonce šikanózní. Chápu. Co je jeho podstatou? Je to jednoduchý princip, a to že každý člověk, který hospodaří s veřejným majetkem, je za něj přímo zodpovědný. Chápu tedy, že se to tedy některým dosavadním lidem, kteří hospodaří s veřejným majetkem, jeví právě jako zbytečné, duplicitní nebo šikanózní, protože dnes v současné době není jasné deklarativně v podstatě řečeno, že je někdo také přímo hmotně odpovědný. V současnosti neexistuje jednotný a deklarativní zákon, který by jednoznačně určoval povinnost všem, kdo zachází s veřejným majetkem, tedy s majetkem nás všech. Analogii pro všechny by měla být Ústava. Ta jasně kodifikuje, tedy uzákoňuje, zdánlivě samozřejmě povinnosti a práva bez ohledu na to, že současně upravují i podřízené zákony.

Smyslem našeho návrhu je jasné, srozumitelně v zákoně ustavit povinnost takzvané péče řádného hospodáře pro všechny, kdo spravují veřejný majetek. Je to jednoduché a srozumitelné. Je to nejen pro soudce, ale i pro nás občany, že chceme jasnou deklaraci odpovědnosti.

Vážené dámy a pánové, bezesporu tu najdeme stovku záminek, proč odmítout odpovědnost odpovědných. Na straně druhé neexistuje faktický důvod, proč tento zákon nepřijmout, zvláště ve světle pravidelných zjištění Nejvyššího kontrolního úřadu, který v současné době prošetřuje například zakázky na Ministerstvu školství. To jsou ty dotace na sport, resp. hospodaření s veřejními penězi. Vidíme to na Ministerstvu práce a sociálních věcí například, co se týče těch problematických IT zakázk. Jak víme, NKÚ tam dal dvě trestní oznámení. Ale těch případů jsou opravdu stovky a stovky, kde v podstatě se zjistí, že se nehospodárně nakládalo s veřejními prostředky, a v podstatě za současné právní úpravy nejde jasné uchopit a určit, kdo je vlastně za to zodpovědný, a aby ten daný člověk nebo ty dané osoby nesly nějakou hmotnou odpovědnost nebo vůbec odpovědnost v souvislosti s tou takzvanou péčí řádného hospodáře. To znamená, o to tady v podstatě jde.

Takže my si myslíme, že to v žádném případě duplicitní, zbytečný nebo šikanózní není. Protože ten, kdo hospodaří s veřejními penězi, by měl mít prostě takové schopnosti, aby mohl hospodařit s takzvanou péčí řádného hospodáře. A kdo prostě tu schopnost nemá, tak by neměl na takovém místě pracovat a neměl by tedy s těmi veřejními prostředky v podstatě hospodařit. Takže to je vlastně celá pointa.

Já už jsem v prvním čtení ten zákon podrobně vysvětlil. Teď už jsme v druhém. Proto už se tomu nebudu teď tady dlouho věnovat. Myslím, že je to zcela jasné. Děkuji a prosím vás o podporu i v dalším čtení.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ptám se, zda je ještě někdo, kdo má zájem o vystoupení v obecné rozpravě k tomuto bodu. Nikoho nevidím. Obecnou

rozpravu tedy končím. Je zájem o případná závěrečná slova ze strany navrhovatelů či zpravodajů? (Nikdo neodpovídá.) Kdyby mě tam někdo poslouchal, možná by byl. (Není.) Ne, není. Na vrácení návrhu zákona k novému projednání návrh nepadl.

Zahajuji podrobnou rozpravu. Připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny. S přednostním právem pan předseda Michálek. Prosím máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Vážený pane předsedo, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, bezesporu problém nakládání s veřejnými prostředky je zásadní problém, na který kolega Okamura správně upozorňuje. Nicméně tou předlohou, jak to bylo zpracováno, nelze dosáhnout zamýšleného účinku z toho jednoduchého důvodu, že podstatou té předlohy je, že se doplňuje péče řádného hospodáře tam, kde už dneska je požadavek na odbornou péči. A podle výkladu k zákonu o majetku státu odborná péče je vyšší standard než pouze péče řádného hospodáře. Čili abychom zachovali tu pozitivní myšlenku zlepšit nakládání s prostředky státu, tak jsem připravil pozměňovací návrh, je to sněmovní dokument 2119, ke kterému se tímto hlásím, kterým se ten návrh upravuje tak, aby řešil některé ty problematické body, které vyústily skutečně v nehospodárné nakládání s veřejnými prostředky.

Jedna část se týká toho, že pokud vznikne nějaká škoda a regresní nárok státu, tak bude povinnost vyhotovit o tom zápis. Protože dneska, když vznikne nějaká škoda, regresní nárok a podobně, tak se to často nevymáhá. Já jsem se třeba ptal na Ministerstvu spravedlnosti, proti kolika soudečům vymáhali regres, a odpověď zní nula. Takže vlastně stát platí desítky milionů ročně za tu škodu, pak to nikdo po nikom nevymáhá, nikdo to nezkoumá. Asi to není úplně dobře.

A druhá věc, kterou jsem do toho návrhu zahrnul, je řešení problematiky, na kterou mě upozornil pan prezident Nejvyššího kontrolního úřadu, že judikatura dovídala, že pokud stát uloží pokutu sám sobě, jedna organizační složka druhé organizační složce, tak státu žádná škoda nevzniká, nikdo za to nezodpovídá, protože když stát platí sám sobě pokuty z jedné kapsy do druhé, tak nejde pojmově o škodu, protože státu se nezměnuje majetek. To je věc, která se bohužel vyskytuje v současné judikatuře a kterou bychom měli jednoznačně upravit. Takže jsme tam navrhli, aby pro případy uplatňování odpovědnosti za škodu se na organizační složky státu hledělo jako na samostatné právnické osoby, a tudíž ta škoda se posuzovala ve vztahu k té dané organizační složce. Je pravda to, co říkalo Ministerstvo financí na jednání ústavněprávního výboru, že už to je v tom zákoně nějakým způsobem naznačeno. Ale vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud se vydal, řekněme, jinou cestou, tak chceme, aby to tam bylo zcela jednoznačně napsáno, aby to skutečně bylo vymáháno po těch koncových úřednících, kteří tu škodu zaviní a způsobí.

Takže tolik představení mého pozměňovacího návrhu. Jde to v intencích té snahy zlepšit hospodaření státu. Ale je to potřeba provést racionálním způsobem, tak aby výsledek byl legislativně technicky korektní.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Do podrobné rozpravy se hlásí pan poslanec Řehounek.

Poslanec Jan Řehounek: Pane předsedo, dámy a pánové, já se omlouvám. My jsme tady se zástupcem navrhovatelů ještě před otevřením podrobné rozpravy něco konzultovali, protože ten pozměňovací návrh byl opravdu nahrán až včera večer. Takže byť už je podrobná rozprava, já bych tady stejně rád přednesl usnesení z garančního výboru, protože mě k tomu zmocnil. A přestože už je podrobná rozprava, tak bych chtěl říct, že rozpočtový výbor na svém jednání 6. června 2018 nepřijal usnesení. A protože tady nevidím zpravodajku z dalšího výboru, ústavněprávního, tak to přečtu za ni. Takže: "Ústavněprávní výbor na svém jednání 10. září 2018 přijal návrh na zamítnutí." Takže bych chtěl, aby to bylo na záznamu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další je do podrobné rozpravy přihlášen pan poslanec Feri, který je ale omluven. (Informace z pléna, že poslanec Feri stahuje svůj návrh.) Stahuje. Případně by to mohl někdo načist za něj. (Nikdo nemá zájem.) Dobře. Já tedy zatím přečtu několik omluv. Omlouvá se pan Dominik Feri z osobních důvodů mezi 9.45 a 10.30. Předtím byl omluven jenom do 9.45. Dále se omlouvá paní ministryně Jana Maláčová z pracovních důvodů z dnešního jednání. Omlouvá se pan poslanec Pavel Blažek ze zdravotních důvodů na dnešní den a omlouvá se paní ministryně Schillerová... je přítomna. Omlouvá se od 14.30 z důvodu jednání Senátu. A omlouvá se paní poslankyně Hyňhová z dnešního jednání od začátku do 13 hodin ze zdravotních důvodů.

Poslední dotaz, zda se někdo hlásí do podrobné rozpravy k tomuto bodu. Jestliže tomu tak není, podrobnou rozpravu končím. Ptám se, zda je zájem o závěrečná slova navrhovatele. (Není.) Zpravodaje. (Není.) Není tomu tak. Tím jsme se vypořádali se vším k tomuto bodu. Končím druhé čtení tohoto návrhu.

Dalším bodem je bod číslo

16.

**Návrh poslanců Markéty Pekarové Adamové, Dominika Feriho,
Miroslava Kalouska, Heleny Langšádlové, Karla Schwarzenberga,
Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění
zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 85/ - druhé čtení**

Předložený návrh uvede za navrhovatele paní poslankyně Markéta Pekarová Adamová a já jí tímto dávám slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Dámy a páновé. Já jenom velmi stručně řeknu, že se jedná o novelu zákona o nemocenském pojištění, která má za cíl řešit vyplácení příspěvku v mateřství, tedy peněžité pomoci v mateřství, a vyrovnávacího příspěvku v těhotenství. A totiž, že má za cíl rušit redukční hranice, které jsou v tomto nastavené v současné době, a zachovat pouze tu nejvyšší redukční hranici. Už jsme se tady o tom bavili, myslím si, dostatečně i v prvním čtení a na výboru. Takže věřím tomu, že takovéto velmi stručné uvedení, oč se jedná v této novele, je dostačující. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro sociální politiku jako výboru garančnímu. Dále byl tisk přikázán stálé komisi Poslanecké sněmovny pro rodinu, rovně příležitosti a národnostní menšiny. Usnesení výboru a stálé komise bylo doručeno jako sněmovní tisky 85/2 až 4. Stálá komise předložila také záznam, který byl doručen jako sněmovní tisk 85/5.

Poprosím zpravodajku výboru pro sociální politiku a zároveň zpravodajku stálé komise paní poslankyni Janu Pastuchovou, aby nás informovala o projednání návrhu a případné pozměňovací návrhy odůvodnila. Prosím.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych shrnula v druhém čtení průběh projednávání a seznámila vás s usnesením jak sociálního výboru jako garančního výboru, tak komise pro rodinu, rovně příležitosti a národnostní menšiny. S obsahem tohoto tisku jsem vás seznámila již v prvním čtení. Paní kolegyně Pekarová Adamová prostřednictvím pana předsedajícího vás teď stručně uvedla zpět.

Já bych k tomu jen řekla, než vás seznámím s daty a postupem, že jako zpravodaj k tomuto návrhu mám jednu větu, a to je, že tento návrh preferuje princip zásluhovosti nad principem solidarity. Ale myslím, že o tom bylo už řečeno v rozpravě prvního čtení.

První čtení proběhlo...

Předseda PSP Radek Vondráček: Snad to kolegové pochopili z odmlky, že je třeba zachovávat klid v sále. Prosím, paní kolegyně.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji. První čtení proběhlo 13. dubna 2018 na 12. schůzi. Návrh zákona byl přikázán k projednání výborům. Lhůta byla 80 dní. Garanční výbor pro sociální politiku projednal návrh zákona a 22. 6. 2018 přerušil toto projednávání. Stálá komise 2. 7. přerušila projednávání. Dále se tím zabýval garanční výbor pro sociální politiku 9. 11. a usnesení doručené poslancům jako tisk 85/4 vám následně přednesu. Stálá komise pro rodinu a rovně příležitosti projednala návrh zákona 13. 11. a záznam z jednání doručený poslancům jako tisk 85/5 vám také přednesu.

Ted' bych vás tedy seznámila s usnesením výboru pro sociální politiku z 20. schůze 8. listopadu k návrhu poslanců Markéty Pekarové Adamové a dalších na vyjednání zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojistění, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 85: Po odůvodnění zástupkyně skupiny předkladatelů poslankyně Markéty Pekarové Adamové, zpravodajské zprávě poslankyně Jany Pastuchové a po rozpravě výbor pro sociální politiku Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR, aby vyslovila nesouhlas s návrhem poslanců Markéty Adamové Pekarové a dalších, za druhé zmocňuje zpravodajku výboru, aby se stanoviskem výboru seznámila schůzi Poslanecké sněmovny.

Záznam stálé komise pro rodinu, rovné příležitosti a národnostní menšiny: Stálá komise pro rodinu, rovné příležitosti a národnostní menšiny po odůvodnění zástupkyně předkladatelů poslankyně Markéty Pekarové Adamové a zpravodajské zprávě poslankyně Jany Pastuchové a po rozpravě konstatuje, že při hlasování o vyslovení souhlasu s návrhem poslanců Markéty Pekarové Adamové a dalších usnesení nebylo přijato. Stálá komise pro rodinu, rovné příležitosti a národnostní menšiny zmocňuje zpravodajku, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podala zprávu o výsledku projednávání tohoto návrhu zákona na schůzi stálé komise pro rodinu, rovné příležitosti a národnostní menšiny a aby tento záznam předložila předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu.

Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Ptám se, kdo má zájem o vystoupení v obecné rozpravě k tomuto bodu. Nikdo se nehlásí, obecnou rozpravu končím. Ptám se, zda je zájem o nějaké závěrečné slovo po obecné rozpravě. Předpokládám, že ne. Zahajuji podrobnou rozpravu. Připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy musí být vždy řádně odůvodněny. Jak první je přihlášen do podrobné rozpravy pan poslanec Kaňkovský.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré dopoledne, vážený pane předsedo, vážení členové vlády, milé kolegyně, vážení kolegové. Chtěl bych se tímto přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu pod číslem sněmovního dokumentu 2120. Přídám jenom krátké odůvodnění.

Jak už zde bylo řečeno, cílem novely zákona číslo 187/2006 Sb., o nemocenském pojistění, je sjednocení procentuální výměry u všech redukčních hranic pro výpočet dávek peněžité pomoci v mateřství a vyrovnávacího příspěvku v těhotenství a mateřství na 100 %. Pokud si vezmeme rozpočtové dopady, tak podle mého názoru jsou poměrně významné. Z tohoto pohledu si dovoluji navrhnut kompromisní návrh, kdy do částky první redukční hranice se počítá 100 %, z částky nad první redukční hranici do druhé redukční hranice by se počítalo 90 % a z částky nad druhou redukční hranici do třetí redukční hranice by se počítalo 60 %. K částce nad třetí redukční hranici už by se nepřihlíželo.

Jsem přesvědčen, že tato kompromisní si najde vaši podporu, a zároveň si vás o ni dovoluji požádat. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji. Kdo další má zájem o vystoupení v podrobné rozpravě? Nikoho nevidím, podrobnou rozpravu končím. Zájem o závěreční slova po podrobné rozpravě není, žádné další návrhy nepadly, takže končím druhé čtení tohoto návrhu a všem děkuji.

Otevím další bod, bod číslo

17.

Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčika, Miloslavy Vostré, Stanislava Grospiče a Květy Matušovské na vydání zákona o zrušení zákona č. 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr /sněmovní tisk 112/ - druhé čtení

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno před vystoupením zástupce navrhovatelů 14. 11. na 20. schůzi Poslanecké sněmovny do doby, než tento sněmovní tisk projedná hospodářský výbor. Jednání bylo přerušeno řídícím schůze a nebylo zpochybněno. Prosím, aby předložený návrh uvedl za navrhovatele poslanec Vojtěch Filip. (Poslanec Kubíček mimo mikrofon: Já k tomu mám poznámku.)

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo. Mám takový problém. Ta podmínka projednání hospodářského výboru nebyla naplněna. A nebyla naplněna podmínka projednání dalších čtyř výborů. Projednal a závěr udělal pouze výbor pro bezpečnost. Já tady nebudu zpravodaje citovat, ale skutečně si myslím, že není vhodná doba vůbec na projednávání tohoto zákona, protože z pěti výborů projednal jeden, ostatní přerušily projednávání, a hned na začátek dávám návrh na přerušení do 30. 6. 2019.

Předseda PSP Radek Vondráček: V případě, že nebyla splněna podmínka pro přerušení, tak ani není nutné dávat návrh a hlasovat. Jestliže mi tedy nikdo nedoloží, že byl tento tisk rádně projednán hospodářským výborem, tak konstatuji, že ho nelze projednávat a platí přerušení. Takže jsme si to vysvětlili, děkuji všem a budeme pokračovat podle schváleného pořadu.

Pan místopředseda chce s přednostním? (Pan poslanec Filip: Ano.) Jediné co mohu, přednostní právo. Prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážený pane předsedo, členové vlády, paní a pánové, já bych jen z tohoto místa chtěl požádat předsedy jednotlivých výborů, které ještě ten tisk neprojednaly, aby ho zařadily na nejbližší jednání, abychom ho mohli přeče jen projednat a dokončit. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Také děkuji a otevím bod číslo 18. Tím je

18.

Návrh poslanců Hany Aulické Jírovcové, Pavla Kováčika, Zdeňka Ondráčka a Leo Luzara na vydání zákona o náhradním výživném a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o náhradním výživném)
/sněmovní tisk 118/ - druhé čtení

Předložený návrh nám za navrhovatele uvede paní poslankyně Hana Aulická Jírovcová, už je nachystaná. Máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych při tomto projednávání vlastně ihned navrhl přerušení tohoto bodu, protože tento bod byl sice započat, projednán ve výboru pro sociální politiku, každopádně i tam byl přerušen, protože tato oblast ještě není vydiskutována v takové podobě, abychom to posunuli do druhého čtení. Myslím si, že i ostatní kolegyně a kolegové budou k tomu mít i další určité návrhy, a nemyslím si, že by bylo tedy dobré, abychom nyní projednávali druhé čtení a pak vystavili vlastně i tento návrh zákona třetímu čtení, kde mám obavy, že bychom to stejně přinejmenším vrátili zpět. Takže mi dovolte, abych navrhla za předkladatele přerušení tohoto bodu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Takže přerušení do doprojenání tohoto bodu ve výboru pro sociální politiku. (Paní poslankyně Aulická Jírovcová: Garančního.) Všichni víme, o čem hlasujeme. Já jsem už přivolal kolegy z předsálí, myslím, že je nás zde dostatečný počet.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro přerušení. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 121, přihlášeno 168 poslanců, pro 149, proti 1. Tento návrh byl přijat. Já konstatuji, tento bod jsme přerušili až do okamžiku, kdy bude projednán ve výboru pro sociální politiku. Děkuji.

Dalším bodem podle schváleného pořadu schůze je bod číslo 20, který otevím a kterým je

20.

Návrh poslanců Lukáše Bartoně, Martina Kolovratníka, Ivany Nevludové, Jana Zahradníka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 157/ - druhé čtení

Dne 7. prosince 20118 na 24. schůzi jsme odsouhlasili návrh na opakování druhého čtení tohoto návrhu zákona, to je usnesení Poslanecké sněmovny číslo 417. Nyní poprosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele poslanec Lukáš Bartoň, již se stalo, a zpravodaj garančního výboru, kterým je hospodářský výbor, poslanec Vojtěch Munzar.

Ptám se zástupce navrhovatelů, zda má zájem o vystoupení. Případně pan zpravodaj? Pan zpravodaj nám chce říci několik slov.

Poslanec Vojtěch Munzar: Dobrý den, dámy a pánové. Děkuji, pane předsedající. Já z tohoto místa chci jenom zopakovat, že se nacházíme vlastně ve druhém kole druhého čtení, protože ho opakujeme na základě usnesení Sněmovny z minula.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano, děkuji. Otevím tedy obecnou rozpravu, do které mám přihlášeného jako prvního poslance Ferance.

Poslanec Milan Feranec: Vážený pane předsedo, vážená vládo, dámy a pánové, já jenom k tisku 157. Pamatuji se si tu debatu, která tady byla. Bavíme se o požívání alkoholu pro vodáky. My jsme to vrátili do druhého čtení. V zásadě se tady vytvořily dva tábory. Jeden tábor, který říká: Nulová tolerance pro kohokoliv. Druhý tábor říká: Do jednoho promile to není tak strašné. A tak dále. Vrátili jsme to do druhého čtení s tím, že pokus udělat nějaký kompromis. Tak já bych chtěl jenom upozornit, já se potom přihlásím k pozměňovacímu návrhu k tomuto zákonu, který pochopitelně byl zpracován ve spolupráci s Ministerstvem dopravy a který se snaží tento problém nějakým způsobem vyřešit. Vyřešil ho tím způsobem, že ponechává současný stav na dopravně významných vodních cestách, tak aby to neomezovalo tu dopravu, a u jiných vodních cest, na jiných vodních plochách nastavuje pravidlo u vůdce malého plavidla bez strojního pohonu a tak dále tolerance – já navrhoji 0,5 promile, je to k diskusi. A u ostatních členů posádky to neřeší. To jenom obsah pozměňovacího návrhu, přihlásím se k němu, on je už v systému, návrh 2121 k tomu tisku 157. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Je zde jedna faktická, pan poslanec Bartoň. Pan poslanec Adamec je přihlášen řádně. Beru na vědomí.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji za slovo. Reagoval bych na svého předčešníka. Zmínil zde dvě změny. Jedna je, co se týče území. Bohužel tento pozměňovací návrh byl nahrán do systému teprve včera, já jsem si ho ještě nestačil prostudovat, tak nevím přesně, jak moc se dotkne vodáků. To si asi probereme na hospodářském výboru.

Nicméně bych se rád vyjádřil i k druhé změně, kde pan navrhovatel říká hranici 0,5 promile. Vzhledem k tomu, že je vásnivá debata právě nad touto hranicí, tak bych navrhl, až se bude hlasovat o tomto pozměňováku, zdali by mohla Sněmovna hlasovat o čísle, to znamená, v podrobné rozpravě bych asi podal pozměňovací návrh k vašemu pozměňováku prostřednictvím pana předsedajícího a dal bych tam hranici, vedle vám navržených 0,5 promile bych dal 0,8 a 1, necht' Poslanecká sněmovna rozhodne o tomto čísle. Jestli s tím souhlasíte?

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Budou-li předloženy pozměňovací návrhy, které se budou lišit pouze číslem, je možné orientační hlasování. Takže odkážu na podrobnou rozpravu.

Další faktická, bohužel, pane poslanče, paní poslankyně Adámková. Máte slovo.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dámy a pánové. Nechci vás zdržovat, jenom musím obrátit vaši pozornost k tomu jednomu promile. Už jsem se minule zdržela, protože vím, že váš čas je drahý a všichni samozřejmě ty materiály velmi podrobně studujete. Prosila bych příště trošku pokory, protože jedno promile je nejčastější důvod smrtelných nehod na dálnicích. S pěti promile už toho mnoho nedokážete. Jedno promile je úplně to nejhorší.

Odkazují eventuálně na materiály, které dělá pan docent Vorel z Jihočeské univerzity, který má soubor těchto nehod, a opravdu je to tristní. Čili jedno promile je vysoké číslo, kdy člověk ztrácí soudnost v odhadu situace, v odhadu vzdálenosti a opravdu i na té vodní cestě může natropit fatální nedostatky. Čili jedno promile zvažuje navrhovatelům, aby ještě zvážili, zda na něm budou trvat. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní tedy s rádnou přihláškou do diskuse poslanec Adamec.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážená paní ministryně, nepřítomná vládo, kolegyně, kolegové, mně to nedá, abych se k tomu nevyjádřil. Prostě to, co tady slyším, toho jsem se obával, že se stane, že to bude handrování o tom čísle a že vlastně nám unikla ta původní myšlenka, která tady zazněla při prvním čtení, že vlastně není důvod, aby zájmová lidská činnost byla postihována takovýmto zákonem, který se týká úplně něčeho jiného.

Přece vnitrozemská plavba, jestli si pod tím představujete opravdu ty kajaky, ty rafty, tak já tedy ne. A myslím si, že to tady trošku zapadlo. I přes přísliby pana ministra, že se to bude řešit, nevidím zatím ani náznak tohoto řešení. Myslím si, že to přesně to, co tady děláme, že se snažíme každou lidskou činnost napasovat do nějakého zákona. A to, co nás čeká, až se nám to povede do důsledků, tak to já nechci zažít. Takovýto Orwell v úplně děsivé podobě, který tady po kouskách neustále pro naše občany připravujeme. A jen tak mimochodem, i pro sebe, protože my jsme také občany tohoto státu. Jestli chceme takto pokračovat, tak tedy opravdu budu na to vždycky upozorňovat, že je to špatně a že tudy cesta nevede.

Prosím zástupce ministerstva, který tady není, pana ministra tohoto, příští ministry, a nejenom dopravy, ale všech oborů, všech ministerstev, která se zabývají lidskou činností, aby na toto pamatovali a už nám to tady nepředkládali v takovéto podobě, protože opravdu, jestli si někdo myslí, že vodák je vnitrozemská plavba, tak ať si to myslí, ale realita je úplně jiná.

Takže prosil bych, kdybychom se skutečně vrátili k tomu původnímu meritu věci. Chápu, že jsme ve druhém čtení, že tady se s tím moc dělat nedá, že to skončí opravdu tou hádkou o číslo. Já chápu lékaře, kteří tomu rozumí víc než my, že jedno

promile pro někoho je prostě problém, pro někoho je to zábava. To je realita, oni to vědí a znají ty statistiky. Já je neznám, chápu je, protože tady v tomto případě, tak jak je to konstruováno, tak se nemůžeme dobrat k dobrému výsledku. Takže jenom upozornění prosím propříštět. A myslím si, že ti vodáci, tím by se dalo klidně i začít, prostě oddělit to od toho zákona. Nedělejme si iluze, že každý lidský krok, každý lidský pohyb je možné regulovat nějakým chytrým zákonem.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. S faktickou poznámkou poslanec Feranec. Poté faktická poznámka? Rádná. Rádná, poslanec Pávek.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji, pane předsedo. Já se omlouvám, možná jsem to nevysvětlil dostatečně srozumitelně, tak to zkusím znovu.

Pochopitelně problém je v tom – my můžeme vyjmout vodáky ze zákona, ale z vody je nedostaneme, že? O to asi dejde. Princip toho návrhu je, že existují dopravně významné vodní cesty, kde to je skutečně doprava jako každá jiná. Tam by platil současný stav v těchto vyjmenovaných a to je příloha zákona. A v jiných, v jiných se to změní.

A není podstatné, jestli to bude 0,5, nebo 0,7, to si myslím, že to je věc nějakých debat, bude to ještě ve výborech. Ale ta změna je v tom, že se umožňuje vodákům na jiných než významné dopravních cestách, kde je provoz plavidel, holt to určitě množství alkoholu mít. Takže toto je ta podstata. Asi jsem to nevysvětlil dostatečně přesně, tak se omlouvám. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka – pan poslanec Adamec.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, pane předsedo. Páni ministři, nebo dámo a pane ministře, kolegyně, kolegové, já jsem to samozřejmě pochopil, že je tady snaha najít nějakou cestu, jak z toho problému ven. Tomu rozumím. Ale v tom případě bych neřešil ty nevýznamné vodní cesty vůbec. To je ten základní rozdíl toho našeho úhlu pohledu na věc. A možná také si říct, aby to nedopadlo tak, že úřednickými nařízeními všechny řeky budou významné dopravní cesty. To nebezpečí také hrozí. Je potřeba samozřejmě si na to dát pozor.

Ale já znovu říkám, že chápu ten výstup z toho problému, ale na druhou stranu kdyby tam nemělo být číslo žádné, vůbec by se o těchto problémech v té druhé části pozměňovacího návrhu nemělo hovořit. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ptám se, zda má ještě někdo zájem o vystoupení v obecné rozpravě. Pan poslanec Pávek.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Milé kolegyně, milí kolegové, asi vás nepřekvapí, že k tomu znovu vystoupím, tentokrát velmi krátce. My jsme se o tom bavili už nesčetněkrát, že se jedná o volnočasovou aktivitu, o tom, jak je to zasahování do svobody každého z nás, jak to Ministerstvo dopravy nebo alespoň někteří lidé v něm v podstatě připomínají sektáře, kteří mají potřebu opravdu zasahovat do života lidí v normálním procesu, ať už jsou to vodáci, ať už jsou to cyklisté, ať už je to cokoli jiného.

Ale dovolte mi, abych obrátil vaši pozornost k otázce té nulové hranice obecně. Já se domnívám, že teď nejdé o to, abychom diskutovali číslo 0,5 - 0,2 - 0,8 - 1, mluvím teď o promile, ale abychom začali mluvit o nenulové hranici, protože ta nulová hranice, která je zavedená v podstatě všude, tzn. i v té dopravě – a já nejsem žádný příznivec, já alkohol piju velmi málo a velmi omezeně, nejsem žádný příznivec konzumace alkoholu. Na druhou stranu vím, a to vám potvrď i třeba i Policie ČR, že nulová hranice je reálný problém, který zvyšuje uměle statistiku kriminality. Víte, že když vás dnes zastaví, naměří a nebudete mít čistou nulu, budete mít 0,2 - 0,1 - 0,05, tak prostě už spadáte do kategorie člověka, který porušil významně zákon, a je to jenom proto, že jste se nadýchali vody do ostříkovače nebo proto, že jste si ráno dali na cukr něco, co obsahuje alkohol, aby vás nebolelo v krku. Ta nulová hranice je podle mě velmi tristní. A zkušenosť z okolních zemí, kde ta tolerance je vůči té nenulovosti mnohem vyšší, ukazuje, že to prostě funguje. Statistiky z Ministerstva dopravy jsou podle mě také zavádějící i v oblasti té trestnosti toho dopadu. Ukazuje se, že nulová hranice je pro spoustu lidí stresová. Policie, která zastavuje řidiče a dává jim dýchnot, je nešťastná, protože ví, že si dal ráno kapky do krku, že tam je 0,05, ale musí se to řešit, řeší se to jako trestný čin nebo jako velmi závažný přestupek.

Takže tento zákon ukázal to, že jsme se vydali směrem slepá ulička. A já jsem přesvědčený, že debata o té nenulové hranici – a já neříkám, že tam má být nějaká hranice, 0,2 - 0,1 - 0,5, to není relevantní. Relevantní je odstranit tu nulovou hranici v podstatě z toho lidského konání, a to i na dopravních cestách, a nejenom vodních. A tím nepropouštím žádnou toleranci vůči opilectví, vůči čemukoli jinému.

Ukazuje se také, že lidé, kteří jsou neukáznění, a to jsou zejména mladí řidiči, tak v okamžiku, kdy jedním malým pivem poruší tu nulovou hranici, tak pak už nemají zábrany pokračovat dál, protože už je to jedno. Jestli je zastaví kvůli malému pivu, nebo je zastaví kvůli deseti pivům nebo kvůli panákům, tak už je to jedno. A roste nám skutečně skupina mladých řidičů, kteří konzumují alkohol nad mírou, kteří způsobují závažné dopravní nehody. A já se domnívám, že to je dáno i tím – je to psychologie člověka, že opravdu jakmile to jednou poruší, jakmile si dám to malé pivo, tak pak už je to jedno, což se třeba v těch okolních zemích, jako je Rakousko, Německo, půl promile povoleno, neděje, protože ten člověk si dá jedno pivo k obědu, ví, že ho to neovlivní negativně při výkonu toho řízení, a následně trestní odpovědnosti ho to stejně nezbavuje v případě nehody, ale nemá potřebu v tom pití pokračovat. Zatímco u nás jakmile se někdo přehoupne přes tu nulovou hranici, tak už je to vlastně jedno.

Takže já se domnívám, že v návaznosti na zákon o vnitrozemské plavbě nás znovu a znovu bude čekat debata i o zrušení té nulové hranice jako takové. Tím neapelují na to, aby se ta hranice zvedala nějak vysoko, ale ta nula je prostě smrtelná.

Roste nám ta statistika. Policijati jsou z toho nešťastní. Takže já se domnívám, že tahle skupina lidí na Ministerstvu dopravy, kteří jsou zabejčení a snaží se za každou cenu tu nulu udržet, že by měla postupně i pod tlakem i Sněmovny a výborů měknout.

To je všechno, děkuji vám.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji. A vaše vystoupení vyvolalo několik faktických poznámek. Jako první pan poslanec Birke, poté pan poslanec Brázdil, poté pan poslanec Novák.

Poslanec Jan Birke: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Ač to tak nevypadá, tak přece i já jsem zhruba do svých dvacet let byl vodák a mám sjeté všechny české řeky, i slovenské, dokonce i některé polské. A věřte mi, že jsem tahal z těch šlajsen vodáky, kteří měli promile ne jedno, ale někdy i více než tři. A můžu vám říci, když jsme jim říkali "nejezděte to, protože jste v podnapilém stavu", tak tam stejně výjeli, a jak to dopadlo – tou vodáckou hantýrkou se takzvaně cvakli. A kdybychom tam nebyli nebo kdyby tam nebyli lidé vedle toho, tak se ti lidé utopí. Protože koordinace pohybu, a to určitě tady lékaři řeknou lepší než já, je v tomto ohledu naprosto někde jinde.

Ta debata je tady pořád stejná v každém tom zákoně, kdy si říkáme – budeme jezdit po dálnici 130, nebo 150? Jenom někde? Budeme mít tedy nulovou variantu v alkoholu v krvi, když řídíme osobní vozidlo, budeme mít 0 nebo 0,5 nebo 0,6? A teď je ta debata, co se týče velkých vodních cest a malých vodních cest, jestli má být 0,5. Teď mi pan kolega tamhle z lavice říká – no a když ten vodák bude mít rukávky, tak může mít 0,3, a bez rukávků 0,6? Lidi, neblázněte, vždyť je to jak v blázinci! Tak se prostě pojďme domluvit, že velká vodní díla... Ti lidé prostě přesně vědí, co mají dělat, podle mého názoru. My tady žijeme dvacet nebo třicet let v nějaké svobodě, ti lidé jsou svobodní, tak jím to nesvazujme permanentně nějakými zákony, co mají a nemají dělat. Mně to připadá hloupé, nesmyslné a ty lidi to otravuje! Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka, pan poslanec Milan Brázdil, poté pan poslanec Novák.

Poslanec Milan Brázdil: Já děkuji za slovo. Dámy a páновé, dovolte mi reagovat, protože pan Pávek otevřel jakousi nulovou toleranci. Podívám se na to z pohledu lékaře, který sloužil na záchytce jedenáct let.

Prosím vás, první stadium excitační. Jedno promile znamená – pohnete světem. Všichni jsme happy, a proto to pijeme, abychom byli v pohodě. Sedativní – to je dvojka. To jsme v podstatě unavení a pomalu už nejsme schopni ani do toho kajaku nebo do toho auta si sednout. Trojka je fáze hypnotická, jste neprobuditelní. To už je závažný stav. A čtverka je asfyktická, přestáváte dýchat. Takhle to nějak je.

Tedy pokud prolomit nulovou toleranci, tak v tomto případě bych navrhoval, pojďme na 2,5 promile. Povolme řídit auta nad dvě a půl, jezdit v kajaku nad dvě a

půl. Pak nebudou žádné problémy. Ti lidi se do toho auta téměř nedostanou. (Smíh v sále.) V podstatě ponižíme... Dělám si z toho trošku sstrandu. Ale takhle chceme jít? My jsme na Moravě. My jsme v Čechách. Alkohol je součástí našeho života. A prostě tady to jenom lehce prolomit znamená, že budeme nekontrolovatelní. Lidi budou pít. Je to můj názor jako člověka, který jedenáct let se o ty lidi staral. A to jsou různé sorty. Pro někoho je dejme tomu jedno promile, je úplně bezproblémový a chová se naprostě normálně, je schopen číst, psát, počítat. Ale někdo už v půl promile není schopen téměř ničeho. Máme to každý jinak.

Tedy 2,5 promile bych navrhl jako toleranci, ale až od 2,5 promile. Pak to bude bez problémů. Děkuji za pozornost. (Pobavení v sále.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji i za dodržení času. Další faktická – pan poslanec Marek Novák, poté pan poslanec Birke.

Poslanec Marek Novák: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, ono je to zajímavé. Já na vodu jezdím dvacet let. A posledních deset let v létě nejezdím na české řeky a nebudu. Je hrozné, co se na řekách děje. To se nehodí. Pokud má někdo rád přírodu a chce jet v létě na vodu, v Česku si to určitě neužije. A když jedu na vodu do zahraničí, tak se musím připojistit. A víte, co je napsáno v pojistné smlouvě? že pokud budete mít jakýkoli alkohol, nedostanete ani korunu, pokud se vám něco stane. Tak se pojďme bavit o tom, že to zavedeme i v Čechách. A je to jednoduché. To znamená, pokud budete mít zdravotní pojištění, něco se vám stane pod vlivem jakékoli návykové látky, tak ať si to ten člověk zaplatí. Začneme být konečně sami za sebe zodpovědní. Děkuju. (Potlesk poslanců ANO.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další – Jan Birke. Připraví se pan poslanec Luzar.

Poslanec Jan Birke: Děkuju. Omlouvám se, moje technické vystoupení před předečníkem nebylo asi jasně srozumitelné, tak bych se vyjádřil, k jaké variantě jsem. Samozřejmě jsem na nulovou toleranci, aby to bylo srozumitelné a jasné. Děkuju.

Předseda PSP Radek Vondráček: Diskuse o promile v krvi vyvolala celou řadu dalších vystoupení. Prosím, pan poslanec Luzar. Připraví se pan poslanec Adamec s faktickou.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dámy a páновé, jsem trošku nešťastný z této diskuse, protože to je diskuse nejenom u vodáků, ale i u cyklistů už tady probíhá nějakou dobu. A snažíme se bourat do nějakého prostoru historických, zvykových věcí v České republice. A mě na tom mrzí jedna věc. Vy si

opravdu myslíte, že policisty, ať už městské, nebo státní, opravdu baví vzít ten dráger, postavit se někde k jezu, postavit se někde na cyklostezku a s prominutím buzerovat ty chudáky, co tam jezdí, a dávat jim foukat? Myslíte si, že opravdu oni nemají co jiného na práci, než dělat tady tyto záležitosti? Tak se ptejme, kdo je úkoluje, kdo jim dává ten rozkaz. Ten náčelník jestli to vymyslel, hele, nemáme co dělat, kluci, tak hurá, dráger a běžte měřit alkohol? Ne. Tento příkaz vydávají obvykle starostové, kteří spravují místní části, protože si jim občané stěžují, tam zase řvali ti vodáci, potrestejte je nějak. A jak je mám potrestat? Oni jsou na uzavřeném stanovišti. Tak se vymýšlejí způsoby. A ty způsoby potom narázejí na to, že se zase vymýšlí způsob, jak jim to umožnit, aby mohli.

A já si myslím, že to je opravdu v hledání toho kompromisu a rozumného přistupu, který tady musí být. Je-li nulová tolerance, je to v pořádku. Když se něco stane pod vlivem alkoholu, je také v pořádku, když bude následovat trest, ať již finanční v rámci pojistky, popřípadě i trestněprávní, když se něco stane a způsobí se nějaká škoda. Ale řešit to tím, že já budu stanovovat nějaký limit a podobně, to nepovažuji za správné. Prostě tady musí nastat trošku míra rozumu v přijímání a aplikování zákonů. A jestliže bude starosta, který bude městské policisty nebo státní policisty neustále buzerovat a posílat je měřit, tak tomu žádný zákon nezabrání. Děkuju.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za přesné dodržení času. Další pan poslanec Adamec. Připraví se pan poslanec Munzar. Všechno faktické poznámky.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, kolegyně, kolegové, když není zákonný důvod, tak samozřejmě tam nikdo nikoho posílat nebude. Já jsem vám jenom chtěl sdělit, že to dopadlo přesně, jak jsem říkal ve své úvodní řeči, že se to zvrhne na diskusi o nulové toleranci. A to, jestli někdo jezdí na české řeky, nebo do zahraničí, to je jeho svobodné rozhodnutí. Myslím si, že člověk dneska se taky svobodně rozhodne, jestli si to pivo na vodě dá, nebo nedá. Já taky nejsem zastánce nějakých bujarých pitek na lodi, protože vím, co to doveze. Na druhou stranu znovu říkám, je to prostě zájmová lidská činnost. A co se týká nějakých pojistek a takových věcí, tak jasné, když se někdo chce připojit, tak musí počítat s tím, že když mu naměří v žile, tak nedostane nic potom jako náhradu. Ale samozřejmě to můžeme ještě brát ad absurdum. Žádná pojistka vám nezabrání, že se neutopíte, když se na vodě napijete. Ale je to pořád otázka lidského rozhodnutí.

Víte, my tady bojujeme s něčím, s čím se bojuje velmi těžce, a my si myslíme, že to spravíme represí. Ale my žijeme ve společnosti, která piše alkohol od nepaměti. Indiáni to mají jinak, ti zase kouřili, měli ty své drogy, které bohužel přišly sem do Evropy, a máme s tím ještě větší problémy než s tím alkoholem dneska. Ale prostě ve společnosti je běžné, že se oslavuje, že je u toho ten alkohol, při příležitosti si s někým dáte skleničku, nebo když chcete něco vážného projednat mimo svůj úřad, tak to také tak skončí. A strašně se divíme potom, že vlastně máme problémy s alkoholem jako společnost. Ale kdybychom si řekli natvrdo, ten alkohol nám fakt vadí, škodí společnosti, přináší hodně materiálních škod, tak ho zakažme. Jenomže to

víchni víme, jak to dopadlo v Rusku, jak to dopadlo v Americe. To prostě nejde. Jsme takhle naprogramováni prostě odjakživa. Takže zkusme oddělit, co je opravdu zájmová lidská činnost a co je něco jiného, na co by měl platit zákon.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Taky děkuji. Prosím, faktická poznámka – pan poslanec Munzar, poté pan poslanec Bartoň.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. To, co teď řeknu na pana poslance Brázdila prostřednictvím pana předsedajícího, myslím v dobrém, protože si to můžu dovolit říct, protože pocházím z doktorské rodiny. U nás v rodině to bylo takové, že skutečně návštěva lékaře znamená mnohdy zákaz mnoha radostí, které jsou radostmi, ale nejsou mnohdy zdravé. A z pohledu lékaře jsme všichni pacienti. Ale přenášet tento pohled do zákonů a restriktivně všem zakazovat některé normální věci, to mi úplně správně nepříjde.

V minulých čteních jsem tady říkal, dnes jsem to nezopakoval, tak to zopakuji nyní. Ono zodpovědnost jednotlivého člověka nezvýšime tím, že to napíšeme do zákona, ale naopak ta nenulová tolerance, co tady říkal pan kolega Pávek prostřednictvím pana předsedajícího, to je to, co vede, a zejména u vodáků, k nerespektování zákona. My přece nemůžeme připravovat zákony a schvalovat zákony, které neodpovídají realitě, protože pak je lidé nebudou přirozeně respektovat, a tím dochází k tomu, že nebudou respektovat právo jako takové. A to je i úkol naší slovutné Sněmovny, abychom při stanovování jednotlivých regulací mysleli na realitu života, která odpovídá normálnímu životu lidí, a ne se snažit za každou cenu regulovat. Ono to není jenom o té aplikaci zákonů, je to i o těch zákonech jako takových.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka – pan poslanec Bartoň. Připraví se pan poslanec Pávek.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji. Jak slyšíme, míra promile vyvolala velkou diskusi. Já opět připomenu, jak už jsem říkal v několika svých předchozích vystoupeních i ve třetím čtení minule, ačkoliv jsme teď ve druhém, zajímavé. Tato hranice promile není hranice, která je legální na vodě, že pokud tuto hranici dodržím, tak můžu na vodě dělat cokoli. Máme tady plno dalších zákonů, které platí, a zejména zmíním protikuřácký zákon, který jasně stanoví, že se nemůžu opít a v opilosti vykonávat činnost, při které bych někoho ohrozil. Takže ať máme v zákoně o vnitrozemské plavbě jakékoli promile, tak to neznamená, že pokud toto promile dodržím, tak si mohu dělat cokoli. Opravdu u někoho, kdo si tím není jistý, ať vůbec nepije na vodě, ale pokud dodržím ten protikuřácký zákon, pokud dodržím ten zákon, to promile ve vnitrozemské plavbě, tak bych neměl dostat pokutu.

Tady to promile, které projednáváme, je jen o tom, zda dostane člověk pokutu, aniž by něco provedl. Není to o tom, že pokud má do této hranice promile, že si může dělat cokoliv. To nemůže. Stejně tak platí, že pokud povolíme ted', ať to bude půl, nebo jedno promile, tak to samozřejmě neznamená, že třeba osoby nezletilé mohou na vodě pít. Samozřejmě že nemůžou. A je to řešení opět v jiném zákoně. A stále to platí. Děkuji.

A potom, co se týče pojištění a tak dále, jak tady zaznělo, samozřejmě všechny zákony platí dále a pojišťovny samozřejmě dávají alkohol i do svých smluvních podmínek, takže to platí i nadále.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická, pan poslanec Pávek. Připraví se pan poslanec Klaus.

Poslanec Petr Pávek: Milé kolegyně a milí kolegové, já tuhle debatu beru opravdu seriózně a velmi si vážím lékařů a jejich práce, záchranářů. Vy víte, že tomu tak je, protože se potkáváme i na výborech.

Není to nic striktního. Ten hlas, po kterém já volám, je hlas toho rozumu. Myslím, že to tady řekl kolega Munzar, vaším prostřednictvím, pane předsedající, že nedělejme zákony, nezávadějme restrikce, které nemohou a nebudou respektovány. Které jdou proti širokému tradičnímu zvyku.

Vy lékaři víte, že vyjíždíte a zachraňujete i lidi, kteří měli negativní nález na alkohol, a že takových je naprostá většina. Že to není masový jev. Čili nemůžeme říct jako, tady jsme udělali tohle a tady prostě jsou ti, kteří se napili, tak ty musíme vyloučit. Takhle to neni. Je to o té odpovědnosti. Je to o té svobodě. A ke svobodě patří i osobní zodpovědnost. I trestněprávní. Souhlasím s tím. Já souhlasím skoro s každým z těch předčeňků, proto říkám, že tu debatu beru vážně. Je to debata, která začala, která možná dlouho neskončí, ale je to o svobodě, je to zodpovědnosti, je to o přiměřenosti, je to o volnočasových aktivitách, je to o regulacích, je to o vymahatelnosti práva. A každé pravidlo, které zavedeme a je nesmyslné, a znáte to z domova, znáte to z výchovy, které nemůže to dítě plnit, tak ho prostě plnit nebude. Děkuji vám.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Přečtu omluvy. Omlouvá se paní ministryně Marta Nováková z pracovních důvodů, je přítomna v Senátu, a omlouvá se pan ministr Lubomír Metnar od 10 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Faktická poznámka, pan poslanec Klaus, poté pan poslanec Bláha.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den. Debata se zvrtila přesně tak, jak říkal pan poslanec Adamec. A já bych chtěl zareagovat na pana poslance Nováka. To jeho vystoupení víceméně ukazuje, že by rád zavedl povinné pojištění, jak je to skvělé v tom zahraničí. A tak bych mu rád prostřednictvím pana předsedajícího řekl: Nechte

nás bejt! Představte si situaci, že kamarádi jedou na vodu, teď mi v pátek volají, ať za nima přijedu, že tam na chvíli pojedeme, a já si budu zařizovat nějaký šílený pojištění kvůli pomazanějším poslaneckejm hlavám, který zase lidem něco zavedou, co musej a co nesměj. To je teda jedna věc, kterou jsem chtěl komentovat.

Druhá je pan poslanec Brázdil s takovým tím rádoby vědeckým zhodnocením lidí, co pijou alkohol, co dělaj při půl promile, co dělaj při jednom promile. Takhle to, myslím, není. To nemá žádnou oporu v lékařský vědě, tenhleto popis. A každej, kdo jste někdy viděl opily lidi, tak víte, že každej se chová jinak. Někdo jde do bitky, někomu se hrozně líběj ženský, někdo je smutnej, někdo je veseléj, někdo je neopatrnej. Každej člověk je jinej a vy zase na všechny šijete nějakou jednotnou uniformu, co směj dělat, nesměj a za jakéh podmínek.

Takže zopakuju: Nechte ty lidi bejt! Nechte bejt i ty vodáky! Mně se taky ta masová turistika nějak nelibí a na tu vodu nejezdím v červenci, ale řada lidí to dělá, tak je nechte! Děkuju.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka, pan poslanec Bláha, poté pan poslanec Nacher.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, kolegové, tady hodně věcí už zaznělo. Já bych se rád přidal k tomu rozumu. Určitě všichni rádi vzpomínáme na své mládí, nebo ti starší na své mládí, kdy jsme seděli na rynku, chodili na čundry, na vodu na chmely atd. Všude byla muzika, všude byla kytara, všude byl alkohol. Veskrze jsme tady mezi vámi a většině se nic nestalo. Samozřejmě že si můžeme říct, kde je ta míra, kde není míra, ale je to těžké stanovovat zákonem a nějakým nařízením. A navíc, přesně to tady zaznělo, starostové posílají kontrolovat na podněty nespokojených občanů.

Vite, jak se dneska žije na vesnici? Na vesnici si dnešní moderní Pražáci stěžují, že kokrhá kohout, že je to ráno budí, a volají policii, aby to šla zařídit, a jde to pak před komisi místního výboru nebo místní obce a řeší se, jestli opravdu dochází k rušení nočního klidu. Do té doby jsme se dostali, kdy jeden udává na druhého, že ho něčím ruší, znepokojuje atd.

Takže tímto zákonem si jenom přivodíme zase další nesmysly. A osobně vnímám to – nechme to na lidech a pojďme se posunout do té roviny, dělejme zákony, které potřebujeme, které opravdu můžou posunout naši republiku, ale nad tímhle bych se vůbec nepozastavoval a zrušil nějaký alkohol, jestli je na vodě, nebo není. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Také děkuji. A v tuto chvíli poslední faktická poznámka, Patrik Nacher.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji. Dámy a pánové, já jsem už myšlel, že dojdeme k prodejně době. Na to jsem se těšil. My jsme se tady zasekli. Já jsem k tomuhle vystupovat nechtěl, ale musím. Já bych se zastal svého kolegy Nováka. Byť já často

s Václavem Klausem mladším souhlasím, tak tady mám pocit, že on to neposlouchal. Tady nikdo nechce, aby se někdo připojišoval nebo pojíšoval. On tady pouze říkal příklad, že když jede do zahraničí, tak se samozřejmě připojišuje, a součástí toho je, jak jsem to pochopil, nějaká výluka pojistná, že v případě, že tam bude nalezen alkohol, tak ta pojíšovna neplní. To je logické. Takže to není to, aby tady nevznikla nějaká dezinformace, že někdo někoho nutí, aby se připojišoval, když bude sjíždět nějakou řeku.

Ale jinak pokud jde o to téma. Tady někdo mluvil a srovnával to s tím protikuřákem. No, já jsem tedy nekuřák i abstinent, takže mně by to mohlo být jedno. Nicméně jsem bytostný liberál, nemám na to silný názor, ale vidím tam podstatný rozdíl. Zatímco když já jako nekuřák půjdou – teď to nejde, protože jsme to zakázali tady – ale šel bych do kuřácké hospody, tak tam jdu dobrovolně. Tam vejdu, vidím, že se tam kouří a škodím si to zdraví sám. Zatímco když budu sjíždět řeku a vrazí do mě někdo, kdo má napito, tak už tím ovlivní zdraví – to svoje, to ať si ovlivní a pojíšovna mu nebude plnit. Ale on tím ovlivní i zdraví někoho, kdo tam sjížděl tu řeku a nepil třeba. To znamená, že tam ten rozdíl je podstatný. Tam já si dobrovolně nevybírám, kdo kolem mě jezdí a nejezdí. Tam já vycházím z toho selského rozumu, a tady já doufám, že k tomu směřujeme, že když má někdo dvě promile, tak prostě nepůjde na řeku. Ale bohužel takoví lidé jsou. To znamená, že tady ten přímer absolutně nefunguje. To znamená, když je to odpovědnost za sebe sama, OK, ale když už potom mohu ovlivnit zdraví někoho jiného, tak už tam prosím pěkně nastupují jiné věci. Říkám, nemám na to silný názor, ale jakoby nesměšujme věci, kde neseme zodpovědnost za sebe a kde můžu ohrožovat i někoho jiného. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Když jsem říkal, že je to poslední faktická poznámka, neměl jsem pravdu. Další faktická poznámka, pan poslanec Bartoň, poté pan poslanec Pávek.

Poslanec Lukáš Bartoň: Já bych s dovolením reagoval na pana poslance Nachera. Je to přesně, jak on říká. Protikuřák, ačkoliv se nejedná vůbec o kouření, tak obsahuje ustanovení o alkoholu, zakazuje vykonávat jakoukoliv činnost pod vlivem alkoholu, při které bych mohl ohrozit někoho jiného. Tento zákon nadále platí, zůstává v platnosti, takže pokud se opiju do stavu, že budu ohrožením pro ostatní lidi, tak to i nadále zůstává protizákonné. O čem se nyní bavíme, je nastavení hranice v zákoně o vnitrozemské plavbě, a to je, že člověk dostane pokutu, aniž by něco provedl. Pouze na základě toho, že nadýchal určité množství. Toť vše.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Faktická poznámka – Petr Pávek, v tuto chvíli zatím poslední.

Poslanec Petr Pávek: Já už to nechci rozdmýchávat. Ale víte, co třeba, moje zkušenosť, když v pátek jedu domů, tak jedu přes ty hory a přes ty vesnice a opravdu velmi nebezpečným fenoménem jsou chodci. Podnapilí, samozřejmě. Možná i

nepodnáplí, to nevím, ale skutečně, to jsou účastníci silničního provozu a v podnáplém stavu se mi to tam motá, to je horší než ta zvěř. Já to zmiňuji schválně jenom proto, já samozřejmě jedu daleko opatrněji, protože ten fenomén znám, že v pátek a v sobotu se chodí po hospodách, že ti ožrali se z těch hospod vyvalej a pak se tam někde motaj podél těch silnic a podél příkopů, že teda na to musím dávat stejný pozor jako na divočáky a na srny.

Ale proč o tom mluvím? Budeme pokračovat tím, že zavedeme zákon, který zakazuje pít chodcům? Že jakoby zakázeme hospody, do kterých chodí? Protože jsou účastníci silničního provozu? Bojím se toho, abychom, jak to tady někdo řekl, s těmi hlavami pomazanými, abychom nezakázali za chvíliku úplně všechno. Abychom se opravdu nezbavili těch posledních svobod, které ještě máme. A jednou z těch svobod a její největší výsadou je osobní zodpovědnost.

Na kolegu Nachera vaším prostřednictvím. Já rozumím tomu, co říkáte. Že když je někdo opilý, narazí do vás, že se to na něj vztahuje taky. Jasné. Ale když do vás narazí někdo, kdo nebyl opilý, tak ne? Rozumíme si? Naprostá většina nehod, a teď je jedno, jestli na vodě, nebo na silnicích, nevykazuje požití alkoholu. A stejně se to děje.

Končí mi čas, takže budu končit. Ale jenom znova apel na závěr. Neomezujme, nezavádějme pravidla tam, kde nejsou vymahatelná a kde se dotýkají osobních svobod, aniž by narušovala svobodu těch druhých.

Předseda PSP Radek Vondráček: Váš čas! Já vám děkuji. A máme tu dvě nové čerstvé faktické poznámky. Nejprve pan poslanec Beitr, poté pan poslanec Zahradník.

Poslanec Petr Beitr: Vážené dámy, vážení pánnové, já se trošku omlouvám, ale poznámka kolegy Nachera prostřednictvím pana předsedajícího mě také nemůže nechat chladným. Opět se mohu hlásit k tomu, že jsem také něco sjel a pár kilometrů na vodě mám najeto. A mohu říci, že velkým nebezpečím jak sami sobě, tak ostatním jsou především nezkušení vodáci. Takže možná by se ti, co tak milují legislativu a nové zákony, mohli zasadit o to, abychom založili institut vodáckého průkazu, vodáckých zkoušek a na vodu nepouštěli nikoho, kdo tento vodácký průkaz nemá, a tím dosáhl konečně té tolik žádané bezpečnosti.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická, pan poslanec Zahradník, poté chce reagovat pan poslanec Nacher.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji, pane předsedo. Já se připojím také svou poznámkou. Byly doby, kdy požití alkoholu bylo polehčující okolnosti. Jaroslav Hašek píše v jedné své povídce, jak šafář se správcem hodili četníka do rybníka. Při následujícím soudním řízení byl šafář osvobozen, protože byl opilý. To už dneska samozřejmě neplatí, nikdo už po tom nevolá, aby toto platilo. Ale pokud byl na vodu

vztažen suchý zákon a skutečně byli vodáci kontrolováni, někdy i šikanováni, zdali požili, nebo nepožili alkohol, tak to mě vedlo k tomu, že jsem se spolupodepsal pod návrh zákona. Myslím si, a už jsem to jednou říkal, že nejenom požívání piva v krásných chvílích na vodě, ale na vodě mohou přijít i chvíle těžké, kdy prší, je zima a kdy doušek rumu z lahve pečlivě schované v lodním pytli může celou náladu na vodě zachránit.

Já si myslím, že bychom měli být rozumní a ten návrh, který pan kolega dává s naší podporou, podpořit. Pokud dospějeme k tomu, že si budeme moci vybrat z nějakých tří možností, tak pak samozřejmě pan kolega ví, že teď je musí načíst, ty své návrhy, abychom pak ve třetím čtení mohli hlasováním rozhodnout o tom, zdali 0,5, 0,8 nebo 1 promile. A to rozhodnutí pak holt teda bude platit. Já se přimluvám za to, abychom, pokud nejsme schopni se nějak na tom domluvit, tak abychom podstoupili pak ten boží soud tímto hlasováním.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Faktická poznámka, pan poslanec Nacher.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji za slovo. Já reaguj na kolegu, který reagoval na mě. Mám pocit, že mě vůbec neposlouchal. Tak bud' se slyšíme, nebo mi odezírejte ze rtů. Já jsem neřekl, že tady chci vytvářet nějakou novou normu, ani jsem neřekl, že mám na to nějaký silný názor, že bych tady chtěl něco regulovat. Já jsem se jenom ozval na to, že jeden poslanec nepochopil slova našeho kolegy Nováka ohledně připojištění. A pak jsem vysvětloval rozdíl mezi tím, co tady také zaznělo oproti kuřáckému prostředí a oproti tomu prostředí, nebudu to tady opakovat, abych nezdržoval, když si to ten člověk vybírá dobrovolně a jde do toho, a oproti tomu prostředí, které je na vodě, kdy se střetne člověk, který nepije, s tím, kdo do něj vrazí a je nálitý. A zároveň jsem řekl, že já tady nejssem a nehoruji za tu regulaci. Jenom jsem to upřesňoval. Tak mi to nepodsouvajte. Poslouchejme se prosím pěkně a reagujme na to, co tady skutečně zaznělo. Nahrává se to, zapisuje se to, tak stačí to jenom trochu vnímat. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Konec faktických poznámek. Ptám se, zda má ještě někdo zájem o vystoupení v obecné rozpravě k tomuto bodu. Nikoho nevidím, že by se hlásil, obecnou rozpravu končím. Je zájem o závěrečná slova po obecné debatě? Byla vyčerpávající, věřím.

Takže zahajujeme podrobnou rozpravu, do které v tuto chvíli je přihlášen jako první pan poslanec Feranec.

Poslanec Milan Feranec: Dobrý den, děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, tímto se přihlašuji ke svému pozměňovacímu návrhu 2121, který je vložen do systému a který vzbudil velkou diskusi, aniž ho někdo z vás četl, a děkuji. (Pousmání.)

Předseda PSP Radek Vondráček: I to se stává, pane poslanče. Další do podrobné rozpravy paní poslankyně Krutáková.

Poslankyně Jana Krutáková: Vážené kolegyně a kolegové, já bych se tímto znovu chtěla přihlásit k pozměňovacímu návrhu ke sněmovnímu tisku 157, který je veden jako dokument pod číslem 1512. Jedná se o vyjmutí řeky Berounky od říčního kilometru 37 po přístav Radotín ze seznamu dopravně významných vodních cest. Děkuji za případnou podporu tohoto návrhu.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další do podrobné rozpravy pan poslanec Bartoň.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji. Jak jsem avizoval v obecné rozpravě, tak bych rád podal pozměňovací návrh ke sněmovnímu dokumentu 2121 pana poslance Ferance, kterého mohu ujistit, že jsem si ho stačil přečíst a rovnou dvakrát změnit a vložit jako sněmovní dokument 2126. První pozměňovací návrh k jeho pozměňovacímu návrhu se týká pouze toho, že číslo 0,5 bylo změněno na 0,8. A druhý pozměňovací návrh k jeho pozměňovacímu návrhu se týká toho, že číslo 0,5 bylo změněno na 1. Čímž je myslím učiněno zadost, že Sněmovna bude moci o těchto návrzích hlasovat jako o čísle. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ptám se, zda ještě někdo v podrobné rozpravě chce vystoupit. Není tomu tak, podrobnou rozpravu končím. Případná závěrečná slova? Není zájem. Žádné další návrhy k hlasování zde nejsou, tento bod jsme vyčerpali. Já vám děkuji. Končím druhé čtení tohoto návrhu.

A otevím další bod, kde předpokládám bohatou diskuzi. Otevím bod

22.

Návrh poslanců Patrika Nacherá, Jaroslava Faltýnka, Martina Kolovratníka,

Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon

č. 223/2016 Sb., o prodejně dob v maloobchodě a velkoobchodě

/sněmovní tisk 200/ - druhé čtení

Předložený návrh uvede za navrhovatele poslanec Patrik Nacher, kterému tímto dávám slovo, a současně předávám řízení schůze.

Poslanec Patrik Nacher: Dámy a páновé, já jsem tady opět u mikrofonu, tentokrát cteněn. Mám pocit, že v už v prvním čtení k tomu zaznělo všechno. Ten návrh se týká vyjmutí z působnosti stávající právní úpravy pro velkoobchody, a to z toho důvodu, že se tam jaksi neplní ta základní charakteristika toho, aby o svátcích bylo zavřeno, čemuž se říká nákupní turistika nebo podobný termín, kdy rodiny tráví celé svátky nakupováním, což ve velkoobchodech možné není. To je jeden argument.

Druhý argument je, že velkoobchody zásobují naopak ty malé obchody a některé nonstop provozovny, které prostě mají otevřeno po celou dobu, nemají ten zákaz. To znamená, že tam to nemá logiku, aby velkoobchod neměl zavřeno.

V prvním čtení jsem požádal o to, abychom to projednávali v devadesátce, protože jsem předjímal právě tu širokou debatu a diskuzi o tom, že na jedné straně tady někdo bude chtít rozšířit počet svátků na všechny svátky, protože dneska je to takové neuchopitelné, nebo možná tam dodat i neděle třeba nebo víkendy, aby bylo zavřeno. Na druhé straně, že někdo navrhne, což se i stalo, aby celý zákon přestal platit jako celek. Chtěl jsem se tomu vyhnout, protože mně přišlo, že na tom, že by tam velkoobchody neměly být, se shodneme víceméně z logiky věci z hlediska selského rozumu všichni. To se nestalo, prošlo to. Projednávání prošlo v hospodářském výboru, který nejdřív, a to tady asi paní zpravodajka řekne, přerušil, potom doporučil schválit. Ted' jsme ve druhém čtení a jsem připraven odpovídat na nějaké otázky a těším se na kultivovanou debatu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Nacherovi. Hezké dopoledne, vážené paní a páновé. Návrh jsme v prvném čtení přikázali k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisky 200/2 a 200/3. Požádám zpravodajku hospodářského výboru poslankyni Helenu Langšádlovou, aby nás informovala o jednání výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnila. Paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené dámy, vážení pánové, krátce k poslaneckému návrhu uvedu, že má za cíl vyjmout z působnosti stávající právní úpravy velkoobchody, jak tady pan předkladatel již říkal.

Hospodářský výbor dne 27. září projednávání tohoto návrhu přerušil. Poté na své 20. schůzi 7. listopadu projednal návrh zákona a přijal následující usnesení: Hospodářský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po vyslechnutí výkladu předkladatele, pana poslance Patrika Nachera, zpravodajské zprávě Heleny Langšádlové a po obecné rozpravě doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky projednat a schválit sněmovní tisk 200 ve znění předloženého návrhu zákona. Dále, zmocňuje zpravodajku výboru, aby ve spolupráci s navrhovatelem a legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedla v návrhu zákona legislativně technické úpravy, které nemají dopad na věcný obsah navrhovaného zákona. Dále, pověřuje zpravodajku, aby na schůzi Poslanecké sněmovny přednesla zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu zákona v hospodářském výboru, a pověřuje předsedu výboru, aby předložil toto usnesení předsedovi Poslanecké sněmovny, jak se již stalo. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zpravodajce za zpravodajskou zprávu a otevíram obecnou rozpravu, do které jsou tři přihlášení v tuto chvíli, a to jako první pan poslanec Jiří Bláha, připraví se pan kolega Mihola. Prosím, pane poslanče, máte slovo. (V sále je velký hluk.)

Poslanec Jiří Bláha: Vážení kolegové, kolegyně, je mi nepříjemné, že musím zrovna vystupovat proti poslanci z jednoho klubu. Mrzí mě, že nejsme schopni si vči vyříkat nejdříve na klubech, možná že v nějakých skupinkách, a osvětlit si problém.

Problémem prodejní doby a práce –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, já vás přeruším a požádám Sněmovnu o klid! Pokud diskutujete jiné téma, než je prodejní doba v maloobchodě, tak prosím v předsálí, ať jednotliví poslanci mohou vystupovat v klidu a v důstojném prostředí. Děkuji. Pokračujte.

Poslanec Jiří Bláha: Já děkuji. Problémem prodejní doby, práce o svátcích, práce v neděli, vůbec služeb se zabývám celých 30 let, protože v tom pracuji, a věřte, že jsem byl, a již jsem to tady několikrát říkal, první, nebo jeden z prvních, který zaváděl práci v neděli nebo ve svátek, protože dřív za mnou ti zaměstnanci chodili a sami mi říkali, že by si rádi přivydělali a že není potřeba, aby to šla dělat jenom rodina, ale že i oni rádi přispějí svou rukou k dílu.

Situace dneska na trhu práce se rapidně změnila, změnilo se i chápání lidí. Ono se není moc co divit, protože za posledních 30 let svobody a demokracie jsme se často propracovali i k totální nesvobodě. Dá se říct, že k totální nesvobodě třeba i v tom, co jsme diskutovali před chvílkou. Dřív bylo normální, že se na náměstích hrála muzika, kytara, scházeli se mladí. Dneska to možné moc není. A něco podobného se děje i v rámci práce ve svátek nebo i o nedělích. Zaměstnanec se rozhodnout nemůže, nemůže se rozhodnout ani ten podnikatel, protože je tlačen nadnárodními řetězci k tomu, aby dodával, aby zásoboval. V okamžiku, kdy nezásobuje, má smůlu. Vypadává z kontaktů a přichází o byznys, což hromada samozřejmě podnikatelů není schopna akceptovat. Já mám to štěstí, že pod tímto tlakem nejsem, ale zastupuji velkou skupinu lidí, kteří podnikají v oboru, a mám tu čest představit vám tady společnou petici Svatou pekařů a cukrářů a Unie zaměstnanců obchodu, logistiky a služeb. Jsou to veskrz dva svazky, které zaměstnávají, nebo shromažďují nejvíce lidí, kteří právě jsou zasaženi prací ve svátek. Je to činnost, která není nezbytná tak, jako třeba práce požárníků, hasičů, sester, lékařů atd. Je to vlastně činnost, kterou můžeme postrádat.

Já bych si vám dovolil přečíst znění Svatou pekařů a cukrářů: V poslední době jsme zaregistrovali v médiích znepokojující informace, že část poslanců ČR hodlá iniciovat návrh na zrušení zákona, který zakazuje prodej v obchodních řetězcích ve vyjmenovaných státních svátcích. Představenstvo Svatou pekařů a cukrářů ČR projednalo tuto skutečnost a ve svém jednání z 29. 11. 2018 projevilo s uvedenou iniciativou zásadní nesouhlas. Mohu vás ujistit, že zaměstnanci pekařského odboru zákaz prodeje o svátcích, který je účinný od 1. 10., jednoznačně přivítali. Zajišťovat výrobu chleba a pečiva o státních svátcích je totiž pro výrobce finančně velmi nákladné a obtížné i po personální stránce.

Skutečnost, že pekárny musí zajišťovat provoz prakticky 365 dní v roce, činí z pekařů a pekařek jakési námezdní dělníky a pekařskou profesi neutraktivní zejména při náboru mladé generace ze základních škol. Na příkladu sousedních zemí, např.

Německa či Rakouska, je zřejmé, že uzavření prodejen potravin o svátcích či neděli nečiní zákazníkům žádné potíže, nakoupí si pekařské výrobky v předstihu.

Svaz pekařů a cukrářů v ČR si provedl průzkum mezi členskou základnou s dotazem, zda pekárny podporují platnost stávajícího zákona o zákazu prodeje. Výstup byl jednoznačný. Členská základna, která reprezentuje 120 členů, cca 8tisíc zaměstnanců, jednomyslně se staví za podporu zachování zákona. Navíc z rady pekařen zazněl požadavek směrující k rozšíření zákazu prodeje na všechny státní svátky.

Já bych to teď dále chtěl rozvést. To znamená, že my dneska jednáme o povolení prodeje v obchodních... ne v obchodních řetězcích, ale ve velkoobchodech. Mně se zdá, že tento návrh je velice populární, protože navrhovatel nezná podstatu věci. Většina malých obchodů, kterými je v návrhu argumentováno, totiž nemá v dnešní době absolutně čas jít nakupovat v těchto dnech do těchto velkoobchodů. Je to tak, že většina má vůbec problém, aby zajistila o státních svátcích chod svých prodejen, takže se často stává, že v těch prodejnách je sám majitel nebo jeho nejbližší rodina, protože opravdu málo lidí dneska chce pracovat ve svátek. Většina lidí se chce bavit. A já vám jenom sdělím ještě pár argumentů, které jsou velice důležité.

Dříve ve svátek de facto dalo se říct, že tržby se pohybovaly v rozmezí normálně běžné soboty nebo neděle. Dneska je to na třiceti procentech soboty nebo neděle. Takže dotyčný zaměstnavatel musí zaplatit dvojnásobek mzdy, musí přemluvit ty dotyčné třeba ještě další nějakou finanční pobídou a de facto plní jenom třicet procent běžné tržby. Tím pádem dochází k tomu, že podnik je absolutně ekonomicky nerentabilní, a právě v tom obsahu služeb, o kterých se bavíme, to znamená, že služby spojené s prodejem potravin, protože jiné velkoobchody nemají otevřeno, jenom velkoobchody s potravinami mají zájem o toto, tak de facto ten stav dneska je, jak jsem popisoval, nechodí nakupovat ti malí, ale chodí nakupovat nebo půjdou nakupovat ti, kteří si běžně tam chodí nakoupit.

A to, že to tak je... Běžte se podívat, nebo já jsem byl čtyřadvacátého v těch velkoobchodech, zjistil jsem si, kdo tam nakupuje, a z běžných podnikatelů opravdu to nebyl nikdo. Sháněly se na poslední chvíli dárky, sháněly se na poslední chvíli ty věci, které potřebuje rodina nakoupit proto, aby uvařila, aby mohla uspořádat vánoční pohoštění.

Takže to jsou asi argumenty, které jsem vám chtěl sdělit.

Poslední věc, kterou vám chci říct. Petici písemnou podalo přes 11 tisíc lidí pracujících v tomto oboru a dalších 8 tisíc pekařů a cukrářů. Když si představíte, že za nějaké tři měsíce se podařilo nasbírat přes 20 tisíc podpisů, tak je asi jasné, že tito lidé, kteří v tomto oboru pracují, nemají absolutně zájem dále ve svátek pracovat. A tím, co my uděláme a co jsme vyvolali, je vlastně nutíme jít do práce. To, že se toho stavu nejsou schopni zbavit, to už jsem tady říkal, protože ani ten podnikatel není schopen v rámci plnění smlouvy k pronajímatelem, to znamená, že řetězcům, které vlastní domy, nejsou schopni říci ne, dneska budu mít zavřeno. Nejde to.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jiřímu Bláhovi. A než budeme pokračovat, a to nikoliv vystoupením pana kolegy Miholy, který je řádně přihlášen, ale dvěma faktickými poznámkami, tak budu konstatovat omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny, a to pana poslance Davida Kasala od 12.30 do 16.15, od 10 do 12.30 pana poslance Vlastimila Válka a od 12.30 do konce jednacího dne paní poslankyně Lucie Šafránkové.

Nyní faktická poznámka Patrika Nacherá. Připraví se kolega Brázdil. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji. Já jenom na úvod, aby tady nedocházelo, abychom tady nediskutovali o něčem, co tam není. Tak na první signální zkusím. Dneska je to tak, že ty obchody o svátcích, o některých svátcích, a některé obchody – nikdo neřekl, proč tyto svátky, proč tyto obchody – nesmí mít otevřeno. My jim tím zákonem, nebo tou novelou, upravujeme, ne že musí, ale že může. Může. Nemusí. To není povinnost. Může, zatímco dneska je nesmí. Oproti tomu není, že musí. Tak to je jedna věc.

A druhá věc. Ten návrh předkladatelů, teď se nebavím o těch pozměňovacích návrzích, se baví o vyjmutí velkoobchodů, tak jako je to třeba na Slovensku, nikoliv, byť já bych si to třeba osobně přál, ale to je teď vedlejší, o všech obchodech. Takže pojďme se tedy bavit k té věci samotné a nedávejme tam příklady z něčeho, co tam není zase. To znamená, takže za prvé. Dneska podle toho, co my navrhujeme, může mít otevřeno a může mít také zavřeno. Tady nikdo nikoho nenutí, to je ten rozdíl. Nikdo nikoho nenutí. A týká se to velkoobchodu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Brázdil s faktickou poznámkou a poté faktická poznámka pana poslance Bláhy. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Milan Brázdil: Děkuji za slovo. Budu velmi krátký. Prostřednictvím pana předsedajícího pane Bláho, nebudete bláhový! Vy si fakt myslíte, že jedině tady to teď stojí na pekařích? Víte, kolik lidí, odbornosti v těch svátcích nejsou doma! A nevystupujou tady furt s tím, že jak prostě jsou důležité ty rohlíky péct a jak chudáci musíte je prodávat. Tady je tolik lidí, kteří by rádi čtyřiadvacátého trávili svůj volný čas s rodinou, a prostě to neudělají. Mají určitou zodpovědnost!

Tak já jenom vám chci říct – zopakuji. Už to stačilo na klubu. Vy máte kdykoliv možnost vystoupit a s námi to prodiskutovat! Nedehonestujte vlastní klub! Pane Bláho, už přestaňte být bláhový! Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Kolega Bláha bude reagovat. (Hluk a neklid v sále.) Ale opět požádám sněmovnu o klid. Prosím, pane poslanče, máte slovo... (Hluk v sále trvá.) No, ještě ne. Já eviduji přihlášku k faktické poznámce kolegy Faltýnka, tak ještě chvíličku,

před vámi je váš kolega z poslaneckého klubu. Ještě chvilinku, až se uklidní situace. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Možná že kdybych dostal tu příležitost, abych vám to mohl na klubu lépe vysvětlit, tak byste to pochopili už dřív. Ale ta příležitost nebyla, proto se musíme bavit tady, což je škoda. A jsem x-krát vyzýval, že bych rád seznámil klub se stanoviskem lidí, kteří musí pracovat 365 dní v roce.

A jenom bych vám chtěl říct ten rozdíl v tom, co tady zaznělo. Jestliže je nezbytná profese, jako jsou zdravotní sestry, doktoři nebo hasiči, tak tam asi není žádná diskuse. Ale jestli je zbytná profese a ve všech ostatních okolních státech, jako je Rakousko, Švýcarsko, Německo, Francie, Polsko, ale i Slovensko, na to přišli, tak proč chceme něco jinak? Proč se nepřizpůsobíme tomu, co tady bylo zvykem, proč jsme tady zavedli něco, co je nenormální?

Rodina nemůže být doma, musí jít do práce. Vy ostatní spěcháte před svátkem z Poslanecké sněmovny co nejdříve domů. Všichni! Dost často tady rušíme schůze před svátkem. Nikdo nemá zájem tady být déle. Ti zaměstnanci si to rozhodnout nemůžou. Nemůže si to rozhodnout ani ten podnikatel. Bohužel nemůže, protože je pod smlouvou a nic jiného mu nezbývá.

A jelikož ten život nežijete, tak se k tomu nevyjadřujte, protože mluvíte úplně věci, které jsou z cesty. A jestliže tady Patrik Nacher povídá o tom, že ten velkoobchod může otevřít, nebo nemusí. Ano, on může, nebo nemusí. Ale kdo ho vlastní?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vstupuje do řeči. Pane poslanče, skončil vám čas k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Bláha: Vlastní ho zahraniční společnost, která nemá zájem zavřít.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, není možné, abychom nedodržovali jednací řád.

Nyní faktická poznámka pana poslance Faltýnka, připraví se paní kolegyně Vrecionová a Vít Rakušan s faktickými poznámkami. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké dopoledne, vážené kolegyně, kolegové. Já bych chtěl poděkovat svým dvěma kolegům, Milánu Brázdilovi a kolegovi Bláhovi, za hezkou kulturní vložku. Jde nám to celkem dobře a já jsem rád, že jsme schválili minulý týden čtvrttek, pátek, tento týden spoustu zákonů a že je za námi vidět zase po nějaké době kus práce.

Ale na druhé straně je potřeba trošku vnímat politickou realitu. A ta se ve společnosti nějak vyvíjí a vyvíjí se i v Poslanecké sněmovně. Když se podíváte, kdo ten zákon vlastně v minulosti prosadil a schválil, tak to byly hlasy sociální demokracie, KSČM a KDU-ČSL. A byly tady nějaké poměry. Dneska jsou ty poměry

ve Sněmovně jiné. A ta většina může mít jiný názor. A my jsme s Patrikem, Zbyňkem Stanjurou a dalšími přišli s kompromisním návrhem a v podstatě s návrhem na opravení chyby, protože my jsme přijali zákon o zákazu prodeje o svátcích v maloobchodě a současně jsme umožnili těm malým do 200 m², aby prodávali a měli možnost si to někde i nakoupit. To samozřejmě nemluvím o restauracích. A tuto chybu jsme chtěli napravit devadesátkou. Bohužel byla zavetována, a jak já vnímám a cítím tu situaci v Poslanecké sněmovně, tak to může dopadnout úplně jinak bez ohledu na kulturní vložky, které tady ještě budeme mít.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka paní kolegyně Vrecionové. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Veronika Vrecionová: Děkuji, pane předsedající. Já si tedy nemohu odpustit, myslím, že už tady 15 minut diskutují poslanci ANO mezi sebou. Já moc děkuji tady panu předsedovi Faltýnkovi prostřednictvím pana předsedajícího za výklad, ale já minimálně za kolegy z ODS mohu ujistit, že my jsme si toho všichni vědomi, a možná byste nám všem ušetřili čas, kdybyste si svolali klub ANO a nějak si to tam zkusili vyříkat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní řádná přihláška pana poslance Jiřího Miholy. Připraví se Leo Luzar. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Otázka tohoto návrhu se vraci do Poslanecké sněmovny opakovaně. Já jsem se také už obával, že se to tady změní na jednání poslaneckého klubu ANO, tak jsem si to dovolil takhle přerušit. Jsem rád, že došlo na to pořád. Nicméně si vážím názoru kolegy Bláhy a sdílím ho, nebo mám velmi podobný. Vim, že to asi nemá v klubu jednoduché. Je to vždycky tak, když je někdo v menšině, ale třeba se to může i změnit, jak říkal pan předseda klubu hnútí ANO Faltýnek.

Víte, když jsme prohlásovali v minulém volebním období to omezení, tak ono nedošlo na hlasování některých pozměňovacích návrhů, aby tady jasné bylo řečeno, byl to vlastně návrh senátní, který byl v nějaké podobě, a všichni včetně hnútí ANO prostě v tom nebyli ochotni udělat nějaký krok dál, aby odpadla tady ta asi nejčastější protiargumentace, kterou ostatně i kolega Nacher zmínil ve svém příspěvku, totiž že je chaos, proč se to některých státních a ostatních svátků týká a jiných ne.

Tu otázku jsem si kládal od začátku i já a už v tom minulém volebním období, už při projednávání senátního návrhu jsem měl pozměňovací návrh, který načtu i dnes a který – číslo pozměňovacího návrhu je 2127 – je o tom, že by se toto opatření týkalo ne vybraných, ale všech 14 státních a ostatních svátků ve 13 dnech a bylo by prostě

jasno, odpadly by debaty, proč ten jo a proč ten ne, a že to nikdo nevysvětlil. Doufám, že to je srozumitelný a navíc kontinuální postoj nejen můj, ale KDU-ČSL.

Já jsem přesvědčen, že je to opatření kultivující. Snad všichni kolegové chodíme napříč Evropou. Nechci tady zdržovat nějakými statistikami. Ano, může se někde něco změnit, ale víceméně změny jsou zanedbatelné, a kdybyste si před sebe dali mapu Evropy, tak zjistíte, že regulace je ve většině zemí Evropy a že v mnoha zemích Evropy a zejména Evropské unie je ta regulace mnohem větší, jednak proto, že my jsme v počtu svátku tak zhruba na evropském průměru, spíše na tom spodním průměru, co se týká počtu svátečních dní, jednak proto, že mnohde skutečně mají regulaci vztázenou na soboty či neděle nebo jiné dny. Tady já dopředu říkám, protože také jsou podsvouvaný různé věci, já jsem nikdy ani o nedělích ani o sobotách nemluvil a nemluvil nikdo z kolegů poslanců z KDU-ČSL.

Ale dívám se na to i jako učitel a historik tak, že tady často adorujeme první republiku. Teď jsme měli 100 let, tak ty adorace byly velmi časté, a nasazování růžových brýlí. Buďme pravdiví. Za první republiky samozřejmě také respektovali nějaká omezení, za Rakouska-Uherska také. A v těch pozdějších dobách také. Takže ono to má nějakou tradici, to není nějaký výmysl. Nějaké novum by bylo se tvářit, jako že tady žádný – proč by měla vůbec být nějaká regulace. Ale na to já říkám – kdo zavedl ty státní svátky a ostatní svátky? Ty se zavedly samy, nebo nějaké široké všeobecné plenum? Ne, to zavedli zákonodárci a logicky zákonodárci tedy mají možnost do toho vstupovat i s regulací.

Já tady odmítám ta slova typu zákaz a podobně. Já mluvím o regulaci, protože skutečně prosím vás ten počet dnů v rámci celého roku je tak zanedbatelný, že je skoro trapné tady nějak hromovat nebo léétat kolem toho s děsem v očích, jako kdyby se to týkalo půlky roku. Jsem prostě přesvědčen, že jsou dny, kdy ekonomika a nakupování nemusí být na prvním místě, jak je to v řadě jiných zemí, které jsou v mnohých oblastech daleko před námi, a naprostě se neuplatňuje argument, kdy někdo měl pocit, že když budeme mít bezbřeze otevřeno o sobotách, nedělích, svátcích, prostě pořád od rána do večera, přes noc, tak že nějak rozhýbeme ekonomiku, doženeme a předeženeme státy. Tak po čtvrt století jsme se nikam nijak zvlášť neposunuli oproti těm zemím, kde je regulace silná. Takže tenhle argument padl, už jsem to říkal v jednom diskusním pořadu a vlastně ten kolega ani žádný další protiargument nevznášel.

Co by bylo k diskusi a co se tady opakovaně také připomínalo – ta hranice, ta plocha metrů čtverečních, která je v tom návrhu, v tom stávajícím zákoně nějaká stanovena, ne nějaká, je to 200 m². Ale nevšiml jsem si, že by někdo přinesl nějakou odbornou expertizu, kdy by říkal ne, 200 ne, mělo by to být 300 nebo 400. Myslím, že ve Velké Británii je to 350. Tak prostě to je v různých státech různě. A chápal bych ty argumenty, které by byly nějak odborně podloženy, že bychom je teď tady měli a měnili třeba tady tu plochu. Ale opravdu jsem si nevšiml, když tak mě opravte, asi to není tak opravdu důležité.

O co nám jde na prvním místě. Chci, aby i prodavačky supermarketů a supermarketů, v mnoha případech jsou to matky dětí, mohly sváteční chvíle trávit se svou rodinou a abychom tak lépe přispěli k lepšímu sklovení pracovního a

rodinného života. Víte, zase tady narázím na jeden protiargument. O svátcích jsou přece omezeny skoro všechny další služby typu – někomu by se také lépe hodilo chodit o víkendu k lékaři. Můžete akorát na pohotovost. Že je o svátcích v jiném rytmu doprava, také víme. Takže to nejsou fér argumenty říkat, proč by se to mělo týkat jenom prodavačů. A hlavně to, jestli nakoupíme o den dříve, nebo později, to jsou věci skutečně zbytné a řešitelné. Takže není dneska nouze o nic. Čili nakoupit i o jeden den navíc není také určité pro nikoho žádný problém.

Nejčastější ten protiargument tady zaznival, že se to týká jenom vybraných svátků. Ano, já s tím souhlasím. Proto tedy ten pozměňovací návrh, který předkládám, se vztahuje na všechny státní a ostatní svátky. Nebudu je tady všechny připomínat. Ale jsem přesvědčen, že je právě úkolem politiků, nejen učitelů, ale také politiků, abychom si je více připomínali. Protože možná i my a naši přátelé a příbuzní potom lamentujeme nad tím, když je v televizi anketa, a teď se ukazuje, že student, je jedno, jestli středoškolský, nebo vysokoškolský, vlastně o tom svátku neví vůbec nic nebo si plete úplně zásadní věci a poznatky. To je na učitelích a na nás, aby to takhle tristně nedopadalo. Abychom si toho svátečního dne tak jako v jiných zemích považovali. V Německu mi velmi často kolegové, poslanci Spolkového sněmu, říkali: My si toho vlastně vážíme, víme, že bychom nemuseli mít žádnou regulaci, ale my si toho vážíme, že je to jiný den. Tak jako si váží toho, že vyvěsí vlajky, nebo prostě že ten den probíhá v jiném rytmu než den všední. Tak když tady často narázíme na to a hlásíme se k tému kořenům, identitě, kultuře a historii, tak prosím, spojme i tuhle věc a berme ji jako kultivující opatření.

A také bych chtěl, aby jasné zaznělo – také mi bylo podsvouváno, že by snad chtěl Mihola organizovat někomu, co má dělat ve volném čase. Opravdu ne. Já bych si nikdy nenechal od nikoho mluvit, co mám dělat ve volném čase se svou rodinou, a nedělal bych to nikdy nikomu jinému. To ať si tráví čas samozřejmě každý po svém. Ale o ty prodavačky nám opravdu jde. Osobně jsem mluvil opravdu ne se dvěma, třemi prodavačkami, ale prostě s celou řadou, v Brně je těch obchodních řetězců hodně, tak jsem si tu práci dal. A kromě takových těch klišé o tom, jak jsou přepláceni o svátcích – často mají místo toho akorát náhradní volno – tak až na jednotnější případy vždy možnost té regulace a toho, že jsou se svou rodinou. Skutečně to byly spíš pojedinčilé případy, že do té práce ta dotyčná osoba utíkala z osobních důvodů, které tady nechci rozebírat.

Takže já bych chtěl poprosit o podporu tohoto pozměňovacího návrhu, který ještě jednou pod tím číslem 2127 předkládám, a věřím, že tím ukončíme chaos a nebudou muset noviny psát: tento státní svátek bude zavřeno a v jiný státní svátek tentokrát bude otevřeno. Bude to jednotné. A uvidíte, že to přispěje ke klidu i ve vašich rodinách.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jiřímu Miholovi. Ještě než budeme pokračovat dvěma faktickými poznámkami pánu kolegů Davida Kasala a Ivana Adamce, konstatuji došlou omluvu. Předsedovi Poslanecké sněmovny se omlouvá Jiří Kobza mezi 10.45 a 12.30 z důvodu jednání ve volebním kraji.

Pan kolega David Kasal má slovo k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče.

Poslanec David Kasal: Děkuji, pane místopředsedo, za slovo. Vaším prostřednictvím bych se chtěl vyjádřit k panu Miholovi. Já bych jenom řekl úplně jednoduše, já si nemyslím, že to je o nějakých profesích. Když jste se bavil tedy v těch prodejnách, já vám zase řeknu, jak to je v jiných profesích, nejenom u lékařů, když jsem lékař. Jsou to řidiči a další. A jde o to, že když ten řidič má dvanáctku a je někde na cestě, tak si chce někde nakoupit. Takže to rozšiřovat o další svátky – nebo když ten lékař je v tom špitále, tak je tam 24 hodin a pak jde domů a o tom svátku by si chtěl nakoupit.

On už to není jeden den. Ony už jsou to dva dny, tři dny. A když máte dva svátky spojené, tak to vyjde i třeba tak, že najednou tři dny si nenakoupíte. Takže ono to není jenom o tomhle. Jsme trošku v modernější společnosti. Část společnosti požaduje služby dopravní, zdravotní a další. A zase tahle část společnosti, která to zajišťuje, se chce zase třeba i najít. Tak ono je potřeba vidět ten život v souvislostech.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Ivana Adamce a poté pana kolegy Jiřího Miholy. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Ivan Adamec: Ano děkuji, vážený pane předsedající. Já bych chtěl samozřejmě zareagovat na tu rozpravu, která tady probíhá. Tady se ukazuje, jak je občas nebezpečné přijít s dobrou myšlenkou a otevírat některé zákony. Tady ten návrh se vůbec netýká maloobchodu a my tady mluvíme právě většinou o tom maloobchodu. Je to o velkoobchodu, to je něco jiného. Ale to, jestli mají občané zmatek, které svátky ty obchody mají otevřeno a které ne, a že noviny to musí psát. Já říkám, aspoň mají noviny co konkrétního psát, když vidí dneska tu mediální scénu. Ale to je jenom odbočení.

Já vám řeknu jiný příklad, když už teda říkáme, jak se staráme o ty rodiny, aby trávily čas jinak, spolu. Tak ono to tak vůbec nefunguje. Já si vzpomínám, když jsme tento návrh zákona schválili, prošel legislativním procesem, tak byl státní svátek, na který se to vztahovalo. Nevím, jaký už to byl. A opravdu v Hradci Králové v Carrefouru, dneska už se to asi jmenuje jinak, tam bylo otevřené pouze multikino a bylo tam děsivě prázdnó. Vypadalo to, že ten zákon jako takový bude fungovat. No jo, ale teď jsem tam byl na státní svátek, omylem jsem si tam jel něco kupit, nevím, jsem si, že krámy jsou zavřené. Ale nebylo kde zaparkovat, protože ti lidé chodili do těch kaváren, do toho multikina a stejně trávili čas toho svátku prostě v tom obchodním domě. Tak si nedělejme iluze, že to k něčemu pomohlo.

A další věc. Já vám řeknu, komu to pomohlo, tento návrh zákona. Našim vietnamským obchodníkům. Protože ti mají všichni ty krámy do těch 200 metrů čtverečních. Dneska vlastně fungují na každé obci, na každém městě. A pokud je zavřený ten velkoobchod, ten velký krám, tak oni z toho samozřejmě mají profit. Mimochodem, nakupují ve velkém v těchto velkoobchodech. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Jiřího Miholy. Pan Kolega Luzar je pak na řadě. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji. Já jsem rád, že ta debata probíhá kultivovaně, ale prosím vás, nestrašme se. Pokud jste to dobré četli, tak právě víte, že ta regulace je o tom, že se nezavře všechno, nezhasne se, není to žádný blackout. Prostě právě ty malé obchody fungují, na nádraží si taky nakoupíte, na letišti a tak dále. Takže to není nějaký konec světa, jako že nikde nic nebude fungovat. Týká se to prostě obchodů nad 200 metrů čtverečních.

A co se týká toho náruku nad těmi Vietnamci, já se jich zastanu. Já jim děkuji, že tu práci je někdo ochoten dělat. Vždyť nikdo nebrání našim lidem, aby prodávali v těch obchodech. Budeme rádi, že aspoň Vietnamci jsou ochotni prodávat v těch malých obchodech, protože ne všude mají také hypermarkety a supermarkety.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. A jsou tady opět dvě faktické poznámky. Kolega Luzar ještě posečká. A to nejdříve Ivan Adamec a poté pan kolega Kasal. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, vážený pane předsedající. Tady se ukazuje, jak se to vždycky umí otočit, že?, když se to hodí, pane poslanče Miholo prostřednictvím pana předsedajícího. Já nemám nic proti vietnamským obchodníkům. Naopak, většina z nich jsou, třeba v našem městě, mí přátelé. Známe se, jsem rád, že tam fungují, jsem rád, že fungují na vesnicích. Protože Češi by to za těch podmínek dělat nechtěli. Já jsem jenom říkal, že tento zákon jim udělal profit navíc, protože nikdo jiný v té době prodávat nemůže. Dneska jsou ve všech těch krámech, je výjimka, když je tam někde Čech, třeba v těch potravinách nebo v zelenině. Takže prosím, interpretujme to takhle. Já nemám nic proti nim, ale říkám, že jim to tedy profit přineslo. Jestli to bylo zámřem, je to v pořádku.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec David Kasal s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec David Kasal: Děkuji za slovo. Já jsem nemluvil, pane poslanče Miholo prostřednictvím pana předsedajícího, o blackoutu. Já jsem hovořil o tom, že jestli budu po dvou nočních, tak určitě nebudu hledat malý obchůdek někde na nádraží, ale budu si chtít dojet do normálního obchodu, kde si vyberu to, co si budu chtít koupit. A tímhle omezujete jaksi část populace. Nic víc, nic míň.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Ještě faktická poznámka pana poslance Mariana Jurečky. Prosím pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Marian Jurečka: Já chápou ty doktory po dvou, po třech nočních, jak tady zaznávalo, a myslím si, že v Rakousku, Bavorsku, kde je takovýto zákaz uplatněn třeba i o nedělích, to asi dokážou zvládnout. A bavíme se tady o 14 státních svátcích v roce. Už dneska víme, že jsme schopni zvládnout i ty Vánoce, je to dva dny a dokážeme s tím žít. Já si myslím, že zákonodárce (s důrazem:) rozumný by v případě omezení otevřiací doby měl ten problém dělat optikou toho nejslabšího článku v řetězci. To znamená, jestliže my jako spotřebitelé máme možnost si nakoupit předem a ten jeden dva dny maximálně v případě Vánoc se předzásobit, tak jsem v pozici, že mám tu možnost na výběr. Ale ten nejslabší článek je ten, kdo tam za tou pokladnou nebo v tom obchodě musí v ten den sloužit a nemůže například ten státní svátek slavit se svými blízkými. A to je moje optika, jak se na to dívám, a proto si myslím, že jsme schopni jako rozumná společnost být solidární s těmi, kteří tam jsou, a zvládnout jeden či maximálně v případě Vánoc dva dny se předzásobit a dokázat těchto 14 dnů v roce vydržet s tímto zákazem. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jurečkovi také za dodržení času. Nyní faktická poznámka pana poslance Bláhy. (Reakce na poznámky v sále.) Uvidíme, jestli budou rádny přihlášení mít šanci. Máte slovo, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Bláha: Vážení kolegové, kolegyně, jak to dělají tedy v těch ostatních státech! Tam asi ti řidiči nejezdí, nejsou tam ti normální lidé, kteří jinak chodí nakupovat! Mě by to hrozně zajímalo. U nás se nestane, že by byly dva svátky po sobě, kdy by bylo zavřeno. Tak to máme zatím zavedeno. (Projevy nesouhlasu. Hlas: Vánoce.) Ne, nejsou dva po sobě, kdy je zavřeno. Vánoce, ano.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Prosím, hovoří jenom ti, kterým bylo uděleno slovo, nepokříkujme po sobě.

Poslanec Jiří Bláha: Ano, omlouvám se, Vánoce, ale ty byly vždycky. (Pobavení v sále.) Jiné dny v roce nejsou. Podívejte se, kdo jde pracovat z ostatních živnostníků, jestli je otevřeno nějaké holičství, kadeřnictví, manikúra a jiné soukromé firmy. Nikdo nemá otevřeno! A vy tady bojujete za to, ať mají ti pekaři, cukráři, prodavači atd. – ať jdou do té práce. Tak pro koho jsme ty svátky navrhovali? Jenom pro sebe? Tak otevřme úřady a dovolte těm lidem, aby šli ve svátek na úřad, aby si na to nemuseli brát volno a dovolenou, když chtějí něco vyřídit. Pojdme rokovat v Poslanecké sněmovně ve svátek, bude to výhoda přece, budeme mít na to dostatek času, nebudeme mít jiné zájmy, protože nás nikdo nebude rušit, nikdo nám nebude telefonovat. Proč to neuděláme? Navrhněme si práci ve svátek taky, jako to

navrhujeme těm druhým. Uvědomte si a zkuste si žít životy těch lidí. Oni mají volno třeba jenom v pondělí a celý týden jsou v práci. A přijde svátek a musí znovu do práce. Takových lidí je! A proč to vynucovat ve svátek? Z jakého důvodu?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času, pana poslanče, k faktické poznámce. Máme ještě jednu faktickou poznámku, a to pana poslance Lukáše Černohorského. Kolega Luzar stále čeká. Máte slovo k faktické poznámce, pane poslanče.

Poslanec Lukáš Černohorský: Děkuji. Tady asi o těch svátcích nelze jakoby – stěžejní je to pro ty lidi, u kterých si můžeme dovolit to, že ten den mají volno. Třeba moje maminka je ošetřovatelka cizokrajných zvířat a ona se nemůže sebrat a zmizet na dva dny. Ta zvířata by se vzájemně požrala nebo by pomřela. Totéž máme u lékařů. Já osobně oceňuji, že někdo tam je, kdyby se mi náhodou něco stalo. Totéž u hasičů, kteří jsou opravdu o Vánocích často potřeba kvůli hořícím stromečkům a podobně. Takže ty svátky jsou dělány pro ty lidi, u kterých si společnost může dovolit to, že oni po tu dobu to volno budou mít. Jsou opravdu profese, u kterých potřebujeme, aby měly nějakou pohotovost. Takže i někteří živnostníci drží pohotovost, kdyby vám třeba praskla voda o Vánocích a podobně, tak aby za vámi mohli dorazit a pomocí vám nějakým způsobem. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní tedy pan poslanec Luzar, připraví se kolega Stanislav Grošpič. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedající, dámy a páновé, dostal jsem se po smršti faktických poznámek k řečništi a vrátím možná tu věc zpátky k předkládanému návrhu, který tady je. Ale nejdřív mi dovolte, a zkuste se zamyslet, velkoobchod – velký obchod, definujte v rámci předkladatele. Protože co jiného udělal předkladatel tohoto návrhu? Vykostil původní návrh a ten původní návrh zavádějící svátky je vlastně bezzubý. Protože každému velkému obchodu nad 200 metrů stačí najít si jednoho podnikatele, s kterým sepíše smlouvu, že pro něj dodává zboží, a v ten moment ten zákon pro něj neplatí. Přijde kontrola – jak to, že máte otevřeno ve svátku? Předloží první smlouvu uzavřenou s Pepem Vosáhlou, že si od něho jako velkoobchod koupil nějaké zboží, nebo kupuje. V ten moment jakákoliv sankce je mimo a on čile bude prodávat maloobchodu. Jinými slovy, když to definujete, tak jak to předkladatelé napsali, tak jasné návrh na zrušení toho zákona, kterým by mohli předpokládat, že narazí, udělali vlastně jinými slovy ve svém materiálu. Protože oni to dokonce i přiznávají částečně v důvodové zprávě. Oni tam totiž píší, že zákon o živnostenském podnikání definuje velkoobchod jako činnosti spojené s nákupem a prodejem zboží za účelem jeho dalšího prodeje a k další podnikatelské činnosti. Tečka.

Zapomínají ale na to, že velkoobchod není určen pro prodej konečnému spotřebiteli. To je ta druhá definice, která ale je z toho vypuštěna. Kdyby ji tam dali, to znamená, že se to vztahuje na velkoobchody, kde není umožněn prodej konečnému spotřebiteli, potom by to bylo logické a všechny argumenty, která tady dávali, byly plně platné. Ale máte dneska takovýto velkoobchod, který neumožňuje takovýto prodej? Potažmo se vztahuje na něj ten původní zákon? Já ho osobně neznám. I ty obchody typu Makra, které vyžadují registrace podnikatelské, to možná leda tam že by se zpřísnila ta kontrola, ten by mohl ještě do tohoto spadat. Všechny ostatní dělají službu jak konečnému spotřebiteli, tak podnikateli. Popřípadě jestli dneska spadají do režimu tohoto zákona, tak by si akorát nařídily navíc jednoho podnikatele, který by u nich nakupoval, a v ten moment nemají problém s tímto návrhem, nebo s tím zákonem, a mohly by prodávat čile dále.

Považuji tedy ten návrh, který je předložen, jako snahu tento zákon vykostit, obejít a umožnit těm, co jsou nad 200 metrů, volný prodej bez jakýchkoli omezení. Protože není tady přesná definice velkoobchodu a v té definici, jak je určena v tomto zákoně a jak je určena z živnostenského zákona ve zkrácené verzi dle důvodové zprávy, prostě ten zákon přestane platit. To je jedna věc, na kterou chci tady upozornit všechny, kteří by i v tom vysvětlování, že velkoobchod není maloobchod – ano, není, ale také má své podmínky a v praktické realizaci by ten původní zákon, který měl umožnit lidem pracujícím ve službách mít svátky volné, byl prostě zbytečný.

Druhá věc, na kterou jsem upozorňoval již na projednávání hospodářského výboru, je, že otevřeme-li tento zákon, tak ta debata vznikne a bude. Jsem rád, že nejsem jediný, který přišel a do systému vložil návrh, aby se všechny svátky, které máme, staly svátky volnými. Čili budeme potom v rámci třetího čtení o tom rozhodovat a budou dva totožné návrhy. Já se k svému také přihlásím.

Ale znova upozorňuji na to, že ten návrh, který předkladatelé dali, je realizačně postaven na tom, že každý velký obchod nad 200 metrů, který by dnes byl zavřen a nechce být zavřen, udělá jedinou drobnou věc: Požádá svého kamaráda, požádá někoho, hele, uzavřeme spolu smlouvou, budeš si u mě jakože nakupovat velkoobchodně, dám ti i velkoobchodní slevu. A stačí mi jedna taková smlouva, a když přijde kontrola, podložím ji: A milý kontrolore, já dodávám velkoobchodně podnikatelům. Dle definice jsem velkoobchod, i když z 99,99 % jsem maloobchodem, přesto mám to jedno, není ta definice. Na shledanou, já splňuji podmínky a nemusím mít zavřeno. Dejte mě k soudu!

Čili předkladatelé nemysleli na praktickou realizaci a opravdu plánují pouze vykostit ten původní zákon. Ať se zkusí s tímto argumentem vyrovnat. Myslím, že z úsměvu předkladatele je mi jasné, že jsem trefil hřebíček na hlavičku. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji poslanci Luzarovi. Kolega Grospič ještě posečká, protože máme faktickou poznámkou poslance Mariana Jurečky. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Marian Jurečka: Já děkuji za vystoupení kolegy Leo Luzara. Dovolte mi, abych se na něj a na představitele, poslance za KSČM a za ČSSD obrátil

s žádostí, aby využili svého koaličního postavení tak, jako jsme viděli v případě návrhu zdanění církevních restitucí, kdy komunisté řekli, že je to pro ně nutná podmínka podpory této koalice. Tak pokud je pro ně téma, jak jsme teď slyšeli od poslance Luzara, uhájit to, co se v minulém volebním období podařilo prosadit, tak je prosím, aby tedy v rámci koaličních jednání předvedli svou sílu i u tohoto tématu, pokud opravdu principiálně stojí za těmi lidmi, kterých se to týká, tak aby to v rámci koaličních jednání zdvihli. A potom je to téma vyřešené, potom to bude jako u církevních restitucí, bude tady jasná většina, která tady návrh na toto rozmělnění nepodpoří. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan kolega Bohuslav Svoboda také s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji za slovo. Chtěl bych říct něco velmi stručného. To, co my tady v poslední době děláme a jaké zákony schvaluujeme, tak ten jejich princip je: Nechci, ale musím, chci, ale nesmím. To schvaluujeme. A byl bych velmi rád, kdybychom zůstávali pořád u toho: Chci něco, mohu to tedy dělat. Nechci něco, nebudu to dělat. To je vše.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní vystoupení poslance Stanislava Grospiče, zatím posledního přihlášeného do obecné rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, vážení kolegové a kolegyně, také bych chtěl přispět do diskuse k tomuto zákonu, a obzvlášť proto, protože vím, jak obtížně se tento zákon rodil a jaké množství zaměstnanců a veřejnosti na něj v podstatě čekalo.

Mnohokrát tady zaznělo, že v řadě zemí Evropské unie, ale i jinde ve světě je běžné daleko větší omezení prodejní doby nejen o svátcích, ale například v neděli a nijak to neohrožuje prosperitu těchto zemí, nijak to neohrožuje životní úroveň jejich občanů. Berou to za samozřejmost, protože pokud oni mají třeba z jiných profesí právo čerpat volno ve dny určené jako volno nebo svátek, pracovní volno nebo svátek, tak proč by jej také neměli mít zaměstnanci obchodu, především supermarketů, ale i zmíněného velkoobchodu? Problém spočívá v tom, a ty námitky tady často zaznívají, že jsou samozřejmě jiné profese a jiná povolání, která vyžadují nepřetržitý provoz a musí být vykonávána i v dobách, kdy ostatní čerpají jim zákonem stanovené volno.

Možná ten problém spočívá ale i v jiné oblasti. A možná si i vy vzpomenete na to, jak úporně vedly odbory, a já bych vlastně tady měl ohlásit střet zájmů, protože jsem předsedou jednoho odborového sdružení Čech, Moravy a Slezska, kdy bojovaly za to, aby se zvedaly a narovnávaly mzdy v supermarketech a v obchodních řetězcích a aby se tam také dodržovala pracovní doba. Aby se dodržovala zcela prozaická ustanovení například o tom, že zaměstnanec musí minimálně 14 dní dopředu znát rozvrh své

pracovní doby, aby nedocházelo k tomu, že to zná týden, pět dní, tři dny předem a ještě v průběhu toho dne se mu to mění, protože vypadne brigádník, vypadne někdo jiný a on vlastně je vystaven tlaku, nepřijde-li, vznese-li nějakou námitku, že nemůže, protože už počítal s tím volnem, tak mu zaměstnavatel řekne: Příště nemusíš přijít. Ono propagované zvýšení mezd například v některých supermarketech, a konkrétně bych mohl mluvit o některých řetězcích, obchody provozovny Kaufland, například i ze svého města, odkud pocházím, z Mladé Boleslavi, ve svých důsledcích vedlo k tomu, že se rapidně zvýšil počet zaměstnanců, protože jim bylo řečeno: Pokud jste si tedy vyjednali tyto mzdy a my vám je dáváme, tak musíte obsáhnout za tu mzdu mnohem větší časový úsek a dobu.

A určitě, ale to není námet pro Poslaneckou sněmovnu, ale třeba pro inspektorát bezpečnosti práce a pro úřady práce, nakolik je vlastně využívána ta klasická osmihodinová pracovní doba a nakolik jsou ti lidé nuteni dělat jiné práce, než na které byli najmuti, například prodavači musí rovnat zboží do regálu a musí dělat úklid, a nakolik to musí dělat v jiném rozsahu než v tom osmihodinovém, a povětšinou tedy i v dělených směnách. Takže to je velký problém supermarketů. V České republice je jich téměř přes 740, z toho tuším něco přes 50, 60 se to bude blížit velkoobchodům, a v nich je celkem zaměstnáno přes 835 tisíc zaměstnanců. Samozřejmě ne na všechny toto dopadne, protože jsou i obchody s menší plochou než 200 m² a tam ten režim je trošičku jiný. Ale myslím si, že zaměstnavatelé nebo provozovatelé těch menších obchodů, pokud to není přímo rodinný podnik, to řeší trochu jinak. A je to třeba i pro ty zaměstnance určitý moment, řešitelný problém, dohodnout se a získat určité volno.

Hovořím tady o tom proto, že jsme původně měli představu, že třeba by se to mohlo týkat prodejen o 100 m², ale pokud tady leží na stole návrh, který říká, že by se tato pracovní doba nebo tato výjmka měla týkat pouze maloobchodů a nikoliv velkoobchodů, tak prosím vás, ty velké excesy, ten velký nápor na zaměstnance, ten se děje primárně také v těch velkoobchodech, kde povětšinou mají také ti zaměstnanci pramale zastání, protože ti z vás, kteří trošku znají tu problematiku, tak velice dobře vědí, jak je těžké, aby tam působily například odborové organizace a prováděl se dohled nad dodržováním pracovní doby a působila tam inspekce bezpečnosti práce.

Myslím si, že tento zákon má místo v právním rádu České republiky, že by klidně mohl být rozšířen na ostatní svátky, že by klidně v nějaké, třeba alespoň omezené podobě mohl být vztázen i na neděle. Ale v této fázi prosím za to, abychom se nepřikláněli k předložené novely. Výrazně zhorší sociální postavení zaměstnanců. Já tady z toho důvodu navrhoji zamítnutí předloženého návrhu zákona. A do té doby, než dojdeme k třetímu čtení, než se přeruší třeba i to dnešní druhé čtení, dávám tento procedurální návrh. A nechť se sejdou dvě koaliční strany a rokují o tom, zda se dohodnou na nějaké shodě a na nějakém kompromisu, a ten větší z koalice ustoupí tomu menšímu.

Ale za Komunistickou stranu Čech a Moravy říkám, že my to zásadně nepodpoříme, máme jiné představy. Uvědomujeme si, jak těžká práce je v obchodních řetězcích včetně velkoobchodů. A znova opakují, dáváme návrh na zamítnutí předložené novely.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Stanislavu Grospičovi. Ten byl poslední přihlášený do obecné rozpravy řádně, ale mám k tomu dvě další faktické poznámky, paní kolegyně Gajdůškové a pana poslance Beitla, takže dám slovo k faktickým poznámkám. Paní poslankyně Alena Gajdůšková. Prosím, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji, vážený pane předsedající. Ctěná Sněmovno, vážená vládo, jenom velmi rychle. Pan poslanec Svoboda tady hovořil o tom, kdo může, či nemůže, kdo chce, či nechce. Zaměstnanci tuto volbu nemají. Prostě pokud běží provoz, tak oni musí přijít. Nikdo se jich neptá. A sociální demokraté vždycky stáli na straně zaměstnanců. Proto také jsme byli předkladatelé toho zákona, o kterém se dnes bavíme a který by se měl novelizovat ve smyslu, jak o tom tady předkladatelé mluvili. Ale jak upozornil pan poslanec Luzar, v podstatě novela vykoušuje tento návrh zákona. A bude obtížné, aby zaměstnanci skutečně to volno těch sedm dnů v roce měli. A věřte tomu, že když s nimi hovoříte, řeknou vám, že alespoň těch sedm dnů v roce, kdy vědí, že budou moct být se svými dětmi, se svými rodinami, jsou pro ně velmi cenné, cennější než ten případný příplatek. A jak o tom mluvil pan poslanec Bláha, netýká se to jenom těch konkrétních zaměstnanců, kteří v těch obchodech musí být, ale týká se to všech navazujících firem, tedy spousty a spousty dalších lidí. Já si myslím, že bychom jim to volno, ten luxus být se svou rodinou, měli přát. A já se přimlouvám za to, abychom zůstali při původním znění zákona o státních svátcích. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Gajdůškové za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Petra Beitla a poté pana poslance Stanislava Grospiče, který jistě doplní svůj procedurální návrh. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Petr Bejtla: Děkuji. Vážené dámy, vážení pánové, já bych chtěl zareagovat prostřednictvím pana předsedajícího na kolegu Grospiče, který tady uvedl řadu argumentů, proč by tento návrh neměl projít. Ale musím ho upozornit, že všechny tyto argumenty, které uvedl, jsou ošetřeny zákoníkem práce. A pokud má pocit, že ten zákoník práce není někde dodržován, tak určitě existují nástroje, lze na to upozornit a dodržování si vynutit.

A ještě bych tady chtěl taky na základě své profese, kterou jsem dělal řadu let, upozornit na to, že o svátcích nepracují jenom hasiči a lékaři, ale – (Bavíci se skupina poslanců před lavicemi, hluk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, já vás přeruším, přestože jste ve faktické poznámce, a požádám sněmovnu o klid! Kolega se přihlásil k faktické poznámce, má na to jenom dvě minuty, ale není ho slyšet. Děkuji. Můžete pokračovat.

Poslanec Petr Beitl: Ale pracují také všichni ve službách, a především v těch službách, které jsou určeny pro to, aby lidé, kteří mají volno, mohli lépe užívat svůj volný čas, ať už jsou to různá zábavní centra, ale především restaurace, hospody, hotely. A tohle jsou části toho systému, které potřebují mít zachovaný ten support, to zásobování, materiální i servisní, tak abychom si my všichni, abych byl úplně konkrétní, mohli ty svátky skutečně užít. A já mám pocit, že tenhle návrh zákona tomu jde naproti, aby to zásobování mohlo být dodrženo, aby ty restaurace mohly skutečně nabízet v plném rozsahu své služby. A pokud to zakážeme, tak jdeme svým způsobem sami proti sobě. A to, o čem tady mluvíte, že ti lidé mají právo si ty svátky užít, tak v tomto případě si je nemají právo užít, protože ty služby, které oni očekávají, nebudou naplněny. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Beitolovi za dodržení času k faktické poznámce, přestože jsem ho přerušil při jeho vystoupení. Nyní faktická poznámka pana poslance Stanislava Grospiče a poté kolegy Jiřího Bláhy. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Já se velice omlouvám, protože když jsem navrhoval to procedurální přerušení projednávání tohoto bodu, tak jsem neřekl dokdy. Navrhoval bych ho do příští schůze Poslanecké sněmovny, aby se vytvořil prostor mezi oběma stranami, které tvoří vládu České republiky, aby se dohodly na přístupech k tomuto zákonu. A věřím, že najdou řešení, které bude ke spokojenosti zaměstnanců v maloobchodě i velkoobchodě.

Jinak replikují prostřednictvím vašim, pane předsedající, na svého předčešníka. Samozřejmě že existuje zákoník práce a spousta dalších institutů. Problém je, že v obchodních řetězcích a v supermarketech pomalu fungují např. odborové organizace a máloko do si z těch zaměstnanců odváží stězovat, protože si prostě vyhodnotí tu situaci tak, že je rád, že má tuto práci, a je si vědom toho, že se ho prostě ten zaměstnavatel dříve či později zbaví.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. To přerušení bude v rámci otevřené rozpravy, protože to je asi podstatné, aby ta rozprava podrobná neskončila, protože obecnou rozpravu hodlám ukončit, jestli tomu tak mám rozumět. Čili bychom to případně přerušovali v rámci otevřené podrobné rozpravy, pokud projde, abychom si rozuměli, aby i zpravidla věděla, museli jsme se poradit, jak s tím naložit.

Nyní tedy pan kolega Bláha s faktickou poznámkou, poté kolega Mihola s faktickou poznámkou. Jsme pořád v obecné rozpravě, takže procedurální návrh je směřován po obecné rozpravě, abychom o něm rozhodli. Nyní kolega Bláha s faktickou poznámkou.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, kolegové, já bych chtěl jenom zareagovat na zákoník práce, který tady zazněl. Otázka zákoníku práce. Zeptejte se všech, kteří dneska pracují v nemocnicích, jak je dodržován zákoník práce, kolik mají lékaři

odpracováno hodin, jak se to vykazuje. A to samé je v obchodech a v jiných organizacích, kde je nedostatek pracovních sil. Obejít zákoník práce je v České republice normální záležitost a všichni to dělají. My o tom všichni víme, mlčíme a máváme. To je jedna záležitost.

A druhá záležitost, která tady zazněla. Pořád mluvíte o tom, že se může někdo svobodně rozhodnout. Nemůže se svobodně rozhodnout. Jestliže dodáváte do velkoobchodu, tak prostě jestliže nedodáte ve svátek, tak jste skončil, protože prostě pekařů, cukrářů, ale i jiných čeká ve frontě řada. Takže máte smůlu. Nedodáte-li, nenaženete-li lidi do práce, aby šli vyrobit to pečivo, tak jste skončil. Ale to samé je v okamžiku, kdy si sjednáváte smlouvu, prodloužení smlouvy v tzv. obchodních domech. Já to teď zažívám, bylo mi odpovězeno, prostě vaše připomínky a vaše nároky na změnu pracovní doby... Já jsem zavřel všechny svoje pobočky kromě těch, kde musím mít otevřené, a chtěl jsem při změně smlouvy změnit i to, že nebudu mít ve svátek otevřeno. Prostě nemůžu. V ten okamžik by mi bylo napsáno: Vyklidíte svoji jednotku. V té jednotce mám nainvestováno 10 milionů. Tak přemýšlejte o tom, co pro mě bude asi výhodnější, jestli zrušit, nebo jestli pokračovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan kolega Mihola s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jiří Mihola: Já jenom krátká reakce na pana kolegu Beitla. My bychom si to mohli říct mezi sebou, je to můj kolega soused, ale abyste to slyšeli taky a nedělali jsme nějaké tajnosti. Když mluvíme o tom supportu atd., tak já bych si položil stejnou otázku jako před chvílí tady kolega Bláha, jak to dělají v tom zahraničí. Pokud netušíme, tak se tam rozjedme, nějak to určitě dělají a zvládají a nehroutí se z toho. A nějakou dobu už ten zákon běží. Sice jenom pro vybrané svátky, ale já myslím, že bychom tady jinak měli frontu restauratérů, kdyby ten problém zásadně nějak vyvstával. Podle mě nevyvstává.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. To bylo poslední vystoupení v obecné rozpravě. Jinou přihlášku nemám. Ptám se, jestli se někdo hlásí z místa. Nikoho nevidím. Obecnou rozpravu končím.

Ptám se na závěrečná slova zástupce navrhovatelů. Pan Patrik Nacher – ano, má zájem o závěrečné slovo. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Dámy a páновé, dobrý den. Nehlásil jsem se k těm faktickým, abychom to neprodlužovali a posunuli se dál. Ale aby tady něco nezůstalo ve vzduchu, tak musím na některé věci reagovat.

Pan poslanec Mihola tady nadnesl nějaký argument, nebo vyvracel argument, který tady vůbec nezazněl. Ekonomický aspekt. Ani já, ani nikdo z předkladatelů tady neargumentoval ekonomickým aspektem, že by se nastartoval ekonomický růst. Takže vy jste vyvrátil něco, o čem tady nikdo nemluvil. Neustále od začátku mluvíme

o svobodě rozhodnutí, o svobodě volby – kdybyste mě, pane kolego, poslouchal, prostřednictvím pana předsedajícího.

Pokud jde o expertizy na metry čtvereční, tak ty si nechte udělat vy, když navrhujete 200 metrů. Tak navrhnete 300 metrů, 400 metrů. A samozřejmě ten, kdo bude mít 401, tak bude diskriminovaný. Proč má mít ten, kdo má 400 otevřeno, a ten, kdo má 401, zavřeno? Proč mají mít třeba otevřeno restaurace, kavárny? Tam také pracují lidé. Nebo jak bylo řečeno multikina. Dokonce to je někde rozděleno, že vlezete do jednoho velkého obchodní centra a některé mají zavřeno a některé mají otevřeno. Posilovny. Fitness. Tam taky někdo musí přece být. A kdo to určí? Tak přestaňte chodit o víkendech, o nedělích, o svátcích do restaurací. Určitě tam jako poslanci chodíte rádi. Takže jestli chcete argumentovat metry čtverečními, tak sem něco přineste, ale nenuťte nás překladatele, kteří s tímhle tím ideologickým přístupem nesouhlasíme.

A teď zcela zásadní argument, a víte, že já hodně lám na konzistentnosti postojů, já se tady vždycky rozčiluju, když už někomu dojdou argumenty, tak začne argumentovat, jak to je v zahraničí, jak to funguje v zahraničí. Tak pane kolego, já vám teď nabídnou argument, který bude zdánlivě proti mně, ale zdánlivě, protože já tím neargumentuji, takže já si to pak odůvodním. Takže jestli vy jako KDU-ČSL říkáte, že všude na západě je tedy takhle zavřeno, tak v tom případě, až se bude probírat manželství stejnopohlavních páru, kde na západ od našich hranic to je, tak vy budete pro. Chápu to tedy správně? Rozumím tomu správně takhle? (Potlesk poslanců Pirátů.) Říkám, zdánlivě proti sobě, protože já s tím nesouhlasím, ale já tímhle argumentem tady nikdy nemávám. To znamená, že prostě pojďme argumentovat, a ne to, co funguje někde v jiných zemích Evropské unie.

Pokud jde o kolegu Luzara – vykostit. No my jsme to vykostit nechtěli. To je jednoduchý argument, proč ne. Teď ho tady nevidím, pana kolegu. No protože kdybychom to chtěli, tak navrhujeme ten zákon normálně zrušit. Nemuseli bychom tady dávat návrh, který z toho vymezí, a víme, jenom ty velkoobchody. A ty velkoobchody vycházejí jasně z definice živnostenského zákona. A tam je to jasné definováno, že tam nakupuje jiný podnikatel za účelem dalšího prodeje. To, že to v důvodové zprávě není přesně, že tam není precizně přepsaný ten text z toho zákona, neznamená, že velkoobchod najednou není velkoobchodem. Velkoobchod je prostě definován zákonem a takhle i do budoucna bude i nadále velkoobchodem, ne že bude velkým obchodem. Takže tady prosím pěkně, já jsem se usmíval spíš, že jsem nevěřil svým uším, nikoli že jste odhalil jádro pudla.

A u těch ostatních věcí, tam mám pocit, že už se točíme v kruhu. Zájmy zaměstnance... Dokonce jsme se dostali na zákoník práce, že se nedodržuje. Nevím, jak souvisí nedodržování zákoníku práce s novelou zákona o prodejní době. Tak jestli někdo o něčem víte, tak dejte podnět. Někdo tady říkal, že nefungují někde tak, jak mají, odbory. Na to už opravdu reagovat neumím.

Já jsem dostal dokonce i některé reakce od lidí. A tady z toho my musíme vycházet. My nechceme lajnout, jak mají ti lidé žít. Prostě ti lidé nejsou zaškatulkováni. Ano, někdo je s rodinou. A pak máte dneska moderní, žijí tady lidé do 30 let singl. Nebo naopak lidé, kteří jsou v seniorském věku, kteří třeba, a to mi tam

psala nějaká paní, nechtějí být sami, tak jsou radši někde, kde jsou mezi lidmi, v obchodě. To prostě nemůžete zaškatulkovat – všichni chtějí a my jim to tedy naplánujeme.

Ale hlavně bych tady znova podtrhl, my nikomu neříkáme, že musí. My jenom říkáme, že může. A my nechceme, aby se tady zakazovalo úplně bezmyšlenkovitě, tihle musí mít zavřeno, těmto to tedy jakoby povolíme otevřít, ale když se nějak vyspíme, tak tam tedy zařadíme i kavárny i fitka i multikina, rozšíříme to tedy na 100 metrů čtverečních, na 300 metrů čtverečních. To přece musíte cítit, že to je takové sociální inženýrství. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuju za závěrečné slovo panu zástupci navrhovatelů. Ptám se paní zpravodajky, jestli má zájem o závěrečné slovo. Není tomu tak. Máme před sebou ale před otevřením podrobné rozpravy, kde jsou přihlášeni tři kolegové, hlasování o přerušení projednávání do příští schůze, jak navrhl pan poslanec Stanislav Grošpič. Nechám o tom hlasovat. Všechny vás nejdřív odhlaším. Zagonguji, protože když jsem požádal o klid, také jsem požádal, aby se debaty vedly v předsáli, takže dám všem šanci, aby se mohli dostavit na hlasování.

O návrhu na přerušení v otevřené podrobné rozpravě budeme hlasovat v hlasování číslo 122, které za okamžik zahájím. Opakuji, že jednáme o procedurálním návrhu na přerušení tohoto bodu v otevřené podrobné rozpravě po skončení rozpravy obecně do příští schůze Poslanecké sněmovny.

Zahájil jsem hlasování číslo 122 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 122 z přítomných 146 pro 49, proti 79. Návrh nebyl přijat.

Budeme tedy pokračovat, a to rozpravou podrobnou, kterou zahajuji. Připomínám, že pozměňovací návrhy a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musejí být vždy odůvodněny. Během podrobné rozpravy tedy lze předložit návrhy pozměňovací, případně jiné návrhy, a pokud písemný návrh neobsahuje odůvodnění, musí ho odůvodnit poslanec v podrobné rozpravě.

Ještě než dám paní poslankyni Langšádlové jako první přihlášené do rozpravy slovo, konstatuji omluvu ministra dopravy od 11.15 do 14.30 z pracovních důvodů. Počkám, až se sněmovna uklidní. A paní Helena Langšádlová je první přihlášená do rozpravy. Máte slovo.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěla bych se přihlásit k pozměňovacímu návrhu kolegy Kalouska, který je evidován pod číslem 1288. Předmětem tohoto návrhu je vlastně zrušení původního zákona, který je touto novelou navržen k úpravě. Odůvodněním je to, že zákon o prodejně době v maloobchodě a velkoobchodě nesystémově a neodůvodněně zakázal prodej ve vybraných prodejnách maloobchodu a velkoobchodu o nahodile určených státních svátcích. Tento zákon je v českém právním rádu zcela nadbytečný, neboť reálně neřeší žádnou palčivou, společenskou či ekonomickou otázku. Zákon

naopak vytváří nerovnost mezi různými skupinami podnikatelů i zaměstnanců, přičemž tato nerovnost nemá žádné racionální jádro.

Nejčastějším argumentem pro zachování zákazu prodeje o vybraných svátcích bývá přesvědčení, že zaměstnanci mají svátky trávit doma s rodinou. S tím lze souhlasit. Avšak praxe ukazuje, že mnoho zaměstnavatelů využívá tohoto zákazu například k různým inventurám, takže zaměstnanci i přes zákaz prodeje musí státní svátek trávit často v zaměstnání. Dále existuje značný počet zaměstnanců, například studenti či bezdětní, kteří sami chtějí o státních svátcích pracovat. Nemá být úlohou zákonodárce takto nesystémově způsobem podle našeho názoru úplně zbytečný zasahovat do osobních životů. Proto se navrhoje tento zbytečný zákon zrušit. Regulace je opravdu zbytečná, jak bylo řečeno, nemá vliv na postavení zaměstnanců, kteří velmi často stejně musí do práce, je zmatečná v tom původním znění i v té nově navrhované úpravě.

Ještě bych chtěla zmínit, že mnohé řetězce, a viděli jsme to o letošních vánočních svátcích, zavírají své provozovny ještě nad rámec stávající právní úpravy. A dále jsem přesvědčena, že rozhodující je chování nás zákazníků. Sama nechodím nakupovat ani v neděli, ani o státních svátcích. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Heleně Langšádllové. Nyní pan poslanec Jiří Mihola v podrobné rozpravě. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jiří Mihola: Vážené kolegyně, vážení kolegové, já věřím, že jsem v obecné rozpravě svůj pozměňovací návrh podrobně odůvodnil, takže už se jen přihlašuji k pozměňovacímu návrhu, který je v systému vložen pod číslem 2127. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jiřímu Miholovi. Nyní pan poslanec Leo Luzar.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedající, dámy a páновé, dovolte mi dva pozměňovací návrhy. Jeden standardně podaný pod číslem 1575, v systému i odůvodněný, a druhý pozměňovací návrh, který si dovolím nyní přednést na mikrofon a odůvodnit.

Pozměňovací návrh zní: Zákon č. 223/2016 Sb., o prodejně době v maloobchodě a velkoobchodě, se mění takto: za slova velkoobchodě nebo velkoobchodu se doplňuje, v uvozovkách, citace: ve kterém probíhá prodej konečnému spotřebiteli. Konec citace, uvozovek.

Odůvodnění. Toto doplnění, které navrhoji, jasně specifikuje slovo velkoobchod nerovná se velký obchod a umožňuje dle předkladatelů této změny právě těm, kteří jsou jako velkoobchody pouze fungující jako zásobovací a mezičlánek mezi drobným podnikatelem a výrobcem, aby i v těchto svátečních dnech mohli provozovat svoji

činnost. Jinými slovy, pouze upřesňuji slovo velkoobchod a umožňuji v intencích předkladatelů fungování těch, kteří zásobují malé podniky, ale zase naopak umožňuji v intencích původního zákona zachovat zavírací dobu pro velké obchody. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Leo Luzarovi. To byl poslední přihlášený do podrobné rozpravy. Ptám se, kdo dál do podrobné rozpravy. Nikoho nevidím, podrobnou rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova. Není zájem. Není zájem ani od navrhovatele, ani od zpravodajky. V tom případě mohu konstatovat, že ve druhém čtení byl podán návrh na zamítnutí zákona, který se projednává až na začátku třetího čtení, a nebyl podán žádný jiný návrh, o kterém bychom mohli hlasovat ve druhém čtení. To znamená, že mohu druhé čtení bodu číslo 22 ukončit.

Budeme pokračovat bodem číslo

23.

Návrh poslanců Jany Mračkové Vildumetzové, Ivo Vondráka, Heleny Válkové, Milana Poura, Petra Sadovského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 273/- druhé čtení

Paní kolegyně poslankyně Jana Mračková Vildumetzová je už u stolku zpravodajů. Pan zpravodaj Ivan Bartoš také zaujal své místo. A já požádám paní kolegyni poslankyni Janu Mračkovou Vildumetzovou o úvodní slovo pro druhé čtení. Máte slovo.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené poslankyně, vážení poslanci, jsme ve druhém čtení projednávání zákona o obcích, zákona o krajích a zákona o hlavním městě Praze, který řeší kumulaci odměn. Tento návrh spočívá v tom, že pokud poslanec, senátor nebo člen vlády bude zároveň uvolněným zastupitelem, to znamená starostou, hejtmanem nebo náměstkem, tak za tu uvolněnou funkci zastupitele bude pobírat pouze 0,4násobek.

Tento sněmovní tisk byl přiřazen garančnímu výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, který doporučil tento sněmovní tisk Poslanecké sněmovně schválit v předloženém znění. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zástupkyni navrhovatelů a konstatuji, že jsme v prvném čtení příkázali tento tisk k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako výboru garančnímu. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 273/2.

Ted' požádám zpravodaje výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj pana poslance Ivana Bartoše, aby nás informoval o jednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Ivan Bartoš: Dobrý den, dámy a pánové, pane předsedající, zástupci vlády, jak už zde bylo řečeno mou předčeřnicí paní Mračkovou Vildumetzovou, výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj se zabýval tímto tiskem na své 14. schůzi. Byly zde i předneseny pozměňovací návrhy, které ovšem výbor neschválil. Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj tedy na své 14. schůzi přijal usnesení, kterým doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky sněmovní tisk 273 projednat a schválit v předloženém znění. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a otevím obecnou rozpravu, kde máme zatím tři přihlášky, a to pana poslance Pavla Jelínka... Omlouvám se. S přednostním právem pan předseda klubu ODS. Ještě, pane předsedo, než vám dám slovo, já jsem totiž chtěl konstatovat, že byl přihlášen s faktickou poznámkou pan poslanec Ondřej Benešik, ale tu nemí možné udělit, faktickou poznámkou, až po zahájení rozpravy a k vystoupení v rozpravě. Pane předsedo, máte slovo s přednostním právem.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Ted' nevím, jestli to bude jménem klubu, ale sám za sebe chci říct, že ten návrh je pokrytecký a má minimálně dvě zásadní chyby, které se podle mě odstranit nedají. První je, že ten návrh je bezesporu retroaktivní, protože zasahuje do stávajících funkčních období rádně zvolených zastupitelů ať už na úrovni měst a obcí, anebo na úrovni krajů a mění pravidla hry pro již zvolené zastupitele. Takže já v podrobné rozpravě načtu minimálně změnu účinnosti, pokud si prohlašuje většina, že ten návrh chce, aby to bylo účinné pro příští funkční období anebo pro stávající.

Když se podíváme na kraje, tak jsme za polovinou funkčního období krajů. Volby budou za chvíliku. Ten běh voleb je neúprosný. Někdy v říjnu roku 2020 budou krajské volby, a pokud si taková pravidla schválíte, tak by měla platit až pro nově zvolené zastupitele a každý například z členů zákonného sboru, ať už Sněmovny, nebo Senátu, by s tím počítal, než by přijal kandidaturu. To mi připadá správné, logické. U komunálních voleb je samozřejmě ten odklad delší, protože jsme pár měsíců po komunálních volbách. Mnoho z mých kolegů úspěšně vedlo kandidátní listiny, vyhráli volby, sestavili většinové koalice a byli zvoleni.

Proč ten návrh pokládám za nesystémový? Já si myslím, že k tomu můžeme přistupovat pouze dvěma způsoby. Oba dva jsou legitimní a oba dva jsou používané i v zahraničí. První je, že necháme stávající stav a rozhodují pouze voliči, kteří velmi dobře vědí, že když někdo kandiduje, buď starosta do Sněmovny či Senátu, nebo naopak senátor či poslanec do zastupitelstva města nebo obcí, moc dobře vědí o jeho již existující funkci. A druhý model, který je také legitimní, který je systémový, že zákonem zakážeme kumulaci těchto funkcí. To je podle mě taky legitimní. A jsou země, kde to platí. To znamená, to se stalo bývalému senátorovi za hnutí ANO,

například, že když starosta je zvolen poslancem či senátorem, automaticky mu zaniká funkce, protože kandidovat může každý, kam chce, a naopak. To je ale technická debata a je to legitimní návrh a je to k politické diskusi. A ta diskuse není černobílá, obě řešení mají své plusy a obě řešení mají své minusy.

Omlouvám se, že mluvím víc o starostech nebo hejtmanech. Myslím, že paní předkladatelka mě pochopí. Těch starostů je mnohem víc než hejtmanů, kterých je pouze třináct plus primátor hlavního města, ale ten má volební cyklus stejně jako starostové měst a obcí.

A proč ten návrh pokládám za pokrytecký? Já si pamatuji na volební kampaně, minule, např. do Sněmovny, kdy vládní hnutí ANO říkalo: My bojujeme proti kumulaci funkcí, a pokud budou zvoleni naši hejtmani, oni si vyberou. Je to jejich názor. Já bych je k tomu nenutil. Mně vyhovuje stávající stav a říkám, rozhoduje volič, který o tom ví. Potom z různých důvodů, možná dobrých, možná horších, to nechci hodnotit, se minimálně tři hejtmani rozhodli, že zůstanou v Poslanecké sněmovně. Opět, já to nekritizuju, protože to je plně v souladu se zákonem a řekl bych, že to je v souladu s vůlí voličů. Nevidím v tom žádný problém. A jak z toho ven, když jsme říkali, že ta kumulace nebude, a teď ji reálně máme? Byla tady čestná výjimka, paní kolegyně Jermanová byla zvolena a složila mandát a venuje se práci na hejtmanství. Nechci hodnotit, který přístup je lepší, nebo horší. A podle mě hnutí ANO, paní předkladatelka a někteří další hledají alibi, jak by mohli vysvětlit, že ten svůj slib, který dali dobrovolně, ke kterému je netlačila konkurence, minimálně ne občanství demokraté, možná že jiné politické síly, jiné politické strany je k tomu vyzývaly, tak jak z toho ven. Tak přijdu s nápadem, kde říkají: Jsem proti kumulaci odměn. Ne proti kumulaci funkcí. A směruje to na tu závist. Aby měli aspoň míň peněz, když už si je ti voliči vybrali v obou volbách. Přestavte si, jsou tak dobrí, že byli minimálně dvakrát zvoleni a získali tu důvěru voličů dvakrát. Někteří i trifrákt, protože někteří jsou i zastupitelé kraje. A myslím, že jenom chvíliku trval stav, že jsme měli v české politice politika, který byl uvolněn na obci, na kraji i v zákonodárném sboru, ale to už v této chvíli neplatí.

Proto si myslím, že ten návrh si zaslouží zamítнуть. A pokud chceme zabránit kumulaci funkcí, o tom se bavme, tak tomu zabraňme zákonem. Já sám říkám, že nevím, jak bych hlasoval. Určitě bych podrobně poslouchal argumenty pro a proti, protože na jedné straně je ten argument, který slýcháme: Starosta, hejtman je v Praze, může se potkat s ministry, vyjednat dobré věci pro svůj kraj, pro svou obec. Nijak to nezpochybňuji. Tento argument je bezesporu pravdivý. Na druhé straně je argument, že ve Sněmovně či v Senátu děláte celostátní politiku. Měli byste řešit celostátní zájmy a mnohdy legitimně se celostátní zájmy míjejí se zájmy obce či kraje. Je to naprostě legitimní, vůbec nezáleží na politické příslušnosti, abychom si rozuměli, že tu debatu nevedu z pozice koalice versus opozice, resp. v mém případě opozice vůči koalicí. Myslím, že i tento názor je pravdivý. Takže máme dobré důvody pro to, aby to bylo. A máme dobré důvody pro to, aby to nebylo. A zákonodárný sbor by měl rozhodnout, zda převáží ty první a necháme stávající model, nebo převáží pohled, který je v několika západních zemích, že ten druhý pohled je důležitější než ten první, a zakážeme to zákonem. Opět bychom to museli udělat od nového funkčního období,

ať už na úrovni krajů, nebo obcí, aby ti lidé, kteří kandidují, věděli, do čeho jdou a jaká jsou pravidla hry, a měli jistotu, že během jejich mandátu se nic nezmění.

Vzpomínám si na nešťastný návrh, myslím že z dílny sociálních demokratů, v té době jsem působil v komunální politice, kdy uprostřed volebního období zákonodarci rozhodli většinou, že členem rady města nemůže být ředitel příspěvkové organizace, kterou zřizuje to město. Mnozí k tomu přistoupili, řekl bych, švejkovským způsobem, my v Opavě taky. Abychom naplnili literu zákona, než rozhodne Ústavní soud – pak se k tomu dostanu, jak rozhodl Ústavní soud – tak jsme to podle zákona předložili zastupitelstvu, návrh na odvolání těch radních. Já jsem je prosil, aby neodstupovali. A v zastupitelstvu byl jeden hlas pro odvolání. To znamená, tento pohled sdílela i naše tehdejší opozice. Následně Ústavní soud tento zákon zrušil s argumentem, že mění pravidla hry uprostřed volebního období. A tento návrh dělá to samé.

Tak pokud chceme zakázat souběh funkcí, udělejme to zákonem, nesahejme na odměny. Navíc bude docházet k absurdní situaci, pokud by zákon prošel v této verzi, že uvolněný starosta, který je současně poslanec či senátor, bude mít ze zákona nižší plat než neuvolněný starosta či hejtman nebo místostarosta. To je přece absurdní.

Já vím, že může být protiargument, že zastupitelstvo může snížit odměnu neuvolněnému starostovi či místostarostovi. Ale proč by to dělali, když už jednou rozhodli? Už se jednou sešli, rozhodli, zda ten člověk je uvolněný, nebo není uvolněný. A v případě neuvolnění rozhodli o výši odměny, kdy zákon opravdu stanovuje pouze horní hranici a není to taxativně jako v případě uvolněných. To jsou podle mě pádné důvody pro to, abychom ten zákon neschválili. A pokud se chceme bavit vážně o zamezení kumulací funkcí, my jsme na tu politickou debatu připraveni s tím, že dopředu neříkáme, že budeme pro, nebo proti. Protože říkám, ty argumenty se musí zvážit z obou stran. Ale co je jisté, že když změníme pravidla hry, že to musí být od nového volebního období.

Vzpomeňme si, když se vrátim na půdu Poslanecké sněmovny, když naší předchůdci v roce 2009 rozhodli ústavním zákonem o zkrácení volebního období. Nevím, kolik z vás tady sedělo, já ne. Přesto to Ústavní soud zrušil s tím, že se během volebního období změnila pravidla hry. Někteří z těch poslanců si podali ústavní stížnost, že měli očekávání, že budou mít čtyřleté volební období, a Ústavní soud jim vyhověl, přestože ten zákon prošel ústavní většinou jak v Poslanecké sněmovně, tak v Senátu. Mám pocit, že o té retroaktivitě, o tom, že se mění pravidla hry, zatím jsme nedebatovali v prvním čtení. Soustředili jsme se jen na tu podstatu, jestli je to dobré, nebo špatné. Tak já jsem chtěl do té debaty přinést i tento prvek. A myslím si, že minimum, pokud se chceme zachovat slušně k našim kolegům a kolegyním, je odsunout účinnost zákona po skončení jejich volebních období. To je minimum, když už si osobujeme právo rozhodovat o odměně zvoleného starosty, ať už uvolněného, nebo neuvolněného, protože jsme chytřejší než ta místní zastupitelstva. A my přece v Praze, nás 200, nebo většina 101 nebo 102 ví mnohem lépe, jestli má neuvolněný starosta brát 60 %, 50 %, nebo 40. Protože my jsme se rozhodli, resp. paní předkladatelka a její kolegyně a kolegové se rozhodli, že oni to budou diktovat.

Navíc, já se omlouvám, zrovna tady u paní předkladatelky je typický konflikt zájmů. Proto vystupuji já za náš klub, abyste neobvinili mé kolegy, kteří byli úspěšní

v loňském roce – říkám, vyhráli volby, našli většinu, byli zvoleni zastupitelstvem – aby nebyli obviněni, že jsou proti, protože hájí své zájmy. Ale myslím si, že u paní předkladatelky to platí úplně stejně. Taky hájí své zájmy. Možná jiné než mí kolegové, že mají jiný pohled, ale taky je ve střetu zájmů, protože na ni osobně se ten zákon bude vztahovat. Pokud by paní předkladatelka souhlasila s posunutím účinnosti a ziskala pro to většinu, tak se jí omluví, protože v tom případě svůj zájem nehájí. A do příštích voleb pokud by kandidovala, by už věděla, co platí dopředu. Ona i všichni ostatní, ať nejsou osobní. Ale kvůli tomu, aby tři hejtmani z hnutí ANO měli alibi pro své voliče, nemáme přijímat nový zákon! (Potlesk z lavic ODS.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickými poznámkami nyní vystoupí pan poslanec Benešík, paní poslankyně Mračková Vildumetzová a pan předseda Michálek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Benešík: Vážený pane místopředsedo, dámy a páновé, už to tady zaznělo. Zaznělo tady slovo pokrytecký. Zaznělo tady slovo pokrytecký. Přesně takové to je. Všichni, všichni poslanci, kteří mají jinou funkci, mohou tu funkci vykonávat jako neuvolnění, kdy se stanovuje výše odměny. Ta výše odměny může být i nula. Tak to klidně udělejte na nejbližším zasedání zastupitelstva! A nedělejte z nás tady hlupáky! Už jste to mohli udělat před pěti lety. Neděláte to, kumulujete funkce a děláme tady šaškárny, jestli si zvýšíme platy, nebo jestli ty naše platy poskočí o pět nebo o deset tisíc, a přitom spousta z vás bere další desetitisíce. A teď z nás tady děláte hlupáky! Já když jsem byl zvolen poslancem a byl jsem ve funkci starosty, tak na nejbližším zastupitelstvu jsem navrhl, že chci být neuvolněný, měl jsem úplně stejně kompetence, úplně stejnou odpovědnost s platem nula. Klidně to udělejte! A dělat tady zákony, které jsou absolutně zbytečné, protože se té odměny můžete vzdát a ta odměna zůstane v rozpočtu buď kraje, nebo v rozpočtu obce, ta možnost prostě tady je. Tak to udělejte! Je to velmi jednoduché, velmi primitivní. Myslím si, že to všichni chápeme. (Potlesk poslanců KDU-ČSL a ODS.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: (U řečnického pultu je připravena poslankyně Mračková Vildumetzová.) Prosím, máte slovo. Jenom připomínám, u faktických poznámek neplatí přednostní právo. A druhá poznámka. Přednostním právem nedisponuje navrhovatel, pouze v rozpravě zpravidla. To znamená, že přednostní právo v rozpravě mají ti, kteří jím disponují trvale, nikoliv navrhovatel zákona. Omlouvám se, máte faktickou poznámku.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji za slovo. Já bych ráda reagovala na svého předčešníka. Nejdříve pana Zbyňka Stanjuru. Pokud se mi to nepodaří ve dvouminutovém limitu, tak si vezmu ještě další faktickou poznámku.

On tady řekl, že ten návrh je pokrytecký, a já jsem přesvědčena o tom, že tento návrh je spravedlivý a správný. Pokud tady argumentujete mou osobou, a nic jiného jsem, prostřednictvím pana předsedajícího pane Stanjuro, od vás nečekala, tak jistě

znáte stránky www.volby.cz, a můžete se podívat, že pokud já jsem kandidovala do Poslanecké sněmovny, tak jsem kandidovala z nevolitelného místa, a v žádném případě jsem nepředpokládala, že do Poslanecké sněmovny budu zvolena. Získala jsem 7 tisíc preferenčních hlasů, přeskákala jsem i lídra a dostala jsem obrovskou důvěru od svých voličů, abych je zastupovala zde v Poslanecké sněmovně. Vždycky jsem kumulaci funkcí a kumulaci odměn kritizovala a vždycky ji kritizovat budu. A především budu kritizovat kumulaci odměn.

Jsem přesvědčena o tom, že tento návrh právě přináší konečně to sjednocení, o kterém se tady hovořilo už dlouhou dobu. Pokud vy tady hovoříte o tom, že zakážeme kumulaci funkcí, tak proč ten návrh nepředložíte? Proč jste ho do současné chvíle sem jako ódéeska nepřinesli? (Zprava: Nikdo ho nechce!) Tak ale říkáte, je to jedna z cest, a proč to sem nikdo nepřinesl!

A byla bych ráda, pane Adamče, zda byste nevykřikoval. Já teď tady mám faktickou poznámku. Vídím, že už mám pouze 13 vteřin, takže se přihlásím do další, abych mohla na ty vaše v uvozovkách – já si myslím, že právě ODS má většinu poslanců a starostů, tak proto se tolik ozývá.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Skutečně prosím poslankyně a poslance, aby svoje názory vyjadřovali tím, že se přihlásí a vystoupí. Současně vyzývám všech, kteří oslovuji poslance od řečnického pultu, aby tak činili prostřednictvím předsedajícího.

Budeme pokračovat ve faktických poznámkách. Na řadě je pan předseda Michálek, po něm pan předseda Stanjura, dále vystoupí poslanci Benešík, Klaus, Plzák, Jurečka, Adamec a paní poslankyně Mračková Vildumetzová s faktickými poznámkami. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Já bych reagoval nejprve na pana kolegu Stanjuru. Chtěl jsem přípomenout, že kauza Melčák, kterou tady citoval, byla primárně o tom, že Poslanecká sněmovna ad hoc suspendovala obecná pravidla, že tedy ten ústavní zákon nebyl materiálně zákon. Nešlo tam primárně o to, že by byl retroaktivní. Toto je ostatně případ nepravé retroaktivity, kdy se mění podmínky trvajícího právního vztahu za jeho trvání, který je obecně ústavně přípustný.

Ještě jsem chtěl říct jednu krátkou poznámku k panu kolegovi Benešíkovi, který nám doporučil, abychom se vzdali na těch zastupitelstvech odměn. Já jsem chtěl uvést, že jsem navrhl Zastupitelstvu hl. m. Prahy během té krátké přechodné doby, abych se mohl vzdát té odměny, aby mi stanovilo zastupitelstvo nulu. Bohužel koalice, ve které seděli i lidovci, to odmítla a následně jsem to dal jako dar městu, aby to bylo využito k vymáhání škod po Pavlu Bémovi, a bohužel koalice, ve které seděli lidovci, to opět odmítla. Takže až budete příště dávat lekci z pokrytectví, tak bych vás poprosil, jestli byste mohl začít ve své lidové straně. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan předseda Stanjura s faktickou poznámkou, po něm pan poslanec Benešík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já budu reagovat na své předřečníky. K té části vystoupení pana předsedy Michálka, já s tím souhlasím, co řekl, jak komentoval mé vystoupení. To jsme ve shodě.

K paní předkladatelce. Já myslím, že se neposloucháme. Já jsem řekl, že já nezávidím kolegům a že naopak mají obdiv moji kolegové, kteří jsou zvoleni dvakrát a opakováně. Tak nevím, paní navrhovatelko prostřednictvím pana místopředsedy, kde vidíte osobní útok. Opravdu, respekt ke všem, kteří opakováně získávají podporu voličů, a je jedno v jakém politickém dresu. Opravdu ne.

Ale abych ten politický štulec vrátil, je škoda, že jste to jako dlouholetá členka ODS neprosadila se stejnou vehemencí. Nikdy jsem od vás jako členky ODS neslyšela boj proti kumulaci odměn, až teď. (Potlesk poslanců ODS.) Byli jsme dlouho ve stejné straně, často jsme se přeli, to je pravda. Netvrďte, že jsme měli společné názory, ale kumulaci odměn jste v ODS nikdy neotevřela. Nejsme motivován tím, že mám úspěšné starosti, a jsem na ně hrudí, na členky a členy Poslanecké sněmovny, kteří přesto, že mnozí jejich političtí oponenti poukazovali na tu kumulaci funkcí, což je pravda – ale kdo o ní rozhoduje? Voliči. A já mám k tomu respekt. A stejně tak mám respekt k rozhodnutí zastupitelstva, ať už Karlovarského kraje, nebo Moravskoslezského, anebo městských či obecních, a nemám tu ambici jim říkat, jak mají odměňovat své zvolené. Pokud jste byla zvolena z nevolitelného místa, opravdu upřímná gratulace, není to jednoduché. Sedm tisíc hlasů v tak malém kraji je opravdu úctyhodný výsledek. Nevím z hlavy, kolik je to procent, ale řekl bych odhadem, že je to určitě přes deset procent. Šestnáct procent. To jsem vůbec nekritizoval. Ani nekritizuju to, že jste hejtmana a současně poslankyně. Já ne. Já jenom kritizuju tento konkrétní návrh, ten novotvar, který jsem do té doby neslyšel, o kumulaci odměn. O kumulaci funkcí se – (Mpř. Fiala: Pane předsedo, čas vypršel.) Omlouvám se.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Benešík s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji, pane místopředsedo. Ono kritizovat nestačí. Ono je strašně jednoduché prostě se toho platu vzdát. To prostě můžete udělat dnes, zítra, navrhnutou na zasedání zastupitelstva a já jsem si jist, že vaši koaliční partneři vás podpoří prostřednictvím pana předsedajícího. Je to jednoduché, dá se to udělat, dá se to vyjednat. Budete mít stejně kompetence, stejně zájem, stejnou odpovědnost, můžete pro kraj – a já to nekritizuju, naopak, já si myslím, že často je kumulace funkcí velmi prospěšná pro tu obec, pro to město, pro kraj, jenom se prostě vzdáte toho platu. To jde velmi jednoduše rychle udělat.

A na pana kolegu Michálka. Já fakt neřídím lidovou stranu. Ani ne v Praze, ani ne jinde. Zpropadení lidovci vám nedovolili, abyste prostřednictvím pana předsedajícího

se té odměny mohl vzdát. Jako nevím. Já si myslím, že takové narážky bychom si tu mohli odpustit.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Klaus s faktickou poznámkou, připraví se pan poslanec Plzák, po něm pan poslanec Jurečka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Já poslední dva dny při zákonu o sportu a teď, už jsem tady pomalu jako advokát předsedy našeho poslaneckého klubu pana Stanjury, ale já to říct musím. On vás prostřednictvím pana předsedajícího obvinil z pokrytectví. A to pokrytectví spočívá v tom, že vy jste před volbami slibovali, že se vzdáte těch funkcí, že je nebudeš kumulovat. Teď se jich vzdát nechcete a vymýšíte nějaký speciální zákon oklikou, abyste to tak nějak mediálně uhráli, protože pan předseda Babiš na vás asi tlačí, ale zase máte vliv v tom kraji, tak abyste tady mohla vydržet sedět. V tom je to pokrytectví.

A pak je tam ještě pokrytectví na druhou, že vy vystoupíte a řeknete: ale já jsem kandidovala z úplně nevolitelného místa, já jsem totiž vůbec do Sněmovny asi nechťela. Takhle to funguje. Tak když jste nechťela, tak teď přijďte, vzdejte se mandátu a je to vyřešeno, ne? To je přece jasné! Čili to jsou dvě pokrytectví na druhou! Děkuji. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Plzák. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Plzák: Dobré dopoledne, kolegyně, kolegové. Dopředu avizují, že nejsem zastupitel ani kraje, ani obce, ničeho, pouze vykonávám poslanecký mandát, ale já prostě v tom návrhu postrádám logiku. Nezlobte se na mě, paní kolegyně. My tady do budoucna budeme řešit to, jestli poslanec, který se nebude zúčastňovat schůzí, bude mít snížený plat. Já bych pochopil, pokud je nějaká pochybnost, že poslanec nebo další takový nevykonává funkci uvolněného zastupitele, tak jak má, že se půjde touhle cestou, že se mu bude snižovat prostě ten jeho plat za tu neúčast. Ale pokud to vykonává plně, proč bychom mu ty peníze měli brát? V tom já vidím nějakou logiku. (V sále je hlučno.)

A svým kolegům z pirátské strany bych chtěl –

Místopředseda PSP Petr Fiala: Omlouvám se, pane poslanče. Nemáte podmínky pro to, abyste uplatnil svůj názor ve faktické poznámce. Prosím všechny o klid, abyste mohl pokračovat. Čas vám samozřejmě přidám. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji vám, pane předsedající. Asi to není zajímavé, co říkám. A kolegům z pirátské strany bych rád sdělil, že pan kolega jejich Hřib,

primátor, se i v pondělí zúčastnil správní rady a nadále pobírá plat za tuto funkci. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Jurečka s faktickou poznámkou, po něm pan poslanec Adamec. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Já si dovolím reagovat na kolegyni paní poslankyni Vildumetzovou prostřednictvím pana předsedajícího. Mně se to také přihodilo. Já jsem kandidoval dvakrát z posledního místa. A neuznávám označení, že je něco nevolitelné. Prostě jednou kandidujeme, jestli jsem paděšatý, nebo paděšatý pátý, prostě volič může rozhodnout. A každé místo je potenciálně volitelné. Takže neargumentujeme tím vůči veřejnosti. V obou dvou případech, komunální volby i krajské volby, z posledního místa se ziskem asi 24 % preferenčních hlasů z celé kandidátky jsem uspěl a byl jsem vykroužkován. V tom jednom případě jsem se toho vzdal okamžitě. V druhém případě, když jsem byl krajským zastupitelem, když jsem nastoupil do vlády, tak jsem se toho vzdal také. Tu funkci jsem nekumuloval, protože to nebylo možné současně zodpovědně vykonávat.

Dneska jsem v té situaci, že jsem poslanec a jsem také zastupitel kraje Olomouckého a je možné se těch věcí vzdát. Pro pana poslance Michálka prostřednictvím pana předsedajícího, stačí, když ve formuláři nevyplním číslo účtu. Nemusím se vůbec prosit těch koaličních partnerů, jestli mně dovolí se vzdát svého platu. Prostě nebude kam zasílat ten plat. Jednoduché řešení. Já jsem to teď udělal minulý týden na jedné správní radě.

A když tady mluvíme o těchto věcech. Opravdu je to pokrytecké. Jestliže před volbami slibuji a říkám, že nebudu sedět na dvou židlích, tak to po volbách také udělám, pokud mám nějakou vnitřní čest.

Platu se můžete vzdát. Můžete to udělat okamžitě. Nemusíte to řešit zákonem. A pak ještě pokud chcete řešit tyto věci, tak třeba jako zastupitel jsem se zřekl od začátku toho, že nepobírám žádný příspěvek na dopravu, protože ten příspěvek mám už v rámci toho, že jsem poslanec. Kolik vás je tady poslanců a krajských zastupitelů, kteří jste se zřekli příspěvku na dopravu z kraje? (Několik poslanců se hlásí.) I to je potom k diskusi. Ano, hlásíte se tady. Děkuji za to. Někteří jste. Ale mnoho z vás nejste a mlčíte k tomu. Takže pokud chcete řešit všechno, tak to potom takto řešte a neotvírejte jenom jednu část toho problému. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Jenom vás seznámím s pořadím faktických poznámek. Pan poslanec Adamec, paní poslankyně Mračková Vildumetzová, poslanci Birke, Ferjenčík, Michálek, Výborný a Klaus. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, vážený pane předsedající. Kolegyně, kolegové, já bych se hned úvodem chtěl omluvit paní poslankyni Vildumetzové, že jsem na ni – Mračkové, Vildumetzové, no, já jsem konzervativní politik. Já se omlouvám ještě

jednou paní poslankyni Mračkové Vildumetzové za to, že jsem na ni křičel, ale už jsem to nemohl vydržet, se přiznám.

Já si myslím, že jako všichni, co tady jsme, kteří máme tu kumulaci funkcí, tak ten problém chápeme, řekl bych tak, že vlastně... Já bych se smířil s tím, kdyby tady prošel návrh zákona, že nemůže být kumulace funkcí. Ono to má něco do sebe. Mluvil tady o tom pan kolega Stanjura. Nicméně ono také má spoustu proti. A když se podíváte dneska na zájem lidí kandidovat v obcích, městečkách do obecních zastupitelstev, tak vidíte, že prostě těch lidí, kteří mají ten zájem, zas tolik lidí, a těch kvalitních, je vůbec málo jako šafránu, jak se říká.

Já mám pocit, že tady mně to připadá, že za každý dobrý skutek budeš tu náležitě potrestaný. Tak vyhrál jsi volby, shodou okolností všichni věděli, jsi poslanec, nezastíral jsi to, že budeš poslanec dál, a tak tedy se musíme potrestat, protože to není normální být poslanec, starosta, krajský zastupitel. Nedej bože ještě člen nějaké dozorčí rady. To v Čechách přestává být normální. Tak já nevím. No, tak za úspěchů se platí, já tomu rozumím. Nicméně vám řeknu svoji zkušenosť, protože já jsem v tom přeberník. Já jsem se stal senátorem v roce 2002, v době, když jsem byl uvolněným starostou, a v ten okamžík jsem řekl svým voličům, a i jsem kandidoval do Senátu, že se nechám nejenom zneuvolnit na městě, ale že nebudu brát žádné peníze, a šest let jsem to vydržel. Můžu vám říct, že to je docela dřína a řehole, protože těch povinností je samozřejmě při té kumulaci funkcí daleko více.

Ted už to tak není. Zastupitelstvo jako neuvolněnému mi schvaluje prostě odměnu ve výši 60 % a ta nelogičnost čtyřiceti... (Upozornění na vypršení času.) Já se omlouvám, já se ještě přihlásím, protože mám pocit, že se nedostanu už na řadu vůbec do rádné přihlášky.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji. Paní poslankyně Mračková Vildumetzová a její faktická poznámka. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji za slovo. Nevím, od čeho mám začít, protože je to všechno prakticky o mně, protože já nejsem jediná předkladatelka toho zákona. Je tam spoustu dalších předkladatelů.

Ráda bych se v tuto chvíli ještě vyjádřila k tomu, prostřednictvím pana předsedajícího na pana Stanjuru, ohledně toho, že si tady řešíme nějaký svůj problém. Pane Stanjuro, já jsem historicky první neuvolněná hejtinka, která pobírá 40 % odměny zcela v souladu s tímto zákonem, který se předkládá. Problém je ten, že když jsem neuvolněná hejtinka, tak třeba nemám nárok na dovolenou. To ani by tak nevadilo, ale samozřejmě působí to, když na té radnici nejsem nebo na tom kraji nejsem a opravdu na tu dovolenou jedu, tak musím – nemohu říkat, že jsem na dovolené, protože já na ni jako neuvolněný hejtman nemám nárok. Pokud jste neuvolněný hejtman, nemáte samozřejmě, nepočítá se vám to ani do důchodu. Jsou tam samozřejmě další věci s tím spojené.

A co je hlavně důležité, že o neuvolněném hejtmanovi a starostovi, místostarostovi musí rozhodnout zastupitelstvo. Kdežto tento návrh, který je zde

předložen, pokud se někdo stane poslancem, tak od prvního dne bude pobírat za hejtmana, starostu, místostarostu 0,4násobek. A pokud se pak vzdá té funkce, tak se mu opět to vrátí na 100 procent. A víte, jestli se podaří ten zákon schválit, tak pak se teprve uvidí, kdo to dělá pro ty peníze a kdo to dělá pro ty lidi.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Birke s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Birke: Přesně tak. Děkuji mnohokrát za slovo, pane místopředsedo. Zaslechl jsem z kuloárů, že Birke to dělá pro peníze... Ne, dovolte mi jenom můj pohled na věc. Víte, samochvála smrdí. Ale dovolte mi, abych vám řekl jenom krátký příběh. Já přesně jsem ten starosta, který má dva platy. Má plat poslance jako řadového poslance. Nemám žádnou funkci v Poslanecké sněmovně. A mám plný plat starosty.

V roce 2010 jsem byl poprvé zvolen starostou. Celé čtyři roky jsem říkal, že budu vykonávat dvě funkce za dva platy. Ano, pane kolego, budu to dělat. Dostal jsem 46 % a 80 % preferencí. Za další čtyři roky, pro sociální demokracii nesmírně složité období v rámci komunálních voleb, jsem opět řekl, že budu znova kandidovat a budu opět brát dva platy. Dostal jsem 33 % a 80 % preferencí. Jediní voliči by mohli rozhodnout o tom, jestli mě zvolí, nebo nezvolí. A zvolili mě. To je všechno. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Ferjenčík s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem chtěl reagovat na tu výhradu, že máme řešit kumulaci funkcí jako takovou a případně zakázat neslučitelnost nějakých funkcí a ne to řešit přes finance.

Piráti iniciovali tentle zákon. My jsme předložili původně přísnější verzi, kterou bohužel Sněmovna vrátila k přepracování. A základní myšlenka, proč regulovat ten souběh platů, je, abychom současně snížili motivaci tu kumulaci vykonávat a současně abychom nezablokovali úplně to předávání dobré praxe mezi jednotlivými orgány. Přišlo nám to jako přijatelný kompromis, který má v této Sněmovně šanci. A rozhodně nám to příde jako posun správným směrem.

Dále. Piráti ty uvolněné funkce nekumulují. Nejsou žádní piráští politici, kteří by měli souběh dvou uvolněných funkcí. Takže tady odmítám to obvinění z pokrytectví. My to skutečně prosazujeme jako princip v politice, který prosazujeme obecně, přestože třeba náš starosta v Mariánských Lázních se vzdal té funkce a my jsme pak byli vláčeni v médiích, že máme tři starosti za volební období. Přesto jsme v těch Mariánskách vyhráli volby i po čtyřech letech. Ale my to prostě nekumulujeme, ale myslíme si, že by to měl být obecný princip.

Dále. Voliči rozhodují o tom, kdo kolik dostane hlasů, ale nemají možnost přímo ovlivnit platy. A myslím si, že voliči si nepřáli, aby pan Čunek prostě bral víc peněz než prezident, a že i jeho voliči by s tím nesouhlasili, že bere víc peněz než prezident, a navíc ten jeho plat financují nejen lidí ze Vsetína, ale lidí z celé republiky. Lidé z celé republiky v době, kdy měl pan Čunek souběh tří funkcí a bral víc než prezident, na to museli přispívat. Nám to prostě nepříjde v pořádku a snažíme se to omezit nějakým procentem, které se tady dohodlo jako kompromisní.

Poslední poznámka k panu Hříbovi –

Místopředseda PSP Petr Fiala: Čas, pane poslanče, vypršel.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: 12. března se to bude volit, náhradnice pana Hříba, aby pan Hřib mohl skončit. 12. února.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Na základě rozhodnutí Poslanecké sněmovny přerušuji nyní projednávání tohoto bodu. Přistoupíme k projednávání bodů, které jsme naopak zařadili na 12.30 hodin.

Prvním z těchto bodů je

227.

Návrh na změny zasedacího pořádku poslanců v jednacím sále Poslanecké sněmovny

Na lavice vám byl dnes rozdán aktualizovaný písemný podklad. Než dám slovo panu předsedovi volební komise, který už se tady nachystal, tak nejprve prosím předsedu poslaneckého klubu KSČM pana poslance Pavla Kováčika, aby se ujal slova a vystoupil k tomuto bodu, kterým je návrh na změny zasedacího pořádku poslanců. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážená vládo, kolegyně a kolegové, máte na stolech rozdán návrh změn zasedacího pořádku v Poslanecké sněmovně v rámci rozsazení klubu Komunistické strany Čech a Moravy. Důvod je ten, že jsme společně poslali pana kolegu Konička vykonávat jinou volenou funkci, která je neslučitelná s výkonem funkce poslance. Nastoupila náhradnice paní kolegyně Pěnčíková a vzhledem k vnitřnímu fungování klubu jsme usoudili, že bude lepší udělat drobnou úpravu, o jejíž podporu vás nyní žádám. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane předsedo. Otevírám všeobecnou rozpravu. Hlási se někdo do všeobecné rozpravy? Nehlási, všeobecnou rozpravu končím. Zájem o závěrečné slovo není. Ještě otevírám podrobnou rozpravu. Do

podrobné rozpravy se také nikdo nehlásí. Podrobnou rozpravu končím. Závěrečné slovo také nezazní.

O návrhu, který zní, že Poslanecká sněmovna mění své usnesení číslo 19 ze dne 28. listopadu 2017 a schvaluje zasedací pořádek poslanců v jednacím sále podle předloženého návrhu, který tvoří přílohu tohoto usnesení, budeme nyní hlasovat. Já už jsem mezitím přivolal paní poslankyně a pány poslance, kteří nebyli v sále, takže nic nám nebrání, abychom přistoupili k hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 123, přihlášeno 172 poslanců, pro 153, proti 1. Návrh usnesení byl schválen. Tím končím projednávání tohoto bodu.

Nyní přistoupíme k bodu

165.

Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Usnesení máme k dispozici. Je to usnesení volební komise č. 101 ze dne 23. ledna. Pan předseda volební komise Martin Kolovratník je připraven vás s tímto návrhem seznámit. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Přejí vám, kolegyně a kolegové, dobré odpoledne. Čeká nás blok šesti volebních bodů. Jen připomenu, my jsme vám tady ráno rozdali na lavice usnesení volební komise, která jsou de facto staršího data. Bylo to pro připomenutí, protože to bylo ještě z prosincové schůze, kdy ve většině volebních bodů, jsou to body 167, 168, 169 i 170, už jsme v druhých kolejích a vůči těm úvodním usnesením komise už jsou počty kandidátů zúženy. Já jsem ještě dodatečně předsedům klubů dal i takový přehled jednotlivých kandidátů a samozřejmě u každého bodu vás pak seznámím přesně s obsahem, v jaké fázi volby jsme a z koho budeme vybírat. Tolik na úvod.

Ted' k tomu prvnímu bodu, který byl otevřen. Je to standardní návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny, který vždy Sněmovna potvrzuje aklamací, veřejným hlasováním. Tady pouze stručně konstatuji, že lhůta, tak jako u všech schůzí, byla vyhlášena, byla do 23. ledna a obdrželi jsme návrhy ze dvou poslaneckých klubů, tedy výměny uvnitř kvora těchto poslaneckých klubů. Je to tedy z hlediska politického rozdelení v pořádku a volební komise svým usnesením číslo 101 z 23. ledna tyto návrhy přijala.

Rezignace jsou v kontrolním výboru, Radka Maxová za hnutí ANO a Tomáš Martínek za Piráty, a v rozpočtovém výboru pan poslanec Jan Pošvář také za Piráty a proti tomu nové nominace, do kontrolního výboru Pavel Pustějovský za ANO a pan poslanec Jan Pošvář za Piráty, do rozpočtového výboru pan poslanec Tomáš Martínek za Piráty. Jak jsem řekl před malou chvílí, tyto změny Sněmovna vždy hlasuje aklamací, proto i volební komise navrhuje tento způsob hlasování.

Nyní prosím, pane předsedající, o otevření rozpravy.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji. Otevím rozpravu. Hlásí se někdo do rozpravy? Nikdo se nehlásí. Končím rozpravu a předávám slovo předsedovi volební komise.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Pokud rozprava není, tak prosím o dvě hlasování. První hlasování en bloc o rezignacích a následně druhé hlasování en bloc o nových nominacích.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Zahajuji hlasování o rezignacích. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 124, přihlášeno 174 poslanců, pro 154, proti nikdo. Návrh jsme schválili.

Nyní rozhodneme hlasováním o nominacích.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 125, přihlášeno 174 poslanců, pro 153. Tento návrh byl také schválen. Tím končím projednávání tohoto bodu.

Zahajuji projednávání bodu

166.

Návrh na volbu vedoucího stálé delegace Parlamentu do Středoevropské iniciativy

Opět předávám slovo panu předsedovi Kolovratníkovi.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. V této stálé delegaci budeme tajným hlasováním potvrzovat návrh klubu sociální demokracie. Jedná se o uvolněné místo po bývalém panu premiérovi a poslanci Bohuslavu Sobotkovi, který se 31. března loňského roku vzdal mandátu poslance a do té doby zastával i místo vedoucího stálé delegace Parlamentu do Středoevropské iniciativy.

Během loňského podzimu nejdříve tedy náhradník za toto místo pan poslanec Petr Dolínek se stal členem té stálé delegace. Byla vyhlášena lhůta na podání návrhu na předsedu, který podle politické dohody náleží klubu sociální demokracie. Ta lhůta byla do 23. ledna a volební komise svým usnesením číslo 102 projednala a schválila jedinou nominaci, která byla navržena, pana poslance Petra Dolínka.

Nyní prosím o otevření rozpravy a avizují, že v tomto případě se jedná o volbu tajnou, takže poté tento bod přerušíme a bude předmětem tajného hlasování.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Otevím rozpravu. Hlásí se, prosím, někdo do rozpravy? Nehlásí. Rozpravu končím. Pan předseda nemá zájem o závěrečné slovo, takže přerušuji projednávání tohoto bodu.

Než otevřu další bod, tak vás ještě seznámím s omluvami. Pan poslanec Adam Kalous dnes v době od 14.30 do 15.45 se omlouvá z pracovních důvodů, pan poslanec Jiří Kobza od 16 do 17 hodin z důvodu jednání ve volebním kraji a pan ministr Dan Čok od 11.15 do 14.30 z pracovních důvodů.

Otevřívám bod

167.

Návrh na volbu člena Dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury

V prvním kole 19. prosince nebyl nikdo zvolen. Pan předseda Kolovratník má slovo, aby nás seznámil s dalším postupem.

Poslanec Martin Kolovratník: Už to bylo řečeno panem předsedajícím, takže velmi stručně. Je to místo, které se uvolnilo 13. listopadu, kdy jsem já rezignoval. Původně byly tři návrhy, poté se kolega Pavel Pustějovský vzdal svého souhlasu s nominací.

V prvním kole 19. prosince jsme vybírali ze dvou kandidátů a volba nebyla úspěšná. Kvorum nutné pro zvolení bylo 92. Kandidát Libor Joukl, který je navržen sociální demokracií, měl 78 hlasů a kandidátka Miloslava Pošvářová, která je navržena klubem Pirátů, měla 41 hlasů. Protože jsou tedy jenom dva kandidáti na jedno místo, oba dva postupují do druhého kola, které proběhne za malou chvíli. A já teď prosím o přerušení tohoto bodu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, rozprava už byla ukončena, takže ji nyní nevedeme a přerušuji projednávání tohoto bodu na tajnou volbu. Otevřím projednávání dalšího bodu a tím je

168.

Návrh na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání

Zde je případ podobný. V prvním kole 19. prosince 2018 nebyl nikdo zvolen. Pane předsedo, prosím máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Potvrzuji, že se nacházíme ve stejně fázi, tedy před druhým kolem této tajné volby. V prvním kole byli čtyři kandidáti, nebyl zvolen nikdo. Do druhého kola postupuje pan Vadim Petrov, nominován hnutím ANO, se 76 hlasů z kola prvního a paní Milada Richterová, nominována TOP 09, s 29 hlasů. Prosím o přerušení také tohoto bodu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji. Přerušuji projednávání tohoto bodu k uskutečnění tajné volby a otevřívám další bod, kterým je

169.

Návrh na jmenování člena Kontrolní rady Grantové agentury České republiky

Situace je také velmi obdobná. Předávám slovo panu předsedovi Kolovratníkovi.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Situace je dokonce naprosto stejná. I zde jsme v prvním kole vybírali ze čtyř kandidátů, které Sněmovně doporučil školský výbor. Vybrán tedy toho 19. prosince nebyl nikdo a nyní budou tedy připraveny lístky se dvěma jmény, finalisty, kteří postoupili. A je to pan Robert Čep se 77 hlasů a paní Hana Vykopalová s 31 hlasem z prvního kola. Prosím o přerušení tohoto bodu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Přerušuji projednávání tohoto bodu pro uskutečnění tajné volby a otevíram další bod.

170.

**Návrh Poslanecké sněmovny na volbu kandidátů
na člena Rady Ústavu pro studium totalitních režimů**

Druhé kolo. Pan předseda Kolovratník má slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Tady je situace malinko odlišná. U návrhu Poslanecké sněmovny na volbu kandidátů na člena Rady Ústavu pro studium totalitních režimů se jedná o návrhy Poslanecké sněmovny, které Sněmovna postupuje Senátu, a až Senát z nich vybírá. My jsme se v tom prvním kole 19. prosince dohodli, bylo to na návrh pana předsedy poslaneckého klubu ODS Zbyňka Stanjury, aby ta volba byla dvoukolová. Abychom nezužovali, abychom pouze podrobili ty navržené kandidáty testem, nebo sitem Sněmovny v tom smyslu, že budeme postupovat do Senátu ty, kteří získají nadpoloviční počet hlasujících poslanců. A pokud by to první kolo nebylo úspěšné, abychom znova z nich vybrali. Na čemž jsme se shodli hlasováním a na základě toho došlo k situaci, že v prvním kole ten nadpoloviční počet nezískal nikdo.

Asi bych to měl i pro stenozáznam zopakovat. Pan Zdeněk Bárta měl 15 hlasů, Lukáš Jelinek 87 hlasů, Pavel Kugler 35, Jiří Paděvět 59 a Mikuláš Pešta 29 hlasů. A to potřebné kvorum bylo 92. Takže na základě Sněmovny volební komise nyní v této volbě pro vás připravila opět výběr všech pěti kandidátů a tady prosím o vaši pozornost a pečlivost, ať nedojde k chybám. Na tomto lístku tedy můžete, ale samozřejmě nemusíte označit kladně tím kroužkem jednoho až pět kandidátů. Je možné si vybrat jednoho, dva, tři, čtyři nebo pět kandidátů podle toho, jaká je vaše vůle nebo politické rozhodnutí vás a vašeho poslaneckého klubu.

Takže tolik informace k tomuto poslednímu bodu. Na vydávání lístků dám 15 minut, tedy do 13 hodin.

Prosím pana předsedajícího o přerušení a výsledky voleb oznámím ve 14.30.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji. Přerušuji projednávání tohoto bodu. Připomínám, že jednání organizačního výboru se uskuteční ve 13 hodin a my se zde sejdeme ve 14.30 a budeme pokračovat dalšími body podle programu.

(Jednání přerušeno ve 12.45 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, přeji hezké odpoledne, také váženým členům vlády, nebo jednomu členu vlády. Zahajuji odpolední jednání 26. schůze Poslanecké sněmovny, a než začneme projednávat další body dle schváleného pořadu schůze, tak požádám předsedu volební komise poslance Martina Klovratníka, aby nás seznámil s výsledky voleb, které proběhly před polední přestávkou. Máte slovo, pane poslance.

Poslanec Martin Klovratník: Dobré odpoledne. Děkuji za slovo. Předseda volební komise je připraven a je smutný, řeknu s nadsázkou, bohužel, většina těch volebních bodů byla dnes, v uvozovkách tedy, neúspěšná, protože se nám nepodařilo zvolit kandidáty ani v těch druhých kolejích. Nyní podrobně jednotlivé volební body.

166.

Návrh na volbu vedoucího stálé delegace Parlamentu do Středoevropské iniciativy

První a vlastně jedený bod byl úspěšný. Byla to volba vedoucího stálé delegace Parlamentu do Středoevropské iniciativy. Byla to tedy náhrada pana poslance Petra Dolinka za Bohuslava Sobotku. U této volby bylo vydáno i odevzdáno 172 hlasovacích lístků, kvorum nutné pro zvolení bylo 87 a Petr Dolínek získal 107 hlasů, takže konstatuji, že byl zvolen vedoucím stálé delegace Parlamentu do Středoevropské iniciativy.

A bohužel, jak jsem avizoval, ty ostatní volby byly neúspěšné.

167.

Návrh na volbu člena Dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury

Dozorčí rada SFDI, Státního fondu dopravní infrastruktury, vydáno 173 hlasovacích lístků, odevzdáno o jeden méně, 172, jeden nebyl odevzdán, i tady ale kvorum bylo 87, Libor Joukl získal 67 hlasů a Miloslava Pošvářová 43. Nikdo nebyl zvolen, volba končí.

Další bod.

168.

Návrh na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání

Návrh na jmenování člena pro rozhlasové a televizní vysílání, takzvané velké mediální rady, vydáno i odevzdáno 173 hlasovacích lístků, kvorum 87. Vadim Petrov získal 83 hlasů, Milada Richterová 65 hlasů. Takže ani tato volba nebyla úspěšná, nebyl zvolen nikdo a volba končí.

169.

Návrh na jmenování člena Kontrolní rady Grantové agentury České republiky

Člen Kontrolní rady Grantové agentury České republiky, vydáno i odevzdáno 173 hlasovacích lístků, kvorum 87. Robert Čep získal 20 hlasů, Hana Vykopalová 82 hlasy. Ani tady nikdo nebyl zvolen a volba končí.

Poslední volba, to byla volba, návrh Sněmovny směrem k Senátu.

170.

**Návrh Poslanecké sněmovny na volbu kandidátů
na člena Rady Ústavu pro studium totalitních režimů**

U této volby bylo vydáno i odevzdáno 173 hlasovacích lístků, kvorum nutné pro zvolení bylo tedy 87. Výsledky jsou následující: Zdeněk Bárta 84, Lukáš Jelínek 80, Pavel Kugler 32, Jiří Paděvět 50, Mikuláš Pešta 35 hlasů. Ani tady tedy nikdo nebyl zvolen a Sněmovna bude do Senátu zasílat dopis, že tedy jsme zatím nikoho nevybrali.

A nyní, kolegyně a kolegové, po rychlé poradě volební komise navrhujeme novou lhůtu, aby se nic neprodlužovalo. Návrh je takový, že na tu takzvanou velkou mediální radu, RRTV, dále na Ústav pro studium totalitních režimů a na SFDI vyhlašuji lhůtu pro nové návrhy do středy 13. února do 12 hodin. Zvolili jsme to tak, že ta středa je ve variabilním týdnu, to znamená, na klubech byste mohli projednat nové nominace v úterý, ve středu by je projednala volební komise. Pouze tady upozorňuji, že jsou to volby takzvané externí, to znamená, mezi komisi a volbou je deset dnů, takže samotná volba by pak proběhla až v prvním týdnu té březnové schůze, dřív to bohužel nejsme schopni realizovat.

A ještě důležitá doplňující informace. V Radě pro rozhlasové a televizní vysílání se další volné místo uvolní 6. března, takže my za komisi navrhujeme vypsat tu lhůtu na 13. únor už rovnou na dva členy, budou se tam tedy nově volit – budeme navrhovat kandidáty na dva členy této rady.

To je ode mě vše. Ještě jednou zopakuji tu informaci: Nová lhůta do 13. února do 12 hodin. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Já nyní přečtu dvě omluvy. Předseda zahraničního výboru, poslanec Lubomír Zaorálek, se omlouvá od 14.30 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Paní poslankyně Jana Černochová se omlouvá od 14.30 do konce jednacího dne, a to ze zdravotních důvodů.

Nyní tedy přistoupíme k projednávání dalšího bodu. Je to

23.

**Návrh poslanců Jany Mračkové Vildumetzové, Ivo Vondráka, Heleny Válkové, Milana Poura, Petra Sadovského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 273/ - druhé čtení**

Jenom upozorňuji, že tento tisk byl na základě rozhodnutí Poslanecké sněmovny přerušen. Takže nyní tedy prosím, aby předložený návrh uvedla za navrhovatele poslankyně Jana Mračková Vildumetzová. Prosím.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Já věřím, že už všichni o tomto návrhu, který se předkládá ve druhém čtení, všechno slyšeli a že budeme pokračovat v dané rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako výboru garančnímu. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 273/2. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj poslanec Ivan Bartoš a informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil podle § 93 odst. 1. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Bartoš: Dobré odpoledne. Podobně jako moje předčeřnice tedy znovu zopakuji. Výbor pro veřejnou správu projednal tento návrh zákona na své 14. schůzi. Myslím, že z 6 pozměňovacích návrhů na výboru nebyl schválen žádný. Proto výbor doporučuje tento tisk Poslanecké sněmovně ke schválení v původním znění. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Obecná rozprava byla přerušená, takže budeme pokračovat v přerušené obecné rozpravě. Jako prvního mám pana poslance Pavla Jelínka. Nyní mi tam naskočil s faktickou poznámkou pan poslanec Ivan Adamec, takže ten se připraví následně. (Reakce na dění u řečnického pultu:) Ne, prosím, pane poslanče, klidně vystupte.

Poslanec Pavel Jelínek: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, v jednom popisu voleb se hovoří, že volby jsou hlavním mechanismem demokracie, kterým občané vybírají vládnoucí politiky a podílejí se tím na chodu země. Občané delegují svého zástupce a předávají mu některé své pravomoci, vybírají je při hlasování. Vítěz voleb, většinou jím je zvolená nadpoloviční většina, získá právo rozhodovat o zásadních věcech dotýkajících se všech obyvatel. Jak vyplývá z tohoto popisu, občané vybírají své zástupce v osobě kandidáta. Nevybírají členy týmu daného kandidáta. Jenže v důsledku kumulací funkcí dochází k předávání výkonu funkce svým spolupracovníkům, a tím k degradaci voleb na pouhou možnost volby strany či hnutí, nikoliv konkrétních kandidátů a osob.

Jelikož SPD prosazuje přímou demokracii s osobní odpovědností, kterou s kumulací funkcí nelze opravdu slučovat, navrhujeme pozměňovací návrh ke změně zákona, který je v systému pod číslem 1567. Vycházíme z potřeby řešit problematiku komplexně. Částečné řešení problémů navrhované v předkládaném návrhu zákona, tisku 273, pouze zjemňuje nekorektnost chování politiků k výsledkům voleb. V předkládaném pozměňovacím návrhu vloženém v systému navrhujeme nevyplácet uvolněným zastupitelům při souběhu funkcí s poslaneckým nebo senátorským mandátem či členstvím ve vládě žádnou odměnu za komunální funkci.

V současné době je asi 100 obcí, které mají takzvaně svého poslance a mohou využívat výhody transferu zkušeností z komunální či regionální sféry do činnosti zákonodárných výborů či vlády, nebo naopak, prostřednictvím osob působících v obou sférách, jak je řečeno v důvodové zprávě k tisku 273. Jenže obci je 6 tisíc. Co tedy těch 5 900 dalších obcí, které svého poslance nemají?

V našem návrhu se omezení odměn taktéž netýká neuvolněných členů zastupitelstev, a tím dává veškerou možnost odměňování těchto funkcionářů do rukou jednotlivých zastupitelstev a umožní i transfer zkušeností z komunální či regionální sféry do Poslanecké sněmovny.

V důvodové zprávě k našemu pozměňovacímu návrhu se dále hovoří, že dne 1. 1. 2018 nabyl účinnosti zákon č. 99/2017 Sb., kterým se mimo jiné novelizuje zákon o obcích a kterým došlo ke změně koncepce odměňování zastupitelů. V tomto zákonu v případě souběhu výkonu více funkcí náleží uvolněnému zastupiteli odměna jen na tu funkci, za kterou náleží nejvyšší odměna. Tento náš pozměňovací návrh reaguje na tuto úpravu a v podstatě vnáší soulad do odměňování na úrovni komunální politiky a odměňování poslanců, senátorů a členů vlády. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní s faktickou poznámkou poslanec Ivan Adamec. Zároveň máte i obecnou rozpravu.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: (Vstupuje do řeči.) Tak já vám dám prostor už v té obecné přímo?

Poslanec Ivan Adamec: Já si myslím, že to sloučíme. (Předsedající: Že, abyste nebyl omezen.) Bohužel jsem se nedostal na řadu před polední pauzou s reakcí na některá vyjádření, která tady padla. Možná bych na ně zareagoval úvodem a pak bych řekl svůj postoj k tomuto návrhu zákona i s návrhem usnesení.

Takže padlo tady, že neuvolněný funkcionář neví, kdy má dovolenou. No tak on nemá ani pracovní dobu, tak si myslím, že je to vyřešeno.

Pak jsem tady zaslechl, že když schválíme tento návrh zákona, že ten konkrétní starosta, hejtman bude okamžitě vědět, do čeho jde, nebude muset žádat zastupitelstvo o to, aby mu schválili jeho odměnu. Musím říct, že pokud to ti starostové či hejtmani myslí vážně a vlastně chtějí se zneuvolnit, což já jsem ve všech případech udělal, jednou dokonce šest let neplaceně, tak přece žádné zastupitelstvo, žádná koalice nepůjde proti svému starostovi, pokud to není pouze jenom habadůra na voliče. A to si myslím, že všichni my, co děláme v komunální sféře, víme, že si to dovolit nemůžeme, nechceme, protože občané voliči by nám to okamžitě spočítali příští příležitosti.

Musím tedy říci, že mě moc mrzí, že se tady celá ta diskuse motá kolem odměny. Mně to připadá velmi, řekl bych, neetické v tuto chvíli. Možná bych rád, kdyby tady zaznělo, jestli si někdo fakt myslí, že někdo dělá politika pro peníze, komunálního politika pro peníze. Já za svých 21 let působení na městě ve funkci starosty jsem nikdy tento pocit neměl. Pokud bych chtěl peníze a víc peněz, tak bych šel do privátní sféry, protože tam ty peníze jsou. V politice nechodíme do politiky kvůli penězům, do politiky chodíme z jiných důvodů. Chceme něco prosazovat, chceme hájit zájmy naší politické strany, máme nějaké představy, jak pomoci tomuto státu, jak pomoci své obci. Takže o to víc mě to irrituje.

Myslím si, že stávající stav, kdy to nařízení vlády říká, jak se s tím poprat, je naprostě namístě. Tento návrh považuji za nadbytečný. Nebudu říkat, že je pokrytecký, to si myslím, že je docela silné vyjádření, ale možná trochu alibistický bude, ať projde, nebo neprojde...

Já chápu, že kolegy na mé levici to moc nezajímá, mě to zajímá.

Já si myslím, že ta základní myšlenka, že za odvedenou práci se má platit, žijeme v kapitalismu a je úplně jedno, jestli v privátní, nebo veřejné sféře. A říkat, že 0,4 je ten správný koeficient, no, já nevím, jestli ti sociální inženýři, kteří ho navrhli, jestli to myslí vážně, nebo jestli je to jenom výstřel od boku. Na druhou stranu chápu to a bral bych jako čisté řešení – a to říkám i přesto, že s tím nesouhlasím, nesouhlasím s tím – kdybychom zakázali souběh funkcí. Tomu bych rozuměl, bylo by to bez problémů, bylo by to čisté, bylo by to poctivé a bylo by to správné.

Ale znova opakuji, já pro tento návrh zákona nikdy hlasovat nebudu, protože vím, jak vypadá naše politická scéna. Znám své kolegy. Nikdo z nás to nedělá pro peníze prioritně. Děláme to proto, že chceme něco dokázat, něco prosadit a také občas něčemu zabránit. Takže na závěr svého relativně krátkého vystoupení dávám návrh, abychom tento návrh zákona zamítl ve třetím čtení, protože ten zákon je nadbytečný, alibistický.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní mám posledního přihlášeného do obecné rozpravy, poslance Martina Kupku. Prosím, máte slovo. A následně tady bude ještě faktická. Prosím.

Poslanec Martin Kupka: Děkuji moc za slovo. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, milé kolegyně, milí kolegové, já se také přidávám k těm hlasům, které volají po tom, aby ten zákon ve výsledku nespátil světlo světa, protože opravdu je zbytečný. My se tady často holedbáme tím, že český právní řád je zbytečně komplikovaný, že je zbytečně mnoho zákonů. Tak přirozeným výsledkem téhle úvahy má být, že zabráníme tomu, aby jakýkoli další zbytečný zákon vznikal. A tenhle zákon zbytečný je, protože už v současné době přece existuje v zavedené právní normě způsob, jak se vypořádat s tím, kdy se stane starosta zároveň poslancem. Stejně tak jako Ivan Adamec, tak já jsem také krátce potom se nechal pro funkci neuvolnit, pro funkci starosty tedy. A stala se neuvolněnou. Je to nástroj, který může využít každý, je k dispozici. A neuvolněný starosta má úplně stejně pravomoce, úplně stejně kompetence jako starosta uvolněný. Nic se na tom nemění.

Poznámka ohledně dovolené či stravenek mi v tomto kontextu připadá úplně směšná. Platí to, že ani uvolněný, ani neuvolněný starosta, ani uvolněný, ani neuvolněný hejtman fakticky nemá omezenou dobu. Kdykoliv nastane nějaký problém v obci nebo na kraji, tak se samozřejmě musí hejtman či starosta okamžitě vydat ten problém řešit a žádný zákoník práce mu jeho volný čas neochrání a ochránit z principu nesmí. V tomto směru pokládám i úvahy o tom, jakým způsobem by se tedy ta funkce měla řídit běžnými pravidly, za nadbytečnou.

Ano, ten zákon vznikal jako alibi nebo odpustek nenaplněných předvolebních slibů. Ale to je podle mě přesně důvod, proč by neměl být přijat, protože vznikal opravdu kvůli několika málo lidem v celé České republice, kteří navíc mají možnost vyřešit problém, o kterém je řeč, a vypořádat se s tím se ctí. A samozřejmě spolu s tím, že mají mandát od svých voličů a zastupitelstva, řeší své samosprávné úkoly.

Další důvod, proč si myslím, že bychom ten zákon neměli přijímat, že vstupujeme nesourodě, nesymetricky a nesystematicky do kompetencí samospráv, protože určení toho, zda bude starosta uvolněný, nebo neuvolněný, stejně tak jako uvolněný či neuvolněný hejtman, je prostě předmětem rozhodování samospráv a návrhem toho dotyčného politika, ke kterému nepochybň, pokud se stal starostou či hejtmanem a potom navíc poslancem, tak je nepochybň zcela svéprávný a je schopen dostát své roli.

Poslední poznámka k tomu, jak nesystematický a nesymetrický ten zákon je. Tady řešíme konflikt uvolněných funkcí na úrovni komunální sféry, regionální sféry a celostátní. Ale on přece existuje, a troufnu si říct, početně ještě mnohem více, na úrovni komunální a regionální politiky, kdy existuje celá řada uvolněných starostů, kteří jsou zároveň uvolněnými či neuvolněnými zastupiteli a řeší tentýž problém. A tam se mimochodem bavíme v zásadě o velmi podobných odměnách. Ale tady nejde přece jenom o odměny. Tady jde také o to, jak jsou schopni dostát své roli a svému závazku vůči voličům. A to je opravdu výsada jejich role a výsada samospráv, které o tom budou rozhodovat.

Velmi se přimlouvám za to, abychom nevytvářeli nový zbytečný zásah do právního řádu, který, jak jsem vysvětlil, opravdu je zbytečný. I ta debata, kterou teď vedeme, ve výsledku nepřidává ani důstojnosti roli poslanců, ale ani důstojnosti komunálním a regionálním politikům. Je úplně zbytečná a podle mého soudu by bylo záhodno věnovat se víc tomu, co dělá starosty dobrými starosty, poslance dobrými poslanci a hejtmany dobrými hejtmany. Je to daleko podstatnější, a je to navíc mnohem podstatnější i z ekonomického hlediska. Tak volám po tom, abychom tu nesymetrickou normu, ještě s problémem retroaktivity, nepřijímati, abyste, pokud slyšíte na tyto argumenty, ve třetím čtení hlasovali pro zamítnutí té normy.

Děkuji mnohokrát za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byl pan poslanec Kupka. Máme tady jednu faktickou, takže pan poslanec Ondřej Benešík. Prosím, vaše dvě minuty. A je to zatím poslední přihláška v rámci obecné rozpravy. Prosím.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji, pane místopředsedo. Před polednem tady naznělo jméno Jiří Čunek, a že voliči si něco nepřáli. Já nevím, co si přesně volič přeje nebo nepřeje. Já s Jiřím Čunkem někdy souhlasím, někdy nesouhlasím. Každopádně je to můj stranický kolega a je to hejtman mého kraje, který má skutečně velmi, velmi pevné postavení v našem kraji. Je to oblíbený politik. Velmi oblíbený politik. A on v době, kdy kandidoval, řekl: Já chci mít prostě peníze za všechny funkce, protože dělám na sto procent. Takže není pravda, že voliči to nechtěli. Možná voliči Pirátů to nechtěli, ale ti Jiřího Čunka nevolili. Takže budeme spravedliví k Jiřímu Čunkovi. On šel s kůží na trh a řekl: Já to takhle chci a ničeho se nevzdám. Volte mě, nebo mě nevolte. A předjímat, co si jako nějaký volič přeje nebo nepřeje, to rozhodují volby. Takže budeme k němu spravedliví, on do toho šel s tímto a tu podporu prostě na městě, v kraji i do Senátu má naprosto brutální, ať se nám to líbí, nebo se nám to nelibí. Za sebe říkám, mně se to líbí.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Ferjenčík a do rozpravy se ještě hlásí pan poslanec Výborný. Takže vy máte dvě minutky. Pan poslanec Výborný bude mít více prostoru. Tak, prosím.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já bych chtěl stručně reagovat. Při vší úctě k úctyhodným volebním výsledkům Jiřího Čunka, přesto si myslím, že není přiměřené, aby bral víc peněz než prezident. Prostě nedává mi smysl, aby libovolný politik v českém systému bral víc peněz než prezident, nezávisle na tom, kolik funkcí nakumuluje.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Nyní ale s faktickou vás, pane poslanče Výborný, předběhne váš stranický kolega ještě, nebo jestli si dáte prostor. (Posl. Výborný se domlouvá s posl. Benešíkem.) Tak, dobře. Takže vy jdete ale do

obecné rozpravy. Vy máte neomezený prostor. A pan poslanec Benešík bude mít dvě minutky. Prosím.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážená vládo, kolegyně, kolegové, já bych se chtěl nejprve připojit k tomu, co tady zaznělo už od předešlých vystupujících poslanců směrem k tomu návrhu zákona.

Já myslím, že to je skutečně velmi pokrytecké a že tady řešíme něco, co vůbec řešit nemusíme, protože to je přece věcí voličů, aby zvážili, koho v těch volbách podpoří nebo nepodpoří. A pak je to zodpovědností také těch, kteří jsou zvoleni a v těch funkčních pracují. Oni sami musí vědět, zda jsou připraveni věnovat ten čas ať už funkci toho starosty a současně poslance, nebo nikoliv. A potom se zodpovídají komu? No přece zase těm voličům. Já jsem sám zažil něco podobného před volbami do Poslanecké sněmovny v roce 2017. Na pozici ředitele gymnázia jsem dopředu avizoval to, že nedovedu si představit, že bych vykonával obě dvě funkce najednou a že po volbách, případně pokud uspěji, stanu se poslancem, že pozici ředitele gymnázia opustím. Také jsem to učinil. Ale prosím, to nechme skutečně na každém, na každém jednotlivém poslanci, zda v těch pozicích, kde jinde působí, toto dokáže nebo nedokáže sklopbit.

A druhá věc, proč si myslím, že ten zákon tady vzniká jenom ad hoc k potřebě někoho, je – prostřednictvím pana místopředsedy k paní poslankyni Vildumetzové. Já tomu rozumím. Tak vy jste něco říkala, pak se ta situace nějakým způsobem změnila, tak na to chcete nějakým způsobem reagovat návrhem tohoto zákona. Ale já si myslím, že to je věc jiná, kterou si musíte vyřešit v rámci vašeho politického hnutí, jestli to, co bylo řečeno, platí, nebo neplatí. A jestli to, co avizoval i premiér Andrej Babiš, platí, nebo neplatí. Ale vytvářet kvůli tomu zákonou normu si myslím, že to je velmi, velmi nevhodné.

A poslední věc v reakci na kolegy piráty ohledně Jiřího Čunka. Ta situace se má tak, že možná tady v Praze se takhle vzájemně neznáte. Ale toho Jiřího Čunka na Vsetíně skutečně všichni znají. A moc dobré věděli, koho volili. A možná právě proto uspěl v prvním kole senátních voleb. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Nyní ještě do obecné... Nyní dvě faktické poznámky. Takže pan poslanec Ondřej Benešík a na faktickou se připraví ještě pan poslanec Ferjenčík. A do obecné rozpravy paní poslankyně Mračková ještě. Tak prosím, vaše dvě minutky.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji, pane místopředsedo. Já si myslím, že skutečně by to měl rozhodnout volič. Ty možnosti jsou. Já jsem velmi rád a kvitují to, co říkala paní hejtmanka Vildumetzová, že se vzdala uvolněné funkce. Myslím, že to je přesně ta cesta, že na to skutečně nepotřebujeme zákon a ať to volič rozhodne. Prostě pokud volič tu informaci má a zvolí kohokoliv do uvolněné funkce, do dvou uvolněných funkcí, tak asi ví, co dělá. Já si nemyslím, že by to právo mělo být voličům upíráno.

Já jsem si ve své situaci svého času uvědomil, že to prostě nemůžu dávat, že to nejde. Že prostě dělat starostu na plný úvazek v obci, která je 300 km vzdálená od Prahy, prostě nejde. A už bylo nepraktické, abych se vzdal této funkce. Prostě jsem to nějakým způsobem dopracoval, dojel. A volič je suverén, volič si myslí, že tomu rozumí.

No a co se týče Jiřího Čunka. Já řeknu pro někoho možná velmi nepříjemnou myšlenku. Já si myslím, že Jiří Čunek si víc peněz jak Zeman zaslouží. Díky.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Další faktickou poznámku, pan poslanec Ferjenčík, zatím poslední faktická. A pak do obecné rozpravy se připraví paní poslankyně Mračková. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl ještě reagovat na ten argument ohledně toho, že voliči si někoho tedy zvolili, a tak my to máme respektovat. Ale my když tady utváříme zákony, tak se snažíme dohlédnout ty jejich důsledky. A samozřejmě pro okresní město může být výhodné, když je jejich starosta poslanec. Stejně tak jako je pro ně výhodné, když je jejich starosta v krajském zastupitelstvu, aby tam lobbyval za ty dotace a dopravní stavby v tom jejich regionu v rámci toho kraje. Ale to ještě neznamená, že je to výhodné pro ten systém jako celek. A my potřebujeme najít nějakou rovnováhu mezi tím, abychom jako Sněmovna nebyli odtržení od reality, a současně tím, aby se tady neprosazovaly jenom lokální zájmy těch jednotlivých měst. Proto my jsme navrhli nějaké řešení, kde se snižuje motivace ty funkce kumulovat. A myslíme, že by to české politice výrazně prospělo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Momentíček. Nyní jedna faktická ještě, pan poslanec Benešík. Prosím, máte slovo. A připraví se na faktickou pan poslanec Ivan Adamec a také pan poslanec Bartošek. Tak prosím.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji za slovo. Já Mikuláši Ferjenčíkovi rozumím. Ale pořád si myslím, že ten institut tady prostě existuje, funguje. Ti lidé prostě se toho platu mohou vzdát, mohou vykonávat tu funkci pořád. Mají stejné kompetence, mají stejnou odpovědnost, mají stejné možnosti. Jenom prostě za to berou symbolickou nebo žádnou odměnu. Ta možnost prostě tady je. A já znova opakuji, já jsem prostě v té situaci byl. Já bych to tak jak Jiří Čunek prostě nedal. Proto jsem se rozhodl jinak. Ale on si prostě myslí něco jiného a voličům to jasně sdělil. A já si myslím, že pokud volič je spokojený, pokud jeho politik odvádí dobrou práci, tak ať ji odvádí. Ať je za to honorovaný. Já s tím absolutně nemám žádný problém.

A znova opakuji, ta možnost prostě tady je. A například Jiří Čunek skutečně to takto voličům sdělil. Ale chápu i ten argument, že je to asi v mnoha případech velmi těžce pochopitelné. Ale ta možnost vzdát se, ale mít ty možnosti prospět svému městu, obci, kraji pořád tady je. A myslím si, že bychom také měli rozlišovat, jakou funkci člověk zastává. Protože senátor je volený za určitý obvod a jeho povinností je, aby dělal všechno pro to, aby ten jeho obvod prospíval. Koneckonců my poslanci

také. Takže já bych úplně nezavrhoval to, že poslanec nebo senátor se hlásí ke svému volebnímu obvodu a že se snaží tomu volebnímu obvodu pomoci. Já to prostě budu vždy tak dělat. Samozřejmě s vědomím toho, že moje primární práce je práce pro Českou republiku bez ohledu na obvod.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Tři faktické tady máme – pan poslanec Adamec, pan poslanec Zahradník a pan poslanec Klaus. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já částečně souhlasím s panem poslancem Ferjenčíkem. Ano, beru to tak, že nemělo by tady sedět 200 starostů nebo převaha starostů a řešit si své lokální problémy přes Poslaneckou sněmovnu. Já se přiznám, že já je neřeším takto. Já tady řeším jenom problémy, kromě hospodářských záležitostí, kdy se tady někdo snaží, a teď to nemyslím ve zlém, destabilizovat komunální a regionální sféru. Určitá forma destabilizace to je.

Musím říct, že já jsem s tím nikdy neměl problém. Nebylo fakt prioritou vydělat si ty peníze. To rozhodně nebylo, protože je to spíše symbolika. Já jsem šest let byl starosta zadarmo, úplně zadarmo, pak jsem pochopil, že náklady jsou větší než výnosy, že je potřeba aspoň část těch peněz použít z té komunální sféry, rozhodlo zastupitelstvo, svobodně, demokraticky.

Já musím říci jednu věc. Mně pak na tom vadí ta jedna věc, jak jste určili ten koeficient 0,4. Protože dneska vlastně ta možnost, to nařízení vlády je 0,4, 0,6 neuvolněný a uvolněný samozřejmě až 100 %, ale s tím, že ten uvolněný má ještě další požitky, které vyplývají z toho, že na tom úřadu je uvolněný. To tady nikdy nepadlo. Otázka je, jestli 0,4, tak jak to navrhujete, je adekvátní nula šesti tomu neuvolněnému.

Jen tak mimochodem, to uvolnění, neuvolnění, to si musí každý sám v sobě srovnat. Já jsem nechtěl být nikdy uvolněný z vlastních důvodů, ne proto, že bych jako... prostě pro mě je to taková jistota toho, že když tam nejsem vždycky, že je to správně, že to dělám jakoby po práci, po hlavní práci, která je ve Sněmovně. Jestli si myslíte, že 0,4 mě třeba osobně odradí od toho, abych znova nekandidoval na starostu nebo znova do Sněmovny, tak vás chci ujistit (upozornění na čas), že tedy rozhodně ne!

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já se omlouvám panu poslanci Zahradníkovi, protože tady byla přihláška ještě od pana poslance Bartoška na faktickou, byla z místa. Připraví se pan poslanec Zahradník. Prosím.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji. Krátká reakce na probíhající rozpravu. Jak hnutí ANO, tak Piráti vstupovali do voleb s tím, že se věci zjednoduší, že se usnadní život. A mně to připadá, že každá nová norma, která přichází, tak život komplikuje, zavádí nové věci, naopak život komplikuje. Jejdamaňe, nechte ten život běžet, nechte také

možnost lidi rozhodnout. Vždyť nejlepší reklama každého z nás, kdo jsme v politice, je jeho práce. Lidi to vidí, jestli politici pracují, a to od komunální úrovně, ať už je to starosta, ať už je to poslanec. Spoustu věcí, ať už třeba svazky obcí, nebo i jiné organizace, vždyť jsme v nich a děláme to bez mzdy. A jestliže ten politik nepracuje, tak může mít jednu funkci a je mu to jedno, protože prostě ve volbách nedostane hlas, protože pro to město, pro tu zemi, nic nedělá.

Myslím si, že se snažíte vymyslet zákon na život. Život je mnohem pestřejší, mnohem zajímavější než to, abyste ho dokázali svázat do paragrafů. Nechte možnost lidem si rozhodnout o tom, co chtějí. Nechte lidem, co jsou v politice, nechť se rozhodnou, kolik toho zvládnou. Nechte na nich a nechte na voličích, aby pak ohodnotili, jak který poslanec, jak který starosta pro svou obec, pro svůj kraj pracuje. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Další v pořadí – máme tady teď pět faktických poznámek, takže pan poslanec Zahradník, Klaus, Ferjenčík, Jan Volný a pan poslanec Bartoš. Pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, já chci říci jenom tolik – tady začíná vznikat dojem, několik mylných dojmů, několik mylných předpokladů, jako by třeba tady byla nějaká škola, která generuje budoucí kandidáty připravené usednout do Sněmovny, zastávat svoji práci na plný úvazek, tak aby nebyli rozptylováni nějakou jinou aktivitou. To ale není pravda. Taková přípravka, taková škola tady není. Lidé, kteří pak kandidují a zasedají zde, musí mít nějakou předchozí politickou zkušenosť, nějakou politickou historii, nebo by aspoň měli mít. Tu historii, tu zkušenosť nenajdou jinde než v komunální nebo v regionální politice. Dají svým voličům ve své obci, ve svém městě, ve volbách nějaký slib, ten mandát pak zastávají a voliči si je pak vyberou i jako kandidáty, kterým dají svůj hlas ve volbách parlamentních.

Ten druhý mylný dojem, jako by souběh dvou funkcí, funkce poslanecké a funkce uvolněného zastupitele, místopředsedy, starosty, bylo cosi, co je nepatřící. Ti lidé, kteří možná teď sledují nebo budou sledovat naše zasedání v televizi, by mohli nabýt dojmu, že když někdo ty funkce vykonává souběžně, tak se dopouští něčeho, co není dobré, co není správné. To opět není pravda. Zásadně to musím odmítнуть. Ti lidé, co tady v této pozici jsou, to určitě nedělají pro peníze, tu druhou funkci. Tím, že my jim dáváme menší plat za tu druhou funkci, tím jaksi dáváme najevo, že by měli věnovat menší pozornost té své druhé funkci. (Předsedající upozorňuje na čas.) Myslím si, že oba předpoklady jsou špatné, a proto ten zákon, který tady je, odmítám a podpořím jeho zamítnutí.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já bych vás všechny poprosil o dodržování času, aby se dostalo i na další poslance v pořadí. Takže pan poslanec Klaus, prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Václav Klaus: Já bych zareagoval ještě na vystoupení pana poslance, tamhle jak sedí vedle Bartoše, jak se jmenuje, s těmi brylemi, no, to je jedno, já si vzpomenu, který tady zmiňoval pražskou vládu, nebo trošku hanlivě se vyjadřoval o vládě primátora Béma. Já bych jako občan Prahy rád řekl, že za panování ODS a primátora Béma se aspoň postavil tunelový komplex Blanka, který výrazně pomáhá občanům. Když se spočte ta úspora benzinu, bezpečnosti a času, tak už je dávno zaplaceno, kdežto po vašich pražských vládách zůstanou akorát, spadly mosty, pak na sebe asi primátor Hřib s paní Marvanovou navzájem dají trestní oznámení a pak ještě retardovaný noční starosta, který chodil na mediální školení asi tady k panu Roznerovi nebo kam. Takže tady bych se rád zastal bývalé pražské koalice. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Další faktická – pan poslanec Ferjenčík. Připraví se pan poslanec Volný a pan poslanec Bartoš. Pan poslanec Ferjenčík, prosím.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Jenom pro záznam. Piráti v té minulé pražské koalici nebyli, tak na nás prosím neházejte její chyby. Díky.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, další faktická – pan poslanec Jan Volný. Prosím.

Poslanec Jan Volný: Děkuji, pane předsedající. Já bych chtěl reagovat na pana kolegu Bartoška, ale chci to říci jakoby obecně na tu falešnou rétoriku lidovců. On tady hřímal: nesvazujme ty lidi, ať si ty lidi rozhodnou, ať si to potom voliči vyhodnotí a podle toho volí. Ale když si vzpomenu na projednávání tady té otevírací doby pro velkoobchody, tak tady se prostě svazovalo, tady se dávaly nové zákazy, předpisy a to prostě lidovci argumentovali úplně jinak. Prostě u každého toho zákona si to trošku přizpůsobujete vaši rétorice. To znamená ano, říkám, nesvazujme lidi, ale říkejme to pořád. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tedy pan poslanec Ivan Bartoš, zatím poslední faktická. Prosím.

Poslanec Ivan Bartoš: Já bych chtěl také jenom v krátkosti zareagovat, a není to pouze prostřednictvím pana předsedajícího, na pana Bartoška. To je tak falešné dilema, které se tady teď předvádí v souvislosti tady s tím zákonem. Samozřejmě, svět je a život je bohatý a zajímavý a různorodý a právní systém a legislativa tomu dává mantinej tam, kde to je potřeba. A skutečně zásahem do finančního ohodnocení v případě, že někdo se rozhodne dělat dvě nebo tři funkce, který zákon to nezakazuje, tento zákon neprobíráme, rozhodně nezasahujeme do svobody člověka vyjádřit se v demokratických volbách a do tohoto parametrizovaného systému tím snížením té druhé odměny za výkon další funkce prostě toho člověka zvolí stejně tak, takže právo

člověka demokraticky ohodnotit ve volbách svého zastupitele a do té funkce ho poslat znovu není žádným způsobem dotčeno.

Prosím vás, nestavme tento návrh zákona do roviny, že to nějakým způsobem omezuje svobodu volby nebo že krátíme občany na nějakých právech svobodného rozhodnutí ve volbách. Tak to není. Pouze tím stanovujeme jisté parametry toho systému a hovoříme o tom, že skutečně, pokud bych já chtěl, aby mě zastupoval ve Sněmovně poslanec i jiné strany, tak chci, aby se tomu věnoval pořádně. Pokud zvládne dvě funkce, dokážu si to představit, je to zkušený politik. Tři funkce si už moc představit nedokážu, ale rozhodně nehovoříme o nějakých třech plných úvazcích. Je to pouze parametr a má snížit motivaci – a já si naopak myslím, že některí politici, do hlavy jim nevidím, skutečně tu motivaci takovou mohou mít – snížit tu motivaci dělat to kvůli kumulaci platů. O tom je tento návrh zákona.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Další s faktickou, zatím poslední, pan poslanec Ivan Adam, prosím. (Poslanec Adamec se ohrazuje kvůli zkomolení svého jména.) Pardon Adamec, já se omlouvám.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, vážený pane předsedající. Klidně mi říkejte Adame, já jsem na to zvyklý. (Předsedající se opět omlouvá.) To byla moje přezdívka na střední škole, takže mě to neurazí. Já to takhle beru.

Já jsem jenom chtěl zareagovat, a teď už velmi krátce. No, je to pravda, co tady říkal pan poslanec Bartoš. Ale tím si právě pak protiřečí tím omezujícím parametrem. Já bych to tak bral, to, co říkáte, že tohle nikoho neomezuje v té volbě. Ale omezuje to hypoteticky. A vy to říkáte, že chcete odradit ty lidi na tu druhou funkci právě tím koeficientem. A to mi nejde dohromady tohleto. To znamená, bud' říkáme, že je to v pořádku, kdo to zvládne a voliči to takhle rozhodnou a ať si to ten dotyčný rozhodne.

Já bych třeba taky nikdy nebyl schopen říkat, že si prostě vezmu ten druhý plat v plné výši. To mě nikdy nenapadlo. Ale rozhodně když říkáme, že to neomezuje, tak to řekněme na rovinu, tak to je. Ano, chcete omezit tím parametrem ty lidi, o kterých si myslíte, že to dělají kvůli penězům a kteří by do toho nešli. Já zase říkám z dlouholeté politické praxe, takhle to opravdu nefunguje a fungovat nebude.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji. A nyní máme tři faktické poznámky. Takže já to zrekapituloji. Pan poslanec Bohuslav Svoboda, pan poslanec Ferjenčík, pan poslanec Ivan Bartoš. Takže pan poslanec Svoboda. Prosím, abyste se vyjádřil, vaše dvě minuty. V obecné stále čeká paní poslankyně Mračková. Prosím.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji za slovo. Já bych si dovolil položit pirátům otázku. Jestliže tedy hovoříme jenom o tom, že chceme dosáhnout toho, aby se ta práce dělala dobře, že vůbec nejde o peníze, které za to jsou. Ptám se, jestli když já

mám nějaké pracovní zařazení a úvazek a rozhodnu se, že potřebuji pro rodinu vydělat nějaké další peníze a začnu pracovat dalších šest hodin, jestli tedy i v tomto případě mi snížíte plat za těch šest hodin. Protože to je úplně stejná logika v té věci. Já dělám něco dvakrát a za tu jednu práci dostanu míň platu, protože to dělám ve svém čase navíc. Já tomu neúplně rozumím.

A je to stejný příběh, jako když někdo dělá starostu a krom toho krajského zastupitele. Tak buď ty práce dělá dobré, anebo je dělá špatně, nebo málo. Když je dělá špatně, tak to dělat nemá. Když je dělá málo, tak by měl mít menší plat. Ale to byste musel prokázat, že to dělá málo. Takhle to nejde. Takhle to je jenom hra, která je populistická a možná se líbí závisitivým lidem. Mně to je svým způsobem jedno.

Říkám to jenom proto, abychom si jako Poslanecké sněmovny uvědomili, o čem hovoříme. V tuto chvíli hovoříme jenom o závisti!

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A než pan poslanec Ferjenčík přijde na faktickou, přečtu jednu omluvu. Pan ministr zdravotnictví Adam Vojtěch se omlouvá v době od 15 do 17 hodin z důvodu neodkladných pracovních záležitostí. Tak prosím, vaše dvě minutky.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl ještě zkusit vysvětlit podstatu toho návrhu. Žádným způsobem to nedopadne na lidi, kteří to dělají z nadšení. Ti dostanou svých 40 % uvolněného platu a jim se naopak zjednoduší život, protože nebudou muset složitě přijímat usnesení zastupitelstva o tom, že budou neuvolnění a kolik mají dostat procent. Dopadne to na ty, které ke kumulaci funkcí motivují peníze. Mně přijde správné, aby politici nebyli motivováni kumulovat funkce z finančních důvodů. Pokud s tím nesouhlasíte, hlasujte proti, je to vaše volba. My si myslíme, že je to správný princip, aby politici nebyli motivováni kumulovat funkce penězi, a rozhodne se hlasováním.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Další faktická, pan poslanec Bartoš, a připraví se pan poslanec Klaus. Tak prosím.

Poslanec Ivan Bartoš: Já bych chtěl tedy jenom reagovat prostřednictvím pana předsedajícího na pana Svobodu. To není ten samý případ. Já jsem patnáct let dělal pro velké firmy typu Deutsche Telekom, český T-Mobile a nedokážu si přestavit, že bychom měli nějakého CEO, nebo executive, nebo sekčního ředitele, který by si loupnul ve svém volném čase jako další plnohodnotnou osmihodinovou, nebo šestihodinovou práci jako nějaký další kšeft navíc. Protože by to prostě dělat nemohlo. Ta práce zabrala osm deset hodin denně včetně víkendů.

Jestli si poslanci ve svém soukromém podnikání vedou firmy a dělají to třeba mimo pracovní dobu, jsou připraveni na schůzi, já s tím nemám problém. Skutečně celá ta otázka je, zda v danou chvíli je to férové brát plnou odměnu za práci, která očekává nějaké stoprocentní nasazení. Já za sebe můžu říct, že jsem deset let dělal Piráty po pracovní době, takže jsem měl takový hezký osmáctihodinový i třeba dny,

když bylo potřeba. Ale nedělal jsem to na úkor práce, neměl jsem problémy. Zaměstnavatel mi nevyčítal, že bych někde chyběl na nějakém důležitém jednání.

A my se zde budeme bavit o těch, nebo řešíme ty omluvenky. Vlastně my jsme je už vyřešili. A já bych se podíval skutečně na to, zda politici, kteří mají komunální ambice nebo krajské ambice, jaké budou omluvenky v momentě, kdy se budeme na facebooku divat na jejich fotky z kampaně setkávání s občany, když bude jednat Poslanecká sněmovna. Prostě ta motivace tady je nějaká a nemělo by to být na úkor toho, co ten člověk má odvádět za danou práci v daný moment. Jedná-li Poslanecká sněmovna, měl by být v Poslanecké sněmovně. Jedná-li krajské zastupitelstvo, už bývá omluven v Poslanecké sněmovně. To se prostě děje. A tak my skutečně řešíme pouze tu finanční motivaci, ale i to, že mám být na dvou místech, na jednom nejsem, nemůžu brát za oba ty momenty prostě tu plnou mzdu. Já si myslím, že je to zcela logické. Proto si třeba někdo bere čtvrtinový úvazek. Protože nemůže dělat na dva plné úvazky dvě práce.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak nyní pan poslanec Klaus a připraví se pan poslanec Adamec.

Poslanec Václav Klaus: Já si skutečně myslím, že ten zákon je opravdu maličko pokrytecký. A proč to míří na ty starosti? Vždyť tady je spousta lidí – poslanec Válek, Ventruba, což jsou lékaři. To bychom mohli chtít podle stejně logiky, aby se jim sebrala velká část jejich platů, co věnují pacientům. Já vydávám knížky, tak by se mi to taky mělo snížit. Panu Babišovi, nebo tomu svěřeneckému fondu, by se mělo sebrat 60 % příjmů z Agrofertu, ne, když je poslanec zároveň. Vždyť to je přece úplně stejná logika. Tak na co si tady hrajeme? To rozhodují voliči, takhle to zvolili, i pana Válka, i pana Ventrubu, i pana Babiše, tak tady sedí a berou za to nějaký plat. A řešit předvolební slib některých poslanců ANO, že nebudou kumulovat funkce pomocí zákona, je prostě špatně.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní pan poslanec Ivan Adamec. (Hláší se poslanec Faltýnek.) Pan předseda Faltýnek na faktickou? Tak. No, faktické jsou přednostní ještě před přednostními právy. Takže pan poslanec Adamec a potom pan poslanec Faltýnek.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, já mám takový pocit, že tady chce někdo hodnotit práci politiků a zapomíná, že práci politiků hodnotí jenom voliči. Jestli jste úspěšní, schopní, nerozhoduje o tom, jestli máte stoprocentní účast na tom či kterém zastupitelstvu nebo na té či které sněmovně, ale to, jestli vás voliči berou, je v tom, že zastupujete jejich zájmy tak, jak jste jim slibovali ve volbách. To je jedna věc.

Druhá věc. Když tady říkáte, že zastupitelstvo schvaluje odměny těm starostům, těm chudákům, co se nechají neuvolnit, že to je nějaká zvláštní záležitost. Není prosím vás. To zastupitelstvo, to samé, na tom samém jednání schvaluje odměny i

zastupitelům, radním a podobně. Takže to není nic neobvyklého. A samozřejmě zastupitelská demokracie funguje většinovým systémem. To znamená, pokud máte funkční koalici a pokud se dohodnete ve funkční koalici na tom, jak bude vypadat politika odměn, tak to žádný problém není. Naopak, vždycky to projde bez nějakých dalších nároků. Takže nedělejme z toho takovou vědu, že je to velká překážka.

A ještě jednu věc. Pokud tento návrh zákona projde, tak já prosím, aby začal platit od příštího volebního období, protože opravdu teď měnit ty podmínky mi případá velmi, velmi podivné.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní pan předseda poslaneckého klubu ANO Jaroslav Faltýnek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuju za slovo. Jenom bych velmi drobně a krátce opravil Václava Klause mladšího, který tady řekl, že pan Babiš bere plat. Není to pravda. Od svého zvolení do Sněmovny v roce 2013 nikdy žádný plat nebral ani jako poslanec, ani jako vicepremiér, ani jako premiér.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní pan poslanec Klaus. Prosím.

Poslanec Václav Klaus: Děkuju panu Faltýnkovi. Já jsem taky nemyslel jako útok, že někdo bere plat, ale chtěl jsem to uvést jako příklad, kde dochází k velice vážné funkci poslance a zároveň majitele, nebo teď už ne, ale asi, co si budeme povídат (Jaroslav Faltýnek: Bývalého!), obrovské firmy, která zaměstnává – tedy bývalého – která zaměstnává tisíce lidí, a to také většinou vyžaduje hodně práce. Když jsem já zaměstnával 160 lidí, tak jsem taky tam pracoval více než osm hodin denně. Takže to byl ilustrativní příklad, kam ten zákon jakoby trošičku taky míří, na to, že lidé dělají dvě práce, a my bychom je chtěli zákonem v tom nějak komandovat. A já v tom nevidím velký rozdíl, když někdo dělá starostu na vesnici třeba, proč by to nedělal.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A zatím nemám další faktickou, ani nemám přihlášku do obecné rozpravy. S přednostním právem paní poslankyně Mračková do obecné ještě. Prosím.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji za slovo. Chtěla bych reagovat ještě teď v obecné rozpravě na svoje předčeňky. Doufám, že tím nevyvolám mnoho faktických poznámek. Chtěla bych také v úvodu poděkovat za diskusi k tomuto zákonu. Musím říct, že od některých z vás byla opravdu korektní a že určitě nad některými argumenty, které se tady říkají, samozřejmě můžeme o nich hovořit. Ale trochu mi to připadá, že my tady hovoříme o tom, bavme se

o neslučitelnosti funkcí, bavme se o posunutí účinnosti tohoto zákona, a pak tady dáme návrh, aby byl ve třetím čtení tento zákon zamítnut. Takže to si trošku protiřečí.

Ráda bych reagovala na předečníka pana Beneška, který tady několikrát řekl, že se můžete odměny vzdát. Já tedy nemám právní vzdělání. Působila jsem dva roky na Ministerstvu vnitra jako náměstkyně pro veřejnou správu. A to stanovisko je jasné. Odměny se vzdát prostě nemůžete. Musíte si ji převzít a poté si s ní samozřejmě můžete naložit. Ale není možné se odměny uvolněného ani neuvolněného zastupitele vzdát. Jaké odměny se můžete vzdát, je odměny v dozorčí radě, ve správní radě. Tady to zákon připoští a takové odměny se vzdát můžete. Takže bych byla ráda, aby se to tady stále neopakovalo, protože to pak působí, že právě ti, kteří jsou ve dvou funkcích, takže záměrně nepředstupují před svá zastupitelstva a že se těch odměn nevzdávají. Oni se jich vzdát prostě nemůžou. Zákon to nepřipoští.

Chtěla bych taky poděkovat panu Kupkovi, který tady není, protože hovořil o věcech uvolněný, neuvolněný zastupitel. Chtěla bych se zeptat, kdo z občanů rozliší, kdo je uvolněný a neuvolněný. Ten občan to vůbec nerozlišuje. A když nás volí občané do těch našich funkcí, do těch našich pozic, tak oni nás volí, ale nevolí naše odměny. A myslím si, že občanům nevadí to, pokud ten člověk kumuluje funkce, a musí být na něm vidět, že i když je kumuluje, takže to dělá samozřejmě s maximálním nasazením. Ale myslím si a znova to opakuji, že tento návrh je správný a spravedlivý, že pokud tedy vykonávám ty dvě funkce, tak si myslím, že pokud budu pobírat odměnu ve výši 140 %, tedy 100 % za poslankyni a 40 % za hejtmanku, tak si myslím, že to je plně dostatečné.

Já když jsem předstupovala před své zastupitele, tak jsem jim jasně řekla, co ta kumulace funkcí přináší, jaký to má dopad na osobní, rodinný život. Z druhé strany to má ta pozitiva, že opravdu přenášíte sem ty praktické zkušenosti z daného kraje a můžete prostřednictvím poslance vstupovat a nějakým způsobem reagovat na jednotlivé zákony, které se tady předkládají.

Také tady pan Kupka řekl prostřednictvím pana předsedajícího, že se to týká jenom několika málo lidí. Dneska tady vystupovali především zástupci ODS, těch bylo nejvíce, a zástupci KDU-ČSL. A jenom chci říct, já jsem si tu statistiku udělala z hlediska Poslanecké sněmovny, protože hejtmani a starostové jsou relativně vidět, ale pak jsou náměstci, uvolnění předsedové kontrolního výboru, finančního výboru atd. Tak v Poslanecké sněmovně je to zhruba 28 poslanců. Pokud tento návrh půjde do Senátu, tak se to týká skoro poloviny senátorů, protože nejúspěšnější senátoři jsou právě komunální politici a nejvíce z řad Starostů.

Pak tady bylo řečeno, že budeme vstupovat do kompetence. Já tedy nevím, do jaké kompetence budeme vstupovat, protože opravdu tento návrh zákona je velmi jednoduchý a velmi snadno proveditelný. To znamená, pokud by byl schválen a vešla jeho platnost a účinnost, tak budete samozřejmě od té doby, kdy se stanete tím poslancem, tak budete za tu uvolněnou funkci pobírat pouze 40 %. A těch 60 % zůstane v rozpočtu kraje a města, ty finanční prostředky v tom rozpočtu zůstanou a ti zastupitelé řeknou, k jakým účelům ty finanční prostředky budou využity. Takže není v žádném případě pravda to, co tady bylo řečeno.

Znovu bych se opakovala, že o neuvolněném zastupiteli musí rozhodnout zastupitelstvo a je to až do té výše 0,6násobku, to znamená, že pokud by ta situace nastala a někdo by nesouhlasil s tím, že to bude 40 % uvolněné, tak může předstoupit před zastupitele a může požádat, že bude neuvolněný zastupitel s tou výší násobku 0,6. Také si myslím, a nebudu to tady rozebírat, že opravdu rozdíl mezi uvolněným a neuvolněným zastupitelem je velký a není postaven do stejně roviny uvolněný a neuvolněný zastupitel.

Úplně v závěru, jsem opravdu přesvědčena o tom, že pokud někdo chce sedět, jak se řekne lidově, na více židlích, tak ať na nich sedí, ale ať za to nepobírá za všechno stoprocentní odměny.

A úplně v závěru bych chtěla ještě reagovat na pana Stanjuru, protože ten měl ten příspěvek první, prostřednictvím pana předsedajícího, a to jeho vystoupení úplně korektní vůči mé osobě nebylo. Řekl, proč jsem takovýto návrh zákona nepředložila sama, když jsem ještě byla v barvách ODS. Na to bych řekla následující. Když jsem byla v barvách ODS, byla jsem starostka, nebyla jsem poslankyní. Pan poslanec Stanjura je poslancem od roku 2010, mohl tady tento návrh předložit již dávno. Pouze tady mlží a hovoří o tom, jak bychom měli posunout účinnost, jak bychom se měli bavit o souběhu funkcí a o jiných věcech. A musím říct, a mrzí mě to, že když jsem tedy v té ODS byla, tak mě ten pan Stanjura ani nepozdravil. On se se mnou vůbec nebevil.

A já jsem ráda, že tady tento návrh je. A budu věřit, že se ten návrh zákona schválí. A znova říkám, že jsem přesvědčena o tom, že tento návrh zákona je správný a spravedlivý. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Mám tady jednu faktickou poznámku, což je pan poslanec Ivan Adamec. A naskočila mi ještě další a je to pan poslanec Jan Zahradník. Takže pane poslanče Adamče, prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, vážený pane předsedající. Tak vidím, že už mé jméno je v pořádku. Za to moc děkuji.

Nevím, proč tady pan předseda v tuto chvíli není osobně v sále, ale mám trošku pocit ho bránit. Já jsem v ODS, Občanské demokratické straně, od roku 1994 a poslancem jsem od roku 2013. A chtěl bych říct, že si nevpomínám, ani v té době, kdy vy, paní, kolegyně prostřednictvím pana předsedajícího, jste byla v ODS, že bychom se někdy bavili o zrušení kumulace funkcí nebo o tomto systému. Nikdy to tak nebylo. My jsme říkali a říkáme to doted', že to nechceme řešit touto formou, a myslím si, že pan Stanjura to myslí tak, jak to říkal, a takhle, jak já to dovytváří. Takže to nebyl útok na vás přímo jako takový. A mám pocit, že když tady není, tak že by bylo dobré mu to říct třeba do očí. Třeba budete mít příležitost o přestávce.

Jinak vy jste tady říkala prostřednictvím pana předsedajícího, že nejsou porušeny žádné kompetence. Já si myslím, že jsou. Toho zastupitelstva, které rozhoduje o tom neuvolněném, že je bude brát buď 0,4 – 0,6. Pořád to bude platit souběžně? To jsem možná nějak přehlédl. Tak pak tomu vůbec nerozumím.

A možná, abych vás trošku potěšil na závěr, já souhlasím s myšlenkou, že dva stoprocentní platy za kumulace funkce není úplně košer. Já se podle toho chovám. Ale jestli někdo má ten pocit jiný – protože zase na druhou stranu je potřeba říkat, že to, že máte kumulaci funkce starosty nebo poslance, takže když děláte toho starostu, že máte menší zodpovědnost za ty věci, které dneska probíhají, těch odpovědností je celá řada a ta situace se výrazně za těch dvacet let zhoršila z hlediska té odpovědnosti. Tak se jím ani trochu nedivím. Ale já osobně jsem ten, který vždycky říká, že jedna funkce má být neuvolněná, druhá uvolněná.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tedy pan poslanec Zahradník a připraví se místopředseda Sněmovny Petr Fiala. Prosím.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, dámy a páновé, já jsem tady ve svém minulém vystoupení mluvil o negativních dojmech a o vytváření negativních emocí, které s projednáváním tohoto zákona podle mého názoru souvisejí. Zrovna paní hejtmanka a poslankyně paní Mračková Vildumetzová tady mluvila o těch našich kolezích poslancích, senátorech, kteří zároveň vykonávají funkci starostů, místostarostů nebo jiných uvolněných zastupitelů, jako o lidech, kteří chtejí sedět na dvou židlích. Tohle tvrzení je skutečně velmi negativní tvrzení. Sedět na dvou židlích, to je samo o sobě označení, které vyvolává negativní emoce, a ten člověk, který tak činí, podle obecného výkladu tohohle pojmu nekoná správně. Má se sedět na jedné židli jedním orgánem tělesným a ne na dvou, že ano. Tak to prostě je. A když takto mluvíme o těch z nás, tak je stavíme do negativního světla. To je přece špatně. Proto s tím zákonem, znova to opakuji a budu to opakovat, naprostě nesouhlasím.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji také za dodržení času. Místopředseda Sněmovny Petr Fiala, dvě minutky, a připraví se paní poslankyně Mračková. Prosím.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, budu reagovat na vystoupení některých předčleníků. Já se chci zastat kolegů z Občanské demokratické strany, kteří zde byli zmíněni v různých negativních souvislostech. Já samozřejmě jsem tehdy v Občanské demokratické straně nebyl v té době, na kterou vzpomíná paní poslankyně Mračková Vildumetzová. A myslím si, že není moc podstatné, kdo koho zdravil nebo nezdravil, ale to, co je podstatné, je, že tento návrh – a to je důvod, proč ho ODS nikdy nepřipravila a také ho podporovat nebude – odporuje základním hodnotám a principům politiky, v které my věříme.

A jak poslouchám tu debatu, to jsou dva neslučitelné světy. Jeden je ten levicový svět, ve kterém se prostě nevěří lidem, nevěří se občanům, všechno má řešit stát, a ten druhý je svět, kde my věříme lidem, že dokážou posoudit, jestli někdo odvádí práci, kvůli které ho poslali do nějakého orgánu, nebo neodvádí. Stejně tak jako věříme

zastupitelstvům obcí, že si o tom dokážou rozhodnout, a nepotřebujeme na to stát, aby tady rozhodnutím Poslanecké sněmovny určoval, kdo má brát jaký plat. A ty argumenty, které jsem tady zaslechl, že když někdo dělá dvě práce, tak je nemůže dělat naplno a pak tu bude pobírat čtyřicet procent platu, jsou směšné. Znamená to, že tedy paní hejtmanka například bude dělat tu hejtmanskou práci ze čtyřiceti procent? Vždyť je to úplně absurdní! Nechme na občanech, ať posoudí, jestli někdo vykonává ty funkci s plnou zodpovědností, nebo ne, ať ho potrestají tím, že ho příště nezvolí, ale my to tady neřídíme zákonem a nenařizujme to lidem z hlediska státu.

Mimochodem, pan předseda Faltýnek svým argumentem velmi podpořil to, ať se to nereguluje, když řekl, že předseda jejich strany Babiš si to vyřeší tak, že za ty další funkce prostě nebene peníze a nepotřebuje na to žádny zákon. Takhle se může rozhodnout každý, kdo je v té politické funkci, má více funkcí, a takhle hlavně to mohou posoudit občané. Ale protože vy nevěříte občanům, tak to chcete řešit zákonem. Je to velká chyba.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji také za dodržení času a mám tady tři faktické poznámky. Jako první pan poslanec Jakub Michálek, další v pořadí pan poslanec Ferjenčík a třetí v pořadí paní poslankyně Mračková. Pane poslanče, máte slovo. Vaše dvě minuty.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Já si myslím, že ta rozprava už se možná argumentačně vyčerpala. Dostali jsme se do stadia, kdy návrh na to, aby člověk, který tedy má dvě funkce, bral místo 150 tisíc 130 tisíc, je tady vydáván za to, že to degraduje nějak naši demokracii a že to je levicový návrh. Já si myslím, že parlament má plné právo stanovit pravidla toho, jak budou odměňovány osoby, které mají více funkcí. Ostatně na začátku se tady kritizovalo, že se plete kumulace funkcí a kumulace platů, a myslím si, že právě z tohoto nerozlišování pochází i tento omyl, protože voliči ve volbách rozhodují o kumulaci funkcí, když zvolí toho člověka do více funkcí, ale určitě v nich nerozhodují o tom, jaký bude mít plat. To, jaký má plat, rozhoduje parlament a rozhoduje to zastupitelstvo. Proto tady o tom mluvíme. Voliči rozhodli tím, že si zvolili politické strany, které chtějí, aby to bylo upraveno řádně, aby tady nebyli supermani, kteří berou více než 200 tisíc měsíčně. O tom to celé je.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Další v pořadí pan poslanec Ferjenčík, zatím poslední přihláška na faktickou. Prosím.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Chtěl jsem pouze reagovat vaším prostřednictvím na pana předsedu Fialu, že až si ti politici dají na billboardy "Budu brát dva platy", tak pak se můžeme bavit o tom, že lidi skutečně chtěli, aby ty dva platy brali.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: A ještě jedna faktická, pan poslanec Ivo Vondrák. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Ivo Vondrák: Já bych prostě rád zareagoval na všechny ty diskuse o platech tím, že bychom se možná mohli vrátit k starým známým českým rčením jako "bez práce nejsou koláče". A jedno z nich je "nedívej se cizím lidem do kapsy". Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Zatím tedy v tuto chvíli se tady rozhlédnu po sále, protože nemám ani přihlášku do obecné rozpravy, ani žádost o faktickou, takže tímto obecnou rozpravu končím. Nyní se ptám, jestli je zájem o závěrečná slova po obecné rozpravě. Zeptám se paní poslankyně Mračkové, pana zpravodaje Bartoše. (Nebyl zájem vystoupit.) Dobrě.

Nyní tedy zahajuji podrobnou rozpravu a připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě, musí být vždy odůvodněny. Mám tady tři v pořadí. Jako první vystoupí pan poslanec Pavel Jelínek. Připraví se paní poslankyně Ivana Nevludová a třetí v pořadí je pan poslanec Ivan Adamec. Pan poslance Jelínskému máte slovo.

Poslanec Pavel Jelínek: Děkuji za slovo. Pane předsedající, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, chtěl bych se přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který je v systému pod číslem 1567. Zdůvodnění bylo v podstatě provedeno v obecné rozpravě. Jenom možná bych vznesl takový apel na Českou pirátskou stranu, protože se mi zdá, že máme na tuto problematiku podobný názor ohledně kumulace a odměňování funkcí, zdali by mohli podpořit náš pozměňovací návrh. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní ještě s přednostním právem dáme tedy prostor panu poslanci Michálkovi, předsedovi klubu Pirátů. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, hlásím se ke třem pozměňovacím návrhům.

Sněmovní dokument číslo 2054, to je pozměňovací návrh, který řeší situaci, kdy dojde ke kumulaci funkce poslance, senátora či člena vlády na jedné straně a člena uvolněného, člena obecního, krajského či pražského zastupitelstva na straně druhé.

Dále se hlásím k pozměňovacímu návrhu sněmovní dokument číslo 2055. Ten odstraňuje mezeru v zákoně, kvůli které bylo možné zneužívat tzv. křížového vysílání zástupců, a tedy obcházet původní záměr zákona, kterým bylo zakázat poskytování plnění veřejným funkcionářům za jejich účast v dozorčích, kontrolních nebo řídících orgánech právnických osob, ve kterých stát, kraj, obec, městská část nebo městský obvod územně členěného statutárního města nebo městská část hlavního města Prahy disponovaly hlasovacími právy.

A dále se hlásím ke pozměňovacímu návrhu sněmovní dokument 2056, který doplňuje mezi veřejné funkcionáře prezidenta republiky, kterého platný zákon o střetu

zájmů mezi veřejnými funkcionáři neuvádí, ačkoliv jde o veřejného funkcionáře bezpochyby nejvýznamnějšího.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní paní poslankyně Ivana Nevludová a připraví se pan poslanec Adamec. Tak, máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Ivana Nevludová: Děkuji za slovo. Já se přihlašuji ke svému pozměňovacímu návrhu, který je zaveden do systému pod číslem 2077. Tak jak už řekl můj kolega Pavel Jelínek, navrhujeme úplné odnětí jedné z odměn, které jsou v souběhu. A já jsem jeho návrh rozšířila ještě o městské části města Prahy. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a jako poslední pan poslanec Ivan Adamec. Prosím.

Poslanec Ivan Adamec: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové – protože jsem byl upozorněn legislativou, že je potřeba vystoupit ještě v podrobné rozpravě. Vzhledem k tomu, jak proběhla obecná rozprava, vzhledem k tomu, že my jako Občanská demokratická strana považujeme tento návrh zákona za neakceptovatelný, tak navrhoji zamítnout tento návrh zákona ve třetím čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano, vás návrh reflekujeme. Nyní do podrobné rozpravy nemám již další přihlášku, takže podrobnou rozpravu končím. Opět se táží na závěrečná slova. Takže pan zpravodaj Ivan Bartoš. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Bartoš: Já bych chtěl všem poděkovat za plodnou rozpravu nad tímto návrhem. Jenom bych shrnul tuto podrobnou rozpravu pro záznam, nebo aby třeba nedošlo k nějakému omylu. Byly tedy načteny pozměňovací návrhy. Dělám to z toho důvodu, že na výboru pro veřejnou správu tyto návrhy nebyly přijaty, byly načteny zde. Byl to pozměňovací návrh tisk 1560 pana Jelínka, tři návrhy od pana Michálka za Piráty, 2054, 2055, 2056. Potom byl zde návrh opět od paní poslankyně Nevludové z SPD 2077 a poslední návrh v podrobné rozpravě šel od pana poslance Adamce z ODS a to byl návrh na zamítnutí. Takže toliko shrnutí podrobné rozpravy. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu zpravodaji. A jelikož jsem nezaznamenal žádné návrhy, o kterých bychom měli hlasovat teď ve druhém čtení, tak končím druhé čtení tohoto návrhu. (Poslanec Michálek měl zájem vystoupit.) Dobре, nicméně s přednostním právem můžete vystoupit i po ukončení. Nechcete, dobře. Tak končím druhé čtení tohoto návrhu zákona.

Otevřeme další tisk číslo

35.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 565/1990 Sb.,
o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 286/ - první čtení**

Z pověření vlády původně měla uvést návrh ministryně financí Alena Schillerová, nicméně mám tady od premiéra Andreje Babiše dopis, že paní ministryně zastoupí paní ministryně pro místní rozvoj Klára Dostálová. A já ji poprosím, aby se ujala slova. Prosím.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, dovolte mi, abych stručně uvedla vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

Důvody předložení: Bylo potřeba pokrýt oblast rychle se rozšiřující tzv. sdílené ekonomiky v oblasti ubytování, což bude učiněno díky novému poplatku z pobytu, který nahradí stávající poplatky za lázeňský nebo rekreační pobyt a z ubytovací kapacity. Nově bude možné zavést poplatek jakoukoliv obcí bez vazby na přítomnost lázní nebo na zvýšený turistický ruch. Poplatek bude možno vybírat za jakýkoliv krátkodobý úplatný pobyt bez ohledu na druh a určení místa, kde je poskytován, tedy vedle hotelů, motelů a penzionů taky v soukromých bytech a ateliérech. Maximální hranice pro výši poplatku se navrhuje na 21 korun, protože dneska to je v podstatě 16 korun a 5 korun, to znamená 21, takže tato hranice zůstala zachována, s tím, že od roku 2020 si budou moci obce navýšit tento poplatek až na 50 korun. Jde o reakci na skutečnost, že výše poplatku za lázeňský nebo rekreační pobyt se neměnila více než 25 let. Přitom platí, že konkrétní výši poplatku do této maximální hranice vždy určí jednotlivá obec v obecně závazné vyhlášce. To znamená, že pokud obec bude chtít samozřejmě na svém území mít čilý cestovní ruch a zatím ho třeba tolik neměla, může samozřejmě svou vyhláškou stanovit i nulu. Je to opravdu na rozhodnutí konkrétní obce.

Provedení nezbytných dílčích změn v reakci na požadavky praxe, odstranění nejasností a tvrdostí, a to prostřednictvím přesnějšího vymezení osvobozených osob a úlev od poplatku ze psů, kdy budou nově osvobozeny všechny osoby provozující útky pro psy bez ohledu na jejich zřizovatele, a stávající úleva pro osoby, jejichž jediným zdrojem příjmu byl starobní, vdovský a vdovecký nebo invalidní důchod, bude nahrazena úlevou pro všechny osoby starší 65 let a osvobozením osob, které jsou držiteli průkazu ZTP. Dosud byli osvobozeni pouze ZTP/P.

Zavedení protizneužívací klauzule u poplatků za užívání veřejného prostranství a u poplatků ze vstupného. Nově bude podmínkou pro osvobození od poplatku skutečnost, že výtěžek z konané akce byl skutečně odveden na charitativní účely, nikoliv pouhé prohlášení, že je na tyto účely určen.

Toliko k těm změnám, které nás vedly, protože tento pozměňovací návrh jsme připravili ve spolupráci Ministerstva financí a Ministerstva pro místní rozvoj i právě s ohledem na to, že se nám opravdu objevuje fenomén sdílené ekonomiky, a bylo potřeba na to reagovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Roman Onderka. Tak, pane poslanče, máte slovo. Prosím.

Poslanec Roman Onderka: Vážený pane místopředsedo, členové vlády, kolegyně, kolegové, paní ministryně nám řekla, proč vlastně dochází k tomuto pozměňovacímu návrhu. Je potřeba si uvědomit, že je to opravdu návrh, který nám upravuje zákon, který je historicky velmi zastaralý. A zastaralý nejen ve struktuře legislativy, ale zastaralý i s ohledem na dnešní dobu. Byla zde zmíněna sdílená ekonomika, Airbnb. Největší dopad má v Praze, v lázeňských městech, turistických destinacích. Těch větších, ale i v menších statutárních městech. Z tohoto pohledu považuji tento zákon za velmi důležitý.

Důležité také je, že nově zřízené poplatky budou moci řešit všechny obce v České republice, a to bez jakékoliv výjimky. Ta výše, která nám v té první fázi bude sloučovat částku na 21 korun z těch dvou poplatků stávajících, to znamená 16 a 5 korun, tak do budoucna může být navýšena, nebo se předpokládá, že bude navýšena, na částku 50 korun.

A já již dneska eviduji pozměňovací návrhy od ctěných kolegů z pirátské strany o navýšení v některých destinacích, kde to ubytování je diametrálně dražší oproti ostatním obcím v České republice. Když se budeme bavit o zákonu z roku 1990, tak bezesporu to asi nebude jediná novela, těch pozměňovacích návrhů bude více. Eviduji další pozměňovací návrhy, které uvažují o řešení výběru poplatků pomocí jednoho správce, který by mohl být nějakým elektronickým portálem. Ono vše se nějakým způsobem vyvíjí a v 21. století opravdu je nutné hledat řešení. Ale samozřejmě nesmí být nějakým způsobem popřena právní vymahatelnost následně těch poplatků při jejich neplacení, tzn. poplatník a správce musí být jasné a srozumitelné veličiny.

Berme to, že se jedná o fiskální poplatek. To je to nejdůležitější. To znamená, aby bylo jasné a srozumitelné, za jakou službu kolik peněz ta daná obec vybírá. Vše ostatní je až tou podružnou záležitostí.

Další pozměňovací návrh, o kterém uslyšíme v následujících čteních a při projednávání v výboru, bude pozměňovací návrh, který jsem měl tu drzost předložit já osobně, a to je osvobození (od) těchto poplatků u takových věcí, jako jsou např. akce sokolů, pionýrské tábory a další věci, tzn. příměstské tábory apod., které prodražují dětem, tzn. nezletilým, tuto část vzdělávací aktivity, která se převážně odvídá v letních měsících a podle mého názoru by byla zbytečná (?). Samozřejmě bude se dotýkat i záležitostí, které se dotýkají sociálních akcí, tzn. akcí, které souvisí se zdravím, zdravotní postiženými apod.

Paní ministryně se dotkla i těch podružných věcí, by se dalo říci, které v zákonu byly upravovány, tzn. např. záležitosti, které se dotýkají psů, tzn. osvobození útulků, následně sjednocení legislativních prvků jako takových.

Jako zpravodaj této novely bych chtěl poděkovat ministerstvu za to, že udělalo novelu, která je čitelná, která je srozumitelná a která, myslím, že má velkou pravděpodobnost s minimem změn projít následně do druhého a třetího čtení, a to

včetně projednání ve výboru. Dovolím si hned na začátku navrhnout propuštění do druhého čtení a následně zařazení do garančního výboru jakožto výboru rozpočtového. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak já tímto otevřím obecnou rozpravu, do které mám, dobře, dvě přihlášky, ale jednu přednostní, takže pan poslanec Michálek, předseda klubu Pirátů. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové, já podporuji návrh jako celek, jak ho předložilo Ministerstvo financí, nicméně v jedné věci mám názor odchylný, a to že tento návrh je reálnou reakcí nebo reálným řešením problematiky sdíleného ubytování. Tento návrh neřeší absolutně nic na sdíleném ubytování. Pouze zavádí možnost, že digitální platforma, pokud se tedy rozhodne sama, dobrovolně, se může rozhodnout, že bude sama vybírat poplatky a dostane se do nějakého daňového režimu. Poprvadě, i když to ty platformy slibují a slibují, tak neznám mnoho příkladů, kdy by si dobrovolně na sebe uvrhly tyto povinnosti, že budou muset v tomto přísnějším režimu komunikovat s daňovou správou.

Takže my chceme, aby se v rámci projednávání tohoto návrhu reálně řešilo Airbnb, aby se řešily jednak ty problémy, na které upozorňují obyvatelé center měst, jako je Praha, Praha 1, kde se v podstatě mění domy na hotely a přináší to velký počet turistů, kteří neustále chodí tím barákem a občas tam způsobí nějakou neplechu a ztěžují život obyvatelům toho domu. Tam by bylo namísto, abychom probrali nějaký způsob rychlého řešení, ne administrativních zásahů ze strany státu, ale např. soudního řešení této věci, pokud dochází podnikáním v bytě k opakovánému rušení pořádku v domě. Protože to právo na to, aby se lidé mohli v klidu vyspat a bydlet, zkrátka podle Ústavy mají.

Další věc, která je špatně nebo nedostatečně řešena v tom zákoně, je, že se vůbec nevymezuje rozdíl mezi tím, kdy jde o smlouvou o ubytování, kdy jde o smlouvou o nájmu, to jsou určitě soukromoprávní záležitosti, které jsou zneužívány k obcházení standardního daňového režimu. Máme tam nedostatečně vymezeno, od jaké hranice už to není sdílená ekonomika, ale od jaké hranice je to podnikání. To by v zákoně mělo být jednoznačně určeno, protože pak to má samozřejmě i konsekvence z daňového hlediska. Máme tady stížnosti společenství vlastníků jednotek, kteří se podle dnešní právní úpravy ani nedovíděl o tom, že někdo pronajímá v jejich domě ten byt k Airbnb. Takže tady si myslím, že bychom měli taky posilit jejich právo, aby se o tom aspoň dozvěděli, že je ten byt využíván k podnikání formou poskytování ubytování. Máme tady nedostatky v rozúčtovacím rádu, kde v té výchozí pozici je to napsáno tak špatně, že pokud rozpočítáváte služby za celý barák, tak když to někdo pronajímá pomocí Airbnb, tak nemusí platit vůbec nic, protože tam nejsou žádné osoby, které by se tam zdržovaly po dobu delší než šedesát dnů. Samozřejmě si to můžou schválit odchylně, ale myslím si, že v tom základním nastavení by to zákon měl adekvátně řešit.

No a ta poslední věc jsou problémy, se kterými se potýkají velká města, zejména Praha, Brno a další, které se setkávají s daňovými úniky na poplatku za pobyt, a to z toho důvodu, že podstatná část těch osob, které poskytují ubytování touto formou, žadný poplatek neodvádí, což je nefér vůči těm, kteří ho samozřejmě odvádějí. Vznikla zde tedy iniciativa, aby ten poplatek vybírala přímo digitální platforma, tak jak je tomu v některých státech v zahraničí. Bylo by dobré, abychom měli efektivní páky na vyjednávání s těmito digitálními platformami. Takže my budeme předkládat pozměňovací návrh, který zavede možnost uzavřít dohodu s tou digitální platformou – jde nám zejména o centra velkých měst, jako je Praha - tak aby ten poplatek odvedla přímo ta digitální platforma. A pokud ta platforma nebude chtít spolupracovat a nadále tam bude podstatný počet těch osob, které neplati ty poplatky a způsobují tak daňové úniky na tom poplatku ve výši cca 120 milionů korun třeba v případě hlavního města Prahy ročně, tak aby mohlo rozhodnout Ministerstvo financí o tom, že ta digitální platforma zkrátka ten poplatek odvádět bude povinně. Myslím si, že kdyby se nám podařilo přesunout povinnost výběru poplatku na tu digitální platformu, tak bychom tím pomohli i podnikatelům, kteří využijí byt k pronajímání tímto způsobem, protože oni by nemuseli chodit a hlásit třem různým úřadům, ať už je to městská část, cizinecká policie, vedení knihy hostů a x dalších věcí, které se v dnešní době dají zautomatizovat. Takže to jsou všechno věci, které bychom chtěli řešit tak, aby se snížila nakonec ta administrativa i pro podnikatele, kteří Airbnb využívají, aby ten návrh byl i pro ně přijatelný a byl i pro ně cestou lepším směrem.

Návrhy načteme v rámci příslušných výborů a byl bych rád, kdybyste je podpořili, protože přece jenom ta problematika se probírala hodně i v komunální kampani tady na Praze 1, kde sídlí Poslanecká sněmovna. To bylo velké téma, všechny politické strany se k tomu vyjadřovaly, tak teď máme reálnou možnost ukázat, že s tím chceme něco dělat.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Další v pořadí, pan poslanec Ondřej Veselý, a připraví se pan poslanec Martin Baxa. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já navážu tam, kde skončil můj předčeřník. Musím říct, že stejně jako on obecně souhlasím s principem toho zákona. Uznávám, že je třeba změna. Opravdu ta doba už od té poslední úpravy je velmi dlouhá a ten zákon zůstal poněkud archaickým. Nicméně i já zde vidím jeden problém, který jsem se rozholil upravit pozměňovacím návrhem, který je načten pod číslem 2135. Ten problém se týká dlouhodobého ubytování v ubytovnách.

Podle této současné úpravy by nebylo již nově možné vybírat ubytovací poplatek resp. lázeňský poplatek v dlouhodobých ubytovnách. Chápu, že místům, která jsou rekreačním cílem, to nemusí působit problémy. Na druhou stranu je celá řada měst a obcí, a je jich většina, které ubytovací kapacity řekněme hotelového a penzionového typu nemají, a zásadní část výběru tohoto poplatku právě tvoří ubytovny, nejčastěji dělnické ubytovny. A pokud bychom nevybírali poplatek z ubytoven, tak by nastal problém v tom, že ten poplatek by se vlastně v těch obcích a městech nevyplatil vybírat, protože ten výběr by byl natolik nedostatečný, že by ani nezaplatil úředníka,

který se tomu věnuje. Takže načítám pozměňovací návrh, který samozřejmě potom načtu ve druhém čtení rádně, kterým se toto upravuje.

Jinak abych rozptýlil obavu, která tady byla, netýká se to prosím studentských pobytů na kolejích a různých internátech, ty jsou z toho vyjmuty, pokud se do toho pozměňovacího návrhu podíváte. To znamená, že jediná úprava tam je, aby se dalo dál vybírat poplatek z ubytoven s tím, že tento je ze sociálních důvodů výrazně snížen proti tomu návrhu, který je v zákoně. Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Další do obecné rozpravy a poslední zatím, pan poslanec Martin Baxa. Další přihlášku zatím neregistrovují.

Poslanec Martin Baxa: Dobré odpoledne, vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, kolegyně a kolegové. Já bych si dovolil také krátce komentovat ten návrh, který tady byl předložen.

Chtěl bych na počátku uvést, že nejen já, ale i klub Občanské demokratické strany podporuje to, aby návrh postoupil do druhého čtení, protože v některých zásadních principech přináší jednoznačně pozitivní změny, at' už je to sjednocení poplatků a zejména jejich výše. Je absurdní, že v legislativě máme výši poplatku, která se nezměnila desítky let, a je samozřejmé, že ve městech, která mají větší cestovní ruch, a teď nemyslím tím jenom Prahu, toto hraje svou roli, protože v každém případě oproti situaci před rokem 1989 samozřejmě cestovní ruch výrazně narostl, a já jako starosta nebo primátor města, které v posledních letech zaznamenalo dramatický nárůst cestovního ruchu, tak toto jednoznačně potvrzuji, a vidíme, že to, jakým způsobem se musejí obce a města vyrovnávat například s dopady zvýšeného cestovního ruchu, vůbec neodpovídá tomu, kolik se dosud vybíralo za tyto poplatky, za tzv. lázeňský a rekreační poplatek. Takže v tomto ohledu je ten návrh určitě správný a princip, který směřuje, naplňuje to, aby měly obce a města přiležitost kompenzovat si ve větší míře to, co je způsobeno právě například zvýšeným cestovním ruchem.

Nechci se vyjadřovat nějak detailněji k problematice ubytování prostřednictvím digitálních platform. To je záležitost, která, si myslím, je především omezena na hlavní město Prahu, případně na Brno a některá další. Není to takový zásadní problém třeba v mé městě, v městě Plzni, ale, a tím navážu na pana poslance Veselého, na příspěvek pana poslance Veselého, k čemu bych rozhodně upřít pozornost chtěl, je stanovení té maximální lhůty 60 dnů, protože to je také velice významná změna oproti stávající legislativě, a ona se na první pohled samozřejmě jeví logicky ve vztahu k tomu, jaká je průměrná doba ubytování v klasickém hotelu, v penzionu za účelem cestovního ruchu, ale myslím si, že v tom návrhu zákona, tak jak je předložen, není vlastně téměř vůbec zdůrazněno to, že se to týká také tzv. ubytoven. To je speciální záležitost. A já jsem si vědom toho, že se to netýká plošně nejen všech obcí, to vůbec, ale ani měst v ČR, ale velice se týká například města Plzně nebo obecně měst v našem kraji, která sousedí se sousedním Bavorskem a kde v souvislosti s dramatickým růstem ekonomiky v posledních letech masivně narostl počet

zaměstnanců, které jednotlivé firmy používají prostřednictvím personálních agentur, a tito zaměstnanci bydlí v těchto tzv. ubytovnách.

Přednost toho zákona je ta, že on by umožňoval, pokud by byl přijat v nezměněné podobě, to, abychom my jako zástupci měst a obcí měli přiležitost zpoplatnit i ubytování mimo mimo tzv. zkolaudované ubytovny. My můžeme v současné době vybírat poplatek z pobytu nebo stávající poplatek vlastně ze zkolaudovaných ubytoven, v současné době se to rozšiřuje, ale dámy a pánové, v našem městě pracuje – my máme 170 tisíc obyvatel a pracuje tam v současné době asi 17 tisíc agenturních zaměstnanců, kteří někde přebývají. A pokud bychom tedy řekli, že horní hranice, ze které lze ten nový poplatek z pobytu vybírat, nebo to časové omezení, je 60 dnů, tak za této situace vlastně přestáváte mít možnost získávat alespoň nějakou malou kompenzaci za to, co znamená ubytování v ubytovnách pro naše město a další města, ve kterých tento problém existuje. Náklady s tímto související jsou velmi vysoké. Souvisejí s odstraňováním komunálního odpadu, s využíváním městských služeb. Je to velmi široké téma, které nepatří přímo do tohoto bodu, ale já tady speciálně upozorňuji právě na tuto 60denní hranici. Byla-li by tady paní předkladatelka, paní ministryně financí, určitě bych ji požádal, případně, paní ministryně, vás, o vysvětlení, proč se tam těch 60 dní objevilo, jaký byl ten důvod toho. Možná jsem to přeslechl v úvodu, ale z jakého důvodu se tam objevilo těch 60 dnů. A podporuji v tomto smyslu ten základní směr, který tady předložil pan poslanec Veselý a který reaguje na tuto skutečnost. Návrh pana poslance Veselého je vstřícný v tom, že nemýlím-li se, tak v tom čase nad 60 dnů klesá výše poplatku, který může obec z ubytování na ubytovnách vybírat, ale ta možnost existuje, což v tom stávajícím znění není.

Takže bych si závěrem dovolil říct to, že my v principu podporujeme tento zákon. Řeší problém, který zde dlouhodobě řešen nebyl – sloučení poplatků, zvýšení sazby –, ale upozorňuji na tu speciální část, která se týká právě ubytoven, které ve městech, jako je město Plzeň, slouží pro agenturní zaměstnance.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Dobrý podvečer všem. Mám tady jednu omluvenku. Omlouvá se nám pan ministr Antonín Staněk z dnešního jednání od 17 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Já tady v tuto chvíli nemám dalších poznámek, ani přihlášení do rozpravy, stejně tak to nevypadá, že by se někdo hlásil z místa, takže rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Paní ministryně má zájem. Prosím.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálková: Děkuji za slovo. Já se pokusím na některé věci odpovědět. Jinak samozřejmě chápu, že všechny podněty, náměty probereme ve výborech. Jenom asi je potřeba si na začátku říct, že skutečně lázeňský poplatek a poplatek z ubytování primárně vždycky sloužily jako turistické taxi. Také je potřeba samozřejmě tento princip tomu zákona nechat. Pokud bychom se samozřejmě začali zabývat úplně jinými poplatky, tak to opravdu trošičku mění charakter toho zákona, a mělo by to tedy proběhnout nějakou hlubší debatou, protože

pokud tady budeme naznačovat, že prostřednictvím tohoto zákona budeme otevírat občanský zákoník atd., tak to si myslím, že skutečně nelze takto pozměňovacími návrhy a že bychom to měli detailněji probrat.

Těch 60 dnů právě hovoří o tom, že se mělo jednat o krátkodobé turistické cíle. To znamená, tam byla velká debata, protože právě to, že se to netýká ubytoven, protože to je maximálně 60 dnů, tak se také respektovalo to, že se to nebude týkat dětí na kolejích, které samozřejmě v průběhu třeba letních prázdnin opouštějí kolej, pak se to nabízí jako turistický cíl, ale pak se tam ty děti zase zpátky vracejí.

Padala tady debata o tom, kdo co vlastně komu kde platí, tak jenom tady bych doporučila Sněmovně opravdu § 3f, kde je jasné napsáno, že plátce poplatku je povinen vybrat poplatek od poplatníka a plátce poplatku z pobytu je poskytovatel úplatného pobytu. To znamená, pokud máme sdílenou ekonomiku, tak samozřejmě ubytovaný host to zaplatí Airbnb nebo jiným platformám, tady skutečně je spousta jiných digitálních platform, a ta to odvede na tom poplatku. Takže tady je potřeba to ještě v těchto věcech dát do souladu.

O občanském zákoníku už jsem hovořila. A znova říkám, co se týká ubytoven, tam skutečně bylo respektováno to, aby se to nedotklo lidí, kteří jsou v tom daném místě kvůli výkonu povolání, anebo právě dětí na kolejích, ale samozřejmě bude to procházet ještě předmětem dalších debat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Objevily se tady tři faktické poznámky. Bohužel jsme v závěrečných slovech, takže já už nemůžu dát prostor k faktickým poznámkám. Pan zpravodaj má zájem o závěrečné slovo. Prosím. Když tak některý z ministrů by mohl znovu otevřít rozpravu. Prosím.

Poslanec Roman Onderka: Pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, já doufám, že ne (směje se), a myslím si, že najdu většinovou shodu na plénu.

Ke kolegům. Ctěný kolega Baxa a kolega Veselý, prostřednictvím pana předsedajícího, zde zmiňovali právě ubytovací zařízení, ubytovny jako takové a žádost o jejich rozšíření. Já jsem zaznamenal tento požadavek, určitě se o tom v rozpočtovém výboru budeme bavit při projednávání této novely, ale je potřeba si uvědomit, že opravdu, tak jak tady avizovala paní ministryně, se jedná o poplatek, který je turistického charakteru. Je to fiskální záležitost, čistě fiskální. A že pomocí této fiskální záležitosti řešíme z nějakých 20-30 % problém sdílené ekonomiky, dneska nazývané například Airbnb, to je věc druhá.

Ale je potřeba si uvědomit, že opravdu se bavíme o zákonné normě, která je z roku 1990, která je zastaralá, která nám sdělila nějakým způsobem a reagovala na dobu po roce 1989, a my dneska se snažíme a) sjednotit poplatek, jasně ho definovat, kde je jeho maximální výše, aby obce si mohly formou vyhlášky vydat, jaká ta výše bude, aby si to upravily podle svých potřeb, protože něco jiného je statutární město Plzeň a něco jiného je hlavní město Praha, určitě něco jiného je třeba statutární město Olomouc, o dalších obcích ani nemluvě. Takže z tohoto pohledu určitě ty podmínky, a hlavně turistický ruch, kterého se to převážně dotýká, je bezesporu úplně jiný.

Další z mých předčeřníků zde mluvil o kapitole, která se dotýká spíše občanského zákoníku, to znamená ubytování. Tam je potřeba říci, že předmětem poplatku je záměrně úplatné poskytnutí pobytu a nikoli ubytování. Tam se opravdu musíme trošku podívat na občanský zákoník, protože ubytování poskytnuté na základě smlouvy o ubytování podle občanského zákoníku je sice jednou z forem úplatného poskytnutí pobytu, ale předmět poplatku má být širší a má zahrnout i zastřené formy ubytování poskytovaného formálně na základě nájemní nebo jiné smlouvy.

K tomu Airbnb ještě jednu drobnost, to znamená k té sdílené ekonomice, a my jsme se o tom s kolegou Ferjenčíkem prostřednictvím pana předsedajícího již bavili s ohledem na pirátsky pozměňovací návrh, který je už dneska v systému, jestli se nepletu. Tak tam je potřeba si říct, že platba jako taková, když by byla prostřednictvím takzvané třetí – v tomto případě právnické – osoby, to znamená, že by například firma typu Booking nebo někdo takový zajišťoval platbu za ty – v uvozovkách, zdůrazňuji – živnostníky, to znamená ty, kteří poskytují ten krátkodobý pobyt, tak je sice krásná myšlenka, ale s ohledem na vymahatelnost práva, kde tyto zahraniční firmy mají většinou sídlo mimo Českou republiku, dokonce mimo Evropskou unii, je velice složitá. I v tom zákoně je potřeba jasně definovat poplatníka, jasně definovat správce poplatku, lépe řečeno daně. Z tohoto pohledu jsem trošku skeptik, ale to není moje role zde jako zpravodaje. Já jenom chci upozornit kolegy, tak jak vystoupili, že všechny tyto pozměňovací návrhy, jejich připomínky bereme v potaz a že bezesporu se jimi budeme zabývat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Máme tady omluvenku pana poslance Pávka, který se nám omlouvá z důvodu návštěvy lékaře mezi 16.00 a 16.30. A jelikož to nevypadá, že by někdo dokázal otevřít rozpravu, a nepadly, pokud vím, žádné návrhy, o kterých bychom měli hlasovat teď, tak se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu. Navrhoje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Paní poslankyně, prosím.

Poslankyně Marcela Melková: Protože tento návrh má přímou souvislost s podnikatelským prostředím, navrhoji výbor hospodářský.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Takže navrhujete jako další. Děkuji. Takže to je návrh na hospodářský jako další. To vezmeme v potaz potom. Já se znova radší zeptám, jestli je nějaký – ano, pane poslanče, na další, tak ještě počkejme prosím. Dobře, takže teď budeme hlasovat o přikázání rozpočtovému výboru jako garančnímu. Pokud nikdo není proti, já ještě zagonguji, aby si toho případně kolegové venku byli vědomi, že budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro přiřazení rozpočtovému výboru jako garančnímu. Kdo je proti? Děkuji.

V hlasování číslo 126 bylo přihlášeno 178 poslanců a poslankyň, pro 139, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Já konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu. Ptám se, kdo má návrhy na další výbor. Jako první byl pan poslanec Veselý, poté paní poslankyně Mračková. Prosím.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji za slovo, pane předsedající. Protože příjmy z místních poplatků tvoří zásadní příjem místních samospráv, tak navrhoji, aby další z výborů byl výbor pro místní samosprávu a regionální rozvoj, VVVR nebo jak se jmenuje. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A nyní prosím paní poslankyni Mračkovou.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Já jsem měla úplně tentýž návrh, aby to bylo přikázáno, a řeknu to správně, výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan poslanec Michálek ještě.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji. Já jsem to krátce probíral s panem předsedou Bendou. Vzhledem k tomu, že ten návrh se týká Airbnb, a v souvislosti s Airbnb je minimálně podle mého názoru potřeba řešit i některé sousedské vztahy a věci týkající se občanského práva, tak navrhoji, aby dalším výborem byl ústavněprávní výbor.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Ano, zaznamenávám si, to už je třetí návrh. Má ještě někdo jiný návrh na další výbor? Pokud ne, tak já to shrnu. Je zde návrh na hospodářský výbor, výbor pro veřejnou samosprávu a regionální rozvoj a výbor ústavněprávní. Budeme o nich hlasovat v tomto pořadí.

Takže nejdříve budeme hlasovat o přikázání hospodářskému výboru jako dalšímu výboru

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 127 je přihlášeno 178 poslanců a poslankyň, pro 83, proti 17. Návrh nebyl přijat.

Jako další budeme hlasovat o přiřazení výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako dalšímu výboru.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 128 je přihlášeno 178 poslanců a poslankyň, pro 134, proti 1. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o přiřazení ústavněprávnímu výboru jako dalšímu výboru.

Zahajuje hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji.

V hlasování číslo 129 je přihlášeno 179 poslanců a poslankyň, pro 68, proti 29. Návrh opět nebyl přijat.

Takže já konstatuji, že jsme návrh přiřadili tolíko výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako dalšímu výboru. Tím projednávání v tomto čtení končí, protože další hlasovatelné návrhy nezazněly. Nad návrhem se sejdeme v druhém čtení.

Jako další bod zde máme bod 38, což je

38.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2003 Sb.,
o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže
a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže),
ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení
soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 293/1993 Sb.,
o výkonu vazby, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 299/ - první čtení**

Jedná se o sněmovní tisk 299 a jsme v prvném čtení, které bylo přerušeno dne 25. 1. na 26. schůzi Poslanecké sněmovny. Já prosím, aby místo u stolku zpravodajů už zaujali ministri spravedlnosti Jan Kněžínek a zpravodajka pro první čtení Helena Válková. Máte případně zájem o nějaké úvodní vystoupení? Není tomu tak, takže budeme pokračovat v přerušené obecné rozpravě, do které se přihlásili tito poslanci: jako první zde byl pan místopředseda Filip, ale mám informaci, že ten svou přihlášku stáhl. Takže v tom případě mám prázdno, ale pan poslanec Ondráček. Takže prosím.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane ministře, zpravodajko, kolegyně, kolegové, když si vzpomenete, není to tak dávno, co jsme o tomto sněmovním tisku jednali a já jsem říkal, že tímto návrhem, který samozřejmě chápou, že vy, vzhledem k tomu, že se jedná o implementaci evropského práva, nejsípi schválíte, zase zatěžujeme, ztěžujeme, přidáváme administrativní zátěž policistům. Já jsem navrhl, abychom tento zákon odmítli. Ted' si klidně dovolím říct, abychom dali návrh na vrácení k přepracování, a řeknu i důvod proč.

Zde padlo to, a teď budu mluvit zejména ke kolegům poslancům z hnutí ANO a České strany sociálně demokratické, kteří tvoří koalici a kteří přijali programové prohlášení vlády, ve kterém v té oblasti bezpečnost mají jeden z bodů, a tam je napsáno: Snížíme administrativní zátěž příslušníků bezpečnostních sborů, oni tam mají konkrétně napsáno policisty. Tak jestli chcete snížovat tu administrativní zátěž policistů, tak ji opravdu snížujte a nepřidávejte jim další poučování, poučování na poučování, protože – a já jsem si tady dovolil, pokud to někoho bude zajímat, tak vám to klidně ukážu. Když půjdete na policii podat vysvětlení v jakékoliv věci, tak podepíšete dohromady devět listů papíru poučení, na kterém jsou texty velikosti devět, v tom kurzoru. A je to na úřední záznam o podání vysvětlení podle paragrafu 158 (6) trestního řádu, jeden a půl listu toho poučení. Poučení poškozeného pro oběť

trestného činu: 3 listy. Získávání informací pro oběť trestné činnosti: 3 listy. Potvrzení o převzetí poučení: 3 listy. Potvrzení o převzetí poučení: půl stránky A4. Poučení o poskytování informací v trestním řízení: další list. Dohromady devět listů poučení. Devět listů poučení, kdy ten úřední záznam na půl stránky, na půl stránky popisuje osobní údaje té osoby, která vypovidá nebo podává vysvětlení u policie, kde jsou její osobní poměry k věci, bydliště, samozřejmě kontakty k ní. A následuje devět stránek podrobného textu velikosti písma 9 v těch kurzorech, co všechno ten policista té osobě, kterou vyslýchá, má v podstatě říci, nebo ten člověk si to před začátkem výslechu má přečíst. Devět stránek textu. Přijde vám to ještě normální? Mně už tedy, nezlobte se, ne.

A my teď tím, že si Evropská unie vymyslí další nesmysl, tak budeme poučovat osoby mladší 15 let, popřípadě osoby mladistvé, na další možná jednu, možná dvě stránky. Pojd'me se domluvit, že toto poučení bude dělat osoba, protože každá tato osoba, ten patnáctiletý, ten mladistvý mezi 15. a 18. rokem věku, ale i ta osoba mladší 15 let musí mít, musí mít obhájce, protože není možno, aby to trestní řízení, nebo řízení, které s ním policie vede, bylo bez účasti obhájce. Tak pojďme tuto povinnost předat na obhájce, který s tím klientem stejně pracuje, a ne na policii, která už má teď 9, 10 stránek textu u každého výslechu. Opravdu to chceme tak hrotit? Mně už to přijde jako blázinec. Prostě to, co tady převádíme v těch poučeních, je špatně. Nikdo se v tom nevyzná.

A vážené kolegyně, vážení kolegové, vládní koalice. Vy jste si do programového prohlášení vlády dali: Snížíme administrativní zátěž policistů a policisty dosteneme do ulic. Tak to konejte a nepřidávejte jim další poučování podle nesmyslných směrnic Evropské unie. Děkuji. Návrh na vrácení k přepracování.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Ano, ten návrh již... Tenhle je nový, znamenám si. Mám tady dvě omluvenky. Omlouvá se nám poslankyně Ruthová od 16.30 hodin z důvodu jednání v Senátu a omlouvá se nám poslanec Špičák mezi 16. a 19. hodinou z rodinných důvodů.

Nyní zde mám s faktickou poznámkou pana poslance Feriho.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, dovolím si reagovat na pana Ondráčka prostřednictvím pana předsedajícího. Ano, on ten střet mezi... nebo vyvážení nutné obhajoby a poučovací povinnosti je určitý evergreen. Ale myslím si, že to není tak zásadní věc, abychom to nedokázali nějakým způsobem upravit a vypořádat, řekněme, ke spokojenosti pana kolegy Ondráčka v rámci projednávání v ústavněprávním výboru.

Čili dovolil bych si tady vznést alternativní návrh, to znamená, pakliže neprojde ten návrh na zamítnutí, který byl vznesen minule, nebo návrh na vrácení k dopracování, tak prodloužit lhůty o 20 dnů, tak abychom se tomu mohli po právu a náležitě věnovat. Díky.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Můžu poprosit, to bylo prodloužení lhůty? (Poslanec Feri: Prodloužení na projednání ve výborech o 20 dnů.) Děkuji. A nyní s faktickou poznámkou poslanec Ondráček.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Já si dovolím reagovat na poslance Feriho vašim prostřednictvím, pane předsedající. Ono to není k uspokojení mému. Já už ty výslechy nedělám. Ono to je k uspokojení práce policistů, kteří bohužel musí ty neskutečné formuláře a ty stohy papíru, které my jim tady přidáváme, stále řešit. A já jenom odkazuju na vaše programové prohlášení vlády, říkám vaše, já jsem této vládě důvěru nedal, protože jsem kritizoval otázky bezpečnosti, které v tom máte. A vy jste se v programovém prohlášení zavázali, že snižíte administrativu. Tak s tím proboha něco dělejte!

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. V tuto chvíli nemám další faktické poznámky, stejně tak nemám další přihlášky do rozpravy, takže bych mohl rozpravu ukončit, nicméně paní zpravodajka mívala nějaké návrhy, tak nevím, jestli trvají.

Poslankyně Helena Válková: Pane místopředsedo, děkuji za připomenutí. Dávám návrh na zkrácení lhůty k projednání tohoto tisku o 30 dní ve výborech. Děkuji. O 30 dní.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Čili máme jak návrh na prodloužení, tak návrh na zkrácení. Budeme případně hlasovat, nicméně nejdříve končím rozpravu, pokud není dalších přihlášek. Není, takže končím rozpravu. Ted' je možnost pro závěrečná slova. Prosím pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, já jenom krátce ve stručnosti zareaguji na některé věci, které tady zazněly v rámci rozpravy. A předpokládám, že následně bude ten návrh velmi podrobně diskutován na výborech.

Možná k časovému hledisku, a ono to souvisí s tou lhůtou na projednání ve výborech. Ministerstvo tady bylo nařčeno z toho, že ten návrh předložilo pozdě. Tady bych chtěl jenom uvést, že návrh byl v Poslanecké sněmovně zařízen 8. října 2018. V zásadě časový harmonogram předložení byl standardní, tak jak ukládají i metodické pokyny vlády platné i pro jiné návrhy. Samozřejmě může nás mrzet, že první čtení nastává až dnes, ale není to něco, co by předkladatel mohl úplně efektivně ovlivnit. S tím souvisí i návrh na úpravu lhůt. Moc děkuji za to, že zazněl i návrh na zkrácení, kde tedy poprosím opravdu o zvážení podpory tomuto návrhu vzhledem k tomu, že se jedná o návrh implementační.

Pokud jde o debatu nad tím, jestli osoba, která o sobě tvrdí, že jí je míň než 18 nebo míň než 15, bude automaticky považována za osobu, která tedy je mladší, byť se nám bude jevit jako starší, ale nebude mít doklady, ze kterých bychom ověřili její

věk, tak to rozhodně není. Ono už dnes i bez výslovné úpravy by platilo, že v pochybnostech, jestliže nevíme, zda je někdo mladší 18 let nebo mladší 15 let, tak do doby, než by se prokázal opak, bychom na ni stejně museli hledět jako na osobu, která má ten tvrzený věk, i bez výslovné úpravy. To, že tu úpravu dneska v souladu se směrnicí do té zákonné úpravy doplňujeme, to je opravdu pouze v zásadě formální, nikoliv materiální úprava, úprava právního stavu. Uvědomme si, že se bavíme o dětech. A pořád je větší riziko šoupout sedmnáctiletého do vazby mezi dospělé i vzhledem k ochraně jeho práv než postupovat opačně a automaticky na něj hledět jako na zletilého.

Zároveň platí, a tady díky za ten návrh na projednání ve zdravotním výboru, že ověření toho věku v zásadě nepředstavuje, nepředstavuje nějaký zásadní problém. Samozřejmě pokud se nebude bavit o týdnech rozdílu ve věku, tak jsme v zásadě velmi rychle, velmi rychle schopni ověřit, jestli ten člověk nám lže, nebo ne. Tam, kde to bude zjevné na první pohled, když já bych tvrdil, že je mi sedmnáct let, tak tam se to obejde i bez toho lékařského vyšetření. Možná by pak bylo potřeba, aby bylo nějaké jiné lékařské vyšetření, ale určitě ne z hlediska věku.

Pokud jde o poučovací povinnost, tak zase platí, zase platí, že se bavíme o dětech. Před tím orgánem činným v trestním řízení stojí patnáctiletý kluk nebo patnáctiletá holka, a i když to může být grázl, tak prostě musíme brát v úvahu tento věk. Proto ty nové poučovací povinnosti, které jsou mimochodem výslovně vyjádřeny v té směrnici. Takže my je přijmout musíme. Ale nám to nevadí z pohledu Ministerstva spravedlnosti. Možná to bude nějaké mírné zvýšení administrativní zátěže pro policii, ale v zásadě jde o to, že oni si doplní ty tiskopisy, které jinak stejně předkládají. A ono to má význam i... To, že má obhájce, nevadí, protože ono to má význam, ono to má význam i v hlediska poučení jeho zákonného zástupce, který mu může také pomoci v tom řízení. Takže proto ta úprava opravdu směřuje k ochraně práv těch dětí, dětí, o kterých se tady bavíme, i když to můžou být darebáci.

Ze všech těchto důvodů... Pak tady byly ještě výhrady vůči nějakým formulacím. Formulace typu "je-li to vhodné" nebo "s přihlédnutím k dosaženému stupni rozumové a mravní vyspělosti". No to jsou formulace, které v tom trestním právu jsou ale poměrně běžné. V tom zákoně dneska už jsou v řadě ustanovení a praxe, jak pevně věřím, si s nimi dokáže poradit. Můžu uvést § 20, § 38, mohl bych uvádět další ustanovení.

Moc prosím o to, aby návrh byl postoupen do dalšího legislativního procesu, aby byl přikázán výborům včetně tedy výboru zdravotního, kde jsme připraveni tak jako u jiných návrhů poskytnout maximální možnou součinnost k tomu, aby byly vysvětleny všechny sporné body tohoto návrhu a aby mohl být přijat. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji za to závěrečné slovo. Vidím, že zájem o závěrečné slovo má i zpravodajka. Tak prosím.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Milé kolegyně, milí kolegové, já tedy zásadně nemůžu souhlasit tím, že bychom zatížili policii tím,

bude muset vysvětlovat – tady si dovolím trošku zkorigovat ten docela drsný termín děti, byť jsou to darebáci nebo grázlové. Já vždycky říkám, stejně jako říkal před sto lety Franz von Liszt, když přednášel trestní právo na Magdeburské nebo Marburgské univerzitě, že děti, které jsou delikventní, jsou jenom výrazem toho, že selhala rodina a společnost, v těch patnácti, šestnácti. Takže byť jsou to děti, které tedy selhaly, tak já si myslím, že právě ony mají právo daleko více než dospělí být poučeni, ovšem přiměřeným způsobem.

Já jsem měla možnost v posledních letech být několikrát na policii, a když vám hodí ten formulář bez vysvětlení a bez ničeho, tak to je úplně jedno, jestli vás poučují, nebo ne. Vy to přečtete, a já věřím tomu, že u dětí a mladistvých je o to více třeba, aby se věnovalo vysvětlování srozumitelným a pro ně pochopitelným, jejich hlavně mentálnímu vývoji i mravnímu pochopitelným způsobem vysvětlení, co je čeká, na co se mají připravit, na co si mají dát pozor. A často jejich rodiče také nejsou příliš poučeni. Čili tady navazuji na to, co řekl pan ministr. Je to i pro ně i edukativní. A toto samozřejmě jsme ve svém programu neměli na mysli, protože nám jde o mladou generaci. Čili tady je úplně nevhodné říkat "odbyrokratizujeme práci policie" na příkladu dětí a mladistvých. Tak to tedy opravdu neberu, milý pane kolego prostřednictvím předsedajícího. Opravdu neberu argument, že tady bychom měli šetřit práci policie. Naopak. Tady by policie měla přidat a měla by mluvit srozumitelně, jasně, a bude dobré, když tam bude návod. Myslím i proto tady ta směrnice, kterou považuju za velice užitečnou, byla přijata, protože ne ve všech zemích to mají úplně v pořádku.

Jsem také pro to, že jednoznačně ten důvod pro zkrácení lhůty tady je. Je to prohloubení práv osob, které stojí před soudem. Víme, že když se to podaří, tak je to nejlepší způsob, jak zabrzdit jejich další recidiv. Čili je třeba, aby to trestní řízení proběhlo optimálně. Je tady např. nejenom to zajištěné oddělené ubytování vazebně stíhaných mladistvých, když je to třeba i v případech ta možnost, kdy ještě nedovršili jednadvacetí let. Teď je to osmnáct let. Měli jsme hrozné excesy ve vazebních věznících. O tom nebudu tady konkrétně referovat, ale je to i doložitelné, protože některý devatenáctiletý kluk, když je daný na vazbu, umístěný na vazbu s dospělými recividisty, tak to nedopadne často dobrě. Takový případ jsem nedávno řešila, nebo jsem měla na petičním výboru. (Slný hluk v sále.)

A myslím si, že i současně řekněme ten apel, aby se, kde to je jenom trošku možné, dělal audiovizuální výslech u mladistvých, třeba od patnáctiletého kluka, takže to také nemůžeme hodit do jedné škatulky, že to vlastně nepotřebujeme. To je to zlepšení toho jinak dobrého zákona o soudnictví ve všech mládeži. Čili já tady opravdu nevidím důvod, proč bychom zrovna tuhle normu, to už jsme opravdu nějací euroskeptici ad maximum, nedoporučili, protože neškodí, povinnosti, které nově zavádí vůči policii, ve svém výsledku jsou velmi užitečné, a zlepšuje ten systém, který teď funguje.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Paní poslankyně, já vás přeruším. Ten hluk v sále již je natolik nepřijemný, že téměř není slyšet. Já bych požádal o klid, abychom si zpravidajskou zprávu mohli vyslechnout v klidu. Děkuji.

Poslankyně Helena Válková: A současně si myslím, že i širší zajištění té nutné obhajoby mladistvého v případech, i když se zjistí, že to prostě potřebuje, že na to nemá a je mu těch osmnáct, že je namísto. Někteří na to nemají i v jednadvaceti. A ve většině případů se setkáváme s tím, že ta ostrá hranice osmnácti let ne zcela dobře odděluje ty, kteří jsou již po té mentální a mravní stránce tak vyspělí, že vědí, o co v tom procesu jde, a potřebují nutnou obhajobu, aniž by si to sami uvědomovali. Není to obligatorní. Není to nutná, obligatorní obhajoba. Ale soud má možnost tak učinit podle té implementační novely.

Čili myslím si, že je to prospěšná novela, že rozhodně tím neškodíme ani policii, to mě tedy opravdu trošku zvedlo, tenhle argument, a že bychom ji měli přijmout. A s ohledem na to, ať už je to jakýchkoliv důvodů, že bychom ji měli implementovat někdy, tuším, do června 2019, ano, do 11. 6. 2019, tak bych doporučovala opravdu zvážit i to zkrácení té lhůty k projednání. Přitom na tom není vůbec po té stránce legislativní a právní nic komplikovaného. Nevím, co tam budeme vymýšlet. Opravdu jedině odbřemenit policii od něčeho, co by měli dělat už teď a nedělají to. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Svolám kolegy do sálu, protože budeme hlasovat. Než všichni dorazí, přečtu omluvu. Omlouvá se nám pan poslanec Kasal mezi 16.30 a 17.00 z pracovních důvodů.

Pokud jsem to dobře zaznamenával, tak zazněly návrhy na vrácení k přepracování a návrh na zamítnutí. Budeme hlasovat v tomto pořadí. Já v tuto chvíli vítám kolegy, kteří přicházejí do sálu. Žádost o odhlášení nevidím.

Takže opakuji, že budeme hlasovat nejdříve o vrácení předloženého návrhu navrhovateli zpět k dopracování.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 130 je přihlášeno 177 poslanců a poslankyň, pro 42, proti 56. Návrh byl zamítnut.

Jako další budeme hlasovat návrh o zamítnutí předloženého návrhu.

Zahajuji hlasování číslo 131. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti zamítnutí? Děkuji vám.

V hlasování číslo 131 je přihlášeno 177 poslanců a poslankyň, pro 27, proti 68. Návrh na zamítnutí byl zamítnut.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu. Navrhoje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Nevidím nikoho, takže budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro přikázání ústavněprávnímu výboru. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 132 je přihlášeno 179 poslanců a poslankyň, pro 143, proti 1. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru jako garančnímu. Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru nebo výborům k projednání? Konstatuji, že v rozpravě 25. 1. padl návrh na zdravotní výbor. Hlásí se pan poslanec Ondráček. Prosím.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Vzhledem k tomu, co jsem hovořil, tak navrhoju také výbor pro bezpečnost, aby se nám k tomu vyjádřila také Policie České republiky.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: To je návrh na výbor zdravotní a výbor pro bezpečnost. Jsou ještě jiné návrhy? Není tomu tak. Nevím, jestli slyším klapání kartami. Je to žádost o odhlášení, nebo ne? Není, dobře.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro přikázání výboru zdravotnímu jako dalšímu výboru. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 133 je přihlášeno 180 poslanců a poslankyň, pro 62, proti 15. Návrh nebyl přijat.

Nyní budeme hlasovat o přiřazení výboru pro bezpečnost jako dalšímu výboru.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 134 je přihlášeno 180 poslanců a poslankyň, pro 106, proti 10. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že jsme to přiřadili výboru pro bezpečnost jako dalšímu výboru. Další návrhy na přikázání dalšímu výboru jsem nezaznamenal.

Nyní se vypořádáme s návrhy, které padly na prodloužení či zkrácení lhůt. Jako první je zde návrh pana poslance Feriho na prodloužení lhůty o 20 dní.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro prodloužení lhůty. Kdo je proti prodloužení lhůty na projednání? Děkuji vám.

V hlasování číslo 135 je přihlášeno 180 poslanců a poslankyň, pro 45, proti 58. Návrh na prodloužení lhůty o 20 dní byl zamítnut.

Nyní je zde návrh na zkrácení lhůty o třicet dní na 30 dní.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro zkrácení lhůty. Kdo je proti zkrácení lhůty? Děkuji vám.

V hlasování číslo 136 je přihlášeno 180 poslanců a poslankyň, pro 66, proti 43. Ani tento návrh nebyl přijat. Lhůta na projednání ve výborech zůstává standardní.

Tím jsme se vypořádali s tímto tiskem v tomto čtení. Projednávání tohoto bodu končím a posuneme se k dalšímu bodu. Děkuji zpravodaji i navrhovatelů.

Jako další bod zde máme

39.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony
v souvislosti s podporou výkonu práv akcionářů
/sněmovní tisk 300/ - první čtení**

Z pověření vlády uvede návrh ministr spravedlnosti Jan Kněžínek, protože paní ministryně Schillerová je omluvena. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, tento návrh zákona, předložený 10. října minulého roku, představuje transpozici směrnice o výkonu některých práv akcionářů ve společnostech s kotovanými akcemi. Navrhuje se novelizovat některé zákony, které se týkají zejména oblasti kapitálového trhu, to znamená, že jde především o zákon o dohledu v oblasti kapitálového trhu, dále o zákon o podnikání na kapitálovém trhu, zákon o nabídkách převzetí. Cílem všech těchto návrhů je tedy, jak už jsem uváděl, reagovat na uvedenou směrnici –

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já bych požádal pány poslance, aby zachovávali klid v sále, případně svá jednání přesunuli do předsálí. Prosím, pane ministře, pokračujte.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: – která má za cíl zejména větší zapojení vlastníků, akcionářů, zapojení valných hromad do procesu odměňování vedoucích osob a schvalování některých obchodních transakcí.

V oblasti fungování kapitálového trhu se dále umožňuje získat prostřednictvím účastníků centrálního depozitáře informace o akcionářích například pro účely svolání valné hromady. Systém má fungovat tak, že bude fungovat vedle současného výpisu z evidence emisí. Dále se mají stanovit pravidla pro komunikaci emitenta s akcionáři prostřednictvím účastníků centrálního depozitáře. Každý investor tak bude dostávat informace o svých investicích na jedno místo, konkrétně k jednomu subjektu, který pro něj vede účet cenných papírů. Do českého právního řádu se tedy zavádějí prvky tržních standardů pro korporátní akce. V neposlední řadě potom návrh dopadá na institucionální investory, jako jsou pojišťovny a zajišťovny, a na správu jejich investic do kotovaných společností.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vzhledem k tomu, že se jedná o transpoziční úpravu, tak i účinnost tohoto zákona musí respektovat to, co je stanoveno ve směrnici. V tomto případě je tedy navržena účinnost této zákonné úpravy dnem 10. června 2019.

Okruh adresátů této právní úpravy je relativně omezený co do počtu a právě posílení práv informovanosti akcionářů by mělo přispět k transparentnějšímu fungování oněch obchodních společností a k lepšímu výkonu jejich akcionářských práv. Proto moc prosím o podporu tohoto návrhu zákona. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Jan Skopeček.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji za slovo. Já zopakuji, že vláda předložila návrh zákona Sněmovně 9. října 2018. Návrh zákona byl rozeslán poslancům jako tisk číslo 300 a organizační výbor určil mě jako zpravodaje a navrhl rozpočtový výbor jako garanční.

Co se týče samotné novely zákona, dochází k ní z důvodu transpozice směrnice Evropského parlamentu. Cílem směrnice je zajistit dlouhodobého působení akcionářů ve společnostech, jejichž akcie jsou přijaty k obchodování na evropském regulovaném trhu. Společnost má mít podle směrnice právo znát svého akcionáře. Zavádějí se postupy, které mají vést k vyšší transparentnosti institucionálních investorů.

Co považuji za klíčové z toho zákona, že ta novela bude nutit akciové společnosti k zveřejňování politiky odměňování v zájmu větší transparentnosti na internetových stránkách emitenta, což je podle mě věc poměrně revoluční a myslím si, že o tom se tady asi povede největší debata. Protože, jak už jsem zaznamenal, je tam i kritika, že by to mohlo být takto v tom zákoně až nad rámec evropské směrnice. Je to něco, s čím se skutečně zatím akciové společnosti u nás nesetkávaly, aby zveřejňovaly i vlastně pro konkurenci svoji politiku odměňování.

Tak to jsou asi v zásadě hlavní body toho návrhu a myslím si, že takhle na úvod tento popis stačí. Děkuji pěkně za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Nyní se mi hlásil pan předseda Chvojka. Předpokládám, že je to do rozpravy? (Ano.) Ano, tak já otevírám rozpravu a prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Ano, je to do rozpravy k tomuto bodu dokonce. Děkuji za to představení tohoto tisku panem ministrem i panem zpravodajem. To, co říkali oba dva, je pravda. Jde spíše o technicistní novelu. A vzhledem k tomu, že nás relativně tlací čas, tak bych navrhl zkrátit lhůtu na projednání ve výborech na třicet dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji, ten návrh jsem si zaznamenal. Pan poslanec Skopeček se hlásí do rozpravy. A než dorazí k mikrofonu, tak zde mám omlouvenku. Omlouvá se nám z pracovních důvodů od 16.30 hodin do konce jednání pan poslanec Pawlas. Prosím.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji. Já tu nechci vyvolávat nějaký zbytečný konflikt, nicméně si nemyslím, že je to příliš technicistní norma. Vzhledem k tomu, že má akciovým společnostem ukládat povinnost zveřejňovat svoji politiku odměňování a zpřístupnit tak platy svého managementu i konkurenčním subjektům,

což doposud tak nebylo, tak to nepovažuji za technicistní záležitost, ale za poměrně revoluční záležitost. A pojďme se o ní bavit v nadcházejících čteních na výborech. Jestli je to věc zdravá, potřebná, jestli ta povinnost přejmout tuto věc skutečně z evropské legislativy vychází, nebo bychom v tom byli papežštější než papež, jak někdy při přijímání evropských pravidel bývá.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. V tuto chvíli neregistrováni ani faktických poznámek, ani přihlášek do rozpravy. Nevypadá to, že by se někdo hlásil z místa. Já tedy rozpravu končím. Návrhy na vrácení či zamítnutí nezazněly, takže nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výboru k projednání. Nejprve rozhodneme o garančním výboru.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Navrhoje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Nevypadá to. Svolám kolegy do sálu, když jsem je vyzýval k tomu, aby odešli. (Gong.) A pokud zde není žádost o odhlášení, tak zahájím hlasování o přikázání garančnímu výboru.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro přikázání. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 137 bylo přihlášeno 179 poslanců a poslankyň, pro 122, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru? Pan poslanec Skopeček. Prosím.

Poslanec Jan Skopeček: Týká se to fungování akciových společností. Čili já bych navrhl jednak hospodářský výbor. A protože se jedná skutečně o velmi významnou právní změnu ve fungování akciových společností, tak bych chtěl navrhnut i ústavněprávní výbor k projednání.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Ano, děkuji. To jsou dva návrhy. Budeme o nich hlasovat postupně. Ptám se, jestli má ještě někdo další návrh na další výbory.

Pokud tomu tak není, tak nejdříve budeme hlasovat o přikázání hospodářskému výboru.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 138 bylo přihlášeno 179 poslanců a poslankyň, pro 76, proti 6. Návrh nebyl přijat.

Nyní budeme hlasovat o přikázání ústavněprávnímu výboru jako dalšímu výboru.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 139 bylo přihlášeno 179 poslanců a poslankyň, pro 79, proti 3. Návrh také nebyl přijat.

A nyní se vyrovnáme s návrhy na zkrácení lhůty. Bylo zde navrženo zkrácení lhůty na projednávání ve výborech o třicet dní.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro zkrácení lhůty? Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 140 bylo přihlášeno 179 poslanců a poslankyň, pro 66, proti 33. Návrh nebyl přijat. Takže budeme projednávat ve standardní době.

Já vám děkuji. To bylo poslední hlasování v rámci tohoto bodu. Děkuji navrhovatelů a zpravodaji a posuneme se dál. Předchozí bod jsem ukončil a další je bod číslo

40.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (sněmovní tisk 326) - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr dopravy Dan Ťok. Prosím ujměte se slova. Případně bych poprosil, aby přímo před řečnickým pultíkem byl klid.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Ministerstvo dopravy předkládá k projednání návrh zákona, kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony. Hlavním cílem předkládaného návrhu zákona je provést transpozici směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2370 ze dne 14. prosince 2016, kterou se mění směrnice 2012/34/EU, pokud jde o otevření trhu vnitrostátních služeb v přepravě cestujících po železnici a správu a řízení železniční infrastruktury do vnitrostátního právního řádu. Dalším pak je adaptace vnitrostátního právního řádu na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2338 ze dne 14. prosince 2016, kterým se mění nařízení (ES) 1370/2007, pokud jde o otevření trhu vnitrostátních služeb v přepravě cestujících po železnici.

Oba unijní předpisy tvoří součást tržního pilíře čtvrtého železničního balíčku, přičemž jejich implementací dochází zejména ke stanovení povinností provozovatelů dráhy celostátní nebo regionální anebo veřejně přístupné vlečky směřujících k vyloučení diskriminačního jednání a střetu zájmů ve vztahu k dopravcům. Dále jsou stanoveny povinnosti osob přidělujících kapacitu dráhy, přidělců, a povinnosti podnikatelů v rámci vertikálně integrovaného podniku a povinnosti provozovatelů dráhy provozujících drážní dopravu.

V zákoně o veřejných službách je pak v návaznosti na zmíněné unijní předpisy upravena zejména problematika dopravního plánování. Dále se nově vymezují případy, kdy bude možné smlouvy o veřejných službách v přepravě cestujících zadat bez nabídkového řízení, a rovněž se zavádí nová právní úprava jednotného jízdního dokladu.

Kromě uvedených unijních předpisů je součástí návrhu zákona i další sada legislativních opatření směřujících k adaptaci právního řádu České republiky na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/424 ze dne 9. března 2016 o lanových dráhách a o zrušení směrnice 2000/9/ES spočívající zejména v úpravě

pravidel pro navrhování a výstavbu lanových drah a lyžařských vleků a jejich uvedení do provozu.

Navrhováno je rovněž odstranění několika nedostatků právní úpravy, jež se v zákoně č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, objevily v průběhu projednávání návrhu novely tohoto zákona, následně publikované pod číslem 319/2016 Sb. Zejména dochází k novému vymezení veřejně přístupné i nepřístupné vlečky, k převedení působnosti ke schvalování návrhu plánu omezení provozování dráhy nebo její části z Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře na drážní správní úřad, nejde-li o dráhu celostátní nebo regionální nebo veřejně přístupnou vlečku. U vlečky veřejně nepřístupné se návrh plánu nově nebude zpracovávat, nebo k drobnému rozšíření kompetence Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře projednávat vybrané přestupy dle požadavků unijního práva.

Převážná většina těchto úprav je rovněž relevantní z hlediska právních předpisů Evropské unie. Stejně tak je navrhováno odstranění dílčích nedostatků právní úpravy, jež se v zákoně č. 194/2010 Sb., o veřejných službách v přepravě cestujících a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, objevily v průběhu projednávání návrhu novely tohoto zákona, následně publikované pod číslem 135/2016 Sb. Jde o opravu chybných odkazů na zákon 134/2016 o zadávání veřejných zakázek.

Děkuji za pozornost a žádám o podporu tohoto návrhu.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Martin Kolovratník. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, dobrý podvečer. Teď ne v roli volební komise, ale zpravodaje tohoto návrhu zákona velmi krátce vystoupím, abych nezatěžoval vás, pro které drážní problematika není zásadní. Budeme to řešit na garančním hospodářském výboru.

Jak bylo řečeno panem ministrem, je to novela zákona č. 266/1994. Já jí vnímám jako zásadní. Je opravdu, možná mohu použít slovo, průlomová, protože ona přijímá, nebo implementuje do českého práva tzv. čtvrtý železniční balíček. Ten byl mezi orgány Evropské unie projednáván dlouho, jak to u této legislativy bývá, mezi léty 2013 až 2016. V rámci toho balíčku bylo vytvořeno šest návrhů právních předpisů Evropského parlamentu i Rady a primárně tady ten tzv. čtvrtý železniční balíček si dává za ambiciózní cíl revitalizovat železniční prostor, udělat železnici ještě atraktivnější, zvýšit její konkurenceschopnost oproti jiným druhům dopravy, především tedy silniční, a zavést cosi, čemu i eurokomisařka Violeta Bulc říká one single market, tedy jeden společný dopravní trh pro celou evropskou železnici.

Ty předpisy sestávají ze dvou pilířů. Jeden je technický a druhý je tržní. A to, co tady dnes s panem ministrem prezentujeme, je řešení právě toho tzv. tržního pilíře, tedy řešení problematiky liberalizace, postupného otvírání železničního trhu. A je potřeba vysvětlit, že tu část technickou, která řeší implementaci, popisuje implementaci technických norem, interoperabilitu a podobné otázky, zatím neřešíme,

protože Česká republika využívá možnost prodloužení lhůty transpozice, a to až do 16. června 2020. Máme tedy vlastně rok a půl na to věnovat se pak následně těm technickým náležitostem.

Nebudu zdržovat a znova čist čísla evropských dokumentů. Pan ministr je zmiňoval. Když to velmi zjednoduším, předložený návrh dává možnost otvírání železničního trhu, vytváří a popisuje právní prostředí pro liberalizaci železničních služeb, kterou už Ministerstvo víceméně postupně začíná realizovat, a teď jí to tedy dává jakýsi pevný právní rámec. A ještě musím říci, že i tato novela logicky navazuje na předchozí novelu, kterou jsme tady ve Sněmovně diskutovali a schválili v roce 2016, kdo jste tu v té době byl. V té době jsme i zaváděli existenci, vlastně vznikl tzv. Úrad pro přístup k dopravní infrastruktuře, který je vlastně tím nezávislým regulátorem a veškeré případné spory řeší v návaznosti na legislativu.

Určitě také se přimlouvám a prosím za schválení, za podporu. Případné pozměňovací návrhy budeme projednávat na hospodářském výboru. Mohu avizovat, že určité množství jich bude. Už jsem měl avizováno, že bude zájem otvírat debatu právě těch vleček, jestli mají být veřejné, nebo neveřejné. Takže určitě na hospodářském výboru se budeme snažit najít vysvětlení a stanovisko, které považujeme za správné. Diskutujeme na SŽDC i o tzv. institutu přetížené dopravní cesty, co dělat, když už při žádosti dopravců se vlastně nevejdou všechny vlaky na ten – v našem případě je to především ten hlavní koridor směrem z Prahy na Moravu, i když si myslím, že ještě nenajdeme shodu celého sektoru a nebude me tento trochu citlivý bod nakonec zařazovat do této novely a že ho třeba necháme na nějaké případné další projednávání zmíněného zákona.

S panem ministrem jsme diskutovali, že nebude ministerstvo žádat o úpravu nebo zkracování lhůt. Měli bychom mít tedy dostatek času případné pozměňovací návrhy v rámci hospodářského výboru řádně projednat.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Otevřím obecnou rozpravu, do které se mi přihlásil pan poslanec Adamec a paní poslankyně Matušovská. Jako první prosím pana poslance Adamce. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministru, vážené kolegyně, vážení kolegové, já trošku zdržovat budu a možná bych se vrátil i malinko do historie, kdy jsem působil ve Správní radě SŽDC, Správy železniční dopravní cesty, a už v té době jsme řešili liberalizaci železničního trhu, to znamená to, že nám Evropa nařídila oddělit kolej od vlaků. Ta jednání byla velmi intenzivní, nebyla úplně jednoduchá. A musím říct, že dodnes nejsem přesvědčen o tom, že Evropa toto dělá správně. A docela musím říct, když jsem byl na návštěvě za evropské peníze v rámci projektu ve Švýcarsku, kde jsme porovnávali švýcarskou železnici, která je takovým vzorem pro všechny svou přesností, svým výkonem, tak jak je to tam uděláno, tak když jsme otevřeli problematiku unbundlingu, to znamená oddělení kolejí od provozu, tak se nám Švýcaři trošku smáli a říkali, že to je jeden z hlavních důvodů, ne tedy jediný, kdy oni radši budou přidruženými členy Evropské

unie, ale nikoli řádnými, protože oni nikdy na tuto praxi nepřistoupí. A já si myslím, že mají pravdu. Ale my jsme bohužel v tuto chvíli, v uvozovkách bohužel, členy Evropské unie, musíme se řídit evropským právem. Evropa to takto řeší. A já znovu opakuji, že si nemyslím, že to je úplně ideální.

Je pravda, co tady bylo řečeno. Tento návrh zákona je hlavně transpozicí tržní části čtvrtého železničního balíčku a ten byl právě schválen z důvodu vytvoření podmínek pro hospodářskou soutěž v železniční dopravě. A když vypichnu ten hlavní cíl, který už tady byl řečen, že hlavním cílem navrhované právní úpravy je v obecné rovině v souladu se směrnicí EU/2016/2370 dokončit vytvoření jednotného evropského železničního prostoru se společnými pravidly, který zavedla směrnice 2012/34/EU, a umožnit ve zvýšené míře hospodářskou soutěž na vnitrostátním trhu železniční dopravy a rovný přístup k železniční infrastruktuře.

Tolik hovoří teorie. A teď se pojďme trochu podívat, jak to vypadá v praxi. V minulosti Ministerstvo dopravy, resp. v minulém roce, uskutečnilo několik tzv. rozstřelů neboli interních soutěží mezi provozovateli železniční dopravy na provozování několika rychlíkových linek, čímž stát ušetřil stovky milionů. To, že pak je rozdal na jízdném, nebo na slevy na jízdném, tak to bylo politické rozhodnutí, to bych tady nekritizoval, to je jenom moje takové povzdechnutí a omlouvám se za to. Ale pravda je, že podle mých informací v letošním roce s tímto formátem Ministerstvo dopravy už nepočítá a že – aspoň vychází ze zprávy tiskového odboru Ministerstva dopravy, který říká, že institut tzv. rozstřelů v letošním roce zřejmě nevyužijeme, i po konzultacích s dopravci bude pro ministerstvo prioritou namísto rozstřelů nastartovat režim řádných nabídkových řízení, řekla Lenka Rezková, mluvčí Ministerstva dopravy. A teď nevím, jestli mám správnou informaci. Mám pocit, že zatím žádné nabídkové řízení neběží. Ale pokud se myslím, tak samozřejmě rád uvěřím panu ministrovi, že je to jinak. A zajímalo by mě, v jaké době na jakou linku, kdy vyběrové řízení vypíšete, a asi v tuto chvíli možná, jestli už nějaké bylo vypsáno v minulosti za vašeho působení, tak bych rád věděl, kde to bylo.

Musím také říct, že tu ale máme národního dopravce, České dráhy, a ty se pochopitelně té liberalizaci brání. Já tomu rozumím na jednu stranu, je to národní dopravce. Na druhou stranu, pokud budeme tady pořádat otevřené soutěže, tak je potřeba i částečně toho národního dopravce chránit. Myslím si, že oni oprávněně křičí, že se jim to nelibí a že je potřeba přijít s legislativními návrhy, které postavení Českých drah s těmi ostatními dopravci srovnají, a mám pocit, že zatím toto se nestalo. Pokud se myslím, budu rád, že se tak stane, protože pokud chceme opravdu ten trh otevřít, tak musí mít podmínky všichni stejně. Musíme se s tím problémem nějak porovnat, abychom učinili zákonu, a hlavně té evropské legislativě.

Máme tady novelu zákona o dráhách, která je potřebná pro rovnou soutěž na poli železniční dopravy, ale konkrétní kroky, ty bych rád tady slyšel od pana ministra, které budou následovat tak, abychom neohrozili postavení Českých drah a zároveň proběhla liberalizace, proběhl ten trh na kolejích tak, abychom naplnili tento zákon, který je transpozicí skutečně evropské směrnice.

Děkuji panu ministrovi za případné odpovědi. A samozřejmě my ten návrh zákona chceme propustit do výborů. Myslím si, že je tam spousta odborných

záležitostí, které je potřeba vyřešit v rámci jednání hospodářského výboru, nicméně to byly takové mé úvodní dotazy, protože si myslím, ta problematika je natolik vážná – a chápou, že ne všichni vědí, jak funguje železnice. Já vím, každý z nás někdy jel vlakem, ale nemusíme vědět, jak je to s tou soutěží a s těmi kolejemi, to je mi jasné. Ale rozhodně pokud chceme, abychom měli kvalitní železniční dopravu, osobní dopravu, aby vlaky měly jinou úroveň, jiné standardy, aby došlo k rozvoji, k investicím v této oblasti, tak je potřeba samozřejmě mít kvalitní zákon, který pak budeme tvrdě uplatňovat v praxi.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Nevím, jestli bude chtít někdo reagovat s faktickou poznámku. Nevypadá to. Prosím paní poslankyni Matušovskou. Prosím.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji, pane předsedající. Děkuji kolegovi Adamcovi za spoustu připomínek, které k tomu měl, prostřednictvím předsedajícího, protože ohledně liberalizace národního dopravce a stejných podmínek pro všechny, samozřejmě v tomhle se shodneme. Protože pan ministr dopravy spolu s panem zpravodajem vás informovali o hlavních cílech této novely zákona, já bych k této novele měla pář připomínek. Jedná se o následující oblasti.

Ráda bych, aby se zakotvila do zákona o dráhách existence hasičských záchranných služeb SŽDC, tj. Správa železniční dopravní cesty. Tato hasičská záchranná služba už v současnosti existuje, ale zákon na ni nemyslí nebo o ni nehovoří. Díky zákonnému zakotvení by se částečně usnadnilo obstarávání finančních prostředků na její provoz.

Dále, co bych ráda, aby v té novele bylo – stanovení limitu pro formu náhradní dopravy, za kterou je poskytována finanční náhrada provozovatelem dráhy, a to s odkazem na přiměřenost ve vztahu k původní dopravě. Úprava by měla zabránit zneužití zákonného ustanovení.

Doplňení práva drážního správního úřadu požadovat po provozovateli dráhy sběr čísel, licencí od strojvedoucích vlaků užívajících dráhu. Uvedené slouží ke znemožnění překračování povolených dob k vedení drážního vozidla strojvedoucím, když jiný nástroj není. Správa železniční dopravní cesty v praxi poskytovala tyto údaje drážnímu úřadu, právě data od dopravců, které sbírala na základě dohody, ale takový postup není možný pro neexistenci vysloveného zákonného zmocnění a byl právě některými dopravci napadán. To bych byla ráda.

Potom bych tady měla pář připomínek k paragrafům, kdy v paragrafu 32 odstavci 3 je definice nezávislého přídělce, ale v dalších paragrafech se hovoří pouze o přídělci. Tady také ještě navážu na pana zpravodaje, kdy mluvil o vlečkách. V těch přechodných ustanoveních je uvedeno, že nelze vlečku, která je nyní provozována jako veřejně přístupná, prohlásit za veřejně nepřístupnou, protože se významně změnily informace v paragrafu 22a. To může být vlastně i diskriminační pro

dopravce, kteří v dobré víře prohlásili vlečky za veřejně přístupné, aniž by o tom musel rozhodovat Úřad pro přístup k dopravní infrastrukturě.

A potom mám tady další připomínky, ale myslím si, že to rozebereme více na hospodářském výboru. Myslím, že projednávání zákona o dráhách na hospodářském výboru nebude snadné a bude spousta pozměňovacích návrhů, a doufám, že Ministerstvo dopravy – i když v těch připomínkových řízeních byly některé vypořádány záporně, tak doufám, že se domluvíme a určitě je vypořádá kladně. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji paní poslankyni. Mám tady omluvenku. Pan ministr zdravotnictví Adam Vojtěch prodlužuje svoji omluvu od 17 hodin do konce jednacího dne z důvodu neodkladných pracovních záležitostí. V tuto chvíli nemám dalších přihlášek do rozpravy. Stejně tak to nevypadá, že by se někdo hlásil z místa, takže rozpravu končím. Svolám kolegy do sálu. Pardon. Prosím pana ministra o závěrečné slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Tok: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, cítím se povinen reagovat na to, co tady bylo řečeno, aspoň trošku. V každém případě vítám ty připomínky, protože si myslím, že jsou to přesně ty věci, které se mají řešit na hospodářském výboru. Na tu debatu tam se těším a jsem na ni připraven a budeme hledat nějaké kompromisní řešení, pokud to bude jenom trošku možné. Jenom bych chtěl možná odpovědět na tu jasnou otázku pana poslance Adamce, prostřednictvím pana předsedajícího.

Za prvé, trošku bych korigoval ten název rozstřely, že to byla nějaká soutěž. Ona to úplně soutěž nebyla. My jsme prostě se rozhodli, že Českým dráhám jako národnímu dopravci umožníme přímé zadání do té doby, dokud nám to Evropská komise dovoluje, tak abychom jim opravdu nachystali prostředí na to, aby se mohly připravit na liberalizaci. Mají spoustu věcí z minulosti, které musí řešit, a stejně jako ostatní národní dopravci v ostatních zemích prostě mají právo na to, aby ten čas využily na přípravu. Takže to jim chceme poskytnout.

Nicméně pro některé z těch tratí jsme dostali konkurenční nabídky a bylo jednoznačné, že ty konkurenční nabídky, pokud jsou srovnatelné, musíme vzít do úvahy. Některé z nich jsme vzali. Pro ty další, přímé zadání, které by měly probíhat v tomto roce, tu situaci vidíme jinak. Tam těch nabídek konkurenčních není. Tam spíše počítáme, že bychom Českým dráhám ty dálkové linky zadali přímým zadáním. Samozřejmě je tam ještě další balík tratí, které se zadávají ze strany regionálních tratí, to znamená ze strany krajů. Tam si to musí České dráhy obchodně vybojovat a pracují na tom velmi intenzivně a nevidím to nijak špatně. Já si myslím, že České dráhy budou mít docela velký prostor na to, aby se na liberalizaci připravily a aby nebyly znevýhodněny tím, že mají nějaké historické věci z minulosti.

To je v podstatě všechno. A jak jsem říkal, těším se na debatu v hospodářském výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Má pan zpravodaj zájem o závěrečné slovo? Nevypadá to. Budeme hlasovat o přikázání výborům k projednání. Jak již zaznělo, organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru jako garančnímu. Pokud nikdo nenavrhuje jiný výbor, což nevidím, přistoupíme k hlasování.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro přikázání garančnímu výboru. Kdo je proti přikázání hospodářskému jako garančnímu? Děkuji vám.

V hlasování číslo 141 je přihlášeno 179 poslanců a poslankyň, pro 144, proti nikdo. Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru jako garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Jsou návrhy na další výbor k projednání? Pan poslanec Růžička.

Poslanec Pavel Růžička: Vážené kolegyně, kolegové, já bych chtěl navrhnut, aby to bylo přikázáno do výboru pro bezpečnost z toho důvodu, že se jedná o hasičský záchranný sbor podniku, tak aby to dále projednal podvýbor pro hasičský záchranný sbor. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za ten návrh. Má někdo ještě jiné návrhy na další výbor?

Není tomu tak, takže zahajuji hlasování o přikázání výboru pro bezpečnost jako dalšímu výboru. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 142 je přihlášeno 179 poslanců a poslankyň, pro 136, proti 4. Návrh byl přijat, takže konstatuji, že jsme návrh přikázali též výboru pro bezpečnost jako dalšímu výboru.

Návrhy na zkrácení či prodloužení doby k projednávání nezazněly, takže tím toto projednávání končí. Děkuji navrhovateli a zpravodaji.

Přesuneme se k dalšímu bodu. Tím je bod číslo

41.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 226/2013 Sb., o uvádění dřeva a dřevařských výrobků na trh, ve znění zákona č. 183/2017 Sb., a zákon č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 332/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr zemědělství Miroslav Toman, jestli zde je. Je, tak prosím, ujměte se slova. Prosím, pane ministře.

Ministr zemědělství ČR Miroslav Toman: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi, abych uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 226/2013 Sb., o uvádění dřeva a

dřevařských výrobků na trh. Navrhovaná novela zákona se předkládá z důvodu přijetí nezbytných opatření souvisejících s adaptací právního řádu České republiky na nařízení Rady pro dovoz dřeva do Evropského společenství neboli nařízení o licencích. Problematika úzce souvisí s nařízením Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví povinnosti hospodářských subjektů uvádějících na trh dřevo a dřevařské výrobky, tzv. nařízení o dřevu, které již bylo adaptováno. Oba uvedené přímo použitelné předpisy byly Evropskou unií přijaty na podporu mezinárodního úsilí za účelem řešení problémů nezákoně těžby dřeva a souvisejícího obchodu.

Dosavadní aplikace probíhala podle dvou zákonů, a to zákona o dřevě a celního zákona. Účelem je zajistit vytvoření a fungování uceleného systému kontroly uvádění dřeva a dřevařských výrobků na trh na území České republiky v jednom zákoně.

V souladu s požadavky nařízení o licencích se vymezují kompetence celních úřadů a Ministerstva zemědělství, jakož i některé administrativní postupy, např. postup při nepředložení platné licence. Současně byla zpřesněna některá ustanovení zákona o odstranění duplicity kontrol hospodářských subjektů krajskými úřady a Ústavem pro hospodářskou úpravu lesů. Návrh zákona rovněž zjednoduší skutkové podstaty přestupků včetně zapracování principů a procesních pravidel zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a nyní by se slova měl ujmout zpravodaj pro první čtení, pan poslanec Radek Holomík, ale jak vím, tak ten je omluvěn, což znamená, že se mi přihlásil pan poslanec Pošvář, že by zastal tuto úlohu. Nicméně o změně zpravodaje musíme hlasovat.

Takže svolám kolegy do sálu a rovnou se zeptám, kdo souhlasí se změnou zpravodaje pro první čtení.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 143 bylo přihlášeno 179 poslanců a poslankyň, pro 122, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím pana poslance Pošváře, aby se ujal slova.

Poslanec Jan Pošvář: Děkuji za slovo. Vážení kolegové, předkládaná novela má za cíl upravit dílčí nedostatky, které se ukázaly na základě pětileté zkušenosti při aplikaci národní právní úpravy nařízení EU v oblasti dřeva, nařízení č. 995/2010. Řeší také související problémy zákona č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a stanovuje podrobnější postupy související s adaptací tuzemského právního řádu na nařízení č. 2173/2005 v rámci zákona o dřevě.

Novela cílí především na dovoz z rizikových oblastí, např. tropických, s vysokým podílem nelegálních těžeb.

Novela upravuje výčet orgánů státní správy v oblasti uvádění dřeva a výrobků ze dřeva na trh z důvodu, že současný výčet může vést k nejednoznačnému výkladu a může být tak matoucí. Příslušnými orgány v režimu licencí FLEGT jsou tak Ministerstvo zemědělství, Generální ředitelství cel a celní úřady.

Vkládá se také nové standardní ustanovení upravující poskytování údajů z centrálních registrů, z nichž mohou příslušné orgány a pověřená osoba v oblasti uvádění dřeva a dřevařských výrobků na trh požadovat příslušné informace při zajištění výkonu kontrol hospodářských subjektů, což povede ke snížení jejich administrativní zátěže. Poskytování těchto údajů je bezúplatné a údaje jsou poskytnuty způsobem umožňujícím dálkový a nepřetržitý přístup. Navrhovaná novela tak má vliv na ochranu osobních údajů.

Nová působnost Ministerstva zemědělství mu ukládá povinnost určit příslušné orgány, které jsou odpovědné za provádění tohoto nařízení a za komunikaci s Komisí, povinnost oznamovat Komisi veškeré informace naznačující obcházení ustanovení nařízení č. 2173/2005 a zasílat výroční zprávu za předcházející kalendářní rok.

Ve vztahu ke krajským úřadům se odstraňuje podmíněnost /omezení/ provádět kontroly dodržování článku 4 a 6 nařízení č. 995/2010 na základě podnětu České obchodní inspekce nebo pověřené osoby. Krajský úřad nebude tedy povinen opakovat kontroly provedené pověřenou osobou. Při kontrole hospodářského subjektu se budou pověření zaměstnanci krajských úřadů moci prokazovat průkazem, jehož vzor bude stanoven vyhláškou.

Nově se zakotvuje informační povinnost uvedených úřadů v oblasti uvádění dřeva a dřevařských výrobků na trh, konkrétně obcím s rozšířenou působností a Vojenskému lesnímu úřadu v zájmu fungování nezbytné spolupráce orgánů státní správy v oblasti uvádění dřeva a dřevařských výrobků na trh.

Ve vztahu ke Generálnímu ředitelství cel se upravuje povinnost poskytovat informace především s ohledem na mlčenlivost stanovenou v § 52 daňového rádu, a to zejména ve vztahu k čl. 8 nařízení č. 2173/2005 – zpracování výroční zprávy –, včetně povinností uložených prováděcím nařízením Komise č. 1024/2008, kterým se stanoví podrobná opatření k provádění nařízení č. 2173/2005 o zavedení režimu licencí FLEGT pro dovoz dřeva do Evropského společenství. Při poskytnutí stanovených informací se nejedná o porušení mlčenlivosti.

Celní úřady budou plnit zejména úkoly týkající se kontroly platnosti licence pro dovoz dřeva v souvislosti s dovozem dřevařských výrobků z partnerské země. Návrhem zákona se stanoví věcná příslušnost celních úřadů v oblasti provádění kontrol při ověřování licencí pro dovoz dřeva podle přímo použitelného předpisu EU č. 2173/2005.

Novela upravuje status pověřené osoby. Pověřená osoba bude pověřena působností při ověřování licencí pro dovoz dřeva spočívající v provádění odborného posouzení druhu dřeva použitého ve dřevařských výrobcích na vyžádání Generálního ředitelství cel.

K projednávání přestupků proti ustanovením tohoto zákona zůstal věcně příslušný krajský úřad. V souvislosti s novou právní úpravou řízení o přestupcích došlo k posunu v interpretaci hospodářského subjektu jako pachatele, kterým může být rovněž nepodnikající fyzická osoba. Celkově se mění pojetí přestupku proti ustanovením tohoto zákona a výše navrhovaných pokut naplňují zejména preventivní a represivní funkci právní odpovědnosti.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji a otevím obecnou rozpravu, do které se přihlásila paní poslankyně Vrecionová, kterou tímto zvu k mikrofonu, a předám řízení.

Poslankyně Veronika Vrecionová: Hezký podvečer, milé kolegyně, kolegové, pane ministře, vážený pane předsedající. My budeme, předpokládám, tuto novelu projednávat v dalších čteních na výborech. Já bych si jenom dovolila upozornit na jednu věc. Já samozřejmě rozumím tomu, že vychází ze záměru Evropské unie vytvořit na evropském trhu jednotné podmínky pro import ze třetích zemí, nicméně my se neustále bavíme o tom, jak je potřeba osekávat byrokracií, a vlastně každým podobným návrhem ji naopak zhoršujeme. Já jsem tuto předlohu konzultovala s řadou lidí, kterých se bude dotýkat, s podnikateli, ale i s odborníky, a skutečně oni považují tento návrh za nadbytečný, neboť prostě bohužel zvyšuje další byrokratickou zátěž podnikatelů v lesním hospodářství. Systém náležité péče o les, dřevo a jeho uvádění na trh je již definován v dalších zákonech, je to např. lesní zákon, v rámci certifikačních systémů, a v tuto chvíli by šlo o další systém regulace pro vlastníky lesů, a to v situaci, kdy, znova opakuji, neustále mluvíme o tom, že jsou všichni již zavalení obrovskou byrokracií, a bude to pro ně znamenat další zátěž.

V tuto chvíli chci jenom na toto upozornit. Budu na to upozorňovat při všech dalších projednáváních. A hlavně pevně doufám, že všichni kolegové budeme zdrženliví při projednávání případně dalších pozměňovacích návrhů, které by tuto předlohu ještě zhoršily. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dobrý podvečer. S faktickou poznámkou je tady pan poslanec Josef Kott. Prosím, máte slovo.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo, pane předsedající. Milé kolegyně, vážené kolegové, já bych přesto chtěl vyslovit podporu tomu, co tady padlo z úst pana ministra a z úst pana zpravodaje, že skutečně dojde ke snížení počtu kontrol, snížení administrativní zátěže na krajských úřadech si myslím, že je velice správné, a že dojde ke zpruhlednění a k zjednodušení kontrolní činnosti, což si myslím, že je věc taky velice důležitá. I věc, která se týká zcizování dřeva a uvádění na trh, je záležitost, která je špatná, která by se měla řešit. Proto by návrh, který zde máme, měl být přijat, a podporuji to, co zde řekl pan ministr. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Do obecné rozpravy nemám nikoho přihlášeného, ani z místa. Končím obecnou rozpravu. Je zájem o závěrečná slova? Není. Nemám tady žádný návrh na vrácení ani zamítnutí, takže se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zemědělskému výboru jako výboru garančnímu. Navrhujeme někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Nikoho nevidím.

Budeme hlasovat o přikázání jako výboru garančním výboru zemědělskému.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 144, přihlášeno 176 poslankyň a poslanců, pro 133, proti 0. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru zemědělskému jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru? Nikoho nevidím. Takže konstatuji, že tento materiál nebyl přikázán dalším výborům.

Dalším bodem je

42.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
/sněmovní tisk 337/ - první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr spravedlnosti Jan Kněžínek. Prosím, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předložený návrh novely několika zákonů v oblasti trestního práva reaguje bezprostředně na nařízení Rady 2017/1939 o zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce. Je to nařízení, které bylo přijato v režimu posílené spolupráce a do kterého se zapojilo celkem 22 členských států Evropské unie včetně České republiky, zatímco mimo zůstávají tyto členské státy: Dánsko, Irsko, Maďarsko, Polsko, Švédsko a také Velká Británie. Česká republika se tedy s většinou ostatních členských států do této spolupráce zapojila.

Cílem toho evropského nařízení, které je samo o sobě přímo použitelným předpisem a je aplikovatelné i bez změny zákona, je posilít nebo změnit roli orgánů činných v trestním řízení při stíhání trestních činů spáchaných proti finančním zájmům Evropské unie. Právě za tímto účelem se zřizuje zvláštní evropský úřad, Úřad evropského veřejného žalobce, který bude plnit roli vrcholného orgánu činného v trestním řízení právě při stíhání těchto trestních činů.

Jakkoli je nařízení přímo použitelným předpisem, tak na základě jeho vyhodnocení se dospělo k závěru, že přece jenom adaptace na toto nařízení vyžaduje změnu některých vnitrostátních předpisů, a právě tu změnu přináší nyní předložený vládní návrh zákona.

Ten systém v zásadě bude fungovat tak, že kromě nejvyššího evropského žalobce bude existovat ještě institut evropských žalobců, kteří budou přiděleni přímo k tomu nově zřízenému úřadu a budou sedět v Lucemburku, a vedle nich budou ještě evropští

pověření žalobci, kteří naopak budou činní v České republice a budou vybráni v zásadě z českých státních zástupců. Právě oni budou dozorovat stíhání trestních činů, které budou spáchány proti finančním zájmům Evropské unie. Tím by se měla posilit do jisté míry nezávislost na vnitrostátních orgánech, protože budou v této oblasti vyňaty z té klasické soustavy státního zastupitelství.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: (Vstupuje do řeči:) Pane ministře, já vás přeruším. Já poprosím kolegy, hlavně na levé straně jednacího sálu, o zklidnění. A poprosím pana ministra, aby pokračoval. Děkuji.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Změny, které předkládáme, jsou tedy víceméně organizačního charakteru a promítají zřízení Úřadu evropského žalobce do zákona o státním zastupitelství, do trestního řádu – protože přece jenom je to do jisté míry cizorodý prvek, na který trestní řád nepamatoval – do trestního zákoníku a v neposlední řadě také do předpisů upravujících sociální pojistění, protože i za evropské pověřené žalobce bude v České republice odváděno sociální pojistění.

Zároveň předesílám, že my v tuto chvíli ještě nevíme přesné datum, ke kterému ten Úřad evropského veřejného žalobce vznikne. Nařízení předpokládá, že by měl být zřízen nejpozději na přelomu let 2020 nebo 2021, podle toho, jak bude stanoveno konkrétní datum Evropskou komisi.

Každopádně přijetí té právní úpravy je nezbytné proto, že my již nyní musíme vybírat ty z českých státních zástupců, kteří se stanou at' už těmi státními zástupci evropskými přidělenými přímo do Lucemburku, nebo těmi, kteří posléze budou tedy činní přímo v ČR a budou rozhodovat ty kauzy. Z toho důvodu je navrženo, aby zákon nabyl účinnosti jako celek 1. listopadem 2019, a to s jednou výjimkou – s výjimkou části třetí, kde se navrhuje účinnost již dnem 6. července 2019.

Moc prosím o to, aby tento návrh byl podpořen. Jedná se, jak už jsem říkal, o adaptaci na evropský předpis, který už je nyní pro ČR závazný a je přímo použitelný, a moc tedy prosím o propuštění do dalšího legislativního procesu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji, pane ministře. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, kterým je místo pana poslance Pavla Blažka pan poslanec Marek Výborný.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, klíčové informace k zde předkládané novele nejenom zákona o státním zastupitelství, ale i dalších 11 právních předpisů už přednesl za vládu jako předkladatele pan ministr spravedlnosti. Já bych to chtěl jenom shrnout konstatováním, že nařízení Rady EU bylo přijato 12. října 2017, vstoupilo v platnost 20. listopadu roku 2017. Tady bych chtěl ocenit i to, že je to pouhých 14 měsíců, kdy se nám tato adaptační norma dostává na půdu Poslanecké sněmovny. S ohledem na to, že bylo potřeba samozřejmě připravit celou adaptaci do českého

právního řádu, tak toto považuji za čas relativně přiměřený a na rozdíl od jiných implementačních předpisů EU zde vláda i přesto, že v té době vlastně byli tři noví ministři spravedlnosti, dokázala dodat tuto normu relativně včas.

Chtěl bych také připomenout to, že se skutečně jedná pouze o věcnou příslušnost toho nově zřizovaného úřadu pouze na trestné činy poškozující nebo ohrožující finanční zájmy Unie. Úkoly úřadu by tak měly spočívat v trestním stíhání pachatelů trestních činů proti finančním zájmům EU. Není to nijak dále rozšířováno. Chtěl bych také ocenit to, že dle všeho předkládaná norma nemá ambici zasahovat do jiných věcí než těch čistě adaptačních, implementačních, což je v pořádku.

Pokud jde o účinnost, resp. o výběr našich zástupců do nově zřizovaného Úřadu evropského veřejného žalobce, tak to tady zaznělo už z úst pana ministra, za což také děkuji. Tolik za zpravodaje.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji panu zpravodaji a v tuto chvíli otevím obecnou rozpravu, ve které se přihlásil pan poslanec Dominik Feri, a připraví se paní poslankyně Zuzana Ožanová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane ministr, já jsem se hlásil docela dříve, takže otázky, které jsem chtěl položit, už byly postaveny po komunikaci s panem ministrem a jeho náměstky najisto, ale nenechám tu přihlášku propadnout, a chtěl jsem se informovat, protože vím, že minulý týden, pokud mám správné informace, uplynula lhůta pro podávání žádostí, resp. kandidatur na post evropského žalobce za nás. Prý se přihlásili čtyři kandidáti a zajímá mě jenom orientačně, kdy bychom mohli znát nějaký výsledek, resp. jména těch tří kandidátů, ze kterých pak bude rada vybírat. Pokud nevíte teď, budu rád, když mi to pak řeknete popřípadě někdy v budoucnu na výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další v pořadí je paní poslankyně Zuzana Ožanová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy, vážení páni, z důvodu časové naléhavosti a z důvodu včasného přijetí příslušné adaptacní legislativy navrhoji dle § 91 odst. 2 jednacího řádu zkrátit lhůtu pro projednávání tohoto tisku ve výborech o 30 dnů.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Zkrátit o třicet dnů? (Ano.) Dalším v pořadí je pan poslanec Grospič.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, dovolte, abych i já řekl pár poznámek za klub Komunistické strany Čech a Moravy k předloženému tisku, který se týká

implementace do našeho právního řádu postavení evropského státního zástupce a všech věcí, které s tím souvisí.

My velice pozorně vnímáme, že předkládaný návrh je reakcí na nařízení Rady EU 2017/1939 ze dne 12. října 2017, kterým se provádí posílení spolupráce za účelem zřízení Úřadu evropského žalobce, a na základě tohoto nařízení že bude ke konci roku 2020 či na počátku roku následujícího, tedy roku 2021, zřízena nová unijní instituce, a to Úřad evropského veřejného žalobce, a rozumíme i tomu, že předkladatel, tedy vláda, potažmo Ministerstvo spravedlnosti, zdůrazňuje, že možnost zřídit úřad předpokládá již Smlouva o fungování EU, která stanoví ve své hlavě týkající se prostoru svobody, bezpečnosti a práva, že věcná příslušnost úřadu je omezena na trestné činy poškozující nebo ohrožující finanční zájmy EU, a úkoly úřadu by tak měly spočívat v trestním stíhání pachatelů trestných činů právě proti finančním zájmům EU.

Je trošku složité diskutovat nad úkoly tohoto úřadu, které by měly spočívat v trestním stíhání pachatelů trestných činů proti finančním zájmům Unie, jak jsou vymezeny ve směrnici Evropského parlamentu a Rady EU 2017/1371 z 5. července 2017, o boji vedeném trestněprávní cestou proti podvodům poškozujícím nebo ohrožujícím finanční zájmy Unie, resp. jak budou provedeny ve vnitrostátním právu, jakož i trestným činům s nimi neoddělitelně spjatým a jejich postavením před soudy.

Je také zřejmé, že úřad bude plnit úlohy především příslušnými vnitrostátními soudy včetně řízení o mimořádných opravných prostředcích, přičemž je stanoven systém sdílení pravomocí mezi úřadem a vnitrostátními orgány. Z našeho pohledu tedy se jedná, a to na základě i evokačního práva úřadu, o převedení právního případu přímo úřadu, a tedy i o určité sdílení pravomocí, které doposud měly národní státy. Tady bude v zásadě platit, že pokud se úřad rozhodne vykonávat svou pravomoc, je tím dána překážka, aby příslušné vnitrostátní orgány, a to podtrhuji, vedle trestní stíhání pro tentýž skutek. A v tom my spatřujeme určitý problém z hlediska suverenity ČR, ale i jakýchkoliv jiných národních států. Vnitrostátní právo se potom v takovémhle případě použije pouze v rozsahu, ve kterém není daná věc upravena příslušným nařízením Rady EU, avšak v případech, že se případ řídí vnitrostátním právem i citovaným nařízením práva Evropské rady, má nařízení přednost, čili se předřazuje zase před právo národního státu.

Předkládaný návrh zahrnuje úpravu, která se týká tedy mechanismů, to už tady bylo několikrát zmíněno. My máme určité výhrady k tomu, že předkládaný vládní návrh implementuje do našeho právního řádu výše citované předpisy EU s cílem řešit sice postavení státních zástupců, kteří budou jmenováni do funkce evropského žalobce a evropských pověřených žalobců, a umožnit jim rádný výkon jejich činnosti v rámci trestního řízení, avšak v souvislosti s tím se také předpokládá, že jim bude umožněno nahlížení do rejstříků, registrů, evidencí, databází a seznamů za účelem získávání potřebných informací, a to ve stejném rozsahu a stejným způsobem, jako je získává státní zástupce pro účely trestního řízení. Tedy opět, bude to integrita a vstup do suverenity národního státu.

Součástí navrhovaných změn je i požadavek, aby v centrální evidenci stíhaných osob, jejímž správcem je Nejvyšší státní zastupitelství, byly zpracovány určité

kategorie osobních údajů ze spisů uvedených úřadem. Jde o to, aby informace v centrální evidenci stíhaných osob byly úplná a poskytly komplexní obraz trestních řízení uvedených na území ČR. Zde je třeba mít na zřeteli, aby právě tyto shromažďované údaje a nahlížení do nich byly nejen v souladu s citovanými předpisy EU, ale také řešena i dnes zmíněná problematická oblast GDPR, se kterou se vypořádáváme.

Já bych v této souvislosti chtěl říci za klub Komunistické strany Čech a Moravy, že my se na tuto věc díváme z dvojího pohledu. (Neustálý hluk v sále.) Na jedné straně vnímáme její nezbytnost z hlediska toho, že tento úřad bude zřízen a Česká republika už nemá v současné době dostatek prostoru tomu zabránit, a vnímáme, že je potřeba ji projednat na půdě Poslanecké sněmovny. Ale na druhé straně si myslíme, že jde o výrazný zásah do suverenity České republiky, do integrity orgánů činných v trestním řízení –

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pane poslanče, já vás budu muset přerušit a požádat Poslaneckou sněmovnu o klid. Já vám děkuji, můžete pokračovat.

Poslanec Stanislav Grošpič: Děkuji, pane předsedající. – do integrity České republiky a potažmo se bude dotýkat i celé řadě doprovodných předpisů. V současné době nebudeeme bránit tomu, aby tato věc byla projednána příslušně ve výborech, ale kategoricky nesouhlasíme s tím, aby byla zkrácena lhůta k jeho projednání, protože si myslíme, že se jedná o věc velice závažnou, a zvlášť v momentu, kdy sami ještě nemáme vydiskutováno, jakou cestou se bude ubírat naše národní struktura státních zastupitelství.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další do obecné rozpravy mám přihlášku paní poslankyně Levové.

Než vám dám slovo, zapomněl jsem dát odhlasovat změnu zpravodaje z pana poslance Pavla Blažka na pana poslance Marka Výborného, takže bych o tom nechal hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro změnu zpravodaje? Zahájil jsem hlasování. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 145, přihlášeno 177 poslankyň a poslanců, pro 126. Návrh byl přijat.

Prosím, paní poslankyně Levová, máte slovo v obecné rozpravě.

Poslankyně Jana Levová: Děkuji za slovo. Já dávám návrh na zamítnutí, protože si myslím, že nepotřebujeme další orgán Evropské unie, který by byl nadřazený českému, a myslím si, že si naše věci dokážeme na našich státních zastupitelstvích a našich orgánech vyřešit sami. Takže dávám návrh na zamítnutí. (Potlesk v části sálu zprava.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Návrh na zamítnutí. S faktickou poznámkou pan poslanec Dominik Feri. Prosím, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo. Paní kolegyně prostřednictvím pana předsedajícího, jdete trošku s křížkem po funuse, to už moc dobře nejde. Co ale jde, tak je, zaměřit se na to v ústavněprávním výboru, vymezit okruh věcí, na které to bude dopadat, a přijít s nějakou vlastní úpravou. Věřím, že na tom tam můžeme společně pracovat.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pardon, já jsem neslyšel – padl nějaký návrh, nebo to byl jen komentář? (Hlas: Faktická.) Nebyl, to byla faktická, pardon.

Já přečtu omluvu. Omlouvá se paní poslankyně Věra Kovářová od 17.45 do 19 hodin z důvodu jednání.

Jelikož není nikdo přihlášen v obecné rozpravě, končím obecnou rozpravu. Je zájem o závěrečná slova? Není zájem o závěrečná slova. Já zagonguji, pozvu poslance do sálu.

Máme tady návrh na zamítnutí, o kterém budeme hlasovat. Takže je tady návrh na zamítnutí tohoto bodu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 146, přihlášeno 177 poslankyň a poslanců, pro 30, proti 71. Návrh byl zamítnut.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavně právnímu výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Nevidím.

Budeme hlasovat o přikázání jako garančnímu výboru výboru ústavněprávnímu.

Kdo je pro? Zahajuji hlasování. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 147, přihlášeno 177 poslankyň a poslanců, pro 142. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhuje přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru? Nevidím nikoho, takže konstatuji, že tento tisk byl přikázán pouze garančnímu výboru – výboru ústavněprávnímu.

Pardon, ještě budeme hlasovat o zkrácení lhůty na projednání ve výborech o 30 dnů.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 148, přihlášeno 177 poslankyň a poslanců, pro 66, proti 63. Návrh byl zamítnut. Děkuji.

Přistoupíme k dalšímu bodu...

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych měl procedurální návrh, protože budeme projednávat tři body, které spolu souvisejí.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pane poslanče, tento návrh – jak otevřu obecnou rozpravu, tak dáte procedurální návrhy. Já o tom nechám hlasovat. (Souhlas.)

Dalším bodem je

43.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb.,
o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů,
a další související zákony
/sněmovní tisk 360/ - první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr spravedlnosti Jan Kněžínek. Prosím, pane ministře, ujměte se slova. (Trvalý hluk v sále.)

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předkládám vám vládní návrh zákona, kterým se novelizuje zákon o Nejvyšším kontrolním úřadu. Cílem toho návrhu, který poměrně úzce souvisí s následujícími body programu – předpokládá rozšíření kontrolní pravomoci Nejvyššího kontrolního úřadu jednak na územní samosprávné celky, konkrétně v této variantě se navrhuje rozšíření kontrolní působnosti a pravomoci ve vztahu ke krajům a obcím s rozšířenou působností, a dále k právnickým osobám, ve kterých má stát nebo územně samosprávný celek majetkovou účast. Kromě toho –

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pane ministře, já vás opět musím přerušit, protože přestože se blíží 18. hodina, tak v jednacím sále je docela hodně rušno. Já bych poprosil, kdo nechce poslouchat a projednávat tento bod, ať řeší věci v předsálí. Takže znova, poprosím vás všechny o klid. Děkuji. Můžete pokračovat.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Kromě toho by se působnost Nejvyššího kontrolního úřadu měla vztahovat i vůči právnickým osobám, které hospodaří s veřejnými prostředky, a ty jsou tím návrhem vyjmenovány výčtově. Já nebudu uvádět všechny, ale uvedu příkladmo státní podnik, státní fond, státní příspěvková organizace, zdravotní pojišťovna, veřejná výzkumná instituce, Česká televize, Český rozhlas, ale také dobrovolné svazky obcí nebo příspěvkové organizace, které jsou zřízeny územně samosprávným celkem, dále školské právnické osoby atd.

Nutným předpokladem pro to, aby tento vládní návrh zákona mohl být přijat a uveden v život, je změna Ústavy České republiky. Tady předesílám, že vláda tuto změnu nepředložila, a to z toho důvodu, že již předtím zaujala kladné stanovisko

k následujícímu bodu 44, který byl předložen Piráty a který tedy vytváří předpoklad pro to, aby tato právní úprava mohla být uvedena v život.

A já možná teď nebudu zbytečně to úvodní slovo protahovat, aby bylo možné učinit ten procedurální návrh. Takže pro tuto chvíli děkuji za pozornost. V kostce jsem uvedl základní rysy navržené právní úpravy.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji a poprosím pana zpravodaje, který je určen pro první čtení, a to poslance Romana Kubíčka.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji panu předsedajícímu. Dámy a pánové, já bych si dovolil říci jenom pár slov. Dostáváme se ke změně zákona o pravomocích Nejvyššího kontrolního úřadu. Tento zákon byl již projednáván v 7. období a zákon prošel jednáním Poslanecké sněmovny. Byl schválen, byl postoupen k jednání v Senátu. Senát tento zákon shodil s určitými připomínkami.

Potom bych v rámci navržení sloučení rozpravy k tomu řekl pár slov a řekl, jak spolu ty jednotlivé tisky souvisí, abyste se mohli rozhodnout o tom, jak to bude pokračovat. Bude to asi velká práce především pro kontrolní výbor a pana ministra. Na plénu můžeme diskutovat o některých věcech, ale pokud tam nedojde k nějakému prolnutí těch jednotlivých tisků, tak bychom se asi neměli o čem bavit. Takže já budu pro tuto chvíli stručný.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Jestli chce pan zpravodaj navrhnut procedurální návrh, tak prosím, může.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji ještě jednou za slovo. Dal bych procedurální návrh na sloučení rozpravy k bodům 43, 44 a 45, a jedná se o sněmovní tisk 360, o sněmovní tisk 229 a o sněmovní tisk 230.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Všichni víme, o čem budeme hlasovat. Budeme hlasovat o sloučení rozpravy ke sněmovním tiskům 360, 229 a 230.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 149. Přihlášeno 178 poslankyň a poslanců, pro 144, proti 0. Návrh byl přijat.

Přečtu omluvu, kterou tady mám, pana ministra Dana Čeha, který se omlouvá od 18 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

V tuto chvíli otevřeme bod číslo

44.

Návrh poslanců Lukáše Černohorského, Tomáše Martínka, Jakuba Michálka, Ivana Bartoše a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 229/ - první čtení

Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 229/1. Prosím, aby předložený návrh uvedl zástupce navrhovatelů, poslanec Lukáš Černohorský. Prosím, máte slovo. Poprosím klid v jednacím sále. Děkuji.

Poslanec Lukáš Černohorský: Děkuji za slovo. Asi bych se v mnohém opakoval u toho, co říká zpravodaj nebo pan ministr. Ty návrhy jsou velice podobné. Cílem návrhu zákona je rozšířit omezený rozsah ústavních kompetencí Nejvyššího kontrolního úřadu. Ten návrh novely Ústavy je současně doprovázen novelou zákona č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, s tím, že dosavadní působnost Nejvyššího kontrolního úřadu je v článku 97 odst. 1 omezena na kontrolu hospodaření se státním majetkem a plnění státního rozpočtu. Tato rámcově vymezená působnost je na základě článku 97 odst. 3 Ústavy rozpracována v zákoně č. 166/1993 Sb. Na základě stávající ústavní úpravy tedy může Nejvyšší kontrolní úřad provádět kontroly hospodaření jiných subjektů než státu včetně obcí, krajů jen v případě, kdy hospodaří se státním majetkem, včetně finančních prostředků. Pirátská úprava návrhu zákona vlastně umožňuje kontrolovat finanční prostředky, které jsou i ve správě statutárních měst, krajů a dalších organizací, jako je třeba Česká televize.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím pana zpravodaje, pana poslance Romana Kubíčka, o krátké uvedení tohoto bodu.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo. Já nebudu zdržovat, vyžádám si slovo potom u toho otevřeného třetího tisku.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Takže přistoupíme k dalšímu bodu.

45.

Návrh poslanců Lukáše Černohorského, Tomáše Martínka, Jakuba Michálka, Ivana Bartoše a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 230/ - první čtení

Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 230/1. Prosím, aby předložený návrh uvedl zástupce navrhovatelů poslanec Lukáš Černohorský. Prosím, pane poslanče. Než vám dám slovo... opět poprosím Poslaneckou sněmovnu o klid. Děkuji. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Lukáš Černohorský: Děkuji. Myslím, že už v tom předchozím příspěvku tady všechno padlo, takže dál už ho představovat nebudu.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím pana zpravodaje, poslance Romana Kubíčka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Roman Kubíček: Já děkuji za slovo. Nyní shrnu všechny tři tisky.

Já děkuji za slovo. Nyní shrnu všechny tři tisky.

Jak již tady bylo řečeno, do této doby Nejvyšší kontrolní úřad mohl kontrolovat hospodaření se státním majetkem a rozpočtem. V navrhované úpravě se to rozšiřuje na veřejné prostředky a prostředky z veřejných rozpočtů a dále z hospodaření právnických osob s většinovou účastí státu a územně správních celků. A v čem se liší ty dva tisky? Ony jsou velmi podobné. Když je budete číst, tak se v tom dá velice snadno ztratit.

První věc je rozšíření působnosti vlastně na typy měst. Pirátsky návrh obsahuje rozšíření na takzvaná statutární města, která k 31. 12. 2018 byla v počtu 28, a návrh vlády je zaměřen na obce s rozšířenou územní pravomocí. Počet je 205, pokud se správně pamatuji. Tak to je jeden rozdíl.

Druhý rozdíl je, že pirátsky návrh vlastně nějakou implementaci dává jednorázově, to znamená, že se dnem účinnosti začínáme, kdežto vládní návrh velmi rozumně počítá s průběžnou implementací tohoto zákona, a to tak, že v roce 2021 se kontroly rozšíří na kraje, v roce 2023 na ostatní obce a v roce 2025 na dobrovolné svazky obcí.

V čem se dále tento návrh liší, je v personálním obsazení, kde pirátsky návrh rozšiřuje počet členů kolegia z 15 na 17 a současně s tím počet kontrolorů v rámci potřebnosti pro jednotlivé kontroly. S tímto vládní návrh nepočítá, což já ze své pozice předsedy kontrolního výboru považuji za chybu. Nicméně jsem již hovořil s panem ministrem a bude to předmětem další diskuse.

Dále zase oceňuju u vládního návrhu, že je tam provedena komplexní analýza kontrolní činnosti všech orgánů v rámci veškerých kontrol na území České republiky, a to jak kontrol z úrovně Nejvyššího kontrolního úřadu, krajských úřadů, regionů soudržnosti a tak dále, a tak dále, což nám předtím chybělo a bylo to velmi těžké v rámci toho rozhodování. Ta analýza je poměrně obsáhlá a zaslouží si určitě debatu minimálně na půdě kontrolního výboru, je součástí toho tisku 360.

Dále je tam významná úleva o vyjádření se ke kontrolnímu závěru, která je stejná v obou návrzích, a to je z 5 prodloužení na 15 dní a možnost jednotlivého vyjádření, a je tam udělána analýza duplicity kontrol. A dále o tom, abychom nekontrolovali kontroly na kontroly, které fungují.

Pochopitelně nechci tady předjímat, jestli je lepší zahrnout do té kontroly těch 205 obcí, nebo statutární města. Přizveme si i zástupce Senátu, který bude pověřen zpravodajováním tohoto tisku. A chceme velmi obšírnou debatou na půdě kontrolního výboru dosáhnout jasného konsenzu, abychom tady neprojednávali něco, co potom

opět spadne pod stůl. Ale myslím si, že oba návrhy vycházely vstříc těm připomínkám, které byly v minulém období.

To je v tuto chvíli za mou osobu vše. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji panu zpravodaji a v tuto chvíli otevřím sloučenou rozpravu k bodům 43, 44 a 45.

Sloučená rozprava k bodům 43, 44 a 45 /sněmovní tisky 360, 229 a 230/

Prvním přihlášeným je pan poslanec Petr Pávek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji vám za slovo, pane předsedající. Milé kolegyně, milí kolegové, vážení členové vlády, já mám k tomuto tématu několik bodů. Jeden z nich zahrnuje i osobní zkušenosť s kontrolou Nejvyššího kontrolního úřadu u nás na obci. A já bych začal tou filozofickou částí, která se podle mého názoru vztahuje i k Ústavě.

Nejvyšší kontrolní úřad bezesporu odvádí velmi dobrou práci ve své kontrolní činnosti. Nad tím nemohu vznést žádnou pochybnost. Ten problém, který já tam vidím, a ten se podle mého názoru dotýká i ústavnosti navrhovaného zákona, je v pojmu samospráva. Od slova spravovati se sám. A vy určitě, vy, kteří pocházíte z regionů, máte zkušenosť ať už z krajské samosprávy, anebo místní samosprávy, tomu pojmu rozumíte. A víte, že ty prostředky, které máte a přerozdělujete z vašeho rozpočtu, jsou buďto určené, to znamená, ty protečou jaksi tím obecním nebo krajským rozpočtem a jdou do školství, do zdravotnictví, do sociálních věcí a dalších oblastí, a potom tam máte tu část rozpočtu z toho rozpočtového určení daní, která je vaše a o které rozhoduje zastupitelstvo, potažmo rada nebo starosta nebo hejtman.

U té samosprávnosti já bych se hrozně rád zastavil. A obávám se, že to skutečně naráží i na ústavnost, ale hlavně na ten princip toho spravovati se sám a rozhodovat o svém rozpočtu na té úrovni, kde ten rozpočet je umístěn. Já bych to přirovnal k rodinnému rozpočtu. Máme prostě co rodina, to jiné priority. Je rodina, která rozhoduje o tom, že peníze uspoří třeba na dovolenou. Jsou rodiny, které upřednostní nákup nového vozu, jsou rodiny, které upřednostňují vzdělání svých dětí. Zkrátka každá ta rodina má jiné priority a po většinou dohodě s těmi prostředky nakládá. To nezpochybňuje právo státu vstupovat do těch oblastí, které jsou mu vymezeny, a to jsou bezesporu daně a odvody. Čili tam jsme to pořešili. Ale jako ten rodinný rozpočet je rodinný rozpočet a každá rodina o tom smí rozhodnout sama, totéž podle mého názoru platí pro obce a kraje. Máme prostě nějaký rozpočet a v rámci té samosprávy, to znamená té místní, lokální zastupitelské demokracie a toho principu, se můžeme dohodnout, že s těmi prostředky naložíme tak, a jinde s nimi naloží jinak.

Já si neumím představit soudce nad tímto rozhodováním. A neumím si ani představit, jak posuzovat efektivitu takto vynaložených prostředků a neumím si představit jiný kontrolní mechanismus, než je ten zastupitelský. To znamená, lidé si zvolili svoje zastupitelstvo, to má svoji radu, to má svého starostu. A tento kolektivní orgán rozhoduje o tom, na jaké priority budou prostředky z toho rozpočtového určení daní, čili z toho místního samosprávního rozpočtu, vynaloženy. To je ta část, kterou považuji za filozofickou a ústavně zakotvenou a velmi, velmi důležitou.

Druhá věc je, že Nejvyšší kontrolní úřad bezesporu už odjakživa, od začátku své existence, může kontrolovat obce a kraje v oblastech státních dotací, nebo prostředků, které tam natekly ze státu v podobě dotací. Já jsem zažil takovou kontrolu na obci, která má asi 700 obyvatel. A ta kontrola probíhala nesmírně korektně. Ti lidé, kontroloři, si přinesli s sebou i termosky s kávou a čajem a vody. Od nás nechtěli nic než šanony. Ale jako u tak malé obce, která má v podstatě starostu a jednu matrikátku, sekretářku a účetní v jedné osobě, tak zastavili chod toho úřadu na tři měsíce. Tři měsíce trvalo, než jsme se mohli vrátit v podstatě do kanceláří a pokračovat v tom provozu té obce, tak jak bylo potřeba.

Když uvážíte, jaké ohromné personální zatížení s sebou ponese kontrola obcí, krajů, jejich příspěvkových organizací a jimi vlastněných obchodních společností, tak budeme nejenom čelit narušení principů té samosprávy, čili toho rozhodování o našem rozpočtu, ale budeme čelit obrovskému náporu na ten Nejvyšší kontrolní úřad. A bude jenom logické, že Nejvyšší kontrolní úřad bude neustále potřebovat nové a nové lidi. To znamená nárůst úředníků. A v podstatě to může zastavit chod – v těch velkých městech nebo v těch větších městech, krajích, kde mají desítky a desítky příspěvkových organizací a mnohdy i desítky obchodních společností, to může vést prostě k zastavení toho provozu.

Takže znova shrnuji. Tak jak si vážím činnosti Nejvyššího kontrolního úřadu a myslím si, že svou práci vykonává dobře, tak na druhou stranu se nedomnívám, že bychom ho měli pustit do samosprávných rozpočtů. U těch státních, u státní části rozpočtu, tam bezesporu ano. Tam může chodit. Ale ta samospráva, a já to přirovnávám k tomu rodinnému rozpočtu, by měla zůstat nedotčena a mělo by právo na rozhodování o těch prostředcích z rozpočtového určení daní zůstat na těch zastupitelstvech.

Já vím, že tady je poměrně široká dohoda a že pravděpodobně návrh toho zákona projde prvním čtením, i když bych byl rád, kdyby tomu tak nebylo. Ale byl bych také rád, kdybyste ty připomínky, které jsem zde uvedl, vzali jako náměty projednávání v kontrolním výboru. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S faktickou poznámkou je tady pan poslanec Roman Sklenák. Prosím.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Já si dovolím reakci na svého předčeřnika. Já se domnívám, že tady jde trošku o nepochopení, pokud on hovoří o tom, že bude narušen princip samosprávy a právo samosprávy o tom rozhodovat. To samozřejmě tak není. NKÚ ani nikdo jiný nebude obcím diktovat, jestli mají postavit

hřiště, nebo spravit chodník, nebo zlatý vodovod na náměstí nebo kašnu. Ale když se vy rozhodnete, že priorita pro vás bude ta zlatá kašna na náměstí, tak na to máte právo, ale NKÚ bude posuzovat, jestli jste si při té výstavbě počináli efektivně a hospodárně. O to jde. To je ten princip.

A k té druhé části námitky, že bude velká personální náročnost na to, aby NKÚ zkontroloval všechny obce a ty podniky, tak nepředpokládám, že si NKÚ udělá nějaký plán činnosti, do kterého zahrne úplně všechny tyto subjekty. Tam jde v podstatě o to, aby měli možnost tu kontrolu provést, pakliže k tomu budou mít důvod.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S faktickou je tady přihlášen pan poslanec Kupka. Faktické mají přednost. Pan poslanec Martin Kupka a pak pan poslanec Petr Pávek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Kupka: Děkuji za slovo. Krátká reakce na předčečníka. Čeho je možné se obávat a kde může dojít k vážné kolizi. Příklad jednoho středočeského města, které se rozhodlo prodat soubor budov a prodat ho vysoké škole. Protože pokládali za rozumné, aby v tom městě působila vysoká škola. Ta tam mimochodem dnes působí velmi úspěšně. A prodali ten soubor budov za jednu korunu, což bylo hluboko pod jakoukoliv tržní odhadovanou cenou.

Byla to hospodárné, nebo to nebylo hospodárné? Z hlediska čistě konstatování třeba auditora, který se nebude věnovat onomu samosprávnému rozhodnutí, to jistě nehospodárné bylo. Z hlediska samosprávného rozhodování, z hlediska toho, co by to město mohlo udělat pro rozvoj svého území, to byl nepochybně správný krok.

Proto se obávám případných kontrol v téhle oblasti. Jak budete posuzovat v takovém případě, zda náhodou to město z hlediska opravdu posouzení NKÚ pochybilo nebo nepochybilo? Tady si myslím, že ke kolizi dochází, a proto je podle mého soudu ten návrh neadekvátní a v souvislosti s počtem kontrol, které dnes procházejí v hospodaření krajů, obcí i měst, prostě neadekvátní.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším je pan poslanec Petr Pávek. Připraví se pan poslanec Jiří Běhounek s faktickou poznámkou.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji za slovo. Já bych také zareagoval s vaším dovolením na své dva předčečníky. Je to přesně tak, jak říkal kolega Kupka. Je to tak, že se to prostě zvrhne v úřednické posuzování rozhodnutí, která nemusí být vždy v souladu s tabulkami, ale jsou v souladu s vůlí toho zastupitelstva, stejně tak jako mohou být u té rodiny v souladu s vůlí té rodiny. A prostě to, co hrozí, je, že tady vznikne škála precedentních případů. Jak jsme dnes diskutovali u jiných zákonů, jak je obtížné dnes sehnat lidi, kteří jsou ochotni zodpovědně do samospráv vstupovat, vůbec kandidovat, jak se těžko přesvědčují, aby opustili třeba svá mnohem výnosnější zaměstnání, tak tohle bude jen další hřebík do té rakve samospráv. Takže já se toho upřímně obávám. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Máme tady tři faktické poznámky – pan poslanec Jiří Běhounek, připraví se pan poslanec Pavel Růžička a pan poslanec Ferjenčík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Běhounek: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, členové vlády, hezký večer. Já navážu na své předčeňníky. Názorů je mnoho, ale já tady volám, a mnozí z vás to vědí, po tom, aby v okamžicích, kdy jsou kontroly, byly nějaké metodické pokyny. Já jsem zažil kontroly na evropské fondy, každoročně nás kontroluje Ministerstvo financí, které hodnotí hospodaření kraje. Myslím, že chodí i na obce. V této situaci by mě velmi zajímalo, jaké metodické postupy zvolí NKÚ, protože bohužel, když se podívám na jednotlivé nálezy, tak si myslím, že si mnohdy i odporují.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Pavel Růžička. Prosím.

Poslanec Pavel Růžička: Vážené kolegyně, kolegové, já bych chtěl reagovat na předčeňníky, prostřednictvím pana předsedajícího na pana poslance Kupku. No, ono je to už teď. Ono už teď samospráva, když chce něco prodat, nedej bože za jednu korunu – my jsme prodali nemovitost za cenu v místě obvyklou na základě pěti znaleckých posudků a tato Sněmovna byla požádána, aby mě vydala k trestnímu stíhání. Táhne se to doposud a není to vyřešeno. Takže já si nedovedu představit, jakým způsobem by to řešil kontrolní úřad, protože už dneska je situace značně složitá a pro samosprávu, pro ty lidi, kteří v tom pracují, je značně nekomfortní, protože se neumějí orientovat v tom, co je dobré. Jestliže mám znalecké posudky, tak teď soud nechává dělat revizní znalecký posudek na to, který z těch pěti znaleckých posudků je tedy ten správný. A jak se ti lidé v samosprávě mají rozhodovat? Já s vámi naprostě souhlasím. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Ferjenčík s faktickou poznámkou. Připraví se pan poslanec Ivan Adamec. Prosím, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl jenom upozornit kolegy, že právě kvůli výhradám malých obcí jsme navrhli pouze statutární města a kraje. A myslím si, že jak statutární města, tak kraje se s tím dokážou vypořádat a dokážou se připravit rádně na kontrolu. Stejně tak si myslím, že je to přiměřené.

Ostatně ani kraje a statutární města netrpí nedostatkem zájemců o volenou funkci. Tam je skutečně přetlak kandidátů na počet volených míst poměrně značný.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím pana poslance Ivana Adamec, připraví se pan poslanec Martin Kupka. Všechno faktické poznámky. Poprosím o klid v sále. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, ono už to tady padlo, když tady říkal kolega Sklenák, že nikomu nic není do toho, když si obec postaví zlatý vodovod. To právě tedy je, jako jo. Mimochodem by vás zabili občané, to je jedna věc, vyhodili by vás z okna radnice. Druhá věc je ta, že skutečně ti úředníci NKÚ vezmou tabulky a začnou porovnávat a řeknou, že ten vodovod měl být dřevěný, plastový nebo něco jiného a budou vlastně suplovat rozhodnutí té samosprávy.

Abychom tomu rozuměli. NKÚ byl zřízen k něčemu úplně jinému. To byl opravdu úřad, který byl ke kontrole hospodaření se státním majetkem. Když vidím některé závěry, tak nad tím také kroutím hlavou. To je prostě realita. Poslat na obce, a je úplně jedno, jestli na obce, statutární města, obce s rozšířenou působností nebo na všechny – mimochodem, mělo by to být na všechny, protože my všichni máme stejnou rovnost před zákonem. Myslím si, že by to tak mělo být. Tak jako vlastně – oni budou rozporovat usnesení rady a zastupitelstva a budou ho poté kriminalizovat, protože oni to předají těm orgánům. A jestli nás teď udávali političtí konkurenti nebo nespokojení občané, tak teď se k tomu přidají ještě úředníci NKÚ. Fakt mi to připadá jako v Kocourkově.

A druhá věc. Neříkejme si, že budou chodit namátkově. Budou chodit na udání, jinak to nebude, protože s tím stavem úředníků, těch kontrolorů, které tam mají, nejsou schopni ty kontroly obsáhnout. Máme 6 500 obcí.

A ještě možná další věc. Já tomu tedy fakt nerozumím. My jsme se tady bavili o tom, že ostatní kontroly budeme rušit, ty, které jsou duplicitní. Ale já vám můžu říct, já mám příklad, když jsem zažil kontrolu tržidenní na dotace tehdy přes okresní úřad, okresní úředníci řekli, že je to v pořádku, přišlo Ministerstvo pro místní rozvoj na kontrolu, řeklo, že je to v pořádku, přišli úředníci z Ministerstva financí a byli jsme zlozinci. Takže si nedělejme iluze, pokud nesnížíme počet kontrol těch ostatních, tak zapomeňme na to, že NKÚ to tímto způsobem nahradí.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Ferjenčík s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já to s dovolením zopakuji i pro kolegu Adamce prostřednictvím pana předsedajícího. Statutární města jsou v našem návrhu. Nehovoří se o šesti tisících obcí.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Máme tady pět nových faktických poznámek, takže pan poslanec hejtman Vondrák si může sednout, bude mít ještě času dost. Pan poslanec Jiří Bláha. Poprosím opravdu o klid v sále! Děkuji. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Já bych chtěl přispět svou troškou do mlýna s tím, že vidíte, jak je to složité. Když se nad tím zamyslíme, jak ty kontroly jsou složité. A teď si představte, že ten živnostník, který zaměstnává devět lidí, k němu ty kontroly

přicházejí opakovaně a několikrát a stále chtějí stejné dokumenty. Takže já se to třeba snažím řešit a řeším to prostřednictvím kontrolního webu, na kterém by ty dokumenty byly sdíleny. Možná že by se něco takového hodilo i pro města a obce, aby úředníci tu kontrolu vlastně zahájili na úřadě, načetli si ty dokumenty dopředu, všechno si zjistili a de facto kontrolou nezatěžovali, protože věřím tomu, že pro malé obce to musí být šílené.

Ale to nic nemění na tom, že i já si myslím, že NKÚ dělá svoji práci velice dobře. Ted' je potřeba zvážit, jak s tím dál. Proto potom pojďme diskutovat třeba právě na kontrolním výboru a říci a vyslechnout si právě ty připomínky kolegů, kteří jsou z praxe, protože opravdu za stolem to vždy vypadá hrozně jednoduše.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S náhradní kartou číslo 11 hlasuje pan místopředseda Píkal.

S faktickými poznámkami jsou přihlášeni v pořadí: pan poslanec Ivan Adamec, pan poslanec Martin Kupka, pan poslanec Martin Baxa a pan poslanec Karel Krejza. Poprosím pana poslance Ivana Adamce. Prosím.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, já výjimečně souhlasím s kolegou Bláhou v tom, že vlastně ti živnostníci, na ně chodí až třicet kontrol ročně. Když si vezmete, že ta kontrola bude trvat průměrně den, kdy tam bude, tak je to měsíc a půl z hlediska pracovních dní, což je šílené číslo. Souhlasím.

Ale na druhé straně – já jsem to tady říkal, ty kontroly chodí na ty úřady, na ta města, úplně stejně, duplicitně, prostě je to špatně. My jsme říkali, ať se to vyřeší, ať to není duplicitní, ať je tedy jedna kontrola, která prokontroluje to, co prostě má, a odejde. Zjistí kontrolní zjištění a nazdar. Takhle to ale nefunguje. Já jsem tady říkal, na jednu dotaci prostě tři kontroly a výsledky různé.

Jinak ke kolegovi Ferjenčíkovi prostřednictvím pana předsedajícího. Já jsem nezpochybňoval ten pirátsky návrh. To vůbec ne. Ale já vám to řeknu. Jak jednou v té samosprávě začneme, tak si nedělejte iluze. Tak to půjde salámovou metodou až dolů. A proto já tohle podpořit teda rozhodně nechci. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Martin Kupka s faktickou poznámkou. Prosím máte slovo.

Poslanec Martin Kupka: Zaznělo tu, že statutární města mají dostatek lidí, aby se na kontrolu připravila. A já jsem přesvědčen o tom, že smyslem existence statutárních měst není připravovat se na kontroly, ale reálně dělat něco pro to, aby se ta města rozvíjela. Představa, že musíme zaměstnávat úředníky proto, aby se připravovali na kontrolu, mě upřímně děsí. To, že to samozřejmě půjde dál a že to může jít na úrovni jednotlivých menších měst a reálně zpomalit chod a přípravu těch

věcí. Já prostě nechci žít ve světě, kde se předpokládá, že všichni podvádějí, dělajíchyby a že nutně zatěžují rozpočet měst, rozpočet státu svými úniky. Tak to podle měho přesvědčení není.

A kontrolních mechanismů je dneska naštěstí celá řada. Odpověď na poznámku pana kolegy Bláhy. Tak v tuto chvíli obce, pokud vyhlašují nějakou soutěž, tak všechny informace, včetně podmínek výběrového řízení, jednotlivých dokumentů o průběhu toho výběrového řízení, včetně všech smluv, a dokonce i včetně toho, kolik zaplatili tomu zhotoviteli, vyvěšují na profily veřejného zadavatele. Toto je možné kontrolovat, a dokonce je to možné kontrolovat naprosto veřejně. Existuje registr smluv. Tady je řada těch nástrojů, kdy je možné dohlédnout na to, jak hospodaří veřejný subjekt, obec jakékoli velikosti, město i kraj. Prostě je tady takových možností a fakticky několik druhů kontrol celá řada.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dalším pořadí je pan poslanec Martin Baxa. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Baxa: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Já mám potom ve svém vystoupení, ve svém rádném příspěvku, shrnuto to, co se týká jak novely Ústavy, tak co se týká zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu. Ale teď mi dovolte, abych faktickou poznámkou reagoval tady na vystoupení předkladatelů z řad Pirátů.

Jednak prostřednictvím pana místopředsedy, vážený pane poslanče Černohorský, vy, nebo obecně pirátsky klub, si většinou dáváte záležet na tom, aby tady byly patřičně odůvodněny ty návrhy, k čemu vlastně ty novely slouží. Tady se jedná o naprosto klíčovou, zásadní novelu, která má velmi významně změnit to, jakým způsobem budou fungovat samosprávy v České republice, a vlastně jsme se od vás nic nedozvěděli o tom obsahu. Vy jste jenom popsali to, co je v tom návrhu, ale nezaznělo tady na plénu Poslanecké sněmovny, proč toto navrhujete. Ale já jsem zvědav, jestli v nějakém dalším vystoupení potom řeknete, že si myslíte, že samosprávy fungují špatně, že není nad nimi dohled, že hospodaří s veřejnými prostředky nedobře, že tady budete uvádět příklady z různých měst, třeba z hlavního města Prahy, a tak podobně. Já si myslím, že by to tady fakt mělo zaznít. Abyste řekl, vy jako zpravodaj tohoto návrhu, že si myslíte, že šest tisíc obcí v České republice fakticky nehospodárně hospodaří s veřejnými penězi, že máme k nim mít zásadní nedůvěru a že si myslíme, že bez Nejvyššího kontrolního úřadu nedokážeme vidět do toho, jak obce, které mají podle Ústavy samosprávu, hospodaří.

A druhá moje poznámka směřuje, opět prostřednictvím pana místopředsedy, k panu poslance Ferjenčíkovi. Pane poslanče, my jako statutární město, čtvrté největší město v Česku, máme úřednický aparát na to, abychom se vyrovnavali s kontrolami Nejvyššího kontrolního úřadu. Ale já jsem hluuboce přesvědčen o tom, že od toho tam my opravdu nejsme. Abychom měli být připraveni v každý okamžik na to, že někdo pošle kontrolu NKÚ a my budeme vysvětlovat, jestli jsme někomu dali dotaci za padesát tisíc korun. Já se k tomu potom dostanu ve svém příspěvku. Protože si fakt myslím, že tohle je velmi závažné (upozornění na čas) a nepřijatelný návrh.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Karel Krejza. Připraví se pan poslanec Jiří Běhounek. Další v pořadí je pan poslanec Ferjenčík, Pávek a paní poslankyně Mračková Vildumetzová. Prosím.

Poslanec Karel Krejza: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážení kolegové, obec jako samosprávný subjekt je kontrolována veřejností, registrem smluv, je kontrolována kontrolním výborem, je kontrolována opozicí, je kontrolována auditem. Je kontrolována na několika úrovních. A na těch obcích samozřejmě je to všechno lépe vidět a občané moc dobře vědí, jak se hospodaří, a náležitě to ocení ve volbách.

Zároveň si také myslím, že úloha kontrolního úřadu není v tom, aby rozšiřoval počet kontrol. Finanční úřady, dotační úřady, já jsem na to zapomněl. Protože těch kontrol a křížových kontrol je tolik, že obce hospodaří asi nejlépe v této republice.

Mám pocit, že tato Sněmovna si nějak zasedla na tu komunální politiku poslední dobou. Řešíme tady pořád komunální politiky, kontroly a já mám pocit, že ta důvěra ve starosty je daleko větší než důvěra v Poslaneckou sněmovnu. A možná bychom se měli zaměřit na to, jak funguje naše Sněmovna a spíš naše vláda. Takže tolik za mě.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pan poslanec Jiří Běhounek a jeho dvě minuty.

Poslanec Jiří Běhounek: Tak přátelé, abych nemluvil obecně, protože asi nedojde na to, abychom dojednali tento bod. Takže se potom přihlásím když tak do obecné rozpravy. Ale velice stručně. Seznámím vás s akcí, která se odehrála u nás v Jihlavě, kterou řeším. Fotbalový klub mládeže prostřednictvím Ministerstva mládeže a tělovýchovy požádal o dotaci na rekonstrukci umělého hřiště, které je v majetku města Jihlavy. Všechno proběhlo. Oni na základě externího poradce provedli tu akci, všechno udělali. A přišla kontrola kontrolního úřadu, který napsal že "i přes narušení soutěžního prostředí při výběru nejvýhodnější nabídky a změnu smlouvy realizoval fotbalový klub mládeže projekt za nejnižší nabídkovou cenu a reálně". A přesto ten závěr hovoří o tom, že je to předáno finančnímu úřadu. Částka byla deset milionů korun a nyní na tom fotbalovém klubu mládeže, který zhodnotil na základě rozhodnutí MŠMT majetek statutárního města, chtějí pět milionů korun vratky. Další samozřejmě jsou peníze, které jsou z penále. Tak si z toho udělejte svůj závěr. Můžeme to spolu probrat.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržení času. Pan poslanec Ferjenčík. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já zkusím stručně zareagovat na kolegy z ODS. Nejprve na kolegu Kupku, který říká, že by chtěl žít ve světě bez kontrol. Já bych taky chtěl žít ve světě bez kontrol. Ale bohužel právě politická praxe

ODS nás do značné míry zbavila té důvěry v politiku. A to bohužel i na té komunální úrovni.

Konkrétně k poznámce kolegy Baxy, který chtěl konkrétní příklady, uvedl například Prahu. Tak můžu začít velmi dlouhým seznamem. Začnu jenom stručně. Škodův palác, budovu, kterou si mohla Praha koupit za miliardu, si místo toho za čtyři miliardy pronajala. Opencard předražená o miliardu. Software, který stojí jednotky milionů, stálo to víc než miliardu. Potom můžeme pokračovat SMS jízdenkami, které stály město každý rok desítky až stovky milionů korun navíc. A ta řada těch korupčních skandálů tam byla tak dlouhá, že ODS padla z padesáti procent v Praze asi na deset, ty volby 2014. Takže skutečně ty skandály se bohužel i v té komunální politice dějí. (Silný hluk v sále.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Máme tady sedm faktických poznámek. (Smích od poslanců na levé straně sálu.) Takže první v pořadí je pan poslanec Petr Pávek. Připraví se paní poslankyně Jana Mračková Vildumetzová. A poprosím o klid v sále. Děkuji. Prosím.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji za slovo. Já bych ještě chtěl zmínit jednu věc. Já jsem si jenom za poslední rok, co tady sedím, přečetl několik nálezů Nejvyššího kontrolního úřadu, který konal svoji povinnost, navštívil a zkontoval některé orgány státu. Obrovský průšvih. Skoro všude, kam přišli, našli miliardové nedostatky. Ptám se, co se stalo. Co se stalo potom, když došlo k tomu nálezu? Ta ministerstva, ty organizace prostě dál fungují, nález nenávez. Ale kvůli těm byl Nejvyšší kontrolní úřad založen a zřízen. Tam jakoby je hlavní doména jeho kontrolní činnosti. A co se stalo s těmi nálezy? Tak to zkontovali, nalezli tam nedostatky v rádech většinou miliard peněz – a nestalo se nic. Napíše se o tom článek a zase nic. Tak jako odvádíme pozornost od špatného hospodaření státu k hospodaření obcí?

A ještě jenom krátkou poznámkou ke kolegovi Ferjenčíkovi vašim prostřednictvím, pane předsedající. A to není myšleno nijak zle, ale vy prostě zatím nemáte tu zkušenosť z komunálu. Já vím, že máte zkušenosť z Prahy. A já vám ji neupírám. A možná že vaše kontrolní činnost a vaše opoziční činnost v rámci Prahy nejenom že vedla k vašemu volebnímu úspěchu, ale možná že opravdu přispěje ke zvýšení kultury. Ale nepřenášejme – nepřenášejme – zkušenosť z Prahy na další tisíce obcí a jejich další desetitisíce organizací. To jsou domovy důchodců. To jsou školky, školy. Jako prostě to nebene nikde konec.

Takže navrhoji toto neposlat dál. (Upozornění na čas.) A pokud to přijde, zvažte tyto argumenty na organizačním výboru. Děkuju.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dalším v pořadí s faktickou poznámkou je paní poslankyně Mračková Vildumetzová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, také bych ráda zareagovala. Hovořilo se tady hodně o duplicitách kontrol.

Po tom samosprávy volají už mnoho let, aby se nějakým způsobem duplicita kontrol vyřešila. Bohužel tomu tak není a do současné chvíle, byť jsme tady měli návrh zákona o finanční kontrole, tak to je právě ten zákon, který by měl ty případné duplicity nějakým způsobem už vyřešit, protože opravdu není možné, aby vám na jednu věc přišlo pět kontrol, čtyři konstatovaly, že je všechno v pořádku, a ta pátá, že je úplně všechno špatně. Myslím si, že dnes se právě z toho vyjmuly ty obce, především ty malé, protože především ty pořád říkaly: my nemáme problém s tím, aby nás kontrolovalo NKÚ, ale udělejte něco s duplicitami kontrol.

A trochu mě mrzí, že tam jsou zase jenom kraje a zase jenom statutární města, protože jsme tady měli GDPR. Na koho zůstala pokuta 10 milionů? Statutární města a kraje. Registr smluv – kraje, statutární města. Jsme pořád u toho samého. Ale víte, chtěla bych říct, mně ani tak nevadí, že se to bude vztahovat na kraj jako na vyšší územně samosprávný celek. Mně vadí, že se to bude vztahovat na ty příspěvkové organizace. Protože jaký je rozdíl mezi mateřskou školou, kterou zřizuje statutární město, a kterou zřizuje pověřený obecní úřad? No žádný. Opravdu tohle si myslím a budu určitě s panem ministrem o tom hovořit v rámci třeba pozměňovacího návrhu. Myslím si, že příspěvkové organizace, opravdu jsou i malé příspěvkové organizace především z té sociální oblasti... A my máme vůbec problém dneska do vedení těch příspěvkových organizací sehnat lidi, aby se nám přihlásili do výběrových řízení.

Děkuju vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržení času. Pan poslanec Roman Kubíček s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuju za slovo. Nebudu rozpoutávat žádné vášně. Jenom upozorním na to, že Nejvyšší kontrolní úřad o 15 členech provádí v průměru 2,7 kontroly za rok na člena, takže jsem to spočítal, že těch kontrol je cca 40. Pokud přibere dva lidi na tuto kontrolu, bude to mezi pěti šesti kontrolami.

Další věc. Připojili jsme se k Limské deklaraci z roku 1977, která jednoznačně vyzývá ke kontrole veřejných prostředků. Já jsem tedy už tohle kolečko absolvoval i v Senátu, takže ty argumenty celkem znám a vím, čeho selekli senátoři, kteří původně přislíbili podporu zákona, a pak to neudělali. Nicméně měl jsem tu čest si to ověřit na Slovensku, v Rakousku, jakým způsobem to funguje. A skutečně tady souhlasím s paní hejtmankou, to není zamřené na ty školky. Ono to potom při té diskusi nějakým způsobem vyplyně. A podotýkám, že jsem i zpravodajoval zákon o finanční kontrole, který v té první široké verzi řešil i ty duplicity kontrol atd. Potom vzhledem k tomu tlaku na implementaci evropské směrnice byl trošku zklesštěn. A já jednám s panem náměstkem Vyhánkem právě o metodice, duplicitě kontrol. A totéž provádí s panem prezidentem Nejvyššího kontrolního úřadu. Budu v tomto nápomocen. Budu o tom jednat. Pan poslanec Kupka je členem kontrolního výboru. My respektujeme připomínky všech a budeme se snažit je do toho zapracovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Martin Kupka s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Martin Kupka: Jenom se musím ohradit proti tvrzení pana kolegy Ferjenčíka vaším prostřednictvím, který řekl, že jsem údajně měl zmínit, že nechci žít ve světě bez kontrol. Ne, tak to nezaznělo. Řekl jsem, že nechci žít ve světě, kde se předpokládá, že všichni podvádějí. A to opravdu nechci. A věřím, že nikdo z nás, kteří jsme tady v Poslanecké sněmovně. A odmítám přijmout to, že první a základní smysl existence úřadu je připravovat se na kontroly, které můžou přicházet odkudkoli.

Ten problém, který aktuálně máme, a máme ho reálně, je, že nejrůznějším institucím na úrovni měst, obcí, příspěvkových organizací hrozí naopak vlastně nepřeberné množství kontrol. Dokonce už jich je tolik, že už to nemusí být ani efektivní, protože přicházejí kontroly finančního úřadu, kontroly dotačních institucí, kontroly potom samozřejmě dalších konkrétních organizací, které dohlížejí na složkové zákony, resp. na jednotlivé kompetence obcí a měst. To je to, kam směruji. Já se v žádném případě – a tady si taky troufnu tvrdit, že nikdo není, kdo by říkal, že nesmí být kontroly. Kontroly musí být. Je to základní funkce a základní součást fungování samospráv. Jen jich prostě nesmí být tolik, kolik je jich v současné době.

A to, co by tady mělo ležet na prvním místě na stole, a myslím, že si to taky všichni uvědomujeme, je významné zjednodušení systému kontrol tak, aby ve výsledku byly efektivnější, aby jich nebylo duplicitní množství, anebo dokonce triplicitní, ale aby opravdu efektivně mířily na to, že bude prostě ve státě na nejrůznějších úrovních co nejfektivnější správa.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Ivan Adamec a jeho dvě minuty faktické poznámky.

Poslanec Ivan Adamec: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, ohradil bych se proti tvrzení pana poslance Ferjenčíka vaším prostřednictvím, aby nás neházel do jednoho pytle jako pražskou ódéesku, jejich zkušenosti. Nakonec když jsem ho poslouchal, tak je vidět, že žádné NKÚ na kontrolu nepotřebují. Vidíte to sami. Nedělejte špatná politická rozhodnutí. A možná proto právě teď jsou v té pozici v Praze, ve které jsou. Ale neposuzujme Českou republiku podle Prahy.

To, co říkal pan kolega Kubíček prostřednictvím pana předsedajícího, tak tohle už jsem slyšel před lety, kdy přišla myšlenka, že NKÚ by mohlo kontrolovat obce. A tehdy úplně ten samý argument, bude to pět šest kontrol ročně na jednoho kontrolora, oni budou chodit velmi málo. Mně to fakt připadá, že opravdu tudy cesta nevede. Nakonec se to tady prosazovalo horko těžko. A tohle bylo v době, kdy tady korupce na nás číhala na každém rohu. Vzpomínám si, to byla doba toho zákona o veřejných zakázkách, podle kterého se nedalo soutěžit, protože všichni se báli, že budou označeni za korupčníky. Ale ta doba je pryč. A ukazuje se, že to nebyla pravda, že to byl prostě jen politický marketing určitých politických skupin. Teď nemám na myslí nikoho konkrétního z té doby. Tak jako já si myslím, že tady, když to poslouchám,

vůbec nehrází odstranění duplicit, protože jestliže vychází pět šest kontrol na jednoho kontrolora, tak si to řekneme, NKÚ bude chodit na udání, jinak tam chodit nebude, protože si nemůžou udělat ani plán, který by odpovídal reálné skutečnosti v České republice. Takže není to nic nového. Byl to politický marketing, snaha zaujmout voliče bojem proti korupci. A ty dozvuky jsou tady doted'. A já fakt nechápu ten princip, proč NKÚ musí kontrolovat rozhodnutí samospráv. Ta rozhodnutí jsou většinou ztrátová, protože obce vlastně nic jiného než ztrátové hospodaření nefesí, protože od toho jsou vlastně zřízeny.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržení času. Pan poslanec Martina Baxa a jeho faktická poznámka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Baxa: Děkuji za slovo. Jak vidím ten seznam přihlášených, stále tam nevidím nikoho ze zástupců pirátské strany. Já jsem očekával, že se tady od pánu poslanců dozvím ten opravdový obsah toho, proč se tento návrh předkládá. Zároveň jsem tady trošku predikoval to, co je jeho obsahem. Pan kolega Ferjenčík to vlastně potvrdil, kdy jenom tady vyčetl jakoby sérii nebo několik jako příkladů zjevně nehospodárného nakládání, takzvaných afér.

A tak tu otázkou kladu znova. Pánové z pirátské strany, řekněte nám, vystupte, co je smyslem toho návrhu. Řekněte, že nedůvěřujete voleným orgánům obcí, zastupitelstvům a radám. Že nevěříte tomu, jak tyto orgány, které jsou vzešlé z voleb na základě volebního programu, na základě svobodné soutěže politických stran, nakládají s finančními prostředky, které mají obce a které mají města svěřena. To je podle mého názoru ten důvod, ale prostě já to chci slyšet tady od vás, od toho pultu, aby to tady takto zaznělo, protože podle mého názoru jiný obsah ten vás návrh nemá.

A doplnil bych k tomu ještě jednu důležitou věc, a to tu, že tady možná vzniká jakoby nějaký dojem toho, že jsou obce a města kontrolovány a že se vlastně nerídí žádnými jinými pravidly o tom, jak s těmi finančními prostředky nakládat. A myslím si, že tady by také patřilo připomenout, že vedle té kontrolní legislativy, kterou tady zmíňovala například paní poslankyně Mračková Vildumetzová, jsou jasné zákony, které určují, jak mají hospodařit například v našem případě města a obce. Je to zákon č. 250/2000 Sb., o hospodaření územně samosprávných celků, který nám říká jasně, jakým způsobem máme sestavovat rozpočet, jak má být nakládáno s financemi v průběhu celého toho procesu a tedy to, že města a obce nerozhodují – rozhodují autonomně ohledně toho obsahu, ale nikoliv tak, že by si nebyly vědomy toho, že jsou tady nějaké zákony (upozornění na čas), které i to samotné hospodaření řídí.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dalšími jsou s faktickými poznámkami přihlášeni páni poslanci Vácha, pan poslanec Jiří Bláha, pan poslanec Ivo Vondrák a pan poslanec Roman Kubíček. Prosím pana poslance Františka Váchu, aby se ujal slova. Prosím.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo. Dámy a páновé, vážená vládo, chtěl bych upozornit na jinou věc. My se tady pořád bavíme o obcích, samosprávních celcích, ale v tom zákoně se mluví i o školách, veřejných výzkumných institucích, a to nejenom školách vysokých, ale i regionální školství. Já bych upozornil na problematiku vysokého školství. Vysoké školy jsou ze zákona nezávislé instituce, jsou samosprávné. V zákoně o vysokých školách je jasné řečeno, jakými pravidly se mají řídit. My jsme – a z vlastní zkušenosti to můžu říct – každoročně vystavování několikanásobným, opakovaným, duplicitním kontrolám od poskytovatelů, jak z Ministerstva školství, tak ze všech grantových agentur. Všechno naše hospodaření je podrobováno velmi důkladným kontrolním systémům. Na vysoké školy může už dneska NKÚ chodit. V loňském roce proběhla hloubková kontrola veřejných vysokých škol a veřejných výzkumných institucí na hospodaření s RVO penězi, což jsou peníze na rozvoj výzkumných institucí.

Mě by pak zajímalo, tady se kolega Ferjenčík – já ho neoslovují, takže nebudu používat pana předsedajícího – zmíňoval, že možná částí jejich důvodů, proč tenhle zákon předkládal, byla nedůvěra k ODS. Mě by zajímalo, kde se v jejich řadách vzala nedůvěra k vysokým školám, když do toho svého návrhu zahrnuli i vysoké školy. Ale to se samozřejmě týká i vlády, protože i v tom vládním návrhu jsou veřejné vysoké školy a veřejné výzkumné instituce (upozornění na čas). Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržení času. Pan poslanec Jiří Bláha s faktickou poznámkou, připraví se pan poslanec Ivo Vondrák. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Vážení kolegové, z diskuse vyplývá, že největší problém je duplicita. Já určitě vám řeknu, že bez kontrol to nejde v žádném případě nikde. Každý dobrý hospodář potřebuje kontrolu, ale kontrolu takovou, která neztrácí čas těch, kteří pracují. Takže já ve své firmě provádím kontrolu každý den, ale nezatížím tím žádného zaměstnance ani o píd. Ve výsledku to dopadá tak, že mám přehled o své firmě.

A duplicita je věc, která trápí veškeré soukromé firmy včetně mě. Je tedy nasnadě, abychom se zamysleli společně, jestli bychom to, co kontrolujeme, neměli změnit, protože funkci kontroly by měla být prevence. Prevence stavu, který by neměl nikdy ani nastat. Já navrhoji – je potřeba systémově změnit celou věc, celý systém kontrol, aby nemuselo docházet k tomu, že budeme kontrolovat kontrolované, aby někdo měl vůbec přehled o tom, kdo provádí kontroly, kdy je provádí, jaké kontroly se provádí. Aby ty ostatní kontroly neměly šanci přijít znova na to samé. Je potřeba tedy zavést nějaký pořádek, kontrolní řád, kontrolní web, který chci zavést třeba v soukromých firmách nebo pro soukromé firmy. Navrhoji, pojďme o tom diskutovat a posunout to dál, abychom se dobrali k tomu, že nebudou nespokojené úřady. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce a v tuto chvíli s faktickou poznámkou pan poslanec Ivo Vondrák. Prosím. Prosím, pane hejtmane, máte konečně slovo.

Poslanec Ivo Vondrák: Dobrý večer, dámy a pánové, já jsem zúžil seznam příspěvků, protože my v Ostravě říkáme – bo není čas. A protože tady hodně věcí zaznělo, tak já bych si dovolil jediné expresivní tvrzení. Množství a nesystémovost našich kontrol zcela paralyzuje systematicky tuto zemi. A já si myslím, že je třeba se do toho podívat z tohohle pohledu a udělat něco s těmi kontrolami skutečně zásadně a kvalitativně, protože teď tímto zákonem jenom tento problém rozšiřujeme. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Roman Kubíček a jeho faktická poznámka, případně – nikdo není nepřihlášen, takže přednostní právo.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji. Tak s přednostním právem. Dobře. Děkuji za slovo ještě jednou.

Já čekám, kdy tady vystoupí zaměstnanec České televize, Českého rozhlasu, popřípadě České národní banky, popřípadě Správy železniční dopravní cesty či některé zdravotní pojišťovny, protože těch jste se nedotkli. Ty vám nevadí, že ano, že se budou kontrolovat? Tomu i docela rozumím. Já jenom jednu věc. Členy kontrolního výboru asi nebudu podezírat z toho, že nečetli žádný kontrolní závěr Nejvyššího kontrolního úřadu. A asi mi dají za pravdu, že jsou špičkově připravené, zpracované a že jejich zevšeobecnění pro další orgány je velmi významné. To je ta představa, kterou má i prezident Nejvyššího kontrolního úřadu a kterou mám i já. A není to o tom, aby prováděl další kontroly. O těch duplicitách se můžeme bavit, ale ty duplicita určitě nevycházejí z té kontroly Nejvyššího kontrolního úřadu, ale z toho, aby byla naplňována dobrá praxe, a víme, že kdo si ho přečetl a aplikoval závěr Nejvyššího kontrolního úřadu, neměl v další následné kontrole nikdy problém. Na to jenom upozorňuji.

Proč vysoké školy? Proč ne vysoké školy? Tuto diskusi tady nemá cenu vést, protože vždycky budu tam, z kterého prostředí pocházím, říkat, že tam to nepatří. Já jsem se dostal do té diskuse především o tom, že to nepatří na obce. Nic jiného tam nepadlo. Teď tu tedy máme už ty vysoké školy k tomu. Ono by se našlo ještě něco navíc.

Ten největší problém, a s tím já naprostě souhlasím a souhlasím se všemi předrečníky, je duplicita a triplicita kontrol. Ono opravdu největším průšvihem je, že neexistuje takzvaná metodika kontroly, protože ta metodika kontroly by měla říkat – pokud byla jedna kontrola provedena správně –

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pane poslanče, já vás přeruším, protože, byť za dvě minuty bude konec, poprosím paní poslankyně, pány poslance, aby se ztišili, protože se nedá projednávat tento bod a ještě stále běží jednání k tomuto bodu.

Poslanec Roman Kubíček: Já děkuji. Určitě požádám o propuštění do druhého čtení a kontrolní výbor se tím bude velmi pečlivě zabývat. Nebudeme žádat žádné zkrácení lhůt a vyčleníme si velké množství času a pozveme k účasti i prezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu a zájemce ze široké veřejnosti. A já říkám, já jsem tu diskusi absolvoval tak jako bývalý senátor prostřednictvím pana předsedajícího, který to zažil, já jsem o tom jednal s dalšími senátory, když on nebyl tam přítomen. Ta diskuse byla podobná. Nebyl tam až tak velký odpor. Ale senátoři měli nějaké požadavky na to, aby to nějakým způsobem dopadlo. Takže my se budeme snažit s tím počítat, nějakým způsobem to dělat a určitě nechceme k tomu, aby se kontrola Nejvyššího kontrolního úřadu stala strašákem.

Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji panu zpravodaji. Jelikož je 18.59 a nepředpokládám, že přihlášky v rozpravě by se stihly do 19. hodiny, takže pokud je shoda, je 19 hodin, přerušují projednávání těchto sloučených bodů 43, 44, 45. Končím dnešní jednací den. Konstatuji, že zahájeno bude zítra v 9.00 odpověďmi na písemné interpelace.

Děkuji a přeji vám pěkný večer.

(Jednání skončilo v 19.01 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

31. ledna 2019

Přítomno: 169 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, dobré ráno. Zahajuji další jednací den 26. schůze Poslanecké sněmovny, všechny vás vítám a poprosím vás, abyste se přihlásili svými kartami, případně mi nahlásili, kdo hlasuje s kartou náhradní.

O omlovení své neúčasti požádali tyto poslankyně a poslanci: Andrea Babišová – zdravotní důvody, Ivan Bartoš od 14.30 do 18.00 pracovní důvody, Jiří Běhounek – rodinné důvody, Pavel Bělobrádek – zdravotní důvody, Marek Benda – rodinné důvody, Ondřej Benešík do 10.30 bez udání důvodu, Jan Birke – pracovní důvody, Jiří Bláha do 11 hodin – pracovní důvody, Pavel Blažek – zdravotní důvody, Jana Černochová – pracovní důvody, Dominik Feri do 11 hodin – pracovní důvody, Pavla Golasowská od 9 do 11 hodin – pracovní důvody, Tomáš Hanzel od 10 do 13.00 – pracovní důvody, Milan Chovanec – zdravotní důvody, Jakub Janda od 11 do 13 hodin – pracovní důvody, David Kasal do 11.30 – osobní důvody, Jiří Kobza od 13.00 – pracovní důvody, Martin Kolovratník do 11 hodin – pracovní důvody, Jana Krutáková mezi 14.00 až 18.00 – pracovní důvody, Jana Levová – pracovní důvody, Jiří Mašek do 11.30 – pracovní důvody, Květa Matušovská – pracovní důvody, Ilona Mauritzová – pracovní důvody, Věra Procházková – zahraniční cesta, Karel Rais – zdravotní důvody, Jan Schiller do 11 hodin – pracovní důvody, Karel Schwarzenberg – zdravotní důvody, Pavel Staněk – zahraniční cesta, Julius Špičák – rodinné důvody, Helena Válková do 11 hodin – pracovní důvody, Ivo Vondrák mezi 14.30 až 19.00 – pracovní důvody, Radek Zlesák do 10. – pracovní důvody.

Z členů vlády se omlouvají: Jan Hamáček z odpoledního jednání z pracovních důvodů, Jana Maláčová z odpoledního jednání z pracovních důvodů, Lubomír Metnar – zahraniční cesta, Tomáš Petříček – zahraniční cesta, Robert Plaga – pracovní důvody, Dan Ťok mezi 9. a 11. hodinou – pracovní důvody a Miroslav Toman od 14.30 z pracovních důvodů. Tak. To je z omluv vše.

Dnešní jednání zahájíme bodem 229, což jsou odpovědi členů vlády na písemné interpelace. Upozorňuji, že nejpozději do 11 hodin je možno podat přihlášky k ústním interpelacím a poté proběhne jejich losování.

Přistoupíme tedy k projednání bodu 229, který tímto otvírám.

229.
Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Na pořad jednání 26. schůze Poslanecké sněmovny bylo předloženo celkem jedenáct odpovědí na vzesené interpelace, s nimiž poslanci nebyli spokojeni, a z toho důvodu požádali o zařazení na pořad schůze Poslanecké sněmovny. Pro dnešek nám zbývá projednat ještě sedm odpovědí.

Já upozorňuji na ustanovení § 112 odst. 6 jednacího řádu Poslanecké sněmovny, které zní: Není-li interpelující poslanec na schůzi Sněmovny přítomen, nekoná se o odpovědi na jeho interpelaci rozprava a Sněmovna k ní nezajme stanovisko ani o ní dále nejedná.

Nyní přistoupíme k jednotlivým odpovědím na písemné interpelace. První interpelace je na předsedu vlády Andreje Babiše.

Předseda vlády Andrej Babiš odpověděl na interpelaci poslance Jakuba Michálka ve včí elektronického spisu. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 268. Projednání této odpovědi bylo přerušeno do přítomnosti předsedy vlády. Tato podmínka je v tuto chvíli splněna. Já otevím rozpravu a poprosím pana poslance, aby uvedl svoji interpelaci.

Poslanec Jakub Michálek: Vážený pane předsedo Poslanecké sněmovny, vážený pane předsedo vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych krátce zrekapituloval průběh té interpelace, protože přeci jenom od té doby – 10. 7. 2018, kdy jsem ji podal, uplynulo docela dost času.

Já jsem se v té interpelaci ptal na to, do jaké míry byla realizována elektronizace státní správy za současné vlády, to jest, kolik ústředních orgánů státní správy přešlo a v jaké míře na vedení elektronického spisu v elektronické podobě a kolik jich stále využívá listinnou formu spisů. Také jsem se ptal na konkrétní opatření, která vláda hodlá přijmout. Obdržel jsem odpověď na interpelaci, ve které bohužel nebyly tyto informace obsaženy. Následně jsme měli schůzku s panem předsedou vlády a zmocněncem pro digitalizaci panem Dzurillou, kde jsme probírali přístupy, které vláda má k digitalizaci. A také jsem byl informován o tom, že vláda zpracovává aktualizaci, řekněme nějakou studii toho, jak orgány stání správní používají elektronické systémy spisové služby.

Závěry této analýzy by měly být k dispozici během března tohoto roku, takže doufám, že v návaznosti na tuto zpracovanou analýzu vláda přijme konkrétní kroky, které povedou k elektronizaci spisové služby a k vyššímu využívání, aby se nepoužívala pouze ta listinná podoba.

Jenom jsem chtěl dodat, že v Poslanecké sněmovně jsme zahájili pilotní projekt, který se týká elektronizace některých agend, na podvýborech, které mají v gesci digitalizaci. V rámci podvýboru pro eGovernment a podvýboru pro digitalizaci justice proběhne pilotní projekt elektronického oběhu spisu, kde budou ty dokumenty podepisovány elektronicky, a celý ten pracovní postup bude probíhat elektronicky. Takže i tady v Poslanecké sněmovně se snažíme o to, aby digitalizace proběhla.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče, a poprosím pana předsedu vlády o reakci na vznesenou interpelaci.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Takže dobrý den všem. Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já jsem trošku překvapený, že pan poslanec není spokojený s těmi odpověďmi, protože vládní zmocněnc pro digitalizaci a IT pan Dzurilla se potkal minimálně desetkrát, jak jsme byli informováni, s panem Profantem, který je vlastně IT člověk Pirátů. A my jsme měli i společně schůzku 21. 9. v sedm hodin ráno za účasti pana Dzurilly a pana poslance Michálka a po té schůzce jsem byl informován panem Dzurillou, že pan poslanec je spokojený. A my samozřejmě vítáme angažovanost Pirátů v tom projektu. Piráti jsou i v plenárním zasedání Rady vlády pro informační společnost, takže zájem o spolupráci určitě je.

Po nástupu té první vlády 13. 12. 2017, ta bez důvěry, která vládla 205 dní, tak my jsme to brali jako za jednu z priorit, a proto jsme jmenovali vládního zmocněnce pro IT a digitalizaci 14. 2. 2018. Předtím na Úřadu vlády to měl státní tajemník pro evropské záležitosti a byl tam i Ondřej Malý na DPC a v podstatě tam byly nějaké papíry, ale nic se nedělo. Tím, že jsme jmenovali vládního zmocněnce, tak má i u resortu podstatně větší vážnost než v minulosti.

Ministerstvo vnitra připravuje analýzu elektronických systémů, v nichž dochází ke zpracování dokumentů. Cílem je komplexně zhodnotit, jak jsou konkrétně zejména státní správou naplněny všechny požadavky archivního zákona a souvisejících právních předpisů v každodenní praxi. Při přípravě analýzy spisových služeb Ministerstva vnitra spolupracujeme také s Hospodářskou komorou a s ICT unii vzhledem ke koncepci Digitální Česko. Analýza spisových služeb probíhá u více než 70 státních institucí. Výstup analýzy bude předložen vládě na konci března 2019. Analýza bude obsahovat nejenom aktuální stav spisových služeb ve státní správě, ale také základní problémy spisových služeb za posledních deset let, neboť Ministerstvo vnitra má kontrolní zprávy z více než tisíce kontrol provedených státními archivy. Analýza bude obsahovat jasné doporučení legislativního i praktického charakteru, jak spisovou službu ve státní správě zlepšit tak, aby se stala pevným bodem eGovernmentu, naplnila svůj účel maximálního úřadování státní správy v elektronické podobě.

Ohledně elektronického oběhu připravujeme znova vzhledem ke koncepci Digitální Česko analýzu služeb, které by měly být poskytovány ze strany ministerstev a úřadů a naplánujeme konkrétní plán, kdy digitalizovat. Budeme prioritizovat, nemůžeme udělat všechno naráz, jde i o kapacity na straně úředníků i o finanční nároky.

Kompletní implementační plány očekáváme do konce roku 2019. Nekončí to samozřejmě analýzou. Ohledně digitalizace máme rozběhnuté projekty dodané v roce 2018. V lednu 2018 to byl eRecept; 14. 2. 2018, jak bylo řečeno, byl jmenován vládní zmocněnc pro IT a digitalizaci; v červnu 2018 bylo schváleno nařízení o volném pohybu neosobních údajů v Evropě; 1. 7. 2018 změny ve vydávání řidičských a občanských průkazů, že se můžou vyřídit na jakémkoliv úřadu; 1. 7. byla schválena

nebo identifikována národní identifikační autorita, to znamená státem garantovaná identita k online službám; 1. 7. 2018 byly zavedeny elektronické občanské průkazy s čipem; 9. 7. byl zaveden portál občana, to znamená brána do online služeb státu, celkově je to 37 služeb včetně České správy sociálního zabezpečení; v září 2018 v rámci portálu občana bylo připojeno Generální finanční ředitelství; 29. 9. 2018 byl zaveden projekt eIDAS, to je vzájemné uznávání prostředků elektronické identifikace, možnost přeshraničního využití online služeb poskytovaných orgány veřejné správy členských států Evropské unie vzájemně; 3. 10. 2018 byl program Digitální Česko schválen vládou; 30. 10. 2018 bylo schváleno řízení programu Digitálního Česka; 14. listopadu 2018 byl schválen včerný záměr zákona o digitalizaci zdravotnictví; 14. 12. 2018 v rámci portálu občana byl zaveden náhled do katastru nemovitostí a připojení registru řidičů, body řidiče; 15. 12. 2018 benchmark, první porovnání ministerstev a správních úřadů z hlediska připravenosti na digitalizaci a jejich úroveň; v prosinci 2018 představení zákona o právu na digitální služby, legislativní ukotvení digitalizace; v prosinci 2018 představení Sonia, bankovní identita pro státní správu, po realizaci získáme kmen 4 milionů klientů do státní správy; v prosinci 2018 schválena strategie využití umělé inteligence v rámci našeho programu Česká republika, země pro budoucnost; dále v prosinci 2018 memorandum k využití technologie blockchain; v prosinci 2018 digitálně technická mapa jako základ pro digitalizaci stavebního řízení.

Dále máme rozběhlé další projekty započaté v roce 2018. Každý resort spustil vzhledem k programu Digitální Česko tvorbu záměrů k budování online služeb. Příkladem jsou v lednu portál Moje daně k zajištění elektronické komunikace daňových subjektů s Finanční správou, tam je termín dokončení v roce 2020. V červnu 2018 jsme začali projekt ELVIS, to je národní platforma pro elektronickou evidenci a správu muzejních sbírek, termín 2021. Dále v roce 2018 portálové řešení elektronického zdravotnictví, komplexní poradenství o službách a metodách ve zdravotnictví, termín 2022. V dubnu 2018 rejstřík církví a náboženských společností, termín 2019. Dále v roce 2018 jsme začali projekt eJustice, termín 2020. Dále minulý rok projekt eSeL, eLegislativa a eSbírka, elektronická Sbírka zákonů a mezinárodních smluv a elektronická tvorba právních předpisů. Dále projekt Czechiana, digitalizace kulturního dědictví. Dále projekt AISG, systém pro regulaci hazardu, který má velké zpoždění. Květen 2018 registry 2.0, rozvoj základních registrů s cílem podpořit úplné elektronické podání. V červenci 2018 jsme začali živnostenský rejstřík, elektronické podání pro podnikatele a získávání údajů ze základních registrů. Prosinec 2018, začátek projektu digitalizace stavebního řízení. V září elektronická dálniční známka, termín 2021. V září jednotná jízdenka, možnost využití různých dopravců na jednu jízdenku, vlaky a autobusy, jedna aplikace a eShop.

Plán na rok 2019. Za prvé máme modelování a digitalizace životních událostí, které budeme digitalizovat, standardy pro online služby, portály a weby, platforma pro aktivní vyjednávání vůči Evropské unii, digitalizace a technologie, call centrum, znalostní expertní systém. V prvním kvartálu portál občana, živnostenský rejstřík a registr zbraní, portál občana, další služby ministerstev, krajů, měst a obcí. V lednu jsme udělali nový design a funkcionality datové schránky. V červnu 2019 digitalizace celního řízení s využitím certifikační autority, v září 2019 máme v plánu rejstřík

církví a náboženských společností, v září 2019 platební brána v portálu občana, možnost platit online v portálu občana za služby, 2019 spuštění eGovernment cloudu, dále strategie využití umělé inteligence a strategie a implementace projektu na technologii blockchain.

To jsou konkrétní věci. Znovu jenom opakuji, že do nástupu naší vlády, do jmenování vládního zmocněnce se o tom mluvilo, nic z toho nevypadlo. A myslím si, že tady jsem přečetl velice dlouhý seznam, takže to má velice konkrétní oporu.

Mimochodem jsme zorganizovali i digitální konferenci, byl na mé pozvání tady přítomen estonský premiér, to je jedna ze zemí, která slouží příkladem, kde lidi mají 170 služeb a nemusí chodit na úřady. Samozřejmě naším cílem je kromě digitalizace státní správy hlavně usnadnit život občanům, podnikatelům, živnostníkům, aby nemuseli perspektivně chodit vůbec na úřady a aby mohli podávat například daňové přiznání tak, jak je to v Estonsku, za dvě minuty kdekoli se nacházejí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vám děkuji. Dovolte mi přečíst několik omluv. Omlouvá se pan poslanec Marek Výborný do 11 hodin z pracovních důvodů, omlouvá se pan poslanec Stanislav Fridrich mezi 9.00 a 10.30 z důvodu nemoci. Omlouvá se pan poslanec Martin Jiránek mezi 9. a 11. hodinou z důvodu jednání, pan poslanec Petr Sadovský od 9.00 do 10.30 ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Markéta Pekarová Adamová mezi 9. až 11. hodinou z pracovních důvodů. Omlouvá se pan poslanec Vít Kaňkovský od 9.00 do 10.30 ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Lucie Šafránková od 9.00 do 9.30 z osobních důvodů a pan poslanec Jan Farský mezi 9.00 až 11.30 z důvodu jednání.

Tak. A mám zde faktickou poznámku, pan poslanec Ivan Bartoš.

Poslanec Ivan Bartoš: Dobré ráno, vážený pane předsedající, pane premiére, dámy a pánové. Já asi nebudu komentovat tu enumeraci těch děláme-makáme věcí. Já věřím, že jestli to sledují lidé, kteří jsou IT gramotní, tak si můžou udělat obrázek, co je reálné, co není, co se dodává. Ale zazněla tam jedna věc, ke které bych se chtěl vyjádřit, možná i zeptat pana premiéra. Nebudu se teď přít o nějaké autorství, ale zaslechl jsem něco o zákonu o právu na digitální službu, což samozřejmě bych nepřipisoval vládě, jejíž některá ministerstva tuto poslaneckou iniciativu velmi významně blokují. Jsou to tedy spíše ministerstva další koaliční strany, nikoliv ta, které má ve správě ANO.

A já bych se tedy chtěl zeptat pana premiéra, zda tento zákon, který připravujeme již řadu měsíců na poli Poslanecké sněmovny, snažíme se ho řešit i přes odpory s ministerstvem v rámci vypořádání, má podporu vládního zmocněnce Dzurilly. Jestli stále můžeme počítat s tím, že premiér Babiš podporuje tuto poslaneckou iniciativu, protože to je klíčový zákon pro budoucnost digitalizace. Dává jasný plán, na jaké platformě má ta digitalizace do budoucna probíhat, jak mají ministerstva digitalizovat jednotlivé služby, a mám obavy, že po těch mnoha měsících práce, připomínkování, vypořádávání připomínek se nakonec objeví někdo, kdo řekne: "Ne, páni poslanci, páni odborníci z komerční sféry, vy nemůžete připravovat tento zákon, připravíme ho my na našem ministerstvu."

Já bych byl velmi nerad, když už to tady zaznělo, aby tato iniciativa přišla vniveč, a chtěl bych se zeptat pana premiéra, jestli dovolí, zda skutečně tato iniciativa a tato práce, která vychází z celé Poslanecké sněmovny, od všech stran, má jeho podporu a v budoucnu podporu mít bude. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vám také děkuji. Pan poslanec Michálek je přihlášen ještě do rozpravy.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo pane předsedo. Mě trošku mrzí, že se v těch interpelacích nesoustředíme na ta téma, která jsou předmětem té interpelace, v tomto případě elektronický spis. Jistě je záslužné, že vláda plánuje zřídit nový rejstřík církví a náboženských společností a zřídit nový registr zbrani, ale když se ve volbách mluvilo o sloganech, jako že mají obíhat dokumenty, ne lidi, tak si lidé přece od toho představovali, že vláda zavede elektronické spisy, které budou obíhat po těch úřadech. Ne že bude zřizovat rejstříky církví a náboženských společností. Takže mně ta odpověď přišla trošku mimo. Já jsem z toho pochopil, že jsme v zásadě v bodě nula, kdy nemáme žádné informace o tom, jak fungují spisové služby, zda jsou elektronické na ústředních orgánech státní správy, a že tedy teď se soustředíme na to, abychom dali dohromady ta data a do konce března bychom měli mít tuto základní analýzu.

V tom případě bych byl velmi rád, abychom v dubnu viděli konkrétní kroky, které povedou k elektronickému spisu, to znamená, zejména dojde k novele předpisů, které upravují např. standard elektronické spisové služby a výměnu dokumentů tak, aby mohlo automatizovaně docházet ke komunikaci prostřednictvím rozhraní mezi elektronickými systémy spisové služby, a doufám, že do toho plánu, který tady pan předseda Babiš četl, se dostane i ten plán elektronického spisu, protože zatím jsme ho tam neviděli. Byly tam jiné projekty. Já bych to nerad chápal tak, jako že tento projekt nemá prioritu, protože pro to obíhání, pro ten elektronický oběh dokumentu, aby obíhaly dokumenty a ne lidi mezi úřady, to je naprostá nezbytnost a základní podmínka.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ptám se, kdo má zájem ještě o vystoupení v rozpravě k tomuto bodu. Faktická poznámka paní poslankyně Valachové. Máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Já bych chtěla krátce reagovat na předčeňní. Co se týká Ministerstva vnitra, tak digitální služba i elektronický spis má plnou podporu místopředsedy vlády a ministra vnitra Jana Hamáčka. Myslím si, že pirátská strana to ví. A co se týká apelu na to, aby se zrychlily práce na tomto díle, tak vím o tom, že ministr vnitra toto takéž přislíbil přímo Ivanu Bartošovi, byla jsem u toho prostřednictvím předsedajícího.

A jen bych chtěla doplnit, že jsou to velká legislativní díla, a pokud to bude vloženo do poslanecké iniciativy, dohoda, která se tvoří, je to určitě jedna z možností,

tak nebudeme mít dobře zpracováno hodnocení dopadů regulace, což v tomto případě namístě je. A vládní návrh samozřejmě toto zajišťuje. Nicméně ať se půjde jakoukoliv cestou, iniciativou, nebo vládním návrhem, tak rozhodně platí, že za ministerstvo vnitra je ambice toto dílo v tomto funkčním období zvládnout.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vám děkuji. Faktická poznámka, pan poslanec Bartoš.

Poslanec Ivan Bartoš: Já bych chtěl také prostřednictvím pana předsedajícího reagovat na svou předečníci paní Valachovou. Já jsem žádne ministerstvo nejmenoval. Každopádně tady jasné vyplývá, kde ta vůle pravděpodobně bude velmi minimální. My jsme samozřejmě na žádost ministerstev dodali analýzu dopadů jak toho samotného zákona zastřešujícího, který skutečně připravujeme měsíce.

Tady se tak různě cvrliká, že by si ministerstvo představovalo, že ten zákon připraví samo. Já si myslím, že není v silách Ministerstva vnitra takto komplexní zákon s jeho dopady, které jsou mezirezortní, v rámci vlastního rezortu připravit. Zejména proto, že jsme tyto snahy viděli, a za dobu dvaceti let nebo třiceti let po revoluci zde byly pouze tři velké projekty, které se s tím dají srovnat, což jsou tedy registry, CzechPointy, datové schránky.

Na tomto návrhu zákona pracují odborníci. My jsme požádali před Vánoci všechna ministerstva, aby k tomu dala připomínky. Dostali jsme zhruba osm set připomínek, kde některé skutečně hovoří o tom, že poslanci jsou nekompetentní k tomu vůbec tu problematiku uchopit, natož něco takového připravit. Právo na digitální službu je skutečně zákon, který diskutujeme s ministerstvy, a zrovna aparát Ministerstva vnitra nám nejdéle ze všech neodpověděl, dokud jsme přes média nezatlačili, že ten mezirezort, že ty připomínky jsme ochotni vypořádat vlastními silami všech spolupracujících subjektů. Takže my se díváme na osm set připomínek, snažíme se je reflektovat, některé jsou tedy víceméně řekl bych obstrukční, některé jsou technické, některé jsou věcné, za ty velmi děkuji.

My ten zákon máme připravený, víme, jaké jsou analýzy dopadů samotného zákona i prováděcích zákonů. Bohužel jsme nenašli v některých ministerstvech partnera to konstruktivně řešit, to je ten zásadní problém. A já se bojím, že se to někde zatrhně, proto jsem znova tady zopakovat tu prosbu, zejména směrem k panu premiérovi, aby tento zákon, tak jak ho připravili odborníci nejen v řadách poslanců, prostě podpořil, protože touto cestou my jdeme zhruba tři čtvrt roku a ta vůle ministerstev je minimální.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Takže nyní ještě faktická, pan poslanec Michálek. Poté do rádné rozpravy pan premiér.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Můj předečník Ivan Bartoš řekl, že to nasazení zákona o právu na digitální službu, jeho příprava, není v silách ministerstev. Já si myslím, že největší problém je stále v tom mentálním naladění,

v tom rezortismu, který tady přetrvává na ministerstvech, a zkrátka kdyby to mělo projít připomíkovým řízením, a každé ministerstvo, včetně ministerstva, já nevím, zemědělství atd. potom dává připomínky k principům, že se mají poskytovat služby v digitální podobě, tak ten výsledek by se pravděpodobně dostavil až po konci volebního období.

Ta ministerstva jsou stále naladěna tak, že hledají nějaké problémy místo toho, aby pomáhala najít to řešení a dotáhnout ten zákon do konce. Protože přece to, že se přijme jenom nějaký zákon, to je jenom půlka práce. Pak se podle toho musí nakupovat ty služby, aby to občané měli do příštích voleb k dispozici. To je cílem toho zákona. Nejenom přijmout zákon pro zákon, který se bude v dalším volebním období novelizovat, ale mít to hotovo do voleb včetně toho, že ty služby budou spuštěné, že budou funkční a že je občané budou moci využívat.

Takhle by měli fungovat politici v rámci volebního cyklu. A zatím je tam prostě obrovský úřednický odpor, je tam celá řada žab na prameni. Když se podíváte na historii těch kauz, které byly na Ministerstvu práce a sociálních věcí i na tom vnitru a podobně, tak se člověk nemůže divit, že takovýto zákon u těch úředníků nemá podporu. Neříkám u všech úředníků, ale u těch, u velké části těch, kteří mají rozhodovací pravomoc, zejména u náměstků. Takže tady prostě musí přijít silná politická vůle, že chceme tento zákon a navazující služby mít do konce volebního období v provozu.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Do rozpravy je přihlášen předseda vlády.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Já bych se rád vyjádřil všeobecně k zákonu. My na rozdíl o některých stran a hnutí posuzujeme na vládě zákony z hlediska jejich obsahu. Všechny zákony, které mají pozitivní dopad na naše občany, samozřejmě podporujeme.

Skutečně nevím, o čem vlastně tady kolegové mluví. Chápu, že je to příležitost zase se tady zviditelňovat. Když se mě novináři ptají, proč sem nechodím, no právě proto. Pro toto plácání. Proto sem nechodím. Protože my když jsme několikrát vyzývali Piráty, aby přišli a pomohli nám, tak neměli koho. Potom si dali inzerát, že hledají někoho na IT. Takže to jsou jenom řeči, dělá se tu zase politika, že jsme nekompetentní. Já myslím, že na ministerstvech jsou kompetentní lidi. Tady není žádný rezortismus. Tady je vládní zmocněnec pro IT a digitalizaci, který je pod vládou, ano, přímo pode mnou. A pokud je nějaký rozpor, tak to bude řešit vláda. A pokud nějaké ministerstvo má nějaký názor, tak určitě nám ho na vládě sdělí.

Takže než jsme tam nastoupili, nebylo nic, teď jsou konkrétní výsledky. A samozřejmě Piráti se snaží vlastně tady vytvořit atmosféru, že kdyby oni tam byli, tak by něco. No tak jste tam mohli být. Tak jste nám to mohli předvést. Nemáte ani lidi. Len vykládáte nesmysly.

21. 9. 2018 v sedm ráno jsme se potkali s panem Michálkem. A stejný den v 10 hodin mu poslal pan Dzurilla email. Nikdy jste na něj neodpověděl, pane poslanče.

(Předsedající: Prostřednictvím předsedajícího.) Mně říkali, že nemusím, ale dobře. Prostřednictvím předsedajícího. Děláte jenom politiku, nejde vám o věc. Já jsem tady přečetl x věcí, které děláme, a má to výsledky. A samozřejmě i elektronický spis je toho součástí.

Ten zákon, pokud ho podporuje pan Dzurilla, já ho neznám, já nečtu zákony, nemám na to čas. Já na to mám lidi. Určitě to posoudíme racionálně. My jsme vás x-krát vyzyvali, abyste se zapojili, ale vy tady jen deklarujete, stále něco kritizujete, máte na to určitě bohaté životní zkušenosti ze státní správy a všude. Já k tomu už nemám co říct. Když ten zákon je v pořádku, podporuje ho pan vládní zmocněnec, pro mě je to de facto ministr, nebo bych řekl ještě více než ministr, protože on je ten vládní zmocněnec, on to má na starosti a má konkrétní výsledky.

A myslím, že celý ten seznam, který jsem tady přečetl, a můžeme to ještě více zdeklarovat, je jasný. Tady jenom probíhá politická debata a nejde samozřejmě o věc, jde jenom o zviditelnění Pirátů, aby řekli, že oni mají nějaké nápady.

No tak jste mohli jít do vlády, kluci. Mohli jste nám to předvést.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Jsou zde dvě faktické poznámky. Nejdříve poslanec předseda Bartoš, poté poslankyně Kovářová.

Poslanec Ivan Bartoš: Já to vezmu krátce pouze v reakci na pana premiéra.

První věc. O zákonu právo na digitální službu jsem zde začal hovořit, protože ve své úvodní řeči, kde četl ty stovky projektů, které realizují, jsem tak trošku zaznamenal, že si tuto iniciativu přисvojuje. Pokud my devět měsíců něco řešíme a pracujeme na tom, tak to je to, co Piráti dodávají. My jsme se sešli s vládní zmocnencem Dzurillou, řekli jsme, že dodáme akční plán pro začlenění open source a boje proti vendor lock-in. Největší průsvih státní správy v České republice. Tento plán budeme představovat. Žádný akční plán v rámci Digitálního Česka ještě nevznikl, my ho v nejbližších týdnech budeme představovat. To jsme dodali my ve spolupráci s odborníky z IT.

Inzerát. Když my obsazujeme pozice, tak si nesaháme mezi bývalé zaměstnance nějakého holdingu, ale vypíšeme výběrové řízení i na naše asistenty a vybíráme ty nejlepší. Takže když sháníte lidi nebo inzerujete pozici, například na specialistu na eGovernment do Poslanecké sněmovny, nesáhněte si do strany a nevezmete si nějakého IT člověka z pirátské strany v Ostravě. Děláme výběrové řízení, kam se on může přihlásit. To není žádný nedostatek kapacit lidí, to je prostě normální postup, jak hledáte toho nejlepšího pro danou práci. Takže my participujeme na RVISu v rámci návrhu v Poslanecké sněmovně, v legislativní práci, politicky pracujeme a naše návrhy zákonů, i třeba tento eSpis, míří na ta místa, kde je vláda nedodává.

A je to interpelace, která spočívá v tom, že spolu tyto věci diskutujeme. Tak to neshazujte, pane premiére. Jsem rád, že jste přišel a že se o tom konečně můžeme bavit. A jsem rád, že to vidí i občané. Ale není to kvůli tomu. Nám totiž jde o věc. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Faktická poznámka – poslankyně Kovářová.
Poté poslanec Michálek.

Poslankyně Věra Kovářová: Dobré dopoledne, dámy a pánové. Já musím reagovat na pana premiéra, na jeho výroky o plácání, nesmyslech a podobných věcech. Přesně tyto výroky jsou plácáním. To za prvé.

Za druhé. Nazýváte Piráty kluky. Já také, ale ne v Poslanecké sněmovně. Neformálně v bufetu, jak vy říkáte, že je tam dobré jednat. Tady je prostě budete nazývat poslanci, protože jsou to poslanci, kteří byli rádně zvoleni. A nedehonestujte pány poslance a poslankyně z hnuti Pirátů.

A teď tedy konkrétně o těch odbornících. Když jsem chtěla změnit zákon, který se týkal zjednodušení vydávání řidičských průkazů, tak jsem prosila Ministerstvo dopravy dva roky. Pak jsme zákon podali, došlo ke zjednodušení, a vy jste si to dávali po jeho schválení do vládního prohlášení, jako že to zařídíte. Takže takto se postupuje velmi korektně z vaší strany.

Za druhé. Chtěli jsme, aby banky vstupovaly do základních registrů, usnadnit život občanům. Tak jak to říkáte vy, pozitivní dopady pro občany. A co se stalo na Ministerstvu financí? Ono nevědělo, že by mělo udělat pro takovýto návrh agendový systém. Trvá to tři roky, nic se nezměnilo.

Takže abychom si to shrnuli. Chceme se bavit o konkrétních věcech, chceme něco, co bude dobré pro lidi. A vás, pane premiére, prosím, abyste nehovořil již o plácání a Piráty zde v sále nenazýval kluky, ale poslanci. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka – pan předseda Michálek.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Pan premiér zde uvedl v odpovědi na interpelaci, která se týká elektronického spisu, že jsem neodpověděl na nějaký e-mail. Opravdu se musíme dostávat do této úrovni? Navíc já jsem na tento e-mail neodpověděl, protože odpověď nevyžadoval. Protože zněl: "Můžeme to uzavřít takhle. Ministerstvo vnitra připravuje provedení analýzy elektronických systémů, v nichž dochází ke zpracování dokumentů. Cílem je komplexně zhodnotit, jak jsou státní správou konkrétně naplněny všechny požadavky archivního zákona a souvisejících právních předpisů v každodenní praxi. Předpokládá se, že" – vypouštím část – "že Ministerstvo vnitra následně vládě předloží v termínu do 31. března 2019 výsledky této analýzy a návrhy řešení dalšího rozvoje systému spisových služeb ve státní správě. Děkuji. Vlado Dzurilla."

Takže to mi odpověděl v září pan Dzurilla a na to jsem nemusel už nic odpovídat. Tak neříkejte, že tady nekomunikujeme. Stačilo to uzavřít někdy v tom říjnu tady na písemných interpelacích, ale to jsme nemohli, protože vy jste sedmkrát nepřišel do práce. Takže začněte laskavě u sebe. Kvůli vám se to neuzařelo. Stačilo tam tohleto – tohleto jsem přesně já řekl v tom svém úvodním projevu, a kdybyste vy tady nezačal se svou mediální propagandou, kde jste v odpovědi na elektronické spisy

začal citovat nesouvisející věci typu rejstřík církví a náboženských společností, registr zbraní a x dalších nesouvisejících věcí, které jsou přesně tím plácáním a blábolením, tak jsme se k tomuhle vůbec nemuseli dostat. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Další faktická poznámka, pan poslanec Kalousek. Poté pan poslanec Profant.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Pane premiére, vy jste řekl v téhle diskuzi: Když se mě novináři ptají, proč sem nechodím, tak proto, že se tady takhle plácá. Vykládáte nesmysly.

Včera jste zase v rozhovoru pro Radiožurnál na otázku, proč jste nebyl v Evropském parlamentu, říkal: No co bych si tam s nimi povídal. Ten parlament končí, všichni si tam dělají jenom kampaň. Já si počkám na ten nový parlament. A pevně doufám, že ti, co jsou tam teď, už tam nebudou.

Kdybychom chtěli někomu vysvětlovat, jak vypadá pohrdání parlamentní demokracií, tak mu můžeme pustit tyhle ukázky řeči. Opravdu se domníváte, pane premiére, že to je důstojné pro předsedu vlády České republiky? Vaše vláda dostala důvěru od této Sněmovny. A parlamentní demokracie je prostě základní stavební kámen vaší vlády, ať se vám to líbí, nebo ne.

Jakkoliv to nechápu, tak pro řadu lidí v téhle zemi jste svým způsobem vzorem a důvěřují vám. A jestliže od vás slyší, že parlament je žvanírna a nemá cenu tam chodit, tak podlamujete důvěru velké části lidí v parlamentní demokracii. Pokud to děláte neúmyslně, je to smutné a já si vás dovolím napomenout. Pokud to děláte úmyslně, je to zločinné.

Předseda PSP Radek Vondráček: Další faktická poznámka, pan poslanec Profant.

Poslanec Ondřej Profant: Vážený pane premiére, vážení poslanci, já bych chtěl upozornit na to, že, za prvé, pan premiér to tady převádí do této osobní roviny, což je úplně zbytečné. Můžeme se bavit o věci zcela věcně.

A k tomu jsem tady chtěl další poznámku, k tomu úctyhodnému výčtu projektů, které tato vláda a ta předchozí dělají. Tak jedna z největších jejich nevýhod je, že všechny ty projekty, nebo téměř všechny, pocházejí z Evropské unie. Takže jedený, kdo tu něco opravdového, opravdové změny v tomhle dělá, je ten zákon o digitální službě a Evropská unie, která jasně definovala občanku v rámci nařízení eIDAS a podobně. A naše ministerstva opravdu trpí neuvěřitelným rezortismem, který paralyzuje jejich fungování, a pak to vidíme například na MPSV, ale třeba i na tom Ministerstvu vnitra a podobně. A dokud se tohoto rezortismu nezbavíme a nebudeme opravdu spolupracovat, nebudeme opravdu kontinuálně řešit kvalitní projekty, což se zde stále ještě neděje, tak se nedostaneme nikam.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ptám se, zda má ještě někdo zájem o vystoupení v rozpravě k tomuto bodu. Jenom abych si zametl před svým prahem. Jestliže se jedná o písemné interpelace, pan premiér zcela zjevně vystupuje z pozice předsedy vlády, a nemusí tedy oslovoval prostřednictvím předsedajícího jiné poslance.

Tak jestliže se nikdo nehlásí, rozpravu končím a ptám se, zda má pan poslanec Michálek zájem, aby Sněmovna hlasovala o usnesení, zda má přijmout nějaké stanovisko. Není tomu tak. Děkuji. Projednání této interpelace končím.

Další interpelace byla také na předsedu vlády, který odpověděl na interpelaci poslance Jiřího Valenty ve věci válečných reparací Německa. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 324. Projednávání této odpovědi bylo přerušeno do přítomnosti předsedy vlády. Tato podmínka je splněna, a já tedy otevírám rozpravu a prosím pana poslance, aby uvedl svoji interpelaci.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, členové vlády a zejména vážený pane premiére, samozřejmě nejprve bych vám rád poděkoval, že po domluvě s vaším sekretariátem jste dnes dorazil a mohu tak svoji interpelaci, kterou zde mám již několik měsíců, přednést.

Dovolte mi, abych začal poměrně obecně. Válečné reparace, tedy odškodné placené po válce poraženým státem vítěznému státu či vítězným státům atď již ve formě penězitě, či nepenězitě, bývají vždy jakousi nedostatečnou kompenzací za útrapy, strasti, oběti či škody způsobené nepřitelem. Přesto takto nedokonalým a nedostatečným nástrojem, který nemůže postihnout všechny způsobené újmy, neboť například lidský život se finančně vyvážit nedá, je obrovskou ostudou každé politické reprezentace, v tomto případě české, když na zcela oprávněné, a dokonce právně uznané odškodnění ve své činnosti a aktivitách rezignuje a k obhajobě takovéto ignorace ještě používá falešná či úmyslně neúplná fakta a argumenty.

V této souvislosti se můžeme ptát: Kde je otázka reparací za škody z druhé světové války právě nyní také frekventována? Asi všichni víte, že zřejmě nejvíce v Polsku a v Řecku. Ale naší vládě je to lhostejno. Stačí se přece stále odvolávat na Česko-německou deklaraci, k jejíž právní irelevanci se také dostanu.

Dámy a pánové, jen pro vaši informaci, řecký účetní dvůr, obdoba Nejvyššího kontrolního úřadu v České republice, vyčíslil válečné škody v této helénské zemi na 309,5 miliardy eur, což je 7 750 miliard korun. K tomu řecká vláda tvrdí, že by s těmito penězi nejspíše nikdy nespadla do hospodářské krize. Ovšem o tomto vyjádření si samozřejmě můžeme myslet své.

Ani sousední Polsko se odškodnění nikdy nezřeklo. Ti, kteří si to myslí, ti se mýlí, sdělil před rokem Sejmu předseda vládní strany Právo a spravedlnost Jaroslaw Kaczyński, nejvlivnější to polský politik. Lidské i materiální ztráty, které Polsku způsobili nacisté a také Němci, vyčíslila analýza Sejmu na 248 miliard zlotých. To je pro změnu 1 490 miliard korun. Polský prezident Duda k tomu uvedl, že se Polsko svého nároku nikdy nevzdá a Německo zaplatit musí.

A přesně takový postoj by měli v případě skutečné obhajoby práv naší země a jejich občanů zaujmout i někteří političtí představitelé, alespoň dle mého názoru. Na rozdíl od Polska mělo být Československo za válečné škody odškodněno od západního Německa. Jistě víte, že se jednalo o státní a politický celek s německým označením Bundesrepublik Deutschland.

Vláda v Praze vyčíslila reparační nároky na 306 miliard československých korun vyjádřeno v dobové měně. Dostali jsme ale pouhých a velice směšných 230 milionů korun československých. Když budeme hodně vstřícní, můžeme k této částce ještě přičíst platby z Německa provedené v šedesátých letech jako odškodnění obětem lékařských pokusů a nuceně nasazených. Ale na více než na čtyři procenta úhrady platných československých nároků se nemůžeme dostat. Opakuj, z oprávněných nároků byla uhradena pouhá čtyři procenta, což je skutečně tristním faktem nejen historicky, ale zároveň i vzkazem do budoucna, že vraždit, krást, ničit a loupit je vlastně v pořádku. Protože žádná spravedlnost není. A tak se nedivme, že viník se najednou začal cítit ještě poškozeným, a proto například i landsmanštaft zkouší, co vydržíme. A nemůžeme si nalhávat, že někteří čeští politici tomuto veletoči nenapomohli a nenapomáhají. Jmenovat raději nebudu, ale všichni dobře víme, o koho se jedná.

Vážený pane premiére, dámy a páновé, vítězné spojenecké mocnosti, Anglie, Spojené státy a Sovětský svaz, se zabývaly reparacemi již na krymské konferenci, která se konala počátkem února roku 1945. V přijatém protokolu v části pět, jež pojednávala o reparacích, je uvedeno: "Německo bude povinno dát věcnou náhradu za škody, které způsobilo spojeneckým národům za války." Protokol dále pokračoval ustanovením o formách vymáhání reparací na Německu.

Reparacemi se léta již zabývala i postupimská konference. V oficiálním protokolu v části III je ustanovení o německých reparacích. Říká se zde mj: "V souladu s rozhodnutím krymské konference, že Německo bude povinno nahradit v co největší míře škody a utrpení, které způsobilo Spojeným národům a za něž se německý národ" – zdůrazňuji, německý národ – "nemůže zbavit odpovědnosti, bylo dosaženo dohody o reparacích..." Takže jestli např. kolega Kalousek, ale i jiní, se při kočkování s kolegou Okamurovou v minulém týdnu, kdy jsem se bohužel účastnil zasedání Parlamentního shromáždění Rady Evropy ve Štrasburku, rozhodl ve vídě vrchovaté, že předseda SPD označil za válečné viníky Němce, a nikoliv nacisty, tak se do velké míry plete. Ostatně i poválečné projevy prezidenta Beneše vyřčené v přímém dobovém kontextu stylizují do pozice hlavního viníka Němce, nejen nacisty, kteří velkou většinou přistoupili na total krieg.

O škodách, které Němci způsobili nejen nám, se jednalo ale i jinde. Problematiku řešil např. i norimberský proces s válečnými zločinci. Žaloba konstatovala, že z Československa bylo deportováno do Německa 750 tis. československých občanů na nucené práce k vojenským účelům. Po obsazení země 15. března 1939 se obvinění zmocnili velkých zásob surovin a potravin. Odvezli do Německa velké množství vozového parku včetně lokomotiv, vagónů, parníků a trolejbusů, vybavení laboratoří a uměleckých muzeí, knihy, obrazy, umělecké předměty, zařízení i nábytek. Ukradli zlatý fond a všechny československé valuty, včetně 23 tun zlata, které tehdy mělo nominální hodnotu 5,5 mil. liber šterlinků. Oloupili české banky a mnohé české

průmyslové podniky. Vyloupili a přisvojili si český veřejný i soukromý majetek... Tak zní názor spojenců, nikoliv tedy názor můj, kteří rozhodli o vykonání spravedlnosti vůči představitelům Německa – a to jsem citoval z příspěvku prof. dr. Pavláčka, CSc., který toto uváděl např. v Rudém právu – Právu, pardon.

Válečné škody Československé republiky oznámené úřadu IARA, což byl Mezispojenecký reparační úřad, činily 19,5 mld. dolarů a byly přepočteny podle kupní síly v roce 1938 v poměru 15,79 korun československé za 1 dolar. Mimo jiné hodnota konfiskovaného německého majetku takovéto výše nedosahovala, a proto některé požadavky organizací sudetských Němců nejsou oprávněné ani z hlediska ekonomického. Právní hledisko připojím za moment.

Často registrovaný argumentační faul, že se obě strany, tedy Česká republika a Německo, podle části textu písemné odpovědi pana premiéra Babiše, dohodly, že křivdy spáchané v minulosti na obou stranách naleží minulosti a nebudou zatěžovat své do budoucna orientované vztahy politickými ani právními otázkami společné minulosti, v sobě skrývá podle mého názoru mimořádně nebezpečnou relativizaci válečného utrpení a z poškozené strany Československa, jeho občanů, uměle vytváří jakéhosi spoluvinika války, a to je zcela nepřijatelné. Musíme si uvědomit, že korektní sousedské vztahy obou zemí mohou být realizovány pouze tehdy, kdy oprávněně a dokonce mezinárodně uznané pohledávky budou mezi nimi vyrovnaný. Až potom může být udělána tlustá čára za temnou minulostí, která měla v průběhu totalitní války vedené Německem vyústit v genocidu českého národa, v lepším případě odsunutí jeho příslušníků kamsi na východ a u pečlivě rasově vybraných osob poněmčení. A podotýkám, že je pro mne v tomto ohledu zcela irelevantní, že také významná část mé rodiny odešla po druhé světové válce do západní části Německa – otíím byl Němec a moje matka dlouhodobě žila v německém Hausburgu. Ale složil jsem zde poslanecký slib a spravedlnost a zájmy své země musím hájit, bohužel i na rozdíl od české vlády, a to bezezbytku. I proto se z tohoto místa ptám, kde je nyní v ohledu historické spravedlnosti ta stále proklamovaná a také štědře finančně živená kolektivní paměť našeho národa? Neobjevuje se již jen ve formě štvavých antivlasteneckých vyjadřování některých skoro až obskurních institucí, zejména neziskového typu? Co Úřad pro studium totalitních režimů, kde jsou jeho výstupy? Nesavrklia se některým šikovně pouze na dobu mezi lety 1948 až 1989 jejich paměť? Scvrkla. A dobře víme, komu a komu za to nás stát ještě královsky platí, ale to je zase na jiné téma.

Zpět k válečným reparacím. Willy Brandt v 70. letech v Praze námi nárokované reparace slíbil, ovšem podmínil je sjednocením Německa s odůvodněním, že přece západní Německo nebude platit i za Německo východní. I tato podmínka byla následně splněna. Hans-Dietrich Genscher také přislíbil reparační nároky zaplatit, prý po sjednocení Německa se sejdeme a rychle dohodneme. Ale když k tomu mělo reálně dojít, němečtí představitelé raději šikovně využili nástroj v podobě českému národu odrodilého Václava Havla a některých jeho šikovných kolegů k sepsání a signaci jakéhosi odpouštěcího dokumentu, o kterém jsem již hovořil, který ale bohužel pro ně nesplňuje právní náležitosti mírové smlouvy, která by válečné reparace de iure poražené zemi odpustila. Po uzavření smlouvy 2 + 4 předcházející sjednocení Německa jeho politická reprezentace předstírala, že mlčení o válečných

reparacích znamená, že tyto jsou již navždy smeteny ze stolu. Ovšem dokonce i podle právníků Ministerstva zahraničí USA mlčení Němců – a teď cituji – prostě jen znamenalo, že o reparacích se teprve bude jednat v budoucnosti. Prof. Václav Pavliček, o kterém jsem se již zmíňoval, významný odborník na tuto problematiku, tvrdí, že naše nároky můžeme stále kdykoli položit na jednací stůl. A proč to tedy neuděláme? A neuděláme to zrovna nyní, když je Německo již po několik let – pan Kalousek, kritik reparací, říkal při schvalování státního rozpočtu, myslím, čtyři roky – ve významném rozpočtovém přebytku a nejspíše by pro něj ani nebyl problém alespoň něco z dlužné částky uhradit? Co takhle potom z toho přidat důchodcům či jiným potřebným, kterých není u nás zrovna málo? Naší zemi však chybí vlastenecká odvaha jejich představitelů, přičemž stálé odvolávání se na tu setrvale zmiňovanou Česko-německou deklaraci z roku 1997 je již více než trapné.

Reparační nároky zakotvené v Pařížské reparační smlouvě, prosím pěkně, pane premiére, stále trvají. Konkrétně se mělo ke konci války v našem případě jednat o 4,5 % z německého průmyslového majetku a 3 % z majetku německého v cizině. A jestli by chtěl někdo z našich nároků úcelově odepsat sumu za zkonziskovaný sudetský majetek, měl by si tuto smlouvu z roku 1945 pořádně nastudovat. Zde je v paragrafu A mj. uvedeno, že my, Československo – a teď cituji – jsme povinni konfiskovat německý majetek tak, aby se nedostal zpět do německých rukou, a také že konfiskované majetky odpočtu signatární vlády od svého podílu na reparacích... Ovšem toto ustanovení se odškodnění za zabavený sudetoněmecký majetek rozhodně netýká, protože již v dalším paragrafu D se přesně specifikuje: Při provádění ustanovení paragrafu A majetek, který byl vlastnictvím členské země Spojených národů nebo osob, které byly příslušníky této země a nikoli Německa a v době anexe nebo okupace této země Německem či v době jejího vstupu do války, nebude započten na jeho účet reparací... Proto, pane premiére, ani z pseudonároku odsunutých sudetských Němců strach mít nemusíte, jestli tedy uznáváte mezinárodní právo – a já se osobně domnívám, že ho uznáváte. Z uvedeného ustanovení přeče jasně vyplývá, že konfiskace německého majetku, tedy i majetku sudetských Němců, byla pro naši zemi jako signatárního státu Pařížské reparační dohody povinná. Podtrhuji to slovo povinná, aby nedošlo ze strany některých proněmecky orientovaných znovu k mylce. Dámy a páновé, znovu pro všechny opakuji, že jde o částku 3,5 bilionu korun dnešní měny, přičemž Slovenská republika má přirozeně právo na její poměrný díl, a také to, že o úhradě válečných reparací rozhodly hlavní vitézné mocnosti, takže, prosím, nejedná se o žádny český nacionalistický plezír.

Nyní bych si dovolil přejít přímo k písemné odpovědi pana předsedy vlády Babiše. Pozornost odvádějící komentáře týkající se polských nároků si dovolím ve svém vystoupení dát stranou, neboť pro samotný smysl mé iniciativy mají jen ilustrativní význam.

Pan předseda vlády mi ve své odpovědi např. napsal: Česká vláda nepovažuje otázku vymáhání reparací za aktuální... Ptám se, kdy jindy, když ne teď v době velkého hospodářského rozmachu Německa? Podotýkám, že hospodářský přebytek Německa dosáhl v minulém roce v kurzovém přepočtu skoro k hranici 100 mld. korun.

A dále mi předseda vlády píše: Poválečné uspořádání Evropy má velkou hodnotu a nemělo by být zpochybňováno... Autor této odpovědi – nevím, kdo to byl, jestli pan Andrej Babiš osobně, si bohužel odpovídá na otázku, kterou jsem mu nikdy nepoložil, a úmyslně tak odvádí pozornost od samého merita věci. Každému je přece jasné, že v rámci požadavků na válečné reparace o zpochybňování tzv. dalšího poválečného uspořádání vůbec nejde, spíše naopak, jde o jeho potvrzení a konzervaci. Jedná se mi o to, a znova podtrhávám, o spravedlivou kompenzací za všemožná válečná příkroj způsobená Němci, nad kterými nelze jen tak mávnout rukou.

Na závěr svého vystoupení ještě připomínám platný zákon č. 150/1947 Sb., který má název dohoda o reparacích od Německa, o založení Mezispojeneckého reparačního úřadu a o vrácení měnového zlata. Ten, jak jsem uvedl, stále platí. A zmíňovaná smlouva o dobrém sousedství a přátelské spolupráci z roku 1997 nemohla tento stav změnit. Ten mohla právně narovnat jen mírová konference a uzavření příslušné mírové smlouvy s Německem, která by obsahovala i příslušnou reparační tečku. A k té nikdy nedošlo.

Pane premiére, vy zcela jistě dobře víte, že právo, které dlouhodobě nikdo neuplatňuje, oslabuje svoji váhu. A v tomto případě jde někomu o čas předeším. Apeluji na vás jménem mnoha válkou postižených českých občanů a jejich potomků a současně vás prosím, neříďte se v tomto ohledu názory popíračů, ale ani odkladačů spravedlnosti a respektujte stále platné právní normy. Svým jasným postojem pomozte daný stav brzdící další rozvoj korektních česko-německých vztahů obrátit v očekávaný prospěch obou našich národů, a to na platformě jednání rovného s rovným.

S vaší písemnou odpovědí, plnou bážlivého kličkování, odvádění pozornosti, podloženou podle mnohých odborníků dokonce i ne zcela správnými fakty, tedy skutečně souhlasit nemohu a ctihoně Sněmovně ji také navrhují odmítnout.

A na úplně samý závěr bych se vás ještě rád zeptal, zda vám odpověď na moji písemnou interpelaci psal někdo, kdo píše odpovědi na interpelace i na Ministerstvu zahraničí. Dostala se mi totiž do rukou odpověď pana ministra Petříčka na interpelaci pana Kobzy a shodují se v ní s tou vaší odpovědí celé dlouhé odstavce, a to doslova. Tak alespoň v tom že jste v koalici jednotní. Prosím ale, opisujte od sebe jen dobré věci. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré dopoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Budeme pokračovat v projednávání. Ještě předtím, než otevřu rozpravu, konstatuji došlu omluvu paní poslankyně Mračkové Vildumetzové z dnešního jednání od 14.30 do konce pracovního dne z pracovních důvodů.

Ted' se ptám pana předsedy vlády, jestli má zájem vystoupit. Má. Vážený pane předsedo, máte slovo.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuju za slovo. Pane poslanče, samozřejmě že to psali úředníci. Snad si nemyslíte, že jsem to psal. Já to nestačím ani číst. Denně

chodí stovky mailů a stovky dopisů. Takže to psali, ano. Kombinace Ministerstva zahraničních věcí a Ministerstva spravedlnosti.

A my jsme – kolik je to vlastně – 74 let od konce války, tak já vám rozumím. Já vám tady samozřejmě přečtu to stanovisko, když vám tedy nestačí, že vám píšu, tedy já to podepisuji, úředník to napiše. A teď to přečtu.

Československá republika se jako účastník protiněmecké koalice v souladu se závěry Postupimské dohody v roce 1945 podílela na sjednání Pařížské dohody o reparacích od Německa, o založení Mezispojeneckého reparačního úřadu a o vrácení měnového zlata ze dne 21. prosince 1945. Česká republika je smluvní stranou Pařížské dohody a stala se její smluvní stranou v roce 1946 a Česká republika převzala práva a závazky vyplývající z dohody na základě sukcese. Česká republika se svých reparačních nároků vůči Německu nikdy formálně nevzdala, na čemž nic nemění ani právně nezávazná Česko-německá deklarace o vzájemných vztazích a jejich budoucím rozvoji z 21. ledna 1997.

Pokud jde o vzájemnou částečnou kompenzaci škod v části I článek 6 odstavec a) Pařížské dohody, je stanoveno, že každá signatární vláda si ponechá formou, již si sama zvolí, německý neprátelský majetek ve své pravomoci, nebo jím bude disponovat způsobem, aby se nemohl vrátiti do německého vlastnictví nebo pod německou kontrolu, a odečte tento majetek od svého podílu na reparacích. Tento v uvozovkách německý neprátelský majetek však podle stanoviska československé vlády nezahrnoval majetek sudetských Němců zabavený v rámci a důsledku jejich odsunu, což plyne z odstavce d) uvedené v odstavci 6 části Pařížské dohody.

Objektivní mezinárodněpolitické skutečnosti po druhé světové válce zabránily realizaci plateb v rámci německých válečných reparací nad rámec plateb do té doby poskytnutých, a to mimo jiné proto, že Československo a Spolková republika Německo spolu do roku 1973 neudržovaly diplomatické styky. V průběhu 90. let se pak Česká republika a Spolková republika Německo na politické úrovni dohodly v právně nezávazné Česko-německé deklaraci z roku 1997, že křivdy spáchané v minulosti na obou stranách naleží minulosti a že oba státy nebudou zatěžovat své do budoucna orientované vztahy politickými ani právními otázkami společné minulosti.

Takže tohle je z roku 1997. V tomhle duchu obě strany důsledně postupují.

Ministerstvo zahraničních věcí bohužel nemá k dispozici dostatek informací k tomu, aby mohlo provést kvalifikovanou komparaci právního stavu týkajícího se válečných reparací ve vztahu ke všem dalším dotčeným evropským státům. Výše československých reparačních nároků činila 306 miliard korun československých, vyjádřeno v dobové měně. Ze strany Německa bylo Československu z tohoto nároku vyplaceno jen 230 miliard. Je ale skutečností, že Německo mimo tohoto reparačního plnění poskytovalo a stále ještě poskytuje další platby odškodnění obětem lékařských pokusů v 60. letech, platby obětem nacismu a nuceně nasazeným nedávné doby, které významně navýšily částku vyplacenou Československu z titulu reparačních a dalších nároků. Tato diskrepance mezi reparačními nároky a skutečně získanými prostředky reálným plněním nevyvstala jenom u Československa, ale i u všech dalších zemí, včetně těch západoevropských.

Pokud jde o způsob, jakým by mohly být případně tyto reparační nároky vůči Německu uplatněny a prosazeny, pro Českou republiku neexistuje mezinárodní orgán pro řešení sporů, který by se touto záležitostí byl oprávněn zabývat bez souhlasu Německa. To znamená, Mezinárodní soudní dvůr OSN nemá v tomto případě jurisdikci. A při případném vznesení nároku by však bylo možno očekávat, že německá strana by argumentovala tím, že Československá republika, nebo Česká republika již uspokojila své reparační nároky z majetku, jejž na našem území zanechali sudetští Němci. Především je ale třeba poukázat na to, že poválečné uspořádání Evropy má zásadní hodnotu pro celou Evropu a nemělo by být asi zpochybňováno.

My samozřejmě, pokud, pane poslanče, vy máte nějakou kuchařku, jak bychom měli postupovat, tak určitě experti Ministerstva zahraničních věcí nebo spravedlnosti budou rádi, pokud nám nějak poradíte, jak postupovat reálně a s nějakou právní analýzou, která samozřejmě může mít i nějaký výsledek.

A samozřejmě to porovnání s polskou situací je jiné, protože Polsko na rozdíl od Československa není smluvní stranou Pařížské dohody o reparacích od Německa podepsané 14. ledna 1946. A ta polská studie neuvádí přesvědčivé mezinárodněprávní argumenty pro neplatnost prohlášení polské rady ministrů ze dne 23. srpna 1953, kterým se Polsko výslovně vzdalo svých reparačních nároků vůči NDR, resp. Německům. Co se týče údajného rozporu tohoto jednostranného aktu Polska s polským vnitrostátním právem, je protiústavnost, tak tento důvod není z hlediska mezinárodního práva relevantní. Validní není ani argument, že bylo učiněno jen ve vztahu k NDR nebo pro státy východního bloku. Tehdy byla NDR zástupcem celého Německa. Polští studie se nezabývají otázkou, jak by měly být polské reparační nároky vůči Německu uplatněny a prosazeny.

Je proto důležité doplnit, že Německo i Polsko přijalo obligatorní jurisdikci Mezinárodního soudního dvora podle článku 36 odstavec 2 jeho statutu s tím, že akceptuje jurisdikci tohoto soudu overall disputes arising after the present declaration with regard to situation or facts subsequent to this date.

Polsko se tedy nemůže úspěšně domáhat svých nároků žalobou proti Německu před Mezinárodním soudním dvorem, který by pro takovou žalobu nebyl příslušný, aby se jí tento soud mohl zabývat. Německo by s tím muselo vysloveně souhlasit, což určitě není reálné. Jenom možnosti Polska k prosazení reparačních nároků jsou tak přímá politická jednání s Německem. Pokud samozřejmě z vaší strany máte nějakou kuchařku, jak to reálně řešit s nějakou objektivní právní analýzou do úspěšného konce, tak určitě my se rádi s ní obeznámíme. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Dále v rozpravě vystoupí pan poslanec Jiří Valenta. Máte slovo.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za odpověď, pane předsedo vlády. Jak jsem zdůraznil, ta moje úvodní zpráva, to vystoupení bylo dlouhé proto, že jsem tam hodně rozebíral vaši písemnou odpověď, se kterou jsem nesouhlasil. Proto jsem nechtěl a neusiloval o to, abyste vy mi to teď četl znova. Jasně jsem tam podtrhl, že mě

nezajímají Poláci. Mě zajímá Česká republika, za kterou jsem byl zvolen do Poslanecké sněmovny. Je to pouze ilustrativní. Ilustrativně jsem to tam zmínil, že i Polsko chce vymáhat válečné reparace.

Říkal jste, že plnění ze strany Německa stále probíhá, ale já jsem vám jasně zdokládovat, že placení za lékařské pokusy prováděná na druhé světové války a i odškodnění lidem, kteří pracovali ve vojenském průmyslu v Německu – Čechů a Slováků – dosahuje pouze minimální hranice. Ta diskrepance, o které jste hovořil, je celých 96 procent. To znamená, že byla vyplacena 4 procenta, více ani náhodou, a 96 procent nám od Německa ještě chybí.

A poslední věc. Hovořil jste o jakési kuchařce. Víte, až já budu předsedou vlády, já tu kuchařku mít budu. A to samé teď čekám od vás. Protože vy jste tam od toho, abyste tu kuchařku vytvořil a prosazoval v ní zájmy české společnosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Valentovi. Kdo dál se hlásí do rozpravy? Nikoho nevidím. V tom případě požádám pana kolegu Valentu, jestli by zopakoval návrh na usnesení ve své interpelaci. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Valenta: Já už jsem to v rámci té své interpelace jednou řekl, ale oficiálně ještě jednou. Žádám Sněmovnu, aby s vyjádřenou odpovědí pana premiéra Andreje Babiše poslanci Jiřímu Valentovi vyjádřila nesouhlas.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. To je návrh podle jednacího rádu a o něm budeme hlasovat v hlasování číslo 150, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 150. Z přítomných 103 pro 17, proti 30. Návrh nebyl přijat. Tím interpelace končí.

Další interpelací na předsedu vlády je interpelace pod sněmovním tiskem číslo 342 a to je, když předseda vlády Andrej Babiš odpovídá na interpelaci poslance Jakuba Michálka ve věci neprůhledného hospodaření ČEZ, zejména jeho investic v Bulharsku. Projednávání této interpelace bylo přerušeno do přítomnosti předsedy vlády. Tato podmínka je splněna, můžeme tedy otevřít rozpravu.

Ptám se kolegy Michálka, jestli chce na úvod vystoupit. Je tomu tak. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych připomněl, oč jde. Ta interpelace je z října 2018 a týká se neprůhledného hospodaření ČEZu, zejména jeho investic v Bulharsku. Já jsem se obrátil na pana premiéra, abych ho požádal o důsledný výkon akcionářských práv ve společnosti ČEZ, což znamená nastavení průhledného hospodaření ČEZu včetně veřejné kontroly a prověření závažných kauz tohoto energetického koncernu. Požádal jsem ho o podrobné vyhodnocení pochybných aktivit ČEZu v Bulharsku, které jsou spojeny s vážnými reputačními a

geopolitickými riziky pro Českou republiku a především miliardovými ztrátami ČEZu.

Všichni víme, že Česká republika je majoritní akcionář ČEZu, takže se domnívám, že i pan premiér by měl dbát na dodržení základních principů transparentnosti s cílem, aby nedocházelo k neobhajitelným ztrátám prostředků ČEZu. My jsme měli nějaká setkání se zástupci bulharské vyšetřovací komise a místními investigativními novináři v Bulharsku a z toho jsme zjistili, i na základě těch dostupných podkladů, které jsou veřejné, že ČEZ v roce 2006 zakoupil v Bulharsku elektrárnu Varna, přičemž celková hodnota té investice činila 8,6 miliardy korun. Elektrárna hospodařila se značnou ztrátou, až nakonec byla v roce 2015 odstavena a o dva roky později prodána jako nefunkční za necelé 1,3 miliardy korun. V tuto chvíli je ovšem elektrárna opět v provozu. Na počátku srpna 2018 ji převzal kontroverzní politik Ahmed Dogan. My disponujeme i smlouvou, která ilustruje průběh této transakce, a na základě těchto propočtů, kdy se snížila hodnota té elektrárny z 8,6 miliardy korun, což byla investice, na 1,3 miliardy korun o několik let později, ačkoliv ta elektrárna byla tedy prodána jako šrot a následně zase byla zprovozněna, tak nám to samozřejmě přijde velmi zvláštní.

Ta expanze do Bulharska započala v roce 2005, kdy ČEZ investoval přibližně 8,9 miliardy korun do tří bulharských elektráren a energetických společností. Následovaly další investice a celá řada závažných problémů včetně arbitráže o několik miliard korun, což dovedlo ČEZ až k rozhodnutí svá bulharská aktiva prodat. Členové bulharské vyšetřovací komise označili za klíčový okamžik pro prodej aktiv ČEZ setkání v lednu 2018 českého premiéra Andreje Babiše s jeho bulharským protějškem Bojko Borisovem. Již za necelý měsíc byla podepsána privatizační smlouva na energetickou distribuční síť včetně dalších šesti společností za 8,2 miliardy korun. Koupit ji měla neznámá společnost Inercom a přitom členové bulharské vyšetřovací komise jasně doložili, že nesplňovala základní požadavky pro privatizaci energetiky, minimální objem prodané elektrické energie, úvěrový rating atd. Majitelka této společnosti Ginka Verbaková působila dojměm bílého koně a navíc její manžel byl v několika závažných kauzách prošetřován bulharskou policií. Prodej prozatím pozastavil místní antimonopolní úřad. Budu rád za případné aktualizace, protože jak jsem řekl, ta interpelace je z října minulého roku. Od té doby bohužel nebyla projednána, protože pan premiér nebyl přítomen, proto byla přerušena.

Já jsem se zeptal v několika stručných bodech, jaké bylo ekonomické vyhodnocení investic ČEZu v Bulharsku, zvlášť vyhodnoťte prosím investici do elektrárny Varna. Uvedte prosím, kdo konkrétně je odpovědný za dosazení Dimitrova Stefanova do dozorčí rady bulharského ČEZu v roce 2009. Jaký je skutečný vlastník společnosti Inercom, který usiluje o kupu bulharských aktiv ČEZu? Jak je možné, že do tendru o prodej bulharských aktiv ČEZ se přihlásila společnost Inercom, ačkoliv nesplňovala zákonem dané požadavky na minimální objem prodané elektrické energie, úvěrový rating, minimální vlastní kapitál atd.? Jaká konkrétní opatření učinila k řešení hospodaření společnosti ČEZ a jaká další opatření hodlá učinit, aby se nežádoucí situace neopakovala a polostátní společnost ČEZ hospodařila transparentně?

Tohle byla moje interpelace a dostał jsem na ni zcela šokující odpověď, že dle informací, které pan premiér obdržel od Ministerstva financí aktivitám, které má ČEZ v Bulharsku, včetně uvažovaných privatizací, Ministerstvo financí disponuje pouze informacemi z médií a z výročních zpráv společnosti ČEZ. Ačkoliv jsou závažné informace o tom, že se v ČEZu nehospodaří řádně, tak stát vykonává svá práva jako majoritního vlastníka společnosti ČEZ naprosto nedostatečně. Pochybují, že pan premiér tímto způsobem řídil své akciové společnosti.

Stát jakožto majoritní akcionář má právo žádat na valné hromadě vysvětlení. Žádal zástupce Ministerstva financí vysvětlení k témtoto pochybným aktivitám ČEZu v Bulharsku? Případně, pokud ano, jakým způsobem na to představenstvo reagovalo? Stát má právo na zařazení bodu na valnou hromadu, aby tato záležitost byla projednána. Stát má právo na přezkum rozhodnutí představenstva dozorčí rady. Já se domnívám, že podle těch informací, které jsme dostali, že Ministerstvo financí jakožto ten, kdo vykonává akcionářská práva jménem České republiky, tak je zcela nedostatečné, že disponuje pouze informacemi z médií a z výroční zprávy společnosti ČEZ. Odkazuje se tam na stranu 124 až 127 výroční zprávy ČEZu, která se týká akvizic v Bulharsku, a tam samozřejmě žádné konkrétní informace, které by rozptýlovaly podezření, o kterých jsem mluvil, nejsou.

Takže stát nevykonává řádně práva vlastníka ve společnosti ČEZ. A já bych byl rád, aby to pan premiér osvětlil a poskytl konkrétní údaje, které budou dokládat, že ty investice v ČEZu a dezinvestice v ČEZu zejména ve vztahu ke společnosti Varna a ty personální konexe, které tam vedou k bulharské mafii, tak aby nám tato podezření rozptýlil. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Michálkovi. Ptám se, jestli má zájem vystoupit pan předseda vlády v rozpravě. Ano. Prosím, pane předsedo vlády, máte slovo.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Víte, ono se to těžko diskutuje, když včera jsme jednali s kolegou ze strany Pirátů a neumíme si ujasnit ani pojmy, co je převod a co je prodej, tak to se potom těžko diskutuje.

Výkon akcionářských práv vykonává tady Ministerstvo financí. Takže já ty informace, které jsem obdržel od MF k aktivitám, které má ČEZ v Bulharsku, já můžu jenom sdělit to, že Ministerstvo financí disponuje pouze informacemi z médií a výroční zprávy. Já nevím, co je na tom zvláštního. Tak si nastudujte, jaká práva má akcionář. Tam je dozorčí rada a informace, které má dozorčí rada, jsou důvěrného charakteru. A pokud je pravda, co tady říkáte, že je tam nějaká mafie – a já zásadně odmítám tu vaši nepravdu, kterou zveřejnila zase nějaká média, že já jsem jednal s premiérem o ČEZu a o nějakých transakcích. Není to pravda. Podejte trestní oznámení! Co vám v tom brání? Já jsem ten, který vždycky kritizoval ČEZ, že si nesplnil základní úkol a že nepostavil nový jaderný blok v Temelíně. Že zrušil tu soutěž, že už to měl dávno udělat. Že nikdy neměl jít a expandovat do zahraničí. Vždycky jsem to kritizoval. Ale já jako premiér s tím nemám absolutně nic společného, protože žádné informace od Ministerstva financí ani od dozorčí rady

podle zákona nemůžu ani mít. A proto samozřejmě ty odpovědi odkazujeme na tu zprávu.

Samozřejmě obecně platí, že nakládání s majetkem společnosti ČEZ v Bulharsku, stejně jako u kterékoliv jiné obchodní společnosti, se řídí zákonem 90/2012 Sb., zákon o obchodních korporacích, ve znění pozdějších předpisů, a patří do oblasti obchodního vedení společnosti, která spadá do kompetence představenstva společnosti. Ve smyslu ustanovení § 435 odst. 3 výše zmíněného zákona není nikdo oprávněn udělovat představenstvu pokyny týkající se obchodního vedení společnosti. Tak pokud byste si to nastudoval, tak byste nechtěl ode mě věci, které de facto nejsou možné.

Takže za Českou republiku Ministerstvo financí je pouze jedním z akcionářů společnosti ČEZ. A taková není oprávněna do obchodního vedení společnosti zasahovat, a to i přesto, že je akcionářem majoritním. A pokud je tam dozorčí rada, tak ta má informace důvěrného charakteru, které nesdíleje, pokud já vím. Ani Ministerstvu financí, a mně už vůbec ne. Takže vy se tady domáháte něčeho a já nevím, co vám brání v tom, abyste, pokud je tam nějaká mafie, abyste podali trestní oznámení. Policie to určitě vyšetří, o tom nemám pochyb. Takže jste to mohli dávno udělat a ne ode mě požadovat věci, které absolutně nejsou možné a jsou de facto protiprávní.

Takže samozřejmě ČEZ de facto nekontroluje nikdo kromě dozorčí rady, a pokud vím, tak máme návrh zákona o NKÚ, který vlastně, a my jsme to projednali na vládě 3. prosince, který vlastně rozšiřuje pravomoci NKÚ. Nebylo to ještě dokončeno. Bylo to projednáváno v prvním čtení a není problém, pokud se to projedná, aby NKÚ právě na tyto věci, které já jsem taky kritizoval v minulosti, a další věci, to nebylo jenom Bulharsko, to bylo i Rumunsko a Německo a půlka Balkánu, já jsem to v minulosti kritizoval, neměli vůbec tyhle investice realizovat. Bylo to za nějakého vedení v minulosti, ale pokud tam byly páchaný nějaké trestné činy a mluvíte o mafii, tak není problém. Podejte trestní oznámení a určitě to policie vyšetří a můžeme prosadit NKÚ a to to potom zkонтroluje. Ale interpelovat mě v této záležitosti je podle našich zákonů absolutní nesmysl.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi vlády. A než budeme pokračovat v rozpravě, konstatuji omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny. A to pana poslance Petra Pávka od 9 do 11 hodin z důvodu jiného pracovního jednání. A od 10.15 do 12 hodin se omlouvá paní poslankyně Miloslava Rutová z jednání. Nyní můžeme pokračovat v rozpravě. Ptám se, kdo se dál hlásí do rozpravy. Pan kolega Michálek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za odpověď. Ale v té odpovědi zaznělo několik nepravd. Jedna zásadní nepravda je, že akcionář nemůže nic dělat. Že to všechno kontroluje dozorčí rada. Vždyť jsem vám tady četl, četl jsem vám tady výčet práv akcionáře, která můžete udělat. Můžete žádat na valné hromadě vysvětlení. Můžete žádat o informace, můžete zařadit bod na valnou hromadu. Můžete požádat jako kvalifikovaný akcionář dozorčí radu o přezkum rozhodnutí představenstva. To

jsem tady četl, tak prosím vás, neříkejte mi, že si mám něco nastudovat, když jsem vám to tady přečetl! Tak mě poslouchejte! Seznam akcionářských práv jsem vám tady přečetl a zajímá mě, jak to stát vykonává. A vzhledem k tomu, že to je největší firma tady ze všech firem, ve kterých má stát majetkovou účast, tak by mi přišlo logické, že o tom trošku něco víte, když tam jde o několik miliard korun. Máte tady ministryně financí, tak ať se paní ministryně vyjádří, jakým způsobem vykonává stát akcionářská práva. Já předpokládám, že tam na ministerstvu sedí minimálně deset úředníků, kteří to mají na starosti, tak předpokládám, že se věnují i tomu, jak stát vykonává akcionářská práva, a že jsou aktivním vlastníkem a že nejsou jenom pasivním přijímačem informací z médií a z výročních zpráv. To bych se tedy hodně divil, kdyby takhle postupoval řádný hospodář. Podle mě to je v rozporu s tím, co jste měl na billboardech: Řídit stát jako firmu. Firmy se řídí tak, že mají aktivního akcionáře. Ne pasivního akcionáře, který se dívá na média a na výroční zprávy, pak přijde na valnou hromadu, schválí účetní závěrku a tím to pro něj končí.

Takže bych vás poprosil, abyste tady neříkal nepravdy, jako že se domáhám toho, abyste zasahoval do obchodního vedení společnosti, to bych vám tady musel říkat, ať ČEZ postaví tady nebo onde elektrárnu – to já neříkám. Já se vás pouze ptám, jak stát vykonává akcionářská práva, zejména jak vykonává právo na vysvětlení, na informace. To není v rozporu se zákonem. To je naopak řádným výkonem vlastnických práv státu v akciové společnosti ČEZ.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Do rozpravy se hlásí paní ministryně financí ČR Alena Schillerová. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já doplňím to, co tady řekl pan premiér, pane předsedo. My víme, jak máme vykonávat akcionářská práva. Věřte, že to nedělá deset úředníků, to si nemůžeme dovolit na Ministerstvu financí, a vykonáváme je přesně tak, jak jste tady citoval. Ale já bych ráda upozornila, ČEZ je společnost kotovaná na burze. A vy se ptáte na informace, které probíhají na dozorčí radě, a ty prostě na veřejnost nepřísluší. Takže nezlobte se, sdělovat je prostě nemůžeme. To je celé. O tom to celé je. Jinak víme, jak je máme vykonávat, a vykonáváme je s péčí řádného hospodáře. Věřte nám. Děkuji. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryně financí. Kdo dál do rozpravy? Ano, pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura se hlásí. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já myslím, že v té debatě můžeme navázat na debatu, kdy jsme se bavili o nominacním zákoně. Já jsem vystupoval s tím, že je potřeba mít něco, čemu se říká vlastnická politika státu. A z vystoupení pana premiéra jsem usoudil, že v případě ČEZu jediný krok, který může většinový,

majoritní akcionář udělat, je, že zvolí dozorčí radu a pak už nic. Pak už nic neví, na nic se nemůže zeptat, všechno jde tak nějak samovolně a jsme úplně bezmocní.

Rozumím tomu, že informace z ČEZu nebo vliv na to, co má ČEZ dělat, nebo ne, nemá opozice. To je logické, jsme zákonodárná moc. Ale logicky to musí mít vláda, vládní strany a moc exekutivní neboli výkonná. To mi přijde naprosto normální. A přece je normální, abychom i my třeba ve Sněmovně věděli, co akcionář, v tomto případě většinový, prosazuje v této společnosti, jaké cíle má v té společnosti, jaké úkoly dal například členům dozorčí rady. A bavili jsme se v tom nominačním zákoně – prostě úkolem těch, které tam pošle stát, je realizovat politiku státu. Je to jako v každé privátní firmě, kdy vlastník rozhoduje, co ta firma má dělat. Tady bych se nedival a neposuzoval bych to podle rozdílu vlastnictví. To samé musí dělat stát.

Paní ministryně řekla, že nemá deset lidí na to. Podle mě to bylo jenom jako příklad, aby se věnovali ČEZu. Ale to je škoda! Já nevím, kolik je ten správný počet, ale vím, že jsme přijali 600 úředníků kvůli kontrole EET. Podívejme se na výnos z jejich činnosti v absolutních částkách a podívejme se na například hospodářské výsledky ČEZu, které jsou někdy i v desítkách miliard. A to těch 600 úředníků, kteří kontrolují EET, určitě nepřinesou desítky miliard do státního rozpočtu. Takže myslím, paní ministryně, kdybyste poslala na svém úřadu, nejenom u ČEZu, lidi, kteří se tomu budou věnovat, tak je to krok, který opozice ocení a nebude kritizovat jako zbytečné úředníky, na rozdíl od těch 600 kontrolorů k EET, kde se prostě neshodujeme a máme jiný názor. Ale v tom, aby stát ve svých firmách prosazoval svou politiku a měl k tomu i kvalifikované úředníky, v tom se určitě shodneme. A já plně respektuji, že vlastnickou politiku určuje vláda a ne Sněmovna. To je správně. A je jedno, jestli jsem v oposici, nebo v koalici. Ten princip musí být pořád stejný.

Jsme v roce 2019, tak je podle mě logický dotaz – pro rok 2019, 2020, 2021 jsou jaké úkoly od státu pro ČEZ? Co tam sleduje stát? Čeho chce docílit za ty tři roky, když se budeme bavit o tomto volebním období? Jsou to měřitelné úkoly, měřitelná zadání, která se pravidelně vyhodnocují, a podle toho se hodnotí jak fungování dozorčí rady, představenstva či managementu, nebo ne. To je přece normální postoj vlastníka. Pokud se tím dnes a denně on nezabývá fyzicky, což je samozřejmě také možný model, v tomto případě to prostě možné není, tomu všemu rozumíme, jaké jsou ty měřitelné úkoly, pokud existují, kdo je kontroluje? Podle mě nemůžeme tu debatu o řízení ČEZu zúžit na jednu otázku, resp. na dvě otázky: Jak se politicky rozdělí pozice v dozorčí radě mezi koaliční strany? To je první otázka, která se velmi často řeší za každé vlády. Podotýkám za každé vlády, abych nebyl hned chycen za slovo, že jste to dělali také tak. Říkám za každé vlády. A druhá otázka, která se řeší za každé vlády, je výše dividendy a příjem do státního rozpočtu. Ne že by ty dvě otázky, tyto dva okruhy nebyly důležité, jsou bezesporu důležité, ale nemohou být jediné. A já mám pocit, že jsou jediné, a pan premiér ve svém vystoupení, když to shrnu, tak nám řekl: Já to dlouhodobě kritizuju. Opravdu. Byl jsem jeden z prvních. Já myslím, že to odpovídá realitě, že to není nic vymyšleného, a současně řekl, ale já s tím nemůžu nic dělat.

A té druhé větě se mi nechce věřit. Přece nemůže stát rezignovat na výkon vlastnických práv s tím, že zvolí členy dozorčí rady a pak už nic. A o tom se bavme! Ne o konkrétních věcech toho řízení, o kterých mluvil pan předseda Michálek. To

myslím, že není naší ambicí z opozice, abychom říkali, co mají dělat a jakou mají mít strukturu firmy a kolik mají mít zaměstnanců na tom úseku, na tom úseku apod. Ale ty základní strategické cíle, co stát chce, by měly být definovány. Klidně mohou být veřejné, na tom není nic tajného ve smyslu, jestli chceme maximalizovat zisk, kumulovat peníze na budoucí investice, případně jakou částku chceme investovat z pohledu většinového akcionáře. To je přece legitimní a pak se dá s odstupem jednoho, dvou, tří let říkat: ano, plní ČEZ úkoly, které dala vláda, nebo neplní? Když je plní, v pořádku. Odměňme ty, kteří je plní. Když je neplní, tak je vyměňme. To je přece standardní vlastnická politika a měla by platit i u ČEZu, i u všech ostatních podniků, kde je státní účast, stejně tak jak to platí v privátní sféře. Takže podle mě se nemůžeme spokojit s odpovědi typu: to všechno dozorčí rada, my nic, my jsme jenom vláda!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zbyňku Stanjurovi. Nyní mám faktickou poznámku pana poslance Michálka a potom vystoupení předsedy vlády. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jakub Michálek: Já jsem jenom chtěl říct, že vlastnická politika je související problém, ale je to pořád trošku jiný problém než v tomto konkrétním případě výkon akcionářských práv. My jsme navrhli vlastnickou politiku už v tom návrhu nominačního zákona. Musí se dát panu premiérovi k dobru, že to byl právě on, kdo předložil první návrh vlastnické politiky na vládu. Bohužel vláda to v minulém volebním období nepřijala. Já doufám, že v tomto volebním období se nám podaří zjednat nápravu.

Nicméně pokud se dostanu k tomu, že stát má mít dostatečný aparát k tomu, aby vykonával svá vlastnická práva, tak když to srovnám s Prahou, kde jsem byl šéfem zastupitelského klubu, tak v Praze jsme měli oddělení správy akciového portfolia, které mělo pět lidí. Praha má asi 26 akciových společností nebo účastí a ty společnosti jsou podstatně menší, než je ČEZ, dramaticky menší. I Pražská energetika je podstatně menší než ČEZ, takže jsem očekával logicky, že tam nebude sedět jeden nebo dva lidé, kteří tam budou vykonávat věci formálně, ale že tam bude analytický tým, protože i já jako předseda opozičního klubu v Praze jsem dostával každý rok zprávu o majetkových účastech hl. m. Prahy a tam byly napsány informace o tom, jak tam hospodaří, jak tam Praha vykonává svá vlastnická práva, koho tam má v dozorčích radách, k jakým tam došlo významným událostem, jaké jsou plány na příští období. Takže podle mě, jestli tam je jenom pár lidí takhle na Ministerstvu financí, tak tam je ta největší příležitost, kdybychom zvýšili počet lidí, tak tam bychom získali největší hodnotu, pokud by se rádně starali o akciové účasti a rádně uplatňovali to právo na vysvětlení tam, kde to má být. Mě by docela zajímalo, kolikrát na ČEZu stát uplatnil to právo na vysvětlení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan předseda vlády je přihlášen do rozpravy. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Mě strašně baví, jak pan poslanec Michálek mi dává školení o firmách. Kolik vy jste v životě založil firem nebo kolik firem jste řídil? Já jsem založil firmu v lednu 1993, měla čtyři zaměstnance, a vybudoval jsem ji, že měla 35 tis. zaměstnanců. A v životě jsem koupil 600 firem, které jsem restrukturalizoval. Takže já jsem strašně rád, že vy mi tady dáváte školení, jak se řídí firma. To je fakt úžasné. (Směje se.) To už jako... Fakt mě baví!

K panu Stanjurovi. Tak to bylo také úžasné vystoupení. No, pane Stanjura, já se vás chci zeptat, proč jste dávali ČEZ do kupony? Proč jste si to nenechali? Proč jste v lednu, nebo kdy jste se dostali k vládě, vaše ODS, díky vám tady hlavně máme to, co máme. Proč jste nešli do Singapuru na stáž? Víte, v Singapuru by vám byli poradili, že celá ta kuponka, která byla totálně rozkradená, Koženým, Harvarem a jak se všichni jmenovali. Miliardy rozkradli. Desítky miliard! Tak dneska ten Singapur má rozpočet 60 mld. dolarů a on má příjem z těch investic, portfoliových investic, má příjem 30 mld. dolarů. Výnos z těch investic. A 15 mld. si dáváte ministru (nesrozumitelné). Takže kdybyste byli šli na tu stáž se naučit budovat tržní ekonomiku, tak by vám byli v Singapuru poradili: Nedělejte kuponku, dejte to lidem, kteří to nerozkradou. A mohli jsme být uplně někde jinde. Takže dneska ten ČEZ, máme tam necelých 70 %. Takže tady ta debata, kolik, kdo to řídí. Tam je 12 členů dozorčí rady. Dvanáct členů dozorčí rady. A není pravda, co jste říkal, pane poslance Stanjuro, že jsou tam politické nominace. To bylo za vás. To bylo za vás. Jo, opomslouva, tohle všechno. Nevím, co jste tam všechno měli.

Za nás to jsou všechno úředníci. Úředníci pod ochranou státní služby. Takže není tam jeden politik v dozorčí radě. Není. Není tam ani jeden. Jsou to všechno lidé, jsou to úředníci a odpovědnost za to má pan náměstek Landa, ano. Jeden náměstek. Já nevím, proč bychom my měli mít ještě nějaké analytické týmy na analýzu ČEZu. A pokud vy říkáte, že my nemáme strategii. Máme! Ta je velice jednoduchá. Já jsem ji deklaroval x-krát. Stát chce, aby ČEZ už neexpandoval do zahraničí, aby vydělával peníze a postavil jádro. Tečka. Jednoduché, jasné. Toto my chceme. Takže není to pravda, co tu říkáte.

A znovu vyzývám pana Michálka, pokud mluví o mafii a miliardových ztrátách, proč jste se nevyjádřil. Já vás vyzývám, abyste podal trestní oznámení na tyto záležitosti. Vy tady zpochybňujete činnost zástupců ministra financí, mě interpelujete, já s tím nemám vůbec nic společného, ano. Takže laskavě to udělejte a nemystifikujte tady lidi, že my děláme něco špatně.

A my podporujeme samozřejmě ten zákon s NKÚ, nechť je to první firma, kterou jde NKÚ zkontolovat. Má to plnou naši podporu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi vlády. Máme dvě faktické poznámky, pana poslance Ivana Bartoše a Jakuba Michálka. První je tedy faktická poznámka pana poslance Ivana Bartoše. Pane předsedo, chvíličku malou. Já jenom přečtu omluvu došlou předsedovi Sněmovny, a to pana poslance Čižinského do 13 hodin z pracovních důvodů. A náhradní kartu číslo 12 má pan poslanec Vrána. Nyní máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Ivan Bartoš: Tak já bych chtěl jenom v krátkosti zareagovat asi na tři věci. Mě mrzí, že pan premiér moc nesleduje, co říkáme, a vlastně jak se ho zeptáte na něco, co má předpřipravené, tak už vlastně nereaguje na to, na co se ptáte.

Jak tady zaznělo od pana premiéra, já jsem to slyšel, vy jste to slyšeli, že v rámci výkonu akcionářských práv má zprávy o ČEZu z médií a z výroční zprávy. Tak já věřím, že ani jednu ze svých firem neřídil historicky. Ted' je tedy prý neřídí podle zpráv, které se objevují v denním tisku a podle nějaké závěrečné výroční zprávy. Já věřím, že jako manažer měl každodenní report kápěíček, jak kdo plní tabulky, s jednotlivými ukazateli, a podle toho se rozhodoval, kam bude firma tedy expandovat. Nekomentuji to, za jakých okolností tento řekněme ekonomický podnikatelský moloch vznikal, to se můžete dočíst v různých knížkách.

A druhá věc. My se tady bavíme o kauze, kterou vyšetřuje komise v Bulharsku. Tato kauza elektrárny Varna, pane premiére, se konala v době, kdy vy jste byl na Ministerstvu financí. Takže to je nějaký hřich minulosti, minulé vlády. A ted' tady sedí paní ministryně a ta už to jaksi zdědila. Takže proto ta interpelace je primárně namířená na vás, protože vy nejste v politice jedno volební období, ale jste v politice již dvě volební období. A v minulém volebním období bylo to Ministerstvo financí, které mělo tuto transakci dozorovat. A ten problém je zjevný, řeší ho parlamentní komise. My jsme měli naše zástupce na jednání s politiky v Bulharsku, a je to kauza živá a bavíme se o ztrátě zhruba 7 mld. korun ve velmi podivné investici, která podle vyjádření bulharských politiků má vztah, a i bulharských médií, má vztah k lidem, které lze nazývat mafii.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Pan kolega Michálek se odhlásil z faktické poznámky. V tom případě pan předseda vlády, potom pan předseda klubu ODS. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Já nevím, jestli pan Bartoš tomu... Vy jste poslouchal pana Michálka? On řekl, že ČEZ koupil Varnu v roce 2006. 2006. A máte pocit, že jsem byl ministrem financí v roce 2006? Tak proč to říkáte? Proč lžete zase? 2006. Takže nechápu to vaše vystoupení, říkat, já mám s tím něco... Nemám s tím nic společného. V roce 2006. Ano, takže... A ČEZ je firma, kde my máme nějaký podíl, a je to stále jako dokola. A znova vám opakuji, když to vyšetřují Bulhaři, fajn. A proč to nevyšetřuje naše policie? K tomu jste se nevyjádřil ani jeden. Už vám to říkám potřetí. Podejte trestní oznámení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu premiérovi. Pan předseda Stanjura ještě posečká, protože tady mám dvě faktické poznámky, pana kolegy Bartoše a pana kolegy Michálka. Jestli jste, pane předsedo poslaneckého klubu, domluven se svým předsedou strany, tak jste přihlášení obráceně. Ale samozřejmě prohození pořadí je u vás možné. (Dohoda mimo mikrofon.) Ne, tak dobře. V tom případě pan předseda Michálek s faktickou poznámkou. Máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Tak nejprve k tomu prvnímu tvrzení pana premiéra. Ta elektrárna byla postavena v roce 2015 a o dva roky později prodána jako nefunkční. To znamená, bylo to za doby vlády, kdy se ANO účastnilo na vládě a mělo ANO finance. Takže nepovídajte, že tady s tím nemáte nic společného.

A druhá poznámka. Žijeme ve státě, kdy trestní oznámení by měla být až tou poslední věcí, protože trestní odpovědnost je až ultima ratio, až ten poslední krok, ke kterému by se mělo přistoupit, pokud ta věc nejde řešit soukromoprávně ve vztazích např. vlastnických, podle občanského zákoníku apod. A my jsme tady zástupcem toho vlastníka. My to tady diskutujeme jako parlament, kterému vláda je odpovědná. Takže je logické, že nejprve, předtím než se podá trestní oznámení, tak by se to mělo řešit na úrovni vlastníka. Vyřešit ty problémy, zjistit. Protože vlastník tam má mnohem větší kontrolu, než tam má jenom policie. Vlastník může vyměnit celou dozorčí radu úplně bez problémů. Rychle. Takže mně se to nelibí, že nám tady říkáte, že máme hned podávat na všechno trestní oznámení. To tady chcete vybudovat kulturu udavačů? (Potlesk z lavic Pirátů, pobavení.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Svého stranického kolegu předběhne kolega Zahradník, také s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslance, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jan Zahradník: Pane místopředsedo, já to teď malinko trochu posunu jinam. Pan premiér řekl v jednom svém vystoupení dneska něco, co mě zaujalo. On řekl, že jedním tedy z úkolů ČEZu je nedělat investice v zahraničí atd. atd., ale stavět jádro.

Já jsem byl v roce 2014 na výboru pro životní prostředí svědkem toho, když pan generální ředitel Beneš tam zdůvodňoval, oznamoval zrušení tendru na dostavbu jaderné elektrárny v Temelíně, a z jeho argumentace na mě jaksi to udělalo dojem, že oni jako řádní hospodáři prostě nejsou připraveni převzít odpovědnost za investici, o které si myslí, že může být ztrátová, že nejsou schopni odhadnout vývoj cen energie v té době, kdy ta elektrárna by byla uváděna do provozu.

Proto si myslím, a říkám to opakovaně, že by výstavbou nových jaderných kapacit měl být pověřen nějaký jiný podnik, třeba státní podnik nebo nějaká jiná instituce. Pokud ovšem vláda pod vašim vedením se konečně tedy rozhoupá a rozhodne o tom, že jádro u nás musíme dostavět, a nemůžeme se spoléhat pouze na obnovitelné zdroje, a pokud tedy se tak rozhodnete, zatím se mi bohužel zdá, že stále přešlapujete na místě a váháte, tak já si myslím, že by pak neměl být tím subjektem ČEZ jako akciová společnost, ale měla by to být nějaká jiná entita, třeba například státní podnik, který by byl vybaven jasným posláním, jasným mandátem od vlády začít s přípravou na dostavbu jaderných kapacit. Podle mého názoru je nejvyšší čas. Každý krok, který neuděláte, zvětšuje pravděpodobnost naší závislosti na plynu. A ten plyn je samozřejmě z Ruska a jiný k dispozici nemáme. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní vystoupení v rozpravě pana poslance Zbyňka Stanjury. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já jsem své první vystoupení využil k obecnější debatě, ne o té konkrétní interpelaci. Měl jsem pár obecných poznámek. Za to mě pan premiér hned zkriticoval, i za ty dotazy, které jsem položil. Tak já nevím, jestli i dotaz je kritika. Já to tak prostě nevnímám.

Nicméně pan premiér tady definoval tři cíle, tři úkoly ČEZu. Když to zjednodušíme, neexpandovat, vydělávat peníze a postavit jádro. Já myslím, že na těch nadpisech se v zásadě shodneme, ale musíme se ptát, co je pod tím.

Neexpandovat je to nejjednodušší, já myslím, že na tom je i politická shoda.

Vydělávat peníze je už o něco komplikovanější, protože obecně energetika je hodně regulovaný obor, mnohé regulace přicházejí z Evropy, množí z nás nevnují pozornost takovým tém energetickým balíčkům, protože rok 2030 a 2050 je daleko za obzorem tohoto či příštího volebního období, nicméně některé ty návrhy a některá prosazovaná řešení mohou mít fatální dopad zejména na cenu energií. Pak se ptáme, co je cílem vlády – maximalizovat zisk ČEZu? To znamená, je jednoduché zvyšovat ceny energií? To je přece legitimní a nejjednodušší cesta, jak maximalizovat zisk. A není na to jednoduchá odpověď, podotýkám. Neberte to, pane premiére, jako kritiku. Jenom říkám, že to je poměrně komplikovaná debata.

Nejtěžší debata je pod tím třetím nadpisem, na které se, aspoň myslím, strany zastoupené v Poslanecké sněmovně shodují. To znamená, že chceme rozširovat kapacity naší jaderné energetiky. Ale ta debata je složitá, protože máme dva možné projekty, Temelín a Dukovany. Stát, nemyslím tato vláda, jednou říká, že prioritou je Temelín, jednou říká, že jsou to Dukovany. Není tady jasný plán, co tedy bude prioritou, a není tady jasný časový plán rozhodnutí. A ta debata – vy jste se usmíval, když mluvil můj kolega pan poslanec Zahradník – ale také není černobilá, protože vy jste to několikrát, pane premiére, řekl ve svém vystoupení, a to je prostě fakt, že v ČEZ je zhruba 30 % minoritních akcionářů. Když se podíváte dnes na odhady ekonomiky výstavby jaderných bloků, tak vám ekonomika prostě nevychází, že by to byl projekt s ekonomickou návratností v nějakém řádu dejme tomu i desítek let.

Na druhé straně je něco, čemu my říkáme v ODS energetická bezpečnost státu, to je velmi klíčové hledisko, které se ale ovšem těžce ekonomicky kvantifikuje. A v okamžiku, kdy si řekneme, že například převáží v rozhodování státu a po nějaké širší politické shodě, která tady podle mě existuje, toto hledisko, to znamená energetické bezpečnosti a zajištění dostatku energie v budoucích desetiletích, tak pak je těžko představitelné, i když říkám, že ne nemožné, a museli bychom tomu věnovat podrobnou debatu, jak to udělat – vy jste říkal, že by to měl stavět ČEZ –, aby nebyly ekonomicky poškozeni minoritní akcionáři, protože ti hájí své zájmy, a tady dochází k jasnému konfliktu zájmů mezi státem, mezi většinovou podporou stran zastoupených v Poslanecké sněmovně bez ohledu na konkrétní složení vládní koalice a zájmy minoritních akcionářů, které jsou naprostě logické, chtějí z toho mít co nejvíce, když už si ty akcie pořídili. A k tomu je potřeba podrobná debata bez

politického hašteření a překřikování, protože jenom tak, když se dohodneme v širokém shodě, tak jsme schopni potom tuto vlastnickou úlohu, postavit nové bloky jaderných elektráren, efektivně prosazovat. Jinak o tom budeme pořád jenom mluvit.

V posledních letech se ta debata zužuje na problematiku tendru, a kdo to bude stavět. Ale nejsme tak daleko. Měli bychom si přiznat, že nejsme tak daleko. Zkusme mnohem podrobněji debatovat o tom, jaké kroky jsou potřebné, než vypíšeme tendr, a až budou splněny, tak se vrhneme s plnou vážností do debaty, jak ten tendr má vypadat. Podle mě ta debata je dnes předčasná, je možná zajímavá, mediálně zajímavá, ale nejsme v okamžiku, že se dnes rozhodneme, že do tří měsíců vypíšeme tendr. Prostě ho vypsat nemůžeme. Já myslím, že to chápe i opozice. To není kritika vlády.

Já bych v tom třetím cíli, z té vlastnické politiky, o které mluvil pan premiér, vypíchl to, ať si zkusíme dát nějaký harmonogram, co všechno se musí rozhodnout a v jakém čase. Samozřejmě se může ukázat, že ta debata bude delší, že ten termín byl příliš optimistický, že to nebude za rok, ale možná za rok a půl nebo za dva, ale musíme začít vážně debatovat, aby už někdy byla aktuální otázka vypsání tendru. A podle našeho přesvědčení v dnešní době prostě aktuální není a nemá cenu se přesvědčovat, jak má vypadat tendr, koho máme pozvat, kdo má lepší technologie, co je lepší z hlediska bezpečnosti státu apod. Tak daleko bohužel nejsme. Ale jsme schopni ten čas zkrátit s tím, že povedeme intenzivní debatu, abychom řešili problémy, které musíme řešit, než ten tendr spustíme. S tím souvisí otázka, kdo to bude stavět, odhad nákladů, získat všechna územní povolení, EIA, stavební povolení, a pak se bavme teprve o tendru.

Já myslím, že to je solidní nabídka ze strany opozice, že to není předmětem politického souboje, nejsou tady vyhrocené názory, že by jeden tábor, dejme tomu silnější, říkal my chceme jádro a druhý tábor, dejme tomu slabší, říkal my nechceme jádro. Tady jsem slyšel v minulém i v tomto volebním období od všech politických stran zastoupených ve Sněmovně tehdy i dnes – chceme jádro. Tak se bavme o tom, jak tento nadpis, na kterém je shoda, naplnit konkrétními kroky, abychom pořád neztráceli čas debatou o tom, kdo to bude stavět, koho pozveme atd. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. Nyní mám faktickou poznámku pana poslance Jakuba Michálka, poté přihlášku předsedy vlády z místa, ale upozorňuji, že na to všechno máme tři minuty. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jakub Michálek: Určitě to stihneme. Já budu zcela konkrétní. Já tedy navrhují, abychom tuto interpelaci skončili tím, že Ministerstvo financí využije právo akcionáře a požádá na příští valné hromadě obchodní společnosti ČEZ o vysvětlení a konkrétní odpovědi na dotazy uvedené v písemné interpelaci Jakuba Michálka na Andreje Babiše. A za druhé, že bychom požádali Ministerstvo financí, aby poslancům dodalo vysvětlení, jak využívá Ministerstvo financí akcionářská práva v obchodní společnosti ČEZ.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vám děkuji, pane předsedo, ale to není možné, protože jsme v odpovědích na písemné interpelace a jediné možné usnesení je, že bud přijímáte tu odpověď, nebo odmítáte tu odpověď.

Poslanec Jakub Michálek: Já nenavrhuji usnesení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Takže nenavrhuje usnesení. Pan premiér se ještě hlásí. Prosím, pane předsedo vlády. Prosím, máte slovo. V 11 hodin vás budu muset přerušit, ale nikoliv že bych chtěl, ale protože je to podle jednacího řádu.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Já jenom k těm udavačům, pane Michálek. No vy jste mě udali do Bruselu, přece. (Nesrozumitelné výkřiky ze sálu.) Vy jste mě udali do Černošic. (Potlesk, pobavení.) A tady máte ze zákona povinnost, když mluvíte o škodě a mafii, podat trestní oznámení přece. Vy tady říkáte, že tady nějaký mafiáni zašantročili miliardy, tak asi ze (nesrozumitelné), já nejsem právník, takže pokud mluvíte, že nejste udavači – vy jste udavači! Mě udáváte! Všude! Jo? A tady je miliardová škoda a to nechcete podepsat? No tak to je zajímavý.

Takže prosím vás, 2014, proč se to nedokončilo? No to je zajímavé, když nám Martin Roman roku 2008 říkal, že musí expandovat, protože bude všechno drahé, tak by bylo zajímavé vyhodnotit ty byznys plány ČEZu, jak to dopadlo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: (Vstupuje do řeči.) Tak pane předsedo vlády, já sice nerad, ale musím, protože zákon o jednacím řádu je nekompromisní, protože odpovědi na písemné interpelace se odehrávají ve čtvrtek od 9 do 11 hodin. Tuto interpelaci končím, protože pan předseda Michálek řekl, že nenavrhuje žádné usnesení.

Končím tedy bod písemných interpelací s tím, že jsme vyčerpali v dnešním jednání tři, ostatní zůstávají na další jednací dny. S tím, že bod 229... (Poslanci Stanjura a Michálek protestují mimo mikrofon.) Byla, protože pan předseda Michálek řekl... No ale já jsem neměl nikoho přihlášeného do 11 hodin. (Hlasy z pléna.) Já jsem přerušil premiéra, on své vystoupení ukončil a jinou písemnou přihlášku ani přihlášku z místa jsem v 11 hodin neměl, pane předsedo! (K mikrofonu přistupuje poslanec Stanjura.) Já... máte s přednostním právem. Já jsem tedy evidoval před vaším přednostním právem přednostní právo pana předsedy klubu ANO, který se přihlásil v 10.45. S tím jsem počítal, protože ten žádá o 20 minut přestávky. To mi řekl, co bude předmětem jeho vystoupení, takže jako já to respektuji. Dobře. Tak pan předseda klubu Jaroslav Faltýnek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, já bych se chtěl omluvit, ale já jsem dnes svolal k těm následujícím bodům náš poslanecký klub na 10.30. Vzhledem k tomu, že byly interpelace a pan premiér byl tady, tak jsme se dohodli, že poprosím o přestávku od 11 hodin v trvání 20 minut.

Uděláme to tady v budově, abychom to stihli projednat. Takže tolik má prosba, až pan Stanjura skončí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak, pan předseda Stanjura chce po té přestávce, nebo teď s přednostním právem? Po přestávce. Takže vyhlašuji přestávku do 11.22 na poradu klubu hnutí ANO.

(Jednání přerušeno v 11.02 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.22 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je 11.22, skončil čas vyměřený na přestávku pro jednání poslaneckého klubu hnutí ANO. Pokračujeme tam, kde jsme s končili. To znamená, nyní je s přednostním právem přihlášen pan předseda poslaneckého klubu ODS Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já jsem plně respektoval žádost o přestávku, proto nebyl žádný problém, abych vystoupil teď. Chci se vrátit k situaci, která byla v 11.00.

Podle mě pravděpodobně neúmyslně pan předsedající, pan místopředseda Filip, nepostupoval zcela v souladu s jednacím řádem. Myslím, že jako důkaz můžeme použít stenozáznam. Když se na hodinách ukázalo 11.00, tak pan místopředseda Filip řekl, mírně parafrázuji, není to doslovna citace: Ač nerad, pane premiére, musím vás přerušit, protože bylo 11.00. V tom okamžiku podle mě je ten bod přerušen, je přerušena ta konkrétní interpelace, která je otevřená, a příště se v ní bude pokračovat, minutu nebo hodinu těžko říct. Až poté se zeptal pana premiéra, jestli tím ukončil své vystoupení. Pan premiér řekl, že ano, ale současně nám říká, že jsme se nepřihlásili včas. Když jsem slyšel, že přerušuje, díky tomu, že jsem (nesrozumitelné), tak podle mě došlo k nedorozumění.

Já mám za to, pane místopředsedo, že ta interpelace není ukončená, že v ní budeme pokračovat v okamžiku, kdy přijde na pořad znova bod písemná interpelace, že minimálně dva jsme se do té rozpravy chtěli přihlásit, ať už s faktickou připomínkou, nebo s řádným vystoupením. To, že interpelující řekne, já to také občas dělám, ve svém vystoupení, teď (nesrozumitelné) rozprava, už dopředu avizuju, že nebudu navrhovat hlasování o odmítnutí odpovědi, je logické, ale tím ta rozprava prostě nekončí.

Nevím, jestli tady máme legislativu, já teď úplně přesně nevím, jak z toho ven. I tím, že byla ta přestávka. Kdyby pan místopředseda, který v této chvíli řídil schůzi, konstatoval, že schůze byla v 11 hodin přerušena podle schváleného programu, že interpelace pana poslance Michálka, sněmovní tisk teď z hlavy nevím, je tím pádem přerušená, pokračovat se bude příště, až přijdou na řadu písemné interpelace, tak myslím, že je to v pořádku. Pak by případně někdo mohl vznést námitku a o té by se mohlo hlasovat. Je to situace, kterou jsem tady zatím nezažil. Takže toto je můj návrh, jak v této chvíli postupovat. Myslím, že se na tom shodneme a že nebudeme trávit čas

dohadováním o tom, jak to bylo nebo nebylo. Ale myslím, že to bylo poměrně evidentní. Bohužel nám nestačil čas k ukončení rozpravy k té předmětné interpelaci.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane předsedo. Já bych to zkousil vyřešit jednoduše, ale rád bych zachoval nestrannost. To znamená, aby to nebylo interpretováno tak, že jsem na straně opozice. Nicméně moje interpretace je taková, že skutečně ten bod nebyl ukončen tak, aby bylo jasné, že se nikdo další nehlásí do rozpravy. Proto bychom neměli považovat tu rozpravu za ukončenou. Pokud by žádný z pánů předsedů klubů nenamítal nic proti tomuto mému výkladu, tak bychom příště pokračovali v rozpravě k této písemné interpelaci. Namítlá prosím někdo z předsedů klubů? Nenamítá. Považuji to za obecnou shodu a myslím, že tím jsme tu věc vyřešili. Děkuji vám.

Pan předseda Bartoš s přednostním právem.

Poslanec Ivan Bartoš: Nově příchozím dobré dopoledne. Omlouvám se, že využívám tohoto přednostního práva, které ještě reaguje na tu krasojízdu, kterou jsme tady měli v závěru vystoupení pana premiéra Babiše, která se týkala naší interpelace. Vyzýval nás k tomu, ať podáme trestní oznámení, a dostali jsme se zde do jakési pře a zazněly tady i nějaké, řekněme, urážky a nadávky směrem k Pirátům a zaznělo tady takové slovo, které je časté z úst premiéra – hovořil o udavačích.

Já mám kamaráda z havířské rodiny z okolí Ostravska, který mi tuhle vykládal, proč ztratil důvěru v některé vysoce postavené politiky v této zemi, a řekl mi krásnou větu: Oni nemluví pravdu a lež je berlička slabochů. Tak já bych chtěl poprosit pana premiéra, aby toto nevyvolával v občanech, tento pocit, a nelhal.

Tady zaznělo, že pirátská strana udala pana Babiše do Černošic. V Černošicích se prověřuje kauza střetu zájmů Andreje Babiše v souvislosti s českým zákonem o střetu zájmů. Podnět do Černošic, na základě kterého Černošice tuto kauzu prověřují, podal bývalý kandidát pana Babiše na ministra vnitra David Ondráčka z Transparency International, kterého si mimo jiné vážím. On si pak vybral raději pana Chovance, ale to už není v rámci věci důležité. A pirátská strana stejně jako patrně i jiné strany byly Černošicemi vyzvány podle mých informací, aby poskytly podklady, které k této kauze mají. My jsme této žádosti vyhověli, předpokládám, že i jiné strany, které měly k této kauze relevantní analýzy či právní analýzy či třeba vyjádření nějakých právních domů, tak toto poskytly. Takže toto není pravda, ta kauza v Černošicích se řeší na základě podání pana Ondráčky z Transparency International.

Druhá věc zde zazněla ve věci Evropské komise a řešení finančního nařízení Evropské unie směrem k České republice proti střetu zájmů, které se týká ministra Tomana a premiéra Andreje Babiše. My jsme někdy v červenci apelovali na ministerstva a na jejich orgány, například SZIF, že toto finanční nařízení vstupuje v platnost. Podle analýz, které jsme měli k dispozici, podle slovenského rejstříku, podle právních výkladů jsme upozorňovali na to, že tohle přísné nařízení z našeho pohledu porušují pan premiér a pan ministr Toman. Ministerstva řekla: Nic se neděje, alles gute, my to nebudeme řešit. My jsme na základě toho interpelovali premiéra, dlouhodobě se nic nedělo, a my jsme skutečně potom vstoupili do komunikace

s evropskými komisaři. A pokud já si pamatuji, tak dopisy směrem do České republiky od Evropské komise šly s tím, že to je problém. Evropská komise to řeší, provádí audit, hlasoval o tom Evropský parlament.

Takže když my se tady snažíme bránit peníze našich občanů, které nám zprostředkováně přes Evropskou unii chodí v rámci evropských dotací, tak já si myslím, že je to konání dobrého hospodáře, nikoliv žádné udávání. Nicméně my jsme se tuto kauzu snažili řešit na domácí půdě a byli jsme odmítnuti ministerstvem, že se k tomu nemusí nijak stavět a že je vše v pořádku. Když se podíváte na vyjádření SZIF, třeba i v historických souvislostech, uvidíte, že dokonce v některých věcech uznává chybu v rámci velikosti firem, pro které byly tyto dotace historicky určeny.

A poslední věc, která tady zazněla, a já jsem rád, že je tady víc poslankyň a poslanců. Pan premiér Babiš nám dnes sdělil, že vláda, potažmo Ministerstvo financí, v podstatně nekontroluje hospodaření ČEZu, že informace o kauze Varna, kde se ztratilo sedm miliard, má pouze z tisku a že podle výročních zpráv je vše v pořádku. A vyzval Piráty, aby tedy podali trestní oznámení. Já si myslím, že trestní oznámení, a zaznělo to tady i od Jakuba Michálka, předsedy klubu, je ta poslední varianta, kterou věci máte řešit. Ne ta první, když stát tedy nevykonává své povinnosti z pohledu akcionáře ČEZu.

Dobrá tedy. My s Piráty toto trestní oznámení tedy podáme, ale v té optice opět budeme dělat práci za vládu, potažmo za vládní hnutí ANO, stejně jako to bylo v rámci nominačního zákona, stejně jako to bylo třeba v rámci novely exekučního rádu. My tedy to trestní oznámení podáme, když tedy vláda tvrdí, že v kauze Varna a podezření ze zpronevěření, nebo respektive zcizení sedmi miliard, jsou její prsty krátké a jako akcionář ČEZu toto kontrolovat nemůže a poslance v rámci interpelací o své činnosti ani nemůže informovat. Děkuji. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Kalousek. Máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, já bych chtěl poprosit a navrhnut, abychom si v každé situaci, i mírně emotivnější, byli vědomi systému. My se tady samozřejmě v rámci parlamentní debaty můžeme nařknout z lecčeho, ale není to validní, pokud to nepotvrzuje oprávněná autorita. Navzájem si tady můžeme vyčítat, že jsme udavači, ale to nemá žádnou váhu. Pouze někteří z nás jsou oprávněnou autoritou evidováni jako udavači komunistické Státní bezpečnosti. Shodou okolností pan premiér mezi ně patří. A komu čest, tomu čest, nikdo jiný na to označení právo nemá.

Zrovna tak si tady můžeme navzájem vyčítat zlodějny a říkat o sobě, že jsme zloději. Je to sice nehezké, je to urážlivé, ale není to nijak validní. Pouze pan premiér, tomu se dostalo té cti, že je oprávněnou autoritou, státním zastupitelstvím, ze zlodějny obviněn. Komu čest, tomu čest. A nikdo jiný na to označení právo nemá. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní se budeme zabývat pevně zařazenými body 124, 183, 184, 188, 202, 228 a poté dalšími body z bloku zpráv návrhy a další. Připomínám, že odpoledne se budeme věnovat ústním interpelacím. Má někdo zájem vystoupit ke změně schváleného pořadu schůze? Nemá. Takže zahajují projednávání bodu

124.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Běloruskou republikou o důchodovém zabezpečení, podepsaná v Minsku dne 14. března 2018
/sněmovní tisk 165/ - prvé čtení

Prosím, aby úvodní slovo přednesla paní ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová. Paní ministryně, prosím máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, hlavním smyslem předkládané smlouvy je vymezit, ve kterém státě bude migrující pracovník platit sociální pojištění. Lze ji považovat za obdobu smlouvy o zamezení dvojímu zdanění v sociální oblasti.

Vedle úpravy odvodu pojistného je stěžejní částí smlouvy úprava nároků na důchody. Vychází se ze zásady, že stát poskytuje důchod odpovídající době pojištění získané podle jeho právních předpisů. Pokud doby pojištění získané v jednom ze smluvních států pro nárok dostatečně nejsou, ale součet dob v obou zemích dostatečný je, obsahuje smlouva zásadu sčítání do pojištění a možnost stanovení takzvaných dílčích důchodů.

Po obsahové i formálně stránce je smlouva standardním mezinárodním dokumentem. Podrobnější informace o smlouvě jsou rozvedeny v předkládací správě k návrhu.

S ohledem na uvedené si dovoluji schůzi Poslanecké sněmovny požádat o propuštění návrhu do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, paní ministryně. Zpravodajem pro prvé čtení je pan poslanec Michal Ratiborský. Pane zpravodaji, prosím máte slovo.

Poslanec Michal Ratiborský: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, jak již řekla paní ministryně, překládaná mezinárodní smlouva o důchodovém zabezpečení je standardním dokumentem, který respektuje základní uznávané principy, to jest rovnost nakládání s občany, příslušnost pojištění ve státě zaměstnání s přesně vymezenými výjimkami, sčítání do pojištění v obou státech pro nárok na dávky a konečně export důchodových dávek, tedy jejich výplatu do ciziny. Smlouva se vztahuje na starobní, invalidní a

pozůstalostní důchody, přičemž každá ze stran poskytuje dílčí důchod odpovídající době pojištění získané podle jejich právních předpisů.

Sjednání smlouvy bude představovat jisté finanční dopady na státní rozpočet vzhledem k počtu běloruských občanů, kterým za české doby vznikne nárok na český dílčí důchod. Jedná se však o relativně malé číslo. Pro představu, povolení k zaměstnání má u nás přibližně 500 běloruských občanů a přibližně 300 jich zde podniká.

Přestože počet českých občanů zaměstnaných a pojištěných v Bělorusku je zatím minimální, umožní smlouva do budoucna našim občanům i bez souběžného placení pojistného v České republice zohlednit dobu strávenou v Bělorusku při posuzování nároku na důchod v České republice.

Vláda České republiky se sjednáním smlouvy vyslovila svým usnesením ze dne 24. srpna 2016, číslo 756 a smlouva byla podepsána českou stranou dne 14. března 2018 v Minsku.

Doporučuji propustit smlouvu do druhého čtení a přikázat zahraničnímu výboru jakožto výboru garančnímu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane zpravodaji. Otevříám obecnou rozpravu. Žádná přihláška do rozpravy není. Je – pan předseda Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Určitě souhlasím s propuštěním, v tom není žádný problém. Já mám jeden konkrétní dotaz, abychom si udělali představu. Jaká je průměrná výše důchodu v Bělorusku? Protože evidentně z údajů, které uvedl pan zpravodaj, je více běloruských občanů, kteří budou částečně placeni za to období, kdy tady podnikají nebo pracují a platí pojištění v České republice. Tak abychom měli představu, jaká je průměrná výše důchodu v Bělorusku. Poprosil bych paní ministryni. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní ministryně vystoupí v rozpravě. Prosím máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji. Co se týká výše průměrného důchodu v Bělorusku, tak je to rádově, když máme český důchod průměrně i po tom rekordním navýšení důchodů k lednu tohoto roku 13 300 korun, tak ta výše průměrného důchodu v Bělorusku čítá několik set korun českých, přepočteno právě na českou měnu.

Co se týká propočtu nákladů na sjednání smlouvy, tak na základě smlouvy budou ze státního rozpočtu hrazeny výdaje na dílčí důchody osobám, jejichž česká doba pojištění sama o sobě nepostačuje pro přiznání samostatného důchodu, avšak spolu s dobou hodnotitelnou běloruskou stranou bude potřebná doba pojištění splněna.

Vyjdeme-li ze skutečnosti, že průměrná výše vypláceného českého dílčího starobního důchodu k 31. 1. 2016, to znamená, to je doba, na kterou se vztahuje smlouva, činila 3 306 korun, pak roční náklady na dílčí důchody, pokud by je všechny výše uvedeného osoby uplatnily současně, by činily necelých 30 milionů korun. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní ministryni. Další přihláška do obecné rozpravy není. Obecnou rozpravu končím. Je zájem o závěrečná slova? Paní ministryně? (Není.) Nemá zájem. Pan zpravodaj? (Ne.) Také ne. Přistoupíme tedy k tomu, abychom přikázali tento návrh výborům k projednání.

Organizační výbor navrhuje, aby se tímto návrhem zabýval zahraniční výbor. Má někdo jiný návrh? Nikoho nevidím. Takže budeme hlasovat. (Gong.) Přivolal jsem poslance k hlasování.

Budeme hlasovat o tom, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 151. Přihlášeno je 169 poslanců, pro 152, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Děkuji paní ministryni, panu zpravodaji a končím první čtení tohoto bodu.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu

183.

Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2016 /sněmovní tisk 113/

Předloženou zprávu projednal volební výbor. Usnesení výboru máme k dispozici jako sněmovní tisk 113/1. Prosím nyní zpravodaje, kterým byl pan poslanec Petr Dolínek, aby nás o jednání výboru informoval a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. (Nereaguje.) Ještě jednou prosím pana zpravodaje, kterým byl pan poslanec Petr Dolínek, aby nás informoval o jednání výboru. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Dolínek: Dobré dopoledne, vážené kolegyně, vážený pane předsedo, vážení členové vlády. Předkládám vám touto cestou Výroční zprávu o činnosti České televize za rok 2016 jakožto zpravodaj pověřený výborem. Tato zpráva komplexně hodnotí fungování České televize, dokumentuje a hodnotí naplnění zákonem definované služby veřejnosti, tvorbu a šíření televizních programů na území České republiky, především v tom roce 2016. Chtěl bych zdůraznit to, co říkám zde na počátku, uvědomit si, jaké je poslání té zprávy. Ona se opravdu snaží odpovědět na to, co jí zákon dává, že má sdělit, a snaží se vyhodnotit svoji činnost.

Česká televize zaznamenala v roce 2016 velmi úspěšný rok – samozřejmě z pohledu roku 2018, kdo známe již nějaká čísla, víme, že rok 2018 byl ještě lepší, ale musíme se na to prosím dívat v tom kontextu, že ta zpráva byla pro rok 2016. Tak z tehdejšího pohledu to byl velmi úspěšný rok. Podíl České televize na sledovanosti byl v roce 2016 nejlepší od roku 2008 v hlavním vysílacím čase. Česká televize jako celek dosáhla ve skupině 15+ v daném roce podíl sledovanosti takřka 31 %.

Potěšující je především to, že ČT 1 dokázala v daném roce v tom primetimu, což je od 19 do 22 hodin, získat sledovanost takřka 19,5 %, což si myslím, že v ostré konkurenci s jinými komerčními kanály, které dávají násobné prostředky do tvorby směřované do tohoto primetimu, je velmi dobrý výkon.

Samozřejmě se sluší pohovořit zde a vyzdvihnout to, co ve zprávě je velmi potěšující, a to je ČT :D, kanál pro děti, kde v porovnání s veřejnoprávními televizemi jiných evropských států vykazujeme nejvyšší sledovanost a ČT 24 z hlediska podílu na publiku v Evropě je nejúspěšnější zpravodajský kanál, stejně jako ČT Sport. To znamená, tyto produkty se České televizi dlouhodobě daří a tyto produkty opravdu i v evropském srovnání mají prim.

Česká televize rovněž splnila zákonné povinnosti. V roce 2016 Česká televize měla pořady, které byly opatřeny znakovým jazykem podle požadovaných procent, tzn. minimálně 10 % napříč všemi kanály, stejně jako se podařily i jiné parametry, které jsou požadovány. Také bych chtěl zmínit, že Česká televize, aniž by jí to zákon ukládal, již třetím rokem v roce 2016 pokračovala v tzv. labelingu pořadů, což je pro řadu českých spoluobčanů velmi důležité.

Já věřím, že zpráva v sobě nemá nic relevantního, co by zpochybňovalo závěry Rady České televize. Rád bych zde připomněl, že ten proces je takový, že zpráva je nejprve projednána Radou České televize, následně až poté jde na výbor a výbor potom přichází sem na plenum s doporučením. Rada to tedy projednala, podle diskuse na výboru tam nebylo nic, co by bylo relevantní na zpochybnění obsahu zprávy.

Veřejnoprávní televize plní úkoly vyplývající ze zákona o České televizi, a proto já ji doporučuji ke schválení. A dovolil bych si říct, že volební výbor v tomto volebním období – ta zpráva byla projednávána již minulou Sněmovnou, ale pro nás jsou aktuální závěry tohoto volebního období – tak volební výbor se sněmovním tiskem 113 zabýval na své 5. schůzi 27. března 2018 a doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu schvaluje Výroční zprávu o činnosti České televize v roce 2016 dle sněmovního tisku 113.

A jenom bych si ještě dovolil zde připojit, abych se nemusel znova hlásit do diskuse ihned, ještě dodatek, že taktéž stanovisko klubu sociální demokracie v tuto chvíli je podpůrné pro tuto zprávu a sociální demokracie, naši poslanci, budou hlasovat pro tuto výroční zprávu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Než otevřu obecnou rozpravu, tak vás informuji o tom, že pan poslanec Onderka hlasuje s náhradní kartou číslo 10 a pan poslanec Marek Výborný se omlouvá z dnešního jednání Poslanecké sněmovny od 11.40 do konce jednacího dne z důvodu pracovního jednání v regionu.

Nyní otevím všeobecnou rozpravu. Do všeobecné rozpravy je přihlášen pan poslanec Valenta, po něm pan poslanec Rakušan. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, já se vám musím omluvit, již podruhé dneska budu vystupovat a budu vystupovat poměrně dlouze, takže ten, kdo nemá zájem poslouchat tuto rozpravu – nebudu do svého vystoupení vkládat procedurální návrhy – může jít na oběd. Mé vystoupení bude trvat minimálně půl hodiny, takže prosím o pochopení. Ne často vystupuji, ale tohle téma se mi zdá poměrně velice závažným, tudíž se na mě nezlobte, že trošku přetáhnu standard vystupování tady ve sněmovně.

V samotném úvodu svého vystoupení musím předeslat, že se mně nikterak nejedná o to, abych odsud nesmyslně a také naivně útočil na samotnou podstatu existence veřejnoprávního média jako takového, v tomto případě České televize. Jsem naopak toho názoru, že její existence je naprosto oprávněná a společensky zcela zásadně potřebná. To však současně ale neznamená, že nám musí být realizován, podotýkám silně neprůhledný, způsob jejího financování a zejména společnost poškozující styl zpravodajství a publicistiky lhostejný. Jde mně na tomto místě skutečně o efektivní poslanecký pokus o nápravu stavu, který považuji nejen v souvislosti se zmíněným hospodařením České televize, ale zejména s její projednávanou činností za problematický. Rada České televize je totiž v některých ohledech ze zákona zcela bezzubá, dokonce nekoná ani v případech, kdy by konat mohla či měla.

Podotýkám, že na rozdíl od některých zřejmých populistů či ublížených politických egoistů, vždy se angažujících podle společenské poptávky, přitom současně ideologicky sycených stranickými sekretariáty, se již dlouhodobě snažím objektivně přispívat k naravnání značně pokřivených rádoby profesionálních poměrů v České televizi, přičemž moje prakticky každoroční vystupování ke zprávám o činnosti či hospodaření České televize jsou toho jednoduše ověřitelným důkazem. Bývám bohužel ale takto jeden z mála, který se poctivě snaží změnu dosáhnout zde u řečnického pultu, a nikoliv pouze jen a v rámci nezávazných privátních debat ve sněmovních kuloárech.

I přes explicitně deklarovanou podporu mnohých z vás dopadá vždy sněmovní hlasování o zprávách České televize tak, jak dopadá, tedy ve prospěch prakticky denně registrované a odsuzované neobjektivity, podjatosti, pololží a často i dehonestujících kampaní. I přes tento aspekt se někteří Českou televizí preferovaní politici vždy raději spokojí s dovětkem, že problém je v České televizi sice mnoho, ale ne tak velkých, aby nebylo vlastně vše v pořádku. Ve kterém médiu na světě vlastně vše v pořádku je, můžeme se ptát. I přes tento aspekt se někteří stále snaží Českou televizi hájit, a to nesmyslně a zbytečně. Není proč. A tak zprávy o činnosti a hospodaření jsou vždy pro daný rok Sněmovnou odklepnutý a jede se dál.

Vždy si přítom, a velice nerad, vzpomenu na větu jednoho poměrně známého herce, v jisté době také poslance, který mě varoval slovy: neříkám, že nemáš ve svých výhradách k České televizi v mnohem pravdu, ale boj s ní nemůžeš nikdy vyhrát. Jenže já s nikým nebojuji. Jen se snažím všem občanům z postu jejich poslance pouze

zajistit objektivní vzorce poskytování informací, alespoň standardního chování redaktorů, moderátorů a dalších zaměstnanců České televize a jejich nestranného a vyváženého přístupu ve všech možných otázkách, řešených v kontextu lidského života.

Nyní po určité době před námi leží další výroční zpráva o činnosti České televize, tentokrát za rok 2016. Když schválne říkám, že po určité době, chci tímto úlovím vyjádřit, že jsem hrubě nespokojen s tím, s jakým časovým odstupem se zde zprávy České televize projednávají, snad aby se pozapomnělo, oprávněné rozhořčení a vztek vyprchal, hrany se otupily a kritika všech nesváru v České televizi se pro někoho přijatelně dekoncentrovala, tedy jaksi vhodně naředita, aby nebyla tak hustá. Jenže já bohužel, či naštěstí, asi jak pro koho, nezapomínám. A k této zprávě mám opět své konkrétní a nezanedbatelné výhrady, které korespondují s obavami mnohých občanů o plnění či spíše neplnění funkcí, které veřejnoprávní České televizi vyplývají z platného zákona o České televizi.

Dámy a páновé, tvrdím, a už to zde také částečně zaznělo, že aktuálně největší hendikey České televize se, a to nejen v roce 2016, nalézaly a nalézají v oblastech publicistiky a zpravodajství. Za tuto skoro až dysfunkci veřejnoprávní médium, instituce jako taková, samozřejmě zcela jistě nemůže. Ale jak velká část z vás podvědomě cítí a chápe, tím pravým viníkem je zodpovědný a také velice nadstandardně honorovaný vrcholný management. Ten se nejen dle mého názoru zcela vymkl efektivní společenské kontrole, přičemž svoji politickou tendenčnost veřejnoprávně zcela nežádoucí si nejen zachovává, ale dokonce ještě posiluje.

V krátkosti teď jen odbočím k hospodaření, se kterým ale samotná činnost České televize vždy koreluje. Pro vaši informaci, hospodaření České televize nemůže dnes kontrolovat dokonce ani Nejvyšší kontrolní úřad. Ptám se v této souvislosti například, proč se moderátoři Václav Moravec či Nora Fridrichová stále obávají zveřejnění svých platů a Česká televize je tají. Proč, když jsou placeni z veřejných prostředků? Znamenají více než kdokoli z nás, ústavních činitelů, jejichž platy jsou veřejné? Nebo se již nacházíme ve stavu, kdy mediální moc a samotná mediokracie stojí v našem státě dokonce i nad mocí zákonodárny? Prý nikoliv, slovy generálního ředitele České televize. Naše společnost není pouze připravena na zveřejnění platů prominentních zaměstnanců. Konec citátu pana ředitele. Ale například podle názoru místopředsedy Rady Českého rozhlasu Tomáše Kňourka je tak nejspíše důležitější dokonalá připravenost 3,5 milionu koncesionářů posílat skoro 7 miliard poplatků, na což jsme asi již dorostli. Ovšem výslednice servírovaného mixu televizní netransparentnosti, neobjektivity, tendenčnosti, pokrytectví, poloprávd či jiných druhů podprahového ovlivňování veřejnosti je potom těžko uvěřitelná. Bohužel toto se na obrazovkách České televize děje již dlouhodobě, nejen tedy od předmětného roku 2016. Potom je například výročí německé okupace našeho území, alespoň podle názoru místopředsedy Kňourka, připomínáno Českou televizí v rozsahu běžné dopravní nehody na dálnici. Konec citátu pana Kňourka.

Generální ředitel Petr Dvořák přitom na obrazovce České televize v loňském březnu v této souvislosti tvrdil, at' tedy poslanci příjmu příslušnou úpravu zákona k možnosti kontroly Nejvyšším kontrolním úřadem, že jemu to vůbec nevadí. Tak

prosím, pojďme společně do toho. Příslušnou novelu zákona o NKÚ jsme již začali projednávat. Jsem s panem ředitelem alespoň v tomto ohledu za jedno.

S obrovským majetkem hospodařící veřejnoprávní instituce nemůže přece procházet pouze jakousi formální kontrolou výročních zpráv v Poslanecké sněmovně, které jsou projednávány většinou vždy s odstupem několika let, které jsou obsahově naplněny informacemi z objednaného a zaplaceného externího auditu. O velice bezhubém dohledu ze strany Rady České televize, která je prosím pěkně k omezenému účelu kontroly placena také z rozpočtu České televize, se mi ani nijak dále více rozšiřovat nechce. Ve stínu takovéto nedostatečné kontroly vyvstávají potom četná, mnohdy také, to přiznávám, i neoprávněná podezření. Rozezlení občané potom mohou ve svých domovech již jen podléhat amoku z toho, že Rada České televize každoročně odklepává odměnu generálnímu řediteli podle manažerské smlouvy až desetinásobek jeho měsíční mzdy, podotýkám k platu, který činí od roku 2017 a navýšený byl naposledy nedlouho po schválení předmětné výroční zprávy Radou České televize na 242 000 korun měsíčně. Obdobně královsky není v České televizi honorován přirozeně sám. Podotýkám pro vaši informaci, že plat plus uvedené roční odměny dělájí z generálního ředitele veřejnoprávního media lépe honorovanou osobu, než je samotný prezident České republiky. Zeman bere pouze 252 000 korun. V uvozovkách pouze.

Někdo by mohl také říci, že nedobrý stav činnosti České televize může být dán tím, že schopný a podnikavý generální ředitel může být ve vleku všechnopříjemných redaktorů, kteří propadli obrovskému sebevědomí, neuvěřitelné sebelásce a přecheňování vlastních sil. Já jsem v tomto ohledu spíše ale zajedno s Martinem Komárkem, bývalým předsedou volebního výboru Poslanecké sněmovny, který uvedl, že pan Dvořák není v žádném vleku, že je integrovaná osobnost, ale musí s některými redaktory uzavřít smír, a tím pádem je nechat páchat to, co páchají. A uvádí jako příklad Dvořákův konflikt s paní Drtinovou a panem Veselovským, což poté skončilo smírným odchodem a proti němu namířená petice byla ostatními patenty rychle stažena.

Také pěkně prosím, když už teď jmenuji pana generálního ředitele, ať se snaží zajistit, aby se neděly takové bizarnosti ani pokusy o ně, jako například kdy Česká televize si měla na další čtyři roky zaplatit 12 milionů korun PR agenturám za vylepšování své pověsti u diváků. Jednu z vybraných agentur Bison and Rose spoluvelastnil vlivný poradce bývalého ministra vnitra Miloš Růžička. Svůj podíl měla získat i agentura AMI Communications, jejíž sesterská firma dříve lobbovala za to, aby se do čela České televize postavil právě on – Petr Dvořák. Peníze koncesionářů by na najímání externích PR agentur prostě nikdy sloužit neměly. Česká televize má dostatečný aparát.

A teď zeela konkrétně k obsahu předkládané zprávy. Z průzkumů veřejného mínění, které se uskutečnily v roce 2016, vyplynulo, že směšných 59 % dosáhl celkový index vnímání České televize jako instituce, která pomáhá občanům porozumět světu, v němž žijeme. Ještě níže, až k 56 %, padá index souhlasu s tím, že by Česká televize mohla předávat pravdivý obraz skutečnosti. K poklesu bohužel došlo i ve velice sledované kategorii vnímání rozmanitosti názorů. A teď prosím dobře poslouchejte – ve srovnání s rokem 2014 se radikálně snížilo i vnímání

objektivity, všeobecnosti a vyváženosti informací, a to o gigantických 7 % až na velice tristních 61 %. Všechna tato data obsahuje předkládaná zpráva, kterou vám ostatně vřele doporučují neschválit.

Rád bych ale v souvislosti s činností České televize za rok 2016 se pozastavil i nad výsledky analýzy Centra pro mediální studia Univerzity Karlovy, kterou si nechala zpracovat Rada pro rozhlasové a televizní vysílání za 327 000 korun směrem k objektivitě a vyváženosti České televize před krajskými a senátními volbami. Podle výsledků Česká televize trvale znevýhodňovala neparlamentní strany, trvale nedávala všem subjektům stejný prostor a naopak zřetelně stranila TOP 09. Ostatně kolegu Kalouska jsme mohli vidět i my všichni, a to bez jakékoli analýzy, na obrazovkách prakticky denně, a to nikoli jednou. Současně trvale znevýhodňovala KSČM, některé další nevládní strany a některé parlamentní strany. Podle faktoru, který srovnával skutečně věnovaný prostor stranám ve vysílání České televize s významem strany ve společenském a politickém životě, autoři studie dovídali, že TOP 09 byla nadreprezentována o 60 %, KDU-ČSL a ČSSD o 50 %. Tolik citace z analýzy. A Rada pro rozhlasové a televizní vysílání zmíněnou analýzu dlouhodobě odmítala zveřejnit, jako i další analýzy vážící se k volbám v roce 2016.

Analytik Jan Křeček z Centra pro mediální studia Univerzity Karlovy spatřuje pochybení České televize v tomto ohledu spíše v bezděčném bias, neboli v předpojatosti či bezděčném stranění některých editorů a redaktorů straně TOP 09, která jim připadala důležitější, než odpovídalo postavení tohoto subjektu v politickém a společenském životě naší země. Ale za takovátoto profesionální selhávání koncesionáři ve své drtíve většině skutečně platit nechtějí. Závěr analýzy zněl, že za porušení objektivity a vyváženosti je možno realizovat sankční opatření ve smyslu zákona, ovšem Rada pro rozhlasové a televizní vysílání v teoretické výši od 5 tisíc do 2,5 milionu korun České televizi neudělila. I toto se objevilo na stránkách idnes.cz, a to v roce 2017.

Česká televize je v lepším případě neužitečná, v horším případě škodí, a proto přivítám každý postup, který by mě zbavil povinnosti sponzorovat tuto instituci. Takovýto názor má například europoslanc prof. Jan Keller.

Sebeobranná reakce České televize na oprávněnou kritiku veřejnosti s sebou ale bohužel nese i zvýšenou aktivitu rozličných zájmových skupin, organizujících podpůrné akce ať již ve formě petic, či jiných protestních akcí, kde je sugerováno široké veřejnosti, že hrozí totální destrukce nezávislosti a veřejnoprávnosti v České televizi, což je ale ve své podstatě totální nesmysl. A mnozí odbornici tento fakt i dokladují. Například mediální analytik Jan Mikeš také potvrzuje hypotézu nadbytečné historie dnes jediných oprávněných vykladačů pravdy v České televizi, když říká, že žádná likvidace veřejnoprávního média nehrozí. Ať si začne dělat svoji práci a poskytovat objektivní informace. Svoboda médií tady existuje, ale akorát nemůžou dělat z lidí hlupáky. Na straně druhé je ale také špatné, když se někteří politici vlivsávají do přízně České televize a chodí na různé debaty, arény a jsou rádi, že je tam někdo pozve. Dodává Mikeš.

Dalším z celé řady nespokojených je například i bývalý místopředseda ČSSD Jiří Zimola, který tvrdil, že o tom, že má Česká televize dlouhodobě řadu problémů, si už

cvrlikají i vrabci na střeše. A bude si tam muset uvědomit, že za některé kroky bude prostě muset snést kritiku. Stejně tak si na kritiku budou muset zvyknout i někteří moderátoři, kteří si někdy pletou rozhovory s výslechy lidových komisařů. Pokud se vnitřní problémy České televize nebudou řešit, k ohrožení demokracie nakonec může skutečně dojít. Tolik pan Jiří Zimola.

Určitě se na mne nebudete zlobit, když budu mediální vyjádření některých významných osob či odborníků vhodně prokládat nespokojeností s činností České televize projevenou řadovými občany. Tak například něco z dopisu paní Heleny Kočové, který jsem získal v letošním roce, která v něm například protestuje proti tomu, aby na kanále ČT:D určené, a to podle samotné České televize, pro diváckou skupinu od čtyř do čtrnácti let, probíhaly před odchodem do školy politické upoutávky, a to například na únor 1948, a označuje to jako geniální krok k pěstování ochotných přislepenců oveček již od plenek.

A pokračovat budu dále. Mediální expert prof. Jirák tvrdí, že Česká televize prodělává určité chladnutí profesionality a její novináři si připadají, že jsou v postavení, v němž se nemusí kontrolovat. Na mnoha případech dokládá její předpojatost, přičemž je přesvědčen, že Česká televize přehání názorovou složku zpravodajství, a pokud to zpravidlosti někdo pravidelně sleduje, potom dobrě ví, koho má a nemá ráda. Tolik prof. Jirák.

Europoslanc Jan Zahradil zase píše na sociálních sítích o České televizi – oni nereportují, oni vychovávají a potom se diví, když lidi radši chodí na různé servery, protože jim televizní výchova už leze z uší.

Bývalá členka Rady České televize Jana Dědečková prohlásila, že lidé nemají chuť platit neustálou propagaci názorů jedné skupiny lidí, kteří si veřejnoprávní televizi i instituci privatizovali pro sebe.

Další člen Rady České televize, vedoucí Katedry mediálních studií UJAK Praha Radek Mezuláník, zase prohlásil, že v České televizi selhává nakládání s veřejnými prostředky a Rada České televize kontroluje pouze to, co vedení dovolí nebo co samo nabídne, a pracuje tak pouze s tím, co jí generální ředitel předloží. Kvalitní manažer s veřejnoprávním cítěním a zkušeností by takovou úroveň pořadů, jako jsou Reportéři ČT či Otázky Václava Moravce, nepřipustil. A dodává, že v Radě České televize spíše než s přímým politizováním, o čemž hovoří některé účelově založené občanské spolky, se setkával s klientelismem, podlézáním, uplácením, ignorací či odkláněním finančních toků. A že jestli je rada pod nějakým vlivem, tak je to vliv managementu.

Abych počet nespokojených ještě obohatil, mohu zmínit například i otevřený dopis bývalého pracovníka Úřadu Rady pro rozhlasové a televizní vysílání JUDr. Tomáše Tyla z března loňského roku. Zde se uvádí, že v České televizi je porušován nejeden normativní předpis zavazující k vyváženosti a objektivitě a že v tomto ohledu už není Česká televize informačním zdrojem ve smyslu veřejné služby a je pouze sdělovacím prostředkem určité skupiny osob s jasně vyhraněným názorem a velice ostře vymezeným pohledem na veškeré události.

A dále něco z kontrolní činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání. Ta na jednom ze svých zasedání v roce 2017 konstatovala, že Československá televize například neposkytovala ve vysílání pořadu Americká volební noc objektivní a

vyvážené informace, a tím se dopustila porušení ustanovení § 31 odstavce 2 zákona číslo 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, a uvedla, že nebyla respektována zásada, že názory nebo hodnotící komentáře musí být odděleny od informací zpravodajského charakteru.

Rád bych ale přidal ještě další konkrétní případy zjevné neobjektivity a tendenčnosti, které již vyplývají i ze samotného obsahu zprávy. A tentokrát tyto případy přímo vztahnu k naší straně.

Myslete si, kolegyně a kolegové, že přestože KSČM byla v roce 2016 třetí nejsilnější politickou stranou v České republice a dost silnější, než je dnes dnešní strana druhá, tedy ODS, neobjevil se žádný nás představitel mezi dvacítkou nejčastěji prezentovaných politiků v relaci České televize 24 ve sledovaných pořadech Události, Události, komentáře, Zprávy ve 23 či Týden v politice? Nebo že intenzita medializace, chcete-li počet výpovědí zástupců KSČM v pořadech Události nebo v relacích ČT 24 dosáhl vždy až šestého místa v pořadí a před ním se mnohem častěji objevovaly ODS, ale především TOP 09, a to až dvojnásobně. Co si také myslíte o tom, že mezi dvacítkou nejčastějších hostů v Událostech, komentářích či pořadu 90' ČT 24 byl až na dvacátém místě zástupce KSČM Jiří Dolejš? A před ním například několik zástupců politicky mnohem slabší TOP 09, jmenovitě pánonové Kalousek, Pospíšil, Plíšek, Laudát či paní Langšádlová. Kde tehdy zůstal respekt k výsledkům demokratických voleb? Jsou potom ještě vůbec nutné? A skutečně si nyní myslíte, že Česká televize není s ideologií a také s členy TOP 09 natolik prorostlá, jak se obecně tvrdí a jak to mimo jiné vidí i hlava státu? On to ale vidí skoro každý, kdo to vidět chce.

A právě takto v sestupné křivce klesá kvalita publicistické a zpravodajské činnosti České televize, o kterých ve svém vystoupení hovoří především, nejen však od předmětného roku 2016 doposud, ale kořeny tohoto stavu můžeme hledat již mnohem dříve. Nelze si nepovšimnout, že index důvěryhodnosti České televize za rok 2015 poklesl o tři procentní body na úrovni 65 procent v obecné populaci 18 plus. Hlavní příčina trendu, který trvá již od roku 2013, lze podle České televize pří spříčovat v mediálních útocích a trvajícím zpochybňování nezávislosti České televize zejména ze strany některých nových propagandistických médií a i ze strany vysokých politických a společenských autorit. Tak to je ale skutečně odvážná výmluva. Spíše si myslím, že běžný koncesionář není při sledování České televize slepý ani hluchý.

Věříš či menší nespokojenosť tak s činností České televize vyjadřují nejen takzvaní řadoví koncesionáři, běžní občané, ale i někteří jejich političtí představitelé, poslanci či senátoři, ať již bývalí, či současní. Věřím, že se teď na mě nebudou zlobit, když některá jejich zajímavá mediální vyjádření zde, byť ne někdy v plném rozsahu, vyřčená v rozlišných kontextech, ale prakticky vždy citovaná a tak snadno doložitelná, na tomto místě zopakují. Například tedy:

Jan Veleba, SPO: Česká televize už dávno neplní svoji funkci, která jí vyplývá ze zákona.

Radek Rozvoral, SPD: ČT je moloch, který informuje neobjektivně, a na její nevyváženosť existuje již více důkazů.

Božena Sekaninová, ČSSD: Příčinou daného stavu je neobjektivita České televize. To dnes vnímá většina obyvatel. A pokud jeden z představitelů České televize přizná, že musí informovat podle pokynů, je to hodně špatně.

Jaroslav Zeman, ODS: Nejsem si jist, že Českou televizi někdo někdy změní.

Lubomír Volný, SPD: Antiveřejnoprávní organizace je zcela nekontrolovatelná. A já se vůbec nebudu divit, pokud nebude zpráva o hospodaření a činnosti opakován schválena.

Milan Brázil, ANO: Už dnes vím, že Česká televize často nepodává objektivní informace, a svou trochou do mlýna tak pomáhá žít tu tzv. blbou náladu v naší společnosti. Otázkou je, proč to tak je a kdo za tím stojí.

Jiří Kobza, SPD: Z veřejnoprávního média se stal nástroj jednosměrné propagandy, manipulace veřejného mínění a cenzury informací.

Ondřej Benešík, KDU-ČSL: Osobně mám k práci některých pracovníků ČT výhrady.

Jana Levová, SPD: Zpravidajství potažmo stav České televize je v takovém stavu, že konat musíme.

Martin Kolovratník, ANO: Nelze nevnímat sílící kritiku České televize od mediálních kritiků i od široké veřejnosti. Pro radu velké téma k diskusi. Pro sněmovní mediální výbor potřeba klást přísné otázky a hledat řešení. A to hned v lednu. – Na Twitteru to napsal.

Jana Černochová, ODS: Vysílání České televize během tzv. volební noci jsem nesledovala celé. Obecně mám však ze zpravidajství kolem posledních voleb v USA, a to nejen u České televize, pocit, že komentátoři, reportéři a analytici se velmi často vyjadřovali spíš než objektivně v souladu se svým přáním a nadějí, že to Trump nakonec nezvládne.

Jinak k objektivitě České televize v rámci tzv. volební noci se vyjádřil i další člen ODS: Americká volební noc mi na České televizi připadala jako pohřeb Brežněva. Možná byl i stejný dramaturg, smál se expert ODS na školství Václav Klaus ml.

Vyjádřil se i Tomio Okamura, SPD: Náš dlouhodobý postoj vůči ČT, kdy vytrvale upozorňujeme na manipulace a tendenční vysílání, je také důvodem neustálých povolení SPD a Tomio Okamury v pořadech ČT.

Marie Benešová, ČSSD: Zpravidajství České televize už dlouho nepovažuje za objektivní, nestranné a vyvážené. Je nejvyšší čas tomu věnovat patřičnou pozornost.

Martin Komárek, ANO: Napříč politickým spektrem převažuje negativní názor vůči České televizi.

Jaroslav Doubrava: Nestranné vysílání? Ta páchnoucí stoka poloprávd a manipulací? Podle České televize za vše může Putin, Zeman a Trump. Ostatní obviňují ze šíření konspiračních teorií a dezinformací, zatímco je šíří sami. Propagují za peníze občanů České republiky, za sedm miliard ročně, svůj havlistický, sluníčkařský světonázar, kdy musíme lézt Evropské unii a NATO do Bruselu na věčné časy.

A na závěr snad ještě výrok bývalého ministra financí a nyní předsedy vlády z ledna 2017, názor na objektivitu České televize. A od staronového prezidenta Zemana. Tedy: Andrej Babiš, ANO, k ČT: Vy jste součástí kampaně. Lidi za vás platí poplatek 135 korun měsíčně, máte 5,2 miliardy a děláte zmanipulované věci. A jste zkorumponovaní a děláte reportáže na objednávku.

Ovšem ke zprávě o činnosti za rok 2016 kupodivu nynější premiér a šéf ANO Andrej Babiš uvedl, že Česká televize není v ohrožení. A on se nechystá veřejnoprávní média napadat. Poměrně zásadový názorový veletoč, ne nepodobný jeho názorovému lavírování ohledně přijetí či nepřijetí eura.

A nakonec Miloš Zeman, prezent České republiky: Veřejnoprávní televize není objektivní. Je jednostranná, je do značné míry ovlivňována TOP 09 a já to pokládám za neplnění veřejné služby a za neplnění příslušných zákonů, které se k veřejné službě vztahují.

Dámy a páni, v tomto okamžiku bych si svoje vystoupení k výroční zprávě o činnosti České televize za rok 2016 dovolal pomalu zakončit. Byl bych velice nerad, aby se zkresleně pojímal jako pokus o čistě komunistickou kritiku, ba právě naopak. Jedná se mně především o zesílení kritické rezonance hlasu obrovské části české veřejnosti. A to jsem nejen z titulu své funkce poslance, ale i podle Ústavy povinen činit. Nikdy bych si nepřál, a to mi skutečně věrte, aby byla Česká televize jakkoli spjata s KSČM tak, jako je nyní propojena s posthavlistickými, nikým nevolenými strukturami nebo například s TOP 09. I když se někdy její snaha může účinkem. Je přece zcela zřejmé a nad slunce jasné a neregistrována tento aspekt přirozeně jen já, že naše veřejnoprávní médium svými soustavnými a přesně cílenými útoky spoluvtvářilo z Andreje Babiše vítěze parlamentních voleb a prezidentu Zemanovi ataky obdobnými, často až podpásovými, prokazatelně pomohlo k obhájení prezidentského mandátu.

Přítom paradoxně na straně druhé právě ta Českou televizí protežovaná partaj, alespoň podle zmíněné studie Univerzity Karlovy, se málem nedostala do Sněmovny. A nechtěl bych, aby se toto stalo z důvodu přílišné přízně České televize i nám komunistům. Proto díky bohu, že nás vlastně nemají mediální profesionálové z České televize rádi.

Ale teď již vážně. Vážené kolegyně a kolegové, ČT patří nám všem, nejen poslancům, jak se mnozí zainteresovaní lobbisté snaží veřejnosti pokrytecky namluvit s dovětkem, že ji politici chtějí ovládnout. Nepatří dokonce ani managementu České televize. Nepatří ani samotným zaměstnancům ČT. Nepatří ani lidem nasátným na její miliardové penězovody. Znovu opakuji, patří všem občanům České republiky bez rozdílu sociálního, ekonomického i politického statusu a měla by se takto chovat. V tomto ohledu tak doufám, že v naší zemi dosud něco znamená parlamentní demokracie, tedy že o osudu vrcholného managementu veřejnoprávního médií rozhodují demokraticky zvolení zástupci lidu, poslanci a poslankyně Parlamentu České republiky, a to prostřednictvím jimi zvolené Rady České televize, a nikoliv herci, režiséři či další umělci. Podotýkám, někteří z nich skutečně umělci v uvozovkách. Snad jen ti herci. A věřte, že ti si nyní své prebendy vykutané ze zatuchlých poměrů České televize úzkostlivě hlídají a k tomu, jak je známo

z rozličných televizních krizí, umějí efektivně zorganizovat i hlasité protestní akce. A také již s předstihem zavarovali veřejnost před údajným převzetím České televize politiky, přičemž do svých průhledných protestních intrik dokonce zatahovali i školní mládež. Dokonce si loni přišli zkontolovat i volební výbor, který předkládanou zprávu o činnosti projednával. A například režisér Jan Svěrák při svém odchodu významně prohodil: Bůh ví, co by se dělo, kdyby se veřejnost ohledně České televize neangažovala. – Ano, i takto vypadá neúcta k našemu systému parlamentní demokracie s jeho svobodnými volbami.

Kolegyně a kolegové, domnívám se, že některé možné argumenty k neschválení této zprávy zde ode mne již jasně zazněly. Rozhodně jsem si nečinil ambice zde uvádět všechny. Dokonce ani všechny ty podstatné. Věřím však, že i bez toho, že jsem mnohé jiné problémy v činnosti České televize v roce 2016 zde nepopsal, se snad nedobrou situací v našem nejvýznamnějším veřejnoprávním médiu, zejména v sektorových oblastech činnost, tedy publicistice a zpravodajství, které jsou pro udržení demokratických poměrů v naší zemi velice podstatné, zamyslíte a budete přítom čerpat i ze svých vlastních zkušeností a odpovědným rozhodnutím při hlasování potom dáte najevo, zda jste, či naopak nejste s prací, slovy předložené zprávy s činností České televize byli v roce 2016 spokojeni. A také současně dobře zvážíte, zda Česká televize skutečně poskytuje objektivní, ověřené, ve svém celku vyvážené a všeobecné informace pro svobodné vytváření názorů tak, jak je to zcela v souladu s dílkou zákona o České televizi, což si větka tato instituce i do svého statusu.

Já osobně však spokojen nejem, a proto nejen já, ale i poslanci KSČM, alespoň většinově, budou hlasovat pro zamítnutí této zprávy. Její dvojnásobné odmítnutí, jak jistě víte, může znamenat rozpuštění Rady České televize a potažmo tak nastartování nutných změn a progresu směrem ke skutečné kvalitě odváděné práce média veřejné služby tak, jak si to naši občané ve své velké většině přejí.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byl pan poslanec Valenta. Nyní přečtu omluvu. Z dnešního jednání se omlouvá pan poslanec David Kasal, a to do 12.30 hodin z osobních důvodů.

Nyní tady mám tři faktické poznámky. Takže jako první pan poslanec Lubomír Španěl, připraví se pan poslanec Juříček a následně se připraví pan poslanec Gazdík.

Poslanec Lubomír Španěl: Dobrý den. Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já jsem se hlásil s faktickou hned po zpravodajské zprávě. Nedostal jsem slovo panem místopředsedou Fialou. Doufám, že neumýslně. Chtěl bych reagovat prostřednictvím pana předsedajícího na zpravodajství a na zpravodajskou zprávu. Já jsem spolu s kolegou Mílou Roznerem členem volebního výboru a pro žádnou ze zpráv o hospodaření a činnosti České televize jsme zcela určitě nehlasovali. A protože jsme v bodu o činnosti České televize, pominu hospodaření a přečtu vám, co jsem si připravil:

Činnost České televize nepřipomíná nezávislé médium ani vzdáleně. Zpravodajství České televize je dlouhodobě zmanipulované a zcela neobjektivní. Komentátři politologů jsou jednostranné a zcela v kontextu s požadavky tzv. úhlu pohledu České televize na právě komentované téma bez přítomnosti a prostoru pro opačný názor. Česká televize mnohdy manipuluje a překrnuje fakta. Odstraňujícím příkladem je například pořad 168 hodin, který využívá, nebo spíše zneužívá umění stíihu, vytržení věci z kontextu a skryté natáčení osob, které používá následně k cílené dehonestaci či zesměšnění politicky nepohodlných lidí. Nebudu daleko od pravdy, když označím některé pořady ČT za vymývání mozků, obzvláště těm nejmenším divákům, a to například na natolik vychvalovaném dětském programu Děčko. Kritiky na činnost rádoby nezávislé veřejnoprávní televize by byly na dlouhý výčet a bylo by to jen opakováním mnohemkrát řečeného. Předvolební průzkumy na hony vzdálené realitě jsou jen vrcholem tohoto ledovce. Nebudeme v SPD proto hlasovat pro žádnou zprávu o činnosti ČT ani za rok 2016, ani za rok 2017. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Další faktická pan poslanec Petr Gazdík a připraví se místopředseda Sněmovny Petr Fiala. Prosím.

Poslanec Petr Gazdík: Hezké dobré poledne, milé kolegyně, milí kolegové. K panu kolegovi Valentovi prostřednictvím pana předsedajícího. Já chápu, že KSČM by se strašně ráda vrátila do doby, kdy mocná strana vláda řídila všelicos, i organizovala to, jak má vypadat třeba televizní zpravodajství. Ale v jednom se, pane kolego Valento prostřednictvím pana předsedajícího, hluboce mylím. A já prosím, abyste si přečetl zákon o České televizi, kde je to jasné. My skutečně nejsme ti, kdo má řešit, kdo bude v managementu České televize. Česká televize je zákona o České televizi nezávislá a my skutečně nemáme rozhodovat, kdo bude v managementu. Naším úkolem je pouze volit radu, případně schvalovat zprávu a dbát důsledně na nezávislost České televize. Chápu, že soudruzi by chtěli něco úplně jiného! Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní místopředseda Poslanecké sněmovny Petr Fiala. Připraví se s faktickou pan poslanec Valenta. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Moje faktická poznámka se týká vystoupení pana poslance Španěla. Pane poslance, prostřednictvím pana předsedajícího, na vysvětlenou. Já jsem vám nemohl dát slovo k faktické poznámce, když jsem řídil jednání Poslanecké sněmovny, protože § 60 jednacího rádu jasně říká, že k faktické poznámce se může poslanec přihlásit s tím, že reaguje na něco, co zaznělo v rozpravě. A protože rozprava ještě neproběhla, nebyla zahájena, tak jsem vám nemohl dát slovo. V rozpravě musí někdo vystoupit a pak teprve je možno reagovat faktickou poznámkou.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní s faktickou pan poslanec Jiří Valenta a připraví se pan poslanec Španěl.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo. Já jenom v krátké reakci na kolegu předřečníka Gazdíka, vaším prostřednictvím, pane předsedající. Víte, pane kolego, já s vaším názorem souhlasím. Děkuji vám za něj. Ale vždycky, když vy to říkáte, třeba ve Sněmovně se projednávají nějaká zásadní téma a já při tom projednávání se nemohu rozhodnout, mám nějaké dilema, tak se kouknou, jak hlasujete vy a vaše strana, a vždycky hlasuji opačně a vždycky mi potom historie dá za pravdu. Takže vám děkuji, že jste takhle vystoupil, ale ještě bych vám doporučil, ve stenozáznamu si najděte mé vystoupení, protože já jsem skutečně k tomu řekl všechno, a nikdy jsem neřekl, že my politici jako poslanci budeme ovlivňovat Českou televizi. Já jsem tady přece jasně řekl, že my volíme Radu České televize. Bud' jste byl hluchý, nebo jste neposlouchal, nebo nevím, z jakého titulu to děláte. Možná abyste zase mátl veřejnost, jak je vaším dobrým zvykem! Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tedy nemám další přihlášky k faktické poznámce, tak přečtu tři omluvy a mezitím se připraví do obecné rozpravy pan poslanec Vít Rakušan. Takže mám tady omluvu pana poslance Milana Poura od 15.50 hodin dnes do konce zasedání z pracovních důvodů a mám tady ještě omluvu pana poslance Tomáše Kohoutka mezi 12.15 a 18.00 hodin z důvodu jednání ve volebním kraji. A pana poslance Kasala už jsem četl.

Takže nyní tedy požádám o vystoupení pana poslance Vít Rakušana a připraví se pan poslanec Jiří Kobza. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji vám, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já slibuji, bez přípravy a bez papíru, že nebudu hovořit tak dlouho, jako tady předvedl kolega Valenta z Komunistické strany Čech a Moravy.

Chtěl bych jenom na začátku říct, že je dobře, že se konečně dostáváme k projednávání zpráv České televize, protože všichni víme, co by neprojednání zpráv za dva roky za sebou vlastně znamenalo, a už bychom se vlastně v tom celém kontextu mohli ptát na to, zda to neprojednání a neschválení zpráv nemí nějakým dalším úmyslem, protože prostě tato Rada České televize se nám z nějakého našeho politického pohledu třeba nezamlouvá a nelibí.

Já nebudu mít ambici, jako má pan kolega Valenta, hodnotit Českou televizi ve stylu, co se mně na ní líbí, co se mně na ní nelibí, protože vždycky a za každých okolností bude samozřejmě to naše politické hodnocení silně subjektivní. Nikdo z nás rozhodně netvrď, že jsme vždycky spokojeni s výstupy České televize. Na druhou stranu se jedná o médium veřejné služby, které si z principu toho, co veřejná média znamenají pro demokratickou zemi, zaslouží úctu a zaslouží si samozřejmě i to, aby bychom je z principu chránili před vlivy, mezi které samozřejmě patří i ty, že se tady vytrhávají výroky z kontextu, že se používají nejrůznější citace politiků, které se nám zrovna pro to vystoupení hodí, a že se tady uvede analýza České televize a už se třeba

neuvele, že k té analýze existuje nikoliv Českou televizí, ale jinými sociology zadaná oponentní analýza, která říká, že východiska analýzy Univerzity Karlovy nebyla správná, porovnávala se publicistika, směšovaly se publicistické pořady spolu se zpravodajskými, a to už se tady prostě v té debatě neuvádí, protože se nám to do ní zrovna nehodí.

Já jsem moc chtěl poprosit o jednu věc. Držíme se skutečně faktů, držíme se toho, že výroční zpráva prošla volebním výborem, kde bylo diskutováno jistě odborně, a jistě máme o tomto jednání zprávy i od našich zástupců ve volebním výboru. Držíme se prosím i toho, že debata tady na plénu se má skutečně týkat toho, co projednáváme, tedy roku 2016. Pan kolega Valenta prostřednictvím pana předsedajícího samozřejmě i v tomto bodu vybíral výroky, které s rokem 2016 neměly nic společného.

Chtěl bych ještě zmínit tu věc, že my bychom měli být i příkladní v tom, že ovládáme něco, co je mediální gramotnost, co je práce s informacemi, a sami bychom se ve svých vystoupeních měli držet jisté vyváženosti a jisté uměrenosti, protože politizace tématu Česká televize prostě nikdy tomu médiu jako takovému samozřejmě prospět nemůže. A pokud se tady objevují na různých soukromých profilech českých politiků, českých poslanců těsně předtím, než budeme hlasovat o zprávách České televize nejrůznější anonymní zprávy o tom, že ta účetní závěrka není v pořádku, a nikde není zdroj těch informací, je to prostě anonymní zpráva, tak my jako poslanci prostě vypouštíme do veřejného prostoru obrázek sami o sobě a říkáme: není pro nás relevantní zdroje ověřovat.

Já bych moc chtěl vyzvat k tomu, abychom se drželi faktů, které jsou ve zprávě o činnosti České televize, můžeme k nim být samozřejmě kritičtí, bavme se o jednotlivých položkách té zprávy, bavme se o nich konkrétně, ale nehrajme tady hry, že vytrhneme nějaké výroky politiků z kontextu, dáme je hezky za sebe a budeme tvrdit, že toto je ten věrohodný, správný obrázek o České televizi. Vždyť to je vždycky jenom subjektivní názor každého z nás. My jako poslanci, pokud chceme vést nějakou relevantní a racionální diskuzi, bychom se skutečně měli držet toho, co v té zprávě je. O tom tady diskutujme, diskutujme o tom dlouho, ale nehrajme si na to, že my bychom měli být soudci toho, zda Česká televize tedy je objektivní, není objektivní, líbí se nám její vysílání, nelibí se nám její vysílání. To přece není teď předmětem jednání o výroční zprávě České televize.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji. A s přednostním právem pan ministr kultury Staněk. Omlouvám se, protože vy už jste byl přihlášen dříve, tak jsem rád, že dostáváte relevantní prostor, třicet minut minimálně. Prosím, pane ministře.

Ministr kultury ČR Antonín Staněk: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dnes v Poslanecké sněmovně projednáváme výroční zprávy České televize. Já bych chtěl úvodně jasně deklarovat a vyzvat všechny kolegy a kolegyně v Poslanecké sněmovně, aby tyto zprávy byly schváleny. Je totiž zřejmé, že neschválení výročních zpráv by bylo politickým tlakem, který by mohl znamenat odvolání Rady České televize a nutnost volby rady nové. A pro tento

krok opravdu nevidím žádný důvod. Dle mého názoru Česká televize funguje dobře, plní svoji úlohu a hospodaří transparentně, což dokládají právě výroční zprávy, o kterých se dnes jedná.

Samozřejmě ani Česká televize a lidé v ní pracující nejsou bezchybní. Nemusí se mi líbit vše, co Česká televize dělá. Vnímám například problémy, které se řešily kolem dětského kanálu a jednostranných interpretací či vhodnosti obsahu nabízeného dětem. Jsem ale přesvědčen, že problémy, když se objeví, tak se je Česká televize snaží řešit a odstranit.

Co se týče financování České televize, považuji je za stabilní a zajištěné i na další roky. Není proto důvod měnit výši koncesionářských poplatků a toto téma rozhodně není tématem pro nejbližší dobu.

Česká televize i Český rozhlas jako veřejnoprávní média, hrají v dnešní společnosti důležitou roli. Patrně ještě větší než před několika lety, kdy ještě neexistovaly stovky jiných informačních i dezinformačních zdrojů, které se snaží tvářit jako objektivní zpravodajství. Žijeme v demokratické společnosti a já budu dělat vždy vše pro to, co je v mých silách, abychom v ní žili i nadále. Hodnoty, jako jsou nezávislost médií a svoboda slova, které právě veřejnoprávní média reprezentují, musíme cítit a chránit. Já doufám, že moji kolegové v Poslanecké sněmovně sdílejí obdobný názor. Výroční zprávy České televize schválíme a zamezíme tím snahám ohrožovat nezávislost naší veřejnoprávní televize.

Chtěl bych také upozornit skutečně na to, že zákon č. 483 o České televizi jasně dává do rukou rady právo jmenovat, odvolávat generálního ředitele, schvalovat rozpočet, kontrolovat účelné a hospodárné využívání finančních prostředků. Čili ta kritika, pakliže by měla být kritikou, by měla být směřována na radu, nikoliv na Českou televizi.

A na závěr. Zcela jistě se zde objeví taktický manévr o sloučení projednávání jednotlivých zpráv. Ten považuji za účelový. Jednotlivé zprávy jsou odlišné, minimálně dvě zprávy jsou o činnosti a dvě zprávy jsou o hospodaření. A jednak to nasvědčuje tomu, co jsem řekl na začátku – Vytvořit politický tlak na Českou televizi tím, že se například neschválí dvě zprávy a bude tady prostor pro to, aby při třetím projednávání třetí výroční zprávy se potenciálně vytvořil ten obrovský tlak na veřejnoprávní média. Já vás prosím, abychom zprávy, které jsou dnes projednávány, abychom je brali tak, jak bychom je brát měli, jako vyjádření toho, že Česká televize hospodaří transparentně, hospodaří v souladu s platnými zákony této země, a to vše dokládá příslušnými doklady.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, nenechme se unášet opravdu jinými zájmy než jen témi racionálními. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tady mám dvě faktické poznámky. Než tedy přijde k řečnickému pultu pan poslanec Marian Jurečka, tak já přečtu jednu omluvu. Paní poslankyně Jana Pastuchová od 14.30 do konce jednacího dne se omlouvá ze zdravotních důvodů.

Takže pan poslanec Marian Jurečka, připraví se pan poslanec Radim Fiala a následně ještě třetí přihlášku pan poslanec Patrik Nacher. Tak, pane poslanče, vaše dvě minuty, prosím.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Dobré poledne. Já bych chtěl jenom faktickou poznámkou reagovat na kolegu poslance Valentu, který ve svém dlouhém vystoupení také zmínil to, že KDU-ČSL měla snad nějaký výrazně vyšší podíl v pořadech České televize z hlediska politických stran a jejích zástupců, než by mělo být odpovídající.

Tak bych chtěl jenom připomenout, že síla politické strany se neměří jenom počtem mandátů v Poslanecké sněmovně, ale když vezmu celý Parlament, obě dvě komory, tak z 281 členů má KDU-ČSL zastoupení v počtu poslanců a senátorů na úrovni 25. Když se podívám na Komunistickou stranu Čech a Moravy, tak pokud se nepletu, tak je to 15 poslanců a 1 senátor, takže v součtu Parlamentu je to výrazně nižší zastoupení u komunistů, než má KDU-ČSL. A pak si dovolím jenom připomenout, že na úrovni krajů máme velice podobný počet mandátů, a pokud jde o počet komunálních politiků, tak KDU-ČSL má největší počet zvolených komunálních politiků ze všech politických stran a hnuti v ČR. Máme jich zhruba 4 tisíce, zatímco komunisté, pokud se nepletu, jich mají zhruba 1 400. Takže tolik jenom na vysvětlení, aby veřejnost nebyla matena. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Nyní tedy požádám o vystoupení předsedu klubu SPD Radima Fialu a připraví se pan poslanec Patrik Nacher. Prosím.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážené dámy, páновé, já jenom technickou připomínku k panu ministru kultury, který zde vystoupil, a který řekl, že vlastně neschválení této zprávy znamená politický tlak na veřejnoprávní televizi. Já to musím odmítнуть. Spiš mi to připadá jako legrační, protože přece tady bychom o tom měli diskutovat. Tady bychom si měli říct, co je dobré, co je špatné.

Já sám za sebe říkám, že rozhodně nechci žádným způsobem ohrožovat veřejnoprávní média. Ale na druhé straně také říkám, že chci, aby byla vyvážená a objektivní, a objektivní na všechny strany. A můžu říct, tak jak možná někdo tady skloňuje, že pan poslanec Valenta je komunista a že to je komunistický projev, tak pokud jste si všimli, tak v tom svém projevu citoval mnoho politiků, mnoho poslanců, mnoho senátorů z obou dvou stran. Zleva i zprava. Od komunistů přes sociální demokraty, přes ODS. A všichni měli výhrady, ale nikdo nefekl žádnou subjektivní výhradu v tom smyslu: Já jsem tam byl málo, moc nebo něco. Nebo někdo se se mnou bavit nějakým špatným způsobem. Všichni přece komunikovali o trendech, o trendech České televize. A já si myslím, že to je správně, protože my jsme tady jakoby parlamentní kontrola pro to, aby se česká veřejnoprávní televize neodchýlila nějakým jedním směrem, aby byla objektivní na všechny strany.

A dále ještě jsem chtěl podotknout jednu věc, protože to řekl pan ministr kultury, že nikdo přece nechce zvyšovat koncesionářské poplatky, televizní poplatky občanů.

Já si toto vystoupení chystám až na tu část o hospodaření České televize, ale musím říct, pane ministře, že když to tak půjde ještě dva roky, tak asi vám nic jiného nezbude. (Upozornění na čas.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tady mám v pořadí pět faktických poznámek. Jako první pan poslanec Patrik Nacher, připraví se pan poslanec Stanjura a dále pan poslanec Valenta, Klaus, Sklenák. Prosím.

Poslanec Patrik Nacher: Dámy a pánové. Děkuji za slovo. Já jsem chtěl reagovat na slova pana ministra, jestli tedy může poslouchat. On tady mluvil, kritizoval něco, co tady nikdo zatím nenavrhla a zřejmě asi nenavrhne, to je sloučení rozpravy. Ale připomenu, že na volebním výboru jsme tu rozpravu sloučili čistě prakticky. Ono se pak hlasuje o každém tom návrhu zvlášť. Ale protože i vy jste v tom svém příspěvku mluvil o hospodaření a já jsem zpravidla toho hospodaření. A jak pak člověk má reagovat, když je něco o činnosti, něco o hospodaření. Ono to spolu samozřejmě souvisí. Takže my jsme tam sloučili tu rozpravu právě z těchto důvodů, ale samozřejmě o každé té zprávě se hlasuje zvlášť. Takže jenom tolík na vysvětlenu. To, co proběhlo na volebním výboru, a tady to zatím nikdo nenavrhla, to už je poslední vystupující, asi už to nenavrhne, tak jenom abychom se tady nestrašili k něčemu, k čemu tady vůbec nedochází, ale co mimochodem nějaké ratio tedy má.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní tedy předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura a připraví se pan poslanec Jiří Valenta. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já bych chtěl poukázat na kalendář. On je z ledna 2019, my debatuje zprávu za rok 2016. To je naše vysvědčení. Naše vysvědčení nás jako celku, že s tak dlouhým odstupem debatuje události roku 2016. To za prvé.

Za druhé bych chtěl připomenout, že máme volební výbor, který bychom někdy, až otevřeme zákon, mohli přejmenovat na mediální výbor, protože je to mnohem přesnější popis jeho funkce, kde jsme ty zprávy opakovaně debatovali, projednávali, včetně sloučené rozpravy. Chci říci, že výraznou většinou volební výbor, neboli mediální výbor, doporučuje schválit, myslím, že byli všichni pro a tři se zdrželi, nebo jeden se zdržel a dva byli proti. Přitom je třeba říci, že ti, kteří tu zprávu nepodpořili, a je to jejich plné právo, legitimní, vlastně v rozpravě nevystoupili s konkrétními výhradami, proč si myslí, že to je špatně. To je jen popis činnosti.

Pak bych chtěl reagovat na tu vyváženosť a na to sledování. Všimněme si, je to možná i logické, že všichni vystupující se soustřídí pouze na jednu část činnosti České televize a tou je zpravidajství nebo publicistika. Tak to přece nemí. Původní hraná tvorba, nakupovaná tvorba, sportovní přenosy – to jde prostě bokem, protože nás politiky logicky zajímá ten úsek, který se týká naší práce. Vím, že mnozí z nás by nejradiji měli rozhovory v ČT ve formě, když vládní poslanec interpeluje ministra

nebo premiéra. Pane premiére, pane ministře, mohl byste mi říci, jak to děláte, že je to tak skvělé? Premiér či ministr odpoví: Je to ještě lepší, než jsem čekal. Čím to je? Jsem prostě skvělý.

Bыло тутоуказано, что в 2016 году в дебатах партия TOP 09 была одобрена. Выиграли ли выборы? Как это произошло? Помогли им это или нет? Пожалуйста, каким образом?

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Další je pan poslanec Valenta s faktickou, dále pan poslanec Klaus, Sklenák a paní poslankyně Langšádlová, takže čtyři přihlášky v tuto chvíli. Pane poslanče, vaše dvě minuty. Prosím.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo, já skutečně naposled, ale skutečně naposled.

Co tady řekl pan kolega Stanjura, s tím se dá z 95 % souhlasit, i když o ten volební výsledek nejde. Tady jde o to zvýhodňování, o tu neobjektivitu. Pane bože, to snad každý chápe. Volební výsledek je vždycky souhra něčeho jiného kromě vysílání České televize a její propagace někoho.

Ale hlavně jsem chtěl reagovat na svého předčečníka pana poslance Jurečku, který tady velice perfektně a precizně popsal politický stav České republiky v roce 2018. Ale pane kolego Jurečko prostřednictvím pana předsedajícího, já jsem tady celou dobu hovořil o roce 2016, kdy komunistická strana měla 33 poslanců, měla hejtmany, byla v koalicích, byla drtivě silnější než vaše strana. Tak nevím, proč sem měcháte rok 2018.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: S další faktickou pan poslanec Klaus a připraví se pan poslanec Sklenák.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den. Já jsem nováček ve Sněmovně a skutečně mě velice zaujalo, že máme 31. ledna 2019 a projednáváme zprávu za rok 2016. Mně z toho vychází, že Česká televize je bez jakékoliv parlamentní kontroly, že to je stát ve státě. A někteří další nás tady vyzývají, ať tady k tomu nevystupujeme, protože jsme zlí, když jako něco říkáme.

Ted přejdu k meritu věci. Já si myslím, že to není žádná veřejnoprávní televize. Tohle slovo vymysleli, aby zatemnili veřejnost a takové ty hlupáčky, něco jim nakukali. To je prostě státní televize. My tady určujeme koncesionářské poplatky, které každý musí platit. Cílem televize potřebuje nějakou veřejnou kontrolu, a při všem hrůze není větší veřejná kontrola, nebo lepší, než jsou tady poslanci ze všech stran. Takže je zcela logické, že se o tom debatuje, někomu se to velice líbí, jak vysílají, někomu se to nelíbí a z toho vznikne nějaký výsledek. Ale neokříkujme se tady, když někdo vyjádří něco kritického, protože na to má svaté právo, protože to je naše úloha to nějakým způsobem tady zhodnotit. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní pan poslanec Sklenák. Já mezitím přečtu omluvu. Omlouvá se paní poslankyně Jana Mračková Vildumetzová od 12.40 do 13 hodin z pracovních důvodů.

Prosím, vaše dvě minuty. Připraví se paní poslankyně Langšádlová.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Tady zaznělo, že Česká televize je nebo by měla být pod parlamentní kontrolou. Ale to je velký omyl. Naopak, Česká televize musí být nezávislá a úkolem nás všech je tu nezávislost bránit. Naši předchůdci, kteří přijímali legislativu a zákon o České televizi, se snažili ji odpolitizovat. Proto například členy rady nenavrhují politici, ale spolky a další organizace. Kdyby oni věděli, jak si budeme pohrávat s myšlenkou, že když neschválíme dvě zprávy, tak padne rada, tak by ji nikdy do toho zákona nezakomponovali. Proto my tady už máme čtyři zprávy. Dnes samozřejmě hlasovat nebudeme. Já si myslím, že se tady nad tím sejdeme za pár měsíců a ty zprávy nebudou čtyři, ale bude jich šest. To je skutečně naše vizitka.

A já vás všechny vyzývám, nepohrávejme si tady s myšlenkou ovládnout Českou televizi. Jak to vypadá, když média ovládají politici, to všichni vidíme. Buďme rádi za to, jak Česká televize vypadá.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Další s faktickou, paní poslankyně Helena Langšádlová, a připraví se pan poslanec Španěl. Prosím.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo. Já bych chtěla naprosto vyvrátit to, že byla jakkoliv strana TOP 09 preferovaná. Analýza, o které se tady hovoří, o které už hovořil i prezident Zeman nebo kolega Valenta, je opravdu mimořádně nekvalitní a nekompetentní. Nakonec to potvrzuje i tento dokument, se kterým se můžete kdokoli seznámit, ke kterému se přihlásilo několik univerzit a několik sociologů a který o této analýze hovoří tak, že celková analýza obsahuje množství nedostatků natolik závažných, že její závěry nelze brát jako relevantní podklad pro posouzení vyváženosti vysílání. Krátce řečeno, je to nesmysl, šíření nesmysl, opakováně šíření nesmysl.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Další je pan poslanec Lubomír Španěl s faktickou a jako poslední faktickou tady mám přihlášeného pana poslance Mariana Jurečku. Tak prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Lubomír Španěl: Děkuji za slovo. Dámy a páновé, já si dovolím vystoupit ke kritice pana Stanjury prostřednictvím pana předsedajícího. Už si nepamatují, kdy a jak jsem hovořil na volebním výboru, určitě jsem hovořil, možná to bylo k radě, ale chci jenom připomenout, že ještě v době, kdy jsem vůbec netušil, že budu poslancem, jsme sesbírali obrovské množství podpisů, už si také nepamatují, kolik to bylo, pod peticí, se kterou jsem přes tehdejšího člena mediálního výboru

Jardu Holíka si vymohl slyšení u volebního výboru, předsedou byl tenkrát pan Komárek. Tehdejší slyšení vzbudilo docela velký zájem novinářů. Celkem obsáhle jsem tam prezentoval své názory a názory SPD. Takže já si myslím, že já už jsem k tomu vystoupil několikrát. Dodnes si vzpomínám na tehdejší odpověď Vítě Jandáka, který mi řekl, že jsem přišel plakat na nesprávný hrob. To bych nechtěl, aby to tak bylo. Dneska jsem ve volebním výboru a jsem rád, že tam diskutujeme naplno. Každopádně každý má názor, každý má právo na svůj názor. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní se zatím poslední faktickou pan poslanec Marian Jurečka. Jestli nebude další přihláška, tak se připraví pan poslanec Jiří Kobza do obecné rozpravy. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Já děkuji za reakci pana kolegy poslance Valenty, nicméně i tou optikou roku 2016 pana poslance Valentu zklamu, protože i když komunisté měli 33 poslanců, tak pořád měli jednoho senátora. My jsme v té době měli 14 poslanců a 16 senátorů, ale pořád jsme měli také jednoho hejtmana jako vy a měli jsme pořád největší počet komunálních politiků. Takže prosím, dívejte se na to optiku i roku 2018, i roku 2016. Nemůžete dělat z KDU-ČSL sílu, která je slabší, než jste vy. V mnoha ohledech jsme silnější, tak to prosím pěkně zkuste respektovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tedy do obecné rozpravy pan poslanec Jiří Kobza, zatím poslední přihlášený. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Dámy a páновé, kolegyně, kolegové, dobrý den. Po vyčerpávajících projevech a poznámkách, které jsme zde slyšeli, se budu snažit být věcný a stručný.

Rok 2016 pro Českou televizi můžu, alespoň podle reakcí občanů, které jsme v té době už začali sbírat, považovat za stežejní moment poklesu důvěry občanů v informace šířené Českou televizí. Můžeme to doložit, jakým způsobem například bylo informováno o emigraci, jakým způsobem bylo informováno o řešení uprchlické krize, jakým způsobem byla vysílána různá podprahová poselství na zde už zmiňovaném dětském kanálu ČT. Známe aféru o uprchlících z planety Ne na planetu Jo, které se snažila zabránit příšera s třemi bradami. Což samozřejmě nechápu, že ti redaktori tam ještě pracují.

Prostřednictvím pana předsedajícího bych navázal na příspěvek pana kolegy Rakušana, který se zmínil o protichůdnosti názorů. Já si myslím, že Poslanecká sněmovna je tím místem, kde mohou protichůdné názory zaznít, na rozdíl od České televize, která je naprosto jednoznačná. A my jsme to i viděli v roce 2016, když jsme šli do prvních voleb jako SPD, do krajských voleb, kdy o nás, a to už jsme v té době měli zhruba 6 tisíc členů, členů čekatelů a žadatelů o členství, nemluvě o sympatizantech, jsme měli velice, velice omezený přístup do médií a jakákoliv zmínka byla v procentech toho, co měly konkurenční strany.

Takže otázka je, kde budeme hledat objektivní a vyvážené zpravodajství, které by Česká televize měla poskytovat. Protože stále ještě si Českou televizi platí těch zhruba 5 milionů koncesionářů a Česká televize, která – zaznělo zde, že je to stát ve státě, já bych spíše řekl, že to je ministerstvo v ministerstvu, protože její rozpočet je zhruba polovina rozpočtu ministerstva kultury. Škoda, že pan ministr odešel.

Chtěl jsem také navázat na jeho vlastní hodnocení České televize, když ho hodnotil jako dobré, což znamená za tří, takže nic moc. Fakt je ten, že už se začíná rýsovat vývoj od toho roku 2016, to poselství z roku 2016. Pakliže Česká televize prezentuje nějaký svůj názor, nějaký pohled na vývoj událostí ve světě, tak to je varianta, kterou můžeme s vysokou pravděpodobností vyloučit, že je to určitě jinak. Koneckonců mohu přeskočit do roku 2018, jakým způsobem je informováno o genocidě v Jemenu, kterou páchá Saúdská Arábie, ale to je jen na příklad.

Takže dostáváme se do takového zajímavého newspeaku podle Orwella, že vlastně, a také to zde zaznělo, že i když Česká televize někoho chválí, tak mu to moc neprospěje. Já bych řekl, že pro vlastenecké a objektivní pravdu hlásající strany chvála od České televize by byla polibek smrti.

Já bych s tímto ukončil svůj projev, protože si myslím, že činnost České televize vyžaduje zásadní a hlubokou revizi z hlediska znovunavrácení objektivnosti, znovunavrácení důvěry občanů, protože zatím to, co předvádí Česká televize a zejména bulvární redakce, tuto důvěru jenom ztrácí. Takže bez nějaké důkladné revize tuto důvěru občanů nezíská. A já nevidím nejmenší snahu o sebereflexi, nevidím nejmenší snahu nějakým způsobem o tuto důvěru bojovat. Naopak vidím snahu vnucovat svůj názor, ať je jakkoliv tendenční, prostě válcovat to veřejné mínění bez ohledu na to, co občané vlastně vnímají a jakým způsobem konfrontují informace z ČT s informacemi, které získávají z jiných zdrojů, převážně ze sociálních sítí a z internetu.

Fakt je ten, že rok 2016 byl zlomový v tom smyslu, že tam došlo k tomu výraznému změnění vlastně kurzu České televize, a bohužel ty další roky v tom pokračovaly. Takže já pro tuto zprávu určitě hlasovat nebudu. Děkuji vám. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, děkuji. A nyní mám tady dvě faktické poznámky, takže pan poslanec Pavel Juříček. Prosím.

Poslanec Pavel Juříček: Dobrý den dámy a pánové. Já se na to dívám pragmaticicky. Jsem dalek toho, abych kritizoval Českou televizi, jestli je fér nebo nefér, ale zkuste se podívat jenom na faktická čísla. V roce 2012 251 milionů ztráty, 2013 261 milionů ztráty, 2014 544 milionů ztráty, 2015 277 milionů ztráty, 2016 137 a féravě 2017 12 milionů. To jsou vlastně provozní ztráty, které jsou kryty tak, aby Česká televize byla na nule na hospodářském výsledku, a tak jsou kryty z fondu televizních poplatků. A když se podíváme, což jedna věc ekonomicky vždycky je ziskovost nebo ztrátovost a druhá věc je, jaký je pohyb cash flow. Tak se podívejme na to, že od roku 2011 cash flow z 3,8 miliardy je 2,2. Takže kde je 1,6 miliardy korun? Na to se já ptám. A myslím si, že je fér se zeptat Rady České televize,

respektive managementu České televize o nápravná opatření a o to, co se stalo. A poprvadě řečeno, když se podíváte, že argumentace pana ředitele, že jsou to investice, tak když se podíváte reálně na odpisové sazby investic a skutečné investice, např. za rok 2017, tak jsou ve výši 54 % odpisu jako celku. Takže i tato argumentace z hlediska investic není pravdivá.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já přečtu omluvu a mám tady ještě jednu faktickou a je to pan poslanec Jan Hrnčíř, ten se tedy myslím připraví a od 13 hodin do konce jednacího dne se ze zdravotních důvodů omlouvá pan poslanec Jan Řehounek. Takže pan poslanec Hrnčíř, prosím na faktickou. Tak, vaše dvě minuty.

Poslanec Jan Hrnčíř: Vážený pane předsedající děkuji za slovo. Vážené dámy a pánové, sice projednáváme zprávu o činnosti České televize, ale já bych zareagoval na slova tady pana ministra, který říká, že hospodaření České televize je transparentní, a já si troufnu říci, že není transparentní. Protože nevíme, kam koncesionářské poplatky vůbec směrují. Navíc hospodaření České televize je sice vyrovnané, ale jen kvůli tomu, že se utráčí našetřené peníze, které byly určené na digitalizaci, předchozího vedení, a to si myslím, že je špatně. A je úplně jasné, jaký bude budoucí vývoj, pokud to bude pokračovat tímto způsobem. Bud' se zvedne televizní daň, které říkáme koncesionářské poplatky, nebo stát bude muset sanovat z výběru jiných daní Českou televizi, anebo bude muset přistoupit k privatizaci. A vzhledem k lukrativním pozemkům a dalším věcem, které Česká televize má, možná některým oligarchům o to jde. Děkuji. (Potlesk členů SPD.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Další s faktickou poznámkou pan poslanec Leo Luzar. Tak prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, tady v této debatě zaznělo již mnoho argumentů a mě by ale zajímal jeden argument, který možná byl přeslechnut. Jak je to vlastně s pozicí nezávislého kontrolního úřadu v rámci kontroly České televize? Některí říkají, on to nekontroluje, já říkám, v historii NKÚ kontroloval Českou televizi. Byl rok, kdy zkонтroloval koncesionářské poplatky plynoucí do České televize. Ptám se, kde je pravda? Kde skončila možnost té kontroly, popř. proč v kontrolním plánu tohoto nezávislého kontrolního orgánu Česká televize již dlouhé roky nefiguruje? Je to úmysl, popř. proč? Ta otázka zůstává někde v tom prostoru zavřená, ale dobré se používá, jelikož je NKÚ nekontroluje, tak, anebo naopak je to tak průzračné, že netřeba a mají vnitřní kontrolní mechanismy přes radu a další, kteří toto kontrolují. To je má otázka, která tady v tomto prostoru by měla být odpovězena a jasně vyjasněna. Má NKÚ kompetenci kontrolovat Českou televizi v rámci koncesionářských poplatků? Protože koncesionářské poplatky jsou pouze určitá část prostředků, s kterými hospodaří Česká televize jako subjekt. Ale dle

mého názoru a z historie NKÚ si myslím, že na tu největší část, tzn. koncesionářské poplatky, má NKÚ právo kontroly. Děkuji

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, ještě pan poslanec Foldyna chtěl na faktickou. Je 59, tak vám prostor dám... ne, tak na další faktickou mám pana poslance... i tak už je jedna hodina. Takže v tomto okamžiku já tedy přerušuji jednání a přeji dobrou chuť.

(Jednání přerušeno ve 13.00 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 14.29 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Vážené kolegyně, vážení kolegové, já si dovolím už začít, protože před sebou mám štos omluvenek. Omlouvá se nám poslanec Petřtík z dnešního jednání od 14.30 do 18 hodin z pracovních důvodů, poslanec Strýček od 15.45 hodin do konce jednacího dne, poslankyně Jarošová od 14.30 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů, poslanec Rozvoral od 15 hodin do konce pracovního dne z pracovních důvodů, poslankyně Válková mezi 14.30 a 18. hodinou z pracovních důvodů, poslanec Bláha od 14.30 hodin do konce jednání Sněmovny, poslankyně Valachová z dnešního jednání od 14.30 hodin do konce jednání z pracovních důvodů, poslanec Holomčík od 14.30 hodin do konce pracovního dne z pracovních důvodů, poslanec Pustějovský od 15.45 hodin do konce jednacího dne, poslankyně Balaštíková od 14.30 hodin do konce jednacího dne, poslanec Králiček mezi 14.30 a 15. hodinou z pracovních důvodů, poslankyně Ruthová mezi 14.30 a 15.30 z pracovních důvodů.

A nyní je čas zahájit další bod našeho programu, jímž jsou

230. Ústní interpelace

Dnes bylo za účasti ověřovatele vylosováno pořadí poslanců, v němž budou vystupovat a podávat ústní interpelace nejprve na předsedu vlády Andreje Babiše či na vládu České republiky jako celek, a to v čase od 14.30 do 16 hodin a na ostatní členy vlády pak od 16 hodin do 18 hodin. Seznamy poslanců podle vylosovaného pořadí vám byly rozdány do lavic.

Upozorňuji všechny poslance a interpelované členy vlády, že pokud budou vyčerpány interpelace na předsedu vlády Andreje Babiše, bude ihned zahájen blok interpelací na ostatní členy vlády.

Nyní dávám slovo poslankyni Veronice Vrecionové, která byla vylosována na prvním místě, aby přednesla ústní interpelaci na předsedu vlády České republiky Andreje Babiše. Připraví se poslanec Pavel Jelínek. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Veronika Vrecionová: Dobrý den. Pane předsedající, děkuji za slovo.

Vážený pane premiére, minulý týden jsme zde projednávali zákon, který řeší některé aspekty brexitu. Vy jste zde bohužel nebyl přítomen, nebyl zde ani ministr zahraničních věcí, všechny otázky směrovaly k ministru vnitra. Obracím se nyní proto na vás s interpelací, protože odchod Velké Británie považuji za jednu z nejdůležitějších zahraničněpolitických otázek současnosti, který bude mít dopady na občany České republiky.

Britský parlament minulý týden odmítl dohodu o brexitu a před několika dny se vyslovil, že chce upravit ustanovení týkající se takzvané irské pojistky. Chce dodatečné záruky. Z mého pohledu je to požadavek zcela oprávněný. Představitel Evropské unie se ale vyjádřili, že žádné další vyjednávání nebude. Já to považuji za chybou, protože na divokém brexitu neprodělá pouze Británie, ale celá Evropská unie včetně České republiky.

Proto se vás ptám jako premiéra, který neustále vykládá, se kterými státníky se přátelí, na koho má telefon, s kým si tyká, jestli jste vyzval Donalda Tuska nebo Jean-Clauda Junckera, aby zasedli k jednacímu stolu a s Velkou Británií znovu jednali. Jestli jste tuto pozici koordinoval i s ostatními členskými zeměmi Evropské unie, případně s V4. Neptám se kvůli Velké Británii, ale kvůli České republice, našim občanům a našim firmám. A vy jako premiér byste měl přednostně hájit zájmy občanů České republiky. Děkuji vám za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji za dodržení času. Slovo má předseda vlády Andrej Babiš. Než dorazí k mikrofonu, přečtu další omlovenky. Poslanec Juříček se omlouvá mezi 14.30 a 15.30 z důvodů zdravotních. Je u lékaře. Prosím.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Pane předsedající, kolegyně, kolegové, Česká republika se s ohledem na dosavadní vývoj ve Velké Británii připravuje na takzvaný tvrdý brexit, který by měl nastat dne 30. března 2019. Za tímto účelem byl vládou předložen návrh zákona, který upravuje vybrané otázky spojené s vystoupením Spojeného království z Evropské unie. Jak víte, my jsme jako vláda o tom jednali opakovaně. Výsledkem byl návrh tohoto zákona, který byl i předjednán se všemi parlamentními stranami a hnutími. Tento zákon byl v podobě sněmovního tisku číslo 368 schválen Poslaneckou sněmovnou minulý týden a nyní je třeba, aby jej schválil Senát a podepsal prezident republiky.

Nadále není jasné, jaký je plán Spojeného království. Britská premiérka tento týden představila takzvaný plán B, s nímž se ted' obrací na představitele Evropské unie. Česká republika podporuje celounijní přístup a nadále se domnívá, že nejlepším řešením je uzavření dohody tak, jak byla projednávána dva a půl roku.

Možných variant je samozřejmě ve hře několik. Česká vláda se snaží svým návrhem ochránit zájmy českých občanů, kteří ve Spojeném království pobývají, pracují a studují. Za tímto účelem jsme navrhli právní úpravu, která po brexitu občanů Spojeného království ke dni brexitu legálně pobývají na území České republiky (?) zachovává nadále stejné postavení, jako mají ostatní občané Evropské unie. Právní úprava je koncipována jako dočasná a předpokládá reciproční kroky na britské straně. Představitelé britské vlády garantovali, že vůči občanům Evropské

unie, to znamená i českým občanům, kteří ke dni brexitu v Británii již pobývají, zachová stejný přístup. Žádný z dosavadních kroků britské vlády nenasvědčuje, že by tomu tak být nemělo.

Vládou připravený návrh zákona upravuje zejména pobyt občana Spojeného království nebo rodinného příslušníka občana Spojeného království na území České republiky, přístup na trh práce a podmínky nároku na podporu v nezaměstnanosti, výplatu některých dávek státní sociální podpory a příspěvky na péči, uznávání odborné kvalifikace, poskytování zahraničního vysokoškolského vzdělávání zahraniční vysokou školou se sídlem ve Spojeném království, případně zřízenou nebo založenou podle práva Spojeného království, nakládání s léčivými přípravky vyrobenými nebo propuštěnými ve Spojeném království. Výčet zeela jistě není úplný, ale vláda se snaží minimalizovat aspoň některé negativní důsledky brexitu. Situaci vláda nadále bedlivě sleduje. Jsme připraveni reagovat na vývoj, který nastane. Já osobně jsem v kontaktu s naším velvyslancem i s velvyslancem v Bruselu.

To poslední z úterního večera, to znamená ze včera, je, že premiérka Mayová se hodlá vypravit do Bruselu, aby jednala o backstopu, takzvané irské pojistce, a jejím nahrazení alternativními řešeními. Včera v parlamentních interpelacích znova potvrdila, že mezi ně počítá časové omezení pojistky či možnost jednostranného britského vypovězení. Vše už tu bylo a bylo odmítnuto jak EU, tak Irskem. Hodně se diskutuje i v parlamentu o takzvaném technologickém řešení, to znamená jakési radary na zboží, které dnes zpochybnil ministr průmyslu Clark, že takové technologie zatím neexistují.

Reformuje se politický vyjednávací tým. V jeho čele má stanout D. Livingston, to je de facto zástupce premiérky Mayové. Já jsem s ním jednal, když jsem byl na návštěvě v Londýně. Součástí má být také generální prokurátor Cox, aby ohlídal právní stránku věci. Ministr zahraničních věcí Hunt dnes připustil možnost požádat o prodloužení vyjednávací lhůty podle článku 50 v případě, že bude dosažena dohoda, aby mohl parlament projednat a schválit příslušnou legislativu. Včera poprvé v celém procesu došlo také ke schůzce premiérky Mayové se šéfem opozice Corbynem, aby zohlednili zájmy pracujících.

Druhý schvalovaný pozměňovací návrh poslankyně Spelmann z úterního večera hovoří o posunutí jednání v případě, že koncem února nebude deal, v podstatě vyloučení no-dealu. (Upozornění na čas.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Omlouvám se, ale vašich pět minut uběhlo. Paní poslankyně má zájem o doplňující dotaz? Prosím.

Poslankyně Veronika Vrecionová: Pane premiére, nevím, jestli jste mě poslouchal. Můj dotaz zněl, s kým jednáte v Evropské unii a na koho tlačíte, aby jednal s Británií o tom, o čem rozhodl britský parlament, protože v případě, že Evropská unie s Británií nezasedne k jednomu stolu a nebude dále jednat, tak skutečně hrozí tvrdý brexit. To, o čem jste mluvil, co jsme projednávali minulý týden, upravuje postavení britských občanů u nás, ne našich občanů v Británii.

Tak se ptám, co děláte vy, co dělá česká vláda v zájmu českých občanů v případě tvrdého brexitu, zaprvé. A zadruhé, s kým jednáte, abychom předešli tvrdému brexitu.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pane premiére, prosím o odpověď na doplňující dotaz.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Paní poslankyně, já jsem vaši řeč velice dobře poslouchal a nechci jí ani komentovat. A je mi velice líto, že nejste schopna ani pochopit to, že Evropská unie se domluvila, že v rámci celého období vyjednávání dva a půl, nebo tři roky máme jednotné stanovisko. A vyjednává Michel Barnier. Můžete si to přečíst všude v novinách. A samozřejmě pokud to nastane, tak já jsem vyjednával s paní premiérkou. Byl jsem v Londýně, a nemí to na stole. Evropská unie stále neví, co chce Velká Británie. Takže nemí důvod, aby Česká republika jednala samostatně. My držíme dohody, jaké byly domluvené v rámci Evropské unie, a určitě, pokud by to nastalo, tak bude speciální Evropská rada, ale stále se ptáme, co Velká Británie chce, a stále to nevíme.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a s další interpelací vystoupí poslanec Pavel Jelínek ve včeli budoucnosti kybernetické bezpečnosti. Připraví se pan poslanec Richter. Prosím.

Poslanec Pavel Jelínek: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové. Vážený pane předsedo vlády, předseda slovenské vlády v médiích sdělil, že Slovensko nemá důkazy o riziku technologii Huawei. Dá se úspěšně předpokládat, že v naší zemi tomu bude podobně. Při konfrontaci s dalšími informacemi z médií o vyloučení firmy Huawei z veřejných zakázek, které přicházejí z různých rezortů, jsou téměř jisté právní kroky ze strany zmíněného technologického gigantu.

Má vláda k dispozici analýzu dopadů případných arbitráží za zmařené investice? Nejdá se jen o dopady finanční, které budou obrovské, ale i technologické, kdy se dobrovolně odstříháváme od špičky technologického vývoje, a to nejen v technologických 5G.

Jelikož je bezpečnost v kybernetickém prostoru absolutní prioritou, nelze na ni rezignovat. Nicméně jsme byli informováni médií v nedávné době, že nebezpečí ohrožující kybernetickou bezpečnost není omezeno na jednu firmu, ale ohrožení může přijít i od teoreticky absolutně bezpečných firem, jako je Apple.

Zvažovala vláda kromě informace ministra vnitra o záměru zřízení evropské certifikační instituce zřízení národní certifikační instituce, která by mohla využít možnosti otevřít technologie dodavatelů kritické informační infrastruktury a dodání zdrojových kódů firmwaru s cílem bezpečnostní certifikace jednotlivých prvků od všech dodavatelů takové technologie? Taková instituce, kterou by mohl být například Národní úřad pro kybernetickou a informační bezpečnost ve spolupráci s Národní agenturou pro komunikační a informační technologie, by měla přínos nejen v tom, že

by se zamezilo odstrížení naší země od špičkových technologií, ale v konečném důsledku by přinesla absolutní jistotu v kybernetické bezpečnosti v naší zemi.

Děkuji předem za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji a prosím pana premiéra o odpověď. Než dorazí k mikrofonu, přečtu omluvenky. Omlouvá se nám pan poslanec Kolářík od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů a pan poslanec Černohorský z důvodu pracovního jednání v rámci vyšetřovací komise od 14.30 také. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za slovo. No, já se obávám, že tady jde o nedorozumění a měli bychom si vlastně nejdřív ujasnit pojmy. NÚKIB je nezávislá instituce. Vláda nemá na NÚKIB žádný vliv. Takže 12. prosince 2018 ředitel NÚKIBu v rámci utajovaného režimu dodatečně seznámil – dodatečně seznámil – vládu s tím, že rozhodl o vydání varování. My jsme na vládě probírali konsekvence tohoto rozhodnutí, u něhož nám chyběla kompletní právní analýza a stanovení dalšího postupu pro subjekty, které se tímto varováním ze zákona musí řídit. Měl být stanoven metodický postup, jak mají například jednotlivá ministerstva jako zadavatelé postupovat dle zákona o veřejných zakázkách. Nic jsme nedostali.

Takže se jednalo o postup nezávislého úřadu a vůbec nerozumím tomu, proč jsme to vlastně řešili na vládě, když ten úřad to vydal bez vlády a až potom, když jsme požadovali jednotlivé rezorty, které nevěděly, jak mají postupovat, až 7. ledna de facto k tomu došlo. Takže pokud se měla vláda k tomu vůbec vyjádřit, tak větší smysl by asi dávalo, abychom s varováním byli seznámeni před jeho vydáním. Na to konto já jsem svopal 21. 12. 2018 Bezpečnostní radu státu, na niž se tato problematika řešila, a Bezpečnostní rada státu přijala prohlášení.

To prohlášení je následovné: Bezpečnostní rada státu se shodla na následujícím. Zdůrazňuje, že varování Národního úřadu pro kybernetickou a informační bezpečnost, dále jen NÚKIB, se týká pouze systému zařazeného do kritické informační infrastruktury nebo významných informačních systémů a v žádném případě se netýká běžných uživatelů a koncových zařízení. Při zadávání veřejných zakázek, které se týkají informačních systémů zařazených do kritické informační infrastruktury nebo významných informačních systémů, je v zájmu národní bezpečnosti vždy třeba dbát o zachování kybernetické bezpečnosti.

Dále BRS konstatovala, že NÚKIB, za prvé, není příslušný hodnotit mezinárodněpolitickou situaci ani právní a politické prostředí v jiných státech. Za další, je oprávněn vydat oprávnění dle § 12 zákona o kybernetické bezpečnosti v případě hrozby v oblasti kybernetické bezpečnosti, a to nezávisle na vládě. BRS doporučuje, aby v zadávacích řízeních, která se týkají informačních systémů zařazených do kritické informační infrastruktury nebo významných informačních systémů, nebyli znevýhodněni žádní účastníci bez závažných důvodů, které by souvisely s národní bezpečností. Za další, BRS bude usilovat o to, aby v oblasti kybernetické bezpečnosti probíhala užší spolupráce s našimi partnery v Evropské unii. K tomu jsem se i teď velice čerstvě vyjádřil, že se to stává evropským

problémem. A za páté zdůrazňuje, že Česká republika zůstává otevřena všech legitimním zahraničním investicím a bude pro ně i nadále garantovat příznivé prostředí.

7. ledna 2019 na jednání vlády po relativně dlouhé diskuzi vláda uložila správcům kritické informační infrastruktury a významných informačních systémů provést analýzu rizik se zohledněním varování NÚKIBu a dále NÚKIBu uložila neprodleně poskytnout správcům nezbytnou součinnost v rámci provádění analýzy rizik. Zde je nutné podotknout, že vláda nemohla NÚKIBu uložit povinnost podílet se na těchto analýzách, neboť povinnosti je možné ukládat jen zákonem.

Tedy to vaše volání po nějaké další instituci si myslím, že není potřeba, protože máme NÚKIB. Takže my bychom se do budoucna měli zamyslet nad postavením NÚKIBu, jeho pravomocemi, ale hlavně i odpovědností. Například se domnívám, že by NÚKIB jako specializovaná instituce mohl správcům infrastruktur provádět zmíněné analýzy rizik.

K otázce ohledně zřízení národní certifikační instituce mám informaci od vládního zmocněnce pro IT a digitalizaci, že se na dané otázce pracuje. Bude to podle evropského CyberSecurity akt, který by měl být přijat v květnu. Certifikace budou celoevropské. Certifikační orgán musí být nezávislý a zkusí ho dát dohromady univerzity a firmy. Tedž zrovna podává Masarykova univerzita na přípravu podprojekt na TA ČR. Zastřeší ho širší konsorcium, které koordinuje Centrum excelence C4E na Masarykově univerzitě, ale zapojeny budou i další školy. Projekt je na úplném začátku. (Předsedající upozorňuje na čas.) Musí se přijmout příslušné právní normy.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující dotaz. Tak prosím.

Poslanec Pavel Jelínek: Děkuji za odpověď. Samozřejmě NÚKIB tady je a je potřeba ho maximálně využít, s tím nelze než souhlasit. Nicméně v té první otázce jsem se ptal, zdali – protože nebude NÚKIB čelit dopadům svého rozhodnutí, ale bohužel mu bude čelit vláda. Protože opravdu nám průměrně jednou týdně dochází v médiích zpráva, že prostě byl Huawei z nějakého výběrového řízení vyřazen. Takže se bojím, že ty právní kroky nastanou, a proto ta otázka jedna byla, zdali je vláda na toto připravena. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan premiér bude odpovídat na doplňující dotaz. Prosím.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: To varování NÚKIBu se týká 160 subjektů, státních a soukromých. A oni všichni, na základě varování NÚKIBu musí provést bezpečnostní audit. A každý z nich se nějak k tomu postaví. O tom určitě nebude rozhodovat vláda. My jsme položili stejnou otázkou panu Navrátilovi, který samozřejmě na to nemá odpověď, takže je to teď na rezortech, a vyzvali jsme NÚKIB, aby spolupracoval, protože stejně jak slovenský premiér řekl, že slovenská

vláda nemá žádné důkazy, tak pan Navrátil také nepředložil žádné důkazy k jeho tvrzení. A žádná z rozhudek ani bezpečnostních služeb ho na vládě nepodpořila. Takže je to teď na těch institucích.

A já nevím, kdo tedy koho vyřadil, jsem zaznamenal jenom na Finanční správě nějaké rozhodnutí a je to na těch institucích, jak se k tomu postaví. Vláda určitě k tomu jim nebude nic říkat. Ale budeme samozřejmě sledovat, a pokud ta spolupráce nebude fungovat... je otázka, jestli NÚKIB začne také i aktivně komunikovat s těmi firmami. Já jsem byl obeznámen, že např. cyber centrum v Berlíně, které Huawei otvíralo za přítomnosti ředitelé německého NÚKIBu. Ten problém je teď ve vícero zemích EU. Já jsem se k tomu vyjádřil, že je to problém, který bychom si měli říct na Evropské radě, a v březnu na Radě také se k tomu zeptám kolegů, jestli chtějí vůbec k tomu se koordinovat nebo diskutovat. Ale z hlediska ČR bilaterálně určitě o to budeme usilovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za dodržení času a prosím pana poslance Richtera, který bude interpelovat ve věci realokace finančních prostředků z operačních programů. Prosím.

Poslanec Jan Richter: Děkuji, pane předsedající. Dobré odpoledne, dámy a pánové, kolegové, vážená vládo.

Vážený pane premiére, moje otázka zní: Jaká je aktuální realokace finančních prostředků z operačního programu Podnikání a inovace do tzv. uhelných regionů České republiky, která byla v loňském roce připravována a projednána?

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za krátkou otázku. Prosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Problematika přidělování fondů z EU k nám je samozřejmě předmětem i mé dlouhodobé kritiky, protože ty peníze, které nám na základě nějakých kritérií určuje Evropská komise, kde nám např. na toto období nadiktuje 22 % ze sociálního fondu a na příští období chtějí 20, a my potřebujeme hlavně peníze na investice a vedeme o tom debaty, jaké jsou ty kompetence a kdo v jaké pozici je, je samozřejmě problém, ale my jsme se to snažili řešit. Ministerstvo pro místní rozvoj vypracovalo podklad pro vyjednávání s Evropskou komisí. Ta vyjednávání probíhala během podzimu 2018 a po předběžném schválení ze strany Evropské komise byly návrhy revizí předloženy monitorovacím výborům dotčených operačních programů, kde byly schváleny. Aktuálně jsou všechny revize odeslány do Evropské komise ke schválení. Revize OP PIK odeslána 29. listopadu 2018, IROP 3. ledna 2019 a operační program Životní prostředí 22. ledna 2019.

Konkrétní podoba realokace je realokace prostředků z OP PIK 4.1 je zvětšit pokrytí vysokorychlostním přístupem k internetu ve výši 240 531 844 eur. Tento přesun se bude dotýkat závazků let 2019 a 2020. Z toho částka 201 277 337 eur bude

směřovat do IROPU. Kapitola 1.2 Zvýšení podílu udržitelných forem dopravy, dále 2.3 Rozvoj infrastruktury pro poskytování zdravotních služeb a péče o zdraví a 2.4 Zvýšení kvality a dostupnosti infrastruktury pro vzdělávání a celoživotní učení.

Částka 39 254 507 eur do operačního programu Životní prostředí. 2.2 snížit emise stacionárních zdrojů podílejících se na expozici obyvatelstva nadlimitním koncentracím znečišťujících látek. Přesun prostředků do OP Životní prostředí si vyžadá vytvoření nového specifického cíle, který bude financován z Evropského fondu pro regionální rozvoj.

Dále bude přesunuto v rámci OP PIK 77 414 360 eur z kapitoly 3.2 zvýšit energetickou účinnost podnikatelského sektoru, do kapitoly 2.3 zvýšit využitelnost infrastruktury pro podnikání, v rámci kterého bude vytvořen nový finanční nástroj. Přesun prostředků bude s ohledem na pravidla tematické koncentrace možný pouze za předpokladu, že dojde v rámci IROP (nesrozumitelné) k podřazení aktivit v oblasti programu 1.2 zvýšení podílu udržitelných forem dopravy dosud spadajících pod tematický cíl 7. Tedy nově pod TC 4, a to i retroaktivně. Tento krok již Evropská komise předběžně schválila.

S ohledem na časové hledisko byly tedy upřednostněny specifické cíle, kde je již v tuto chvíli zásobník kvalitních projektů, které prošly hodnocením a jsou připraveny k realizaci a obsahují také projekty z uhelných regionů. Současně byly navrženy oblasti, v rámci kterých je dobrý potenciál pro další čerpání. Zde bylo vyhlášení nové výzvy přímo zaměřené na podporu projektů v uhelných regionech.

Pro přesun prostředků byly s ohledem na výše uvedená kritéria vybrány následující podporované oblasti: oblasti udržitelné formy dopravy, infrastruktura pro poskytování zdravotních služeb a péče o zdraví, infrastruktura pro vzdělávání, ochrana ovzduší, snížení emisí a regenerace brownfield vnitřní realokace. Podpora ve výše vybraných oblastech je plně v souladu s několika pilíři národní strategie Re:start. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan poslanec, předpokládám, nemá zájem o doplňující dotaz. Takže jako další bude interpelovat pan poslanec Zahradník ve věci závěrů z kontrolní akce Národního kontrolního úřadu na Ministerstvu životního prostředí. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, dámy a páновé, já se na pana premiéra obracím s následující interpelací. Vážený pane premiére, 28. ledna 2019 zveřejnil Nejvyšší kontrolní úřad kontrolní závěr z kontrolní akce č. 18/004 peněžní prostředky určené na podporu zlepšování kvality ovzduší.

Podle tiskové zprávy NKÚ prověřil prostředky ve výši 10,6 mld. korun, které Ministerstvo životního prostředí vyčlenilo na zlepšení ovzduší v letech 2015 až 2018. NKÚ píše ve své zprávě v kapitole shrnutí a vyhodnocení, že na základě dat za roky 2015 až 2017 se ukazuje, že úroveň kvality ovzduší v České republice se nezlepšuje. Z tohoto závěru se dá vyvodit, že těch 10,6 mld. korun bylo vynaloženo neoprávněně.

Pane premiére, jaké závěry pro Ministerstvo životního prostředí a osobně pro ministra Brabce vyvodíte z této zprávy?

A ještě jedna otázka. Neměli bychom přece jenom ubrat v boji proti globální změně klimatu a více se věnovat péči o kvalitu ovzduší, ve kterém žijí naši občané?

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A prosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Ta zjištění, o kterých mluvil pan poslanec Zahradník, uvedená v nálezu NKÚ, použije Ministerstvo životního prostředí k dalšímu zlepšení nastavených opatření a zavádění nových.

Ministerstvo životního prostředí konstatuje, že NKÚ se dopouští několika dezinterpretací a mylných závěrů. Mimochodem, to zní ze všech ministerstev stále více. Zároveň Státní fond životního prostředí České republiky odmítá tvrzení NKÚ, že nesleduje a nevyhodnocuje přínosy podpořených projektů v národním programu životního prostředí ve vztahu ke kvalitě ovzduší. Naše ovzduší se jednoznačně zlepšuje.

Ministerstvo životního prostředí aktuálně v rámci probíhající aktualizace Národního programu snižování emisí připravuje dodatečná opatření pro zlepšení kvality ovzduší v České republice, která nahradí efekt těch, která se doposud nepodařilo realizovat. Stejně tak by se měly zachovat i další subjekty, které jsou odpovědné za plnění opatření ke zlepšení kvality ovzduší jak na národní, tak na regionální i lokální úrovni.

V tiskové zprávě NKÚ se neobjevuje zásadní informace, že Česká republika díky již realizovaným opatřením předčasně splnila čtyři z pěti ze svých mezinárodních závazků ve snižování emisí k roku 2020 a u pátého se blížíme ke splnění. Současně NKÚ nesprávným způsobem zachází s takzvanými nepřekročitelnými hodnotami emisí, které jsou stanoveny v Národním programu snižování emisí České republiky, NPSE, k roku 2020, a dospívá k mylnému závěru, že nebudou splněny.

NKÚ dále konstatuje, že se kvalita ovzduší v kontrolovaných letech nezlepšila. Tento závěr, vycházející z meziročního srovnání, je značně zavádějící. Kvalita ovzduší se v České republice postupně zlepšuje. Je však nezbytné dodat, že i přesto se v některých lokalitách imisní limity dosud nepodařilo dosáhnout. Meziroční výkyvy v kvalitě ovzduší ovlivňují významné rozptylové podmínky, které nelze ovlivnit a které jsou především v zimním období velmi nepříznivé, což způsobuje kumulaci znečišťujících látek a nárůst imisních koncentrací nad stanovenou mez. Stejně tak nelze jednoduše zamezit přenosu znečišťujících látek ze zahraničí, které se především v příhraničních oblastech podílejí na překračování imisních limitů.

Ministerstvo životního prostředí vynakládá značné finanční prostředky na snížení emisí z lokálního vytápění domácností, pružně reaguje na potřeby změn legislativy a pomáhá krajům, obcím i podnikatelským subjektům v jejich úsilí při snižování znečištění ovzduší.

NKÚ mimo jiné poukazuje na pomalou výstavbu páteřních komunikací a obchvatů měst a obcí. Rychlosť výstavby dopravní infrastruktury je v České republice

neuspokojivá. Proto Ministerstvo životního prostředí iniciovalo změnu zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, která by měla vést ke zrychlení výstavby. Další kroky včetně opatření, která povedou k přesunu části nákladní silniční dopravy na železnici, viz koncepce nákladní dopravy pro období 2017 až 2023 s výhledem do roku 2030, jsou v gesci Ministerstva dopravy.

Pokud jde o zavádění nízkoemisních zón, připravuje Ministerstvo životního prostředí na letošní rok změnu nařízení vlády, která povede k jejich zefektivnění. Dlouhodobě poskytujeme dotace na studie proveditelnosti, které jsou nezbytným prvním krokem k možnému zavedení, samotné zavedení je však na rozhodnutí obcí a měst.

NKÚ spekuluje o tom, že k výměně kotlů první a druhé třídy dojde patrně až po roce 2022, a uvádí, že prostředky, které MŽP dosud poskytlo na kotlíkové dotace, pokryly pouze 10 % kotlů určených k výměně. Ministerstvo životního prostředí v lednu vyhlásilo třetí výzvu kotlíkových dotací pro kraje, v rámci které dojde k výměně dalších minimálně 30 tisíc kotlů.

NKÚ při své úvaze nebírá v potaz skutečnost, že výměny kotlů probíhají průběžně i mimo kotlíkové dotace. Zákaz kotlů první a druhé třídy je zákonem stanoven již od roku 2012 a lidé tak měli dohromady deset let na výměnu starého kotle. Dotace jsou pouze podpůrným nástrojem, nikdy nepokryjí celorepublikovou potřebu v této oblasti.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Čas, pane premiére.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Dočtu jenom větu. A to ani v případě kotlíkových dotací, do nichž jde celkem přes 9 miliard korun.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující dotaz. Prosím.

Poslanec Jan Zahradník: Pane premiére, uvědomujete si, že mnoho starostů obcí bylo pro pouhé podezření z toho, že neoprávněně vynaložili částku tisíckrát menší, podrobno vyšetřování policíí a mnozí z nich za to byli souzeni?

A ještě jedna věc. Vy tady kritizujete NKÚ, používáte slova jako dezinterpretace, mylné závěry, nesprávný způsob zacházení s fakty a další, kterými se snažíte obhájit ministerstvo. Přítom zároveň vaše vláda navrhuje zákon, který svěřuje NKÚ obrovské pravomoci, nové pravomoci, při kontrole hospodaření obcí v jejich samostatné působnosti. Jak je to možné? Jak zároveň můžete navrhovat tento zákon, vaše vláda, a zároveň tady takhle v podstatě každým slovem kritizujete závěry Nejvyššího kontrolního úřadu?

A nezapomeňte také na ty starosti z první části mé otázky.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan premiér bude reagovat na doplňující otázku. Prosím.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Tak já na starosty nezapomínám. Ale my kritizujeme NKÚ, protože NKÚ má kontrolovat a nedělat politiku. A v posledním čase dělá moc politiky a vyjadřuje se k věcem, které mu vůbec nepřísluší. A to nemá nic společného v tom, že rozšíření působnosti NKÚ, aby kontroloval ČEZ a kraje, které nikdo nekontroluje, nebo samosprávu, no tak s tím samozřejmě jako souhlasíme, takže já tam nevidím žádný rozpor.

My v rámci vlády, stále víc a víc ministrů se dostává do kontroverzí s těmi závěry NKÚ, který často udělá zprávu na padesát stran a zároveň dělá tiskovou zprávu, kde vytrhne z kontextu některé věci, a potom samozřejmě jsou v mediálním prostoru věci, které neodpovídají skutečnosti.

Takže já bych ještě dokončil ty kotlíkové dotace. Takže na letošní tiskové konferenci ke kotlíkovým dotacím MŽP potvrдило, že zákaz platí a posouvat se nebude. Kontrolu plnění těchto povinností budou provádět obce s rozšířenou působností, které mají od roku 2017 možnost kontroly přímo na místě.

Pokud jde o spolupráci s Polskem, kterou NKÚ MŽP doporučuje, je třeba malé vysvětlení. Mezištátní jednání na nejrůznějších úrovních probíhá již řadu let. Znečištění přenášené z Polska má významný vliv na plnění imisních limitů na území České republiky. Naše spolupráce s Polskem se proto orientuje na vzájemnou výměnu informací a zkušeností s omezováním emisí. I přesto společná jednání přinášejí výsledky. Polsko od roku 2015 umožňuje obcím zakázat na svém území určitý druh paliv a kotlů, takzvaná antismogová vyhláška. Těmi nyní disponují všechna příhraniční vojvodství. Polské Ministerstvo energetiky dále v loňském roce –

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Čas, pane premiére, opět vypršel. Nyní bude interpelovat pan poslanec Bauer ve věci rodiny Michálkových v Norsku. Než dorazí, mám tady omlovenky. Omlouvá se nám paní poslankyně Richterová mezi 14.45 a půlnoci z důvodu jednání a pan poslanec Kubík mezi 15.15 a 18.00 z důvodu jednání.

Prosím, pane poslance.

Poslanec Jan Bauer: Vážený pane místopředsedo Poslanecké sněmovny, vážený pane premiére, jako člen výboru pro sociální politiku, ale také jako občan této země, dlouhodobě sleduji vývoj případu dětí Michálkových a bezzubou snahu české vlády a úřadů zasáhnout a domoci se po norské straně jakýchkoliv ústupků a dodržování mezinárodních úmluv. Navíc dávno už nejde jen o kauzu, ale o obecnější a zásadní spor o to, jak bude v budoucnu v Evropě chápána rodina.

Chtěl bych říci, že mě proto mile překvapil rázný postup sousedního Polska, které se nedávno odvážilo udělit azyl norské občance, která do Polska uprchla spolu s dítětem ze strachu před jeho odebráním. Nyní vyšlo prostřednictvím médií najevu, že v reakci na to Norsko zažádalo o stažení polského konzula, který se skutečně v souladu se svým posláním snaží pomáhat polským rodinám ve sporech

s kritizovaným úřadem Barnevernet a trvá na dodržování Vídeňské úmluvy o konzulárních stycích, kterou norští úředníci v praxi ignorují.

Proto můj dotaz je velmi jednoduchý. Zvážte, že jako předseda české vlády, která má vlastní zkušenosti s Barnevernetem a přístupem norských úřadů, vystoupíte na podporu Polska? A druhý dotaz. Budete se snažit navázat bližší spolupráci právě s Polskem a Slovenskem a dalšími státy, jejichž bilaterální vztahy s Norskiem byly ze stejného důvodu narušeny, to vše s cílem zvýšit politický tlak na Norsko?

Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za dotaz a prosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Takže ve věci kauzy Michalákových konstatuji, že s rodinou spolupracují jednotlivé státní orgány napříč různými resorty. Po zevrubné konzultaci s Ministerstvem zahraničních věcí, Ministerstvem spravedlnosti, kanceláří vládního zmocnence pro zastupování České republiky před Evropským soudem pro lidská práva a Úřadem pro mezinárodněprávní ochranu dětí mohu konstatovat, že zmíněné orgány jsou stejně jako doposud i nadále připraveny činit kroky motivované ochranou nejlepšího zájmu dětí, v souladu s mezinárodněprávními závazky, ke kterým se jak Norsko, tak Česká republika hlásí.

Za nejpodstatnější považuju fakt, že paní Michaláková podala v červenci 2017 stížnost Evropskému soudu pro lidská práva. To řízení stále probíhá, a tudíž živý soudní spor není možné vzhledem k citlivosti věcí ani vhodné komentovat. Já jsem se mimochodem i s paní senátorkou setkal a domníval jsem se, že se to dá řešit nějakou větší aktivitou, ale na základě právních stanovisek lidí, kteří to mají na starosti, jsem od toho upustil. Takže já si uvědomuji, že se jedná o mimořádně citlivou záležitost, a ujišťuji vás, že zodpovědné orgány, jakož i já osobně jí věnujeme maximální pozornost a činíme veškeré kroky, ke kterým jsme v dané situaci oprávněni a které jsou v dané situaci smysluplné. Rád bych vás na tomto místě také požádal o mediální zdrženlivost k případu. Dosavadní zkušenosti ukázaly, že medializace či intervence politického charakteru nevedou k pozitivním výsledkům a případu spíše škodí. Ale já určitě beru na vědomí vaše doporučení a budu se snažit oslovit polského premiéra i slovenského premiéra na základě vašich informací.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji, pan poslanec je spokojen s odpovědí, nebude klást doplňující dotaz.

Takže já prosím paní poslankyni Kovářovou, která bude interpelovat do věci Financování ČSBS. Prosím paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, vím, že od hlasování o státním rozpočtu uběhl nějaký ten týden, ale možnost zeptat se vás na tuto věc mám až nyní. Na ústní interpelaci ohledně finanční podpory Vodičkova českého

svazu bojovníků za svobodu jste odpověděl a dušoval se, že v žádném případě peníze ze státního rozpočtu pro tuto organizaci nepodpoříte. Jednalo se o mou ústní interpelaci a kolegy pana poslance Jandy ze dne 25. 10. 2018. Videozáznam dokládající vaše slova visí na mému facebookovém profilu.

Vážený pane premiére, jak potom koresponduje vaše odpověď na tuto ústní interpelaci s vaším hlasováním o pozemkovacích návrzích ke státnímu rozpočtu, které budě snižovaly, nebo odeberaly celou dotaci výše zmíněnému Českému svazu bojovníků za svobodu? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za krátký dotaz a prosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Dotace pro Český svaz bojovníků za svobodu byla do kapitoly Všeobecná pokladní správa zařazena na základě rozhodnutí Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky počátkem 90. let minulého století a je tam zařazována do současnosti stejně jako dotace pro Konfederaci politických vězňů, Masarykovo demokratické hnutí, Ústav T. G. Masaryka atd. Záměrem Poslanecké sněmovny bylo podpořit ze státního rozpočtu činnost tohoto spolku, zejména finančně pomoci bývalým vězňům komunistického režimu při seznamování budoucí generace s historickým odkazem národního boje za svobodu.

Rok 2019 je schválena dotace v kapitole Všeobecná pokladní správa pro Český svaz bojovníků za svobodu ve výši 6 300 000 korun. Návrh výše dotace je odvozen od žádosti Českého svazu bojovníků za svobodu na příslušný rok a na základě předloženého vyúčtování dotace za rok předchozí. V této souvislosti je nutno upozornit, že dotaci pro Český svaz bojovníků za svobodu schvaluje Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky v rámci schvalování návrhu státního rozpočtu na příslušný rok.

Od roku 2018 tvoří seznam dotací poskytovaný z kapitoly VPS s označením jejich příjemců a uvedením jejich výše přílohou číslo 9, zákon o státním rozpočtu. Ministerstvo financí o přidělení dotace nerohoduje ani nemůže ovlivnit její výši. Takže ten přehled já tady mám, je to stejná částka, de facto ta částka byla v minulosti ještě vyšší, jak se na to dívám, dokonce roku 2015, pokud to dobře vidím, byla navýšena pozemkovacím návrhem Poslanecké sněmovny, tak to by bylo zajímavé vědět, kdo ji navyšoval, a následně v roce 2016 byla snížena z 8 milionů na 6,3 milionu. V letech 2005-2009 byla ta částka 7,5 milionu, takže došlo ke snížení částky a samozřejmě v souladu s podmínkami uvedenými v rozhodnutí musí organizace provést vyúčtování dotace dle vyhlášky číslo 367/2015 Sb., o zásadách a lhůtách finančního vypořádání vztahů se státním rozpočtem, státními finančními aktivy a národním fondem. Vyúčtování dotace poskytnuté v roce 2018 je ČSBS povinen předložit do konce března 2019. Ministerstvo financí následně provede kontrolu vyúčtování, zejména zkонтroluje, zda bylo dodrženo účelové určení dotace a byly splněny veškeré podmínky uvedené v rozhodnutí o poskytnutí dotace. Pokud by došlo ke zjištění, že údaje, na jejichž základě byla dotace poskytnuta, byly neúplné

nebo nepravdivé, může být dle §15 zákona číslo 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, ve znění pozdějších předpisů, zahájeno řízení o odnětí dotace.

Dotace Českému svazu bojovníků za svobodu na rok 2019 může být uvolněna až v případě, že bude předloženo bezchybné vyúčtování dotace za rok 2018 a nebudou zjištěny žádné nesrovnnosti. Vzhledem k tomu, že Ministerstvo financí obdrželo konkrétní podnět ke kontrole, byl zařazen tento podnět do programu kontrolních akcí na první pololetí 2019. K výsledkům kontroly bude ministr financí též přihlížet při poskytnutí dotace na rok 2019.

Samozřejmě k tomu vašemu dotazu – já principiálně jako člověk šetřivý, když se mě někdo zeptá, jestli je potřeba snížit, tak říkám jasné.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji, paní poslankyně bude mít zájem o doplňující dotaz, předpokládám. Takže prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za odpověď pane premiére. Ten problém má dvě roviny. Jednak jste tady zmíňoval kontrolu účetnictví a to je samozřejmě v pořádku, ale pak je zde druhý aspekt. Hovořil jste o tom, jaký úkol má Český svaz bojovníků za svobodu, a to je, aby šířil historický odkaz bojovníků za svobodu, a v tom si myslím, že úplně tento svaz tuto roli neplní. A také je to vidět v té věci, že řada významných členů opouští řady svazu bojovníků za svobodu. Proto v této souvislosti, i když jste řekl, že jste šetřivý, tak to je hezké – takže na základě toho druhého aspektu, zda byste nezvážil do příštího roku ušetřit tedy nějakou korunu právě, co se týče svazu bojovníků za svobodu, a přesunout to třeba na nějaký jiný svaz (upozornění na čas), který se věnuje odkazu bojovníků za svobodu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a jako další bude interpelovat paní poslankyně Maříková ve věci postoje Ministerstva zahraničních věcí. Prosím.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane premiére, ukrajinský prezident Petro Porošenko podepsal zákon, který rozšiřuje řady válečných veteránů o někdejší příslušníky Ukrajinské povstalecké armády, ozbrojené složky Organizace ukrajinských nacionalistů, lidově zvaných banderovci. České Ministerstvo zahraničí reagovalo na novelizaci ukrajinského zákona slovy – cituju: Se složitými kapitolami dějin se každá země musí vypořádat sama. Není úkolem diplomacie hodnotit nebo zkoumat historii, to je záležitost historiků, nikoliv diplomatů.

Banderovské oddíly v únoru 1943 zahájily etnické čistky Volyně v severozápadní Ukrajině, při nichž zabíjely Poláky, volyňské Čechy i Židy. Během tzv. krvavé neděle v červenci 1943 napadly 530 polských vesnic, osad a statků a zavraždily kolem 17 tis. polských civilistů. Na jaře 1944 se přesunuly do východní Haliče. Celkový počet polských civilistů včetně žen, dětí a nemluvňat povražděných banderovci historici odhadují na 80 tis. až 130 tis.

Není reakce Ministerstva zahraničí pokrytecká, když nedokáže odsoudit zvěrstva páchaná banderovci, a nepoškozuje tím české národní zájmy? Jaký k tomu máte vy jako premiér postoj? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za dotaz a prosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: K vašemu dotazu chci jenom říct, že já samozřejmě podklad na odpověď na tu interpelaci mám, postoj Ministerstva zahraničních věcí. Ten postoj, který prezentoval pan ministr zahraničních věcí, nebyl projednáván na vládě. A já za sebe jako za osobu můžu říct, že mám na to stejný názor jako vy nebo pan prezident.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Paní poslankyně bude mít zájem o doplňující dotaz. Prosím.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane předsedající. A pokud máte na to stejný názor jako já nebo pan prezident, budete to s panem ministrem Petříčkem nějak řešit? Protože mně přijde, že je tady dvojí metr, proč byly vyhlášeny sankce proti Rusku, a Česká republika se k nim velice rychle připojila, proč není toto vnitřní záležitostí nebo vnitřní záležitostí připojení Krymu k Ruské federaci... Těch proč je prostě mnoho. A přijde mi to, že opravdu ze strany Ministerstva zahraničí je to měřeno dvojím metrem. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Prosím pana premiéra o odpověď na doplňující dotaz.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Samozřejmě tento problém se asi těžko dá porovnat, protože sankce proti Rusku byly rozhodnuty v rámci Evropské unie a Evropská unie postupuje jednotně. Tahle otázka samozřejmě nebyla diskutována a nediskutovalo se to ani na vládě, dokonce myslím ani včera na té schůzce ohledně zahraniční politiky. Ale já samozřejmě na příští vládě se zeptám pana ministra. Protože, znova opakuji, to je stanovisko Ministerstva zahraničních věcí. Nebylo to stanovisko, které by projednala vláda.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a prosím paní poslankyni Langšádlovou, která bude interpelovat ve věci důchodové reformy.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane premiére, ve zprávě o dlouhodobé udržitelnosti veřejných financí, kterou vydala Národní rozpočtová rada, je zmíněn jako největší problém českých veřejných financí

důchodový systém. Demografický vývoj jasně ukazuje, že populace stárne, zvyšuje se doba dožití, což je dobré, ale tudiž se zvyšují a budou zvyšovat výdaje na důchody a na zdravotnictví. Podle zprávy by za padesát let mohly výdaje na důchody stoupnout téměř na dvojnásobek z dnešních 7 % hrubého domácího produktu na 13 %.

Národní rozpočtová rada přinesla nový ukazatel, a to rezervu udržitelnosti. Ta definuje, o kolik procentních bodů je nutné vylepšit veřejné finance v daném roce, aby za padesát let zůstal státní dluh pod úrovni 55 % HDP. Tento rok by měla být rezerva udržitelnosti ve výši 2,68 % HDP, tedy zhruba 150 mld. Realita je však taková, že na příští resp. na letošní rok je schválen rozpočet se schodkem 40 mld. korun.

Pane premiére, situace ve veřejných financích v souvislosti s výše zmíněnou realitou vyššího podílu lidí, kteří budou odcházet do důchodu, a nižšího podílu lidí, kteří budou v aktivním věku, není dobrá. Chtěla jsem se vás zeptat, kdy bude provedena důchodová reforma, aby náš důchodový systém byl udržitelný i pro budoucí generace. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a prosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za slovo. No určitě, paní poslankyně, mě to trápí, naše zadlužení. K 31. 12. 2013 naše zadlužení vůči HDP bylo 41,1 % a od momentu, kdy jsem se stal ministrem financí, až do minulého roku jsme ho snížili na 30 %, takže jsme jedni z nejlepších v Evropě, jestliže se dostaneme do první trojky. No škoda, že to netrápilo vašeho bývalého předsedu, který nasekal dluhy za 670 mld., a my jsme je snížili od roku 2013 asi o 70 mld.

Takže my si to samozřejmě uvědomujeme. Ale ta zpráva Národní rozpočtové rady, která vlastně z nepochopitelných důvodů tady simuluje nějakou situaci, že za padesát let my nic neuděláme a v roce 2068 budeme mít dluh, nevím jaký, tak samozřejmě to je absolutní nesmysl. My jsme v souladu s programovým prohlášením vlády z června 2018. Na konci minulého roku byla ustavovena komise pro spravedlivé důchody, která bude diskutovat priority současné koalice, zejména návrhy předkládané Ministerstvem práce a sociálních věcí. Ale to je společné dílo, to není jenom záležitost MPSV. A očekáváme, že doporučí úpravy principu řešení či výběr variant u předkládaných návrhů. Bude moci předkládat rovněž vlastní návrhy.

Pokud jde o kolektivní orgán složený ze zástupců politických stran zastoupených v Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky i Senátu, zástupců odborových organizací, zástupců zaměstnavatelských organizací, zástupců senátorských klubů, zástupců ministerstev práce a sociálních věcí, financí a zdravotnictví, Úřadu vlády, České správy sociálního zabezpečení, České národní banky a Českého statistického úřadu, zástupců seniorských organizací a zájmových skupin a zástupců akademické sféry. Dne 30. ledna, tzn. včera, proběhla na MPSV tisková konference, kdy došlo k sestavení komise pro spravedlivé důchody. Předsedkyní komise je profesorka Danuše Nerudová z Mendelovy univerzity. Předtím jsme tady měli, nevím, 25 let tu jinou komisi, ze které nic nevypadlo – teda možná vypadlo, ale nikdo to nezrealizoval.

První jednání komise se uskuteční 22. února 2019. Zdůrazňuji, jak jsem zmínil výše, že zastoupení v komisi mají všechny poslanecké i senátorské kluby. Záměrem je, aby se stala silnou platformou pro budování konsenzuálních stanovisek, závěrů a konkrétních návrhů k zajištění budoucí finanční udržitelnosti a stability, což je základní stavební kámen dalšího rozvoje důchodového systému ve prospěch občanů.

Mezi téma, která budou v nejbližších měsících v rámci komise diskutována, patří, za prvé, nižší důchody žen, což je problematika, která již byla předběžně diskutována na podzim 2018 na úrovni koaliční rady. Přestože příčiny rozdílů mezi důchody mužů a žen leží sice primárně mimo důchodový systém, je potřebné otázku rozdílů v důchodech mužů a žen otevřít a zhodnotit, zda nejsou příliš výrazné. V současné době je nutné rozhodnout o variantě řešení. Legislativní plán vlády předpokládá, že návrh by měl být připraven v polovině roku 2019.

Problematika tzv. náročných profesí, které se věnuje neformální pracovní skupina složená ze zástupců MPSV, ministra financí a zdravotnictví. Komise se u tohoto tématu bude primárně věnovat třem klíčovým otázkám, bez nichž nelze podrobně rozpracovat konkrétní věcné řešení a následně jeho legislativní úpravu, a to jakým způsobem bude vymezen okruh osob, na které se bude nová legislativní úprava vztahovat.

Za další, zda bude účast ve schématu umožňujícím získání finančních prostředků na zajištění před dosažením důchodového věku pro zaměstnance určených profesí povinná, nebo dobrovolná, jak bude institucionálně zabezpečeno provádění nové zákonné úpravy.

Dále je nutné se začít zabývat hledáním finančních zdrojů pro důchodový systém, kterému v dlouhodobém horizontu může při očekávaných proměnách trhu práce a struktury příjmů státního rozpočtu hrozit finanční nerovnováha. Vzhledem k dlouhodobému charakteru důchodového zabezpečení je proto nutné tuto situaci začít řešit již nyní.

Průběžné výsledky činnosti komise budou přístupné široké veřejnosti např. na internetových stránkách MPSV. Věřím, že toto palčivé téma bude vyřešeno tak, aby došlo k maximálnímu konsenzu napříč politickým spektrem.

Takže my jsme už vlastně tu část koaliční dohody nebo programu splnili, protože jsme navýšili základ k důchodu z 9 na 10 % průměrné mzdy a valorizovali jsme důchody pro občany starší 85 let o 1 000 korun. A historicky jsme zvýšili na tento rok důchody v průměru o 900 korun (upozornění na čas) za jeden rok více než bývalé pravicové vlády za pět.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Chápu, že je to složité téma, ale čas uplynul. Prosím paní poslankyni o doplňující dotaz.

Poslankyně Helena Langšádlová: Pane premiére, myslím si, že není správné takto dehonestovat činnost Národní rozpočtové rady. Tam jsou experti. A musíme přiznat, že jsem velmi zklamaná z vaší odpovědi, protože víte, že jsme i my podpořili navýšení důchodů. Ale já jsem se neptala na navýšení důchodů stávajícím

důchodcům, ale co bude s těmi generacemi, které přijdou po nás. Já chápou třeba otázku nízkého důchodu žen. To je problém. Ale je to dílčí problém. To podstatné je, aby byl dlouhodobě udržitelný důchodový systém. A to, že se bude zvyšovat počet lidí, kteří budou v důchodu, a bude nižší počet lidí, kteří budou přispívat do našeho průběžného systému, to je zřejmé. A vy jste zrušili důchodovou reformu a za celou dobu s ničím jiným nepřišli. Ten důchodový systém je neudržitelný. Proto vás moc prosím, aby předmětem jednání nebyly jenom dílčí věci, o kterých je možné se bavit, ale opravdu dlouhodobě udržitelný systém důchodů, ne pro nás, pro vás, ale pro ty mladší generace.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Prosím o odpověď na doplňující dotaz.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: My jsme žádnou důchodovou reformu nezrušili, protože žádná nebyla. Znovu opakuji, měli jste jít na stáž do světa. Tam většinou to řeší tak, že vlastně spoří zaměstnavatel, zaměstnanec a stát. Ano? A samozřejmě my na tom pracujeme. Ale my jsme jasné řekli, že chceme napravovat staré křivdy nejdřív, to se taky ještě neudělalo, a zároveň pracujeme na tom příjmu. A taky samozřejmě máme rodinou politiku. Ano. Chceme motivovat, aby naše ženy měly více dětí, aby je měly dřív, ve dvaceti pěti, ne ve třiceti. Na to máme vlastně taky program investice, porodní domy, motivace, výstavba zázemí, služby, nejenom daňové pobídky, které jsme dělali několikrát. Takže samozřejmě je to kombinace opatření. Porodnost je jedna sedm jedna a potřebujeme dva jedna. Takže to je taky jako důležité. A my s tou reformou přijdeme.

Ale ten důchodový účet byl přebytkový. 15 miliard. Takže samozřejmě my jsme si vědomi, že je to potřeba řešit. Vy jste to nevyřešili za 30 let, tak my teď jsme tam, ještě není ani rok, ta koaliční vláda, a pracujeme na tom. Ale jsme přesvědčeni, že i to, že jsme pozvali do té komise všechny, takže si uvědomujeme, že je to problém nás všech, a jsme připraveni spolupracovat a určitě budeme rádi, když budete při tom a přijdete s nějakými inspirativními myšlenkami a návrhy.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní by měl interpelovat pan poslanec Juříček ve věci výzkumu a vývoje. Prosím.

Poslanec Pavel Juříček: Děkuju. Dámy a pánové, pane premiére, vaše, resp. naše vláda měla, nebo má v programovém prohlášení podporu výzkumu, vývoje a inovací. Osobně vám musím poděkovat za to, že jste radu pro výzkum, vývoj neuvěřitelně rozběhl a rozhýbal i díky Karlovi Havlíčkovi a že se podařilo i na základě dohody s Ministerstvem financí a s Karlem Havlíčkem načít, který jsem já načítal, pozměňovací návrh na daňové odpočty pro výzkum, vývoj především pro podnikatele. Ale nicméně víme, že zákon nedokáže vyřešit vše, že strom života je barevný, a víme, jakým způsobem v minulosti se finanční úřady nejednotně stavěly právě k odpočtům výzkumu, vývoje. Tak se vás chci zeptat, jakým způsobem to bude v budoucnu z hlediska toho nového daňového zákona a jakým způsobem případně

bude editováno tak, aby se chovaly jednotně, tak abychom mohli opravdu Českou republiku my podnikatelé nastartovat a mohli jsme do výzkumu, vývoje dávat do budoucna více a více peněz, a zároveň je budeme mít daňově uznatelné. Děkuju za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a prosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Věda, výzkum, inovace – já jsem se stal novým předsedou té rady. Mimochodem za rok jsme ušetřili asi 31 milionů a 50 úředníků, kteří to zpracovávají na Úřadě vlády. A je to priorita samozřejmě jako investice a i zřejmě z výdajů státního rozpočtu, které do této oblasti směřujeme. Pro rok 2019 jsme navýšili výdaje na výzkum, vývoj, inovace o 1,2 miliardy na celkem 36 miliard. Po dohodě na úrovni Rady vlády pro výzkum, vývoj a inovace, zástupců podnikatelů, Generálního finančního ředitelství a Ministerstva financí dochází ke změnám, které posilí právní jistotu podnikatelů při uplatňování odpočtu na výzkum a vývoj. Podnikatelé po tom volali již delší dobu. Samozřejmě měli problém prý při účtování, byli znejistěni a teď došlo k dohodě.

Změny budou provedeny pozměňovacím návrhem k daňovému balíčku pro rok 2019, který se nyní nachází v Senátu. Na technickém zpracování tohoto návrhu se podílelo i Ministerstvo financí. Jeho obsah odpovídá dohodě na Radě vlády pro výzkum a inovace. Podnikatelé již nebudou muset nezbytnou projektovou dokumentaci zpracovávat před realizací výzkumných aktivit, ale až v termínu pro podání daňového přiznání za zdaňovací období, za které hodlají odpočet uplatnit poprvé. Nově se také zavádí povinnost podnikatele zaslat jednoduché avízo finančnímu úřadu o tom, že hodlá v souvislosti s realizací projektu výzkumu a vývoje odečít od základu daně odpočet na podporu výzkumu a vývoje, čímž dojde k jednoznačnému ukotvení data, od něhož si podnikatel výdaje spojené s výzkumným projektem bude moci uplatňovat ve formě tohoto daňového odpočtu. Změna je prováděna novelizačními body 2 až 35 uvedeného senátního tisku 32, to znamená změny § 34a až 34e zákona o daních z příjmu. Změny by měly začít platit co nejdříve. Podle (nich?) společností, které zahájí projekt v rozmezí od 1. ledna 2019 do nabytí účinnosti novely, si budou moci vybrat, zda se při uplatňování odpočtu na výzkum a vývoj budou řídit novými, nebo starými pravidly. S ohledem na pravděpodobnou účinnost v průběhu roku 2019 lze předpokládat, že se tato volba v praxi bude týkat projektů zahájených v průběhu zdaňovacího období 2019 do data účinnosti novely. Ročně se celkově uplatněných odpočtů pohybuje na úrovni 10 až 12 miliard korun. Věřím tomu, že změny budou motivovat naše podnikatele k investování do dalších inovací.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující otázku? Prosím.

Poslanec Pavel Juříček: Já spíš jenom na doplnění, pane premiére, vy jste v tu dobu 22. prosince tady nebyl a občas se ukáže, že Sněmovna je občas osvícena a toho 22. prosince tady tento daňový balíček pro výzkum, vývoj prošel všemi 173 přítomnými poslanci, takže si myslím, že máte z hlediska výzkumu, vývoje jakousi pozitivní odezvu i z Poslanecké sněmovny. A já taky všem poslancům za to ještě děkuju. Díky.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan premiér, předpokládám, nebude potřebovat reagovat na tady toto. A nyní prosím pana poslance Skopečka, který bude interpelovat ve věci hlasování o daních v Evropské unii.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuju pěkně za slovo. Vážený pane premiére, kolegové, já bych se chtěl zeptat na pozici vlády v otázce ambice Evropské komise přejít v oblasti daňové politiky z principu jednomyslného hlasování na hlasování většinové. Evropská komise toto oznámila v den, kdy britský parlament hlasoval o brexitové dohodě. Nevím, jestli to bylo kouzlo nechtěného, nebo záměr, ale přišlo mi to ve skoro co nejméně vhodnou dobu.

Já bych velmi varoval před opuštěním principu jednomyslnosti rozhodování v oblasti daní, protože by vedl k daňové harmonizaci podle politiky nejsilnějších států v Evropské unii. Česká republika dneska vybírá na daních zhruba 35 % hrubého domácího produktu. Její složená daňová kvóta jsou samozřejmě evropské země včetně Británie, Portugalska, Španělska, které vybírají daní méně, mají nižší daňovou kvótou. Nicméně ty politicky silné země, jako je Francie nebo Německo, tam daňová kvóta je výrazně vyšší - ve Francii 45 percent, Německo kolem 38 percent a je tedy zřejmé, že daňová harmonizace by poté probíhala spíše směrem nahoru než dolů, což by znamenalo ohrožení konkurenčeschopnosti českých podniků a samozřejmě i ztrátu suverenity v oblasti daňové, což považuji za jeden ze základních atributů svrchovanosti jakéhokoli národního státu.

Chci se tedy zeptat na pozici této vlády k této věci, jestli jste přijali nebo přijmete nějaké formální rozhodnutí, tak aby se tato věc nestala případně předmětem nějakého obchodu v rámci jednání v Evropské unii. Já to považuji za věc klíčovou a chtěl bych slyšet jasné a rozhodné stanovisko současné vlády. Děkuji pěkně.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a prosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Já strašně lituji, že nejsem ministr financí, protože bych měl určitě velkou radost, abych na Ecofinu hlasitě protestoval proti návrhu pana komisaře Moscovici, s kterým jsem bojoval čtyři a půl roku – čtyři a půl roku za reverse charge. A jednoznačně my jsme proti. Proti. Dokonce bych to označil za ohrožení naší ekonomiky. Takže samozřejmě to jednomyslné hlasování zajišťuje všem zemím EU včetně České republiky možnost odmítnout ta navrhovaná opatření v oblasti daní, která nebyla v souladu s cíli jejich daňové politiky a která by mohla narušit její koncepci. Jednomyslnost při hlasování

zároveň omezuje povinnost přijetí takových opatření v daňové oblasti, která by v některých státech mohla způsobit například nutnost změny dosud zavedených principů ve výběru daní nebo jiné nestandardní zásahy, které by mohly ve svém důsledku vést k nestabilitě ekonomického prostředí daného státu. Takže samozřejmě zavedení většinového způsobu hlasování by vedlo ještě k posílení role Evropské komise a současně oslabení rozhodovací pravomoci jednotlivých členských států. A náš názor je úplně opačný. K největšímu oslabení by pravděpodobně došlo u menších států, tedy i u České republiky. Takže si uvědomujeme, že jednomyslnost při hlasování může omezit možnost zavedení nových pravidel a postupů v oblasti daní v zemích EU.

Nicméně na druhou stranu je však nezbytné respektovat specifickost daňové politiky každého členského státu a v neposlední řadě taky odlišnost jejich ekonomických podmínek. Takže já jsem si toho jako ministr financí užil dost. A pamatuji si v červnu 2014, když jsem zjistil, že na karuselových obchodech přichází Evropská unie o 170 miliard eur ročně, já jsem se ptal, co s tím dělá. Nikdo nic neříkal. A každé září pan Moscovici vyzývá všechny státy, abychom bojovali. A my bojujeme, ale když potom chceme konkrétně bojovat, tak nám do toho vždycky házel vidle. Takže my jsme zásadně proti a je dobré, že to tak bylo. Protože kdyby to tak nebylo – já si pamatuji, jaký obrovský nátlak na mě byl činěn, dokonce i úplně náhodou, v den zasedání ECOFINU, vyšly i titulky ve francouzské tisku, dokonce ve Financial Times, že vydírám celou Evropu. Já jsem nevydíral. Já jsem říkal – my máme tenhle projekt, my jsme přesvědčeni, že reverse charge je dobré. Taky jsme to dokázali, a proto já s vámi souhlasím a v žádném případě my, pokud já budu ve vládě, nikdy nebudeme souhlasit se změnou na většinové hlasování v rámci daní. Je to naše konkurenční výhoda. Je to dobré. A já vždycky říkám, že my to umíme lépe než Brusel vyhodnotit, jakým způsobem tady vybírat daně, které mimochodem taky snižujeme konstantně.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan poslanec bude mít zájem o doplňující dotaz, tak prosím. Než dorazí k mikrofonu – pan poslanec Richter se omlouvá do 16.00 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Prosím.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji za tu odpověď. Já jsem rád, že se i v některých věcech dokážeme shodnout. Jsem rád, že to tady zaznělo na mikrofon, protože třeba v otázce migračního paktu, kdy jsem tu navrhoval proti němu hlasovat, tak některí vaši poslanci tento můj návrh odmítli, aby následně, když jste s tím přišel vy, tak dramaticky souhlasili. Na druhou stranu jsem byl rozpačitý z toho, že jste přistoupili k fiskálnímu paktu, ačkoliv to v žádném případě nepotřebujeme a byl to jakýsi výraz servility k Evropské unii. Takže jsem velmi rád, že to tady zaznělo na mikrofon a shodli jsme se na tom. A pokud v tomhle budeme postupovat společně, tak si myslím, že to je dobré.

V tom materiálu, který Evropská komise k tomu vydala, jsou naprostě neuvěřitelné termíny, jako je například škodlivá daňová soutěž. Já naopak daňovou

konkurenci považuji za výhodu a za prostředek k tomu, že se ještě z Evropské unie nestal totální přerozdělovací automat. Děkuji pekně.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nevím, jestli pan premiér bude chtít reagovat. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Těžko je porovnávat samozřejmě rozhodnutí v rámci Evropské unie, nějaké pakty, které i tak na nás nemají žádný vliv, a my jsme jednoznačně vybojovali zrušení kvót a jasné říkáme že, k nám nepřijde ani jeden ilegální migrant. Takže to se nedá, my určitě v tomhle směru nebudeme nic měnit. Na to se můžete spolehnout.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A nyní bude interpelovat pan poslanec Munzar ve věci nezávislosti Nejvyššího kontrolního úřadu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Vážený pane premiére, proč zpochybňujete data i údaje Nejvyššího kontrolního úřadu a v souvislosti s tím jeho nezávislost? Udělal jste to veřejně již několikrát, vždy když se vám jeho údaje nehodily. Například v Otázkách Václava Moravce dne 6. ledna, když jste zpochybnil údaje kontrolního závěru ohledně otevírání a zprovoznování dálnic. Napsaled dnes při odpovědi na interpelaci mého kolegy Zahradníka. Zdůvodnil jste to tak, že to není nezávislé, protože prezidentem Nejvyššího kontrolního úřadu je bývalý poslanec za sociální demokracii a že NKÚ dělá politiku. To je stejně, jako bychom říkali my, že jste prosadili do kolegia bývalého poslance za ANO Romana Procházku, aby ohýbal údaje a dělal politiku ve prospěch ministrů za ANO. Já zdůrazňuji, že já si to nemyslím. Ale myslím si, že zpochybňování důvěryhodnosti Nejvyššího kontrolního úřadu z úst premiéra je velmi, ale velmi nebezpečné, protože vytváříte obraz instituce tím, jak o ní mluvíte.

Takže se vás zeptám, co platí z vašeho pohledu. Buď NKÚ není nezávislý a bývalí poslanci ohýbají jeho kontrolní závěry, nebo NKÚ je nezávislý, jen se vám jeho nezávislé údaje někdy nehodí. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím pana premiéra o odpověď. A než dorazí k mikrofonu, tak se nám omlouvá paní poslankyně Balcarová od 16.00 hodin z pracovních důvodů. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Samozřejmě NKÚ je jednoznačně nezávislý kontrolní orgán státu. Víme, kdo tam jmenuje zástupce – Sněmovna, jmenuje pan prezident. Takže jasné z definice vyplývá i z úpravy NKÚ v Ústavě České republiky, že jeho působení je v zákoně číslo 166, o Nejvyšším kontrolním úřadu, takže je to na exekutivě nezávislý a neovlivnitelný orgán státu. Takže nezávislost NKÚ je dána jeho

výslovním uvedením této skutečnosti v Ústavě nebo zákoně o NKÚ a zejména též fakticky úpravou způsobu jmenování a možnostmi odvolání prezidenta, viceprezidenta, členů NKÚ. To je jedna věc.

Druhá věc je, jak NKÚ vykonává svoji činnost, jaké závěry dělá, jak je medializuje. A já nejsem sám, kdo má s tím špatné zkušenosti, takových... Teď jsem to četl o MŽP. A těch kolegů je strašně moc v rámci vlády a je jich tolik, že dokonce budeme se o tom muset pobavit v rámci koalice, protože jedna věc je udělat – a já jsem to tady četl ohledně MŽP a těch ministerstev, která mají jiné názory na závěry NKÚ, a NKÚ má kontrolovat hlavně ekonomiku, čísla. NKÚ nemá spekulovat a vysílat nějaké politické soudy.

Když udělají 50 stran zprávu a z toho vlastně udělají tiskovou zprávu, kde vytrhnou z kontextu nějaké věci, jako například bylo v televizi ohledně dálnic a ohledně zprovoznění a ohledně zahájení, tak samozřejmě se nám to nelibí a my na vládě to diskutujeme. A budeme to určitě diskutovat dál. To nám nebrání v tom, abychom podporovali to, že NKÚ má kontrolovat další instituce, které nekontroluje, to určitě my podporujeme. Ale můžeme si dovolit nesouhlasit s jeho závěry. A kolikrát se i stalo, že například ty závěry nebyly projednány na úrovni ministrů.

Takže to jsou už potom detaily a technické záležitosti a já na tom nevidím nic špatného, že máme na to jiný názor. My si nemyslíme, že na NKÚ jsou tisíce odborníků na všechno. I na životní prostředí, když už jsme u toho, například.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan poslanec bude mít zájem? Bude mít zájem o doplňující dotaz, tak prosím.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane premiére, za odpověď. Já si z toho vybírám, že NKÚ je nezávislý, akorát se vám čím dál častěji nelibí jeho závěry. Vy jste tady řekl, že by NKÚ měl zejména kontrolovat čísla. Já si myslím, že tu první kontrolu musí ve státní správě provádět vždycky Ministerstvo financí. A NKÚ často hledá systémové chyby. My je v kontrolním výboru Sněmovny často probíráme a bez ohledu na politickou stranu, napříč politickými stranami se snažíme najít systémová řešení, která bychom tady promítli do zákonů, které se připravují. Takže bych varoval před tím, abyste zpochybňoval každé číslo, které se vám nehodí, protože pozice NKÚ je pro nás nezastupitelná. A vy skutečně tím, co říkáte, vytváříte obraz této instituce u lidí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan premiér bude mít zájem reagovat. Prosím o doplňující odpověď.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Nevím, jak jste na to přišel, že zpochybňují každé číslo. Nezpochybňuji. A není to o tom, co se nám líbí, nelibí. My máme na to fakta. A jsme přesvědčeni, že některé závěry NKÚ jsou nesprávné. A příště, když to budeme projednávat a budou tam takové výmysly, rád vás pozvu na vládu. Můžete to slyšet. NKÚ nemá patent na rozum. A já si myslím, že státní správa má podstatně více

odborníků v institucích na některé věci. Jde o to, že když NKÚ má jiný názor a my máme k tomu analýzy a odborníky, a není to o tom, jestli se nám to líbí, nelibí, ale zkrátka my to máme podložené fakty a nevidím důvod, proč bychom nemohli mít na to jiný názor. Takže asi tolik.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a nyní prosím pana poslance Janulíka, který bude interpelovat ve věci výpadků léků.

Poslanec Miloslav Janulík: Dobré odpoledne, děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane premiére, týká se to samozřejmě těch mediálně propíraných výpadků v poslední době. Moje otázka směřuje spíš, já to samozřejmě jako lékař z praxe vnímám tak, že je to spíš mediální záležitost než opravdu jakoby věcně faktická. Protože každý lékař, který se dostane do té situace, a občas se to stává a stávalo se to, že prostě některý lék zrovna není dostupný z těch či oněch důvodů. Vím, že v případě toho Digoxinu to bylo třeba z důvodu změny názvu a obalu atd., tak prostě to řešení lékař v ordinaci – od toho je lékař, aby ho našel.

Ale já se chci zeptat, jestli vláda má nějaký záměr nebo nějaký zámysl, jak to celé řešit, aby k takovýmto situacím docházelo co nejméně. Asi úplně absolutně se to eliminovat nedá z toho důvodu, že trh je prostě trh. Ale jestli máte nachystanou nějakou metodiku, která by to nějakým způsobem řešila. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím pana premiéra o odpověď. A máme tu omluvenku pana poslance Jiránka, který se omlouvá mezi 16. a 19. hodinou z důvodu jednání. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za dotaz. My si samozřejmě uvědomujeme vážnost situace, když občas dojde k výpadku dodávky léků. Je však třeba zdůraznit, že výpadek není chybou Ministerstva zdravotnictví, a proto je za to ani nelze vinit. Jak dokazuje velmi nedávný případ – a věřte mi, že mně píše větší počet důchodců, a hned jsem to řešil. Nedávný případ výpadku dodávky léků na srdeční potíže Digoxin, takže může nastat situace, kdy lék zmizí z trhu z výrobních důvodů. A jednoznačně to byla chyba Zentivy, to nebyla chyba... A já jsem okamžitě žádal ministra zdravotnictví, aby to řešil. O to víc, že firma říká, že má nového majitele a že chce tady aktivně působit. Takže nakonec se to vyřešilo ke spokojenosti všech.

Takže ono se to stává třeba tím, že dodavatel výrobci včas nedodá léčivou látku, jak tomu bylo v tomto případě. A je to věc, která se dá dopředu jen těžko ovlivnit. Přes toto všechno se Ministerstvo zdravotnictví a Státní ústav pro kontrolu léčiv k tomu nedávnému problému postavily čelem a dokázaly situaci zodpovědně vyřešit. Ministerstvo zdravotnictví a Státní ústav pro kontrolu léčiv dělají vždy maximum, aby zajistily dostupnost léků českým pacientům. Takže pokud výrobce nahlásí, ať už plánovaně, či neplánovaně, výpadek ve výrobě, Ministerstvo zdravotnictví i Státní ústav pro kontrolu léčiv činí veškeré kroky k zajištění náhradního léčivého přípravku,

a to např. dovozem cizojazyčné šarže, vypsáním specifického léčebného programu nebo zákazem reexportu daného léku. V těchto případech je však nutné, aby soukromé subjekty vyjádřily zájem spolupracovat.

Léky musí být dostupné všem pacientům, ať už bydlí ve velkém městě, nebo na venkově. Je to naše priorita. Ministr zdravotnictví Adam Vojtěch již připravil zásadní opatření, jak by se podobným výpadkům dalo v budoucnu předejít. Řešit by to měl tzv. emergentní systém zásobování léčivy. V případě, že lékárna nebude schopna pro pacienta lék získat v rámci standardní distribuční sítě, bude mít výrobce pod hrozbou vysokých sankcí povinnost dodat lék do dvou pracovních dnů do jakékoli lékárny v České republice. Samotný výrobce bude zároveň regulovat reexport svých léků, aby nedocházelo k situacím, že lék místo k českým pacientům bude vyvezen do zahraničí. V tomto směru jsme se inspirovali na Slovensku, kde již podobný systém velmi dobře funguje. Návrh je ze strany Ministerstva zdravotnictví připraven a prochází fází připomínkových řízení. Jednoznačně by měl zlepšit dostupnost léků v celé České republice.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já vám také děkuji. Pan poslanec Janulík nebude mít doplňující dotaz, takže prosím pana poslance Luzara, který bude nyní inter洛ovat.

Poslanec Leo Lizar: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dovolte mi, pane premiére, abych položil otázku týkající se postupu jednání mezi ArcelorMittal a Liberty House v rámci prodeje Mittal Steel Ostrava. Chtěl jsem se zeptat, jestli máte už nějaké nové informace, protože Liberty House nekomunikuje, na otázky odborů neodpovídá. Odboráři doposud také neznají podmínky, za kterých by měla privatizace proběhnout. A na stole jsou neustále otázky, které nebyly odpovězeny. To znamená klíčové body, energetika, emisní povolenky, prodlužování závislosti na skupině ArcelorMittal, investice, náklady na financování, společná kupní smlouva pro ostravskou a rumunskou hut, která je pro ostravskou nevýhodná, netransparentní struktura Liberty House. Tyto otázky jsou neustále opakovány a neustále na ně nebyla odpověď. Dokonce se říká, že Evropská komise – a vy jste slíbil, že jste jednal s paní komisařkou v této věci – zatím nepostupuje. Čili jak vypadá situace v této oblasti? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a prosím pana premiéra, aby se pokusil ve zbylém čase odpovědět.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: My jsme, pane poslance, už o tom mluvili. My samozřejmě, já osobně to sleduji, celý ten proces, dostávám dopisy od odborářů, komunikuju, psal jsem dopisy. Jednal jsem s paní komisařkou Vestagerovou a paní komisařkou navštíví Českou republiku 8. února, mám s ní schůzku v pátek odpoledne. A určitě to bude jedno z hlavních témat, která s ní chci projednat. Takže my skutečně

to sledujeme velice pečlivě, paní ministryně obchodu Nováková taky, já jsem jednal s tou komisí, byl tam její tým, 16. listopadu 2018 jsem o tom i s paní Vestagerovou i s paní Jourovou.

My jsme teď dostali různé návrhy od odborářů. Já jsem to postoupil na Ministerstvo průmyslu, abychom se k tomu postavili, jaké my máme vlastně postavení jako vláda nebo ministerstvo v této privatizaci. Takže podle informací, které mám, by měla Komise rozhodovat v příštích týdnech. Byl jsem ubezpečen, že skutečně k tomu přistoupí velice pečlivě, transparentně. Já jsem je konkrétně upozornil, co všechno nás zajímá, jak jste o tom tady mluvil.

Takže samozřejmě ArcelorMittal je strategická firma pro region, je tam zaměstnáno 7,5 tisíc lidí. My máme samozřejmě eminentní zájem na zachování výroby, pracovních míst a zajištění investic do ekologie, protože bohužel ta první privatizace se nepovedla. Pan majitel si vzal 42 mld., nějací investiční finančníci tam vydělali 8 mld. a my jsme to prodali nějak za pár šupek. Takže doufejme, že druhý pokus privatizace bude podstatně lepší než ten první.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující dotaz, tak prosím rychle.

Poslanec Leo Luzar: Pane premiére, děkuji za tu informaci, která se týká toho jednání, které nastane. Pokud by náhodou to jednání bylo v širším kruhu než ve dvou, pokud byli přízváni další, mohli být přizváni na to jednání i zástupci odborářů?

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím pana premiéra, jestli má zájem o reakci.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Já se samozřejmě zeptám, jaký je úzus a jaký je protokol. Za mě nemám s tím problém. Takže určitě položím ten dotaz kolegům, jestli to nenarušuje nějaké zvyklosti, ale za mě není problém. (Posl. Luzar: Děkuji.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dobré odpoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Jelikož je 16.01 hodin, ukončili jsme interpelace na premiéra ČR a budeme pokračovat interpelacemi na ministry. V tuto chvíli bych vyzval pana poslance Zdeňka Podala, aby přednesl interpelaci na ministra zemědělství Miroslava Tomana, a zahájil tak blok odpovědí členů vlády na interpelace poslanců. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Podal: Děkuji za slovo. Vážená vládo, dámy a pánové, moje interpelace směřuje k ministrově zemědělství k panu Tomanovi a jedná se o vydruření. Takže interpelace zní takto:

Vážený pane ministře, svou interpelací se na vás obracím v zájmu Královéhradeckého rybářského svazu, který mě žádá o pomoc v zoufalé situaci

zaviněné ochranou a vysazením vydry říční v povodí Labe, Orlice a dalších toků. Od doby vysazení kolem roku 2000 se vydry namnožily do stavu, který ohrožuje zejména v menších tocích našeho kraje populace ryb, vydrám chutná vše živé, především raci, obojživelníci, měkkýši, již téměř vydry vyhubily ondatry a likvidují i ropuchy a vajíčka ptáků. Škoda způsobená vydrou na území bývalého Východočeského kraje se dá již nyní vyčíslit částkou cca 30 mil. Kč a odhadované množství vydry říčních se blíží 900 kusů.

Již jednou jsem interpeloval 13. 2. 2018 vašeho předchůdce pod evidenčním číslem 32. Do dnešního dne se situace nezměnila. Pod dojmem hladce schváleného zákona o kormoránovi velkém vás žádám, zda není možné postupovat obdobně, aby bylo alespoň možné škody způsobené vydrou říční rybářskému svazu proplácet. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Jelikož pan ministr není přítomen, bude odpovězeno na interpelaci písemně. Dalším v pořadí je paní poslankyně Maříková Karla, která stahuje svou interpelaci.

Takže chtěl bych vyzvat pana poslance Dominika Feriho, aby přednesl svou interpelaci na pana ministra Dana Čeka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení přítomní členové vlády a vážený pane ministro, z veřejně dostupných zdrojů jsem se dozvěděl, že jste jednal se svým saským protějškem a jedním z bodů jednání bylo i možné dostavění chybějícího kusu trati mezi Moldavou a saskou obcí Holzau. Ta trať tam existovala, byla tak původně postavena, ale po druhé světové válce byly ty kolejové vytrhány. Jsem z toho regionu a vím, jaký pozitivní vliv má ta trať na turistický ruch. Ted' tam byla provedena velká investiční akce v podobě opravy sesunutého svahu a ohrožené trati. To znamená, jestli jste se svým saským protějškem hovořil o nějaké konkrétní možnosti, konkrétním plánu, vytvoření nějaké pracovní skupiny nebo něčeho takového u této konkrétní trati. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji a poprosím pana ministra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ček: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, jenom velmi stručně. Předně tenhle bod nebyl plánovaným bodem mého setkání s panem ministrem Duligem, saským ministrem dopravy. Byl to bod, o který mě požádala paní konzulka, která byla navštívěna právě skupinou, která se nazývá Moldavská dráha. Já jsem, protože ten bod nebyl na programu, předal veškeré podklady, které jsem dostal od této skupiny, panu ministru Duligovi a požádal jsem ho o stanovisko, jak se k té věci může stavět saská vláda, a on mně slíbil, že se nám k tomu vyjádří.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? Není.

Takže přistoupíme k další interpelaci a to je pan poslanec Petr Třešňák na paní ministryni Martu Novákovou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Třešňák: Pěkné odpoledne. Vážená paní ministryně, má interpelace týkající se Energetického regulačního úřadu bude velice krátká a vlastně spojím dvě téma do jedné interpelace. Úřad je bezesporu velmi významným úřadem státní správy s kompetencemi, které mají dopad na miliony českých domácností a vliv na desítky miliard korun v energetickém odvětví. V čele úřadu stojí pětičlenná rada Energetického regulačního úřadu, přičemž ji má řídit předseda rady.

Tedy to první téma, rád bych se vás zeptal na fungování rady Energetického regulačního úřadu. Členy této rady jmenuje a odvolává vláda ČR na dobu pěti let a v čele rady, jak jsem zmínil, stojí předseda, který její činnost řídí ve smyslu § 17b energetického zákona. V současné době je rada pouze čtyřčlenná a nemá předsedu a dle informací dostupných z médií bývalý předseda pan Košťál odstoupil kvůli vnitřním sporům v radě ERÚ, které její činnost paralyzují. To prosím, zda můžete potvrdit, případně vyvrátit.

A mířím tedy k té nejdůležitější otázce, jakým způsobem je naplňován § 17b energetického zákona, resp. kdo v současné době řídí radu, kdo řídí formální jednání rady a kdo ji vlastně svolává. Podle jednacího rádu to může být pouze předseda rady, který ovšem stále nebyl vládou jmenován. Nemohou být tedy na základě absence předsedy rady zpochybňena veškerá rozhodnutí přijatá dnem 1. 12. 2018? A dále, podle jakého klíče bude probíhat výběr pátého člena rady, potažmo předsedy rady?

A stihnu tedy tu druhou oblast, abych to neměl rozděleno do dvou interpelací. Rád bych se dotázel, jakým způsobem úřad chrání koncové zákazníky, resp. zda provádí úřad kontrolu přiměřenosti zisků, především v teplárenství, případně zda má úřad zpracovánu metodiku pro stanovení přiměřenosti zisku, a pokud ano, zda je možné ji poskytnout. Pokud nikoliv, kdy bude vyhotovena a dána veřejně k dispozici. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji a poprosím paní ministryni o odpověď. Prosím, máte slovo.

Ministryně průmyslu a obchodu ČR Marta Nováková: Děkuji. Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, vážený pane poslanče, vážené paní poslankyně a páni poslanci. Každý z nás si uvědomuje, že Energetický regulační úřad zásadním způsobem ovlivňuje mnoho oblastí a de facto zasahuje do fungování a prosperity a konkurenceschopnosti celého hospodářství a jeho rozhodnutí zejména v cenové oblasti mají vliv i na životní úroveň našich občanů. Týká se to samozřejmě hlavně cenové regulace v energetických odvětvích, ochrany spotřebitele v energetice a i v řešení sporů.

K vašim otázkám, abych tady dlouho nemluvila, bych ráda řekla toto: Ano, radu Energetického regulačního úřadu má řídit její předseda. Tak jak jste říkal, nejen

z médií, ale i fakticky ta pětičlenná rada, která fungovala od doby, kdy jsem já nastoupila do úřadu, měla mezi sebou řadu věcných a možná i jiných diskusí a sporů a velmi obtížně hledala konsenzuální řešení, ke kterému jsme ji několikrát vyzývali společně s panem premiérem. A navíc i tento paragraf, že radu má řídit předseda, byl vlastně jinými členy rady několikrát zpochybňován.

Dneska rada je skutečně od poloviny prosince bez předsedy, který rezignoval. Ihned bylo vypsáno nové výběrové řízení na doplnění pátého člena rady. Nicméně vzhledem k tomu, že to bylo skutečně před Vánoci, tak ten termín, abychom opravdu měli relevantní výběr vhodných kandidátů, termín přihlášení do výběrového řízení na pátého člena rady končí dnešním dnem. Podmínky jsou jednoznačně dány zákonem a jsou poměrně náročné a přísné, to znamená, primárně je tam samozřejmě zapotřebí, aby ten člověk vyhověl podmínkám, které jsou dány zákonem. Já dodnes – dnes je uzávěrka – ani nevím, kdo a kolik lidí je tam přihlášených. Nicméně máme nastavenou výběrovou komisi, která předloží na základě hodnocení těch uchazečů mně jako ministryně průmyslu a obchodu nejvhodnějšího kandidáta. Já to s nimi prodiskutuji a potom tohoto kandidáta předložím ke schválení vládě. Předpokládám, že do poloviny února bychom měli mít doplněného pátého člena rady.

V současné době jediné, co by rada dnes fakticky nemohla vykonávat, je vydat vyhlášky, protože ty podle legislativy podepisuje předseda. Nicméně takováto vyhláška tam byla jedna a současná čtyřčlenná rada se před Vánoci shodla na tom, že ji podepíší všichni členové, aby nemohla být zpochybňována. Ta je tedy podepsána. Jinak žádný akutní aktuální problém s nějakým rozhodnutím rady jako takové nehrozí. Předpokládejme, že v okamžiku, kdy doplníme pátého člena rady, budeme schopní také jmenovat předsedu rady a rada by měla být akceschopná. Předpokládám, že žádné zpochybňení rozhodnutí, protože rozhodnutí za tu dobu bylo učiněno pouze jedno, a to takové, že podepsali všichni, tak tedy nemůže být zpochybňeno.

Jak je chráněn občan, respektive jak probíhá prověřování činnosti rady? Cenové kontroly probíhají především u tepla a jsou zaměřeny primárně na náklady, přiměřenost zisku u tepla. Protože tam je to také oblast, ve které byly vedeny největší diskuse o rozhodování rady, tak zatím konány nejsou, protože rada stále pracuje na metodice přiměřenosti zisku.

Musím říci, že podle veškeré legislativy je rada Energetického regulačního úřadu naprostě nezávislý orgán, a jako takovému mu nemůžeme jakkoliv nařizovat, to znamená, my vyslovujeme svá přání, k jakému cíli by měla rada pracovat, a cíl je jednoznačně daný, a to je ochrana koncového spotřebitele. To je klíčová činnost regulačního orgánu, kterým rada Energetického regulačního úřadu je.

Jinak probíhají cenové kontroly například u podpory obnovitelných zdrojů (upozornění na čas) a ty provádí jak rada, tak Státní energetická inspekce.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? Ano. Prosím.

Poslanec Petr Třešnák: Spíše jenom poděkování paní ministryni za odpověď a prosba. V momentě, kdy ERÚ zpracuje metodiku přiměřenosti zisku, zda bude možné ji obdržet aspoň písemně. I když chápu, že je to pouze přání.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Paní ministryně?

Ministryně průmyslu a obchodu ČR Marta Nováková: Samozřejmě je to z naší strany přání. V této souvislosti bych ještě uvedla, že abychom do budoucna zamezili problematice nějakých diskusí nad rozhodováním rady, protože legislativně to není zcela jednoznačné, připravujeme v souvislosti s novelou energetického zákona úpravu činnosti rady. Z mé strany je to apel, aby Poslanecká sněmovna ve zrychleném řízení tuto novelu akceptovala. V novele je zároveň řešen infringement, který máme z Evropské komise, takže byly by to pouze tyto dvě drobné úpravy. Čekáme na závěrečné vyjádření Evropské komise. V nejbližších dnech by nejdřív vláda a potom Poslanecká sněmovna měla dostat tuto novelu. A samozřejmě budeme apelovat na to, aby byla co nejdříve ta metodika přiměřenosti zisku. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí je poslanec Leo Luzar s interpelací na paní ministryni Martu Novákovou. Prosím, pane poslance, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane místopředsedo, vážený pane premiére, vládo, paní ministryně. Dovolte mi, abych interpeloval ve věci již písemné interpelace, na kterou jste mi odpověděla, když jsem se rozhodl volit tuto kratší cestu. Požádal jsem vás v té interpelaci ve věci zvláštního příspěvku pro horníky dle zákona č. 98/1987 Sb. Ve vaší odpovědi, která byla vcelku pregnantní, se hovoří o tom, že by tu problematiku mohla lehceji než vaše ministerstvo řešit poslanecká iniciativa, to znamená pozměňovací návrh. Tímto bych vás požádal o možnou součinnost a připravím takovýto návrh, byť se v současné době jedná o 55 horníků ve VOKD bývalého. Aktuálně by teoreticky do toho mohlo spadnout 1 762 horníků, čili vnímám určitý problém a jsem rád, že touto cestou bychom mohli jít.

Druhá věc, která se týká rent horníků a souvisí i s tímto zákonem, ale i dalším, je problematika možného odebírání rent, které jsou přiznány pro určitou chorobu, a objeví-li se jiná choroba, tak o tu rentu ti horníci přijdou. Tato praxe vznikla možná špatnou aplikací pokynů, které vydalo vaše ministerstvo v rámci využití pojíšťoven, které kontrolují pokračující nemoc. Došlo to do toho paradoxního stavu, kdy horník, který v důsledku pracovního úrazu přišel o nohu, musí každého půl roku dokladovat, že tu nohu stále nemá, že mu nedorostla, ale chodí tam s hrůzou k tomu lékaři, aby mu náhodou nezjistili vysoký krevní tlak, který je také evidován jako důvod odebrání té renty jako takové. Dneska vysokým krevním tlakem trpí obrovské množství populace a to, co se momentálně děje při těch kontrolách a posudcích, je podle mého názoru nedůstojné těch pracujících, kteří utrpěli nějaký úraz (upozornění na čas), popřípadě rentu mají. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Paní ministryně? Prosím, máte slovo.

Ministryně průmyslu a obchodu ČR Marta Nováková: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážený pane poslanče, vážené paní poslankyně a páni poslanci, tak jak už tady pan poslanec Luzar zmínil, už jsme na písemnou interpelaci k této problematice odpovídali. Tady mohu slíbit za Ministerstvo průmyslu a obchodu, že v těch případech, ve kterých můžeme pomoci, spolupracovat budeme. Už jsem vydala pokyn našemu odboru hornictví, který už na úpravě pracuje a bude s vámi celou problematiku komunikovat. Podotýkám, že to, co se týká našeho ministerstva, se týká primárně případů do 1. ledna 1993, které vznikly. Právě proto je to relativně malý počet horníků. A pro to, abychom tu problematiku vyřešili komplexně, budeme komunikovat i s Ministerstvem práce a sociálních věcí, abychom vyřešili problematiku celkově a nikoliv pouze to, co se týká našeho ministerstva.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Vidím, že je zájem o doplňující otázku. Takže prosím.

Poslanec Leo Luzar: Dovolím si zde poděkovat za tu vstřícnost. Velice rád budu spolupracovat s tímto odborem, ale nechtěl jsem spolupracovat napřímo. Ctím nějakou subordinaci a budu velice rád, když ten pokyn, který dáte tomuto odboru, se bude vztahovat i k úpravám těch pokynů vašeho interního sdělení pro vámi řízené organizace, aby přistupovaly k horníkům, řekněme, trošku jinak, a rád se budu podílet na přípravě tohoto pokynu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Přistupme k další interpelaci a to je pan poslanec Radek Koten na pana ministra Dana Ťoka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radek Koten: Děkuji za slovo. Dobrý den, dámy a pánové, vážený pane předsedající. Vážený pane ministře, mám na vás dva dotazy. Prvním je dotaz na úsek D1 mezi Větrným Jeníkem a Humpolcem. Proč na tomto úseku stavební dozor a Ředitelství silnic a dálnic při kontrolních dnech ignorovaly nepřítomnost dělníků? A samozřejmě z toho vyplývající skluz prací zcela v rozporu s harmonogramem výstavby? Zajímá mě jmenovitě, kdo za tento šlendrián odpovídá. A muselo to opravdu dospat do kalamitního stavu v závěru roku 2018? Kdo toto pochybení zaplatí a omluví se řidičům, kteří téměř denně na tomto úseku nabírali zpozdění?

Druhý dotazem je celkem zvláštní prohlášení ohledně tendru na výběr elektronické dálniční známky v České republice. Proběhlo to, tuším, v Otázkách Václava Moravce. Na mýto pro nákladní automobily je už vysoutěžena firma, která ho bude pro stát vybírat. Nechápu tedy, proč na výběr takzvané elektronické známky pro osobní vozidla budeme dělat další tendr na jinou firmu, čekat další tři roky, vyhazovat téměř miliardu za tisk dálničních známků, když řešení je naprosto

jednoduché. Podle mého soudu stačí využít tuto firmu i na výběr elektronických známků i pro osobní automobily. Protože v okolních státech Evropy, jako například na Slovensku nebo v Maďarsku, to funguje. Tato softwarová úprava systému pro výběr mýta, která je již beztak vymyšlena pro jmenované státy, rozhodně nestojí miliardy. Tedy mě zajímá, jak je možné, že postupujete v tomto směru naprosto nehospodárně, nelogicky a drancujete státní rozpočet zbytečnými výdaji minimálně do roku 2021. Napadá mě pouze jedna odpověď. Tedy pokud se nejedná o zaplacení téhož dvakrát, rád si ji poslechnu od vás. Předpokládám, že v rozpoznávání státní poznávací značky nákladního nebo osobního vozidla technicky není rozdíl. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím pana ministra o odpověď. Než dojde k mikrofonu, přečtu omluvy. Omluva pana poslance Jaroslava Kytyrá dnes od 16.15 do konce jednacího dne z pracovních důvodů a pana poslance Mariána Jurečky dnes od 17.30 z pracovních důvodů. Prosím, pane ministrfe, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane Kotene prostřednictvím pane předsedajícího. Tak z té vaší úderné interpelace jsem si odnesl poznatek, že jsem pravděpodobně vůbec nevyjel na to jednání ohledně D1, kde jsem tady tři hodiny vysvětloval, co se tam stalo. Tak já vám to zkusím znova říct.

Samozřejmě Ředitelství silnic a dálnic a její pracovníci činili veškeré kroky k tomu, aby dosáhli všech závazků, které dnes už rozpadlé konsorciump, které ten úsek 12 dělalo, tak aby je ukončilo, aby je udělali i v náhradním termínu. Já vám mohu samozřejmě předat informace o tom, kteří pracovníci to dělali. Jestli tam vy poznáte pochybení, tak mi ho prosím sdělte a já požádám pana generálního ředitele, ať se jím řídí. Určitě budou rádi.

To, co tam proběhlo, je prostě věc, která se stát může. Pokud tam ti chybějící dělníci nebyli, byli na to upozorněni a byl jim dán příslib, tak samozřejmě je tam hledali příště. Ale když se podíváte do smlouvy, tak v té smlouvě jsou prostě ustanovení, pokud se první termín, který je penalizovatelný, nesplní, můžeme odstoupit od smlouvy. My jsme přesně toto udělali.

Co se týče toho druhého dotazu, tak já bych možná odkázal na zákon o veřejných zakázkách. Když jsme soutěžili, nebo dostali zadání od vlády, abychom soutěžili nový mýtný systém, tak v té soutěži nám vláda nezadala, že máme dělat dva systémy. To znamená jak systém pro osobní auta, tak systém pro nákladní auta. A tady je potřeba říct, že my máme dva rozdílné systémy. My máme výkonové zpoplatnění pro nákladní auta a časové zpoplatnění pro osobní auta. Ty systémy byly odjakživa plánovány jako separátní. Není to žádná megazakážka. A tady jde o to, že my můžeme takový systém soutěžit, až změníme zákon. Zákon číslo 13 bude 4. 2. na vládě právě s těmito změnami a přijde do Poslanecké sněmovny. Takže to se opravdu dohromady dělat nedalo.

Ano, přiznávám, že od stávajícího provozovatele mýtného systému přišlo několik nevyžádaných nabídek na to, že je to schopen tím systémem dělat. My víme, že to

schopen dělat je, ale pokud bychom mu to napřímo zadali, tak bychom porušili zákon o veřejných zakázkách.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? Vidím, že ano. Takže prosím.

Poslanec Radek Koten: Pane ministře, děkuji za poměrně dobrou odpověď. Mě by v podstatě jenom zajímalo, protože ty společnosti, jako například SkyToll na Slovensku, u nás to bude CzechToll – tak tam je ten systém vymyšlený a samozřejmě funguje pro obě ty platformy. Jednak pro to tonážní vytížení pro ty nákladní automobily, tak i pro ty osobní automobily. A je tam v podstatě přístup z toho jednoho webu, z kterého to ta společnost spravuje. Takže mě by to vycházelo jako opravdu nejjednodušší řešení. A pokud to naráží skutečné na změnu zákona, která bude v únoru, tak to velice vítám a těším se, že osobní automobily budou mít tedy tu elektronickou opravdu podstatně dříve a hlavně ušetříme téměř miliardu na prostředcích za tisk dálničních známek. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan ministr odpoví. Prosím.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Já jenom krátce. Nevím, z jakých tady vycházíte předpokladů o té úspoře miliardy. Byla tady taková trošku manipulační reportáž na Primě, kde dokazovali, kolik jsme prohýřili peněz na dálničních známkách. Předně to není pravda, to bylo trošku míchání hrušek s jablkami.

Já bych chtěl říct dvě věci. První věc je, že dálniční známky tiskne Státní tiskárna cenin, takže je to svým způsobem zakázka státu, takže to nejsou žádné vyhozené peníze. A druhá věc. Ten systém taky bude něco stát. To znamená, že to není tak, že systém bude zadarmo a známky by byly za peníze. Ano, faktem je, že návratnost toho systému bude zhruba dva roky. Takže se tím šetřit bude. Ale říkat, že jsme prohýřili jednu miliardu, to prostě není pravda.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další interpelace je interpelace pana poslance Václava Klause na pana ministra Roberta Plagu. Prosím máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Vážený pane ministře, já si vás dovoluji interpelovat s administrativní zátěží ředitelů škol. Dostal jsem mail, jako dostávám často. Je to z vašeho volebního obvodu jižní Morava, nebo z města, odkud pocházíte. A pan ředitel si stěžuje, že opět musí před pololetím vyplňovat nový výzkum zadaný ministerstvem "Mimořádné šetření ke stavu zajištění výuky učitelů v MŠ, ZŠ, SŠ a VOŠ."

Pan ředitel to tady specifikuje, že má třicet osm učitelů. Když se každému bude věnovat pět minut, tak je to 190 minut práce, čili jedna polovina jednoho pracovního dne. Jak asi víte, školní rok má zhruba 40 týdnů, dokonce už spíš 36 kvůli všem těm

prázdninám a podobně. Čili je to takováto věc jaksi ilustrativní, ale je to vážný problém celé vzdělávací soustavy a zejména dotýkající se ředitelů, že té byrokracie ze strany ministerstva, krajů a často i obcí, začíná být strašlivě mnoho.

Moje otázka je, co chystáte systémového, zákonného, vyhláškového či exekutivního, abyste těmto jevům zamezil, aby se ta zátěž z těch ředitelů škol sňala. Protože to jsou ti chudáci, kteří to tam musí fyzicky vyplnit, a pak už to tam jenom někde leží většinou na těch úřadech. Ale v elektronické formě, takže s tím pak většinou už nikdo nic nedělá, ale teoreticky už může dělat snadno.

Čili to je moje první otázka. Druhou interpelaci už asi nestihnu. Chtěl jsem ji načítat zároveň, ale moc jsem se rozpoval. Takže zase příště.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím pana ministra o odpověď. Prosím.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Vážený pane předsedající, vážený pane poslanče. Já odpovídám konkrétně na ten případ, který vám dorazil z Jižní Moravy. Je pravdou, že to šetření, které teď provádíme, je mimořádné šetření, vztahuje se k tomu, že potřebujeme řešit a potřebujeme znát konkrétní nedostatek pedagogů v té soustavě. Byl bych rád, kdybychom už byli v té době systémového řešení, kde máme rezortní informační systém a nepotřebujeme se na tyto informace doptávat.

To, co bylo nešťastné, a tady využiji této chvíle, abych se omluvil ředitelům škol, proč jsme stanovili původně termín do 31. ledna 2019. To znamená, trefili jsme se do té největší špičky administrativní zátěže každého ředitele. Ten termín jsme posunuli do konce února, což samozřejmě neznamená, že nezmizí ty hodiny nutné k vyplnění, ale opravdu ta data potřebujeme.

Co se týká systémových opatření. Zase, musím s vámi souhlasit, že nikoliv vinou statistiky, nebo jenom vinou statistiky Ministerstva školství, mládeže, tělovýchovy, ale extenzí správního řízení do školské soustavy a také administrativou, která je spojena s čerpáním finančních prostředků z operačních programů, a dalšími předpisy od zřizovatelů krajských úřadů nebo bezpečnostní předpisy, ta administrativa roste ve vztahu ke školám.

Co se týká toho, co mohu přímo ovlivnit já jako ministr školství, resp. rezort školství, tak já si hodně slibuji od rezortního informačního systému a od toho, že aspoň nebudu ta data muset být vykazována, pokud zjistíme, že jsou duplicitní, tak budou vykazována pouze jednou. To znamená, systémová změna, ke které, věřím, směřujeme, je tato. Odhalit, která data v tom systému jsou poskytována duplicitně, a pokud v tom systému jsou, tak je využít. Tou cestou k tomu skutečně není, že budeme kontrolovat papíry jednotlivé, jestli se protínají, ale je pouhá cesta k tomu jediná a to je elektronizace.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující otázku. Prosím.

Poslanec Václav Klaus: Ono tu buzeraci těch ředitelů spustila právě ta elektronizace. Do té doby, když se to dělalo ručně a byli ti úředníci na školském úřadě, tak toho nemohl ten stát tolik chtít, jako chce teď. Tomu, že se podaří dosáhnout stavu, že se to tam bude dávat jenom jednou a elektronické systémy to dokážou, tomu nevěřím. Ale já mám takovou ideu a chci to načíst jako návrh zákona, aby se taxativně vymezilo, co ty školy jsou povinny státu, kraji, obci atd. předávat, s tím, že všechno ostatní je přísně dobrovolné. To si myslím, že by výrazným způsobem jaksi to urazilo zeshora zákonem, bude to poměrně brizantní zákon, ne tolik jako Facebook, ale přesto se chci zeptat, pane ministře, jestli byste takovýto zákon podpořil ze svého rezortu.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Poprosím pana ministra o odpověď.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Asi se neshodneme na tom, jestli ta elektronizace, když se dobré provede, je správná. Ale v tom kroku jedna v té analýze, protože pokud chcete načítat tento zákon, tak musíte dopředu mít tu analýzu, co tedy jsou ty potřebné věci jak z pohledu zřizovatele, z pohledu kraje i z pohledu té školy nebo řízení školské soustavy. A pokud se shodneme na tom, co jsou ty údaje, které musí být vykazovány, tak pak se bavme o tom, jestli to půjde papírově, nebo elektronicky. Tam se možná v tuto chvíli neshodneme. Ale mě by zajímal vůbec ten výchozí seznam. Ale tak předpokládám, že když na tom pracujete, tak to máte promyšleno. Takže já jsem připraven se o tom bavit jako o nápadu.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí je paní poslankyně Pavla Golasowská na pana ministra Jana Kněžínska. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, zhruba před dvěma lety byl vysoutěžen tendr na elektronické náramky jako alternativa trestu za pobyt ve věznících, které máme přeplněné. A tady mám několik dotazů.

Chtěla bych se zeptat, kolik elektronických náramků máme k dispozici. Kolik jich je nyní používáno, zda všechny, při jakých trestech a zda se nějak snížila přeplňenosť věznic. Také by mě ještě zajímala cena za jednotlivý náramek. A jestli máte přehled, kolik náramků se nyní používá jako sankční nástroj pro neplatice výživného. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji a poprosím pana ministra.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Tak já děkuji za tu otázku, vážená paní poslankyně. Vážení přítomní, ten systém elektronicky monitorovací, to znamená, zjednodušeně řečeno, ty náramky, nebyl zamýšlen jako něco, co má vyprázdnit

věznice, ale jako jakýsi doplněk, který má v odůvodněných případech umožnit výkon trestu ve standardním domácím prostředí.

Pokud jde o čísla, tak za celou dobu od spuštění elektronického monitorovacího systému, to znamená zhruba od toho zaří, ke včerejšímu dni se náramky protočily na celkem 133 osobách. 122 z nich ho mělo v rámci výkonu trestu a u 11 nahrazoval výkon vazby. V současné době, protože samozřejmě ono ti lidé přicházejí, odcházejí do toho systému, v současné době je náramek nasazen na 94 osobách, což je číslo, které stále v rámci toho sledovaného období vykazuje mírný nárůst – 94 osob tedy. Z nich 83 vykonává trest a 11 ho má v rámci náhrady vazby. 30 osob už monitoring ukončilo, 8 osob ho má přerušený, typicky proto že nastoupily výkon trestu z důvodu odsouzení pro jiný trestný čin. A co mě zvlášť potěšuje, je, že pouze v jednom jediném případě bylo rozhodnuto o tom, že ten člověk půjde do vězení, protože porušil hrubým způsobem ten režim používání náramku. To znamená podle mého názoru, ten účel, byť ten počet osob samozřejmě se může jevit jako relativně malý, ale on postupně poroste, je naplňován.

Pokud jde o strukturu v trestné činnosti, tak zanedbání povinné výživy je hned na druhém místě. Třináct procent všech, kteří měli náramek, ho měli právě za zanedbání povinné výživy. Vyšší podíl dosáhlo pouze maření výkonu úředního rozhodnutí, což jsou typicky delikty v silničním provozu. Někdo měl zákaz činnosti a řídil motorové vozidlo. Jenom pro představu, na třetím místě je trestný čin krádeže, to je jedenáct procent, na čtvrtém místě opět silniční provoz, ohrožení pod vlivem návykové látky, to jsou opilí řidiči nejčastěji, sedm procent výtržnictví, šest procent ublížení na zdraví z nedbalosti, často právě v souvislosti s dopravními nehodami.

Pokud jde o náklady na pořízení toho systému, tak tady já bych tu cenu hrozně rád sdělil, protože ona vůbec není vysoká. Problém je v tom, že my jsme se v té smlouvě zavázali, resp. dodavatel považuje cenu samotného toho zařízení za obchodní tajemství. Nicméně já jsem schopen říct celková čísla, ze kterých se víceméně dá asi doložit, kde zhruba rámcově se může ta cena pořizovat. Cena úvodní dodávky byla 15 mil. 600 tis. korun. V jejím rámci jsme obdrželi kromě 280 náramků ještě dalších 410 koncových zařízení. To jsou zařízení, která ti lidé mají doma, jsou to ty komunikátory, jsou tam alkoholtestery. Zároveň tam bylo zahrnuto celé monitorovací centrum a vůbec vývoj softwaru jako takového. To znamená, nedá se automaticky vydělit ta částka 15 mil. 600 tis. tím počtem 280 náramků. Pak bychom se dostali na částku 55 tis. korun, ale samozřejmě ten jeden náramek vychází reálně mnohem levněji. Mimochodem za 55 tis. ho pořizovali Slováci. V České republice ty náklady, nemůžu říct konkrétní číslo, ale jsou násobně nižší.

Zároveň můžu říct, že v průběhu prvního pololetí příštího roku plánujeme dokoupit 500 monitorovacích sad. To jsou nejenom ty náramky, ale i ta ostatní zařízení. Výhodou té naší smlouvy je, že nakupujeme jenom to, co skutečně potřebujeme. To znamená... a platíme jenom za to, co skutečně odebereme. Nemůže tedy nastat situaci, se kterou se potýkali v některých jiných státech, že jim dneska náramky leží na skladech, už uplynula záruka a baterie už jsou na nich za životností, takže je vlastně nelze bez nějakého servisu použít. Takový problém my nemáme.

A pokud jde o uvolnění věznic... Stihnu to v těch zbývajících patnácti vteřinách? Je pravda, že od zavedení náramků klesl počet odsouzených o 238. Dnešní věznice jsou přeplňeny, naplněny na 102,46 %. Ale těch 238 osob já osobně nepřisuzuji zavedení náramků, ale poklesu kriminality. (Upozornění na čas.)

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? Ano.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji, pane ministře, za opravdu vyčerpávající odpověď. Jenom bych se ještě chtěla zeptat, vy jste se tady zmínil o té životnosti. Mě by zajímalo, jaká je životnost těch náramků, jak dluho se to může používat, protože to asi souvisí i s tou napájecí stanicí, tak jestli na to znáte odpověď. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Prosím, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Přiznám se, že z hlavy odpověď neznám. Ona asi bude také jiná na akumulátor samotný a na to zařízení, nicméně to zjistím a jsem schopen případně tuto informaci doplnit. Ale je tam záruční doba, ve které samozřejmě závady na náramcích budou odstraňovány na náklady dodavatele.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Paní poslankyně Marie Pěnčíková bude interpelovat pana ministra Adama Vojtěcha.

Poslankyně Marie Pěnčíková: Dobrý den, dámy a pánové. Vážený pane ministře. Vím, že problém, se kterým se na vás obracím, je záležitostí kraje, ale pro občany momentálně zejména z okresu Kroměříž je natolik zásadní, že volají po názoru ze strany ministra. Ze strany pana hejtmana Čunka totiž žádné odpovědi nedostávají a kompetenčně tato otázka spadá tedy pod vás.

Určitě jste se záležitostí kolem změn ve zdravotnictví a s plánovanou výstavbou nové krajské nemocnice ve Zlíně seznámen. V pondělí došlo k dalšímu zásadnímu kroku, což bylo odvolání ředitelky kroměřížské nemocnice dr. Mergenthalové. Tomu předcházelo zrušení lůžkové části očního oddělení. Všechny tyto kroky vyvolávají vlnu nevole. U nás protestují občané, protestují zaměstnanci, protestují vedení měst v okrese, protestují odbory, které už avizovaly stávkovou pohotovost. Tam už zbývá jenom, aby protestovaly snad i uklízečky. Pan hejtman navíc nepředložil k výstavbě žádnou finanční analýzu a na protesty žádným způsobem nereaguje a prostě vše tlaci silou koalice.

Já bych se vás ráda zeptala, jaký je váš osobní názor na tento přístup a co byste radil všem těm protestujícím, kteří si na to stěžují.

Druhá otázka. Údajně byly zastaveny veškeré investice do modernizace nemocnic, a to až do vybudování té nové, což ale může trvat několik let, jako že

určitě bude, i kdyby ten projekt byl schválen. Takže bych se chtěla zeptat, jestli schvaluujete toto pozastavení investic do stávajících nemocnic v kraji. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím pana ministra o odpověď. Než přijde k mikrofonu, tak bych omluvil pana poslance Vojtěcha Munzara od 16.45 do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Vážená paní poslankyně, no, je to poměrně složité pro mě takto odpovědět, protože – vy jste to vlastně zmínila na začátku – skutečně Ministerstvo zdravotnictví řeší zdravotnictví jako celek, celý systém zdravotních služeb v České republice, a pak tady máme samozřejmě jednotlivé kraje, které mají pod sebou nemocnice, jsou vlastníky nebo zřizovateli, a ti mají odpovědnost za jejich vedení a v konečném důsledku mají i politickou odpovědnost. Tak jako já mám politickou odpovědnost za své kroky, své vize, své činy, tak stejně pan hejtman Čunek má politickou odpovědnost jakožto hejtman Zlínského kraje. Pokud samozřejmě lidé ve Zlínském kraji s ním budou nespokojeni, tak asi to budou vyjadřovat v příštích volbách. Ale skutečně já nemám kompetenci přímo zasáhnout jakkoli do řízení krajských nemocnic. Je to věc samosprávy, tak jak je to i nastaveno v Ústavě. V tomto směru krajská samospráva je odpovědná za to, jak vede své zdravotnické zařízení.

Obecně samozřejmě mohu říci, že tu situaci sleduji, snažím se aspoň neformálně konzultovat s panem hejtmanem. On má určitou vizi, kterou prosazuje, zejména pokud jde o novou nemocnici ve Zlíně. Tam právě je ta otázka – já tedy nevím, jak přerušil nebo zastavil investice, ale pravdou je, že on má skutečně velmi reálnou představu o tom, že chce postavit novou moderní nemocnici místo té současné Baťovy nemocnice ve Zlíně. Principiálně to asi není úplně špatný nápad, ale je samozřejmě otázka financování. Já aktuálně za sebe nemohu říci, že bych jakkoli v tom mohl pomoci z rozpočtu Ministerstva zdravotnictví. Pak je tu otázka nějakého dalšího rozvoje.

Pokud jde o nemocnici v Kroměříži a odvolání paní ředitelky, mluvil jsem včera s paní Žitníkovou, předsedkyní odboru. Ona mě o tom informovala, ale opět, je to na nějakém konkrétním jednání v rámci té lokality, v rámci té nemocnice. Jestli odbory vyhlásí stávkovou pohotovost, je to jejich právo, ale já nemám jakoukoliv pravomoc zasáhnout do personálních otázek, kdo bude ředitelem kroměřížské nemocnice. Přiznám se, že paní ředitelku jsem viděl myslím jednou v životě. Maximálně jsem řešil otázku projektu nové magnetické rezonance, která tam byla schválena z evropských fondů, ale jak vedla nemocnici, to skutečně nedokážu jakkoli zodpovědně vyhodnotit.

V tomto směru bohužel nemohu říci víc než toto, nikoliv že bych se chtěl vymlouvat, ale zkrátka proto, že ty kompetence ve zdravotnictví jsou takto rozděleny. Ministerstvo zdravotnictví a já osobně řešíme kompetence na celostátní úrovni a pak jsou jednotlivé kraje, které mají svoji odpovědnost. My pouze kontrolujeme vlastně přenesenou působnost Ministerstva zdravotnictví, kdy v tomto kraji je plánována

kontrola na září 2019, jestli splňuje veškeré podmínky dané zdravotnickými právními předpisy. Takže my tam v září 2019 budeme provádět kontrolu, ale ta se nebude týkat toho, jestli někdo měl být odvolán nebo ne. Ta jde po dodržování platné legislativy, protože krajské úřady mají odpovědnost ze zákona o zdravotních službách apod.

V tomto směru pouze toto za mě. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Vidím, že je zájem o doplňující otázku. Prosím.

Poslankyně Marie Pěnčíková: Já přece jenom – přesně jsem to říkala, že chápou, že to úplně nespadá do vašich pravomocí. Já samozřejmě po vás nechci žádné konkrétní kroky, proto jsem se ptala jenom na váš názor. Co se týče paní ředitelky, tak je asi jasné, že tu nemocnici vedla dobře, a alibistické argumenty ve stylu, že je manažersky vyčerpaná, mi přijdou opravdu směšné.

Stávková pohotovost. Vy sám jste teď řekl na mikrofon, že je to samozřejmě právo odborářů přistoupit ke stávce. Reakce pana hejtmana byla, že je to nezákoně, což jím veřejně řekl i přes média. To jsou prostě kroky pana hejtmana, které vyvolávají tu nevoli, a to až tak velkou, že se obáváme, nebo i ta odborná veřejnost se obává, že on do konce volebního období zvládne ty krajské nemocnice zlikvidovat. A já se vás jenom ptám, jestli jako ministr zdravotnictví souhlasíte v podstatě s likvidací zdravotnictví ve Zlínském kraji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím pana ministra.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Asi by to znělo velmi zvláštně, pokud bych řekl, že souhlasím s likvidací zdravotnictví ve Zlínském kraji nebo s likvidací nemocnice ve Zlínském kraji. To rozhodně ne. Já tedy stále, možná naivně, předpokládám, že to není cíl ani pana hejtmana. Nevím, z jakého důvodu by to dělal, proč by chtěl zlikvidovat nemocnice ve Zlínském kraji. Pan hejtman Čunek má určitou vizi, kterou se snaží prosadit. Samozřejmě jsou na ni asi různé názory a já ji tady také nechci jakkoliv obhajovat, ale na druhou stranu ani zásadně kritizovat, protože neznám ani ten konkrétní detail. Nemyslím si, že to je o likvidaci nemocnic.

Na druhou stranu by asi bylo dobré všechny ty kroky mnohem více komunikovat, protože vždycky je to také o komunikaci, o vysvětlení, proč ten konkrétní krok byl učiněn, takže to je velmi důležité, komunikovat s těmi, kterých se to dotýká, se zdravotníky, s lékaři, se sestrami, s odbory.

Pokud jde o tu stávku, ona jedna věc je stávková pohotovost, druhá věc je skutečně samotná stávka a tam je pravdou to, že pokud jde o akutní péči, tak tam skutečně stávka možná není. Není možné stávkovat na JIP, na ARO, zkrátka v těchto odděleních, kde je poskytována akutní péče. Tam podle našeho názoru také není

možné stávkovat. Jiná věc je samozřejmě stávková pohotovost a případně stávka v nějakých provozech, kde to možné je. Já určitě k tomu nechci jakkoliv vyzývat.

Já věřím tomu, že se najde nějaký konsenzus, že ta situace se uklidní. Jsem připraven i za sebe případně nějakým způsobem komunikovat se zástupci odborů, s panem hejtmanem, mediovat tu věc, ale v konečném důsledku skutečně je to tak, jak jsem řekl, prostě přímou pravomoc zasáhnout nemám. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dalším v pořadí je pan poslanec Ivan Adamec na pana ministra Dana Čeka. Prosím pane poslanče.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, vážený pane předsedající, vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, dobrý podvečer. Tak já jsem zástupce Královéhradeckého kraje, dlouholetý propagátor výstavby dálnice D11, a teď jsem se dozvěděl, že někdy v úterý konsorcium firem Eurovia, Metrostav a Swietelski podmínečně vypovědělo smlouvou na dostavbu úseku Hradec – Smiřice. Včera jsem si přečetl v médiích, že jste se dohodli, že se dohodnete do 15. 2., a možná proto, že my už jsme trošku nervózní z hlediska lhůty.

Já se zabývám tou dálnicí více jak dvacet let, tak bych od vás chtěl slyšet, pokud je to možné, dvě odpovědi na dvě mé otázky. De facto ta dálnice, ten úsek se slavnostně poklepával 2. 10. – věřím tomu, že to nebylo jenom proto, že v tom týdnu byly komunální volby – za přítomnosti pana premiéra, pana ministra, pana hejtmana a dalších. Teď máme konec ledna, začátek února, prakticky čtyři měsíce od poklepu a najednou se dovidáme tuto zprávu, a jak jsem získal pocit, že nejde jen o předání staveniště, ale že jde hlavně o peníze. A když jsem se díval na ty vysoutěžené sumy, tak oni to vysoutěžili za 2,6 miliardy. Informace, kterou mám, že chtějí 200 milionů navíc a přitom ta další firma, ten druhý v pořadí, Strabag, za 2,9.

Nemyslím si, že přístup těch společností je úplně v pořádku, a moc by mě tedy zajímaly dvě věci. Jedna věc alespoň rámcově, nechci konkrétně, abychom něco nepokazili před tím 15. 2.: Jak bude vypadat dohoda o tom narovnání? A pak by mě zajímalo, co dělalo Ředitelství silnic a dálnic ty čtyři měsíce od toho slavnostního poklepu. Já si myslím, že to je docela dlouhá doba, a pokud tam byly nějaké pokusy, jak tu stavbu rozjet, tak to pochopím. Pokud ne, tak bych to asi pochopit nechtěl. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Já poprosím pana ministra. Prosím máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ček: Tak jen velmi stručně. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane poslanče Adamče, samozřejmě jednalo se od prvního dne, že se jde na tuto stavbu. Dokonce měla a má své stavební dozory, které byly na místě. Myslím si, že z toho, co mohu říci, především jde o to, že staveniště bylo předáno s měsíčním zpožděním. My máme povinnost od vyhlášení vítěze předat staveniště do roka. Základní kámen byl

poklepán okamžitě poté, co vstoupilo v platnost stavební povolení. To stavební povolení bylo holt zdržováno ekology. Takže ten měsíc tam byla nějaká prodleva. Principiálně my s ŘSD s dodavatelem nemohlo dohodnout na tom, jak tu kompenzaci za ten měsíc spočítat. My jsme se dohodli, jakým způsobem to uděláme. Toho 15. 2. by mělo být všechno na stole a bude nějaká dohoda.

Já jen velmi stručně řeknu, že když si v dnešních cenách představíte, kolik by přesoutěžení té stavby stálo a o čem se bavíme, tak je to pořád nejjednodušší metoda. My jsme zároveň vznesli požadavek, aby došlo i ke zkrácení termínu, takže já doufám, že přinesu dobrou zprávu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji a je zájem o doplňující otázku, takže prosím pane poslanče.

Poslanec Ivan Adamec: Vážený pane předsedající, pane ministře, já tomu rozumím, rozumím tomu postupu, chápou to samozřejmě, protože kdybyste to teď přesoutěžovali, tak ty ceny se výrazně posunuly. Nicméně on by to byl velmi nebezpečný precedens přidávat teď peníze podle požadavku té firmy, aby se vám to nestalo na dalších stavbách. Protože já to třeba posuzuji podle, řekl bych, jednodušších výběrových řízení. Třeba u nás na městě, které děláme, bychom rozhodně nepřistoupili na to, kdyby firma něco vysoutěžila a třeba tam byl ten měsíc zpoždění, a pak by řekla, že se změnily ceny nafty, změnily se ceny stavebních prací, protože je nějaká inflace a z nějakých dalších důvodů. Tak rozhodně to chápou, tohle co děláte, ale na druhou stranu bych byl rád, kdyby tedy Ministerstvo dopravy vzalo v potaz to, že jakýkoliv finanční ústupek nad rámec té dohody o tom měsíci, bylo výrazně vyšší, i přesto, že by to bylo nižší než tak vysoutěžená soutěž po té době, teď. (Upozornění na čas.) Takže je to neslušný precedens, protože by to chtěli i ti ostatní. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Prosím pane ministře.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Ano, já vám rozumím, souhlasím s vámi. My ten precedent nechceme udělat. Na druhé straně hledáme cestu, kdy tady na to ten oprávněný nárok je a je potřeba s ním velmi pečlivě vážit, ale mluvím o tom obecně, protože dokud ta dohoda nebude, tak to nechci tady příliš rozebírat. Ano?

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Tak děkuji. Dalším v pořadí je pan poslanec Jan Lipavský, který není v sále, tudíž jeho přihláška propadá. Dalším je pan poslanec Jiří Valenta. Ten tady je, takže prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, rád bych se vás zeptal na vaše poměrně rozporuplné vyjadřování v nedělním pořadu Partie. Cituji vás: "Varoval bych před brutálním zákazem porážek halal, protože by se nám mohlo stát

to, co se nám stalo. V dobré vůli kožešinová zvířata, určitě skvělý, přesunulo se to do jiných zemí a z těch zemí se to sem bude dovážet. Nebo kamkoliv to zpracování a to myslím, že nikdo nechce."

Mé otázky na vás zní – zaprvé: Takže souhlasíte nebo nesouhlasíte se zákazem kožešinových farem, i když podle vás si myslíte, že nikdo nechce, aby se sem kožešinové zboží dováželo z jiných zemí? Zadruhé: Kde leží těžiště vašeho myšlenkového přerodu, když jste nejdříve chtěl, aby se vystupování s volně žijícími zvířaty například v cirkuse zakázalo, a najednou vám jde jaksi jen o jejich přísnou kontrolu? A zatřetí: Co říkáte na podílný argument vaší spoludiskutující v Partii poslankyně Vrecionové, že někde četla, že při rituálních porážkách halal a košer trpí zvířata vlastně ještě o trochu méně než při porážkách klasických, kde dochází k předběžnému omráčení zvířete? Viděl jste nějakou rituální porážku? Jestli ne, mohu vám přeposlat několik odkazů, kde to můžete poměrně dobře posoudit.

Děkuji vám za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji, jelikož pan ministr není přítomen, bude odpovězeno na tuto interpelaci písemně.

Dalším v pořadí je paní poslankyně Lenka Kozlová na pana ministra Antonína Staňka. Prosím paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Lenka Kozlová: Dobré odpoledne vážené dámy, vážení pánové. Pane ministře, chtěla jsem se zeptat na to, že tato vláda ve svém programovém prohlášení uvedla, že připraví zákon o veřejných kulturních institucích. V jeho zavedení selhala už vláda Bohuslava Sobotky a jeho absence výrazně poškozuje české kulturní instituce, pro které je forma příspěvkových organizací v současné podobě neudržitelná a přímo je poškozuje. Přes programová prohlášení ale není k dispozici ani věcný záměr tohoto zákona, a tak bych ráda věděla, v jakém stavu je příprava této normy, kdy proběhnou její veřejné konzultace a jaké zásadní odlišnosti plánujete proti neúspěšnému návrhu ministra pana Hermana. Děkuji

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji a poprosím pana ministra o odpověď.

Ministr kultury ČR Antonín Staněk: Děkuji za slovo pane předsedající. Vážená paní poslankyně, já vám děkuji za vás dotaz a svou odpověď rozdělím do dvou částí, přičemž v té první krátce jen shrnu dosavadní situaci kolem návrhu zákona o veřejnoprávní instituci v kultuře a pak vám ještě také samozřejmě odpovím na vaše dotazy.

Já bych chtěl především říci, že téma nové právní formy pro subjekty působící v oblasti kultury se střídavě více či méně stává aktuální v souvislosti s tím, jak se objevuje téma financování v kultuře. První úvahy byly vedeny již ve druhé polovině 90. let. Věcný záměr o veřejnoprávní instituci v kultuře má skutečně vláda obsažen

v plánu legislativních prací vlády na rok 2018 s termínem předložení vládě v říjnu. Jak jistě víte, v této vládě, kterážto neměla důvěru, byl pan ministr Ilja Šmid. On převzal tento úkol po svém předchůdci Danielu Hermanovi, který vlastně tento zákon přinesl do Poslanecké sněmovny coby senátní podklad 28. dubna 2016. Pravděpodobně změny ministrů a otázka složitosti tohoto zákona vedly k tomu, že v okamžiku, kdy jsem přišel na ministerstvo, 27. 6. 2018, resp. po vyslovení důvěry vládě 12. 7. 2018, jsem měl na splnění tohoto legislativního úkolu v podstatě čtyři měsíce, což úplně nebylo reálné. Nicméně po svém příchodu na Ministerstvo kultury jsem zákon o veřejnoprávní instituci v kultuře pojál za svou hlavní prioritu, a to z jednoho důvodu, neboť zapadá do celkového koncepčního řešení podpory živé kultury.

V současné době pracujeme na bázi verze, která byla přijata Senátem, s tím, že se vypořádáváme s námitkami Ministerstva financí, Ministerstva vnitra, Ministerstva spravedlnosti a Ministerstva práce a sociálních věcí, dále Úřadu vlády, které byly formulované ještě před posledními volbami do Parlamentu České republiky. Ministerstvo kultury již např. opustilo možnost uzavírat termínované smlouvy a stanovování mezd na bázi vyjednávání, což byl největší problém ze strany odborů. A tady si myslím, že se nám podařilo významným způsobem pokročit a otevřít cestu tomuto zákonu k dalšímu projednávání.

Já osobně předpokládám, že v dubnu tohoto roku předložíme vládě věcný záměr zákona. Kulturní instituce totiž skutečně čekají více než 28 let na potřebné změny. Oddalování vzniku této legislativní možnosti kooperativního zakládání kulturních organizací vedlo, jak ukazuje praxe, jen k dalšímu zakládání nesystémových společností typu s. r. o. nebo obecně prospěšných společností, a tím k prohlubování nejistoty a zmatku.

Návrh zákona vychází z řady zahraničních zkušeností a v podstatě kopíruje dobrou a úspěšnou praxi v Rakousku, Německu apod. Ostatně vznik veřejných vysokých škol nebo vědeckovýzkumných institucí vedl k větší svobodě a odpovědnosti příslušných institucí. Myslím si, že připravovaný věcný návrh zákona, tak jak je v současné době projednáván a debatován, bude mít poměrně velmi velkou šanci projít legislativním procesem.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? Ne. Takže tímto je tato interpelace vyřízená.

Dalším v pořadí je pan poslanec Jiří Kohoutek na pana ministra Jana Hamáčka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Kohoutek: Dobrý večer. Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, opakovaně se naši zaměstnavatelé setkávají s nedodržením zákoných lhůt pro vydání zaměstnanecké karty, což poškozuje ekonomické zájmy naší země zejména dnes, kdy je nedostatek pracovních sil na trhu. Bohužel nejste schopni dodržet ani lhůty u umělců, kteří vyhráli konkurs do divadel, kteří nemohou dostat svým závazkům a zpívat na našich scénách, nebo u sportovců, kteří tím mají další problém ohledně možností se účastnit hráčské sezóny. Našemu státu hrozí, že

zaměstnavatelé budou žalovat stát o náhradu škody pro nesprávný úřední postup, neboť vyčíslet škodu, která jim porušováním zákonů vaším ministerstvem vzniká, není problém.

Proto se vás dovolím zeptat, kolik bylo vydáno zaměstnaneckých karet za rok 2018, kolik z nich po zákonné lhůtě 60 dnů od podání žádosti, jaká konkrétní opatření hodláte urychleně podniknout, aby vaše ministerstvo dále zákonné lhůty dodržovalo. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Jelikož pan ministr není přítomen, bude odpovězeno na interpelaci písemně.

Dalším v pořadí je paní poslankyně Věra Kovářová na pana ministra Antonína Staňka. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážený pane ministro, v minulém roce s vámi jednali zástupci sdružení, která zastupují zájmy divadel, symfonických orchestrů a pěveckých sborů v otázce navýšení státní podpory živého umění a programu státní podpory profesionálních divadel a stálých profesionálních symfonických orchestrů a pěveckých sborů a dále programu státní podpory festivalů profesionálního umění. Bohužel vyjednávané navýšení státní podpory nebylo promítnuto do státního rozpočtu na rok 2019. Případné navýšení alokace ve zmíněných dotačních programech by bylo použito na podporu mezinárodně uznávaných festivalů, kterými např. jsou Pražské jaro, Český Krumlov, Smetanova Litomyšl nebo Dvořákova Praha a další. Nejen tyto festivaly mají celosvětové renomé a zvyšují prestiž České republiky. Je nutné také zmínit, že konání těchto festivalů podporuje cestovní ruch a s ním spojené služby nejen v místě konání festivalu.

Vážený pane ministro, chystáte změnu financování dotačních titulů a navýšení podpory živého umění, příp. navýšení alokace zmíněných dotačních programů? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. A poprosím pana ministra o odpověď.

Ministr kultury ČR Antonín Staněk: Děkuji, paní poslankyně, za váš dotaz. Co se týče podpory festivalů v oblasti profesionálního umění, tak to je stále a trvale v gesci odboru umění, literatury a knihoven. Festivaly jsou podporovány jednak v rámci oborových dotačních řízení, tzn. pořádání festivalů a přehlídek je v každém oboru samostatným tematickým okruhem, jednak od roku 2017 prostřednictvím Programu státní podpory festivalů profesionálního umění, o kterém pravděpodobně jste hovořila a na který jste upozorňovala. Ten je tedy určen na podporu nejvýznamnějších akcí v oblasti divadla, tance, klasické hudby, alternativní hudby, výtvarného umění a literatury.

Program, jehož vyhlašovací podmínky a hodnotící kritéria byly schváleny usnesením vlády ze dne 11. května 2016 č. 415, Ministerstvo kultury poprvé otevřelo v roce 2017, a to s rozpočtem 100 mil. korun. V roce 2018 bylo na podporu festivalu rozděleno 117 mil. korun. Program nemá v rozpočtu kapitoly samostatný účelový znak. Je součástí ukazatele kulturní aktivity a stejně jako v minulých letech i v roce 2019 bude rozpočet programu festivalu dorovnán z nároků nespotřebovaných výdajů za rok 2018 do optimální výše, tedy do úrovně předkládaného materiálu, tedy do 100 tis. korun. Nicméně my už v tuto chvíli víme, že výše prostředků určených na oborová dotační řízení v oblasti profesionálního umění, to je ten ukazatel kulturní aktivity, zohledňuje meziroční nárůst počtu žádostí i celkových požadavků. Do grantových řízení roku 2019 se přihlásilo o 63 projektů více, než vstupovalo do druhého kola výběrových dotačních řízení roku 2018. Požadavky na poskytnutí dotací vzrostly o 65 mil. korun a náklady přihlášených projektů o 170 mil. korun.

Protože je optimální financování Programu státní podpory festivalů profesionálního umění pro Ministerstvo kultury jednoznačnou prioritou a není možné navýšit jeho rozpočet na úkor oborových dotačních řízení, která svým širokým záběrem reprezentují přirozenou rozmanitost uměleckých a kulturních služeb, rozhodl jsem se využít pro navýšení dotačního programu další rezervní prostředky, které máme na účtu Ministerstva kultury. Předpokládám, že požadavky, které v tuto chvíli reprezentují doručené projekty, by mohly být uspokojeny – samozřejmě v žádném případě ze 100 % – částkou cca 122 mil. korun. To znamená, předpokládám – nebo ne předpokládám, ale víceméně jsem rozhodl, že ta částka, která bude v tomto programu, bude 122 mil. korun.

Dále, co se týče programu profesionálních divadel a sborů, tady jsem přislíbil navýšení, které by mělo předpokládat 60 mil. korun, to znamená, ten program, který je dneska alokován částkou 160 mil. korun, by se měl navýšit o dalších 60 mil. na 210 mil. korun, což se samozřejmě velmi pozitivně odrazí na těch dotacích, které jsou rozdělovány podle dotačních pravidel.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? Ano. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za odpověď, pane ministře. Jsem ráda, že podpora živého umění má ve vás zastáncé. Jenom bych se chtěla zeptat a využít té příležitosti, jestli si vzpomínáte na pozměňovací návrh, který si kladl za cíl navýšit a přidat Národnímu muzeu na obnovu Palachova památníku, tak se chci poptat, jestli jste skutečně dodržel ten slib, a pokud si Národní muzeum požádá o tu částku 3 milionů, zda jim vyhovíte. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Prosím, pane ministře.

Ministr kultury ČR Antonín Staněk: Děkuji. Skutečně živé umění má ve mně podporu a já jsem rád, že mohu ty sliby, které jsem dal, alespoň v mezích možnosti

naplňovat. A stejně tak co se týče příslibu na rekonstrukci Palachova památníku, tak platí vše, co bylo řečeno. Tedy v tuto chvíli Národní muzeum připravuje projektovou dokumentaci pro to, abychom mohli zažádat o příslušné finanční krytí této aktivity. Předpokládáme, že by k tomu mělo dojít v průběhu roku 2019 a následně by potom měla proběhnout realizace stavby a opravy památníku tak, že by v roce 2020, v první polovině roku, měl být kompletně zrekonstruován. Částka 3 miliony korun, která byla příslíbena, je v rozpočtu Ministerstva kultury alokována.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další je interpelace pana Stanislava Blahy, který stahuje interpelaci. Paní Helena Langšádlová s interpelací na paní ministryni Kláru Dostálovou. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážená paní ministryně, obracím se na vás ve včeli možnosti získání úvěrů na bydlení pro mladé rodiny ze Státního fondu rozvoje bydlení na modernizaci nebo pořízení obydlí. Podmínky jsou stanoveny nařízením vlády č. 136/2018 Sb. Ráda bych upozornila na několik momentů, kdy se stává tento úvěr pro mladé rodiny velmi těžko využitelný, například tehdy, když mladý pár chce kombinovat výstavbu domu či kupu bytu prostřednictvím hypotéky a výše zmíněného úvěru. Vzhledem k tomu, že nejčastěji za hypotéku se ručí nemovitosti, těžko může ručit i za státní úvěr majetkem v jeho výši. Tímto se pak dostávají mladí do situace, kdy mohou využít jeden z těchto nástrojů – komerční hypotéku, nebo zmíněný státní úvěr. Dalším problémem je stanovení úrokové sazby a její fixace na pět let.

Vážená paní ministryně, ráda bych vás požádala o odpověď na následující otázky. Kolik žádostí o tento typ podpory bydlení bylo přijato a kladně vyřízeno? Nezvážovali jste přetransformovat tento nástroj z poskytování úvěrů na podporu bydlení na poskytnutí finančních prostředků na část nákladů spojených s úhradou úroků? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Jelikož paní ministryně není přítomna, bude odpovězeno na tuto interpelaci písemně.

Dalším v pořadí je pan poslanec Vojtěch Munzar, který stahuje svoji interpelaci. Dále pan poslanec Jan Zahradník na pana ministra Richarda Brabce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji, pane místopředsedo. Já už jsem se s podobnou interpelací obracel na pana premiéra. Pan ministr Brabec u toho byl. Tak řeknu jenom stručně, zpráva NKÚ zjistila, že Ministerstvo životního prostředí vynaložilo 10,6 miliardy korun na podporu zlepšování kvality ovzduší v letech 2015 až 2018, a NKÚ ve své zprávě konstatuje, že na základě dat za uvedené roky se ukazuje, že úroveň kvality ovzduší v České republice se nezlepšuje. To je závěr, který by vás, pane ministře, měl významně znepokojit, protože se dá také interpretovat tak, že těch 10,6 miliardy korun bylo vynaloženo nesprávně nebo neoprávněně.

Moje otázky, které vycházejí z jakési preambule té zprávy, jsou tyto: Proč si Česká republika stanovila v národním programu snižování emisí tak přísné nepřekročitelné hodnoty emisí k roku 2020, že budou obtížně splnitelné? Druhá otázka: Proč nejsou dostatečně a včas plněna opatření ke zlepšení kvality ovzduší? Třetí: Proč ČHMÚ nedisponuje aktuální koncepcí státní sítě monitoringu? Za poslední: Proč Státní fond životního prostředí nesleduje a nevyhodnocuje hospodárnost, účelnost a efektivitu peněžních prostředků, které jsou čerpány na podporu zlepšování kvality ovzduší z národního programu životního prostředí? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím pana ministra o odpověď. Děkuji.

Místopředseda vlády a ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuju, pane předsedající, za slovo. Já se nemůžu na začátku vyhnout konstatování, že si fakt myslím, že už ty interpelace nikoho nezajímají. A je pro mě trochu zklamání, že je tady nakonec víc koaličních poslanců než opozičních. (V levé části sálu u lavic ANO hlučně debatuje hlouček poslanců hnutí ANO. V pravé části sálu sedí několik jednotlivých poslanců. Celá střední část sálu je prázdná.) Asi se nad tím budeme muset všichni nějak zamyslet, jestli vlastně nechodíme na nějaký film, který už nikoho nebaví. Ale tím jsem si ubral dvacet vteřin, ale já to zvládnu i tak, protože jsem samozřejmě pozorně poslouchal interpelaci na pana premiéra.

Spíš se řečnický zeptám pana poslance Zahradníka, nečekám úplně odpověď, ale kdyby to bylo tak, jak říkáte, a ty peníze, protože především se jedná o peníze Evropské unie, Evropské komise, nebo Evropské unie, to jsou peníze, které šly do kotlíkových dotací, zatím zhruba asi 6,5 miliardy korun, kdyby byly řekněme hodnoceny tak, že nepřinesly žádný efekt, jak tedy nesprávně, říkám znovu, vyvouzí NKÚ, tak proč si myslíte, že by Evropská komise dala tento program kotlíkových dotací za příklad vzorné nebo dobré praxe v Evropské unii, který doporučuje Polsku a Slovensku, kdybychom tedy jejich 7 miliard vyhodili do vzduchu? To jsou evropské peníze. Oni naopak ten program kotlíkových dotací považují za velmi zdařilý, fandí mu, byť možná na začátku byli skeptičtí. A já vám jenom chci říct, ono to v té zprávě není, že zatím těch zhruba 56 tisíc vyměněných kotlů, nebo 57 tisíc vyměněných kotlů přineslo úsporu 2,5 tisíce tun prachu ročně, to je velké množství, a 10 %, to je 1,5 tuny, ono se zdá to číslo malé, ale 10 % emisí benzo(a)pyrenu. Benzo(a)pyren je ta karcinogenní látka, která se váže na prach a ta je tam také nejnebezpečnější. 10 %! To vůbec není málo.

A samozřejmě mně tam vadí, pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, ne proto, že NKÚ má na nějaké věci jiný názor, protože zpráv NKÚ jsem samozřejmě zažil celou řadu a s řadou z nich jsem souhlasil, mně prostě vadí, že oni tam zkracují v té tiskové zprávě, věci vytrhávají z kontextu, a pak samozřejmě novináři přeberou tu tiskovou zprávu a už nečtou těch 70 stránek, možná víc, zprávy NKÚ. A mně tam třeba vadí konstatování, že se nezlepšuje kvalita ovzduší. To není pravda. Ona se

zlepšuje. To jsou explicitní čísla. Ona se zlepšuje. Nezlepšuje se tak rychle, jak bychom si všichni přáli, to je taky pravda, ale není pravda, že se nezlepšuje.

A už se dostávám k vašim dotazům. Když dovolíte, začnu odzadu. Není pravda, že hydrometeorologický ústav nedisponuje aktuální koncepcí státní sítě imisního monitoringu. ČHMÚ disponuje dokonce více monitorovacími stanicemi, než požaduje česká nebo evropská legislativa. Obavu o splnění indikátorů tedy považujeme za nedůvodnou. A to jsou zase prostě konkrétní fakta. Nebo bylo vyčítáno, že Státní fond životního prostředí nesleduje a nevyhodnocuje přínosy podpořených projektů v národním projektu životní prostředí. Ale my jsme NKÚ na jasnéch příkladech dokázali, že sledování skutečných přínosů probíhá na úrovni jednotlivých projektů a každý projekt je posuzován prostřednictvím indikátorů například snížením emisí znečišťujících látek.

A nezlobte se na mě, a já věřím, že byste udělal to samé, kdybyste byl na místě ministra, že pokud se vám prostě nelibí nějaký závěr, který je vytržený z kontextu, tak se ozvete. Protože ona ho potom média samozřejmě využijí a média už se nedívají do té zprávy, velké, obsáhlé, kde třeba je řečeno, kdy NKÚ konstatuje, že z těch evropských cílů jsme ze čtyř už splnili pět, předčasně, a k pátmu se blížíme.

A k vaší otázce. Ano, v rámci programu zlepšování kvality ovzduší a národního plánu jsme si stanovili cíle, ale i u těch cílů jsme přesvědčeni, že jsme na cestě je splnit. Určitě jsou to ambiciozní cíle, jsou to přísnější než evropské cíle. V některém případě myslím, že to není špatně, že jsme měli ambiciozní cíle. Ale opět se tam lišíme v hodnocení metodiky s NKÚ. A znova říkám, nikdo nezpochybňuje nezávislost NKÚ. Nikdo nezpochybňuje právo na jejich názor, ale prosím, ať nikdo nezpochybňuje právo na názor MŽP. Na to, že prostě v některých věcech se třeba úplně neshodneme a máme na to jiný názor a dali jsme prostě jasné připomínky, ty námitky, které jsme dali, proti závěrům NKÚ. NKÚ v některých bodech přijal, v některých bodech je nepřijal. Já prostě mám jiný názor. To si myslím, že není žádný útok. Mně se ale opravdu nelibí, že ty tiskové zprávy (upozornění na čas) jsou vytržené z kontextu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pan poslanec má zájem o doplňující otázku? Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Pane ministře, já jsem tu interpelaci podal dvakrát dneska. Mimo jiné také proto, abych zdůraznil, že vy i pan premiér dneska jste významně zpochybnilí závěry NKÚ. A zároveň, ve vašem vládním návrhu navrhujete rozšířit pravomoc NKÚ na kontroly i obcí, těch starostů, možná měst. Je to v jednání. Všichni víme, že tisíckrát menší částka, kterou ten samý úřad shledal na nějaké obci jako nedostatečně zdůvodněnou, špatně vynaloženou, domnívá se, že tam byla nějaká chyba, ti starostové byli vyšetřováni policií, stíháni, jejich rodiny tím trpěly, oni tím trpěli. Nakonec byli soudně stíháni. A bylo to tisíckrát deset milionů, to je pro ty starosti obrovská částka. A my tady mluvíme o deseti miliardách. Já to znám. Jsem v té (nesroz.) radě SFŽP (upozornění na čas), ale tenhle aspekt, prosím pěkně, bych

chtěl, abyste si uvědomil a aspoň minimálně se v té vaší dvouminutové odpovědi o něm zmínil. A ne jako pan premiér, který tohle úplně pominul.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Prosím.

Místopředseda vlády a ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Určitě zmíním. Protože já jsem přesvědčen – a tam také nevyplývá z toho závěru NKÚ, aspoň tak jak já jsem ho četl, jakákoli námitka o tom, že ty peníze by byly nějakým způsobem zmarněny. NKÚ říká, že má nejistotu v tom, jestli všechny ty cíle budou splněny. Ale myslím si, že kdyby NKÚ dospěl k názoru, že ty peníze někdo ukradl, zpronevěřil nebo udělal s tím něco jiného, tak by asi jednalo nějak jinak a případně by asi dalo návrh, respektive podalo by trestní oznámení. Nevím o tom, že by se něco takového stalo v tom závěru.

A znova říkám, my jsme významně nezpochybnilí ty závěry. Mně se jenom nelibí – protože já závěru NKÚ a auditů, kontrol NKÚ jsem zažil na Ministerstvu celou řadu a ve velké většině případů jsme se shodli s auditory nebo s kontrolory. Měli jsme na to různé názory, ale v tomto případě jsem se musel opravdu hlasit ozvat. Podobně jsem se ovšem ozval asi před rokem, kdy NKÚ dělalo audit peněz, které byly vynaloženy na ochranu přírody, a dospěli k názoru, že za ty peníze, které byly vynaloženy, tak se jim zdá, že třeba ten počet druhů včetně motýlů klesá rychle. A naši odborníci, experti z Agentury ochrany přírody a krajiny, potom byli ve sporu s kontrolami NKÚ, jestli počet motýlů nebo druhů prostě vůbec může někdo takhle porovnávat. A pak vznikají otázky – z čeho tedy vycházejí? Mají nějakou zahraniční zkušenosť atd.? Proto jsme říkali, držme se faktů. Ty peníze byly vynaloženy, já jsem pevně přesvědčen, dobře a neznamená to, že zpochybňujeme vůbec schopnost NKÚ nějaké věci prověřovat, včetně na obcích. Jenom k dílčím závěrům a především k formě podání těch závěrů v tiskové zprávě jsme se ozvali. A to jsou dvě věci. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Mám tady omluvu pana ministra Jana Kněžínka do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Dalším v pořadí je pan poslanec Jakub Janda. Ten stahuje svou interpelaci, takže dalším je pan poslanec Vít Rakušan na pana ministra Adama Vojtěcha. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji vám, pane předsedající. Vážené členky, členové vlády, vážený pane ministro, v mé případě se jedná o ryze věcný dotaz bez jakéhokoli politického kontextu. Byl jsem osloven několika lidmi, voliči, ve svém volebním regionu, kteří mě upozornili na to, že dochází k zásadním výpadkům v distribuci léku Elonoril, který nahrazoval dříve produkovaný Wellbutrin. Jedná se o antidepresivum. Jedná se o lék, který při dlouhodobém nepodávání u těchto pacient skutečně může zásadním a v některých případech i fatálním způsobem zhoršit kvalitu jejich života. V případě toho, že není dlouhodobě aplikován, skutečně může vést

v krajních případech třeba i ke stavům blízko sebevražedným pokusům a podobně. V tomto případě se jedná o věc, která je opravdu velmi nepříjemná, protože všichni víme, že pacienti, kteří berou antidepresiva, jsou stále ještě mnohokrát společensky stigmatizováni a tato nemoc, a ona to nemoc je, nebývá často ve většinové společnosti vnímána jako rovná s ostatními nemocemi, na které je potřeba aplikovat léky, a mnohokrát právě dochází i k tomu, že tito lidé se sami vlastně za toto onemocnění stydí a bojí se ozvat.

Chtěl bych se vás, vážený pane ministře, zeptat, zda Ministerstvo, případně pak Státní ústav pro kontrolu léčiv hodlá přjmout nějaká opatření, aby u tohoto konkrétního léku – ale mediálně jsme zaregistrovali u skupiny těchto léků – k výpadkům nedocházelo, protože skutečně a jednoznačně se tady jedná o zhorskání kvality života lidí, kteří jsou vážně nemocní, a je i v zájmu společnosti, aby se účinně léčili. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím pana ministra o odpověď.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane poslance, toto skutečně je velmi zásadní a závažné téma. Nechci ho nikterak zlehčovat. Pravdou je, pokud se obecně podívám na výpadky léčivých přípravků, ty tu byly, jsou a budou. Bohužel. Je to věc, která je globálním problémem, to není problém pouze České republiky, projevuje se v celé Evropské unii. Ve Francii za posledních pět let se desetinásobně zvedl počet výpadků. Problém mají ve Španělsku, Portugalsku, Řecku, ale i samozřejmě v dalších státech, v Austrálii, v Kanadě. Problém je, že samozřejmě trh s léky je globalizovaný dnes a ty velké farmaceutické firmy, pokud mají výpadek ve výrobě, tak v zásadě se to často dotýká nejenom České republiky, ale celé řady států. A absolutně nejde stoprocentně tedy výpadkům zabránit. Jsou to klasické výrobní procesy, které probíhají v rámci těch fabrik, kde se ty léky, a pokud zkrátka dojde k tomu, že například má problém s nějakou dodávkou účinné látky, nějaké výrobní látky toho léku nebo dojde k nějakému problému v té konkrétní výrobě, tak zkrátka nahlásí výpadek a skutečně 65 procent výpadků léků v České republice je právě spojeno s výrobním nebo dodavatelským procesem. Je to věc, která je určitě velmi nepříjemná.

My se snažíme ji řešit tak, jak je to možné, pokud to tedy možné je. Víte možná, že mezi svátky byl zase problém s lékem Digoxin. To bylo medializované. Těch možností je několik, pokud tedy jsou k dispozici. Například v případě Digoxinu jsme to řešili tím, že jsme se dohodli s tím výrobcem, že doveze cizojaxyčnou šarži léků ze Slovenska. Ostatně právě v případě tom, o kterém hovoříte, tedy Wellbutrin, tak také bylo 11. 1. dohodnuto, že bude dovezena cizojaxyčná šarža Wellbutrinu, 2,5 tisíce balení. Do České republiky byla dovezena 25. 1. a v těchto dnech by měla být již dostupná pro lékárny. Tento dovoz té cizojaxyčné šarže odpovídá přibližně třídyenní spotřebě a nadále jednáme i s výrobcem o tom, že by dovezl další balení z jiných trhů.

Takže to je to, co my můžeme dělat. My jednáme s výrobcem, snažíme se hledat, kde třeba v jiných státech – pokud ten výpadek není globální, a často bohužel je, že se

dotýká třeba celé Evropy, že v celé Evropě ten lék není. A pokud se třeba týká pouze České republiky, tak se snažíme hledat, kde by byl na jiných trzích, aby výrobce dovezl cizojazyčnou šarži. Hledáme i možnosti, např. pokud nějaký lék má řekněme stejnou účinnou látku, abychom ho nechali dovézt také skrze výrobce ze zahraničí. Vypisujeme různé specifické léčebné programy a podobně. Ale je pravdou, že skutečně v tomto případě se problém týká celé Evropské unie, to není pouze Česká republika. A ta dostupnost je tedy problematická globálně. Takže snažíme se řešit tu věc velmi intenzivně ve spolupráci se Státním ústavem pro kontrolu léčiv. Ty výpadky skutečně jsou bohužel relativně časté. Problém nastává, pokud ten lék je nenahraditelný, a v takovém případě tedy musíme to řešit tak, jak jsem zmínil.

Chystáme i určitou změnu legislativy v tomto směru, aby bylo snazší dovézt nějaký neregistrovaný léčivý přípravek z jiného členského státu, nastavit mu úhradu atd. Takže samozřejmě to je o regulaci reexportu. Pokud se dozvímme, že nějaký lék třeba vypadne, tak může Státní ústav pro kontrolu léčiv zakázat reexport. Tady ještě chystáme také změnu legislativy, aby i tato možnost byla možná více vymahatelná, protože často i distributori, pokud mají nějaký lék, tak ho někdy i vyvezou do zahraničí a není v České republice.

Takže důvodů výpadků je celá řada, ale v tomto případě, jak říkám, vyjednali jsme to, že se dovezla cizojazyčná šarže, a budeme dále jednat s výrobcem o dalších možných řešeních. Tolik za mě. Děkuji. Ale skutečně to nepodceňuji, je to velmi závažná věc.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující otázku, prosím.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji, pane předsedající. Děkuji, pane ministře, za komplexní a uspokojivou odpověď. Snad ne ani další otázku, možná jenom prosbu. I jménem dotyčných pacientů bych moc poprosil o to, aby SÚKL v daném případě i kvalitně plnil svoji informační roli. To znamená, aby dostávali co nejvíce velmi konkrétních informací, jakým lékem lze třeba daný preparát nahradit, i od svých ošetrujících lékařů, případně psychiatrů. To, na co si pacienti ještě stěžovali, byla jakási beznaděj, že jim nikdo nebyl v nějakém rozumném čase schopen dát informaci, kdy ten preparát bude dostupný a jakým preparátem ho případně bez nějakých rizik pro své vlastní užívání mohou nahradit. Takže o tu dobrou informovanost směrem k pacientům bych je chtěl požádat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan ministr, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Určitě ano, já o tom se SÚKL komunikují poměrně intenzivně. V tomto konkrétním případě jsme informovali i příslušné odborné společnosti, tedy Psychiatrickou odbornou společnost České lékařské společnosti J. E. Purkyně, s tím, že tento problém existuje, aby počítali s tím, že třeba by předepisovali i nějaká generika, která mají stejnou účinnou

látku a jsou třeba neregistrovaná, z jiných států. I tato možnost existuje a distributor pak může ten lék dovézt. Takže jsme v kontaktu s odbornými společnostmi a mohu slíbit, že skutečně pro nás je to zásadní téma, obecně výpadky, nejenom v tomto případě. Snažíme se dělat maximum jak pro osvětu a informovanost, tak hlavně abychom léky pro české pacienty zajistili. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí je pan poslanec Marian Jurečka. Není přítomen, takže jeho interpelace propadá. Pan poslanec Dominik Feri stál svoji interpelaci, takže na řadě je paní poslankyně Pavla Golasowská na pana ministra Antonína Staňka. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministrě, mohl byste mi potvrdit nebo vyvrátit informaci, která se týká vaší návštěvy u pana prezidenta České republiky, kdy mělo jít o jakýsi výměnný obchod týkající se odvolání Jiřího Fajta z čela Národní galerie? Výměnou vám pan prezident údajně slibuje politickou podporu.

Od bývalého ministra kultury Daniela Hermana, se kterým jsem v minulém volebním období sdílela kancelář, mám informaci, že se na něho pan prezident snažil vyvijet tlak, aby nejmenoval Jiřího Fajta do funkce generálního ředitele Národní galerie. Daniel Herman tehdy tento tlak ustál. Jsou tlaky ohledně odvolání Jiřího Fajta vyvíjeny i na vás? Nepromítá se negativní vztah mezi prezidentem a docentem Fajtem do vztahu mezi vámi a ředitelem Národní galerie, kterého máte právo jmenovat i odvolat bez udání důvodu?

Prosím vás, pane ministrě, zda byste mi sdělil, zda předmětem jednání s panem prezidentem bylo nebo nebylo případné odvolání Jiřího Fajta. A pokud tedy ne, zda pan Jiří Fajt zůstane i nadále ve vedení Národní galerie. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím pana ministra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Ministr kultury ČR Antonín Staněk: Děkuji za slovo, pane předsedající. Paní poslankyně, já vám skutečně děkuji za vaši otázku a jsem rád, že během dnešních interpelací na ni vyšel čas, protože tady mohu zcela otevřeně a zcela jednoznačně říci to, co se snažím od okamžiku, kdy se tato spekulace objevila v tisku, odpovídat.

Velice mě mrzí, a opakuji to, velice mě mrzí, že moje dlouhodobě plánovaná schůzka s panem prezidentem, která měla za cíl pobavit se s panem prezidentem o jeho prioritách, resp. o jeho prioritě, kterou prezentoval i při svém vystoupení v Poslanecké sněmovně při schvalování státního rozpočtu, to jest péče o obnovu našich kulturních památek, takže jsme se bavili právě na téma osmi miliard korun, které se mi podařilo získat při jednání ve vládě na program podpory kulturního pokladu. Dále jsme s panem prezidentem hovořili o možné spolupráci Správy Pražského hradu a našich objektů. Dále jsme s panem prezidentem hovořili o podpoře

velkých projektů výstavních, kde by mohl převzít záštitu. Musím potvrdit, že o panu Fajtovi opravdu řeč nebyla.

Co se týče jeho sporu s panem prezidentem ve věci profesury, to je mimo můj resort, a proto to nebylo ani předmětem jednání. A já chci říci, že všechny spiklenecké debaty, které se objevují v médiích, mají samozřejmě nějaký cíl. A je potřeba si říci, jaký. Já v tuto chvíli mám jisté směřování, ale určitě to není směrem k panu Fajtovi. V otázkách jmenování stejně jako odvolání ředitelů příspěvkových organizací totiž vždy budu postupovat tak, že o tom bude rozhodovat odborný orgán, odborný expertní orgán, který mi posoudí, zda jsou či nejsou u daného ředitele určité nedostatky. Příslušně se k tomu vyjádří příslušný odbor, který má pod sebou, protože já nemám přímo pod sebou pana generálního ředitele ani žádného jiného ředitele, jsou na to jednotliví náměstci. A instituci posuzuji vždy jako celek. V žádném případě to není pro mě politické téma. Na druhou stranu vám ale nemohu říci a nemohu potvrdit žádnému řediteli, že ve svých úřadech, ve svých funkcích zůstanou, protože skutečně vše se bude odvíjet od toho, jakým způsobem pracuje a jak pracuje. To si myslím, že je podstatné, padni komu padni.

Takže z tohoto pohledu téma Jiřího Fajta a jeho místa nebo jeho pozice generálního ředitele nebyla předmětem jednání s panem prezidentem.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? Není.

Poprosil bych, máme posledních 20 minut, jestli bychom se nehloučkovali. Rozumím tomu, že když přesunete svoje jednání do předsály, tak už tady asi nikdo nezůstane, ale přece jenom bych byl rád, kdybychom těch 20 minut dojeli ještě v důstojné atmosféře. (Smích v hloučku asi osmi lidí kolem ministra Číka.)

Takže dalším v pořadí je poslanec Marián Jurečka, není přítomen, interpelace propadá. Poslanec Jakub Janda stahuje svoji interpelaci a poslanec Václav Klaus je přítomen a bude interpelovat. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Vážený pane ministře vnitra, nepřítomný na interpelacích. Chtěl jsem se vás zeptat na věc, která se jmenuje "Policie a média". Opět uvedu konkrétní příklad.

Jsem občanem Pece pod Sněžkou. Starosta Pece pod Sněžkou byl zatčen v půl jedenácté v Horním Maršově a již v půl dvanácté byl veden v poutech uličkou novinářských štábů, televizi a dalších. Pak byl druhý den propuštěn. Jedná se o nějaké ukládání zeminy a nějaké dotace pro obec a podobně. Tak jsem se vás chtěl zeptat, jaká je pozice Ministerstva vnitra ohledně věci, kterou bych nazval "Policie a média", protože v některých takovýchto případech vás už pak ani deset osvobožujících rozsudků neochrání od té ostudy, která je vám takto způsobena.

Já rozumím, pane ministře, že jsou třeba trestné činy, které vzbudí obrovské vášně veřejnosti. Vražda čerpadlářky nebo nějaký zločin na dítěti. Pak považuji za logické, že když policie dosáhne úspěchu, chce informovat veřejnost, že podezřelí pachatelé jsou zatčeni, a média samozřejmě se toho nějak zúčastní. Ale ve věcech, kde budou cohorty právníků zkoumat, jestli někdo vydal povolení uložit zeminu nebo nevydal,

kdo komu volal, měl volat, neměl volat, to je trošku jiné kafe. Bohužel to v České republice přibývá. Těch lidí, kteří jsou z něčeho obviněni, vláčeni médií, úniky odposlechů o rodinných věcech nebo intimních věcech, které s trestní kauzou nesouvisí, prostě narůstají.

A já se vás chcím, pane ministře zeptat, co s tím chcete dělat, aby se v České republice bránila demokracie a důstojnost občanů. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za interpelaci. Bude odpovězeno písemně. Další v pořadí je poslankyně Věra Kovářová na pana ministra Adama Vojtěcha. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, v Senátu byl projednán daňový balíček, který mimo jiné snižuje daňovou zátěž na pivo. Zaujalo mě, že proti tomuto záměru se ozvala paní ministryně financí Schillerová, a to přesto, že součástí novely zákona o EET toto snížení je. Aby se to nepletlo, máme zde ještě vyjádření pana premiéra, který se v minulém roce v případě piva zasazoval o snížení sazby daně.

Vážený pane ministře, chtěla bych si v tom udělat jasno. Chce nebo nechce vláda, již jste součástí, či potažmo hnutí ANO, za které vykonáváte funkci ministra zdravotnictví, snižit sazbu daně na pivo? Jak se jako ministr zdravotnictví stavíte k těmto snahám? Jste pro, aby se daň z piva snížila, nebo proti? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji a poprosím pana ministra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, dámy a pány. Vážená paní poslankyně, tady na tom příkladě je vidět, že hnutí ANO není hnutím jednoho názoru a jednoho muže, že skutečně ty názory se také liší. Já se přiznám, tady byla i debata na plénu Sněmovny, když se projednával ten daňový balíček a poukazovalo se třeba i na otázkou snížení DPH na točené pivo, že jsem se zdržel hlasování na vládě, když se toto projednávalo, protože obecně samozřejmě zastávám názor, že by nemělo docházet ke zlevňování jakýchkoliv alkoholických nápojů. Ten důvod je zcela jasný. V České republice máme obrovský problém s konzumací alkoholu. Skutečně už se u nás pije více než v Rusku. Dělíme se o druhé nebo třetí místo v rámci zemí OECD. Jsme na to upozorňováni Světovou zdravotnickou organizací a podobně. Počet zejména dětí a mladistvých, kteří vykazují opilost, je u nás naprostě nadprůměrný. Pravidelně pije 20 % patnáctiletých chlapců, 14 % dívek. Opakovou opilost uvádí 30 % patnáctiletých, a tak dále. Řada dětí začíná pit před 13. rokem věku.

Samozřejmě ta ekonomická dostupnost je jedním z faktorů. Pokud pivo je levnější v restauraci nebo baru než nealkoholický nápoj, tak to je něco, co určitě k tomu nepřispívá. Tady říkám samozřejmě svůj osobní názor, který nemusí vždycky konvenovat s tím, co hlásá někdo jiný z hnutí ANO, ale to si myslím, že je legitimní

debata, ale já zkrátka vycházím z určitých dat, která jsou podle mě nezpochybnitelná, která ukazují, že problém s konzumací alkoholu v České republice bezesporu máme, že alkohol vede k celé řadě onemocnění a úmrtí, a proto si myslím, že by nemělo docházet k nějakému plošnému snižování cen. Byť samozřejmě u toho DPH je otázka, jestli se to v konečném důsledku do té finální ceny pro spotřebitele promítně. To je možná spíše benefit pro majitele restaurací, jestli to do finální ceny promítnou, nebo nikoliv. Ale u té spotřební daně já jsem byl také proti a paní ministryně financí v tomto směru zastávala stejný názor. Takže to je asi k tomu.

I v rámci Úřadu vlády se chystá určitá strategie, národní strategie protidrogové politiky na období 2019 až 2027, která mimo jiné bude určitě řešit i otázku alkoholu, ale samozřejmě to bude ještě k nějaké debatě do budoucna, jak tu konzumaci alkoholu snížit. A to je, neříkám za mě, určitě nejsoum abstinent, nechci tady jakkoliv moralizovat, ale pravda je, že u nás skutečně ta konzumace je naprostě nadprůměrná a jsme skutečně jedním z největších konzumentů alkoholu na světě. Nad tím bychom se asi měli zamyslet, jestli je to správně, nebo ne.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Samozřejmě děkuji za odpověď. Ovšem ty tahy se zlevněním alkoholu jsou možná trochu překvapivé. Nemyslím, že ve srovnání s ostatními zeměmi jsou ceny u nás přemrštěné.

Jak jste říkal, pane ministře, ono se u nás také dost pije. Tak jsem si říkala, když jsem ty statistiky konzumace alkoholu viděla, že by stálo za to obecně zvolnit. Zítra začíná únor, takzvaný suchý únor, kdy řada lidí alkohol vynechá. A já jsem se proto rozhodla k této akci připojit nejen kvůli sobě, ale i kvůli dojmu, který ve mně zanechala právě ta statistická čísla. Byla bych daleko raději, kdybychom byli na předních příčkách v nějaké jiné disciplíně.

A dovolila bych si to tak odlehčit na závěr a ptám se vás: Připojte se ke mně, pane ministře, tedy ke mně a k suchému únoru? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Prosím, pane ministře, máte slovo. Já už mám suchý leden za sebou, takže já v únoru můžu vesele pokračovat. Prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Ano, já plánuji se k této akci také připojit. Samozřejmě je to věc, která je velmi diskutovaná ve společnosti. Naše společnost je nějak nastavena, možná i kulturně. Jsme zvyklí na národní nápoj pivo jakožto něco, co neodmyslitelně patří k naší kultuře. Pokud se někdy sníží konzumace piva, tak je pravdou, že je to vnímáno spíše negativně než pozitivně. Ale za mě. Samozřejmě vnímám ty problémy, které jsou zejména s konzumací alkoholu v oblasti dopadů na zdraví, a ty jsou nezpochybnitelné. Počet úmrtí v souvislosti s alkoholem se zvyšuje.

A konečně, nedávno si Úřad vlády nechal udělat studii dopadů pití alkoholu na společnost z hlediska finančního vyjádření. A možná že ne všichni to zaznamenali, ale je třeba připomenout, že pití alkoholu ročně stojí, u uvozovkách, naší společnost 59 miliard korun. To jsou náklady na zdravotní péči, to jsou sociální náklady, to jsou náklady spojené s kriminalitou a tak dále. Takže 59 miliard korun ročně stojí pití alkoholu. Přitom spotřební daň, která se vybere v souvislosti s alkoholem, je 5,5 miliardy korun do státního rozpočtu. Takže ten nepomér je výrazný. Pokud jde třeba o čistě zdravotní náklady, náklady veřejného zdravotního pojištění, tak ty jsou 12,5 miliardy. Takže 12,5 miliardy platíme z veřejného zdravotního pojištění na nemoci způsobené alkoholem a do státního rozpočtu vybereme 5,5 miliardy na spotřební dani. Takže si můžeme říci, jestli to je správně, nebo ne. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Další je opět paní poslankyně Věra Kovářová na pana ministra Antonína Staňka. Prosím máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministrovi, zaznamenala jsem váš záměr, který se týká zdanění církevních restitucí. Podle všeho máte v plánu veškeré výnosy plynoucí z tohoto zdanění dát do státního fondu na opravu kulturních památek. Byť sama nemohu s tímto zdaněním souhlasit, co se však týká opravy kulturních památek, tak sama ze svých zkušeností vím, že ty peníze zde skutečně potřeba jsou.

Vážený pane ministrovi, jakým způsobem chcete docílit, aby všechny tyto finanční prostředky vskutku šly na kulturní památky? Zaznamenala jsem, že pan premiér s tímto nápadem souhlasí a považuje ho za dobrý. Je tomu skutečně tak? Souhlasí s tímto záměrem celá vláda? Žádný z vašich kolegů z vlády si takzvaně nebrousí zuby na peníze ze zdanění restitučí k naplnění potřeb jeho nebo jejího rezortu? A kolik prostředků, které by na obnovu kulturních památek mohly dát sami církve, se podle předpokladu ztratí takzvaně po cestě? A kolik nových úředníků bude potřeba a kolik nových prostor na to, aby se takovéto dotační tituly mohly administrovat? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím pana ministra o odpověď. Prosím.

Ministr kultury ČR Antonín Staněk: Děkuji za slovo. Paní poslankyně, já začnu od zadu, abych na to nezapomněl, protože ta poslední část mě skutečně trochu rozeselila. Předpokládám, že mě paní poslankyně poslouchá.

Tak jako národní investiční program na kulturní dědictví, který byl schválen vládou ve výši téměř 8 miliard korun, tak nenavyšuje potřebu jediného úředníka, ani jediného úřadu, ani jediné instituce, protože tento národní investiční program v podstatě spravuje Ministerstvo kultury prostřednictvím svých zaměstnanců. Tak opravdu nevidím jediný racionální důvod, proč by měl vzniknout nějaký speciální

úřad a proč by měl být navýšen počet zaměstnanců. Takže tady vás můžu skutečně ujistit, že nic takového nehrází.

Nicméně také vám děkuji za podstatu toho dotazu. Skutečně já jsem přesvědčen, že ty prostředky, které jsou v současné době v kapitole Ministerstva kultury České republiky a jsou určeny na náhrady církevních restitucí, tak tyto prostředky by měly v případě, že celý legislativní proces skončí tak, že ty prostředky zůstanou v rozpočtu Ministerstva kultury nebo rozpočtu České republiky, tak by měly zůstat v rozpočtu kultury, měly by zůstat na obnovu kulturních duchovních památek. A ten plán je velmi jednoduchý. Tak jako byl vytvořen národní dotační titul na kulturní dědictví, tak úplně stejným způsobem může být vytvořen a bude vytvořen v případě potřeby národní investiční program na obnovu těchto kulturních duchovních památek. Následně bude vytvořen zásobník projektů na obnovu těchto památek. A následně, obdobně jako teď, bude přidělena finanční částka. Ta bude samozřejmě vyplývat z toho, jaká částka zůstane v rozpočtu a jak bude naplněn tento národní dotační program.

Slyšel jsem několik poznámek, které hovoří o tom, že peníze, které vezmeme církví, zase církví budeme vracet. Tady bych chtěl říci jednu věc. Jak jezdím po regionech, tak se bavím se starosty a vlastníky rozličných kulturních památek duchovního a jiného charakteru, kteří samozřejmě žádají o dotační prostředky, ať už prostřednictvím krajských dotačních titulů, nebo dotačních titulů Ministerstva kultury, a ne vždy se jim samozřejmě dá vyhovět, protože ty prostředky jsou omezené. Tématem jsou peníze například na obnovu kostelů, fasád a podobně. Protože ne vždy ty malé obce nebo i malé fary na ty velké náklady mají. A já vidím v tomto dotačním programu, který by tedy vznikl, velký potenciál. Samozřejmě těch památek je obrovské množství a peněz je stále málo, ale byly by to peníze, o které by mohly žádat nejenom tedy církve, ale všichni vlastníci těchto duchovních kulturních památek.

Vy sama jste vlastně hovořila o potřebě podpořit projekty a dotační tituly na obnovu památek v okolí obcí, vesnic, v polích, lukách, ať jsou to kapličky, boží muka a ty drobné stavby. A přesně toto jsou přesně téma, která by se tímto programem mohla naplnit. A samozřejmě by to bylo podle mého názoru velice slušné řešení vzniklé situace, která asi někoho z nás netěší.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Pane ministře, děkuji za odpověď. Také jste mě pobavil. Protože když jsme do státního rozpočtu na rok 2019 dávali navýšení dotačního titulu na obnovu kulturních památek o 300 milionů, tak ta výhrada vždycky byla, že nejsou lidi na to, aby se ty programy zadávaly. Takže si nedokážu představit, že teď nebude nabírat nové lidi. To je jedna věc.

Druhá věc. Prostě zdanění církevních restitucí nepovažuji za dobrou věc. Každopádně si myslím, že by bylo jednodušší navýšit onen dotační titul na obnovu kulturních památek, kam mohou žádat vlastníci, kteří mají kulturní památky ve

vlastnictví, kromě státu. A toto navýšení třeba o těch 300 milionů na jednu miliardu celkově by bylo elegantním a slušným řešením. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pane ministře.

Ministr kultury ČR Antonín Staněk: Tak paní poslankyně, ode mě jste určitě nikdy neslyšela, že navýšení dotačních titulů na některý z programů nelze učinit proto, že bychom to nedokázali administrovat. Já jsem to nikdy neřekl a nikdy to ani tvrdit nebudu, protože to je prostě hloupost. A pokud to někdo říkal, tak to prostě říkal záměrně a já s tím nikdy souhlasit nebudu. To je jedna věc.

Druhá věc. Ono je to hezké hovořit o tom navýšit dotační program o 380 milionů. My jsme před chvílí hovořili o tom, že jste se ptala, do jaké míry jsme navýšili dotační programy na živou kulturu. Já jsem dnes hovořil o 60 milionech, hovořil jsem o dalších milionech na programy festivalů. To jsou další peníze. Takže ono to není 300 miliónů, to je půl miliardy a bližíme se k velkým částkám peněz. A není to samozřejmě jenom kultura. My musíme se ve vládě dohodnout o tom, jakým způsobem a která téma prostě budeme upřednostňovat.

Já musím říci, že pro rozpočet 2019 byly prioritou finanční stabilizace, to znamená, opravdu posílit rozpočet o peníze, které dostanou nejhůře placení zaměstnanci v oblasti kultury, a dále ve druhé části to byly peníze na památky. Tam jsme jich dostali poměrně velké množství. Další peníze do památek by byly jen na úkor živé kultury a to už jsem opravdu nechtěl dopustit.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji, pane ministře. Tímto konstatuji, že je 18 hodin. Končím dnešní jednací den. Pokračovat budeme zítra v 9.00 hodin autorským zákonem.

Přeji vám pěkný večer. Na shledanou.

(Jednání skončilo v 18.01 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

1. února 2019

Přítomno: 181 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Vážené paní poslankyně, vážení poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 26. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. Mám tady žádost pana poslance Vrány, bude hlasovat s hlasovací kartou číslo 1, pan ministr Hamáček hlasovací karta číslo 2.

Sděluji, že o omluvění své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně: Babišová Andrea – pracovní důvody, Běhounek Jiří od 11.30 pracovní důvody, Bělobádek Pavel – zdravotní důvody, Benda Marek – rodinné důvody, Blažek Pavel – zdravotní důvody, Čižinský Jan – rodinné důvody, Gazdík Petr – osobní důvody, Hanzel Tomáš od 13 hodin – pracovní důvody, Chovaneč Milan – zdravotní důvody, Kalousek Miroslav – osobní důvody, Kasal David – rodinné důvody, Kobza Jiří – pracovní důvody, Kováčik Pavel od 10.30 – osobní důvody, Krutáková Jana – pracovní důvody, Procházková Věra – zahraniční cesta, Richterová Olga – rodinné důvody, Stanjura Žbyněk – zdravotní důvody, Špičák Julius – rodinné důvody, Vondrák Ivo – zahraniční cesta.

Členové vlády: Metnar Lubomír – pracovní důvody, Petříček Tomáš – zahraniční cesta, Plaga Robert – pracovní důvody, Staněk Antonín od 10 do 12 hodin – pracovní důvody, Toman Miroslav – pracovní důvody.

Paní poslankyně Hyt'ková do 10 hodin ze zdravotních důvodů.

Dnešní jednání bychom zahájili pevně zařazenými body 5, 145, 11 a 32. Poté bychom se měli věnovat bodům z bloku zákony druhé čtení. Vzhledem k tomu, že zbývající dva body z tohoto bloku jsou přerušeny do doby projednání výbory, měli bychom tedy pokračovat body z bloku zákony prvé čtení.

Je nějaký návrh na změnu pořadu schůze? Nikoho nevidím, v tom případě začneme bodem č. 5. (Hluk v sále.) Já poprosím paní poslankyně, pány poslance o to, aby se zaregistrovali svými kartami, aby se případně usadili a aby ztišili hluk v sále. Děkuji.

5.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 175/4/ - vrácený Senátem

Projednávání tohoto bodu jsme přerušili dne 23. ledna na žádost poslaneckého klubu ODS o přestávku na klub, poté požádaly o přestávku ještě poslanecké kluby ČSSD a ANO 2011. Připomínám, že rozprava byla ukončena, zazněla i závěrečná slova ministryně pro místní rozvoj Kláry Dostálové, která byla pověřena zastoupením ministra kultury Antonína Staňka, a senátora Zdeňka Nytry.

Přistoupíme tedy k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Přednesu návrh na usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů podle sněmovního tisku 175/4, ve znění schváleném Senátem podle sněmovního tisku 175/5."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 152, přihlášeno je 146 poslankyň a poslanců, pro 71, proti 54. Návrh byl zamítnut. (Silný hluk v sále.)

(Přihláška z pléna.) Ano, prosím.

Poslankyně Dana Balcarová: Já jsem chtěla ohlásit, že jsem se nemohla přihlásit teď do hlasování.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Takže to znamená, zpochybňujete hlasování? (Ano.)

Nechám hlasovat o zpochybňení hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 153, přihlášeno 153 poslankyň a poslanců, pro 140. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat znovu o usnesení, které jsem před chvílí četl – to je vratka ze Senátu. Nemusím to znova čist, předpokládám...

Zahajuji hlasování. Kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 154, přihlášeno 158 poslankyň a poslanců, pro 77, proti 66. Návrh byl zamítnut. Konstatuji, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem nepřijali.

Nyní tedy budeme hlasovat znova, a to podle § 97 odst. 5 jednacího řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí tohoto usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslance. Kvorum je nastaveno.

Přednesu návrh na usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu, podle sněmovního tisku 175/4."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 155, přihlášeno 158 poslankyň a poslanců, pro 109. Návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme návrh zákona přijali.

Dalším bodem je

145.

Vládní návrh zákona o přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací a o změně zákona č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 170/ - třetí čtení

Vážené kolegyně, kolegové, já bych vás opravdu chtěl poprosit o klid v sále. Je velice nepříjemné, když člověk čte a neslyší skoro sám sebe. Tak.

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele místopředseda vlády a ministr vnitra Jan Hamáček a zpravodaj garančního výboru, výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, poslanec Ondřej Profant. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 170/4, který byl doručen dne 5. prosince 2018. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 170/5.

Nyní se táží navrhovatele, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, jen stručně bych připomněl návrh zákona o přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací. Účelem toho zákona je transponovat směrnici o přístupnosti internetových stánek a mobilních aplikací subjektů veřejného sektoru do českého právního řádu. Cílem této směrnice je pak zajištění přístupnějších internetových stránek a mobilních aplikací napříč celou Evropskou unií. Navrhovaný zákon má tedy zajistit přístupnost internetových stránek a mobilních aplikací všem jejich uživatelům, zejména však osobám se zdravotním postižením. Internetové stránky a mobilní aplikace musí být pro své uživatele vnímatelné, ovladatelné, srozumitelné a stabilní. Já věřím, že to tímto zákonem dosáhneme. Děkuji. (Hluk v sále.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Prosím vás, kolegové a kolegyně, opravdu zkusme se utišit, ať jsme schopni v důstojné atmosféře projednávat jednotlivé tisky. Tak, děkuji vám.

Otevřím rozpravu k tomuto bodu, do které není nikdo přihlášen. Je? Tak ho ještě nemám na tabuli. Takže pan poslanec Klaus.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den, já jen krátce před hlasováním připomenu pozměňovací návrh, který drobným způsobem vyňal školy a malé školy v obcích z působnosti. Přitom tento zákon byl původně myšlen zejména na státní úřady, velké. Já už jsem to tady ve druhém čtení obhajoval, tak to nebudu znova říkat. Navíc došlo k tomu, že výbor si osvojil tuto myšlenku a identický pozměňovací návrh je výborový A2, čili o tom mém se ani nebude hlasovat. Takže tím chci jen podpořit tedy A2, C, pozměňovací návrhy. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Já tady mám faktickou poznámku paní poslankyně Majerové, takže mažu. Pan poslanec Martin Kupka v rozpravě. Prosím pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Kupka: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, milé kolegyně, milí kolegové, přestože se jedná o vládní návrh a já jsem z opozičních lavic, tak bych se rád přimluvil za přijetí toho návrhu zákona s pozměňovacími návrhy. Já jsem přesvědčený o tom, že to je zákon, který může opravdu odstraňovat bariéry ve virtuálním prostoru, a že tak jak se podařilo v posledních několika desetiletích změnit obraz měst a obcí tak, že je tam významně méně bariér pro zdravotně postižené, že podobně to máme zajistit také ve virtuálním prostředí a tam, kde jsou internetové stránky a nově také mobilní aplikace hrazeny z veřejných prostředků. Je namísto zavést taková pravidla, aby byly co nejpřístupnější všem lidem s různým zdravotním postižením. Proto tento zákon podporuji. A protože také zároveň ten zákon pamatuje na nepřiměřené náklady, tak aby to neznamenalo třeba pro menší instituce, a právě i díky tomu pozměňovacímu návrhu, který je důležitý, nepřiměřené náklady pro řadu malých škol. Tak si myslím, že je to opravdu návrh, který v té finální podobě s pozměňovacími návrhy bude užitečný a Česká republika jej potřebuje.

Paradoxně největší oříšek si pravděpodobně způsobí vláda. Budu bedlivě sledovat, jak se s novými pravidly přístupnosti vypořádá např. NEN, nebo systém MS2014+. Bojím se, že právě tyto nástroje s tím budou mít větší problémy než weby a mobilní aplikace měst a obcí, které v mnoha případech už dávno pravidla dobré praxe a přístupnosti splňují.

Děkuji mnohokrát za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S faktickou poznámkou přihlášen pan poslanec Ivan Bartoš. Já přečtu omluvu. Omlouvám pana ministra dopravy Dana Ťoka z dnešního jednání od 9 do 10 hodin. Prosím pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Ivan Bartoš: Dobré ráno dámy a pány, pane předsedající, zástupci vlády. Já bych chtěl jenom poznamenat k tomu pozměňovacímu návrhu, o kterém tady hovořil pan Klaus i pan předčleník Kupka. Řada škol a i já v rámci třeba vyhodnocování nějakých cen, my se díváme na ty jednotlivé weby měst a škol. Řada škol má ty weby již samozřejmě nastavené podle těch norem, protože je vyvíjejí od počátku v souladu se standardy moderního webu. Nicméně já trochu nesouhlasím s tím, že je tam tahle výjimka, protože my tím tak trochu říkáme, že pokud nejste v osvíceném kraji, v osvíceném městě, tak vlastně ta dostupnost těch stránek, pokud ta škola nešla tou cestou sama o sobě, jako není důležitá. Když se bavíme o dostupnosti stránek pro lidi s nějakým zrakovým postižením nebo pro rodiče, tak mně přijde, když řekneme, že těch malých se to jakoby vůbec netýká, touto cestou nemusí, že vlastně říkáme, že když žijete na vesnici a máte nějakou sníženou schopnost třeba čtení z monitoru, tak že vlastně máte trochu smůlu. Tak já jsem chtěl jen zohlednit tento aspekt, že ta výjimka ale znamená právě tohleto omezení, a tím vlastně jde proti trochu té logice toho, čeho chceme dosáhnout tím zákonem.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Martin Kupka s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Martin Kupka: Jen krátké doplnění. Samozřejmě pro to, co musí škola zveřejňovat na základě správního rádu v případě příjímání a další povinné údaje, tak pro ně to samozřejmě i v případě škol bude platit, že to musí zajistit tak, aby to bylo obecně přístupné. Já jsem přesvědčený o tom, že tak jak se podařilo postupem zkvalitňovat internetové prostředí a kvalitu webových stránek aplikací měst, obcí i veřejných institucí, příspěvkových organizací, tak věřím ještě mnohem více na přirozené šíření dobré praxe a toho, že i ten zákon může být v tomhle smyslu spíše podnětem, aby se ta dobrá pravidla šířila vlastně spontánně pozitivně. A že i v tomhle směru ten zákon může sehrát pozitivní roli. A na druhou stranu tam, kde to opravdu znamená nepřiměřené náklady, tak do toho ty instituce nebude tlačit. Pokládám to v tomto směru za rozumné a vyvážené a za přijetí i toho pozměňovacího návrhu se velmi přimlouvám.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Nemám tady žádnou faktickou poznámkou. Pokud se nikdo nehlásí do rozpravy, obecnou rozpravu končím. Je zájem o závěrečná slova? Není. Přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování, poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním k nim sdělil své stanovisko. Prosím.

Poslanec Ondřej Profant: Dobré dopoledne. Garanční výbor navrhl, že se bude hlasovat v tomto pořadí. Nejdříve legislativně technické úpravy, poté pozměňovací návrh A1, pozměňovací návrh A2, dále dohromady pozměňovací návrhy B1 až B5, dále pozměňovací návrhy B6 a B7 dohromady, pak pozměňovací návrh B8. Pak hlasování zákona jako celku a na závěr o doprovodném usnesení.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je nějaká připomínka k proceduře? Nechám proceduru odhlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro takhle nastavenou proceduru? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 156, přihlášené 168 poslankyň a poslanců. Pro 157. Návrh byl přijat.

Takže poprosím pana zpravodaje, aby nás seznamoval s jednotlivými návrhy, o kterých nechám hlasovat.

Poslanec Ondřej Profant: Legislativně technické nemáme, takže půjdeme rovnou k hlasování pozměňovacího návrhu A1, což je doplnění povinnosti přímo zveřejnit technické normy, na které se zákon odkazuje, u Ministerstva vnitra. Garanční výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Stanovisko ministra? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 157. Přihlášeno 173 poslankyň a poslanců. Pro 171. Návrh byl přijat. Další.

Poslanec Ondřej Profant: Takže další je pozměňovací návrh A2, který tu představil kolega Václav Klaus. Garanční výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Stanovisko ministra? (Neutrální.)

Zahájil jsem hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 158. Přihlášeno 174 poslankyň a poslanců. Pro 149. Návrh byl přijat. Další.

Poslanec Ondřej Profant: Další jsou pozměňovací návrhy B1 až B5, což jsou de facto technikálie kolem účinnosti, protože ten zákon schvaluji velmi dluho. Tyto návrhy připravovalo spolu se mnou Ministerstvo vnitra. Garanční výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Stanovisko ministra? (Souhlas.) Mám tady žádost o odhlášení, tak vás odhlásím. Takže se přihlaste svými hlasovacími kartami.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 159 přihlášeno 173 poslankyň a poslanců, pro 150. Návrh byl přijat. Další.

Poslanec Ondřej Profant: Další jsou pozměňovací návrhy B6 a B7, což je přidání do působnosti Českého rozhlasu a České televize. Garanční výbor toto nedoporučuje.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Stanovisko? (Nesouhlas.)

Zahajuje hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 160 přihlášeno 174 poslankyň a poslanců, pro 42. Návrh byl zamítnut. Další.

Poslanec Ondřej Profant: Další je návrh B8, což je pozměňovací návrh, rozšíření a upřesnění § 7 mimořádné a nepřiměřené zátěže. Garanční výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Stanovisko? (Nesouhlas.)

Zahajuje hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 161 přihlášeno 174 poslankyň a poslanců, pro 24. Návrh byl zamítnut. Další.

Poslanec Ondřej Profant: Teď budeme hlasovat o návrhu zákona jako celku. Garanční výbor ho doporučuje.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací a o změně zákona číslo 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 170, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahájil jsem hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 162 přihlášeno 175 poslankyň a poslanců, pro 173. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysoven souhlas.

Žádám ještě zpravodaje, aby uvedl návrh doprovodného usnesení Poslanecké sněmovny.

Poslanec Ondřej Profant: Máme ještě k zákonu doprovodné usnesení, které schválil podvýbor pro eGovernment a následně výbor pro veřejnou správu. Dopravodné usnesení zní: "Poslanecká sněmovna České republiky žádá vládu České republiky, aby podnikla nezbytné kroky k zajištění veřejné dostupnosti všech technických norem pro uplatnění principu rovnosti před zákonem a dostupnosti práva."

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Zahájil jsem hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 163 přihlášeno 175 poslankyň a poslanců, pro 157. Návrh byl přijat. Tímto jsme se vypořádali s tímto tiskem.

Přečtu omluvu pana předsedy Poslanecké sněmovny Radka Vondráčka z jednání dnes ze zdravotních důvodů do 10.00. S hlasovací kartou číslo 10 bude hlasovat pan poslanec Pawlas.

Dalším bodem je

11.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb.,
o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů,
ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 203/ - druhé čtení**

Projednávání tohoto bodu jsme v obecné rozpravě přerušili v pátek 7. prosince 2018 na 24. schůzi. Připomínám, že návrh jsme v prvném čtení přikázali k projednání výboru pro bezpečnost jako výboru garančnímu a dále byl tisk přikázán zahraničnímu výboru a hospodářskému výboru. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 203/1 až 7. Zpravodajové výboru s usnesením Poslaneckou sněmovnu již seznámili.

Prosím, aby místa u stolku zpravodajů zaujali místopředseda vlády a ministr vnitra Jan Hamáček a zpravodaj garančního výboru, výboru pro bezpečnost, poslanec Radovan Vích. Budeme pokračovat v přerušené obecné rozpravě. A než budeme pokračovat, já bych poprosil opět Poslaneckou sněmovnu, aby snížila svou míru hluku na únosnou mez.

V obecné rozpravě je přihlášen pan poslanec Kopřiva. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Kopřiva: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobré dopoledne vážené kolegyně, vážení kolegové. Já jsem do systému nahrál ještě dva další pozměňovací návrhy. Ten první se týká studentů, kde podle mě došlo v předložené novele k nějakému nedorozumění, neboli jde o to, že v novelizačním bodě v článku 1 v bodě číslo 28 zavádí pro cizince studenty povinnost prokázání úhrnného měsíčního příjmu. Tato nová možnost je vhodná, zlepšuje postavení studentů, kteří nemají vysokou finanční hotovost, ale prokazatelně si vydělají například formou částečného pracovního úvazku nebo dostávají pravidelně finanční příspěvek od rodičů. Novelizaci ovšem dochází zároveň ke zrušení dosavadní možnosti prokázání zajištění prostředků formou podle § 13, tedy skrze dostatečnou finanční částku na bankovním účtu. Děje se tak přesto, že zřejmě nešlo o záměr.

V odůvodnění k bodům 27 až 29 je uvedeno, že nově navržená speciální úprava umožňuje zohlednit všechny zdroje, které by mohly přicházet v úvahu. Novelizace by ovšem zřejmě neúmyslně odstranila možnost prokazovat částkou na bankovním účtu. Tu totiž nelze označit jako úhrnný měsíční příjem, jak ostatně vyplývá i ze současné praxe odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra. (Velký hluk v sále.) Původní požadavek směrnice, ze kterého Ministerstvo vnitra vycházelo, tedy nutnost posuzování finančních prostředků studentů, by nebyl naplněn.

To je první pozměňovací návrh, co se týče studentů.

Pak jsem nahrál do systému další, který je reakcí na pozměňovací návrh poslance Radka Kotena a dalších poslanců, který byl přijat, bohužel podle mě skandálně, výborem pro bezpečnost na jeho schůzi 22. listopadu loňského roku. Cílem návrhu poslance Kotena a dalších je zrušit možnost soudního přezkumu rozhodnutí o správném vyhoštění cizince. Takový návrh je v rozporu s ústavním pořádkem České republiky, konkrétně s článkem 36 Listiny, který zaručuje právo na spravedlivý proces včetně možnosti každého domáhat se svého práva u nezávislého a nestranného soudu. Již v roce 2007 konstatoval neústavnost zrušení soudní přezkoumatelnosti správního vyhoštění v § 171 zákona o pobytu cizinců Ústavní soud České republiky, je to nález Ústavního soudu 26/07, a předmětné ustanovení zákona zrušil. Návrh je v rozporu i s mezinárodními závazky České republiky, konkrétně s návratovou směrnicí v platném a účinném znění.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pardon, pane poslanče. Já vás přeruším, abych poprosil všechny poslankyně a poslance znovu o to, abychom se ztišili, protože když už nic, tak paní zapisovatelky mají velký problém vůbec zaznamenat to, o čem se tady bavíme. Děkuji. Teď máte slovo. Prosím.

Poslanec František Kopřiva: Děkuji, pane předsedající. Takže kromě toho, že ten návrh výboru pro bezpečnost je v rozporu se současným zněním té návratové směrnice, tak je v rozporu také s připravovaným návrhem přepracovaného znění, konkrétně s článkem 16 odstavce 1, který výslovně vyžaduje, aby opravný prostředek proti rozhodnutí o návratu měl povahu soudního přezkumu.

Oproti tvrzení uvedenému v odůvodnění naprostá většina osob využívajících právní pomoc v rámci projektu návratového poradenství Ministerstva vnitra tak činí z důvodů, které se nijak netýkají utajovaných skutečností. Na výboru pro bezpečnost neústavnost návrhu konstatoval i ministr vnitra Jan Hamáček. Stanovisko Ministerstva vnitra k návrhu je proto negativní. Z uvedených důvodů je nezbytné, aby Poslanecká sněmovna při hlasování předmětné návrhy poslance Kotena zamítlá.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Jsou tady faktické poznámky: pan poslanec Lubomír Volný.

Poslanec Lubomír Volný: Dobrý den, dámy a pánové. Já bych chtěl říct, že opravdu netuším, protože nejsem ústavní právník, nakolik pan Kopřiva má nebo nemá pravdu. Co bych chtěl říct, je, že tahle snaha představitelů pirátské strany i zřejmě představitelů České strany sociálně demokratické je klasickou ukázkou toho, kam jsme se dostali v rámci naší evropské i národní legislativy. Dostali jsme se tak daleko jako v Itálii, kde člověka, který spoluzachránil s panem Orbánem Evropu tím, že uzavřel italské přístavy a zabránil vlně dalších uprchlíků, lidé, jako je pan Kopřiva nebo pan Hamáček, kriminalizují, trestně stíhají a pokoušejí se ho dostat do vězení.

Takže já si myslím, že tady je poměrně důležité uvědomit si, že ta legislativa, naše zákony i evropské zákony jsou možná v souladu s nějakou doktrínou islamizace a afrikanizace Evropy a naší země, ale nejsou v souladu s národními zájmy České republiky, nejsou v souladu se zájmy našeho obyvatelstva a národa, a proto bychom měli veřejně o tom diskutovat a snažit se i tyto zákony měnit. Protože potom se dostaneme do situace, v jaké jsou v Německu, ve Francii, v Anglii, v Holandsku, v Itálii, že člověk, který se k nám dostane, nebude prakticky vypověditelný nebo navrátitelný, protože lidé jako pan Kopřiva nebo pan Hamáček mu poskytnou veškerou možnou právní ochranu k tomu, aby tady prostě zůstali na věky věků amen. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další s faktickou poznámkou je pan poslanec Radek Koten a připraví se pan ministr Jan Hamáček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radek Koten: Dobrý den, dámy a pánové. Je to velice úsměvné, protože jsme skutečně zjistili, že buď neziskové organizace velice dobře připravily straně pirátské, konkrétně prostřednictvím pana předsedajícího panu Kopřivovi, naprostě perfektní pozměňovací návrhy, které v podstatě ruší naprostě všechno, co v minulém volebním období jsme byli schopni do zákonů dostat, abychom vůbec byli schopni kohokoliv, kdo tady nemá co dělat, vyhostit. Takže to pouze k tomu. A předpokládám, že nikdo z nás tady není ústavní právník a odborník na ústavní právo, takže já bych si velice rád počkal na to, až tedy rozhodne Ústavní soud. A do té doby si myslím, že je to pořádku, že budeme mít nástroj na to, abychom byli schopni vůbec lidí, kteří tady nemají co dělat, jsou tu ilegálně, tak abychom je mohli dostat z naší republiky. Takže to je asi tak všechno, co bych k tomu řekl. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan ministr Hamáček s faktickou poznámkou. Prosím.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Já samozřejmě nechci předjímat hlasování ve třetím čtení. O tom rozhodne Poslanecká sněmovna, jak tedy se vypořádá s jednotlivými návrhy. Ale musím reagovat na vystoupení pana poslance Volného.

Já jsem se tady dozvěděl, že chystám pravděpodobně zatčení svého italského kolegy, protože jste, předpokládám, mluvil o ministru vnitra Salvini. A to si myslím, že je věc, která by neměla zůstat bez odezvy. Já bych vás chtěl požádat, abyste tedy uvedl, co tedy chystám, jestli panu ministru Salvinimu něco hrozí z mojí strany, že ho strčím do vězení, nebo abyste se omluvil. Protože já si myslím, že takovéto věci by na půdě české Poslanecké sněmovny neměly zaznívat. A bylo by škoda, kdyby pan ministr Salvini se bál přijet do České republiky proto, že by mu z mojí strany hrozilo nějaké uvěznění.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším s faktickou poznámkou je pan poslanec Kopřiva a připraví se pan poslanec Lipavský, pan poslanec Ondráček a pan poslanec Volný Lubomír. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec František Kopřiva: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych jenom chtěl vyvrátit tu lež, která tady zazněla, že by snad můj pozměňovací návrh reagující na ten neústavní návrh pana poslance Kotena byl z pera nějakých nevládních organizací. Je pravda, že já i my Piráti konzultujeme své návrhy s akademiky a s vládními i nevládními organizacemi. Nicméně tento můj pozměňovací návrh pochází čistě a pouze ode mě. Koneckonců může si to každý dohledat v našem transparentním registru kontaktů a schůzek.

Možná bych ještě jenom dodal to, že opravdu Listina základních práv a svobod a Ústava České republiky je pro mě tak trochu doktrína. Já jsem totiž tady sliboval, že budu dodržovat Ústavu. Takže já hodlám tu Ústavu zachovávat a bránit ji před útoky. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Než dám slovo panu poslanci Janu Lipavskému, přečtu omluvu. Pan poslanec Marek Výborný se omlouvá dnes od 9.30 do 10 hodin z pracovních důvodů.

Prosím, pan poslanec Lipavský s faktickou poznámkou a poprosím Poslaneckou sněmovnu opět – opět poprosím o klid. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Lipavský: Tak já budu velice stručný. Naším úkolem zde v Poslanecké sněmovně je ochraňovat ústavní pořádek a součástí ústavního pořádku je i Listina základních práv a svobod. A pokud jsou zde takové návrhy, které jí porušují, tak naší povinností je ty návrhy odmítнуть. Toliko k projevu pana Volného. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S faktickou poznámkou další v pořadí je pan poslanec Zdeněk Ondráček. Prosím.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, možná se divíte, protože vůbec nevíte, o čem kolegové Piráti hovoří, protože jsou trošku mimo. (Smich z levé části jednacího sálu.) Chtěl bych říci: jsme ve druhém čtení. My načítáme pozměňovací návrhy a kolegové se vyjadřují k jednomu z pozměňovacích návrhů, který byl projednáván a přijat výborem pro bezpečnost. Chtěl bych říci, že já ten materiál tady mám i s hlasováním, takže ano, padlo tam, že by mohl být určitý problém s Ústavním soudem. A poslanci, kteří jsou členy výboru pro bezpečnost, a není to ani pan ministr vnitra, ale ani nikdo z těch Pirátů, kteří zde teď vystupují, tak hlasovali sedm pro, dva proti, dva se zdrželi. To abychom měli informaci, o čem tady hovoříme.

Takže nereagujme na Piráty, pojďme dál pokračovat v načítání pozměňovacích návrhů. Od toho je totiž druhé čtení. A toto si vyslechneme ve třetím čtení, až budeme rozhodovat. Stejně nic jiného nepřijde, než že budeme rozhodovat hlasováním jako plenárum. A chtěl bych i potvrdit, to, že pan ministr vnitra takto nikdy nevystupoval, protože on o tomto materiálu vůbec na výboru pro bezpečnost nehovořil.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Lubomír Volný s faktickou poznámkou. Připraví se pan poslanec Koten, pan poslanec Holík a pan poslanec Lipavský. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji. Prostřednictvím pana předsedajícího pane kolega Hamáčku, já si zkontroluji své vystoupení, až přijde ze stenoprotokolu. Pochopitelně pokud jsem udělal nějakou rétorickou chybu a obvinil jsem přímo vás, že přímo chystáte něco zločinného na pana Salviniho, tak se vám tady veřejně omluvím. To není žádný problém.

To, co jsem chtěl sdělit já, ta myšlenka je taková, a to je věc, za kterou si naprosto stojím, opět prostřednictvím pana předsedajícího, že lidé, jako jste vy, pane Hamáčku, a lidé, jako je pan Kopřiva, se snažíte systematicky i ve svém volebním programu i svým jednotlivým chováním a jednáním při různých legislativních návrzích vytvořit systém, který v České republice efektivně znemožní stejně, jako to znemožnil už v Německu, Francii, Anglii, Švédsku, Finsku, Itálii, vypořádat se s návratovou politikou. Protože právě s podporou těch neziskových organizací, se kterými Piráti, jak pan Kopřiva říkal, tak hrdě a rádi spolupracují, vytvářejí lidé, jako jste vy, po celé Evropě systém, kdy s právní pomocí, kterou platíme i já proti své vůli, ze státního rozpočtu, prostřednictvím těchto neziskových organizací tady zůstávají v Evropě ne tištice, ne desetitisíce, ale minimálně statisíce lidí, možná už i miliony, které tady v Evropě prostě nemají být. Takže já si myslím, že je načase zahájit veřejnou diskusi o tom, že bychom měli změnit zákony, které toto uvažují. A ano, i já jsem přísahal na Ústavu, ale i my tady víme, že máme možnost Ústavu měnit. Takže v rámci obrany naší vlasti, v rámci obrany našich národních zájmů možná přijde jednou čas na to, abychom se dohodli na změnách Ústavy tak, abychom se nestali Afrikou nebo Blízkým východem. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: S faktickou poznámkou další přihlášený poslanec Radek Koten. Připraví se poslanec Jaroslav Holík. Prosím.

Poslanec Radek Koten: Ještě jednou. Opravdu bych to tady nechtěl zdržovat a rád bych se posunул podle toho, jak to říkal Zdeněk Ondráček prostřednictvím pana předsedajícího. V podstatě se jedná o jednu věc. Já jsem byl zvolen občany České republiky, a proto hájím zájmy České republiky. Jestli chce někdo hájit zájmy občanů jiné země, tak ať se vzdá mandátu, jde tam kandidovat, nechá se zvolit a potom může hájit jejich zájmy. To je všechno, co jsem chtěl sdělit. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poslanec Jaroslav Holík s faktickou poznámkou a připraví se pan poslanec Jan Lipavský. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, nedodržím výzvu pana Ondráčka, abychom tady na výstupy kolegů pirátů nereagovali, a dovolím si, pane místopředsedo, reagovat na kolegy Kopřivu a Lipavského. Ano, v této Sněmovně bychom měli opravdu hájit zájmy občanů. Ale tato Sněmovna je česká a měli bychom hájit převážně zájmy českých občanů.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poslanec Jan Lipavský, připraví se poslanec Dominik Feri. Prosím.

Poslanec Jan Lipavský: Děkuji. Také jsem byl zvolen občany České republiky a také hájím jejich zájmy. A chtěl bych se jenom vymezit vůči poslanci Ondráčkovi prostřednictvím pana předsedajícího, aby nás tady nepoučoval o tom, co můžeme a nemůžeme říkat ve druhém čtení, kdy se podávají pozměňovací návrhy. Samozřejmě je naprosto legitimní tyto pozměňovací návrhy zde debatovat, vyjadřovat se k nim a tak dále. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poslanec Dominik Feri. Připraví se poslanec Jaroslav Bžoch. Prosím, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za něj, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, nevím, jak pracujete v jiných výborech, ale u nás v ústavněprávním výboru, když nastane nějaká důvodná obava, že by nějaký návrh mohl být ústavně nekonformní, tak si vyžádáme stanovisko minimálně kateder ústavního práva právnických fakult. To znamená, souhlasím s kolegou Zdeňkem Ondráčkem, že zkrátka rozhodneme o tom hlasováním. Nicméně pro to hlasování bychom měli mít naležité podklady.

Souhlasím také s kolegy z SPD, byť je to paradoxní, že hájíme a měli bychom hájit zájmy českých občanů. Jenže v zájmu českých občanů je také to, abychom přijímali legislativu, která nebude smetena Ústavním soudem. Čili bych poprosil navrhovatele předmětného pozměňovacího návrhu, aby si ta stanoviska do třetího čtení vyžádal a pak nám je tady přednesl. To je asi to nejvěcnější, co se s tím dá dělat. Díky.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poslanec Jaroslav Bžoch s faktickou poznámkou. Připraví se poslanec Kopřiva. Prosím.

Poslanec Jaroslav Bžoch: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, tady zaznělo něco, jako že Česká republika nebo vláda České

republiky se systematicky snaží zabránit tomu, abychom tvořili návratovou politiku. To je největší nesmysl, který tady mohl zaznít.

Já s Ministerstvem vnitra spolupracuji, spolupracoval jsem i na svých pozeměnovacích návrzích. A to, co my děláme, je právě ta návratová politika. My se to snažíme vyřešit, ale musíme postupovat v rámci zákonů a Ústavy. Nelze ohýbat Ústavu podle toho, jak zrovna potřebujeme. Musíme postupovat v rámci zákonů Evropské unie a v rámci našich zákonů. A naši prioritou je právě návratová politika. Ne, my tady nechceme mít nikoho, kdo je tady nelegálně. Ne, nechceme. Ale musíme postupovat v rámci zákonů a v rámci Ústavy. A my se o to snažíme. Priorita naší vlády to je a na ministerstvu se tomu plně věnují. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Faktické poznámky. Mám jich v tuto chvíli pět. Poslanec Kopřiva, připraví se poslankyně Černochová, dále v pořadí poslanec Bartošek, poslanec Lubomír Volný a poslanec Václav Klaus. Prosím, máte slovo.

Poslanec František Kopřiva: Děkuji za slovo. Já bych navázal na kolegu Feriho, s kterým souhlasím. Rád bych připomněl prostřednictvím pana předsedajícího panu kolegovi Kotenovi, když jsme to probírali tady na plénu naposledy, tak jsem ho vyzval, aby doložil nějakou analýzu nebo nějaký posudek, když všichni odborníci říkají, že to je protiústavní, tak aby on doložil nějakou odbornou analýzu, že to není protiústavní. Nic jsem zatím nedostal. To jen tak na okraj.

A potom bych chtěl ještě podotknout, že skutečně jsme tady, abychom hájili zájmy České republiky. To znamená i Ústavu České republiky. A jak se tady někteří kolegové tak jako pohrdavě vyjadřují o Blízkém východě a o Africe, tak já bych to skutečně taky nerad dotáhl do bodu, že tady budeme třeba zpochybňovat rozhodnutí Ústavního soudu. Jenomže jak jsem říkal, tak Ústavní soud přesně takový pozeměnovací návrh už v minulosti zamítl s tím, že je protiústavní. A my ho teď tady probíráme znova. Někdo ho znova navrhuje. Takže teď se budeme vymezovat proti neziskovým organizacím, a až to Ústavní soud případně smeté, tak budeme zpochybňovat i rozhodnutí Ústavního soudu? To je to zachovávání Ústavy? To je to hájení zájmů České republiky? Nevím, nevím.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poslankyně Jana Černochová s faktickou poznámkou. Připraví se poslanec Jan Bartošek. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Hezké dopoledne, dámy a pánové. Jsem jedna z mála, která tady dneska vystupuje a je členkou bezpečnostního výboru, seděla na tom bezpečnostním výboru, slyšela tu diskusi, hlasovala. Myslím si, že snad je úplně legitimní dohodnout se na tom, že až budeme hlasovat třetí čtení, tak tento sporný návrh bude vyjmut z toho balíku výboru pro bezpečnost. Bude to jako procedura, že se to bude hlasovat samostatně. Každý z vás,

kdo tady vystupuje, se bude moci při tom hlasování realizovat tak, jak uzná za vhodné, a bude klid.

Já se tady chci zastat Ministerstva vnitra a chci se tady zastat i pana ministra Hamáčka, protože na rozdíl od vás, kteří tady vystupujete, jsem v Poslanecké sněmovně snad kromě kolegy Ondráčka od roku 2010. Azylovou politiku jsem sledovala a byla členkou tohoto výboru dávno předtím, než existovala SPD anebo než možná Piráti tušili, že budou zasedat v Poslanecké sněmovně.

A bohužel už ten člověk není mezi námi, ale to, že Česká republika vždycky hájila zájmy občanů České republiky, to je zásluhou pana doktora Haišmana, který dlouhé roky dělal azylovou a migrační politiku na Ministerstvu vnitra. Převzala to jeho nástupkyně, která razí stejnou filozofii.

Takže prosím, kolegové, nedělejte tady z našeho Ministerstva vnitra organizaci, která nehájí zájmy občanů České republiky. Není to pravda. A pan ministr vnitra Hamáček si tuto agenda vzal za svou hned jako jeden z prvních zákonů, který na výbor pro bezpečnost předložil. A ten zákon naopak zpřísňuje podmínky, a víte to všichni, tak tady nepředvádějte tohle divadlo. (Silný potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poslanec Jan Bartošek, připraví se poslanec Lubomír Volný. Prosím.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji, pane místopředsedo. Já volně navážu na svou předečnici. Je to přesně tak. Útočit na ministra vnitra je zbytečné a laciné, protože ten zákon jde přesně tím směrem, jak popsala Jana Černochová. Já jsem na tom výboru také byl.

Spiš si kladu otázku. My jsme měli k tomu pozměňovacímu návrhu podklady z Ministerstva vnitra. Věděli jsme, že se v něm píše, že je v rozporu s ústavním pořádkem pozměňovací návrh poslance Kotena. Otázkou zůstává, jak je možné, že tento výbor daný pozměňovací návrh přijal s jasným vědomím toho, že je to v rozporu s ústavním pořádkem. Kdo jiný by měl cítit právo než poslanci Poslanecké sněmovny? Kdo jiný by je měl zohledňovat?

Jestli poslanci SPD chtějí měnit Ústavu, tak ji změňte. Ale nejprve pro ty svoje nárazy musíte změnit Ústavu. A já pevně věřím, že nikdy takovou sílu mít nebudeste, protože první, co je zásadní, je, že musíme cítit právo a pořádek. To jsou zájmy České republiky, abychom byli právní stát, abychom sami respektovali nejprve zákony, a ne abychom překrucovali Ústavu a zákony, jak se nám hodí podle libosti, nebo popřípadě podle toho, koho nenavidíme. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí je poslanec Lubomír Volný. Připraví se poslanec Václav Klaus. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji, pane předsedající. Vaším prostřednictvím ke kolegu Bžochovi. Já jsem v žádném ze svých předchozích vystoupeních neříkal, že to

dělá celá vláda. Nicméně byl to ministr této vlády a byl to i premiér této vlády, který schválil globální pakt o uprchlictví, címž otevřel zadní vrátku statisícům a možná milionům nelegálních imigrantů, kteří budou lhát o své skutečné situaci.

Zaznělo tady od kolegy Bžocha taky jedno docela zásadní sdělení. Ano, my musíme být v souladu s evropským právem – ne s evropským, ale s právem EU. A to je zásadní problém. Protože právo EU je v mnohem nadřazeno našemu národnímu právu a my chceme, aby o tom lidé věděli, že spoustu zákonů přijímáme jenom proto, protože je přijímat musíme, protože přišly z Bruselu, protože přišly z Evropské unie. Je naprostě legitimní na toto upozorňovat.

Zpřísňování podmínek pro imigraci, to je taková komická snaha ošílit veřejnost, protože pokud budete zpřísňovat podmínky pro imigraci a zároveň nezajistíte fyzicky, aby sem nikdo nepřišel, a zároveň prostřednictvím neziskových organizací zajistíte, že ti dotyční budou prakticky nevpověditelní, nenavratitelní, přesně jak se to opět opakuje v Německu, ve Francii, v Anglii, v Holandsku, v Itálii a všude po celé Evropě, tak jakékoli zpřísňování jakýchkoli podmínek je komické, protože ti lidé, jakmile se dostanou dovnitř, tak už je prakticky nikdo nedostane ven. Stačí si porovnat čísla nelegálních imigrantů, o kterých se ví, že jsou v Evropě nelegálně, a kolik jich bylo ve skutečnosti vypovězeno, včetně programů, kdy vlády jednotlivých národních států uplácejí nelegální imigranti, aby vůbec nasedli do toho letadla s poměrně značnou hotovostí, se kterou se vrátí do země původu, tam ji použijí na nějaké soukromé účely, a za rok je tady máte zase, aby dostali další balík.

Takže o tom tady vedeme tuto debatu. Vedeme tuto debatu o tom, abychom si to uvědomili, abychom zahájili (předsedající upozorňuje na čas) celospolečenskou debatu, že je třeba některé naše zákony měnit. (Předsedající znova upozorňuje na čas.) Děkuji. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Václav Klaus, připraví se pan poslanec Radek Koten.

Poslanec Václav Klaus: Já bych se snažil možná trošku jako pedagog objasnit, o čem tady vedeme spor. Já jsem byl včera na pivu s jedním poslancem hnutí ANO. Ten mi vykládal takovou hezkou historku, tak já se vám o tom zmíním.

Já třeba poměrně často kritizuju pana premiéra a školskou politiku vlády. Dělám to tady při interpelacích uvnitř České republiky. Ale v životě bych to neudělal někde v zahraničí jako člen nějaké delegace, protože tam bych se choval jako jednotka dohromady reprezentující Českou republiku. A pan poslanec Peksa, poslanec Pirátů, toto nečinil, a když mu tam kvůli tomu trošku říkali, ať to nedělá, vždyť jsi snad taky Čech, mu říkali, tak on odpověděl – já nejsem Čech, já jsem Evropan. No a o tom to tady je. Tady jsou nějací poslanci, kteří se primárně cítí Evropany, já je nechci jmenovat, aby tady nebylo 56 faktických poznámek, a pak jsou tady poslanci, kteří se primárně cítí Čechy zodpovědnými České republike, která je jenom součástí teď politického projektu Evropské unie. O tom se tady vede spor, o tom se tady hádáme.

To je zhruba všechno a ve třetím čtení se rozhodne v hlasování. Děkuji. (Potlesk z řad ANO a zprava.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Takže mám tady čtyři faktické poznámky. První je pan poslanec Radek Koten, dále v pořadí Zdeněk Ondráček, Jan Lipavský a Roman Onderka. Prosím.

Poslanec Radek Koten: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Já bych ten problém už tady skutečně dalším způsobem asi neescaloval, protože předpokládám, že Ústavní soud nějakým způsobem rozhodne, atď už o zamítnutí tohoto návrhu, nebo potom třeba se zase najde ten samý precedens, který už tam je u jiných věcí, že je to vyjmuto, a to tady teda kolegové od Pirátů nezmiňují, že tam jsou určité paragrafy, které byly na přezkumu u Ústavního soudu, a Ústavní soud neshledal, že jsou protiústavní. Takže já bych si skutečně velice rád počkal na rozhodnutí Ústavního soudu. A nemyslím si, že by konkrétně tento bod byl v rozporu. A posoudit to skutečně může jenom Ústavní soud, a ne že se tady budeme přehadovat přes mikrofon, jestli to je protiústavní, nebo není. (Potlesk z řad SPD.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Zdeněk Ondráček. Prosím.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Já ještě jednou a naposledy se vrátím k tomu. Pan kolega Honza Bartošek říkal – Ústavní soud rozhodl, nebo měli jsme informaci. Pokud si pamatuji, v materiálu, který přišel z Ministerstva vnitra, bylo napsáno varování, že by to mohlo být v rozporu. Mohlo být neznamená, že je v rozporu. A ministerstvo, myslím, že konstatovalo, že v minulosti bylo něco podobného a Ústavní soud to zrušil – ale něco podobného, není to totožné. Ale stejně to prostě bude tak, že rozhodneme my ve třetím čtení hlasováním.

Takže pojďme načít ty pozměňovací návrhy, které zde jsou. Možná do té doby, než bude třetí čtení, někdo zpracuje tu analýzu, nebo možná už ji kolegové, kteří to předkládali, mají, a budeme mít materiál. A vy pak, kteří vlastně hlasujete pouze, aniž byste byli úplně doseznámeni s těmi jednotlivými pozměňovacími návrhy, u té dvěstětrojky jich je tam poměrně dost, tak budete mít i podkladové materiály. Ale stejně teď tady ve druhém čtení to, kolegové a kolegyně, nevyřešíme. Tak pojďme se posunout dál, načteme další pozměňovací návrhy a pojďme se věnovat dalším bodům, i když vím, že EET asi není ten správný bod možná, kvůli kterému to tady teď děláme. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí pan poslanec Jan Lipavský. Prosím.

Poslanec Jan Lipavský: Dámy a pánové, prostřednictvím pana předsedajícího. Snad nezkázim panu poslanci Klausovi víkend, když mu sdělím, že i on je Evropan. (Ozývá se smích.) Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Roman Onderka. Prosím.

Poslanec Roman Onderka: Pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, prostřednictvím pana předsedajícího kolega Klausovi, já chápnu, že z Prahy se blbě dívá přes ten skleníkový globus dál do republiky. Ale v tomhle sále sedí také Moraváci, kteří jsou občany České republiky a zároveň členy Evropské unie. (Ozývá se potlesk. Ruch v sále.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pan poslanec Jan Bartošek. A poprosím o klid v sále. Vím, že tato poznámka vzbudila trošku úsměvy na vašich rtech, ale vraťme se zpátky k meritu věci. Prosím.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Tak v tom případě aby nezypadli i naši milí Slezané. (Smích.)

Ale k tomu, co říkal pan předseda Koten, vaším prostřednictvím, a pro všechny ostatní. My jsme na výbor dostali materiál. A ono stačí si ho přečíst. Není potřeba nás mistrovat, co tam bylo, nebylo napsáno. Já to odcitují: K tomuto pozměňujícímu návrhu Ministerstvo vnitra dalo negativní stanovisko – a piše: návrh je v rozporu s ústavním pořádkem. Ne mohl by být, nebo uvidíme, nebo počkáme na přezkum. Ne. Ten návrh je v rozporu s ústavním pořádkem. Dokonce piše, že zákon o pobytu cizinců před deseti lety obsahoval shodné ustanovení, které bylo Ústavním soudem zrušeno. Tady se není o čem bavit. Tady je to jasné definováno.

To, co mi rozum nebere, je to, že vy to víte, víte, že je to v rozporu s ústavním pořádkem, a přesto tento pozměňující návrh podáváte! Jediné, co děláte, je, že zatěžujete ústavní soudy svými nesmysly, přestože víte, že to stanovisko takové je a Ústavní soud jednou rozhodl. Dělejte, co máte, nezatěžujte ústavní soudy a respektujte právníky, kteří v této oblasti mají mnohem větší erudici než vy. Děkuji. (Ozývá se potlesk z řad Pirátů.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poslední faktická – no už není poslední. Takže pan poslanec Kopřiva a připraví se pan poslanec Radek Koten. Prosím, máte slovo.

Poslanec František Kopřiva: Děkuji za slovo, pane předsedající. A zároveň i vaším prostřednictvím děkuji kolegu Klausovi za didaktickou vsuvku. Nicméně já si dovolím ji zpochybnit. Tady to není o nějakém sporu evropanství, nebo češtství, moraváctví, nebo slezáctví. Tady jde podle mě o obecný princip toho, že se někomu

ukrajují práva. V tomhle případě cizincům, kteří nejsou občany České republiky ani občany EU. Dobře, beru. Můžeme mít rozdílné názory na to, jestli mají mít větší, nebo menší práva, nicméně já jsem zastáncem toho, že nějaká elementární práva by měli mít stejná, a to už z důvodu toho, že pokud teď začneme ukrajovat jim, tak potom, pokud tady pan překladatel tohoto protiústavního pozměňovacího návrhu bude jednou potenciálně u moci, komu ta práva ukrojí dále... Svým odpůrcům třeba. A ti už budou občané České republiky, kteří s ním třeba nebudou souhlasit. To já si prostě nepřeju.

Tahle salámová metoda ukrajování Ústavy a vlastně upírání svobod občanům ze strany státu, stavění státu do role silnějšího, mocnějšího, proti komu nebude vlastně už dovolání. Takový ten kaškovský svět, do toho já se opravdu dostat nechci. A je mi jedno, jestli se v tom ocitne cizinec, který je podezřelý z kriminality, nebo pokud to bude občan České republiky s čistým trestním rejstříkem. Jde zkrátka o nějaký princip odvolatelnosti.

Dneska už vystupovat nebudu. Na závěr bych možná odcitoval... Koukám, že už nemám čas, tak už nic radší citovat nebudu. (Potlesk několika poslanců.) Spíše si půjdou znovu přečíst Ústavu a doufám, že uděláte totéž, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré dopoledne. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, bylo to těsně na hraně jednacího řádu. Máme před sebou ještě dvě faktické poznámky, ale nejprve mi dovolte, abych přečetl omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny, a to paní ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové, a to na celý dnešní den z pracovních důvodů.

Pokračovat budeme tedy faktickou poznámkou Radka Kotena a připraví se Lubomír Volný. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Radek Koten: Dámy a pánové, jenom tady lehounce zareagují prostřednictvím pana předsedajícího na kolegu Bartoška z bezpečnostního výboru. Ty pozměňovací návrhy jsou celkem dva, abychom si tedy nalili čistého vína. Není to jenom jeden pozměňovací návrh. A stanovisko u jednoho bylo neutrální, aby to tady zaznělo, to pracovníkům Ministerstva vnitra nevadí. A u toho druhého tedy byla možnost a byl tam návrh na zamítnutí s tím, že by mohl být protiústavní. A já rozhodně nejsem ústavní právník, abych to dokázal posoudit. Nicméně bych skutečně nepředbíhal. Nějaká záťez Ústavního soudu je jedna věc, ale další věc je, že bezpečnostní složky našeho státu potřebují mít nástroj, aby to nedopadalo jako v Německu, že se tam uplácí nelegální migranti, aby opustili stát, a pak se druhou stranou zase opět vrátili pro tučné sociální dávky a aby tam páchali trestnou činnost, popřípadě teroristické útoky. A toho bych se skutečně nerad dožil, abychom zde měli teroristické útoky, jak je to v západní Evropě. A jediným cílem tohoto návrhu je, aby naše bezpečnostní složky státu měly možnost takovéto lidi, kteří zde nemají co dělat a kteří zde mohou páchat trestnou činnost nebo teroristické útoky, tak aby měly vůbec nějaký nástroj pro to, aby je mohly vyloučit a vrátit zpět do země původu. Takže si

nemyslím, je to pořád řečnická otázka, zda ano, zda ne. Prostě bezpečnostním složkám státu to chybí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Těch mám nyní ještě šest. Můžeme pokročit, a to panem poslancem Volným, poté pan poslanec Václav Klaus, Jan Bartošek, Jan Hamáček, paní poslankyně Jana Levová a pan poslanec Radim Fiala. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji, pane předsedající. Prostřednictvím pana předsedajícího ke kolegovi Kopřivovi. Kafkovský svět je svět Evropské unie. Svět, kde i občan České republiky je již prakticky bezmocný vůči nařízením Evropské unie. Svět, kdy je občan České republiky prakticky bezmocný proti vůli nikým nevolených orgánů budovaného superstátu, který přivede na tento kontinent totalitu takovou, jakou ještě nikdy v historii nezažil. Protože po totalitě politické, kterou buduje Brusel dneska nad všemi členskými státy Evropské unie, díky technologickým vymoženostem, které již dnes testuje Čína na svých občanech, tady bude vybudovaná taková totalita, že i díky činnosti strany pirátské s podporou neziskových organizací, s podporou veřejnoprávních sdělovacích prostředků, které já musím každý den proti své vůli sponzorovat, jak ty neziskovky, tak ty antiveřejnoprávní sdělovací prostředky, tak s pomocí strany pirátské tady vybudujeme, pokud to nezastavíme, nebo aspoň vy se pokoušíte tady budovat takovou supertotalitu, jakou tento kontinent ještě nezažil, prostřednictvím nedemokratické instituce s nikým nevolenými zástupci, kteří mi můžou, kdykoliv se rozhodnou, něco přímo přikázat, nejenom mně jako občanovi, ale každému z vás, jak tady sedíme, každému z nás může Evropská unie dnes (s důrazem:) přikázat, že musíme něco přijmout.

Já jsem občanem České republiky. Nejsem občanem Evropské unie. Jsem součástí Evropské unie, tak jak dneska funguje a tak jak dneska pracuje, nedobrovolně, proti své vůli. A nejsem sám. To si buďte naprostě jistí. Takže pojďme se všichni (upozornění na čas) společně postavit proti tomu, aby tady taková supertotalita vznikla. Děkuji. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní faktická poznámka Václava Klause. Připraví se pan poslanec Jan Bartošek také k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Řekl bych dvě věci. Zaprvé kolegovi panu Lipavskému prostřednictvím pana předsedajícího, že mi rozhodně víkend nezkazil. Já jenom trvám na tom, že jsem Čech, žiji na kontinentě Evropa, ale Evropan nejsem. Když hraje fotbal Argentina s Německem, fandím Argentině. Mám rád všechny ostatní národy světa. Přejí jim mír a dobro. A mám stejně tak rád Kanadu jako Portugalsko a podobně. Čili já se cítím občanem České republiky.

Zadruhé k panu Onderkovi, vaším prostřednictvím. Já bych rád, abyste upustil od těch xenofobních útoků na obyvatele hlavního města Prahy. To je poměrně důležitá věc. Já když říkám, že jsem Čech, tak tím myslím, že jsem občan České republiky, pod kterou patří i Morava a Slezsko, Chodsko a další oblasti. A ještě je to trošku jak Černí baroni – buržoazie je naším společným nepřítelem. Já jsem obyvatel Pece pod Sněžkou. To je horská obec, která je vzdálena více než vaše bydliště. Můžete si to dneska změřit. Takže když na mě útočíte z tohoto směru, tak je to úplně mimo. Pakliže byste tam byl později než já náhodou, pak je to kvůli tomu, že vaše vlády zničily dopravní infrastrukturu včetně dálnice D1. Děkuju. (Hluk v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Jana Bartoška. Připraví se k faktické poznámce ministr vnitra Jan Hamáček. A požádám sněmovnu o klid. Pan kolega Bartošek má slovo k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji. Nezbývá mi, než že musím vystoupit. Prostřednictvím pana předsedajícího pane předsedo Kotene, umíte číst? Když se podíváte do toho materiálu, tam není o tom, že uvidíme, co Ústavní soud, nebo že by mohlo být v rozporu s ústavním pořádkem. Je tam, že to je v rozporu s ústavním pořádkem. Opravdu si ta stanoviska stačí jenom přečíst. To není žádné velké kouzlo.

A ještě nemohu, než zareagovat na pana poslance Volného prostřednictvím pana předsedajícího. Chápu, že ne každý se identifikuje s projektem Evropské unie. Já jsem rád, že jsme členy Evropské unie. Já se považuju za Čecha a za Evropana. Ajen tak si říkám, když tak nasazujete na tu Evropu, v jakém světě byste radši chtěli žít. Tam, kde bují byznys s chudobou, kde na tom různí šmejdí vydělávají? Tam, kde se nebojuje s dezinformacemi? To je svět, který se vám líbí? Mně ne.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana ministra vnitra Jana Hamáčka. Pane místopředsedo vlády, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji. Víte, ta debata asi není o tom, kdo je větší Evropan, kdo je větší Čech, Moravan, Slezan atd. Ta debata je o tom, že tady kolegové z SPD, zejména pan kolega Volný a občas to vylepší pan předseda Koten, vystupují a straší lidi. Nejprve jsem se dozvěděl, a stále to nebylo vysvětleno, jak tady s kolegou Kopřivou zavřeme italského ministra do basy. Tak to je první dezinformace, která tady byla. A potom pan kolega Volný tady vymyslel jakési imigrační perpetuum mobile, jak ti migranti přijdou do Evropy, jsou vyhoštěni, dostanou tučný obolus kapesného, odletí do té subsaharské Afriky, tam to utratí, vezmou si bágl a vyrazí zase přes tu Saharu nahoru a riskují život na té Sahaře a potom ještě na tom Středozemním moři, aby se dostali do Evropy a tady by zase zkasirovali peníze a zase se vrátili do té subsaharské Afriky. To je naprostý nesmysl. Akorát to děsí lidi. A pan kolega Koten to vylepšil ještě tím, že řekl, že oni se sem

potom vrací ne pro to, aby tady zkasírovali ta eura, ale aby tady páchali teroristické útoky.

Takže já bych ho chtěl upozornit, že poslední člověk, který byl odsouzen za terorismus, byl Čech a konzultoval ten útok na ty dva vlaky s pracovnicí vaší strany, pane kolego! (Delší potlesk napříč sálem.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka paní poslankyně Jany Levové. Slovo jí udělím, až tady bude klid. Nyní faktická poznámka Jany Levové. Připraví se pan poslanec Radim Fiala. Paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Jana Levová: Děkuji za slovo. Já se musím vrátit k tomu, co tady řekl pan poslanec Kopřiva a někteří další, ale konkrétně teď budu mluvit k panu poslanci Kopřivovi prostřednictvím pana předsedajícího. Já bych ráda připomněla, když se tady budeme bavit o ukrajování ústavních práv, pane poslanče... Pane poslanče... Mluvil jste tady o ukrajování ústavních práv, a že do budoucna my máme určitou tendenci, nebo se obáváte, že bychom ukrajovali ústavní práva. No já nevím, kdo se zastával, kteří zastupitelé v Praze se zastávali aktivistů z Kliniky. Byli to vaši zastupitelé! Byli to vaši zastupitelé, kteří se postavili za tu Kliniku. Přestože tam bránili užívání stavby.

Další věc. Chtěla bych se vrátit k tomu, co tady bylo řečeno ze strany pana poslance Bartoška prostřednictvím pana předsedajícího. Já jsem dlouho neslyšela a neviděla taklik hostility, jako jste tady předvedli vy. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Radima Fialy. Připraví se Radek Koten, Lubomír Volný, Ivan Bartoš. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, jenom k tomu návrhu Radka Kotena. Jak říkal pan Bartošek, posoudí to někteří právnici. A přece právníci mají dost znalostí, aby řekli, že je to protiústavní. Takže my když tady něco navrhнемe, tak vy to dáte právníkům Ministerstva vnitra, kteří na polovinu ještě pracují pro různé neziskovky, nadnárodní, a ti řeknou, že je to blbost, a vy tady budete argumentovat tím, že je to blbost. To je přece nesmysl! A chtěl bych prostřednictvím pana předsedajícího panu Bartoškovi říct, aby nám neříkal, co máme dělat, co si máme myslet a co máme předkládat. My budem předkládat to, co považujeme za správný, a to, proč nás sem voliči zvolili.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Radka Kotena, připraví se Lubomír Volný.

Poslanec Radek Koten: Já bych jenom doplnil, aby tedy bylo naprosto jasno. Tak v současném znění zákona jsou body a jsou paragrafy, které jsou vyloučeny ze soudního přezkumu. Takže není to ojedinělá věc, ale v tom stávajícím znění zákona už to je. Takže já nevidím absolutně vůbec žádný důvod pro to, aby se tak nemohlo stát i u tohoto nového návrhu zákona, aby to bylo vyloučeno úplně stejným způsobem z toho soudního přezkumu. Skutečně musíme si tady počkat na rozhodnutí Ústavního soudu, a pokud tady někdo předjímá dopředu ta rozhodnutí, například nějaký úředník z Ministerstva vnitra, který mohl podle nějakého názoru převážit, že by to mohlo být protiústavní, tak ano, dobré, ale já si skutečně raději potkám na to rozhodnutí Ústavního soudu. Protože jsou tam i z Ústavního soudu některé paragrafy, které jsou vyloučeny z tohoto přezkumu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. A nyní pan poslanec Lubomír Volný, také s faktickou poznámkou. Přípraví se kolega Dolínek a Mikuláš Peksa. Máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji, pane předsedající. Prostřednictvím pana předsedajícího k panu kolegovi. EU – to je obchod s chudobou. EU – to je obchod s bídou. EU – to je obchod s lidským utrpením. EU – to je obchod se smrtí. Protože EU jako taková podporuje nelegální imigraci do Evropy. EU je obchod s chudobou dělníků, kteří pracují u nás v montovnách. EU – to je obchod s chudobou při využití mnoha set miliard korun zisku z naší země, který už se tady v této zemi nikdy neobjeví. EU – to je obchod s chudobou Řecka. EU – to je do budoucnosti zkáza Evropanů a zkáza Evropy.

A co se týká prvního a prozatím naštěstí jediného odsouzeného teristy v rámci České republiky, tak toho jste vytvořili vy/ (Smích v sále.) Vy! Vítáčí! Vý, kteří jste podporovali nelegální migraci. Vy, kteří dnes podporujete legalizaci nelegální migrace! Vy jste vytvořili pana Baldu! Protože jste ho vyděsili (smích napříč sálem), že by tady jednoho dne mohla být situace úplně stejná, jako reálně je v Německu. Ve Francii! V Anglii! Ve Španělsku! V Itálii! To vy jste jej vytvořili! A já vás žádám, abyste s tím přestali! Abyste přestali děsit občany České republiky tou vizí, že by tady jednoho dne mohli žít pod hrozobou útoku kyselinou, pobodáním nožem, znásilňováním, vražděním a teroristických útoků! Přestaňte to dělat! Přestaňte podporovat legalizaci nelegální imigrace! Přestaňte podporovat sebevražednou politiku Evropské unie a vzpamatujte se! Protože lidé jako vy vytvořili Breiviky! Lidé jako vy vytvořili pana Baldu a lidé jako vy jsou bezpečnostním ohrožením této země! (Poslanci napříč sálem nesouhlasně buší do poslaneckých lavic.) Nepodporujte afrikanizaci, islamizaci České republiky a nepodporujte vlastizrádnou tendenci Evropské unie!

Děkuji vám! Děkuji vám! Děkuji vám!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane kolego. Skončil vám čas k faktické poznámce. (Poslanec Birke reaguje z pléna.) Prosím o klid. Zatím každý předsedající včetně mě udělil slovo tomu, kdo se přihlásil do rozpravy. Prosím tedy o debatu, která

bude vedena podle jednacího řádu. Pan kolega Dolínek, který je přihlášen k faktické poznámce, dostane slovo hned, jak se sněmovna zklidní. Prosím, usaďte se na svá místa! Pokud nechcete vést debatu k této věci, můžete ji vést v předsálí. Ještě vám neměřím čas, pane poslanče. Já ho začnu měřit, až bude ve sněmovně klid. Děkuji. Máte slovo.

Poslanec Petr Dolínek: Dobré odpoledne, vážení kolegové, vážené kolegyně, měl bych tři poznámky. První poznámka. Pro mě slovo nezisková organizace nebylo, není a v životě nebude sprosté. Jestli vy máte nějaký osobní problém, tak si ho prosím řešte. Ale jsou to lidé, kteří ve svém čase, ve své energii, za poměrně málo peněz dělají spoustu práce a já jim chci poděkovat touto cestou. A ať věří, že ve mně zde budou mít zastání. To je první věc.

Druhá věc. Evropská unie je bezpečnost, demokracie, volný pohyb lidí, zboží, pohyb studentů. Je to budoucnost. Je to budoucnost pro Evropu i v rámci celého světa.

A to poslední. Vážený pane – teď už nevím, jestli možná slovo vážený je namísto – kolego z řad SPD. Víte, prostřednictvím pana předsedajícího, lidé jako vy se snaží legalizovat to nejodpornější v lidech, co v sobě mají – vraždění, zabíjení a snahu zastrašovat, kohokoliv mohu, kolem sebe! Je to hnus! Hnůj! A stydím se za vás! (Potlesk poslanců v levé i pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka Mikuláše Peksy. Děkuji těm, kteří se odhlásili z faktických poznámek. Máme ještě dvě. Připraví se kolega Španěl. Pane slovo, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Mikuláš Pekař: Chtěl bych vám poděkovat za tuto zajímavou a přínosnou debatu a jmenovitě bych chtěl poděkovat kolegovi Klausovi, že mě označil za Evropana. Z úst Václava Klause, byť mladšího, si toho velice vážím. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Pan Lubomír Španěl. To je poslední přihlášený k faktickým poznámkám. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Lubomír Španěl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já doufám, že pan Hamáček a piráti prostřednictvím pana předsedajícího jednou vystřízlíví, až to někomu bouchne skutečně za zadkem. Průšvih je v tom, že v tom budou namočení čeští občané bez toho, aby toto mohli ovlivnit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Nyní přednostní právo pana předsedy klubu, pana Chvojký. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl reagovat ještě na pana kolegu Volného prostřednictvím vás, samozřejmě.

Tak já doporučuji všem týdeník Respekt z minulého pondělí. Je to týdeník, kde občas s těmi články, které tam jsou, souhlasím, občas s nimi nesouhlasím, ale minulý týden v pondělí to číslo bylo velmi výživné a bylo tam šest nebo osm stránek o tom, jak jste panu Baldovi v tom vašem SPD vymyli mozek. To byl celkem normální pán, který 70 let svého života fungoval jako oblíbený člověk ve své obci, hrál na akordeon nebo na harmoniku, neměl nikdy žádný problém. A pak, když vstoupil do SPD, nebo sympatizoval s SPD, tak se z něj stal s prominutím blázen. Protože vy jste mu vymyli mozek. Vy jste mu začali posílat maily o tom, jak tady hrozí islámské nebezpečí. On je potom začal rozesílat a přepořídat svým přátelům a kolegům a tohle vlastně všecko, a je to koneckonců na těch odposleších, kde vaše tajemnice s ním probírá v podstatě věci, které jsou trestního charakteru. Tohleto je přece na kriminál! A koneckonců, pan Balda se do něj bohužel nejspíš dostane díky vám, díky SPD. A mě by zajímalo, jestli těch 200 nebo 300 tisíc, které on bude muset uhradit v rámci samozřejmě náhrady škody, kterou způsobil Českým dráhám nebo Správě dopravní železniční cesty, jestli mu s tím pomůžete. Protože on tohle, co udělal, vlastně způsobil díky vám. A ta vaše argumentace, že jako chtěl upozornit, nebo dokonce někdo říká, že to je snad nový Jan Palach – no to snad nemyslíte vážně! Já jsem snad neslyšel za devět let svého působení tady ve Sněmovně větší drzost, že to je jako jakýsi novodobý Jan Palach, který chtěl upozornit na to, co se tady děje.

A když jste říkal o těch různých kyselinách, to, co se děje, samozřejmě s tím nesouhlasí vůbec nikdo. A tak měl pan Balda upozornit na to, co se děje v různých zemích, že měl polít nějakou ženu například kyselinou, aby jako upozornil na toto nebezpečí. To je přece mimo logiku! Vy jste mu vymyli mozek a takhle dopadl, chudák. Je mně ho líto! A je mně líto i vás! (Potlesk části poslanců zleva a zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Mám tady jedno přednostní právo pana místopředsedy Okamury. Ale jsou tady čtyři faktické poznámky, nejdříve Pavel Růžička, potom kolega Birke, Lubomír Volný a Jaroslav Holík. Nyní pan kolega Pavel Růžička, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Růžička: Pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, já jsem jeden z těch z výboru pro bezpečnost, který hlasoval pro tento pozměňující návrh pana předsedy Kotena. Musím si tady trošičku posypat popel na hlavu, protože už bych tak neučinil. Neučinil bych tak z toho důvodu, protože ty informace, které nám byly sděleny na výboru pro bezpečnost od předsedy výboru, se nezakládají na pravdě, anebo byly značně zkreslené. On už tady o tom mluvil před chvíličkou, jednalo se o tajné služby a nějaké doporučení. Já k tomu chci říct, že návrh, který předložilo Ministerstvo vnitra, je kvalitní návrh. Výbor pro bezpečnost ho schválil těsnou většinou a já jako zpravodaj klubu ANO u tohoto zákona ve třetím čtení budu navrhovat stažení tohoto bodu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Jana Birkeho. Připraví se Lubomír Volný. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jan Birke: Děkuju moc, pane místopředsedo. Vaším prostřednictvím panu poslanci Volnému (Lubomírovi) se velmi omlouvám a poprosím pana poslance Volného, aby se na mě podíval. Děkuji. Abychom se mohli dívat do očí.

Velmi se omlouvám, že jsem na něj pokřikoval z lavice. Ale na druhou stranu, pane poslanče Volný, vaším prostřednictvím, já mám takový pocit, že za 30 let vy jste prolamil něco, co se v této Sněmovně za novodobých dějin nikdy nestalo. Abyste pokřikoval na demokraticky zvoleného poslance Pojd' ven! Pojd' ven! asi tím způsobem, že si to tam vyřídíme, a vtahoval ho českého parlamentu hlášky z restaurací IV. cenové skupiny, možná i nižší. Víte, já jsem zvyklý úplně na všechno... Může se pan poslanec Volný na mě podívat? Děkuju. Já jsem zvyklý úplně na všechno, já se ničeho nebojím. Ani vás ne, pane poslanče, věřte mi. Ale prosím vás, už nikdy v českém demokratickém parlamentu nepokřikujte na kohokoliv ze 198 vašich kolegů Pojd' ven! To je něco nepřijatelného! Ať jste tady řekl cokoliv.

Děkuji vám. (Potlesk z lavic vlevo a vpravo.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Birkemu. Pan poslanec Volný s faktickou poznámkou. Připraví se kolega Holík, taky k faktické poznámce. Máte slovo, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji, pane předsedající. Já bych se chtěl pana kolegy Birkeho vaším prostřednictvím zeptat – co jste to na mě primitivně vyřával z té lavice? (Poslanec Birke odpovídá z lavice: Už běž pryč.) Takže až vy, pane kolego Birke, nebudeste používat slovník IV. cenové skupiny prostřednictvím pana předsedajícího, tak se vám nedostane úplně stejně odpovědi. Já jsem jenom tomu vašemu primitivismu a agresivitě nastavil zrcadlo. A jestli máte problém se mnou něco řešit, tak pojďte ven! A tam si to můžeme vyřešit. A vyřešíme si to způsobem, který začne tím, jak se budete chovat vy. Protože já jsem nezačal. Tuto agresivní situaci jste vyvolal vy svým primitivismem. Tak si to laskavě uvědomte!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení –

Poslanec Lubomír Volný: Opět opakuj, opět opakuj, že jste to vy, vítači, kteří jste vytvořili pana Baldu. Protože vy jste ho vyděsili reálnou možností toho, že tady bude spáchán teroristický útok. List Mladá fronta DNES napsal, že čeští muslimové o Dominikovi, kterého policie viní z přípravy bombového teroristického útoku, věděli, že je radikální. Tyto informace místní muslimové měli už loni v lednu. Nikdo však na to policii neupozornil. Ano, této republice hrozí reálný muslimský teroristický útok. Z této republiky odcestovalo minimálně 11 muslimských teroristů

do Sýrie, aby se zapojili do bojů v rámci ISIS, nebo Al- Káida, nebo An-Nusrá. A to je skutečný bezpečnostní problém této země, který vy zamlčujete. Který bagatelizujete. A který, když se k němu realisticky k této reálné informaci dostanou občané této země, je vyděsil natolik, že když mají psychické problémy, tak zkratkovitě jednají a porušují zákony této země.

My v SPD jednoznačně odmítáme násilí jako prostředek k řešení politického boje na rozdíl od Antify, spřáteleně –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, skončil vám čas k faktické poznámce! Vážení páni kolegové... Nemůžete mluvit, přihlásil jste se k faktické poznámce, váš čas skončil, pane poslanče! (Poslanec Lubomír Volný od pultiku při vypnutém mikrofonu: Vy jste mě předtím zkrátil! Třicet sekund jsem nemohl mluvit, protože se bouchalo do lavic.) Ne, já jsem vám nezkrátil ani minutu. Ani vteřinu jsem vám nezkrátil! Ani vteřinu jsem vám nezkrátil! (Poslanec Volný namítá mimo mikrofon.)

Vážený pane poslanče, vážení kolegové, kolegyně, jakmile se přihlásíte k faktické poznámce, počítejte s tím, že každý z nás, kdo předsedá schůzi, musí dodržet jednací řád! A my nemůžeme připustit, že někdo bude zneužívat faktickou poznámkou k vystoupení, které není faktickou poznámkou. Věřím, že předsedové klubů mi rozumí a že to jinak ani není možné. Jinak by se naše jednání rozpadlo. (V sále je vzrušená atmosféra.)

Požádám kolegy a kolegyně, aby zaujali svá místa, případné debaty, které se netýkají předmětu jednání, vedli mimo sál,

K faktické poznámce je přihlášen pan kolega Jaroslav Holík. A ještě mu neudělím slovo, abych ho nekrátil na čase, protože tady není dostačený klid. Pane kolego, ještě vyčkejte! Máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jaroslav Holík: Dovolte, abych se vaším prostřednictvím, pane místopředsedo, obrátil na kolegu Chvojku. Pane kolego, já si vás velice vážím. Známe se řadu let, vždycky si vážím vašich názorů. Ale musím říct, že to přirovnání, že naše hnutí někomu vymylo mozek a my jsme vinni, že nějaký pomatený člověk někde házel stromy na trávě, považuji to za opravdu hodně slabé. A mohl bych přesně stejným způsobem říct, že např. advokát Altner zemřel jenom proto, že mu ČSSD dluží peníze. Já to neudělám, protože se nechci stavět do této roviny. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji kolegovi Holíkovi za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámkou pana poslance Veselého, potom paní kolegyně Langšádlová, Marek Výborný, Pavel Žáček, Jan Bartošek. Nyní tedy kolega Ondřej Veselý. A prosím opravdu sněmovnu o klid! Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji za slovo, pane předsedající. Kolegové, já mám takový návrh, kterým snad tu situaci vyřešíme, uklidníme. Když je někdo hulvát, tak

jediné, jak dosáhnete toho, aby byl oslyšen, je, že ho budeme ignorovat. Pojďme toho hulváta mezi námi ignorovat a ta situace se okamžitě uklidní. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka paní poslankyně Langšádlové, připraví se kolega Výborný. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji, pane místopředsedo. Já se domnívám, že ta slova byla tak nevhodná, která tady zazněla, a tak nepřijatelná, že je možné je kvalifikovat jako vyhrožování. A jsem přesvědčena, chtěla bych vyjádřit, že to má projednat mandátový a imunitní výbor.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Marek Výborný s faktickou poznámkou, připraví se Pavel Žáček. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Kolegové, kolegyně. Já bych vás chtěl prostřednictvím pana místopředsedy, pane kolego, poprosit, jsme na půdě demokratického parlamentu, přesto si myslím, že není možné, není možné!, abyste tady vyhrožoval! Není možné, abyste tady pokřikoval na kolegy poslance! Není možné, abychom se tady chovali tak, jak za těch 30 let to tento pultík a tato Sněmovna nezažila! Prosím, vezměte to smrtelně vážně a zkusme se vrátit do věcné a slušné diskuze, pokud toho jste schopen! Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka Pavla Žáčka, poté pan poslanec Jan Bartošek. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Žáček: Děkuji za slovo. Já se domnívám, že tato diskuze už je vyústěním stavu naší společnosti, a myslím si, že my bychom jako Poslanecká sněmovna měli zásadně odmítnout vyvolávání těchto totalitních duchů, které navazuje na některé nacistické názory, komunistické názory. Za chvíliku tady budeme poslouchat, že za holocaust mohou Židé a za gulagy že mohou ty oběti, které v těch gulazích zůstaly a které tam zemřely. Myslím si, že jako demokraticky zvolená Poslanecká sněmovna bychom toto měli zcela zásadně odmítnout. Bohužel je to stav společnosti, ale nemůžeme k tomu mlčet. Nesouhlasím s tím, že bychom to měli ignorovat, ale naopak zcela zásadně odmítnout. Jsme proti nacismu, neonacismu a jsme proti totalitnímu komunismu! (Dlouhý potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Jan Bartošek s faktickou poznámkou. Mám tady ještě

šest faktických poznámek včetně kolegy Bartoška a tří přihlášky s přednostním právem. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já zde vaším prostřednictvím nemůžu souhlasit s panem poslancem Veselým z jednoho prostého důvodu. Zlo vždycky tlačí tam, kam až je puštěno. Není možné zlu ustupovat a říkat, že se nic neděje a že si necháme všechno líbit. Není možné agresivitě říkat: tak my vám ustoupíme, můžete rádit, jak potřebujete, a my se pak vrátíme. Ne! To je, kolegyně a kolegové, o tom, jak se k sobě budeme chovat, co si k sobě necháme líbit. Mně se to nelíbí.

To, jak se k sobě chováme, do určité míry určuje i kulturu, která se přenáší k lidem. Přeci reprezentujeme určité hodnoty svobodného a demokratického světa. Není možné, přestože máme k sobě mnoho výhrad a nesouhlasů, co se týká různých věcných záměrů zákona, jako způsob komunikace upřednostnit nenávist, urážení, vzájemné ponižování. To přece nejsou hodnoty, na kterých chceme stavět naši společnost. Nebo ano? Znevažování pravdy, znevažování faktů. To jsou hodnoty, na kterých chcete stavět? Propagace lží?

Já osobně jsem bytostný demokrat a jsem přesvědčen, že spolu můžeme svést tisíc bitev o to, jak má tato společnost vypadat, jestli máme víc šetřit, nebo rozdávat, ale můžu vám říct, že v okamžiku, kdy budete chtít stavět společnost na lži a nenávisti, tak k tomu nikdy nebudu mlčet. Věřte, že to jsou hodnoty, kdy nedopustím, aby formovaly českou společnost, protože budoucnost nemůžete stavět na základech, je-li v tom nenávist –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, také vám skončil čas k faktické poznámce. (Posl. Bartošek: Děkuji. – Potlesk zprava.) Nyní paní poslankyně Pekarová, přípraví se kolega Kupka, poté Václav Klaus a další. Paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Byť se možná už zdá, že se ta atmosféra, velmi rozjížděná, uklidňuje, tak já přesto si myslím, že bychom si měli vzít přestávku alespoň v délce 30 minut, aby si jednotliví řečníci mohli uvědomit, co tady způsobili, aby se emoce zklidnily, ale zároveň bychom tedy mohli pak následně doprojednat ten návrh zákona. Protože si myslím, že to, co tady zaznívalo u tohoto pultíku, je naprostě nepřijatelné. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Mám to vnímat tak, že navrhujete přerušení tohoto bodu, paní poslankyně? (Ano.) Ano, přerušení tohoto bodu na 30 minut – procedurální návrh, který, pokud by zazněl od předsedů klubů, tak bych o něm dal hlasovat, ale vnímám to jako návrh, který dáám raději odhlasovat, než bych tady řešil přijatelnost nebo nepřijatelnost toho hlasování. Rozhodneme v hlasování 164. Já jsem na to byl upozorněn několikrát. Já to vnímám tak, že to byl návrh,

o kterém jsem diskutoval například s kolegou Bartoškem, který tady předtím byl, takže já proto dám... Prosím o klid!

V hlasování 164 budeme hlasovat o přerušení tohoto bodu na 30 minut. (Poslanci žádají o odhlášení.) Já vás odhlásím a požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

A budeme rozhodovat o procedurálním návrhu na přerušení tohoto bodu na 30 minut v hlasování 164, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 164 z přítomných 163 poslanců pro 40, proti 35. Návrh nebyl přijat.

Budeme pokračovat. Nyní je faktická poznámka pana poslance Václava Klause, poté pan kolega Volný, Vít Rakušan... (Posl. Pekarová se hlásí o slovo.) Já věnímám, že tak jako paní kolegyně Černochová, tak vy máte přednostní právo, ale s přednostním právem vám nemohu dát slovo dříve než faktickým poznámkám. Tak zní jednací řád. Čili i ti, kteří mají přednostní právo, musejí dodržet pořadí a s přednostním právem budete, paní kolegyně Pekarová, jako čtvrtá.

Ještě vám, pane poslanče, nedám slovo, protože je tady přílišný hluk. Počkám, až se to uklidní, abych vám nesebral čas k faktické poznámce. Děkuji. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Děkuji, pane předsedající. Máte velký pedagogický talent, myslím z těch předsedů, místopředsedů největší, jak to pozorují.

Řekl bych asi tolik. Přestávka nebyla schválena, přesto bych poprosil všechny kolegy o zklidnění emocí – jak tady ze strany pana Volného, tak těch, co reagují, aby ohrom mohli doprojednat tento bod.

Za druhé chci říci, že ve chvíli, kdy se jiné názory začnou označovat za dezinformace, tak jsme velice blízko totalitě. Takže bych prosil všechny kolegy, aby to nedělali. Všichni tady zastupujeme nějaké voliče, máme různé názory, nechte to takto být!

A za třetí. Já jsem to čistě pozoroval. Já jsem viděl řvát s brunátným výrazem některé poslance: ksindle, šmejde, lháři apod. a na to reagovala replika "pojd' ven". Kdybychom byli v hospodě, tak to takto zcela normálně probíhá. Parlament bohužel je odrazem celé společnosti, takže zase nesvatouškujme příliš, protože s brunátným obličejem na někoho řvát šmejde nebo ksindle je poměrně dost agresivní počin, kde osobám mužského pohlaví většinou naskáče adrenalin. (Potlesk značné části poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana Lubomíra Volného, připraví se Vít Rakušan. Také ještě vám nebudu měřit čas a počkám, až se sněmovna zklidní. Máte slovo.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji, pane předsedající. A já bych chtěl říct, že opravdu máte velký pedagogický talent. Pan kolega Klaus je také profesionál v oboru, takže já jsem velice vyklidněný. Teď jenom musím zkonstatovat – a ne že bych vás chtěl z něčeho obviňovat, pane předsedo, že to je váš jasný pokyn, že pokud chceme řešit něco, co není na programu jednání Sněmovny, že máme jít ven. Takže pokud chcete se mnou něco řešit, co není na programu Sněmovny, třeba mi vysvětlit přesně to, co tady popisoval pan kolega Klaus, ty vaše vulgární, primítivní urážky v kategorii čtvrté cenové skupiny, pojďme si to vyříkat ven, přesně podle pokynů předsedajícího této schůze.

A k panu kolegovi Bartoškovi vaším prostřednictvím, pane předsedající. Přesně tak, nesmíme žít ve společnosti, která je založena na strachu, na strachu z občanů. Nesmíme žít ve společnosti, která je založena na lzi o nějaké velké demokratičnosti této společnosti. Ano, máme zastupitelskou demokracii, ale pro nás a pro naše voliče to není nejvyšší forma demokracie. A vy tou nejvyšší formou demokracie děsite a strašíte tento národ. Říkáte tomuto národu, že nemá na to, aby si vládl sám, že nemá na to, aby rozhodoval o důležitých věcech státnosti, že jste to jenom vy, ti lepší lidé, kteří mají právo o něčem podobném rozhodovat a vysvětlovat těm deseti milionům dolních občanů, nebo spodních občanů, že vy jste ti lepší, vy jste ti chytřejší, vy jste ti spravedlivější. Vy tady vytváříte zcela jednoznačně podle mého názoru právě takovéto ovzduší obav, strachu, neochotu veřejně vystoupit, protože se na vás vrhne okamžitě celý profesionální neziskový sektor. Celý profesionální sektor lepších lidí – (Upozornění na čas.) Děkuji. Nedělejte to.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní pan poslanec Vít Rakušan, připraví se paní poslankyně Karla Maříková. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji vám za slovo, vážený pane předsedající. Byl jsem řádně přihlášen dlouhou dobu do diskuse, tam už to skutečně nechám tedy na ty věcné záležitosti týkající se druhého čtení. Tady jenom krátkou poznámku vaším prostřednictvím k panu předečníkovi.

Víte, ono kastování lidí právě začíná tím, že nějakou kastu a nějaký pojem, nějaké slovo pro ně vytvořím. A to slovo lepšolidé a horšolidé používáte vy. To nepoužíváme my. My nejsme zvyklí lidi kastovat. My vidíme lidi, kteří jsou pracovití, kteří jsou méně pracovití, kteří jsou samozřejmě nějakým způsobem úspěšní a méně úspěšní, ale rozhodně neříkáme, že my jsme lepší a oni horší. To je váš výklad. To je váš výklad, který prostě realitě neodpovídá.

A potom ještě jednu věc. Vy jste hovořil prostřednictvím pana předsedajícího ve svém příspěvku o totalitě, o té hrozné evropské totalitě. Poukazoval jste na to, co nám tady všechno hrozí. Ale když jsme poslouchali vaše výrazivo, když jste přítom poukazoval na zde přítomného pana ministra, zvyšoval jste hlas, no tak vlastně z těch vašich slov tady do toho sálu všechny ty totalitní praktiky zaznívaly takovým tónem, jako ten sál snad ještě nezažil. Nemluvě o tom, že si něco s někým chcete vyřizovat ven.

Takže prosím, já skutečně mám nějaký zvláštní dojem, že vy tu totalitu si vykládáte asi nějak úplně jinak než my. My ji vidíme jako agresi, jako vydávání jedné té vaší pravdy za cennější, než je pravda jiná, jako nedodržování těch demokratických principů, které prostě do demokratického parlamentu patří. Vy jste předvedl, jak se chová totalitní člověk. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní paní poslankyně Karla Maříková a připraví se kolega Ivo Pojezný. Paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych chtěla reagovat na slova paní poslankyně Langšádlové, která by chtěla výrok mého kolegy pana Volného řešit před imunitním a mandátovým výborem. Já bych se určitě nerada dočkala toho, že se budeme bát tady na půdě Poslanecké sněmovny cokoliv říct, abychom jednou nestáli a nevysvětlovali, co jsme vlastně chtěli a co jsme tím mysleli, když jsme tady cokoliv řekli.

A pak bych tady ráda reagovala na pana poslance Birkeho prostřednictvím pana předsedajícího. Já jsem slyšela, co pan poslanec Volný řekl. On vám pouze řekl: Pojďte si to vysvětlit ven. (Rozruch a neklid v sále.) Tam nezaznělo žádné slovo výhrůžky. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Kolega Pojezný rezignuje na svoji faktickou poznámku. Kolega Birke nyní s faktickou poznámkou. Tak, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jan Birke: Děkuji, pane místopředsedo. No tak já to už trošku zjednoduším jenom. Koukám se vaším prostřednictvím na pana Václava Klause mladšího, on není v sále. Tak jenom pro stenozáznam, pro diváky, pro vás pro všechny, pro pana poslance Volného, vaším prostřednictvím. Já jsem nevolal ani šmejde, ani grázle a další slova, která tady říkal pan poslanec Klaus. Já jsem řekl v této Sněmovně, v tomto sále: Už toho nech! To jsem zavolal. Za to jsem se vám v tomto sále omluvil. Omluvil. Protože když člověk udělá chybu, tak se za ni má omluvit.

A na základě toho jste dvakrát zavolal vůči mně: Pojd' ven! A já jsem řekl, že jste prolomil za třicet let v demokratickém parlamentu něco, co se tady nikdo nestalo! To je všechno.

Já vás jenom požádám, pojďme už od toho pryč, protože za chvíliku zase bude reagovat na mě pan Václav Klaus mladší vaším prostřednictvím, a já už... je to zbytečné. Pojďme se vrátit k tomu zákonu. Myslím, že jsme si tady přeměřili síly. Podle mého názoru všichni si udělali o tom názor a pojďme jednat dál ten zákon. To je všechno.

Jestli tu omluvu přijmete, nebo nepřijmete,— je mi to úplně jedno, vaším prostřednictvím. V tuhleto chvíli já to jenom konstatuji. A opakuji ještě jednou — já se ničeho nebojím (s úsměvem). Věřte tomu. Takže zásadně, ale pojďme jednat to, co máme. Děkuji, to je všechno.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní paní poslankyně Pekarová s faktickou poznámkou, pan kolega Bartošek, Lipavský, Kohoutek, Volný, Klaus. Tak. Paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Já bych chtěla požádat o přestávku na jednání klubu v délce třiceti minut, abychom si mohli nastudovat, jaké byly konkrétně ty projevy a jestli je to opravdu na podání podnětu na mandátový a imunitní výbor. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Podle jednacího řádu tedy vyhlašuji do 11.17 přestávku na poradu klubu TOP-09.

(Jednání přerušeno v 10.47 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.17 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, v 11 hodin 17 minut skončila přestávka vyhrazená pro jednání poslaneckého klubu TOP 09, budeme pokračovat v našem jednání. Jsme v obecné rozpravě, na řadě jsou faktické poznámky. Jako první s faktickou poznámkou je přihlášena paní poslankyně Pekarová Adamová. Paní poslankyně zde není. Další na řadě s faktickou poznámkou je pan poslanec Lubomír Volný. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji pane předsedající. Já bych tady v tomto mé vystoupení si dovolil tak krátce shrnout k čemu všemu tady došlo. Došlo tady ke klasickému ideovému střetu lidí, kteří se považují za vlastence a příznivce přímé demokracie, s lidmi, kteří se také považují zřejmě – podle mě omylem – za vlastence a příznivce demokracie zastupitelské. My jsme jednoznačně přesvědčeni, že do politické kultury nepatří nálepkování, a zároveň jsme jednoznačně přesvědčeni, že jsou to naši oponenti, kteří začali nálepkovat nás od prvního dne v této Poslanecké sněmovně, a dokonce dlouhou dobu předtím v průběhu volebních kampaní. Jsou to naši oponenti, kteří nálepkovali nás těmi nejhoršími politickými nálepkami. Ani nemám chuť je opakovat. A my jsme jim pouze nastavili zrcadlo. A pokud se tady bavíte o nálepkách, které se týkají vás, jako jsou třeba nálepky "lepší lidé", která je produktem prezidentské kampaně, nedá se nic dělat. Sklízíte ovoce, které jste zaseli. Zaseli jste vítr, sklízíte bouři.

A jak to vím, že ji sklízíte? Vím to tak, že porovnám vaše volební výsledky, vím to tak, že zjistíme, podíváme se do historie, kdo vyhrál prezidentské volby, a víme

zcela jednoznačně a jasné, na čí straně je většinový názor této společnosti. Většinový názor této společnosti je na straně stran, které bojují za české národní zájmy. Na straně stran, které projevily ve svých volebních programech příchylnost k přímé demokracii. Není na straně těch stran, které těžce obhajují demokracii zastupitelskou a které kolaborují se zahraniční (upozornění na vypršení času) nadnárodní silou. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Další faktická poznámka – pan poslanec Klaus, který není přítomen. Dále je přihlášen k faktické poznámce pan předseda Bartošek, po něm pan místopředseda sněmovny Pikal. A ještě je zde faktická poznámka pana poslance Jurečky. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji za slovo pane místopředsedo. V proběhlé přestávce se sešel klub KDU-ČSL a já bych chtěl zde přednест stanovisko klubu KDU-ČSL k proběhlé diskuzi.

Klub KDU-ČSL se distancuje od chování poslance Volného. Odmitáme tento styl politiky, který je založen na lžích a zastrašování, a budeme proti tomu vždy aktivně vystupovat, aby se takové chování nestalo normou při jednání Poslanecké sněmovny. Vyzýváme vedení Poslanecké sněmovny, aby vyvodilo z tohoto chování patřičné závěry a případně celou záležitost postoupilo mandátovému a imunitnímu výboru.

Děkuji. (Potlesk vpravo.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan místopředseda sněmovny Vojtěch Pikal s faktickou poznámkou. Prosím máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Já jsem tedy původní debatu nesledoval ze sálu, ale ze své kanceláře, takže jsem viděl jen některé stírky. Například to, jak se tady někteří poslanci hádali s předsedajícím mimo vypnutý mikrofon a podobně. Takže já bych se chtěl obrátit k tomu nejenom, abychom se distancovali od nálepek, ale abychom si je ani nerozdávali, a hlavně bych se chtěl obrátit na kolegy předsedající, abychom nalezli způsob, jak účinněji používat paragraf 19 tak, aby Sněmovna nebyla na hodinu a půl odvedena zcela mimo téma jednání, abychom mohli jednat efektivně a k věci. Děkuji. (Potlesk vpravo.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane místopředsedo. S další faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Jurečka. Prosím máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane předsedající, milé kolegyně, kolegové, já si dovolím faktickou poznámkou reagovat na poslance SPD Tomio Okamury, Lubomíra Volného. Argumentace, že někdo vyhrál volby, a proto má pravdu, ta se v minulosti ukázala jako mnohonokrát mylná. Vidíme tady různé režimy. V Německu Hitler taky vyhrál volby. Měl se svým pojetím vlasteneckví, nacionalismu

pravdu a bylo to správné? Můžeme se podívat na východ. Bolševici taky vyhráli volby. Bylo to správné? Prosím, neargumentujte tady tímto, že protože někdo teď v České republice má nějakou volební podporu, tak protože to je správné a je to morální. To není.

A vy, který tady veřejně říkáte, že zastupujete a chránите práva lidí, obyčejných občanů, že zrovna vy, který děláte aktivně byznys chudobou, si toto dokážete tady osvojit a takto to prodávat? Já se divím, že vás hanba nefackuje! (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Následují faktické poznámky, paní poslankyně Maříkové a pana poslance Lubomíra Volného. Paní poslankyně, prosím, máte slovo.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych chtěla reagovat na své předřečníky. Já nemohu souhlasit s usnesením, které zde bylo řečeno, a to z jednoho prostého důvodu, protože povede k tomu, že poslanci budou zastrašeni při vyjadřování svých výroků. A myslím, že toho zde nechceme vůbec docílit. Tak se nad tím zamysleme, nechme to jít, pojďme projednávat tento bod a už to neřešme. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Lubomír Volný. Faktická poznámka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji. Prostřednictvím pana předsedajícího ke kolegovi Jurečkovi. Prosím vás, nešířte dezinformace. Kdepak jste? Já vás nevidím. Aha. Já si nevzpomínám, že bych ve svém projevu řekl, že kdo vyhrál volby, má pravdu. Až si zkонтrolujeme stenozáznam, tak uvidíme, jestli se budu omlouvat já vám nebo vy mně.

Druhá věc. Má nedobrovolná charitativní činnost mě loni vyšla na 300 tisíc korun. Letos zhruba na 400 tisíc korun. A veřejně tady nabízím každému z vás bonus 100 tisíc korun za převzetí hypoték a starostí o šest velkorodin. A zároveň tady veřejně prohlašuji, že jestli ještě jednou tady kdokoliv v této Sněmovně mě osobně nazve obchodníkem s chudobou, tak na základě jeho dezinformace a lží tyto domy uzavřu a ten člověk se bude muset postarat o těch šest velkorodin, protože ho pošlu do jeho nebo její poslanecké kanceláře, aby se o ně postaral. Já už jsem unavený z toho, že platím životní náklady šesti rodin, které si neplní své povinnosti, a ještě abych tady k tomu poslouchal nějaké vaše urážky. Takže první nabídka. Nebuděte pokrytci, převezměte hypotéky, dostanete ode mne dar 100 tisíc a provozujte ty domy.

Zadruhé. Ten, kdo mě tady ještě jednou nazve obchodníkem s chudobou, do jeho poslanecké kanceláře nebo do její poslanecké kanceláře odešlu ty všechny rodiny, které vystěhuji z těch domů, protože jsem unavený. Berte to klidně jako hrozbu. Já to beru jako nabídku nebo upozornění. Protože už jsem unavený z vašich lží a z vašeho pokrytectví. Zejména bych to doporučoval kolegovi Pexovi, který se tak hezky

usmívá. Já myslím, že byste péči o šest rodin s kompetencemi k bydlení na úrovni předminulého století mohl ocenit. Děkuji. (Upozornění na uplynutí času.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan místopředseda Sněmovny Pikal a po něm pan předseda Bartošek. Faktické poznámky. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já bych chtěl jenom reagovat na kolegyni poslankyni, že pokud jsou tu poslanci, kteří se nebojí s imunitou něco prohlásit u tohoto pultíku a pak by se báli se stejnou imunitou to vysvětlovat u mandátového a imunitního výboru, tak je něco špatně.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. A pan předseda Bartošek s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Abychom si rozuměli. Já jsem zde prezentoval stanovisko poslaneckého klubu KDU-ČSL, nikoliv usnesení, o kterém bychom měli hlasovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. To byla zatím poslední faktická poznámka. Vráťme se k průběhu rozpravy. Jsou přihlášeni páni poslanci Rakušan a pan ministr Hamáček, který zřejmě neuplatňuje přednostní právo, ale jsou zde přihlášky s přednostním právem v tomto pořadí: pan předseda Okamura, Chvojka, Radim Fiala a paní poslankyně Pekarová Adamová s přednostním právem. Nejprve jde pan předseda Okamura se svým vystoupením. Je na řadě.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, já samozřejmě tady nebudu zabředávat do té hádky a do nějaké diskuse na mimořádně nízké úrovni, která mě vůbec nezajímá. Já bych spíš tady věcně rád okomentoval některé věci, které tady padly, takže vy se tady vzájemně klidně hádejte dál, ale já se tady soustředím na práci. Já tady na počítaci píšu nový zákon, který má pomoci lidem v dluhových pastech. Připomínkuji zákon, který mně poslala advokátní kancelář, takže to je pro mě důležitější téma než ty vaše neustálé hádky a předhazování, co tady všichni poslanci skrz naskrz politickým spektrem předvádí.

Ale to, co mě zaujalo mezitím, co jsem pracoval na tom zákonu na pomoc lidem v dluhových pastech, tak mě zaujalo, jak tady pan Bartošek z KDU-ČSL poučoval o pravdě. Já bych jenom zrekapituloval lží panu Bartoška, které jsem jenom já na svoji osobu zaznamenal, kterými mě častoval, a dosud se mi neomluvil. Například pan Bartošek mnohokrát v televizi říkal, i tady, že jsem tuneloval hnutí Úsvit. Znova bych chtěl poznamenat, a hrdě to říkám i na mikrofon, že jsem byl přešetřen hloubkově policií, finančně analytickým úřadem, a zjistilo se, že jsem se neobohatil ani o korunu. Stále čekám na omluvu od pana Bartoška za tuto lež. A ostatně tuto lež říkalo dokola mnoho zástupců jiných politických stran včetně Pirátů.

Dále pan Bartošek mě tady obviňoval vloni na jaře, že prý popírám holocaust a že mám být odvolán z místopředsedy Sněmovny. Policie prošetřila asi deset trestních oznámení, všechna odložila. Dokonce i státní zástupci na dvou úrovních to posuzovali a zjistilo se, že jsem nic nepopíral. Takže nevinný člověk měl být odyolán z místopředsedy Sněmovny na základě štvavé kampaně pana Bartoška z KDU-ČSL a když se mi omluví tento člověk? Tento lhář a manipulátor? Ale já užívám fakta. To jsou fakta.

Dál pan Bartošek tady něco hovořil o nějakých dalších souvislostech. Ale jako my bychom se nikdy nesetkávali a nejezdili na sjezdy Sudetoněmeckého landsmanštafu, jehož zakladatelé byli prokazatelně, a všichni si to přečtěte, fašisti a nacisti, a kovaní. Mimochodem na tyto sjezdy jezdili i politici ČSSD a TOP 09. Takže TOP 09, ČSSD a KDU-ČSL prokazatelně spolupracují a podporují Sudetoněmecký landsmanštaf, jehož zakladatelé byli prokazatelní nacisti a fašisti. Nikdy, nikdy by nikdo z SPD na takový sjezd nejel. A to byste měl vysvětlovat.

Dál. ČSSD, tady pan Dolínek hovořil, chválil neziskovky, politické neziskovky. No tak v pohodě. Někdo má názor takový, někdo makový. Takže mi v této souvislosti dovolte, aby i občané viděli, ať si na to sami udělají názor. Pražské zastupitelstvo před pár dny schválilo individuální dotaci v hodnotě přes 5,1 milionu korun neziskové politické organizaci Integrační centrum Praha, ICP, která se prý stará o integraci migrantů v Praze. A jaké jsou tam platy šéfů této neziskovky? Je to 79 tisíc korun a 67 tisíc korun měsíčně a 40 tisíc korun tam ještě měsíčně bere učitel arabštiny. Celkem tedy miliony z našich peněz na integraci cizinců pro politickou neziskovku. Ano. A je to pražská koalice Pirátů Ivana Bartoše, uskupení Praha sobě poslavce KDU-ČSL Jana Čižinského a Kalouskova a Pospišilovy TOP 09. No, je tedy neuvěřitelné, za co tato sluníčkářská vládnoucí koalice Pirátů, TOP 09 a sdružení Praha sobě pana Čižinského, za co utráví peníze nás všech. A já třeba, my jako SPD si myslíme, že je lepší například pomoci pracujícím rodinám s dětmi, radši je lepší zdvihnut důchody jak starobní, tak invalidní, než dávat peníze na plat řediteli 79 tisíc korun měsíčně a jeho zástupce 67 tisíc korun měsíčně a 40 tisíc měsíčně na učitele arabštiny.

Pojďme se na to podívat ještě dál. To znamená, tyto tři strany, KDU-ČSL, TOP 09 a Piráti, oni preferují, aby se tedy peníze z veřejných prostředků nedávaly českým potřebným občanům, ale aby se dávaly na nějaké tyto politické neziskovky, z mého pohledu parazitující politické neziskovky. A jinak když se podíváme na strukturu té dotace, tak většinu této dotace spolknou platy vedení této neziskovky. Ta pořádá akce jako – cituji: Turecký večer filmu nebo Kurzy sociokulturní orientace. Jen za loňský rok tato neziskovka, které Piráti, KDU-ČSL a TOP 09 přiklepaly aktuálně 5,1 milionu, dalších 5,1 milionu, tak jen za loňský rok za mzdy utratila 15 milionů korun, převážně z kapes nás všech. Ředitel této organizace, jak jsem říkal, má plat 79 tisíc korun měsíčně a finanční manažer 67 tisíc korun měsíčně. A zapomněl jsem ještě na koordinátora projektu. Ten má 46 900 korun měsíčně.

Imigrační centrum Praha, tato politická neziskovka, pomáhá migrantům, kteří přijdou do hlavního města a chtějí zde žít. Poskytuje například služby tlumočníků, kurzy češtiny a radí cizincům, jak v České republice požádat o povolení k pobytu, jak pobyt prodloužit, pomáhá se slučováním rodin, uzavírání manželství, dokonce

pomáhají a nabízejí pomoc při diskriminaci. No, skutečně český potřebný občan by mohl závidět tento servis, protože většině našich potřebných občanů se vůbec takového servisu nedostává. Ale tak Piráti, KDU-ČSL a TOP 09 mají jiné priority.

A teď další věci, abychom si to uvedli do kontextu, o kolik peněz se za tyto obrovské miliony vůbec tato neziskovka má starat. Má se starat o 380 oslovených cizinců, kterým organizace poskytne 750 služeb za rok. No tak to je tedy brutálně předražená neziskovka, politická neziskovka, pro 380 oslovených cizinců měsíční plat finančního manažera 67 tisíc, ředitele 79 tisíc, učitele arabštiny 46 900 korun a tak dále. Tak tohleto je hospodaření, tak jak předvádí Piráti, TOP 09 a KDU-ČSL, pan Čížinský. No, je tedy pravda, že dalších ještě 20 tisíc korun vyplácí vedení této neziskovky za účetnictví.

Jinak v rozpočtu na letošní rok, který schválili Piráti a tato koalice, se ještě také vyskytuje částka s názvem ostatní nespecifikované náklady s částkou 100 tisíc korun. Takže já bych chtěl poprosit, protože tady pan Bartoš, předseda Pirátů, se chystá možná prostřednictvím pana předsedajícího vystoupit, jestli mají zjištěno, co je těch 100 tisíc korun na ty ostatní nespecifikované náklady. Nás by to celkem zajímalo, co to vlastně je. Ale v každém případě na pouhý základní chod společnosti, to jsou ty platy a tak dále, vyplatila Praha této neziskovce přes 3 miliony korun. A přitom tyto peníze budou spotřebovány v podstatě jen k tomu, aby šéf a další manažeři mohli pobírat své platy. No, a na různé kurzy a poradenství pro cizince tyto prostředky prý využity nebudou, k tomu žádala tato neziskovka ještě další prostředky. Takže – a jenom loňský rok, abychom to zasadili do kontextu, tak tato neziskovka jenom za loňský rok na mzdách spotřebovala neuvěřitelných 15 milionů korun. Takže to je opravdu šílené.

A my říkáme, my za SPD nechceme, aby se tunelovaly takto veřejné peníze, tunelovaly v uvozovkách, tunelovaly veřejné peníze ve prospěch sluníčkářských neziskovek a nějakých cizinců. My chceme, aby byly utráceny především pro naše potřebné občany. No, ale pojďme se vrátit. Takže to je k tomu, co tady říkal pan Dolínek z ČSSD, jak tady obhajoval politické neziskové organizace. No, tak snad se tady můžeme jenom pousmát, že když bylo vedení ČSSD, no tak ta částka podle mých záznamů byla ještě větší, ale tak jako tak – ve vedení hlavního města Prahy. To znamená... tak jako tak, je to prášť jako uhod'.

Ale k tomu, co říkal pan Dolínek a tady další představitelé ČSSD na adresu SPD – tak kdy konečně zaplatíte ty dluhy panu Altnerovi? Kdy konečně zaplatíte dluhy? To znamená, vy jste byli – tam je pravomocný rozsudek, že máte zaplatit dluhy. Každý občan by je musel zaplatit. Vý se z toho snažíte vykroutit. Mezitím už ten, kterému jste měli zaplatit, tak zemřel. A já se ptám, jestli půjdete také příkladem a zaplatíte dluhy, jako musí platit každý občan. Já dluhy žádné nemám. Naše strana také ne. Tak kdy vy konečně zaplatíte dluhy? Takže já si myslím, že tady potřeba je, abyste mluvili nejprve o sobě, kdy splníte, že konečně zaplatíte vaše dluhy, co dlužíte lidem. No, ono je těch vašich problémů víc v ČSSD. Vzpomeňme na OKD. Kdo že podepsal tu privatizaci OKD? No, ministr financí Sobotka. Bohuslav Sobotka ji jako ministr financí podepsal, tu privatizaci OKD. A dneska lidé v Moravskoslezském kraji trpí dodnes. A jakou vyvodil Bohuslav Sobotka z toho nějakou odpovědnost a představitelé ČSSD?

To znamená – další věc je ROP Severozápad, jedna z nejhorších kauz, korupčních kauz, která se šetří dneska. Jedná se, že to podezření na rozkrádání evropských dotačních fondů. No, tak jak víme, tak už svědci řekli u soudu veřejně, že putovaly k exponentům ČSSD, a musím říct, že i ODS tam bylo jmenováno a proběhlo to i veřejně médií, že tam putovaly velké částky směrem k témtoto exponentům v rámci tohoto ROP Severozápad. A řekli to v rámci vyšetřování, veřejně tato informace je, řekli to dokonce u soudu, tušíš. Takže jak to tedy je s tím vyváděním těch různých peněz jako z těch dotačních fondů, ještě se to šetří, ta trestní oznámení?

Rád bych také řekl, aby ČSSD tedy nám řeklo, jak to, že už pět let vedete Ministerstvo práce a sociálních věcí a Nejvyšší kontrolní úřad tam opakovaně nalézá účetní a finanční nesrovnalosti v hodnotě miliard korun? IT zakázky za jedna a půl miliardy. Ted' padla dvě trestní oznámení směrem k Ministerstvu práce a sociálních věcí, že jsou tam opět zpochybňované zakázky za tři čtvrtě miliardy korun. A celou dobu to ministerstvo vede ČSSD. Takže na vašich ministerstvech probíhají podezření z machinací v miliardových částkách, doslova miliardových částkách, jsou to zjištění Nejvyššího kontrolního úřadu, a vy tady ještě odvádíte pozornost jinam a komentujete nějaké jiné politické strany. No, můžete, máte na to právo. Ale mě zajímá, jak to, že pořád na vašem ministerstvu, už pět let ho vedete, Ministerstvo práce a sociálních věcí, jak to, že jsou tam opakovaně nalézány Nejvyšším kontrolním úřadem finanční machinace v miliardách korun. Týká se to IT zakázek.

Tak pane předsedo ČSSD Hamáčku, vysvětlete nám to. Jak to, že u vás, vy už to pět let vedete, byla to paní ministryně Marksová Tominová, ted' tam máte ministryně paní Maláčovou, ta je tam ještě relativně krátce. Ale řekněte nám, co se to tam děje. Jestli máte tak neschopné ministry, anebo jestli se tam zase něco šolichá? Tak nám to prostě vysvětlete, tyhle věci, jo? A to zajímá zase nás.

Dále. Padá tady jméno pan Balda. Já jsem ho v životě neviděl. My máme 540 tisíc voličů a SPD se od toho jasně distancovalo. Ten člověk nebyl nikdy ani naším členem, ani členem čekatelem, je to jeden... zřejmě, nevím, jestli je to vůbec pravda, že nás volil, ale máme 540 tisíc voličů. A my jsme se distancovali od takového jednání. A distancuju se tady od toho znova. To se může stát každé straně. Myslím, že jsem tady zrekapituloval ty strany, které tady na nás nejvíce útočily, tak jsem zrekapituloval jejich věci.

Třeba tady Piráti bojují proti... já nevím, tady říkají, jak jsou čistí. A zjistíme, že jejich zastupitelka má na sebe insolvence. Já jsem to taky ani nekomentoval veřejně, protože se to prostě může stát. Naši kandidáti třeba podepisují čestné prohlášení, že nemůže za SPD kandidovat nikdo, kdo má exekuce nebo kdo je v nějaké dluhové pasti. My to máme ošetřeno. Vy možná ne. Ale tak jako tak se to stalo. Jste také už jako velká strana, máte hodně kandidátů, máte hodně voličů.

Vzpomínám, že vaše pražská organizace podpořila Kliniku. To byla organizace Pirátů na Praze 3, jestli si vzpomínám. Podpořili nelegální zabírání cizích prostor, otevřen se k tomu přihlásili. Tak máte tam také takové podivné lidi, kteří jsou pro to, aby se zabíraly cizí prostory. Ale já taky pana Bartoše prostřednictvím pana předsedajícího neobviňuji, že on sám si to myslí. Tak prostě máte takové lidi, my takové nemáme, my v SPD ctíme, my nemáme ani jednoho, kdo by souhlasil se

zabíráním cizího vlastnictví. Takhle to prostě u vás je a je to v pořádku, vy se k tomu hlásíte, je to vaše věc.

Druhá věc. Ještě se krátce zastavím u KDU-ČSL a u poslance Čižinského, který vede to hnuti Praha sobě. Naposledy tenhleto lhář rozšiřoval v prosinci ten falešný e-mail o mně, že prý jsem rozesílal z poslaneckého mailu slevy na suši. Když pomínu, že nám u nás na obchodě pomohl a obraty se zdvihly díky tomuto podvrhu o statisice korun, jako jo. Takže původně mi chtěli ublížit a zesměšnit mě, a ještě mi pan Čižinský vydělal peníze, tak zase na druhou stranu v té jeho hlouposti se ukázalo, že to trošku nedomyslel.

Ale pan Čižinský z KDU-ČSL, jak víte, v prosinci rozposlal e-mail, respektive zveřejnil na svém Twitteru, že prý Tomio Okamura z poslaneckého mailu rozesílal slevy na suši do svého obchodu a že prý jsem zneužil poslanecký mail. Já jsem zoufale argumentoval, že jsem nikdy nic takového neposlal, protože bych takovou věc nikdy pochopitelně neudělal. Tuto zprávu šířili i piráti, šířili to i poslanci Pirátů, jak víme. Nechci... Teď si přesně nevzpomínám, kdo to byl, ale tuším, že to byl pan poslanec Ferjenčík. No a pan Čižinský je takový kalibr, že přestože věděl, že je to lež, a i v médiích už proběhlo, že je to lež, už to prošetřila dokonce i policie, zjistili, že je to lež, já už tu zprávu od policie mám. Prošetřoval to i kancléř Sněmovny, na základě toho se aspoň lépe zabezpečily vaše poslanecké maily, jestli si vzpomínáte. Hned k tomu byla přijata opatření, aby i vaše maily byly lépe zabezpečeny. Ale ono to vůbec dokonce nebylo posláno z mého mailu. Byla to nějaká aplikace, která vytváří nějaké stejné maily, jako máte, a bylo to rozposláno. Potvrdila to i policie.

Ale k pointě věci. Omluvil se mi pan Čižinský? (Slabé hlasy z pléna: Ano.) Neomluvil. On napsal jenom na Twitter: Omlouvám se. Jenže omlouvám se za to, že šířil chybnnou zprávu, ale že by se omluvil Tomio Okamurovi, že mě chtěl poškodit a že o mně lhal, takový kalibr to není. A to jsme se tady potkali dvakrát i na WC (smích a pobavení v sále) a mohl mi to tady bez problémů říct. To znamená, ta příležitost byla, krátce řečeno.

Takže prostě tohleto je chování poslanců KDU-ČSL. Zalžou, pošpiní, ale aby face to face, skutečně do očí potom řekl: spletl jsem se, pošpinil jsem vás, šířil jsem fake news, jako to udělal pan Čižinský, tak na to odvahu už nesebere.

Samozřejmě, jak jsem říkal, trošku hřejivé na tom bylo, na této podlé a zákeřné věci, že jsem na tom jeho fake news ještě vydělal peníze. Takže to zase bylo v podstatě i celkem finálně přijemné. (Pobavení v sále.) Kdo by chtěl šířit nějakou reklamu na můj obchod, tak prosím, klidně pokračujte, protože se to ukázalo jako dobré. A ono tu reklamu na titulní straně iDNEs a Seznamu, ta by nás přišla na hodně peněz. A oni se toho všichni chytli, a to klikání na nás e-shop bylo skutečně fantastické.

Takže já jsem to chtěl takhle trošku shrnout, tuhleto dosavadní diskusi. Jsem rád, že jsme se vzájemně trošku zasmáli, že se zlepšila ta atmosféra ve Sněmovně. Bylo to i mým cílem to malinko odlehčit. Já se těším na spolupráci s vámi všemi. Chtěl jsem jenom říci, že si myslím, že máme před sebou... My jsme si také promluvili na poslaneckém klubu o tom, co tady proběhlo, ne že ne, promluvili jsme si. A za mě platí, že bych rád spolupracoval se všemi, že by ta debata tady měla být skutečně

věcná, že bychom si tady měli vzájemně povídат. Měla by to být taková slušná politická soutěž, o kterou, já osobně si myslím, tady ve Sněmovně v tomto volebním období se určitě od začátku snažím, a doufám, že budeme spolu spolupracovat na mnoha zajímavých vašich i našich návrzích, aby ta republika šla trošku nahoru.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Na vystoupení pana místopředsedy budou reagovat faktickými poznámkami následující poslanci v tomto pořadí: Peksa, Bartoš, Bartošek, Onderka, Jurečka, Výborný a Válek. Slovo má poslanec Peksa se svou faktickou poznámkou. Pan poslanec stahuje, takže na řadě je pan předseda Bartoš a jeho faktická poznámka.

Poslanec Ivan Bartoš: Děkuji. Dámy a páновé, já jenom bleskově. My se jmenujeme Pirátská strana nebo Česká pirátská strana nebo Piráti na rozdíl od narcisistního SPD Tomia Okamury. My jsme demokratická strana, volíme předsedu v přímých volbách, všichni členové. A když nebudu předseda, tak bude předseda někdo jiný a bude to furt jenom Pirátská strana.

Chtěl bych jenom k těm informacím o tom pražském centru, o té politické neziskovce. Není to imigrační centrum, ale je to Integrační centrum Praha. A je to městská společnost, kterou musí mít každý kraj. Byla založena v roce 2012. Ředitel, který podle mě, za ty peníze, které bere, což není těch 79 tisíc, nebo kolik zaznělo, to je superhrubá mzda, bere 42 tisíc pro bezpečí v Praze a pomoc té skutečné integraci lidí, kteří tady žijí. Podle mě dělá daleko víc práce než řada poslanců některých sdružení za téměř milion 200 tisíc nebo milion 300 tisíc ročně.

Jinak ten učitel arabštíny není samozřejmě žádný učitel, ale je to člověk, který pomáhá těm rodinám, které tady žijí, s integrací. A když to vydělíme počtem lidí, kteří vstupují do těch programů, je jich 380, to znamená, že náklady na práce s jedním cizincem ročně jsou pět tisíc korun. Takže když si vezmete váš plat, tady zaznívají furt ty cifry, jednoho poslance, který si ročně vydělá přes milion, tak toto centrum, které je integrační v Praze, městská společnost, má náklady kompletní, jako je pět plátů poslanců za celý rok. A já si myslím, že navázet se do toho je zcela mimo mísu. A je to šíření těch dezinformací a fake news, o kterých se tady bavíme. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Následuje faktická poznámka předsedy Bartoška, po něm poslanec Onderka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych vás požádal, abyste příště při podobném příspěvku, jako měl pan místopředseda Okamura, použil jednacího rádu, protože bod, který projednáváme, je novela o pobytu cizinců na území České republiky a EU. Jeho příspěvek s tímto tématem absolutně nesouvisel. Nebyla to faktická poznámka reagující na proběhlou diskusi. A podle mě to bylo v rozporu s jednacím rádem, ten obsah, jak zde vystoupil. To jen tak pro pořádek.

Dále k tomu, co zaznělo na adresu mou. Krátce budu reagovat. Cituji ze zprávy Aktuálně. "Podle Okamury šlo o tunelování peněz z hnutí. Z toho samého ovšem vlastního šéfa obviňují pučisté, v uvozovkách. Těm se nelibí, že Okamura uzavřel smlouvou sám se sebou anebo že nechal posílat miliony firmám za vlastní propagaci." Tolik z historie.

No, ještě pan místopředseda citoval dvě věci. Já jsem přesvědčen, že co se týká česko-německých vztahů, bychom měli vycházet z Česko-německé deklarace vzájemného usmíření, kde je popsáno všechno. A já jsem přesvědčený, že vzájemné odpuštění a budování budoucnosti je víc než neustále se vracet do minulosti a budovat vztahy na vzájemné nenávisti.

A k tomu, proč jsem chtěl pana místopředsedu odvolat z tak vysoké ústavní funkce? Vše je poměrně jednoduchá. Tehdy jsem říkal a říkám to i dnes, že jsem přesvědčen, že předseda strany, jejíž tajemník tehdy vykřikoval, že homosexuálové a Židi patří do plynu, a dnes je u soudu, stejně tak kdy poslanec Rozner mluví o neexistujícím pseudokoncentráku a dnes se k tomu vrací policie, jsem přesvědčen, že zástupce strany, který reprezentuje tyto názory, nemůže být v tak vysoké ústavní funkci. Tolik pro doplnění, abych vyargumentoval, co zde říkal pan předseda Okamura. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane předsedo. Krátká reakce na postup předsedajícího. Já nebudu zavádět nové pořádky. Pan předseda Okamura využil svého přednostního práva a poslanec s přednostním právem se nemusí držet ani toho bodu, který je projednávan. Takové jsou dosavadní zvyklosti. Pokud bychom je chtěli měnit, tak se na tom domluvme. Kdykoli máte možnost uplatnit námitku proti postupu předsedajícího. Já ale za sebe říkám, že budu respektovat dosavadní zvyklosti této Poslanecké sněmovny, ať se nám zrovna líbí to, co někdo říká, nebo nelibí.

Dále je na řadě faktická poznámka pana poslance Onderky. Prosím, máte slovo.

Poslanec Roman Onderka: Děkuji, pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, nedá mi, než zareagovat na vystoupení pana místopředsedy Poslanecké sněmovny Okamury.

Chci vás prostřednictvím pana předsedajícího upozornit, pane Okamuro, že to, že se nějaký sociální demokrat zúčastní jakéhokoli jednání, konference, jakéhokoli spolku, a to včetně landsmanštafu, ještě neznamená, že to, že je potom následně v nějaké politické straně, že ta politická strana podporuje tento spolek. Kdyby tomu tak bylo, tak si nepřejte vědět, co by si někteří lidé mysleli o vás a o vašem hnutí.

Co se týče ČSSD, říkám vám prostřednictvím pana předsedajícího, věnujte se sám sobě a svojí rádoby politické straně. Sociální demokracie vždy uhradila své závazky a bude tomu tak i nyní poté, jak skončí záležitost, která se dotýká soudního procesu, a následně samozřejmě také projednání pozůstalosti. Sociální demokracie má finanční prostředky na to, aby uhradila své závazky, a to v plně výši.

Co se týče kauz OKD, ROP severní Čechy apod., tak jestli se dobře pamatuji, OKD se projednává stále v Poslanecké sněmovně a všichni ti, co ze sociální

demokracie někdy vstoupili do kauzy v severních Čechách, dnes nejsou členy sociální demokracie. Platí stále to, co říkáme donekonečna, a to je, pokud se někdo dopustil trestného činu, padni komu padni. Já chápnu, že začínají volby do Evropského parlamentu a že se potřebujete zviditelnit a také částečně omluvit vystoupení svého kolegy Volného, ale zkuste to dělat jiným (předsedající upozorňuje na čas), inteligentním způsobem. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Výborný, po něm pan poslanec Válek, dále v pořadí poslanci Peksa, Benešík, Volný – pan poslanec Lubomír Volný. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji, pane místopředsedo. Já musím reagovat, protože tady byl opakovaně napadán kolega poslanec Jan Čižinský, který tady není přítomen. Mě vždycky fascinuje pan místopředseda Okamura, který tady pronese plamenný projev plný polopravd, lží, napadání, útoků a pak odkráčí jako king středem a nemá ani tu slušnost, aby si vyslechl případné reakce.

Tak k Janu Čižinskému a k tomu, co tady zaznělo. Ano, Jan Čižinský reagoval na svém facebookovém profilu komentářem k mailu, který jsme dostali všichni poslanci a byl podepsán jako Tomio Okamura, místopředseda Poslanecké sněmovny. To, že ten mail byl falešný, se ukázalo druhý den a kolega Čižinský se za to obratem na stejném profilu omluvil. Tak to bylo a je to dohledatelné. Čili já bych poprosil, aby tady vaším prostřednictvím, pane místopředsedo, nesířil tyto lži pan místopředseda Okamura. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Válek. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Vlastimil Válek: Mnohokrát děkuji, pane předsedající. Já jsem byl upřímně zklamán, že ten mail byl falešný, protože jsem se těšil, že budu mít suši se slevou. To nebudu.

Chtěl bych varovat, ale upřímně, jako lékař, před čímkoli, co si sdělují pánoné na záchodech z očí do očí, protože to může mít fatální následky, pokud je to v určité části. A nemyslím si, že se nám podaří v tomto parlamentu dosáhnout toho, co se podařilo římskému senátorovi, když opakoval, že je potřeba zničit Kartágo, a nakonec se to povedlo. Tady si myslím, že opakovaná lež se pravdou nestane. A to by si měli uvědomit všichni, co tu vystupují a snaží se o to.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Peksa, faktická poznámka. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Peksa: Já už jsem příliš necítil potřebu se do této debaty zapojovat, ale vzhledem k tomu, že jsem byl jmenován, cítím potřebu prostřednictvím

pana předsedajícího reagovat na kolegu Volného a vyjadřuji tímto své osobní přesvědčení, že kolega Volný využívá tíživé sociální situace několika rodin v Moravskoslezském kraji ke svému osobnímu obohacení, čímž splňuje definici obchodníka s chudobou. Děkuji. (Šum v sále.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Pan poslanec Benešík s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Benešík: Vážený pane místopředsedo, nevím, jestli v této sněmovně je jiný poslanec než pan poslanec Okamura, který aktivně, aktivně šířil multikulturalismus v České republice. Je to dohledatelné, je to pravda, sám jsem byl na tyto akce zván. A teď nás tady poučuje.

Rok 2008 byl Evropským rokem multikulturalismu a pan Tomio Okamura byl ambasadorem tohoto roku. Byly to akce placené přes neziskovky Evropskou unií a ze státního rozpočtu! Bylo by dobré, kdyby se k tomu přihlásil. Nevím, jestli je tady nějaký jiný poslanec, který to dělá! Takže napadání z jeho strany je podle mého názoru úplně mimo mísu.

A pokud jsme u Magistrátu hlavního města Prahy, Magistrát hl. m. Prahy několika miliony podpořil akci, která se jmenovala Japonský víkend. Hádejte, kdo ho za těch několik milionů v Praze pořádal. Byla to jistá agentura, která patří panu Tomio Okamurovi. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Lubomír Volný, po něm pan předseda Radim Fiala, po něm pan předseda Ivan Bartoš – s faktickými poznámkami. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji, pane předsedající. Já bych chtěl ke kolegovi, kterému teď ani nemůžu přijít na jméno, vaším prostřednictvím, z KDU-ČS, vzkázat nebo vás požádat... Pane Benešíku – děkuji, pane ministře (k ministru Hamáčkovi)... Abyste nevydával svoje osobní názory za fakta a netvrdil, že vy víte, co kde kdo řekl nebo co kde kdo udělal, když to neví ani Policie České republiky, ani české soudy a teprve se to řeší. To, co vy tady teďka šíříte, jsou polopravdy, dezinformace, fake news nebo vaše osobní domněnky. Uvědomte si laskavě, že to všechno je v šetření teprve a nikdo neví, co kdo řekl. To je jedna věc...

Bartošek, pardon, omlouvám se. Pane ministře, vy jste mi špatně poradil. (Smích v sále.)

A rád bych tady ke kolegovi, kterému teďka taky nemůžu přijít na jméno, který tady byl přede mnou, a to byl asi pan Benešík, řekl, že je rozdíl mezi multikulturalismem a interkulturalismem. Mezi těmito dvěma pojmy je dost zásadní rozdíl. A třeba já bych řekl, že interkulturalismus (nemohl skoro vyslovit) – sakra, to je skoro jako ta debyrokratizace (řečeno debyrokritizace), nebudu do toho zabrušovat – je pojem, který je poměrně přijatelný. Ano, různé kultury mohou žít

mezi sebou. Multikulturalismus v pojetí, že kultury se smísí, pokud jsou k sobě navzájem nekompatibilní, je prostě neexistující naivistická ideologie. Takže není žádný problém, když přijede nějaký soubor z Japonska, z Ruska, z Polska, z Německa, předvede svou kulturu, někdo se tady třeba zamiluje, zplodí dítě, zůstanou tady, ale většinově se vrátí zpátky domů a tu svou kulturu si odvezou s sebou, pokud je kupř. nekompatibilní s tou naší. To je v pořádku. Ideologie multikulturalismu, která tvrdí, že všechny světové kultury (předsedající upozorňuje na čas) spolu mohou žít v míru, je nesmysl.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan předseda Radim Fiala faktická poznámka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Tak já jsem si udělal jenom pář poznámek. Já pojmenuji pana předsedu Bartoška správně. Byl to pan předseda Bartošek prostřednictvím pana předsedajícího, který tady mluvil o všech prý minulých problémech a starostech hnutí SPD, o panu Roznerovi, Staníkovi, Okamurovi apod. Dovolte mi říct jednu věc. Pan Okamura byl prošetřován policií, státním zastupitelstvím, všechny jeho účty. Podání byla odložena, pan Okamura se neobohatil, pane Bartošku prostřednictvím předsedajícího, ne podle mě ani podle pana Okamury, ale podle policie a podle státního zastupitelství, ani o jednu korunu českou ani o euro, ani o žádnoujinou měnu.

Dál mi dovolte ještě se vyjádřit k případům Rozner, Staník. Ty věci jsou v šetření. My jsme přesvědčeni, že nedošlo k žádnému výroku, který by poškodil někoho nebo nějakou etnickou skupinou obyvatel nebo podobně. A vyčkejme prosím na rozsudek, protože vy už to tady říkáte jako hotovou věc. A teď já naprostě objektivně můžu říct, že tady šíříte dezinformace, které nejsou pravda, z kterých obviňujete nás. Takže prosím, myslím si, že by to mělo platit na všechny strany a pro všechny stejně. Děkuji. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Následuje faktická poznámka pana předsedy Bartoše. Máte slovo.

Poslanec Ivan Bartoš: Děkuji vám. Jenom ještě musím zareagovat na to, co tady zaznělo ústy pana místopředsedy Sněmovny Okamury. A já si tedy trochu ohřeji tu polívku, protože mě strašně mrzí, že tady není to projekční plátno, kde by se daly ukázat tyhle mrňavé fotografie. (Ukazuje na svém mobilu.) Tak pana Baldu jsem nikdy neviděl. Tady je jedna fotka, kde jsou spolu na mítingu. (Listuje v telefonu fotografiemi.) Tady si upřeně hledí do očí a třesou si rukou. Tak si to můžete dohledat na internetu.

A když jsme u toho, jak chceme spolupracovat. Mně zrovna dneska přišla taková hezká vzpomínka z takového plátku, který pan Tomio Okamura distribuoval asi do českých domácností, kde se dovidáme třeba: Agresivita Pirátů roste a stupňuje se,

jsou jako divá zvěř. Zápalné láhve, dlažební kostky, ničené billboardy, nadávky a zastrašování.

Tak to je to šíření té lásky, kterou tady slyšíme, ta touha spolupracovat. Mně to přijde až jako absurdní, že to tady vy – my jsme na to zvyklí docela – ale že to tady musíte poslouchat. Takže jenom se podívejte, jak pan Okamura pana Baldu nikdy neviděl, vůbec neví, kdo to je a jaká je ta spolupráce zarámovaná, jakými tiskovinami. Ale takový je svět.

Jenom mě skutečně mrzí, že při projednávání důležitého zákona, kde se bavíme právě o těch zásadních problémech, tady dochází k takovéhle exhibici a vlastně šíření fake news v podání zejména zástupců SPD. (Potlesk za lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Přeji pěkné poledne. A na faktickou tady mám paní poslankyni Majerovou. A připraví se na faktickou pan poslanec Benešík. Vaše dvě minutky. Prosím.

Poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková: Děkuji za slovo. Pouze bych tady chtěla promluvit k váženým pánum. Prosím vás, přestaňte si už poměrovat – vy víte co. Protože my tady už přes dvě hodiny neustále řešíme nějaké vaše osobní spory a animozity místo toho, aby se projednávala ta novela. A celá ta diskuse se týká úplně něčeho jiného. My ženy jsme zvyklé mluvit dlouho, ale tohle bychom měly už dávno vyříkané. Děkuji. (Tleskají ženy ze všech stran v sále.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Dále pan poslanec Benešík a připraví se pan poslanec Jurečka.

Poslanec Ondřej Benešík: Pane místopředsedo, doufám, že to nakonec bylo vysvětleno, že já jsem tady nešířil žádné lži a fake news, že jsem se opíral o relevantní informace, doufám, že to tak každý pochopil, že došlo k záměně jména.

To, že pan Okamura tady propagoval japonskou kulturu za peníze hlavního města Prahy řádově v milionech korun, je pravda. Třeba je to fajn. Já to nekritizuju. My bychom to ve Stráni nikdy neudělali, nemáme na to. Ale je to tak. A to, že prostě byl ambasadorem roku multikulturalismu v roce 2008, což byl projekt Evropské unie sponzorovaný z rozpočtu Evropské unie a státního rozpočtu přes neziskové organizace, je prostě pravda také. Takže jenom na to bych se chtěl odvolat, že skutečně Benešík není lhář. Doufám, že všichni si umíte dohledat, že mluvil pravdu, že došlo jenom k záměně jmen. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Další s faktickou pan poslanec Jurečka. Vaše dvě minuty.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Dovolím si reagovat, pane předsedající, přímo na vás. Když jste tady předtím v tom vašem vystoupení hovořili, tak jste mluvili

hodně o Janu Čižinském. Ale kdybyste si stačil dát tu krátkou práci, kdybyste si tu kauzu hodil do Googlu, tak z veřejně dostupných zdrojů, z vícero veřejně dostupných zdrojů, se dočtete, a je to tam i v printscreenech uvedeno, že Jan Čižinský píše: Musím se omluvit. Jde o podvrh. Omlouvám se jak domnělému autorovi, tak všem ostatním. Takže on se opravdu omluvil. Takže prosím pěkně, nešířte lži a dezinformace. Děkuju.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Další dvě minuty pan poslanec Bartošek. Prosím. A pak se připraví pan poslanec Volný, což je zatím poslední faktická. Prosím.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji. Vaším prostřednictvím k panu poslanci Fialovi – ČTK 31. 7. 2018 – Soud uznal Staníka kvůli nenávistným výrokům vinným. (Předseda klubu SPD Radim Fiala z lavice: Není pravomocný!) Není pravomocný, ale jednou takto rozhodl. Počkáme si na další rozsudek. Pouze konstatuji to, co v minulosti proběhlo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Další pan poslanec Volný. Zatím poslední faktická.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji, pane předsedající. Prostřednictvím pana předsedajícího ke kolegovi Bartoškovi. Všichni víme, že to bylo rozhodnutí samosoudce, vůči kterému byl podán odpor, takže tento rozsudek prakticky neexistuje. Pokud budete tvrdit, že je... (Reakce ze sálu.) Ano, prostě ten pan Staník je jednoznačně v pozici nevinného. Kdo se teď usmál, tak se smál jako hloupý, nevzdělaný člověk.

Jinak si dovolím panu kolegovi Benešíkovi vaším prostřednictvím přečíst přesný název té akce. 2008 Evropský rok mezikulturního dialogu. Není tam nic o podpoře multikulturalismu. Je to mezikulturní dialog, se kterým my v SPD nemáme vůbec žádny problém. Dezinformace. Dovolím si vás upozornit, že předseda našeho hnutí má smíšený japonsko-korejsko-moravský původ. Asistentkou poslanců z Moravskoslezského kraje je dáma velice inteligentní a elegantní arabsko-českého původu. Jeden z našich zastupitelů je původu romského. Já nevím, co vy tady na nás zkousíte s nějakým racismem, xenofobií a nenávistí. My jsme lidé, kteří respektují a rozhodují se jenom o tom, jestli ten člověk prostě dodržuje platné zákony České republiky, nebo nedodržuje a jestli má legální právo tady být, nebo nebýt.

Další věc, kterou jsem chtěl říct, na tu jsem zapomněl. Proto teď budu doufat, že už se na toto moje pravdivé vyvracení dezinformací ze stran kolegů poslanců nebude nikdo hlásit a opravdu se budeme moci vrátit ke své původní práci.

A dovolím si pouze podotknout, že veškeré tyto akce začaly vystoupením nejmenovaného poslance Kopřivy z nejmenované strany pirátské, za kterou kandidovali lidé v dluzích, vandalové, kteří ničili fasády soukromých objektů, pornoheréčky, lháři, kteří tvrdili, že žijí v Karviné, zatímco žijí v Ostravě (upozornění na čas), a další podobný výkvět společnosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Další faktická – paní poslankyně Lucie Šafránková. Připraví se paní poslankyně Černochová. Prosím.

Poslankyně Lucie Šafránková: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vaším prostřednictvím bych chtěla reagovat na pana předsedu Bartoše, který tady ukazoval fotografie pana Baldy s panem naším předsedou Okamurou. Chtěla bych říct, že naše hnutí volilo víc jak půl milionu voličů. A opravdu myslím, že není v našich silách ani nikoho z nás znát všechny tyto lidi, kteří nás volili, nebo naše sympatizanty. A pokud se s kýmkoli z vás někdo vyfotí, tak to přece není důkaz na to, že někdo takový prostě s námi vůbec byl. Pouze se s námi vyfotil. A může se to stát komukoli z vás. Děkuju.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A zatím poslední faktická – paní poslankyně Černochová. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Jana Černochová: Pane místopředsedo, nevyužiji ani dvě minuty. Říkám – a dost! Jmérem klubu ODS navrhují pauzu v délce trvání dvou hodin, protože tady odmítám poslouchat neustálé urážky pana poslance Volného nás všech. (Potlesk poslanců Pirátů a dalších stran v pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ted' jenom jestli to mám brát, že je to jenom návrh, nebo jestli si ji opravdu berete. (Poslankyně Černochová: Beru si ji. To byla žádost o pauzu.) Berete si ji. Takže tím pádem dvě hodiny pauza na poradu klubu ODS a já končím dnešní jednání. Děkuji a přeji vám krásný víkend.

(Jednání skončilo ve 12.09 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

12. února 2019

Přítomno: 179 poslanců

(Jednání zahájeno ve 14.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 26. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás zde vítám.

Poprosím vás, abyste se už usadili na svých místech, děkuji, přihlásili se svými identifikačními kartami, případně mi sdělili, kdo hlasuje s kartou náhradní. S kartou číslo 2 hlasuje pan poslanec Juchelka, s kartou číslo 1 hlasuje pan poslanec Vrána.

Sděluji, že o omlovení své neúčasti v tuto chvíli požádali tyto poslankyně a poslanci: Věra Adámková – zdravotní důvody, Dana Balcarová – pracovní důvody, Pavel Bělobrádek – zdravotní důvody, Jiří Bláha – pracovní důvody, Pavel Blažek – zdravotní důvody, Jaroslav Dvořák – zdravotní důvody, Jaroslav Faltýnek – rodinné důvody, Tomáš Hanzel od 15 hodin pracovní důvody, Milan Chovanec – zdravotní důvody, Miloslav Janulík bez udání důvodu, Pavel Juříček – zahraniční cesta, Jiří Kobza od 16 do 21 hodin z pracovních důvodů, Petr Pávek – zahraniční cesta, Zdeněk Podal – pracovní důvody, Ivo Pojezný – pracovní důvody, Milan Pour – pracovní důvody, Věra Procházková – zahraniční cesta, Vít Rakušan – rodinné důvody, Karel Schwarzenberg – zdravotní důvody, Pavel Staněk – rodinné důvody, Petr Třešňák – zdravotní důvody, Karel Tureček – rodinné důvody, Jiří Valenta mezi 15. a 17. hodinou pracovní důvody, Ivo Vondrák – pracovní důvody, Pavel Žáček – rodinné důvody.

Z členů vlády se omlouvají: Andrej Babiš z rodinných důvodů, Richard Brabec ze zdravotních důvodů, Jan Hamáček od 16.30 z pracovních důvodů, Jana Maláčová z pracovních důvodů, Lubomír Metnar z pracovních důvodů, Tomáš Petříček z pracovních důvodů, Robert Plaga z osobních důvodů. Tak. To by bylo z omluv pro tuto chvíli vše.

Nejdříve vás seznámím... (Hluk v sále.) Ještě jednou vás tedy poprosím o klid a o to, abyste si už sedli na svá místa, rád bych vás seznámil s návrhy, které vzešly z dnešního grémia.

Navrhujeme dnes, v úterý 12. 2., projednávat body v pořadí: 219, což je mandátový a imunitní výbor, jednání o vydání poslance k trestnímu stíhání. Bod 228, což je sněmovní dokument 1910, poté již pevně zařazené body 56, 83, 21, 97 a 172. Dále bychom případně pokračovali body z bloku zákony – prvé čtení.

Na středu bychom pevně zařadili body 154, to je sněmovní tisk 261, třetí čtení, bod 11, sněmovní tisk 203, druhé čtení, a po jejich projednání bychom se věnovali bodům z bloku smlouvy – prvé čtení. Přehled zbývajících bodů k projednání vám byl rozesán do vaší elektronické pošty 5. února. (Hluk v sále trvá.)

V tuto chvíli mám k pořadu schůze prvního nahlášeného pana místopředsedu Kubíčka za klub ANO, poté se mi hlásil pan místopředseda Okamura s přednostním právem. Ještě jednou bych vás rád požádal všechny o klid v sále. (Předsedající zvoní na zvonec.) Prosím, máte slovo.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dovolte mi, abych jménem poslaneckého klubu ANO navrhl pevně zařadit bod č. 32, tisk 205 o elektronické evidenci tržeb v prvním čtení, jako první bod po třetím čtení zítra, ve středu 13. 2. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Nyní s přednostním právem pan místopředseda Okamura.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, pan ministr zahraničí Tomáš Petříček by měl od 20. do 23. února navštítiv Spojené státy americké a bude tam jednat se svým protějškem Mikem Pompeem. Podle médií otevřela českým politikům dveře do Washingtonu kauza Huawei. (Hluk v sále neustává.)

Naše země se prý díky varování Národního úřadu pro kybernetickou bezpečnost dostala do skupiny zemí, které Washington získal na svou stranu ve sporu s Čínou o budoucí podobu kyberprostoru. A já bych chtěl navrhnut v tomto –

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vás na okamžik přeruším. A skutečně poprosím, abychom se už zklidnili, protože já mám problém slyšet, co říká pan místopředseda, a on mluví poměrně výrazně.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Já bych chtěl navrhnut mimořádný bod s názvem Projednání pozice České republiky vůči suverénnímu státu Bolívarovská republika Venezuela. A zcela nepochybňu Spojené státy v posledních týdnech zaznamenaly několikrát po sobě veřejné doklady skutečného vazalství vůči Spojeným státům americkým, což je něco úplně jiného než upřímné přátelství nebo rovnoprávné spojenectví. Vazal přijímá politiku svého protektora bez diskuse a automaticky. Bohužel, náhle oznamená cesta pana ministra do USA nemusí znamenat jen pochvalu za panáčkování v kauze Huawei anebo za protiruské a protičínské zprávy Bezpečnostní informační služby.

S nebývalou rychlostí naše vláda –

Předseda PSP Radek Vondráček: Ještě jednou poprosím o klid v sále!

Místopředseda PSP Tomio Okamura: S nebývalou rychlostí naše vláda uznala za prezidenta Venezuely pučistu, který se po deklarované dohodě s USA pokouší svrhnut legálně zvoleného prezidenta a jehož hlavní kvalifikace a legalizace je

příslib Američanům, že po uchopení moci bude ihned zpět privatizovat kdysi znárodněné venezuelské ropné vrty do rukou amerických firem.

Připomenu, že například sousední Slovensko se k této legalizaci puče nepřipojilo, stejně jako většina zemí na celé planetě. Venezuela, která má největší odhadované zásoby ropy na světě, musí již patnáct let čelit silnému tlaku těch, kteří by bohatství z této strategické suroviny chtěli lidu ukrást pro svůj privátní prospěch. Pro ty, co to nevěděl, jenom připomenu, že Venezuela znárodňovala za náhradu s tím, že některé americké firmy náhradu uznaly za férové a jiné bohužel chtěly desetinásobky a ke své smůle prohrály i mezinárodní arbitráže.

Takže USA nyní vsadily na tradiční severoamerický koncept prosazování ekonomických zájmů, tedy válku. To skutečně zásadní pro nás proto ještě čeká. Američané ohlásili ochotu Venezuely napadnout i vojensky. Je zcela zřejmý scénář, tedy že válka bude koaliční operace USA a zemí NATO ve Venezuele, bez mandátu OSN, protože Rusko a Čína něco takového v Radě bezpečnosti OSN budou vetovat. Cesta ministra zahraničí Tomáše Petříčka do USA plánovaná na tento měsíc, kde se má setkat s ministrem zahraničí Mikem Pompeem, se tak s velkou pravděpodobností bude týkat i debaty o podpoře války ve Venezuele.

Myslím, že je zcela nezbytné, aby pan ministr jel do Washingtonu s jasním mandátem, a to případnou žádost o účast na agresivní válce podpořit, či nepodpořit. Navrhujeme proto jménem SPD mimořádný bod na schůzi Poslanecké sněmovny s cílem projednání pozice ČR vůči suverénnímu státu Bolívarovské republike Venezuela.

Současně navrhujeme, aby Sněmovna přijala toto usnesení: Česká republika podporuje mírové a nenásilné řešení politické krize v Bolívarovské republice Venezuela, a to v souladu s venezuelskou ústavou, vůli jejího lidu a mezinárodním právem. Podporujeme ve Venezuele konání demokratických voleb bez vměšování cizích zemí, aby se všichni občané Venezuely měli právo rozhodnout svobodně. Navrhoji tento bod zařadit na dnes po pevně zařazených bodech.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Pro další řečníky opravdu poprosím, aby se pokud možno ta diskuse už ztišila.

Mnozí z vás si už možná všimli, máme vzácnou návštěvu. Navštívili nás zástupci Meziparlamentní skupiny přítel Kuvajt – Česká republika. Takže poprosím, kdybychom je mohli přivítat. (Poslanci povstali, potlesk v celém sále.) Tak, děkuji.

V tuto chvíli s přednostrním právem pan předseda Farský.

Poslanec Jan Farský: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych vás chtěl požádat o pevné zařazení čtyř bodů, a to bodů týkajících se České televize. Jde o výroční zprávy, které už jsme v bodu Zprávy rozjednalí ve čtvrtek, ale cca po hodině, hodině a půl dlouhé debatě a vystoupení bylo první z nich přerušen. Ty ostatní, předpokládám, že už se budou hlasovat relativně rychle, protože ta vystoupení byla obecně k celé České televizi, méně už k těm konkrétním zprávám.

(Velký hluk v sále.) A vzhledem k tomu, že jsou to zprávy České televize, které tady jsou za roky 2016 a 2017, a nebude trvat dluho a bude tady zpráva i za rok 2018, myslím, že je to rest, který bychom si ve Sněmovně z jakéhokoliv důvodu neměli nechávat. A vzhledem k tomu, že debata k tomu už proběhla docela široká, si myslím, že i ta debata teď by mohla být relativně krátká, proto bych si dovolil navrhnut tyto čtyři body jako třetí, čtvrtý, pátý a šestý bod zítřejšího jednání.

Děkuji za pozornost a hlavně za podporu.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Jestli můžete zopakovat na stenozáznam čísla, budu rád.

Poslanec Jan Farský: Omlouvám se, aby nedošlo k mýlce. Jde o body této schůze číslo 183, 184, 188 a 202. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Přiznám se, že mě to netěší vás neustále žádat, abyste se utišili. Myslím, že hladina hluku je pořád velmi vysoká. Zkusme to. Jestliže máte něco k probrání, nic vám nebrání chvíličku vyjít ven, ať slyšíme ty, co nám tady říkají návrhy na změnu pořadu schůze.

Nevidím v tuto chvíli nikoho dalšího s přednostním právem k pořadu schůze, takže v tom případě pan poslanec Marian Jurečka. Prosím.

Poslanec Marian Jurečka: Dobré odpoledne, vážený pane předsedo, vládo, milé kolegyně, vážení kolegové. Dovolte mi, abych vás požádal, abychom zařadili na dnešní jednání po pevně zařazených bodech nebo po návrhu na pevně zařazené body zvláštní nový bod, a sice bod s názvem Pomoc vlády České republiky k případu Jiřího Sagana. Vede mě k tomuto zařazení několik důvodů, protože je to opravdu případ, který je... (Řečník se odmlčel kvůli silnému hluku a vykává. Takřka bez reakce pléna.) ... který je poměrně zásadní, kdy už sedm měsíců je občan České republiky, řidič Jiří Sagan, zadržen, byl odsouzen, je ve výkonu trestu ve Francii, a je zde mnoho důvodů pro to, abychom se domnívali, že ten případ nebyl objektivně posouzen. Protože tak jak bylo uváděno, tento řidič tuto trasu znal, věděl, jak jsou přísné podmínky sledování těchto vozidel, a vzít vědomě za úplatu ilegálně migranty z Francie do Velké Británie je prostě věc, která se s vysokou pravděpodobností odhalí. Chybí tam ten základní motiv v celé této kauze. On znal velice dobře přísné parametry kontroly. A myslí se, že chce převézt 15 migrantů takto ilegálně do Velké Británie, je holý nesmysl.

I francouzská policie si protiřečí, protože k nálezu těchto migrantů došlo až poté, co bez problémů prošel celní kontrolou na francouzské straně, měl v pořádku všechny doklady, záznamy o kontrolách a nic nenasvědčovalo tomu, že by bylo potřeba otevřít chladírenský vůz a ohrozit tak bezpečnost převážených potravin. V okamžiku, kdy projel touto kontrolou a ozval se hluk z nákladového prostoru, tak on sám zastavil a celou záležitost nahlásil. Taktéž je jasné a průkazné, že byl poškozen zámek toho prostoru, který se snažil zabezpečit, a náklady v prostoru, proti tomu, aby mu tam

ilegální migranti vnikli. A pak je také evidentní i po prověřování komunikace, že on žádnou komunikaci předtím s migranty ani s žádným ilegálním, řekněme, lídrem nějaké skupiny, který by to organizoval, v kontaktu nebyl. Byl v kontaktu pouze s rodinou. Dokonce se prověřovala třeba i komunikace přes WhatsApp. Také tam není to, co by tam mělo být, a to znamená, že by mu za tu službu bylo zaplacenno buď předem, nebo poté.

Takže to jsou silné argumenty pro to, abychom se mohli domnívat, že to řízení nebylo objektivní, a dokonce v závěru si dovolím uvést i argument, že samotní migranti, kteří byli zadrženi, svědčili ve prospěch tohoto řidiče, že o tom nevěděl. Tento muž je už sedm měsíců držen a myslím si, že bychom jako Poslanecká sněmovna měli požádat vládu, především premiéra České republiky a ministra zahraničních věcí, aby v této věci udělali maximálně možné diplomatické úsilí, aby toto příkoří, které je tomuto řidiči neoprávněně páchané, bylo ukončeno, aby tento člověk byl propuštěn. Když pan premiér v loňském roce říkal, že má tak výborné neformální vztahy s panem Macronem, tak by toho měl využít.

A já bych chtěl poprosit, aby v rámci tohoto bodu byla podána stručná informace ze strany premiéra a ministra zahraničních věcí, co jsou připraveni podniknout pro to, abychom tady zabezpečili návrat tohoto českého občana na území České republiky. Proto si dovoluji navrhnut jednoduché, stručné usnesení, které říká: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky žádá vládu České republiky, aby podnikla maximální úsilí ve prospěch Jiřího Sagana a jeho rodiny.

Děkuji za pozornost a za podporu zařazení tohoto mimořádného bodu, který může být stručný, věcný na dnešní den po pevně zařazených bodech, které jsou v návrhu. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Dnes po pevně zařazených bodech. S přednostním právem pan místopředseda Kubíček.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já si dovolím dát veto jménem dvou poslaneckých klubů, ANO a ČSSD, na navrhovaný zařazovaný bod KDU-ČSL ohledně pana Sagana z toho důvodu, že zde dnes není přítomen ani premiér, ani ministr zahraničních věcí.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Bartošek.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji. Samozřejmě na veto je právo. Jenom říkám to, že bod se mohl zařadit na jednání Sněmovny a v případě, že by se neprojednal tyto dva dny, mohl se projednat například na příští schůzi.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další přihláška, abych dodržel pořadí, byla paní poslankyně Pekarová Adamová, poté pan poslanec Kopřiva.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení páновé, dovolte i mně, abych vás požádala, tentokrát už počtvrté, o pevné zařazení bodu na program schůze. Je to tisk číslo 214, je to ta známá novela zákona, kterým se mění trestní zákoník a který se týká týrání zvířat a tzv. množiren. Vzhledem k tomu, že v minulých dnech i z úst pana premiéra jste slyšeli, že toto je velké téma i pro něj, tak si myslím, že není třeba čekat na novelu, s kterou by přišlo samo ministerstvo. Už tady leží od června minulého roku tento návrh, který podepsalo 77 poslanců napříč politickým spektrem. Někteří jsou i z hnutí ANO.

Věřím tomu, že můžeme na základě této novely posunout tuto problematiku dál. Proto vás tedy žádám o pevné zařazení tohoto bodu dnes jako první bod po již pevně zařazených bodech a prosím, abyste tomu dali svoji podporu nejenom verbálně v médiích, ale právě i tímto činem hlasování. Věřím, že ti, kteří na tom pracovali, nebudu tady všech 77 z nás čist, určitě víte, kdo z vás to podepsal, pro to ruku zvednete, a zkuste v tomto zapůsobit na některé ze svých sousedů, aby zvedli ruku také. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Další k pořadu schůze pan poslanec Kopřiva, poté z místa se hlásí pan poslanec Klaus.

Poslanec František Kopřiva: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, jelikož máme Národní týden manželství, tak já bych rád navrhl na zítra po již pevně zařazených bodech, to znamená případně i po bodu EET, zařadit sloučenou rozpravu k bodům 59 a 60, čili sněmovní tisky 201 a 211.

Já bych tam jenom rád připomněl, že o tomhle se debatuje už delší dobu, dokonce delší dobu než některé návrhy, které už prošly nebo jsou v pozdější fázi projednávání. Konkrétně v sněmovního tisku 201, u novely občanského zákoníku, tak tam vydala vláda souhlasné stanovisko 26. června minulého roku a následující den, to znamená v červnu minulého roku, organizační výbor doporučil Sněmovně projednat ten návrh. Po sloučení rozpravy se začalo o této dvou návrzích debatovat 14. listopadu minulého roku. Je to tedy už bezmála tři měsíce. Proto bych byl rád, abychom se po třech měsících vrátili, neboť je tam spousta přihlášených. Ještě je tady spousta kolegů, kteří se chtějí k této návrhu vyjádřit. A já si myslím, že tento týden je takový symbolický, vhodný na to pokračovat v debatě. Té debatě se nevyhneme. Koneckonců budeme v ní muset pokračovat i vzhledem k počtu přihlášených. Takže bych rád apeloval, aby se na zítra tyto dva body zařadily. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Nyní jsem obdržel písemnou přihlášku k návrhu na změnu schváleného pořadu pana poslance Jurečky, takže má přednost. Přihlášení pana poslance Klause samozřejmě platí.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Protože předchozí bod, který jsem uváděl, byl tady zavetován, tak si dovolím na zítřejší den na 14.30 hodin navrhnut bod

Aktivní pomoc vlády ČR v případě Jiřího Sagana. Protože když se podíváme na všechny okolnosti, já jsem tady některé zmiňoval v předešlém vystoupení, tak je evidentní, že francouzská prokuratura jednoduše hodnotila případ jen z pohledu, že ve voze se vyskytli běženci, a rozhodla se ignorovat možnost, že český řidič k celému případu přišel jako slepý k houslím. Prostě prý vědí, že je součástí čečenské mafie, a proto jej nenechali zavolat ani rodině a nemocné partnerce, údajně by ovlivňoval svědky. Tento zákaz trvá už sedm měsíců. Jestli opravdu máme zájem a jestli tato vláda a vládní koalice má zájem pomoci tomuto občanovi, tomuto řidiči, tak si myslím, že je v zájmu toho, aby demokratické principy a ochrana občanů ČR v zahraničí byla tady i v zítřejším dni projednána. Děkuji za ochotu.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Ten bod je do značné míry po věcné, materiální stránce stejný jako ten, který už jste navrhl. Je to hraniční. Já ale doufám, že nikdo nebude namítat, že umožním jeho projednávání, protože v rámci nějakého společného fungování...

S přednostním právem pan poslanec Kubíček.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji, pane předsedající. A opět jménem dvou poslaneckých klubů vetuji zařazení tohoto zákona. My bychom opravdu rádi slyšeli ministra zahraničních věcí pana Petříčka, aby se k této věci vyjádřil. Takže předpokládám, že na příští schůzi bude možné tento bod zařadit.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Klaus.

Poslanec Václav Klaus: Pan poslanec Jurečka mě trošku předešel. Já si myslím, že ČR se má zastat řidiče v případě, kde je mnoho důvodních pochybností o tom, jak to probíhalo. My leckterého pašeráka drog a podobně taháme do ČR, abychom ho zbabili těžkých podmínek v některých zemích, třeba mimoevropských. A v tomto případě bychom měli konat také. Odůvodnění je, že tu není ministr zahraničí a pan premiér, tomu rozumím. Ale je tu pan ministr dopravy. Čili já bych ten bod si dovolil rozšířit o to, že já například nechápu, jak to, že Francouzi nutí naše řidiče kamionů, aby dodržovali, nebo provozovatele, stejnou minimální mzdu, vytlačují je z trhu, terorizují je a teď ještě zavírají jednoho z těch chudáků do vězení.

Tedy já bych tento bod rozšířil a nazval bych to Rovné podmínky pracovního trhu v EU a obecná slušnost vůči podezřelým. A zařadil bych to na dnešek po předem natvrdo daných bodech.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. A s přednostním právem pan místopředseda Kubíček.

Poslanec Roman Kubíček: Tak, to už bude takové obligátní. Jmérem poslaneckého klubu ANO a ČSSD vetuji zařazení tohoto bodu.

Předseda PSP Radek Vondráček: S přednostním právem pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pane předsedo, možná je to obligátní, ale není to správné. Kdo jiný by se měl postarat o občana v nesnázích než vláda ČR? A to nejsou nějací odborní náměstci premiéra, vláda rozhoduje jako celek. Takže nechápu, když jsou tady přítomni členové vlády, že nejsou schopni o tomto problému debatovat s členy Poslanecké sněmovny a nejsou ochotni se například nechat vybavit silným mandátem Poslanecké sněmovny. Já tomu vůbec nerozumím. Je tady ministr vnitra. Není tady ministr spravedlnosti, ale třeba přijde. Já nevím, kde jsou. A ten člověk sedí ve vězení a my to budeme odkládat, protože konkrétní člen vlády není přítomen. Můžete si dneska zjistit třeba adresu jeho příbuzných a napsat mu to: Protože by nebyly tito a ostatní členové vlády o tom asi schopni nic říct, tak se nezlobte, budeme o tom jednat v březnu, nebo v dubnu, nebo v květnu, nebo poté, až mu ty dva roky nepodmíněně uplynou. To mu bude určitě něco platné.

Já myslím, že to není otázka vlády a opozice, zastat se občana, který je v problémech v cizím státě, a dokonce v Evropě a ne někde přes půl světa. Vůbec tomu vetu nerozumím. Jediné vysvětlení je, že tomu člověku nechcete pomoci. Žádné jiné vysvětlení prostě neexistuje. (Silný potlesk poslanců zprava.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Bartošek, poté pan místopředseda Okamura.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji. Je to skutečně o nevůli. Další jednání Poslanecké sněmovny bude až za tři týdny. Do té doby mohla být vláda vybavena silným mandátem. Nehledě na to, že tento český občan má doma vážně nemocnou manželku. Každý den ve vězení ve Francii je záťáží pro celou jejich rodinu. Jedná se skutečně pouze o to, aby Poslanecká sněmovna dala silný mandát, aby se česká vláda mohla brát za práva našeho občana ve Francii. O nic jiného nejde. Tady to skutečně není o opozici a koalici. Tohleto je o tom, že máme povinnost chránit naše občany. (Potlesk poslanců zprava.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S přednostním právem pan místopředseda Okamura.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, já vidím právě tu nechut' vládní koalice se tomuto tématu věnovat. Ale snad bychom tady ani nemuseli otvírat ten bod, protože už tady bylo dvakrát veto. Ale my bychom se spokojili s tím, kdyby nám ministr dopravy sdělil, anebo tady byl před chvílkou i pan ministr vnitra Hamáček, co vlastně v tom udělali. Protože já jsem už před 14 dny, před cca 14 dny vyzýval i přes televizní obrazovky, aby se vláda k tomu postavila – my už jsme se tomu tématu také věnovali – a aby řekla, co vlastně v tom udělali. Protože neudělali vůbec nic, to my víme, a co se chystají udělat. To znamená, my za nás, když tedy, my samozřejmě s tím, aby tento bod zařazen byl, souhlasíme, ale evidentně ho zařadit

tady jako opoziční strany nedokážeme přes tu vládní většinu, tak ať vystoupí vládní představitel klidně i zítra a ať nám řekne tady příslušný ministr nebo v podstatě jakýkoliv člen vlády jménem vlády, co tedy udělali. My tedy víme, že nic, proto je tady taky opakováně veto na ten bod, protože chápou vládní koalici, ČSSD a hnutí ANO, že když v té kauze řidiče Jiřího Sagana neudělali nic, tak samozřejmě o tom nechťejí mluvit, protože odpověď by byla nic.

Takže tady vznikne samozřejmě velká ostuda, že se pan premiér Babiš fotí tady s ředitelem Applu nebo světových firem v době, kdy tady řidiče Jiřího Sagana – dává si na Facebook takové fotografie, kdy se tady fotí s manažery světových firem a chlubí se těmito fotografiemi, zatímco zavírají českého řidiče Jiřího Sagana. To bylo přesně v tom okamžiku. Proto vznikla i ta televizní diskuse. Já si na to přesně vzpomínám před těmi cca 14 dny. Anebo to bylo cca takhle. Takhle já bych chtěl vyzvat, abyste nám tady slíbili, kdo tedy z vlády vystoupí na to téma.

Tady už je pan ministr dopravy Čtok, takže myslím, že pan ministr Čtok by byl zrovna vhodným člověkem, abyste nám, pane ministře řekl, když se jedná o řidiče toho kamionu Jiřího Sagana, že byste nám třeba zítra podal zprávu, co už vláda v tom udělala a co v tom hodláte udělat. Už přišel i pan ministr vnitra Hamáček. Takže tady máme už oba dva, kteří jsou kompetentní to říct. A já myslím, že tím bychom to mohli uzavřít. My se tady nechceme přít a dohadovat, my nechceme dělat nějaké politické obstrukce za SPD, my jenom chceme vědět ten fakt, potvrdit, že jste vlastně v tom nic neudělali. Ale hlavně, to je důležité pro Jiřího Sagana, co uděláte, abychom tomuto občanovi pomohli. To je vše a o to bych vás chtěl požádat. A já myslím, že by pan ministr Hamáček – už se chystá vystoupit, nám by to stačilo, věcné řešení, dobré, pochybili jsme, neudělali jsme, ale budeme dělat.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Vaši výzvu skutečně vyslyšel ministr vnitra a já mu s přednostním právem dávám slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji, vážený pane předsedo. Kolegyně, kolegové. Za prvé pro pana místopředsedu Okamuru. Já jsem odnikud nepřišel, já jsem tady celou dobu byl. Dokonce jsem ho při začátku schůze zdravil. Pouze jsem odešel k lavici předsedy klubu ODS a diskutovali jsme o stejné věci. Takže to není o tom, že bych někam odcházel.

A k tomu meritu. Já nemůžu mluvit za pana ministra zahraničních věcí, protože toto je primárně v gesci Ministerstva zahraničních věcí, je to konzulární záležitost. Je to věc, kterou řeší náš zastupitelský úřad ve Francii. Nicméně mám obecné povědomí o tom, jaké kroky byly ze strany ZÚ poskytnuty, a chci vás ujistit, že podle toho, co vím, náš zastupitelský úřad vyčerpal všechny možnosti, které byly k dispozici v rámci toho soudního procesu. Jediné, co neproběhlo, je, řekněme, kontakt na té nejvyšší úrovni mezi ministrem zahraničí České republiky a Francie. Otázka je, zda by to k něčemu přispělo, či nikoliv. Ale pan ministr Petříček, když jsme se o té věci bavili naposledy, řekl, že je připraven i k takovému kroku.

Takže jestli vám to takto stačí. Není to o tom, že by vláda na pana Sagana zapomněla. Já se nechci pouštět do detailů, protože mám nějaké informace o tom,

jaké důkazy byly z té francouzské strany předvedeny. A troufnu si říct, že pokud ty důkazy opravdu byly tak, jak to bylo prezentováno, tak mohu říct, že mám pro ten verdikt jisté pochopení.

Ale to nijak nezmenšuje ten fakt, že bychom se o svého občana starat měli. Takže vás chci tímto ujistit, že Česká republika prostřednictvím našeho ZÚ ten případ monitoruje, stará se o něj, a pokud by bylo potřeba, pokud by pan ministr zahraničí seznal, že je nutná osobní intervence, tak je v tom připraven také příslušné kroky podniknout.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Zřejmě jsem nestihl přečíst, že s náhradní kartou číslo 10 hlasuje pan poslanec Munzar.

Ptám se, zda se ještě někdo hlásí k pořadu schůze. Nebo má někdo pocit, že jsem mu doposud nedal slovo? Jestliže tomu tak není, tak bychom přistoupili k hlasování o jednotlivých návrzích. Nejprve tedy návrh, tak jak jej předkládá grémium. Není námitka proti tomu, že bychom hlasovali o celém návrhu z grémia jedním hlasováním? Nikoho nevidím.

Budeme hlasovat o návrhu grémia.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 165. Přihlášeno je 176, pro 176, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o návrhu pana místopředsedy Kubíčka, který navrhuje, abychom bod 32, tisk 205, o elektronické evidenci tržeb, v prvním čtení, zařadili jako první bod po třetím čtení zítra, ve středu 13. 2.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 166. Přihlášeno je 176, pro 95, proti 81. Tento návrh byl přijat.

Dále je zde návrh pana místopředsedy Okamury na zařazení nového bodu a jeho následné pevné zařazení. Ten bod jsem si poznačil jako projednání pozice České republiky k suverénnímu státu Venezuela. Ten návrh pak pokračoval, ale doufám, že to takto stačí. Nejprve budeme hlasovat o zařazení tohoto bodu na schůzi.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 167. Přihlášeno je 176, pro 40, proti 92. Tento návrh nebyl přijat. O pevném zařazení tedy již nebude hlasovat.

Dále je zde návrh pana předsedy Farského, abychom zařadili zprávy o České televizi, což jsou tisky 183, 184, 188 a 202... Říkám to dobře, nebo to jsou čísla bodů? (Poslanec Farský: To jsou body.) Pardon, to jsou body. Abychom je zařadili zítra jako postupně třetí, čtvrtý, pátý a šestý bod zítřejšího jednání.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 168. Přihlášeno je 176, pro je 73, proti 25. Tento návrh nebyl přijat.

Dále zaznělo veto na návrhy pana poslance Jurečky.

Budeme hlasovat o návrhu paní poslankyně Pekarové Adamové, která navrhuje zařadit tisk 214, novelu trestního zákoníku, jako první bod po pevně zařazených bodech dnes.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 169. Přihlášeno je 176, pro 152, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Dále je zde návrh pana poslance Kopřivy, abychom zítra po pevně zařazených bodech zařadili body 59 a 60, což jsou tisky 201 a 211.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 170. Přihlášeno je 176, pro 44, proti 55. Tento návrh nebyl přijat.

Pak zde máme další dvě veta. Tím jsme se vypořádali se všemi změnami pořadu schůze, tak jak byly navrženy.

Dovolte mi přečíst omluvu. Pan poslanec Grospič se omlouvá od 15 hodin do konce jednacího dne z důvodu pracovního jednání mimo Sněmovnu.

Budeme tedy pokračovat dle schváleného pořadu. Jako první otevím bod číslo

219.

Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Miloslava Roznera

Prosím, aby se slova ujal předseda mandátového a imunitního výboru pan poslanec Stanislav Grospič, informoval nás o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. (Silný hluk v sále.) A poprosím opakováně o klid v sále. Případné diskuze prosím v předsálí.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane předsedo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, dovolte, abych vás informoval, že dne 10. prosince 2018 byla předsedovi Poslanecké sněmovny doručena žádost Krajského ředitelství Policie České republiky, Služby kriminální policie a vyšetřování hlavního města Prahy, odboru obecné kriminality devátého oddělení, o souhlas Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Miloslava Roznera. V souladu s příslušným ustanovením zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny byla tato žádost policejního orgánu zařazena na program jednání této 26. schůze Poslanecké sněmovny a v současné době je vedena jako bod číslo 219.

Mandátový a imunitní výbor zahájil projednávání žádosti policejního orgánu na své 20. schůzi, která se konala dne 18. prosince loňského roku, a usnesením číslo 86 přerušil projednávání této věci. Na následující 21. schůzi mandátového a imunitního výboru, která se konala dne 5. února 2019, bylo projednávání žádosti policejního orgánu přerušeno rovněž, usnesením číslo 89, a to z důvodu vyslechnutí vyjádření dohledové státní zástupkyně k postupu ve věci vyžádání zprávy o provedené dohledové prověrce, která se před jednáním mandátového a imunitního výboru

omluvila. Projednání žádosti policejního orgánu tak dosud nebylo ukončeno a mandátový a imunitní výbor setrval na své žádosti vyslechnout dohledovou státní zástupkyni k dotyčné věci. Proto překládám Poslanecké sněmovně návrh, aby projednávání bodu číslo 219 v pořadu 26. schůze Poslanecké sněmovny přerušila do příští schůze Poslanecké sněmovny. Děkuji vám.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Doufám, že všichni slyšeli, co je zde navrhováno. Je zde navrhováno přerušení bodu, o čemž jako procedurálním návrhu dám bezprostředně hlasovat. (Gong.) Přivolal jsem kolegy z předsálí a myslím, že nám nic nebrání v tom, abychom hlasovali.

Takže kdo je pro přerušení tohoto bodu? Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 171: přihlášeno 174, pro 172, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Já vám děkuji, tento bod je přerušen.

Budeme tedy pokračovat dalším bodem. Pan poslanec Grospič ruší svoji omluvenku a bude i nadále přítomen po 15. hodině.

Otevírám bod číslo

228.

Návrh usnesení Poslanecké sněmovny k pověření orgánu Poslanecké sněmovny rozhodováním podle § 38 odst. 1 zákona č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu /sněmovní dokument 1910/

Poprosím pana poslance Jakuba Michálka, aby se ujal slova, a bude-li souhlasit, zároveň se stane také zpravodajem tohoto tisku. Poprosím o klid. Děkuji.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, po projednání na grémium Poslanecké sněmovny předkládáme návrh usnesení, který by zněl takto: Poslanecká sněmovna podle § 1 odst. 2 zákona číslo 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, pověřuje organizační výbor rozhodováním o důvodech ztráty nároku podle § 38 odst. 1 zákona číslo 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu.

Stručně k odůvodnění. Na základě citovaného zákona by měla Poslanecká sněmovna pověřit orgán Poslanecké sněmovny, který rozhoduje o důvodech zániku nároku na plat a náhrady v případech, kdy není rádně omluvena absence poslance v Poslanecké sněmovně. Tento orgán zde nebyl pověřen cca dvacet let. Historicky to navrhovala paní předsedkyně Němcová, jako předseda Poslanecké sněmovny i současný prezident Miloš Zeman. Poslanecká sněmovna to nikdy neschválila.

Probírali jsme to na grémuu. My jsme původně navrhovali mandátový a imunitní výbor, nechali jsme se přesvědčit kolegy na návrh ODS. To na grémuu prošlo jednomyslně, že bychom to změnili na organizační výbor.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji a zahajuji všeobecnou rozpravu. Ptám se, kdo má zájem o vystoupení ve všeobecné rozpravě k tomuto bodu. Nikoho nevidím, tedy končím všeobecnou rozpravu. A nyní přistoupíme k rozpravě podrobné, kterou tímto otevím. Ptám se, jak se tedy vypořádáme s tím protinávrhem.

Poslanec Jakub Michálek: Takže já beru zpět ten návrh původní, jak byl podán, a odkazují se na ten návrh, jak jsem ho přečetl v úvodním slově, a ten tedy předkládám.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ptám se, kdo další má zájem o vystoupení v podrobné rozpravě. Jestliže tomu tak není, podrobnou rozpravu končím. Zájem o závěrečné slovo zřejmě není.

Budeme tedy hlasovat o navrženém usnesení. To usnesení tedy zní, že Poslanecká sněmovna pověřuje organizační výbor výkonem této pravomoci.

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 172: přihlášeno je 170 poslanců, pro 136, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že s usnesením byl vysoven souhlas, a končím tento bod. Děkuji.

Otevíram další bod schváleného pořadu schůze. Tím je

56.

Návrh poslance Petra Dolínka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 191/ - první čtení

Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk číslo 191/1. Já poprosím pana poslance Petra Dolínka, aby předložený návrh uvedl. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Dolínek: Dobré odpoledne, pane předsedající, vážení kolegové, vážené kolegyně. Dovolte, abych uvedl tento poměrně jednoduchý materiál, materiál předložený z důvodu přípravy veřejné zakázky na vysoutěžení vozů pro metro D. Ale když to uvedu, není to pouze zákon o metru D, ale je to obecně zákon, který by umožnil na českých dráhách provozovat autonomní provoz kolových vozidel. Musíme si uvědomit, že tak je tomu již v zahraničí v některých místech, a můžeme se bavit o letišti JFK v New Yorku nebo i o jiných místech, tak je tento systém poměrně běžný. Musíme si uvědomit, že systém autonomního provozu, to znamená bez

nutnosti přítomnosti řidiče, je zkoušen i některými potenciálními provozovateli drážních služeb nebo drah v České republice. A musíme si uvědomit, že jsme trošičku zaspali, že vlastně český zákon toto neumožňuje.

Zde bych pod linkou ještě podotkl, že nás čeká s Ministerstvem dopravy v příštích měsících (obrací se do vládní lavice) – jenom, pan ministr bude dávat pozor, omlouvám se – že nás čeká s Ministerstvem dopravy v příštích měsících podobný návrh zpracovat o autonomním provozu vozidel, nejprve na neveřejných komunikacích, potom na komunikacích, protože musíme dohnat určitě to, co legislativně nemáme ošetřeno v rámci standardů, které se ve světě prosazují. Tento zákon je tedy jednoduchý, tak aby mohl skutečně kdokoliv, pakliže splní zákonné povinnosti, provozovat vozidla drážní bez nutnosti přítomnosti řidiče.

Když to zmíním a aplikuji na metro D, tak by byly vysoutěženy tedy, pakliže by se k tomu Praha přiklonila, Dopravní podnik Prahy, vysoutěženy vozy, které by odpovídaly standardům zabezpečení a všeho potřebného, s tím, že by nemusel již tam být přítomen fyzicky žádný zaměstnanec provozu. Musím zdůraznit, že již nyní v tuto chvíli, když se podíváte třeba na linku B metra pražského, tak tam ten provoz je víceméně plně automatizován a řidič je tam pouze jako takový dohlížitel a naplňuje se tím litera zákona. A doufám, že takto to bude tedy přijato a umožníme rozvoj v tomto segmentu.

Chtěl bych podotknout, kdo jste si četl stanovisko vlády, že ve stanovisku vlády je návrh jednak drobný legislativně technický a jednak je tam jeden návrh na rozšíření nebo specifikaci v tom zákoně v § 45 odst. 1. Po dohodě se zpravodajem bychom to vyřešili tím způsobem, že na výboru bychom navrhli, aby si vládní návrh pozměňovací osvojil výbor, tak aby to zde mohlo být projednáno jako pozměňovací návrh výboru. Doufám, že s tím hospodářský výbor bude souhlasit, pakliže zůstane gesčním.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče, a poprosím pana zpravodaje pro první čtení, pana poslance Milana Ferance.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážená vládo, dámy a páновé, já jenom doplním předkladatele. Upřesním, že tento návrh se týká možnosti autonomního řízení drah speciálních. To znamená to metro. To je první poznámka. A jak už bylo řečeno, navrhoji předložení v červnu. Vláda k tomu dala souhlas s tím, že tam upozornila na legislativně technickou možnost změny, úpravy § 45, aby bylo naplněno účelu toho zákona, to znamená, skutečně byl možný automatizovaný systém bez strojvedoucího. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Poprosím opět, aby případné diskuse probíhaly v předsálí.

Otevříram obecnou rozpravu a ptám se, kdo má zájem vystoupit v obecné rozpravě. Tak, pan poslanec Ferjenčík.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Chtěl jsem jenom poděkovat předkladateli panu Dolínkovi, že ten návrh zpracoval. Myslím si, že je to užitečná věc, aby se města mohla rozhodnout, jestli chtějí například metro provozovat s řidičem, nebo bez řidiče, takže za to děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ptám se, kdo další má zájem o vystoupení v obecné rozpravě k tomuto bodu. Nikoho nevidím, končím obecnou rozpravu. Ptám se, zda je zájem o závěrečná slova. Pan zpravodaj, ani pan navrhovatel neprojevují zájem. Ani návrh na vrácení či zamítnutí nezazněl, budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Nejprve rozhodneme o garančním výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? (Gong.) Jestliže tomu tak není, budeme tedy hlasovat.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, aby předložený návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 173 přihlášeno 173 poslanců, pro 150, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru? Jestliže tomu tak není, v tom případě jsme se vypořádali se všemi hlasovánimi v prvném čtení. Já vám děkuji a končím prvé čtení tohoto zákona.

Otevírám další bod a tím je

83.

Návrh poslanců Ondřeje Veselého, Jana Chvojky, Jaroslava Foldyny, Romana Onderky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb.
/sněmovní tisk 278/ - první čtení

Stanovisko vlády jste obdrželi jako sněmovní tisk 278/1. Pan poslanec Ondřej Veselý je už připraven. Dávám mu slovo a poprosím ho, aby nám návrh uvedl.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, předkládám vám jednoduchou novelu zákona o provozu vozidel na pozemních komunikacích. Novela se týká jenom jedné jediné věci, a to invalidních vozíků.

Podle stávajícího znění zákona se invalidní vozík nepovažuje za vozidlo dle zákona, pokud jeho konstrukční rychlosť nepřevyšuje 6 km v hodině a zároveň nemá rozměry nad jeden metr. To sice vypadá zdánlivě normálně, nicméně v praxi to znamená, že každý vozík, který by byl konstrukčně rychlejší, o tu rychlosť jde zejména, ale i větší, už je považován za vozidlo podle tohoto zákona, což v praxi znamená, že lidé odkázaní bud' zčásti, nebo zcela na invalidní vozík, prakticky dostávají od pojišťoven proplacený pouze vozíky do konstrukční rychlosti 6 km v hodině a nemohou se pohybovat rychleji, což znamená, že se nemohou pohybovat prakticky rychleji než rychlosť lidské chůze. To pro ně způsobuje problémy zejména v konfliktních situacích, ať už jde třeba o uhýbání před dopravními prostředky na přechodech, ať už jde o dohánění dopravních prostředků a prostě podobné situace, kdy lidé, kteří nejsou odkázání na invalidní vozík, zrychlí krok, popoběhnou a podobně.

Novela, kterou předkládám, v první fázi zvyšuje konstrukční rychlosť vozíků, aby nebyly považovány za vozidlo, z 6 km na 15 km v hodině. Je to rychlosť, řekněme, střídmcího běhu zdravého člověka. A zároveň jsem vyhověl, a to už je pozměňovací návrh, který budu načítat později, i stanovisku vlády, která má pozitivní stanovisko – za to jí děkuji –, ale říká, že by se měl zvednout i rozměr vozíků, a to už bude věc pozměňovacího návrhu. To znamená, primárně u tohoto zákona jde pouze o drobnou novelu zákona o provozu vozidel na pozemních komunikacích, tak abychom pomohli vozíčkařům k tomu, aby se dostali k vozíkům, které mají větší konstrukční rychlosť.

Já si dovolím vzhledem k tomu, že ten zákon považuji za nekonfliktní, a projednal jsem i se zástupci hospodářského výboru schopnost projednat ten zákon rychleji, navrhnut, aby byla lhůta mezi prvním a druhým čtením zkrácena na 21 dnů, to znamená, že bychom se ke druhému čtení vrátili na příští rádné schůzi Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Poprosím paní zpravodajku Zuzanu Ožanovou, aby se ujala slova. (V sále je velký hluk.)

Poslankyně Zuzana Ožanová: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené poslankyně, vážení poslanci. Návrh zákona mění povolenou konstrukční rychlosť invalidních vozíků, při které ještě nejsou považovány za zvláštní vozidla dle zákona, z 6 km za hodinu na 15 km za hodinu. Zvláštní vozidla lze provozovat, pokud svou konstrukcí a technickým stavem odpovídají technickým požadavkům stanoveným prováděcím právním předpisem a mají schválenou technickou způsobilost k provozu podle zákona č. 56/2000 Sb. V současnosti by dle legislativy měly být všechny invalidní vozíky s povolenou konstrukční rychlosťí nad 6 km za hodinu registrovány.

Dle odůvodnění navrhovatelů invalidní osoby, které jsou odkázány na invalidní vozík, mají právo se v případě potřeby pohybovat rychleji. Rychlosť 15 km za hodinu, která je navrhována, odpovídá rychlejšímu běhu člověka. Je však otázkou, zda v případě střetu například s chodcem se nejdá o rychlosť příliš vysokou.

Vláda doporučila ve svém stanovisku vedle zvýšení maximální konstrukční rychlosťi vozíku pro invalidy také zvýšení maximální hodnoty délky takovýchto

vozíků, a to z jednoho metru na 1,4 metru. Toto doporučení vlády již promítl do svého písemného pozměňovacího návrhu č. 2174 jeden z předkladatelů návrhu zákona, poslanec Ondřej Veselý.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Otevím obecnou rozpravu a ptám se, kdo má zájem vystoupit v obecné rozpravě k tomuto bodu. Pan poslanec, prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedo, kolegyně, kolegové, nic proti principu návrhu tohoto jednoduchého zákona, jenom bych měl spíš dotaz na předkladatele, nebo přímo na pana ministra dopravy, z čeho ta patnáctikilometrová rychlosť vychází. Proč to není 10? Proč to není 20? A jestli těch 15, když říkáte, že je to rychlejší běh člověka, není moc. Protože já se občas potkám s takovýmto vozíkem na silnici ve městě a většinou to není úplně jednoduchá situace. Takže bych chtěl vědět, jak jste přišli na tu patnáctikilometrovou rychlosť. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Do rozpravy se hlásí pan navrhovatel. Máte slovo.

Poslanec Ondřej Veselý: Budu reagovat, pane kolego. Je to po domluvě se samotními paraplegiky, to známená vozíčkáři, kteří hledali tu rovinu mezi tím, kdy už by to bylo moc, kdy by ohrožovali, a tu rovinu, kde je to pro ně dostačující. Je to s nimi vyjednáno, je to jejich přání a požadavek. Pokud jde o rychlosť, já jsem si sám nechal změřit rychlosť, protože mě taky zajímalo, jak rychle běžím. A na 50 metrech, což uznávám, že není moc, jsem dosáhl rychlosti 21 km v hodině. Byl jsem rád, ale byl jsem podstatně rychlejší, než bude ten vozík. (Potlesk z pravé části sálu.) Takže takto. (Výkřik z pravé části sálu, zřejmě dotaz na metry.) Na 50 metrů.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Brázdil.

Poslanec Milan Brázdil: Já děkuji za slovo. Jen se chci zeptat. A 1,4 metru je na základě čeho? (Výkřik z pravé části sálu – nebylo rozumět.) Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: To byla velmi rychlá faktická poznámka. Já se omlouvám, ale faktická poznámka pan poslanec Onderka. Má přednost před vaší přihláškou. (V sále je stále hluk a neklid!) Vaše dvě minuty.

Poslanec Roman Onderka: Vážený pane předsedo, kolegyně, kolegové, jenom k předčeřníkům. Patnáctikilometrová rychlosť je rychlosť, která je odůvodnitelná. Když se dneska podíváte na moderní technologie, mám na mysli segwaye,

kolonoběžky a všecky tyto stroje, které dneska používá půl republiky, tak jsou koncipovány do 20 km v hodině. To znamená, že patnáctikilometrová rychlosť tam má ještě tu pětikilometrovou toleranci pro to, abychom spíše nezpůsobili zlo než dobro, které kolega Veselý předkládá právě v tomto pozměňovacím návrhu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Další faktická poznámka, pan poslanec Jiránek. A zaregistroval jsem, že do diskuse se hlásil pan navrhovatel, paní zpravodajka a pan ministr dopravy s rádnou přihláškou.

Poslanec Martin Jiránek: Pěkný den, kolegové. Já bych se chtěl jenom zeptat. My jsme na klubu dopoledne probírali, že v Anglii naopak došlo ke snížení rychlosti. Nejsem proti zvýšení rychlosti, ale mě by jenom zajímalo, jestli jsme nějak zjišťovali, proč to v Anglii snížili a jaký tam byl důvod snížení, jestli třeba zvýšení nehodovosti nebo nějak... nevím proč, tak by mě to jenom zajímalo. Jinak OK.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Tedy pořadí pan poslanec Veselý jako navrhovatel, poté paní poslankyně Ožanová, poté pan ministr dopravy.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji. Budu reagovat na kolegu Milana Brázdila s tím rozměrem. Ten rozměr vyšel ze stanoviska vlády a podle stanoviska vlády jde o běžný rozměr k dnešním invalidním vozíkům, tzn. ty invalidní vozíky nejsou větší než jeden metr, takže když bychom zvýšili na patnáct kilometrů, tak by to samo o sobě nemuselo stačit, protože ty konstrukční rozměry vozíků jsou běžně až do 1,4 metru. To ta odpověď.

Proč k tomu došlo, pane kolego, to se musím přiznat, že jste mě nachytal na hruškách, to jsem nezkomoumal. Proč k tomu došlo, netuším.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Paní zpravodajka.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Vážený pane předsedající, vaším prostřednictvím bych se obrátila na pana poslance Onderku. Koloběžky nesmí na chodník. Koloběžky jsou nemotorová vozidla, která nemají na chodníku co dělat, kdežto invalidní vozíky se nebudou pohybovat jenom po cestě, ale i po chodníku. Proto zde vyvstává otázka rychlosti těchto invalidních vozíků. Navíc, přiznejme si, pokud někdo zná trošku fyziky, tak hybnost je hmotnost krát rychlosť. Hmotnost invalidního vozíku bude pravděpodobně větší, než je má hmotnost. Tedy při střetu může docházet k horším zraněním, než když se střetnou pouze dva utíkající chodci.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Objevila se nám tu faktická. Pan poslanec Onderka s faktickou.

Poslanec Roman Onderka: Pane předsedo, dámy a páновé, k mé předčečnici. Chci upozornit, že koloběžka není motorové vozidlo ze zákona a může samozřejmě i na chodník a pouze záleží na tom, jaký typ tohoto vozidla to je. A proto rozlišujeme koloběžky, které jsou pětikilometrové, desetkilometrové, patnácti- a dvacetí-. Aby mohly jet na komunikaci, musí mít také ochranné prvky, a některé z těchto přístrojů tyto ochranné prvky prostě nemají. To samé bychom se mohli bavit o různých druzích segwaye, a nebauví se o tom dvoukolovém, bavím se o tom jednokolovém, se kterým s běžně jezdí po chodníku, a je to dvacetikilometrové rychlosti.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Pan ministr si ještě bude muset počkat, protože se přihlásil pan poslanec Jelínek s faktickou poznámkou.

Poslanec Pavel Jelínek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Opravdu chci svého předčečnika ujistit v tom, že koloběžka má statut kola a může jezdit po cyklostezce, nikoli po chodníku.

Spiš bych upozornil na další věc, která tedy s touto problematikou nesouvisí, ale bohužel jezdec na kolečkových bruslích je chodec, což je člověk, který vyvine obrovskou rychlosť a bývá někdy nebezpečím. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. A nyní tedy pan ministr s řádnou přihláškou, poté paní zpravodajka.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení poslanci, byl jsem tady vyzván, abych řekl své stanovisko k tomuto návrhu zákona. Já to určitě učiním.

Považuji ten zákon za to, že tady občané, kteří musí používat tyhle pomůcky, to znamená vozíky, chtějí prostě mít od pojíšťovny proplacený komfortnější vozík. Jenom pevně doufám, že nebudou využívat maximální rychlosť tohoto vozíku na chodníku, protože jsou si vědomi toho, že by možná nechtěli někoho jiného poškodit na zdraví. A věřím tomu, že to nenastane, protože jinak se obávám, že by tato Sněmovna potom zase debatovala o tom, zdali takovýto vozík patří na tu komunikaci. Protože si vezměte, že na chodníku chodí různě fyzicky vybavení občané, a pokud by tam měl opravdu seriózně jezdit docela velký stroj v patnáctikilometrové rychlosť, tak by to fakt byl problém.

Ještě k těm koloběžkám. Pravda je, že koloběžka stejně je ve stejné kategorii jako kolo, takže na chodník nesmí. Může na cyklostezku nebo na silnici. A je tam ještě jedno rozdělení, myslím, že to je 450 wattů, když jsou s elektrickým pohonem. Když je to nad 450 wattů, už musí mít i přílbu. V Praze se to tedy zhusta porušuje všemi cizinci. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Faktická poznámka, pan poslanec Klaus. Paní zpravodajka ruší svoji přihlášku.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den. Já jsem se, přiznám se, s tímto zákonem seznámil teď před pěti sekundami, ale zdá se mi, že asi využijí tu krásnou příležitost, že sociální demokracie je jednou proti nějaké regulaci a chce něco povolit. Takže si myslím, že i lidé na vozíku mají právo jet rychle, protože jako u všeho, i u těch vodáků – máte zodpovědnost. No tak když jedete jak blázen po chodníku, někoho zabijete, tak za to můžete. Tak si to odskáčete. Ale zakazovat, aby ten vozík jezdil rychleji, nedává smysl, protože třeba Usain Bolt dokáže běžet daleko rychleji než čtyřicet kilometrů za hodinu a taky smí chodit po chodníku, že ano. Takže tady bychom pak mohli přjmout zákon, aby tento muž nechodil po chodníku, protože jeho technická schopnost běžet je vysoká, a tady ho budeme někam škatulkovat. Já bych chtěl lidem vyhovět a samozřejmě celou dobu se chovat zodpovědně, aby nikoho nezranili, což děláte, když vezete vozík nebo dětský kočárek, tak taky tam nemůžete sprintovat, když je ulice plná dětí nebo lidí, tak jdete opatrně.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S řádnou přihláškou pan poslanec Adamec.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, kolegyně, kolegové, já jsem vyvolal tu diskusi ohledně rychlosti těch vozíků. Také jsme si vyjasnili, že ty vozíky mohou jezdit po chodníku a mohou jezdit po silnicích. Na silnici patnáct kilometrů není mnoho, na chodníku je to otázka, kde bychom se měli ještě pobavit na patřičných výborech. Protože já tedy také nejsem pro regulace. Myslím si, že každý člověk, který řídí cokoliv, by měl posoudit svoje schopnosti, měl by umět vyhodnotit situaci, po čem to jede, kde to jede, v jaké oblasti, zda tam někdo je nebo není. Nicméně je potřeba se o tom bavit, protože – víte, ono pak to přijde, až se stanou nehody na chodnicích, a tam je to většinou s chodci nebo s dětmi, které nejsou chráněny, a tenhlethen vozík má přes sto kilo určitě, to znamená, hmotnost toho vozíku už není zanedbatelná, abychom pak nesklidili něco, co jsme vlastně nechtěli způsobit. Takže je to na diskusi.

Já jsem také proti regulacím, já s tím problém nemám. Já dokonce říkám, že Němci to pochopili správně, když mají dálnice – mimochodem, v řadě případů dneska máme kvalitnější dálnice než Němci a oni tam pořád jezdí neomezenou rychlosťí kromě úseků, kde to omezují z nějakých jiných důvodů. A když mohu říct po zkušenostech, tak také tam nikdo nejezdí 250, 300, nebo většina aut tam takhle nejezdí. Jezdí do těch 100, 160 kilometrů a ta doprava je plynulá. Je zvláštní, že tady na jednu stranu prostě diskutujeme o tom, zda tu rychlosť povolíme, která je násobně vyšší, než byla doposud, a když se bavíme o dálnicích, tak jenom možná tiše pokukujeme po sousedech, závidíme jím, že plynulosť dopravy je tam výrazně vyšší a lepší, a tady u nás to je jinak a klepeme se, kdy nás zastaví maskovaní příslušníci, kteří nemají ani ten nápis na tom autě Pomáhat a chránit. Já jim vždycky říkám Přepadat a loupit.

Takže jsem rád, že jsme tu diskusi otevřeli a věřim, že se k ní vrátíme. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Také vám děkuji, pane poslanče. Ptám se, zda ještě někdo má zájem o vystoupení v obecné rozpravě k tomuto bodu. Nevidím nikoho, že by se hlásil. Končím obecnou rozpravu. Zájem o závěrečná slova zde je, nebo není? Pan navrhovatel by chtěl říct na závěr.

Poslanec Ondřej Veselý: Pane předsedo, jenom připomínám, že jsem navrhl zkrácení lhůty na 21 dní. Nevím, jestli jste to zaznamenal – mezi prvním a druhým čtením.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ted' jsem nerozuměl. Na dvacet dní. (Poslanec Veselý mimo mikrofon: Dvacet jedna dní.) O 21 dní...

Poslanec Ondřej Veselý: Navrhoji mimo jiné zkrácení lhůty mezi prvním a druhým čtením na 21 dní, což vychází na ten řádný poslanecký týden, a s hospodářským výborem, který bude garančním výborem, už je to předjednáno, že to stihnu projednat.

Předseda PSP Radek Vondráček: To se souhlasem navrhovatele možné je, nicméně když si spočítáte, kdy musí zasednout výbor... Tak samozřejmě je to návrh, o kterém budeme hlasovat. Ale nejprve se tedy budeme zabývat návrhy na přikázání jednotlivým výbory. Otevírám podrobnou rozpravu. Nebo ne, pardon – jsme v prvním čtení. Budeme se zabývat návrhem na... s přednostním? Dám o tom hlasovat v závěru.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já myslím, že ne, pane předsedo. Jmérem dvou klubů, ODS a KDU, vetuji to zkrácení na 21 dnů. Přijde mi to příliš rychlé. Myslím, že se předkladatelé mohli uspokojit se standardním zkrácením, které se nedá vetovat. To znamená o 30 na 30. Ale já to nenavrhoji, to musí navrhnut předkladatel.

Předseda PSP Radek Vondráček: Mě mrzí, že ten návrh nebyl obecné rozpravě, pane kolego, ale... Ten první. Má-li někdo proti tomu nějakou zásadní námitku – prosím. Jako navrhovatele vás nechám vystoupit i mimo rozpravu.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji za slovo, pokusím se vyhovět a navrhoji zkrácení lhůty na 30 dní, abych vyhověl. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak to už je možné, lépe. Nyní – organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Navrhoje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Nevidím, že by takový návrh padl. Přistoupíme tedy k hlasování.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru jako garančnímu výboru? Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 174, přihlášeno 176, pro 144, (proti nikdo), návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl žádný jiný výbor k projednání, ptám se, zda je v plánu nějaký jiný návrh. Nikoho nevidím, budeme tedy hlasovat pouze o návrhu, který zazněl, a to je na zkrácení lhůty pro druhé čtení o 30 dnů na 30 dnů.

Zahajuji hlasování. Pardon, prohlašuji hlasování za zmatečné, omylem jsem tu zmáčkl dva knoflíky najednou. Budeme hlasování opakovat.

Zahajuji hlasování o zkrácení lhůty pro druhé čtení. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 176, přihlášeno 176, pro 67, proti 6, tento návrh nebyl přijat. Budeme tedy postupovat pro druhé čtení ve standardní lhůtě 60 dnů. Děkuji a končím prvné čtení tohoto tisku.

Otevříram další bod. Tím je

21.

**Návrh poslance Karla Raise na vydání zákona,
kterým se mění zákonné opatření Senátu č. 340/2013 Sb.,
o dani z nabytí nemovitých věcí, ve znění zákona č. 254/2016 Sb.
/sněmovní tisk 179/ - druhé čtení**

Poprosím pana poslance Karla Raise, aby svůj návrh uvedl.

Poslanec Karel Rais: Přeji dobrý den. V zákoně se navrhuje osvobodit první úplatný převod bytu v rodinném domě od daně z nabytí nemovitých věcí. Dosavadní osvobození v zákoně se vztahuje mj. na první úplatné nabytí rodinného domu nebo bytu v bytovém domě, nikoliv však v rodinném domě. Rodinný dům pak může mít podle předpisu nejvýše tři byty. Uvedený návrh, kterým vlastně trošku nahrazujeme tu nespravedlnost, která byla v usnesení, nebo která je v zákonnému opatření Senátu, tak tím se snažíme v podstatě vyrovnat tu nespravedlnost. S obdobným návrhem, s jakým tady přistupuji, vlastně v minulém volebním období přišel pan ministr financí Andrej Babiš, ale Sněmovna o něm do voleb nerozhodla. Myslím si, že to je jádro toho problému, a jsem připraven o tom diskutovat. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, Návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisky 179/2 a 179/3. A teď poprosím pana zpravodaje rozpočtového výboru pana poslance Romana Onderku, aby nás

informoval o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil.

Poslanec Roman Onderka: Děkuji, pane předsedo. Kolegyně, kolegové, já bych jenom doplnil kolegu Raise, že cílem navrhovaného rozšíření osvobození je zachovat toto osvobození pouze na případy nových staveb určených k bydlení. Současně se však navrhuje zachovat shodné zákonné podmínky pro možnost uplatnění osvobození, tj. za předpokladu, že k nabytí vlastnického práva k jednotce v rodinném domě dojde v době pěti let ode dne dokončení nebo započetí užívané jednotky.

Považuju tento návrh jako technickou normu, která by měla být bezproblémově přijata, a podle toho i vypadalo projednání v rozpočtovém výboru, kde jsme s ním vyjádřili souhlas. Jako zpravodaj doporučuji. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, do které se jako první s přednostním právem přihlásil pan místopředseda Okamura.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, hnutí SPD podporuje tento návrh zákona, který zpřesňuje upuštění vybírání daně z nabytí nemovitostí tak, aby se jasné vztahovalo i na bytové jednotky v rodinných domech. Já bych připomněl, že nemovitosti lidé kupují za zdaněné peníze a následně platí dál dan z nemovitosti. To je dost daní na to, abychom alespoň nějakou zrušili.

Čeká nás hospodářské zpomalení a ekonomická recese. Těmto cyklickým jevům se nedá sice zabránit, ale lze jejich dopady mírnit. Mimo jiné i tím, že lidem a firmám zlevníme život a minimálně budeme ekonomiku škrtit daněmi a byrokracií. V tomto směru by bylo správným krokem rovnou zrušení projednávané daně. Je lepší celou tu dan zrušit než slovíčkařit o výjimkách.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Faktická poznámka, pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Jenom reakce na předčeňka. Prosím, aby to nebylo vykládáno jako snaha o zvýšení daně z nemovitosti. To opravdu nemám v úmyslu. Koneckonců je to v kompetenci obcí v koeficientu 1 až 5. Ale pokud se bavíme o tom, o čem mluvil můj předčeňk, tedy o fiskálních impulsech, které by zvyšovaly šanci na hospodářský růst, tak je bez jakýchkoliv pochybností pravda, že se vyplatí zvyšovat daně majetkové a snižovat daně z příjmu, které trestají výkon. To tak prostě je.

Do jaké míry to je politicky průchodné, do jaké míry je to dobré nebo špatně, to je věc jiné diskuse. Ale pokud se bavíme o daních nebo o odvodech, které mají stimulovat hospodářský růst, tak jsou to nepochybně daně, které jsou vázány na pracovní místo, které jsou vázány na výkon. Je-li trestán výkon 50% zdaněním, tak je

méně motivován. A daleko méně jsou to daně majetkové. To jenom prostě cituji výuku druhého ročníku Vysoké školy ekonomické. Nic jiného.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. V tuto chvíli je do rozpravy přihlášen pan poslanec Munzar jako první.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pánové, vážení členové vlády. Na úvod možná začnu netradičně, protože bych chtěl vlastně poděkovat panu Raisovi za to, že se snaží napravit jednu nerovnost, která byla dána, že ve výlukách nebyly explicitně vyjmenovány jednotky v rodinných domech. Byla to chyba, že tam nebyly explicitně vyjmenovány. Našim občanům to způsobilo komplikace, i když smysl zákonodárce byl od začátku zřejmý. Bohužel ten výklad nebyl úplně ve prospěch našich občanů. Takže já to velmi vítám. Ale na základě toho chci ukázat jednu věc – že to ukazuje de facto na past určitých výjimek.

Pojďme se tedy na daň z nemovitosti podívat trochu obšírněji. Jaký má vlastně dneska charakter? Stát vybírá poplatek od našich občanů za to, že si na území naší země kupují nemovitost. Jiný charakter tato daň nemá. Je to vlastně podobné, jako kdybyste vybírali poplatek doma od svých dětí za to, že si v obýváku postavily stavebnici, kterou si ze svého kapenského koupily. Je to absurdní, ale přesně takový charakter má dneska daň z nabytí nemovitosti. Já to považuji za nejvíce absurdní daň v našem daňovém systému. Tim, že daň od roku 2016 platí kupující, ztratila veškeré zbytky logiky. Protože čím jiným dneska je tato daň než trestem, pokutou či penalizací, nazveme to, jak chceme, za to, že si člověk kupuje nemovitost? Klasické bydlení by přece nemělo být luxusem jen pro ty nejbohatší.

Proto v podrobné rozpravě příjdu s návrhem na zrušení daně z nabytí nemovitosti. A protože jsme to už jednou v tomto volebním období předkládali jako samostatný návrh zákona, tak v tom návrhu uvedu i variantní snížení, abychom alespoň trochu pomohli občanům, když si pořizují vlastní nemovitost.

Důvod, proč toto budu navrhovat za ODS, je následující. Jedná se – daň z nabytí nemovitosti – jednoznačně o dvojí zdanění. Stavitel odvedl DPH, kupující zaplatil daň z příjmu. Daň se tak vybírá z již jednou zdaněných peněz. To úplně normální není. Mimochodem zastánci často argumentují, protiargumentují DPH. Jenže jaká je přidaná hodnota pro hospodářství to, že soukromá osoba si kupuje nemovitost od jiné soukromé osoby? Novostavby jsou přece osvobozeny. Takže skutečně tato daň znamená jenom vybírání poplatku od kupujícího za to, že si může, chce koupit nemovitost.

V celé republice, zejména v Praze, ve středních Čechách, ale na celém území České republiky cena nemovitostí rychle roste. Zrušením, či alespoň snížením této daně by se aspoň částečně ulevilo lidem, kteří si kupují vlastní nemovitost. Kromě toho, že roste cena nemovitostí, a to my vnímáme trh s bydlením velmi citlivě, tak roste i regulace poptávky od České národní banky. Všichni víme, že se zpřísnily hypotéky, zvyšuje se spoluúčast, zvyšují se nároky na toho, kdo si bere hypotéku. Takže dneska člověk, který si jde koupit nemovitost, musí mít naspořeno 20, či spíše 25 % na spoluúčast a další 4 % na daň. Jenom pro vaši představu – pro mladého

člověka, který si musí koupit byt za 3 miliony, protože zakládá rodinu, tak ta daň je 120 000 Kč. Pro mladou rodinu je to několikaměsíční příjem. A podle mě ty peníze mladá rodina dokáže využít daleko lépe než zaplacením daně z nabytí nemovitosti, například na koupi kuchyňské linky, na rekonstrukci a podobně. Takže ty peníze se z ekonomiky nijak neztratí, ale naopak podnítí hospodářský růst.

Na dani se vybírá pouhé necelé 1 % z příjmu státního rozpočtu. Ve schváleném rozpočtu na rok 2019 vláda předpokládá příjem 12,3 miliardy korun, což se může zdát na první pohled jako veliká částka, nicméně je to skutečně necelé procento příjmů. Takže pro stát je to částka minimální, ale pro zodpovědného člověka, jenž se snaží zabezpečit vlastní střechu nad hlavou, jsou to zbytečné výdaje navíc. Zrušením této daně nebo jejím snížením také nebude nijak ohrožena funkce státu, zatímco spoustě lidem její zrušení ulehčí život.

Ještě tady zmíním jednu věc, kterou jsem tady už říkal před rokem. Vzniká tady veliká nerovnost před zákonem, na kterou doplácí běžní občané, protože již dnes existuje způsob, jak tuto daň neplatit, a to když neprodáváte nemovitost, ale prodáváte společnost, do které je vložena nemovitost jako základní jmění. Prodáváte společnost, tím se vyhýbáte zaplacení daně z nabytí nemovitosti. Takže na jednu stranu tu máme velké firmy, které si to dokážou přes své právníky zařídit, na druhou stranu tady máme běžného občana, který se chce postarat o své bydlení, zodpovědně přistupuje ke svému životu, chce zabezpečit bydlení pro svou rodinu, a toho trestáme čtyřmi procenty daně z nabytí nemovitosti navíc.

Když jsem tady hovořil o regulacích, tak dneska je tendence regulovat stranu poptávky, ČNB hypotéky a stát například reguluje poptávku po bydlení touto daní. Jenomže upřímně řečeno, regulaci poptávky se nijak potřeba bydlení nezmění. My vidíme ten problém na straně nabídky. A řešením tedy není, že se vyberou 4 % daně od každého, kdo si jde koupit nemovitost a vydělá si na to, a potom část peněz poslat nějakým způsobem pouze někomu vybranému pro bydlení pouze někoho vybraného. Tam vidíme, že problém je nedostatek bytů. Stávající stav vede k tomu, že lidé, kteří si chtěli pořídit vlastní nemovitost, vzhledem k cenám a menší dostupnosti hypoték budou vyhledávat spíše nájemní byty. A tam je ten samý problém. Nedostatek bytů. Nájmy v konečném důsledku porostou. A místo aby mladí lidé investovali do svého bydlení, budou muset platit za půjčení cizí nemovitosti, a tím si zůží ve svém životě prostor pro vlastní úspory na spoluúčast hypotéky a právě na tuto daň.

Podle mého názoru bychom měli podporovat vlastní snahu občanů o vlastní odpovědnost, kterou vlastnické bydlení přináší. A jednou z metod, která je velice rychlá a efektivní, státu to výrazně neublíží, je právě zrušení, nebo alespoň snížení této daně. Chtěl bych vás potom ve třetím čtení požádat o podporu tohoto našeho návrhu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Další je přihlášen do obecné rozpravy pan poslanec Martínek.

Poslanec Tomáš Martínek: Vážené dámy, vážení páновé, nejdřív bych rád jenom krátce doplnil kolegu Munzara, který tady mluvil o možnosti, které využívají

některé právnické osoby při prodeji celé právnické osoby. Tak podle informací od Ministerstva financí, kterou mám, považují takovou operaci, kde existuje fiktivní společnost za účelem pouze vlastní jedné nemovitosti a jejího převodu, se to dá považovat jako obcházení zákona, takže pokud občané vědí o tom, že se něco takového stane a že se o tom dozví úřad, tak ten je schopen případně doměřit danou daň.

Kromě toho bych chtěl zmínit, že jako Piráti podporujeme navrženou novelu. Podpoříme ji. Navíc předkládáme dva pozměňovací návrhy, které mohou ještě zlepšit fungování této daně ve prospěch občanů České republiky a které bych nyní rád odůvodnil.

První se týká zavedení snížené sazby daně pro fyzické osoby, které nevlastní jinou nemovitost k bydlení. Tento návrh změny zákona má za úkol udělat vlastní bydlení více dostupným velké části populace. V době, kdy ČNB zvyšuje úrokovou míru a vytváří přísnější regulace v oblasti hypoték, se jeví možnost snížení daňového zatížení vlastního bydlení jako rozumné řešení. Dle doporučení ČNB by měl mít v tuto chvíli pro získání hypotéky žadatel k dispozici 20 % hodnoty. K tomu je nyní nutné také přičíst právě výši daně z nabytí nemovitosti, tedy 4 %, která se platí do tří měsíců od zápisu do katastru nemovitostí. Tento návrh přidává možnost využít snížené sazby daně z nabytí nemovitosti těm osobám, které kupují danou nemovitost pro své vlastní trvalé bydlení a zároveň žádnou jinou takovou nemovitost nevlastní.

Daný návrh je dle našich odhadů vhodnější než úplné zrušení této daně. V případě úplného zrušení daně z nabytí nemovitosti by kromě významného snížení příjmu státního rozpočtu o více než 12 miliard došlo také ke zvýšení spekulativního a investičního kapitálu na nemovitostním trhu, což by z makroekonomického hlediska v dlouhodobém horizontu znamenalo nežádoucí zvýšení cen nemovitostí, a tím i snížení dostupnosti vlastního bydlení. Pokud by mělo dojít k zrušení této daně, musela by se najít jiná regulace na trhu.

Návrh počítá s možností využít sníženou sazbu daně 2 % na celou nebo minimálně poloviční část hodnoty nemovitosti kupované k vlastnímu trvalému bydlení fyzickou osobou nebo více fyzickými osobami k jejich vlastnímu trvalému bydlení pro občany České republiky, EU a Evropského hospodářského prostoru. Sazba je tedy snížena na polovinu základní sazby. Stejná snížená sazba pro nemovitosti určené k bydlení se používá například v Nizozemí, které je demograficky České republice podobné. Osoba musí splňovat podmíinku, že žádnou nemovitost určenou k bydlení nevlastní, ani nevlastní alespoň 50% podíl na takové nemovitosti v České republice, ani v jiné zemi. Ověření vlastnictví nemovitostí danou fyzickou osobou na území České republiky by měl ověřit úřad na základě dotazu do katastru nemovitosti. Vlastnictví v Česku i mimo území České republiky a splnění dalších podmínek prokazuje daná fyzická osoba například čestným prohlášením. Návrh vychází z obdobné legislativy platné v jiných zemích EU, například Velké Británii, Řecku, Portugalsku, Itálii, Irsku, Nizozemí, Finsku atd.

Podle finského vzoru je toto snížení sazby limitováno věkem kupujícího, který musí splňovat věkovou hranici dosažení 18 let. Spodní věková hranice je určena za účelem, aby nemohlo docházet k obcházení zákona rozdělením podílů na nezletilé

osoby, a zároveň za účelem ochrany práv dítěte, které by nemohlo dané snížení využít na vlastní nemovitost, pokud by bylo podílníkem nemovitosti rodiče. Stejně jako ve Finsku je daná úprava tvořena mimo jiné také za účelem, aby se mohly dospělé děti od svých rodičů lépe osamostatnit a měly tak lepší možnost pořízení vlastního trvalého bydlení pro svůj plnohodnotný rodinný život.

V návrhu je stejně jako v řecké, britské nebo portugalské legislativě omezena výše, do které lze využít sníženou sazbu daně. Konkrétně se má jednat o hodnotu 4 mil. Kč ze základu daně. Hodnota 4 mil. byla určena na základě výpočtu dle doporučení ČNB k hypotékám. V říjnu 2018 vchází v platnost doporučení ČNB, které stanovuje, že je nutné pro poskytnutí hypoték mít k dispozici 20 %, měsíční splátka nemá překročit 45 % příjmu žadatele a celková půjčená částka nemá převyšit příjem žadatele za 9 let. Pokud vynásobíme průměrnou mzdu v ČR dvanácti měsíci a následně 9 lety, získáme 80 % částky, kterou si může žadatel půjčit v případě, že má naspořeno zbylých 20 %. Pokud dopočítáme 100 % této částky, získáme částku zhruba 4 mil Kč. Proto je hodnota pro sníženou sazbu daně určena na 4 mil. To znamená, že pokud kupní cena nemovitosti určená k vlastnímu trvalému bydlení bude například 3 mil. Kč, bude se platit daň z nabytí nemovitosti s využitím sazby 2 %. V případě, že kupní cena nemovitosti určená k vlastnímu trvalému bydlení bude například 6 mil. Kč, bude se platit daň z nabytí nemovitosti 2 % ze 4 mil. a 4 % z hodnoty 2 mil. Každý kupující platí daň sám ze svého podílu. Pokud tedy budou například dvě fyzické osoby splňující dané podmínky kupovat nemovitost za 8 mil. Kč a každá bude mít spoluživnostní podíl ve výši 50 %, nebudu platit žádnou daň. Nebo budou platit daň sníženou. Obdobně, pokud budou nemovitost nabývat manželé splňující podmínky do společného jména manželů, je stanovena hodnota pro sníženou sazbu daně na 8 mil. Kč. Tímto ustanovením podporuje dané nařízení společný a rodinný život.

Podmínkou pro uplatnění snížené sazby daně je, že kupující budou mít v době konce lhůty podání a placení daně z nabytí nemovitosti již registrováno trvalé bydliště v dané nemovitosti, což doloží společně s přiznáním k dani z nabytí nemovitosti. Jde-li o občana jiného členského státu Evropské unie nebo společného Evropského hospodářského prostoru, místo doloží s přiznáním k dani z nabytí nemovitosti prokázáním místa hlášeného pobytu v dané nemovitosti.

Tento návrh dále upravuje § 7. Zásadní změnou v osvobození novostaveb je, že dané osvobození budou moci nově využívat nabývatelé – fyzické osoby – pouze občané EU a Evropského hospodářského prostoru. Z dostupných informací víme to, co už tady bylo zmíněno. Takže to je ta druhá část.

Kromě toho bych ještě představil druhý pozměňovací návrh, který je výraznější. Od 1. listopadu 2016 vstoupila v platnost novela zákona o dani z nabytí nemovitých věcí. Touto úpravou se také stanovilo, že nově platí daň z nabytí nemovitých věcí pouze kupující nemovitosti. Podle legislativy platné do 31. října 2016 platil daň zpravidla prodávající, nový majitel pouze ručil za to, že daň prodávající skutečně zaplatil, ačkoli neměl žádnou možnost jej k tomu donutit. Pokud své povinnosti nesplnil, musel kupující uhradit daň státu za něj.

Daň z nabytí nemovitých věcí je splatná formou zálohy hrazené nejdéle ke dni vypršení lhůty pro podání daňového přiznání k dani z nabytí nemovitých věcí. Daňové přiznání k dani z nabytí nemovitých věcí je poplatník povinen podat nejpozději do konce třetího kalendářního měsíce následujícího po kalendářním měsíci, v němž byl v katastru nemovitostí proveden vklad.

Cena nemovitosti dlouhodobě roste, mnoho kupujících tak při koupi nemovitosti vynaloží veškeré své prostředky pro pořízení dané nemovitosti. Tito kupující poté mají problém v krátkém časovém horizontu obstarat dostatečné prostředky potřebné k platbě této daně. To může způsobovat zbytečné problémy v rámci nedoplatků a sankcí i lidem, kteří jsou jinak rádnymi daňovými poplatníky.

Tento návrh prodlužuje lhůtu pro podání daňového přiznání k dani z nabytí nemovitých věcí o tři měsíce. Díky této úpravě tak budou mít kupující více času na obstarání prostředků k uhranění své daňové povinnosti. Stát změnou není připraven o peníze, pouze se o tři měsíce posune cash-flow státu, které se navíc opět srovná. V prvním roce zavedení je proto možné, že se sníží výběr této daně maximálně o 25 %. Stát o tuto část nepřijde, pouze ji obdrží až v roce následujícím, ve kterém již výběr bude na standardní výši, nebo pravděpodobně i vyšší, protože tato úleva může pomoci mnoha kupujícím, kteří tak mohou uskutečnit více transakcí, ze kterých budou odvádět daň. Zavedení této změny je proto vhodné provádět nyní, kdy má ekonomika rostoucí tendenci.

Tato úprava vychází vstříc většině společnosti. Díky této úpravě by se na straně státu mělo také snížit procento nedoplatků daně, a tedy také náklady na administrativu spojenou s vymáháním daně a případnými sankcemi. Proto vás potom poprosím ve třetím čtení o podporu těchto pozměňovacích návrhů. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Hezké odpoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, budeme pokračovat v otevřené rozpravě, a to faktickou poznámkou pana poslance Munzara. Připraví se kolega Martínek. Máte slovo, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec Vojtěch Munzar: Ano, děkuji. Já bych chtěl vaším prostřednictvím zareagovat na pana poslance Martínka. On tady dalekosáhle vysvětloval ten návrh Pirátů. Já bych chtěl trošku polemizovat s jednou věcí, kterou on tady sice na mikrofon neřekl, ale je uvedena v důvodové zprávě toho pozměňovacího návrhu, že váš návrh považujete za vhodnější než zrušení daně z nabytí nemovitosti. Já bych chtěl jenom tady polemizovat s tím, jestli je to opravdu vhodnější, protože samozřejmě každé zavedení nějaké výjimky vyvolá vždy určité nerovnosti. Váš návrh nejde úplně špatným směrem, můj kolega poslanec Skopeček také přijde vlastně s nějakým návrhem, nicméně polemizuju s formulací, že to je vhodnější.

Ale chci se zeptat na dva příklady, protože samozřejmě výjimkami se těžko posoudí všechny životní situace, takže se chci zeptat na ten váš návrh. Když si představíte, že se například manželé rozvádějí, nemají ještě vypořádáno SJM a jeden

z nich si musí koupit nemovitost, tak podle toho, jak chápu váš pozměňovací návrh, se to na to nevztahuje. Na to bych chtěl odpovědět.

A druhý příklad je, protože to vážete na trvalé bydliště, může se stát, že jeden z manželů kvůli dětem musí zachovat trvalé bydliště v původním místě kvůli spádovosti škol, tak na to by se to také podle toho vašeho návrhu nevztahovalo.

To jsou třeba dva konkrétní příklady. Chtěl bych na to odpovědět, protože skutečně život přináší daleko složitější situace, než si můžeme tady ve Sněmovně i vymyslet pozměňovacími návrhy. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Kolega Skopeček ještě posecká. Pan poslanec Martínek se hlásí také k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Tomáš Martínek: Já jenom krátce zareaguji. Samozřejmě asi nelze pojmenovat zákonem úplně všechny situace, každopádně i při těchto situacích se může postupovat tak, aby dokázali manželé, když se dohodnou nějakým způsobem, tak aby k té snížené sazbě došli. Když nejdříve prodají nemovitost, dojde k vypořádání, nebo jeden prodá druhému nemovitost a bude řešit samozřejmě po té koupi. Možnosti tam určitě jsou. Samozřejmě by bylo skvělé pojmenovat úplně všechny situace, které mohou nastat, ale předpokládám, že v našem případě to samozřejmě nejde, ale je tam ta možnost, ke které se mohou dostat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní vystoupení pana poslance Jana Skopečka, který je zatím posledním přihlášeným do obecné rozpravy. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji za slovo. Já bych chtěl v úvodu podpořit návrh Občanské demokratické strany mířící ke zrušení daně z nabytí nemovitosti. Důvodů je několik. Jednak si myslím, že bychom tím přispěli ke zpřehlednění u nás velmi složitého daňového systému. Když různé mezinárodní instituce hodnotí daňový systém, tak tu jeho složitost ilustrují i tím, že máme spoustu druhů daní. Právě daň z nabytí nemovitosti nebo i silniční daň je příkladem daně, která neznamená pro státní rozpočet dominantní příjem. Jak už tady zaznělo, je to do jednoho procenta celkových příjmů.

Takže jednak bychom ten stát v uvozovkách nějakým způsobem nepoškodili, co se týče dramatického výpadku inkasa daně z nabytí nemovitosti, a zároveň bychom odstranili jednu nadbytečnou daň, a co navíc, ušetřili bychom řadu úředníků Finanční správy, kteří dneska tuto daň musí spravovat, a paní ministryně by hned mohla ty první státní úředníky, které nově teď slibuje, propustit, tak by měla prostor zrovna ve Finanční správě právě ty úředníky, kteří se dneska starají o daně z nabytí nemovitosti. Protože jak říkám, náklady na správu této daně versus příjmy, inkaso do státního rozpočtu také pro tuto daň to příliš pozitivní poměr není. To je jeden ten důvod, proč

velmi podporuji, abychom nešli cestou výjimek, ale zrušili daň z nabytí nemovitosti jako takovou.

Druhý důvod je samozřejmě situace na trhu s nemovitostmi. Asi se shodneme, že nenajdeme jiné aktivum nebo jiný cenový index, který by v posledních letech tak dramaticky rostl a měl opravdu zásadní a výrazné dopady do společnosti. Dneska si pořídit vlastní bydlení je neskonale horší díky situaci na trhu nemovitosti, než bylo ještě před pár lety. Pro řadu poměrně velkých skupin našich spoluobčanů se stává vlastnické bydlení zkrátka nedostupné z důvodu toho, jakým způsobem se trh nemovitostí vyvíjí. Ten trh se vyvíjí špatně, resp. ceny dramaticky rostou, protože je dramatický převíš poptávky nad nabídkou. To je myslím celkem jasné. V České republice se zkrátka málo staví. To je dánno jednak velmi složitým stavebním řízením, v jehož složitosti se pohybujeme opravdu na chvostu vyspělých zemí a jsme na úrovni zemí rozvojových. Víme, že to je problém dlouholetý, a přesto jsme nedokázali v tomto směru něco udělat.

Samozřejmě k tomu přispívá i řada regulací na té místní úrovni, kde různé aktivistické skupiny zkrátka, než aby se stavělo, tak jakoukoliv výstavbu zablokují. Když k tomu přidáme poměrně levnou cenu peněz, to znamená velmi nízké úrokové sazby, kterými Česká národní banka, ale i banky ve světě zlevnily v uplynulých letech na základě krize peníze, tak to samozřejmě namotivovalo naše spoluobčany k tomu, aby si vzali větší objem hypoték, a když si spočítáme, že roste cena nemovitostí a klesá cena peněz, roste objem hypoték, tak je jasné, že to muselo vytvořit situaci, která vede k výraznému nárůstu cen nemovitostí, což vede k tomu, že dneska si novou nemovitost mohou spíše dovolit investoři, kteří kupují třetí, čtvrtou nemovitost, protože na to mají. Ne že by si mohli dovolit novou nemovitost zástupci nějaké střední třídy a začínající rodiny. Čili ten převíš poptávky nad nabídkou je samozřejmě dlouhodobý problém. Ten tady nevyřešíme od stolu. To se musí dramaticky zjednodušit stavební řízení. Dramaticky se musí liberalizovat územní plánování. Něco se musí stát i s měnovou politikou, která se má dostat postupem času do normální situace. Ale nemáme žádný nástroj, kterým bychom tu situaci dokázali řešit okamžitě.

Proto si myslím, že je velmi rychlým a dílčím řešením, dílčí pomocí, která samozřejmě nevyřeší ten strukturální problém nedostatku nemovitostí a jejich vysokých cen, tak alespoň dílčím způsobem můžeme pomoci těm méně bohatým, těm zástupcům střední třídy, pořídit si vlastní bydlení, když alespoň stát při takovéto situaci, při takovýchto cenách nemovitostí alespoň odpustí těm, co si je kupují, daň, kterou dneska vybírá. A jak tady opakovaně zaznělo, je to několikanásobné zdanění, protože ti, co si kupovali nemovitost, nejdříve na ni museli vydělat a zaplatili dan z příjmu. Ta nemovitost se musela postavit, čili zaplatily se daně za stavební materiál atd. atd. Stát si na peníze z té stavby nemovitosti sáhl už několikrát a chce si na ně sáhnout zbytečně ještě z titulu daně z nabytí nemovitosti, což dál prodražuje už tak dramaticky drahé nemovitosti v České republice.

Takže velmi apeluju na Poslaneckou sněmovnu, aby podpořila tento návrh. Je to svým způsobem sociální opatření, které má alespoň dílčím způsobem pomoci lidem dostat se k dostupnosti vlastnického bydlení, které podle mého názoru kultivuje vůbec

vlastnické bydlení jako takové, kultivuje vztah člověka k majetku a k tomu, co ho obklopuje.

Jak už jsem říkal, já také nemám rád výjimky v zákonech. Já bych také byl velmi rád, kdyby byla zrušena celá daň z nabytí nemovitosti jako taková. My jsme se o to několikrát pokoušeli. Toto je pokus další. Věřím, že třeba nalezneme ted' u vás více hlasů. Nicméně pro jistotu, i kdybych vás svým výstupem ted' nepřesvědčil, tak si dovoluji načist - v podrobné rozpravě se přihlásím k pozměňujícímu návrhu, který jsem podal a který by odpouštěl daň z nabytí nemovitosti alespoň těm lidem, kteří si nemovitost určenou k bydlení kupují poprvé. To znamená, že by to zasáhlo zejména mladé rodiny a mladé páry, které si kupují první nemovitost, a každá koruna, kterou při této koupě ušetří, je pro ně samozřejmě zcela zásadně důležitá a povede k tomu, zda si vůbec budou moci to vlastnické bydlení dovolit, nebo přispěje k tomu, že vedle té dramatické ceny nemovitosti, které dneska máme, ušetří alespoň na nějaké vybavení toho bytu.

Takže já přicházím s pozměňujícím návrhem, který osvobozuje od daně z nabytí nemovitosti lidi, kteří si pořizují první vlastnické bydlení určené... první vlastnictví nemovitosti určené pro bydlení. Myslím si, že je to, byť je to výjimka v tom zákoně, tak si myslím, že tím pomůžeme velké skupině zejména mladých párů a mladých rodin, které budeme motivovat k tomu a umožníme jim, aby si pořídily v životě svůj první dům nebo svůj první byt. Takže vás poprosím alespoň o podporu tohoto mého pozměňujícího návrhu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Skopečkovi. Ještě mám přihlášku k faktické poznámce pana poslance Vojtěcha Munzara. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Já chci ještě zareagovat na pana poslance Martínka, který tady reagoval mou první faktickou poznámkou. Jsem rád, že jsme se shodli, že zákonem nemůžeme popsat každou životní situaci. Proto se vracím k tomu, proč jsem tady vystoupil. Protože vy skutečně jste tam napsali, že vám to příde vhodnější, takové výjimky, než prosté zrušení z nabytí nemovitosti. Jsem rád, že se shodneme, že zákonem nemůžeme popsat všechno. Takže já to vidím, ten vás návrh, spíš jako nějaký dílčí krok, ale za vhodnější považuji návrh na zrušení z nabytí nemovitosti, protože skutečně těmi výjimkami nemůžeme popsat všechno, a pak budeme v situaci, kterou tady řeší pan poslanec Rais, že něco explicitně, nebylo napsáno, tak se to musí napravovat a doplňovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. A ještě faktická poznámka pana poslance Martínka. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Tomáš Martínek: Já určitě proti zrušení nic nemám, pokud by ale byl zajištěn ten regulační prvek z toho makroekonomického pohledu, jak jsem říkal, protože se dopravdy obávám, že investoři, spekulanti začnou ve větším nakupovat a de facto pro lidi se poté ještě více zvýší cena nemovitostí, i když žádnou daň poté platit nebudou.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ještě kolega Munzar s faktickou poznámkou. Třeba se mi podaří... Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vojtěch Munzar: Já si myslím, že zrušení daně z nemovitosti je právě opatřením pro normální lidi, nikoliv pro investory, protože investoři samozřejmě většinou ta 4 % mají. Pro ně to není někdy tak zásadní problém. Otázkou je, jestli jim vyjde příjem z nějakých nájmů a jejich investice, nějaká návratnost, jestli jim vyjde nad deset let, pod deset let. Jak jim to vyjde. Ale myslím si, že právě ta daň z nabytí nemovitosti není regulací vůči investorům, ale je to zábrana vůči normálním lidem, aby si pořídili vlastní nemovitost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ptám se, jestli ještě někdo do obecné rozpravy. Nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. Můžeme přistoupit k rozpravě podrobné, pokud ovšem zástupce navrhovatelů a zpravodaj nemají zájem o závěrečné slovo po obecné rozpravě. Pan kolega Rais se zatím nehlásí k závěrečnému slovu, pan zpravodaj také ne. Takže můžeme začít rozpravu podrobnou a tam je kolega Munzar první přihlášený. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Tak jak jsem avizoval v obecné rozpravě, v podrobné se přihlašuji k pozměňovacímu návrhu, který je uveden pod číslem 1655 k tomuto sněmovnímu tisku. Je to vlastně variantní návrh, kde varianta 1 zní, že se přímo zákonné opatření zrušuje, to znamená, že se zruší daň z nabytí nemovitosti. V případě, že by to nedostalo podporu Poslanecké sněmovny, tak varianta 2 je, že se čtyři procenta nahrazují jedním procentem. V případě, že by ani to nedostalo podporu naší slovutné Sněmovny, tak čtyři se nahrazují dvěma. A aspoň nějaké malé snížení je ve variantě 4, snížení ze čtyř procent na tři s tím, že my samozřejmě budeme prosazovat variantu číslo 1. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pokračujeme vystoupením v podrobné rozpravě pana poslance Tomáše Martínka, přípraví se kolega Skopeček. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Tomáš Martínek: Děkuji za slovo. Já bych se chtěl tímto přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu, sněmovnímu dokumentu číslo 2022, a také ke svému

druhému pozměňovacímu návrhu, který je připraven ve spolupráci s Radkem Holomčíkem, a to ve sněmovním dokumentu 2062. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Skopeček v podrobné rozpravě. Máte slovo.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji pěkně. Jak jsem avizoval v obecné rozpravě, chci se přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který je veden pod číslem 2212 a který zní, že od daně z nabytí nemovitých věcí je osvobozeno nabytí vlastnického práva k nemovité věci určené k bydlení koupí, když nabylvatel vlastnického práva nabývá vlastnické právo k nemovité věci určené k bydlení poprvé za svůj život. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji a ptám se, kdo dál do podrobné rozpravy. Nikoho nevidím, i podrobnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Pan kolega Rais? Není tomu tak. Pan zpravodaj také ne. Návrh na hlasování ve druhém čtení žádný nepadl, mohu tedy ukončit druhé čtení. Děkuji za zástupci navrhovatelů, děkuji zpravodaji, končím bod číslo 21.

Pokračovat budeme bodem číslo 97. Jde o

97.

Návrh poslanců Jana Birke, Pavla Kováčika, Karla Turečka a Zdeňka Podala
na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním
plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů,
a zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon),
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 321/- první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 321/1. Děkuji kolegovi Kukovi, že zaujal místo u stolku zpravodajů, a můžeme zahájit vystoupením zástupce předkladatelů.

Slovo má... Ještě ne, až se sněmovna trochu uklidní... Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, prosím, debaty, které se netýkají stavebního zákona, vést zásadně mimo jednací sál – zejména před stolkem vystupujícího... Ještě chvíličku počkám... Děkuji. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Birke: Děkuji vám, pane místopředsedo. Vážená vládo, dámy a pánové, kolegyně a kolegové, tak jak bylo řečeno, jsem zástupce předkladatele, kolegů poslanců Pavla Kováčika, Karla Turečka, Zdeňka Podala, kteří se snaží touto novelou vydat zákon, kterým se mění zákon 183 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, stavební zákon, a o vodách a o změně některých zákonů, tzv. vodní zákon.

Dovolte mi, abych velmi stručně popsal, co je cílem navrhované úpravy. Především je to zvýšení odolnosti krajiny vůči důsledkům sucha a zadržení vody v krajině v reakci na stále častější výskyty tzv. metrologického sucha. Předkládaný návrh se uvedeného snaží docílit vytvořením zvláštní skupiny terénních úprav sloužících k zadržování vody v krajině a usnadněním jejich povolování, jakož i povolování zákonom vymezeného okruhu tzv. malých vodních děl.

Terénní úpravy. Do výčtu případů, pro které postačuje územní souhlas, se přidává budování terénních úprav sloužících k zadržování vody v krajině, je zakotvena maximálně povolená velikost s příslušnou hloubkou jeden a půl metru včetně a maximálně přípustnou plochou dvou hektarů. Terénní úpravy sloužící k zadržování vody v krajině nebudou s ohledem na svůj charakter vyžadovat ani stavební povolení, ani ohlášení. Tato terénní úprava nepodléhá kolaudaci. Budování těchto terénních úprav je omezeno pouze na pozemky, které nehraničí s veřejnými pozemními komunikacemi nebo veřejným prostranstvím.

Dále malá vodní díla. Do výčtu případů, pro které postačuje územní souhlas, se přidává budování vymezení skupiny tzv. malých vodních děl. Tato vodní díla budou mít maximální přípustnou plochu 2 hektarů a výšku hráze menší (nebo) rovnou 1,5 metru, budou sloužit ke vzdouvání a akumulaci vod a budou nebudou podléhat technickobezpečnostnímu dohledu, nebo nebudou splňovat kritéria pro zařazení do čtvrté kategorie technickobezpečnostního dohledu. Pro toto vodní dílo postačí ohlášení vodoprávního úřadu a nebude tak potřeba žádat o stavební povolení podle § 15 vodního zákona. Souhlasem s ohlášením se má nakládání s vodami za povolené, minimální zůstatkový průtok za stanovený. Pokud ohlašované vodní dílo podléhá technickobezpečnostnímu dohledu, tak souhlasem s ohlášením se má za zařazené do jeho čtvrté kategorie. Tato vodní díla lze používat jen na základě kolaudačního souhlasu nebo kolaudačního rozhodnutí.

Pro výše uvedené terénní úpravy a malá vodní díla souhrnem se v rámci zjednodušení navrhují další úpravy, které jsou součástí této novely. Možnost vydat územní souhlas bude i v případě, pokud je záměr mimo zastavěné území nebo zastavitelnou plochu a pokud je záměr umístěný mimo území chráněné podle části třetí nebo čtvrté zákona o ochraně přírody a krajiny a nebude se vyžadovat závazné stanovisko orgánů ochrany přírody.

Dámy a páновé, ještě malou poznámkou. Chci říci, že tato novela byla konzultována primárně z dílny Ministerstva zemědělství a samozřejmě konzultována se zde přítomným panem ministrem zemědělství Tomášem Kupkou, s tím, že jsem byl samozřejmě požádán jako zástupce předkladatele, a děkuji kolegům, kteří se připodepsali pod tento zákon. Žádám vás tedy, abychom tento zákon pustili do prvního (?) čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Birkemu. Nyní požádám zpravodaje pro první čtení pana poslance Martina Kupku, aby přednesl zpravodajskou zprávu. Máte slovo, pane zpravodaju.

Poslanec Martin Kupka: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, milé kolegyně, milí kolegové, skupina poslanců Jan Birke, Pavel Kováčik, Karel Tureček a Zdeněk Podal předložila svůj návrh zákona Sněmovně 1. listopadu 2018. Vládě potom byl návrh zaslán 5. listopadu a vláda své stanovisko zpět poslala 4. prosince a ve stejný den byl rozeslán všem poslancům právě jako tisk 321/1 se stanoviskem neutrálním.

Jak zaznělo, celý návrh je motivován zejména tím, vytvořit lepší podmínky pro budování děl, která mají sloužit k zadržení vody v krajině. Návrh zjevně reaguje na celou řadu vážných zjištění o tom, že půda v České republice vysychá, a Česká republika podniká nejrůznější kroky k tomu, aby se mohla bránit dalšímu vysychání. Zájem zjednodušit všem stavebníkům budování takových děl zjednodušením byrokracie je zjevně jedna z možností, jak zároveň posílit právě budování prvků, které budou zadržovat bodu v české krajině a zároveň posilovat biodiverzitu při krajích vodních děl, případně i terénních úprav.

Návrh zákona nepřináší žádné nové povinnosti, které by znamenaly finanční zátěž pro státní rozpočet. Nepřináší žádnou zátěž pro samosprávné územní celky ani pro daňové poplatníky. Je možné objektivně konstatovat, že jeho schválením by došlo ke snížení administrativní zátěže těch, kteří, ať už jako soukromí investoři, nebo jako ti, kteří jako zástupci samospráv by měli v úmyslu budovat taková vodní díla či takové terénní úpravy, tak by to pro ně znamenalo samozřejmě úlevu. Zároveň ten návrh je slučitelný s ústavním pořádkem České republiky a neodporuje ani žádné evropské legislativě.

Děkuji mnohokrát za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji zpravodaji za jeho zpravodajskou zprávu. Otevíram obecnou rozpravu, do které je s přednostním právem pan poslanec Tomio Okamura, připraví se paní kolegyně Vrecionová.

Pane místopředsedo, ještě než vám udělím slovo, konstatuji omluvu pana poslance Farského z dnešního jednání Poslanecké sněmovny od 15.30 do 17.15 hodin z pracovních důvodů. A nyní máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a páновé, návrh změny stavebního zákona má jediný cíl: pokouší se zjednodušit, urychlit režim územního souhlasu a urychlit alespoň některé stavební záměry. Na tomto návrhu se podílel také poslanec SPD Zdeněk Podal.

To, co mě nemile zaráží, je stanovisko vlády, která k návrhu zaujala pouze neutrální stanovisko, a to s důvodem, že je prý návrh nekoncepční. Přitom právě vláda tady dlouhodobě selhává na plné čáře. Vláda není schopna zpracovat novelu stavebního zákona tak, aby byl jednoduchý, transparentní a urychlil stavební výstavbu, a to alespoň nad úroveň afrických zemí. Slyšíte dobrě. Podle zprávy Doing Business, kterou zveřejnila Světová banka, je ČR ve vyřizování stavebního povolení na 127. místě ze 185 porovnávaných zemí. Ve skutečnosti je stav ještě mnohem horší, protože Světová banka hodnotila i jiná kritéria než jen samotnou délku stavebního

řízení. Pokud bychom vzali v úvahu pouze délku vyřizování stavebního povolení, je Česko s 247 dny dokonce až na 165. místo.

To je opravdu oftесná vizitka pěti let vlády hnutí ANO, pod které spadá po celou dobu Ministerstvo pro místní rozvoj, které má zákon v kompetenci. Nemakají a nebude líp. Vláda hnutí ANO a ČSSD, která je fakticky u konce druhého volebního období, tedy vládne již šestým rokem, nemá absolutně žádné morální právo vytýkat našim poslancům nekoncepčnost. Koncepcce, systémová práce, to je primární úkol vlády, ministrů a jejich aparátů, za to si je občané platí.

Úroveň stávajícího stavebního zákona a úroveň práce vládních politiků a našich úřadů zcela a jasně ukazuje, že jejich práce je jedna z nejhorších na celé planetě. Stavařina, stavby investičních celků, rodinných domů nebo třeba vodohospodářských děl a komunikací, to je přece vizitka civilizované země. Až tady někdo řekne slovo makáme, ať si v pokoře prosím nejdříve připomene prostý fakt: Naše legislativa a práce byrokratů nás dostala ne na úroveň, ale pod úroveň rovníkové Afriky. A dokládají to čísla i Světové banky.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Tomio Okamurovi. A nyní tedy, než dám slovo paní poslankyni Vrecionové, konstatuji další omluvu, kterou obdržel předseda Poslanecké sněmovny, a to paní poslankyně Monice Jarošové od 16 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů. A paní kolegyni Vrecionovou požádám ještě o posečkání, protože tady mám s faktickou poznámkou paní poslankyni Pěnčíkovou. Ne? Tak omyl, tím lépe. Máte slovo. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Veronika Vrecionová: Děkuji, pane předsedající. Pěkné odpoledne, paní poslankyně, páni poslanci. Já bych chtěla předkladatelům moc poděkovat za tento návrh, který tady dnes projednáváme, a chtěla bych vás velice požádat všechny o jeho podporu.

Neustále mluvíme již několik let o tom, jak je třeba bojovat proti suchu, co je třeba udělat pro to, aby krajina dokázala zadržet vodu. A já si myslím, že toto je takový první krůček, první počin. Mluvila jsem s řadou lidí, kteří chtěli na svém pozemku zemědělcům postavit rybník nebo malou vodní plochu, a můžu vás ujistit, že je to naprosto nadlidský úkol. A ten stavební zákon v současné podobě je opravdu jednou ze zásadních překážek. (V sále je hlučno.)

Nicméně si dovolím, když už mám slovo, tady upozornit i na další problémy, které je potřeba řešit a o kterých již opakovane mluvíme. Jde třeba o to, že budeme v dohledné době projednávat novelu lesního zákona, kdy řadě vlastníků v podstatě brání v tom, aby vystavěli byť malou vodní plochu, ta současná podoba, která jim ukládá zaplatit nemalou částku za vynětí z lesního půdního fondu. Byla jsem upozorněna zástupci Ministerstva zemědělství, že –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vás, paní kolegyně, přeruším a sněmovnu požádám opět o klid. Prosím, respektujme, že mluví ve sněmovně ten, komu bylo uděleno slovo, a ostatní debaty přeneste do předsály. Děkuji, pokračujte.

Poslankyně Veronika Vrecionová: Já také děkuji.

Byla jsem ujištěna, že existuje nařízení ministra, které z těch vlastníků toto, respektive ukládá finančním... odborům životního prostředí, aby tento poplatek nevybíraly, nicméně je v tom evidentně zmatek. Buď to nevěděl zástupci těchto příslušných odborů, nebo se vlastně do toho bojí i ti vlastníci pustit, že zase nařízení bude změněno. Proto by bylo potřeba novelizovat i lesní zákon.

Dále jsem byla také velice zaskočena, protože jsem na zemědělském výboru někdy v listopadu mluvila na předsednictvu o tom, že by bylo dobré novelizovat i daň z nemovitosti, a to proto, že veškeré krajinné prvky, které jsou na zemědělské půdě, jsou vedeny jako takzvaná ostatní plocha a jsou vlastně zatíženy daleko vyšší daní z nemovitosti než ta zemědělská půda v okolí. To znamená, bohužel dochází k tomu, kdy vlastně už mnoho let všichni mluvíme o tom, jak je potřeba podpořit vznik nových krajinných prvků, tůní, větrolamů, mokřadů a tak dále na zemědělské půdě, tak bohužel vlastně, a to jsem se doslechl, doufám, že to je fáma, že někteří zemědělci dokonce zaorávají tyto krajinné prvky z toho důvodu, že z nich platí daleko vyšší daň z nemovitosti.

Proto mě velmi zaskočilo to, s čím se na mě zemědělci v nedávné době obrátili. A využijí toho, že tu sedí paní ministryně financí. Chtěla jsem se zeptat, protože finanční úřady začaly uplatňovat vyšší daň z nemovitosti na tyto krajinné prvky, dokonce to proběhlo i v tisku. Já jsem připravena paní ministryně v té věci i interpelovat. Nedošlo ke změně zákona, pravděpodobně jenom došlo ke změně chování úředníků, kdy vlastně požadují letos od zemědělců, aby dokládali, že skutečně mokřad je mokřad, že tůňka je tůňka, že to není využíváno k jiným účelům, což si myslím, že je přesně ta věc, která prostě je naprosto demotivační pro to, aby zemědělci krajinné prvky na své zemědělské půdě měli, udržovali, případně vybudovali nové.

Na závěr tedy ještě moc prosím o podporu této předlohy. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Vrecionové. Nyní s přednostním právem zpravodaj pan poslanec Martin Kupka. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Martin Kupka: Já jsem si dovolil přihlásit z místa a pojdout trochu z role zpravodaje vyjádřit svůj vlastní názor na projednávaný návrh zákona. Já jsem přesvědčený, že to je krok správným směrem. Rád bych vás požádal rovněž o podporu.

My si často lámeme hlavu s tím, jak motivovat k vytváření takových děl, která by opravdu měla šanci zachovat vodu v krajině, a dokonce se snažíme zaměřit právě na

to, aby to byla drobná díla, která nejsou nutně investičně náročná, a zároveň jejich negativní dopad na životní prostředí je co nejmenší.

Jsem přesvědčený o tom, že když vymýší ministerstva možnosti finanční podpory, tak je na nás, abychom v tomto směru dokázali nabídnout podporu legislativní. A zmenšení administrativní zátěže u těchto konkrétních děl je podle mého přesvědčení minimum, které můžeme udělat.

Pečlivě jsem si přečetl všechny připomínky, které projednala vláda nakonec s neutrálním stanoviskem, a jsem přesvědčený o tom, že riziko, že bychom spolu s tímhle zjednodušením zamezili tomu, abychom chránili zároveň veřejný zájem ochrany přírody a krajiny, je opravdu minimální. Jsem přesvědčený o tom, že v tomto případě je zjednodušení administrativy namísto. Je to v zájmu toho, abychom se naučili lépe zadržovat vodu v krajině. A zároveň jsem přesvědčený, že tím nevznikají žádné významné negativní dopady například na straně toho, že bychom jiný veřejný zájem tím pádem pomíjeli nebo nedokázali dostatečně efektivně bránit.

Zároveň je to myslím nejenom vláda, ale politické programy všech politických uskupení. Rády zmiňují, jak se máme snažit o zjednodušování administrativy na všech frontách. Tohle je další konkrétní příklad, kdy ke zjednodušování administrativy dochází, a dochází k němu na správném místě. Proto vás velmi prosím, abyste i v následujícím průběhu legislativního procesu tomuto návrhu věnovali pozitivní pozornost a podpořili jej.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kupkovi. Tak to bylo v řádné rozpravě. Nyní také pořád v rozpravě pan kolega Jan Birke. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Birke: Děkuji, pane předsedající. Já se pokusím také krátkou reakci ani ne tak na stanovisko pana předsedy SPD Tomia Okamury, spíš obecně. Chci říct, že tady není ambice zasahovat do kompetencí Ministerstva pro místní rozvoj a paní ministryně v novele stavebního zákona. Ne. Tady je ambice přesně to, co říká pan zpravodaj: zjednodušit administrativu z hlediska kompetentnosti udržitelnosti vody v přírodě, což je jednoznačně záležitost Ministerstva zemědělství. A v tomto ohledu nám společně všem připadá, že tento návrh má hlavu a patu, zjednodušeně řečeno. Takže ještě jednou prosím, tak jako pan kolega zpravodaj, o vaši podporu, kolegyně a kolegové. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Birkemu. Nyní ještě v rozpravě pan poslanec Kováčík. Stále jsme v obecné rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená vládo, paní a pánoné, poměrně dlouhou dobu se tady všichni přesvědčujeme, a čím dál tím silněji,

o tom, že je třeba udělat významné kroky pro udržení vody v krajině. Že je třeba udělat všechno pro to, aby se naše vlast nestala posléze od polopouště pouští, abychom udrželi život v krajině, nejen ten zemědělský život, ale i veškerý život, biodiverzitu a tak podobně.

Postavit přehradu je ušlechtilá věc. Zadržíme vodu pro různé potřeby a účely, mimo jiné tedy i pro její použití v krajině jako krajinotvorného prvku. Ale od úmyslu k realizaci jsou to desítky let. Zatímco postavit v zemědělské krajině takovýto malý rybníček, nebo případně obnovit ten, který tam kdysi dlouhá léta, desetiletí, možná staletí, byl a pak vymizel, to trvá podstatně kratší dobu a je účinnějším opatřením pro zadržení vody v krajině. Tady máme první krok – a s tímto návrhem jsme my předkladatelé přišli – první krok pro to, aby od slov, tedy z huby, ta revolučnost ráčila přejít do rukou a měli jsme šanci taky tu vodu v krajině skutečně zadržovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Zatím nemám žádnou další přihlášku do rozpravy. Ptám se, jestli se hlásí někdo z města. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slovo. Není tomu tak. Můžeme tedy hlasovat o návrzích – nikoliv na vrácení nebo na zamítnutí, protože nepadly v rozpravě. Pan zpravodaj mě kontroluje, že je tomu tak. Tedy už se budeme zabývat návrhy na přikázání k projednání.

Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako výboru garančnímu. Navrhují někdo přikázat jinému výboru jako výboru garančnímu? Není tomu tak.

Budeme tedy hlasovat o výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako o výboru garančním.

Zahájil jsem hlasování číslo 177. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Je to hlasování číslo 177. Přihlášeno je 176 poslanců, pro 136, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako výboru garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na další výbor k přikázání? Ano, kolegyně Pěnčíková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Marie Pěnčíková: Dobrý den, dámy a pánové. Jelikož tento návrh se dotýká i zákona o ochraně přírody a krajiny, tak navrhují i výbor pro životní prostředí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, děkuji. Hlásí se pan kolega Birke.

Poslanec Jan Birke: Děkuji. Tak v tom případě samozřejmě navrhoji, aby byl dalším výborem na projednání výbor zemědělský.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Ještě někdo další výbor? Není tomu tak.

Budeme tedy hlasovat v hlasování číslo 178, které jsem zahájil, o přikázání výboru pro životní prostředí.

Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji.

Je to hlasování pořadové číslo 178. Z přítomných 176, pro 98, proti 4. Návrh byl přijat.

Další návrh, o kterém budeme hlasovat, je přikázat výboru zemědělskému.

Rozhodneme v hlasování 179, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro zemědělský výbor. Kdo je proti? Děkuji.

Je to hlasování pořadové číslo 179. Z přítomných 175, pro 138, proti nikdo. I tento návrh byl přijat.

Konstatuji, že dále byl tento tisk přikázán výboru pro životní prostředí a výboru zemědělskému.

V rozpravě nepadl žádný návrh na zkrácení, nebo prodloužení lhůty k projednání, a proto je lhůta k projednání ve výborech 60 dnů. Děkuji zástupci navrhovatelů, děkuji zpravodaji a končím bod číslo 97.

Ještě než budeme pokračovat, konstatuji omluvu paní poslankyně Jany Krutákové z rodinných důvodů ve dnech 12. a 13. 2. na celé jednací dny.

Dalším bodem našeho jednání je bod číslo

172.

Návrh na volbu náhradníka Správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky

Žádám předsedu volební komise pana poslance Martina Kolovratníka, aby se ujal slova. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Martin Kolovratník: Jsem přítomen a připraven. Dobré odpoledne, dobrý podvečer, kolegyně a kolegové a vážení členové vlády. Dnes před vás předstupuji netradičně, nestandardně v úterý v podvečer s volebním bodem, ale vycházím z politické dohody grémia Poslanecké sněmovny, kde na žádost poslaneckého klubu Pirátů byl zařazen tento bod.

Je to jednoduché a velmi krátké hlasování. Jak bylo uvedeno panem předsedajícím, jedná se o návrh na volbu náhradníka Správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny. Jak jistě víte, Správní i Dozorčí rada VZP je spjata s funkčním obdobím Poslanecké sněmovny. Naplňovali jsme ji tedy v souladu se zákonem před rokem po posledních volbách a jednotlivé kluby v rámci svých politických výsledků mají tedy nárok na kvora v těchto orgánech.

V tomto případě se tedy nejedná o člena, ale pouze o náhradníka z toho důvodu, že dne 10. ledna 2019 písemně rezignoval na tuto pozici pan prof. MUDr. Petr Arenberger, který by měl střet zájmů, protože působí i v jiných orgánech. A je to tedy

člověk, nominant, který byl na pozici náhradníka zvoleného právě za poslanecký klub Pirátů. Na základě žádosti kolegů jsme na volební komisi vyhlásili lhůtu, kde byl klubem Pirátů navržen nový nominant v rámci toho kvora, které náleží tomu klubu.

Rychle ocitují usnesení volební komise z 15. schůze ze dne 23. ledna. Je to usnesení číslo 104, pro stenozáznam, kde volební komise konstataje, že přijala a seznámila se s návrhem poslaneckého klubu Piráti na volbu jednoho náhradníka. Je to pan Pavel Východský. Tak jak je tato volba vždy prováděna, tedy volbou veřejnou pomocí hlasovacího zařízení, tak toto navrhuje ve svém usnesení i volební komise. A za třetí konstataje, že zvolenému členu započne jeho funkční období dnem volby.

Ještě jednou tedy zopakuji, volební komise v tomto případě navrhuje volbu veřejnou en bloc pomocí hlasovacího zařízení.

A nyní, pane předsedající, prosím, abyste otevřel rozpravu. (V sále je velký hluk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedo volební komise. Otevřím rozpravu. Vidím pana poslance Martínka, který se hlásí do rozpravy. Ještě vám neudělím slovo a požádám sněmovnu o klid! Protože jsem přesvědčen o tom, že každé vystoupení ve sněmovně má mít určitý důstojný charakter. Prosím máte slovo.

Poslanec Tomáš Martínek: Vážené dámy, vážení pánnové, já bych chtěl jenom pro informaci dodat, že jsem vám zaslal všem materiály ohledně nominanta, které máte nyní ve svých e-mailových schránkách. Nominanta jsme vybrali v dodatečném otevřeném výběrovém řízení a vlastně je předpoklad, že v brzké době nahradí současného primátora pana Hřiba, který s ohledem na kumulaci funkcí bude odstupovat.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Kdo dál do rozpravy? Nikoho nevidím, rozpravu končím. Návrh na změnu veřejné volby nepadl, protože by musel padnout návrh na tajnou volbu. Volební komise navrhuje volbu veřejnou a můžeme k ní tedy přistoupit. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Tak děkuji za slovo. Ano, mohu potvrdit, hlasujeme nebo nominujeme do pozice náhradníka, a jak teď pan poslanec Martínek řekl, pokud tedy stávající člen, také nominovaný klubem Pirátů, v tomto případě to bude pan primátor Hřib, z této funkce odstoupí, tak právě námi nominovaný náhradník zaujme v souladu se zákonem a v případě úspěšnosti této volby jeho pozici. A já prosím, abyste tedy zahájil hlasování veřejnou volbou o návrhu na náhradníka pana Pavla Východského.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Rozhodneme v hlasování číslo 180, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 180: z přítomných 176 pro 134, proti nikdo. Návrh byl přijat a pan Pavel Východský tedy byl zvolen do role náhradníka Správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny.

Děkuji panu předsedovi volební komise a končím bod číslo 172.

Podle schváleného pořadu schůze se budeme zabývat bodem

64.

Návrh poslanců Markety Pekarové Adamové, Tomáše Kohoutka, Radka Holomčíka, Jana Chvojky, Pavla Bělobrádky, Petra Gazdíka, Pavla Jelínka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 214/ - první čtení

Děkuji paní poslankyni Markétě Pekarové Adamové, že zaujala místo u stolku zpravodajů za skupinu navrhovatelů, a požádám paní poslankyni Hélenu Válkovou, která je zpravodajkou pro první čtení, aby také zaujala místo u stolku zpravodajů. Myslím, že je dostatečná atmosféra, abych požádal zástupkyni navrhovatelů, aby přenesla své úvodní slovo. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo, děkuji i za zařazení tohoto bodu.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, ráda bych upřela vaši pozornost ke sněmovnímu tisku číslo 214, k novému zákona číslo 40/2009 Sb., trestní zákoník, pod kterou je tedy podepsáno 77 poslanců napříč politickým spektrem. To, že má návrh takovou podporu, dává tušit, že tato Poslanecká sněmovna považuje stejně jako TOP 09 týrání zvířat za zásadní otázku, kterou je potřeba se zabývat. Proto také děkuji všem, kteří jste podpořili pevné zařazení tohoto bodu. A nyní už tedy k té faktické stránce návrhu zákona.

Hlavním zámerem novely je zvýšení ochrany zvířat a úprava přísnějšího postihu nevhodného nakládání se zvířaty. Novela vychází ze základní myšlenky, kterou je takzvaný proces dereifikace, což je takzvané odvěcnění, kdy dřívější přístup ke zvířetům jako k věci se mění na přístup jako k živému tvoru. Změna přístupu se ve veřejném právu projevila především v zákoně číslo 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání. Nosný princip zákona je vyjádřen přímo v jeho textu. Zvířata jsou stejně jako člověk živými tvory, schopnými na různém stupni pocítovat bolest a utrpení, a zasluhují si proto pozornost, péči a ochranu ze strany člověka. Tato změna byla do určité míry reflektována i při přijetí trestního zákoníku v roce 2009.

V mezdobí došlo k uznání zvířete jako smysly nadaného živého tvora i v oblasti práva soukromého. Uvedený trend je neustále prohlubován jak v České republice, tak i v zahraničí. Jako příklad lze uvést norskou právní úpravu, která zavádí princip podpory úcty ke zvířatům a princip uznání vnitřní hodnoty zvířete. Výrazem progrese norské právní úpravy je například právní zakotvení povinnosti nálezce zraněného

zvřete takovému zvířeti pomoci nebo oznamovací povinnost, kterou má každý, kdo má důvodné podezření, že je zvíře vyštaveno zneužívání nebo vážnému porušování prostředí, dohledu a péče. Z českých právních předpisů lze pro demonstraci uvedeného trendu uvést novou úpravu ve veterinárním zákoně po novele číslo 302/2017 Sb., účinnou od 1. listopadu roku 2017, která zavedla například povinnou registraci chovatelů pěti a více fen či povinnost soukromých veterinářů nahlášovat podezření z týrání zvířat.

Domnívám se, že na změnu vnímání společnosti ve vztahu ke zvířatům by měl reagovat i trestní zákoník tak, aby poskytoval ochranu zvířatům v hierarchii chráněných hodnot výrazněji než například u ochrany majetku. Proto v novele navrhujeme jednak dosavadní závažnější přestupková jednání kriminalizovat jako trestný čin – (Vystoupení poslankyně je trvale rušeno hlukem v jednacím sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní poslankyně, já vás přeruším a požádám sněmovnu o klid. Vážené paní kolegyně, páni kolegové, prosím, abyste debaty, které se netýkají novely trestního zákoníku, opravdu měli v předsáli. Já vím, že řada kolegů se k tomu přihlásila, že to není extra kontroverzní téma, ale přesto jsem přesvědčen o tom, že je potřeba, abyste debaty, které se toho netýkají, pokud vám nebylo uděleno slovo, opravdu vedli mimo jednací sál. Děkuji. Pokračujte.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Tak ještě jednou začnu tedy ten odstavec, aby to navazovalo.

Domnívám se, že na změnu vnímání společnosti ve vztahu ke zvířatům by měl reagovat i trestní zákoník tak, aby poskytoval ochranu zvířatům v hierarchii chráněných hodnot výrazněji než například u ochrany majetku. Proto v novele navrhujeme jednak dosavadní závažnější přestupková jednání kriminalizovat jako trestný čin, jednak způsobem odpovídajícím novému nazírání společnosti na zvířata revidovat trestní sankce. Navrhované trestní sazby jsou nastaveny poměrně vysoko. Sazba uvedená v odstavci 1 odpovídá například trestnému činu ublížení na zdraví – § 146 odst. 1, v odstavci 2 je srovnatelná s trestním činem týrání svěřené osoby. Dvouletá dolní hranice trestu odňtí svobody v odstavci 2 se zavádí jako forma omezení, nikoliv však vyloučení možnosti rozhodnout o trestném činu podle § 302 odst. 2 trestním příkazem bez projednání věci v hlavním líčení.

Nová právní úprava si klade za cíl reagovat také na negativní fenomén takzvaných množíren, v nichž jsou zvířata často chována a rozmnožována ve velmi nevhodných podmínkách. Stávající trestněprávní úprava postih takového jednání neumožňuje, ledaže by napříchovalo též znaky skutkové podstaty trestného činu týrání zvířat nebo některého dalšího trestného činu.

Podle dostupných statistických údajů představují živá zvířata třetí nejvýnosnější "komoditu", s níž je nelegálně obchodováno vedle drog a zbraní. Česká republika zaujímá v rámci evropských zemí bohužel přední příčky, pokud jde o nelegální export štěňat do Evropy. Vedení touhou po zisku někteří chovatelé zcela rezignují na zajištění přiměřených podmínek pro rozmnožování zvířat a následnou péči o ně.

Velice často dochází také k porušování norem, které stanoví, jak staré mládě může být odebráno matce, či norem týkajících se očkování nebo povinných dokladů.

S ohledem na absenci příslušných pravidel ve stávající právní úpravě pokládáme navrhované změny za nezbytné. Vzniká tedy nová skutková podstata trestného činu chování zvířat v nevhodných podmínkách. Účelem této úpravy je postihnout na úrovni trestního práva případy nepromyšlené a nezodpovědné produkce štěňat, koček a jiných mláďat, jejich držení ve zcela nevyhovujících podmínkách, nerespektování elementárních zásad pro jejich odběr od matek a nedostatečnou následnou péčí o ně a jejich matky.

Z souvislosti s tím navrhujeme zavedení nového trestu zákazu chovu a držení zvířat. Tento trest má kompenzovat nedostatky v ukládání trestu zákazu činnosti a trestu propadnutí věci – zvířete – osobám, které se trestné činnosti dopustily v souvislosti s držením nebo chovem zvířete či péčí o něj. S ohledem na připomínky veřejnosti byla trestnost takzvaných množíren rozšířena i na případy chovu zvířat v nevhodných podmínkách bez existence úmyslu a nutnosti jeho prokázání v trestním řízení se zvířaty obchodovat.

Z důvodu dodržení zásady subsidiarity trestní represe je jednání podmíněno tím, že se musí jednat o větší množství zvířat. Chov zvířat v nevhodných podmínkách za účelem obchodu a kořistění z něj, takzvaný množírenský byznys, je pak postihován přísněji v rámci kvalifikované skutkové podstaty. Kořistěním se rozumí jakýkoliv způsob získávání majetkového prospěchu z takového jednání. Za trestný čin chovu zvířat v nevhodných podmínkách bude odpovědná i osoba, která zajistí potřebné doklady nebo potvrzení za účelem vývozu zvířat do jiného státu, osoba, která zvířata vyveze, osoba, která pronajme nemovitost, ve které je množírna provozována, a podobně.

Ještě něco málo k účinnosti. Navrhuje se, aby zákon jako celek nabyl účinnosti patnáctým dnem po jeho vyhlášení. Navrhovaná úprava nepředpokládá rozsáhlejší související či navazující změny právního řádu. Předkladatelé mají za to, že obecnou úpravou účinnosti se dává dostatečný prostor adresátům právní úpravy pro seznámení se s ní vzhledem k jejímu relativně stručnému rozsahu.

Vláda návrh zákona projednala a posoudila na své schůzi 24. července minulého roku a zaujala k němu neutrální stanovisko s tím, že upozorňuje na některé skutečnosti, které doporučuje při dalším projednávání tohoto návrhu zohlednit. Dle vyjádření vlády není například z návrhu zákona zřejmý dopad uložení trestu zákazu držení a chovu zvířat na vlastnické právo ke zvířeti. Z navržené právní úpravy dle vlády nelze dovedit, že by zvíře mělo připadnout státu. Dále, není stanovena lhůta v rámci vykonávacího řízení, během které by měl pachatel zajistit umístění zvířete na vhodné místo nebo jeho prodej. Není ani řešeno, jak by se mělo postupovat, pokud se toto nepodaří.

K tomu lze uvést, že navržený trest zákazu chovu a držení zvířat směřuje k činnosti odsouzeného pro futuro, to je v návaznosti na trestní odsouzení tak, aby napříště bylo páchaní předmětné trestné činnosti zamezeno, aby v budoucnu již nemohl mít zvířata ve své dispozici. Neřeší tedy otázku vlastnického práva odsouzeného ke zvířeti, které bylo předmětem útoku trestného činu, pro který byl

v daném případě odsouzen. Ostatně k uvedenému lze uvést příklad, že například i v případě uložení zákazu řízení motorového vozidla jako trestu zákazu činnosti neřeší zákonná úprava v trestním zákoniku otázku omezení či zánik vlastnického práva k vozidlu samotnému. Stejně tak je i v posuzovaném případě rozhodující, že odsouzený fakticky nebude mít zvířata ve své dispozici, nikoliv že nebude jejich vlastníkem. Nadto lze uvést, že ve vztahu ke zvířetům, jež bylo předmětem útoku trestného činu, pro který byl pachatel odsouzen, bude i nadále možné uplatnit trest propadnutí věci, neboť v souladu s ustanovením § 134 trestního zákoníku se ustanovení o věcech vztahují i na živá zvířata.

Vláda ve svém stanovisku upozorňuje na nedostatečnou úpravu kontroly výkonu trestu zákazu chovu a držení zvířat. Podle vlády není z návrhu zřejmé, zda kontrola bude moci probíhat i na pozemcích, které nejsou ve vlastnictví odsouzeného. Vláda má pochybnosti, zda se o oprávnění probačního úředníka provádět namátkové kontroly nejdříve se o nepřiměřený zásah do základního lidského práva na nedotknutelnost obydlí.

Podle našeho názoru je pojem "pozemky odsouzeného" třeba vykládat nejen jako pozemky, k nimž má odsouzený vlastnické právo, ale také jako pozemky odsouzeným pronajaté či pozemky, v nichž odsouzený chová či drží zvířata na základě jiného právního titulu či svolení vlastníka. Pokud jde o namátkové kontroly probačního úředníka, nejde o novum zaváděné do právního řádu České republiky v souvislosti s tímto navrhovaným trestem. Na obdobném principu může být prováděna kontrola výkonu trestu domácího vězení, který se ukládá rovněž za přečin. Je-li taková úprava ústavně komfortní, pak není důvodu zpochybňovat její konformitu ve vztahu k navrhovanému trestu zákazu chovu a držení zvířat.

Vláda se také vyjadřuje k některým pojмům v návrhu zákona. Například pojem "držení, chov a péče o zvíře" není podle vlády v textu návrhu zákona ani v důvodové zprávě nijak upřesněn. Slovní spojení "větší množství" v definici trestního činu "chov zvířat v nevhodných podmírkách" je pak neurčité. Bylo by vhodnější používat již zavedený pojem "větší počet zvířat".

Nepovažuji za nutné uvedené pojmy opětovně definovat, neboť jde o pojmy v právním řádu již ukotvené a zařízené. Držení, stejně tak jako v případě poměru občanského práva, znamená primárně faktickou dispozici se zvířetem. Nahrazení pojmu "větší množství zvířat" za pojem "větší počet zvířat" by s sebou neslo určité důsledky. Stávající právní úprava skutečně pracuje s pojmem "větší počet zvířat". Ve vztahu k témtoto ustanovení dospěla soudní praxe k závěru, že by mělo jít nejméně o sedm kusů zvířat. Je tedy třeba uvážit, zda je žádoucí tento závěr vztáhnout též k ustanovením, jejichž primárním úkolem je postih nežádoucího množirenského byznysu. Užití pojmu "větší množství zvířat", s nímž zákonodárce dosud nepracuje, by umožnilo, aby byl obsah tohoto pojmu definován teprve následnou soudní praxí a třeba i odchylně od dosud zavedeného.

Dámy a páновé, velmi stručně si ještě na závěr dovolím několik málo poznámek. Ten návrh zákona byl psán odborníky na trestní právo z právnických fakult. Jeden z právníků, který se dlouhodobě ve své praxi zabývá právě týráním zvířat, pan doktor Plicka, byl mimochodem i vyhlášen právníkem roku 2018, je taktéž tedy autorem

totoho návrhu. Myslím si, že návrh je tedy zpracován velmi kvalitně. Samozřejmě je na diskusi následně v dalších čteních, zejména tedy na výborech, na výboru ústavněprávním, případně doladit nějaké nesrovnalosti i třeba podle výtek, které vláda přijala, byť jsme se samozřejmě snažila na ně už teď v úvodu odpovědět.

Počet týrání zvířat v České republice bohužel neklesá. Všichni jsme asi měli možnost vidět celou řadu velmi hrozivých případů, a bohužel tresty, které byly uděleny těm, kteří se dopustili těchto činů, kteří páchají tyto činy, jsou v České republice opravdu velmi nízké a jediný případ, kdy by byl někdo odsouzen k trestu odnětí svobody, byl až teprve v nedávné době. Přestože tedy dochází k celé řadě takovéhoto činů, včetně tedy takzvané praxe množení, zatím jsou u nás tresty trestuhodně lakonické. A tento návrh zákona je vlastně prvním pokusem právě definovat pojem množení v zákoně, protože doposud nic takového naše právní předpisy neznají. Samozřejmě to neznamená, že každý, kdo týral zvíře, by měl skončit až ve vězení. Jsou tady určitě jiné formy trestu podle závažnosti, ale ty nejbrutálnější formy si podle předkladatelů určitě zaslouží tvrdší postup. Ono se totiž nejedná jenom o týrání zvířat, ale podle celé řady studií, mezinárodních studií, ti, kteří páchali trestnou činnost právě týrání zvířete, se v budoucnosti byli schopni dopouštět podobné trestné činnosti týrání i na lidech. A myslím si, že jako forma prevence by právě ty tresty, které by měly odrazovat pachatele, měly sloužit. To je také jeden z důvodů, proč tedy přistupujeme k této novele.

Děkuji vám velice nejenom za podporu zařazení tohoto bodu. Vám, vážené kolegyně a kolegové, kteří jste připodepsali návrh, děkuji i za to. A velmi vás žádám o podporu tohoto návrhu, tak abychom jej mohli diskutovat odborněji právě v dalších čteních, zejména tedy ve výboru. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji zástupkyni navrhovatelů paní poslankyni Markétě Pekarové Adamové. Ještě než budeme pokračovat a udělím slovo paní zpravodajce, konstatuji omluvy došlé předsedovi Sněmovny, a to paní Margity Balaštíkové od 16.30 do 17.30, od 16.30 do konce jednacího dne se omlouvá Ondřej Benešík a od 17.00 do 19.00 pan poslanec David Pražák.

Nyní požádám zpravodajku pro první čtení paní poslankyni Helenu Válkovou, aby nám přednesla svou zpravodajskou zprávu. Paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Milé kolegyně, milí kolegové, ono to tady bylo všechno velmi detailně popsáno, co je obsahem toho návrhu novely trestního zákoníku, a já už vás nebudu unavovat znova popisem té změny. V podstatě kriminalizujeme v současné době přestupková jednání postihovaná, nevhodná, nevhodné formy zacházení se zvířaty, čili je kriminalizujeme. Využíváme nástrojů trestního práva. To vždycky stojí za zamyšlení, jestli je to správné. Ale myslím si, že v tomto případě takovou poslední kapičkou, kterou asi přetekl pohár trpělivosti řady z nás, byl ten případ štěňátká, jehož osud koloval na sociálních sítích.

Já to chci jenom připomenout, protože nejenom předkladatelka, ale my všichni, kteří jsme to viděli, jsme si říkali "musíme s tím něco dělat", a protože byla velmi

rychlá, využila, jak tady otevřeně říká, i podpory a pomocí právníka, který je na tuto problematiku specializovaný, tak jsme spolupodepsali ten návrh, bylo nás mnoho. Cíl toho návrhu je nezpochybnitelný – kriminalizovat a generálně preventivně působit prostřednictvím hrozby trestní represe na všechny, kteří by se podobným způsobem chtěli chovat.

Nadto se přímo tedy nabízelo i rozšíření trestní represe, pokud jde o chov zvířat v nevhodných podmínkách, což považuju za dobré spojení, rozhodně věcně opodstatněné, takže v rámci toho jednoho návrhu řešíme dvě věcné problematiky úzce spolu propojené. Samozřejmě na to je reagovat třeba nejenom v oblasti viny, to znamená zavedení trestní odpovědnosti, ale i v oblasti sankce, čili přiměřeně trestat.

A tady vidím největší problém toho předkládaného návrhu, který v podobě, která unikla i nám některým, kteří jsme spolupodepsali ten zákon, v podstatě říká – protože trestní zákon je od toho, že něco říká, deklaruje, snaží se zlepšit prevenci, předcházení určitým formám jednání. Ona v podstatě říká – když budete někoho týrat a bude to zvíře – tady jste naznačila jednu skutkovou podstatu, já doplním další – nejdříveno o to ublížení na zdraví, úmyslné ublížení na zdraví, ale například je to přísněji postižitelné než v současné době § 150 Neposkytnutí pomoci, kde je výslovňě stanoveno, kdo osobě, která je v nebezpečí smrti nebo jeví známky vážné poruchy zdraví atd., neposkytne pomoc, a to v případě, když mu nehrozí žádná újma, nebezpečí pro sebe nebo jeho blízké, tak je méně trestný, respektive hrozí mu nižší sankce než v případě základní skutkové podstaty v odstavci 1, kde hrozí až tři roky, zatímco u té 150, neposkytnutí pomoci, pouze až dva roky.

Jenom na tomhle příkladě vidíte, že vzájmu dobré věci by se nám stalo, že bychom dost vážně rozkolísali ty trestní sazby, a myslím si, že by to nebylo správně, a je to ve více případech. Některé z nich tady zmínila paní předkladatelka, jiné se ještě nabízejí. Já si myslím, že tohle je všechno potom úkolem druhého čtení a výboru, které se tím budou zabývat, a samozřejmě i nás poslanců, kteří by měli v této oblasti být aktivní, já sama jsem to přislíbila, a snažit se to, co jsme spolupodepsali, vylepšit tak, aby to odpovídalo i té společenské škodlivosti jednání, které je zakotvené v trestním zákoně a které v českém trestním zákoníku je hodnoceno jako více či méně společensky škodlivé podle trestních sazeb. Myslím si, že člověk by vždycky měl být chráněn o chloupek, i symbolicky, více nežli zvíře. Otázka do diskuse i potom tedy do konkrétní formy navrhované změny.

Další věc, kterou bych tak úplně neodbyla argumentací, kterou jsem před chvíličkou od paní předkladatelky slyšela, je ta sankce – jednak její délka, která v praxi už nám dělá i u jiných alternativních zákazů činnosti deset let, a jednak se nevyužívá, jednak těch deset let i ze zahraničních právních úpravy je vnímáno jako příliš dlouhé, a proto třeba já budu navrhovat zkrácení na pět let. Ale to je teď předčasné. Musíme vycházet z toho, co se nám v praxi osvědčuje, co nikoliv, a přizpůsobit tedy, když už děláme nějakou novou právní úpravu – nebo nemusíme, ale měli bychom –, potřebám aplikační praxe a toho, co se osvědčilo.

Já osobně považuju a nejvíce kladu za vinu, že jsem si pořádně nedočetla ten návrh do bodu, kdo kontroluje výkon, protože jinak je to tzv. bezzubá sankce. Pokud uložím zákaz a nebudu mít vhodnou osobu a vhodným způsobem zajištěnou kontrolu

výkonu takového nového trestu zákazu chovu a držení zvířat, pak samozřejmě taková sankce nebude vůbec účinná. A navrhovaný probační úředník, kterých nemáme dostatek, který stěží zvládne výkon alternativních sankcí, které jsou mřížené na pachatele trestných činů, ale současně se snaží i o to, aby zahrnuli do toho komplexu zacházení i oběti trestných činů, čili opravdu ty pravomoce a kompetence probačních úředníků jsou vymezené jinak, než aby chodili a kontrolovali na pozemcích, kde jsou chována zvířata, zda se zákaz dodržuje, nebo nedodržuje, tak rozšiřovat tyto jejich kompetence. Tímto směrem si myslím, že by uškodilo tomu původnímu a v zákoně o Probační a mediační službě dobře formulačně i včeně zakotvenému poslání. Čili práce s pachatelem trestného činu, posléze i s obětí, nebo současně i s obětí, v zájmu jeho co nejrychlejší resocializace a minimalizace rizika recidivy trestné činnosti.

Tady si myslím, že musíme doslova tedy v tomto případě vymyslet trošku jiný mechanismus nebo postup. A já věřím, že vedení jednotným záměrem zlepšit ochranu zvířat před formami, jaké reprezentuje týrání nebo chov zvířat v naprostu nevhodných podmínkách, nakonec k závěru, který bude akceptovatelný pro většinu z nás v Poslanecké sněmovně, dojdeme. Čili za sebe poté, co jsme se seznámili všichni s tím návrhem, tak já můžu jenom navrhnout, a jako zpravodajka určitě to prosazuj, abychom pustili tuto normu, tento návrh, byť z mého pohledu trpí jistými vadami jak v oblasti formálně právní, tak v oblasti faktického výkonu jistými vadami, pustit do druhého čtení a ty jeho vady v rámci pozměňovacích návrhů potom napravit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zpravodajce za její zpravodajskou zprávu a mohu tedy otevřít rozpravu, do které jako první přihlášený je pan poslanec Dominik Feri. Připraví se pan kolega Tomáš Kohoutek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za něj, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, v zásadě dvě věci. Za prvé bych chtěl poděkovat vládě, že k tomuto návrhu dala neutrální stanovisko. U opozičních návrhů to nebyvá zvykem. Myslím si, že u tohoto návrhu je to dané tím, že ta podpora byla zkrátka tak široká, i z řad poslanců koaličních stran, velmi jim děkuji za podporu, že se to zkrátka nedalo odbýt, a zároveň ta problematika a materie je zkrátka tak zásadní a hýbe společnosti, že se to zkrátka nedá přejít. Za to vládě opravdu velmi děkuji. Byla to už tato vláda, byť tento návrh tu je přibližně půl roku.

A pak také druhá věc, ta se týká otázky zásahu do trestního kodexu z opozičních lavic. Byl bych asi ten poslední, kdo by volal po tom, že je potřeba aktivisticky zasahovat do kodexů, už jsme tady měli návrhy, které se tykaly občanského zákoníku, anebo do jiných velkých kodexů, ucelených děl, z opozičních lavic nějakými dílcími návrhy. Na druhou stranu právě ta zmíňovaná široká podpora ukazuje, že se řešení této problematiky nebude moci vyhnout.

Samozřejmě také volám, a i u předchozích novel jsem volal, po uvážlivé práci ve výboru, o uvážlivém zvažování dopadů zostřování trestní represe, ale myslím, že jsme toho skutečně schopni, je tu poměrně široká shoda na tom, že se tím máme zabývat. Jistě nám k ruce bude mnoho zástupců odborné veřejnosti. Zvládli jsme odstranit

vady u mnohem problematičtějšího materiálu, nebo u materiálu, který byl stížen mnohem zásadnějšími vadami. Jestli si vzpomínáte na maření spravedlnosti, to jsme zvládli umnými zásahy vylepšit, odstranit nedostatky. Myslím, že ty namítnané nedostatky zvládneme odstranit i tady.

Děkuji paní navrhovatelce i paní zpravodajce za to, že nastínily nějaké ideové východisko. A prosím, propusťme tento návrh po možná už více než půl roce do výborů. Díky.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Dominiku Ferimu. Nyní pan poslanec Tomáš Kohoutek, připraví se paní kolegyně Šafránková a potom kolega Marek Benda. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Tomáš Kohoutek: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane předsedající, členové vlády, kolegyně, kolegové, zaznělo tady hodně teorie, já bych rád uvedl trochu praxe a zdravého selského rozumu a pohled na to, co se děje v naší společnosti skutečně.

Jsem z města Děčín v Ústeckém kraji. Ústecký kraj není jenom město Most, jak teď všichni určitě znáte, ale i město Děčín. A bohužel v našem městě se udál nešťastný případ týraného psa Ronyho. Dovolím si ocitovat text z jednoho deníku, abych vám přiblížil, jaká je realita. "Za kruté týrání psa dostal muž vězení. Nutné obraně soud neuvěřil." Je to článek z 1. února roku 2019 na iDNES. "Místo podmínky, kterou navrhovala obžaloba, dostal u děčínského soudu Ondřej Hován za brutální týrání psa 21 měsíců natvrdo. Zda si je i odsedí, zatím není jisté. Muž se proti nepodmínečnému trestu na místě odvolal."

Úvodem bych chtěl poděkovat a smeknout před soudkyní okresního soudu v Děčíně, že našla tolik odvahy, že si i při současné platné právní úpravě dovolila, byť zatím nepravomocně, udělit nepodmíněný trest odnětí svobody. Řeknete si, proč takto reagují na rozhodnutí soudu? No proto, že bohužel dosavadní platná právní úprava, konkrétně § 302 odst. 2 písm. b) říká, že odnětím svobody na šest měsíců až tři léta nebo zákazem činnosti bude pachatel potrestán, způsobi-li týranému zvířeti takovým činem trvalé následky na zdraví nebo smrt. Tento konkrétní skutek, který byl spáchán v mé rodném městě Děčíně, byl popsán tak, že obžalovaný muž podle soudu ani ne ročního křížence labradorského retrívra surově a opakovaně bil, čímž mu způsobil trvalé následky. Pes Rony nevidí a má potíže s přijmem potravy. Psa musel mlátit a kopat, pes měl také rozříznuté ucho, zlomenou vrchní čelist a roztržštenou spodní čelist. Pokud vás to zajímá blíže, dejte si do Googlu týraný pes Rony, dovezte se více.

Bohužel při současné platné právní úpravě se nemůžu ani divit a nemůžu vyčítat nic státnímu zástupci, že navrhl pouze podmíněný trest, neboť současná skutková podstata tohoto činu spadá do sazby šest měsíců až tři léta. Každý vystudovaný právník ví, že pakliže jste v trestní sazbě do tří let, je prakticky nemožné, abyste dotyčného, pokud tam nejsou zvlášť závažné přitěžující okolnosti, odsoudili na nepodmíněný trest odnětí svobody.

Jestli vám přijde normální, že někdo v dnešní době při současné platné právní úpravě zabije psa nebo ho zmrzačí tak, že je bez nohou, nevidí, a dostane podmítku – mně to bohužel patřičné nepřípadá. Nevidím rozdíl v tom, když někdo zmrzačí anebo zabije psa, kočku nebo člověka. Pro mě je to stejně. Myslím si, že možná je to ještě horší, protože ten člověk může vstát, může se bránit, může jít na policii, může podat trestní oznámení. Nebo si to, jak jsme byli svědky i v této ctihodné Sněmovně, někteří chtějí vyřídit venku. Ale když někdo zmrzačí psa, tak ten pes má jedinou možnost, jak se bránit nebo dočkat nějaké spravedlnosti: že se najdou dobrí lidé, kteří na to upozorní, a stát to začne řešit.

Tudíž se domnívám, že je jednoznačně nutné pustit tento zákon do druhého čtení. Můžeme doladit detaily, ale myslím si, že společnost a vývoj společnosti je takový, že je potřeba s tím něco dělat. Proto vám moc děkuju za podporu a budu se těšit na další spolupráci. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Tomáši Kohoutkovi. Kolegyně Šafránková ještě chvíličku posečká. Mám tady faktickou poznámku pana poslance Jana Zahradníka. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, já bych chtěl reagovat na předchozí debatu a také bych se přimlouval za zdravý rozum a určitou opatrnost. A samozřejmě ve výborech pak je možné o těchto věcech jednat a řekněme ten zdravý rozum do věci se pokusit vnést.

My jsme tady možná zatím nezmínili jednu docela významnou věc, která vlastně také s touto tematikou souvisí. Každé jaro nebo každé období mezi jarem a létem dochází k sečím luk a tam pod sekačkami zahyne velké množství mláďat, která se právě narodila. A to by se vlastně také mohlo kvalifikovat jako týrání zvířat a ti, kteří to dělali, by mohli být vystaveni při aktivistickém přístupu k aplikaci toho zákona sankcím. Přítom oni provádějí svoji činnost, klidně si to dovolím říci, ve veřejném zájmu.

My se snažíme tuhle věc řešit. Seznámili jsme se s peticí Stop sečením srnčat! na podvýboru pro životní prostředí. Chystáme kulatý stůl k tomuhle tématu na 2. dubna. A jsem si jist, že autoři toho návrhu tuhle věc tam nikterak ošetřenu nemají. Takže možná by stálo za to posečkat a věnovat se projednávání ve výborech delší dobu, nežli bývá obvyklé, tak abychom mohli i tyhle věci nějak zohlednit a nevystavovali zemědělců zbytečnému nebezpečí toho, aby byli trestně stíháni za to, co konají třeba nevědomky. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní paní poslankyně Šafránková, připraví se pan kolega Marek Benda. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Lucie Šafránková: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, jsem ráda, že naše hnutí SPD je spolupředkladatelem

totoho návrhu zákona, který zásadně zpřísňuje tresty za týrání zvířat a je proti množím. Úroveň a vyspělost společnosti se do velké míry pozná podle toho, jak přistupuje na obecné i konkrétní úrovní ke svým slabším a bezbranným členům, jedincům, k dětem, nemocným, zdravotně hendikepovaným a v neposlední řadě i ke zvířatům. Nejde jen o to, že se náš právní řád dívá (na zvíře) jako na věc, ale zejména o to, jak poté ke zvířatům přistupuje společnost. Protože i v tomto případě platí stará dobrá zásada, že právo je minimem morálky, což zde konkrétně znamená zejména to, že psaný zákon dává společnosti signál, co je přijatelné, co je tolerovatelné a co nikoliv.

Není pochyb o tom, že zvířata jsou živými tvory, schopnými pociťovat například bolest a utrpení. Občanský zákoník již uznává zvíře jakožto smysly nadané. A je neudržitelné a neobhajitelné, aby toto působení bolesti, ať už se děje jakýmkoli způsobem, právní řád toleroval, jestliže o něm ví. A nejde jen o přímé násilí a fyzické týrání, ale o jakékoli zneužívání zvířete, nedostatečnou péči, nevhodné životní podmínky apod. Není snad pochyb o tom, že právní ochrana zvířat má být z výše uvedených důvodů vyšší než například u ochrany majetku. Relativně nový fenomén tzv. množíren zcela naplňuje institut nevhodných podmínek chovu, který může zvířatům způsobovat bolest a trýzeň, ačkoliv sám o sobě ještě nemusí naplňovat všechny znaky skutkové podstaty trestného činu týrání zvířat. Nemluvě o tom, že způsoby chovu a metody tzv. krížení v těchto množírnách zakládají již mnohokrát potvrzené riziko narození jedinců s vrozenými vadami a nemocemi, a to v masovém měřítku, což je samozřejmě doprovázeno dalším utrpením těchto živých tvorů. Vše toto je často doprovázeno i falšováním veterinární dokumentace, a to s jediným cílem: maximalizace zisku provozovatelů těchto zařízení, která je z našeho pohledu zcela nepřijatelná. Proto stát prostřednictvím volených zástupců musí na tuto situaci reagovat a proto i klub SPD tuto novelu trestního zákoníku plně podporuje. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Šafránkové za její vystoupení a slova se ujme pan kolega Marek Benda. Připraví se pan kolega Holomčík. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážení páni ministři, vážená paní navrhovatelko, vážené dámy, vážení pánoně, po tom seriálu souhlasných potlesků, jak je správné chránit zvířátka před týráním, se já přece jenom připojím s párem poznámkami, proč si myslím, že ten návrh zákona, který je nám předkládán, má jisté nedostatky. A tím prosím v žádném případě neříkám, že bych schvaloval týrání zvířat, že bych schvaloval chov zvířat v nevhodných chovech. Dokonce jsme to byli my, kteří jsme tady před těmi šesti lety do občanského zákoníku po dlouhé veřejné diskusi vložili, že zvíře není věc a zachází se s ním nikoli jako s věcí, ale má zvýšenou míru ochrany. S tím vším já prosím souhlasím. Myslím si, že týrat zvířata je opravdu něco hnusného, co ukazuje na jistou zvrácenosť člověka, a má být potrestán.

Přesto to, co je nám tady předkládáno, není tak jakoby jenom jednoduchoučké – týrání zvířat a budeme trestat týrání zvířat. Je to celková změna trestního kodexu, která směřuje k výrazně zvýšené takzvaně ochraně zvířat, k výraznému zvýšení trestů

ve všech oblastech, které se nějakým způsobem dotýkají zvířete. Já bych normálně snad ani nevyběhl, znáte mě, že jako takovéhle věci celkem mě nechávají klidným, kdybyste tam zase nedali ty rybáře.

Já jsem pečlivý rybář. Jsem na to opatrný. A jakmile mi začnete zvedat tresty u rybářství, tak okamžitě zvyšuji pozornost a říkám: A proč to tam dáváte? Proč dáváte takové věci, že pokud někdo pytláčí, pytláctví posunete ve druhém odstavci na dva roky až osm let? To jsou nejzávažnější trestné činy. Osm let je prosím... Jako za pohlavní zneužití není osm let. Za znásilnění v prvním odstavci není osm let. A tady řekneme, že za pytláctví ve větším rozsahu řekneme dva roky až osm let. Samozřejmě to má nějaké další dopady, jako například, jakmile tam dávám takovéhle sazby, tak můžu nasazovat různé zpravidla ské techniky a další věci. A to jenom ukazují na jisté drobnosti. Samozřejmě u těch ryb, kde už jsem vždycky protestoval proti tomu, že neoprávněně uloví rybu, nebo ji ukryje, bude potrestán dnes na dva roky. Nově se říká šest měsíců až tři léta. Já vím, že je třeba ryby chránit, ale představa trestu šest měsíců až tři roky se mi zdá neúměrně – neúměrně – vysoká.

To samé se ale obávám, a dokonce si vůbec nejsem jistý, jestli je to domýšleno, jestli to prostě píšou lidé, a proto mi na tom vadí, že to není vládní novela a že vládní legislativa to evidentně tak jako pustila, nehceme 86 poslanců urazit, tak napišeme několik velmi nekonkrétních poznámeček. Ale jsou tam i ty další věci. Šíření nakažlivé nemoci zvířat. Šíření nakažlivé nemoci a škůdce užitkových rostlin. Dobře víme, v jakém rozsahu se to dneska odehrává, že se vždycky objeví někde nějaký chov a teď jako věděl to, snažil se to skrýt, nesnažil se to skrýt, úmyslně prodal... A zase jenom zvyšujeme bez jakékoli veřejné diskuse, jestli je to tak správně, nebo to tak správně není. Mnohdy je to součástí nějakých konkurenčních bojů. A když jsme měli nemoc šílených krav, tak potom přišla nemoc ptačí chřipky a potom přišlo tohle a tamhle a vždycky se musely chudáci celé chovy vybit a vylikvidovat. A zase jenom tak, aniž by to v té důvodové zprávě bylo příliš zdůvodněno, jenom se řekne, když už chráníme zvířátka, tak to tady prostě zvedneme z šesti měsíců až tři léta, na jeden rok až pět let. A tak dál, a tak dál, a tak dál.

Prostě mám pocit, že se nad tím návrhem... textově je to taky samozřejmě sporné, protože § 77a Zákaz držení a chovu zvířat v úvodním návěti je v množném čísle, náhle pak v konkrétních paragrafech "Soud může uložit trest zákazu držení a chovu zvířete". Já předpokládám, že to je jenom překlep, že se chtělo zvířat, nebo jestli může uložit zákaz chovu konkrétního zvířete, konkrétního psa, pak samozřejmě bude záviset na tom, jestli je takové porušení zákazu... A takovéhle věci. Prostě mám dojem, že jsme si malilinko obešli vládní legislativu a že to není nejšťastnější, že nám tady prostě pak chybí ta připomínková řízení a chybí nám věci, které má řešit vládní legislativa.

Poslední poznámka se týká § 302a. Jedna je – týráni zvířat. Ale 302a je Chov zvířat v nevhodných podmínkách. "Kdo chová větší množství zvířat v nevhodných podmínkách, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok, zákazem činnosti nebo zákazem držení a chovu zvířat." Co se tím přesně myslí? Víme dobře dnes, jak široké diskuse se vedou o tom, co jsou to klecové chovy, kolik musí mít slepice místa, jestli musí mít sluníčko, nebo umělé sluníčko. Ale to se týká všech možných dalších druhů zvířat. Některé věci z toho zakazujeme. To je pravda, že někdy řekneme, ale

minimálně by tady měla být jasná, že chová v rozporu s právními předpisy. Protože máme celou řadu aktivistů v zelené oblasti, kteří říkají, no toto chování zvířete už je naprosto nevhodné, toto chování zvířete by mělo být upraveno jinak, tam by mělo mít více místa. Ale přesto k tomu ta společnost z různých důvodů, mnohdy finančních, že na to prostě nejsou peníze, aby se to ze dne na den upravilo, ale ještě nedospěla. V okamžiku, kdy tam zase dáme takhle nešťastné a vágní "nevhodné" podmínky, tak se obávám, že to bude jenom součástí... a při uvědomění toho, že máme trestní odpovědnost právnických osob a řadu dalších otázek, že se z toho stanou jenom velké právnické bitvy, které povedou ke konkurenčnímu bojování.

Byl bych velmi opatrný. Nenamítám nic proti tomu, abychom se zabývali týráním zvířat. Ale mám pocit, že všechny ty pokusy se rozmachnout nad týráním zvířat ještě k úpravě dalších paragrafů mi připadají nevhodné a nešťastné, včetně nepřekažení trestného činu. Včetně nepřekažení trestného činu, do kterého zase vkládáme chov zvířat v nevhodných podmínkách. A tady budeme říkat, ten, kdo ho neudal... Ono nepřekažení trestného činu je samo o sobě velmi sporné, je stíháno velmi málokdy, používá se jenom u těch nejpřísnějších trestních činů. A budeme říkat, ten, kdo ho neudal, nebo ten, kdo dokonce z Ministerstva na to jenom tiše dohlížel a díval se, jak my zelení aktivisté jsme chtěli už dávno spravit ten chov oveček, ale ještě se nám to nepodařilo, ale teď už máme a teď ho odstíháme včetně toho nepřekažení.

Takže já nenavrhoji v tuto chvíli zamítnutí, protože myslím, že by v této Sněmovně nemělo šanci projít. Myslím, že přepracovat se to dá stejně na půdě ústavněprávního výboru, (nesroz.) navrhovatel, resp. nevěřím moc tomu, že by navrhovatelé sami něco zásadním způsobem přepracovali. Takže nebudu navrhovat nic. Budu souhlasit s návrhem paní poslankyně Válkové, abychom propustili do ústavněprávního výboru. Navrhnu prodloužení lhůty na projednání o 20 dnů, abychom na to měli dostatek času. A jenom říkám, že pevně doufám, že až to projde ústavněprávním výborem, že vám sem příjde mnohem stručnější a útlejší materiál, který bude řešit ten skutečný problém, a ne spoustu dalších problémů, které se na něj tzv. nabalyly možná i v dobré věře. To já nikomu nepřičítám, že by si dostatečně uvědomoval, co se tím vším může udělat. Ale proto mi chybí tam ta oponentura Legislativní rady vlády a oponentura ostatních resortů.

Děkuji za pozornost. (Tleská několik pirátů.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktickou bude reagovat pan poslanec Klaus. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Dámy a páновé, chtěl jsem podpořit argumentaci kolegy Bendy. A pak mám takové tři krátké poznámky. Já jsem tady jeden z mála poslanců, kteří si čtou Blesk z mnoha důvodů. Pak ho dávám poslanci Jandovi zpravidla. A nešlo si nevšimnout, že meritum tohoto zákona už asi tři týdny je vždycky na druhé straně v Blesku. Poslanci, rychle, rychle, rychle, rychle přijměte zákon o množírnách, a už je vás skoro sto tady, nebo 86. Takže já bych vás za prvé vyzval, abyste se nestyděli a přestali nosit takové ty pseudointelektuální plátky tady od trafiky a nosili si ten Blesk, který vás inspiruje k těm zákonům a k tomu, jak konat.

Za druhé bych řekl, že máme zákon o týrání zvířat. Ten již je. Můžeme ho trošku zpřísnit, ale není nutné přijímat další podle mého názoru. A velice těžko se uplatňuje. Často ta zvířata, chudáky, není kam dát. Stát nemá žádné chovatelské stanice. Čili tohle máme.

A za třetí. Já se také velice obávám toho, že z toho vzniknou udavači, kteří budou někoho udávat, že má v chlívku tři prasata, chlívek je malý, a skončí to trošku jinak, než většinou poslanci zamýšlejí. Čili spíš bych se přikláněl k tomu, jak říkal kolega Benda, se tomu zákonu ještě pečlivě věnovat, zpřísnit když tak tresty za týrání zvířat, což je odporné, ale nevylévat dítě i s vaničkou.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Holomčík v rozpravě, připraví se paní poslankyně Valachová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radek Holomčík: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych chtěl říct jenom dvě věci. Za prvé stanovisko poslaneckého klubu pirátské strany. Někteří z nás ten zákon spolupodepsali. My máme drobné výhrady k některým parametrům toho zákona, ale není v zásadě nic, co by se nedalo pořešit v rámci projednávání na výborech a v rámci druhého čtení. Takže za pirátský poslanecký klub můžu říct, že tento návrh podporujeme.

A druhá věc, která s tím malinko souvisí. Tímhle návrhem ta práce nekončí. Tam jsou i další zákony, které se týkají ochrany zvířat před týráním, anebo i veterinární zákon řeší část této problematiky, takže budu rád, když ty práce budou pokračovat i po případném schválení – a já věřím, že bude schválen tento návrh – i potom.

A chtěl bych ještě říct jednu věc, kterou už jsme s některými kolegy probírali. Tento návrh byl primárně motivován otěsněním případů nelegálních množíren. Když se podíváme na tu problematiku trošku víc do hloubky, tak nelegální množírny, nebo lidé, kteří je provozují, se dostávají do konfliktů, dá se říct, se dvěma zákony. Jednak je to legislativa, která má chránit zvířata před týráním, ale ony jsou to nezřídka i daňové delikty, daňové úniky. Já bych byl hrozně rád, a paní ministryni financí tady nevidím, kdybychom si – a to většinou dělává pan kolega Bláha, kterého tu nevidím – sedli k jednomu stolu: poslanci a poslankyně, které to zajímá, zástupci Ministerstva financí, zástupci orgánů daňové správy, případně zástupci orgánů činných v trestním řízení, abychom probrali možnosti řešení nelegálních množíren i jako ten druhý potenciální delikt, to znamená daňové delikty. Samozřejmě, co je důležité, u toho stolu by měli sedět i zástupci legálních chovných stanic, tak aby se nedělo to, co se dělo v minulosti ze strany Ministerstva financí ve vztahu k zaklepávání na různé firmy, abychom tady nezaváděli něco, co vlastně zavádět nechceme.

A je to vlastně poměrně jednoduchá logika. Pokud v našem státě vymahatelnost práva týkajícího se ochrany zvířat před týráním je výrazně nižší, výrazně méně kvalitní než vymahatelnost práva ve vztahu k daňovým únikům a k daňovým deliktům, tak prostě pojďme zkusit i tu druhou cestu. Ostatně Al Caponeho také dostali na daňových únicích, že? Takže tohle berme prosím jako výzvu. Budu strašně rád, pokud to padne na úrodnou půdu.

Ještě jednou, mě mrzí, že tady není paní ministryně financí, ale určitě při nejbližších ústních interpelacích tohle téma našuknu a budu rád, když to budeme společně řešit. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Valachová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, já bych ráda avizovala za klub sociální demokracie podporu tomu návrhu a děkuji předkladatelům, že byl takto předložen, a věřím, že bude také bezpochyby schválen. Koneckonců jsme na začátku projednávání v Poslanecké sněmovně a například ty výhrady, vašim prostřednictvím, které byly vznášeny stran předsedy ústavněprávního výboru z pohledu sankcí jsou bezpochyby řešitelné v rámci dalšího projednávání ve výborech.

Já bych chtěla ještě avizovat za Miroslava Tomana, ministra zemědělství za sociální demokracii, že bude předložen návrh, některé příspěvky tady po tom volaly, tak jenom avizovat, že bude tento návrh předložen. Bude se jednat o novelu zákona na ochranu zvířat proti týrání, dále novelu veterinárního zákona a potom také novelu příslušné vyhlášky o stanovení podmínek při chovu psů a koček. Tento návrh by měl být projednán vládou odhadem někdy na přelomu února a března a potom jako celek by tedy bylo umožněno projednávání ve výborech Sněmovny tak, aby poslanci a poslankyně při hlasování ve třetím čtení měli komplexní představu nejenom o té sankční rovině, jak tedy upravuje poslanecký návrh, ale také o dalších věcech.

A nyní tedy, čeho by se to mělo týkat. Dá se tedy avizovat, že se to bude týkat případně zákona na ochranu zvířat proti týrání, definice množírny psů nebo koček. Také se dá avizovat, že se některé povinnosti zpřísní a přesunou přímo do zákona, jako je například maximální počet vrhů za dva roky, minimální věk štěněte pro odběr. Také se zpřísní povinnosti chovatele každé feny vést evidenční list štěněte, zvýší se sankce a také se zpřísní ve vyhlášce podmínky chovu a rozmnzožování psů a koček. Také se zavede vzor evidenčního listu štěněte.

V případě veterinárního zákona se posílí jednak údaje v informačním systému a kompetence Státní veterinární správy, zavedou se čísla čipů fen, také se do povinnosti hlášení zahrnou veškeré feny v domácnosti chovatele, protože tak to doposud není, a také se zpřesní okruh subjektů, které podléhají oznamovací povinnosti. Opět se zvýší sankce.

Tady jenom v případě veterinárního zákona a zákona o ochraně zvířat proti týrání bych chtěla avizovat, abychom se neděsili zvyšování sankcí, protože ono to je třeba k tomu, aby nám ten sankční mechanismus fungoval tak, že pokud tyto sankce nebudu stačit, tak právě nastupuje trestní represe jako ultima ratio.

Tolik tedy z mé strany a ještě jednou děkuji předkladatelům za ten počin, protože si myslím, že to není jenom společenská objednávka vyplývající z nějakých nejmenovaných novin, ale je to vážná věc a měli jsme se jí zabývat už dávno. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Má prosím někdo zájem vystoupit v obecné rozpravě? Nemá. Obecnou rozpravu končím. Je zájem o závěrečná slova? Ano, prosím, paní navrhovatelka. Máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Já jenom velice stručně. Děkuji za slova podpory i za už případné výtky, které tady zazněly. Samozřejmě je to k diskuzi. Na výborech, jak jsme tady už avizovaly obě dvě, jak já, tak paní zpravodajka, také jsme k té diskuzi samozřejmě všichni připraveni a věřím tomu, že tedy i odborná veřejnost, která se tomu dlouhodobě věnuje, se v tomto směru bude ráda účastnit. Není to tedy žádný nový zákon, jak tady třeba zaznělo od jednoho z řečníků, jedná se o novelu trestního zákoníku, takže nezavádime nic zásadně nového, resp. nepřinášíme úplně nový zákon. Prostě snažíme se vypořádat s tou neblahou praxí, ke které tady v ČR bohužel dochází, a snažíme se, aby chom tento jev co nejvíce, snad se to podaří, potlačili. Myslím si, že to tedy je zcela legitimní cíl, a samozřejmě cesta k němu může mít různou podobu, a bavme se tedy o tom, co konkrétně na tom návrhu je ke změnám nebo k nějaké korekci. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní zpravodajka zájem o závěrečné slovo nemá. Budeme se nyní zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Já jsem mezitím přivolal k hlasování poslankyně a poslance, kteří zde nejsou v sále.

Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru jako garančnímu výboru. Má prosím někdo jiný návrh na garanční výbor? Nemá.

Takže budeme hlasovat o tom, že předložený návrh přikážeme k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 181 přihlášeno 171 poslanců, pro 144, proti nikdo. Návrh byl přijat a garančním výborem pro tento návrh bude ústavněprávní výbor.

Má někdo návrh na přikázání jinému výboru? Ano, pan poslanec Volný. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Volný: Děkuji, pane předsedající. Kolegové, kolegyně, navrhoji ještě zařadit pod zemědělský výbor. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, návrh na zemědělský výbor. Paní poslankyně Balcarová vystoupí také s návrhem. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Dana Balcarová: Já mám návrh, aby tato novela byla předložena nebo byla projednána ve výboru pro životní prostředí.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Je zde ještě nějaký další návrh? Není. Takže nyní rozhodneme, zda přikážeme tento návrh výborům, tak jak bylo navrženo. Slyším požadavek na odhlášení. Odhlásil jsem vás. Prosím, přihlaste se znovu svými hlasovacími kartami. (Chvilku čeká.)

Nyní budeme hlasovat o tom, že se tímto návrhem bude zabývat zemědělský výbor.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 182, přihlášeno 149 poslanců, pro 122, proti 16. Návrh byl přijat. Přikázali jsme tento návrh zemědělskému výboru.

Dále zde zazněl návrh na přikázání výboru pro životní prostředí. O tom budeme hlasovat nyní.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 183, přihlášeno 151 poslanců, pro 48, proti 42. Návrh nebyl přijat. Znamená to, že tímto návrhem se bude zabývat jako garanční výbor ústavněprávní výbor a dále výbor zemědělský.

Tím končím projednávání tohoto bodu. (Z pléna se ozývají hlasy: Prodloužení lhůty.) Aha, omlouvám se. Prosím, připomeňte, o čem budeme hlasovat. Já jsem to neměl v poznámkách.

Poslanec Marek Benda: Já se omlouvám, pane místopředsedo. Já jsem navrhoval v rozpravě prodloužení lhůty na projednání ve výborech o dvacet dnů.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji za upozornění. Budeme tedy hlasovat o tomto návrhu, abychom prodloužili lhůtu o dvacet dní.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 184, přihlášeno 152 poslanců, pro 146, proti 1. Návrh byl přijat. Lhůta byla prodloužena o dvacet dní.

Děkuji paní navrhovatelce, paní zpravodajce a končím projednávání tohoto bodu.

Z dnešního jednání se v době od 17.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Marian Jurečka.

Sloučená rozprava k bodům 43, 44 a 45 /sněmovní tisky 360, 229 a 230/

Nyní se budeme zabývat body 43, 44 a 45. Jedná se o Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 360, dále Návrh poslanců Lukáše Černohorského, Tomáše Martínka, Jakuba Michálka, Ivana Bartoše a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, sněmovní tisk 229, a Návrh poslanců Lukáše Černohorského, Tomáše Martínka, Jakuba Michálka, Ivana Bartoše a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb.,

o Nejvyšším kontrolním úřadu, sněmovní tisk 230. Ve všech případech jsme v prvém čtení.

Těmito sněmovními tisky jsme se zabývali 30. ledna a přerušili jsme sloučenou obecnou rozpravu. U stolku zpravodajů je pan poslanec Roman Kubíček, který je zpravodajem všech tří sněmovních tisků, a je tam zástupce navrhovatele v případě sněmovního tisku 360, což je ministr spravedlnosti Jan Kněžínek.

Nyní budeme pokračovat v přerušené sloučené rozpravě, do které je přihlášen pan poslanec Pávek. A pan poslanec Pávek tady není, ale paní poslankyně se hlásí do obecné rozpravy. Prosím, máte slovo. (V sále je hlučno.)

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pardon, paní poslankyně. Dámy a páновé, prosím o klid, ať můžeme vyslechnout paní poslankyni.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte, abych jen stručně komentovala oba návrhy, které se týkají změny kompetencí NKÚ. (Poslanci stále hlučí.)

Jak jsme naznamenali, tak poslanecký návrh se vztahuje mimo jiné na kraje a statutární města, zatímco vládní návrh rozšiřuje kontroly i na obce s rozšířenou působností. Ze zprávy jsme se dozvěděli, že Legislativní rada vlády nedoporučila tento návrh ke schválení s tím, že měla určité pochybnosti o vhodnosti zařazení právě těch kompetencí, které vláda navrhuje. I přes veškeré tedy nedoporučení Legislativní radou vlády vláda nakonec návrh schválila. Lze konstatovat, že od roku 2001 je to již osmý pokus o zařazení kontroly hospodaření obcí, měst a krajů. A v roce 2016 Senát zamítl poslední návrh této novely zákona a zároveň doporučil, aby byl předložen nový návrh, s tím ovšem, že dojde zároveň k předložení legislativního návrhu o odstranění duplicit kontrol.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Já se omlouvám, paní poslankyně. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, prosím, vytvořme atmosféru, ve které se navzájem slyšíme. Já už přestávám slyšet, co říká paní poslankyně Kovářová. Prosím, pokračujte.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji, pane předsedající. Ještě jednou tedy zopakuji, že v roce 2016 poslední návrh zamítl Senát a doporučil vládě, aby byl předložen návrh nový, ovšem současně s tím, aby byl předložen legislativní návrh o odstranění duplicit kontrol právě na obcích, městech i krajích. To se bohužel nestalo, i když vláda měla k dispozici podrobnou analýzu vícečetných kontrol územně samosprávných celků.

Proto jsme přesvědčeni o tom, že vláda by současně měla předložit takový legislativní návrh, který by zmínil nebo snížil počet kontrol, odstranil právě ty

duplicity. Případně někdy ty kontroly i na jednom projektu jsou trojnásobné, což velmi zatěžuje samozřejmě chod obcí a jejich úřadů. To je první prosba a první námitka, která je ze strany Starostů a nezávislých.

A druhá. A je to po konzultaci, myslím, že i se Sazem měst a obcí a se Sdružením místních samospráv. Obě tato sdružení, resp. svaz, odmítají rozšíření kontrol na obce s rozšířenou působností. Čili domnívám se, že by bylo dobré, aby došlo k určitému sladění právě toho, co řekla Legislativní rada vlády, co doporučil Senát a co také zaznívá z obcí a měst. Je jasné, že počet kontrol je mimořádně výrazný a že by určitě mělo dojít k odstranění těch duplicit.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktickou poznámkou bude reagovat pan poslanec Zahradník. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, já bych chtěl reagovat na okolnosti, které provázejí předložení tohoto zákona. V minulých týdnech byl Nejvyšším kontrolním úřadem zveřejněn závěr z kontroly, která proběhla na Ministerstvu životního prostředí, a NKÚ konstatoval, že tam bylo vynaloženo více než 10 miliard korun na zlepšení kvality ovzduší, a ve své zprávě NKÚ píše, že kvalita ovzduší se za kontrolované období 2015 až 2018 nezlepšila. Což se dá také interpretovat tak, že ty peníze byly vynaloženy neoprávněně. Kdyby se to stalo starostovi a ta částka byla tisíckrát menší, tak bude vyšetřovaný policií a bude možná za to i souzen.

Pan premiér Babiš, na něhož jsem se obrátil s interpelací, hodnotí práci NKÚ tak, že se dopouští několika dezinterpretací a mylných závěrů, že nesprávným způsobem zachází s určitými fakty, že jeho výsledky jsou značně zavádějící. Významně kritizuje NKÚ, pokud se jeho závěr týká premiérova oblíbence ministra Brabce, a zároveň chce poslat tento podle něj chybující a nedůvěryhodný úřad na nevinné starosti měst, obcí s rozšířenou působností a na kraje.

Já si myslím, že to je nepředložený návrh, že obce jsou kontrolovány dost a dost, a připojím se k těm, kdo budou hlasovat pro zamítnutí tohoto zákona.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní je do rozpravy přihlášen písemně pan poslanec Rais. Z místa se přihlásili páni poslanci Baxa a Kupka, v tomto pořadí. Pan poslanec Rais má slovo.

Poslanec Karel Rais: Děkuji. Já bych se z celé té množiny tisků chtěl věnovat sněmovnímu tisku 360 a tam jedné záležitosti. Předesílám, domnívám se, že by bylo dobré přikázat tento tisk k projednání školskému výboru, a to z toho důvodu, že si myslím, že ten návrh zákona mezi nově plně kontrolované subjekty ze strany NKÚ podřazuje veřejné vysoké školy.

Domnívám se, že veřejné vysoké školy by neměly být plně kontrolovány z mnoha důvodů. Jeden z nich je, že samozřejmě jsou kontrolovány prostřednictvím Ministerstva školství, druhý důvod je ten, že pokud jde o státní dotační peníze, tak NKÚ kontroluje dodavatele financí a má právo říct tomu příjemci, čili té škole stejně. Dalším důvodem je to, že veřejné vysoké školy nejsou organizační složky státu, nehospodaří s majetkem, který by pocházel výlučně ze zdrojů České republiky, protože samozřejmě dost významná část jsou prostředky ze zahraničních výzkumných grantů a fondů. Nelze také opomenout ten fakt, že existují už v podstatě třicet let vlastní orgány vysokých škol, které jsou správní rady a které fungují relativně klidně, pořádně a plně základní funkce, které byly tím zákonem jim dány. Dále bych se mohl zmínit o účetnictví, které podléhá auditu a podobně.

Myslím si, že v každém případě stojí za to prodiskutovat tento problém na školském výboru, a asi bychom měli dát nějaký návrh, který by upravil pozici vysokých škol v tomto zákoně. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní budou následovat faktické poznámky. Nejprve paní poslankyně Válková, po ní pan poslanec Klaus. Pak budeme pokračovat v těch, co jsou přihlášeni do rozpravy. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych, milé kolegyně a milí kolegové, chtěla podpořit to, co tady bylo řečeno, a doplnit o konstatování, že skutečně vysoké veřejné školy jsou entita sui generis, kde kromě jiného získávají i prostředky ze zdrojů, které jsou například z evropských grantů, ze své vlastní činnosti a využívají je zase k vědě, výzkumu, vzdělávání. Takže si myslím, že není možné je podřídit stejnemu režimu jako jiné instituce, právnické osoby, které hospodaří se státními finančními prostředky.

Současně by tím vznikla, já si myslím, že to je třeba také zvážit, jistá disproporce. Soukromé vysoké školy samozřejmě si musí prostředky ke své výukové i vědeckovýzkumné činnosti většinou, drtivou většinou vydělat docela tvrdě prostřednictvím vybírání studijních poplatků, ale nieméně ve svém výsledku jsou osvobozeny od této kontroly. A veřejné vysoké školy, které mají veřejné prostředky, by nyní bez jakýchkoliv dalších výjimek podléhaly kontrolní pravomoci Nejvyššího kontrolního úřadu. Myslím si, že to není správné řešení. Já sama to optimální řešení ještě nemám, ale rozhodně tak, jak se to navrhuje, si myslím, že to řešení by nebylo spravedlivé vůči vysokým veřejným školám a hlavně by popíralo jejich zvláštní charakter jako akademických institucí. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Klaus s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den. Já bych reagoval ještě jednou na pana poslance Raise. Já mám všechny poslance velice rád, ale obzvláště rád mám poslance školského výboru samozřejmě, takže já nebudu torpédovat, že bychom projednali to,

co jste navrhoval u nás ve školském výboru. Na druhou stranu mně to trošku hlava nebene. My chceme kontrolovat posledního starostu v nějaké vesničce, který má také nějaká vlastní nezávislá zastupitelstva a všechno, a nějakou obrovskou vysokou školu kontrolovat nebudeme jenom proto, že jsme z prostředí třeba škol? Takže já budu chtít, aby se z toho vyňala gymnázia. Já to tady často slýchám. Ten zákon je úplně blbej, ale já jsem rybář, tak aspoň rybáře z toho vynechte.

Takhle postupovat podle mě není zdravé. Zrušme ten zákon celý, bud kontrolujeme všechno, anebo nekontrolujeme nic. Ale vyndavat z toho zrovna nějakým argumentem vysoké školy a nikoliv malé obce. Na první dobrou to má logiku, ale pobavíme se o tom na školském výboru a nějak to dopadne. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Rais s faktickou poznámkou. Máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Já zareaguji na kolegu Klause. V podstatě jsem říkal, že vysoké školy jsou pravidelně, minimálně jednou dvakrát ročně, každá škola je v podstatě kontrolovaná NKÚ prostřednictvím jednak Ministerstva školství, pokud tam dělá kontrolu NKÚ, a poté také i cestou přes dotace, které jdou od dodavatele k příjemci, kterým je vysoká škola. Čili ty kontroly tam procházejí. A jde mi o to, abychom v podstatě nežili jenom kontrolami, protože sám to vidím na rektorátu, kdy výrazná část kapacit je věnována tomuto. A myslím si, že další věc je určení NKÚ. Podle mne je určen k tomu, aby kontrolovala dotační peníze, a ne peníze třeba ze zahraničí, nebo které byly více méně vydělány vlastní činností.

Takže já si myslím, že skutečně vítám to, že o tom budeme diskutovat na školském výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Protože samozřejmě písemné přihlášky do rozpravy mají přednost, tak bude jiné pořadí. V rozpravě vystoupí pan poslanec Adamec, paní poslankyně Valachová a pak páni poslanci Baxa, Kupka. Jenomže mezičítim se přihlásila paní poslankyně Kovářová k faktické poznámce a ta má ještě přednost před přihlášením do rozpravy. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Já bych ráda zareagovala na pana poslance Raise, který říkal, že vysoké školy jsou kontrolovány ročně jednou až dvakrát. Tak já se tedy ptám, proč do toho zahrnout obce s rozšířenou působností a další obce, to znamená obce prvního a druhého typu, které mohou být kontrolovány až 34krát. To se také stalo. A ty kontroly jsou opakovány. Takže říkám, že vysoké školy, které mají kontrolu jednou, maximálně dvakrát za rok, vyjmout je z onoho zákona, z těchto kontrol, a proč tedy nevyjmout ty obce, které jsou zatěžovány tolika kontrolami?

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní pan poslanec Adamec v rozpravě. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Ano, děkuji, vážený pane předsedající. Kolegyně, kolegové, já bych řekl, já už jsem k tomu mluvil, ale dobrá kontrola samozřejmě je pomoc. To si řekněme na rovinu, tak to je. Na druhou stranu nikdo nechceme žít každodenními kontrolami. To je potřeba také říct. A chápou tady trošku zájem vysokých škol, tak jak to tady bylo prezentováno, ale my máme ten zájem samý. A pokud já si vzpomínám, tak jsme říkali, že NKÚ, proč ne, ale na druhou stranu je potřeba odstranit další duplicitu z kontrol, jako třeba finanční úřad a podobně. Já nevím, kolik těch kontrol na obce chodí, ale zkušenosti s NKÚ mám, protože NKÚ byl úřad, který byl zřízen na kontrolu de facto státních peněz. A oni chodili na dotace. Vzpomínám si na jednu takovou kontrolu, která trvala šest měsíců. Dva úředníci tam byli šest měsíců, měli kancelář, kterou okupovali u nás na úřadě, s našim vědomím samozřejmě, a kontrolovali částku, která ve výsledku byla nižší, než stáli ti dva úředníci státu na platech. Takže to je potřeba si také říct, aby ty kontroly vlastně k něčemu byly a i ten stát trochu se choval efektivně.

Jinak NKÚ na obce, není to nic nového, už se to tady opakuje řadu let. Já musím říct, že už tehdyn, vzpomínám si, za vlády Mirka Topolánka to bylo ve vládním prohlášení, a já jsem to tehdyn kritizoval s tím, že vlastně NKÚ je úřad, který byl zřízen k jinému účelu. A musím říct, že tehdyn mi bylo odpovězeno, že členům NKÚ je tolik, že kontrola vyjde jednou za deset let. Tak trošku nerozumění tomuhle alibismu.

Chápou to, že veřejnost, pokud se to rozehravá jako politický bod, to se tedy rozehravá celou dobu, to si příznejme, tak ano, chce, aby NKÚ kontroloval i obce. Ale my, kteří na těch obcích pracujeme, víme své. A my se nebojíme toho NKÚ z principu. Ale na druhou stranu si řekněme, co nechceme. My nechceme, aby nám kontrolovali samosprávnou činnost. A to je velmi těžké odlišit od těch kontrol. Protože když se podíváte, jak kontroluje NKÚ státní úřady, ministerstva, tak zjistíte, že ty zprávy někdy působí až děsivě. A co se stalo? Polepšila se ministerstva podle těch zpráv? Vyřešili si to na vládě ministři mezi sebou? Byl někdo poučen, nedej bože potrestán? Nic takového se nestalo. Akorát prostě média zveřejňovala části těch zpráv, jak se to hodilo, a vypadalo to, že žijeme asi v jiném státě, než si všichni myslíme.

Takže já si myslím, že NKÚ není všelék. Je potřeba to tak vnímat. A rozhodně bych tady neříkal, kterou verzi chci podpořit, aby to nevypadalo tak, že to chci hodit jenom na statutární města, na kraje a že my se toho zříkáme a bojíme, takže to po mně nemůže nikdo chtít.

Já si myslím, že důležitější v tuhle chvíli je to, když se rozhodneme a po projednání ve výborech posoudíme, která ta verze bude, aby to bylo tak, aby zmizely duplicity, aby kontroly byly efektivní. A to znamená, aby se využívala dostupná dneska IT technologie, aby kontroly nemusely probíhat fyzicky a hlavně aby se kontroly nedublovaly. Každá obec musí dělat audit každý rok o své činnosti. Větší obce si to zadávají u soukromých auditních společností, které jsou docela dneska drženy tvrdou legislativou. Ony samy mají zájem na tom, aby kontroly byly co nejvíce nezávislé a aby opravdu popisovaly stav té společnosti, toho města a obce tak, jaký ve skutečnosti je. Protože samozřejmě i ony jsou pak kontrolovány svým nadřízeným orgánem, zda tu činnost provádějí dobře.

Já musím také říct, už to tady padlo, že někdy ty kontroly se nelibí ani vládě, panu premiérovi. Já to chápou, hlavně ty tiskové zprávy někdy vyvolávají různé asociace, a nechtěl bych, aby se to objevilo v obcích, aby se z toho stala součást politického boje opozice proti koalici nebo mediálního světa proti realitě, která na těch obcích je.

Takže když se podívám na minulost NKÚ, tak to taky není žádná sláva. Já si vzpomínám, že největší takovou vážnost měl ten úřad za svého prvního předsedy, nebo prezidenta, pana Voleníka. A když se podívám na další některé jeho šéfy, jako byl pan Dohnal, tak už to zase taková sláva nebyla. Takže nedělejme si iluze, že NKÚ prostě nás spasí, že to bude všechno dobře, že to bude zalité sluncem. Tak to rozhodně nebude.

Takže pokud to myslíme vážně a chceme NKÚ právomoci předat, tak je potřeba velmi podrobně prodiskutovat v patřičných výborech, jak vlastně kontroly budou vypadat. Jak bude vypadat metodika kontrol. Protože opravdu obce nedělají jenom činnost, která je výnosná. Naopak, ty dělají většinou činnosti, které jsou velmi nevýnosné. A ostatní činnosti, které podléhají zákonům tohoto státu, plnit musíme a na to samozřejmě kontroly chodí a na to máme každoroční audit, který prostě vydává svá stanoviska pro každý rok zvlášť, a podle těch stanovisek také některé obce třeba ztratí i nárok na dotace, protože holt hospodaří tak, jak hospodaří.

Takže metodika, odstranit duplicitu, zjednodušit to. A pokud do toho zahrneme obce s rozšířenou působností, tak je potřeba si říct, že je jich víc jak dvě stě a úředníků na NKÚ je konečný počet. A nemělo by to být tak, že NKÚ bude chodit jenom někam na udání a podobně, ale kontroly by měly mít nějaký plánovaný charakter, měly by se týkat tedy všech subjektů, které v návrhu zákona jsou.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Valachová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, co se týká vládních návrhů, poslaneckých návrhů a vůbec toho, co je cílem těchto návrhů, tak bych jenom chtěla zdůraznit, že cílem má být komplexní systém účinné kontroly nakládání s veřejnými prostředky. Cíl má odpovídat tomu, jak standardně taková kontrola probíhá v ostatních evropských zemích, a má odpovídat i mezinárodním měřítkům a standardu. Nic víc a nic míň.

Musím říct, že ta rozprava, která tady vlastně probíhá již několik dní, nebo byla přerušena a probíhá dále, mně hodně připomíná všechny rozpravy, které tato Sněmovna zažila i v minulém a v předminulém funkčním období. A asi se dá něco podobného z hlediska varování a obav předpokládat také při projednání v Senátu.

Smyslem změn, které vláda předkládá, by mělo být, řekněme, zabarvit bílá místa, která v tuto chvíli bezpochyby z hlediska Nejvyššího kontrolního úřadu směrem k nakládání s veřejnými prostředky existují. Nikdy nebylo úmyslem a není ani v tomto případě, aby snad Nejvyšší kontrolní úřad nebo jeho prostřednictvím stát měl

možnost strkat nos do samosprávných rozhodnutí územně samosprávných korporací. Nic takového tam není.

Stejně tak vládní strategie boje s korupcí počítá s tím, že v případě obcí a krajů se má jednat pouze o některé samosprávné celky z hlediska cíle. Takže předpokládám, že debata ve výborech se povede i v tom směru, zda například takzvané jedničkové obce budou spadat, nebudou spadat do budoucna do této regulace. A stejně tak se bezpochyby povede debata o účinnosti kontroly nakládání s veřejními prostředky jako takovými, protože tady opakovaně zaznívalo to, čemu opravdu starostové čelí, a to jsou několikačetné kontroly, které by možná ani tak nevadily, možná by to i přežili, kdyby ovšem každý kontrolní závěr nebyl jiný a nešly proti sobě. O to jde.

Věřím, že se nám podaří v Poslanecké sněmovně najít posun v účinném systému kontroly nakládání s veřejními prostředky.

A chci ještě avizovat za stálou komisi pro Ústavu po konzultaci se svými kolegy, že budu také navrhovat, aby také stálá komise pro Ústavu se věcí zabývala, protože jde také o změnu Ústavy. Každopádně za sebe ten cíl podporuji a věřim, že se nám podaří najít kompromisní řešení.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Adamec s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Ano děkuji, vážený pane předsedající. Kolegyně, kolegové, mě samozřejmě evokovalo vystoupení paní kolegyně, poslankyně. A já bych se tedy chtěl zeptat, která bílá místa má na mysli. Mě by to opravdu zajímalo. Protože těch kontrol chodí totlik. A my jsme opravdu, řekl bych, bedlivě sledování, i si sami ty kontroly děláme, že musíme mít audit. Většinou to dělá buď krajský úřad pro některé obce, pro ty větší si to zajíšťujeme soukromou auditní akreditovanou společností. Takže mě by zajímalala ta bílá místa. Já si můžu představit, že to děláme proto, abychom sjednotili ty kontroly, abychom se skutečně vyvarovali těch duplicit a těch rozdílných závěrů, ale fakt mě zajímají ta bílá místa.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Valachová bude reagovat s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslankyně Katerina Valachová: Rozhodně jsem to nemyslela tak, že by starostové a starostky měli spoustu volných hodin času a říkali si: tady je bílé místo, čekáme ještě nějakou kontrolu navíc, ještě nám nějaká chybí. Takto jsem to nemyslela. Myslela jsem to tak, že Nejvyšší kontrolní úřad nyní má kompetenci nad nějakou částí veřejné správy, hospodaření s veřejními prostředky, a nad nějakou částí nemá. Přitom standardy, které Nejvyšší kontrolní úřad kontroluje a které nastavuje, jsou uplatnitelné pro všechny části tohoto prostředí a všechno hospodaření s veřejními prostředky by tyto standardy mělo naplňovat.

To neznamená, že v souvislosti se zavedením této systémové kontroly a řekněme toho měření jedním metrem by některé jiné kontroly neměly odpadnout. Upřímně řečeno, to bylo také důvodem, proč několikrát Senát hodil Sněmovně dříve schválený návrh na hlavu a požadoval větší zásahy do kontrolního systému s ohledem na další kontrolní kompetence dalších orgánů státu, státní správy.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktická poznámka pana poslance Adamce. Máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, tak to jsem rád, že jsem se to dozvěděl. že to jsou vlastně bílá místa v kontrolní činnosti NKÚ, nikoliv bílá místa v hospodaření obcí, na které nedojde. To jsem rád, že mi tohle takhle došlo. Předpokládám, že se nemýlím. A je to skutečně o tom, co tady říkám celou dobu. Tak ať si to NKÚ kontroluje, ale ať to nekontrolují ti ostatní. To je můj závěr k tomuhletomu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Následuje faktická poznámka paní poslankyně Valachové. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Kateřina Valachová: Budu se těšit na rozpravu ve výborech a jsem na to připravena.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní poslankyně Kovářová s faktickou poznámkou. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Já bych ráda reagovala na vyjádření paní poslankyně Valachové s tím, že ona zaznamenala výhrady Senátu s tím, že Senát navrhoval, aby současně s návrhem novely zákona o NKÚ šel také legislativní návrh o odstranění duplicit kontrol.

Takže bych se ráda zeptala pana ministra, zda ministerstvo uvažuje o něčem podobném, protože skutečně tady několikrát zaznělo, že těch kontrol, které chodí na obce a města, je tak velká řada, že by si skutečně jako doplněk této novely zasloužily obce i města i takovýto nový legislativní návrh. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní pan poslanec Baxa v rozpravě. Připraví se pan poslanec Kupka. Prosím máte slovo.

Poslanec Martin Baxa: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Milé kolegyně, milí kolegové, já bych navázal ve svém vystoupení na rozpravu, která zde probíhala před několika dny, kdy se začalo těchto několik návrhů zákona projednávat. Chtěl bych předeslat, že jsem ve svém tehdejším vystoupení apeloval zejména na

předkladatele ze strany pirátské na to, aby zdůvodnili, proč předkládají ty své návrhy. Zatím jsme se toho nedočkali. Uvidíme, zda na to ještě dojde, a pak na to dále navážu.

Já bych možná, dámy a pánové, předtím, než bych říkal svoje zásadní argumenty proti tomuto návrhu zákona, ocitoval dva dokumenty, je to Ústava České republiky a samotný zákon o Nejvyšším kontrolním úřadu.

Ústava České republiky v hlavě sedmé, která se týká územní samosprávy, říká: "Územní samosprávné celky jsou územními společenstvími občanů, které mají právo na samosprávu." V dalším článku se říká: "Vyšší územní samosprávný celek je samostatně spravován zastupitelstvem". A konečně ještě jeden citát: "Územně samosprávné celky jsou veřejnoprávními korporacemi, které mohou mít vlastní majetek a hospodaří podle svého rozpočtu."

Neboli, ač nejsem právník, dovozuji z toho, že samotná Ústava České republiky předpokládá, že obce a samozřejmě i kraje prostě mají právo hospodařit s finančními prostředky, které na základě jiných zákonů jim do rozpočtu přitečou, nebo kterými disponují. Podotknu, a už jsem to zmiňoval jednou, že samotné obce i kraje jsou samozřejmě velice důrazně kontrolovány prostřednictvím celé řady dalších zákonů, už to tady bylo zmiňováno.

A abychom možná nevytvářeli kolem toho ustanovení o možné kontrole Nejvyšším kontrolním úřadem nějakou mlhu, která tady někdy zaznívá tak, že je to vlastně jenom rozšíření nějakých kontrol a že tyto kontroly Nejvyššího kontrolního úřadu se mají soustředit jenom na to, jak je z pohledu právního nakládáno s financemi obcí a měst, tak si dovolím ocitovat § 4 zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu. Zde se v odstavci 1 říká: "Při kontrole Nejvyšší kontrolní úřad prověruje, zda kontrolované činnosti jsou v souladu s právními předpisy, přezkoumává jejich věcnou a formální správnost," nyní prosím o vaši pozornost, "a posuzuje, zda jsou účelné, hospodárné a efektivní."

Neboli, dámy a pánové, já z toho celkem logicky dovozuji, že jakákoliv tvrzení o tom, že rozšíření působnosti Nejvyššího kontrolního úřadu na obce a kraje, v mé případě na obce, nesměřují jenom k tomu, aby se Nejvyšší kontrolní úřad zabýval jaksi právním rámcem toho, jak je s těmito finančními prostředky nakládáno, ale že prostě mají směřovat k tomu, že Nejvyšší kontrolní úřad má posuzovat, zda to příslušné zastupitelstvo obce nakládá – jak se zde píše – hospodárně a efektivně.

Uvedu tedy jednoduchý příklad. Znovu říkám, já nejsem právník, ale působím v samosprávě již dlouhou dobu. Tak to si přeložím například tím způsobem, že naše město, město Plzeň, každoročně poskytuje příspěvek své příspěvkové organizaci Divadlu Josefa Kajetána Tyla, který je pro letošní rok 220 milionů korun. Neboli ptám se, příjde-li kontrola Nejvyššího kontrolního úřadu, pak tedy logicky může nastat situace, kdy se kontrolorů budou ptát se zdviženým prstem: Zaslouží si občané města Plzně to, aby ze svého rozpočtu město dávalo 200 milionů na divadlo? Anebo analogicky tomu: Zaslouží si občané města Plzně, je efektivním způsobem to, zda město Plzeň podporuje financování sociálních služeb?

Odpověď zůstává pro mě viset ve vzduchu, ale navážu na některé zprávy Nejvyššího kontrolního úřadu, které tady byly citovány. Ať už třeba pan poslanec

Zahrádník zmiňoval tu kontrolu, která se týkala životního prostředí a kdy se Nejvyšší kontrolní úřad vyjadřoval k tomu, že těch deset miliard korun nebylo vynaloženo efektivně a nedošlo tedy k tomu, že by se snížilo znečištění ovzduší v České republice.

Neboli já tímto svým vystoupením směruji k samé podstatě toho, v čem je podle mě zásadní problém tohoto rozšíření kompetencí. To přece nemá směrovat k tomu, aby se podle právních předpisů České republiky kontrolovalo nakládání s finančními prostředky. Ale já v tom prostě vidím, a zatím ten můj argument nikdo nevyvrátil, že si prostě prostřednictvím této novely navrhovatelé přejí posuzovat, kontrolovat a v posledku kritizovat obce za to, jak v souladu s Ústavou České republiky zcela samosprávně nakládají se svými finančními prostředky. A to je podle mě základní problém těchto návrhů.

Já jsem si, dámy a pánové, prostudoval důvodovou zprávu jak toho vládního návrhu novely zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu, tak i ten návrh pirátsky. A musím říct, že moje obavy v něm rozptýleny nejsou. Vláda ve své důvodové zprávě uvádí, že by pravomoci Nejvyššího kontrolního úřadu měly být rozšířeny proto, aby se nějakým způsobem zefektivnil systém kontrol, aby tedy ty kontroly, tak jak tady zmiňovala už paní poslankyně Valachová, vlastně pokrývaly celé spektrum veřejné správy. Pro mě to argument dostatečný není. Není. Je to prostě argument, který podle mého názoru není dostatečný k tomu, aby došlo k této zásadní změně.

Díval jsem se na návrh pirátsky a v pirátském návrhu nebylo napsáno ani toto. Tam je napsán jenom jakýsi obecný odkaz na Limskou úmluvu o tom, jakým způsobem má být kontrolováno nakládání s veřejnými prostředky. Nic proti této právní úmluvě, ale navrhujeme-li tady a projednáváme-li tady novelu, která má zásadně změnit způsob, kterým je na obce nahlízeno z pohledu nakládání s jejich finančními prostředky, je to podle mě málo. Proto jsem vyzýval k tomu, aby tady zazněly jasné, otevřené důvody, které předkladatele k témtoto návrhům vedou.

Myslím si, že je velice důležité to, co tady zmiňovala paní poslankyně Kovářová, to je obecně obrovské zatížení samospráv, ať už krajů, nebo obcí, kontrolami všeho druhu. Já sám jsem těch příkladů zaříl celou řadu. Slýchávám ve svém kraji, v Plzeňském kraji, řadu stížností od starostů měst a obcí, kteří jsou zavalováni neustále desítkami různých kontrol. To je důvod, relevantní, vážný a sám o sobě podle mého názoru postačující k tomu, abychom nesouhlasili s těmi předloženými novelami zákona o NKÚ. Ale podle mého názoru je ještě důležitější ten druhý argument, totiž to, zda nechceme prostřednictvím této novely na obce a města, na kraje dát ten bič, že by se zastupitelstva, rady, prostě ti, kteří rozhodují o nakládání s finančními prostředky, s penězi, měli ohlížet ještě na to, zda kontroloři NKÚ budou posuzovat tu takzvanou efektivitu vynaložených finančních prostředků. A mám z toho vážnou obavu.

Chci také podotknout, že... Já jsem primátorem města, které má dostatečnou kapacitu na to, aby všechny kontroly zvládlo. Já tady nechci argumentovat tím, že kontroly NKÚ zatěžují obce a města, že je zapotřebí vyčleňovat k tomu personál, prostory a tak dále. Je to vážný problém, ale není to podle mě, alespoň z mého pohledu, ten problém principiální. Problém principiální je v tom, že těmito dvěma

návrhy, vládním i pirátským, se otevírá Pandořina skříňka k tomu, aby kontroloři Nejvyššího kontrolního úřadu dle svého uvážení prostě určovali obcím, za co mají utrácet své peníze. A pokud, dámy a pánové, ti, kteří zastupují předkladatele, s tímto souhlasíte, tak tady s tímto takto vystupte a otevřeně to řekněte. Já s tím nebudu bytostně souhlasit, myslím si, že je to špatně. Ale nemůžeme potom tím, že chceme z nějakých právně obecných důvodů takto zásadně posílit kontroly Nejvyššího kontrolního úřadu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktickou poznámkou bude reagovat pan poslanec Onderka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Roman Onderka: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, já bych chtěl podpořit, co tady před chvílí řekl kolega Baxa, protože jako dlouholetý primátor druhého největšího města mám podobné a de facto stejné zkušenosti. A je potřeba si uvědomit, že kromě toho, co řekl ve vztahu porovnávání toho, zda finanční prostředky, které určí zastupitelstvo pro svoji příspěvkovou organizaci, jsou ty správné nebo nesprávné, což si vůbec nedokážu představit, že by Nejvyšší kontrolní úřad měl rozhodovat, tak následně je potřeba si uvědomit, že tyto organizace mají několik následných kontrol. Když zmíním Národní divadlo v Brně s třemi scénami, tak když pominu vedení divadla, dozorčí radu, která nemusí být zřízena, ale tam zřízena je, je to Zastupitelstvo města Brna a jeho kontrolní orgány, které jsou odbor kontroly anebo kontrolní výbor. To znamená, to už máme čtyři organizace, které kontrolují, a teď nám k tomu přibude ta pátá.

U tohoto problému vidím jedinou věc, o které přemýšlím, a to že Nejvyšší kontrolní úřad kontroluje dneska jednotlivá ministerstva, například při přidělování dotací jako takových, a on se dostane pouze na to ministerstvo a dál už se nedostane. Tam je potřeba hledat cestu, jak najít tu možnost, aby Nejvyšší kontrolní úřad mohl svým způsobem monitorovat při kontrole danou dotaci z ministerstva, daného ministerstva, například školství, aby ji mohl kontrolovat až ke konečnému příjemci, což je velice složitý problém, protože ono to může jít přes dvě agentury, skončí to u soukromé společnosti a člověk se nestará divit. To znamená, ta pravidla by měla být tímto způsobem nějak vytvořena tak, aby Nejvyšší kontrolní úřad tuto možnost měl. Ale v žádném případě nejsem příznivec toho, abychom měli pro naše příspěvkové organizace v obcích další kontrolní orgán. Už tak jich máme dost. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní pan poslanec Kupka v rozpravě. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Kupka: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, milé kolegyně, milí kolegové, já se přidám rovněž k těm, kteří přicházejí s argumenty proti tomu, abychom přijali takový zákon, respektive zároveň změnu Ústavy. Tady zaznělo několik podstatných věcí včetně toho, že samozřejmě takové rozšíření kontroly bude

stát stát poměrně velké finanční prostředky. V okamžiku, kdy se rozhodujeme o tom, že budeme vynakládat desítky nebo stovky milionů korun navíc, tak přeci v každé instituci, natož v každém firmě před takovým rozhodnutím probíhá reálná analýza toho, jaký bude efekt tak vynaložených prostředků. A hlavně, jestli ten současný systém, tak jak jej máme, protože jej z hlediska těch současných kontrol bohužel těmito kroky podstatně neměníme, zůstává zachováno všechno, jenom něco dalšího přidáváme, tak jaký reálný negativní dopad má ta současná podoba všemožných kontrol. Pokud taková analýza neproběhla a není jasné, co to vlastně ve skutečnosti bude znamenat, jaký bude efekt, který se potom přirozeně také má změřit, tak je podle mého soudu neodpovědné se k takovému zásahu do Ústavy a k takovým zákonům odhadlat.

Systém české demokracie, systém českého státu je naštětí poměrně složitým organismem vah a protivah, kdy každá instituce a samozřejmě i samosprávy mají svá hájemství. A je přirozeně důležité ta hájemství respektovat, pokud nechceme být tedy bojovníky na vlnách anarchismu. A k tomu respektovat hájemství samosprávy znamená také respektovat to, jakým způsobem Ústava přiznává právo na samosprávu, a také to, jak související zákony pak výkon samosprávných rolí upravují. A v zákoně o obcích je například poměrně přesně řečeno, jaká veškerá kontrola se na samosprávy vztahuje z hlediska samosprávných orgánů. Finanční výbor a kontrolní výbor jsou výbory, které vznikají a musejí vznikat, protože to zákon ukládá. A přesně je vymezeno, jakou roli má finanční výbor, který kontroluje hospodaření a nakládání s majetkem obcí, tedy konkrétní samosprávný kontrolní mechanismus, a přesně vymezuje také role kontrolního výboru, který má kontrolovat zejména plnění usnesení samosprávných orgánů. Vedle toho samozřejmě každá obec, a teď vlastně můžu obecně zmínovat i vysoké školy, další instituce, podléhají kontrole dotačních orgánů, podléhají kontrole Finanční správy, že tohle všechno může ve výsledku dopadat na obce, a nepochybňě dopadá.

A tak jak tady zaznělo, pokud je kontrola správná, tak je samozřejmě užitečná a nenapadlo by mě bojovat proti kontrole, která musí vést k lepšímu hospodaření a efektivnějšímu hospodaření. Platí ale zároveň, že tam, kde je kontroly příliš a stává se z kontroly samostatný smysl existence těch institucí, jak tady v několika poznámkách mezi řádky zaznávalo, tak to není v pořádku. Protože smyslem existence obcí ani vysokých škol není čelit kontrolám. Smyslem existence těch institucí je odvádět službu, kterou po nich občané chtějí a za kterou si je také patřičně platí. Česká státní správa a česká veřejná správa trpí nedostatkem, zavleču do toho jedno cizí slovo, benchmarkingu, jinými slovy přesného hodnocení a klasifikace toho, jaký je efekt výkonu veřejné správy. Ano, leccos se měřit nedá. Nedá se měřit to, když se rozhodne samospráva například prodat své budovy vysoké škole za korunu, jestli to ve výsledku bylo hospodárné nebo nehospodárné řešení. A já jsem přesvědčen, že v tom konkrétním případě, který jsem posledně zmíňoval, v případě města Kladna a prodeje těch budov za jednu korunu vysoké škole bylo nanejvýš správné, moudré rozhodnutí, které tomu městu přineslo ve výsledku, často v neměřitelných hodnotách, mnohem významnější zisk. Ale to, jakým způsobem kontrola šetří finanční prostředky, je měřitelné a má být měřitelné.

Já si fungování Nejvyššího kontrolního úřadu vážím. Dokonce bych si troufl říct, že významně víc než podle vyjádření současný předseda vláda. Také se snažím podrobně

studovat závěry NKÚ jako člen kontrolního výboru a moje poznámka vůbec nesměřuje proti NKÚ jako instituci. Ani ten postoj ne. Směřuje ale za to, abychom zachovali to současné uspořádání jednotlivých oblastí, které mají instituce na starosti, abychom nezasahovali tam, kam opravdu máme zasahovat jen velmi citlivě v případě nejvyšší nouze nebo nejvyšší potřeby. Ale tady se pouštíme do kroku, který není podložený správnou a podrobnou analýzou toho, zda takový krok je potřeba. A pokud máme oprávdu vynakládat významné finanční prostředky, pouštět se do změny Ústavy a do změny zákonů, pak to takovou analýzu vyžaduje.

Minule také zaznělo, že protože je prostě nedostatek času, a tím trpí všechny samosprávy, všechny instituce, tak i ony kontroly musejí mít a mají mít svůj řád. Všechny ty změny, které máme na stole, ale neprinášejí zároveň škrtnutí celé rady opakováných kontrol a zavedení nějakého rozumného řádu do toho, jakým způsobem jsou pak v mnoha triplicitách kontrolovány jednotlivé instituce. Tedy jenom rozšiřují pravomoci, ale neřeší způsob, jak systém kontrol zefektivnit.

Dovolím si proto navrhnut na základě všech těch předložených argumentů zamítnutí všech tří návrhů, jak o nich teď vedeme sloučenou debatu. Děkuji mnohokrát za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Zaznamenal jsem návrh na zamítnutí všech tří bodů, kterými se nyní zabýváme ve sloučené obecné rozpravě.

Než budeme pokračovat faktickými poznámkami, tak vás seznámím se dvěma omluvami. Pan poslanec Radim Fiala se omlouvá od 17.30 do konce jednací doby z pracovních důvodů, paní poslankyně Monika Červíčková se omlouvá z jednání Poslanecké sněmovny v době mezi 18. a 19. hodinou.

S faktickými poznámkami vystoupí pan poslanec Valenta, po něm pan poslanec Fridrich. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já jsem původně vystupovat vůbec nechtěl, ale trošku mě nadzvedlo ze židle vystoupení mého regionálního kolegy pana Baxy, který tady hovořil z titulu dlouholetého primátora města Plzně o tom, jak by NKÚ neměl rozhodovat o tom, jestli město poskytne 200 milionů například na činnost souboru divadla. To si myslím, že asi taky ne. Ale NKÚ by se měl velice dobře podívat na podnikatelské prostředí ve městě Plzni, které je úzce propojeno s politickými strukturami ve stejném městě, a to pod dlouhodobou vládou ODS. A myslím si, že tohle už je nezbytné.

Když dám konkrétní příklad, a nebudu chodit od toho divadla daleko, tak u nové budovy plzeňského divadla byly účtovány vícepráce ve výši 21 milionů korun. Zastupitelé ODS byli pro proplacení, zastupitelé ČSSD, kteří byli v koalici, byli proti proplacení. A teď by bylo třeba, aby NKÚ alespoň svým rozhodnutím řekl, co je v pořádku. A to si myslím, že by bylo OK, protože Plzeň, a nebudu se opakovat, je dlouhodobě známá tím, že politické elity města jdou na ruku některým podnikatelům. A nebudu jmenovat kterým. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Po faktické poznámce pana poslance Fridricha vystoupí s faktickými poznámkami páni poslanci Adamec, Klaus, Baxa – v tomto pořadí. Pan poslanec Fridrich a jeho faktická poznámka. Ne, takže pan poslanec Fridrich nebude vystupovat s faktickou poznámkou. Pan poslanec Adamec je na řadě. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, to je přesně důvod, co by NKÚ posuzovat neměl, jako tohle v Plzni. To, jestli tam máte nějaké problémy v zastupitelstvu a máte pocit, že jsou tam nějaké vazby, nějaká mafiánská spojení, na to máme jiné orgány. To je potřeba si takhle říct.

Ale já jsem chtěl říct něco jiného. Já to tady přirovnám k situaci, která tady byla před lety, kdy města dříve byla fyzickými osobami a platilo pro ně vlastně to, že co nebylo zákonem zakázáno, bylo povoleno. Vstupem do Evropské unie jsme museli přijmout zákon, kdy se z obcí a měst staly veřejné korporace, a tím se sem vložil evropské právo. A kdo jste tady byli v minulém období, tak tady byl zouflalý pokus poslanců a vůbec všech zákonodárců obejít prostě cenu obvyklou. Co cena obvyklá udělala nešťastných lidí, kteří se angažovali ve veřejné sféře, kolik bylo trestních oznámení. Mně to připadá v tuto chvíli podobné, protože my chceme pustit NKÚ do něčeho a nevíme v tuhle chvíli do čeho. Já bych to bral tak, kdyby návrh zákona byl jasný a říkal to, co NKÚ může a co nesmí, kdyby tam byl ten návod, jak to mají dělat, co můžou kontrolovat a co kontrolovat naopak nesmějí. Tak se o tom bayme. Ale to tam není a my tady podstupujeme další riziko, že spustíme prostě lavinu dalších záležitostí, na které tady pak budeme smutně koukat, a zase z toho budou různé kauzy. Já chápnu, že NKÚ přímo není ten oznamovatel orgánům činným v trestním řízení, nebo respektive on nevykonává tresty, ale podává to dál. To teprve potom přijde. A pak se začneme všichni divit, co se vlastně posuzovalo, a po letech těm zastupitelům, kteří budou vláčeni v médiích, pošpiněni všude, budou vlečení v poutech, tak jak se to stalo v Peci, aby byli propuštěni, pak budeme říkat: sorry, my jsme se spletli! Tak važme slova a podpořme zamítnutí!

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Klaus s faktickou poznámkou. Máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Já jsem chtěl zareagovat na pana poslance Valentu vaším prostřednictvím. Já mám Plzeň hrozně rád, ted' už počítám minuty, až na ni půjdú, až to skončí. Polovina naší rodiny je z Plzně, zbytek od Nepomuku. Ale často se tady stane, že pan poslanec Dolínek nebo někdo takový začne něco říkat o Praze a tady si poslanci něco začnou přehazovat. Řada z vás se zdvihne a řekne: pražské problémy si řešte někde jinde. Ještě víc bizarní mi přijde řešit problémy třetího, čtvrtého nebo pátého největšího města na půdě Sněmovny. To je věc na plzeňské zastupitelstvo, kdo tam co dělá nebo nedělá. Rozhodnou to voliči a netýká se to těch argumentů o kontrolním úřadu, které tady padly.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Baxa s faktickou poznámkou, po něm paní poslankyně Valachová také s faktickou poznámkou. Máte slovo.

Poslanec Martin Baxa: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, já rozhodně nechci Poslaneckou sněmovnu zatěžovat rádoby řešením problémů, nebo údajných problémů našeho města. Jenom bych ilustroval to, že účinná opozici politika odhalování těchto takzvaných skandálů ze strany zástupců Komunistické strany Čech a Moravy vede k tomu, že volební období od volebního období je jejich počet v zastupitelstvu menší a menší. Takže to, prostřednictvím pana předsedajícího pane kolego, je zřejmý důkaz o tom, jaká je pravdivost vašich tvrzení.

Ale chtěl bych využít příležitosti vystoupení pana poslance Valenty k tomu, abych ilustroval do značné míry to, jak si někteří pravděpodobně z předkladatelů, a teď se koukám na řady vládního hnutí ANO, na sociální demokraty, na vládu podporující komunistickou stranu, na piráty, asi tedy představují to, co má NKÚ podle této novely zákona dělat. Jestliže tedy vznikl ve vládních řadách koalice ANO, ČSSD, KSČM dojem, že Nejvyšší kontrolní úřad má kontrolovat nejenom to, jestli je účelně, efektivně a hospodárně nakládáno s finančními prostředky, ale dokonce to, že NKÚ má, jak říkal pan poslanec Valenta, rozhodovat za zastupitelstvo některé konkrétní příklady, tak se tedy opravdu ptám, jestli jste, dámy a pánové, ti, kteří to tady předkládáte, opravdu neotevřeli tu Pandořinu skříňku. Protože za tou mlhou, o které já jsem hovořil, jsou také názory pana poslance Valenty, jednoho z poslanců, který podporuje tuto vládu, o tom, jak by Nejvyšší kontrolní úřad neměl nejenom obce kontrolovat, ale přímo jim nařizovat, co by s penězi měli dělat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Valachová s faktickou poznámkou, po ní pan poslanec Valenta. Máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: V rozpravě tady zazněla taková emocionální řečnická otázka, jestli si zaslouží Plzeňáci nějaké svoje divadlo, jestli to tedy bude ten Nejvyšší kontrolní úřad posuzovat. Takže stručně: fakt ne, fakt nebude, protože mu to nepřísluší. (Hlasy z pravé části sálu.)

A následoval řečník, který zase navrhl ke kompetenci Nejvyššího kontrolního úřadu řešení sporů mezi opozicí a koalicí na jedné radnici. Tak to taky fakt ne. To taky Nejvyšší kontrolní úřad rozhodovat nebude. Je to podobné, jako kdybychom tvrdili, že Nejvyšší kontrolní úřad bude rozhodovat spor mezi ministrem sociálně demokratickým a hnutnickým, jestli mi to kolegové odpustí, na vládě. Tak samozřejmě takovou kompetenci Nejvyšší kontrolní úřad nemá a nikdy mít nebude. Zato si samozřejmě posvíti na ministerstva nebo ministry, kteří nemají dopředu stanovená pravidla pro dotace anebo nemají podmínky pro to, jak a zda lze mimořádnou dotaci vůbec poskytnout, anebo se Nejvyšší kontrolní úřad dozví, že o takových podmínkách se rozhodovalo dodatečně. Tak toto kontroluje Nejvyšší kontrolní úřad. A je to v pořádku.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktická poznámka pana poslance Valentý. Po něm pan předseda Stanjura s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo. Ještě jednou. Já jsem se asi nevyjádřil dostatečně jasné. Rozhodně jsem neměl v úmyslu tady predikovat, že by NKÚ měl rozhodovat spor mezi dvěma politickými subjekty na jedné radnici. To v žádném případě. Ale mně šlo o to, že NKÚ by měl možnost zjišťovat efektivitu víceprací, protože pan kolega Baxa tady argumentoval 200 miliony pro divadelní soubor. Já jsem mu analogicky poskytl další opačný případ. Ať rozhodne o tom, jestli ty vícepráce, které tam vznikly, a to byly ve výši 21 milionů korun, jestli byly skutečně oprávněné. A samozřejmě, konečné rozhodnutí dává soud. Ale NKÚ by si k tomu mohl říct své stanovisko. To je asi všechno.

Ještě na pana kolegu Baxu. Já bych tady netvrdil, že NKÚ je náš společný nepřítel, jak tady někteří z nás tvrdí. Vívec ne. NKÚ je přece nezávislý orgán, který by neměl ani z titulu svých povinností zatěžovat obce. A já si myslím, že při racionálním přístupu z jeho strany k tomu ani docházet nebude.

Asi vše, co bych k tomu chtěl dodat. Ještě jsem měl něco, ale to jsem teď už zapomněl. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Stanjura, po něm páni poslanci Benda a Kupka – faktické poznámky. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já budu reagovat na vystoupení mé kolegyně paní poslankyně Valachové, co by NKÚ měl nebo neměl a jaké má kompetence. Tak se podívejme, jaký je současný stav a jak se pracuje se současnými kompetencemi. Podívejte se na materiály vlády v eKLEPU, jak se ministerstva skoro vždy brání a říkají: NKÚ nemá pravdu. Pamatuj si, že NKÚ napsal, že pomalu stavíme dálnice, že se loni postavily čtyři kilometry, že pan premiér řekl, že to je úplná blbost, že to je zpolitizovaný úřad a že ta čísla nemůžeme brát vážně. Takže první, na čem bychom se mohli shodnout, pokud jsou nějaké stávající kompetence, že se s těmi výsledky kontrol bude nějak dělat. Velmi často jsou velmi formální.

Pamatuj si bombastické titulky, a je jedno, kdo byl ministr, na MPO našli nesrovnatelnosti v účetnictví ve výši desítek miliard korun. Kdo se trošku orientuje v rozpočtu, tak zjistí, že to je mnohem víc než roční rozpočet tohoto ministerstva. A pak, když to čtete podrobněji, už nečtete jen ten bombastický titulek, tak zjistíte, že to měli zaúčtováno na špatném podúčtu, protože v okamžiku, kdy to účtovali, neexistovala metodika. Pak někdo přijde po pěti letech a řekne: bylo to na špatném podúčtu. Žádná škoda nevznikla. To je metodický pokyn, ale je z toho titulek.

Podívejme se na statistiku, a poprosil bych předkladatele, podání trestních oznámení trvala NKÚ a jak dopadla. Myslím, že za tu dobu, co NKÚ funguje, jsme schopni nějakým způsobem to vyhodnotit. A já si z pamatuji z vlády, když přišla zpráva NKÚ, který kontroloval psychiatrickou péči v České republice. V zásadě nic nenašli, možná nějakých dvacet korun někde, ale současně vytkl NKÚ vládě, že nemá

koncepci rozvoje psychiatrické péče. Ale to už je čistě politický postoj. To nemá s kontrolou nic společného.

Soustřeďme se na naplňování stávajících kompetencí a nedávejme další. A u těch obcí to není tak černobílé (upozornění na čas), tak jednoduché, jak říkala paní poslankyně Valachová.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Benda, po něm pan poslanec Kupka. Zapnul jsem, pane poslanče, rychleji časomíru, dám vám čas navíc. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, já toho nepochybňu vůbec ani nevyužiji. Mně jenom malinko tady přesvědčil k tomu, že sem jdu, pan poslanec Valenta, který tady řekl: tak pak to musí rozhodnout soud, ale mezitím by k tomu NKÚ mohlo dát nějaký názor. A já se ptám, k čemu takový názor je dobrý. K čemu kromě toho, že se o něm někdo bude hádat na té obci, k čemu je užitečný? Věci, které se mají ve státě dělat, se mají dělat tak, aby něco zlepšovaly, aby k něčemu byly dobré, aby nějak fungovaly. Upozorňoval tady na to můj předrečník pan kolega Stanjura. Už dnes ve státě NKÚ neplní ty role, které mu byly kdysi nějakým způsobem touto Sněmovnou v těch prvních zadáních dávány. To měly být role zpravodajské ve smyslu zpravodajování o tom, co se děje uvnitř financování uvnitř vlády, pro tuto Sněmovnu, aby ta věděla – má cenu dávat ministru dopravy miliardy na dálnice, nebo nemá cenu, když je neumí stejně utratit?

Stejně se tím neřídíme. Vláda na to úplně kaše. A Poslanecká sněmovna má sice slavný kontrolní výbor, který se ale maximálně věnuje občas tomu, že se někomu vysmívá nebo někoho chválí. Už jsme někdy upravili rozpočet, že jsme řekli – tomuto resortu nedáme peníze, protože nás NKÚ upozorňuje na to, že hospodaří neefektivně? Nikdy. Tak ho nepouštějme do dalších funkcí.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Kupka s faktickou poznámkou. Jsme ve faktických poznámkách dle přihlášení. Prosím, pan poslanec Kupka.

Poslanec Martin Kupka: Dvě stručné poznámky. Aby kontrola byla efektivní, tak její závěry mají být také jasné v co nejkratším čase, aby bylo možné třeba na základě těch zjištění ještě opravit procesy nebo dosáhnout nějaké změny postupů. I v případě stávající praxe závěry Nejvyššího kontrolního úřadu jsou v kontrolním výboru Poslanecké sněmovny projednávány často po několika letech, kdy ten reálný dopad má samozřejmě svoje významné limity. Volám tedy jednoznačně – pokud kontrola, tak taková, aby mohla být efektivní a mohla opravdu těm samosprávám sloužit.

Druhá velmi věcná poznámka k příspěvku paní kolegyně Valachové. Budu citovat z § 4 zákona o NKÚ: "Při kontrole úřad prověruje, zda kontrolované činnosti jsou v souladu s právními předpisy, přezkoumává jejich věcnou a formální správnost a

posuzuje, zda jsou účelné, hospodárné a efektivní." Znamená to, že ve svém zákonu NKÚ v rozporu s tím, o čem jsme se bavili v případě samospráv, má přímo kompetenci, ba dokonce povinnost posuzovat, zda to rozhodnutí, které učiní zastupitelstvo, je účelné, zda je hospodárné a zda je efektivní. Ale v případě rozhodování samospráv to opravdu v mnoha případech nejde, protože ten účel definují ti zastupitelé, jestli v tomhle směru na základě své volby a na základě uspořádání zastupitelstva pro ně to rozhodnutí má smysl. Opakoval bych se, kdybych zmíňoval případ prodeje konkrétních budov vysoké škole ve městě nebo podporu místních divadel či aktivit, které nejsou ziskové, nemůžou být ziskové, a přece je obce a města musejí podporovat, pokud chtějí naplnět smysl své existence.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Nyní pan zpravodaj Kubíček s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vaším prostřednictvím Markovi Bendovi. Já si tedy trošku vyprosím z toho, co dělá a nedělá kontrolní výbor a jestli někoho hladí, nebo se na něj zlobí. Ale jenom si vzpomeňte. Každý voláte mobilním telefonem a díky kontrolnímu výboru voláte za polovinu od minulého volebního období. Jenom si vzpomeňte na Nemocnici Na Homolce, kdy díky kontrolnímu výboru byly dotaženy jednotlivé audity a trestní oznámení v rámci hospodaření Medical Holte atd. Já si myslím, že kontrolní výbor dělá dobrou práci. Je to apolitický orgán. Máte tam své kolegy, tak se jich zeptejte, jak pracuje.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Válek s faktickou poznámkou. Máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Já myslím, že se už úplně neposuneme. Já činnost NKÚ považuji za velice užitečnou a chtěl bych reagovat na vystoupení některých svých předrečečníků.

Vždycky jsem si myslí, že vím, co NKÚ dělá. Lehce mě zmátlá kontrola NKÚ ve Fakultní nemocnici Brno, kdy některé ty dotazy jsem úplně nechápal, jestli tuší, co dělá, a jestli tuší NKÚ, co dělá. Teď, když jsem slyšel tu definici, co vlastně NKÚ dělá, tak by mě strašně zajímalo, jak by NKÚ posuzoval na základě té definice efektivitu různých typů stipendií na jednotlivých fakultách vysoké školy, proč jedni mají vyšší, jedni nižší. Jestli to prospěchové je opravdu efektivní podle těch pravidel a principů, jak je definováno.

To znamená, za mě, mě by strašně v tom rozhodování a pak při hlasování o tom zákonu pomohlo, kdyby se tady nějakým způsobem jasně a precizně definovalo, co je tedy vlastně náplní činnosti NKÚ a co si mám představit pod těmi obecnými termíny. Já teď vlastně ani netuším na základě tady té debaty, která probíhá, co vlastně NKÚ dělá a co si my, Poslanecké sněmovna, od NKÚ představujeme, že by dělat měl.

Tak tolik za mě. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Hezký večer. Já se jenom rychle zorientuji. Jak tak koukám, nemáme ani žádnou... Aha, tak ještě jedna faktická mi tady naskočila. Už jsem chtěl ukončovat rozpravu, ale ještě to tedy neudělám. Pan poslanec Ivan Adamec. Máte dvě minuty. Prosím.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, teď to tady padlo úplně jasné. Já si myslím, že většina z nás tady a hlavně ti, co to předkládají, netuší, co ten NKÚ bude na těch obcích a krajích dělat. A to je ten problém, proč tady vystupujeme s pochybnostmi, proč se nám do toho nechce. Po těch zkušenostech, které s kontrolním úřadem každý z nás má nějaké, to prostě vnímáme tak, že to, co je tady předloženo, abychom tady schvalovali, je naprostě nedostatečné, protože opravdu z toho nevyplývá, jak se vyčlení samosprávná činnost z těch kontrol NKÚ. Já si myslím, že to ani nejde udělat zákonem, protože to bychom museli Ústavu výrazně změnit a pozici NKÚ jako takového. A to podle mě v těchto návrzích vůbec není. Takže nikdo tu netuší, jak ty kontroly budou probíhat. Ale my všichni, co máme zkušenosť s NKÚ, a teď to nemyslím nijak ve zlém, je to prostě státní kontrolní úřad, který kontroluje to, co vždycky měl umět, státní peníze, a teď mu dáme moc nad samosprávami. A to já vidím jako velmi špatný počin. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní už nevidím další přihlášku. Další. Tak pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, vaše dvě minuty. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak abychom si připomněli, co vlastně NKÚ dělá, jak na to vláda reaguje, tak myslím zpráva z minulého týdne, kdy NKÚ kritizoval postup Finanční správy. (Nesrozumitelné) dostatečnou analýzu, přesto po daňových poplatnících vyžadují nové a dodatečné údaje. Podle mě to je vážná zpráva. Jaká byla reakce vlády, Ministerstva financí a Finanční správy? Je to úplná blbost, nic z toho není pravda. Tak k čemu máme ty nálezy, když ti, kteří dneska říkají rozšířit pravomoci, nejsou ochotni akceptovat kontrolní nálezy Nejvyššího kontrolního úřadu? Škoda, že tady není paní ministryně financí, která by se k tomu určitě mohla vyjádřit. Ta to taky komentovala veřejně. Tak k čemu?

A ještě k té komunální úrovni. Je tady mnoho kolegyň a kolegů, kteří mají tu zkušenosť. A velmi se obávám toho, že součástí politického souboje se stanou zprávy NKÚ. 6 250 obcí. Jak často může přijít kontrola někam? Jak může být efektivní?

A klasický případ efektivního využití peněz, úplně jednoduchý pro paní poslankyni Valachovou. Velmi často se pronajímají tělocvičny ve školách z rozhodnutí zřizovatele za symbolické ceny, které nepokrývají ani náklady, které se utratí, že se tam svítí a topí v té tělocvičně. Zastupitelstvo daného města se rozhodlo, že to podpoří, protože chce podpořit zdravý životní styl svých dětí ve své obci. A je to ekonomické? No není to ekonomické. Je to správné? Je, pokud to rozhodne zastupitelstvo. Co tam bude NKÚ zkoumat? Jak bude zkoumat účelnost, efektivitu a hospodárnost tohoto výsostně politického rozhodnutí konkrétního zastupitelstva? To, že NKÚ má zkoumat státní peníze, které přijdou do obce, to už platí dneska. Na to

nepotřebujeme žádnou novelu. A to je správně. Protože pokud přijde nějaká dotace od státu, klidně ať NKÚ zkoumá, zda byla využita v souladu s poskytnutým účelem. Ale jinak to nemá žádný smysl. (Předsedající: Čas!)

To není možné, že byly dvě minuty, pane předsedající. Myslím, že vůbec neběžely. (Smích v sále.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: No tak jsem to nezmáčknul. Tak dobré, tak beru to jako vtípek. Dobrě. Ale jestli máte žádost, abychom překontrolovali časomíru... (Ne.) Dobrě.

Tak já tady nemám už další přihlášku, takže jestli tedy mohu, tak končím sloučenou obecnou rozpravu.

Nyní se tedy táži na závěrečná slova. Zeptám se, zda má zájem o závěrečné slovo pan poslanec Kubíček, pan ministr Kněžínek nebo pan poslanec Černohorský. Všichni. Tak asi vyzvu v nějakém pořadí. Samozřejmě bod po bodu. Jako poslední by měl jít pan poslanec Černohorský, ale u toho prvního bodu bud' pan poslanec Kubíček, nebo pan ministr Kněžínek. Tak pane ministře, prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Jen velmi opravdu krátce zareaguji na některé věci, které tady zazněly. Máme pocit, že ten návrh zůstal v některých bodech nepochopen a možná i nepřečten, protože řada připomínek, které tady zaznávaly, ve skutečnosti jsou buďto vysvětleny v důvodové zprávě, anebo jsou promítnuty přímo do normativního textu.

Takže otázka toho, kolik zavedení kontroly ze strany Nejvyššího kontrolního úřadu bude stát veřejné rozpočty, tak na to odpovídá důvodová zpráva a v podstatě říká, že státní rozpočet nic. A pokud jde o ostatní veřejné rozpočty, tak v zásadě taktéž nic.

Jenom pro vaši představu, v letech 2015, 2016 a 2017 proběhlo dohromady 21 kontrol na obcích, resp. bylo kontrolováno 21 obcí. Padla tady otázka, jestli máme statistiku, kolik bylo trestních oznámení. Máme. Nula. Žádné trestní oznámení v tomto období ze strany NKÚ nebylo podáno. Je pravda, že ve čtrnácti procentech, konkrétně v šesti (?), byla věc předána finančnímu úřadu, aby se jí případně dále zabýval z hlediska možného porušení rozpočtové kázně.

Také tady zazněly výhrady, které se týkají kontroly hospodárnosti nakládání s majetkem obcí a krajů. Je pravda, že ustanovení § 4 odst. 1, které tady bylo několikrát citováno, skutečně říká, že má být kontrolována i hospodárnost. Nicméně ono je dobré ty návrhy číst i ve světle toho, co se navrhuje. Protože ten návrh výslovně doplňuje speciální pravidlo do § 4 odst. 2, kde se říká, že v případě mimo jiné obcí a krajů se kontroluje pouze soulad hospodaření s právními předpisy. Když to budeme číst v kontextu nedávno novelizovaného § 38 odst. 1 zákona o obcích, tak se dozvím, že v rozporu s principem hospodárnosti, a tím pádem ani nelegální, není takové nakládání, které sleduje důležitý zájem obce a je rádně odůvodněno. To znamená, ta obava z toho, že bude kontrolována hospodárnost a vůbec to, kam obec měla, nebo kam kraj měl investovat své prostředky, je prostě lichá a neodpovídá textu

toho návrhu, pokud ho navíc budeme čist v kontextu ostatních souvisejících právních předpisů.

Zároveň tady zaznělo, že bude kontrolováno 6 250 obcí plus minus. Ani v jednom z těch zde předložených návrhů něco takového není. Bavíme se v případě toho vládního o zhruba 200 obcí, v případě toho pirátského o ještě výrazně menším počtu. Tím pádem se logicky bavíme o větších, o těch největších obcích, zpravidla tedy městech v České republice.

Pokud jde o jiné kontroly, tak tady bych jenom chtěl říct, že se velmi těším, a moc prosím tedy o to, aby návrh byl propuštěn do výboru, moc se těším na tu debatu, kterou tam povedeme. A samozřejmě nebráním se tomu, aby se debata na výborech otevřela i na to, jak řešit ty duplicity kontrol, které vlastně nesouvisejí s činností Nejvyššího kontrolního úřadu. Ale chápou, že to je ten problém. Ani možná ne ta četnost kontrol, ale to, že ty závěry se někdy rozcházejí. Ale pevně věřím, že seriózní debatou dokážeme najít vhodné řešení.

To je z mé strany asi všechno. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní tedy asi pan poslanec Kubíček, protože jste zpravodajem u všech tří tisků, a u těch posledních dvou je pan poslanec Černohorský. Tak prosím.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Se zájmem jsem si poslechl tuto rozpravu. Mám k tomu jenom několik poznámek.

Ta první je, že máme jedinečnou příležitost nějakým způsobem prověřit systém kontrol a auditů probíhajících na celém území České republiky a některým věcem zabránit. My jsme se dohodli, že k jednání o tomto zákonu, nebo o této změně zákona přizveme Ministerstvo financí, Ministerstvo spravedlnosti, zástupce Senátu, zástupce Poslanecké sněmovny a zástupce SMO ČR. Já jsem vykonával auditní činnost v soukromých firmách. A víme o tom, že auditor za výrok auditu vždycky ručil, a nebylo úplně normální, aby další auditor vlastně znova udělal tu firmu a udělal jiný výrok. Tomu asi rozumíme. A tohleto musí být tím cílem, že pokud certifikovaný auditní orgán, kontrolní orgán, provedl kontrolu, tak NKÚ by ani neměl kontrolovat jeho činnost, měl by ten závěr vzít naprosto za svůj.

Další věc, která je, a to souhlasím s tím, že není úplně jasně vyjasněna, je metodika provádění jednotlivých kontrol, ať to je z oblasti Ministerstva financí, finančních orgánů. Na to i upozorňují některé závěry NKÚ, že i jednotlivé závěry nevycházejí ze stejných podmínek, ze stejných dat a ze stejných požadavků jednotlivých auditních orgánů. To je pravda, ale tohle si právě myslím, že je teď úplně to správné místo, kde to otevřít, dát to na projednání do výborů. Já současně podporuji projednávání ve školském výboru, protože chápou nějakou obavu vysokých škol, a musí se vyspecifikovat tedy, co bude možné, co možné nebude. Nebude to asi jediný problém, ale pojďme si nastavit systém a pojďme se o tom systému bavit.

Já vás tímto žádám o propuštění do prvního čtení, nežádal jsem o žádné zkrácení termínů a zvu jednotlivé zástupce na diskuzi a budu i rád, pokud NKÚ připraví určité

panel, kde se budeme moci vyjádřit k tomu, jak chce kontroly provádět, a kde jednotliví zástupci samosprávy budou moci dát i své podněty. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A jako poslední tedy pan poslanec Černohorský. Prosím.

Poslanec Lukáš Černohorský: Vážené paní poslankyně, vážení poslanci, dovolte mi, abych tedy na závěr diskuze odpověděl na některé dotazy, které zde byly vzneseny, konkrétně třeba mým kolegou panem poslancem Baxou, který tady hovořil, nebo nám jako navrhovatelům tady vsunoval, že všechny samosprávy hospodaří špatně a že nad nimi neexistuje žádný dohled a že jsme něco takového měli říct. S tímto úplně nesouhlasím. Návrh na rozšíření působnosti Nejvyššího kontrolního úřadu je jedním z prostředků, jak realizovat cíl, který sleduje ozdravení veřejných financí a dosažení vyrovnanosti veřejných rozpočtů, což jsou bezpochyby stěžejní a obecné atributy celospolečenského zájmu v současné době.

Činnost NKÚ, jak tady již bylo řečeno, nevyúsťuje ve zjednání nápravy zjištěných nedostatků, neboť se jedná o orgán bez exekutivních pravomocí. NKÚ je orgánem vyhledávacím, jehož úkolem je upozorňovat na existující problémy. Jeho činnost tak představuje významnou zpětnou vazbu, která slouží Parlamentu ČR, vládě, popř. dalším orgánům veřejné moci, včetně orgánů územních samosprávných celků a včetně občanů jako informační zdroj, zda jsou při hospodaření s veřejnými prostředky dodržovány zákony. Vyhodnocení jeho zjištění je tak významným podkladem pro případné přijetí opatření, ať už ze strany zákonodárného sboru, nebo exekutivních orgánů, směřujících ke zlepšení situace v dané oblasti. Signály NKÚ o negativních zjištěních na úseku hospodaření s veřejnými financemi jsou v současné době pro jejich ozdravení nanevýš žádoucí.

Předkládaný návrh zákona tak reaguje na dosavadní průběh přijímání legislativních návrhů, který měl za cíl výše uvedené posílení působnosti Nejvyššího kontrolního úřadu již v minulosti, ale nedošlo k jejich přijetí. V minulém volebním období byly projednávány dva zákony, kterými se mění zákon č. 1/1993 Sb., Ústava ČR, a zákon o Nejvyšším kontrolním úřadu, který navrhovanou změnu Ústavy prováděl. Uvedené návrhy zákonů nakonec nebyly přijaty, jak již bylo zmíněno. Nově navrhovaná změna Ústavy je předkláданá současně s návrhem zákona, kterým se tedy mění zákon o Nejvyšším kontrolním úřadu, a oba tyto návrhy zároveň reflektují průběh legislativního procesu a proběhlých diskuzí v rámci Parlamentu ČR nad výše uvedenými sněmovními tisky, jakož i připomínky Legislativní rady vlády.

Jedním z důvodů, které vedly již předchozí vládu k předložení návrhu zákona, byly informace z výročních zpráv Bezpečnostní informační služby. Ty informují o tom, že jsou klientelismem zasaženy jak kraje, velká města, obce, státní, krajské a městské obchodní společnosti. Ve firmách vlastněných státem dochází podle Bezpečnostní informační služby k systematickému obohacování díky úzkým vazbám mezi managementem a zástupci státu v dozorčích radách, které neplní svou kontrolní funkci.

Rád k tomu zmíním tedy i příklad z praxe, jak mě tady můj vážený kolega pan poslanec Baxa vyzval, který mi vložil do úst tedy, že nedůvěruji voleným orgánům obcí, zastupitelstvům a radám. Nebude se tedy jednat o příklad z Prahy, jak asi všichni doufali, nýbrž o příklad z Moravskoslezského kraje. Kauza, která jednoznačně dokazuje nutnost politicky nezávislého kontrolního orgánu, je tzv. kauza Dědic. Jak si můžete dohledat, jedná se o případ, v němž trestná činnost spočívala v tom, že osoba stojící mimo oficiální struktury města na základě svého vlivu získaného prostřednictvím kontaktů s místními komunálními a krajskými politiky měla vliv na chod obchodních společností a příspěvkových organizací města – čímž bych také chtěl prostřednictvím pana předsedajícího paní poslankyni Vildumetové Mračkové odůvodnit zařazení příspěvkových organizací do předmětného návrhu zákona.

Nelze říct, že všechny samosprávy hospodaří špatně, ale nelze však ani říct, že všechny samosprávy hospodaří hospodárně, efektivně a účelně. Dovolte mi tedy na závěr tyto pojmy blíže vysvětlit. Hospodárnost je minimalizace výdajů při respektování cíle vytyčeného radou či zastupitelstvem. Je to také minimalizace provozních nákladů v průběhu životního cyklu. Efektivita je taková činnost, kdy dochází k maximalizaci výstupů z daných zdrojů, nebo když dojde k dosažení daného výstupu s minimem zdrojů při zachování kvality výstupů. Jde tedy o návratnost nákladů, které samosprávy vynaložily. Účelnost znamená, že byly naplněny stanovené cíle a ty mají pak předpokládané dopady.

V minulosti docházelo tedy i ke kontrolám na vysokých školách. To je konkrétně reakce na pana poslance Váchu, pokud se nepletu, s tím, že v minulosti docházelo na několika vysokých školách ke kontrole operačního programu věda a výzkum pro inovace. Přímo na vysokých školách nebylo zjištěno žádné významné pochybení, pouze nějaké drobné administrativní věci, ale bylo Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy vytknuto, že velmi častými změnami v dokumentaci programu ztěžovalo příjemcům orientaci v pravidlech čerpání dotací, zvyšovalo tak administrativní zátěž pro příjemce prostředků i pro samotné úředníky ministerstva. Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy například do srpna 2014 vydalo 7 verzí příručky pro žadatele, 15 verzí pravidel pro výběr dodavatelů a 38 metodických pokynů. Na základě této zpětné vazby Nejvyššího kontrolního úřadu došlo na ministerstvu k nastavení nápravných opatření, která přenesla tyto poznatky zpět do operačního programu výzkum, vývoj a inovace. To znamená, že Nejvyšší kontrolní úřad má právě kontrolovat a zpětně doporučovat i nějaká budoucí opatření, která mají zajistit to, aby byly budoucí programy efektivní a aby se třeba zamezovalo zbytečné byrokraci. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže to byla závěrečná slova. Nyní tedy otevřeme jednotlivé body zpátky, a tedy přistoupíme k bodu

43.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb.,
o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů,
a další související zákony
/sněmovní tisk 360/ - první čtení**

A máme tady návrh na zamítnutí. (Hlásí se posl. Kubíček.) Pardon? Prosím.

Poslanec Roman Kubíček: Vážený pane předsedající, já si dovolím jménem poslaneckého klubu ANO požádat o tříminutovou přestávku. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobре. Vyhlašuji přestávku na tři minuty a sedmě se v 18.50 hodin.

(Jednání přerušeno v 18.47 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 18.50 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Máme 18.50, tak bychom tedy navázali a budeme pokračovat v projednávání programu. Nyní tedy jsme u bodu 43, sněmovní tisk 360, a máme tady návrh na zamítnutí, který podal pan poslanec Kupka. Mám návrh na odhlášení. Já vás odhlásím. Zároveň gongem přivolám všechny poslance do jednacího sálu. Přihlaste se všichni svými hlasovacími kartami. Jenom zopakuji, o čem budeme hlasovat. Máme tady – pan poslanec Kupka sdělil návrh na zamítnutí předloženého návrhu.

Takže já zahajuji hlasování. Kdo je pro zamítnutí, stiskněte tlačítko, zdvihněte ruku. Kdo je proti zamítnutí, stiskněte tlačítko, zdvihněte ruku.

Hlasování číslo 185, přihlášeno 153 poslanců, pro 32, proti 104. Návrh na zamítnutí byl zamítnut.

Pan poslanec Martínek se přihlásil na faktickou, ale teď nejsme v této možnosti, takže vás odmažu.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání kontrolnímu výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Nevidím žádný návrh. Takže přistoupíme k hlasování.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání kontrolnímu výboru jako garančnímu?

Zahajuji hlasování. Kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 186, přihlášeno 154 poslanců, pro 154, proti 0. Výsledek byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání kontrolnímu výboru jako garančnímu výboru.

(Hláší se posl. Bartošek. Rozhovor mimo mikrofon.) Jo, jo. To tady přečtu. Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh ústavněprávnímu výboru jako dalšímu garančnímu. A teď se tedy ptám, jestli má někdo další návrh na přikázání dalšímu výboru? Tak, prosím. Kontrolní je garanční. Prosím.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo. Navrhoji přikázat tento tisk výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano. Má někdo ještě nějaký další návrh? Další návrh nevidím.

Takže nejprve přistoupíme k hlasování o tom, že organizační výbor navrhl přikázat tento návrh ústavněprávnímu výboru jako dalšímu výboru. Kdo je pro, stiskněte tlačítko, zvedněte ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 187, přihlášeno 153 poslanců, pro 114, proti 2. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru jako dalšímu výboru.

Pan poslanec Bartošek, předseda klubu KDU-ČSL navrhoje ještě přikázat výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Takže nebudeme otálet.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 188, přihlášeno 153 poslanců, pro 115, proti 3. Návrh byl přijat. Takže konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání také výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako dalšímu výboru.

Takže tímto končím... Má ještě někdo další návrh? Pan poslanec Rais. Prosím.

Poslanec Karel Rais: Já už jsem to říkal v průběhu toho svého příspěvku. Přikázat ten tisk školskému výboru.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobře. Budeme tedy hlasovat ještě o dalším návrhu. Takže kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání školskému výboru?

Zahajuji hlasování. Kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 189, přihlášeno 153 poslanců, pro 104, proti 21. Výsledek byl přijat. Takže konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání školskému výboru jako dalšímu výboru.

Žádný další návrh nevidím, takže končím projednávání tohoto tisku. Přejdeme tedy k dalšímu. Je to bod

44.

Návrh poslanců Lukáše Černohorského, Tomáše Martínka, Jakuba Michálka, Ivana Bartoše a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 229/ - první čtení

Opět tady mám návrh na zamítnutí předloženého návrhu od pana poslance Kupky. Takže víme, o čem budeme hlasovat. Budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro zamítnutí tohoto návrhu, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 190, přihlášeno 153 poslanců, pro 32, proti 111. Návrh na zamítnutí byl zamítnut.

Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání kontrolnímu výboru jako garančnímu. Takže já se vás táží, zdali někdo navrhuje přikázání jinému výboru jako garančnímu. Tak, předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Při všem respektu ke kontrolnímu výboru, je to změna Ústavy. Kdo jiný než ústavněprávní výbor by měl být garančním výborem? Opravdu, nedělejme si z toho trhací kalendář. Je to Ústava. Takže já navrhoji, aby garančním výborem byl výbor ústavněprávní. Zcela logicky.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Máme tady protinávrh. Takže nejprve budeme hlasovat o tom protinávrhu. Přistoupíme k hlasování.

Je tady návrh, aby garančním výborem byl ústavněprávní výbor.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 191, přihlášeno 152 poslanců, pro 117, proti 20. Výsledek je přijat. Takže konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru jako garančnímu.

Takže už nebudeme hlasovat o tom, zdali bude kontrolní výbor garanční. Předseda Poslanecké sněmovny navrhl přikázat tento návrh ústavněprávnímu výboru jako dalšímu výboru. A já se táží, jestli má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru? Pan poslanec Kubíček. Prosím.

Poslanec Roman Kubíček: Já si ještě dovolím přikázat ho kontrolnímu výboru.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano. Očekával jsem to. Takže nyní tedy na úvod budeme hlasovat o tom ústavněprávnímu výboru. Takže kdo souhlasí s tím... O kontrolním... Máte pravdu, omlouvám se. Takže máme tady jeden návrh, aby to bylo přikázáno ještě kontrolnímu výboru. Prosím. Máte další návrh. Prosím.

Poslankyně Kateřina Valachová: Já bych navrhla přikázání stálé komisi pro Ústavu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže máme dva návrhy. Za prvé budeme hlasovat o tom – ještě někdo. Prosím. Já se omlouvám, jak vidím těch 58, nechtěl jsem vás zdržovat. Já mám času dost, takže v pořádku.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já mám také času dost, pane místopředsedo. Protože pokud ten zákon bude přijat, bude mít bezesporu rozpočtové dopady. Jistě víte, tak některé kapitoly státního rozpočtu nenavrhují vláda, ale procházejí rozpočtovým výborem, mimo jiné kapitola, která se týká NKÚ. Takže já navrhuji, aby tento tisk byl přikázán také rozpočtovému výboru.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže se nám tady sešlo více návrhů. Dobре.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Myslím si, že v logice, pardon, pane... Já mám více návrhů, pane místopředsedo. Myslím si, že v logice předchozího tisku, ale i budoucího si myslím, že i tento návrh bychom měli přikázat také výboru pro veřejnou správu. Ted' úplně nevím celý název. Já myslím, že si rozumíme. Veřejnou správu a regionální rozvoj. Ještě chcete nějaký výbor? Paní poslankyně Válková si přeje, to jsem pochopil z její gestikulace, abychom to přikázali výboru, kterému ona šéfuje. Nechtěl jsem navrhovat petiční výbor, ale pro paní poslankyni Válkovou to udělám. Takže navrhuji, abychom tento tisk přikázali také výboru petičnímu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Máme 19. hodinu, takže já budu muset končit. Ještě paní poslankyně se spletla u hlasování, takže nám to ještě řekněte, než přerušíme, ale na faktickou už nedojde, paní poslankyně Němcová.

Poslankyně Lenka Kozlová: Děkuji za slovo. Já bych chtěla jenom dodat k hlasování číslo 190, že jsem hlasovala proti, a na sjetině mám pro. Nezpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a tímto přerušuji jednání a sejdeme se zítra v 9 hodin ráno. Přeji hezký večer.

(Jednání skončilo v 19.01 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

13. února 2019

Přítomno: 184 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují další jednací den 26. schůze, všechny vás tu vítám.

Poprosím vás, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami, případně mi sdělili, kdo hlasuje s kartou náhradní. V tuto chvíli vím, že pan poslanec Vrána hlasuje s náhradní kartou číslo 1.

Sděluji, že o omlovení své neúčasti požádali tyto poslankyně a poslanci: Věra Adámková – zdravotní důvody, Pavel Bělobádek – zdravotní důvody, Jaroslav Dvořák – zdravotní důvody, Jaroslav Faltýnek – rodinné důvody, Stanislav Grosopič – osobní důvody, Tomáš Hanzel od 15 do 16 hodin pracovní důvody, Tereza Hyťhová do 13 hodin pracovní důvody, Jan Chvojka od 15.30 zahraniční cesta, Miloslav Janulík bez udání důvodu, Pavel Juříček – zahraniční cesta, Jana Krutáková – rodinné důvody, Věra Procházková – zahraniční cesta, Karel Schwarzenberg – zdravotní důvody, Pavel Staněk – rodinné důvody, Karel Tureček – rodinné důvody, Ondřej Veselý od 16.30 pracovní důvody, Pavel Žáček – osobní důvody.

Z členů vlády se omlouvají: Andrej Babiš – rodinné důvody, Jan Hamáček od 14.45 pracovní důvody, Jana Maláčová – pracovní důvody, Tomáš Petříček – pracovní důvody, Robert Plaga – osobní důvody, Dan Čok od 14.30 pracovní důvody, Miroslav Toman – pracovní důvody.

Dnešní jednání bychom zahájili pevně zařazenými body 154, 32 a 11. Pak bychom se měli věnovat bodům z bloku smlouvy prvé čtení, případně bychom pokračovali dalšími body podle schváleného pořadu schůze. (Hluk v sále.)

Já vás poprosím, abyste se už usadili na svých místech, pokud možno všichni. A poprosím o klid v sále. Tak. Ptám se, zda má někdo zájem o vystoupení k pořadu schůze. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Lukáš Černohorský: Dobrý den, vážený pane předsedo. Dovolte mi, abych jménem poslaneckého klubu Pirátů navrhl pevně zařadit body číslo 44, tisk 229 – novela Ústavy, první čtení, a bod číslo 45, tisk 230 – novela o NKÚ, první čtení, dnes jako první bod dnešního odpoledního jednání od 14.30. Děkuji. (Hluk v sále trvá.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Dnes první bod? Já poprosím opravdu o klid v sále! Já jsem neslyšel, co pan poslanec navrhuje.

Poslanec Lukáš Černohorský: Dnes jako první bod odpoledního jednání od 14.30.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano. Takže pevně na 14.30 zařadit body 44 a 45. Tak. Ptám se, kdo další má zájem o vystoupení k pořadu schůze. V tuto chvíli je to tedy vše. (Gong.) A vypořádáme se hlasováním s jedním návrhem, který v tuto chvíli zazněl.

Je to návrh zařadit dnes pevně ve 14.30 bod 44, tisk 229, a poté bod 45, tisk 230. (Chvilku čeká.) Tak. Myslím, že už se počet poslanců v sále ustálil.

Takže já zahajuju hlasování, a kdo je pro navržený bod? Kdo je proti?

Hlasování číslo 192, přihlášeno 151, pro 121, proti 20. Tento návrh byl přijat. Já vám děkuji.

Budeme pokračovat dle schváleného pořadu. Začneme jediným třetím čtením, které v tuto chvíli máme. Otevím bod

154.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 320/2001 Sb.,
o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů
(zákon o finanční kontrole), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 261/ - třetí čtení**

Poprosím paní ministryni financí, která už jde ke stolku zpravodajů, aby zaujala své místo, a zpravodaje kontrolního výboru pana poslance Romana Kubíčka. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 261/2, který byl doručen dne 29. ledna 2019. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 261/3.

Ptám se paní ministryně, zda má zájem o vystoupení před zahájením rozpravy. Není tomu tak. Já tedy otevím rozpravu v tomto bodu. Ptám se, kdo má zájem o vystoupení v rozpravě v třetím čtení k tomuto bodu. Pokud se nikdo nehlásí, tak rozpravu končím a přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích.

Já poprosím zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou a předenášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním sdělil stanovisko. Prosím.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Kontrolní výbor na svém jednání 16. schůze 7. února projednal vládní návrh zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole, a doporučuje Poslanecké sněmovně hlasovat takto: Nejprve o legislativně technických úpravách, budou-li předneseny, tyto nebyly. Dále pozměňovací návrhy obsažené v usnesení garančního kontrolního výboru č. 58 z 12. schůze konané 8. listopadu 2018, sněmovní tisk 260/1, a tyto hlasovat jako celek. A za další, hlasovat o návrhu zákona jako celku. Tato procedura je poměrně jednoduchá.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Ta procedura je velmi jednoduchá. Já myslím, že ale už je zde zvykem, že i takto jednoduché procedury hlasujeme. Takže má-li někdo nějaký návrh k proceduře? Nikoho nevidím.

Takže si schválíme tuto jednoduchou proceduru.

Já zahajuji hlasování, a kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 193, přihlášeno je 163 poslanců, pro 160, proti nikdo. Procedura byla schválena. Takže prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Roman Kubíček: Protože nebyly předneseny legislativně technické úpravy, nebudeme o nich hlasovat a budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích z usnesení garančního výboru jako jeden celek.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko ministerstva k pozměňovacímu návrhu z výboru? (Ministryně: Souhlasné.) Stanovisko výboru? (Zpravodaj: Výbor doporučuje.) Tak.

Já zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 194, přihlášeno je 164 poslanců, pro 160, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Roman Kubíček: A nyní budeme hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano, souhlasím. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění pozdějších předpisů podle sněmovního tisku 261, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 195, přihlášeno je 166 poslanců, pro 161, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Já konstatuji, že s návrhem zákona byl vysoven souhlas.

Všem vám děkuji a končím třetí čtení.

S náhradní kartou číslo 6 hlasuje pan poslanec a ministr Staněk.

Dalším bodem pořadu schůze, který tímto otevřívám, je

32.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb.,
o evidenci tržeb, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 235/2004 Sb.,
o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 205/ - první čtení**

Projednávání tohoto bodu jsme opětovně přerušili v obecné rozpravě ve čtvrtek 20. prosince na 24. schůzi. Já vás opakovaně žádám o klid v sále, abych slyšel aspoň sám sebe. Děkuji.

Poprosím, aby místa zaujali paní ministryně Alena Schillerová a zpravodaj pan poslanec Jan Volný. Budeme pokračovat v přerušené obecné rozpravě. V tuto chvíli je do obecné rozpravy jako první přihlášen pan poslanec Ferjenčík.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já se vás dnes, předpokládám, naposledy pokusím v prvním čtení přesvědčit, abyste hlasovali pro zamítnutí tohoto návrhu, který skutečně nepřináší nic pozitivního a naopak zatěžuje živnostníky a malé podnikatele zcela nadbytečnou byrokrací, která státnímu rozpočtu peníze navíc neprinese. Z toho důvodu jsem si nechal zpracovat analýzu údajných výnosů EET, kterými operuje vláda, když se chlubí, kolik miliard EET v první a druhé vlně údajně přinesla.

Musím zdůraznit, že mezi první a druhou vlnou a tou třetí a čtvrtou, kterou se vláda snaží zavést nyní, je obrovský rozdíl. Respektive dva obrovské rozdíly.

Za prvé, tu třetí a čtvrtou vlnu zrušil Ústavní soud jako protiústavní a nepřiměřený zásah do svobody podnikání v ČR. To je první faktor. Vy se snažíte prosadit zákon, který už jednou Ústavní soud zrušil jako v rozporu s Ústavou.

A za druhé, zatímco u maloobchodu a restauračních zařízení je skutečně reálně možné nějak základně to dodržování zákona o EET kontrolovat, tak v případě třetí a čtvrté vlny to možné prakticky vůbec není. Ve chvíli, kdy malíř pokojů vymalovává pokoj, tak skutečně obtížně bude daňová správa dělat fiktivní kontrolu, že si fiktivně nechá vymalovat pokoj, aby ověřili, jestli ten malíř vydává účtenku. To samé instalatér. Celá řada svobodných povolání, kde probíhá transakce jeden na jednoho, skutečně ty kontrolní možnosti jsou ze strany státu naprostě minimální. A jediný, kdo na tom skutečně masivně vydělá, jsou prodejci EET účetních systémů. To je jediná skupina v ČR, která skutečně na té třetí a čtvrté vlně vydělá, protože všichni živnostníci zcela nesmyslně budou platit nějaký paušál s tím, že ti poctiví, co dneska všechny tržby přiznávají, si akorát budou muset pořídit nějakou EET krabičku navíc a platit za to peníze, stát na tom nevydělá vůbec nic, a na ty nepočitivé to nedopadne, protože prostě nevydají tu účtenku. I dneska musí podle zákona všechny tržby přiznat, a tak kontrolní možnost státu se skrz zavedení tohoto zákona skutečně nerozšíruje.

Ještě se zkusím tedy vyjádřit k tvrzení, kolik miliard údajně přinesla první a druhá vlna. Já jsem měl možnost nechat zanalyzovat pouze údajné přínosy EET za rok

2017, určitě úplně stejně zanalyzujeme i údajný výnos za rok 2018, ale skutečně jsme na to neměli časový prostor.

Nicméně základní problém metodiky Ministerstva financí, které tvrdí, že EET přináší nějaké miliardy, konkrétně tuším 5,7 za rok 2017, je to, celá ta metodika spočívá v tom, že se vezme autonomní růst výběru DPH, to znamená výběr DPH, o kterém Ministerstvo financí tvrdí, že je způsobený růstem ekonomiky, a následně se vezme skutečný růst výběru DPH, ta dvě čísla se od sebe odečtou. A Ministerstvo financí tvrdí, že rozdíl mezi těmito dvěma čísly je automaticky vliv EET, a přitom žádným způsobem toto tvrzení nepodkládá nějakými dalšími daty.

HLAVNÍ PROBLÉM TOHOTO PŘÍSTUPU JE, že ten autonomní růst vláda určuje podle odhadu spotřeby, podle odhadu růstu spotřeby. Kde já vidím problém: Za prvé, růst spotřeby je jenom odhad Českého statistického úřadu. Ve chvíli, kdy se změní o několik set milionů, což se běžně děje, tak najednou se jakoby změní ten údajný výnos EET. To samotné mi přijde velmi podivné, že podle vládní metodiky, když se změní odhad statistického úřadu, tak se změní vládní odhad výnosu EET. A za druhé, co považuji za větší problém, že ten autonomní růst si vláda určuje libovolně. Prostě to, kolik se v uvozovkách mělo vybrat, protože ekonomika roste, to určuje vláda podle toho, jak se jí to zrovna hodí. To je ten důvod, proč já operuji s touto infografikou toho, jak ve skutečnosti probíhá výpočet výnosu údajného EET na Ministerstvu financí. (Ukazuje fotografií Andreje Babiše s prstem na rtech. Pod fotografií je napsáno: Výpočet výnosu EET.) Prostě proto, že vláda si zcela libovolně určí, kolik je podle nich ten autonomní růst, a následně tedy řekne, že všechno navíc je vlivem EET.

Proč si myslím, že tento přístup je problematický? Za prvé vláda vůbec žádným způsobem nezohledňuje další vlivy na výnos EET. Například ve chvíli, kdy roste ekonomika a roste inflace, tak víc podnikatelů spadne do kategorie plátců DPH. Prostě proto, že podnikatelé vydělávají víc peněz, protože roste ekonomika, tak překročí obrat jeden milion a spadnou do kategorie plátců DPH. A logicky tedy potom odvedou na DPH víc. A může to být víc, než o kolik stoupí ekonomický růst. Stejně tak inflace má podobný efekt. Takže ve chvíli, kdy máme více plátců DPH, tak logicky se vybere víc. Ale vláda žádným způsobem nevyhodnotila, kolik dělá například tento efekt. Těch efektů je celá řada: změna struktury spotřeby, rozdíl mezi zahraničními a jinými platbami. A vláda to žádným způsobem nevyhodnotila a nezohlednila ve svých odůvodněních toho, jak ten údajný vliv EET pomáhá.

Dále, když k tomu autonomnímu růstu místo růstu spotřeby použijeme pro odhad růst hrubé přidané hodnoty, tak dojdeme k tomu, že efekt EET byl minus 2 miliardy. A při tomhle parametru v ostatních oborech, kde EET zavedeno nebylo, to vysvětluje lépe ten nárůst výběru DPH. A to je ten můj asi hlavní argument. Podle vládní metodiky, pokud použijeme vládní metodiku odhadu vlivu EET na výběr DPH, tak EET vyneslo 5,9 miliardy korun v oborech, kde vůbec zavedeno nebylo. Což je zcela evidentní nesmysl. Prostě když vezmeme metodiku vlády, podle které se odhaduje vliv EET na výběr DPH, tak EET "funguje" údajně i v oborech, kde EET vůbec zavedeno nebylo. Samozřejmě to je nesmysl. Z toho je zjevné, že ta metodika postrádá smysl. Ministerstvo by ji mělo přepracovat a skutečně nám dávat relevantní

čísla, protože jinak nám nezbývá, než si skutečně myslet, že si to pan premiér vycucal z prstu.

Tolik k údajným výnosům EET. Podle mého názoru je vláda zcela evidentně nadhodnocuje. A v té třetí a čtvrté vlně už se nedají očekávat vůbec žádné. To je skutečně jenom byrokracie navíc.

Já tedy opakuji svůj návrh na zamítnutí tohoto zcela nepromyšleného zákona. Naposledy se na nás obracím, abyste podpořili můj návrh na zamítnutí rozšiřování EET pro všechny živnostníky. A dále, pokud tento návrh nebude přijat, tak navrhuji prodloužení lhůt o 20 dní.

Děkuji za pozornost. (Potlesk vpravo.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. S přednostním právem se přihlásil do rozpravy pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dobré ráno, vážené dámy, vážení pánonové. Na grémium Poslanecké sněmovny jsme se za jednotlivé kluby zavázali, že nebudeme postupovat způsobem, který by mohl být vykládán jako obstrukce. Nemusíte se obávat, můj projev skutečně nepřesáhne 120 minut.

My jsme konzistentní ve stanovisku k elektronické evidenci tržeb. Myslím si, že jeho dosavadní aplikace prokázala, že nedošlo k slibovanému narovnání podnikatelského prostředí. Naopak prokázala, že dosavadní výběr DPH je sice velmi často propagandicky Ministerstvem financí zdůrazňován, ale jeho skutečný přínos nepřesáhne náklady, kterými jsou zatíženi jak správce daně, tak podnikatelé. Je to prostě kanón na vrabce, drahý, velmi málo účinný.

K čemu naopak přispěl velmi, velmi prokazatelně, je k likvidaci stovek malých provozoven, zejména na venkově, címž zůžil pro život na venkově dostupnost celé řady služeb. Je to celkem logické, protože velké obchody, velké korporace, natožpak řetězce se s takovou zátěží vyrovnaní celkem snadno, zatímco pro malého živnostníka s malým obratem a často v penzijním věku už to byla poslední kapka vládní šikany vůči malým živnostníkům a prostě se rozhodli dál tu šikanu nepodstupovat a svoji provozovnu zavřít.

Domnívám se, že jediná možnost, jak opravdu naplnit deklarovaný cíl, tedy narovnat podnikatelské prostředí, je celou tuhle slepu cestu uzavřít a ten zákon zrušit. V prvném čtení budeme hlasovat pro zamítnutí, ve druhém čtení proto načteme pozměňující návrh, který by rušil celý zákon, tedy i první a druhou vlnu, a konečně jsme mohli trochu volněji vydechnout.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Také děkuji. Další do rozpravy je přihlášen pan poslanec Munzar.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pány. Jsem si vědom toho, že už jsem tady vystoupil několikrát. Nechci se opakovat. Přesto na některé otázky mi nebylo zodpovězeno, tak ty zopakuji. Na začátek mi dovolte ještě jednou shrnout ten obecný pohled a navázat na předečníky, na pana kolegu Ferjenčíka, pak na kolegu Kalouska.

Tento návrh skutečně nenarovnává a EET nenarovnává podnikatelské prostředí. EET naopak likviduje menší živnostníky v místech, kde je malá kupní síla, protože náklady spojené s EET, na ty si živnostník musí vydělat. Navíc s plánovitě nasazenou nalepkou podvodníka, který musí být permanentně státem kontrolován a sledován. Ekonomický růst, jak vidíme, se zpomaluje, už si toho všimla i vláda a pan premiér, i když je na to upozorňujeme už dlouho a už dlouho plédujeme za reformní kroky, abychom se na časy, kdy nebude tak dobře, připravili.

Ale základ prosperity státu není růst státní moci. Není permanentní nedůvěra a utahování šroubů pro malé živnostníky. Základem ekonomické prosperity státu jsou soukromé aktivity. A my budeme rádi za každého člověka, který se dokáže postarat sám o sebe, o svou rodinu, dokáže vydělávat, nabízí své služby svému okolí, dává svému okolí práci, zároveň přispívá do státního rozpočtu, do sociálního zabezpečení státu a není závislý zároveň na sociální podpoře státu. Tímto návrhem vláda tento přirozený model dlouhodobě a plánovitě boří, protože ukazuje, že živnostníci jsou tím poníženi pouze na pouhý zdroj příjmů do státního rozpočtu právě na ten masivní růst provozních výdajů a přerozdělování posledních let, kde je navíc živnostníky nutno permanentně sledovat a kontrolovat.

Jak říkám, EET pro mě, už jsem to tady říkal i minule, je symbolem nedůvěry, která byla uměle podnícena a přizívována představiteli vlády a Ministerstva financí, aby vznikla společenská popátávka po opatření typu EET. Tento symbol nedůvěry je navíc podporovaný nepřiměřenými kontrolami, pokutami a trestání spíše za chyby zaměstnanců než za plánovité nepřiznávání příjmů. Například za později zaúčtované zboží v čase. Za nezměnu času ze zimního na letní. Desetitisíce korun za porušení striktnosti zákona, ale ne za zatajování, ale pouze za banální chyby.

Příjem, který je jediný sčitatelný, dosáhl podle důvodové zprávy cca 78 milionů korun od 1. 12. 2016 do 28. května 2018. Mimochodem, na důvodové zprávě vidíte, že se nám předkládají údajné výnosy za rok 2017, ale u pokut za další období. Ale zpět k číslům. 78 milionů korun ze 7 677 pokut, a to z celkem 119 tisíc a něco kontrol. Průměrná pokuta ve výši 7 000 korun. Tolik strohá důvodová zpráva.

Právě na tomto množství kontrol se ukazuje, jaký Finanční správa dostala do ruky až nepřiměřený bič na podnikatele, a otázkou zůstává, jestli k němu přistoupila přiměřeně, protože v ostatních případech, které vidíme na postupu Finanční správy, vidíme absolutní nepřiměřenosť a nešetření zájmu daňových subjektů.

EET je nástrojem online sledování a být permanentně pod dohledem a s pocitem nedůvěry, kterou si navíc podnikatelé zaplatí sami. A kolik to stojí a bude stát živnostníky a kolik je to stál? Ministerstvo v důvodové zprávě mlží a RIA v tomto je nedostatečná. Ale skutečně EET je vlastně symbolem toho, že náklad na můj výnos, v tomto případě na výnos státu, zaplatí někdo jiný, v tomto případě sami podnikatelé.

Ministerstvo v důvodové zprávě tvrdí, že se nedá vyčíslit, ale dává zcela konkrétní čísla, kolik miliard to údajně přineslo a přinesene. Já tady nebudu opakovat teze, které vlastně říkal pan kolega Ferjenčík ze své analýzy, jenom zopakuji tezi, kterou tady říkám pořád, že každý výnos EET je vlastně virtuální realitou, protože nedokážete se stoprocentní jistotou říci, že ta koruna, která se přřazuje vlivu EET, je skutečně koruna, která předtím byla zatajena, nebo je to koruna navíc, spíše proto, že jsme ještě v ekonomickém růstu, že přišel za podnikatelem nový zákazník, případně stávající více nakoupil.

Já jsem tady měl už minulý rok velmi konzervativní odhad nákladů živnostníků, který jsem vyčíslil na 4,5 miliardy korun. Na serveru Hlídač státu je podobný výpočet. Skutečně ani nemám radost, že jsem se v tomto přiblížil pravdě.

Ale další otázka, na kterou mi nebylo odpovězeno. Kolik to vše stojí stát? Nejen software. Kolik lidí se celkově ve státní správě zabývá EET? Nejenom pouze ti noví zaměstnanci, kteří byli přijati. Jaké jsou celkové mzdové náklady, náklady na vybavení kanceláří, na provoz a kolik celkově tyto náklady stojí daňové poplatníky? To jsme se z RIA nedočetli a je to klíčová otázka, která míří na efektivitu podobného opatření. Také otázky na paní ministryni zní: Kolik byly ty skutečné, nikoliv odhadované náklady na zavedení EET? Kompletní. Kolik byly dosavadní náklady na jeho provoz, a nejenom na jeho provoz, ale na všechny zaměstnance, kteří se ve své činnosti zabývají EET? Kolik státních zaměstnanců se muselo kvůli EET nejenom přjmout, ale kolik vůbec se jich EET zabývá?

Stejně tak platí mé otázky týkající se toho zvláštního režimu, který je vlastně papírovou obdobou EET. Takže my zavádíme novou papírovou byrokraci pro živnostníky, respektive vláda to navrhuje. Kolik se očekává výnos z tohoto zvláštního režimu a kolik bude náklad na všechny ty úředníky, kteří ty účtenky v krabicích a papírová hlášení budou přijímat, kontrolovat a archivovat? Samozřejmě že těmito otázkami mířím k přiměřenosti a efektivnosti uvedeného režimu. Je to zatížení těch nejmenších nikoliv elektronickou, ale papírovou byrokracií. Nebylo by tedy lepší a efektivnější ten zvláštní režim a vůbec celé EET zrušit? Kolik bude náklad na správu toho zvláštního režimu, té papírové evidence, kdy malý živnostník s tržbou do 200 tisíc korun za rok si bude jednou za čtvrt roku vozit krabice papírových účtenek ke kontrole na berňák? Podle mě je to z pohledu efektivity úplný nesmysl.

A poslední otázka: Jak je ošetřena důvěrnost dat v EET? Jsou někde unikátní data, kde můžete identifikovat přesně podle provozovny, můžete vyhodnotit strukturu zákazníků, to, na čem ta provozovna nejvíce vydělává? To jsou samozřejmě citlivé údaje, které mohou hrát roli v konkurenčním boji. A chci se zeptat, jak máme ošetřeno, že údaje neuniknou a nestanou se cennými a dobře placenými informacemi v obchodním styku.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Další vystoupí v rozpravě poslanec Skopeček, poté s přednostním právem pan předseda Fiala.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji překně za slovo. Paní ministryně mi tady špitla deset minut, tak já jí slibuji, že to bude možná i kratší. Vystupoval jsem samozřejmě k EET několikrát, ta diskuse byla přerušovaná, proto bych shrnul jenom ty nejdůležitější argumenty a hlavní principy, proč samozřejmě budu hlasovat pro to, aby ten zákon byl zamítnut v prvním čtení.

První argument je, že EET je nástroj, kterým se stávají podnikatelé automaticky podezřeli. Otáčí se tak princip, kdy musí stát dokazovat, že někdo neodvedl daně, tak to musí ti podnikatelé dennodenně, 24 hodin online dokazovat, že jsou vlastně nevinní a že ty daně odvádějí dobře.

Druhý argument je, že to je samozřejmě administrativní a byrokratická zátěž. Neplatí to jenom u podnikatelů, ale platí to i u státu, který musel zaměstnat další stovky a stovky zaměstnanců. Mě by zajímal, paní ministryně, kolik to bylo lidí, kteří jsou díky EET nově na Finanční správě.

Třetí argument je, že pokud chceme odstranit daňové úniky, tak to musíme dělat prostřednictvím úplně jiné cesty, a to cesty zjednodušování daňového prostředí v České republice, které je složité, a které je složité i podle řady mezinárodních organizací. Světová banka, která každoročně počítá počet hodin, které podnikatelé musejí využít na to, aby dokázali plnit daňové povinnosti a zaplatit daně, tak je to více než 200 hodin, a řídíme se tak jedno z nejhorších, nebo na nejhorší ne, ale na podprůměrné místo v rámci mezinárodního srovnání.

Čili pokud chceme odstraňovat daňové úniky, musíme se jednak zaměřit na úplně jiný typ podnikatelů, protože věřím, že se tady v Poslanecké sněmovně shodneme, že živnostníci nejsou těmi, kteří by měli dominantně plnit státní rozpočet, že ani nikdy nebudu těmi, kdo budou dominantně plnit státní rozpočet, ať budou represe na podnikatele uvaleny jakékoli, že daňové úniky a daňová optimalizace, byť je legální, probíhá nikoliv u živnostníků, ale především u velkých korporací, které si dokážou zaplatit velmi drahé právníky a v tom složitému daňovém systému, který tu desítky let zesložíujeme, se dokážou pohybovat a najít tomu svému klientovi danou výhodu. To určitě živnostníci nedělají, tři prostředky na specializované daňové poradce a právníky nemají a bezesporu se trápí s administrativou, kterou na ně EET uvaluje.

Rovněž odmítám to, že by EET vedlo k narovnání podnikatelského prostředí. Ještě nikde na světě podnikatelské prostředí nenarovnala žádná regulace. Trh přece musíme nechat fungovat bez jakýchkoli regulací nebo s minimem regulací. To je jediná cesta, aby na trhu vládly rovné podmínky a aby jeden typ podnikatelů neměl výhodu nad jiným typem podnikatelů.

Je přece zřejmé, že tato administrativní zátěž EET bude dopadat více zejména na malé a střední podnikatele, protože velké obchodní řetězce si ke svému softwarovému systému, ke svým sofistikovaným pokladnám, které mají v těch obchodech dávno, nainstalují jenom nějaký doplněk a EET lehce zvládnou. Nicméně pro malého živnostníka, který si musí tu pokladnu pořídit, ale neplatí jenom pořizovací náklady, platí i každoměsíční náklady, co se týče připojení internetu nebo licence k softwaru, který je k EET potřeba, to samozřejmě má dramatický dopad, zejména na ty malé a střední podnikatele, nikoliv na ty velké.

A závěrem snad jenom povzdechnutí, jak to vypadá, když máme dominantní stranu, která není ideově ukotvená, ale je to marketingové hnutí. Mluvím samozřejmě o hnutí ANO. My jsme minulý týden zaregistrovali, jak na ideové konferenci se hnutí ANO začíná velmi stavět za živnostníky, vymýslí odstranění byrokratické zátěže, znova se živnostníci stávají středobodem světa hnutí ANO. Ale problém je, že živnostníky zajímá hnutí ANO jenom na těch ideových konferencích. Pokud jednáme o skutečné legislativě tady v Poslanecké sněmovně, tak vidíme jednu a jednu další byrokraci, která se na živnostníky valí jedna za druhou. Takže hnutí ANO mělo minulý týden ideovou konferenci, teď o víkendu bude mít něco jako svůj sjezd, kde bude volit předsedu a své vedení. Bezespou tam uslyšíme to, jakým způsobem se hnutí ANO chce nyní orientovat na živnostníky. Možná to opět zaplní stránky novin, možná z toho budou nadpisy na webech. Ale až budeme zase jednat v Poslanecké sněmovně, tak hnutí ANO sem se svou socialistickou vládou zase přinese další regulace a další omezení našeho podnikatelského prostředí.

Na to chci velmi upozornit: Nenalitněme na marketing hnutí ANO, dívejme se na to, co je projednáváno v Poslanecké sněmovně, co skutečně hnutí ANO Poslanecké sněmovně předkládá, a to nemá se zastání živnostníků nic společného. EET, její třetí a čtvrtá vlna, je dalším omezením živnostníků. A jak se říká, podle ovoce poznáš je. ANO prostě živnostníky rádo nemá, vybralou si je jako svůj terč, možná udělá ještě 20 ideových konferencí, kde se jich zastane, ale legislativa, kterou bude schvalovat v Poslanecké sněmovně, ta půjde proti zájmu živnostníků.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další vystoupí v rozpravě poslankyně Kovářová. Pardon, s přednostním právem... (Poslanec Fiala z pléna dává přednost poslankyni Kovářové.) Takže definitivní pořadí – poslankyně Kovářová, poté s přednostním právem pan předseda Radim Fiala. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, zazněla tady řada argumentů pro to, že nejsou jasné důkazy o tom, že EET přináší skutečně výrazně zvýšení výnosů na DPH. Zazněla tady také řada argumentů, které hovoří o zátěži pro ty nejmenší podnikatele. S tím musíme souhlasit. O to více nás překvapuje, že po pěti letech represivních opatření vůči drobným živnostníkům se náhle Ministerstvo financí probralo a říká, že chce usnadnit život drobným podnikatelům, že chce snížit byrokratickou zátěž pro drobné živnostníky a že začíná uvažovat o zavedení takzvané paušální daně pro živnostníky – nepláťte DPH.

Samozřejmě paušální daň, pokud se toto téma otevře, je téma, o kterém hovoří opozice již dlouhá léta. Také je potřeba říci, že vláda ovšem živnostníkům neříká, že jestliže zavede paušální daň, tak to bude určitá úleva pro drobné živnostníky, ale zároveň se uvažuje o tom, že by se zvedlo zdravotní pojištění, popřípadě sociální pojištění.

Pokud tedy vláda a my poslanci chceme skutečně ulehčit podnikání drobným živnostníkům, zrušme tedy povinnost EET pro neplátce DPH, tedy pro ty, kteří mají tržby do jednoho milionu korun, a zároveň začněme tedy hovořit o paušální dani.

Proto jsme do systému vložili pozměňovací návrh, který hovoří o tom, že podnikatelé – neplátcí DPH budou vyňati z povinnosti mít EET.

Klub Starostů a nezávislých bude hlasovat pro návrh zamítnout novelu tohoto zákona. Pokud toto neprojde, tak budeme v druhém čtení prosazovat pozměňovací návrh, o kterém jsem hovořila, a budeme vás žádat o podporu z těch důvodů, které tady zaznívají zcela oprávněně.

Na závěr lze říci: stát má být dobrým sluhou a nikoliv zlým pánem.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Nyní přednostní právo pan předseda Fiala.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, dovolte mi přeče jenom za hnuti SPD ještě pár slov k EET.

Za prvé chci připomenout, že hnuti SPD pro EET nikdy nehlasovalo. Pro žádnou vlnu. A pro žádnou vlnu hlasovat nebude. Tak mi dovolte, abych to ještě krátce zdůvodnil. Samozřejmě je to ta dostupnost služeb, obchodu a dalších věcí hlavně v malých obcích, o kterou přicházíme. Pamatuji se si možná ještě doby, kdy na každé obci bylo holičství, byla hospoda, byl řezník, uzenář. Dneska už máme jenom nadnárodní koncerny. Plno politických stran tady ve Sněmovně má plná ústa toho, jak podporuje malé živnostníky, podnikatele. Ale na tomto zákonu je vidět, že je to přesně naopak. Tento zákon ničí drobné živnostníky, drobné podnikatele, dokonce střední firmy a nahrává velkým nadnárodním koncernům. Nahrává prostě světové globalizaci. A já se ptám, jestli je to pro Českou republiku dobře. A rozhodně není, protože ty nadnárodní koncerny vydádějí 300 až 500 miliard korun ročně z České republiky. Takže to rozhodně není to, co bychom si přáli.

Dále chci říct, že ty nadnárodní koncerny platí rozhodně numericky nejvyšší daň. Mají nejvíce zaměstnanců, nejvyšší obrat, nejvyšší zisk a z toho zisku patrně platní nejvyšší daň. Ale možná nevíte, že právě malí a střední podnikatelé jsou ti, jejichž suma daní dělá v rozpočtu největší část příjmů. A my se o to začínáme připravovat. Ted si řekněme jednu věc. Já jsem seděl několikrát, například v České televizi, vedle pana ministra financí Pilného za hnuti ANO, který tam tenkrát říkal "je to skvělé, vybereme dvacet miliard, nebo přes dvacet miliard". Dneska víme, že to možná bude jedna čtvrtina. A já pořád říkám, že i ta jedna čtvrtina bude díky ekonomickému růstu.

Ale to je přeče jenom jedna strana mince. Kde je ta druhá strana mince? O kolik daní jsme u těch malých a středních živnostníků přišli, o tu sumu? Kolik jich muselo skončit? A to prosím nejde vyčíslit. Takže my máme jenom jednu stranu věci, ale druhou stranu věci nedokážeme vůbec vyčíslit. Ale samozřejmě ty maily každý z vás poslanců dostává. O tom, že v té vesnici, v té obci už není to nebo to, že tam nejsou služby, že musí dojíždět do okresního města, aby si vůbec mohli něco koupit. Vždyť si zkuste vzpomenout sami na sobě, kde na těch vesnicích kolem měst nebo tam, kde žijete, jestli je tam malý obchod, jestli je tam kadeřnictví, holičství, hospoda, jestli ji náhodou nemuseli zavřít.

To jsou všechno důvody, proč my pro EET hlasovat nebudeme. My prostě v SPD nebudeme podporovat globalizaci. My chceme, aby se tady zase rozjelo malé a střední podnikání, a myslíme to vážně. Jedna věc je samozřejmě kritika, byť konstruktivní kritika, ale málokdo nabízí řešení. My o tom řešení mluvíme od začátku a to je, a bylo to tady už dnes zmíněno, paušální daň. Každý by měl jasné stanovenou paušální daň. Jestli je kadeřník, řezník, hospodský, všichni by měli paušální daň. Nepotřebovali bychom další státní zaměstnance na výběr této daně, nemuseli bychom mít další zaměstnance na to, aby museli kontrolovat složitě výběr těchto daní. A samozřejmě všichni ti zaměstnanci státní správy musí někde sedět, musí svítit, musí topit, musí mít materiály a další věci. Takže to jsou věci, které my samozřejmě podporovat nemůžeme. Protože například v roce 2017 se státní správa navýšila o 18 tisíc nových zaměstnanců. To jsou obrovské miliardy, které ve státním rozpočtu doslova projíme. Které můžeme řešit jinak a konstruktivně.

Takže závěrem mi dovolte za hnutí SPD říct, že my se připojíme k návrhu na zamítnutí a budeme hlasovat pro zamítnutí tohoto zákona už v prvním čtení. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Vaše vystoupení vyvolalo jednu faktickou poznámku pana poslance Ferjenčíka.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl jenom požádat paní ministryně, aby na ty naše výhrady reagovala ještě v rozpravě, abychom se k nim mohli vyjádřit. Myslím, že asi nikdo v opozici se dneska nechystá to nijakým způsobem protahovat, ale myslím, že by bylo fajn, kdyby ta debata zde mohla skutečně proběhnout.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Dalším do rozpravy je pan poslanec Krejza.

Poslanec Karel Krejza: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, všechny argumenty už asi zazněly, nemá cenu je opakovat, jenom ve stručnosti.

Číslům o ohromném navýšení výběru já nevěřím. A ani to nevyčítám Ministerstvu financí. Asi každý, kdo něco předkládá, tak se snaží, aby to vypadalo dobré a výsledky byly dobré. Takže to tak je.

Co bych vám chtěl ovšem poradit – abyste si urychleně opravili všechny vaše rozvody plynu, elektřiny, abyste si vymalovali a všechny zednické práce udělali pokud možno co nejrychleji. Protože je evidentní, že koalice ČSSD, KSČM a ANO tento zákon přijme, a důsledky jsou nabíledni. Všichni řemeslníci, které teď potkáte, nebo většina z nich je ve věku paděsát plus. Co můžeme očekávat? Tak buď ti poctiví se naučí s EET pracovat a služby zdraží, ve většině případů však možná odejdou do důchodu a nebudou dělat. V každém případě je nesezenete, tak jako je to problém už dnes, a pokud je sezenete, tak za ně zaplatíte mnohem, mnohem více.

A přínos do státní pokladny? Tak v tomto případě mu nevěřím už vůbec.

My budeme hlasovat jako Občanská demokratická strana pro zamítnutí tohoto zákona. Jsem přesvědčen, že to je ve prospěch všech našich občanů. Koneckonců objevily se už nápady, že vesnické hospody, které díky zákazu kouření a zavedení EET skončily, že je budeme dotovat. To, myslím, velmi dobře vypovídá o tom, co se stane s našimi živnostníky. Takže prosím, použijte hlavu a zamítněte tento zákon. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji. Dovolte mi přečíst několik omluv. Omlouvá se pan místopředseda Tomio Okamura mezi 9.00 do 9.30 z pracovních důvodů, omlouvá se pan ministr Lubomír Metnar z celého jednacího dne z pracovních důvodů, omlouvá se pan poslanec Lubomír Zaorálek z dnešního jednání od 9.00 do 11.30 ze zdravotních důvodů, omlouvá se pan poslanec Lipavský od 15.15 do konce jednacího dne z důvodu služební cesty, omlouvá se pan poslanec Onderka dnes od 17 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Nyní si počkal pan předseda Bartošek a bez přednostního práva přišel na řadu v rozpravě. Máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji, pane předsedo. Já si myslím, že všichni se shodneme na tom, že daně se mají platit. A to byl také důvod, kdy jsme se v minulém volebním období jako členové vládní koalice začali bavit o zavedení EET, a to z jednoho prostého důvodu – proto, že NKÚ hovořil o tom, že daňové úniky v těchto oblastech jsou ve výši zhruba 40 miliard korun. Samozřejmě, a to si myslím, že se shodneme, je správné, aby těchto 40 miliard, nebo alespoň jejich část, patřilo do státního rozpočtu, ze kterého se pak plati školy, silnice, případně zdravotnictví. Tehdy jsme jako KDU-ČSL prosadili, aby bylo zavedení EET rozfázováno na čtyři etapy, s tím, že jsme řekli, že chceme, aby se po zavedení první a druhé etapy provedla důkladná analýza, a až na základě toho jsme se rozhodli, zda vůbec zavedeme třetí a čtvrtou vlnu týkající se živnostníků. Bohužel Ministerstvo financí nepředložilo relevantní analýzu, zda výběr daní souvisí s tím, že dobře funguje ekonomika a na základě toho se vybírají daně, anebo zda vyšší výběr daní souvisí se zavedením EET.

Z toho důvodu, a to je pro nás naprosto klíčové, nemůžeme podpořit zavádění dalších fází elektronické evidence tržeb a budeme hlasovat pro zamítnutí v prvním čtení. Protože vládní koalice má většinu a s velkou pravděpodobností tento zákon bude propuštěn do dalších čtení, za klub KDU-ČSL dopředu říkám, že předložíme takové pozměňovací návrhy, které například už v první a druhé fázi vyjmou z EET živnostníky, kteří budou mít obrat do 1 milionu korun. Stejně tak budeme trvat na tom, že zavádění třetí a čtvrté fáze je nesmysl.

Tolik za klub KDU-ČSL, abyste věděli, jakým způsobem budeme postupovat v případě projednávání tohoto bodu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. S přednostním právem pan předseda Stanjura. (V sále je obrovský hluk a neklid!)

Poslanec Zbyněk Stanjura: Dobrý den. Děkuji za slovo, pane předsedo. Paní ministryně, členové vlády, kolegyně, kolegové, někteří z vás si stěžovali, že to projednáváme dlouho – první čtení. A já si myslím, a jsem optimista, že to nebylo zbytečné. Hned vám povím proč.

Dlouhodobě snášíme argumenty, proč si myslíme, že ten zákon není dobré, že není potřeba elektronická evidence tržeb, a nakonec se ukázalo, že na to už slyší největší vládní hnutí. Mě naplnil optimismem, a teď si nechám ironii a sarkasmus bokem, ideového obratu, který hnutí ANO teď oznamilo, nebo před několika dny, že teď se začne starat o živnostníky. Nechám si svoji ironii a kritiku a nebudu mluvit o tom, co se tady dělo v minulých letech směrem k živnostníkům a drobným podnikatelům. Dneska máme první šanci to dokázat. Pokud to myslíte vážně, podpořte náš návrh na zamítnutí. Věřte tomu, že to živnostníci ocení. Anebo je to pouze marketingový trik. Vy budete říkat, že podporujete živnostníky, ale reálně v tom hlasování budete přijímat zákony, které jsou proti živnostníkům.

A protože to beru vážně, když to říká předseda vlády nebo ministryně financí, jak jsou teď živnostníci v centru pozornosti hnutí ANO, já to vítám. Je vidět, že naše dlouhodobá trpělivá argumentace přináší plody. Pominu to, že vyzobáváte věci z našeho programu: paušální daň, snížení počtu kontrol – to je dobré, protože nakonec není důležité se přetahovat o to, kdo to řekl první, důležité je pro to najít hlasy, získat většinu a prosadit to. A to myslím úplně vážně. Takže dneska máme velkou šanci pomoci živnostníkům, drobným podnikatelům, skutečně těm řemeslům, těm řemeslníkům, kteří jsou základem naší ekonomiky, a spolu s námi hlasujte, zamítněme to, a pak vám uvěříme, že nějakou podporu směrem k živnostníkům jste schopni prosadit, nejenom o ní mluvit. (Potlesk z pravé části sálu.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další do diskuse je přihlášen pan poslanec Válek. Máte slovo. (V sále je stále velký hluk!)

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji. Já se omlouvám, lehce chrapím, nicméně mně to nedalo. Já jsem se učil na základní, střední škole během socialismu o třídním boji a o tom, že ti kapitalisté požírají ty malé a tak dále, asi jste se učili ti, co jste plus minus mého věku, totéž. A na Slovensku jsem něco podobného zažil před časem ve zdravotnictví, kdy PENTA pomocí svých politických nástrojů v podstatě zlikvidovala státní zdravotnictví, nebo ho dostala na hunt. Zlikvidovala akademické zdravotnictví a výsledek je, že slovenské zdravotnictví je privátní a tomu taky odpovídá ta kvalita.

Já si nesmírně vážím, že toto se u nás neděje. Nicméně chápu, že Agrofert pomocí svého politického nástroje hnutí ANO likviduje drobnou konkurenci pomocí EET, tak aby se tedy mohl postupně šířit i do těchto oblastí. Co ale nechápu, že ti, kteří vždycky tvrdili, že chrání ty dělníky a že chrání ty drobné živnostníky, to znamená komunisti, toto podporují.

To znamená, že jsem se chtěl zeptat, kdy se z těch živnostníků, prostřednictvím pana předsedajícího přátelé z komunistické strany, stali vaši třídní nepřátelé. Kdy se z nich stali vaši třídní nepřátelé, že jim chcete nahodit na záda další balík povinností a daní. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. S přednostním právem, i bez přednostního práva, pan předseda Farský se hlásí do rozpravy. (V sále je obrovský hluk a špatná slyšitelnost.)

Poslanec Jan Farský: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, nejen v předvolební kampani jsme říkali, že stát má sloužit, ne překážet. My to říkáme i po volbách a podle toho se chováme. Musím říci, že ta konzistence v názorech je potřebná a že také prospívá celé politické kultuře.

Já tady mám minimálně dva zásadní momenty, na které bych se chtěl zeptat, jak je mám chápát. Ideová konference hnutí ANO, která říká, že teď už bude pomáhat živnostníkům, nebude jim házet klacky pod nohy, bude se k nim chovat jako k těm, kteří jsou tou dobrou půdou každé společnosti a pomáhají. My tady dneska máme zákon, který jim značně zkomplikuje život, ale to podstatné, co jim všem vzkáže: díváme se na vás na všechny bez rozdílu jako na podvodníky a jako na ty, kteří mají plnit nás státní rozpočet. To je totiž hlavní vzkaz a hlavní vývod tohoto zákona. Takže ideová konference v rozporu s tím, co tady dneska probíhá v prvním čtení.

Druhý moment, který byl nepřehlédnutelný, je vyjádření pana předsedy Andreje Babiše, pana premiéra, o tom, že v České republice nejsou živnostníci, v tomto případě se to myslí týkalo pokrývačů, že jich málo studuje a ubývají a když co bude dál. Ale uvědomte si prosím, že je mnoho živnostníků, kteří jsou dneska, blíží se anebo už jsou v důchodovém věku. A pokud na ně navalíte další povinnost, která z nich navíc dělá ještě ty prostě podezřelé, tak oni přestanou vykonávat svou činnost. Oni si prostě řeknou: už to nemám zapotřebí, abych tady někomu dokládal, ať už papírově, nebo jinak, a riskoval, že si na mě někdo zasedne, zaklekne a bude mi komplikovat život. Na jednu stranu si zoufá nad tím, kolik tady chybí řemeslníků, kolik chybí živnostníků, a na druhé straně na ně ukazovat jako na podvodníky, jako na ty, kteří můžou za to, že ne na všechno ve státním rozpočtu jsou finance, s prostě odporuje. A tato nekonzistence, tyto rozporu minimálně ve dvou případech z posledních 14 dnů mě nenechávají klidným a musím se tady na ně zeptat. (V sále trvalý hluk.)

My jsme přesvědčeni o tom, že to není tak, že jsou tady živnostníci pro stát, ale on je tady stát pro živnostníky, stát pro občany. Lidé, a už to možná mnozí se stoupajícími pozicemi a funkčemi pozapomněli, si v minulosti stvořili stát právě proto, aby jim byl servisem, aby jim sloužil, ne proto, aby jim byl drábem a aby z nich vydíral daně, které stejně platí, které pokud dneska neplatí, nebudou platit ani po EET, jenom bude na všechny poukázáno jako na ty, co podvádějí, a na ty, co se snaží vyhnout daním.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vás na chvíličku přeruším a poprosím kolegyně a kolegy o klid v sále. Děkuji.

Poslanec Jan Farský: Tato situace, tato atmosféra nedůvěry, prostě škodí celé společnosti a je škoda, pokud i tímto návrhem se šíří.

Ještě by bylo přijatelné a odůvodnitelné, pokud by čísla, kterými se dokládají první a druhá vlna, pokud by tato čísla byla nějakým způsobem verifikována a jejich dopady do rozpočtu byly nezpochybnitelné. Ale jak jsme slyšeli a jak bylo doloženo, tak tomu tak není. Jen bych připomněl, že ty připomínky, které tady zaznívaly při prosazování zákona o elektronické evidenci tržeb – v té finální části byla ukončena debata právě proto, že byly zpochybňovány, zlehčovány – pak přijal, díky návrhu ODS, přijal je Ústavní soud a právě část i zákona o EET zrušil.

Naslouchejme si, skutečně předkládejme argumenty a prosím, buďme konzistentní. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji. S faktickou poznámkou pan předseda Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážená vládo, dámy a pánové, při projevu pana kolegy Farského mě napadlo, když přirovnával stát k drábovi – pane předsedo, vyříďte prosím panu kolegovi Farskému, že poctivému měl být ten stát tou přáteleckou službou, ale nepočitivému, který je nepočitivý na úkor i těch ostatních, nejen toho fiktivního nějakého odosobněného státu, nechť tedy je tím tvrdým drábem, kterého k poctivosti zákonnými prostředky zpět doveďte.

A co se týká oné dojemné starosti pana profesora Válka o komunistickou stranu a její směřování, nechť tu starost nechá skutečně na nás prostřednictvím pana předsedajícího, my si poradit umíme. My máme připravené pozměňovací návrhy, a předložíme je, směrem k drobným živnostníkům, například k prodejcům vánočních kaprů atd. atd. Ale to především musí ten zákon být v prvním čtení schválen, aby bylo k čemu ty pozměňovací návrhy dávat.

Já nejsem nadšen z toho, že musí být takovýmto způsobem, také jsme říkali, že EET je dobrá myšlenka, ale horší provedení, a teď se prostě napravuje i to provedení. Takže my nebudeme hlasovat pro zamítnutí a budeme se snažit tu materii upravit tak, aby vyhovovala velmi dobře těm poctivým. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Je tu ještě několik dalších faktických poznámek. Nejprve pan poslanec Farský, poté pan poslanec Ferjenčík.

Poslanec Jan Farský: K panu kolegovi, který mě oslovil. To jsme si úplně nerozuměli. Já myslím, že stát se má soustředit na svoji činnost, ale nemá plošně některé činnosti a některé skupiny zasahovat nedůvěrou a tím, že všechny, protože řekne, že někteří z nich kráti daně, tak všechny zahlit administrativou, všem házet klacky pod nohy a odrazovat je od toho, aby podnikali.

Podnikatelé jsou ti, kteří živí stát, ti, kteří umožňují rozdávání sociálních dávek, ti, kteří umožňují platit vzdělání. Je přece nesmírně důležité, aby tito lidé co možná byli aktivní, aby se mohli realizovat, aby mohli být úspěšní ve svém profesích, aby cítili podporu ze strany státu, a ne že když chtějí začít podnikat, tak se dozvědí o tom,

že je první rok bude čekat, poté co si zařídí desítky razitek a povolení, tak je budou čekat další desítky kontrol a od prvního dne se na ně bude dívat stát jako na podvodníky. To je to, co kritizuju. Ten plošný nálet, který je úplně zbytečný.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Faktická poznámka, pan poslanec Ferjenčík.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Chtěl jsem reagovat na pana kolegu Kováčika prostřednictvím pana předsedajícího. Právě ti poctiví jsou ti, na které ta třetí a čtvrtá vlna negativně dopadne a vůbec nic jim nepřinese. Když dnes živnostník rádně všechny daně platí, tak logicky žádnou EET krabičku nepotřebuje, stát na ní nemůže nic vydělat a jediné, co se stane, bude, že bude mít vyšší náklady, ale nemá to pro něj absolutně žádný přínos. To je první věc. Skutečně na ty poctivé ta třetí a čtvrtá vlna dopadne nejhůře.

A za druhé, pokud vám jde o to, aby tady byl nějaký nosič, kterým se dá redukovat EET, právě z toho důvodu my jsme předložili návrh, který předtím předkládalo všechny šest opozičních stran, teď jsme to předložili jenom jako Piráti, právě proto, abyste se nemohli vymluvit, je předložené zrušení EET pro neplatce DPH, které nezavádí třetí a čtvrtou vlnu, v rámci kterého se dají řešit věci typu prodej vánočních kaprů. Nicméně si myslím, že to by nebylo potřeba, kdybychom nezaváděli třetí a čtvrtou vlnu.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka, pan poslanec Skopeček.

Poslanec Jan Skopeček: Také reakce na posledního řečníka. Chci říct, že finanční úřady už měly nástroje na ty nepočitné před zavedením EET. Tady se bavíme pouze o tom, jestli má být plošný nástroj, který automaticky dělá podezřelé i z té drtivé většiny poctivých živnostníků, kteří jsou poctiví. Finanční úřady ty nepočitné mohly stírat samozřejmě předtím. A i ODS a všichni normální lidé samozřejmě řeknou a potvrdí, že je správné, aby finanční úřady ty, kteří neplatí rádně daně, postihovaly. Ale tady děláme podezřelé automaticky ze všech poctivých podnikatelů.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. V tuto chvíli nemám žádnou přihlášku do rozpravy k tomuto bodu. Ptám se, zda má ještě někdo zájem o vystoupení. Nikoho nevidím. Končím rozpravu. Ptám se, zda je zájem o závěrečná slova. Paní ministryně.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo. Pane předsedo, dámy a páновé, já už jsem za toho tří čtvrté roku tady řekla asi všechno, ty argumenty se z velké části opakují. Takže mi dovolte zareagovat jenom na ty, kde snad mám pocit, že možná zaznělo něco nového. Ono toho opravdu nezaznělo mnoho nového, ale kde cítím, že bych měla něco říci.

K analýze pirátské strany. Já předpokládám a doufám a věřím v to, že se podaří posunout zákon do druhého čtení a že dostanu prostor k tomu účastnit se, já aktivně se budu účastnit všech garančních výborů, tam, kam bude přikázána tato novela, a budeme se o těch věcech bavit podrobně. Nicméně Piráti nepředložili žádnou konkrétní alternativní analýzu. To znamená, že jde toliko o kritiku a výtky k odhadům Ministerstva financí. Samozřejmě to nemění nic na tom, že jsem připravena o nich konstruktivně debatovat v rámci odborné diskuze na výborech. (V sále je veliký hluk!)

Pirátské připomínky tvrdí, že se při odhadech MF vycházelo z reálného růstu ekonomických veličin...

Já se omlouvám, ale dneska to asi hlasově nedám...

Předseda PSP Radek Vondráček: Prosím všechny přítomné o klid v sále. Případné debaty přesuňte do předsálí. Děkuji.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji pane předsedo.

Pirátské připomínky, že se při odhadech MF vycházelo z reálného růstu ekonomických veličin, což by bylo samozřejmě špatně, kdyby to tak bylo. Ale ono to tak není. MF vycházelo z nominálního růstu a DPH se takto standardně kvantifikuje. To znamená, že pirátské připomínky považují za vhodnější kvantifikaci použití veličiny tzv. hrubé přidané hodnoty, tento agregát však méně koresponduje se základem DPH, tzn. jeho použití je nevhodné.

Samozřejmě že je složité odhadovat růsty jednotlivých odvětví, zvláště také poté, co nám fungují jenom dvě vlny. Je určitě něco správného na argumentaci, že by byla statistická metoda... nebo rozsáhlé statistické šetření přímo u subjektu by bylo pravděpodobně velmi, minimálně, zajímavé, ale znamenalo by to samozřejmě vedle přímých nákladů státu i zatížení všech zkoumaných subjektů. Já mám podrobnou analýzu a jsem připravena o ní debatovat na odborných výborech.

Ted' jenom v rychlosti k několika málo věcem, které tu zazněly, a pořád je to dokola.

Ústavní soud nezrušil třetí a čtvrtou vlnu. Dal prostor rozmyslet si výjimky. Zrušil pouze nařízení vlády.

Sankce – jenom pro vaši informaci, a předložím na výborech přesnou statistiku –, co se týče zákona o EET, byla uložena pouze u jedné třetiny pochybení. Dvě třetiny orgány Finanční a Celní správy řešily napomenutím nebo domluvou na místě. To znamená, ten citlivý přístup, po kterém se volá, tady je.

Co se týče novely, tak ta novela zavádí systém, nový systém offline pro ty nejmenší živnostníky, kteří o něj požádají a splní podmínky, a nijak je to nezatíží. To znamená, účtenky si mohou vyzvednout na kterémkoliv územním pracovišti a v podstatě už dnes ti, co nemají EET, na požádání, půjdete-li dámky ke kadeřnicki, vám kadeřnice musí dát účtenku a průběžně musí zasílat evidenci příjmů. To jsou věci, které v podstatě už dnes dělají.

O důvěrnosti dat nebudu mluvit. Máme tady speciální pracoviště. Je tam dvacet úředníků, kteří mají prověrku NBÚ a kteří jediní se dostanou ke všem údajům z kontrolních hlášení a z EET a v agregované podobě je poskytuje potom k využití pro kontrolní činnost Finanční a Celní správě. To znamená, že důvěra dat je pro nás absolutně alfa a omega, a neprokázal nikdo, že by tomu bylo jinak. Ani historicky. Nikdy nebyla žádná data, nebylo prokázáno, že by byla zneužita nebo nějakým jiným způsobem využita.

Znova opakuji, koho vás zajímají náklady, najdete je na webových stránkách etrzby.cz. Žádny nárůst úředníků nebude. Na dotaz opakuji poněkolikáté. Pro kontrolní činnost EET se nabralo tři sta úředníků Finanční správy a sto úředníků Celní správy.

A ještě malá poznámka, pane poslanče Skopečku. Opět jsem to říkala několikrát a opět, jestli máte zájem, najdete to na webových stránkách Ministerstva financí. Světová banka – a teď mluvím za část Doing Business, která se týká činnosti resortu Ministerstva financí – už od roku 2016 vykazuje zlepšené výsledky, posouváme se na lepší příčky. V rámci V4 jsme na nejlepším místě z hlediska administrativní náročnosti, a to dokonce i za rok 2017, kdy už fungovalo pro určitý segment, to znamená pro první vlnu EET.

Samozřejmě že my pracujeme jak na snižování daňových úniků, podívejte se na data Evropské komise, co se týče VAT Gap, kam jsme se posunuli, a vůbec neuvidím naše odhady, říkám čísla Evropské komise, jak snižujeme VAT Gap. Od roku 2014 srovnání, máme čísla Evropské komise za rok 2014 a za rok 2016. Máte tam šest procentních bodů. To je obrovský úspěch. A samozřejmě ta data se zlepšují dál. Pracujeme na zjednodušení daní. Máme projekt Daně. Nebudu vůbec tady naskakovat na rétoriku. Řekla jsem to v médiích několikrát, jestli kdo přišel s čím. My máme ve vládním prohlášení pauzální daň. A je to jedno. Tak se spojme a prosadíme ji společně. Je to dobré pro naše živnostníky. A my do toho půjdeme.

Poslední. Dovolte mi poslední trošku povzdechnutí. Prosím vás, propusťte EET do druhého čtení. Dejte šanci Asociaci českého tradičního obchodu, která zastupuje 7 000 prodejen. Dejte šanci Asociaci malých a středních podnikatelů, která zastupuje 260 000 podnikatelských subjektů. Dejte šanci Svatu obchodu a cestovního ruchu, který zastupuje 6 000 podnikatelů, Asociaci hotelů a restaurací zastupující 1 500 podnikatelů a Svatu průmyslu a dopravy, který zastupuje 11 000 podnikatelů, ať se dostaví jejich zástupci na výbor garanční, kam bude přikázána novela, pokud ji propustíte do druhého čtení. Ať vám řeknou svoje zkušenosti se zavedením EET v první a druhé vlně. Tyto všechny svazy spolupracovaly na novele, podporují ji a tuto účast mi nabídly a přislibily.

A na závěr mi dovolte, abych se podělila o jeden velmi silný zážitek, který jsem zažila před třemi týdny v Olomouci na akci SAMOŠKA, možná jste to někdo už slyšeli v médiích, kde jsem byla po dvou letech, před dvěma lety, když se zavádělo EET a nyní po dvou letech. Sedělo tam čtyři sta zástupců maloobchodních prodejen, kteří všichni už mají téměř rok EET. Moderátor se jich spontánně zeptal – kdo je proti EET? Zvedlo se pět rukou. Pak se ptal – komu je to jedno? Zvedly se asi čtyři. Kdo podporuje EET? Zvedl se zbytek. To znamená, maloobchodní prodejci, kteří mají

EET a seděli tam, tak zvedli ruku, že podporují EET, ale současně na mě volali: Ale pro všechny prosím! Pro všechny. Takže dejte šanci této novele. Děkuji vám.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Ptám se pana zpravodaje, zda má zájem o závěrečné slovo. Pan zpravodaj nemá zájem. Přednostní právo pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Omlouvám se, ale paní ministryně vystoupila až po rozpravě. Nemám jinou šanci reagovat než takhle.

Stokrát opakovaná lež se nestane pravdou. Přece není pravda, že Ústavní soud nezrušil třetí a čtvrtou vlnu EET. Kdyby ji nezrušil, tak už dávno platí. Nemůžeme tady říkat od mikrofonu, paní ministryně, že to Ústavní soud nezrušil, když to zrušil. Pak ta debata je úplně mimo. Když ji nezrušil, tak jak to, že neplatí?! To je jednoduchý dotaz, paní ministryně. Vý jste řekla ve svém vystoupení, najdete to ve stenozáznamu, že vyvracíte opakovaný argument opozice, že Ústavní soud nezrušil třetí a čtvrtou vlnu. Kdybyste měla pravdu, tak už dávno platí a dneska nic neprojednáváme! Tak nemaťte živnostníky a podnikatele. To za prvé.

A za druhé. Z toho silného zájitu z Olomouce, který jste tu popsala, je klíčová poslední věta. Když já, tak on taky. Co to je za přístup? My to musíme, tak ať oni to mají taky! To je to silné poselství. A my říkáme – ať to nemá nikdo! To je ta správná cesta.

Předseda PSP Radek Vondráček: Další přednostní právo, pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, já vám samozřejmě přeji vás silný zážitek z Olomouce před třemi týdny, ale přiznám se, že zažívám mnoho velmi silných zážitků, když hovořím s prodejci v maloobchodě nebo v restauracích o EET a oni si velmi stěžují na ten systém. Jak je zatěžuje a jak je to zbytečně drahé. A já je vždycky prosím, jestli by mně k tomu nenapsali pář řádek. Jestli bych nemohl při diskusi o EET citovat prostě zkušenosti toho či onoho prodejce v maloobchodě. A každý mi říká – nezlobte se, pane Kalousek, promiňte, ale já skutečně nestojím o šikanu z finančního úřadu. Já netvrdím, že se to snad doopravdy děje, ale oni hovoří pod tlakem strachu, který vy jste svou politikou vyvolali. Ten strach prostě cítí a pod tím strachem také hlasují, když se jich ten moderátor zeptá, ale je toho ministryně financí. To je prostě tak běžné. Ale užijte si svůj zážitek.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Skončili jsme obecnou rozpravu. Zaznělo závěrečné slovo a v tuto chvíli je čas na hlasování o návrzích na vrácení a zamítnutí, tak jak zazněly v průběhu prvního čtení. Eviduji žádost o odhlášení, což jsem právě učinil, a poprosím vás, abyste se znova přihlásili svými kartami. (Gong.) Současně předvolám naše kolegy z předsáli.

Na 19. schůzi přednesl návrh na vrácení navrhovateli k dopracování pan poslanec Zdeněk (Vojtěch) Munzar. Budeme tedy nejprve hlasovat o tomto návrhu. Kdo je pro vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování?

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 196. Přihlášeno 179 poslanců, pro 79, proti 95. Tento návrh přijat nebyl.

Dále, na 19. schůzi přednesl návrh na zamítnutí pan poslanec Mikuláš Ferjenčík. Budeme tedy hlasovat o zamítnutí návrhu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zamítnutí předloženého návrhu? Kdo je proti?

Hlasování číslo 197, přihlášeno 179, pro 80, proti 95. Ani tento návrh přijat nebyl.

Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o garančním výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Ptám se, zda je zde jiný návrh na garanční výbor. Pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Dovolím si navrhnut, aby garančním výborem byl výbor hospodářský, protože rozpočtové dopady jsou dopady pouze virtuální, zatímco ve skutečné, reálné ekonomice a v maloobchodě to dělá problémy veliké. Takže navrhoji hospodářský výbor.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Je zde ještě jiný návrh na garanční výbor? Není tomu tak. Přistoupíme k hlasování.

Nejprve bychom tedy hlasovali o protinávrhu, to znamená o hospodářském výboru jako garančním výboru.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, aby předložený návrh byl přikázán hospodářskému výboru jako garančnímu výboru. Kdo je proti?

Hlasování číslo 198, přihlášeno 180, pro 81, proti 88. Tento návrh přijat nebyl.

Nyní budeme hlasovat o tom, aby byl rozpočtový výbor ustanoven jako garanční.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 199, přihlášeno 180, pro 127, proti 26. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Ptám se, kdo má zájem o vystoupení k tomuto. Pan poslanec Munzar, pan poslanec Pávek, poté pan předseda Kalousek. Máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Vzhledem k tomu, že se dotýká podnikatelského prostředí, tak navrhoji hospodářský výbor jako další, protože ten má v gesci právě podnikatelské prostředí.

A jenom mi dovolte, pane předsedající, drobnou poznámku. Vy jste řekl, že návrh předložil Zdeněk Munzar. Kdybyste řekl Luděk, tak by mi to bylo velkou ctí. Takhle se ohrazují, protože jsem Vojtěch. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já jsem řekl i příjmení? Ne. Já jsem řekl pan poslanec. (Poslanec Munzar: Ale předtím.) Předtím. Tak se omlouvám.

Pan předseda stál svůj návrh, protože chtěl navrhnout také hospodářský. Dále zde byl pan poslanec Pávek, poté pan poslanec Ferjenčík a pan poslanec Jurečka.

Poslanec Petr Pávek: Navrhoji přiřazení výboru ústavněprávnímu, a to z důvodu, aby se zabránilo tomu, co už máme za sebou, a sice zrušení toho zákona Ústavním soudem.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Ferjenčík. (V pravé části sálu se hlásí víc poslanců o slovo.) Tam to bylo nerozhodně. Tak pan poslanec Kupka, poté pan poslanec Klaus.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl navrhnout dva výbory. S jedním mě už předběhl kolega Pávek. Nicméně druhý navrhoji výbor pro zdravotnictví, protože se to týká lékařů. Obávám se, že to povede k předčasným odchodům do důchodů řady především tedy přesluhujících lékařů, kteří ve smyslu stokrát nic umořilo osla prostě pověsi řemeslo na hřebík.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Dobře, pan poslanec Klaus, poté pan poslanec Kupka, poté pan poslanec Jurečka. Máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: My tady budeme projednávat zákon o obědech zdarma a podobné věci. Tak já bych i EET rád projednal ve školském výboru, a sice z toho důvodu, že vy už jste tam s poslankyní Valachovou zničili školní bufety pamlskovou vyhláškou a dalšími šílenostmi. Ty neexistují. A teď si děti ani nebudou moct koupit sváčinu u toho malého živnostníka před školou, protože nebude existovat. Takže se to týká výživy dětí ve školách a prosím o přidělení školskému výboru. (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano. Zaregistroval jsem tento návrh. Pan poslanec Kupka.

Poslanec Martin Kupka: Dobrý den. Dovolím si navrhnout, aby se tím zákonem zabýval rovněž výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj, protože jak zaznělo, ono to pochopitelně může mít velmi vážný dopad na regionální rozvoj, po kterém všichni voláme. Ale tohle je vlastně jednoznačně klacek pod nohy v mnoha směrech a v mnoha oblastech regionálnímu rozvoji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Teď pan poslanec Kalousek, pan poslanec Jurečka a ještě se hlásil pan poslanec Holomčík, tuším, jestli se nepletu. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Myslím, že by se tomu měl věnovat, a dovoluji si to navrhnut, i výbor pro životní prostředí, protože když vidíte ty hromady zbytečného papíru, tak prostě nechráníme naše lesy.

Předseda PSP Radek Vondráček: Zaregistroval jsem tento návrh. Pan poslanec Jurečka.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Dovolím si navrhnut a poprosit opravdu teď smrtelně vážně, aby se tím zabýval také zemědělský výbor, protože se to týká i velké části zemědělců a potravinářů. Není to úplně tak k smíchu, jak se tady někteří poslanci či poslankyně smějí. Ale opravdu si myslím, že posoudit reálně dopady, jaké to bude mít pro drobné zemědělce, pro farmářské trhy, ale také třeba pro zmiňovanou oblast prodejů předvánočních ryb, kde si myslím, že si zaslouží, aby i zemědělský výbor se tím zabýval. Děkuji za vyhovění tomuto návrhu. Děkuju.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Já samozřejmě automaticky předpokládám, že všechny návrhy jsou mírněny zcela vážně. Prosím.

Poslanec Tomáš Martínek: Dobrý den. Děkuji za slovo. Protože se vlastně jedná o kontrolu finančních toků, tak bych chtěl navrhnut výbor kontrolní. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Výbor kontrolní. Pan poslanec Gazdík, poté pan poslanec Peksa. Uvidíme, který výbor nám zbude.

Poslanec Petr Gazdík: Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji si navrhnut mandátový a imunitní výbor, protože po schválení tohoto zákona zcela jistě přibude útoků na nás politiky a na ty, co to schválili, a proto bychom se tím měli zabývat. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Pan poslanec Peksa.

Poslanec Mikuláš Peksa: Rád bych navrhl zahraniční výbor vzhledem k tomu, že řada z těch podniků je provozována cizinci.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. (Hlásí se paní poslankyně Černochová. Předsedající s úsměvem:) Tak schválň, který to bude, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Já musím, pane předsedo. (Směje se.) Vážení kolegové, kolegyně, jak už tady avizoval kolega Klaus, tak určitě se zavedení EET dotkne nízkopříjmových skupin. A určitě se shodneme v tom, že ani v bezpečnostních, ani v ozbrojených sborech nejsou lidé, kteří by patřili mezi vysokopříjmové skupiny. Takže navrhoji výbor pro obranu a výbor pro bezpečnost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ptám se, zda je zde ještě nějaký návrh. Pan poslanec Ferjenčík ještě našel nějaký výbor.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Vzhledem k tomu, že řada živnostníků skončí bud' na pracáku, nebo v předčasném důchodu, myslím, že je zcela namístě, aby to projednal výbor pro sociální záležitosti. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Sociální výbor. Tak máme uzavřenu množinu? Můžeme přistoupit k hlasování?

Nejprve tedy budeme hlasovat, aby jako další výbor byl... (Ještě se hlásí poslankyně v pravé části sálu.) Už máme uzavřeno, paní poslankyně. Poprosím o klid v sále a budeme navrhovat na přikázání dalším výborům.

Nejprve to bude výbor hospodářský.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 200, přihlášeno 182, pro 84, proti 56. Návrh byl zamítnut.

Dále zazněl návrh na přikázání ústavněprávnímu výboru. Je zde zájem o odhlášení, což jsem právě učinil. Poprosím vás, abyste se znova přihlásili a upravili kvorum.

Počet přihlášených se ustálil, dáme tedy hlasovat o přikázání ústavněprávnímu výboru.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 201 přihlášeno je 179 poslanců, pro 83, proti 73. Návrh přijat nebyl.

Dalším návrhem byl zdravotnický výbor.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro přikázání zdravotnímu výboru. Kdo je proti?

V hlasování číslo 202 přihlášeno je 179, pro 80, proti 83. Návrh nebyl přijat.

Dále zde byl navržen školský výbor.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro přikázání školskému výboru jako dalšímu výboru. Kdo je proti?

V hlasování číslo 203 přihlášeno 179 poslanců, pro 82, proti 83. Návrh nebyl přijat.

Dále zde byl navržen výbor pro veřejnou správu.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro přikázání návrhu výboru pro veřejnou správu jako dalšímu výboru. Kdo je proti?

V hlasování číslo 204 přihlášeno 179, pro 80, proti 77. Návrh nebyl přijat.

Dalším návrhem byl výbor pro životní prostředí.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro přikázání tomuto výboru. Kdo je proti?

V hlasování číslo 205 přihlášeno je stále 179 poslanců, pro 80, proti 85. Tento návrh nebyl přijat.

Dalším návrhem byl zemědělský výbor.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro přikázání zemědělskému výboru. Kdo je proti?

V hlasování číslo 206 přihlášeno je 179, pro 82, proti 80. Návrh nebyl přijat.

Pak zde byl návrh na kontrolní výbor.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro přikázání kontrolnímu výboru jako dalšímu výboru. Kdo je proti?

V hlasování číslo 207 přihlášeno 179 poslanců, pro 82, proti 83. Návrh přijat nebyl.

Dále zde byl návrh na mandátový a imunitní výbor.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 208 přihlášeno 179 poslanců, pro 76, proti 86. Návrh nebyl přijat.

Dalším návrhem byl zahraniční výbor.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro přikázání tohoto návrhu zahraničnímu výboru jako dalšímu výboru. Kdo je proti?

V hlasování 209 přihlášeno 179 poslanců, pro 75, proti 86. Návrh nebyl přijat.

Dalším byl návrh na výbor pro obranu.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 210 přihlášeno 179 poslanců, pro 77, proti 83. Návrh nebyl přijat.

A poslední byl navržen výbor sociální.

Takže zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro přikázání sociálnímu výboru. Kdo je proti?

V hlasování číslo 211 přihlášeno 179, pro 79, proti 80. Ani tento návrh nebyl přijat.

Všem přítomným se výrazně zlepšily statistiky hlasování a žádný další výbor nebyl určen k projednání tohoto návrhu.

Dále zde v obecné rozpravě zazněl návrh na prodloužení lhůty o 20 dnů ze strany pana poslance Feriho. (Z pléna: Ferjenčíka!) Já zde mám poznámku pana Feriho. Doufám, že to hlasovatelné je.

Hlásil se někdo s přednostním právem? Pan předseda Bartoš.

Poslanec Ivan Bartoš: Dobré dopoledne, dámy a pánové, zástupci vlády, pane předsedající. Já bych chtěl jenom možná podotknout. Já jsem teď sledoval paní ministryně, jak tak kroutí hlavou. Tady ani ne před deseti minutami zaznělo v závěrečném slovu paní ministryně, jak zve všechny ty zástupce na výbory, a kde to můžeme všichni projednat a vyjádřit se z oblasti sociálních aspektů malého podnikání. Mikuláš Ferjenčík prostřednictvím pana předsedajícího mi tam ukazuje odpověď od ministerstva, jak tu věc je třeba diskutovat zde na plénu Sněmovny, a následně jsme v hlasování nepřiřadili tento vládní návrh ani tomu hospodářskému výboru! Já bych, když už se tedy to nedělá prý kvůli médiím a kvůli tomu, že se ta videa tady natáčejí, ty proslový, tak následně vlastně tato debata, o které tady paní ministryně hovořila, jak je žádoucí, tak ve finále nebude probíhat ani ve výborech, které skutečně mají relevanci k projednávanému návrhu zákona. Mně to přijde minimálně nekonzistentní s tím předchozím vyjádřením paní ministryně a je škoda, že prostě se to omezí jenom na ten výbor, který jsme si zde schytali. To skutečně není ta otevřená debata, která tady byla avizována od paní ministryně. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Další přednostní právo, pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já si dovoluji vyjádřit rozpaky nad hlasováním zejména o výboru ústavněprávním. My projednáváme novelu, která byla vynucena nálezem Ústavního soudu, protože původní návrh byl shledán závadným z hlediska ústavního práva. Nejenom že byl shledán závadným, ale k celému návrhu, který prostě nezrušil ten zákon celý, k tomu návrhu bylo pět disentních stanovisek ústavních soudců, tedy významných autorit v oblasti ústavního práva, takže je zřejmé, že se pohybujeme na hraně. Pohybujeme se na hraně ústavnosti. Ta novela se snaží vyhovět tomu nálezu, ale opravdu mu vyhovuje? A kdo by to měl jiný Sněmovně posoudit a garantovat než ústavněprávní výbor? A vám je to jedno!

Paní ministryně ANO říká, jak zve všechny k té diskuzi, ale prostě ona si ji nepřeje. Vám je jedno se o tom bavit v hospodářském výboru, co to dělá v maloobchodě, a když to v tom maloobchodě něco dělá, tak co to udělá v těch řemeslech. Ono to v těch řemeslech něco udělá a hospodářský výbor by se tomu měl věnovat, ale vám je to jedno! Vy si tu diskuzi nepřejete. Vy jenom vstřícně hovoříte, jak chcete diskutovat, ale pak jenom chcete velet a chcete, aby ti všichni ostatní mlčeli. Tohle není parlamentní diskuze!

Tak si dovoluji obrátit se alespoň na předsedu ústavněprávního výboru a alespoň na předsedu hospodářského výboru, aby když už Sněmovna se chová tímto způsobem ignorantně k parlamentní diskuzi, která by měla být důležitá, aby si alespoň oni z vlastní iniciativy ten zákon vzali a aby ho projednali v orgánu Poslanecké sněmovny, aby nám potom jako celé Poslanecké sněmovně mohli říct, jaký je názor tohoto parlamentního orgánu. Děkuji. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Dorazila ke mně informace, že paní poslankyně Černochová navrhovala i bezpečnostní výbor. My jsme ve fázi, kdy to můžeme nechat hlasovat, ještě nehlasujeme zkráceně... A paní poslankyně mi to kýváním hlavou potvrzuje, takže budeme hlasovat ještě o přikázání bezpečnostnímu výboru. Poté přednostní právo pan Stanjura, poté pan místopředseda Kubíček, poté pan předseda...

Takže prosím vás, budeme teď hlasovat o přikázání bezpečnostnímu výboru.

Já zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 212, přihlášeno je 181 poslanců, pro 78, proti 90. Tento návrh přijat nebyl.

Nyní se první s přednostním právem hlásil pan předseda Stanjura, poté pan místopředseda Kubíček, poté pan předseda Fiala. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych jenom opravil kolegu, pana předsedu Kalouska, který říkal, že Sněmovna si nepřeje projednávat tento návrh zákona v ostatních výborech. Tak Sněmovna je špatné označení. Celá sjednocená levice si to nepřeje. Od komunistů přes socialisty po hnutí ANO. Ti se té debaty bojí. Zbytek Sněmovny debatovat chtěl. (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Pan místopředseda Kubíček.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. No, rozpočtový výbor byl zvolen záměrně z toho důvodu, že on zasedá zde. Každý z poslanců má právo se zúčastnit jednání jakéhokoliv výboru a pochopitelně tam může, pokud mu to výbor umožní, vystoupit a hovořit.

Na druhé straně bylo tady řečeno, že každý předseda výboru může navrhnut na svém výboru to, že si ten tisk vezmou dobrovolně na svůj výbor. Takže každý z těch předsedů může nechat o tom hlasovat na hospodářském, rozpočtovém, tak to je, pane předsedo prostřednictvím pana předsedajícího. Takže nevím, co to jako mělo znamenat, a udělali jste takové krásné divadlo, že jsme to přidělili všem výborům. To bylo opravdu jenom divadlo. Kdybychom tady navrhovali hospodářský výbor a ústavněprávní, možná hlasování dopadlo jinak. (Potlesk z lavic ANO.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Fiala, poté pan předseda Kalousek.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážené dámy, pánové, já navážu na svého předčeňka. Teď tady vystoupím jako předseda hospodářského výboru. Já jsem bytostně přesvědčen, že se hospodářství České republiky tento zákon velmi týká. Koneckonců jsme o tom tady všichni mluvili několikrát. Jako předseda hospodářského výboru navrhoval na tomtoto výboru, aby se tento výbor, přestože tady nebyl schválen, tomuto zákonu věnoval. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré dopoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády. Budeme pokračovat ještě v tomto rozjednaném bodu. A nyní vidím přihlášku s přednostním právem předsedy klubu TOP 09 Miroslava Kalouska. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Nezlobte se, dámy a pánové, ale i účelové argumenty by měly mít nějakou úroveň. Říct, že se to přidělilo jednomu jedinému výboru ne proto, jaké se věnuje problematice, ale kde zasedá, tak to opravdu za těch 28 let v politice slyším poprvé. Znamená to, že až budeme projednávat novelu Ústavy, která samozřejmě také bude zajímat nás všechny, tak se to přidělí rozpočtovému výboru, protože zasedá tady. (Smích zprava, potlesk.)

Jinak děkuji panu předsedovi Fialovi, že si to hospodářský výbor vezme alespoň z vlastní iniciativy, a o to též prosím pana poslance Bendu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pokud už se nikdo nehlásí, zbývá nám jedno hlasování, které bylo před námi předneseno v rozpravě, a to je prodloužení lhůty o dvacet dnů.

O tom rozhodneme v hlasování číslo 213, které zahájím, a ptám se, kdo je o prodloužení lhůty o dvacet dnů. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 213 z přítomných 181 poslance pro 81, proti 76. Návrh nebyl přijat.

Tím jsme vyčerpali všechny návrhy, které byly k hlasování. A já mohu poděkovat zástupci navrhovatelů a zpravodaji. Ukončuji tento bod. A ještě přihláška – jestli k hlasování, pane poslanče?

Poslanec František Kopřiva: Děkuji za slovo, pane předsedající. Nechci zpochybňovat hlasování. Jenom že jsem hlasoval pro, a na sjetině mám zdržuji se. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: U kterého hlasování prosím? Pro stenozáznam.

Poslanec František Kopřiva: Poslední hlasování, co teď bylo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: U toho prodloužení lhůty, ano. Dobре. Děkuji za vyjádření. A teď už tedy opravdu mohu s klidným svědomím propustit od stolku zpravodajů paní ministryni financí a zpravodaje a ukončit bod číslo 32.

Než zahájíme další bod naší schůze, dovolte mi, abych přečetl omluvy došlé předsedovi Sněmovně, a to od 10.30 do 19 hodin paní poslankyně Langšádlová z důvodu pracovní cesty, dále se omlouvá od 12.30 do 15 hodin z pracovních důvodů paní poslankyně Eva Fialová. Další omluva je od 12.30 do 13 hodin z důvodu

pracovního jednání od paní poslankyně Ivany Nevludové a máme tady omluvu pana poslance Jana Bauera od 15.30 z důvodu zahraniční cesty.

Pokračovat budeme podle schváleného pořadu schůze bodem číslo 11. Jedná se o přerušený bod. Přerušovali jsme ho 1. 2. na jednání Sněmovny a ještě před zahájením podrobné... Pardon. Připomínám, že jsme stále v otevřené obecné rozpravě, do které je nyní přihlášen ministr vnitra Jan Hamáček, který je zároveň předkladatelem návrhu, ale je řádně přihlášen do rozpravy. (Hluk v sále.) Pane ministře, já vám hned udělím slovo, až bude trochu klidu ve sněmovně. Pokud vedete ještě debaty o EET, tak prosím v předsáli.

Budeme se věnovat bodu

11.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb.,
o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů,
ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
(sněmovní tisk 203) - druhé čtení**

Já ještě počkám. (Hluk trvá.) Vážené paní kolegyně, páni kolegové, zahájili jsme jiný bod jednání, pan ministr vnitra jako předkladatel, nyní jako řádně přihlášený do obecné rozpravy, je připraven ke svému vystoupení. Vím, že debata k tomuto tisku byla velmi vzrušená, a rád bych, abychom tedy začínali úplně v klidu. Já ještě posečkám. Pane ministře, vás také požádám o chvíliku klidu.

A nyní mohu místopředsedu vlády a ministra vnitra Jana Hamáčka požádat, aby vystoupil v rozpravě. Snad už bude jeho slovům rozumět. Máte slovo, pane místopředsedo vlády.

Místopředseda vlády a ministra vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Na začátek – já jsem byl tady naprostě klidný. Já jsem neřekl ani slovo, tak jenom aby bylo jasno. Já jsem nerušil. A vy jste mě uvedl jako předkladatele, což je pravda. Nicméně já teď využívám svého práva jako poslance a chci okomentovat svůj pozměňovací návrh.

Já jsem již před časem avizoval, že přijdu s návrhy změn, které povedou k rychlejšímu ukončení pobytu cizince na našem území v případě, kdy ten cizinec představuje bezpečnostní hrozbu či je jeho pobyt na území třeba ukončit z jiných důvodů. V první řadě se v tom návrhu zaměřuji na cizince, kteří páchají na území ČR opakovanou trestnou činnost. Dle mého názoru opakované odsouzení pro úmyslný trestný čin představuje zcela legitimní důvod pro zrušení pobytu cizince. V případě této recidivující osoby je totiž zjevné, že nesměřuje k nápravě a její pobyt v naší zemi ohrožuje bezpečnost státu a jeho obyvatel.

Samotné rušení povolení k pobytu trvá dnes v součtu s navazujícími opravnými prostředky i více než dva roky, a to i v případě, kdy tito cizinci představují pro ČR bezpečnostní hrozbu. Mým cílem není tyto cizince připravit o procesní práva, která jim garantuji náš ústavní pořádek, tedy především o právo obrátit se na nezávislý

soud, ale mým cílem je nastavit celý proces tak, aby se ta doba zkrátila na méně než šest měsíců. V těchto případech tudíž musíme postupovat rychle a nekompromisně.

Proto navrhoji, aby se v případech, kdy je pobyt cizinci rušen z důvodu páchaní úmyslné trestné činnosti na území ČR, nebo pokud cizinec představuje hrozbu pro veřejný pořádek, včetně neprojednávala v odvolacím správním řízení a cizinec by mohl napadnout rozhodnutí Ministerstva vnitra rovnou žalobou ke správnímu soudu, jako to mají například v azyllových věcech. Samotným správním soudům by pak byly stanoveny lhůty, ve kterých musí o žalobě rozhodnout. Došlo by tak k výraznému zkrácení doby celého řízení. Já si myslím, že je zcela legitimní, aby takového kauzy byly soudy vyřizovány přednostně.

Můj pozměňovací návrh také směřuje ke zrychlení a zefektivnění řízení o správném vyhoštění cizince. Podle mého návrhu se v řízení o správném vyhoštění bude riziko vážné újmy spojené s návratem cizince do jeho země původu hodnotit pouze v případě těch zemí, které ČR nepovažuje za bezpečné země původu. Seznam těchto zemí je samozřejmě uveden ve zvláštní vyhlášce. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru vnitra, prvnímu místopředsedovi vlády, panu Janu Hamáčkovi. Omlouvám se, jestli jsem použil nevhodný výraz. Já jsem chtěl pro něj zjednat dostatečně klidné prostřední, protože on klidný je, a že rozrušit se nenechá. Ale myslím si, že i pro jeho vystoupení bylo potřeba klidné atmosféry ve Sněmovně.

Nyní mi dovolte, abych ještě konstatoval jednu omluvu doslu předsedovi Sněmovny, a to od 11.15 do 13 hodin se omlouvá paní poslankyně Jana Mračková Vildumetzová z pracovních důvodů.

Zatím jsem vyčerpal všechny přihlášky do obecné rozpravy. Ptám se, jestli se někdo ještě do obecné rozpravy hlásí. Nikoho nevidím, mohu tedy obecnou rozpravu ukončit. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Pane ministře, pane zpravodaji, závěrečné slovo? Pane zpravodaji, zájem o závěrečné slovo? Není. Tedy se můžeme zabývat návrhy, které padly v rozpravě, a to navrácení návrhu zákona garančnímu výboru k projednání, který ale nepadl v rozpravě.

Mohu tedy zahájit rozpravu podrobnou. Pan zpravodaj mě doufám kontroluje, protože jsem neřídil celou dobu do přerušení, takže je to v pořádku. V podrobné rozpravě, připomínám, že pozměňovací návrhy a jiné návrhy přednesené v rozpravě musí být odůvodněny. Můžeme tedy podrobnou rozpravu zahájit vystoupením pana poslance Jaroslava Bžocha. Připraví se pan poslanec Kopřiva. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Bžoch: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych se chtěl přihlásit ke svým čtyřem pozměňovacím návrhům, které jsou v systému pod čísly 1435, 1436, 1441 a 1443. Odůvodnění jsem uvedl v obecné rozpravě a je zároveň přidáno k témtě pozměňovacím návrhům v systému. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Bžochovi. A nyní tedy vystoupení pana poslance Kopřivy v podrobné rozpravě. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec František Kopřiva: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, rád bych se přihlásil k pozměňovacím návrhům, které jsou v systému pod čísly 1989 a 1990. Tyto návrhy jsem odůvodnil v obecné rozpravě a stejně tak je odůvodnění součástí návrhu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za vystoupení. A nyní pokračujeme vystoupením paní poslankyně Aleny Gajdůškové. Připraví se pan poslanec Pustějovský. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji. Vážený pane předsedající, pane vicepremiéro, kolegyně a kolegové, já se chci přihlásit tímto k pozměňovacímu návrhu, který je v systému zaveden pod číslem 1859. Zdůvodnila jsem ho v obecné rozpravě a jeho součástí je i písemné zdůvodnění. Jedná se o podporu zaměstnávání lidí se zdravotním postižením. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. A nyní pan poslanec Pustějovský v podrobné rozpravě. Připraví se pan poslanec Vít Rakušan. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Pavel Pustějovský: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážení kolegové, kolegyně, rád bych se přihlásil k pozměňujícímu návrhu, který je veden jako sněmovní dokument 2081. V odůvodnění se odkazuje na písemnou podobu návrhu. Ale dovolte mi aspoň krátké shrnutí.

Návrh reaguje na zkušenosti, které máme s vládními programy, které už běží, usnadňují příchod cizinců s požadovanou kvalifikací. Mám na mysli například takzvaný režim Ukrajina. Návrhem bych rád odstranil některé prvky nekalé soutěže na trhu práce. Firma vynaloží mnoho sil a peněz na získání konkrétního zahraničního zaměstnance, zlegalizuje mu pobyt v ČR, ale bohužel se často stává, že vzápětí je tento zaměstnanec přetažen jinam nebo přechází do šedé zóny. Kromě toho návrh zlepšuje zákonné zakotvení vládních programů a zvyšuje právní jistotu dotčených subjektů. V neposlední řadě také zjednoduší administrativu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Pustějovskému. Nyní pan poslanec Vít Rakušan, připraví se pan ministr Hamáček. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji vám za slovo, pane místopředsedo. Pane ministře, dámy a páновé, rád bych se přihlásil v rámci podrobné rozpravy k pozměňovacímu návrhu, který je v systému zařazen pod číslem 1314. Daný návrh jsem několikrát podrobněji zdůvodňoval. Odkazuj i na písemné zdůvodnění tohoto návrhu.

Velmi obecně týká se institutu mimořádného pracovního víza jako z mého pohledu překonaného instrumentu, který není v souladu s těmi ostatními instrumenty, které jinak vcelku progresivní cizinecký zákon předkládá. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan místopředseda vlády, ministr vnitra Jan Hamáček. Prosím, pane poslanče.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji. Jak jsem již avizoval v obecné rozpravě, chtěl bych se přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu. Ten je v systému uveden pod číslem 2094. V obecné rozpravě jsem jej odůvodnil a samozřejmě součástí toho materiálu je i písemné odůvodnění. Takže se k němu tedy tímto přihlašuji. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Kdo dál? Ano, pan kolega Koločratník ještě v podrobné rozpravě.

Poslanec Martin Koločratník: Děkuji za slovo. Dobré dopoledne, já se přihlašuji ke svému pozměňovacímu návrhu pod číslem 1888. Měl jsem podány dva, ale k jednomu se nepřihlašuji, protože byl nahrazen jiným, a v tuto chvíli tedy pouze pozměňovací návrh pod číslem 1888. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Kdo dál v podrobné rozpravě? Pokud nikdo, podrobnou rozpravu končím. A ptám se na závěrečná slova. Není zájem o závěrečná slova. Protože nepadl žádný návrh, o kterém bychom mohli v podrobné rozpravě hlasovat, mohu ukončit druhé čtení. Děkuji panu ministru vnitra, místopředsedovi vlády Janu Hamáčkovi, děkuji zpravodaji a končím bod číslo 11.

Než budeme pokračovat bodem číslo 118, pan ministr Ťok je připraven, tak budu konstatovat další omluvy došlé předsedovi Sněmovny, a to paní poslankyně Radky Maxové od 10.50 do 12 hodin z pracovních důvodů a od 11 hodin z důvodu pracovní zahraniční cesty se omlouvá na zbytek jednacího dne ministr zdravotnictví Adam Vojtěch.

Dalším bodem našeho jednání, jak jsem předeslal, je bod

118.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky
a vládou Mongolska o leteckých službách
/sněmovní tisk 107/ - první čtení**

Úvodní slovo přednese ministr dopravy ČR Dan Ťok. A požádám zpravodaje Dana Pawlase, aby zaujal místo u stolku zpravodajů. Pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vztahy mezi Českou republikou a Mongolskem v oblasti letecké dopravy nejsou dosud upraveny žádnou mezinárodní smlouvou. Konkrétní kroky směřující k přípravě dohody započaly v roce 2013, expertní jednání poté probíhala v roce 2015. Sjednání dohody bylo schváleno vládou ČR v dubnu 2016, přičemž její podpis se následně uskutečnil dne 25. května roku 2017 v Ulánbátaru.

Dohoda je liberálního charakteru a přináší moderní smluvní rámec vytvářející vhodné podmínky pro případnou budoucí realizaci leteckého provozu mezi oběma státy a pro spolupráci leteckých dopravců. Přestože pravidelná ani nepravidelná letecká doprava mezi ČR a Mongolskem není v současné době zajišťována žádným leteckým dopravcem, lze uvedené teritorium považovat z hlediska českého civilního letectví do budoucna za zajímavé.

Sjednání dohody nevyžaduje úpravy českého právního řádu a její provádění nebude mít dopad na výdaje státního rozpočtu.

Dovolují si tímto požádat Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR o postoupení materiálu k projednání v zahraničním výboru Sněmovny. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru dopravy. A nyní pan zpravodaj Daniel Pawlas se svou zpravodajskou zprávou pro první čtení. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Daniel Pawlas: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, máme tady sněmovní tisk číslo 107, dohodu mezi ČR a vládou Mongolska o leteckých službách. Víceméně zopakuji to, co už řekl pan ministr. Důvodem předložení tohoto tisku je, že letecká doprava mezi Českou republikou a Mongolskem není v současné době upravena žádnou smlouvou, a je to z důvodu civilního letectví České republiky do budoucna velice zajímavé teritorium. Text dohody je v souladu s ústavním pořádkem, ostatními součástmi právního řádu ČR, se závazky vyplývajícími z členství ČR v EU, se závazky převzatými v rámci jiných platných smluv a s obecně uznávanými zásadami mezinárodního práva. Sjednání dohody nevyžaduje změny v českém právním řádu. Dohoda nebude mít žádné přímé ani nepřímé dopady na státní rozpočet.

Já taktéž doporučuji, abychom tuto mezinárodní smlouvu postoupili do dalšího čtení a schválili ji. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji za zpravodajskou zprávu a otevím obecnou rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku. Ptám se, jestli se hlásí někdo z místa. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak.

Rozhodneme v hlasování číslo 214, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro přikázání zahraničnímu výboru. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 214, z přítomných 179 pro 116, proti 1, návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu.

Děkuji panu ministrovci, děkuji zpravodaji a končím bod číslo 118.

Dalším na pořadu schůze je bod číslo 119 – Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o komplexním a posíleném partnerství mezi Evropskou unií a Evropským společenstvím pro atomovou energii a jejich členskými státy na jedné straně a Arménskou republikou na straně druhé, podepsaná v Bruselu dne 24. listopadu 2017, sněmovní tisk 108. Musím tento bod ale neprojednat, protože pan ministr Tomáš Petříček je služebně mimo, je rád omluven na dnešním jednání, a nemám žádné usnesení vlády, že ho může některý z ministrů nahradit. Bod 119... (Námitka od stolku zpravodajů.) Já chápu, ale já musím dodržovat jednací řád.

Rád bych projednal tuto záležitost. Pokud mi do konce projednávání bloku zpráv v prvním čtení bude doručeno rozhodnutí například místopředsedy vlády o projednání, že může někdo nahradit pana ministra Petříčka, tak rád ten bod projednám. Dávám ho na konec bloku prvních čtení.

A budeme se zabývat bodem číslo

120.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s přístupem České republiky Meziamerická úmluva
o vzájemné pomoci v trestních věcech (Nassau, 23. května 1992)
a Opční protokol k Meziamerické úmluvě o vzájemné pomoci
v trestních věcech (Managua, 11. června 1993)
/sněmovní tisk 121/ - první čtení**

Pan ministr spravedlnosti Jan Kněžínek je u stolku zpravodajů, paní poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková také, můžeme tedy bod zahájit. Požádám o slovo ministra spravedlnosti Jana Kněžínka. Pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předkládám vám návrh vlády na vyslovení souhlasu k ratifikaci Meziamerické úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech a zároveň opčního protokolu, který byl k této úmluvě následně uzavřen.

Tím, že se Česká republika stane smluvní stranou této meziamerické úmluvy, která je jinak otevřena k podpisu a k ratifikaci i neamerickým státům, tak tím získá nástroj pro mezinárodní spolupráci v trestních věcech s celou řadou amerických států, s kterými dnes takovou mezinárodní smlouvu nemá. Jedná se především o státy Latinské Ameriky a státy karibské oblasti, příkladmo mohu uvést Mexiko, Kolumbie, Brazílie atd., ale je jich celá řada, celkem 28 států, přičemž pouze s třemi z nich dnes máme smlouvu uzavřenu, a to je USA, Kanada a Kazachstán, který je také zatím jediným neamerickým státem, který k té úmluvě přistoupil.

Tím, že se tato úmluva stane součástí českého právního řádu, se především zjednoduší, výrazně zjednoduší spolupráce mezi orgány činnými v trestním řízení, ať už půjde o spolupráci v jakékoli formě, tzn. formou dozadání, doručování písemností atd.

Vláda vyslovila svůj souhlas s přistoupením České republiky k této úmluvě a opčnímu protokolu 23. října 2017, souhlas k ratifikaci již byl udělen Senátem, a já moc prosím, aby i Poslanecká sněmovna vyslovila souhlas s ratifikací této úmluvy včetně opčního protokolu k ní. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru spravedlnosti a požádám zpravodajku pro první čtení paní poslankyni Zuzanu Majerovou Zahradníkovou o přednesení zpravodajské zprávy.

Poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková: Hezký den, vážené kolegyně a kolegové. Jak již bylo řečeno, Meziamerická úmluva o vzájemné pomoci v trestních věcech spočívá v možnosti požádat o provedení procesních úkonů v trestním řízení na území jiného státu. Česká republika se jejím přijetím stane prvním evropským státem, který využije možnosti přístupu k úmluvě na základě jejího článku 34. Nahradí to bilaterální dohody, které máme s jednotlivými nemnoha státy Severní a Jižní Ameriky.

Jednotlivé články upravují zejména žádost o právní pomoc, zpracování, vyřízení, doručení justičních rozhodnutí a rozsudků a dostavení se svědků a znalců, předání informací a záznamů. Náklady spojené s prováděním úmluvy a protokolu budou pokryty z rozpočtové kapitoly Ministerstva spravedlnosti a nevyžadují zvýšení nároků vůči státnímu rozpočtu oproti dosavadním nákladům.

Je v souladu s ústavním pořádkem, především s ústavním zákonem číslo 1 a 2, a i s ostatními součástmi právního řádu ČR.

Navrhoji přikázat sněmovní tisk 121 k projednání na zahraničním výboru jako výboru garančním. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zpravodajce za její zpravodajskou zprávu a otevřím obecnou rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Pokud se nikdo nehlásí, můžeme rozpravu ukončit a rozhodnout o přikázání podle rozhodnutí organizačního výboru, které opakovala paní zpravodajka. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak. Přistoupíme k hlasování.

Rozhodneme v hlasování číslo 215, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro přikázání zahraničnímu výboru. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 215, z přítomných 179 pro 109, proti 1 poslanec.

Můžeme tedy konstatovat, že návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu. Děkuji panu ministru spravedlnosti, děkuji paní zpravodajce a končím bod číslo 120.

Dovolte mi, abych konstatoval, že první místopředseda vlády doručil rozhodnutí o zastupování pana ministra zahraničních věcí a dalších nepřítomných ministrů pro dnešní projednání smluv v prvním čtení, tím pověřeným ministrem bude ministr Staněk, ministr kultury. Můžeme tedy ty jednotlivé věci, u kterých ministři, kteří jsou omluveni, a to ministryně Maláčová, ministr Petříček, ministr Plaga, ministři Toman, kteří jsou tedy omluveni z dnešního jednání, budou nahrazeni ministrem kultury.

Poprvé využiji tohoto pověření k tomu, abychom projednali bod

121.

Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky

k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Přílohy I

Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu

/sněmovní tisk 122/ - prvé čtení

Pan ministr kultury je už u stolu zpravodajů. Pan kolega Mihola, který je zpravodajem, už také míří ke stolu zpravodajů. Kolegu Krejzu požádám, protože jsem to už rozhodnutím přeložil na konec, takže tu stodevatenáctku opravdu budeme řešit. Pan kolega Kněžínek je u tohoto bodu pověřen, vezme doping ve sportu a já mu hned udělím slovo. Kolega Mihola už je u stolu zpravodajů. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Děkuji. Jenom velmi stručně. Česká republika už je smluvní stranou mezinárodní úmluvy proti dopingu, která byla uzavřena v Paříži v roce 2005 a pro Českou republiku je závazná, platná od roku 2007. Součástí této úmluvy jsou také přílohy, ve kterých jsou obsaženy dopingové látky, které jsou zakázány. A v podstatě, jak plyne čas, dochází k určitému vývoji na poli dopingových látek. Proto je v zásadě každý rok tato úmluva aktualizována a nejinak je tomu i pro rok 2018... (Odmlka pro hluk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vám, pane ministře, rozumím. Požádám sněmovnu o klid. Pokud budeme v klidu a důstojně projednávat smlouvy, jsme schopni projednat do 13 hodin opravdu snad velký počet, ne-li všechny, které jsou předloženy k projednání. Pokračujte, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Děkuji. To znamená, i ta stávající aktualizace přílohy číslo I reaguje právě na aktuální vývoj v oblasti dopingových látek. Asi nejjejmavější změnou, která stojí za zmínku, je, že alkohol již nebude považován za dopingovou látku. Zákaz alkoholu bude přímo v gesci mezinárodních sportovních federací podle jejich sportovně technických předpisů.

Předložený návrh nemá žádné dopady na státní rozpočet a vzhledem k tomu, že se jedná opravdu o víceméně technickou úpravu, tak prosím o podporu této mezinárodní smlouvy a o to, aby byla postoupena k dalšímu projednání. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru Kněžínkovi. Nyní požádám pana kolegu Miholou o zpravodajskou zprávu v prvním čtení. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, v podstatě meritum návrhu nebo této mezinárodní úmluvy tady pan ministr řekl. Tu přípravu máme velmi podobnou, tak já skutečně jenom zdůrazním to, že se jedná o technické opatření, nebo o ty úpravy, které jsou v příloze I, tedy v tom seznamu zakázaných látek a metod a jsou seřazeny již od roku 2017.

Doporučuji, aby tuto mezinárodní úmluvu proti dopingu ve sportu projednal výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. A také bych doporučil zkrácení lhůty na projednání na 30 dní. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane zpravodaji. To budete muset zopakovat v rozpravě, protože to samozřejmě avizujete ve své zpravodajské zprávě. Budeme tedy pokračovat právě rozpravou, kterou jsem otevřel. Nemám do ní žádnou přihlášku, prosím tedy o zopakování vašeho návrhu o přikázání.

Poslanec Jiří Mihola: Ano. Ještě jednou doporučuji k projednání tuto mezinárodní úmluvu výboru pro vědu, vzdělávání, mládež, kulturu a tělovýchovu. A doporučuji zkrácení lhůty k projednání na 30 dní. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Kdo dál do rozpravy? Nikoho nevidím, rozpravu končím. Je zájem o závěrečná slova? Není tomu tak. Můžeme tedy přejít k přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Padl druhý návrh, a to je přikázat výboru pro školství, vědu, kulturu. Můžeme tedy o tomto protinávrhu

hlasovat jako o prvním s tím, že organizační výbor na svém rozhodnutí trvá a budeme tedy hlasovat i o druhém výboru.

Zahájil jsem hlasování číslo 216 a ptám se, kdo je pro přikázání školskému výboru. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 216, z přihlášených 179 pro 112, proti 2. (Poslankyně Majerová Zahradníková namítá ze své lavice.)

Aha, tak já vás všechny odhlásím na požadavek z pléna paní kolegyně Zahradníkové. Budeme tedy hlasovat znova o přikázání školskému výboru tisku 122 s tím, že půjde o hlasování dvě stě sedmnáct. Požádám vás všechny o přihlášení svými identifikačními kartami. Jakmile se ustálí počet přihlášených, budeme hlasovat. Ještě prosím nehlasujte, protože jsem ještě hlasování nezahájil... Myslím, že už je ustálen počet přihlášených.

Zahájil jsem hlasování číslo 217 a ptám se, kdo je pro přikázání školskému výboru tisku 122. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 217, když hlasování číslo 216 bylo prohlášeno za zmatečné. Z přihlášených 142 poslanců pro 119, proti 7. Návrh byl přijat.

Dalším výborem, kterému bude přikázán tento tisk, bude výbor zahraniční.

Rozhodneme v hlasování číslo 218, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 218. Z přítomných 146 pro 127, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že bylo přikázáno výboru školskému a výboru zahraničnímu.

A nyní budeme hlasovat o zkrácení lhůty na 30 dnů.

Zahájil jsem hlasování číslo 219 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 219. Z přítomných 147 pro 100, proti 8. Návrh byl přijat. Lhůta k projednání výborům byla zkrácena na 30 dnů.

Děkuji zpravodaji, děkuji panu ministrovi a končím bod 121.

Pokračovat budeme bodem 122, ale až poté, co přečtu došlou omluvu. Předsedově Poslanecké sněmovny se z pracovních důvodů od 11.00 do 12.00 hodin omlouvá paní poslankyně Markéta Adamová.

Bod číslo

122.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o vzájemné podpoře a ochraně investic mezi vládou České republiky a vládou Íránské islámské republiky, podepsané dne 18. prosince 2017 v Teheránu /sněmovní tisk 124/ - prvé čtení

Tento tisk byl projednáván 1. listopadu na 20. schůzi Poslanecké sněmovny, kde byl přerušen v obecné rozpravě. Paní ministryně Schillerová je u stolku zpravodajů, pan kolega Kobza také. Budeme pokračovat v přerušené obecné rozpravě, ale nemám

žádnou přihlášku do této rozpravy. Ptám se, kdo se do ní hlásí. Pokud se nikdo nehlásí... Hlásí se pan zpravodaj v rozpravě, nikoliv se závěrečným slovem. Dobře, pane zpravodaj, v rozpravě. Máte slovo.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Já bych jenom, protože už přece jen uplynula delší doba, připomněl, že smlouva o ochraně investic je standardní komerční smlouvou, která má za úkol chránit naše podniky, které podnikají v Íránu. Tato smlouva už byla schválena Senátem 18. 7. 2018. Takže bych vás poprosil, abyste tuto smlouvu podpořili a umožnili poslat ji do dalšího čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Kdo dál v rozpravě? Nikoho nevidím, rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Pan ministryně? Nemí tomu tak. Pan zpravodaj? Nemí tomu tak. Můžeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Nemí tomu tak.

Rozhodneme v hlasování číslo 220, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro přikázání výboru zahraničnímu. Kdo je proti? Děkuji vám.

Je to hlasování číslo 220. Z přítomných 155, pro 125, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu. Lhůta k projednání zůstává podle zákona.

Děkuji paní ministryni, děkuji panu zpravodaji a končím bod 122. Pokračovat budeme bodem číslo

123.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu návrh na odvolání výhrady České republiky
podle článku 29 odst. 4 Úmluvy o počítacové kriminalitě
/sněmovní tisk 151/ - první čtení**

Z pověření vlády přednese úvodní slovo pan ministr Jan Kněžínek. Kolega Peksa jako zpravodaj už je u stolu zpravodajů. Pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážné paní poslankyně, vážení páni poslanci, Česká republika k úmluvě o počítacové kriminalitě přistoupila v roce 2013 a tehdy současně učinila výhradu k článku 29 odstavec 4, která se mění. Na základě vyhodnocení praktického fungování a praktické aplikace této úmluvy ji navrhuje odvolat, to znamená tak, aby ta výhrada do budoucna neplatila. Výhrada se konkrétně vzťahuje na právo České republiky odmítnout žádost dožadujícího státu o urychlené uchování uložených počítacových dat v případě, kdy lze předpokládat, že by nebyl naplněn požadavek takzvané oboustranné trestnosti

Na první pohled se to tedy jeví jako logické. Nicméně dosavadní zkušenosti ukazují, že to zajištění dat, kdy ještě nedochází k prolomení obsahu samotných dat, ale jde jenom o to, aby zůstala zachována nezměněna, nezlikvidována, je potřeba udělat velmi rychle. A podmiňovat to zkoumáním oboustranné trestnosti jde právě proti požadavku na to, aby data byla zajištěna rychle, protože jakmile zmizí, už se k nim nikdo nedostane.

Na druhou stranu i po odvolání této výhrady bude nadále platit, že podmínka oboustranné trestnosti bude zkoumána následně, v okamžiku, kdy by ta data měla být druhé smluvní straně zpřístupněna. To znamená, teprve v okamžiku, kdy se vlastně budeme dostávat k obsahu samotných dat, budeme zkoumat i nadále oboustrannou trestnost a ta bude i nadále podmínkou toho, aby ta data mohla být do budoucna předána. Ale k samotnému zajištění proti zničení, smazání, změně těch dat by oboustranná trestnost zkoumána nebyla.

Jedná se, jak říkám, o reakci na praktické zkušenosti s aplikací úmluvy, a prosím tedy o podporu tohoto návrhu na odvolání výhrady České republiky. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi spravedlnosti Janu Kněžínskovi a požádám zpravodaje pro první čtení Mikuláše Peksu, aby přednesl zpravodajskou zprávu. Máte slovo, pane zpravodaji.

Poslanec Mikuláš Peksa: Děkuji. Dámy a páновé, musím podotknout, že tato smlouva už byla projednána Senátem, který ji 19. 7. 2018 na své 16. schůzi doporučil k ratifikaci.

S dovolením bych tedy přečetl konkrétně tu výhradu České republiky k této úmluvě. Konkrétně tedy: "V souladu s článkem 29 odst. 4 a článkem 42 Úmluvy o počítáčové kriminalitě Česká republika prohlašuje, že si vyhrazuje právo odmítnout žádost o uchování podle článku 29 Úmluvy v případech, kdy lze předpokládat, že by nebylo možné ve vztahu k trestným činům jiným, než jsou ty stanovené podle článků 2 až 11 Úmluvy, naplnit podmínu oboustranné trestnosti pro vyřízení žádosti o vzájemnou pomoc týkající se prohlídky nebo obdobného přístupu, zajištění nebo obdobného zabezpečení, nebo zpřístupnění uložených dat."

Tuto výhradu Česká republika učinila 22. srpna 2013. Nyní se navrhuje, aby tato výhrada byla odvolána.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a otevím obecnou rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku. Hlásí se pan kolega Peksa do obecné rozpravy. Pane poslanče, máte slovo v obecné rozpravě.

Poslanec Mikuláš Peksa: Já bych chtěl vystoupit jménem klubu Pirátů. Podotýkám, že tato výhrada byla učiněna Českou republikou z oprávněných důvodů. A vzhledem k tomu, v jakém stavu se v současném světě nachází svoboda na

internetu, která je neustále pod tlakem ze strany různých režimů, a vzhledem k tomu, že nemůžeme předjímat, jaké všechny trestné činy mohou být uzákoněny v jiných státech, považují zachování této výhrady omezující platnost příslušných článků na oboustranně trestné činy za nezbytné. Česká republika by neměla vydávat data svých občanů a data o svých občanech třetím zemím, pokud k tomu nebude mít pádný důvod. Myslím si, že bychom tento princip v tomto hlasování neměli prolamovat, a proto jménem klubu Pirátů doporučuji hlasovat proti.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobrě, děkuji. Kdo dál v rozpravě? (O slovo se hlásí poslanec Profant.) Ano prosím. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ondřej Profant: Dobré dopoledne. Já jsem se pana ministra chtěl ještě k tomuhle zeptat, jestli to chápou správně, že se jedná o všechna data, to znamená i data uživatelů. To znamená například, když Spojené státy napiší žádost, že nějaký občan České republiky podle nich drží nelegální obsah a tak dále, tak k němu naběhne policie, vyrve mu z počítače disk a ten zabaví, jako se to stalo v několika případech v České republice? Protože toto je třeba velmi nepříjemná věc, protože dost často znehodnocuje zařízení, znemožňuje s ním pracovat a tak dále. Nebo jestli se česká policie naučí toto dělat nějak kvalitně? Nebo jak, když tedy vláda předkládá zrušení této úmluvy?

Já chápou samozřejmě v těch oprávněných případech, proto tam ten přezkum máme. To je zcela jasné, že když tedy policie vyšetřuje a tak dále... A když přijde vlastně echo z nějakého třetího státu, o kterém vůbec nevíme, do jaké míry je ten proces zpolitizovaný, do jaké míry to souhlasí s naším právním řádem, a tak dále. Ale ten občan ani nikdy nemusel opustit Českou republiku. Tak jestli bude takhle šikanován českou policií.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Profantovi a ještě jedna přihláška pana zpravodaje. Pan kolega Peksa ještě jedno vystoupení.

Poslanec Mikuláš Peksa: Já bych opět vystoupil pouze jménem svým, nikoliv jako zpravodaj. Podávám návrh na zamítnutí tohoto návrhu v prvním čtení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Samozřejmě že můžeme i tak, protože se v této věci analogicky použije jednací rád.

Máme před sebou, pokud se nikdo nehlásí do rozpravy, závěrečná slova. Pane ministře, máte zájem? (Ano.) Prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Děkuji. Já už jsem to vlastně zmiňoval v tom úvodním slově, ale ještě jednou zopakuji, v čem vlastně spočívá výhrada a co se změní tím, že bude odvolána.

To zajištění a zpřístupnění dat je vícefázový proces. V první fázi jde o to, aby data nezmizela jako taková, to znamená, pokud by náhodou vyšlo najevo, že nějaká žádost o ta data byla vůbec podána, tak je v zásadě velmi jednoduché je zlikvidovat, a tím pádem se stanou pro případné pozdější trestní řízení nepoužitelná. Pokud v téhle fázi začneme zkoumat oboustrannou trestnost, tak to znamená, že musíme nejprve vyhodnotit české právo, vyhodnotit zahraniční právní úpravu a vyhodnotit vůbec skutkový obsah samotné žádosti, což samo o sobě není věc, která se vyřeší během hodiny, už jenom proto, že se bude zkoumat zahraniční právo. A ten prostor pro to, co tady v zásadě má mít povahu bezprostředního zásahu, se časově velmi odsouvá a riziko, že data budou pro pozdější trestní řízení znehodnocena, výrazně roste. Na druhou stranu ale vždycky, i po odvolání té výhrady, bude následovat další krok, a to je, aby se s těmi daty mohlo ze strany orgánů činných v trestním řízení dále pracovat, případně aby mohly být předány druhé smluvní straně. V takovém případě, kdy už se nejedná v časové tísni, protože ta data jsou bezpečně zajištěna proti zničení, bude zkoumána oboustranná trestnost. A jestliže se ukáže, že není dána, data nebudou předána a budou vrácena tomu, u koho byla zajištěna. Zcela zjednodušeně.

Samozřejmě se může jednat o jakákoli počítačová data. To bezesporu tak je, koneckonců povaha té internetové počítačové kriminality je velmi široká, takže říkat teď nějaký konkrétní případ, kdy se co stane nebo kdy se co nestane, to je asi poměrně obtížné. Ale důležité je, že k obsahu těch dat se ta druhá strana, ten zlý režim, jak vy říkáte, nedostane do doby, než bude prokázáno, že takové jednání je trestné i podle českého práva. To zůstává zachováno, na tom se nic nemění. A jde jenom o to, aby ta data v mezidobí, kdy my budeme bádat, jestli je tady dána oboustranná trestnost, navždy nezmizela.

Takže moc prosím o to, aby ten návrh byl přikázán. Nejedná se o nepřiměřený zásah do integrity samotných dat. Samozřejmě pokud se ukáže, že takový postup neměl být volen, máme tady zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti státu za škodu způsobenou nezákonného rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem. A pokud by byla způsobena škoda, bude podle tohoto zákona nahrazena.

Děkuji za pozornost a prosím o podporu tohoto návrhu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi za jeho závěrečné slovo. Tedy mimo rozpravu s přednostním právem předseda politické strany Pirátů Ivan Bartoš.

Poslanec Ivan Bartoš: Já děkuji. Jenom jsem chtěl reagovat, respektive zopakovat tu věc, která zde zazněla od Ondry Profanta, prostřednictvím pana předsedajícího, ta situace je taková, a my jsme to zažívali i v rámci třeba našich členů, kdy prostě přišlo na nějaké IP adresy udání, že se tam někde nakládá s nějakými daty nelegálního obsahu. Panu Blažejovi od nás, který je právník, byl prostě zabaven počítač, kde měl uložené právní věci, které souvisely s kauzami, do kterých nikomu nic není ani v rámci zkoumání dat té policie. Počítač mu byl následně vrácen, protože samozřejmě to byla nějaká adresa celého komplexu kolejí a nebyl to jeho konkrétní počítač. Skutečně dojde-li už teď k zadržení toho prostředku, a může o tom mluvit

třeba paní ministryně Dostálová, které také odnášeli počítače, anebo před chvílí jsme schvalovali EET, tak teď prostě přijde policie a vezme vám ten počítač a vy nemůžete dělat ani to EET, nebo to účetnictví, na kterém vám to běží.

Když se teď bavíme o té mezinárodní smlouvě, tak samozřejmě výklad v rámci copyrightu je daleko extenzivnější ve Spojených státech. My jsme viděli v předchozích letech, jak vlastně Amerika vymáhala své právo, že jeli někam zatknout občana jiné země na území ještě jiné země. Já se tedy obávám, abychom nebyli v nějakém modelu, když by se tedy potom uplatňovala i náhrada škody, že nám tady třeba na základě vymáhání copyrightu, kde v Čechách si můžete udělat kopii díla pro svoji potřebu, zatímco v Americe nemůžete, nepříšla série oznámení: desetitisíce, přeháním, ale de facto desetitisíce lidí má na disku nějaké filmy, nějakou hudbu a na základě toho by nám vznikala povinnost skutečně těmto lidem zabavit to zařízení a pak zkoumat v ten moment, jestli to je v souladu, nebo není v souladu s naším, popřípadě americkým právem. Vy doma prostě nemáte dva počítače, jeden na hudbu a jeden na práci, takže může dojít skutečně k zabavování. A mě by pak zajímalo, kdo to tedy vyčíslí, uhradí a co budou ti lidé dělat, když by třeba skončili tři měsíce bez počítače, protože takhle reálně dlouho ta doba trvá. V našem případě pana Blažeje se tedy zjistilo, že on s tím neměl nic společného, ale de facto mu odnesli na dva měsíce práci. (Potlesk z řad Pirátů.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, teď je tedy závěrečné slovo zpravodaje, pokud chce vystoupit. Já potom odůvodním, proč musím nechat hlasovat o tom návrhu, ač je to nezvyklé. Řeknu proč. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Pekař: Jenom zopakuj, že tento návrh usnesení navrhuje odvolat výhradu České republiky, která byla vznesena v roce 2013, byla doposud v platnosti, a umožnit tak orgánům třetích zemí požadovat po České republice, aby zadržovala data a zařízení českých uživatelů v případech, kdy provedou něco, co není oficiálně trestné podle českého práva, ale je to trestné v zemích, které jsou dalšími signatáři této úmluvy. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji zpravodaji za závěrečné slovo. Přistoupíme k hlasování, teď nikoliv o přikázání, ale nejdříve k návrhu na zamítnutí. Vysvětlím proč.

Projednávání smluv se dělá podle speciálních ustanovení, která říkají, že se tam, kde v prvním čtení je per analogiam, to znamená analogicky jako návrhy zákonů, ale druhé čtení je čtením pro smlouvy konečné, vylučují pouze § 92 až 96 podle zákona o jednacím řádu, ale nevylučuje se tedy § 91, který říká, v prvním čtení že se může hlasovat o návrhu na zamítnutí. Je to nezvyklé, protože většinou v mezinárodním právu platí, že smlouva je ratifikovaná, nebo nemí ratifikovaná, to znamená, že ji potom Sněmovna nepřijme tím závěrečným hlasováním, nebo prostě hlasování neproběhne.

Takže musím nechat o tom návrhu hlasovat, ale každý se vyjádřete podle svého pocitu, jak se chováme v mezinárodním právu. To je tedy, proč o tom dám hlasovat.

Samozřejmě vás všechny odhlásím, abychom zjistili přesnou přítomnost na jednání. Požádám vás o nové přihlášení. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami, a jakmile se ustálí počet přihlášených, spustím hlasování pořadové číslo 221, kterým budeme hlasovat nejdříve o návrhu na zamítnutí projednání ratifikace. Jsme v prvém čtení smlouvy, tedy před přikázáním výborům.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 221 a ptám se, kdo je pro zamítnutí tohoto návrhu mezinárodní smlouvy. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 221 z přítomných 153 pro 45, proti 69. Návrh nebyl přijat.

Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 222, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 222 z přítomných 159 pro 158, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu.

Děkuji panu ministrovi, děkuji zpravodaji a končím bod č. 123.

Dalším bodem našeho jednání – a požádám kolegu Kněžínka, aby zůstal u stolku zpravodajů – je bod

125.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol prodlužující a upravující¹
Dohodu mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými
o vědeckotechnické spolupráci podepsaný v Praze dne 27. 4. 2018
/sněmovní tisk 171/ - první čtení**

Místo ministra školství, mládeže a tělovýchovy Roberta Plagy uvede tento tisk ministr spravedlnosti Jan Kněžínek. Požádám Jana (Vítu) Rakušana, který je zpravodajem pro první čtení, aby zaujal místo u stolku zpravodajů. Pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Česká republika je smluvní stranou úmluvy z roku 2007, která byla uzavřena se Spojenými státy americkými a která upravuje spolupráci v oblasti vědeckotechnické. Ta smlouva byla přitom uzavřena na dobu určitou. Navazují na ni některé další smluvní instrumenty, jako třeba dohoda mezi Ministerstvem průmyslu a obchodu a Ministerstvem energetiky České republiky, navazuje na ni spolupráce v oblasti vědy, výzkumu a inovací a celá řada dalších pozitivních aktivit.

Smyslem nyní předloženého protokolu, který se předkládá k tomu, aby s ním byl vysloven souhlas, aby mohl být následně ratifikován, je prodloužit o 10 let platnost té úmluvy se Spojenými státy americkými, tak aby ta spolupráce v oblasti vědeckotechnické mohla pokračovat i v dalším období. Vzhledem k pozitivnímu přínosu samotné vědeckotechnické spolupráce se Spojenými státy americkými prosím o podporu tohoto návrhu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru spravedlnosti Janu Kněžíkovi a požádám pana poslance Vítka Rakušana, zpravodaje pro první čtení, aby přednesl svou zpravodajskou zprávu. Máte slovo, pane zpravodaji.

Poslanec Vít Rakušan: Vážený pane předsedající, jak už avizoval můj předčeňák pan ministr, jedná se o prodloužení dohody, která už byla podepsána mezi Spojenými státy americkými a Českou republikou v roce 2007. Za Českou republiku byl již tento protokol podepsán, a to v Praze panem ministrem školství, mládeže a tělovýchovy, za americkou stranu bylo dojednáno, že signatářem bude velvyslanec Spojených států amerických v České republice.

Dohoda vzhledem k obsahu (závazků) v ní zakotvených náleží mezi mezinárodní smlouvy prezidentského charakteru, které podléhají ratifikaci a vyžadují souhlasu Parlamentu nebo souhlasu daného v referendu podle článku 49 nebo 10a Ústavy České republiky. S ohledem na prezidentský charakter dohody bude třeba dodržet při projednávání a schvalování protokolů stejný procedurální postup jako při sjednání dohody, tj. ratifikaci prezidentem po vyslovění souhlasu Parlamentu České republiky. K provádění protokolu není potřeba přijetí zákona.

Dohoda i protokol jsou v souladu s ústavním pořádkem a ostatními součástmi právního řádu České republiky, se závazky vyplývajícími z členství České republiky v Evropské unii, se závazky převzatými v rámci jiných mezinárodních smluv a obecně uznávanými zásadami mezinárodního práva.

S návrhem na sjednání protokolu vláda vyslovila souhlas svým usnesením ze dne 11. dubna 2018. Protokol jako takový byl podepsán v Praze dne 27. dubna 2018.

Meritorně se skutečně jedná o to, aby byla umožněna spolupráce vědeckým institucím Spojených států amerických a České republiky. Gestorem za Českou republiku je Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy. Návrh protokolu byl již projednán s Kanceláří prezidenta republiky, Legislativní radou vlády a vsemi zúčastněnými resorty, jejichž připomínky byly do výsledného návrhu protokolu reflektovány.

Daný protokol, resp. daná dohoda je jistě v souladu se zahraničněpolitickými zájmy České republiky. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Otevím rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Ano, pan zpravodaj, tentokrát jako poslanec, se svým vystoupením. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji, pane předsedající. I po konzultaci s Ministerstvem, školství, mládeže a tělovýchovy bych chtěl požádat o zkrácení lhůty na projednání ve výborech na 30 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, zkrácení lhůty na 30 dnů. Děkuji. Kdo dál v rozpravě? Nikoho nevidím, rozpravu končím. Je zájem o závěrečná slova? Není tomu tak.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak.

Můžeme rozhodnout v hlasování číslo 223, které jsem zahájil. Kdo je pro přikázání výboru zahraničnímu? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 223 – ze 162 přihlášených bylo 126 pro, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o zkrácení lhůty k projednání na 30 dnů.

Zahájil jsem hlasování číslo 224 a ptám, se kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 224. Z přítomných 162 pro 115, proti 16. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu a lhůta k projednání byla stanovena na 30 dnů. Děkuji panu ministru Kněžínkovi, děkuji zpravodaji a končím bod 125.

Než budeme pokračovat bodem č. 126, konstatuji omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny. Omlouvá se pan poslanec Ivan Jáč od 16.00 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pan kolega Mihola od 15.45 hodin do konce jednací dne z pracovních důvodů a pan poslanec Ondřej Benešk o 11.00 do 12.00 hodin dnešního jednacího dne.

Dalším bodem našeho jednání je bod číslo

126.

Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Změny z roku 2016 k Úmluvě o práci na moři z roku 2006 a k informaci Změny z roku 2016 k příloham úmluvy č. 185 o průkazech totožnosti námořníků (revidované) z roku 2003 spolu se stanoviskem vlády k nim

/sněmovní tisk 177/- první čtení

Jak jsem předeslal, místo ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové přednese z pověření vlády ministr kultury Antonín Staněk předkládací zprávu. Děkuji kolegyni Pastuchové, že jako zpravodajka je u stolku zpravodajů.

Pane ministře, než vám udělím slovo, požádám sněmovnu o klid!

Ministr kultury ČR Antonín Staněk: Děkuji, vážený pane předsedající. Předkládaný materiál byl připraven na základě článku 19 Ústavy Mezinárodní organizace práce. Ten vládě stanoví povinnost předložit Parlamentu každou novou úmluvu a doporučení Mezinárodní organizace práce, a to včetně svého stanoviska k nim.

Smyslem tohoto závazku je především informovat zákonodárce o aktuálním vývoji mezinárodního práva v oblasti práce a sociálních věcí. Ke splnění této povinnosti byly Senátu a Poslanecké sněmovně předloženy i dva dokumenty přijaté v roce 2016, které se týkají dvou různých úmluv upravujících práci námořníků.

První dokument mění úmluvu o práci na moři z roku 2006. K ratifikaci této úmluvy dal Parlament souhlas na podzim loňského roku. Předkládané změny obsahují procesní pravidla týkající se prodlužování příslušného námořního certifikátu vydávaného podle úmluvy pro jednotlivé lodě. Jde vlastně o sladění tohoto postupu s úpravou používanou u jiných certifikátů, které jsou v gesci Mezinárodní námořní organizace. Protože stávající vnitrostátní úprava v zákoně o námořní plavbě těmto plavidlům plně vyhovuje, navrhoje se ratifikace těchto změn, aby se závazky České republiky v této oblasti udržely v souladu s mezinárodním vývojem.

Druhý dokument se věnuje technickým specifikacím vydání námořnických knížek. Příslušnou úmluvu Mezinárodní organizace práce Česká republika neratifikovala a řeší tuto problematiku odlišným způsobem. Proto vláda tento druhý dokument pouze vzala na vědomí bez potřeby nějakých změn.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru Staněkovi za jeho úvodní slovo a nyní paní poslankyně Jana Pastuchová se zpravodajskou zprávou. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, já bych k tomuto trošku zopakovala. Dne 7. září 2017

tehdejší Poslanecká sněmovna přijala na své 60. schůzi vládní návrh k vyslovení souhlasu s ratifikací úmluvy Mezinárodní organizace práce na moři, která byla přijata v roce 2006. Cílem této úmluvy je sjednotit a aktualizovat systém mezinárodních pracovních standardů v tomto odvětví přijatých za uplynulých více než osmdesát let. Stanoví minimální požadavky pro námořníky pracující na lodi a obsahuje základní pravidla pro podmínky zaměstnávání, pracovní doby a odpočinku, ubytování, stravování, ochrany zdraví a lékařské péče, jakož i sociální zabezpečení.

Základní principy už tedy Česká republika přijala. Nyní Ministerstvo práce a sociálních věcí předložilo návrh, v němž jsou změny, které byly schváleny na 105. zasedání Mezinárodní konference práce v roce 2016 a které už nestihly být zpracovány do verze úmluvy z roku 2006, kterou Sněmovna schválila, jak jsem již uvedla, v září loňského roku.

Konkrétně se jedná o doplnění problematiky obtěžování a šikany do nezávazné části úmluvy, věnované bezpečnosti a ochraně zdraví při práci, umožnění mimořádného prodloužení tzv. osvědčení pro práci na moři a prohlášení o dodržení podmínek práce na moři, pokud se v rámci obnovovací prohlídky ukáže, že loď i nadále naplňuje vnitrostátní právní předpisy nebo jiná opatření provádějící požadavky úmluvy, avšak nové osvědčení nemůže být okamžitě vydáno a zpřístupněno na palubě této lodi. Jde tak o sladění procedury pro osvědčení o práci na moři a procedur pro jiná osvědčení vydávaná podle úmluv přijatých v rámci Mezinárodní námořní organizace.

V roce 2016 došlo rovněž ke změně v příloze úmluvy číslo 185 o průkazech totožnosti námořníků, revidované z roku 2003. Změna reaguje na vývoj v oblasti zpracování biometrických dat od roku 2003. Přestože Česká republika není přímořským státem, řada občanů České republiky pracuje na moři v zaměstnaneckém poměru. Další změny úmluvy, která chrání jejich zájmy, by proto Česká republika měla přijmout, a proto doporučuji, aby Poslanecká sněmovna vyslovila souhlas s tímto návrhem.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zpravodajce. Otevím obecnou rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku. Ptám se, jestli se někdo hlásí z místa. Není tomu tak, mohu rozpravu ukončit. Zájem o závěrečná slova tedy není. Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro sociální politiku. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak.

Rozhodneme v hlasování číslo 225, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 225. Z přítomných 163 pro 124, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro sociální politiku.

Děkuji panu ministrovi kultury, děkuji paní zpravodajce a končím bod 126.

Dalším bodem jednání je bod číslo

127.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o změně článku 50 písm. a) Úmluvy
o mezinárodním civilním letectví, podepsaný v Montrealu dne 6. října 2016,
a Protokol o změně článku 56 Úmluvy o mezinárodním civilním letectví,
podepsaný v Montrealu dne 6. října 2016
(sněmovní tisk 196/ - první čtení)**

Ministr dopravy Dan Ťok uvede z pověření vlády tento tisk. Kolegu Lipavského požádám, aby zaujal místo u stolku zpravodajů. Máte slovo, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, oba protokoly byly jednomyslně přijaty na 39. zasedání shromáždění Mezinárodní organizace pro civilní letectví ICAO, které se konalo ve dnech 27. září až 7. října 2016 v Montrealu. Protokol o změně článku 50 písmeno a) úmluvy mění počet členů Rady ICAO, a to ze současných 36 na 40. Tato změna je vhodná kvůli zvyšujícímu se počtu členských států ICAO. Současně by měla zvýšit šance na zvolení České republiky do tohoto důležitého orgánu a v budoucém tím umožnit aktivněji zde hájit české i evropské zájmy.

Obdobně zavádí protokol o změně článku 56 úmluvy pouze jedinou změnu, která spočívá ve zvýšení počtu členů letecké komise ze současných 19 na 21. Zvýšení počtu členů je vhodné nejen kvůli zvyšujícímu se počtu členů ICAO, ale také, že více odborníků s různorodými zkušenostmi z odlišného pracovního prostředí, z různých částí světa může přinést nový pohled na určité problémy, významně obohatit debatu uvnitř letecké komise a pozitivně tak ovlivnit její výstupy.

Dovolím si tímto požádat Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky o postoupení materiálu k projednání v zahraničním výboru Sněmovny. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru dopravy Danu Ťokovi a nyní požádám zpravodaje Jana Lipavského, aby přednesl svou zpravodajskou zprávu. Máte slovo.

Poslanec Jan Lipavský: Dobrý den. Děkuji panu ministru za jeho představení té smlouvy. V principu pan ministr podle mě řekl všechno klíčové a tato smlouva již prochází Senátem, byla tam schválena, tudíž mám za to, že by parlament měl, jaksi Sněmovna, přistoupit k jejímu schválení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za zpravodajskou zprávu. Otevímám obecnou rozpravu, do které žádnou přihlášku nemám. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak.

Rozhodneme v hlasování číslo 226, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro příkázání zahraničnímu výboru. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 226. Z přítomných 166 pro 136, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu. Děkuji panu ministroví a panu zpravodaji, ale žádám je, aby zůstali u stolku zpravodajů, protože následuje bod číslo

128.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Královstvím Saúdské Arábie o leteckých dopravních službách /sněmovní tisk 197/ - prvné čtení

Z pověření vlády uvede tento tisk ministr dopravy Daň Ťok. Prosím, máte slovo, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, Česká republika a Království Saúdské Arábie dosud nemají sjednánu mezinárodní smlouvu v oblasti civilního letectví. Tato dohoda byla podepsána dne 7. prosince roku 2016 a následně byla poprvé předložena Parlamentu České republiky v minulém roce k udělení souhlasu s její ratifikací. Dohoda prošla v Poslanecké sněmovně prvním čtením i zahraničním výborem, následně byla však stažena z programu pro druhé čtení z důvodu zamítnutého návrhu v plenu Senátu v červenci roku 2017. Důvodem pro zamítání návrhu v Senátu nebyl nesouhlas s věcnou stránkou dohody. Šlo o postoj některých senátorů vůči stávajícímu režimu v Saúdské Arábii, zahraniční politika země, stav lidských práv apod.

Ministerstvo dopravy se rozhodlo opětovně předložit tento návrh do Parlamentu České republiky, a to zejména z důvodu zajištění právní jistoty pro současný i budoucí provoz leteckých dopravců mezi Českou republikou a Saúdskou Arábií. České aerolinie provozují pravidelnou sezonní linku mezi Prahou a Rijádem třetím rokem a před touto letní sezónou zaznamenaly problémy při schvalování povolení svých letů v Saúdské Arábii. Ta nově vyžaduje pro pravidelný provoz Českých aerolinií v příštím letním období tohoto roku ratifikovanou a platnou leteckou dohodu mezi oběma státy.

Dohoda upravuje čistě provozně ekonomické aspekty letecké dopravy a bez ní hrozí neočekávané problémy při provozu s negativním ekonomickým dopadem zejména na letecké dopravce a cestující veřejnost. V rámci opětovného ratifikačního procesu byl již v Senátu vysloven souhlas s ratifikací této dohody dne 15. srpna roku 2018.

Dovolují si tímto požádat Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky o postoupení materiálu k projednání v zahraničním výboru Sněmovny.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuju panu ministru dopravy a požádám pana zpravodaje, aby uvedl svou zpravodajskou zprávu k tisku 197. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jan Lipavský: Dobrý den, dámy a pánové, vážený pane předsedající. Opět děkuji panu ministrovi za jeho uvedení a shrnutí. Je pravdou, že tato smlouva jednou v Senátu neprošla. Domnívám se jaksi, že nyní je šance, že to spíše projde. Organizační výbor doporučil odkázání do zahraničního výboru, tudiž to je to, co navrhoji. A můžeme se tomu věnovat v zahraničním výboru. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za zpravodajskou zprávu. Otevříám obecnou rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku. Ptám se, jestli se hlásí někdo z místa. Není tomu tak, rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova nevidím. Budeme tedy hlasovat o návrhu na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak.

Rozhodneme v hlasování číslo 227, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 227 z přítomných 168 pro 135, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu.

Děkuji panu ministrovi, děkuji zpravodaji, končím bod 128 a předám řízení schůze.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Nyní se budeme věnovat bodu číslo

129.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s přístupem České republiky Protokol
o odstranění nezákonného obchodování s tabákovými výrobky
Rámcové úmluvy Světové zdravotnické organizace o kontrole tabáku
/sněmovní tisk 215/ - první čtení**

Předložený návrh uvede ministryně financí Alena Schillerová. Prosím paní ministryni. Nyní jsme připraveni. Paní ministryně, máte slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Velice se omlouvám, přiběhla jsem z atria.

Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážené pánové, Poslanecké sněmovně se předkládá návrh na přistoupení České republiky k Protokolu o odstranění nezákonného obchodování s tabákovými výrobky Rámcové úmluvy o kontrole tabáku Světové zdravotnické organizace. Tento protokol podepsalo 54 stran zmíněné

rámcové úmluvy včetně Evropské unie a v současné době jej ratifikovalo 48 zemí. Byla tak již splněna podmínka pro vstup protokolu v platnost, ke které došlo 25. září 2018. Pro Českou republiku vstoupí protokol v platnost devadesátým dnem po dni uložení její ratifikační listiny. V říjnu 2018 se sešlo první ustavující zasedání smluvních stran protokolu.

Jak vyplývá již ze samotného názvu, cílem protokolu je potírání nezákonného obchodování s tabákovými výrobky. Mezi nejvýznamnější přínosy protokolu patří zavedení komplexního systému kontroly dodavatelského řetězce s tabákovými výrobky a tabákem včetně jeho pěstování a se zařízením používaným pro výrobu tabákových výrobků.

Důležitou součástí tohoto systému je zavedení globálního režimu sledování, který může být zřízen do pěti let od vstupu protokolu v platnost. Tento režim bude umožňovat sledování pohybu tabákových výrobků od okamžiku jejich výroby po jejich prodej konečnému spotřebiteli. Systém přispěje významnou měrou k minimalizování nezákonních praktik s tabákovými výrobky. Výrobci a obchodníci s tabákem a tabákovými výrobky budou povinni vést záznamy a spolupracovat s orgány kontrolujícími toto zboží, což sníží možnost pašování tabákových výrobků a usnadní šetření případných souvisejících trestních činů.

Přistoupení k protokolu bude mít pozitivní dopad ve smyslu větší transparentnosti a kontroly celé cesty tabákových výrobků od výrobců přes maloobchodní prodejny až k samotnému spotřebiteli a s tím i související větší možnost potírání nezákonného obchodování s těmito výrobky. Dále se dá očekávat pozitivní dopad spočívající ve zvýšení příjmů do státního rozpočtu, a to v souvislosti s předpokladem odhalení více případů porušení celních a daňových předpisů a z toho plynoucí eliminace obcházení rádného placení spotřebních daní a cel.

Protokol je iniciativou Evropské unie, která v rámci jednání Světové zdravotnické organizace navrhla jeho vypracování a byla hlavním aktérem jeho přípravy. Evropská unie protokol ratifikovala v červnu 2016. Členské státy jsou de facto již touto ratifikací zavázány provést většinu ustanovení protokolu. Evropská unie za tím účelem přijala prováděcí směrnici sbližující právní předpisy členských států. Přistupem k protokolu na sebe Česká republika navíc převezme závazky, které nebudu provedeny prostřednictvím právních předpisů Evropské unie. Stávající vnitrostátní právní předpisy ale již v současné době poskytují dostatečnou oporu pro provedení nových závazků.

Z výše uvedených důvodů bych vás chtěla zdvořile požádat o podporu uvedeného návrhu. Děkuju za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní ministryni. Zpravidajem pro prvé čtení je pan poslanec Pavel Plzák. Prosím ho, aby se ujal slova.

Poslanec Pavel Plzák: Vážené kolegyně, kolegové, paní ministryně, členové vlády, děkuji za slovo. Děkuji paní ministryni za podrobné představení návrhu. Pokusil bych se pouze o krátký souhrn.

Tento protokol, který nám paní ministryně představila, se váže k základní smlouvě, která se jmenuje Rámcová smlouva Světové zdravotnické organizace o kontrole tabáku. Je platná pro 181 států a v České republice je platná od roku 2012. Jejím základním cílem je řešit ochranu před všemi následky spotřeby tabáku. Řešení závazků z této smlouvy je delegováno na jednotlivá ministerstva a úmluva umožňuje přijímat také dodatkové protokoly.

Na konferenci smluvních stran v roce 2012 byl přijat tento protokol, který se jmenuje Protokol o odstranění nezákonného obchodování s tabákovými výrobky, a stalo se tak i hlasem České republiky. Tady jsem poslouchal paní ministryně, má asi aktuálnější informace. Já z materiálu jsem měl pocit, že jej přijalo, ratifikovalo pouze 35 zemí, a že tedy není ještě platný, protože to má být 40 zemí, ale vy jste myslí říkala 48, nebo 54. Tak to jsou asi aktuální údaje. Omlouvám se.

Protokol má zavázat státy potírat všechny formy nedovoleného obchodování s tabákem a tabákovými výrobky a zavádí systém kontroly pěstování a výroby tabáku a tabákových výrobků a jejich globální monitoring včetně kontaktního místa pro sdílení informací při sekretariátu úmluvy. Toto vše má být možné pouze na základě povolení státních orgánů. A smluvní stranou, jak říkala paní ministryně, je Evropská unie, ale členské státy se mohou rozhodnout, zda k protokolu přistoupí, anebo ne.

Jednotlivé části protokolu zhruba popisují východiska a cíle a definují jednotlivé pojmy, uvádí obecné závazky smluvních stran, týká se kontroly dodavatelského řetězce, a vyžaduje od smluvních stran udělování licencí či povolování a zavedení globálního monitorovacího systému. Žádá od státu zavedení opatření proti praní špinavých peněz, vymezuje, jaké jednání bude považováno za protiprávní, a stanovuje povinnost výrobcům a obchodníkům vést záznamy o pohybu tabákových výrobků.

Přistoupení k protokolu nebude mít dopad na státní rozpočet a nevyžádá si ani změny v legislativě, ani v orgánech Celní správy a přistoupením k protokolu bude splněn jeden z úkolů uvedených v akčním plánu pro oblast kontroly tabáku v ČR na období 2015-2018. Vláda již vyslovila souhlas, jak již bylo řečeno, a ratifikace prezidentem je možná po souhlasu obou komor Parlamentu ČR. Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu zpravodaji. Otevím obecnou rozpravu. Nikdo není přihlášen, rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova není, takže se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak.

Budeme tedy hlasovat o přidělení zahraničnímu výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 228 přihlášeno 170 poslanců, pro 142, proti 1. Konstatuji, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Děkuji paní ministryně, panu zpravodaji a končím projednávání tohoto bodu.

Z dnešního jednání se od 11.30 do 13.00 z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Marek Výborný.

Nyní se budeme zabývat vládním návrhem, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o udržitelném zemědělství a rozvoji venkova k Rámcové úmluvě o ochraně a udržitelném rozvoji Karpat. Jde o sněmovní tisk 216, jsme v prvném čtení. Předložený návrh by měl uvést ministr zemědělství Miroslav Toman. Na tento návrh se nevztahuje obecné pověření na pana ministra kultury Staňka, takže se tímto návrhem nemůžeme zabývat a já přerušuji jeho projednávání.

Otevím bod

131.

**Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s přijetím změny článku 8 Římského statutu**

**Mezinárodního trestního soudu
/sněmovní tisk 234/ - prvé čtení**

V tomto případě za nepřítomného ministra zahraničí uvede tento návrh pan ministr kultury v souladu s vládním pověřením. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr kultury ČR Antonín Staněk: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páновé poslanci, předmětnými změnami článku 8 Římského statutu Mezinárodního trestního soudu se doplňují tři nové skutkové podstaty válečných zločinů, a to:

1. používání zbraní, které užívají mikrobiologické nebo jiné biologické činitele, nebo toxiny, ať jsou jakéhokoliv původu či způsobu výroby;

2. používání zbraní, jejichž primárním účinkem je zranění střepinami, které jsou v lidském těle nezjistitelně rentgenovými paprsky;

3. používání laserových zbraní specificky sestrojených tak, aby jejich výlučným bojovým účinkem nebo jedním z bojových účinků bylo způsobení trvalého oslepnutí nechráněného zraku, tj. nechráněných očí nebo očí opatřených pomůckami korigujícími zrak.

Tyto skutkové podstaty budou aplikovatelné jak v době mezinárodního ozbrojeného konfliktu, tak v době ozbrojeného konfliktu nemajícího mezinárodní povahu. Předmětné definice skutkové podstaty kopírují skutkové podstaty těchto zločinů podle mezinárodního práva tak, jak jsou uvedeny v příslušných mezinárodních smlouvách. Česká republika je smluvní stranou všech těchto mezinárodních smluv.

Smyslem rozšíření kategorie válečných zločinů stihatelných Mezinárodním trestním soudem je zvýšení ochrany obětí a dosažení potrestání pachatelů těchto zločinů. Věřím proto, že vládní návrh na přijetí změn článku 8 Římského statutu Mezinárodního trestního soudu podpoříte.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře. Zpravodajem pro prvé čtení je pan poslanec Jiří Strýček, který má nyní slovo. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jiří Strýček: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a vážení kolegové, jak už bylo uvedeno panem ministrem, jedná se v pořadí o druhé rozšíření kategorie válečných zločinů uvedených v článku 8 Římského statutu Mezinárodního trestního soudu. Doplňují se tedy tři nové skutkové podstaty válečných zločinů, a to:

- používání zbraní, které užívají mikrobiologické nebo jiné biologické činitele, nebo toxiny, ať jsou jakéhokoliv původu či způsobu výroby;
- dále používání zbraní, jejichž primárním účinkem je zranění střepinami, které jsou v lidském těle nezjistitelné rentgenovými paprsky;
- a za třetí používání laserových zbraní specificky sestrojených tak, aby jejich výlučným bojovým účinkem nebo jedním z bojových účinků bylo způsobení trvalého oslepnutí nechráněného zraku, tj. nechráněných očí nebo očí opatřených pomůckami korigujícími zrak.

Tyto definice skutkových podstat kopírují skutkové podstaty zločinů podle mezinárodního práva tak, jak jsou uvedeny v příslušných mezinárodních smlouvách. Česká republika je smluvní stranou všech těchto mezinárodních smluv a navrhované změny jsou tak v souladu s již existujícími mezinárodněprávními závazky ČR.

Účelem vnitrostátního projednání změn článku 8 Římského statutu je dokončení procesu vyjádření souhlasu s těmito změnami, který byl započat spolupředložením návrhu příslušné rezoluce ze strany ČR Shromáždění smluvních stran Římského statutu následně konsenzuálně přijaté dne 14. prosince 2017 během 16. zasedání Shromáždění jako rezoluce ICC-ASP/16/Res.4. Změny článku 8 jsou změnou Římského statutu, tedy mezinárodní úmluvy, kterou Česká republika ratifikovala podle článku 10a odst. 1 Ústavy České republiky, ústavního zákona 1/1993 Sb., a to v platném znění. Jelikož změna mezinárodní smlouvy musí být vnitrostátně projednána stejným způsobem jako její sjednání, je k přijetí změn čl. 8 Římského statutu v souladu s čl. 10a odst. 2 a čl. 39 odst. 4 Ústavy České republiky třeba souhlasu ústavní většiny, to znamená třípětinové většiny všech poslanců a třípětinové většiny přítomných senátorů. K těmto změnám Římského statutu nelze činit výhrady.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane zpravodaji. Otevím obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy se hlásí pan poslanec Benda. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, jde nám to nějak na můj vkus až příliš moc klidně a poklidně, ty mezinárodní smlouvy, tak využívám Římského statutu. Já vystoupím ještě k té druhé části, k tomu následujícímu bodu, který pokládám za ještě spornější, ale možná si někteří pamatují, že jsem

tady opakováně říkal, že Římský statut nemáme přijímat, že ho pokládám za věc nesmírně rozpornou.

Pokud se tváříme, že máme nějaké mezinárodní trestní právo, které neratifikovaly klíčové velmoci – neratifikovaly ho ani Spojené státy, ani Rusko, ani Čína, o zemích jako Izrael a dalších, které jsou opravdu ohroženy, ani nemluvě, tak mi to příjde, že je to takové jako hraní si na něco. Já nemám žádné úplně detailní výhrady proti témtoto třem změnám, k té další výhradu mít budu, ale stejně doporučuji, abychom přikázali tento návrh mezinárodní smlouvy ještě i ústavněprávnímu výboru, a myslím, že bychom měli chtít od vlády celkové vyhodnocení, jak to zatím funguje.

Upřímně řečeno, byli jsme se tam při jedné návštěvě ústavněprávního výboru podívat. Jsou to gigantické budovy, kde je významný soudce České republiky pan doktor Fremr, ale kterým se zatím podařilo odsoudit asi jedenáct lidí a z toho sedm v nepřítomnosti. Teď nechci ta čísla příliš zveličovat. Mám dojem, že to je trochu instituce pro instituci a že bychom si minimálně, když chceme takovou změnu projednávat a je třeba tady získat tři pětiny, tady i v Senátu, měli nechat dát informaci o tom, jak to funguje, a ne že to běží jenom tak nějak samo a my jsme s tím tak nějak srovnáni.

Takže navrhují, aby to bylo přikázáno i ústavněprávnímu výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Ne, tedy rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova – také není. Paní... do rozpravy? Už jsem tedy rozpravu ukončil, ale pokud nebude nějaká námítka. Aha, tak se omlouvám, nikdo nenamítá. Paní poslankyně bude mít slovo. Berme to jako chybu předsedajícího.

Poslankyně Jana Černochová: Já se moc omlouvám. Já jsem se hlásila před ukončením ještě rozpravy. Děkuji. Napadlo mě, jestli bychom se tím neměli zabývat i v bezpečnostním výboru, pokud mi to očním kontaktem odsouhlasi pan předseda bezpečnostního výboru Koten, tak to navrhnu. Navrhují to.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Já bych samozřejmě ještě po skončení rozpravy vyzval k tomu, jestli jsou návrhy na přikázání k výborům. Ale může to zaznít samozřejmě i v obecné rozpravě. Teď tedy končím obecnou rozpravu. A závěrečná slova nebudou. Máme zde návrh, aby se tím zabýval zahraniční výbor, dále zde je návrh na ústavněprávní výbor a návrh na bezpečnostní výbor. Myslím, že žádný další návrh nezazněl. Budeme postupně hlasovat o těchto návrzích, tak jak byly předneseny.

Nejprve rozhodneme o přikázání zahraničnímu výboru.

Zahajují hlasování. Kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 229, přihlášeno 171 poslanců, pro 149, proti žádný. Návrh byl schválen.

Nyní budeme rozhodovat o přidělení ústavněprávnímu výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 230, přihlášeno 172 poslanců, pro 145, proti nikdo. Také tento návrh byl přijat.

A nyní budeme hlasovat o přikázání bezpečnostnímu výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 231, přihlášeno 172 poslanců, pro 134, proti 2. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu, ústavněprávnímu a bezpečnostnímu výboru. Končím projednávání tohoto bodu. Děkuji panu zpravodaji i panu ministrově.

Přejdeme k bodu číslo

132.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s přijetím změna článku 124
Římského statutu Mezinárodního trestního soudu
/sněmovní tisk 235/- první čtení**

Obsazení u stolku zpravodajů je stejné. Takže opět prosím pana ministra Staňka, aby místo ministra zahraničních věcí předložený návrh uvedl. Máte slovo, pane ministře.

Ministr kultury ČR Antonín Staněk: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, smyslem přechodného ustanovení článku 124 Římského statutu Mezinárodního trestního soudu bylo umožnit budoucím smluvním stranám odložení jurisdikce Mezinárodního trestního soudu na dobu sedmi let od vstupu v platnost Římského statutu pro danou smluvní stranu vůči válečným zločinům v případech, kdy byl zločin domněle spáchán občany dané budoucí smluvní strany či na jejím území. V pozadí přijetí tohoto přechodného ustanovení byla snaha o rychlé dosažení co největšího počtu smluvních stran Římského statutu v době jeho přijetí a v důsledku toho i co nejširší jurisdikce Mezinárodního trestního soudu.

Dnes již článek 124 není využíván. 14. shromáždění smluvních stran Římského statutu Mezinárodního trestního soudu v roce 2015 konsenzem přijalo rezoluci, kterou rozhodlo o vypuštění článku 124. Důvody spočívaly v jeho neaktuálnosti a ve snaze o co nejširší text Římského statutu, který by neobsahoval již nevyužívaná ustanovení. Účelem vnitrostátního projednání vedoucího k vypuštění článku 124 je tedy dokončení procesu vyjádření souhlasu ČR s vypuštěním článku 124 z této mezinárodní smlouvy. Z hlediska substance se jedná o technickou záležitost.

Věřím proto, že vládní návrh k vyslovení souhlasu s přijetím změny článku 124 Římského statutu Mezinárodního trestního soudu podpoříte. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře. A prosím pana zpravodaje pro prvé čtení, kterým je i v tomto případě pan poslanec Jiří Strýček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Strýček: Takže já znovu děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, jak již bylo uvedeno panem ministrem, přechodné ustanovení článku 124 bylo přijato v roce 1998, a to s cílem umožnit tehdy budoucím smluvním stranám odložení jurisdikce Mezinárodního trestního soudu na dobu sedmi let od doby vstupu v platnost Římského statutu. Motivem tehdy bylo umožnit přístup k Mezinárodnímu trestnímu soudu co největšímu počtu států. Nyní, jak již zaznělo, je toto ustanovení obsolentní, proto 14. shromázdění smluvních stran Římského statutu v roce 2015 přijalo rezoluci o jeho vypuštění.

Ustanovení článku 124 pro ČR není ani teoreticky využitelné, neboť sedmiletá doba od vstupu Římského statutu v platnost pro ČR, pro kterou bylo možné učinit dané prohlášení, uplynula k datu 1. říjnu 2016. Vypuštění článku 124 je změnou Římského statutu mezinárodní úmluvy, kterou ČR ratifikovala podle článku 10a odst. 1 Ústavy ČR, ústavního zákona č. 1/1993 Sb., v platném znění. Jelikož změna mezinárodní smlouvy musí být vnitrostátně projednána stejným způsobem jako její sjednání, je k přijetí změny článku 124 Římského statutu v souladu s článkem 10a odst. 2 a článku 39 odst. 4 Ústavy ČR opět je potřeba souhlasu ústavní většiny, což znamená třípětinové většiny všech poslanců a třípětinové většiny přítomných senátorů.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu zpravodaji. Otevříram obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy se přihlásil pan poslanec Benda. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, to je škoda, že tady není ministr zahraničí. Já chápnu, že trápit tímto pana ministra kultury, který čte pěkně, ale nepochybňně o dané věci není informován, by bylo nefér. Přesto navrhnu i tento bod přikázat ústavněprávnímu výboru.

Musím říct, že tu tzv. obsolentnost ustanovení naprostě nechápu. Jestli to znamená, že Mezinárodní trestní tribunál, resp. smluvní strany se rozhodly, že už nikdy nikoho dalšího přijímat nechtějí. Ale jestli tam bylo nějaké přechodné období, které říkalo, po sedm let můžete přistoupit, ale vyžadujete si, že nebudou ještě stíhání vaši občané, např. po nějaké občanské válce, po nějakém konfliktu, a nyní, protože nebylo patnáct let využito. No, ale co to znamená, že nebylo patnáct let využito? To znamená, že nikdo, kdo má takový konflikt za sebou, nechtěl vstupovat. Ale to, že je to nevyužitelné pro ČR, vůbec neznamená, že to není využitelné pro další státy, které by případně měly zájem se přihlásit k Římskému statutu. Nerozumím tomu a budu chtít vysvětlení i v tomto bodě od ministra zahraničních věcí, jak se takhle ty moudré hlavy na těch mezinárodních konferencích usnázejí.

Takže bych byl rád, abychom přikázali i tento tisk i ústavněprávnímu výboru. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Je další zájem na vystoupení v obecné rozpravě? Ne, tedy obecnou rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova? Není. Budeme se tedy zabývat přikázáním výborům k projednání. Organizační výbor navrhl předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Pan poslanec Benda navrhl k projednání ústavněprávnímu výboru. V tomto pořadí budeme hlasovat o těch návrzích.

Nyní tedy hlasujeme o přikázání zahraničnímu výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 232, přihlášeno 172 poslanců, pro 146, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní budeme rozhodovat o přikázání ústavněprávnímu výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 233, přihlášeno 172 poslanců, pro 143, proti nikdo. Konstatuji, že jsme tento vládní návrh přikázali k projednání zahraničnímu a ústavněprávnímu výboru, a končím prvé čtení tohoto návrhu.

Zahajuji projednávání bodu

133.

**Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací změny příloh I a II Úmluvy o ochraně
stěhovavých druhů volně žijících živočichů přijaté v Manile dne 28. října 2017
/sněmovní tisk 248/ - první čtení**

Návrh uvede místopředseda vlády a ministr životního prostředí Richard Brabec. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, milé kolegyně, vážení kolegové, teď zas chvíliku několik slov o zvířátkách.

Dvanácté zasedání konference smluvních stran Úmluvy o ochraně stěhovavých druhů volně žijících živočichů, běžně také zvané jako Bonnská úmluva, které se uskutečnilo v říjnu 2017, přijalo změny přílohy I a II této úmluvy. Zasedání rozhodlo celkem o zařazení 34 nových druhů do příloh I a II úmluvy, které obsahují seznamy druhů, na něž se tato úmluva vztahuje.

Z nově zařazených druhů se ale v ČR vyskytují pouze dva. Jsou to tufák šedý a tufák menší, jejichž ochrana je na národní úrovni již pokryta stávajícím platným právním řádem ČR a nevyžaduje přijetí nových specifických ochranných opatření.

Přijetí změn přílohy rovněž nebude mít žádný dopad na státní rozpočet, veřejnou správu ani podnikovou sféru.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Zpravodajem pro první čtení je pan poslanec Jan Kubík. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jan Kubík: Vážený pane předsedající, vážení kolegové, myslím si, že všechny potřebné informace zazněly ve vystoupení pana ministra. Proto si myslím, že není potřeba je znova opakovat. Tímto se odvolávám na jeho vystoupení a žádám vás o podporu tohoto tisku.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane zpravodaji. Otevím obecnou rozpravu. Nevidím žádnou přihlášku do obecné rozpravy. Rozpravu končím. Je zájem o závěrečná slova? Není zájem o závěrečná slova.

Budeme se zabývat přikázáním k projednání. Je zde návrh předsedy Poslanecké sněmovny, abychom tento návrh přikázali zahraničnímu výboru. Žádný jiný návrh nezazněl v rozpravě ani nikdo jiný nic nenavrhuje.

Takže budeme hlasovat o přikázání zahraničnímu výboru.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 234, přihlášeno 173 poslanců, pro 146, proti nikdo. Návrh jsme přikázali k projednání zahraničnímu výboru.

Děkuji panu ministrovi, panu zpravodaji a končím projednávání tohoto bodu.

Nyní se budeme zabývat bodem číslo

134.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky
a vládou Kambodžského království o leteckých službách
/sněmovní tisk 252/ - první čtení**

Předložený návrh uvede ministr dopravy Dan Ťok. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, v současné době jsou vztahy mezi ČR a Kambodžou v oblasti civilního letectví upraveny leteckou dohodou z roku 1964. Vzhledem ke svému stáří neodpovídá tato dohoda aktuální situaci v oblasti letecké dopravy a navíc některá její ustanovení nejsou v souladu s unijním právem. Vzhledem k těmto důvodům bylo přistoupeno ke sjednání zcela nové letecké dohody, jejímž cílem je vytvořit liberální rámec pro letecké dopravce obou stran, odpovídající

současným trendům v civilním letectví pro případnou budoucí realizaci letecké dopravy mezi oběma státy a pro spolupráci leteckých dopravců. Sjednání nové dohody bylo schváleno vládou ČR v lednu roku 2015 a její podpis se uskutečnil dne 5. června 2018 v Phnompenhu.

I když Kambodža nepatří z hospodářského hlediska mezi významné obchodní partnery ČR, čemuž odpovídá i velikost přepravního trhu, sjednání nového smluvního rámce může být obecně přínosné z hlediska dalšího rozvoje vzájemných vztahů, a to zejména ve spojitosti s postupným růstem kambodžského hospodářství včetně rozvoje cestovního ruchu.

Sjednání dohody nevyžaduje úpravy českého právního řádu a její provádění nebude mít dopad na výdaje státního rozpočtu.

Dovoluji si tímto požádat Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR o postoupení materiálu k projednání v zahraničním výboru Sněmovny. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře. Zpravodajkou pro prvé čtení je paní poslankyně Karla Šlechtová. Prosím, paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Karla Šlechtová: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, tato dohoda má v ČR charakter mezinárodní smlouvy prezidentské kategorie, neboť upravuje záležitosti podle článku 49 písmene a) a e) naší Ústavy. Dohoda obsahuje kromě jiného, co zde zmínil již pan ministr dopravy, také úpravu práv a povinností osob stejně jako věcí, jejichž úprava je vyhrazena právě zákonu.

Tato dohoda se předkládá před ratifikací prezidentem republiky Parlamentu ČR, a to jak Sněmovně, tak Senátu Parlamentu ČR, k vyslovení jeho souhlasu s ratifikací. Nebude vyžadovat zvýšené požadavky na státní rozpočet a je v souladu s vnitrostátním právním řádem i mezinárodním právem.

Organizační výbor navrhl přikázat smlouvu k projednání zahraničnímu výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Otevím obecnou rozpravu. Žádná přihláška do obecné rozpravy není. Rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova také není. Jak jsme již slyšeli, tak je zde návrh, aby se tímto návrhem zabýval zahraniční výbor. Má někdo nějaký jiný návrh? Nemá.

Budeme tedy hlasovat o přikázání zahraničnímu výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 235, přihlášeno 175 poslanců, pro 145, proti nikdo. Konstatuji, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru, a končím prvé čtení tohoto návrhu.

Přistoupíme k projednávání bodu

135.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dodatkový protokol k Úmluvě o lidských právech a biomedicíně související s biomedicínským výzkumem, který byl podepsán dne 11. května 2018 ve Štrasburku /sněmovní tisk 253/ - první čtení

Je zde pověření k tomu, aby za ministra Vojtěcha uvedla předložený návrh paní ministryně financí Alena Schillerová, která už je připravena a které nyní dávám slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi představit vám vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu ČR k vyslovení souhlasu s ratifikací Dodatkový protokol k Úmluvě o lidských právech a biomedicíně související s biomedicínským výzkumem, který byl 11. května 2018 podepsán ve Štrasburku. Dále bych si dovolila označovat pouze dodatkový protokol.

Česká republika se jakožto člen Rady Evropy, mezinárodní organizace fungující na principu diskuse a hledání společných řešení, spolupodílí mimo jiné na řešení ekonomických, vědeckých, právních otázek a také udržování a rozvoji základních lidských práv a svobod. Právě i s tímto cílem Česká republika signovala v roce 1998 Úmluvu o lidských právech a biomedicíně.

S ohledem na vývoj v jednotlivých medicínských oblastech byly vypracovány čtyři dodatkové protokoly rozšiřující stávající zásady a právní ochranu dotčených osob, které upravuje uvedená úmluva. Jedním z těchto dokumentů je i dodatkový protokol související s biomedicínským výzkumem. Ratifikací tohoto protokolu Českou republikou bude zajištěn nejvyšší právní standard ochrany důstojnosti, identity a integrity všech, kteří se stávají účastníky ve výzkumném procesu. Dodatkový protokol poskytuje jasnou záruku jejich základních práv.

Dodatkový protokol byl přijat v roce 2005 a vstoupil v platnost v roce 2007. Podepsán byl ve 22 zemích Rady Evropy a v 10 z nich byl i ratifikován, mj. také v Maďarsku, Slovensku, Slovinsku či Norsku. Pravidla a podmínky provádění biomedicínského výzkumu, které dodatkový protokol specifikuje s cílem zajištění co nejvyšší míry ochrany účastníků výzkumu, jsou v České republice dodržována. Z hlediska České republiky je ratifikace tohoto dodatkového protokolu potvrzením vysokého etického standardu zde prováděných výzkumných projektů.

Vážený pane místopředsedo, dámy a pánnové, prosím vás tímto o vyslovení souhlasu s ratifikací této mezinárodní smlouvy a děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní ministryni. Zpravodaje pro první čtení je pan poslanec Pavel Plzák. Prosím pana zpravodaje, aby se ujal slova.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, vážení členové vlády, děkuji paní ministře za představení bodu. Pokusil bych se opět o krátký souhrn toho, co zde řekla.

Ta základní smlouva, ke které se váže tento protokol, který projednáváme, se jmenuje celým názvem Úmluva na ochranu lidských práv a důstojnosti lidské bytosti v souvislosti s aplikací biologie a medicíny. Smlouva vznikla na půdě Rady Evropy a vstoupila v platnost v roce 1999, kdy byla ratifikována pěti státy. Česká republika ji ratifikovala v roce 2001. Smlouva, jak bylo řečeno, upravuje lidská práva v souvislosti s pokrokem v lékařských a biologických vědách a uplatnění výzkumu na lidech.

Jak bylo již řečeno, tato smlouva umožňuje uzavírat dodatkové protokoly a zatím byly přijaty čtyři dodatkové protokoly. Ten první se jmenuje dodatkový protokol o zákazu klonování lidských bytostí, ke kterému již Česká republika přistoupila. Druhý se jmenuje dodatkový protokol o transplantaci orgánů a tkání lidského původu. Třetí se jmenuje dodatkový protokol o biomedicínském výzkumu, který v současné době projednáváme, a čtvrtý je dodatkový protokol o genetickém testování pro zdravotní účely, který je v současné době v procesu ratifikace a byl projednán v zahraničním výboru naší sněmovny a čeká na druhé čtení.

Nyní tedy máme před sebou v prvním čtení k projednání dodatkový protokol k úmluvě související s biomedicínským výzkumem. Cílem tohoto protokolu je ochrana lidských bytostí v procesu biomedicínského výzkumu, a netýká se výzkumu na neživých embryích a biologickém materiálu lidského původu. Tato problematika je již částečně upravena českou legislativou a nevyžádá si bezprostředně navazující úpravu stávajících zákonů. Ratifikace protokolu nebude mít žádný dopad do státního rozpočtu. Protokol byl podepsán v roce 2005 a vstoupil v platnost v roce 2007. Zatím podle mých údajů jej ratifikovalo deset zemí.

Děkuji za pozornost .

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu zpravodaji, otevříme rozpravu. Do rozpravy není nikdo přihlášen ani se nikdo nehlásí. Rozpravu tedy končím. Budeme se zabývat návrhem na příkázání výborům. Je zde jeden návrh předsedy Poslanecké sněmovny, abychom přikázali tento návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo nějaký jiný návrh? Ne.

Budeme hlasovat o příkázání zahraničnímu výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 236, přihlášeno 175 poslanců, pro 144, proti nikdo. Konstatuji, že jsme tento vládní návrh přikázali k projednání zahraničnímu výboru. Končím prvé čtení tohoto návrhu.

Z dnešního jednání se v době od 12.30 do 15.00 z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Dominik Feri a pan ministr Kněžínek se omlouvá od 12.30 do konce dnešního jednacího dne z pracovních důvodů.

Nyní přistoupíme k projednání bodu

136.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou**

a Korejskou republikou o zamezení dvojímu zdanění

a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu,

která byla podepsána v Soulu dne 12. ledna 2018

/sněmovní tisk 255/ - první čtení

Paní ministryně financí Alena Schillerová nám tento návrh uvede. Prosím, máte slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, nyní na jednání této schůze předkládám smlouvu o zamezení dvojímu zdanění s Korejskou republikou, která byla podepsána 12. ledna 2018 v Soulu. Cílem zahraniční politiky České republiky je zajistě rozvoj vzájemně výhodných věstranných hospodářských vztahů s ostatními státy světa. Uzavření této mezinárodní daňové smlouvy sleduje zámrz omezit daňové zatížení podnikatelských subjektů při vyloučení jistě nežádoucího mezinárodního dvojího zdanění.

V současné době se ve vzájemných daňových vztazích mezi Českou republikou a Korejskou republikou sice uplatňuje mezinárodní smlouva o zamezení dvojímu zdanění, nicméně jde o smlouvu, která je v platnosti od roku 1995 a která již neodpovídá současným podmínkám. Z těchto důvodů se příslušné úřady obou zemí dohodly na její renegociaci.

Smlouva o zamezení dvojímu zdanění, která se ve vzájemných vztazích mezi Českou a Korejskou republikou v současnosti navrhuje, byla připravena na základě vzorových modelů OECD a OSN, přičemž samozřejmě reaguje na vnitřní daňové předpisy obou zemí.

Tato daňová smlouva je pro naše podnikatelské subjekty velmi důležitá. Korejská republika je vyspělou zemí a současně naším velkým mimoevropským obchodním partnerem. Dlouhodobě pozitivní trend růstu vzájemné obchodní výměny lze demonstrovat výši obratu obchodu mezi Českou republikou a Korejskou republikou, který například v roce 2017 činil již téměř 5 mld. USD, což ve srovnání s předchozím ročním obdobím vykazuje nárůst o zhruba 20 %. Již v současné době existuje i celá řada velkých korejských investic do české ekonomiky. Lze zmínit investice například společnosti Hyundai. Korejská ekonomika současně představuje významnou část hospodářského potenciálu Dálného východu a lze předpokládat, že postavení této země mezi našimi důležitými hospodářskými partnery bude dále posilovat.

Závěrem mohu konstatovat, že text smlouvy plně odráží vývoj a trendy v mezinárodní daňové oblasti. Tato daňová smlouva umožní lepší koordinaci činnosti daňových úřadů obou států směřující k omezení případných daňových úniků a v neposlední řadě umožní relevantní výměnu informací. Prosím vás tedy, dámy a pánové, abyste vzali v úvahu mnou uvedené skutečnosti a podpořili přikázání této smlouvy příslušným sněmovním výborům. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní ministryni. Zpravodajem pro prvé čtení je pan poslanec Jaroslav Bžoch. Prosím ho, aby se ujal slova.

Poslanec Jaroslav Bžoch: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, je nám předkládána smlouva, která má zamezit dvojímu zdanění mezi Českou republikou a Korejskou republikou. Protože přičinou vzniku mezinárodního dvojího zdanění příjmů je kolize daňových zákonů dvou suverenních států, může být takovéto zdanění účinně vyloučeno jen takovým opatřením těchto států, které je vzájemně koordinováno mezinárodní daňovou smlouvou.

Vzal jsem pouze tento výnátek, abych zdůvodnil, proč je smlouva na stole. Zbytek řekla již paní ministryně, takže bych tímto jenom poprosil o puštění do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu zpravodaji. Otevřáram rozpravu. Hláší se někdo do obecné rozpravy? Nehláší. Rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova není. Předseda Poslanecké sněmovny navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Navrhujeme někdo nějaký další výbor? Nenavrhujeme.

Budeme tedy hlasovat o přikázání předloženého návrhu k projednání zahraničnímu výboru.

Zahajuju hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 237, přihlášeno 174 poslanců, pro 147, proti nikdo. Konstatuji, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru, a tím jsme ukončili první čtení tohoto návrhu.

Přistoupíme k bodu

137.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Mnohostranná úmluva o implementaci opatření k boji proti snižování daňového základu a přesouvání zisků ve vztahu k daňovým smlouvám, která byla podepsána v Paříži dne 7. června 2017 /sněmovní tisk 264/ - první čtení

A opět paní ministryně financí Alena Schillerová nám tento návrh uvede.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, nyní si dovolím předložit Mnohostrannou úmluvu o implementaci opatření k boji proti snižování daňového základu a přesouvání zisku ve vztahu k daňovým smlouvám, kterou jsem podepsala v Paříži dne 7. června 2017. Úmluva je jedním z hmataelných výsledků projektu BEPS /Base erosion profit shifting/ Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj. Byla vypracována jako inovativní přístup, který má formu mezinárodní mnohostranné úmluvy a který umožňuje hromadnou a v relativně krátkém časovém úseku realizovatelnou implementaci

závěrů tohoto projektu do obsahu existujících mezinárodních smluv o zamezení dvojímu zdanění.

Česká republika se rozhodla této úmluvy využít, a to tím způsobem, že jejím prostřednictvím bude do svých bilaterálních smluv o zamezení dvojímu zdanění implementovat všechny takzvané minimální standardy, které z projektu BEPS v kontextu těchto smluv vyplynuly. Dohodnuté minimální standardy se dotýkají především zavedení pravidla proti zneužívání těchto bilaterálních smluv, výslovného zmínění cíle a smyslu smluv, a dále pak tyto standardy přináší změny do článku smluv o zamezení dvojímu zdanění, které se dotýkají oblasti řešení případu dohodou s cílem účinného a včasného řešení, případně vzniklých sporů v oblasti aplikace a interpretace těchto významných mezinárodních daňových smluv.

Z celkového počtu 88 platných smluv Česká republika nyní pokryje úmluvou 52 smluv, a to takových, kde lze v tuto chvíli předvídat dopady úmluvy do jejich textů. Smlouvy, u nichž jsou dopady nyní nepředvídatelné, a to například i z toho důvodu, že druhá smluvní strana nekomunikuje a problémy neřeší, úmluvu zatím nepodepsala, smlouvou s Českou republikou úmluvou nepokryla a podobně, Česká republika pod režim úmluvy nyní nezařadí. Pokud jde o v tuto chvíli nepokryté platné smlouvy o zamezení dvojímu zdanění, nic nevylučuje jejich možné zahrnutí pod režim úmluvy v budoucnu. To se týká jak smluv v tuto chvíli špatných, tak samozřejmě i smluv, které v tuto chvíli v platnosti ještě nejsou.

Jen pro vaši informaci, v kontextu smluv o zamezení dvojímu zdanění uvádím, že v současné době jsou k podpisu připravovány smlouvy o zamezení dvojímu zdanění s Irákem, Bangladéšem a Katarem. K podpisu jsou již z české strany připraveny smlouvy s Kyrgyzstánem, Opáнем (?), Gabonem, Botswanou, Kamerunem a Senegalem a projednávány Parlamentem jsou nyní kromě této mnohostranné úmluvy i smlouvy s Jižní Koreou, Ghanou a Kosovem.

Vážené dámy, vážení pánové, dovoluji si na základě výše uvedeného navrhnut, abyste zmíněné skutečnosti v úvahu a tato mnohostranná úmluva byla doporučena k dalšímu projednávání. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní ministryni. Zpravodajem pro prvé čtení je poslanec Jiří Kobza. Prosím pana zpravodaje, aby se ujal slova.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, po dokonale detailním výkladu paní ministryně už nezbývá mnoho co dodat. Jedná se o mnohostrannou smlouvu, jejímž účelem je zamezit převodu zisků do zahraničí, omezit vyvádění finančních prostředků ze státu, kde generují zisk. Jsem plně přesvědčen, že tato smlouva je hluboce v zájmu České republiky, a proto si vás dovoluji požádat o její podporu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu zpravodaji. Otevřím obecnou rozpravu. Nikdo se do obecné rozpravy nehlásí. Obecnou rozpravu končím. Zájem

o závěrečná slova není. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Je zde prosím jiný návrh na projednání? Není.

Takže budeme hlasovat o tom, že předložený návrh projedná zahraniční výbor.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 238. Přihlášeno 174 poslanců, pro 145, proti nikdo. Konstatuji, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru, a tím jsme uzavřeli první čtení tohoto návrhu.

Otevírám bod

138.

**Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva o ochraně evropských planě
rostoucích rostlin, volně žijících živočichů a přírodních stanovišť,
sjednaná v Bernu dne 19. září 1979, a změna přílohy II
této Úmluvy, přijatá ve Štrasburku dne 8. prosince 2017
/sněmovní tisk 281/ - první čtení**

Úvodní slovo přednese místopředseda vlády, ministr životního prostředí Richard Brabec. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr životního prostředí ČR Richard Brabec:
Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Po Bonnské úmluvě zkusíme ještě Bernskou úmluvu.

Dovolte mi stručně představit vládní návrh na vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluvy o ochraně evropských planě rostoucích rostlin, volně žijících živočichů a přírodních stanovišť. Základem této úmluvy je chránit zejména druhy a stanoviště, jejichž ochrana vyžaduje spolupráci více států. Návrh na dodatečnou ratifikaci úmluvy se Parlamentu předkládá z toho důvodu, že k přístupu České republiky k Bernské úmluvě v roce 1998, tehdy chápána jako smlouva vládní, došlo před novelizací Ústavy z roku 2001, kterou byla jednoznačnější upravena kritéria definující smlouvy prezidentské kategorie.

A teď ještě ke změnám. 37. zasedání stálého výboru Bernské úmluvy, které se uskutečnilo ve Štrasburku v prosinci roku 2017, přijalo změnu přílohy II obsahující seznam přísně chráněných druhů živočichů. Změna této přílohy spočívá v zařazení nového druhu, v tomto případě se jedná o rysa balkánského. Ale v České republice se tento poddruh rysa nevyskytuje, a proto tato změna nemá žádný dopad na závazky České republiky vůči Bernské úmluvě a ani nevyžaduje změnu vnitrostátní právní úpravy.

Děkuji vám za pozornost a děkuji za to, že postoupíme společně tuto smlouvu k dalšímu jednání v zahraničním výboru. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře. Zpravodajem pro prvé čtení je poslanec Jaroslav Holík. Prosím pana poslance, aby se ujal funkce zpravodaje, a to v tomto případě znamená, aby se ujal i slova.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážené kolegyně, vážení kolegové. Vyslechli jsme si poměrně podrobnou zprávu už od ministra životního prostředí a já sám doporučuji, abychom tuto smlouvu pustili do druhého kola a abychom to také dali zahraničnímu výboru jako garančnímu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane zpravodaji. Otevím obecnou rozpravu. Nemám žádnou přihlášku do obecné rozpravy ani nevidím, že by se někdo do rozpravy hlásil. Rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova není. Budeme se zabývat návrhem na přikázání. Na základě doporučení organizačního výboru přikážeme předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Je zde nějaký jiný návrh? Jiný návrh nevidím.

Budeme tedy hlasovat o přikázání zahraničnímu výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 239. Přihlášeno 172 poslanců, pro 134, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru a končím prvé čtení tohoto návrhu.

Současně končím dopolední jednání dnešní schůze Poslanecké sněmovny. Sejdeme se znova ve 14.30 a budeme se zabývat pevně zařazenými body 44 a 45.

(Jednání bylo přerušeno ve 13.00 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Přeji hezké odpoledne. Zahajuji tedy další část jednání Poslanecké sněmovny. Pan předseda tam Bartoš něco ukazoval. (Informace mimo mikrofon.) Takže pan předseda Ivan Bartoš má náhradní kartu číslo 10.

Budeme pokračovat ve včerejším přerušeném jednání ohledně bodu

44.

Návrh poslanců Lukáše Černohorského, Tomáše Martínka, Jakuba Michálka, Ivana Bartoše a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 229/ - prvé čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele poslanec Lukáš Černohorský, připadně další z navrhovatelů, a zpravodaj pro prvé čtení Roman Kubíček – který tam již sedí.

Projednávání tohoto bodu jsme přerušili dne 12. února, sloučená obecná rozprava byla ukončena, návrh na zamítnutí nebyl přijat. Připomínám, že Poslanecká sněmovna přikázala tento návrh ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu.

Dále zazněly návrhy na přikázání dalším výborům. A to poslanec Kubíček navrhuje kontrolní výbor, poslankyně Kateřina Valachová stálou komisi Poslanecké sněmovny pro Ústavu České republiky, poslanec Zbyněk Stanjura rozpočtový výbor... (Upozornění z pléna, že zde nejsou členové vlády.) Aha, tak my nemáme členy vlády tady přítomny. Tak, už jde paní ministryně Dostálková. Už jsem chtěl přerušit na chvíličku, ale paní ministryně tedy přispěchala. Takže poslanec Zbyněk Stanjura rozpočtový výbor, výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj a petiční výbor. Takže tady pan poslanec Stanjura navrhuje tři výbory.

Takže nyní přistoupíme k hlasování o přednesených návrzích na přikázání dalším výborům k projednání. Takže mám žádost o odhlášení. Zároveň zagonguju, abych přivolal všechny poslance do jednacího sálu. (Gong.) Přihlaste se prosím znova svými hlasovacími kartami. (Poslanci se pomalu scházejí do sálu. Předsedající vyčkává.) Dáme prostor, aby se po pauze dostavili páni poslanci a poslankyně, ještě počkáme chvíličku.

Tak, víme, o čem budeme hlasovat.

Nyní tedy přistoupíme k hlasování o návrhu, aby byl tento návrh přikázán k projednání kontrolnímu výboru.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti? (Poslanec Stanjura má otázky k hlasování.) Předsedající Okamura: O tom už se hlasovalo včera. Mám to tady v poznámce napsáno, že... tak moment, já dojedu to hlasování.

Hlasování číslo 240. Přihlášeno 127 poslanců, pro 123, proti 1. Návrh byl přijat.

Jenom pro pana předsedu Stanjuru. Projednávání tohoto bodu – ještě jednou přečtu – jsme přerušili včera, dne 12. února. Sloučená obecná rozprava byla ukončena. Návrh na zamítnutí nebyl přijat. A nyní se hlasuje už o přikázání jednotlivým výborům. Tak. (O slovo se hlásí poslanec Holomčík.) To je k hlasování? Prosím.

Poslanec Radek Holomčík: Děkuji. Já bych chtěl jenom pro stenozáznam říct, že jsem hlasoval pro, a objevilo se mi tam, že jsem se zdržel.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobře. Ale nezpochybňujete hlasování? (Poslanec Holomčík: Nezpochybňuji tímto hlasování.) Děkuji. Nyní tedy budu jenom konstatovat, že jsme rozhodli, že tento návrh byl přikázán k projednání kontrolnímu výboru jako dalšímu výboru.

Další tady máme návrh paní poslankyně Kateřiny Valachové, aby byl tento návrh přikázán k projednání stálé komisi Poslanecké sněmovny pro Ústavu České republiky.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 241. Přihlášeno je 136 poslanců, pro 132, proti 0. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání stálé komisi Poslanecké sněmovny pro Ústavu České republiky.

Další návrh. Máme tady tři návrhy pana poslance Zbyňka Stanjury. Takže jako první navrhujete přikázat do rozpočtového výboru. Budeme hlasovat o přikázání do rozpočtového výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 242. Přihlášeno je 140 poslanců, pro 38, proti 37. Návrh byl zamítnut.

Další návrh je přikázat výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 243. Přihlášeno je 145 poslanců, pro 132, proti 1. Návrh byl přijat. Konstatuji tedy, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako dalšimu výboru.

A poslední návrh je přikázání tohoto návrhu petičnímu výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 244. Přihlášeno je 146 poslanců, pro 31, proti 71. Návrh byl zamítnut.

Tímto jsme projednali a prohlasovali všechny návrhy, které tímto byly vzneseny. Takže tímto končím v tuto chvíli projednávání tohoto bodu.

Než přistoupíme k dalšímu bodu, tak tady mám nějaké omluvy. Omlouvá se pan poslanec Adam Kalous dnes mezi 14.30 až 17. hodinou z pracovních důvodů, pan poslanec Ladislav Okleštěk se omlouvá od 14.30 do 19 hodin z důvodu jednání, paní poslankyně Pavla Golasowská se omlouvá od 18.30 do konce jednacího dne z osobních důvodů a pan poslanec Špičák se omlouvá od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Nyní tedy přistoupíme k dalšímu tisku, který byl také přerušen. Jedná se o

45.

Návrh poslanců Lukáše Černohorského, Tomáše Martínka, Jakuba Michálka, Ivana Bartoše a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 230/ - první čtení

Projednávání tohoto bodu jsme přerušili dne 12. února. Sloučená obecná rozprava byla ukončena.

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele poslanec Lukáš Černohorský, případně další z navrhovatelů, a zpravodaj pro první čtení poslanec Roman Kubíček. Budeme tedy hlasovat o návrzích.

Máme tady návrh na zamítnutí, který předložil pan poslanec Kupka. Takže s tím se vypořádáme v podstatě jako první. Doufám, že všichni víte, o čem budeme hlasovat, takže nemusíme opakovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zamítnutí? Stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti zamítnutí? (Poslanci se ptají, zda se hlasuje pro zamítnutí, nebo proti zamítnutí.) Je to návrh na zamítnutí. Takže kdo je pro zamítnutí? Tak a teď je proti zamítnutí. (Poslancům je to stále nejasné.) Bylo to jasné, nebo chcete hlasování opakovat? (Poslanci žádají o opakování hlasování.) Dobrě, tak já to prohlašuji za zmatečné. Takže hlasování si tedy zopakujeme, dobré.

Já tedy ještě jednou zopakuji, o čem budeme hlasovat. Je tady návrh na zamítnutí předloženého návrhu, který přednesl poslanec Kupka. Takže "kdo je pro zamítnutí" bude první hlasování, "kdo je proti" bude druhé hlasování. Ještě nehlasujeme prosím vás. Já to jenom zopakoval, aby nedošlo ke zmatečnosti. (Poslanci se stále dohadují.) Já to vím. Vy jste se mě ptali před chvílí, jak máte hlasovat. Tak to se neptejte mě, prosím vás. (Rozruch a pobavení v sále.)

Takže já tady znova říkám, je tady návrh na zamítnutí návrhu.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 246, přihlášeno 153 poslanců, pro 29, proti 106. Návrh na zamítnutí byl zamítnut.

Takže nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání kontrolnímu výboru jako garančnímu a já se ptám, jestli někdo navrhuje přikázání jinému výboru jako garančnímu. Žádný návrh nevidím, proto přistoupíme k hlasování.

Budeme hlasovat o tom, zdali souhlasíte s tím, že bude přikázán tento návrh kontrolnímu výboru jako garančnímu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 247, přihlášeno 157 poslanců, pro 148, proti 0. Takže návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh zákona byl přikázán k projednání kontrolnímu výboru jako garančnímu výboru.

Předseda Poslanecké sněmovny navrhl přikázat tento návrh ústavněprávnímu výboru jako dalšímu výboru. A já se tází, zdali má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru či výborům. Nikdo takový návrh nemá. Proto přistoupíme k hlasování.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru jako dalšímu výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 248, přihlášeno 158 poslanců, pro 144, proti 1. Návrh byl přijat. A já konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru jako dalšímu výboru.

Takže já pro tuto chvíli projednávání tohoto tisku... (Hlásí se posl. Bartoš.) Prosím, tak s přednostním právem, pojďte. Já jsem viděl vaši zdviženou ruku, ale myslím jsem, že chcete navrhnut nějaký další výbor. Dobrě.

Poslanec Ivan Bartoš: Ano, bylo tomu tak. Já jsem se hlásil v tom momentě, akorát asi jste mě tam nevzal, když jste se ptal na to, jestli navrhujeme nějaký další výbor, který by se měl tímto tiskem zabývat. Já navrhoji, podobně tomu bylo u předchozích tisků, výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobře. Máme tedy... Ještě jednou si zahlasujeme. Návrh pana poslance Ivana Bartoše je, aby byl návrh přikázán k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako dalšímu výboru.

Já tedy zahajuji hlasování. Kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 249, přihlášeno 160 poslanců, pro 130, proti 3. Návrh byl přijat. Takže já konstatoji, že tento návrh byl přikázán výboru pro regionální rozvoj také jako dalšímu výboru.

Další návrh tady není. Ještě se pro jistotu rozhlédnu. Není, takže já pro tuto chvíli končím projednávání tohoto tisku.

Přečtu ještě... omluvu tady máme. Omlouvá se paní poslankyně Katerina Valachová z jednání, a to od 14.30 hodin do konce jednacího dne z rodinných důvodů.

Jako další tisk máme na programu

139.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Rady Evropy
o filmové koprodukci v revidovaném znění (Rotterdam, 30. 1. 2017)
/sněmovní tisk 294/ - první čtení**

Prosím, aby úvodní slovo přednesl ministr kultury Antonín Staněk, a připraví se zpravodajka pro první čtení paní poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr kultury ČR Antonín Staněk: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, dovolte mi, abych vám ve stručnosti představil návrh na sjednání Úmluvy Rady Evropy o filmové koprodukci, která reviduje znění původní úmluvy z roku 1992.

Úmluva v revidovaném znění byla otevřena k podpisu členským státům 30. ledna 2017 v Rotterdamu a v současnosti ji podepsalo již více než dvacet členských států původní úmluvy. Přijetí revidovaného znění úmluvy nepředstavuje žádné nároky na veřejné rozpočty.

Dokument má povahu metodickou ve vztahu k uzavírání koprodukčních vztahů mezi producenty ze zemí Rady Evropy. Hlavním cílem úmluvy je usnadnit uzavírání mezinárodních filmových koprodukcí, tedy umožnit vznik evropských filmů, na jejichž výrobě se s ohledem na finanční náročnost podílí několik koprodukčních zemí,

a zároveň tím nepřicházet o možnost získat podporu z jiných, zejména národních systémů podpor. (Odmlka pro hluk v sále.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já vás poprosím o klid, aby se pan ministr mohl vyjádřit. Prosím, pane ministře.

Ministr kultury ČR Antonín Staněk: Kromě výhod v oblasti financování mají filmy natočené v koprodukci mnohem větší šanci dostat se do mezinárodní distribuce a přilákat více diváků.

Revidované znění úmluvy reaguje na vývoj nových technologií, které proměnily způsob výroby, distribuce i zpřístupňování filmů a na rozvoj financování z veřejných zdrojů na celostátní i regionální úrovni. Současně se vytváří právní rámec pro plnohodnotnou účast na budoucím filmovém díle i pro menší koproducenty. Revidovaná úmluva přináší pouze změny procesního charakteru a cíle původní úmluvy zásadním způsobem neovlivňuje.

Česká republika je členem původní úmluvy od roku 1997 a sjednáním revidované úmluvy jí nevzniknou žádné další závazky, které by vyžadovaly legislativní změny. Jak už bylo řečeno, nevzniknou ani žádné dodatečné nároky na finanční prostředky ze státního rozpočtu či veřejných prostředků. Prováděním úmluvy je v České republice pověřen Státní fond kinematografie.

Vážené paní poslankyně a páni poslanci, děkuji vám tímto za pozornost a za podporu tohoto návrhu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane ministře za úvodní slovo. A nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro první čtení paní poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková: Hezké dobré odpoledne, vážené dámy a pánové. Česká republika je členem Rady Evropy od 30. června 1993 a od svého přistoupení se aktivně podílí na plnění mise a cílů této organizace spočívající ve vytvoření společného demokratického a právního prostoru, který zadržuje dodržování lidských práv, demokracii a respektování zákonů.

Rada Evropy pokrývá všechny důležité otázky, kterými se evropská společnost zabývá, a její pracovní program zahrnuje mimo jiné i aktivity v oblasti kultury. Evropská úmluva o filmové koprodukci tvoří základní právní rámec pro realizaci mezinárodních filmových koprodukcí mezi jejimi signatáři. Hlavním cílem této úmluvy je podpořit spolupráci mezi stranami zavedením ustanovení o minimálních standardech za účelem usnadnění financování tvorby a výroby mezinárodních filmových koprodukcí. V revidované úmluvě jsou nově stanoveny podíly koproducentů. Maximálně 80 % a minimálně 5 % u vícestranných koprodukcí a 90 a 10 u dvoustranných. Ke snížení uvedených procent jednotlivých podílů došlo především proto, že u menších členských států byla původně nastaveným procentem

prakticky znemožněna participace v mezinárodních koprodukcích, zejména s vyššími a vysokými rozpočty, a nová úmluva tak vytváří právní rámec pro plnohodnotnou účast na budoucím filmovém díle i menším koproducentům.

Při podpisu revidované úmluvy za Českou republiku bude v souladu s článkem 5 odst. 5 úmluvy učiněno prohlášení, že orgánem příslušným ke schvalování žádostí o udělení koprodukčního statutu je i nadále Státní fond kinematografie. S přijetím revidované úmluvy nevzniknou žádné dodatečné nároky na finanční prostředky ze státního rozpočtu, resp. nebude mít žádný dopad na veřejné prostředky. Prostřednictvím úmluvy se jednotným právním rámcem definují postupy a parametry proto, aby díla, která nejsou svým financováním a uměleckou účastí stoprocentně národní, mohla prostřednictvím svých producentů mít k podpoře ze státních zdrojů stejný přístup jako díla národní. Úmluva však nezakládá nárok žadatele na poskytnutí dotace.

Tot' z mé strany zpravodajská zpráva, co se týká této úmluvy. A ráda bych doporučila sněmovní tisk 294 zahraničnímu výboru jako garančnímu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Otevím obecnou rozpravu, do které v tuto chvíli neregistroji žádnou přihlášku. Žádnou přihlášku neregistroji ani vizuálně, takže končím obecnou rozpravu. Táži se na závěrečná slova. Pan ministr, paní zpravodajka? Nemáte zájem. Tím pádem se budeme nyní zabývat návrhem na přikázání výboru k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Já se táži, zdali má někdo nějaký jiný návrh. Nemá. Takže já zagonguju, přivolám vážené poslankyně a poslance do sálu... (Gong.) A půjdeme na hlasování.

Takže kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru?

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 250, přihlášeno 163 poslanců, pro 140, proti nula, návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru. Tímto tedy pro tuto chvíli projednávání tohoto bodu končím.

Dalším bodem je

140.

**Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Akta Světové poštovní unie,
podepsaná na 26. Kongresu Světové poštovní unie,
který se konal ve dnech 20. září až 7. října 2016 v Istanbulu
/sněmovní tisk 329/ - prvé čtení**

Předložený návrh uvede ministryně průmyslu a obchodu Marta Nováková. Prosím, paní ministryně, ujměte se slova. A připraví se zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Karel Krejza. Máte slovo.

Ministreně průmyslu a obchodu ČR Marta Nováková: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. V Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR je v rámci ratifikačního procesu předkládán standardní materiál, jehož cílem je vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny s ratifikací Akt Světové poštovní unie, přijatých na 26. Kongresu této unie v roce 2016 v Istanbulu.

Akta jsou multilaterální mezinárodní smlouvy upravující fungování této mezinárodní organizace zařazené do systému OSN, která má 192 členských zemí. Především stanoví pravidla pro poštovní styk mezi poštovními správami členských zemí, upravují podmínky pro výměnu listovních zásilek, balíků a poštovních poukázků a odpovědnost v případě ztrát a poškození zásilek. Akta jsou pravidelně revidována, a to nejvyšším orgánem, kterým je Kongres Světové poštovní unie, který se schází zpravidla každé čtyři roky. Výstupem jsou změny a doplňky jednotlivých smluv a ty jsou předkládány nyní Parlamentu ČR.

Za nejdůležitější změny, které projednáváme, a schvaluje je v podstatě každý Kongres, lze označit změny poplatku, které si poštovní správy hradí za zajištění vzájemné výměny zásilek. Jejich spravedlivé nastavení je velmi komplikované a může vést až ke krokům, které v současné době avizují Spojené státy americké, když zvažují vystoupení ze Světové poštovní unie.

Akta Světové poštovní unie byla na 26. Kongresu podepsána Českou republikou s výhradou jejich ratifikace. S těmito akty souhlasila již svým usnesením ze dne 3. října 2018 vláda ČR. Praktickým naplněním obsahu akt je v České republice pověřena Česká pošta, a to na základě zákona o poštovních službách. Texty Akt Světové poštovní unie, které jsou přílohou dnes projednávaného sněmovního tisku, nepřinášejí pro Českou republiku žádné komplikace a nevyvolají rovněž žádné nároky na státní rozpočet.

Chci vás proto požádat, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, o propuštění materiálu k dalšímu projednávání. V jeho rámci je Ministerstvo průmyslu a obchodu připraveno s vámi ve výborech o předkládaných Aktech Světové poštovní unie podrobně diskutovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byla paní ministreně průmyslu a obchodu Marta Nováková. A nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení poslanec Karel Krejza. Tak prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Krejza: Vážený pane předsedající, vážená Sněmovno, já bych se tady plně obrátil na slova předkládajícího a poprosil bych, aby tuto smlouvu projednal jako garanční zahraniční výbor.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak já teď otevírám obecnou rozpravu, do které neregistroji elektronickou přihlášku, tady se ještě rozhlédnu, zdali se někdo má zájem přihlásit. Nikoho nevidím. Takže končím obecnou rozpravu a táži se, zdali paní ministreně nebo pan poslanec, zpravodaj Karel Krejza, mají zájem o závěrečné

slovo. Nemáte zájem. Takže se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. To jsme slyšeli i od zpravodaje. Má někdo jiný návrh? Jiný návrh neregistroji, takže přistoupíme k hlasování. Já zagonguji. Tak, já si myslím, že... Dobře, ještě malinko počkáme.

Takže já zopakuji, o čem budeme hlasovat. Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru?

Zahajuj hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 251, přihlášeno 164 poslanců, pro 142, proti nula, návrh byl přijat. Takže konstatoji, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru. Tímto tedy pro tuto chvíli projednávání tohoto tisku končím.

Dalším bodem je

141.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o založení mezinárodní
nadace EU – LAC podepsaná v Bruselu dne 7. listopadu 2018
/sněmovní tisk 341/ - první čtení**

Prosím, aby úvodní slovo přednesl ministr zahraničních věcí Tomáš Petříček, ale já tady nemám žádné pověření. (Informace od stolku zpravodajů mimo mikrofon.) Před přestávkou už to bylo, takže to bylo před přestávkou. Dobře, takže dáme prostor, aby nám v zastoupení přednesl úvodní slovo pan ministr kultury Staněk. Prosím, pane ministře.

Ministr kultury ČR Antonín Staněk: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi, abych vám představil Dohodu o založení mezinárodní nadace EU – LAC, kterou vláda České republiky předkládá Parlamentu ČR k vyslovení souhlasu s ratifikací.

Myšlenka založení nadace vznikla na 6. summitu zemí EU a společenství latinskoamerických a karibských států v květnu 2010 v Madridu, přičemž hlavním cílem existence nadace mělo být přispět k posilování partnerství a ke vzájemnému poznávání a porozumění mezi oběma regiony.

Nadace nejdříve existovala jako subjekt založený v souladu s německým občanským právem, aby se poté na přání členských zemí proměnila v mezinárodní organizaci. Její zakladací dohoda, kterou vláda nyní Parlamentu předkládá, byla otevřena k podpisu dne 26. října 2016.

Dohodu o založení mezinárodní nadace tvoří celkem 30 článků, které stanovují cíle nadace, obecná pravidla a pokyny, pokud jde o její činnost, strukturu a fungování. Dohoda vymezuje všechny členy nadace, což jsou státy Latinské Ameriky a Karibiku

a Evropské unie a její členské státy. Nadace je rovněž otevřena účasti společenství (?) jako takovému.

Dohoda neobsahuje žádné povinnosti, plynoucí z členství v nadaci. To není spojeno ani s žádným jednorázovým nebo pravidelným finančním závazkem majícím dopad na státní rozpočet. Vklady jsou z textu dohody dobrovolné, nadace navíc může využívat zdrojů získaných prostřednictvím vnějšího financování od veřejných a soukromých institucí. Ministerstvo zahraničních věcí ČR v této chvíli nemá v plánu finančně na chod nadace přispívat.

Činnost nadace spočívá v realizaci projektů zaměřených na prohloubení vazeb mezi oběma regiony, tedy Evropskou unií a Latinskou Amerikou a Karibikem. Primárně pomáhá navazování kontaktů mezi organizacemi z obchodní, kulturní i sociální oblasti. Podporuje kontakty mezi občanskou společností, např. v oblasti vysokého školství nebo mládeže. Vytváří databázi kontaktů mezi univerzitami, vědeckými centry i malými a středními podniky. Nadace podporuje též výzkum vztahů mezi Evropskou unií a Společenstvím latinskoamerických a karibských států, a to včetně finanční podpory vybraným výzkumným projektům.

Po schválení kolegiem ministra zahraničních věcí dohoda rádně prošla meziříčním připomínkovým řízením a byla schválena vládou České republiky, a to jejím usnesením číslo 454 ze dne 10. července 2018. V souladu s tímto usnesením dohodu následně dne 7. listopadu 2018 v Bruselu podepsal velvyslanec a stálý představitel České republiky při EU Jakub Dürr.

Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, věřím, že na základě uvedených skutečností podpoříte rozvoj vazeb České republiky s tak perspektivním regionem, jako je Latinská Amerika, a vyslovíte souhlas s ratifikací předmětné dohody. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní požádám o vystoupení zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Vítě Rakušana. Prosím.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, drtivou většinu základních údajů už tady přednesl pan ministr. Jenom pro rekapitulaci, daná dohoda byla dojednána a formálně schválena Radou EU už dne 10. října roku 2016, a to formálně v rámci setkání ministrů zahraničních věcí Evropské unie a představitelů latinskoamerického regionu, a následně tedy byla připodepsána ještě v San Domingu.

Jak už pan ministr řekl, daná dohoda neobsahuje žádné nároky na rozpočet České republiky, veškeré příspěvky do nadace jsou ze strany členských států dobrovolné a Ministerstvo zahraničních věcí ČR nehodlá v současné době jakkoli finančně přispívat. Pokud by své rozhodnutí změnilo, zavazuje se, že nebude mít žádné další nároky na rozpočet a bude čerpat peníze v rámci schváleného rozpočtu výdajů kapitoly 306 Ministerstvo zahraničních věcí na příslušný rok.

Za evropskou stranu už ratifikovalo danou dohodu 12 členských zemí. Na straně Latinské Ameriky to prozatím bylo zemí 6. Ministerstvo zahraničních věcí ČR je pro připojení se k podpisu dohody, neboť na rozvoji vztahů s Latinskou Amerikou má

Česká republika dlouhodobý zájem a jedná se o jeden ze strategických regionů naší zahraniční politiky.

Ministerstvo zahraničních věcí ČR návrh na sjednání dohody předložilo i do meziresortního připomínkového řízení, přičemž po projití tímto řízením vláda daný materiál schválila, a to 10. července 2018. Jak již bylo řečeno, daná smlouva již byla připodepsána představitelem České republiky při EU panem Jakubem Durem.

Dohoda má v České republice standardně charakter smlouvy prezidentské, a předkládá se proto po jejím podpisu a před její ratifikací prezidentem republiky Parlamentu ČR k vyslovení jeho souhlasu podle čl. 49 písm. c) Ústavy ČR. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Přečtu ještě jednu omluvu. Mezi 15. a 16. hodinou se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec František Vácha.

Nyní tedy otevím obecnou rozpravu, do které nemám nikoho přihlášeného. Ano, mám. Předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vím, že jsme dneska už schválili asi třicet smluv k dalšímu projednávání, ale já bych chtěl připomenout větu pana zpravodaje. Máme podepsat dohodu o založení nadace a současně jsme rozhodnuti, že tam nepošleme ani korunu. Je to moc hezké, je to náš strategický region, který chceme podporovat, podepišme tuto dohodu, ale nebojte se, nepošleme tam ani korunu.

No mně to nedává žádný smysl. Já bych rozuměl, kdybychom takovou dohodu chtěli podepsat v okamžiku, kdy tam chceme přispět. Tomu naprostoto rozumím. Takže na pana ministra, k čemu to vlastně je, to je první dotaz. A druhý, jestli to na druhé straně podepsala i Venezuela.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: S reakcí má zájem vystoupit pan poslanec Vít Rakušan. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji. Prostřednictvím vás, pane předsedající, k panu kolegovi Stanjurovi. Skutečně materiály Ministerstva zahraničí, které nám byly dány k dispozici, hovoří o tom, že pro tento rok skutečně ministerstvo nepočítá s tím, že bychom dávali nějaké finanční prostředky do nadace, nicméně v oficiálním vyjádření, které mně jako zpravodajovi ministerstvo dalo k dispozici, je řečeno, že kdyby se to tak stalo, finance jistě i letos najdeme.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Podívám se, jestli je zájem o nějaké další vystoupení. Ano, předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji panu zpravodaji. Ale já jsem se ptal pana ministra, k čemu nám to je, a druhá, zda to Venezuela také podepsala. Já vím, že tam není jednoduchá spolupráce v Latinské Americe mezi jednotlivými zeměmi, zejména

mají problém ve spolupráci s Venezuelou, a to dlouhodobě, to ne teď, že by to bylo z těch událostí, které se tam momentálně dějí. Předpokládám, že to mohla být Argentina, Brazílie, Uruguay, Paraguay, a ty další dvě by mě zajímaly. Myslím, že bychom to měli vědět.

Velmi často říkáme: podepišme něco, jsme už poslední v Evropské unii. Tak 12 z 28 není ani polovina, takže není kam spěchat. Já bych to navrhoval přerušit, vrátit se k tomu, až se vláda rozhodne, že tam nějaké peníze pošleme. Pak to má smysl, pak se k tomu připojíme a pošleme tam peníze. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Navrhujete přerušit, až vláda pošle peníze? (Smích v sále.) Dobře, poznamenávám si to. Pan ministr. Prosím.

Ministr kultury ČR Antonín Staněk: Vaším prostřednictvím, pane předsedající, panu Stanjurovi. Přiznám se, že opravdu neumím potvrdit, zda to podepsala Venezuela, či nepodepsala. Co mohu potvrdit, že dohodu o založení této nadace podepsalo 58 zemí světa včetně členských států EU. Jak už tady bylo řečeno, Česká republika tak činí jako poslední. Řada zemí již přistoupila k procesu ratifikace v jednotlivých státech, což je nezbytná podmínka vstupu dohody v platnost. V souladu se zakládací smlouvou ke vstupu dohody v platnost postačuje ratifikace v osmi členských státech zemí EU, včetně Německa a samotné EU, v osmi členských zemí Latinské Ameriky a Karibiku. Na evropské straně k dnešnímu dni dohodu ratifikovalo 14 členských zemí, na straně latinskoamerických zemí a Karibiku 7. Souhlas se sjednáním dohody již vyjádřil i Evropský parlament.

A možná, k čemu nám to je. Tak nadace Evropská unie a země latinskoamerické oblasti a Karibiku je vedle asociačních dohod s Mexikem, Chile a Střední Amerikou jedním z mála existujících nástrojů pro rozvoj vztahů mezi oběma regiony. Z celkového počtu 62 potenciálních signatářů dohodu dosud podepsalo 58. Česká republika tedy nechce být úplně poslední.

Česká republika stojí o rozvoj vztahů s regionem Latinské Ameriky a karibské oblasti, s kterými ji pojí kulturní a historická blízkost, zřejmě zejména obchodní a ekonomický potenciál latinskoamerického regionu, kde navíc dosud Česká republika může navazovat na povědomí o československých výrobcích a značkách. Tak jestli aspoň takto by vám to stačilo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Já se podívám, jestli máme ještě někoho dalšího přihlášeného do rozpravy. Nikoho dalšího přihlášeného nevidím, takže končím obecnou rozpravu. Táži se, zdali je zájem o závěrečná slova? Zeptám se pana ministra, pana zpravodaje? Zájem nemáte.

Nyní budeme hlasovat o přenesených návrzích.

Máme tady jeden návrh a ten přednesl pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura – přerušit projednávání tohoto tisku až do okamžiku, kdy vláda pošle peníze do nadace? (Hlasy z pléna.) Pardon? Až vláda bude chtít poslat peníze do mezinárodní nadace. Takže víme, o čem budeme hlasovat. Pro jistotu ještě zagonguji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přerušení? Kdo je proti přerušení?

Hlasování číslo 252. Přihlášeno 168 poslanců, pro 48, proti 37. Návrh na přerušení byl zamítnut.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Nemá. Přistoupíme k hlasování. (Hlasy z pléna.) Jo, až tamhle vzadu. Dobře. Poslanec Pávek, prosím.

Poslanec Petr Pávek: Já navrhují ještě přikázání rozpočtovému výboru, mají-li se někam posílat peníze.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pardon, já jsem se přeslechl. Jakému? (Poslanec Pávek: Rozpočtovému.) Dobře. Máme tady návrh na přikázání zahraničnímu výboru, o něm budeme hlasovat. Já to ještě zopakuji.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán zahraničnímu výboru?

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? (Hlasy z pléna.) Zahraničnímu výboru. Kdo je proti? Hlasování číslo 253. Přihlášeno 170 poslanců, pro 150, proti žádný. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Další návrh máme rozpočtový výbor, jak navrhl poslanec Pávek. Zopakuji: Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru?

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 254. Přihlášeno 170 poslanců, pro 71, proti 13. Návrh byl zamítnut. Tímto tedy projednávání tohoto tisku pro tuto chvíli končím.

Mám tady jednu omluvu. Místopředseda Poslanecké sněmovny Tomáš Hanzel se omlouvá od 15 do 16 hodin z pracovních důvodů – aha, už jste tady, takže omluva se ruší.

Další projednávaný bod je

142.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o strategickém partnerství
mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně
a Japonskem na straně druhé podepsané v Bruselu dne 17. 7. 2018
/sněmovní tisk 348/ - první čtení**

Prosím, aby úvodní slovo přednesl ministr kultury Antonín Staněk. Prosím.

Ministr kultury ČR Antonín Staněk: Pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi předložit vám k projednání

Dohodu o strategickém partnerství mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Japonskem na straně druhé.

Evropská unie a Japonsko jsou si velmi blízké. V roce 2001 uzavřela Evropská unie s Japonskem strategické partnerství, které vycházelo ze společných základních hodnot. Spojuje nás jak sdílení společenských hodnot demokracie, podpory lidských práv a svobod, stejně jako zachování mezinárodního míru a stability, tak i úsilí o liberalizaci světové ekonomiky. Vztahy mezi Evropskou unií a Japonskem se neustále rozvíjejí od obchodu a investic až po širokou škálu dialogu v rámci politické spolupráce a dalších odvětvových vztahů. Díky své (jeho) geopolitické pozici jde o významného spojence v dynamicky se rozvíjejícím asijsko-tichomořském regionu.

Jednou z klíčových oblastí, ve které Evropská unie a Japonsko posilují svou spolupráci, je pak oblast bezpečnosti. Daří se i vzájemnému obchodu. Japonsko je pro Evropskou unii šestým největším obchodním partnerem, pokud jde o vývoz zboží z Evropské unie, a sedmým v případě dovozu zboží do Evropské unie. Přetrvávajícím rysem obchodních vztahů je nicméně dlouhodobý deficit bilance na straně Evropské unie.

Vzhledem k silné obchodní výměně a rozšiřování politické a bezpečnostní spolupráce dospěly Evropská unie a Japonsko v roce 2012 k závěru, že je třeba dát vztahům kvalitní právní rámec, nejlépe širokou politickou dohodu. Dohoda by tak měla posílit celkové partnerství mezi Evropskou unií a Japonskem dalším prohloubením politické a odvětvové spolupráce, poskytnutím právního základu pro lepší bilaterální spolupráci i spolupráci v rámci mezinárodních a regionálních organizací a fórum.

Nejedná se tedy o dohodu o volném obchodu. Ta byla s Japonskem sjednána separátně. Vedle předkládané dohody tak byla projednávána i takzvaná dohoda o ekonomickém partnerství, přičemž obě tvořily součást jednoho vyjednávacího celku. Předkládaná dohoda je takzvanou smíšenou dohodou, tedy některé body budou v kompetenci Evropské unie a ostatní v kompetenci členských států.

Vláda České republiky vyslovila se sjednáním dohody souhlas usnesením ze dne 19. června 2018. Dohoda byla podepsána na posledním summitu EU-Japonsko v Tokiu dne 17. července 2018. Postoj České republiky ke sjednání dohody byl od začátku kladný. Cíle dohody se shodují s našimi prioritami. Japonsko je důležitým spojencem a obchodním partnerem České republiky. To potvrdilo i nedávne setkání předsedy vlády Andreje Babiše s předsedou vlády Japonska Abem v průběhu jednání předsedů vlád zemí V4 a Japonska v Bruselu dne 18. října 2018.

Dohoda by měla posloužit jako platforma pro užší spolupráci a dialog v široké škále dvoustranných regionálních a vícestranných otázek. Posiluje politickou, hospodářskou a odvětvovou spolupráci v širokém spektru oblasti politik, jako je změna klimatu, výzkum a inovace, námořní záležitosti, vzdělávání, kultura, migrace, boj proti terorismu a boj proti organizované trestné činnosti a kyberkriminalitě. Stanovuje rovněž závazek stran chránit mezinárodní mír a bezpečnost zamezením šíření zbraní hromadného ničení a přijetím opatření pro boj proti nezákonnému obchodu s ručními, palnými a lehkými zbraněmi. Dohoda ustavuje smíšený výbor, jehož cílem je partnerství, jež je na dohodě založeno, celkově koordinovat.

Obsah dohody je v souladu s právním pořádkem a ostatními součástmi právního řádu České republiky, se závazky vyplývajícími z členství České republiky v EU, se závazky převzatými v rámci jiných platných smluv a s obecně závaznými zásadami mezinárodního práva. Ratifikovaná dohoda bude posléze v České republice vyhlášena ve Sbírce mezinárodních smluv. Tím se stane v souladu s článkem 10 Ústavy České republiky součástí právního řádu České republiky. Nepředpokládá se, že by následné provádění dohody v České republice s sebou neslo finanční či rozpočtové dopady. Dohoda nebude mít dopad na problematiku rovnosti mužů a žen ani na otázky životního prostředí.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, chtěl bych vás požádat o podporu této dohodě a děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní prosím, aby se ujal slova zpravodaj pro první čtení, poslanec Mikuláš Peksa. Prosím.

Poslanec Mikuláš Peksa: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Navážu na pana ministra, který to už velice dobře uvedl. Jenom zrekapituluji: 29. listopadu 2012 přijala Evropská rada rozhodnutí, kterým byla Evropská komise pověřena vyjednáním rámcové dohody s Japonskem. Tato jednání byla zahájena v dubnu 2013 a úspěšně dokončena v dubnu 2018. Jedná se o smlouvu smíšenou, kterou sjednává Evropská unie společně se svými členskými státy. Unie v tom nemá výlučnou pravomoc ke sjednání celého obsahu dohody, neboť jsou předmětem spolupráce i oblasti, které zcela nebo zčásti spadají do pravomoci členských států.

Z pohledu České republiky jde o takzvanou prezidentskou smlouvu, to znamená, že k její ratifikaci je zapotřebí souhlasu obou komor Parlamentu České republiky. Pro pořádek dodávám, že Senát tuto smlouvu právě projednává a byla zařazena na 6. schůzi Senátu, to znamená od 27. února 2019. Za mě asi vše.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Jenom přečtu jedno zrušení omluvy neúčasti místopředsedy Poslanecké sněmovny pana Tomáše Hanzela na dnešním jednání Poslanecké sněmovny v 15 až 16 hodin z pracovních důvodů, takže zrušení.

Nyní tedy otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádnou elektronickou přihlášku. Rozhlédnu se, žádnou přihlášku nemám ani z místa, takže obecnou rozpravu končím. Táži se na závěrečná slova. Pan ministr Staněk? Pan poslanec Mikuláš Peksa jako zpravodaj? Nemáte zájem.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru a já se táži, zdali má někdo jiný návrh. Nevidím.

Takže přistoupíme k hlasování. Já se tedy táži, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru. Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 255 přihlášení 172 poslanci, pro 146, proti 0. Návrh byl přijat. Já konstatuji, že tento návrh byl příkázán k projednání zahraničnímu výboru. Projednávání tohoto tisku pro tuto chvíli tedy končím.

Mám tady jednu omluvu. Ze schůze se dnes od 14.30 do 15.30 z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Jiří Běhounek.

Přistoupíme k dalšímu bodu programu dnešní schůze. Jedná se o bod

143.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Opěrní protokol k Úmluvě
Organizace spojených národů o právech osob se zdravotním postižením
/sněmovní tisk 356/ - první čtení**

Prosím, aby úvodní slovo přednesl ministr kultury Antonín Staněk. Prosím.

Ministr kultury ČR Antonín Staněk: Děkuji za slovo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, před deseti lety ratifikovala Česká republika Úmluvu OSN o právech osob se zdravotním postižením. Jejím účelem je zajistit osobám se zdravotním postižením možnost aktivního zapojení do života společnosti a plné uplatnění jejich základních práv a svobod ve všech oblastech života. (V sále je hluk!)

Opěrní protokol, který je předmětem tohoto materiálu, je v podstatě procesní normou k této lidskoprávní úmluvě a jeho ratifikace umožní jednotlivcům i skupinám předkládat příslušnému výboru OSN stížnosti na porušení práv vyplývajících z úmluvy. K této oznámení mají vlády půlroční lhůtu pro vyjádření a poté výbor přijme určité návrhy k řešení situace, jež následně sdělí státu i stěžovateli. Výbor také protokol dává právo v závažných případech porušování úmluvy konat šetření i formou návštěvy daného státu. Jedná se o významný prostředek mezinárodní kontroly dodržování lidských práv v České republice a ratifikace tohoto protokolu postaví ochranu práv a svobod osob se zdravotním postižením na stejnou úroveň s dalšími mezinárodními přezkumy lidských práv. Obdobný systém byl totiž již dříve Českou republikou přijat například u Mezinárodního paktu o občanských a politických právech, Úmluvy proti mučení nebo Úmluvy o právech dítěte.

Je třeba zdůraznit, že stanoviska výboru k těmto stížnostem nejsou formálními soudními rozsudky, půjde tedy jen o určitá politická doporučení. Jejich plnění však samozřejmě budou mít na mezinárodní úrovni dopad na kredit České republiky v oblasti lidských práv. V případě schválení tohoto návrhu na ratifikaci se Česká republika zařadí k 94 zemím, které jsou smluvními stranami protokolu již nyní, včetně 22 členských států Evropské unie.

Děkuji za podporu a vaši pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení poslanec Michal Ratiborský. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Ratiborský: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, předkládaným Opčním protokolem smluvní státy Úmluvy o právech osob se zdravotním postižením uznávají pravomoc Výboru pro práva osob se zdravotním postižením zabývat se stížnostmi jednotlivců nebo skupin jednotlivců na porušení práv vyplývajících z jednotlivých ustanovení úmluvy.

Krátký historický exkurz. Úmluvu samotnou přijalo Valné shromáždění OSN 13. prosince 2006. Je významnou smlouvou o lidských právech a základních svobodách. Je založena na principu rovnoprávnosti a zaručuje osobám se zdravotním postižením plné uplatnění všech lidských práv a podporuje jejich aktivní zapojení do života společnosti. Zároveň s textem úmluvy byl přijat i text opčního protokolu k úmluvě, který je nám dnes předkládán. Česká republika podepsala oba dokumenty mezi prvními signatáři. Úmluva byla Českou republikou následně ratifikována v roce 2009 a vstoupila v platnost dne 28. října 2009. K ratifikaci protokolu ale nebylo v té době přistoupeno vzhledem k novosti úmluvy a s ohledem na absenci zkušeností s činností výboru. Obdobně postupovalo například Irsko, Nizozemsko, Polsko, Rumunsko nebo Bulharsko.

Je nutné na tomto místě zdůraznit, že výbor upozornil Českou republiku na některé aspekty vnitrostátní legislativy a praxe, jež by se v případě ratifikace protokolu mohly stát předmětem podání jednotlivců a skupin proti České republice. Jde zejména o následující jevy: omezení svéprávnosti a svěření zdravotně postižené osoby do částečného opatrovnictví, nedostatečné provádění požadavků na bezbariérovost staveb, nedostatečná úprava postupů v krizových situacích zejména pro neslyšící, chirurgická kastrace coby trestní opatření, používání omezovacích prostředků ve zdravotnických zařízeních, používání mechanických a chemických omezujících prostředků v psychiatrických zařízeních, sterilizace na základě souhlasu opatrovníka a nepřístupnost volebních materiálů nevidomým osobám.

Domnívám se, že je vhodné vzít tato upozornění jako podněty k možné legislativní úpravě v rámci jednotlivých resortů, a doporučuji propustit tento tisk do druhého čtení a přikázat zahraničnímu výboru. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní otevím obecnou rozpravu, do které se přihlásili pan poslanec Marek Benda, předseda ústavněprávního výboru. Další přihlášku zatím neregistrovávám. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, dámy a páновé, nevím, jestli jsme poslouchali pana zpravodaje. Já už jsem se s tím setkal jednou při nějakém monitoringu, který zase někdo dělá a sděluje nám z těchto mezinárodních organizací, že máme blbě volební právo, protože nemají právo volit nesvéprávné osoby, a že to musíme nutně upravit, protože musíme připustit, aby i nesvéprávná osoba měla právo volit.

Ta doporučení, která tady zmiňoval pan zpravodaj, jsou některá poměrně zásadního charakteru. Já bych moc prosil, a teď to snad není ani na ústavněprávní výbor, jestli by se na to podíval minimálně zdravotní výbor, protože si myslím, že to

tady tak plyne, oni se na tom dohodli, podepsalo to 192 států, už 140 to ratifikovalo, závazně to úplně není, ale pak se budeme hrozně divit, až nám sem budou jezdit nějaké monitorovací výbory a budou nám říkat, co všechno děláme blbě. Takže bych moc poprosil, jestli bychom to, zejména proto, že se to týká v řadě případů i zdravotnictví, i omezování ve zdravotnických zařízeních a takhle, mohli přikázat i zdravotnímu výboru, případně jestli by i nějaké další výbory měly náladu, třeba petiční, pro lidská práva a národnosti paní profesorky Válkové, kdyby měly náladu se na to podívat, protože si myslím, že to není zase nic tak úplně bezzubého a neškodného.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Já to beru teď jako za obecnou rozpravu, takže se pak po skončení obecné rozpravy dotáží, kdo tedy navrhuje jaký ten který výbor. Děkuji, ale poznamenal jsem si. Podívám se, jestli je nějaký jiný zájem do obecné rozpravy. Zatím žádný nevidím. Končím obecnou rozpravu. Táži se, zdali je zájem o závěrečná slova. Pan ministr? Pan poslanec Ratiborský? Není.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. A nyní se táži – má někdo jiný návrh? Prosím.

Poslanec Marek Benda: Já bych, prosím, s dovolením, navrhl výbor zdravotní a výbor petiční, pro lidská práva a národnosti. Myslím, že tyto dva výbory by to mohly projednat také, a minimálně předsedkyni petičního výboru vidím kývat. Předsedkyni zdravotního výboru kývat nevidím, ale protože ji nevidím vůbec, tak doufám, že souhlasí také. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobře, budeme o každém návrhu hlasovat zvlášť. To znamená, budou tedy tři hlasování. Já ještě zagonguju.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru?

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 256. Přihlášeno 172 poslanců, pro 144, proti 0. Návrh byl přijat. Já konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Další. Máme tady dva návrhy pana poslance Marka Bendy, takže já se táži – kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zdravotnímu výboru?

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 257. Přihlášeno 173 poslanců, pro 138, proti 3. Návrh byl přijat. Já konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání zdravotnímu výboru.

A poslední hlasování. Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání petičnímu výboru?

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 258. Přihlášeno 173 poslanců, pro 126, proti 1. Návrh byl přijat. Já konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání petičnímu výboru. Tímto pro tuto chvíli projednávání tohoto tisku končím.

Jako další máme na pořadu

119.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o komplexním a posíleném partnerství mezi Evropskou unií a Evropským společenstvím pro atomovou energii a jejich členskými státy na jedné straně a Arménskou republikou na straně druhé, podepsaná v Bruselu dne 24. listopadu 2017 /sněmovní tisk 108/ - první čtení

Předložený návrh uvede ministr kultury Antonín Staněk. Prosím, ujměte se slova.

Ministr kultury ČR Antonín Staněk: Také děkuji za slovo, ještě jednou. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, rád bych vás seznámil s Dohodou o komplexním a posíleném partnerství mezi Evropskou unií a Evropským společenstvím pro atomovou energii a jejich členskými státy na jedné straně a Arménskou republikou na straně druhé. Tato dohoda, s jejímž sjednáním vyslovila vláda souhlas svým usnesením číslo 798 ze dne 6. listopadu 2017, byla podepsána v Bruselu dne 24. listopadu 2017 na okraj 5. summitu Východního partnerství.

Dohoda zohledňuje rozvoj vzájemných vztahů mezi Evropskou unií a Arménií od konce 90. let 20. století, vývoj unijní politiky vůči regionu východní Evropy včetně projektu Východního partnerství a revidované evropské politiky sousedství, stejně jako mezinárodní závazky Arménie plynoucí z členství v jiných uskupeních, zvláště pak v Euroasijské hospodářské unii. Nahradí stávající, úzceji zaměřenou Dohodu o partnerství a spolupráci, která vstoupila v platnost 1. července 1999. Nezachází však tak daleko, aby zakládala přidružení mezi Evropskou unií a Arménií.

Dohoda zlepšuje spolupráci mezi Evropskou unií a Arménií v řadě oblastí a současně zintenzivňuje politický dialog. Obsahuje ustanovení k právnímu státu, boji proti terorismu, potírání organizované trestné činnosti a korupce. Zahrnuje obsáhlou část týkající se obchodu, včetně závazků, které zlepší podmínky pro obchod mezi Evropskou unií a Arménií.

Z pohledu regionální bezpečnosti je důležité, že dohoda znova potvrdila závazek Evropské unie podporovat úsilí a postup spolupředsedů minské skupiny OBSE pro mírové urovnání konfliktu v Náhorním Karabachu na základě norem a zásad mezinárodního práva, zejména nepoužívání síly nebo hrozby silou, rovných práv a sebeurčení národů a územní celistvosti. Jihokavkazský region patří mezi zahraničněpolitické priority České republiky a je v našem zájmu posilovat vztahy se zeměmi tohoto regionu. Vedle dojednané posílené dohody s Arménií jsou vztahy mezi EU a dalšími dvěma zeměmi regionu upraveny Dohodou o přidružení s Gruzií z roku

2014 a aktuálně probíhají jednání o nové, posílené Dohodě mezi Evropskou unií a Ázerbájdžánem.

Z hlediska ekonomických zájmů České republiky jsou důležité kapitoly týkající se veřejných zakázek, sanitárních a fytosanitárních opatření a služeb. Dohoda obsahuje rovněž ustanovení o spolupráci v řadě pro Českou republiku zajímavých sektorů, např. v dopravě, energetice, zemědělství či životním prostředí. České firmy projevují zájem o arménský trh, proto má Česká republika zájem na kultivaci podnikatelského prostředí, transparentnosti, odstranění netarifních překážek obchodu i podpoře společných hodnot a demokratického zřízení Arménie.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi, abych vás v závěru svého vystoupení požádal o vyslovení souhlasu s ratifikací právě představené Dohody o komplexním a posíleném partnerství mezi Evropskou unií a Evropským společenstvím pro atomovou energii a jejich členskými státy na jedné straně a Arménskou republikou na straně druhé. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Karel Krejza. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Krejza: Vážený pane místopředsedo, vážená Sněmovno, nejprve mi dovolte poděkovat panu ministru Staňkovi, že zaskočil za nepřítomného ministra zahraničí pana Petříčka, a tím umožnil projednání jednak této smlouvy, ale i všech ostatních smluv bez přípravy. Nebylo to asi jednoduché pro něj, takže mu tímto ještě jednou děkuji.

Pokud se týká Arménie, tak Arménie je malá země ve složitém regionu, obklopená Gruzíí, Tureckem. Spor o Náhorní Karabach je známý a je to země, která má dlouhodobou, dlouholetou křesťanskou tradici, a myslím si, že si tuto smlouvu zaslouží a potřebuje ji.

Předkladatel měl poměrně vyčerpávající zprávu, takže já jenom připomenu, že se jedná o dohodu smíšenou a prezidentského typu. Pomůže obchodní výměnu. Zatím ta obchodní výměna není příliš veliká, zhruba 300 milionů korun v roce 2016. Doufejme, že pomůže vzájemným vztahům a vzájemnému obchodu.

Děkuji za pozornost a poprosím o to, aby byla jako garančnímu výboru přiděleno zahraničnímu výboru. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já tady přečtu jednu omluvu. Ještě paní poslankyně Alena Gajdůšková se omlouvá od 16.45 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Nyní tedy otevím obecnou rozpravu. Pan poslanec Marek Benda. Prosím. Zatím jediný přihlášený. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, slibuji, že dnes již opravdu naposledy. Vystupuji jenom jako předseda skupiny přátel Česká republika – Arménie s tím, že bych chtěl návrh velmi podpořit.

Smlouva sem byla zaslána 20. 2. 2018. Téměř čistý rok leží v Poslanecké sněmovně a bohužel se na ni nikdy nedostalo. Téměř jsme byli i dnes v situaci díky nepřítomnosti pana ministra Petříčka, a myslím, že Arménie si ji zaslouží. Od doby, než sem byla předložena, když byly napsány ty zprávy, tam proběhla jistá změna minimálně poměrů, když nebudu říkat režimu, velmi často jimi nazývaná sametová revoluce po vzoru České republiky. Myslím, že bychom se měli pokusit maximálně urychlit její přijetí a projednání, protože Arménie je stát, na kterém máme zájem, a máme zájem na dobrých vztazích.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní tedy další přihlášku do obecné rozpravy už neregistrovuj. Končím obecnou rozpravu. Táži se pana ministra a pana poslance Krejzy, zdali máte zájem o závěrečná slova. Nemáte. Takže se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Táži se, jestli má někdo jiný návrh. Žádný jiný návrh neregistrovuj. Přistoupíme k hlasování. Zagonguji.

Dotáží se, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 259, přihlášeno 173, pro 139, proti 0. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru. Tímto pro tento okamžík projednávání tohoto tisku končím.

Dalším tiskem, který máme na programu schůze, je

130.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o udržitelném zemědělství
a rozvoji venkova k Rámcové úmluvě o ochraně a udržitelném rozvoji Karpat
/sněmovní tisk 216/ - první čtení**

Mám tady nově pověření opět pro pana ministra kultury Antonína Staňka, aby zastoupil pana ministra Miroslava Tomana. Prosím, máte slovo.

Ministr kultury ČR Antonín Staněk: Jsem moc rád, že jsem slovo dostal a že pan ministr zemědělství byl tak prozírávý, aby mi v té přehršli zahraničních smluv dal ty složky zelené, abych věděl, že zelená je zemědělství. (Ukazuje velkou zelenou složku.) Doufám, že teď to nebude nějaká mezinárodní smlouva.

Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, prostřednictvím pana předsedy vlády vám byl předložen k souhlasu s ratifikací Protokol o udržitelném zemědělství a rozvoji venkova k Rámcové úmluvě o ochraně a udržitelném rozvoji Karpat. Tento protokol v zemědělství je jedním z protokolů sjednaných v Rámcové úmluvě o ochraně a udržitelném rozvoji Karpat. Kromě protokolu o zemědělství je Česká republika signatářem dalších protokolů ke

Karpatské úmluvě, a to Protokolu o ochraně a udržitelném využívání biologické a krajinné rozmanitosti, Protokolu o udržitelném cestovním ruchu, Protokolu o trvale udržitelném obhospodařování lesů a Protokolu o udržitelné dopravě. Protokoly jsou nástroji pro provádění Karpatské úmluvy, které umožňují prosazovat cíle Karpatské úmluvy a rozvíjet spolupráci v klíčových oblastech karpatského regionu.

Samotná Karpatská úmluva byla přijata na 5. ministerské konferenci Životní prostředí pro Evropu v Kyjevě v květnu 2003 a vstoupila v platnost dne 4. ledna 2006. Česká republika je jednou ze zakládajících smluvních stran této úmluvy. V rámci České republiky do působnosti Karpatské úmluvy spadají části Jihomoravského, Zlínského, Olomouckého a Moravskoslezského kraje. Při sjednávání protokolu Česká republika prosazovala, aby nedocházelo k dublování aktivit s již existujícími mezinárodními smluvními závazky. Aspekty, které jsou v návrhu protokolu obsaženy, jsou z pohledu České republiky do značné míry řešeny v rámci společné zemědělské politiky Evropské unie a příslušných dokumentů přijímaných na úrovni Evropské unie.

HLavními důvody, proč navrhujeme ratifikaci protokolu o zemědělství, je solidarita se zeměmi visegrádské čtyřky. V souladu s gescemi, které stanoví platné právní předpisy, bude provádění protokolu o zemědělství zajišťovat Ministerstvo zemědělství ve spolupráci s resortními organizacemi a Ministerstvem životního prostředí, přičemž Ministerstvo zemědělství bude plnit roli koordinátora. Při aktivním naplňování závazku protokolu o zemědělství se rovněž předpokládá spolupráce s partnery v karpatském regionu.

Se sjednáním protokolu vyslovila vláda České republiky souhlas svým usnesením ze dne 6. listopadu 2017 číslo 800 a na základě zmocnění prezidenta republiky ho za Českou republiku podepsal mimořádný a zplnomocněný velvyslanec na Ukrajině Radek Matula dne 16. března 2018, neboť Ukrajina je depozitářem Karpatské úmluvy i protokolu o zemědělství.

Přijetí protokolu nebude znamenat pro Českou republiku povinnost platit žádné povinné příspěvky nad rámec již poskytovaných příspěvků smluvních stran Karpatské úmluvy do řádného rozpočtu Karpatské úmluvy, to znamená, že nebude vytvořen žádný další samostatný fond pouze pro protokol o zemědělství. Aktuální příspěvek České republiky v rámci Karpatské úmluvy činí 33 000 eur ročně a je hrazen z kapitoly státního rozpočtu 315 Ministerstva životního prostředí. Dosud protokol o zemědělství podepsaly čtyři smluvní strany, a to kromě České republiky také Maďarsko, Rumunsko a Polsko.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, děkuji za podporu tohoto návrhu a také vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení poslankyně Majerová Zahradníková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková: Ještě jednou hezké dobré odpoledne, vážené dámy a pánové. Rámcová úmluva o ochraně a udržitelném rozvoji

Karpat, dále jen Karpatská úmluva, byla přijata už v roce 2003. Dosud byly sjednány tři protokoly, které jsou v platnosti: první – Protokol o ochraně a udržitelném využívání biologické a krajinné rozmanitosti, druhý – Protokol o udržitelném cestovním ruchu, a třetí – Protokol o trvale udržitelném obhospodařování lesů. Protokol o udržitelné dopravě dosud v platnosti není.

Státy se zavazují ke konceptu udržitelného obhospodařování zemědělské půdy a chovu zvířat tradičními i inovativními způsoby, které podporují biodiverzitu, produkční schopnost, regenerační kapacitu zemědělské půdy, pohodu zvířat, vitalitu a schopnost venkovského osídlení v horských a podhorských oblastech Karpat plnit v současnosti i budoucnosti odpovídající environmentální, ekonomické a sociální funkce na místní, národní a globální úrovni a nepoškozují ostatní ekosystémy.

Přijetí protokolu nebude znamenat pro Českou republiku povinnost platit žádné povinné příspěvky nad rámec již poskytovaných příspěvků.

Navrhoji přikázat sněmovní tisk 216 k projednání zahraničnímu výboru jako výboru garančnímu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní otevím obecnou rozpravu, do které nevidím nikoho přihlášeného. Ještě se dobré rozhlédu, abych nikoho nepřehlédl jako před chvílí. Obecnou rozpravu končím. Případně závěrečná slova – pan ministr, paní poslankyně Zahradníková? Nemáte zájem o závěrečné slovo.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Jiný návrh neregistroji, takže přistoupíme k hlasování. Zagonguji.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru?

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 260, přihlášeno 174 poslanců, pro 141, proti 0. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru, a tímto projednávání tohoto tisku končím.

Nyní jsem zaznamenal, předseda poslaneckého klubu ODS... (K posl. Pávkovi:) Prosím, vy máte k hlasování? (Posl. Pávek: Návrh na další výbor.) Návrh na další výbor. Prosím. Tak už jsem tedy ukončil to projednávání... (Neformální porada.) Tak vám dáme prostor na další výbor ještě a znova tedy ten bod ještě otevřeme.

Poslanec Petr Pávek: Já jsem chtěl navrhnut projednat tuto záležitost ještě ve výboru pro zemědělství, protože se to týká zemědělství a ten obsah není lidem z výboru pro zahraniční věci znám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobре, dobře. Já mám na vás smůlu dneska. Předtím jsem vás přehlédl. Ted' jsem se koukal a zase prostě, tím směrem ještě dlouze jsem se koukal vaším směrem... (Pobavení.) No to je zajímavé tedy. Tak

pan poslanec Pávek tedy navrhuje zemědělský výbor. Slyšel jsem dobré? (Ano.) Takže ještě jednou tedy budeme nyní hlasovat k tomuto tisku, k bodu 130.

Takže kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zemědělskému výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 261 přihlášeno 174 poslanců, pro 143, proti 0. Návrh byl přijat a já konstatuji, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání zemědělskému výboru, a pro tuto chvíli projednávání končím.

Nyní bych tedy požádal předsedu poslaneckého klubu ODS Zbyněka Stanjuru, protože jsem slyšel o té dohodě, takže v souladu s jednacím řádem jestli byste nám tedy sdělil na mikrofon, co tedy je předmětem té dohody. Slyšel jsem, že je tady dohoda poslaneckých klubů.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Došlo k dohodě předsedů poslaneckých klubů. Ta dohoda, abychom ji naplnili, tak v této chvíli navrhoji hlasováním vyřadit všechny zbývající body z pořadu schůze.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobře, takže já tady mám návrh na vyřazení zbývajících neprojednaných bodů schváleného pořadu 26. schůze Poslanecké sněmovny. Já zagonguji. Všichni víme, o čem budeme hlasovat.

Takže já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 262 přihlášeno 173 poslanců, pro 88, proti 11. Návrh byl přijat.

Projednali jsme tedy tímto stanovený pořad 26. schůze Poslanecké sněmovny, kterou tímto končím.

(Po chvíli se o slovo hlásí posl. Kalousek.)

Poslanec Miroslav Kalousek: Pane předsedající, vážené dámy a vážení pánové, já se velmi omlouvám, ale na sjetině je napsáno, že jsem hlasoval pro, a já jsem byl přitom proti. Dovoluj si proto zpochybnit hlasování.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vy jste zpochybnil hlasování? (Ano. – Porada místopředsedů.) My jsme se tedy poradili, tak tím pádem tedy není přerušena schůze a my tedy musíme pokračovat v jednání. To znamená, budeme hlasovat o té námitce a budeme tedy znovu hlasovat. Takže já vás odhlásím. Máme tady návrh na odhlášení. Přihlaste se znovu svými hlasovacími kartami. Já tedy znova zagonguji a budeme hlasovat nejprve o námitce pana poslance Miroslava Kalouska.

Budeme hlasovat o námitce pana poslance Kalouska. Já zahajuji hlasování. Kdo souhlasí? Kdo je proti?

V hlasování číslo 263 přihlášeno 153 poslanců, pro 141, proti 1. Návrh byl přijat.

Nyní tedy budeme znova hlasovat o vyřazení zbývajících neprojednaných bodů schváleného pořadu 26. schůze Poslanecké sněmovny, tak jak přednesl na základě dohody poslaneckých klubů předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura.

Já tedy zahajuji hlasování. Kdo je pro vyřazení...? Ještě návrh na odhlášení. Dobře. Já ukončuji hlasování. Odhlašují vás. Přihlaste se prosím znovu všichni svými hlasovacími kartami.

Takže já znova zopakuji, o čem budeme hlasovat. Budeme hlasovat o vyřazení zbývajících neprojednaných bodů schváleného pořadu 26. schůze Poslanecké sněmovny.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro vyřazení, stiskněte tlačítka a zvedněte ruku. Kdo je proti vyřazení?

V hlasování číslo 265 přihlášeno 154 poslanců, pro 97, proti 13. Návrh byl přijat.

Tímto konstatuji, že jsme projednali stanovený pořad 26. schůze Poslanecké sněmovny, kterou tímto končím. Přejí hezký den.

(Schůze skončila v 15.56 hodin.)